

CORNIFII

The original of this book is in the Cornell University Library.

There are no known copyright restrictions in the United States on the use of the text.

אוצר לשון המקרא

STUDENTS'

HEBREW AND CHALDEE DICTIONARY

TO THE OLD TESTAMENT.

COMPILED BY

ALEXANDER HARKAVY.

WITH SUPPLEMENT:

NEO-HEBREW VOCABULARY.

HEBREW PUBLISHING CO. 77-79 DELANCEY STREET
NEW YORK

Printed in U.S.A.

Copyright, 1914, by THE HEBREW PUBLISHING CC.

PREFACE.

In producing this work it has been the object of the compiler to give in simplified form a scientific dictionary of Hebrew and Chaldee for the use of those engaged in the study of the original text of the Old Testament.

This dictionary is worked out on the lines of the well-known lexicons of Gesenius and Fuerst and includes the best results of those great labors. Much has been drawn also from other works, particularly from the Hebrew and Chaldee Etymological Dictionary (Russian) by J. Steinberg, the eminent Hebraist of Vilna; that excellent work follows the lexicographers just named, but contains many striking original conjectures.

Being chiefly intended as a medium of studying the original text of the Bible, this dictionary gives copious citations and explanations of difficult passages. In difficult cases old interpreters are quoted in this work more frequently, perhaps, than in other lexicons. Some striking interpretations by old exegetes are given here, which other lexicographers seem to have disregarded (see, for instance, the interpretation of יַּבְּרָיִם Is.11,3 under יַּבְּרָים Pand of יַּבְּרָים Cant 6,12 under מַבְּרָים Renderings of the English authorized version, which follows the old Jewish commentators, are frequently quoted. In a few instances the compiler has ventured his own conjectures as to interpretation or etymology (see בַּשְׁקוֹ בַּר Ps.2,12 under בַּר Pi, and the stem-words יִּשׁבּרָ , יִּשׁבּרָ, , יִּשׁבַּר, , יִּשׁבַר, , יִּשְׁבַר, , יִּשְׁבַר, , יִּשְׁבַר, , יִּשְׁבַר, , יִּשְׁבּר, ...

Following Gesenius and Fuerst, artificial (invented) stemwords have been introduced for words whose roots are not found in the Hebrew or Chaldee text of the Bible, but are manifest from the etymology of these languages. Such stemwords are given here without vowel-points to distinguish them

Copyright, 1914, by THE HEBREW PUBLISHING CO.

PREFACE.

In producing this work it has been the object of the compiler to give in simplified form a scientific dictionary of Hebrew and Chaldee for the use of those engaged in the study of the original text of the Old Testament.

This dictionary is worked out on the lines of the well-known lexicons of Gesenius and Fuerst and includes the best results of those great labors. Much has been drawn also from other works, particularly from the Hebrew and Chaldee Etymological Dictionary (Russian) by J. Steinberg, the eminent Hebraist of Vilna; that excellent work follows the lexicographers just named, but contains many striking original conjectures.

Being chiefly intended as a medium of studying the original text of the Bible, this dictionary gives copious citations and explanations of difficult passages. In difficult cases old interpreters are quoted in this work more frequently, perhaps, than in other lexicons. Some striking interpretations by old exegetes are given here, which other lexicographers seem to have disregarded (see, for instance, the interpretation of מַבְּיִים Is.11,3 under מַבְּיִים Inder מַבְּיִים Cant 6,12 under מַבְּיִים Inder מַבְּיִים Pant 6,12 under מַבְּיִים Inder מַבְּיִים Inder מַבְּיִבְים In a few instances the compiler has ventured his own conjectures as to interpretation or etymology (see בַּשְּׁקוֹ בַּר Ps.2,12 under בַּבּי Inder בַּבּי Inder בַּבּי בַּר Pi, and the stem-words בַּשִּׁרָ בַּר.

Following Gesenius and Fuerst, artificial (invented) stemwords have been introduced for words whose roots are not found in the Hebrew or Chaldee text of the Bible, but are manifest from the etymology of these languages. Such stemwords are given here without vowel-points to distinguish them from existing root-words. Some lexicographers consider these artificial words superfluous, but they are very useful as giving students an insight into Semitic etymology.

The system of the alphabetic order of words, and not of roots, has been followed in this work. This system, which has been adopted by most lexicographers since the time of Gesenius, is the most practical one. Words beginning both with $\boldsymbol{w}$ (Sin) and $\boldsymbol{w}$ (Shin) are given here under one head, though Gesenius and many other lexicographers treat them as separate letters.

In point of arrangement there are some deviations here from that of other lexicons. Some words which appear in them as two stem-words I. and II. are in this dictionary reduced to one, and some given there as one are here separated (compare, for instance, the arrangement here of the words שָּׁבֶּל, בַּלְּבָּה, בַּלְּבָּה, שִּׁבַּע, with their disposition in the dictionaries of Gesenius and Steinberg).

As in most dictionaries of Hebrew and Chaldee, verbs in this work are introduced in the form of the third person preterite (past tense), which is regarded as the stem-form. Some verbs, namely those with quiescent Vav (as אָנוֹם, בְּעוֹם, are given in the infinitive, in which case the preterite, as well as the other tenses, is given in parentheses. To assist students in the study of Hebrew and Chaldee grammar, declinable words of these languages are given in this dictionary with their inflections.

At the end of this dictionary is given an analytical index of all words and unusual inflections whose roots some students may have difficulty in finding.

New York, December, 1913.

LIST OF ABBREVIATIONS.

a.	and	interj.	interjection
acc.	according	intr.	intransitive
accus.	accusative	Ithp.	Ithpa'el (אָתְפַּעִל')
adj.	adjective	Kal	(<u>ع</u> ر)
adv.	adverb	loc.	local, i. e. signifying motion
Aph.	Aph el (אַפָּעֵל').		to a place
ap.	apocopated, i. e. abridged	m.	masculine
Ar.	Arabic	n.	noun
art.	urticle	Niph.	Niphʻal (גָפְעַר)
c.	construct	num.	numeral
Ch.	Chaldee	Pa.	Pa'el (בַּּעָב)
coll.	collectively	parag.	paragogic, i. e. additional
com.	common (gender)	patr.	patronymic, i. e. derived fron
comp.	compare		the name of a father
conj.	conjunction	pers.	personal
def.	definite	Pi.	Pi'el (בְּּעָלַ)
dem.	demonstrative	pl.	plural
den.	denominative, i. e. derived	Po.	Poʻel (פֿוֹעֵל)
	from a noun	poet.	poetically
du.	dual	pret.	preterite (past)
f.	feminine	pr. n.	proper name
fig.	figuratively	prob.	probably
fut.	future	pron.	proncun
gent.	gentile, i. e. derived from the	prop.	properly
	name of a nation or	pt	participle
	country	pt p.	passive participle
Ges.	Gesenius	Pu.	Pu'al (פַּעַל)
Heb.	Hebrew	redupl.	reduplication
Hiph.	Hiph'il (וָזְפָּעִיל)	rel.	relative
I: $ithp$.	Hithpa'el (הֹתְפַּעֵל)		
Hoph.	Hoph al (הָפְעַל)	sf.	su; fix
Hothp.	Hothpa'el (קֿהָפָּאַקֿ)	Stb.	Steinberg
íb.	ibidem (in that same place)	tr.	transitive
imp.	imperative	v.	verse
inf.	infinitive	verb. n.	verbal noun

ABBREVIATED TITLES OF BOOKS OF THE OLD TESTAMENT.

Am.	Amos	Jos.	Joshua
Cant.	Canticles	Jud.	Judges
1Chr.	1st book of Chronicles	1K.	1st book of Kings
2Chr.	2nd book of Chronicles	2K.	2nd book of Kings
Dan.	Daniel	Lam.	Lamentations
Deut.	Denteronomy	Lev.	Leviticus
Ec.	Ecclesiastes	Mal.	Malachi
Est.	Esther	Mic.	Micha
Ex.	Exodus	Nah,	Nahum
Ez.	Ezekiel	Neh.	Nehemiah
Ezr.	Ezra	Num	Numbers
Gen.	Genesis	Ob.	Obadiah
Hab.	Habakkuk	Pr.	Proverbs
Hag.	Haggai	Ps.	Psalms
Hos.	Hosea	R.	Ruth
Is.	lsaiah	1S.	1st book of Samuel
Jer.	Jeremiah	2S.	2nd book of Samuel
Jb.	Job	Zch.	Zachariah
Jo.	Joel	Zph.	Zephaniah
Jon.	Jonah		

EXPLANATIONS.

Kri (קרי) masoretic reading.

Ktib (בָּתִיב) form written in the text.

- 1, 2, 3 before a verb indicates the person (1st, 2nd, 3rd).
- h before a word indicates its form in a pause.

A vertical line (ן) under a letter marks the accent of a word when it is in the penult (מְלֵילֵיל). Words without this mark have the accent in the last syllable (מִלְיֵבֶע). In quotations of more than one word the accent is not indicated.

indicates the form of a word before a makkeph.

k the first letter of the alphabet, called Aleph ካርጂ, from ካርጂ ox, because of its original similarity to the form of a bull's head; as a numeral ነ=1, %=1,000.— k represents a very gentle cuttural sound audible only with a vowel, as: ይ=a, દ=e, ነ=i, etc.; when vowelless it is silent: እነር matza, ካርካ yomar.

אב (from אבב; c. אָבֶר , cnee אַב Gen. 17, 5; sf. אָבִיה, אָבִין or אָבִיה, אָבִיה, etc.; pl. אַבוֹת, c. אבוֹת) m. tather in the widest sense, hence: 1) father, male parent בַּת צַּבִי הָיא צַּךְ לֹא בַת she is the daughter of my father, but not the daughter of my mother Gen. 20, 12.--2) grand-father; speaking to Jacob God says: אָנִי יִי וְאֶלהֵי אַבְרָהָם אָבִיךְ lam the Lord, the God of Abraham thy father (i. e. grand-father) Gen.28,13. - 3) progenitor, ancestor or head of a people אַבִּי בַּל־רָּגִי־אַבֶּר the father (i. e. ancestor) of all the children of Eber Gen. 10, 21; אַב הַמין גּוֹיָם the father (i. e. progenitor) of a multitude of nations 17,4.-4) ereator הַלֹא הוֹא אָבִיךְ קָנָךְ is he (God) .

not thy father (i. e. creator) who hath created thee? Deut. 32, 6.— 5) originator or first of a class the father אַבִי בֶּל־תּוֹפֵשׁ כְּנוֹר וַעוּגְב (i.e. the first) of all such as handle the harp and guitar Gen. 4, 21. 6) counsellor וַיִשִּׂימֵנִי לָאָב לְפַּרָעה and be hath made me a father (i. e. a counsellor) to Pharaoh Gen 45,8.— 7) guardian, protector, bene factor אָב אָנֹכִי לְאָכִיוֹנִים a father (i. e. a guarlian, a protector) J am t, the needy Jb.29,16.— 8) preceptor, ruler, chief, head וְהֵיה־לִי and become unto me a לאַב וּלְכהוֹן father (i. e. preceptor or ruler) and a priest Jud.17,10.— 9) poet. nearest kin לַשַּחַת רַרָאתִי אָבִי אָהָה I call to the grave, Thou art my father (i. e. my nearest kin) Jb. 17. 4. — The construct forms oeeur in many eompound אַב, אַבְי proper names, as: אַבִּיבָם, אַבִּיכָם, אַבִּיבָם, אָבִשְּלום, etc.

בּבּרָה, (גַּרָ , אַבִּיךּ , אַבִּיןּ ; pl. אָבְרָּה, אַבִּי, גַּרָ אַבִּין m. father, fore-father.

אָב (from אבג; sf. אבל; pl. c. אבל) m. freshness, greenness, verdure לאָבּוֹ עוֹדֶבּוּ בְּאָבּוּ Jb. 8, 12; אָבֵּי רַבַּחַל the verdure of the valley Cant. 6, 11.

בּרָ Ch. (sf. אָבָה for אָבָה) m. fruit. אָבָי to blossom, to bear fruit, whence אָבָר, אָב.

אַבוּתְאָ pr. n. a Persian eunuch Est 1,10.

'אַבַר (fut. יאבר ה', יאבר ; pt. אַבַר) 1) to be lost, to vanish, to fail, to be void; with ? to be lost to 1 Sam. 9, 20; with to vanish from מָנוֹם אָבַר מִנְהָּם the means of escape shall vanish from them Jb. 11, 20; תוֹרָה תאבר מְכּהָן the law shall vanish from the priest Fz. 7. 26; יאבר לב המלף the heart of the king shall fail Jer. 4, 9; מבר עצית a nation (that is) void of counsel Deut.32,28.- 2) to go astray, to wander about שֶה אֹבֶר a stray sheep Ps. 119, 176; אַרַמָּי an Aramean, wandering about Deut.26,5.— 3) to perish אַבְדנוּ בָּלָנוּ שבּדָּנוּ we perish, we all perish Num. 17, 27; וֹאבֶרוּ the wicked shall perish Ps. 37, 20; the blessing of בָּרַכַּת אֹבֵר עָלַי תָּבאׁ him at was ready to perish came upon me Jb. 29, 13; תְּנוּ־שֶׁכֶּר רָאבֶר give strong drink to him that is ready to per sh Pr.31,6.

Pi. רַבּאַ (fut. רַבָּאַיִ) 1) to waste אָרַרְהּוֹן wasteth his realth Pr. 29,3; fig. to corrupt מַבְּרָ אָרִר. בַ מַתְּנָה (presents (bribery) corrupt the heart Ec. 7,7.— 2) to lead astray רעים מְאַבְּרִים וֹמְפִצִים אָתרצאוֹ מַרְעִיתִי the shepherds that lead astray and

scatter the flocks of my pasture Jer.23,1.— 3) to make to perish, to destroy בְּלֵיוֹכֶר לְבֹי וְבֵר לְבֹי and th u hast made to perish every memorial of them Is. 26, 14; בְּבָר וֹנִי to kill and to destroy Est. 3, 13; בְּבַרְ וֹנִי (בִּבְּרְ בָּלִי) and I destroyed thee Ez. 28, 16.

Hiph. אָת־הַנֶּפֶשׁ to destrey הָּהִיא מוֹל destroy מְּהָנִיּשׁ הַהִּיא and I will destroy that person Lev.23,20; הַּקְּנַת אָנִישׁ thou destroyest the hope of man Jb 14,19; with pto banish from: וְהַאֲבַרְהִי מָהֶם קוֹל שְשׁוֹן and I will banish from them the voice of gladness Jer. 25, 10; אַבִּירָה אַבִּירָה וֹל אַבּירָה will destroy Jer.46,8.

תבר Ch. (fut. מֵאבֵר) to perish. — Aph. הובר to destroy.— Hoph. הובר to be destroyed.

תב"א m. perishing, ruin Num.24,20. אבר (c. רובא) f. loss, something lost Lev.5,22.

אַבַרּה Ktib Pr.27,20 for אַבַרּה.

אַבַּדּוֹן, m. destruction Jb.31,12; also place of destruction Pr.15,11.

m. destruction Est.9,5.

אָבְרָּ (c. אַבְרָּ) m. destruction, ruin Est.8,6.

יאֹבֶה (fut. יאֹבֶה (יאֹבֶה to be willing יאֹבֶה לְשׁלְּחָם) to desire, to be willing the meaning of which is according אַנְהָּוֹלְ שִׁלְּחָם to serve thee? Jb. 39,9; with of the person to obey יִישְּׁרָא לֹא אָבָה לִי and Israel did not obey me Ps.81,12.

to the context: swift ships; acc. some: ships of reed like those which were in use in Egypt and which were very swift (in A1. NDN reed). Some manuscripts have been found which read TON (remity) and accordingly some is expreters render the phrase: pirate ships (prop. ships of ensmies).

m. woe.

m. crib

חבא Ar. to threaten.

קּהָת f. threatening, terror; only c. אָבְחַת חָעֶב Ez. 21, 20.

יַתְבְּמִיחִים (from המב I.) m. melon; pl. במיחים Num. 11, 5.

יְאָבְי (fr m אָבְהְ interj. ah! O that! I wish! Jb. 34, 36.

בי pr n Abi, the mother of Ezekiah 2 K. 18, 2 (בְּלָּהָב 2 Chr. 29, 1). 2 pr. n. m.

קביאםף pr. n. m.

אָבִיב (from אבֹר) m. prop. blossom, hence: ear אָבִיל the barley was in the ear Ex. 9, 31; חֹדָשׁ הָאָבִי the month of ears 13, 4 (the first month of spring, later called נְיָסָן).

י אָבְינֵיל pr. n. f. 1) sister of David 1 Uhr. 2,16 a. 17.— 2) wife of Nabal, afterwards of David 1 S. 25, 3 a. 42. אַבִּינֵיל see

מבידן pr. n. m.

עבידַע pr. n. m.

אַביּר pr n. m. 1) grandson of Ben-

jamin 1Chr.7,8.— 2) son of Samuel 1S.8,2.— 3) king of Judah, son of Rehaboam 2 Chr. 12, 16 = 1 K. 15,1.— 4) son of Jeroboam 1K.14,1. 5) a person mentioned in Nch. 10, 8.— 6) a person mentioned in 1Chr. 24, 10.

רָּדְּיִר וּיִתְּיִי pr. n. f. ⇒ַאֲבִיּן, which see.

אַביְרוּ pr. n m. same as אַביִרוּ

אביהוא pr. n. m.

דבירוד pr. n. m.

אביהיל pr. n. f. 1) wife of Rehoboam 2Chr 11,18. — 2) another woman 1 Chr. 2, 29.

אָבִין (from אָבִין) m. prop. one who wants something, hence: poor, needy, destitute.

אָבְרּוֹנְה (from אָבְה f. enly Ec. 12,3) אַבּיוֹנְה is according to the context: and the desire shall fail; acc. several ancient interpreters אֲבִיוֹנְה the caper-berry which is used as appetizer, whence metenymically: desire, appetite.

ירויל pr. n. m. 1) a person mentioned in Num.3,35.— 2) a person mentioned in 1Chr.5,14.— 3) the father of Esther Est. 2, 15.

שביטוב pr. n. m.

שׁבִישֵׁל pr. n. f.

אַבְיָם see אֵבִיָּם 3.

pr. n. m. descendant of Joktan Gen. 10, 28.

pr. n. 1) name of several

kings of Philistia Gen. 20, 2; 26, 1; Ps.34,1.— 2) son of Gideon Jud. 8.31.

י אָריּדְרָב pr. n. m. 1) son of Jesse 1 S. 16,8.— 2) son of Saul 1S.31,2.—

3) person mentioned in 18.7,1.—4) person mentioned in 1K.4,11.

אַבִינְועַם pr. n. m.

אַבִינֵר see אַבִינֵר.

אַבִיםָר see אַבִיַםָר.

אָביעזֶר m. 1) son of Gilead, of the tribe of Manasseh Jos. 17, 2; gent. אָיְעָזֶר הַעָּזֶר הַעָּזֶר Jud. 6, 11; איִעָזֶר Num.26,30. — 2) one of David's warriors 2 S 23, 27.

אַבִּי עַלְבּוֹן pr. n. m. 2 S. 23, 31 בּיאָרָאַ 1 Chr. 11, 32.

אָבִיר (גּיִבֶּיק (כּ. אַבְּיִר (כּ. אַבְּיִר (כּ. אַבְּיִר (בּיִבְּקְב (כֹּ. אַבְּיִר (כֹּ. אַבְּיִר (כֹּ. אַבְּיִר (בּיִבְּקָב (בּיבְּיִר hero; only of God אַבִּיר (בְּיִבְּקָב the mighty warrior of Jacob Gen. 49. 24. אַבִּיר מַּבְּיר (בְּיִר מַן מַּבְּיר בְּרִנִּים מַּבְּיר בְּרִנִּים אַבְּירִים stout-hearted Ps. 76,6.—2) head, chief בּיבִיר בְּרִנִים the chief of the herdsmen 1S. 28,8.—3) great lords (i. e. the choiccst food) Ps. 78, 25 (others: angels' bread).—4) poet. a) stud-horse שַׁבְּירִיוּ אַבְּירִיוּ the stamping of the hoofs of his stud-horses Jer. 47, 3. b) bull אַבִּייִן the bulls of Bashan Ps. 22, 13.

קריך (pr. n. m. 1) person mentioned in Num.16,1.— 2) another person 1 K 16, 34.

אַבישׁנ pr. n. f.

אַבישׁנּעַ pr. n. 1) grandson of Ben-

jamin 1Chr.8,4. — 2) son of Phinehas, the high-priest Ezr. 7, 5. pr. n. m.

אַרִישֵׁי pr. n. m. 1 S. 26, 6 אַרִישֵׁי 10, 10.

אַבְישָׁלוֹם pr. n. son of David 1 K. 15, 2 <u>אַבְשָׁלוֹם 2</u> S. 3, 3.

אָבִיתָר pr. n. m.

קבּל only Hithp. ליהָת to roll, to wind itself אות האות שְשִׁן and they wind themselves upward like the lifting of the smoke ls. 9, 17. בּיִּלִית וְשִׁיֵּן (fut. מַאָּבִי הַּאָבְי הַּאָבְר וֹנִאָּבְר וֹנִיתְּבְּר וֹנִיתְּבְּר וֹנִיתְּבְּר וֹנִיתְּבְּר וֹנִיתְּבְּר וֹנִיתְבּ וֹנִיתְבְּר וֹנִיתְבּר וֹנִיתְבּי וֹנְיתְבִּי וֹנְיתְבְּיִי וֹנְיתְבְּיִי וֹנְיתְבִּי וֹנְיתְבִּים וֹנְיתְבִי וֹנְיתְבִּים וֹנְיתְבִּי וֹנְיתְבִּים וֹנְבְּיתְנִים וֹנְבְּיתְנִי וֹנְנִיתְבִּי וֹנְבְּיתְנִים וֹנְבְּיתְנִים וֹנְבְּיתְנִים וֹנְבְּיתְנִים וֹנְבְּיתְנִים וֹנְבְּיתְנִים וֹנְבְּיתְנִים וֹים וֹנְבְּיתְנִים וֹיִבְּיתְנִים וֹנִיתְנִים וֹינִיתְנִים וֹינִים וֹינִיתְייִים וֹינִיים וֹינִיים וֹנִיים וֹיִים וֹיִים וֹיִים וֹיִים וֹיִים וֹיִים וֹים וֹיִים וֹיים וֹיִים וֹיים וֹיוֹים וֹיים וֹיים וֹיים וֹיים וֹיים וֹיים וֹיים וֹיים וֹייִים וֹיים וֹייִים וֹיים וֹיים וֹיים ו

Hiph. בָּיִם רָרְתּוֹ שֵׁאַלָּה הָאָבֶלְּהִי (fut. בִּיוֹם רָרְתּוֹ שֵׁאַלָּה הָאָבֵלְּהִי) to cause to mourn to the day when it went down to the grave I caused a mourning Ez.31,15; בַּאָבֶלְיֹחֵל וְחֹיבֶה and he caused the rampart and the wall to mourn Lam.2,8.

Hithp. נְאָרְבֶּה to mourn הַרְאַבֵּל and I wept and mourned Neh.1,4.

אָבֵל (c. אָבֵלי , בּיבָּל ; c. pl. אָבֵל) adj. mourning אָבֶל־אָם as one mourning for his mother Ps.35,14; אָבֶל the mourners of Zion 1s 61,3; אַבָּלוֹן אָבַלּוֹת the ways of Zion are mourning Lam.1,4.

אָבל (Ar. אבל fresh grass) f. 1) meadow מבל בּוְרְוּלְבָּה unto the great meadow 1S.6,18.—2) pr. n. of a city

אָבָן (sf. אַבָּגִי , pl. אַבָּנִים , c. אַבָּגוֹ) f. וַתָּהִי לָהֶם הַלְבַנָּה לִאֲבָן stone, rock נַתְּהִי לָהֶם and the brick served them for stone Gen. 11, 3; וַיָּקַחוּ אַבָּנִים וַיִּעַשוּר and they took stones and made a heap 31, 46; אַרָגִי מַחְצֵב hewn stones 2 K. 12, 13; of the hail: [구청 hail-stone Is. 30, 30; of precious stones: מָלְאַת אָבן setting of stones Ex. 28, 7; אֶבֶּוֹרְחָן Pr. 17, 8, אָבֶן יַקְרָה Ez 27, 22 precious stone; אָבְנֵי־חָפַץ precious stones Is 54, 12; fig. אָבָן וִשְׁרָאֵל the rock (i. e. defence) of Israel Gen.49,24; [그래 그 a heart of stone (i.e. a hard heart) Ez. 11, 19: הָּלָה לִּאָבֶן he became as a stone (i. e. was stupefied with grief) 1S. 25,37 — 2) weight אַבָנֵי the weights in the bag (i. e. the weights kept by merchants in a bag) Pr. 16, 11; הַמֶּלֵך by the king's weight 2S.14,26; לא thou shalt וַהָנֶה לְךָּ בְּכִיסִךְּ אֵבֶן וַאֲבֵן not have in thy bag divers weights Deut. 25,13; אֶבֶן הַבְּרִיל Zch. 4,10 a. אָבֶן הַעּוֹפֶּהָת Se weight of lead or plummet; poet. אָבָן בּוֹל the weights of desolation Is. 34, 11.— אָבָן בּוֹל occurs in several compound geographical names: a) אָבֶן הַאָּל הַ מּבּן מַאָּבֶּן בּוֹל occurs in several compound geographical names: a) אָבֶן הַאָל הַ מּבּן מַאָּבָן בּוֹל in Benjamin Jos.15,6. c) אַבָּן בַּוֹל הַל נוֹל to the east of Jerusalem 1 K. 1, 9. d) אָבֶן הַעּיֵל near Mizpah 1S.4,1.

אָבֶן הְּלֶל Ch. (def. אֶבְנְא f. stone אֶבֶן הְּלֶל a heavy stone Ezr.5,8.

אַבְנָה Ktib 2K.5,12 for אֲבְנָה , which see.

מבנט (from בנט m. girdle.

ליבוים du. f. 1) potter's wheels (consisting of two stones) Jer.18,3.—
2) birth-stools (others: bathingtub for new-born children) Ex. 11,16.

אַרְנֵר pr. n. uncle and general of Saul 18.14,51 = אַרִיגר 50.

שור אָבוּם to fatten; only pt. p. קּבוּם fattened ox Is.15,17,17 בַּרְבָּרִים אֲבוּסִים fatted fowls 1K 5,3.

לְבַעְ (from נְבַעְ f. blain, boil שְׁרֵין אֲבַעְּבְעוֹת an inflammation producing boils Ex.9,10.

pr. n. of a city in Issachar Jos. 19,20.

זְבְצְׁן pr. n. a judge of Israel Jud. 12.8.

(akin to בְּיִאֲבֶּק אִישׁ עְּמֵּוֹ אָבָרָן אִישׁ עְּמֵּוֹ (fut בְּיִאָבֶרְן;inf. בְּאָבָרְן to wrestle אָבִרְּן fut אָבָרָן and a man wrestled

with him Gen.32,25; inf. sf. אָבָקּקיּ in his wrestling 32,26.

ੇ ਨੇ ਰੋਫ਼ੇ; sf. ਹੈਨੇਤ੍ਹੇਂ ਸ਼੍ਰੇ dust. ਸ਼੍ਰੇਤ੍ਰੇਫ਼) ਸ਼੍ਰੇ dust.

the spicy powder of the merchant Cant.3.6.

ענות אין I. (den. from הָבְּבִינְהְךְּ יַאַבֶּר־נֵץ wing) only Hiph. בְּבִּנְהְךְּ יַאַבֶּר נָאָ to fly up, to soar; fut. אָבָר doth the hawk fly by thy wisdom? Jb.39,26.

אבר זו. to be strong, whence אָבִיר a. אַבִּיר.

אֶבֶּר m. wing, quill.

בּרְרָאֵל pr. n. ancestor of the Hebrews Gen. 17.5.

אָבִישָׁלוֹם see אַבְשַׁלוֹם.

NIN pr. n. m.

קר. n. title of Amalekite princes; gent. אַנְנְי Est 3,1.

to bind, to unite.

אָנְדָּה (מְּיָבְרוֹת אָוֹנְ תְּיִבְּרוֹת) bundle, bunch of hyssop אָנְדֵת אָוֹנֹב a bunch of hyssop Ex.12,22. — 2) band, company, body חַבָּיי and they formed one band (or body) 2S.2,25. — 3) band, fetter אָנְדְתוֹ מִימָּה the bandsofthe yoke Is 58,6. — 4) vault אַנְדְתוֹ עֵל אָנֶדְי יְבָרָא he hath found-

ed his [celestial] vault over the earth Am.9,6.

7738 m. nut.

יְּבוּרְר pr. n. author of the 30th chapter of Proverbs.

אָגוֹרָה (c. אַגוֹרַת) f. little coin.

אנל (c. pl. אנל) m. drop.

ייין pr. n. of a city in Moab Is. 15,8.

ינְם (אַנְמִי , c. אֲנָמִי m. 1) pool מְנִם־מֵיִם a pool of water Is 41,18.— 2) reed, bulrush Jer.51,32.

מּוְמֵרֹדְנָפֶשׁ adj. sad, grieved אָנְמֹרִדְנָפֶּשׁ grieved in soul Is.19,10.

ן (c. אַבּן ; pl. אַבּן) m. bowl, basin. אָנָרְיּת (pl. אַבּרָיִם) m. troops, army (prop. wing).

אָנֵר (fut. אָנֵר) to gather, to collect.

אָרֶרְאָ Ch. (def. אָרָרְאָ) f. letter, document.

אָנרוֹף (from נְרַרָּף m. fist.

אָגַרְטְל (pl. c. אָגַרְטְל m. dish, basin. אָגַרְטְל f. letter, edict.

קא (from אר) f. vapor, mist.

only Hiph. inf בְאַרִיב 1S.2,23 for לְהַאָּרִיב to cause to languish, to trouble.

אַדְבָּאֵל pr n. m.

דר pr. n. m.

אָדוֹן (c. אַדֹּנִים, sf. אַדֹנִים, pl. אַדוֹן , אַדֹנִים, c. אַרֹגֵי, sf. אַרֹנָיו , פּרֹנֵי , etc.) m master, lord, possessor שָׁמַנִי God made me lord אֱלֹהָים לָאֲדוֹן Gen.45,9; of God: אַרון בָּל הָאָרֶץ the Lord of all the earth Ps.97,5. אַרני is used instead of the second person of the pronoun in addressing superiors: אַרָּי שָׁאַל אָתרעַבָּרָיו my lord asked his servants (i. e. y u asked your servants) Gen.44,19. The pl. is sometimes used as a sing, in which case it agrees with a verb or adjective in the singular number: אַרניו יהוורלו his master should give him Ex.21,4; אַרֹנִים קשָה a cruel lord Is.19,4.— אֵרֹנָי (my Lord) for פרני, exclusively of God Gen.18, 30; Ps.35,23; see also בְּרָבָּה.

אַרוֹרְיִם pr n of a city in Judah 2Chr.11,9.

אַרוּירָם see אַדוֹרָם.

ארות see ארות.

Ch. adv. then, at that time.

 mander אָרְיוֹ מְמֶנוּן and their leader shall be of themselves Jer. אַרִירָי הַצְּאוֹן; leaders of the flocks 25.34.

אַדַלִּיָא pr. n. m. m.

דַרָם to be red אָרָם מְּלָנְינִים מְּלָּנְינִים to be red redder than corals were they in body Lam.4,7.

Pu. אַבּע to be made red; only pt. מְאָבְע Nah.2,4 for מְאָבְע made red; pl מָאָבְעִים died ied Ex.25,5.

Hiph. הָאִרִים (fut. יַאַרִים) to be red, to grow red אָם־יַאִּרִים though they should be red like crimson Is.1,18.

הַלְאַדֶּם to become red יְיִישְׁדָּם the wine when it is red Pr.23.31.

רפd, ruddy (f אַרְפָּה ; pl. m. יְאַרְפִּה red, ruddy (f אַרְפָּה ; pl. m. red, ruddy cant.5,10; אַרְפָּה זיין אַרוֹם my friend is white and ruddy Cant.5,10; פְּרָה מְּבְּה מִיּה a red eow Num.19,2; בּרָה בְּיִבְּים בְּיִבְּה a red eow Num.19,2; בּרָם הַיִּבְּים a red as blood 2K.3,22.— 2) m. something red בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בִּיִּה that red thing (i. e. red pottage) Gen.25,30; abstractly: redness on thy garment? ls 63,2.

מדמ m ruby (precious stone)

מְּדֶם (without inflection) m 1) man מְדָם and the Lord... formed the man Gen.2,7, אַנְם מֵבִין and the Lord... אַנְם מַבִין מוּת pr.28,2. -- מוֹנְיִלְּמָרְת מַבְּרֹיִם מִּרְם מַבְּרִים מִרְּת flocks of men Ez. 36,38. -- מוֹנְיִנְמֵרְת somebody, anybody dieth when a man (i. e. somebody) dieth

Num.19,14; אָל־אָדֶם לֹא אָבנָגָּה I will give no flattering titles to anybody Jb.32,21.— 4) man, as opposite to woman Ec.7,28.— 5) pr. n. a) Adam, the first man Gen.5,3.

b) a city near the Jordan Jos.3,16.

קר. ה. ו) son of Isaac, first named נישני Gen.36,1.— 2) Edomite tribe Num.20,20.— 3) land of the Edomites 1K.9,26; gent אַרְטִים, אַרְטִים, אַרְטִים, אַרְטִים, אַרְטִים, אַרְטִים, אַרְטִים, מַרַטִּים, מַלַּיִם, מַלַּיַבָּם, adj. reddish.

דְּמָה pr. n. of a place.

קרָתְּר, (c. חַבְּיְהָ ; sf. יְחָבְהְא) f. 1) land, earth, soil.— 2) country; pl. אַרְמוֹת Ps.49,12.— 3) pr. n. of a city in Naphtali Jos.19,36.

אַרְמוֹנִי see אַרְמוֹנִי.

אַרֹמִי see אָרָם 3.

קְּרֶּטְי pr. n. of a city in Naphtali, called אֲדָמִי הַגָּמֶל Jos.19,33.

יבּים (red-brown) pr. n. of a ridge of hills between Judah and Benjamin Jos. 15,7.

מְרָמֹנִי adj. reddish, red-haired.

אַרְטֵתְא pr. n. of a Persian.

אָרָן pr n. of a place in Babylonia.

נים (pl. אָדָנים, c. אַדָנים) m. foundation, threshold.

אַרֹנֵי see אָרֹנֵי.

קרי־בֶּוֶּלְ pr. n. of a Phenician king. ארניה pr. n. 1) son of David 1K.1,5 a. 8.— 2) a person mentioned in 2Chr.17,8.— 3) a person mentioned

in Neh.10,17 =אֲרֹנִילֶם Ezr.2,13.

אַרֹנִיָה see אַרֹנִיָּהוּ.

אַרְנִי־צֶּדֶּקְ pr.n. of a Phenician king

ארניָה see אַרניָה 3.

מְדְנִירְם pr. n. tax-gatherer of David and Solomon 1K.4,6. =בוֹנְם 2K. 20,24 a. בוֹנְם 2Chr.10,18.

to be great, to be splendid; only Niph. בְּאַרָר to show oneself glorious; pt. בָּאָרָר בַּקּרָה to show oneself in holiness Ex.15 11; with parag. ': רַבַּבּרוֹ בַּבּרוֹ glorious in strength 15,6.

Hiph. הָאָדִיר (fut. יַאָּדִיר) to glorify הַאָּדִיר he will magnify the law and glorify it Is.42,21.

אדר m. dress, mantle.

m. the 12th month of the Hebrew year (corresponding to March)
Est.3.7.

קרָר pr. n. 1) a place in the south of Judah Jos. 15,3 = אַרָר Num 34,4.— 2) אַרָר אָרָר אָרָר אָרָר אָרָר אָרָר

רבר Ch. (def. אָדְרָא , pl. c. אָדָרָא) m. threshing-floor.

Ch. (pl. def. אַרַרְגָּוֹרְ Ch. (pl. def. אָרַרְגָּוֹרְ (מַּבֹרְגָּוֹרָ וְיִבְּיִרְ הַּיִּרְ מַּוֹרָ מַנְיִרְיָּ

אַדְרַדְּיִהְ Ch. adv. quickly (others: exactly).

ים (pl. אַרְכּוֹים m Persian coin. אַרְכּלֶּן יים pr. n. 1) Assyrian deity (2K.17,31 — 2) Assyrian king Is.

37,38. (בְּוֹעְ Ch. (=Heb יֵּרְנִעְ f. arm; fig.

strength. אָרָעָי אָרָעָי pr. n. 1) capital of Bashan Deut.1,4.— 2) a city in Naphtali Jos.19,37.

תְּבֵּרְתְּם (sf. אַבּרְתְם אַבּרְתְם) f. 1) glory בּבּרְתְם (sf. אַבּרְתְם אַבּרְתְם) f. 1) glory בּבּרְתִם (sf. 11,3.— 2) cloak, mantle, garment אַבְרָת שִּינְעָר mantle of Shinear (i. e. Babylonish ga.ment) Jos.7, 21; אַבָּרָת שֵּינְר a hairy cloak Gen. 25,25.— 3) adj. f. of אַבָּרָת glorious, elegant אַבָּרָת וְבָּבָּרְת שִּינְר בּבּרָת בּבּבּרָת בּבּרָת בּבּ

יה אָרִשׁ (רוּשׁבּי) to thresh; only once inf. אָרוֹשׁ ירוּשְׁנוּ he will ever be threshing it Is.28,28.

אָהַב א , ^ אָהָב (fut. מַהַב 1, 1 אַהַב a. אַהַב א, 2 אָהֶבּ, pt. אָהֶבָּת, f. אָהֶבָּה; imp. אָהָבָּל; verb. n. אָהֶבֶּם, sf. אָהָבֶם, also אַהַבָּה, c. אַבְּבַּא) 1) to love, to like, to be fond of אָדֶב אָת־יוֹפֵף he loved Joseph Gen. 37,3; with לְּיָבֶרָבָּוֹ יִּ thou shalt love thy neigh לְרֵעַהְ bor Lev.19,18; with בהמון: אהב בהמון he that loveth abundance Ec.5,9; that loveth אֹרַבָּתִי (שאֹהֶבֶת) לַדוּשׁ to tread out Hos.10,11; בּלֶּבֶּם according to their loving (i.e. as they to love לַאַהַבָּה אָת־שֵׁם יִי ;10,9 to love the name of God Is.56,6; בַּאַהַבַּת יִי even as the Lord אָת־בָּגוּ יִשְּׂרָאֵל loveth the children of Israel 3,1.— to be glad אַבּלְתֵּי בִּי וִשְּׁבַע וָיְ אָתר I am glad that the Lord heareth קוֹלִי my voice Ps.116,1.— For אֲהַבוּ הֵבוּ Hos.4,18 see under 57.

Niph. נְאָהֶבּ to be beloved; only pt. בּנְאָהָבִים the beloved 2S.1,23.

Pi. אָהָבּ to love passionately; only pt. מְאַהַבי my lovers Hos.2,7, קאַהְבֹּיִף thy lovers Jer.22,20, etc. מָּבְּרַבּיִּף m. loveliness, love; only pl. מּבָּרִים a lovely gazelle Pr. 5,19; הְתָנוֹ אֲדְבִים they have bestowed love Hos.8,9.

תה love, love-affair; only pl. גְּתְעַלְּסָה בְּאָהָבִים let us indulge in love Pr.7,18.

רְבָּהְ f. Iove; also verb. n., see אַרְבָּה pr. n. m.

ההא interj. ah! woe!

 $\sum_{r=1}^{n} p^r$. n. a river in Media Ezr. 8, 15.

קרד pr. n. a judge of Israel Jud 3,15.

מיה (אַהּה (מיה בּיּה adv. where? Hos.13,14. נְאָהַל I. (fut. מְאַהַל עִרְּקְרָה) to pitch tents בוַאָּהַל עַרְקְרָה מון and he pitched his tents till close to Sodom Gen.13,12.

Pi. same as Kal; (לֹארֹיָהֵה) בְּיֹארִה יְיָה inor shall the Arabian pitch there his tent Is.13,20.

11. (בְּלֵל : to give light, to shine; only Hiph. fut. הַן עַר יָרֵם וְלֹא behold even to the moon, and it shineth not Jb.25,5.

אָהֶלֹים (sf. אָהָלִים, אָהָלִים, with ה loc. אָהָלִים, אַהְלִים, אַהָּלִים, אַהַּלִים, אַהְרָבִים, אַהַרְבִּים, אַהְרַבִּים, אַהְרָבִים, אַהְרָבִים, אַהְרַבִּים, אַהְרָבִים, אַהְרַבִּים, אַהַרְבִּים, אַהְבִּים, אַהְבִּים, אַהְבִּים, אַרְבִּים, אַרְבִים, אַרְבִּים, אַרְבִים, אַרְבִּים, אַרָּב, אַרְבּים, אַרָּב, אָרָב, אָרָב, אָרָב, אָרָב, אָרָב, אָרָב, אָרָב, אָרָב, אָרַב, אָרָב, אָרָב, אָרָב, אַרָּבּים, אַרְבּים, אַרְבּיבּים, אַרְבּים, אַרְבּיב, אָּבְּיבְים, אַרְבּיב, אַבְּיבְים, אַרְבּים, אַבְּיבּים, אַבְּבְיבּים, אַבְּיבּים, אַבְּיבּים, אַבְּיבּים, אַבְּיבּים, אַרְבּים, אַבְּיבּים, אַבְּיבּים, אַבּיבּים, אָבְיבּים, אַבְּבּים, אַבְּבּים, אָבּים, אַבְּיבּים, אַבְּיבּים, אַבּיבּים, אַבְּב

households) of Judah Zeh.12,7.—3) pr. n. m. 1Chr.3,20.

תּהָלִים נְמֵילָ a. (only pl. אַהָּלִים a. אַהָּלִים בּוֹמָיִם בְּמַילִים בְּמַלִּים בְּמַלִּים בְּמַלִּים בְּמַלִּים בְּמַלִים בְּמַלִּים בְּמַלִים מָבּוֹלִים מָבְיִם בְּמַלִים אוֹמָר as aloe-trees which the Lord hath planted Num.24,6; מוֹר וַאַבְּלוֹת myrrh and aloes Cant.4,14.

קרְרָּהְ pr. n. symbolic name of Samaria Ez. 23,4.

אָהָלִיאָב pr. n. m.

קריבה pr. n. symbolic name of Jerusalem Ez.23,4.

יבְּבְרָהְ pr. n. 1) wife of Esau.— 2) Edomite tribe.

דְּבְרֹן pr. n. Aaron, brother of Moses Ex.4,14.

some verb. n. אוֹ (from אֵל desire: אַל לַמְּלֶבְים שְׁתוֹ־דְיַוֹן וּלְרוֹוְנִים אַוֹ שַּׁבְּר not for kings to drink wine, nor for princes to desire strong drink.

ואָ (prop. inf. of אָנָה to desire, to choose) conj. 1) or: בַּבֶּרָ אוֹ וְדָב silver or gold Gen.44.8; אֹר בּוֹח וּא either ... or סוּא either a son or a daughter Ex.21,51—2) if, if but, if perhaps, or if perhaps וֹבְּנֵע לְבָבָּנִם וֹלְבָּנְע לְבָבְּנַע לְבָבְּנַע לְבָבְּנַע לְבָבְּנַע לְבָבְּנַע לְבָבְּנַע לְבָבְּנַע לְבָבְּנַע לְבָבְּנַע לְבְבָּנַע לְבְּבָּנַע לִבְּבָּנַע לְבְּבָּנַע לִבְּבָּנַע לְבְבָּנַע לְבְּבָּנַע לְבְּבָּנַע לְבְּבָּנַע לְבְּבָּנַע לְבְּבָּנַע לְבְּבָּנַע לְבְּבָּנַע לְבְבָּנַע לְבְּבָּנַע לְבְבָּנַע לְבְבָּנַע לְבְבָּבָּע לְבְּבָּנַע לְבְבָּנַע לְבְּבָּנַע לְבְּבָּנַע לְבְּבָּנַע לְבְּבָּנַע לְבְּבָּנַע לְבְּבָּנַע לְבְּבָּנַע לְבָּבָּנַע לְבְבָּבָּע לִבְּבָּנַע לְבָּבָּנַע לְבָּבָּנַע לְבָּבָּנַע לִבְּבָּנַע לְבָּבָּנַע לִבְּבָּע לִבְּבָּע לִבְּעְלְבָּע לְבְּבָּנַע לְבָּבָּע לִבְּבָּע לִבְּבָּע לִבְּבָּע לִבְּבָּע לִבְּיִילְיִייּי if he but take hold of my strength is answereth thee 1S. 20,10.

5N:N pr. n. m.

אור (akin to בַבַב) to be hollow, whence אור.

בּאֹבוֹת bottle (אבוֹת m. 1) אוֹב like new bottles (i. e. like חַרָשִׁים skins filled with new wine that easily burst, Jh.32,19.— 2) the hollow belly of conjurers, in which the conjuring spirit resides, hence: a) conjuring spirit קַּמָבְי נָאלִי בָּאלִי divine, I pray thee, unte me by the conjuring spirit 1S 28,8; וָהָיָה and thy voice בַּאֹרֶץ קוֹתַךְ shall be like one of a conjuring spirit out of the earth Is.29,4; דַרָשׁוּ inquire of the conjuring אֱל־הַאֹבוֹת spirits 8,19. b) conjurer of the dead, necromancer וַעֲשָה אוֹב וְוֹדְענִים and he appointed necromancers and wizards 2K.21,6; הַמִּיר אֶת־הָאבוֹת he removed the necromancers 1S. 28,3; בַּעַלַת אוֹב a woman skilled in necromancy 1S.28,7.

תוכות pr.n. a station of the Israelites in the Arabian desert Num.21,10. אוֹבִיל pr. n. m.

יוֹבַל (אוּבָל m. river, stream.

אוד 1) to turn, to surround, whence אור איר, איר אור .— 2) to be strong, whence מָאר .

אור (pl. אורים) m. fire-brand.

 cerning me, שֵל אדוֹתָיןה concerning thee Jos.14,6; without שֵל מוץ in the difficult passage אַל־אוֹרת הָרָעָה מַאַחָרָת אַשֶּׁר־עָשִּׁיתְ הַנְּילִה הַוֹּאֹת מַאַחָרָת אַשֶּׁר־עָשִּׂיתְ there is no cause for this wrong, to send me away, which is greater than the other which thou hast done with me 2S.13,16.

דְּיְהְיקְי Pi. אַנְה to long for, to desire אָנָה Pi. אָנָה in my soul have I longed for thee Is.26,9; אָנָה לְמוֹשֶׁב he hath desired it as a habitation for himself Ps.132,13.

Hithp. הְתְאַנְה ((ut. ap. אָרָהוֹיִ) 1) to long for הַּתְאַנ לְמִטְעֵמוֹתִיוֹ do not long for his savoury meats Pr.23,3; וְיָתָאוֹ הַשִּׁנְה וְיִבְּיִן the king will long for thy beauty Ps.45,12; to have a lustful longing Num.11,4.— 2) to mark off mark off to yourselves the eastern border Num.34,10.

עַרָּה (c. אַנָּת; sf. אַנָּת) desire.

1778 pr. n. m.

לְּנְאָׁ pr. n. 1) son of Joktan Gen.10, 2.— 2) name of a place in Arabia Ez.27,19; see also אַנְיּ Pu. אור pr. n. m.

YN interj. woe! alas!

אויב see אויב.

אוי פפ אויה.

בּי אָוִיל adj. a. n. foolish, fool בָּי אָוִיל אַמִי hecause my people is foolish Jer.4,22; אַויל שִׁפְּתִים a fool in his speaking Pr.10,8; אָוילִים מְדֶּרֶךּ fools because of their transgressior Ps.107,17.

מוֹירָי adj. foolish רּעָה אָוילִי a foolish shepherd Zch.11,15.

אָויל מִרוֹדְ pr. n. of a Chaldean king 2K.25,27.

על (א נוב אין) to be in front, to be the first. whence איל ram (as leader of a flock), איל hart (because of his swiftness), etc.— 2) to be strong, whence איל power, אוֹל or אַל power, אוֹל or אַל terebinth (because of its strength), etc.— 3) to be foolish, whence אַנוֹל .

אול (איני א אול m. 1) strength; only with sf. בייא אולם their strength is firm Ps.73,4.— 2) mighty person; pl. אולי הַאָּרֶי, the mighty of the lant 2K:24.15 (Ktib for אולי).

וּבִּי 1) adv. may be, perhaps אַבְּיָה מָמֶּנְהּ it may be that I may obtain children by her Gen.16,2; אַבְּיָה מִמֶּנְה perhaps she will not be willing 24,5.— 2) וו אַבְּיִה מִבְּיָה וֹנְיִי וִבְּיְעָהוֹ fit should yield (fruit), strangers will swallow וּ עַּיְבָּה מָבְּרָבְּיִר וֹבְיִּעְהוֹ אוֹבְי יִבְיִּרְהוֹ וַם אֹתְבָה הַרְנְתִּי וֹם אֹתְבָה הַרְנְתִּי if she had not turned aside from me, I would surely now have slair thee Num.22,33.

עַלְּבֶּלְיּנִי (pl. אָלַבְּיִים, c. אָלַבְּיִי vestibule, hall.— 2) adv. a. cong. but. however, yet.— 3) pr. n. m. 1Chr.8.39.

אָּלֶתׁת (sf. אָנַיֹּתְיּ f. foolishness, folly.

אוֹמֵר pr. n. אוֹמֵר r. m.

1) to breathe, to blow, fig. to be empty or vain; hence אוֹלָ and 1:8.- 2) to pant, fig. to labor, to make effort; hence in strength. (sf. אוֹנָךְ , אוֹנָרָ m. 1) nothingness, vanity בָרָבָּם עֲמֶל וַאָּגֵן their greatness is trouble and vanity (vain effort) Ps.90,10.- 2) falsehood רָבָרֵי־פִּיו אֲנֵן וּמְרַמַה the words of his mouth are falsehood and deceit Ps 36,4; fig. idolatry: idolatry and image-worship וֹתְרַפִּים 18.15,23; מְבָרֵךְ אָוֹן he blesseth an idol Is. 66,3. — 3) wickedness, injustice מַחִשָּבוֹת אוֹגָךְ the thoughts of thy wickedness Jer.4,14; 그만기 and he will bring עַרֶּיהָם אָת־אוֹנַם back on them their own injustice Ps.94,23.— 4: opprobrious name of On, a city in Lower Egypt (see און 4 below).

(pl. אוֹנִים) m. 1) strength, power in his בָּאוֹנוֹ שַּבָה אָת־אֵלהִים strength he strove with an angel Hos. 12,4, צעהי אונו his powerful steps Jb.18,7; אין אונים the powerless Is.40,29, of the generative power: האשית אוני the beginning of my strength (i. e. my first-born son) Gen.49,2; poet. a child יָהִי רַעֶּב his child will suffer hnager Jb.18,12.— 2) wealth, substance עשַרָתִּי מַצֵּאתִי אוֹן לִי I am become rich, I have acquired substance Hos. 12,9.— 3) affliction, pain " the son of my affliction Gen. 35,18; לֵחֶם אוֹנִים the bread of affliction (i. e. the bread of mourners) Hos.9.4.— 4) אוֹן אוֹן מוּ a. אוֹן pr. n. On, a city in Lower Egypt Gen. 41.50 בית שֶּקשׁ (Temple of the Sun) Jer.43,13, called by the Greeks Heliopolis (City of the Sun).

אונן pr. n. a city in Benjamin Ezr. 2,33.

אוֹנְיוֹת Ktib for אָנְיוֹת, pl. of אָנְיָה. אַנְיִּרְת אַנְיוֹת pr. n. m.

ובון pr. n. m.

ነውነጻ pr. n. of a gold-country Jer. 10,9; Dan.10,5.

אֹפֿיר pr. n. 1) son of Joktan Gen. 10,29.— 2) a country in south Arabia (acc. some: in India, others: in Africa), reputed to be rich in gold 1K.9,28; hence אוֹפִיר a name for gold Jb.22,24.

אוֹפַן (c. אוֹפַן; pl. אוֹפַנִים) wheel.

ארץ (pt. אָיָּדְ, pl. אַנְים) to press, to hasten.

Hiph. נְאָיץ (fut. יְאָיץ) to press, to urge.

אוֹצְרוֹת (c. אוֹצְרוֹת, pl. אוֹצְרוֹת, c. אוֹצְרוֹת) m.
1) treasure, store, provision.— 2)
store-house, treasury.

אור (fut. יְאוֹר) to become light or clear, to dawn הַבַּקר אוֹר morning was light Gen. 44,3; אוֹר לָכֶם זוֹף בְּילִר אוֹר and when ye have light, go away 15.29,10; אוֹר אַרני my eyes are become clear 14,29; fig. to cheer up Is.60,1.

Niph. נָאוֹר (fut. יָאוֹר; inf. לֵאוֹר for

נְאֵמוֹר to dawn, to shine לְהֵאוֹר בּיִּגְרוֹן בְּיִגְרוֹן and it dawned upon them at Hebron 2S.2,32; אוֹר בְּאוֹר בְּאוֹר to shine in the light of life Jh.33,30; pt. בְּאוֹר אַהָּה thou art brilliant Ps.76,5.

Hiph. הָאִיר (fut. יָאָיר; pt. מָאִיר) (fut. מָאָיר) אַיר; to give light, to shine לִהָאִיר עַל to give light upon the earth Gen.1,15; הָאָרֶץ הַאָּרֶ the earth gave light Ez.43,2; לַיִּלֶה כַּיּוֹם יָאִיר the night will shine like the day Ps.139,12; with accus. to give light, to cause to shine, to enlighten to give light לְהָאִיר לַהֶּם אֶת־הַנְּנֶךְ unto them on the way Neh. 9,12; יָאִיר יִיָ פָּנְיו אָלֶיק the Lord make his face shine unto thee Num.6,25; אַחַרָיו יָאִיר נַתִּיב behind him he causeth his pathway to shine Jb.41,24; וַיָרָחַ לֹא־יָאִיר אוֹרוֹ and the moon shall not let shine ber light Ez 32,7; אַתַה תַאִיר נֵרָי thou wilt cause my light to shine Ps.18,29; הַאִּירָה מִינֵי enlighten my eyes Ps.13,4; pt. f. c. מָאִירַת עִינַיִם enlightening the eyes 19,9.— 2) to light up, to set on fire לא תָאִירוּ ye shall not light up מְוֹבְּחִי חָנַם my altar for nought Mal.1,10; women will נָשִׁים בַּאוֹת מִאִירוֹת אוֹתֵה come and set it on fire Is.27,11.

קוֹר m. 1) light (in the widest sense); pl. אוֹרִים lights, luminaries.— 2) fresh verdure, green herbs בוּח בָּי אוֹר אוֹר as clear heat on fresh verdure Is.18,4; pl. מַל אוֹרת the dew of herbs 26,19; הוֹרת gather herbs 2K.4,39.

אור (אור (אור מייני) a person mentioned in 1Chr.11,35.— 2) a Chaldean city (אור בייני), the birth place of Abraham Gen.11,28.

אוֹרְה (1) light = אוֹרְה (2) pl. אוֹר (2) אוֹר (2. אוֹר

אורי pr. n. m.

אוריאל pr. n. m.

ארֹקיה pr. n. 1) husband of Bathsheba 2S.11,3.— 2) a priest mentioned in 1s.8.2.— 3) a person mentioned in Neh. 3,4.

ידְרְרְּרְ pr. n. a prophet mentioned in Jer.26,20.

אור see אור 2. איר see אור איש see אַשַשׁ.

אָרָת (perhaps akin to אָרָה Niph. היאר (fut. אָרְה to consent, to agree בְּאֹר בָּאוֹת בָּאוֹת בָּאוֹת in this we will consent unto you Gen.34,15.

תתות (צו אותה אותות אותות (צו sign, mark, token אות על יַוְדָּר as a sign on thy hand Ex.13,19; יְהָיוֹ לְאֹתוֹת and they shall be for signs Gen. בְּאוֹת כָּי אֲנֹכִי proof יְאֵנֹת כָּי אֲנֹכִי the proof that I have sent

thee Ex 3,12.— 3) ensign אִישׁ עֵּל־ פּרְמָת לְבֵיה אֲבֹהְם פּרְלוֹ בָאֹתֹת לְבֵיה אֲבֹהְם by his own standard, by the ensigns of their family division Num.2,2.— אִרהָר, etc., see אַרָּהָר.

אָרְוּוֹת Is.41,23 a. 44,7 pt. of אָתָאּ, אָתָהּ, which see.

īች adv. then, at that time; ነጁው ነኝ ነው ነኝ ነው ነኝ ነው ነኝ ነው from that time, of old, since.

אַנְאָ, הְּנָאַ Ch. (inf. אָנָט) to heat, to kindle; inf sf. קְּמָוְהָל to heat it Dan.3,19.

יבי pr. n. m.

קּלְתָה מָנִי אַוְרָא Ch. to go forth מְלְתָה מָנִי אַוְרָא the word is gone from me Dan.2,5.

אוֹר m. hyssop (plant).

אוןר m. girdle, belt.

nadv. then = 18.

אּוְבָּרְה f. offering of remembrance, memorial.

שׁוֹלֵל לוֹ אָז וֹתְבַלֵּל yhen he goeth away, then he boasteth Pr.20,14, בְּהְרַתּוֹלִי מִאֹר how far thou hast gone away! how far thou hast gone away! Jer.2,36 (תְּאָוֹלִים); others: why makest thou thyself so very low (from יְבַל which see).— 2) to be gone, to be spent, to fail בַּלְתְּנוֹ מִנְלִינִי the bread is spent out of our vessels 18 9,7; בְּלִתְּנִי בְּיִבְּיִ בְּלִינִי the waters are gone from the sea Jb.14,11; יְבָּל the power faileth Deut.32,36.

Pu. only pt. לְאוֹנְיל Ez.27,19 acc. Stb.: something current (goods, money; acc. Ges.: something spun,

textile (from Talm. אַוֹל to weave); others: מֵאוֹנְל from Usal 'see מֹאוֹנְל Ch to go away,

I. (Ar. ווון) to weigh, whence מאונבות scales, balance; only Pi. אוֹנַן אָנָּ to weigh carefully, to probe אוֹנָן וְוֹנָּאָ he probed and searched out Ec.12,9.

II. (den. of אָנָן ear); only Hiph.

וֹאָנֵין to give ear, to listen, to hearken יה בּאַנִין אַלִי pive ear unto me Ps.

אַנין אַלי אָלִי hearken unto my speech Gen. 4,23; אַנִין עַר־ I gave an ear to your reasonings Jb. 32,11 (בּוֹנְיִנִינֶּם הַּלּוֹנְיִנְיִנֶּם falsehood giveth ear to a mischievous tongue Pr. 17,4 (בּוֹנִינִינָ).

לְּנָנִי (sf. אַוֹנִי du. אַוֹנִי f. ear.

וְאָנָ (from בְּיִנְיּ, sf. קְּבֵוֹנָיְ,) m. girdle for weapons.

קבור קבור pr. n. a city in Naphtali Jos. 19,34.

ייי איין אייי pr. n. of a village 1Chr. 7.24.

pr. n. m.

אוניה pr n. m.

Pin see Pi.

to bind. to gird נְצִּאָוֹר, אַנּי, אָּנִיך to bind. to gird שָּנִיך gird up thy loins Jer.l, אַנְרְינָא כְנָבֶרְ וַבְּצָּאִיך מְתְנֶיך gird up thy do gird up like a mighty man thy loins Jb.38,3; יבָּאִיר אָנְרָי חָל those who stumbled girded [themselves] with strength 1S.2,4; pt. p. אַזוּר girded.

Niph. 기환경 to be girded.

Pi. אַוֹּר to gird, to arm with me with joy Ps. 30,12; מַאַוֹרנִי שְּׁמְחַר בּאַוֹרנִי שְּׁמְחַר בּאַוֹרנִי שִּׁמְחַר בּאַוֹרנִי בּאַבּוֹרנִי בּאַבּוֹרנִי בּאַבּוֹרנִי בּאַבּוֹרנִי בּאַבּוֹרנִי בּאַבּוֹרנִי בּאַבּוֹרנִי בּאַבּוֹרנִי בּאַבּאַרַנִי בּאַבּוֹרנִי בּאַבּאַרַנִי בּאַבּאַרַנְי בּאַבּאַרַנְי בּאַבּאַרַנְי בּאַבּאַרַנִי בּאַבּאַרַנְי בּאַבּאַרַנְי בּאַבּאַרַנְי בּאָבְּאַרָּנְי בּאַבּאַרַנְי בּאָבְּאַרָּנִי בּאָבְּאַרָּנִי בּאָבְּאַרָּנִי בּאָבְיּבּאָר בּאַבּאַר בּאַבּאַר בּאַבּאַר בּאַבּאַר בּאַר בּאַבּאַר בּאַבּאַר בּאַבּאַר בּאַבּאַר בּאַבּאַר בּאַבּאַר בּאַבּאָר בּאָבּאָר בּאָּבְּאָר בּאָבְיּאָר בּאָבְיּבּאָר בּאָבּאָר בּאָבְיּבּאָר בּאָבְיּבּאָר בּאָבְיּבּאָר בּאָבְיבּאָר בּאָבְיּבּאָר בּאָבּאָר בּאָבְיּבּאָר בּאַבּאָר בּאָבּאָר בּאָבְיבּאָר בּאָבּאָר בּאָבּיי בּאָבּאָר בּאָבּאָר בּאָבּאָר בּאָבּאָר בּאָבּיי בּאָבּיי בּאָבּאָר בּאָבּאָר בּאָבּיי בּאָבּיי בּאָבּאָר בּאָבּאָר בּאָבּיי בּאָבּיי בּאָּבּיי בּאָבּיי בּאָבּיי בּאָבּיי בּאָבּיי בּאָבּיי בּאָּבּיי בּאָבּיי בּאָבּיי בּאָבּיי בּאָבּיי בּאָבּיי בּאָּבּיי בּאָבּיי בּאָבּיי בּיי בּאָבּיי בּאָבּיי בּאָבּיי בּאָבּיי בּאָבּיי בּאָבּיי בּאָבּיי בּיי בּייי בּאָבּיי בּאָבּיי בּאָבּיי בּייי בּאָבּיי בּייי בּייי בּאָבּיי בּיי בּייי בּייי בּייי בּייי בּייי בּייי בּאָבּיי בּיי בּייי בּיייי בּייי בּייי בּייי בּייי בּ

Htthp: הַתְּשֵׁיֵר to gird or arm oneself עוֹ הַתְשִּיְר he girded himself with strength Ps.93,1.

יַּוְרְוֹעַ (=נְוֹרְוֹעַ) f. arm Jer 32,21.

תְּלֵוֹנְת (c. רַבְּנֵן (m. 1) a native tree (i. e. like a green tree in its native soil) Ps.37,35.— 2) native, homehorn, indigenous הַאִּנְרָח נְתַּגָּר a native or a stranger Lev.16,29.

קּוְרָחִי patr. of אִיתָן Ps.89,1 and of הֵימָן 88,1 who descended from גָּרָ רוּבּר וֹרָבּר IChr.2,6.

תְּחִי , אַּחִי , אַּחִי , אַּחִי , אַּחִיה, פּtc.; אַּחִי , אַחִיה, כּי יֹחַאָּ) m.

1) brother, relation.— 2) preceded by איש אָל־אָחִיי the word הְּשָׁ denotes: the other אִישׁ אָל־אָחִיי one to another Gen.42,28; אישׁ אָר־אָחִיי one another Ex.10,23; אישׁ אָּחִי one from the other Gen.13,11; אִישׁ אָּחִי Zch. 7,10 one against the other.—
3) מַשְּחַר מַאָּהָר הַאָּחִי one, some one הּיִשְׁיִי בְּשַׁרְ מַשְׁרָ בְּאַחַר מָאַרָּ הַאָּחִי הַאַרָּ מַאַר בּאַחִי מַשְּׁרָ בַּאַר מַאַר הַאָּרָ הַאָּרָ הַאָּר בּאַחַר מַאַרָּ הַאַרָּ הַאַרָּ הַאַרָּ הַאַרָּ הַאַרָּ הַאַרָּ בּאַר מַאַרָּ הַאַרָּ בּאַרָּ בּאַר הַאַרָּ בּאַר הַאָּר בּאַר הַאָּרָ הַאַר בּאַר הַאַרָּ בּאַר הַאָּר בּאַר הַאַר בּאַר בּאַר בּאַר הַאָּר בּאַר בּאָר בּאַר בּאָר בּאַר בּאַר בּאַר בּאַר בּאָר בּאָר בּאַר בּאַר בּאַר בּאָר בּאָר בּאַר בּאָר בּאַר בּאַר בּאַר בּאַר בּאָר בּאַר בּאָר בּאָר בּאָר בּאָר בּאָר בּאָר בּאָר בּאָר בּאָר בּאַר בּאָר בּאָר בּאָר בּאַר בּאָר באַר בּאָר בּאָר בּאָר בּאָר באַר בּאָר בּאָר בּאָר ב

אָםְירָ Ch. (pl. sf. אָחָיךְ m. brother.

או. f. fire-pot, chafing-dish.

nterj. ah! alas! woe!

דּפְּרִיא III. m. meadow; only pl הַפְּרִיא though he grow luxuri-

antly between meadows Hos.13,15 (only pl. אֹדִים) m. owl.

בּקְרָאַ pr. n. 1) a king of Israel 1K. 16,28.— 2) a false prophet Jer.29, 21 = בְּקָאָ v.22.

בות see בּתְתַבַ 2.

ן⊒חַצ pr. n. m.

יִם (אַחָרִים; f. חַתַּג , יֹ חַתָּגָ) num. 1) one; usually following the noun לָבְשָר קר cne flesh Gen.2,24, rarely preceding it אָתַר נָפָש one person Num. 31,28, but אַחַר עָשָּׁר, f. אַחַר אָשָּׁר אַ (eleven) always preceding.— 2) the tion has a distributive meaning: one נָשִיא אֶחָר נָשִיא אֶחָר מָפַּמֶּה prince each from every tribe Num. 34,18, לְאַחֵר אָחָר one by one ls.27, 12; אַחַת לַּאַחַת (adding) one to one Ec. 7,27.— 3) of a person: one, some one, somehody ጊዜ ግርፅ እሂደ and one went out into the הַשַּׁרָה field 2K.4,39; בַּעָם one of the people Gen.26,10, אֵחָר קרוש a boly one Dan.8,13; דְּלֶת־אֶלֶת one another: נַבַּבוֹ הָיֶהֶד אָת־הָלֶּקֶד and one smote the other 2S.14,6; ווְבֶּר and one will speak to חַר אָת־אַחַר the other Ez.33,30.-4) only one an evil, an only evil בַעַה צַחַת רַעַה Ez.7,5.— 5) alone בִּי אֶדֶר קרָארִיי l called him alone ls.51,2 — 6) בַּאָקֶד adv a) together בָּל הַקְּהָל כְּאָהָר the whole congregation together Ezr. 2,64. b) alike שָּגִיהֶם בָּאֶּחָד מוֹבִים both öf them are good alike Ec. 11,6.— 7) אַחַת בּמלי. a) but one אַחַת בְּתוֹ לְּהָמִית there is but one law for him, to put him to death Est 4,11. b) once לא אַחַת וְלֹא שְׁהַוֹם 2K.6,10; with מבאַחת יִבְּעֵרוֹ וְיִבְקַלוֹ 11,6. באַחַת יִבְעַרוֹ וְיִבְקַלוֹ 11,6. באַחַת יִבְעַרוֹ וְיִבְקַלוֹ 10,8.

Pl. שְּבָּה בּח חוֹר ווֹ the same שְּבָּה מוֹת one language and the same words Gen.11,1; with לוֹנ בְּרִים בְּחָרִים בּחַרִים shall become one in thy hand Ez. 37,17.— 2) a few days Gen.27,44.

קתְּדְ (den. from אָתְר Ez.21,21 unite thyself, gather strength (of the sword).

אחה to adhere (in the Mishnah Pi. איקה to unite, to sew together).

ነጠሩ m. 1) meadow Gen.41,2.— 2) bulrush, reed-grass Jb.8,11.

קרי אָרוּ pr. n. m. 1Chr.8,6 בְּיִרְאָּ Gen. 46,21.

תְּוְתָּי (from הוה; sf. אַחְוָתָי) f. declaration Jb.13,17.

אַרוּה (from אַרוּה) f. brotherhood Zch. 11,4.

יַתְּלְתָּ pr. n. m. 1Chr.8,4 = אַרְלָה v. 7.

Ch. (c. אַחְיָה) f. solution, explanation אַחְיָה solving of riddles Dan.5,12.

pr. n. m. מחובי

יָאַחוֹרַי אָ זוֹ m. (pl. c. אֲחוֹרַי; sf. אֲחוֹרַי, אַחוֹרַר; אַחוֹרַי back-side, rear אַחוֹרָר

אָרוֹתְהּ, etc.; pl. אַרוֹתְהּ, sf. אַרוֹתְהּ, etc.; pl. אַרוֹתְהּ, sf. אַרְיוֹתְּהְ, f. 1) sister אַרְיּוֹתְּהְ , sf. אַרְיִּתְיּוֹתְּ , sf. אַרְיוֹתְּ , sf. אַרְיוֹתְ , sf. אַרְיִּתְיּ וֹיִ , sister or on a sister Ez.44,25.— 2) female relation Jb. 42,11.—3) companion, mate בְּיִתְיִּתְיִּ my sister (i. e. my companion), my beloved Cant.5,2.— 4) preceded by אַבְּירָת אָשָׁהּ אָל the word אַרְרָת אָשָׂה אָל coupled together one to another Ex.26,3.

זְחַאַ (fut. וֹאָחָוֹ ? נְאָנָהוֹ; 2 וֹחָאָהָ, וֹחָאָה; once 3 f. ነርቩነ) 1) to lay hold of, to seize, to grasp ניאחוו אותו and they laid hold of him Jud.12,6; אָחָוּ לָנוּ שִּׁעָלִים. seize for us the foxes Cant.2,15; אַחָונִי הַשְּׁבְץ a mortal tremor hath seized on me 2S. 1,9.— 2) to hold, to handle אֹחָוּה Gen.25,26 holding on to; אֹחָוּ רבַּמו who could handle a spear 2Chr. 25,5, with בְּוֹר אַחָוֹ to take out אָחָר אַחָוֹ one taken out of every מן־הַחַמְשִּים fifty Num.31,30.— 3) to fasten, to gird אָחוּוֹ בְּחַבְּלֵי בוּץ fastened with cords of fine linen Est.1,6; אַרוּנֵי מֶהֶב girded with the sword Cant.

3,8; אָרָמוֹת וְאָחוֹר let them shut the doors, and do ye fasten (i. e. bar) them Neh.7,3.

Niph. וֹמָאָן, וֹמָאָן (fut. וֹמָאָן) 1) to be caught, to be held fast וֹמָאָן בְּאַבְּטְּשׁ was caught in a thicket Gen. 22,13.— 2) to take possession of, to settle in אַשְּׁיֶר נאֹחֲוֹר בְּאֹר whereof they had taken possession Jos. 22,9; אַבְּיוֹן וְיִבְּיִּר מַח and they settled there Gen. 47,27.

Pi. pt. מְצַּחָוֹ לָּנִירֹכְּמָא to cover, to close מְצַּחָוֹ לְּנִירֹכְמָא he covereth the face of his throne Jb.26,9.

Hoph. pt. מְאַחְוֹים to be fastened לַכְּפֵא מְאַחְוֹים fastened to the throne 2Chr.9,18.

ን፫ጵ pr. n. 1) a king of Judah 2K. 18,1.— 2) a person mentioned in 1Chr.8,35.

הַוְתְּהָ (c. הַאַּחָגָּה; sf. הַאָּחָנָה) f. possession.

1778 pr. n. m.

קר, n. 1) king of Israel 1K. 22,40.— 2) king of Judah 2K.8,24, for which 2Chr.21,17 יְבוֹיָה and 22,6 עוֹנְיָה .

בּוְדְהַ pr. n. m.

מתות pr. n. m. Gen.26,26.

pr. n. m. 1) a person mentioned in 1Chr.5,15.— 2) another person 7.34.

אָרָני pr. n. m. = אָרוּד, which see.

ם אָד pr. n. m

אַחִידָא Ch. (pl. אַחִידָן) f. riddle.

אַרְיָה pr. n. m. of several persons. אַרִיָּה pr. n. m. בּחָיָה K.11,29.

pr. n. m.

pr. n. m. of several persons.

pr. n. m.

בְּרִיםׁוּב pr. n. m. of several persons.

אַתִילוּד pr. n. m. of two persons.

מהימות pr. n. m.

קלף (pr. n. 1) priest of בו 18. 21,2.— 2) another person 28.8,17.

אַרִיכַן pr. n. m.

קייקשין pr. n. 1) father-in-law of Saul 18.14,50.— 2) son of the priest Zadok 28.15,27.

אַרָדָן pr. n. m.

בּוֹינְדָב pr. n. m. מוּינָדָב pr. n. m.

מחינעם pr. n. f.

רַבְּבְייִר pr. n. m

שְׁחִיעָזֶר pr. n. m.

שַׁתִיקַם pr. n. m.

יַרָם pr. n. m. אַחירָם pr. n. m.

יבע pr. n. m.

רביית ביית מור pr. n. m.

מרישר pr. n. m.

אָהִיתְכֶּל pr. n. an ally of Absalom 2K.15,17.

מְחְלֵב pr. n. of a city in Asher Jud.I,31.

interj. Oh that! would אַחַלֵּי אַרְנִי לְפָנִי הַנְּכִיא interj. Oh that אַחַלֵּי אַרְנִי לְפָנִי הַנְּכִיאוּ my lord were before the prophet! 2K.5,3; אָחַלֵי וּכּנוּ רְרָכֶּי Oh that my ways were firmly directed! Ps. 119,5.

יאַקל pr n. m.

אַהּקֹמָה f. amethyst (precious stone) Ex 28,19.

אַרְהְיִהְיִי pr. n. Egbatana, capital of Media Ezr.6,2.

 $\square$ DDN pr. n. m.

יאחַר (fut. יאחַר) to remain long, to stay ניוֹחֶר מְן הַבּוֹיעִר he remained out longer than the set time 2S. ביוֹחָר עַרְיּקְה, וְנִיאחָר עַרְיּאחָר and 1 stayed until now Gen. 32,5(="מַאָּמָר "בּיִּאַרָר").

מְחֵרֶת (f. אֲחֵרֶת; pl. אַחֵרְים, f. אַחֵרֶת adj. 1) other, second, following.— 2) foreign, strange.

יאַחַר (c. אַחַר; pl. c יאַחַר, sf. יאַחַר, אַחַרָיה, אַחַרָיה, אַחַרָיה, אַחַרָיה, אַחַרָיה, אַחַרָיה, אַחַרָיה, אַחַרָיה, back-part.— 2) adv. a prep. behind. after; אַחַר בָּן אַחַר בָּן אַחַר בָּן אַחַר בָּן אַחַר בָּן אַחַר בָּן

מַחַרוֹנִים (f. אַחַרוֹנִים; pl. m. אַחַרוֹנִים) adj. hinder, later, last; בַּאַחָרוֹנָה at last, subsequently; לְאַחַרוֹנָה at the end.

מחרח pr. n. m.

pr. n. m.

אחרי Heb. see אחרי

תהרי Ch. (sf. אַחַרִיהוֹן) prep. after.

אַהְרִין Ch. adj. last, latest.

בְּאַחָרִית f 1) utterm st part חַבְּיתִּת יְּבְּחַרִית in the uttermost parts of the sea Ps.139,9.— 2) end אַחַרִית שָּבָה end of the year Dout.11,12; מַנִיר אַחַרִית שַּבְּרִית שַבְּרִית שַבְּרִית שַבְּרִית שַבְּרִית שַבְּרִית בַּחַרִית וֹתְבִּי her end is bitter Pr.5,4.— 3) last period of time, future בּאַחַרִית בַּיְבִיים in the last days, in the future Gen.49,1; ls.2,2; תַבְּבָּ תַּבְּרִית וַתְּבְּרָית וַתְּבְּרָית וַתְּבְּרָית וַתְּבְּרָית וַתְּבְּרָית וַתְּבְּרָית וֹתְבְּרָית וֹתְבְּרָית וֹתְבְּרָית וֹתְבְּרָית וֹתְבְּרָית וֹיְבִּרְית וֹיִבְּרָית let his posterity be[doomed] to cutting off Ps.109,13.

Ch f. end.

להרן Ch. adj. other, strange.

מחרנית adv. backwards.

m (מַחַשְׁדֵּרְכָּנִים lonly pl. אַחַשְּׁדַּרְכָּן m satrap, Persian governor of a province.

אַרשׁרְרְשׁ pr. n. of several Persian kings (in Dan.9,1 Cyaxeres, in Ezr. 4,6 Kambyses, in Est. Xerxes).

אָחַשְּׁרֵש Ktib Est.10,1 for אָחַשְּׁרֵשׁ Ktib Est.10,1 יאָחַשְּׁרֵשׁ אַחַשְּׁרֵשׁ pr. n. m.

י אַחִשְׁהְרָנִים (only pl. אֲחַשְׁהְרָנִים m. royal ecurier.

ከ፫ጵ f. of ገር\$, which see.

מני (sf. אָשִׁי m. whisper, stillness, slowness, softness, gentleness, convenience; with י. softly, gently מֵּי the waters of Shiloah that flow softly ls.8,6; אַמֹי יִ לְנַעֵּר לָאַמי יִ לַנַער gently [deal] for my sake with the young man 2S.18,5; יְיָהְיִר לָאַמי יִ שִּׁוֹן וּשִׁר לְנִינְר לַאָמִי יִ שִּׁוֹן מִינְרְיִרְ לְאָמִי יִ שִּׁוֹן will lead on at my convenience Gen.33,14; יַבְּרָר לָאַמי and the word softly (in a whisper) spoken to thee Jb.15,11.

Pl. אָּמִים whisperers, enchanters Is.19,3.

게 Karn-bush.

m. yarn.

בּמִנְיִם (pt מְּמָנוֹם ; pt. p. מְמָנוֹם , pl. מְמָנוֹם to elose, to stop up.— Heph. (fut מְמֵנוֹם) to elose.

קמר (fut. אָמֵר) prop. to bind, hence: to close.

קמֵר (from מְשֵׁר) adj. bound, tied, lamed in his right hand (i. e. left-handed) Jud. 3,15.

אמר pr. n. m.

where sf אַנְּבָּר where sf אַנְּבָּר where art thou? אַנְיּל where is he? אַנִּיל where are they? etc. אַנִּיל which one? who? אַנָּיך wherefrom? אַנְיל how then?

I. (pl. אִיים, onee אַיין Ez.26,18; c. אָייִי m. eoast-land, island. אים II. (only pl. איים) m. jaekal.

ווו. adv. ne, not, un- אָרבָּרָ unclean (guilty) Jb.22,30; אי בָבוֹד no giory 15 4.21.

אָנין Woe! oh! אַרֶץ woe to thee, land! Ee 10,16.

נְאָיַבְּתְי (pt. אֵיב) to be an enemy וְאָיַבְּקּי אָת־אִיבֶּיקּ and I will be an enemy unto thine enemies Ex 23,22; יוַהָּדּי בּוָהָדִי and Saul was David's enemy 1S 18,29.

 Σ (sf אוֹבָר , אוֹבָר ; pl אוֹבָר , ϵ אוֹבָר) m enemy.

איבה (c. אִיבַה) s enmity, hatred.

אַיבֶּת (sf. אַנְבְּתִי) f. enemy.

איד (sf. אידוֹם, מּיִדְבֶּם) m. misery, misfortune, distress.

איה f. 1) vulture — 2) pr a. m.

אַה מְּטְרֵיךְה ; אֵיר מְּטְרֵיךְה מְּלֵיי, where are thy kindnesses? Ps.89, 50; עור הוא לֵילְחֶם אַיָּה be wandereth for bread [saying], Where is 11? Jb.15,23.

שיוב pr. n. m. Job.

pr. n. wife of king Ahab 1K. 16,31

אי וֶה= אֵיוָה, see אַיוָה.

מיך adv. how?

אַיכָה (אַיכָה בְּדֶּר בְּדָר how doth (the city) sit solitary? Lam.1,1.— 2) where? אִיכָה הָרְעָה where thou feedest Cant.1,7

איכה 2K.6,13 (Kri אִיכוֹ מּמִינוֹ) adv. where?

מּלֶכְהָה (trom בְּכָה a. נְכְּכָה) adv. how? אִיכְכָה אוֹכַל וְרָאִיהִי how can I cndure to see? Est.8,6.

קֿיָרָ m. power, strength Ps.98,5. איל (c. אַיִּלְי pl. מִילְים, c. מִּילָי, c. מִילָים m.

1) ram.— 2) lintel, pilaster.— 3) migh y one, grandee Ez. 17,13.—
4) strong tree, oak, terebinth.

a loving hind Pr.5,19; of the rising sun: אֵלֶת הַשַּׁחַל the hind of the dawn Ps.21.1 (name of a poem to the measure of which the psalm

of a charming woman: אַרַבִּים

was sung). איכן: Ec.4,10 = אלו if; acc. Fuerst = איכן אי לי woe to him! (see אי דע.).

ירון pr. n. 1) a city in Dan.— 2) a city in Zebulun.

ילון pr. n. 1) a Hittite.— 2) a judge of Zebulun.— 3) a place in Dan.

אילות pr. n. sea-port of Edom. הילוג f. strength, power.

אילם see אילים.

(אֲלַמּוֹת a. אֵלַמִּים אָיּלַמִּים, אִילַמּים אַ אַרֹּצְם m. cornice.

בּלֹינֵל pr. n. a station of the Israelites in the desert.

אילן Ch. m. tree.

אילת see אילת.

אילת sce אילת.

ם אֵל (f. מְּבְּיִבְּא) adj. terrible.

תְּיִמוֹת (once אִימְתְה; c. אִימָת, אִימָת; pl. אִימְר f. terror, fear.

איבים m. pl. 1) terrors, idols Jer.50, 38.— 2) pr. n. the original inhabitants of Moab Deut 2,11.

I. adv. where? II. 1) pron. nothing, naught 기본 as naught; לַאַין to naught; מָאַין of nothing.— 2) adv. (c. אין) there is not, there is no, not, no, without און there is no strength Is.37,3; אָם אַין and if not Gen. 30,1; אָין מְסַפַּר without number Gen.41,49; אֵין דֶבֶּר nothing Ex 5,11; מין כל nothing at all Num.11,6; there is not to me, i. e. I have not Lev.11,10.— בְּצִין there not being: בְּאֵין תְּהֹבוֹת when there were yet no depths Pr.8,24.-בְאַיֵן שָׁפָּכָה :almost, nearly בּאַיַן my steps had nearly slipped Ps.73,2. - לאין a) to him to whom is not (for באשר אין) Is. 40,29. b) until there is not: לַאֵין until there was no cure מַרְפָּא 2Chr.21,18.— מווין מור forasmuch as not: מָאֵין בַּמוֹך forasmuch as there is none like thec Jcr.10,6. b) because there is not, for want of: 마구얼 마다의 for want of room Jer 19,11. — sf. אינגי I am not, I am no more, אֵינָך thou art not, אֵינֶבֶּר ,אֵינֶבֶּם, אֵינֶבָּנָה, etc.; אֵינֶבָּנִי נוֹתַן I do not give Ex 5,10; הַאָינָהָ ראָה scest thou not ? Jer 7,17; אָינָמֵוּ

Ps.73.5 for אַיְנָט they are not. אין מון מין מון אין is not אַרן מון מון is not here? 18.29,9. איעור pr. n. m.

אַבְּיאָ (c. רְאַיאַ) f. measure of grain. אוֹאָיאָ adv. where ?

אים adv. now, then, consequently.

אָלשׁ (pl. אַנְשִׁים, c. אָנָשִׁים from אָנִשׁים; rarely אישים) m. 1) man, male איש ואשה man and woman Ex. 35,29; איש וְאִשָּתוּ male and his female (of animals) Gen.7,2; צַרַוּ male child 18.1,11; used in apposition with other nouns to indicate the gender: אישׁ פַרָים a eunuch Jer.38,7; איש נְבִיא a prophet Jud.6,8.— 2) husband אִישִׁי מת my husband is dead 2K.4,1; and for thy hus- ואָל אִישֵׁךְ תִשׁוּקַתַוְּ band shall be thy desire Gen.3, 16.— 3) man, human being לְמֵאִישׁ ועד בְהַקְה against man or beast Ex.11,7; עָם אָלהִים וִעָם אַנָשִים with God and with men Gen. 32, 29.-4) member of a race, inhabitant a inan of איש יִשׁרָאָל a anan of Israel, i. e. an Israelite Num.25,8 (in 1S.17,19 used collectively for Israelites); אַנְיָטֵי וּלְעָד men of Gilead, Gileadites Jud.12,5.- 5) used in construction with other nouns to denote the qualifications of men: איש און man of wickedness, i. e. wicked man Pr.6,12; איש דַמִּים man of blood, i. e. bloodtbirsty man Ps.5,7; אָישׁ מְלְחֲמָה man of war, i. e. warlike person, warrior Ex. איש הָאַרֶּמָה (5.3; man of the soil, e. husbandman Gen. 9,20. — 6) any man, any one, anybody, some one, somehody אָם וָהָן אָישׁ if a man (some one, somebody) were to give Cant.8,7; negatively: no man, no one, nobody אין איש there is no man, i. e. nobody Gen.31, 50.— 7) every one אִישׁ מְמָנוּ every one of us Gen.23,6; איש חַרָבוֹ cvery one his sword 34,25; וַיַּשׁלִיכוּ אִישׁ ዝግድው and they cast down every man his staff Ex.7,12; in this sense אַיש is sometimes repeated: אָיש איש מְמְלֵאכְתּוֹ every one from his own work Ex.36,4; כָּרָצוֹן אִישׁ וָאִישׁ according to the pleasure of every man Est.1,8.— 8) with אָר, בָּעַ, נְרַעַת אִישׁ אָחִיו one another וַנְעַת אִישׁ אָחַיו the evil of one against the other Zch.7,10; אָישׁ נָאִישׁ כָּרֵעָהוּ man against man and one against the other Is.3,5; לא תונו איש אָתר ye shall not overreach one עַּמִיתוֹ another Lev.25,17; also of objects: each piece אִישׁ בַּתְרוֹ לְקְרַאת רָעָהוּ one opposite the other Gen. 15,10.-9) used impersonally: בה אַבַר thus a man (one, people, they) used to say 1S.9,9.

ריש"ב איש"ב אייש"ב אייש"ב אייש"ב אייש דר. n. a son of Saul 2S.2,8.

the eye).— 2) middle, darkness בּאִישוֹן בְּיִלְּיִם in the middle of the night Pr.7,9.

שרחיל pr. n. m.

ישׁי = pr. n. m. 1Chr.2,13 אִישִׁי m. entrance. איתי pr. n. see אותי .

מיוזיאל pr. n. m

בּתְתְּיֵתְ pr. n. m. =בּתְאַ, which see.

איתן sf. אִיתְנים; pl. אַיתָנים n. a. adj. 1) firmness, strength וַהָּשֶׁב בָאֵיהָן וויף and his bow abode in strength Gen.49,24.— 2) poet. reck הַאִּיתַנִים ye rockes, foundations מוֹכַוֹי אַרָץ of the earth Mic.6,2 - 3) of waters: height, overflowing בַּיַשַב הַיָּם and the sca returned to its לאיתני height (or overflowing) Ex.14,27; the month of the overflowing of rivers (בְּשָׁרִי 1K.8,2; adjectively: ever flowing נַחַל אֵיתָן an ever flowing brook Am.4,35; ever flowing rive's Ps. 74.15.— 4) violent, mighty וְרִיב (בִּינַ and the strife of his צַּנְבָיו אִיהָן bones is violent Jb.33,19; גוֹי אִיתָן a mighty people Jer.5,15 (others: ancient people).— 5) pr. n. m.; see . אַזרַחָי

adv. 1) surely אַר טִרף טִרף surely he hath been torn in pieces Gen.

44,28. — 2) only, but בּמַצָּה הַפּּצָה only this one time Fx.10,17; בַּת אָבִי הָיא she is the daughter of my father, but not the daughter of my mother Gen 20,12.

קבר pr. n. of a city in Babylonia Gen.10.10.

י אַכּוְב אַנים לא from בְּיֵב יוֹם לא failing brook, deceptive spring בְּמִי אַכּוְב עַוֹם לא as a deceptive spring, as waters that are not reliable Jer. 15,18.

יב pr. n. 1) a city in Asher.—
2) a city in Judah.

merciless.— 3) destructive וְרְאִים אַכְוֶּרְ מְבְיִרְם אַכְּוְרְ מוֹן and the destructive venom of asps Deut.32,33.

מכוָרי adj. cruel, merciless.

אבוריות f. cruelty.

אַבִילַה f. eating, food.

אָבְישׁ pr. n. king of Gath in Philistia 18.21,11.

eater came forth food Jud.14.14; those that used הָאוֹכְלִים לְמַעֲרַגִּים to eat dainty food Lam.4,5; tnf. sf. on the day that כִּיוֹם אַכְלַךְּהְ מִמְנוּ thou eatest thereof Gen 2,17.-2) fig. to devour, to consume לאכל to devour the poor Pr.30, 4; his young men בַּחוּרָיו אָכִלָה אִשׁ the fire devoured Ps.78,63; אָרֶץ a land that consumeth its inhabitants Num.13,32; the heat consumed me אֵבְלֵנִי חֹרֶב the קּנָאַת בִּיתִּךְ אַבְּלַתִנִי zeal for thy house hath devoured me Ps.69,10.— 3) to swallow, to seize greedily נְמָצְאוּ דְבָרֶיף וָאֹרְלֵם when thy words were found I greedily seized them Jer.15,16.-4) to swallow up, to take away space בִּי יוֹכָלוּ אַתִּיקִים מָהַבָּה for the corner-pillars took away part of the space from them Ez.42,5 (=יאכִר'וּ).

Niph. נְאַכֵּל (fut יַאֲבֵל) to be eaten, consumed, devoured וְנָאַכֵל בְּרִישׁ and stacks of corn be consumed Ex.22,5; וְיַאָב ל חֲצִי כִשְרוֹ and half of its flesh is consumed Num.12, 12; בְּלֵיןךְ יִאָבלוֹן all they that devour thee shall be devoured Jer.30,16.

Pi. אָבֶּלְ to consume אָבֶּלְ מּ fire not urged by blowing will consume him Jb.20.26 (באַבְּלָרָהּ בּיִרָּאָרָ).—

Pu אָבֶל to be devoured, consumed אָבֶל הְּאָבְלוֹ ye shall be devoured by the sword Is.1,20; pt. but the thornsush was not consumed Ex 3,2.

Hiph. הַאָּכִיל (fut. וַאַּכִּיל) 1) to make eat, to give to eat רַהַאַכִּיל קרוּ הַבְּאַכִּיל (קרוּ בַּאַכִּיל בּאַבִּיל) give him bread to eat Pr. 25,21.— 2) to cause to enjoy and l will cause thee to enjoy the inheritance of Jacob thy father ls. 58.14.— לְהַאַכִּיל Ez.21,33 for לְהַאַכִּיל to cause to devour or destroy.

ל Ch. (fut. יֵאבֶל) to eat; see also מָבֹרָל.

אָבֶל (sf. אָבֶל) m. 1) eating.— 2) food. אָבֶל אָבֶל pr. n. m.

אֹבְבְּיְה f. eating, food; with יְ it is also a verb: לְאַבְרָה for food, for eating, to eat Jer.12,9.

adv. 1) surely, certainly.—
2) but, however.

קבּף prop. to burden, hence: to urge אָבַר פִּיהוּ his mouth urgeth it on Pr.16,26.

אָבֶרְ (sf. אַבְפִּי) m. burden Jb.33,7. (בַּרָה = אבר (בַּרָה שׁבָרָא נֹבָר בֹּרָה בֹרָה אַבָרָא מִבְּרָּ

next word. אַבְּרִים (pl. אָבָרִים) m. ploughman Is.61,5. אָבָרִים pr.n. a city in Asher Jos.12,20.

וְיַשֶּׁם לְאַר 'm. nothing, nought מְלְתִי and make as nought my word Jb 24,25 — 2) adv. not; yet not אַל־תַּעשׁ do not Gen.22,12; אל־תַּעשׁ I will not see 21,16; אל־תַּהָי וֹשְׁ yet not be 13,8; אַל יִוּ אָ יִהִי אַל let there not be 13,8; אַל יִי אָל yet not my brother! 2S.13,12.—3) no אַל־מְּעוֹת no death, immortality Pr.12,28; אַלְקּוֹם (בַּשְׁרַשְׁרָם) no withstanding, no resistance 30,31 אַל וֹנ (בּוֹרַ בַּוֹרָם) אַלִים אַלִּים אַלִים אַלִּים אַלִּים אַלְּיִבּים אַלִּים אַלְיִם אַלִּים אַלִּים אַלִּים אַלִּים אַלְיִם אַלְיִּם אַלְּיִם אַלִּים אַלִּים אַלִּים אַלְיִם אַלִּים אָלִים אַלִּים אָלִים אַל אַלִים אַלִּים אַל אַלִּים אַל אַלִּים אָּלִים אַלִּים אַלִּים אַלִּים אַלִּים אַלִּים אַלִּים אַלִּים אַלְיִים אַלִּים אַלִים אַלְיִים אָלִים אַלְיִּים אַלִּים אַלִּים אַלִּים אַלִּים אַלִּים אַלִּים אָלִים אַלִּים אַלִּים אַלִּים אָלִים אַלִּים אַלִּים אָלִים אָלִים אַלִּים אַלִּים אַלִּים אַלִּים אַלִּים אָלִים אַלִּים אָּלִים אָּלִּים אַלִּים אָּלִּים אָלִּים אַלִּים אָּלִים אַלִּים אַלְים אָּלִים אָּלִים אַלִּים אַלְּים אָלִים אָלִים אָּלִים אָּלִים אָּלִים אָּלִים אָּלִים אָּלִים אָּלִים אַלְים אַּלִים אָּלִים אָּלִים אָּלִים אָּלִים אָּלִים אָּלִּים אַלְים אָּלִים אָּבּיים אָּלִים אַלְים אָּעִּים אָּים אָּיים אָּים אָּלִים אָּלִים אָּיִּים אָּיִּים אָּיים אָּיים אָּיִים אָּים אָּבְּים אָּיִים אָּיִּים אָּיִים אָּיִּים אָּיִּים אָּיִּים אָּיים אָּיִּים אָּיים אָּיִּים אָּייִּים אַלְיים אַלְייִּים אַלְיים

mighty being אַל גּוֹים the mighty one of the nations Ez.31,11; אֵל יִדי the mightiest of the mighty 32,21.—2) power יַדִי אַל יִדי it is in the power of my hand (i. e. I am able) Gen.31,29.— 3) God אַלִים God of gods Dan.11,36; אֵל God of gods Dan.11,36; אַל God, the Almighty Gen.48,3; בּנִי אֵלים the sons of God (i. e. angels) Ps.29,1.— 4) adjectively: mighty, lofty אַרְיִי חַל Iofty mountains Ps.36,7; אַרְיִי מֵּל tall cedars 80,11

these. אל וו. (def. האל) pron. pl. = אל these. אל (poet אֵלֵי: sf אַלַיוּ, אָלַיוּ, אַלַיי, אַלַיי, poet. אַלִּיְמוֹ prep 1) to, unto וַיֵּאמֶר and Abraham said אַבְרָהָם אֶל־עַבִרוֹ to his servant Gen.24,1; מְוֹרַהַקְצֵּוֹה from end to end Ex.26, 28; נַנע אָל־הַשַּׁמַיָם reacheth unto heaven Jer.51,9; לַחֶם־נָא אֵלַי take them unto me Gen.48,9.- 2) for אָל־שָאוּל בִּכֶּינָה weep for Saul 2S. 1,24 אֶל הַנַּעַר הַנֶּה הָתְפַּלְלְחִי for this lad did I pray 1S.1,27.- 3) near, at קברו אוֹתִי אַל־אַבוֹתַי bury me near my fathers Gen 49,29; יושָבִים sitting at the table 1K. 13,20.- 4) with, together with made peace הָשָׁלִימָה אָל־בָּגִי יִשְּרַאֵל with the children of Israel Jos. וו,19; וּאִשֶּה אֶל־אַחוֹתָה לֹא־תִקַּח and a woman together with her sister shalt thou not take Lev.18,18.-5) in, into וַיָּתְעַצֵּב אֱל־לְבוֹ and he was grieved in his heart Gen 6,6; יאָל־שִּעְרֶיךְ into thy gates Deut. נָחַבָּא אֱל־הַבָּלִים among נָחַבָּא אֱל־הַבָּלִים he hath hid himself among the vessels 1S.10,22.— 7) against לְּבֶּלֵם מְלֵוֹן אֶּלִּרְבָּלֵוֹן אֵלִּרְבָּלֵוֹן אֵלִּרְבָּלֵוֹן אָלִרְבָּלֵוֹן אָלִרְבָּלֵוֹן אָלִרְבָּלִוֹן אָלִרְבָּלִוֹן אַלִּרְבָּלוֹן אָלִרְבַּלוֹן אַלִּרְבָּלוֹן אַלִּרְבָּלוֹן זוֹאַ over against Num.8,2.—With אָלְרַבְּלוֹן verseen Ez.31,10; אַלְרַבָּלוֹן אַלְרַבְּלוֹן אַלְרַבְּלוֹן אַלְרַבְּלוֹן זוֹאַ אַלְרַבְּלוֹן זוֹאַ אַלְרַבְּלוֹן זוֹאַ מְּלִרְבָּלוֹן זוֹאַ מְּלִרְבָּלוֹן זוֹאַ מְּלִרְבְּלוֹן זוֹאַ מְלִּבְּלוֹן זוֹאַ מִּלְּבְּלוֹן זוֹאַ מָּלִרְבָּלוֹן זוֹץ מוֹאַ מּבּבּבּלוֹן זוֹץ מוֹאַ מּבּבּלוֹן זוֹץ מוֹאַ מוֹאַ מוֹאַ מוֹאַבּלוֹן זוֹץ מוֹאַ מוֹאַ מוֹאַ מוֹאַלְיבְּלוֹן זוֹץ מוֹאַלְיבְּלוֹן זוֹץ מוֹאַבְּלוֹן זוֹץ מוֹאַ מוֹאַלְיבָּלוֹן זוֹץ מוֹאַבְּלוֹן זוֹץ מוֹאַ מוֹאַלוֹיִים מוֹאַל מוֹאַלְיבְּלוֹן זוֹץ מוֹאַל מוֹאָל מוֹאַל מוֹאַל מוֹאָל מוֹאָל מוֹאַל מוֹאָל מוֹאַל מוֹאָל מוֹאָל מוֹאָל מוֹאָל מוֹאָל מוֹאָל מוֹאַל מוֹאָל מוֹאָל מוֹאָל מוֹאָל מוֹאָל מוֹאָל מוֹאָל מוֹאָל מוֹאָל מוֹיל מוֹאָל מוֹאָל מוֹאָל מוֹאָל מוֹאָל מוֹאָל מוֹיִיל מוֹאָל מוֹאָל מוֹאָל מוֹאָל מוֹאָל מוֹייל מוֹאָל מוֹאָל מוֹייל מוֹאָל מוֹאָל מוֹייל מוֹאָל מוֹייל מוֹאָל מוֹייל מוֹייל מוֹייל מוֹייל מוֹיל מוֹיל מוֹייל מוֹייל מוֹייל מוֹייל מוֹייל מוֹייל מוֹייל מוֹיל מוֹיל מוֹייל מוֹיל מוֹייל מוֹיל מוֹיל מוֹיל מוֹיל מוֹייל מוֹיל מוֹייל מוֹייל מוֹיל מוֹייל מוֹ

828 pr. n. m.

with Ar. def. בְּרִישׁ with Ar. def. art. אָלְנְרִישׁ

אַלְמָנִים see אַלְנוּמִים.

775 pr. n. m. Num. 11,26.

אלרעה pr. n. m.

וו אָלְהּ II. (= לְּצַבְּׁי, לְּבָּיִּ) to lament; only imp. f. 'לָּצִּי, Jo.1,8.

קרה (sf. אָלְהִי ; pl. אַלָה) f. oath, curse Gen.26,28; Num.5,27.

728 f. oak Jos.24,26.

אלה 1) f. oak.— 2) pr. n. m.

אָלָּה (def. הְאָלֶה) dem. pron. pl. these.

אַלוֹהַ see אַלהַ.

אַלָּהָ Ch. (def. אּבְּרֶאָּ) m. God.

אַלוֹהַ see אַלּהִים.

Ch. interj. behold!

conj if.

(with pref. לְאֵלְהַ , with cod, a god מְבְשָׁרִי אָהְווֶה אָלוֹהָ , אַלוֹה from my body I shall behold God Jb.19,26; אַלוֹהַ נַבְר strange god Dan.11,39; זֹלְהַ נִבְר this is his power unto his god Hab.1,11.—

Pl. אֱלֹהָים (c. אֱלֹהָים; sf. אֱלֹהִים, etc.) 1) God, the only God the God אֱלהֵי הַרוּחוֹת לַבָּל־בַּשְׁר of the spirits of all flesh Num. 16,22; אֱלֹהִים קְרוֹשִים הוּא he is a holy God Jos.24,19. — 2) gods, godlike beings, angels אַנִי אָמַרָתִּי I have said, Ye are gods Ps.82,6; אַלהִים רַאִיתִי עוֹלִים עורהאָרֵץ I have seen godlike beings ascending from the earth 1S. 28,13.— 3) gods, divinity בַּל־אֱלהָן all the gods of the בַּעַמִּים אֵלִילִים nations are idols Ps.96,5; אַלהוֹי מוֹאַב ; the gods (divinity) of Moab 1K. 11,33; עַשָּׁתְּרָת אֱלֹהֵי צִירוֹנִין Ashtoreth the divinity of the Sidonians 1K.11,33.— 4) judges אַשֶּר יַרִשִּׁיעוּן whom the judges will condemn Ex.22,8.— 5) adjectively: high, lofty, great הַר־בָּשָׁן a lofty mountain is the mountain of Bashan Ps.68,17; חַתַּת אֵלהִים great terror Gen.35,5.

אַלוּל m. 1) the sixth month of the Hebrew Year (corresponding to September) Neh.6,15.— 2) Ktib Jer.14,14 for אֵלִיל.

אַלון, אַלון, אַלון, מּלוּגִי , c. אַלוּן (אַלוּנְים m.

1) oak, terebinth.— 2) pr. n. m.; patr. אֵלנִי .

אלון (=אלון (אלון m. 1) oak, terebinth.— 2) pr. n. m.

אַלוֹפִי (sf אַלוֹפִים; pl. אַלוֹפִים, c. אַלוֹפִי m. 1) tame beast, lamb, ox, cow (seeקאָנִי).—2) friend, companion.— 3) head of a family or tribe.

שְּלְוּשׁ pr. n. a station of the Israelites in the desert Num.33,13.

אילות see אלות.

אַלְזָבֶר pr. n. m.

אַבֿת Niph. אַבֿאַ to be corrupt, to get spoiled.

pr. n. m. אַלְחַנָן

אל see אלי.

אַליאַב pr. n. m.

pr. n. m.

מְלִיאָתְה pr. n. m אַלִּיאָתָד pr. n. m.

שלידע pr. n. m.

היה f. tail (of sheep).

קר, n. of the prophet Elijah and of other persons.

אליהן pr. ח. =מליהן

יהו pr. n. m.

pr. n. m. 1) ancestor of the prophet Samuel.— 2) a friend of Job.

אָלְיְהוֹעֵינַי pr n. m. אַלְיִהוֹעֵינַי pr. n. m.

אַבְּחָלֵא pr. n. m.

קיחרף pr. n. m.

idol אָלִילִים (pl. אָלִילִים) m. 1) false god, idol מַמְלְּכִוֹת הָאָלִיל idolatrous kingdoms ls.10,10; אַלִילִים אִלְּמִים dumb idols Hab.2,18.— 2) uselessness, worth essness רפָּאִי אָלִיל useless physicians Jb.13,4.

ימלה pr. n. m.

Ch. dem pron. pl. these

קביקא pr. n. m.

אליעזר pr. n. m.

אַלִיעִינֵי pr. n. m.

pr. n. m.

יְבְּיֹבְיּזְ pr n. 1) a son of Esau.— 2) a friend of Job.

שליפל pr. n. m.

יכלהו pr. n. m.

שָּלִיפָּלֶם pr. n. m.

יאָלִיצוּר pr. n. m. m. m.

Pr. n. m.

אָלִיקָא pr. n. m.

קים אַלּיִקים pr. n. of a king of Judah (בּוֹיָקִים) and of other persons.

אַלישָׁבַע pr. n. f

ארישר pr. n. son of Javan.

pr. n m.

שיב pr. n. m.

pr. n. m.

שְׁבְּישְׁעְ pr. n. of the prophet Elisha, isciple of Elijah.

אַלישבָּט pr. n. m. אַליאָרָא see אַלִירָא.

קֿרָרָא Ch. dem. pron. pl. these אָּרָרָיָא these men Dan 3,12.

לכל (= לְבַל) to lament, whence the next word

interj. woe! Mic.7,1.

Pi. pt. מְלֵקְים to bind מִלְקְים binding sh aves Gen 37,7.

אַכֶּה m. This word is of doubtful signification; the best Hebrow lexicographers take it to mean: dumbness, silence P. בּאָרְנָה אָרֵים אָרָה do ye really speak the silence of justice? Ps.58,2; בּאָרָה וֹיִי בְּרוֹן the d ve of silence in remoteness 56,1 (this is supposed to be an allusion to Israel who is symb lised by a dove).

מלם (pl. אָלְמִים adj. dumo, mute.

២ទីស see ២-្នាស .

אַלָם see אַלַם.

m. pl. red sandal-wood.

רָאַלְמִּית (sf. אֲלְמִּים אָן; pl. אֲלְמִית (sf. אַלְמִּת הִיאָּ) f. bundle, sheaf.

מלמודד pr. n. m.

זְלֵּכְיֵלְ pr. n. of a city in Asher.

adj. widowed, forsaken.

אַרְמוֹן (ב. ישׁרָמוֹן m. 1) widowhood.— אַרְמוֹן

palace (pl. וְשַּׁלְמֵנוֹת (מּצִּלְמְנוֹתְיוּ and jackals shall howl in their [desolat] palaces Is.13,22. (pl. קּאַלְמָנוֹת f. widow.

בְּנְרֵי שֵׁלְמִנוֹתָה f. widowhood בְּנְרֵי שֵׁלְמְנוֹתְ the garments of her wid whood Gen.38,14; ווֹלְמָנוֹת חֵיוֹת in widowho. d during their entire life 2S.

20,3.

m. a certain one, some one, cne not named; always preceded by מְלְכֹנִי as: מְלֵנִי in such and such place 2K.6,8.

אלן Ch. see אלן.

pr. n. m.

יתן אלנתן pr. n. m.

אָרֶיּה pr. n. of an Asayro-Babylonian country.

אלעד pr. n. m.

אלעדה pr. n. m.

יווי ארני pr. n. m.

אלעזר pr. n. m.

אָרְעָלֵה, אֶּרְעָלֵה pr. n. of a city in Reuben.

אלעשה pr. n. m.

Hiph pt. מַאַלִיף to bring fortn thousands צאונגו מַאַלִּיפוֹת our sneep bringing forth thousands Ps.144,13 אַלָּהְאָ; sf. יִּשְּׁיָּבֵּי; du. בּוֹשְּׁיַבּּי; pl. מַלְפָּים, c. אַלְפִים *m. 1)* family. Tribe מ מceording לַיִּיבְמֵוֹבֶם וּלְאַלְּפִיבֶם your tribes and families 18.10,19; my family is the אַלְפִּי הַבַּל בְּמנַשֶּה weakest in Menusseh Jud.6,15 .-2) a thousand; du. two th. usancs; pl th usands בְּעָכוּים a theu-פתומות בַּהַרָהֵי Dout.1,11, בְּהַרָּהַי לבל the cattle upon a thousand hills Ps 50,10; אָלפּוָם אָישׁ two thousand men Jud.2045, חַמשֶת בּים five thousand 20,45; אַ פֿים אַ פֿרים thousands of myriads Gen. 24.60.-3, only pl. cattle. cows, oxen צֹלֶת וַאַלְפֿים sheep and oxen Ps 8,8; שְלַבֶּלוּן the increase of thy cattle Deu!.7,13.

קבא Ch. (def. אָבָּי הַ m. thousand,

אָלְפֶּלֶּמְ sec אֶלְפֶּלֶּמִי.

י אָבְּפַעַל pr. n. m. βפּבַעַל

רְבָּץ Pi אָבֵץ to press, to urge, to compel.

אָלְצָבָן pr n. m. = אָלִיצָבָן Num.3,30.

מַלְּקְּים (from אַ and בּוֹסְ) m. no rising אַלְּקִים עָשֵּוֹ pa king against whom there is no rising (i. e. an irresistible king) Pr.30,31.

שלקנה pr. n. m.

gent. of the prophet Nahum after his Lirth-place אָּבְּקִישָיי

pr. n. a town in Simeov.

מְּלְתְקְהְ pr. n. Levitical city in Dan.
pr. n. a town in Judah.

cr; מְלְתִּי אָם until; אָם־לֹא unless; בּּלְתִּי אָם excr; בּלְתִּי אָם ex-לַתִּי אָם conly.

אָמְה (sf אָמָתיּ, pl. אָמָהוֹת, c. אַמְהוֹת f. maid-servant, hand-maid.

לְּמִלֵּת (c. מְשֵׁלוֹת, du. מְשְׁלֵּתְ מִּנִּת מְיִשׁ pl. מְשְׁלֵּתְ מִּישׁת מְישׁ after the measure of a man's arm Deut.3,11; בְּאַבָּת בְּיִּאָנָן the full measure of thy selfish robbery Jer. 51,13; בְּיִבְּע אֲבֵּוֹת בְּיִּאָנָן four cubits its breadth 3,11; אַבְּרוֹת וְהַצִּי צְּיִרְנוֹ נְהַיִּגִּי מִּרְנוֹ וְהַנִּי בְּיִרְנוֹ וְהַצִּי מִּרְנוֹ וְהַצִּי מִּרְנוֹ בְּיִבְּעוֹת וְהַבְּי מִבְּיוֹת בְּיִבְּעוֹת בְּיִבְּעוֹת בְּיִבְּעוֹת בְּיִבְּע מַבּוֹת הַפְּיִּנוֹ בּרְנוֹ בְּיִבְּע מִבְּיוֹת בְּיִבְּעוֹת בְּיִבְּע מִבְּיוֹת בְּיִבְּעוֹת בְּיבְּעִי מַבְּיוֹת בְּיבְיבִּי מִּבְּע מִבְּיוֹת בְּיבְּעוֹת בּיבְּעוֹת בְּיבְּעוֹת בְּיבְּעוֹת בְּיבְּעוֹת בְּיבְּעוֹת בְּיבְעוֹת בְּיבְּעוֹת בְּיבְּעוֹת בְּיבְּעוֹת בְּיבְּעוֹת בְּיבְּעוֹת בְּיבְעוֹת בְּיבְּעוֹת בּיבְּעוֹת בְּיבְּעוֹת בְּיבְּעוֹת בְּיבְּעוֹת בְּיבְּעוֹת בְּיבְּעוֹת בְּיבְּעוֹת בְּיבְּעוֹת בְּיבְּעוֹת בּיבְּעוֹת בְּיבְּעוֹת בְּיבְּעוֹת בְּיבְּעוֹת בּיבּע בּיבְּיבְּיִים בְּיבְּעוֹת בְּיבְּעוֹת בְּיבְּעוֹת בּיבּע בּיבְּיבְּיוֹת בּיבּע בּיבּע בּיבּית בּיבּים בּיבְּיבְיבְּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבְיבְיבְיבְיבְּיבְיבְּיבְיבְים בּיבְיבְיבְיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבְיבְיבְּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּיבְיבְיבְיבְיבְיבְיבְּיבְיבְיבְיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּיבְיבְיבְיבְּיבּים בּיבּיבְיבְיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּיבְיבְיבְיבּים בּיבּים בּיבִים בּיבּיבּים בּיבּים בּיבּיבְיבְיבְיבְיבְיבְיבְיבְיבְיבְיבְּיבְיבְיבְיבְיבְיבְיבְיבְיבְיבּ

רבּין Ch. (pl. אַמָּין) f. cubit.

אְמָים (pl. אָמִים, people. f. tribe, race,

אָמָין Ch. (pl. אָמִין, def. אָמָין) f. tribe, race, people.

אָמָהוֹת pl. of אָמָה, which see.

rowd, multitude (בְּוֹמִיןְ Jer.52, 15) — 3) pr. n. of an Egyptian deity at Thebes, which city is therefore called מָמִין Neh.3,8.—4) a person mentioned in Neh.7, 59 בּיִבּיאַ Ezr. 2,57.

בְּנִים לֹאִי faith, faith, אָמוּן אָמוּן m. fidelity, faith there is no faith Deut.32,20. – pl. אֲמוּנִים (c. אֲמוּנִי) faith; adjectively: faithful ful אַמוּנֵי אַבוּנִים a man of faith Pr. 20,6; אָמוּנֵי יִשְרָאֵל faithful ones in Israel 2S.20,19.

אָרְיּתְ pr. n. father of the prophet Isaiah.

י אָבוֹן pr. n. see אָבוֹן 4.

אַמִים see אָמִים.

אַמִינוֹן pr. n. diminutive of אַמִינוֹן אַ אָמִנוֹן which see.

מיץ adj. firm, strong.

אָמִיר m. 1) top of a tree.— 2) summit of a mountain.

קה אָמֶל in Kal only pt. p. מְהַ אָמֶל אָמֵל how hath thine heart languished Ez.16,30.

Pu. אְמִלֵּל (pt. אְמְדָל for מְאָמְלָל to fade, to wither, to languish to fade, to wither, to languish ו אִמֵל אָנִי 1 am withered Ps.6,3; אָבָר אָנִי the oil is withered Jo.1,10; אָמֶלְלָה אָנֵי the land languisheth Is.33,9.

אַמֵלְלִים adj. only pl. אָמֵלְלִים weak, feeble.

בּאַב pr. n. a city in Judah.

to be firm, to support, to rear up; pt. אָבּוּן he who rears up, a fosterer; f. אָבָוּן אַ she who rears up, a foster-mother, a nurse; pt. pt. אָבוּן they that were reared up on scarlet Lam.4,5,

Niph. אָמָן (fut. מָלָמָן) 1) to be firm Is.7,9; pt. פֿי לא תַאָמָנוּ firm, secure, faithful בְּמָלֵנִים, pl. נְאָמָנִים in a firm place Is.22,25; מִימְיוֹ נָאָמָנִים his waters shall be secure 33,16; חוֹם סוב מוֹלָנְיִם one faithful in spirit Pr.11,13.— 2) to be fostered אַמְנִים will be fostered Is.60,4.— 3) to be true מוֹלְנִיִּם your words shall prove true Gen.42,20.

(fut. יָאַמִין , ap. מָּבְּמִין , ap. (יַאֲמִין , ap. 1) to trust, to believe. — 2) to stand still Jb. 39, 24. — בּיִמְינוּ Is. 30, 21 for תִּמְינוּ, see

Ch. Aph. הֵימָן to trust, to believe הִימָן בַּאּבְּהַהּ he believed in his God Dan.6,24; pt. p. מְהֵימֵן true, faithful.

אָבֶן m. faithfulness אָבֶן very faithfully.

קבן 1) m. truth אָבן God of truth Is.65,16. — 2) adv. truly, certainly.

m. artificer, artist.

ין אָּמְלֶהְ וּ f. bringing up קּאָמְלָהְ in bringing up, under guardianship Est.2,20.— 2) adv. (בּוּבְּהָאָנֹל truly, indeed אָמְנָה אָנֹל הְשָׁתְי truly I have sinned Jos.7,20.

קרָהָ f 1) covenant.— 2) pr. n. of a ridge of the Antilibanus.— 3) pr. n. of a river (Ktib אַבְנָה) 2K. 5,12.

קבה f. only pl אֹמְנָה pillars, columns 2K.18,16.

pr. n. 1) the eldest snn of David 2S.13,1.— 2) another person 1Chr.4,20.

בּוֹבֶם, מְלְבָם adv. truly, verily.

אֹנְתְּאָ f. foster-mother, nurse (see

rageous אָמָדְיּן (fut. אָמָדְיּן) to be strong, courageous Deut 31,7; אָמְדּוּ מָהָנִיּן they were stronger than I Ps.18,1S.

Pi. אָמֵץ (fut. יְצְמֵץ) to strengthen, to fasten, to harden בְּאַמְיִנְם מְשֵּעֵל (אַמֵץ) will strengthen you with my mouth Jb.6,5; when he fastened the skies above

Pr.8,28; לֹא תִאַמֵּץ אֶת־יְבְבְּרָ shalt not harden thy heart Deut. 15,7.

Hiph fut. אָמֵין to show courage אָפְיּף? וְיצִּמִין let thy heart show courage 1's.27,14.

Hithp. הְתְצִּמִי to show oneself strong, to strengthen oneself, to make speed, to persist הַתְּצִמִּי הַּיִּא בְּלֵינְת הִיא בְּלֵינֶת הִיא בְּלֵינֶת הִיא בְלֵינֶת she made speed to get up 1K.12,18; יַּיִהְאַבְּעִי הִיא בְלֵינֶת הִיא בְלֵינֶת and they strengthened themselves against Rehoboam 2Chr.13,7.

אָבוֹץ adj only pl. אָבוֹץ deep-red (of a horse).

m. strength, boldness.

קבְּה לִּי יִשְׁבֵּר f. strength אַמְצָה לִי יִשְׁבָּר the inhabitants of Jerusalem are a strength (i. e. a strong support) to me through the Lord Zeh 12,5

'Y' Pr. n. m.

יוֹבְייָר pr. n. of a king of Judah and of other persons.

and she said thus 2S.20,18; once (Jer.3,1) אמר אמר signifies: so to say, for example.— 2) to think יַנְיאָמֶר and he thought to slay 2S. 21,16.— 3) to command אַמֵר לְדָּבִיא he commanded to bring Est.1,17.— 4) to appoint i אַמֵר לִוֹ he appointed him victuals 1K.11,18.— 5) to call, to bear the name of לִתְרוֹךְ יִמְיִבְּוֹר they call thee (or: they hear thy name) for an evil purpose Ps.139,20.

אנְאָמֵר (twt. אַמְרְ to be said, to be told, to be called עַל־בּן וַאָּמָר therefore it is said Gen.10.9; וַיִּאָמֵר יַּאָבֶר יִּרְיחוֹ and it was told to the king of Jerieho Jos.2,2; בְרוֹשׁ וִאָמַר he shall be called holy Is.4,3.

Hiph. הָאָמִיר to make say to, to promise הָאָמִיר thou hast made say to God (i. e. thou hast promised God) Deut.26,17; נֵירוָֹר and God hath promised thee 26,18.

Hithp. הְתַצְּמֵר to boast, to brag מון all the workers of wickedness are boasting Ps.94.4.

רבת Ch. (inf. מַאמַר, מַמְמַר) to say.— 2) to command.

אָמָרִים (sf. אָמָרִים, pl. אָמָרִים, c. אָמָרִים אַמָרִים, אַמְרִים, אַמְרִים, אַמְרִים, אַמְרָים, אַמְרִים, אַמְרָים, אַמְרִים, אַמְרָים, אַמְיִיבְים, אַמְרָים, אַמְרָים, אַמְרָים, אַמְרָים, אַמְרָים, אַמְיִיבְים, אַמְיִים, אַמְיִים, אַמְיבְים, אַמְיִים, אַמְיִים, אַמְיִים, אָמְיִים, אַמְיִים, אָמְיִים, אָמְיִים, אָמְיִים, אָמְיִים, אָמְיִים, אָמְיִים, אָבְים, אָבְים, אָמְיִים, אָמְיְיבְים, אַמְיבְים, אָבְים, אָבְיים, אָבְיבְים, אָבְיים, אָבְיים, אָבְיבְים, אָבְיבְים, אָבְיבְים, אָבְיבְים, אָבְיבְיבְים, אַבְיבְים, אָבְיבְים, אַבְיבְים, אַבְיבְים, אַבְיבְים, אַבְיבְים, אַבְיבְים, אַבְיבְיבְים, אַבְיבְים, אַבְים, אַבְיבְים, אַבְיּבְים, אָבְיבְים, אָבְים, אָבְים, אַבְיים, אָבְיים, אָבְיים, אָבְיים,

אַכּור (pl. אָפָרין) m lamb Ezr.6,9.

רבא pr. n. m.

¬ລຸ່ຮຸ m. word, utterance, declaration.

קֹתְרוֹת (c. אִמְרֵתוֹ sf, אִמְרָתוֹ ; pl. אִמְרוֹת c. אִמְרוֹת f. word, utterance.

gent. Amorite (name of a Canaanite tribe).

ירי pr. n. m.

מַרְיַה a. אַמַרְיַה pr. n. m.

אַבְרָבֶּל pr. n. a king of Shinear.

עניטָא (m. 1) last night, preceding day, yesterday בְּבָרְתִּי אָמָשׁ I lay last night Gen.19,34.— 2) night, darkness אָמָשׁ שוֹאָה וּמְשׁאָה darkness, ruin and desolation Jb.30,3.

אָבֶּה (sf. אֲבָּה) f. firmness, truth, faithfulness, integrity.

אַמְתָּחָתְאָ (pl. c. הַוֹּחְהָאַ) f. bag, sack.

יהוא pr. n. father of prophet Jonah. יבותוא Ch. adj. j. E. rong, powerful; athers: dreadful D: u. 7. 7.

אָל adv. whither ? עַר־אָן until when? how long? אָבָ whence?—With הוסר אַבָּה whither אָבָה whither shall I go? Ps.139,7; אָבָה וְאָבָה hither and thither 1K.2,42.

j pr. n. see jis 4.

קני אַנָה Ch. pron. וּ אַנָה from myself Ezr.7,21.

Nam interj. 1 pray!

אנבה Ch, see אנבה.

adv., see אֲנַה

ו אנה I. to sigh, to lament, to mourn.

II. Pi. אָנָה to eause to come, to eause to meet הָאִלהִים אִנָּה God let it come into his hand Ex. 21,13.

Pu. אָבָה to be brought on, to befall, to happen לְא תְאָנָה אָליק יא תְאָנָה אָליק no evil shall befall thee Ps. 91,10.

Hithp. הְתְּאַנְה to seek oceasion (for a quarrel) מְתָאֵנָה הוֹא לִי he seeketh occasion for a quarrel with me 2K.5.7.

אַנה see אַנה.

ווון Ch. (f. אבון) pron. they.

พาวห pr. n. a grandson of Adam.

only Niph. מוֹצָלֵ to sigh, to lament.

(sf. בְּנְחֹתִי <math>(sf.בְּנְחֹתִי (sf.בְּנְחֹתִי (sf.בּנְחֹתִי (sf.בּנְחֹתִי (sf.בּנְחָתִי (sf.

Ch. pron. we. צֵנַחְנָה , אֵנַחְנָה

יתון pron. we; abbreviated אָנוֹ once אָנוֹ Ktib Jer.42,6.

זְבְּחַרָת pr. n. of a town in Issaehar

pron. com. I sometimes used for emphasis after nouns and verbs with the pronominal suffix יַבְיּלִי אָנִי :־ אַנִי וּבְיּאָנִי :ִי אַנִי :־ אַנִי : אַנִי : bless me, even me also Gen.27,34; אַנִי did ye fast for me, even for me? Zch.7,5.

m. coll. ships, fleet.

אָנִיָּה (pl. אָנִיּוֹת) f. ship.

לְנֵיה f. lamentation.

מניעם pr. n. m.

m. plummet, plumb-line אַבָּה a wall made by a plumb-line Am.7.7.

ובני pron. com. I.

only Hithp. הְּהָאנֵן to complain, to murmur.

to urge, to compel. אָנַם (pt. אֹנָם) to urge, to

Ch. 1) to compel.— 2) to trouble וְבָל־רָוֹ לְא אָנֵם לְּןּ מַבַּם and no secret troubleth thee Dan.4,6.

קוֹבֶלּ (fut. אָבֵּרְ to breathe heavily, to be angry. — Hithp. קּוֹבְּלֵּךְ to be angry.

רָבְּיָּרְ Ch. m. only pl. אַנְפִּין (sf. אַנְפּוֹתִי אַנְפּיֹתְי (sf. אַנְפּיֹתִי)

אַנַבּּה f. parrot, heron.

אָנַק (fut. אָנַק) to groan, to sigh.

Nuph אָנַק to sigh, to mourn;

imp האָנַק הש השנה, be silent
(i. c. mourn in silence) Ez.24,17;

אָנַק those who sigh and who mourn 9,4.

וְאָבְקְהָ (c.הְבָּקְה) f. 1) sighing, cry Ps.79, 11. — 2) species of reptile, lizard Lev 11, 30.

ענאַב אָנוּש to be fatal; only pt. p. אַנוּב אַנוּט dangerous pain ls. 17, 11; מוֹם אָנוּם fatal day Jer. 17, 16. — Niph. fut. מוֹם אַנוּים to be dangerously ill.

man אָבִישׁים son o man Dan. 7, 13. אַנְשׁׁיַ son o man Dan. 7, 13.

בתה Ch. pron. m. thou.

Ch. pron. m. pl. you.

pr. n. of a king of Judah and of another person.

ገንርኝ m. vessel, flask ነጋሮ ነገርኝ oilflask 2K 4,2.

אָם m. hurt, mischance.

אָסוּר (pl אָסוּרִים) m. bond, fetter בֵּית הָאָסוּרִים Jer.37,15 or בֵּית הָאָסוּר Jud.16,21 fetter-house, i e. house of imprisonment; once בֵּית הָסוּרִים Ec.4,14. See also אַפַר בּ

קֿיִרְּ m. ingathering time, harvest אָסִיף feast of harvest Ex.23,16. בְּאָפִיף (pl. יִבְּיִרִים) m. prisoner.

קסיך m. 1) prisoner.— 2) pr. n. m.

אָּמֶת (only pl. אָמֶמְים) storehouse, granary.

מבה pr. n. m.

רְבָּוֹנְאָ pr. n. of an Assyrian king or dignitary.

אַכוּג pr. n. wife of Joseph.

קַּמַף (fut קֹמַרְיׁ), sometimes אָמַרּיׁ or contracted קֹמִייּ; fut. 1 s. a. pt. קָמָאּ

sf. 'אַסְפָּנְי', דְאַסְפָּנְי' וּאַסְפָּנְי') to gather, to collect אָת־הָעָם gather the people together Num 21,16, אַסְבָּאַ and thou wilt gather in thy corn Deut.11,14; with 5: to receive into, to take in אַכֿפֿתוֹ אָל־ מוך בותף and thou shalt receive him into thy house Deut.22,2; with to gather אַבוֹת: to gather to, to cause to come to אַכָּהְ עַל־ I shall gather thee to thy fathers (i. e. I shall cause thee to die) 2K 22,20; before אֲרַעַת or נאַבַּכָּתוֹ to recover, to heal וּאָבַכָּתוֹ that thou mayest recover מְצַרַעָּתוֹ him of his leprosy 2K.5,6; אָפַרְ and he will recover the leper 5,11. - 2) to withdraw FDN קה withdraw thine hand 18.14, 19; בֹּנְדָם אָסְפוּ נָנְדָם the stars withdraw their brightness Jo.2,10. -3) to take away, to snatch away God hath אַפַף אֱלֿהִים אֱת־הֶּרְפָּתִי taken away my reproach Gen 30, 23; תֹבֶף רוֹחֶם יִגְנַעוֹן thou takest away their breath, they die Ps 104,29; אֲלָבֵּי רָעָב snatched away by hunger Ez.34,29.- 4) to be deprived of, to lose לַּעָּטָר נַפָּשָׁר וּנָפָשָר and thou wilt lose thy life Jud. 18,25.— 5) to close up a march, to bring up the rear בָּבוֹר יָהוָה the glory of God shall be thy rear-guard 1s.58,8.

Niph. אָמָה 1) to assemble, to be gathered עָת הַאָּמָה the time that the cattle should be gathered together Gen.29,7; נְאָמַר

אָל־אַבוֹתְיוּ he was gathered to his fathers (i. e. he died) Jud.2,10.—2) to be withdrawn, to withdraw לא יִאָּבוֹתְיוּ אַלּ בַּעְרָהְ אָל־בַּעְרָהְ אָל־בַּעְרָהְ אָל־בַּעְרָהְ אָלְיבַּעְרָהְ אָל־בַּעְרָהְ אָלְיבַּעְרָהְ אָלְיבַּעְרָהְ אָלְיבַעְרָהְ אָלְיבַּעְרָהְ אָלְיבַּעְרָהְ אָלְיבַּעְרָהְ אַלְּבִּעְרָהְ אָלְיבַּעְרָהְ אָלְיבִּעְרָהְ אָלְיבַעְרָהְ אָלְבִּעְרָהְ אָלְיבַעְרָהְ אָלְיבְּעְרָהְ אָלְיבְּעְרָהְ אָלְיבִּעְרָהְ אָבְּרְיִיִּיְתְּעָרְ אַלְיבְּעְרָהְ אָלְיבְּעְרָהְ אָלְבִּעְרָהְ אָלְבְּעְרָהְ אָלְבְּעְרָהְ אָלְבְּעְרָהְ אָלְבְּעְרָהְ אָלְבְּעְרָהְ אָלְבְּעְרָהְ אָלְבְּעְרָהְ אָלְבְּעְרָהְ אָלְבִייִּ לְּעָרְ אָלְבְּעְרָהְ אַלְבְּעִרְהְ אַלְבְּעִרְיִי לְּעָרְ אָלְבְּעְרָהְ אָבְּעְרְ אָלְבְּעְרָהְ אוֹם אווּ אַבְּיִבְּעְרְ אָלְבְּעְרָהְ אַלְבְּעְרְ אָלְבְּעְרְ אָלְבְּעְרְ אָלְבְּעְרְ אָלְבְּעְרְ אָלְבְּעְרְ אָלְבְּעְרְ אָלְבְּעְרְ אָלְיִי בְּעְרָבְּי אָלִבְּעְרְ אָלְבְּעְרְ אָלְבְּעְרְ אָלִבְּעְרְ אָלִבְּעְרְ אָבְערְיִי אָלְבְּערְיִי אָלְבְּערְיִי אָבְייִי לְיִיי לְּבְּערְיִי לְּבְּערְיִי לְיִבְּערְי לְּבְּערְי לְּבְּערְי לְיִי אָבְּערְי לְיִי לְּבְּערְי לְּבְּערְי לְייִי לְּבְּערְי לְּבְּערְי לְייִבְּערְי לְּיי לְבְיי לְבִיי לְבִּיי לִבְּיי לְבִיי לִיי לְבִיי לְבִּיי לְבִיי לְבִיי לְבִיי לְבִיי לְבִיי לְבִיי לְבִיי לִיי לְבִיי לְבִיי לְבְיי לְבִיי לְבְיי לְבִיי לְבְיי לְבִיי לְבִיי לְבְיי לְבְיי לְבִיי לְבְיי לְבִיי לְבְיי לְבִיי לְבְיי לְבִיי לְבִיי לְבְיי לְבִיי לְבְיי לְבְיי לְבִיי לְבְיי לְבְייי לְבְיי לְייי לְבְיי לְייי לְבְיי לְייי לְיוּי לְייי לְיי לְייי לְייי לְייוּ לְייוּ לְייִי לְייִי לְייי ל

Pi. אָבָּאָ (pt. אָבָאָרָ) 1) to gather, to collect אַבְּאָרָי יאַכְאָרָ they that have gathered it shall eat it Is. 62,9.— 2) to receive אַבְּאָרָ בּאָרָאָר בּבָּיְרָאָר בּבְּיִרְאָר בּבְּיִרְאָר בּבְּיִרְאָר בּבְּיִרְאָר בּבְּיִרְאָר בּבְיִרְאָר בּבְיִרְאָר בּבְיִרְאָר בּבְיִרְאָר בּבְיִרְאָר בּבִירְאָר הַבּבְיִרְאָר הַבּבְיִרְאָר הַבּבְיִרְאָר הַבְּיִרְאָר הְבִּירְאָר הַבְּיִרְאָר הְבִּיר הַבְּיִרְאָר הַבְּיִרְאָר הַבְּיִרְאָר הַבְּיִרְיְיִיּי בְּיִרְיִי בְּיִרְיְבְּיִייְ הַיְבְּיִרְיִי בְּיִבְּיִרְיִי בְּיִרְבְּיִרְיִי הְיִיּיִי בְּיִבְּיִרְיִי בְּיִרְיִי בְּיִרְיִי בְּיִרְיִי בְּיִרְיִי בְּיִרְיִי בְּיִרְיִי בְּיִרְיִי בְּיִרְיִי בְּיִרְיִי בְּיִייִי בְּיִרְיִי בְּיִרְיִי בְּיִרְיִי בְּיִייִי בְּיִרְיִי בְּיִייִי בְּייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּייִי בְּיִייִי בְּיִייִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִייִי בְּייִיייִי בְּיִייִייִי בְּיִייִיי בְּיִייִיי בְּיִייי בְּיִיי בְּייִיי בְּייִייִי בְּיִייי בְּיִיי בְּיִייִי בְּייִייְייִי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּיייי בְּייִייי בְּייי בְּיייי בְּיייי בְּיייִי בְּייייי בְּיייי בְּייִיי בְּיייי בְּיייִיי בְּיייִייי בְּיייִייי בְּיייי בְּיייי בְּייִייִייִיי בְּייִייִיי בְייִייי בְּיייי בְּייייי בְייִיייי בְּייִיייִי בְּייִייִיי בְּיייִייי ב

Pu. স্টুণ to be gathered.

Hithp. הְתַצְקר to be gathered together, to assemble.

קּבְּיל pr. n. of a singer and poet in David's time and of another person (only pl. סְבְּיל n. store, provisions.

קּהָלְי (pl. c. אְּמְהֵי , m. ingathering, harvest אָמְפֵי קוּיץ harvest of the summer fruits Mic.7,1.

הַבְּבּה f. assembly, heap.

(of wise men) אָסְפּוֹת f. assembly (of wise men) בַּעֲרֵי אָסְפּוֹת men of the assemblies.

קְּבְּבְּקְהָ m. rabble, mob; קּבְּבְרָּהְ Num.ll,4 for קְבְּבַרָּהְיּ Ch. adv. speedily, quickly אָקפּרָנָא (דֹּגְעָבֶר וֹלְצָא וֹהְעָבֶר it be done with speed Ezr.6,12.

אָסְרָּגְאָ pr. n. of a son of Haman. אָסְרָּגְּאָ (fut. מְאָסִר מְאָמֶר (אָמָר הַ יִּאָסר אָיָאָסר אָיָאָסר pt. p. אָסְרּג inf. a. imp. אַסְרּ (pt. p. אָסְרּג inf. a. imp. אַסְרּ (pt. prisoner Is 49,9.— 2) to harness אַסְר יִיסָר מְּסְרְּבְּהְּוֹ and Joseph harnessed up his chariot Gen. 46,29; אַסְר יְרָבְּרְ וְּחָרְ מְּחֹר וְרָבְּרְ וְּחָלְ בְּחִר וְרָבְּרְ וְּחָלְ בְּחִר וְרָבְּרְ וּתְּלְ בְּרָה וֹשְׁר אַבּר וֹשְׁר בְּחָלְיִבְּר וֹשְׁר בְּתְּלְ בְּרָ וֹשְׁר אַבְּר וְּבְּלְ בְּרָּ וֹשְׁר אָבְר וּבְּלְיבְּרְ שִׁר וְבְּיִבְּי שִׁר בְּתְּלְבְּר וֹשְׁר בְּתְּלְבְּר וֹשְׁר בְּתְּלְבְּר וֹשְׁר בְּתְּלְבְּר וּבְּלְיבִי שְׁר בְּתְּלִי בְּר בְּתְּלְבְּר וּבְּלְיבִי שְׁר בְּתְּלְבְּר וּבְּלְיבִי שְׁר בְּתְּלְבְּר וּבְּלְיבִי שְׁר בְּתְּלְבְּר וּבְּלְיבִי שְׁר בְּתְּבְיר בְּלִי בְּלְר בְּתְּלְבְּר וּבְּלְיבְיִי שְׁר בְּלְבְּיִי שְׁר בְּלִי בְּלְרבִי בְּלִי בְּלִי בְּלִי בְּלִי בְּלְרבִי בְּלִי בְלִיי בְּלִי בְּלִיי בְּלִייי בְּלִיי בְּלִייי בְּלִיי בְּלִיי בְּלִיי בְּלִיי בְּ

Niph. fut. אָבֶּרָ to be bound, fettered.

Pu. אַפַר to be taken captive אָפָר they were taken captives by the bow ls.22,3.

אָפָא (c. אָפַא) m. vow, obligation.

אָסָרָ (sf. אָּסְרָה) m. vow, obligation.

רבי Ch (c. אַבְּהָּ , def. אַבְּהָאַ) m. prohibition.

מְבַר־חַדּן pr. n. a king of Assyria.

אָבְתְּרְ pr. n. f. Esther, a Jewess who became the wife of the Persian king Xerxes (צַחַשָּׁרָהַ) Est.2,7.

ប្តុ Ch. (def. אַנְאָ) m. wood (=Heb. γμ).

ing to the pride of his nose, i. e his haughtiness Ps.10,4.— 2) anger, wrath אַבּ a man given to anger Pr.22,24; אַבָּ אַרְ אַבְּ his wrath was kindled Jb.32,2; אָבָין אַבּין doth thy anger smoke Ps.74,1; אָבָין אַבּן אַנּ slowness to anger, i. e. long-suffering, patience; אָבֶרְ אַבְּרָ אַבְּרָ בַּבְּרָ מַבּרְ to thy long-suffering Jer.15,15.

Du. בּוֹשֵׁלֵי (c. בְּאֵלֵי ; sf. בְּיִבְּי וֹ nostrils וְיַבְּי בְּאַלֵּי and he blew into his nostrils Gen 2.7.— 2) face, countenance בּיִלְי אָרְיָּ with the face to the ground Gen.19.1; בְּאַלֵּי with the face to the ground Gen.19.1; בְּאַלֵּי hefore the face of David 1S. 25.23; בְּיִבְּי וֹ in the sweat of thy face Gen.3.19.— 3) two persons בְּיִבְּי אַנְּהַר אַנְּהָר אַנְיּה אָנְה אָנְה אָנְה אַנְּהְיּה וֹ אַנְיִי אַנְיי אַנְיִי אָנְיִי אַנְיִי אַנְיי אַנְייִי אָנְיי אָנִיי אָנְיי אָנְיי אָנְייִי אָנְייִ אָּנִייִ אַנְייִ אַנְיי אָנְיי אָנְייִי אָנִיי אָנְייִי אָנְייִי אָנְייִי אָנְייִי אָנְייִי אָנְייִי אָנִיי אַנְייִי אָנְייִי אָנְייִי אָנְייִי אָנִיי אָנְיי אָנְייִי אָנְייִי אָנְייִי אָנְיי אָנְיי אָנְייִי אָּנִיי אָנְיי אָנְייִי אָנְייִי אָנְיי אָנְיי אָנְייִי אָנְיי אָּי אָנְיי אָּיִי אָי אָנְיי אָנְיי אָי אָנְיי אָנְיי אָנְיי אָנְיי אָנְיי אָנְיי אָנְיי אָי אָנְיי אָנְיי אָנְיי אָּי אָנְיי אָנְיי אָנְיי אָנְיי אָנְיי אָנְיי אָי אָנְיי אָי אָנְיי אָנְיי אָנְיי אָי אָנְיי אָּנְיי אָּנְיי אָי אָנְיי אָנְיי אָנְיי אָי אָיי אָיי אָּיי אָנְיי אָי אָיי אָי אָי אָי אָי אָי אָי אָנְיי אָיי אָּנְיי אָיי אָיי אָי אָיי אָיי אָי

קאַ II. conj. 1) also, too.— 2) even יאַ פּרְ מִין וֹאָרוּ, the more; אַין וֹאָרוּ פַּרְ בִּי is it not even thus? Am.2,11.

ቫጅ Ch. conj. also.

קַבּּאָ (fut. אַבּאָנֵי) to bind about, to gird.

אפור see אפד.

קּבְּרָת (c. אַפְּרָת) f. 1) binding about, girding Ex.28, א. – 2) covering אַבְּרָתוּ קבָר the covering הַבְּאָבָ molten images of gold Is.30,22.

אַפָּרָנוֹ (sf. אַפַּרָנוֹ m. palace.

הַבְּאָ (fut. הַלְּאָה) to bake; with sf. אוֹבְּהָּהוֹ and she baked thereof 1S. 28,24; pt. הְאָפִים baker הַאָּפִים chief baker Gen.40,1.

Niph. fut. וֹאָפֶה to be baked.

איפוא see אבוא, אבן.

TIBN m. 1) ephod, upper garment worn by priests.— 2) pr. n. m.

חיבא pr. n. m.

adj. only f. pl. אָפִילוֹת lateripening Ex.9,32.

DIDN see 78.

DEN pr. n. m.

מביק pr. n. m. see אביק.

מבל adj. dark, gloomy.

אָבָּא m. 1) darkness אָבָּא וְשָׁגְּיּ the stone concealed in darkness Jb. 28,3.-- 2) fig. misfortune.

אָפֵלְתּה (sf. אָפֵלְתָּה; pl. אָפֵלְתּה) f. darkness.

מָפַלָל pr. n. m.

דָּבֶר (only pl. sf. אָפְּנְיוֹ) m. turn דְּבָר a word spoken according to its [proper] turns Pr. 25,11 (others: in its due time).

ুই see ুইাম.

Dភ្លឺ to fail, to end, to cease ኮልላ ቫርኒን the money faileth, i. e. it is all gone Gen.47,15.

Du. מֵי אַפְּמָיִם steps, ankles מֵי אַפְּמָיִם water to the ankles Ez.47,3.

בּיִּים דְּמִים pr. n. of a town in Judah 18.17,1 = יוֹהָ בּיִם 1Chr.11,13.

עַבְּעָ (^ עַבְּאָיִ) m. breath, nothingness מַאַרְ וּבְּעָלְכְם מִאָּבּע נְהָאַ עָּפּ are less than nothing, and your work less than a breath is 41,24.

אָפֿעָה m. a. f. hissing reptile, ad der, viper.

to surround מַיָם the waters surrounded me Jon.2,6.

קְּבַּקְּ only Hithp. הְבַּאַבְּק to restrain oneself, to subdue oneself.

קבּיק pr. n. 1) a town in Asher Jos. 13,4 = יְּבִּיקְ Jud.1,31.— 2) a town east of the sea of Galilee.— 3) a town in Issachar.

זרָבָּאָ pr. n. of a town in Judah.

תּפֶּר m. ashes, dust; fig. nothingness אָנְבִי עָבְּר וְאֵבֶּר nothingness אָנִבִי עָבְּר וְאֵבֶּר nothingness אַנִבי עָבְּר וְאֵבֶּר nothingness Is.44,20.

אַפֿר m head-covering, head-dress. אַפֿרוֹיִם (pl. אָפָרוֹיִים) m. young bird, chicken.

אַפֿריון m. sedan, litter.

סלְבְּרִים pr. n. 1) the youngest son of Joseph who became the head of a powerful and numerous tribe. After the separation of the Israelitic kingdom this tribe, with its capital Samaria, formed the center of Israel and Ephraim then became the name of the entire kingdom. − 2) a city 28.13,23 = עַבְּרֵים 2Chr.13,19 (see also עַבְּרָים).

A tribe which was subject to Assyria Ezr.4.9; acc. to Rashi=פֿרָסָיִאּ Persians.

Ch. pr. n. pl. name of an Assyrian tribe Ezr.5,6.

אָפַרְסִרְנִיאָ pr. n. =אָפַרְסִרְנִיאָ.

Ps.132,6,— 2) wife of Caleb IÜhr. 2,19.— 3) a city in Judah, also called בֵּית לָחָם , wherefore once הַלָּחָם Mic.5,1.

קרְרִים (pl. אָפְרָתִים) gent. 1) an Ephraimite.— 2) a Bethlehemite. בַּתַם Ch. income, revenue וַאַפָּתִם

מילים קתנוק and the royal revenues will suffer loss Ezr.4.13.

11338 pr. n. m.

עַבְעָהָ (sf. אַנְבְּעִי pl. אַנְבְעּוֹת c. אַנְבְּעוֹת f finger, forefinger, toe. אַבְּעִוֹת Ch. f. finger.

end אָצִיל (pl. c. אָצִילֵים) m. 1) extremity, end אַצִילִים and from its ends Is.41,9.— 2) noble person אַצִיל לייב the nobles of the children of Israel Ex.24.11.

joint, knuckle, elbow אַצִּילִים (pl. אַצִּילִים אַנּילִים m. 1) armjoint, knuckle, elbow אַצִּילִי יְדִים arms, wrists, arm-pits.— 2) wing of a building; with אַצִּילָה to the wing Ez 41,8 (Buxtorf).

אַצִּילָה (pl. אַצִּילָה) f. אַצִּילָה 1. אַנִילָה

to put aside, to abstract, to take away; to refuse וְאַצֵּלְתִּי מִן־ מַצְּלַתִּי מִן and I will take away some of the spirit Num.II,I7 בֵּל אֲשֵׁי whatsoever my eyes desired I refused them not Ec.2,10.

Niph. נְאָצֵל to be taken away. Hiph. fut. נְיֵאְצֶל (for נֵיאָצֶל) and he took away Num.11,25, מָאָצֶל (sf. אָצְלִי m. 1) side מֵאָצֶל הַנָּנֶנ from the south side 1S.20,41.— 2) prep. beside, near מֵאָצְל from him 1K.20,36.— 3) pr. n. בֿית דָאָצֶל name of a place Mic.1,11.

אַצַליָרה pr. n. m.

מצָם pr. n. m.

אַצערה f. ankle-ornament, armband.

אַצֵּר (pt. אֹצֵר) to store up, to treasure up.

Niph. fut. וְאָצֵר to be stored up.

Hiph. to appoint one treasurer

and I made treasurers over the treasuries Neh.

13,13.

ารู่ห์ see ารุ่ห.

אצר pr. n. m.

קְּבְּר m. a glowing or sparkling precious stone, carbuncle אַכְנִי מִינִי בּיי הַבְּיָּגְי carbuncle-stones 1s.54,12 (from בְּבָוֹ to burn).

m. roe, roe-buck.

אר see אוֹר.

งาง pr. n. m.

m. valiant one, hero, angel; occurs only in אָרָאָלָם their heroes ls.33,7. (בְּיִאָלֶם is the singular with sf. ב: it is given a plural meaning because it stands in the text with a plural verb. Some manuscripts read this word בּיִראָרִים .)

ילי pr. n. m.

Pi. pt. מְאָרֶב only pl. מְאָרֶב liers in wait, lurkers.

Hiph only וְיָאֶרֶב for נְיָרֶב to form an ambush.

ארב see ארב.

m. 1) lying in wait, lurking.2) place of lying in wait.

אָרֶבּ (sf. אָרָבּוֹ) m. ambush, fig. plot

אַרֶב pr. n. of a city in Judah.

בית צַּרָבָּאל see אַרְבָּאל.

אָרְבָּה (only pl. c. יְּרָבִית) f. plot, intrigue (see אָרָב הֹיִיְרָיוּ (אֹרֶב the plots of his hands Is.25,11 (acc. Stb.: the flapping or swinging or his bands).

אַרְבֶּּה m. locust.

ing, chimney, window בְּשִׁשֵׁן מֵאֵּרֶבְּה (nl. בְּּבְּהֹ ing, chimney, window קַּבְּיִשְׁן מֵאֵּרֶבְּה smoke out of a chimney Hos בּיִשְׁיֵן מֵאִּרְבּוֹת ike dover to their windows 1s.60,8; בּיִבְּיֹת the windows (i. e. flood gates) of heaven Gen.7,11.

אַרְבּוֹת pr. n. of a place in Judah.

יבֵּי gent. inhabitant of אַרְבָּי .

אַרְבָּעָה , מּ. אַרְבָּעָה , מּ. אַרְבָּעָה הְטּת אַרְבָּעָה , מּ. אַרְבָּעָה four women; אַרְבָּע בְּשִׁה four sons; sometimes used as ordinal: אַרְבָּע הַשְּׁה in the fourth year Zch. קוֹן, הַרְבַּע הַיְּבָע in the fourth year Zch. אַרְבַּעְה בֹּיִר בַּיִּבְע הַרְּבָּע הַ הַרְבַּע הַרְ בַּעְהַן הַרְבַּע הַרְ בַּעְבָּע הוֹ הַרְבַּעְהַן הוֹן, אַרְבַּעְהַן הַרְבַּעְהַן הוֹן, בּעְהַן הַרְבַּעְהַן הַרְבַּעְהַן הוֹן, בּעְהַן הַרְבַּעְהַן הַרְבַּעְהַן הוֹן בַּעְהַן הַרְבַּעְהַן הוֹן בַּעְהַן הַרְבַּעְהַן הוֹן בַּעְהַן הוֹן בַּעְהַן הוֹן בּעִהַן הוֹן בּעִהְן הוֹן בַּעִים הוֹן בּעִהְן הוֹן בּעִים הוֹן בּעִהְן הוֹן בּעִים הוֹן בּעִהַן הוֹן בּעִהַן הוֹן בּעִהְן הוֹן בּעִים fourfold. — pl בּעִים com. fur tens, forty.

עַבְּעְ pr. n. of an Anakite giant, founder of the city הָרָיֵת אַרְבַּע afterwards named חָבְּרוֹן Jos.14,15.

אָרֵג (fut. אָבֶרגׁ, יַאַרגֹּ, to plait, to weave; אָרֵג weaver בָּמְנִיר אֹרְגִים like a weaver's beam 1S 17,7.

the weaver's pin Jud 16,14 — 2) weaver's shuttle יָבֵי קַלִּי מְנִיאָרָנ my days rush away more swiftly than a weaver's shuttle Jb.7,6.

אַרְגַּב pr. n. of a region in Bashan.

(This word occurs also in later Hebrew for אָרְגָּבְן).

אַרְנָּז m. box, chest.

יי. purple, purple cloth; see אַרְעָּן

קרָ אָרָ זּיִר n. m. (בּדְבָּ 1Chr.8,3).

ון אַרָדּון pr. n. m.

אַרְדִּי gent. of אַרְדִּי Num.26,40.

אָרָה I. to pull, to pluck אָרָה I have plucked my myrrh Cant. 5,1; אָרוֹהָ בָּלֹ־עֹּרְבֵי דְרָךְ and all who pass by the way pluck it (i. e. pluck the fruit from it) Ps 80,13. אָבר II. see אָבר.

רְּלָּ Ch. interj. behold! (בּאַלֹּוּ).

דור pr. n. m.

רב" pr. n. a Phenician island and a city of the same name.

ארודי gent. of ארודי.

אַרְוָדִי *gent.* of אַרְוָדִי.

אָרָוֹת (only pl. אָרָוֹת, c. אָרָוֹת, אָרְיּוֹת, אָרְיוֹת (Ohr.32,28 אָרָוֹת) f. crib, manger, stable.

יתקר היפרים f. restoration, recovery, healing אַרוּבְה לְחֹמוֹת יְרוּשָׁלֵח ing עֵיְתָה אַרוּבְה לְחֹמוֹת יִרוּשָׁלִם there came restoration to the walls of Jerusalem (i. e. they were restored)Neh.4.1; מַבְּלְאַבְה בְּיִלְאַבְה מַבְּלִאַר אַרוּבְר בְּיִלְאַבְה מַבְּלְאַבְ and the work was restored 2Chr. 24,13; מַבְלָּאַבְה הַּנְּאַבְה הַאַנְסְה מוֹל they were restored and the work was restored 2Chr. 24,13; מַבְּלְבְּה בְּעָבְה הַּצְּבְּח הַבְּלְבְּה בְּעִבְּה הַצְּבְּח הַבְּלִּאַר בְּעָבְּר הַבְּעַבְּיה הַצְּבְּח הַלְּצְבְּח הַבְּעַבְּיה בְּעָבְיה הַבְּעָב מוֹל בּעָב מוֹל בּעַב מוֹל בּעב מוּל בּעב מוֹל בּעב מוֹל בּעב מוֹל בּעב מוֹל בּעב מוֹל בעב מוּל בעב מוֹל בּיב מוֹל בעב מוֹל בעב מוֹל בעב מוֹל בְּיב מִיבְּיבְ מִיבְּיב מִיב מִיבְּיב מִיבְיב מִיבְּיב מִיבְּיב מִיבְּיב מִיבְּיב מִיבְּיב מִיבְּיב מִיב מִיבְּיב מִיבְּיב מִיבְּיב מִיבְּיב מִיבְּיב מִיבְּיב מִיבְּיב מִיבְּיב מִיבְּיב מִיבְ מִיבְּיב מִיבְּיב מִיבְיב מִיבְיב מִיבְיבְיבְיב מִיבְּיב מִיבְ מִיבְּיב מִיבְ מִיבְ מִיבְ מִיבְ מִיבְּים מִיבְיב מִיבְיב מִיבְ מִיבְיב מִיבְי מִיבְ מִיבְּיב מִיבְ מִיב מִיבְ מִיבְּיב מִיבְ מִיב מִיבְ מִיב מִיבְ מִיב מִיבְ מִ

ארוְמָה pr. n. of a town near Shechem.

אַרוֹמִים Ktib for אַרוֹמִים 2K.16,6.

ת (פּרוֹן) m. chest, coffin, ark ארוֹן (פּרוֹן) and he was put in a coffin Gen.50,26; אַרוֹן הַבְּרוֹן ark of the covenant Jos.3,6; אַרוֹן הַעִרוֹת ark of the testimony Ex 25,25; אַרוֹן מַלְהִים the ark of God (containing the tables of the law) 18.3,3.

קרָנְה pr. n. m. Ktib אַרְנְהָה 28.24, 16 and אַרְנְיָה 24,18; identical with אַרְנָי 1Chr.21,15 a. 2Chr.3,1. to be firm; only pt. p. pl. אַרָיּוּ firmly bound, packed Ez.27,24.

f. cedar-paneling, cedar-work.

לאָרָחים to wander; pt. אָרָחִים (pl. אָרָחִים) wanderer, traveller.

הרא pr. n. m.

קרח (פּלְחוֹת אָרְחוֹת אָ אָרְחוֹת אַרְחוֹת אַרְחוֹת אַרְחוֹת אַרְחוֹת אַרְחוֹת בְּנְשִׁים the manner of women Gen 18,11; אַרְחוֹת דְרָבָּם the paths of their way Jb.6,18; אָרָרְה אִרְחִרֶּיךְ אָרָחוֹת the way of thy paths Is.3,12.

תְּחָתָה Ch. m. way, manner; sf. אֹרְחָתָא וּיִן his ways are justice Dan.4, 34; בּל־אָרְחָתָהְ לָה לֵה his 5,23.

אַרְתְּה (pl. אֹרְתוּת) f. travelling company, caravan ארַתַת יִשְׁמְצֵאלִים a company of Ishmaelites Gen.37,25.

מְרֶחָת f. allowance אָרֶחת יָרָק allowance אָרֶחַת הָּמֶיר זְּרָקְתָּה ance of herbs Pr.15,17; אֲרָחַת הָּמִיר constant allowance Jer 52,34.

יָם (pl. אָרָיִם אָרָיִם) m. lion בְּפִיר אָרָיוֹת young lion.

וואר (from אָר and אָר) m 1) the lion of God, hero 2S.23,20 (abbreviated אָרָאָא, which see).—
2) hearth of God, altar Fz.43,16 (identical with בַּרְאָל Ez.43,15).—
3) poetic name of Jerusalem as principal place of the sacred hearth Is.29,1 a. 2.— 4) pr. n. m.

אריבי pr. n. a son of llaman.

אָרְיְרָאָ pr. n. a son of Haman.

m. lion Gen 49, 9 (identical with אֵרָי, a later abbreviation).

אָרְיָה only pl. אָרְיוֹת, see אָרְיָה.

קרין אין pr n. of an Assyrian King of אָלְחָל Gen.14,1 and of another person.

יםי pr. n. a son of Haman.

to be leng, to extend יַאַרָה פֿארתִיי) to be leng, to extend יַהָאָרַכְנָה פֿארתִיי and his branches Locame long. Ez.31,5; אָרָכּוּ לוֹ שֶׁם הַיְמִים wher the days there were long to him i. e. when he had been there a long time Gen.26,8.

Hiph האריה (fut. יאריה) באריה (fut. יאריה) באריה to lengthen, to prolong, to stretch, to aelay הַאַרִיכִי מִיתְבוּך lengther. thy cords Is.54,2; וָהַאַרַכְתִּי אָת־נְמֶיךְ then will I lengthen thy days 2K.3,14;על מי... מַאַריכוּ רָשׁוֹן whom... will ye stretch your tongue? Is.57,4; נַפָּשׁוֹ to delay one's feeling, i. e. to prolong one's patience Jb.6,11; דַאַרִיהָּ ባል to delay anger, i. e. to be long-suffering.— 2) intr. to be long, to extend; to tarry, to remain long; to be prolonged <u>ניאַ</u>רִיכּוּ and the staves were long ווא.8,8; בְּהַאָרִיךְ הָעְנָן so long as the cloud tarried Num.9,22; מַאַרִיך that remaineth long in his wickedness Ec.7,15; לוֹ and he remaineth long, i. e. he prolongeth his life 8,12; יְמֵינְן יָאַרְיכוּוּן that thy days may be prolonged Ex 20,12; with יְמֵינְן as accus. to prolong יְמֵינִן הַאַרִיךְּ יְמִים that thou mayest prolong thy days Deut.4.40.

קרה Ch. to be long; pt. אַרוּה בּרוּה לְבָּא יְמְהַוּא becoming, proper לְא אַרוּה לְבָּא יְמְהַוּא tis not becoming to us to see Ez.4,14.

קְבֶּרְ (c. קְאָרֶ) adj. long אָרֶךְ קְאָרֶ long of wings, i. e. long-winged Ez 17,3; בְּיַבְּי מְרָדְ מִיךְ long in anger, i. e. patient, forbearing (see also אָבֶךְ רוּנַן patient Ec.7,8.

אָרוֹבְ (f. אַרְבָּה) adj. long, enduring. 1. m. length.

II. pr. n. 1) a city in Babylonia Gen. 10,10, according to some Arecca, on the boundary between Babylonia and Persia.— 2) a region and city on the boundary of Ephraim.

קּבֶּלְ (sf. יְבְּיִבְּי m. length, duration בּיִבְּיִר מְּרֹבּוֹ and he measured its length Ez. 41,4; בְּיִבְים אֶּבִרְּבְּוֹ length of days Ps.21,5; בְּיַבְּים אוֹנְיִבְּי long-animity, forbearance Pr.25,15 (see אַבַּיִּר).

אַרְכָּה , אַרְכָּה Ch. f. time, duration. אַרְכָּבְא Ch. f. knee.

אָרִבְּה see אֲרָבְּה.

gent. inhabitants of אָרֶבּוֹיָא, a city in Babylonia.

gent. inhabitant of אָרֶבּי gent. in Ephraim.

ברם (c. בוב ; highland, mountainland) pr. n. 1) Aramea, Syria; מַב קשֶשֶׁק district of Aramea with its אַרַם מַעַּכָה , אַרַם צוֹבָא (see the last words).— אַרַם נַרָּרָיָם Aramea of the two rivers, Mesopotamia Gen.24,10, elsewhere called בן אַנם 25,20, also separately 1⊒⊉ 48,7 or ◘⊒M Num.23,7 — 2) the people inhabiting Aramea, the Arameans בַּנְנוֹסוֹ צֵרָם and the Arameans fled 1K.20,20.- 3) Aram. son of Shem, ancestor of the Arameans Gen.10,22.- 4) grandson of Nahor Gen.22,21.— 5) a person mentioned in 1Cbr.7.34.

אָרְמוֹן (pl. c. אַרְמוֹנוֹת) m. palace, castle (see also אַרְמוֹן).

אַרְמִי gent. m. Aramean, Syrian, Mesopotamian, pl. אַרְמִים; once with the art. בְּרָמִים 2Chr.22,5 for אַרְמִיִּם; f. אַרְמִיִּם.

אַרְטִית adv. in Aramean, i. e. in the Syrian or Chaldee language.

שרכני pr. n. m.

ן pr. n. m.

וֹרֶנְת m. 1) cedar or pine.— 2) pr. n. m. אֵרֶנְנָת f. a hare.

pr. n. of a river which once formed the northern border of Moab.

אָרַנְיָּה a. אָרַנְיָּה pr. n. m. ==קוָנָה a. אָרַנְיָּה

אַרְנַן pr. n. m.

לְצִרְעִית נְּבָּא Ch. f. bottom; c. אַרְעִי to the bottom of the den Dan.6,25.

קבר pr. n. of a city and a province in Syria near Hamath.

ארַפֿרִשׁר pr. n. a son of Shem, ancestor of the Chaldeans.

אָרֶץ; with art. sf. אַרְצִיֹת; pl. אַרְצוֹת, c. אַרָצִיֹת) f.1) the earth (opposed to heaven) פּאָרֶץ וּשְׁבְיִם earth and heaven Gen. 2,4.— 2) land, country, ritory אָרֵץ מְצְרֵיִם the land of Egypt Gen. 13, 10; מָה אַרצָּך what is thy country? Jon.1,8.— 3) land, ground אָרֶץ נָחַן־לוֹ he gave him Iand 1K.11,18.— with ה loc. אַרָצָה a) to the land צַּוֹצָה כָּנַעֵן to the land of Canaan Gen. 11,31. b) to the ground נַיִּשְׁתַּחוּ אָרַצָּה and he bowed himself to the ground 18,2. c) against the ground בַּךְ אַרַעָּה strike against the ground 2K.13,18.

אַרְאַ pr. n. m.

רַק Ch. (same as בְּלֵבֶי; def. אָרָלָא) m. the earth.

קרור; pt. אָרָר , אַרָר , אַרָר ; inf. יְאָרוֹרְי io curse, to execrate יְאָרוֹרְי io curse (i. e. turn into a curse) your blessings Mal.2,2; אָר אָאר יִבְּי וֹי and him that curseth thee I will curse Gen.12, 3; אַרְרִי יִי curse me this people Num.22,6; יִי curse ye Meroz Jud.5,23; אַרְרֵי יִי io ;ye who curse the day Jb.3,8.

Niph. pt. נְאָר to be cursed Mal. 3.9.

Pi. אַבר 1) to curse אַבר יּהְרָה which the Lord hath cursed Gen.5,29.— 2) to cause or bring on a curse בַּמִּים בַּמִּאָרָרִים the waters that bring the curse Nam. 5.24.

Hoph. fut. וֹאָר to be cursed אַר יוּאָר and he whom thou cursest is cursed Num 22,6.

מְרְרָבּי pr. n. mourtainous district in Armenia, all Armenia. On the mountains of that region, according to Gen.8,4, rested the ark of Noah. The Persians call Ararat Kuh Nuh, i. e. Noah's Mountain.

ip אָרָרִי pr. n. m. 2S.23,33 בְּרָרִי ip the same verse.

אַרש אִּיּדְ Pi אָרַש to betroth אָרָש אַיּדְר hath betrothed a wife Deut.20,7; שוֹאַה אָיִה אָיִה אָיִה אָיִה a wife wilt thou betroth 28,30; וְאַרִישְּׁהִיּהְ לִי יְּנְיִנְק twill betroth thee unto me in righteousness Hos.2,21.

Pu. אכש, pt. f. מְאַרְשָה to be engaged, to be betrothed בְּתוֹלֶה

אַשֶּׁר לֹא־אֹרְשָה a virgin that is not betrothed Ex.22,15.

ל desire, request, prayer אֵרְשֶׁת שְּׁבְּרָיוּ the request of his lips Ps 21,3.

ארת see ארת 2.

אַרְהַשְּׁשֵׁרְ, הְּשִּׁשֵׁרְ, pr. n. Artaxerxes, the name of two Persian kings: a) Pseudo-Smerdis who, after the death of Cambyes (about 522 B.C.), usurped the Persian throne Ezr.4,7 a. 23. b) Artaxerxes Longimanus Ezr.1,1;8,1 a. elsewhere

שׁאָ (sf. אָשָׁי, מְשָׁיָּטְ m. a. f. fire Gen.15,17; figuratively: a) heat of the sun Jo.1,19. b) lightning Ex.9,23 a. 1K.18,38. c) flame of wrath אָשָ הָרְחָה בְּאַבָּי a fire is kindled in my anger Deut.32,22. d, flame of war party a fire, i. e. a flame of war went forth from Heshbon Num 28,28. e) glitter, shining אַרָּגְי אֵיִם stones of fire, i. e. glittering stones Ez 28,14.

ビス Ch. (def. キッド) f. fire.

でいれた。 adv. there is 2S.14,19; Mic.6,10 (三じ.).

שאָר Ch. (pl. אָשֶׁין) m. foundation. מְשְׁבֶּל pr. n. m.

אשבל gent. of אשבלי.

コロN pr. n. m.

שַבַע pr. n. m.

אָשָבְעַלּ pr. n a son of Saul.

m. running down, descent (of water) אֶשֶׁר the descent of the brooks Num.21,15.

ק (pl. אַשְׁרוֹת, c. מַשְׁרוֹת) f. 1) foot of a mountain, base.— 2) declivity, slope אַשְׁרָה בַּפְּקָנָה the deelivities of Pisgah Deut.3,17.

קיייה pr. n. Ashdod, one of the five principal cities in Philistia (=Azotus, now a village called Asdud).

קרוֹרִי gent. inhabitant of Ashdod; f. אַיִּיְדּוֹרִית a) female inhabitant of Ashdod. b) speech of Ashdod.

קּמִיקרת (see מִיְדרֹת (see מְיִבְּרָת (gent.33,2 בְּיִדְרָת (see מְיִבְּרָת (gent.33,2 ביי (see מִיבְרָת (gent.33,2 ביי (see מִיבְרָת (gent.33,2 ביי (see מִיבְרָת (gent.33,2 ביי (see מִיבְיּרָת (gent.33,2 ביי (see מִיבְיּרָת (gent.33,2 ביי (see מִיבְיִרְת (gent.33,2 ביי (see מִיבְיּרָת (gent.33,2 ביי (see מִיבְירָת (gent.33,2 ביי (see מִיבְּרָת (gent.33,2 ביי (see מִיבְּרָּת (gent.33,2 ביי (see מִיבְּרָת (gent.33,2 ביי (

סיב אַשָּׁה, אַשְׁהָי (c. אַשֶּׁה, אַשְׁהָי) אַשְׁהַ or קישים pl, pl, נשיי pl, pl נשיים; once plחשיא Ez.23,44) f. 1) woman, wife, female הָאִשָּׁה אֵשֶׁר נָתַתְּ עִמְּדִי the woman whom thou gavest to me Gen. 3,12; בַעַל אִשָה the husband of a woman (i. e. a married man) Ex.21,3; אַשֶּׁר אָל wife of the father, stepmother Lev.18,11; אַשָׁת חַוֹּ a woman of grace, a lovely woman Pr.11,16; אֵינת חַוֹל a woman of virtue, a virtuous woman 31,10.-2) with אָחוֹת or רְעוֹת it signifies: a) the one .. the other אָשָה one shall not miss רעותה לא פַקרו the other 1s.34,16; מָהָנֵין חַבְּרֹת יִּ שֶׁה they shall be coupled אֶל־אַחֹתָה t gether, one to another Ex.26,3. b) every one וְשַׁבֶּנְהָה מִשְׁבָנְהָה and every w man shall ask of

her neighbor Ex.3,22; וּמְרָאִים הַאָּאָה ער אַיִּשְׁה נְּנְבְּה ער אַשְּׁה נְנְבְּה breaches, every one through that before her Am.4,3.

תְּשֶׁי (c. תְּשִׁי; pl. c. אָשָׁי) m. burnt-offering, sacrifice.

קייה Jer.50,15 Ktib for אָשׁיָה, which see.

אַשׁרן (only c. אָשׁרן; same as אָשׁרן) middle, depth קּאָשון חשָּן in the depth of darkness Pr.20,20.

step, gait אָשׁרָר (pl. אַשׁרָר (c. אַשְׁרָר (m. I) step, gait בְּאַשְׁר אָחָהְ רַנְּלִי on his steps my foot hath held fast Jb. 23,11: fig. moral path, conduct יבין לַצִּשְׁר understandeth his step, i. c. his conduct Pr.14,15.— 2) a kind of cedar (בּתְּאַשְׁרָר which see) אַמְּרָר (בַּתְּאַשְׁרָר נִים ivory of cedar or ivory inlaid in cedar Ez.27,6.

אַשוּר (sf. אַשְּׁרִי אָשְּׁרִי) m. = 1, which see.

יונרי pr. n. a province in the territory of Israel; sometimes taken for a district in the city אָשָׁרָ, and sometimes, according to the Targum, for a circuit of Asher (Fuerst).

יאָשׁוּרְ gent. an inhabitanl of אֲשׁוּרְ, which sec.

שחור pr. n. m.

יָּהְיִהְ (pl. sf. אָשִייה, f. support, prop, pillar.

אַיִּישְׁיְבְּאַ pr. n. an idol worshipped by the inhabitants of Hamath.

אַשֵּׁרָה see אֲשֵׁירָה.

cake (or =Talmudic ת. raisincake (or =Talmudic אַשִּׁישִׁא flagon) אַשִּישִׁי the r i.in cakes
(or wine-flagons) flos 3,1 אַשִּישִׁי
וֹדְ דָּוֹרָיִם the raisin-cakes (or wine-flagons) of Kir-Haresseth Is.
16,7 (acc. to others אַשִּׁישִׁי in this verse denotes foundations or ruins).

רב (pl. אַשִּׁישִׁר f. cake, pan-cake (בּשִׁישׁה).

קרוֹם אָשֶׁרְ (יְאַשֶּׁרְ m. testicle מְּלֶּיםְ one whose testicles are bruised Lev.21,20.

אָשָׁכּלוֹת (pl אַשְׁכּלוֹת , c. אַשְׁכּלוֹת and אָשְׁכּלוֹת (pl אַשְׁכּלוֹת , c. אַשְׁכּלוֹת (of grapes) אַשְּכּל שַּנְבִים bunch of grapes Num.13,23; אָשְּכּל וֹת הַנֶּבֶּן the clusters of the vine Cant.7,9.—2) pr. n. a) a valley near Hebron Num.13,23. b) a Canaanite ally of Abraham Gen.14,13.

pr. n. 1) a Japhetite, the sor of Gomer Gen.10,3.— 2) a tribe that derived its descent from במשנת and that lived at a later period with the Armenians. According to latest research and Jewish tra-

dition that tribe subsequently forced its way from Asia to Europe, settling in Scandinavian and Germanic countries (Fuerst).

שֶׁלֶּ m. barter; wares; gift, present. אַ אָיִישָׁלָּ m. tamarisk (tree), grove, wood.

שׁשֵׁם, חַשָּׁשׁם (fut. מַאָּשֵׁם, חָיָאִשֶׁם) 1) to be desolate, to lie waste וְיָאִשְׁם בּיִּנְאָשְׁם that your altars may become desolate Ez.6,6.— 2) to trespass, to offend, to incur guilt הְּיִשְׁם לֵיהוֹיְה he hath trespassed against the Lord Lev 5,19; וַּאָשֵׁם בַּשְׁלֵּבְּי and he offended through Baal Hos.13,1; הַאָּשִׁם רַאַּבְי מִאָּבְי and he hath incurred guilt by any one of these Lev 5,4; יְאִשְׁם מֵּלְ מִּבְּי מִוֹנְ all that devour him shall incur guilt Jer.2,3.

Niph. בּמישׁם to suffer for, to be punished נָחִיעָּרָר הַצְּאוֹן נָאִשְׁם yea, the flocks of sheep suffer for it Jo.1.18.

Hiph. imp. הַאָּשִים to destroy, to punish (others: to condemn, to confuse) אֱלֹהִים מֵּשִׁימֶם מָּל destroy them, O God Ps 5,11.

מְשִׁמִים (pl. מְשִׁמִים adj. guilty concerning our brother Gen.42,21; בּיְשִׁמְתְם אֵיל־צִאן עֵל־אָּחְינוּ מִיל־צִאן בַּיל־אָּחְינוּ and the guilty [offered] a ram for their trespass Ezr.10,19.

c. הַלָּמְתֹּר (sf. ing. y guilt, transgres הוהָבָאתְ עָלִינוֹ אֲשָׁטֵר and thou wouldst have brought guilt upon

us Gen.26,10; שְׁלֶּיְרֶי הַּאַשְׁרָיוּ who walketh in his transgressions Ps. 68,22.— 2) a thing by which guilt is incurred, trespass אָרָר and he shall restitute his trespass Num.5,7.— 3) trespass-cffering בַּבָּי דָאָשָׁם the sheep of the trespass-offering Lev.14,24.

אַשְׁמַר. אַשְׁמַוֹת (c. אַשְׁמַוֹת, pl. אַשְׁמַוֹת, c. אַשְׁמַר. f 1) guilt, trespass בִּי־רַבֶּה אֲשֶׁםָה un for great is the guilt [resting] on us 2Chr.28,13; בָּאַשָׂמַת שֹׂמְרוֹן by the guilt of Samaria Am.S,14; to our sins עַל־הַפּאֹתָנוּ וְעַל־אַשְׁבָּתְנוּ and to our guilt 2Chr.28,13.- 2) verb. n. a) trespassing לַצִּישְׁמָה בָּה to trespass thereby Lev.5,26. b) bringing on guilt לָאשִׁטָת הָעָם to bring guilt upon the people 4,3. c) incurrence of condemnation to incur the con-לְאַשְׁמַת יִי עָהֵינוּ demnation of God upon us 2Chr. 28,13. d) the bringing of a trespass-offering בִּיוֹם אַשֶּׁבְתוֹ on the day when he bringeth his trespass-offering Lev.5,24.

D'ALES m. pl. darkness; others; fat places ls. 59, 10.

אַשְּׁמְרָּה , אַשְּׁמְרָּה (pl. אַשְּׁמְרָּה , אַשְּׁמְרָּה (pl. night-watch (one of the three parts into which the night was divided) ראש אַשְּׁמְרֹּה (the beginning of the watches Lam. 2,19; אַשְּׁמְרָה הַהִּיכוֹנְה the middle watch Jud.7,19; הַבְּקְר הַבּקְר (קרִמּר בַּבְּקְר הַתְּיכוֹנְה הַתְּיכוֹנְה הַתְּיכוֹנְה עִינֵי אַשְּׁמְרֹה הַתִּיכוֹנְה עִינֵי אַשְּמְרוֹת הַבּקְר (קרִמּר בַבּקְר (קרִמּר בַבּקְר אַשְּׁמְרוֹת הַבּקְר אַשְּׁמְרוֹת הַבּקְר (קרִמּר בַבּקְר (קרִמּר בַבּקְר (קרִמּר בַבּקְר (קרִמּר בַבּקְר (קרִמּר בַבּקְר (קרִמּר בַבּקְר (קרִמּר בַבּקר (קרִמּר בּבּקר (קרִמּר בַבּקר (קרִמּר בַבּבְּר (קרִמּר בַבּבְּר (קרִמּר בּבּקר (קרִמּר בּבּקר (קרִמּר בּבּקר (קרִמּר בּבּקר (קרִמּר בּבּקר (קרִמּר בּבּקר (קרֹמּר (קרִמּר בּבּקר (קרֹמּר (קרֹמּי (קרֹמּר (קרֹמּר (קרֹמּי (קרְמִי (קרֹמּי (קרֹמּי (קרֹמּי (קרֹמּי (קרֹמּי (קרֹמּי (קרֹמּי (קרֹמִי (קרֹמּי (קרֹמי (קרֹמּי (קרֹמּי (קרֹמיי (קרֹמי (קרֹמּיי (קרֹמי (קרֹמיי (קרֹמי (קרֹמי (קרֹמי (קרֹמי (קרֹמי (קרֹמיי (קרֹמי (קרֹמיי (קרֹמיי (קרֹמיי (קרֹמיי (קּייי (קרֹמיי (קּייי (קּיי (קּייי (קּייי (קּיי (קּייי (קּייי (קייי (קייי (קי

before the night-watches Ps.119, 148.

אָשְׁנַבְּי (sf. אָשְׁנַבְּי) m. lattice, latticewindow.

קישְׁנָה pr. n. of two cities in Judah. אַשְׁנֵא pr. n. a city in Judah.

קּשְׁבְּים Heb. a. Ch. (pl. אְשִׁבְּים, Ch. אַשְׁבָּין m. magician, enchanter.

the children of his quiver, i e arrows Lam.3,13.— 2) only pl. אַשְּׁפָּה dunghill, dung, rubbish שַּעֵּר הָאִשְׁפּּת the dung-gate Neh.2,13; שַּשְׁבָּר הָאַשְׁפּּת prom the dung-hill he lifteth up the needy 18.2,8; הְשָׁפִּר The sing. אַבְייֹן הַשְּׁפִר The sing. אַבְייֹן is preserved in the Mishna. The pl. אַשְּׁפַּרוּת Lam.4,5 is believed hy some lexicographers to have come from another form—רְשִּׁשְּׁבּר, which see.

יַבְּבַּנְן pr n. chief of the eunuchs of king Nebuchadnezzar.

אַבְּיּה m. portion (others: measure for fluids, cup).

hill, rubbish אַשְׁפַּתִּית emhrace dung-hills Lam.4,5.

יי איש פּקלוֹן pr. n. Askalon, one of the five principal cities of the Philistines.

gent. inhabitant of Aska-

 on the way of understanding Pr.9,6.

Pi. אָשֶׁר (אַשֶּׁר בְּעִים walk אַשְר בְּעִים walk not in the way of the had Pr.4,14.— 2) to direct, to guide thy heart in the right way Pr.23,19; יוֹם אַשְּרוֹ חָמוֹץ guide (others: relieve) the oppressed Is. 1,17; pt. מַאַשְרִי puide, leader cause thee to err Is.3,12.— 3) to make happy, to pronounce happy אַוֹן שְּמִעְּה בְּנוֹת the ear that heard me pronounced me happy Jb.29,11; the daughters called me happy Gen.30,13.

Pu. אָשֵׁר וֹ to he guided, to be led וו אָשֵׁר he shall be made happy on the earth Ps.41,3; pt. מְאָשֶׁר made happy and those who grasp her will be made happy Pr.3.18.

אַשֶּׁר m. only pl. c. אַשָּׁר happiness of the man, i e. happy is the man Ps.1,1; with sf. אַשְּׁרֶר הָּאִישׁ happy art thou.

נְאָשֶׁרְי (sf. אְשֶׁרְי) m. happiness בְּאָשֶׁרְי to my happiness Gen.30,13.

קיבור pr. n. 1) a son of Jacoh.—
2) a city east of Shechem.

אַשְׁר, אָשׁור see אַשְׁר, אָשְׁר.

ווא בי I) rel. pron. (without distinc-

tion of number or gender) who, which, that, he who, that which who was [set] ועל־הַבַּוֹת who was [set] ייפו the house 1K.16,9; אַשֶּׁר אַשֶּׁר the men who went with הַלְכוּ אָתִי me Gen.14,24; דָאָרֶץ אֵשֶׁר אַרָאָרָ the land that I will show thee וַיּאמֶר רַאַשֶּׁר עַל־בָּיתוֹ (Gen.12,1 and he said to him who was [set] over his house Gen.43,16; מַאַטֶּר וִשְׂאַבוּן הַנְּעַרִים and drink of that which the young men may draw Ruth 2.9.- This pronoun being indeclinable its eases are indicated by pronominal suffixes of words following it: אַטֶּר קּצִירוּ whose harvest Jb. 5,5, אַײֵּר כּלְאוֹ whom he shut up Jer.32,3; אַלֶּר רָכַב עָלָיו on which hath ridden Est.6,8; אַשֶׁר בּוֹ in which Gen.1,29 -2) adv. where אָל אֲשֶׁר תַּלְבִי... וּבַאֲשֶׂר תַּלִינִי whither thou goest... and where thou lodgest R.1,16; אַשֶּר־שָׁם where; לאַשֶּׁר מִשְּׁם whence; מָאַשֶּׁר מִשְּׁם from where.— 3) conj. a) if, when אַטֵּר אַנְחָטְא if a ruler should sin Lev 4,22; אַלֵיהֶם when he said unto them Is.28,12. b) that ויט אַשָּׁי it was (happened) that Num.9,20; אָקֶב אַשֶּׁר because that Gen 26,5; בַּמַעַן אַשֶּר in order that. —אָשֶׁר, because; באַשֶּר as. 7 n. m. 1 Chr. 4, 16.

קיבה, אַשֵּׁרָה, f. 1) Ashera, a Phenician goddess of fortune (=Syri-

an אַשְּׁרְוֹת Astarta), pl. אַשְּׁרְוֹת a. idols of Ashera.

אַשַרְנָא Ch. m. wall, building.

ששש only Hithp. התאשש to show oneself strong, firm.

אָשֶׁה f a woman (same as אָשֶׁה the untimely birth of a woman Ps.58,9.

מלאל pr n. a city in Dan.

אָשְׁתְּאָלִי gent. of אָשִׁתְּאָלִי.

Ch. m rebellion Ezr.4,19 (trom אָשְׁתְּדּוֹרְר, which see).

אשתון pr n. m.

אשתמה pr. n. a city in Judah.

אָשָתְבְּוֹעַ pr n. = מִשְׁתְבְּוֹעַ

תְּלְיהָי Ch. (pl אָתִין, def. אָתִיּץ; sf. אָתִיּיָא m. sıgıı, wonder.

אַתָּת see אַתַּג .

፲፮ (ሶ ፲፮) pron. f thou. See also

אָת וֹ (sf. אָתִים a. אָתִים m אָתִים m plough-share, mattock, hoe.

אָרָהָ) particle used: 1) as a personal pronoun accusative, with sf אָרָה pronoun accusative, with sf אָרָה אָרָה me, אָרָה אָרִי אָרָה her, אֹרָה us, יאָרָה her, אֹרָה us, יאָרָהָם, rarely אַרְהָם, אַרְהָם you, אֹרְהָהָם rarely אַרְהָּה אַרָּה אַרְהָּרָם אַרְהָּי, rarely אַרְהָּה מוּ אַרָּה אַרְהָּה אַרָּה אַרְהָּרָם ye are not to me (i. e. ye do not turn to me) Hag.2,17; בּבָּיה אָרָר themselves — 2) as a sign of the accusative case: בּיִּרְיִי and hc will build the city

Jos.6,26; אַר־יוֹמַף and they stript Joseph Gen.37,23; אָת מִי wh שור? אַת־אַשֶר the person whom or that which; sometimes with a noun in the nominative case to give it prominence: יָתַן צֶּת־הָאָרֶץ let this land be given Num.32,5; this axe אַת־הַבַּרְזֵל נָפַל אָל־הַבַּיִם fell into the water 2K.6,5.-3) as a demonstrative pronoun: אַת־מָקוֹם this is כָּסִאִי וָאֶת־מָקום כַּפּוֹת רַגְלַי the place of my throne, and this is the place of the soles of my feet Ez.43,7. - 4) as a preposition: with, near; with sf. 'AN, אָתָם, אָתָנוּ אָתָנוּ, אָתָבָם אָתָנוּ (rarely אָתרקיראָין כּמוֹראָלֶּה (.etc.) אָתרקיראָין כּמוֹראָלָ with whom are there not (i. e. who possesseth not) things like these? Jb.12,3; עשו מַלְחַמַה אָת־ they made war with Gen.14,2; which is near Eloth אַטֵר אָת־אָלוֹת 1K.9,26; הָלוֹ אָתִי they went with me Gen.14,24; לא־תָלִין אָתָּך tbere shall not abide with thee Lev. ור,13; ההלכים אותה who go with thee Jer.19,10; וְבֶּר אָתוֹ he had spoken with him Gen.35,13; וָשׁ אוֹתוֹ there is with him 2K.3,12. — הַאָּמָ from, away from.

אר (only before sf. 'תְּאֹ', קְּתָא', etc.) see רְיֵי וֹן.

אַתָא see אַתָא.

אָרָא Ch. (inf. אָרָהָ) to come.

Aph. הַּיְתִי (mf. הַיְתִיָה) to bring. Hoph. הַיִּתִי (f. הַיְתִּיה; pl. הַּתְּיוּ to be brought אָתִבַּעַל pr. n. a king of Sidon.

יוֹתָא , אֹתָא (fut. תְּאָרָי, אָרָ, אָרָר, אָרָר, אָרָר, אָרָר, אָרָר, אַרָר, אַרַר, אַרָר, אַרָר, אַרָר, אַרָר, אַרָר, אַרָר, אַרָר, אַרָר, אַרַר, אַרַר, אַרַר, אַרָר, אַרָר, אַרָר, אַרָר, אַרָר, אַרָר, אַרַר, אַרָר, אַרַר, אַרָר, אַרַר, אַרַר, אַרַר, אַרָר, אַרַר, אַרַר, אַרַר, אַרַר, אַרַר, אַרַר, אַרַר, אַרַר, אַרי, אַרַר, אַרָר, אַרַר, אַרַר,

Hiph. הַּחָה (for הָאֶּתָה) to bring; imp. pl. הָמִיּנוּ Is.21,14

지 그 및 및 (스 기 및 מ. 기 및 אַ פּרָּאַ) pron. m. thou, thyself; sometimes used for emphasis after nouns with the pronominal suffix אָרָ בָּם־אָּקָהָּן thy blood, yes thine also 1K.21, 19.— f. 기 및 .

אָתוֹן (c. אַתוֹן pl, אַתוֹן) f, she-ass אַתוּן Ch. m, oven, furnace.

אַתּוּק see אַתּוּק.

Ktib for ፴፮, occurring in seven places.

יתי (אַתִי pr. n. m. 1) 28.15,19 a. 23,29.— 2) ⇒יתי (1Chr.11,31.

אַתּיק (pl. אַתִּיקים; sf. אַתִּיקּים, אַתּיקּים בּא; sf. אַתִּיקּים אַנּ Ez.41,15 for יָקיָה (אַתִּי, מַיּתָּי m. gallery, stair.

DOME (f. אָשָׁ a. בּוֹלְבְּאָר pron. pl. you, yourselves; sometimes used for emphasis after nouns with the pronominal suffix בּיִר בּינָר בּינָר בּינָר בּינָר בּינָר בּינָר בּינָר בּינָר בּינִר בּינִי בּיני בּינִי בְּיי בְּינִי בְּיי בּינִי בְּינִי בְּיי בְּיי בְּינִי בְּיי בְּינִי בְּיי בּינִי בְּיי בּינִי בְּיי בּינִי בְּיי בּינִי בּיי בּינִי בּיי בּינִי בּיי בּייי בּיי בּיי בּינִי בּיי בּייי בּיי בּיי בּיי בּייי בּיי בּייי בּיי בּינִי בּייי בּיי בּייי בּיי בּינִי בּיי בּייי בּייי בּייי בּיי בּינִי בּינִי בְּיי בִּיי בּיינְיי בִּיי בִּיי בּינִי בְּייי בִּיי בּייי בּייי בּייי בּינִי בּייי בּייי

מּרְנַנִים . אָרְנַנִּי .m. gift, present אֶרְנַנִים מּרְנַנִים a harlot's gift Deut.23,19.

רתר Ch. m. 1) trace Dan.2,35.— 2) place, spot Ezr 6,7; אָתר the place where 6,3.

מְתְרִים pr. n. a place in the south of Palestine Num.21,1.

(combined with the def. art. $\supseteq$, 후, 좆; sf. '후; 뭐후, ^ and f. 뭐후; 12, 72; 142; D22, 7, 122; DQ2 or 마구, f. j੍ਰ구) pref. expressing: 1) midst: in, within, among בַּבְּיָת in a house; בְּשִׁעְרֶיך within thy gates Ex. 20, 10; בַּנְשִׁים among women Cant.5,9.— 2) closeness: at, by, on, upon, to בַשַּׁעַב at the gate; on בְּחַרָב ;by the well 1S.29,1 בְּעַיִּן Horeb 1K.8,9; בולולים upon horses Is.66,20; פָּנִים בְּפָנִים face to face Deut.5,4; in relation to time:בָּרֵאשִׁית in the beginning; בּיוֹם on the day; with inf.: when בּּנְפֹּל אֹנִיבְךְּ when thy enemy falleth Pr.24,17.— 3) attachment: to בַּק בָּי to cleave to, 그 마르크라다 to be joined to, etc.— 4) encounter: against בָּלְחֵם בָּי to fight against, 그 지기다 to be kindled against (of anger), etc - 5) accompaniment: with אֵץ בַּלַחָמוֹ the

tree with its fruit Jer.11,19.— 6) instrumentality: with, by אַרְרָבְּיּר מִשֶּׁר (בְּיַרְרַ מִשֶּׁר (בְּיִרְרַ מִשְׁרִּ רִּבְּיִר מִשְׁרִ רְּבִּיר מִשְׁרִ הַּבְּיִר מִשְׁרִ הַּבְּיִר מִשְׁרִ הַּבְּיִר מִשְׁרִ הַּבְּיִר מִשְׁרִ הַּבְּיִר מִשְׁרִ הַּבְּיִר מִשְׁרִ הַבְּיִר מִשְׁרִ הַבְּיִר מִשְׁרִ הַבְּיִר מִשְׁרִ הַבְּיִר מִישְׁרִ הַבְּיִר מִישְׁרִ הַבְּיִר מִישְׁרִ בְּיִר מִישְׁרִ בְּיִּר מִישְׁרִ בְּיִּר מִישְׁרִ בְּיִּר מִישְׁרִ בְּיִּבְּר מִישְׁרִ בְּיִּבְּר מִישְׁרִי בְּיִּבְּר מִישְׁרִ בְּיִּבְּר מִישְׁרִי בְּיִבְּר מִישְׁרִי בְּיִי בְּיִיבְּר מִישְׁרְיִי בְּיִּבְּר מִישְׁרְיִי בְּיִּבְּר מִיי בְּיבְּיבְּר מִישְׁרִי בְּיבְּיבְר מִישְׁרְיִי בְּיִּבְּר מִישְׁרְיִי בְּיִיבְר מִייְיִי בְּיִיבְר מִייְיִי בְּיִיבְר מִייְיי בְּיבְיי בְּיבְייִי בְּיבְיי בְּיבְּיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְייי בְּיבְיי בְּיי בְּיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיי בְּיבְיי בְּיי בְּיי בְּיבְיי בְּייִי בְּיי בְּייִי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּייִי בְּיי בְּיי בְּייִי בְּיִי בְּייִי בְּייִי בְּיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּייִי בְּיי בְּייִי בְּייִי בְּיִי בְּיִי בְּייִי בְּייִי בְּייי בְּיִי בְּיִיי בְּייִי בְּיִי בְּיִיי בְּיִיי בְּייִי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייי בְּייִי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְייי בְּייי בְּיייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּיייי בְּייי בְּיייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּיייי בְּייי בְּייי בְּיייי בְּייי בְּייי בְּיייי בְי

בּיהוּר Ch. prep. בְּיהוּר in Judea Ezr.5,1; יְבְיִי with the hands Dan.2,34.

האם f. entrance Ez.8,5.

2733 Ch. adj. bad Ezr.4,12.

기 가고 Pi. 기 가고 (imp. 기 기) to engrave Hab.2,2.— 2) to explain Deut.1,5.

קּאָרוֹת. בּאָרוֹת. בּאָרוֹת בּאָרוֹת. בּאָרוֹת בּאַרוֹת בּאָרוֹת בּאָרות בּאָרוֹת בּאַרוֹת בּאָרוֹת בּאָלוֹת בּאָלוֹת בּאָלוֹת בּאָלוֹת בּאָלוֹת בּאָלוֹת בּאָלוּת בּאָלוֹת בּאָלוֹת בּאָלוֹת בּאָלוֹת בּאָלוֹת בּאָלוֹת בּאָלוֹת בּאַלוֹת בּאָלוֹת בּאָלוֹת בּאַלוּת בּאָלוֹת בּאַלוּת בּאָלוֹת בּאָלוּת בּאָלוּת בּאָלוּת בּאָלוּת בּאָלוֹת בּאָלוּת בּאָלוֹת בּאָלוֹת בּאָלוּת

ert. e) בְּאַר שָׁבַע a place on the southern border of Palestine.

באר (from בּוֹר=בּאֹר) f. well, cistern; pl. בארות.

אַרָאָ pr. n. m.

pr. n. m. בּארֶה

gent. בְּאָרֹתְי , בְּאָרֹתְי ... בּיִרְיִעְקּן בּאָרֹתִי ... בָּיִרְיִעָקּן בְּאָרֹתִי a station of the Israelites in the desert; also בְּגִי־יַעָקּן.

יב pr. n. 1) father of the prophet Hosea.— 2) another person mentioned in Gen.26,34.

נְבָאֵשׁ (fut. יֵבְאֵשׁ) to stink, to be loathsome Ex.7,18; Is.50,2,

Niph. שַּׁבְּלֵי to make oneself loathsome or repugnant (with בְּ , \$\ 28.10,6; 16,21.

Hiph הַבְּאִישׁ to cause to stink Ec.10,1; fig. יַבְּאִישׁ אָת־וְרִיםְּתּ to make one loathed or hated Ex.5,21. בְּאִישׁ Pr. 13,5 = יָבָישׁ Hiph. I. of בּוֹשׁ I.

Hithp. הְּחְבָּאִשׁ to become odious or repugnant (with עום).

בּאִשׁ Ch. to be evil or bad בַּאָשׁ it was bad to him, i.e. he was distressed Dan.6,15.

נאל (sf. באשׁר , בְּאשׁר) m. had odor, stench.

m. only pl. בְּאִשִׁים bad grapes. בְּאִשֶׁים f. foul plant, a stink-weed.

Ch. prep. after בָּאתַר בָּאתַר ch. prep. after this Dan.7,6.

קבר (c. בְּבֶר) f. prop. cavity, hence:

ינין pupil of the eye Zch.2, 12; shortened בַּת עַיִּן Ps.17,8 a. Lam.2,18.

pr. n. m. בבי

בְּבֶּל pr. n. 1) city of Babylon. — 2) Babylonia, i. e. the whole Babylonian-Chaldean empire. — 3) Persia including Babylonia; hence בְּבֶּל with reference to Cyrus Ezr.5,13 and Artaxerxes Neh.13,6.

בַּבְלֵי Ch. gent. Babylonian; pl. בַּבְּלֵי .

Ez.25,7 Ktib for 12 booty (others: food).

וַבְגַּר (fut. וֹבְגַּר, וִבְגֹּר) prop. to cover, from which בנד a garment; fig. to deceive, to betray, to act secretly, to deal treacherously, to be treacherous or faithless בנדי און those who are wickedly treacherous Ps.59,6 (acc. Stb.: those who cover themselves with impiety); my brothers are אַחַי בָּוָדוּ כָּמוֹ נָחַל treacherous as a brook Jb.6,15; even as a אָבֵן בָּוֹרָה אשָה מֵרֵעָה woman faithlessly departeth from her husband Jer.3,20; with 🗈 towards, against: בָּל־הַעֶּיהַ בָּנִדוּ בָה all her friends have dealt treacherously toward her Lam.4,2; why shall מַרוּעַ נָכָגַר אִישׁ בִּאַחִיוּ we deal treacherously every man against his brother? Mal.2,10. See also 7,2 2.

קּנֶר (sf. קֿנְרֵים, without Dagesh in דּ; pl. בְּנָרִים, once הָּנְרִים, c. (בָּנָרִים) m. f) covering, garment, dress, robe. g) deceit, treachery, faithlessness: with אַבְ to deal treacherously those who deal treacherously Jer.12,1; וּבְנֶּרְר בּוֹנְרִים אָבֶר בּוֹנְרִים and the faithless deal treacherously (acc. Stb.: they put on a traitorus garment).

בּוְדוֹת Zph.3,4 f. pl deceit, treachery, faithlessness.

בנוֹך adj. only f. בְּנוֹדְ treacherous, faithless.

pr. n. m. €נוֵי

יוֹלָכל prep. for the sake of; see

אבות pr. n. a Persian eunuch.

יבְּוֹחָן, אַנְחָנָא pr. n. a Persian cunuch.

1. (from בָּרִים, pl. בַּרִּים, c. בַּרִּים) m.
1) separable part בַּר בָּבַר part by

part, at equal parts Ex.30,34.—

2) part of the body, limb בַּרֵי עוֹרוֹ the limbs of his body Jb.18,13.— 3) limb of a tree, bough מְמַשִּה

Deut.4,35. ברים.li.(pl.ברים)m.linen,linen-clothes.

sometimes לבדהן (I alone, by

myself; thou alone, by thyself,

etc.); מִלְבַר except, besides אין עוֹד

there is none besides him

III. m. only pl. בַּדְים invention, lie, idle talk, brag; liar לֹא בֵן but his lies shall not be so ls.16,6.

אָדֶבְ to invent, to devise falsely יוֹבְיָא מְלָּבְּ מְלָּא מְלָּבְּ מְלָּבְּא מְלָּבּ devised of his own heart lK.12,33; pt. sf. בּוֹרְאָם Nch.6,8 for בּוֹרָאָם

לבור בור בלוך על בנותר בלוך בלוך בלוך על בנותר על בנותר על בנותר על בנותר בלותר בלו

מבׁנֶד adv. separately, alone; also

שְׁבַּדַּדְ pr. n. m.

ני see בַדֵּי.

שְּׁבְיֵה pr. n. m.

קּרִיל m. prop. something separated (from בְּרִיל), hence: slag, lead-alloy, tin וְאָרִירָה בְּּל־בְּרִילָוְהְ and I shall remove all thy tin Is.1,25; אָבָן Zch.4,10 tin-weight, plummet

to be separated, excluded, set apart יְבָּרֵל אָנְהְיֹל shall be separated (excluded) from the congregation of the exile Ezr.10,8; הַבְּל מְהוֹךְ הָעִרָה separate your selves from the midst of the congregation Num 16,21; מְוַבְּרָי נִבְּרָלוֹ מְרֹוֹךְ הַעִּרָה of the Gadites there separated themselves unto David 1Chr.

12,9;יבָּרֶלְ אַהָרֹן לְבַקְרִישׁוּ and Aaron was set apart to make him holy 1Chr.23,13.

קַרַל אָוָן m. only c. part, flap בָּרַל tip of the ear Am.3,12.

m. 1) hdellium (an aromatic resin).— 2) pearl.

judges of Israel 18.12,11. — 2) another person.

Pבַ prop. to break through, hence:
to search into, to examine for
mending (others: to repair, to rebuild) לְבְּדִּוֹלְ וְלְחַוֹּלֵם בַּיִּלְי ine and repair the house 2Chr.
34,10.

P 등 (^ P 등 등 등 등 여기 등) m. breach, rent, gap, leak.

pr. n. m. בּדַקַר

Ch. Pu. בַּדַר to spread, to scatter.

m. emptiness, chaos.

שבהם m. white marble. alabaster.

בּהִילֹנְ Ch. f. eagerness, haste.

בּהיר adj. shining, bright.

אין (ינָהָל יוֹיָל (fut יְבָּהָל) to be perplexed, dismayed, terrified הווי ביראות I am dismayed to see Ps.21,3; נְבָהֵל יִבְּיל יִבְּיל my bones are terrified 6,3.— 2) to be hasty, to be eager וּבְהָל לַהוֹן he that is eager for wealth Pr.28,22.

Pi. (וְבַהֵּל inf. בַּהַל fut. לְבַהֵּל 1) to confound, to alarm, to terrify to confound, to alarm, to terrify מַלְהְּ בַּחַר בְּתְּאוֹם מִשְׁרֵבְּ בַּחַר בְּתָאוֹם מוּ מִבְּהָיִלְּ בַּחַר בְּתָאוֹם מוּ מוּ מוּ בַהָּל בִּרוֹחָב בּי מוּ מוּ בּהַל בְּרוֹחָבְּ בִּלִים מוּ שׁבְּהִיל בְּרוֹחָבְּ בִּלְנִים מוּ שׁבְּהִיל בְּרוֹחָבְּ בְּלְנִים מוּ שׁבּיִה בִּיל בְּרוֹחָבְּ בְּלְנִים שׁבִּהִל בְּרוֹחָבְּ בְּלְנִים שׁבִּיל בְּרוֹחָבְּ בְּלִים שׁבִּיל בְּרוֹחָבְּ בִּלִים שׁבִּיל בְּרוֹחָבְּ בִּלִים שׁבִּיל בְּרוֹחָבְּ בִּלִים שׁבִּיל בְּרוֹחָבְּ בְּלִנִים שׁבִּיל בְּרוֹחָבְּ בְּלִנִים שׁבִּיל בְּרוֹחָבְּ בְּלִנִים שׁבִּיל בְּרוֹחָבְּ בִּילִים שׁבִּיל בְּרוֹחָבְּ בִּבְיִלִים שׁבְּילִים שׁבְּילִים שׁבְּיבִּיל בְּרוֹחָבְּבְּרִים בּיבּיל שׁבְּילִים שׁבְּיל בְּרוֹחָבְּיל בְּרוֹחָבְּיל בְּרוֹחָבְּיל בְּרוֹם בּבּיל בּרוֹחָב בּילִים בּילִים בּיִּבְיוֹם בּילִים בּילִים בּיבּיל בּרוֹחָב בּיל בּילִים בּיל בּיבוֹים בּיל בּיבוֹים בּיל בּיבוֹים בּיל בּילים בּיל בּיבוֹים בּיל בּילים בּיל בּיבוֹים בּיל בּיבוֹים בּיל בּילים בּיל בּיבוֹים בּיל בּיבוֹים בּיל בּיבוֹים בּיל בּיבוֹים בּיל בּילים בּיל בּיבוֹים בּילִים בּיל בּילִים בּיל בּילִים בּיל בּילים בּיל בּיבוֹים בּיל בּיבוֹים בּילִים בּיל בּיבוֹים בּיל בּיבוּים בּיל בּיבוֹים בּיל בּיבוֹים בּיל בּיבוּים בּיל בּיבוּים בּיל בּיבוּים בּיל בּיבוּים בּיל בּיבוֹים בּיל בּיבוּים בּילִים בּיל בּיבוּים בּיל בּיבוֹים בּילִים בּיבוּים בּילִים בּילִים בּיל בּיבוֹים בּיל בּיבוֹים בּיל בּיבוֹים בּילִים בּיל בּיבוֹים בּיבוּים בּיל בּיבוּים בּיל בּיבוּים בּיים בּיבוּים בּיים בּיים בּיבוּים בּיים בּיבוּים בּיים בּיי

Pu. אבות (pt. מְבֹהֶל) to be hastened בּוּלְנִים they went out, being hastened Est.8,14; בְּלֵּהֶל Ktib Pr.20,21 for hastily gotten.

Hiph. הָבְהִיל (fut. יבְהִיל) 1) to hasten, to hurry away יבַּבְּילוּ and they hastened to bring Est. 6,14; בְּבָּיִלוּהוֹ מִשְׁם and they hurried him away from there 2Chr. 26,20.— 2) to confound, to terrify and the Almighty hath confounded me Jb.23,16.

בְּהַל Ch Pa. to confound, to terrify.

ולויף הַתְּבְּהֵל to hasten, to hurry; verb. ה. הְהַבְּהַלְּ in haste.

Itpa. to be confounded, alarmed; pt. מְּהַבְּהַא alarmed, terrified Dan. 5,9.

קּבְּהְלְּתְ (pl. בָּהְלִתְ f. 1) fright, terror, surprise.— 2) sudden destruction הְהָמְתְּהְ, בְּהָמְתָּהְ: sf. בְּהָמְתְּהְ, בְּהָמְתְּהְ, פּבּהְמָתְּה, etc.; pl. הְהָמְתּה, c. בְּהָמָתוֹת f. beast, animal, cattle. — בְּהָמוֹת as a smg. hippopotamus (only Jb. 40,15).

ן (pl. בְּהַנוֹת f. thumb, big toe.

וְבְּבְּיִנְיִת pr. n. a son of Reuben, from
whom a place אָבֶן בְּבַּיִּן, which see.

בְּבַּיִּן m. whitish eruption on the skin.

בְּבַּיִּבְיּת (pl. בַּבְּיִבְּיִנוֹת f. white spot on the skin.

พาบ (pret. a. pt. พบุ; inf. พับ a. พาบ; mp. בוֹא a. בֹא, f. בְּאָר, pl. בְּאָר; fut. 3 s. בוא a. יָבוֹא , f. קבוֹא (תַּבוֹא) 1) to go, to enter, to come, to arrive אָנְא אֲנִי בָּא whither shall I go to come into לֶבוֹא הָעירָה; to come into the city 2S.17,17; באוּ שִיבֶרִיו enter ye his gates Ps.100,4; בַּאִי שַעַר those who enter the gates Gen. 23,10; 취업 those who have entered it Pr.2,19; מַיִם בָּאִים days are coming Is.39,6; הַבַּאית Is.41, 22 the things that are to come, i. e. future events; בַּאִים Is.27,6 for לְיָמִים הַבְּאִים in the future days, in the future; figurative expressions: a) בוֹא אֶל־אִשְׁה to come to a woman, i. e. to cohabit her Gen. נ6,2. b) בוֹא אֱל־אֲבוֹתְיו to go to bis fathers, i. e. to die Gen. 15, 15. c) to reach old age 1S. 17,12; בּיִבְים to come into days, i.e. to be old 1K.1,1. d) בוֹא בָּדָמִים to go into blood, i. e. to become guilty of bloodshed 1S.25,26. e) to every one who is to

come, i. e. to be born Ps.71,18 f) בַּא הַשֶּׁמָשׁ the sun went down, i. e. the sun set Gen.28,11.— verb. n. עַר יְבוֹא signifies direction: עַר יְבוֹא חַבְּת to the entrance, i. e. in the direction of Hamath Jud.3,3; בּאֲבֶה as thou comest to Gerar, i. e. in the direction of Gerar Gen.10, 19.— 2) to come to pass בל אַשֶר מובר בוא יְבוֹא all that he saith will surely come to pass 1S.9,6; when your fright cometh Pr.1,26; with עַל to come upon: בָּבֹא עַלֵיכָם צְּדָה when there come upon you distress 1,27; with sf. accus. בְּלְבוֹלְ בַל זאת בַאַתנו ;eome upon him 28,22 all this is come over us Ps.44,18.

, הַבָּאתָ 2 , הַבָּאתִי 1) הַבִּיא , Hiph. , הָבָאתָ before sf. also הַבְּיאוֹתִי ; inf. דַבָּא ; inf. a. הָבָיאִי ; imp. הָבִיא , f. הָבִיא ; fut. ניָבֵא , יַבִיא ; pt. (מֵבָיא 1) to cause to come in, to lead in, to put in. thou shalt תַּבִיא אֶל־הַתָּבָה cause to come (or shalt lead) into the ark Gen.6,19; וָהָבֵאתָ אֹתֶ־הַבַּרִּים and thou shalt put the staves into the rings Ex.25,14; לַהָבִיא אֶל־גּנְוֵי הַמֶּּלֶךְ to into the king's treasuries Est. 3,9; of the sun: to cause to set וָהָבָאתִי הַשֶּׁבֶּשׁ בַּצְּהַרָוִם and I will cause the sun to set at noon Am.8,9.— 2) to bring on (with עַל), to bring to pass אַביא עַבִּיהֶם רָעָה I will bring upon them evil Jer. 23,12; דַּרָתִי אַף אַבִיאָנָה I have spoken it, I will also bring it to pass Is.46,11.— 3) to obtain וְנָבִיא לְכֵב חְרָשְה that we may obtain a heart endowed with wisdom Ps. 90,12.

Hoph. אֹבְוּא הֹרְ הַאּת ; pt. הֹבְּאּת וֹבְּא to be led or carried, to be brought, to be put in אַבְּה יוּבְא unto Babylon shall they be carried Jer. 27,22; יוֹבָא it shall be put into water Lev.11,32.

I. (pret. a. pt. בּהֹן; fut. וֹבָבוֹן) to despise, to treat with contempt.

pr. n. a) son of Nahor and ancestor of an Arabian tribe; gent. 112.
b) another person.

הוָה f. object of contempt.

pr. n. m. <u>בֿרַ</u>י

only Niph. בּוֹרָה to be confused, perplexed; to go astray; pt. בָּבֹר (pl. נְבֹרָים) perplexed, he who goes astray.

בּוּל m. 1) produce, fruit.— 2) block, log בּוּל מֵץ a block of wood Is. 44,19 (others: branch, twig).— 3) eighth month of the Hebrew year, afterwards called מַרָטִיּנְן.

ברן see ברן.

ונה pr. n. m.

בּוֹנִי pr. n. m. בּוֹנִי .

בּלְים (fut. pt. pt. pt. pt. pt. pt. בלים בלה. 10,5 for מים בלים to tread under foot, to crush אַבוֹּם עַמִּים בְּאַפִּי I will tread down (or crush) nations in my anger Is.63,6; בְּנִישׁ שְּבִעָּה הָבוֹם the satisfied soul treadeath under foot (i. e. despiseth) the fine honey Pr.27,7.

Pi. Dai to tread down, to trample on.

Hoph. to be trodden under foot, to be crushed בַּלֶּכֶר מוּבָּב as a carcass trodden under foot is 14.19.

Hähp. to be trampled on מְּתְבּוֹקֶתְ קְּתְּיֵוֹךְ trampled (acc. Stb.: rolling) in thine own blood Ez 16,6.

m. byssus (a fine linen texture).

pr. n. of a rock near Gibeah. בּוֹבֵא f. emptiness, desolation.

תוקר m. herdsman, shepherd (see רְבָּקר).

prop. to bore, to dig, hence בְּלֶּךְ Ec.9,1 to search out, to examine.

שנות (pl. בורת (בורת (בורת שורת (בורת well (בארב)). איירדי ביר 3) grave ייירדי ביר those that go down into the grave Ps.28,1.— 4) dungeon, prison; in this signification also בית הבור בור בור בור Jb 9.30 ביר שורת which see.

28.— יבּשׁ Hos.13,15 = יִבּשׁ from יָבִשׁ, which see.

Hiph. I. בְּרִישׁ (fut. שִׁיְבִי 1) to put to shame, to confound עֲצַר עְּנִי the counsel of the poor ye put to shame Pr. 14, 6; עֲצַר עְנִישׁוֹ those that hate us thou puttest to shame 44,8. — 2) intr. to bring shame, to act shamefully בְּיִשׁי וַיִּהְפִּיר מוֹ a wicked man acteth shamefully and disgracefully Pr. 13,5 (בִּיִישׁ הַּיִּרִישׁ הַּיִּרִישׁ הַּיִּרִישׁ הַּיִּרִישׁ הַּיִּרִישׁ one acting shamefully Pr. 10,5; 19,26; 12,4.

Hiph. II. דיביש to be ashamed, confounded Jer.10,14; 46,24; Jo.1, 11 (see also ביש Hiph. 2).

Hithp. דְּתְבּוֹשֵׁשׁ to be ashamed Gen.2,25.

II. do tarry long, to be tardy בְּוֹינוֹ II. do tarry long, to be tardy long Jud.3,25.

Pi. פרוע בשש same as Kal מרוע בשש אין לבוי אין אין לבוי לבוי אין why tarrieth his chariot so long in coming? Jud.5,28.

קלעה f. shame, disgrace.

Dia Ch. prop. to stay in a place, Lence: to pass the night אוֹם בְּלְתְּ מְלֵּחְ and he passed the night fasting Dau 3,19. 13 m. robbery, prey, booty.

(פוֹאָל (only 3 pl. נְבְּוֹאוֹ בְּרָים אַרְצוֹ whose land rivers cut through (i. e. flow through) ווּ 18.18,2 a. 7.

קנה, pt. sf. בּוֹנֶה pt. בּוֹנָה pt. פּוֹנָה pt. בּוֹנָה pt. יוֹבֶּן pt. יוֹבֶּן pt. יוֹבֶּן pt. יוֹבֶּן pt. מַנְיּבְּי ני pt. מַנְּבָּן לוֹי בְּלְבָּה and she despised him in her heart 28.6.16; ביקוּ עָּלִינוּ and they jeered at ns Neb.2,19 — 2) to disregard who disregardeth his ways Pr.19,16.

Neph. נְּבְיָה (pt. נְבְיָה, pl. נְבְיָה to be despised.

Hiph. inf. הַבְּזוֹת to make contemptible.

קוה נֶפֶּשׁ (בְּוֹה adj. (only c. בְּוֹה despised by every person 1s.49.7.

773 f. booty, prey.

ווֹבְ (1 pl. יבוֹב a. בּזוֹנה ; fut. זֹב'; inf. יבֹּ וֹנוֹ to rob, to plunder.

Niph. נְבוֹ (inf, תְּבוֹיוֹ) to be robbed.

Pu. אַבְּיוֹן to be plundered. הַּנְיוֹן m. contempt.

רְיָהְיּהְ pr. n. a place in Judah. אָרָהָ m. lightning, flash of lightning. אָרָהָ pr. n. a city in the north of lssachar.

רַוֹבְ (=בּוֹבְּ; fut. יִבְּוֹר) to scatter.— Pi. אַבַ to scatter.

אחום pr. n. m.

קרוֹן m. tester of metals (from בְּחוֹן). בּחוֹן (pl. sf. בְּחוֹנְיוֹ m. tower, watchtower.

קרוְרִים (pl. בַחוּרָים , c. בַחוּרָם) m. young (man; young warrior.

בְּחוֹרוֹת pl. see בָּחוֹרוֹת.

m. pl. youth, age of youth. בּחוֹרִים Ktib ls.23,13 for בּחוֹרָם, which see.

קריר (c. בְּחָיר) adj. ehosen, eleet.

בּפְשֶּם בִּחְלְּה to fect abhorrence בְּפָשֵּם בִּחְלְּה their soul abhorred me Zch.11,8

Pu. pt. קבּהֶי l r.20,21 disgusted (Kri מְבֹהֶלֶת from בָּחָל).

בַּחַל (fut. בְּהַלִּה יִשׁה from בְּחַלְּה (fut. בְּחַלִּה יִשׁה from בְּחַלְּה (fut. בְּחַלְּה to try, to prove, to test, to examine.

Nuph. אַרָן (fut. 2 pl. שַּתְּבָּה) to be tried.— אָרָבּבּן Ez 21,18 is usually regarded as Pu. and is rendered: it was tried, proved, etc; acc. to some it is the noun אָרָבּן בּוֹבִין m. trial, proof בּוֹבִין אַ stone of trial, i. e. tried stone (corner-

stone) Is.28,16; בון for it is a

וֹלְחָר אוֹלְחָר to be chosen בְּחָר אוֹנְחָר to be chosen בְּחָר choice silver Pr.10,20; with מְחָיִם to be better than, to be preferred וְנְבְחַר מָחָיִם and death shall be preferred to life Jer.8,3.

ehosen men of Israel בְּחוֹרֵי וִשְׁרַאֵּל

1S.26,2. b) excellent בְּחוּר בְּאַרְוִים excellent like the cedars Cant.5,

Pu. הַבְּ to be chosen, selected.

. בָּהוֹרִים see בַּחְרֵים

pr. n. a place in Benjamin 1 k. 2,8; gent. בַּחַרוּמִי 1 Chr, 11,33, for which בַּחַרוּמִי 2S. 23, 31.

NDA, 데마크 to talk; pt. 디마크 idte talker Pr. 12, 18. — Pi NDA (fut. NDA) to talk, to pronounce Lev. 5, 4.

במח 1. to extend, to be thick (Ar. אַבמִים thick), whence מַבמים.

וו. (/ut. מְבֹיִן; imp. מְבֹין; pt. מְבִּין מָבֹּין מָבִּין; imp. מְבִּין מָבִּין מְבִּין מְבִּין מִבְּין מִבְּיִם מִּבְּיִים מִבְּין מִבְּיִּין מִבְּין מִבְּיוּ מִבְּיוּ מִבְּיִים מִּין מִבְּיוּ מְיוּ מִבְּיוּ מִבְּיוּ מִבְּיִים מִּין מִבְּיוּ מִּיוּ מִבְּיים מִּיִּים מִינְייִים מִּיוּ מִּיִּים מִּיִּים מִינְייִים מִּייִים מִּייִים מִּייִבְּיים מִּיים מִּיים מִבְּיים מִבְּיים מִּיים מִּיים מִבְּיים מִבְּיים מִבְּיים מִּיים מִּיים מִבְּיים מִּיים מִּים מִּיים מִּיִבְּים מִּיבְים מִּים מִבְּים מִבְּים מִּים מִּים מִּבְיים מִּים מְיבְּים מִּים מִּבְּים מְיבְּים מִּים מְיבְּים מְיבְּים מִּים מְיבְּים מְיבְּים מִּים מְיבְּים מְיבְּים מְיבְּים מְּיבְּים מְיבְּים מְּיבְּים מְיבְּים מְיבְּים מְיבְּים מְּיִבְּים מִּיבְּים מְיבְּים מְיבְּים מִּים מְיבְּים מְיבְּים מְיבְים מְיּבְּים מְיבְּים מְיבְיבְּים מְיבְּים מְיבְּים מְיבְּים מְיבְּים מְיבְּים מ

תְבָּילֵ 1) m. security, safety; הְּבְּילֵ מּ. הַבְּילֵ מּ. הַבְּילֵ מּ. הַבְּילֵ מּ. הַבְּילֵ מּ. a. הַבְּילֵ מּ. securely, safety.— 2) pr. n. a Syrian city situated in בּילֵם בּילַם בּילַם.

កក្សា f. security, repose.

m confidence, hope.

תות בּמְחוֹת f.pl. security, place of safety. Sec also מְחוֹת .

to be idle.

그 Ch. to eease from work, to be idle.— Pa. בְּשִׁל (3 pl. בְּשִּׁל ; inf. 독교교) to cause to eease, to hinder.

្រុំក្នុ (^ ប្រុក្ខ; sf. មុខុភ្) f. 1) belly stomach.— 2) womb, the inmost.—
3) protuberance on pillars.

יבְּטְנֶה (only pl. בְּטְנֶה) m. pistaci nut.

pr. n. a place in פּמנים

יבי interj. pray! בָּי מָדנִי pray, my Lord! Gen.44,18.

Nuph. נְבוֹן (1 s. וּנְבְנְתִי to be intelligent, to have intelligence; pt. c. נְבוֹן דְּבָּר intelligent in speech 1S.16.18.

Pi. בּוֹנֵן to watch over, to guard יְסֹבְנְיָהוּ יְבוֹנְנְהוּ he encircled him and watched over him Deut.32,10.

 between good and evil 1K.3,9; pt. מֵבִין intelligent, skilled.

Hithp. עַמִּי לּא to consider, to give heed, to understand עַמִּי לֹא my people doth not consider Is 1,3; עַמִּי לִא יִתְבּיֹבֶן שִׁלְּא יִתְבּיֹבֶן when he seeth wickedness, doth he not heed it? Jb.11,11; מְתְבּיֹבֶן Ps.119,100 more than the aged I do understand (acc. Stb: from the aged I acquire experience).

ות (כ. יבּינִים, לש. יפּינוֹת, אָר בּינִים, ווה אונים, אונים, יפּינוֹת אונים, אונים,

Ch. prep. between.

נבינות (c. בִּינֵת; pl. הִינָת) f. understanding, insight, prudence.

בינה Ch. f. same as Heb.

ביצה (only pl. בִּיצִים) f. egg.

נְרֵב (Kri for בֵּוֹר Jer.6,7) בְּיָרְ which see.

בֹירֶה f. 1) castle, fortress, palace.— 2) temple 1Chr.29,1.

רַיְרָם Ch. (def. בִּירָתָא) f. fortrese

לַירָניוֹת.pl.ירָניוֹת)f. castle 2Chr.27,4. בות (c. ווב; with ה loc בות , c. היקה; pl. בְּחִים, c. בְּחִים m. 1) house, tent Gen.33,17; as residence of a king: castle, palace 2S.11,2; 1K.4,6; Est. 1,9; as place of worship: temple 1K. 6,5 a. 37; Mic. 3,12; בֵּית הַפּהַר prison Gen 39,20; בית נְתִיבוֹת place of the paths, i. e. cross-road Pr.8,2; בית place of graves, burial ground Neh.2,3; בֵּית עוֹרֶם house of eternity, i.e. the grave Ec.12,5; חַבְּיֹת house of assembly for מוער לְכַל־חַי all the living, i. e. the grave Jb.30, 23; ੈੈਊਂ⊓ ੈੈਹੂ⊉ houses of clay, i. e. mortal bodies 4,19; בֵּית עַבַּבִישׁ spider's web 8.14. - 2) receptacle, capacity בַּבְּרִים לַבַּרִים receptacles for the staves Ex. 37,14; בַּחִי הַנְּפָשׁ scent-cases, smelling bottles Is.3, 20;בית בַּאתַוֹם capacity of wo seahs 1K.18,32.— 3) household, family, race, people אַתָּהוּנְבָּל בִּיתָּה thou and all thy household Gen.7,1; בַּנַה בַּיָּה Deut.25,9 and עשה בות 2S.7,11 to found a family; בּית אַב Num.1,4 household of the father, family; בית ישראל R 4,11 the people of Israel. — 4) interior, the inside, within בְּיֵת from within 1K.6,16; with ה loc. בַּיִּתְה inward Ex.28,26.

 eastern bank of Jordan Jud.7,24.-נֶרֵרָה =: in Judah 1Chr.2,51 (= בׁי נַרֵר ב' --. גַּרְגָּל see ב' גַּרְגָּל -.. בּרְגָּל ב' דְבָלָתַיָם —.in Moab Jer.48,23 נַמוּל Jer. 48,22 — בי בגון two cities, one in Judah Jos. 15, 41, the other in Asher 19,27 — בי שִׁימוֹת in Reuben Jos.13,20.— בֵּלֶכֶם in Judań Jer.6,1.— בי הַמָּרַחָק a village near a city in Simeon Jos. 19,5.— בַּעַמֵק מַ a city in Asher Jos. 19,27.—הַעַרֶבָה a city on the border of Judah and Benjamin Jos.15,6; 18,22.— בַּלְבַם 'בַּ in Gad Jos.13,27 (= בֹּי בָּרָן Num 32, 36).— הַשְּׁבְּה 'ב' in Manasseh Jud.7, 22.— ב' חַנְלָה in Benjamin Jos. 18, 19.— בוֹלָן בוֹים in Judah or Dan 1K.4, 9.-- בי הרון two cities in Ephraim Jos.16,5; 21,22.— ¬⊇ʻ⊇ in Judah 1S. כ' — לבאות see ב' לבאות —. 7,11. י see לַעַפְּרָה ... עַפְּרָה a rown לַעַפְּרָה in Judah 1S. 16,4; Jud. 17,7, another in Zebulun Jos. 19, 15; gent. ביה —.מָלוֹא see בּ′ מָלוֹא —.S.16,1 הַלַחָמִי see ב' מַעַבָּה ... מָעוֹן see ב' מִעוֹן in Gad Num.32,36 ב' נְמְרָה - . מַעַּבְה (see גְּמְרָה).— אָהֶן on mount Lebanon Am. 1,5. — צוֹבְוֹנַת 'ב see in Judah Jos.15, ב' צַנוֹת ... עַוְכַוֹוַת 59.—אַנָע 'בֿ in Naphtali Jos. 19,38.— ב' עַקֶּר הַרֹעִים near Samaria 2K.10, 12 (see עָקֶר).—בֹּלֶם בוֹי בּוֹח Judah Jos. 15,27; gent. ב׳ פָּעוֹר 2S.23,26.— ב׳ פָעוֹר in Moab Deut.4,46 (see בַּעוֹר).— ב' נ' צור — Issachar Jos. 19,21 (ב' צור in Judah Jos 15,58.— ב' רחוב in Issachar 2S.10,6.— אַשְׁי ב in Manasseh Jos. 17,11 (= '발 '크 1S 31,10: 2S.21,12).— "ਹੁੜ੍ਹਾਂ 'ਹ a) a city in Judah Jos.15,10; gent. אַנְית הַשְּׁלָּוּא 1S. 6,14. b) a place in Naphtali Jos 19, 38. c) a city in Issachar Jos.19,22. d) = אוֹן אוֹן, which see. — תַּשַּׁרָּ בֹּי וֹם Judah Jos.15,34.

תַבְיתָה (def. בִּיְתָה m. house.

וֹבְיתוֹ (c. בְּיתוֹ) m. palace Est.1,5.

(pl. בְּבָאִים (pl. בְּבָאִים) m. 1) species of balsam-tree 2S 5,28.— 2) pr. n. Baca אַטְסְ הַבְּבָא the valley of Baca Ps. 84,7 (others: valley of weeping from בְּבָּבְּה).

קבְּה, (fut. בְּבָה, ap. בְּבָּה; pt. p. בְּבָּה; וּבְּרָּה, וֹבְבָּה, וֹבְבָּה, to weep, to weep for Num. 11, 13; Jer. 22, 10; Gen. 37, 35; Lam 1, 16.

Pi. בְּבָה, f. הְבַבֶּה, f. הְבַבְּה to weep for (with עַב Jer.31,15; with accus. Ez.8.14.

m. weeping Ezr.10,1.

ת first-born, firstling; fig. first, foremost בכור אָתְנְהוֹ l will appoint him as my foremost son Ps.89,28; הְנֵיר מָנְהוֹ first child of death, i. o most terrible diseass Jb. 18, 13: ביני וַיִּים first of the poor, i. e. the poorest ls.14,30.

ת בפור ה. only pl. בפורה first-fruits. האני הבוך f. early fruit בפורה האני the early figs Jer.24,2.

בכורה see בכורה.

pr. n. m. 18.9,1.

לון בְּכוּת weeping אַלוֹן בְּכוּת the oak of weeping Gen. 35,8.

קּבָּי (הְנְילִי sf. בָּבָי m. weeping; fig. trickling קֿבָר נְהָרוֹת חָבָּשׁ he restrainch the streams from trickling Jb.28,11 (Fuerst).

בֹל'ב pr. n. a place near Gilgal.

Pu. לְבֵּר to be born first Lev.27,26. Hiph. הְבְּכִיר to bear a first child; pt. מַבְּכִּירָה Jer 4,31 a woman in her first travail.

יהֵבֶּר (pl. c. בָּבֶר) m. young mals camel Is.60,6.

קְבֶּן pr. n. 1) son of Benjamin Gen. 46,21.— 2) son of Ephraim Num 26, 35; gent. בַּרָי ib.

קברות (pl. בְּבֹרוֹת) f. first-birth, primogeniture; birthright Gen.43,35, Deut.21,17; 1Chr.5,1.

דּבְרְרוּ pr. a m. 1Cbr.8,38. בּבְרוּ pr. n. m. 2S.20,1.

בּל ייִעִילוּ they cannot profit Is.44.

9; בּל ייִעִילוּ they cannot profit Is.44.

9; בּל יִבְּלוֹמוּ בַּל יִיִּעִילוּ

14,21; בַּל נְמְעוֹ בִּל יִבְּלוֹמוּ בַּל יִבְּלוֹמוּ (not yet) planted 40, 24; בְּלִבּיוֹ בְּלִיבוּ (not yet) planted 40, 24; בּל בְּלִיבוּ Ps 16,2 acc. Fuerst: not beyond thee (Stb: there is none above thee: see the rendering of the whole verse under הֹבְיֹם).

m. mind, care; with שַּבּל to take care of Dan.6,15.

god of the Babylonians Is 46,1.

Note: Ch only Pa. Note to wex. to afflict Dan. 7,25.

pr. n. a Babylonian king. בּּלְאִדְן see בָּלְשִׁצִר.

קבליג; pt. הַבְלִיג Hiph. הַבְלִיג (fut. בְּלֵיג; pt. (מֵבְלִיג; pt. (מֵבְלִיג; pt. (מֵבְלִיג; pt. (מֵבְלִיג; pt. מַבְלִיג שׁר עַלִּיבְי; pt. who causeth destruction to break forth on the strong Am.5,9.— 2) to strengthen oneself, to recover strength אַבְלִיגְיה that I may recover my strength a little Jb.10,20.— verb. n. מַבְלִיגִית cheering up מַבְלִיגִית i cheer myself up against sorrow Jer.8,18.

יי. ה. ה. בּלְבָּר Neh.10,9. בּלְבָּר pr. ה. m. בּלְבָּר pr. ה. m.

נְבְלָה (fut. בְּלֹה, verb. n. בְּבְּה to decay, to wear out, to wax old בְּבָקב וִבְּלֶה decayeth like a rotten thing Jb.13,28; שְׁכְּבְּקַב לֹא בָּבְיְתָה לֹא בָּיִתְה לֹא בַּיִתְה לֹא בַּיִתְה לֹא בַּיִתְה לֹא בַּיִתְה מוֹ thy garment did not wear out Deut.8,4; שְׁבִּרִי בְּלֹתִי after I am waxed old Gen.18,12.

Pi. בְּלֵה (fut. בְּלֵה inf. וֹבְלֵה (fut. בְּלֵה inf. חֹלֵב) to cause to wear out בְּלָה בְשָׁרִי he caused my flesh to wear out Lam.3,4.— 2) to use, to enjoy the work of their hands they shall enjoy Is.65,22.—3) to pass, to spend (time) יְבֵּלוֹּ (מַנְהַ בְּעֹלְּה בִּעֹרְ בַּעוֹר יָבֵילוֹ they spend their days in happiness Jh.21,13.

בְּלֶת (pl. בְּלִים; f. בְּלָה, pl. בְּלָה) adj. worn out, old.

pr. n. of a city בְּלֶּה which sec.

only Ktib pt. pl. בְּלַהּ Ezr בְּלַהּן (for בְּלַהְם , see בְּלַהְם (בְּלַבִּר + 4,4 (for בְּבַהַלִּים , see בְּלַה.

קּלְהְהוֹת (pl. בּלְהוֹת, c. הַלְהוֹת) f. terror, fright בְּלְהוֹת king of terrors, i. e. death Jh.18,14.

קלהָה pr. n. f.

pr. n. m. בּלְהָן pr. n. m.

ול Ch. m. tax.

(only c. pl. בְּלוֹיִי or בְּלוֹיִי) m worn out clothes, rags.

ובּלְמִישׁאצֵר pr. n. surname of Dan iel at the Babylonian court.

I. m. perdition, annihilation בְּלִי י מַשַּׁחַת בְּלִּי from the pit of perdition Is.38,17.

בּלִי II. adv. not, no, un-, without וֹבְיֶּי תָקוּם it does not hold Jb.41, it ylelds no בְּלִי וַעַשֶּׁה בֶּקְפַח meal Hos.8,7; בַּפּוּבְה unturned 7,8; בּלִי־בַּבֶּף without money Jb. 31,39; בְּלֵי שָׁם without a name 30, 8; בְּלֵּי הַשְּׁךְ Is.14,6 without intermission (prop. he has not ceased); with prepositions: בָּבְיִּי רַעֵּת without knowledge Deut.4,42 a. Jb.35, 16; לְבָלִי חֹקּ without measure וּבּ 5,14; בְּלֵי חָת fearless Jb.41,25; hecause there is not, זּיִּד hecause there want of; with another negative: is it because there is not Ex.14,11; מָבַלִּי אֲשֶׁר לֹא יָמְצָא that he may not find out Ec.3, נון בול ; till not, till without; של בּלִי hecause not.

m. farrago, mixed fodder.

בְּלִיטָה f. nothing (from בְּלִיםְה, others: band, from \$\frac{1}{2}\$).

m. worthlessness, lowness, wickedness; with [3 or wix worth-זבר בּלִיצַל; Tags fellow, wicked man a worthless thing Ps 41,9; sometimes with omission of the noun modified: וֹבְיֵנַעֵל and the wicked 28.23,6.— 2) destruction <u>נחלי</u> בליעל the torrents of destruction Ps.18,5. נַיָּבָל רַחַמרִים to mix (נְבַל הַּעָּל (fut. בַּלַל and he mixed [fodder] for the asses Jud.19,21; pt. p. בָּלוּלָה בַשְּׁבֶּון mixed with oil Lev.2,5. - 2) to and let וֹלַכְּלָה שֶׁם שִּׁפְּתָם and let us confound there their speeck Gen.11,7.— 3) to be moistened בַּלֹתִי ו בִּשֶּׁבֶן רַעַבָּן I am moistened (ו. e. anointed) with fresh oil Ps 92,11. Hithp. fut. יתבובל to mix one-

self, to mingle with

נַלָּם (my. בַּלָּם) to bind, נט בּוֹים to muzzle Ps. 32, 9.

בַּלַב (pt. בַּלָב) to cultivate figs a cultivator of sycamore-figs Am. 7, 14.

עַרַּלָע (/ut. בָּלַע; inf. צַּלָּץ) to swal-וויל בַּלַע low, to devour, to absorb חַיָל בָּלַע the wealth which he hath swallowed Jb.20,15; עַר־בָּלִעִי לָקִי 7,9 till I swallow my spittle, i. e. for a moment (see בָּבַלֵּע below).

Niph. וּבְבַּע to be destroyed or overcome נְבְּלְעוֹ בִוֹן they are overcome by wine Is 28,7.

Pi. אַבַע (fut. בַבַּע ; inf. בַבַע 1) to swallow up greedily; fig. 19

the mouth of the the wicked is greedy for mischief Pr. 19,28.— *2)* to cover וַלֹא יָבֹאוּ לָרָאוֹת and they shall לְבַלַּע אֶת־הַקּדֵשׁ not come to see when the holy things are covered Num. 4, 20 (Stb. renders בָּבַלֵע: when put away; Fuerst a. Gesenius: like the duration of a swallowing, i. e. for a moment, there being a similar expression in Arabic).— 3) to destroy בְּאַפּוֹ וְבַלְּעִם in his wrath he will destroy them Ps.21,10.

Pu. בָּלֵע (fut. וְבָלֵּע) to be destroyed, ruined נְמָאָשֶׁרָיו מָבָלְּלִּים and those that are led by them are destroyed 1s.9,15; with ? to be ruinous for פָּן וָבָלַע בֹמָּלֶה lest it be ruinous for the king 2S.17. 16.

Hithp. fut. אַלְבַלֵּין to destroy oneself, to vanish.

בַּלַעָ (^ בָּלָע' , בּּלְצִי , sf. בָּלָע' , בּלָע' (#. בַּלָע m. בַּלַע swallowing, thing swallowed. -2) destruction (Stb.: cunning) רָבְרָי words of destruction (or cunning).

בְּלֵע pr. n. 1) a king of Edom. --2) a son of Benjamin.— 3) a person mentioned in 1Chr.5,8. — 4) a town, later called אָשַׁר.

(עַר (a compound of עַר a. עַר) prep without, except; always with :: except thy husband מָבַּוְעַרִי אִישִׁךְ Num.5,20; הַּמָבַּלְעַרִי יְהוְיה עָלִיתִי have I come up without the Lord's will? 2K.18,25; sf. מָבַּלְעָרַי except me, besides me Is.43.11.

בּלְעֵרֵיף (same as בּלְעֵרֵי; sf. בּלְעָרֵיף. אַנְיִרְיף בּיּלָטְרַיּיּ (בְּלָעְרֵיי (בְּלִעְרֵיי without, except what I see myself (i. e. what I see not myself) Jb.34,32; בְּלְעָרִי except thee Gen.41,44; בּלְעָרִי Gen.14,24 excepting myself, without my being concerned; בְּלַעָרִי 41,16 not I.

דְּלְעְם pr. n. 1) a heathen Syrian prophet.— 2) a place in Manasseh (בּיִנְעֶם יִבּיִנְעָם Jud 1,27).

נוביק (pt. בְּבָק) to waste, to destroy בְּבַק אובילְקָה Is.24,1 and layeth it waste. Pu. pt. f. מְבָלָקָה wasted Neh.2,11. pr. n. king of Moab.

בּלְשֵׁאצֵר a. בּלְאַשׁצֵּר pr. n. king of Babylonia.

pr. n. m. בּלִשׁן

בּלְתִּי (from בַּל) (בַּל adv. not, un-בְּלְתִּי (melean 18.20,26; בְּלְתִּי טְהוֹי (incessantly ls.14,6; עַר בְּלְתִי (incessantly ls.14,6; עַר בְּלְתִי (incessantly ls.14,12; יחוֹים (incessantly ls.14,13; incessantly ls.14,

ק (pl. קבּמוֹת, c. קבּמוֹת, f. 1) height, elevation.— 2) heathenish altar or temple on an elevated place.—
3) grave-mound, tomb-hill.

.pr. n. m בִּמְהַל

מו see במן

רבות pr. n. a city in Moah Num.

21,19; =במות בַעַל 22,41.

(c. בְּןְ a. בְּ, poet. בְּנָי Gen.49,11, נוֹ Num.23,18; sf. בָּנָך, בָּנָן; pl. תָּנִים, c. בְּנִים) m. son, child, descendant, pupil אוֹ־בֵּן... אוֹ־בַת whether a son... or a daughter Ex.21,31; 기구 בון וַבֶּר son of a king Ps.71,1; בון וַבָּר a male child Jer.20,15; אָם עַל בַּנִים the mother with the children Gen. 32,12; בְּנִים children's children (grandchildren) Ex.34,7; בָּנֵי עָבֶר the descendants of Eber Gen.10, 21; בּן־נְבִיא a pupil or disciple of a prophet Am.7,14; בָּנִי הַנְּבִיאִים the disciples of the prophets 2K. 2,3; *poet.* בָּגֵי אָרָהִים Jb.1,6 or בָּגֵי Ps.29,1 descendants of God or gods, i. e. angels; בון קשָת son of the bow, i. e. an arrow Jb.41,20; בּגֵי אַשְׁפְּה children of the quiver, i. e. arrows Lam.3,13; הַוֹּלֵל בָּן־שַחַר morning-star, son of the dawn Is.14,12; בְּנֵי רָשֵׁך sons of the flame, i. e. sparks Jb.5,7.- Before the names of animals 12 denotes their young:בּוְרַאָּמִים foal of the unicorn Ps.29,6; 그루루다 young heiter Lev. 4,3; בָּוֹיוֹנָה young dove 12,6; בָּוֹיוֹנָה young eagles Pr.30,17; also of plants: אַן בּוֹלֵם a fruitful young bough Gen.49,22.— 📜 also denotes close relation to place, time, quality and condition: 기월기를 son of a house, i.e. one horn in a house Gen.15,3; בֵּג'־קָּוֶם sons of the East, i. e. easterners 29,1; בּן שָׁנָה son of one year, i. e. one year old Lev.12,6 (before all numerals indicating age [] signifies: old); בּן לֵּח לֹילָח of the duration of a night, in a night Jos.4,10; לְילָה valorous man 1S.14,52; בּן בַּעוֹלָה wicked man 1S.20,31; בַּן בַּעוֹלָה one deserving death 20,31; בַּן בַּעוֹלָה one deserving to be beaten Deut.25,2; בַּנִי those doomed to death Ps. 19,11; בַּן בַּן fat, fertile Is.5,1.

Ch. m. only pl. בָּן sons, children.

pr. n. m. Ps.9,1.

ַּבְנָּת Ch. see בְּנָת.

נְבְּנִית (fut. בְּנָה , וְבְנִה ; pt. הָבָּה; pt. הָבָּנִית , בְּנִיּת , בַּנִיּת , בַּנִית , בַּנִיּת , בַּנִית , בַּנִּית , בַּנִית , בְּנִית , בַּנִית , בַּנִּית , בַּנִּית , בַּנִּית , בַּנִּית , בַּיּית , בַּנִּית , בַּנִּית , בַּינִית , בַּינִייִּית , בַּינִיי , בַּינִיי , בְּינִייִּית , בַּינִיי , בִּינִיי , בְּינִייִּי , בַּינִיי , בְּינִייִּי , בְּינִייִּי , בְּינִייִּי , בְּיִּיִּי , בְּינִיי , בְּינִיי , בְּינִיי , בְּינִיי , בְּיִּיי , בְּיִּיִּי , בְּיִּיִּי , בְּינִיי , בְּיִּיִּי , בְּיִּיִּיי , בְּינִייִי , בְּינִיי , בְּינִייִי , בְּינִיי , בְּינִייי , בְּינִייי , בְּינִייי , בְּינִייי , בְּינִייי , בְּינִייי , בְּיִּייי , בְּינִיי , בְּינִיי , בְּיִּיי , בְּיִּייי , בְּיִּייי , בְּיִּיי , בְּיִּיי , בְּיִּיי , בְּיִּיי , בְּיִּיי , בְיייי , בְּיִּייי , בְּייִּייי , בְּיִּייי , בְּיִּייי , ב

Nıph. נְבְנָה (fut. וְבָּנָה; inf. וֹבְנָה)

1) to be built, to be established, to be restored.— 2) to get children אַבָּנֶה מְמֶנָה hay get children by her Gen.16,2. (in this sense נְבָנָה is a denom, from בָּן is a denom, from

יִם Ch. (inf. מְבָנֵה, also מְבָנָה; $pt.\ pl.\ pl.$) to build.

Ithp. אתבנא to be built.

pr. n. m. (בּנְּיִּ Ez.2,10). ⊈נָּיָּ

נמ (comp. Germ. a. Eng. band) to bind, to gird, whence שָּבָנָם.

pr. n. m. <u>בֿ</u>וָי

133 pr. n. m.

pr. n. a place in Dan.

לניה f. building.

ובְּנְיָה pr. n. m. בּנְיָה

pr. n. m.

בין see, בּינִים בַנֵיִם.

son of Jacob.— 2) tribe of Benjamin and its territory; gent. בְּלִימִין, also יָמִינִי , also יִמִינִי

m. building.

בְּנְינָרְ pr. n. m.

בובם Ch. to be angry.

ַּבְּעָה pr. n. m. בְּנְעָה 1Chr.9,43.

pr. n. m. בְּסוֹדְיָה

pr. n. m. בַּםְי

קָבֶּר (sf. בְּסְרוֹ) m. unripe or sour grapes.

בּׁכֵּר same as בַּכֵּר.

אָבְּ a. בְּעָה Ch. 1) to search, pt. pl. יְבָּעָה — 2) to ask, to pray.

בער a. בּעָרָן a. בּעָרָ a. בַּעָרָם, בּעַרָג, יְבָּעָב; וּבַעָב, אַבָּעָב a. ובערט, בערינו (בַעַרָבֶם, prep. 1) for, for the sake of בַּעַר נַפְּשׁוֹ for his soul Jb.2,4; יִתְפַּוֹּל בַעַרָה he will pray for thee Gen.20,7; בַּעַרְינוּ Am.9,10 for our sake; הָנַר מִעָר מִעָר have been for dens (i. e. arc become dens) Is.32,14.— 2) through בְּעַר through the window Gen. 26,8.— 3) about, around, behind he hath placed a fence בַּעַרִי around me Lam.3,7; בַּעַרָי a shield around me Ps.3,4; נַיְּׁמָנִוֹר and he closed it behind him Gen.7,16; with 🗅 : from behind קבַער לִצַּמְּתְרְ from behind thy veil Cant.4.1.

נְילָעָה (fut. לְבְּעָיה; imp. pl. יְבָעָה 1) to boil, to make bubble up מֵים הִּבְעָה as fire maketh water boil ls. אָם 64,1.— 2) to desire, to inquire אָם if ye desire, desire Is. 21,12.

Niph. אַבְעָה to be laid open, to be searched out וְבְעִוּ מַצְפּוּבְיו his hidden things were laid open Ob.6.

יאָ Ch. (def. אֹרָעבּ) f. request, prayer.

קעוֹןpr. n. a place in Reuben = יְּטְעוֹן, see בִּית בַּעַר מְעוֹן (under בַּיָר).

קינים pr. n. 1) father of בְּעוֹרְבּ. — 2) another person.

and בְּעוּתִי m. pl. (only c. בְּעוּתִים sf. בְּעוּתִיךְ terrors.

יבין pr. n. Boaz 1) kinsman and second husband of Ruth.— 2) name

of a pillar of Solomon's temple. בַּעַבּ הַ (fut. בַּעַבִּי) to trample, to kick Deut.32,15; 1S.2,29.

לֹא־בְּעִי יִשְׁלֵח־ m. prayer לֹא־בְעִי יִשְׁלֵח mo prayer לֹא־בְעִי יִשְׁלַח no prayer בְּעִי יִשְׁלַח no prayer מימוּleth when he stretchethout his hand, nor a cry for help when he sendeth them his calamity Jb.30, 24; Vulgate: not for their ruin (עִי 1) thou stretchest forth thy hand, and when they fall thou wilt bring them help (שֵוֹשֵׁר שִׁרָּבִי).

שיך m. coll. cattle Gen. 45,17.

נְבְעֵל (/ut. יְבְעֵל) 1) to rule, to possess. — 2) to marry, to espouse, pt. קני espouse, husband; pt. p. f בְּעֵלִה בַעֵל a man's wife Gen. 20,3.

Niph. fut. אַבְעל to be espoused, to be taken to wife Pr.30,23.

רַעַל (^ בַּעַל; sf. בַּעַל, הַבָּעַל; pl. בַּעָלֶים, c. בַּעָלֶיו, sf. אָבָעָלָים, הָעָלֶים; pl. sometimes used as sing.) m. 1) possessor, owner, master, lord possessor of the house Jud.19,22; בַּעַל הַשּׁוֹר owner of the ox Ex.21,28; בַּעַלִי גוֹיִם lords of nations Is.16,8; שָׁבֶּם possessors (i. e. inhabitants) of Shechem Jud.9,2; בַּעֵהֵי חִצִּים the masters of arrows (i. e. archers) Gen.49,23; master of the dreams בַּעַל הַחַלמות (i. e. dreamer) 37,13; pl. as sing. מולַקַח בְעַלַיו and its owner shall take Ex.22,10; בָּעֶרֶיהָ Ec.7,12 its possessor.— 2) one who has בַעַל ששר he who has hair, i. e. a hairy man 2K.1,8; בעל דְבָרִים one who has a cause Ex.24,14; בַּעַלִי בָּרִית

they who have a covenant with, i. e. confederates Gen.14,13; בַּעַל חומים one who has cunning, i. e. a tricky fellow Pr.24,8; בַעַל לְשוֹן one who has a tongue, i. e. a talker Ec.10,11; בַעַל מְשָׁפָּמִי he who hath a dispute with me Is. 50,8; also of animals and inanimate objects: בַעל כַּנָף that which has wings, i. e. a winged creature, a bird Pr.1,17; בעל פּיפִיוֹת a threshing-instrument ... having edges ls 41,15.-3) one who is given to בַּעַל אַף a man given to anger Pr.22,24; בעל מַשָּׁחִית one given to destruction, i. e. a destroyer 28,9.— 4) husband, spouse the husband of a woman, a married man Ex.21.3.-5) pr. n. supreme god of the Syro-Phenician peoples, named under its different aspects: בַעַל בַרָית (Baal of the Covenant), בַּעַל וָבוּב (Baal of the Flies, i e. the keeper off of vermin), בַּעַל פְּעוֹר (Baal of the Shame-uncovering), etc.; pl. . בעלים

Mount Ephraim.— לְּמָלְ חֹ not far from Gibeah בּעְלָה 1Chr.13,16.— מְעַלָּה 2S.6,2 בַּעַלִי יְהוּרָה Jos.15,9. בַּעַלִי יְהוּרָה Ch. m. same as Heb. בָּעַל טְיָב possessor, owner, etc. מָעַל טְיָב lord of the council, i. e. chancellor Ezr.4,8.

the mistress of the house 1K.17,17; בַּעַלֵּת הַכּוָת mistress of sorcery, i. e. enchantress Nah.3,4.

קרֵית יְעָרִים a city in the north of Judah בְּעַלְה קרֵית יְעָרִים a city in the south of Judah בְּרִית בְּעַל Jos.19,3 a. בְּלָהְת בְּעַלוּת בְּעַלוּת pr. n. a place in the south of Judah.

קַעַל חָנָן pr. n. king of Edom. אָלְיִדָע= pr. n. son of David בְּעַלִּיְדָע . בְּעַלִּיְדָע pr. n. m.

סיב pr. n. king of the Ammonites.

מַבְּעַלְת pr. n. a city in Dan.

שנא pr. n. m. בענא

pr. n. m. בענה pr. n. m.

נְבְעַר .fut. (fut. יְבְעַר; pt. בּעָר, f. בּעָרָה; co be on fire, to burn, to consume.

 (or remove) the evil Deut.13,6; and with a spirit of destruction ls.4,4.

Pu. בֿעַר (pt. מְבֹעָר) to be kindled. Hiph. הָבְעִיר (fut. בּבְּעִר, pt. בּבְּעִיר) to kindle, to burn. to destroy.

זו. (fut. יוֹבְעֵר; pt. בְּעַר; pt. בְּעַר; pt. בְּעַר; בְּעַר; יוֹבְעַר; יוֹבְעַר; יוֹבְעַר; they shall become brutish and foolish Jer.10,8; pt. pl. בַּעַרִים בּיִערִים Ez.21,36 brutish men.

Niph. נְבְעַר to hecome stupid.

בּעַר m. stupidity אישׁ בַּעַר a stupid man Ps.92,7.

אַרַאָב pr. n. m.

בערה f. fire, burning.

אָשָׁעְשָׁ pr. n. king of Israel.

בעישיה pr. n. m.

קרָת, n. a city in Manasseh —בּעָשְׁקּרְוֹת בּשְׁשְׁבּוֹת וֹרוֹת (בּעִשְׁיִבְרוֹת בּיִשְׁרִוֹת בּיִים וֹרִית בּיִים בּיִים בּיִים בּיִים בּיִים בּיִים בּיים בּיי

to be frightened. נְּבְעַת

Pi. בְּעַרְתְּנְי (3 s. f. with sf. בְּעַרְתְּנְי , בְּעַרְתְּנְי) to frighten, to trouble.

בּעְתָרוֹ f. fright, terror.

m. mud, mire.

בְּצְה, swamp; בְּצֹאֹתְיוּ Ez.57,11 for

יר בְצוֹר or בְּצוֹר adj. Ktib Zch.11,2 for בְּצוֹר 2, which see.

לבּוּרִ Jb.22,24 acc. Fuerst a. Stb. same as בְּצֶּרְ gold-ore, but from the context it is evident that it

is from אור stone: יְשִׁית-עַּלּ-עָבֶּר בָּצֶר וּבְצוּר נְחָלִים אוֹפִיר: וְהְיָה שֵׁרֵי בּצֶר וּבְצוּר נְחָלִים אוֹפִיר: וְהְיָה שֵׁרִּ זור throw the gold into the dust and the [gold of] Ophir to the stones of the brooks, and the Almighty will be thy gold (thy treasure)... Jh.22,24 a. 25.

שבצי pr. n. m.

grapes, vintage.— 2) adj. בְּצִיר cut off, inaccessible יַעַר הַבְּצִיר the inaccessible (impregnable) wood Zeh.11,2.

(בּצַלִים (unly pl. בַּצַלִים) m. onion.

who executed the works of art on the Tabernacle Ex.31,2.

pr. n. m. בַּצְלוּת

עַצְיב (fut. עַצְיִב ; pt. עַצִּב ; inf. עַצְיב Am.9,1 for בּצִיב cut them off.— 2) to be broken apart עַבְיב ; they shall not break Jo.2,8.— 3) to get gain (unrighteously), to rob עַבָּיב בָּצִי בָּצִי בָּצִי בָּצִי בָּצִי בָּצִי בָּצִי בָּצִי בָּצִי בַּצִי בָּצִי בָּצִי בָּצִי בָּצִי בָּצִי בָּצִי בָּצִי בָּצִי בַּצִי בָּצִי בָּצִי בָּצִי בָּצִי בָּצִי בָּצִי בָּצִי בָּצִי בַּצִי בָּצִי בָּצִי בַּצִי בַּצִי בַּצִי בַּצִי בַּצִי בַּצִי בַּצִי בָּצִי בַּצִי בַּיני בַּצִי בַּצִי בַּצִי בַּצִי בַּצִי בַּצִי בַּצִי בַּצִי בַּיי בַּינִי בַּינִי בַּינִי בַּינִי בַּינִי בַּינִי בַּינִי בַּיי בַּינִי בַּיבָּיי בַּינִי בַּינִי בַּינִי בַּינִי בַּיבָּיי בַּינִי בַּיי בַּינִי בַּינִי בַּינִי בַּינִי בַּיבָּיי בַּינִי בַּינִי בַּיבָּי בַּיבָּי בַּיבָּי בַּינִי בַּיבָּי בַּיבָּי בַּיבָּי בַּיבָּי בַּיבָּיי בַּיבָּי בַּיי בַּיבָּיי בַּיבָּיי בַּיי בַּיי בַיי בַּיי בַּייי בַּיי

Pi. בַצַּע (fut. יַבַבַּע) 1) to cut off Pi. בַצַּע (fut. יַבַבַּע) 1) to cut off the thrum he will cut me off (i. e. he will cut off the thread of my life) Is.38, 12.—2) to rob בַּעָשָׁק הַעִּיךְ בַּעָשָׁק and thou didst rob thy neighbors by extortion Ez 22,12.—3) to complete, to accomplish יְרָיוֹ תְּבַצִּענָה hands shall complete it Zch. 4,9; יְרִיוֹ בְּעַבָּעַה he hath accomplished his word Lam.2,17.

עַבַּצְע (sf. יוּבְּצָע) m. unjust gain,

profit, lucre שוֹנֵא בָצַע he that hateth unjust gain Pr.28,16; מַה־ שׁהי what profit is there Ps.30,10.

I. to swell up בְּצָקה thy foot did not swell Deut.8,4.

וו בָּצֵק ll. (sf בְּצִקי) m. dough.

קר. n. a place in the plain of Judah.

יַבְצר (fut. אבָר (יִבְצֹר)) prop. to cut off, hence: 1) to gather grapes; pt. אות ייבור בייבור (יִבְצֹר (יִבְּצֹר (יִבְצֹר (יִבְצֹרְ (יִבְצֹר (יִבְצֹרְ (יִבְצֹרְ (יִבְצֹרְ (יִבְצֹר (יִבְיבּר (יִבְּצִר (יִבְּצִר (יִבְּיב (יִבְיב (יִבְּיב (יִב (יִבְּיב (יִבּיב (יִבְּיב (יִבְּיב (יִבְּיב (יִבְּיב (יִבְּיב (יִבְּיב (יִבּיב (יִבְּיב (יִבּיב (יִבְּיב (יִבְּיב (יִבְּיב (יִבְּיב (יִבְּיב (יִבְּיב (יִבְּיב (יִבְּיב (יִבְּיב (יבְּיב (יבְּיב (יִבְּיב (יִבְּיב (יִבּיי (יִבּיב (יִבְּיב (יִבְּיב (יִבְּיבּיב (יבּיב (יבִּיב (יבְּיבּיבּר (יבִּיב (יבְּיבּיבְּיבּר (יבִּיבּיבּר (יבִּיבּר (יבִּיבּר (יבִּבּיבְּרְר (יבִּיבּר (יבִּיבּר (יבִּבְּרְיבּיבְּרִיב (יבְּיבּר (יבִּיבּר (יבִּבְּרְיבּר (יבִּיבּר (יבִּיבְּרָּיב (יבְּיבּר (יבִּיב

Niph. fut. וְבָּצֵר to be cut off; only fig. to be withheld לֹא וַבְּצֵר חובָה חִמְה מִוֹבָה no design can be withheld from thee Jb.42,2.

Pi. inf. The to make inaccessible, to fortify.

קּצְרֵים (pl. בָּצְרָים m. 1) gold-ore Jb. 22.24.— 2) pr. n. a) a city in Reuben. b) a person mentioned in 1Chr 7,37.

קּצְרָה f. 1) fence, fold.— 2) pr. n. fortified city of the Edomites.

Ps.9,10 a. 10,1 like אַבְּצְרָה Ps.9,10 a. 10,1 like אָבְיּר is regarded by some as a derivative from אַבְּצָרָנ to cut off, to deprive, and is rendered: privation, want. אַבְצַרְנָן m. stronghold.

קבְּצְרֶת (pl. בַּצְרָת) f. want, lack of rain, drought.

ז בַּקבּוֹן (m. bottle.— 2) pr. n. m. בְּקבּוֹן pr. n. m.

. pr. n. m בַּלְבַקַּר

pr. n. a) prince of the tribe of Dan. b) a high-priest.

שְׁבְּקְיָהְגְּ pr. n. m.

 $\dot{\epsilon}$ (only pl. בְּקִיעִים, c, בְּקִיעִים) m. cleft, rent, breach.

נבקע (fut. אָבְיּלֵי: pt. צָּבְּיֹלֵי:) 1) to spllt, to divide, to rip up; with ב to break through, to invade.— 2) to split eggs in brooding, hence: to hatch.

Niph. נְבְקִע (fut. עֲבַקֵי) to be split, to be broken, to be shattered, to burst forth; to be hatched.

Pi. בְּקְעוֹ (3 pl. יְבַקּעוֹ fut. יְבַבּעֵי 1) to cleave, to split, to tear; to hatch.— 2) to cause to break forth קעָרוֹת and I will cause storms to break forth Ez. 13,13.

Pu. אָבְקע (fut. יְבְקּע ; pt. מְבְּכְע) 1) to be rent, to be burst open.— 2) to be stormed אַיר מְבְקּעָה a city that is stormed Ez.26,10.

Hiph. הַבְּקְיעַ 1) to break through, to force one's way לְּהַבְּקִיעַ אֶּל־כֶּילֶ לְּהַבְּקִיעַ אָל־כֶּילֶ to force the way to the king of Edom 2K.3,26.— 2) to force to surrender בַּבְּקִיעָנָה אָרֵינוּ and we shall force her (the city) to surrender to us Is.7,6.

Hoph. בְּבְקַע to be forced to surrender.

Hithp אָבְבַקּע to be cleft, to be rent.

m. prop. half (from בַּקע to divide), hence: half-shekel.

Ch. f. valley.

בְּקְעָה (c. בְּקְעַה; pl. קּבָּקְעוֹת) f. valley, low plain.

I. (pt. בָּקְק בּוֹקְק I) to empty, to make waste, to plunder יְהְיָה בּוֹקְק the Lord maketh the land waste Is.24,1; בְּקְקוּם בּוֹקְקוּם מוֹקְקוּם בּוֹקְקוּם בּוֹקְקוּם בּוֹקְקוּם בּוֹקְקוּם בּוֹקְקוּם בּוֹקְקוּם מוֹקְיִם בּוֹקְקוֹים and I will make void the counsel of Judah Jer. 19,7.

Niph. בַבק (fut. קבֹי: inf. הַבּוֹים) to be emptied, to become void.

Pi. בּוֹקק to lay waste (same as Kal).

בַּקַק II. (only pt. בּוֹקק Hos.10,1) acc.

Fuerst: to grow Inxuriantly (Ar. אַבּן to bloom out); the rendering 'to be empty' does not suit the context.

אַבּן I. Pi. אַבָּן (fut. אַבּבִּן; inf. אַבּּן to search, to examine, to look after, to consider אַבּוֹן יִבָּוֹן לַבְּוֹן לַבְּוֹן to search (or to look) after vows Pr.20,25; אַבָּוֹן יִבְּוֹן אוֹן shall be for me to consider 'בִּוֹן בְּוֹן בְּוֹן לֵוֹן he shall make no distinction between good and bad Lev.27,33; with 'to search, to seek ... יוֹבְּקוֹן 'to be search, to seek ... יוֹבְּקוֹן 'to search, to seek ... יוֹבְּקוֹן 'to be search, to seek ... יוֹבְּקוֹן 'to search, to seek ... יוֹבְּקוֹן 'to be search, to seek ... יוֹבְּקוֹן 'to search, to seek ... יוֹבְּתֹּן 'to search, to seek ... יוֹבְּתֹּן 'to search, to seek ... יוֹבְּתֹּן 'to search, to seek ... יוֹבְּתֹּיִי 'to search, to seek ... יוֹבְּתֹּי 'to search, to seek ... יוֹבְּתְּיִי 'to search, to search,

shall not seek the hair Lev.

13,36; with accus. to inspect, to review אָת־צאני I will review my sheep Ez.34,12.

Ch. Pa. to search into, to examine.— Itp. to be searched.

to be a herd; only pt. בֹּבְרָ a herdsman, a shepherd.

ווו. (den. from בְּקַר , which see) only Pi. inf. בְּקַר Ps.27,4 to appear or visit every morning; but see בְּבָּן 1.

cont. coll. הַלְּלֶרִים (c. קְּבָּלְרָיִם; sf. בְּלֶרְרִים הַלָּלְרָים הַלְּלֶרְים five oxen Ex.21,37; הַלֶּלְרִים sucking cows; pl. בְּלֶרִים Am.6,12.

עֶרֶכ (pl. בָּקְרִים m. 1) morning אַרֶּכְּרִים (pl. בָּקְרִים m. 1) morning Ps.55, 18; אַרְבּיִרִים Ex.30,7 every morning; בַּבְּקְרִים b.33,2 and רִּבְּקְרִים Jb.7,18 every morning. — 2) to-morrow morning בַּבָּקְרִים till next morning Jud.5,31.— 3) fig. early, soon אַבָּקְרַ חַסְבָּקְר מַסְבָּקְר מַסְבְּקְר מַסְבְּקְר מַסְבְּקְר מַסְבְּקְר מַסְבְּקְר מַסְבְּקְר מַסְבְּקְר מַסְבְּרְיִּר מַכְּבְּרְר מַסְבָּקְר מַסְבְּרְיִּר מַכְּבְּרְר מַסְבָּרְר מַסְבְּרְר מַסְבְּר מִבְּרְר מַסְבְּרְר מַסְבְּרְר מַסְבְּרְר מַסְבְּרְר מַסְבְּרְר מַסְבְּרְר מְבְּרְר מַבְּרְר מְבְּרְרְיִבְּרְר מַבְּרְר מַבְּרְרְר מַבְּרְר מַבְּרְר מַבְּרְר מַבְּרְר מַבְּרְר מַבְּרְר מַבְּרְר מַבְּרְר מַבְּר מִיבְּרְר מְבְּרְרִים מְּבְּרְרִים מְבְּרְרִים מְבְּרְרִים מִיּרְיִים מְּבְּרְיִים מְּרְיִים מְּרְיִים מְּרְיִים מְּבְּרְרִים מִיּרְיְיִים מִיּבְּר מִבְּרְרִים מִבְּרְר מַבְּרְרִים מִּבְּרְר מִבְּרְרִים מִּבְּרְרְים מִיּרְר מְבְּרְרִים מִּבְּרְר מִבְּרְר מִבְּרְרְיִים מְּרְיִים מְּבְּרְיּרְים מִיּרְיִים מְיּבְּרְר מְבְּיּבְרְים מִיּרְיּים מְיּבְּרְיְיִים מְיִיּבְּרְיִים מְיּיִיּיְיְיְיִיּיְיְיְיְיִיּי

reviewing בַּקְרָת (c. בַּקְרַת verb. n. f. searching, reviewing בְּקְרָת רֹעֶה עֶּרְרוֹ as a shepherd searcheth (or revieweth) his flock Ez.34,12.

בְּקְרֶת f. inquiry, punishment בְּקְרֶת הְּדָּהָ there shall be punishment Lev.19,20.

ימָבקשׁ Pi. בּקשׁ (fut. בְּקשׁ; pt. יְבַבְּקשׁ 1) to seek, to search, to strive, to desire.— 2) to require, to demand שור במו מיוד אבקש l will demand his blood from thy hand Ez.3,18. — 3) to ask, to pray, to beseech יבַקש על בַּפְשׁ ה סל לְבַקּשׁ על בַּפְשׁ ה מאָלהינו הוא זונבקשה מאַלהינו and we besought our God Ezr.8,23.

Pu. יבְקשׁ (fut. יבְקשׁ) to be sought Ez 26,21.

ה request, desire Est.5,7.

תַּבָּר (בּּרָין, pl. בָּרָה, בָּרִי, T. בָּרָ וּ וּבָּר (בִּרָּי, pl. בַּרָּ son פֿר אָנָשׁ son of man Dan.7,13, son of the gods, i. e. an angel 3,25; like the Heb. 12 it expresses relation to age: בַּר שִׁנִין יַּחָין sixty years old Dan.6,1. — In Heb. 72 occurs only in poetry Pr.31,2. ln נַשְּׁקוּ־בַר Ps.2,12 the word is of doubtful signification. This phrase has received various interpretations, as: 'kiss the son', i. e. do homage to him (Aben Ezra), 'arm yourselves with purity' (Rashi, see נַשַׁק II. and בֹשַׁק), 'receive instruction' (Targum), etc. The interpretation 'kiss the son' is not at all suitable, it being plain from the context that the words refer to God himself, and not to the king whom God calls his son (v. 7); the other interpretations are obviously strained. The word 12 here is perhaps an early scribe's error for 12, arising from the similarity (since the times of Ezra) of the letters 1 and 7, so that the phrase probably was נְשֶׁקְּיֹבוֹ signifying 'attach to hin.' (see בְּיֵם l. and בְּ which would admirably suit the

עַרָרוּ אֶת־יִי בְּיִרְאָה וְנִילוּ יִּנְיּאָנַף ... נְּשְּׁקוֹיבֵר (בוֹ) פָּן־יָאֲנַף ... בְּּיִרְשָׁרִי בּוֹ בִּּרְשְׁרֵי בּוֹ בִּירְשְׁרֵי בּוֹ serve the Lord with fear, and rejoice with trembling; attach to him, lest he be angry... Blessed are all they that put their trust in him Ps.2,11 a. 12, בַּרְרּיַבֶּבֶּן אֵת־הַבְּר II. m. corn בַּרְרּיַבֶּבֶּן אֵת־הַבְּר whath hath the straw to do with the corn? Jer. 23,28.

m. field, open country בָּרְ יַרְכוֹּ בְּנִיהֶם their children become strong and grow up in the field Jb.39,4; אָרָה the beasts of the field Dan.2,38.

T IV. (f. בְּרָה, pl. m. c. בְּרָה) adj.

1) pure, clear, bright בְרָב pure of heart Ps.24,4, הְּבָּה pright as the sun Cant.6,10.— 2) chosen, select בְּיִה הִיא לִיוֹבוְרִהְּ she is the chosen of her that bore her Cant. 6,10.— 3) clean, empty בְּיִין אֲלָפִים without oxen the crib is empty Pr. 14, 4 (others: without oxen there is no granary of corn; see רֹבַ 11.).

לבר יְדֵי m. 1) purity, cleanness בֹר יְדֵי the purity of my hands Ps. 18,21.—

2) lye (בְּרִית בְּבִּר בַּפִּי (בִּרִית בַּוֹל נְבִּית נְבִּי בַּרְ בַּפִּי (בִּרִית בַּר בַּבִּי נִבְּרָית בַּר בַּבִּי (בִּרִית בַּר בַּבִּי נִבְּרָית בַּר בַּבְּי נִבְּרָית בַּר בַּבְּי (בִּרִית בַּר בַּבְּי נִבְּרָית בַּר בַּבְּי נַבְּרָית בַּר בַּבְּי (בְּרִית בַּבְּי נַבְּרָית בַּבְּי (בְּרָית בַּבְּי נַבְּרָית בַּבְּי (בְּרָית בַּבְּי נַבְּרָית בַּבְּי (בְּרָית בַּבְּי נַבְּרָית בַּבְּי (בְּרָית בַּבְּי (בְּרָית בַּבְּי נַבְּרָית בַּבְּי (בְּרָית בַּבְּי נַבְּרָית בַּבְּי (בְּרָית בַּבְּי נַבְּיִי בְּרָית בַּבְּי (בְּרָית בַּבְּי נַבְּיי בְּרָית בַּבְיי בְּרָית בַּבְּי נִבְּיי בְּרָית בְּבִּי נִיבְיי בְּיִבְּי וּ בְּרָית בַּבְּי נִבְּיִי בְּיִּי בְּבִיי בּיִּבְי בְּבִיי בְּיִי בְּיִים בּבְּי (בְּרִית בַּבְּי (בְּרָית בַּבְּי נְבְּרָיִית בְּבִּרְ בַּבְּי נְבְירִית בְּבִיי בְּבְיי בְּבְיי בְּבְיי בְּיִיי בְּיִבְּי בְּיִי בְּבְיי בְּבְיי בְּבְיי בְּבְיי בְּבְיי בְּבְיי בְּבְיי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּיי בְּיִי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיִי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיִי בְּיי בְּיי בְּיִי בְּיי בְייי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיִי בְּיי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְייִי בְיִי בְּיִי בְּיי בְייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיוֹי בְּיי בְייִי בִּיי בְּייִי בְיּיִי בְּיי בְייִי בְּיי בְייי בְייִי בְּיי בְייִיי בְּיי בְייִי בְּיי בְּיי בְייִי בְּיי בְּיי בְּייי בְּיי בְּיי בְייי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְייי בְייי בְּייי בְּייי בְייי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְייי בְּיי בְּיי בְייִי בְּיי בְייִי בְּיי בְּיי בְייִי בְייִי בְּיי בְייִיי בְּיי בְייִיי בְייִיי בְּיי בְּיי בְייִיי בְייִיי בְייִיי בְּיי בְּייי בְייי בְייִיי בְּיי בְּיי בְייִיי בְּיי בְייִיי בְּיי בְ

Niph. אֹבְבָּן (inf. אֹבְבָּר) to be created, to be made בּבְּבְּלְּא when they were created Gen. 2,4.

Pi. אֹבֵה ווֹ to cut down בּרֵאוֹז and thou shalt cut it down Jos

17,18; בּרֶתְלְתְלְתְּלְתְלְתְלּתְלּתְם cut them down with their swords Ez.23,47.—2) to cut out אַרְתְּלְ בְּחַרְבוֹתְם and cut out a guide-mark Ez.21,24 (others: and select a place; see בְּרָה I.

II. Hiph. inf. בָּרָא to fatten, to be well-fed (akin to בָּרָה II., which see).

מָראֹדַהְ see בְּראֹדַהְ.

יַרָאיָה pr. n. m. ±ְּרָאיָה

בְּרָבְּר (enly pl. בְּרָבְּר) m. fat bird (capon or goose) 1 K. 5, 3. בּרָבְּר to hail ls. 32, 19.

תרה m. hail Ex. 9, 13.

קרים (pl. בְּרָדִים adj. prop. hail-like, hence: sprinkled, spotted, grisled Gen. 31, 10; Zch. 6, 3.

(according to others inf. of רַבְּיָן (from רַבְּיַן) f. hail ls. 32, 19 (according to others inf. of רַבְיָן). דְּבָּין pr. n. 1) lChr. 7, 20.—2) place in the desert of Shur Gen. 16, 14. רַבְּין l. (imp. pl. רַבְּין) to select, to choose 1 S. 17, 8.

Hiph. הְבְרָה (fut. יְבְרֶה; inf. יְבְרָה) to give to eat בְּהָרָנְי לְּחָה and give me to eat 2S.13,5.

קרוד pr. n. m.

(colored בְּרוֹמִים (only pl. בְּרוֹמִים) m. colored cloth, damask.

קרוש (pl. בְּרוֹשִׁים) m. 1) eypress, pine.— 2) spear of cypress wood. בְּרוֹשׁ (only pl. בְּרוֹתִים) m. בִּרוֹת בִּרוֹת בָּרוֹת בִּרוֹת בַּרוֹת בּרוֹת בַּרוֹת בַּרוֹת בַּרוֹת בּרוֹת בּית בּרוֹת בּרוֹת בּרוֹת בּרוֹת בּרוֹת בּרוֹת בּיתוֹת בּיתוֹת בּית בּרוֹת בּיתוֹת בּיתוֹת

יַברוֹת in my food Ps.69,22; בַּרוֹת בַּבְרוּתִי Lam.4,10 is regarded by some as Pi. inf. of בַּרָה II.

קר ברוֹתָה pr. n. a city in Syria.

תְּרְזְוֹתְ Ktib 1Chr.7,31 pr. n. f.

ערוות Kri for בְּרְוֹיִת, which see.

m. 1) iron.— 2) iron-tool, axe.— 3) fetter.

pr. n. m. בַּרִוּלֵי

קברת (fut. וְּבְרֵח: imp. הַבְּה ; inf. הַבְּרָח; to flee, to run away, to escape.—
2) to go through, to pass through לִבְרַחַ בְּתוֹךְ הַקְּרְשִׁים to pass through the midst of the boards Ex.36.32.

Hiph. תַּבְרִים (pt. תַּבְרִים) 1) to put to flight; with מֵצַל to drive away.— 2) to pass through מַבְרִים passing from end to end Ex.26,28.

בָּרְים see בַּרְחַ.

(for בַּחָרִים) gent. a native of בַּחָרִים, which see.

ן pr. n. m. m.

יַרָי Jb.37,11 see יַּרָ.

קּרִיאָם (f. בְּרָיאָה Ez.34,20 בְּרָיאָה f. בְּרָיאָה m. בְּרָיאָה f. בְּרִיאָה adj. fat, fattened אִישׁ בְּרִיא a fat man Jud. 3,17; אִישׁ בְּרִיאוֹת בְּשִׁר fat in flesh Gen. 41,2; of ears of grain: full הַשִּׁרְים the full ears 7; of food: nourishing הַבְּיִיאָה his food is nourishing Hab.1,16.

דְרִיאָה f. a thing created; a new phenomenon, a novelty.

בְּרִיאָ 1) f. food.— 2) adj. בְּרִיאָה (see נְבִּיא).

שלת. בּרְיחֵי (בּרִיחִי בּרִיחִים (pl. בְּרִיחִים (קּרִיחִי מּבְרִיחִי bar, bolt בְּרִיחִים וּבְרִיחִי gates and bar Deut.3,5; of the earth: בְּרִיחִי בָּ Jon.2,7 its bars (which barricade an entrance into its bosom).— 2) bar for fastening together בּרִיחִים bars .. for the boards of the side of the tabernacle Ex.26,27.— בְּרִיחִים Is.15,5 acc. old commentators: its fugitives; Stb.: its fortified borders.

לְהְיֵשׁ בָּרִים 1) adj. fleeting, flying בְּרְיּחַ the flying serpent Is.27,1; also of the serpent as the northern constellation, the northern dragon Jb. 26,13.— 2) בְּרִיחִים Is.43,14 acc. ancient interpreters: in ships; Fuerst a. Stb.: bolts, bars (בְּרִיחִים).

pr. n. m. m.

ברים pr. n. of a place.

קרישָה pr. n. son of Asher Gen.46, 17 and of other persons; patr. יעָי.

קרית f. covenant, league; with בְּרָית to make a covenant.

נְבְרֵךְ (fut. וְיִבְרָךְ 1) to kneel, to bow to the Lord Ps.95,6; נַבְרָבָּרְ עַׁלְּבְּרִיִּהְיָהְ and he bowed upon his knees 2Chr.6,13.— 2) to bless, to praise; pt. p. בְּרִוּךְ מַלְּבְּרִיּ וְשִׁרָּ blessed, praised.

Niph. נְּבְרֵךְ to be blessed.

Pi. 키크 a. 키크 (fut. 키크;; pt. 기그;; inf. 키크) 1) to bless, to

praise, to greet.— 2) to curse, to blaspheme בֵּרֵכְהַ אֲלֹהִים נָמֶלָ thou hast blasphemed God and the king 1K.21,10.

Pu. בֹרָךְ (pt. מְבֹרָךְ) to be blessed, to be praised.

Hiph. הְבְרִי to make kneel down ניבְרֵך אֶת־הַנְּטֵלִים and he made the camels kneel down Gen.24,11.

Hithp. הְרַבְּרֵךְ to bless oneself, to praise oneself.

הַרָּהָ Ch. 1) to bow, to kneel; pt. בְּרַהָּ he bowed Dan.6,11.— 2) to praise; pt. p. בְּרִיךְּ praised 3,28.

(du. בְּרָבֵי a. בּרָבֵּי f. knee, lap.

בּרֵךְ Ch. f. knee.

ל בְּרַכְאֵל pr. n. m. בְּרַכְאֵל

קרָבְה (c. תּבַּיְבִּ, pl. תַּבְּיבֹּ, c.תִיבִּ)
f. 1) blessing. — 2) object of blessing. — 3) present.—4) peace 2K. 1',3 1.—5) pr. n. a) a person 1Chr.12,3. b) a place 2Chr. 20, 26. תַבְּיבֹּ (c. בַּבִבֹּה, pl. תַבְּיבֹּ (f. pond, pool Is. 7, 3; Nah. 2,9; Cant. 7,5.

a. בֶּבֶבְיָה pr. n. 1) father of the prophet Zechariah Zch.1,1.—
2) son of Zerubbabel 1 Chr. 3, 20.

בֿרַם Ch. conj. however, yet.

בְּרֵבְעַ pr. n. a place near Kadesh. בֵּרָבִעְּ

וֹרְעָה 1Chr.7,23 acc. Fuerst: a gift (Ar. ברע to give).

נְּרוֹק (imp. בְּרַלְ to shine, to lighten

בְּרָק בְּרָק send forth a lightning Ps.144,6.

l. (c. בְּרָקִים, pl. בְּרָקִים, m. 1) flash, lightning בְּרָק Ez.1,13 lightning-flash; קלת וֹבְרָקִים thunders and lightnings Ex.19,16.— 2) brightness, glitter בָּרָק בַּוְרָבִּי the glitter of my sword Deut 32,41.—3) pr.n. commander, who together with Deborah defeated the Canaanites.

pr. n. m. בַּרִקוֹם

(בּרָקנִים (only pl. בַּרָקן m. thorn.

a. בְּרָקת f. emerald (a precious stone).

Niph. וְבָר (fut. יְבָּר; imp. בְבָר) to keep oneself pure; pt. בְבָר he who is pure.

Pi. בָּרֵר ל with בָּרֵר (inf. יְבָּרֵר ל with (יִבְּרֵר ל to purify.

Hiph. הַבֶּר (inf. הְבֶּר) to cleanse (grain) הַבָּר הוֹא לִוְרוֹת וְלוֹא לְהָבֵר not to winnow, nor to cleanse Jer.4,11.—2) to polish, to point הַבָּרוֹ הַחָצִים

polish the arrows 51,11.

Hithp. לְתַבְּרֵר (fut. יְּהְתָּבְּר) to show oneself pure איים שני with one who is pure show thyself pure Ps. 18,27; in 2S.22,27 יְּהָבָּר for יְּהָבָּר.

יַּבְרְשַׁע pr. n. king of Gomorrah. בּרְשַׁע בּרוֹתָה see בּרֹתֵי.

רא בְּשׂוֹיף pr. n. a brook near Gaza. בְּשׂוְרָה see בְּשׁוֹרָה.

יותר intr. to hoil, to seethe.—
2) to ripen, to he ripe קצִיר the harvest is ripe Jo.4,13.

Pi. בְּשֶׁל (fut. יְבַשֶּׁל) tr. to hoil, to cook, to roast.

Pu. בְּשֵׁל (pt. מְבְשָׁל) to be hoiled. Hiph. הְבְשִׁיל to make ripe, to ripen.

יבְשִׁלְם (f. בְּשֵׁלָה) adj. hoiled, cooked. בְּשָׁלְם $pr.\ n.\ m.$

קּלְשָׁקֹי (sf. יְשְׁקֹי m. balsam-plant. יְהָשָׁן a. בְּשָׁקוֹ (pl. קּנְשָׁן m. aromatic odor, fragrance, spice בְּשָׁם cinnamon of spice (fragrant cinnamon), בְּשָׁם spicy reed Ex.

30,23; רָאשִׁי בְשַּׂמִים the chief of

spices Cant.4,14.
קיים pr. n. f.

בּיִּעָרָה f. shame.

(coly once Pi. for בּוֹם) to tread upon בּוֹשֵׁקבֶם עַל־דָּל your treading upon the poor Am. 5,11. רוֹנְהַשְּׁר (to announce, to bring glad tidings; pt. קּבָשְׁר (f. הְשָׁבְשׁׁר) messenger of good news.—

2) to relate, to tell, to declare.

Hithp. לְּבַשְׁר to be told good news.

meat בְּשֶׁר (c. בְּשֶׁר (c. בְּשֶׁר (c. אַבְּשֶׁר (c. בְּשֶּר (c. אַבְּשָׁר (c. אַבְּשָׁר (c. אַבּשָּׁר (c. אַבּשָּר (c. אַבּשָּׁר (c. אַבּשָּׁר (c. אַבּשָּׁר (c. אַבּשָּׁר (c. אַבּשָּׁר (c. אַבּשָׁר (c. אַבּשָּׁר (c. אַבּשָּר (c. אַבּשָּׁר (c. אַבּשָׁר (c. אַבּשָּׁר (c. אַבּשָּׁר (c. אַבּשָּׁר (c. אַבּשָּׁר (c. אַבּשָׁר (c. אַבּשָּׁר (c. אַבּשָּׁר (c. אַבּשָּׁר (c. אַבּשָּׁר (c. אַבּשָּׁר (c. אַבּשָּׁר (c. אַבּשָׁר (c. אַבּיּבּי) (c. אַבּישָׁר (c. אַבּיבּי) (c. אַבּישָׁר (c. אַבּיבּי) (c. אַבּיבּיל (c. אַבּיבּי) (c. אַבּיבּיבּיר (c. אַבּיבּיר (c. אַבּיביר (c. אַבּיבּיר (c. אַבּיביר (c. אַבּיבּיר (c. אַבּיביר (c. אַ

Ch. m. 1) flesh.— 2) living creature.

a. בְּשׁרְה a הְּשׁרְה a messagehearer 2S.18,20. — 2) reward for a message אָשׁ רְתְהִי־לוֹ בְּשֹׁרְה who [thought] that I should give him a reward for the message 2S.4,10.

shame, disgrace; fig. of an idol: רְּבֶּשְׁתוֹ בְּלֵבֶּשׁׁת הַנְּשְׁתוֹ לַבּשֶּׁת altars to the shameful idol (in allusion to the בַּשְׁתוֹ Jer.11,13.

תְּבָּוֹתְיּ (בְּחַבְּיְּ, from בְּיִּבְיּהְיּ ; pl. מְבָּנִיתְּ מּבְּנִיתְּ , c. חִבְּנִיתְ (בְּנִיתְ f. 1) daughter, female descendant,woman,maiden אוֹר שׁבְּיִר שׁבְּיִר בּוֹנִי whether a son... or a

daughter Ex.21,31; בַּאָבָה בָּהָה as the mother is, so is her daughter Ez.16,44; בָּנִים וּבְנוֹת sons and daughters Gen.5,5; בְּנוֹת הָאָרָם the daughters of man, prop. female descendants of Adam Gen.6,2; אַשָּׁה לְבִנִי מִבְּנוֹת הַבְּנַעֵנִי a wife for my son from the daughters, i. e. maidens, of the Canaanite Gen. 24,3; of female inhabitants of a the בנות ורושבום: the daughters, i. e female inhabitants. of Jerusalem Cant.1,5; בְּנוֹת the women or female inhabitants of the land Gen.34,1; poet. of a country or nation: בַּת צָיוֹן the daughter of Zion, i. e. Zion ואבן,8; בת בול the daughter of Babel, i. e. Babylonia Ps.137,8; the daughter of my people, i. e. my people Jor.14,17; in connection with cities: environs, village (small places dependent on larger being considered as their daughters): נַת וֹבְנוֹתֶיהָ Gath and its villages 1Chr.18,1; with יַעַנָה it expresses the feminane of the animal:בות הַיַּעַבָה the female ostrich Lev.11,16, pl. בְּנוֹת וַעֲנָה Is.13,21; fig. בת־עַון the pupil of the eye Ps.17,8 (but see 교육); of young houghs or shoots (like בַנוֹת: בַנוֹת shoots running over צַעַרָה עַבִּי שוּר the fence Gen 49,22.— 2) II also expresses relation to age or condition: בַּת הְשָׁעִים ninety years old פָנוֹת הַשִּׁיר ; (בַּן; Gen.17,17 (comp. בָּנוֹת daughters of song, i. e. singers Ec. 12.4.— 3) in proper names:

בת־קַים a place near Heshbon.— שׁבֵּע wife of Uriah, afterwards of David.— בת־שְׁנֵע a person mentioned in IChr.3,5.

Il. (pl. בַּתִּים) m. a measure for liquids (of the same capacity as הַּלָּים for dry goods).

פתר (pl. בּחוֹת) f. prop. something eut off or separated, hence: a waste, a desert מָשִׁיתָהוּ מִשְּׁיתָהוּ I will ecovert it into a waste ls. 5,6; בְּחַרֵּה בַּחַרְיתָּ the valleys of the wastes 7.19.

pr. n. a) father of Laban and Rebecca. b) a city in Simeon בְּחוֹאָל Jos.19,4.

קתולות (c. בְּתוּלְה ; pl. בְּתוּלְה (יְבְּתוּלְה ; pl. יְבְתוּלְה virgin, maiden, bride יְבְּעָה יִבְּתוּלְה pringin, maiden, bride יְבְעָה מאס a virgin whom no man had known Gen.24,16; בְּתוּלְה אִשֶּׁר לֹא אֹרְשָׁה a maiden that is not betrothed Ex. 22,15; בְּתוּלְה יִעִּלְ-בַּעַל נְעוּרֶיה price ike a bride [lamenting] for the betrothed of her youth Jo.1,8; poet. of the Jewish nation: בְּתוּלַת poet.

יִשְרָאֵל the virgin of Israel Am. 5,2; בְּחִיבָּת בַּח עַמִּי the virgin of my people Jer.14,17.

maidenhood, signs of virginity.

דְּרָהְ pr. n. daughter of Pharaoh.

בּתוֹת see בַתּוֹת.

בּוֹת see בַּתִּים.

וו בַּת see בַּתִּים

Pi. to cut asunder בְּחַלְבּיתְם and they shall cut thee asunder with their swords Ez. 16,40.

רַתְר Pi. fut. בְּתֵר to cut into pieces, to divide.

רתב Ch. prep. after (from בַּתְר = מַּתְר after the place).

קּרֶר (ת. 1) what is cut off, a piece, a part; sf. בְּחָרִים Gen. 15,10; pl. בְּחָרִים Jer. 34,18 a. 19.— 2) a place cut through, a cleft mountains Cant. 2,17 (others: the mountains of Bether).

pr. n. a ravine on the eastern bank of the Jordan.

3 the third letter of the alphabet, called לְּבֶּלְ בֹּלְבְּלָ camel, from its original similarity to the form of a camel's neck; as a numeral בּבָּל, בֹּבָבּל, 2=3,000.

אַ (בּאָבּה) adj. proud, haughty.

וֹנְאָם (fut. וְנָאָד; inf. הֹאָן) to rise,

to swell, to increase, to grow לְּאׁי the waters rose (or swelled) Ez 47,5; אַהְרּגְּמָה can the bulrush grow Jb.8,11; fig. to be great, exalted, glorious בְּאָה בְּאָה he gloriously triumphed Ex 15,1.

f. pride, haughtiness.

נְאָרם (pl.ם (גְּאִים) adj. 1) high, exalted.— 2) proud, haughty.

pr. n. m. pr. n. m.

(c. אַבְּאַרָה (c. אַבְּאָרַה) f. 1) elevation, majesty.— 2) pride, haughtiness, arrogance.

קרוֹמִים m. pl. (after the form נְּקְרּוֹמִים the year of my redemption Is.63,4 (see also בַּאַל 1. 2).

ן (כּ וְלִּאֵן m. 1) rising, swelling of the waves Jb.38,11; the swelling of the swelling of the Jordan Jer.12,5.— 2) highness, excellence, majesty, glory, splendor בָּאוֹן בַּלִים the glory of his majesty Is.2,10; לְבָּאוֹן בָּקוֹל בָּאוֹנוֹ the glory of his majestic voice Jb.37,4; לְבָּאוֹן for excellence and for glory Is.4,2.— 3) pride, haughtiness [south of the Pr.16,18.

ון הַאוּת . 1) swelling, rising, mounting up אַלּה בּיָם the swelling of the sea Ps.89.10; the swelling of the sea Ps.89.10; the mounting (or rolling) up of smoke Is.9.17.— 2) great thing, excellent deed הַּאוֹת עָשָׂה he hath wrought an excellent thing Is. 12.5.— 3) excellence, majesty אַלְּה he is clothed with majesty Ps.93.1.— 4) pride, haughtiness אַלְהַרוֹ בְּנְאוֹת Ps.17.10.

בְּאֵיוֹנְים aāj. proud, haughty; pl. בַּאֵיוֹנְים the haughty ps.123,4(Ktib נְאֵי יוֹנְים) the haughty oppressors.

עניא pl. of ניא, which see.

נאל , pt. גָּאַל ; imp. גָּאַל ; pt. גּאָל , imp. גּאָל גוֹאַל, pl. גוֹאַלים; pt. p. גּוֹאַל, pl. נאולים, c. גאולי, sf. גאולים (גאולים) 1) to redeem, to repurchase וְגַשֵּל אֵת מְלַכַּר אָחִיו and he may redeem what his brother hath sold Lev. 25,25.- 2) to redeem, to deliver, to save וְאָלָם מְיֵּר־צָר he hath redeemed them from the hand of the adversary Ps.107,2;מְנֶנֶת אָגְאָלֵם from death will I deliver (save) them Hos.13,14; נְאֵל וִשֹּׁרָאֵל the redeemer of Israel Is.49,7; וָנָלְכוֹ there shall walk the redeemed 35,9; נְאוֹלֶי יְהוְה the Lord's redeemed Ps.107,2; נאול Is.63,4 my redeemed (Ges. a. Fuerst: my redemption, taking נאולים in this passage for an abstract noun).— 3) to avenge גאַל הַדָּם the avenger of the blood Deut. 19,6, whence גוֹאָל a kinsman, a blood-relative R.3,10 a. 12.— 4) to redeem a widowed kinswoman (i.e. to marry her when her husband died childless) אָם־וָנְאָרָךְ מוֹב וְנְאָל if he will redeem (marry) thee, well, let him redeem R.3,13.

Niph. נְאַשׁל (fut. יְנָאֵל) to be redeemed, to redeem oneself.

II. (fut. יְנָאַלְהוּ to defile, to pollute יִנְאָלְהוּ חשָׁהְ וְצֵּלְמְוֶת let darkness and the shadow of death defile it Jb.3,5.

Niph. נְגָשֵׁל (fut. לְנָאֵל) to be polluted, to be stained (נְגָאַלוֹ (בּנָגָאַלוֹ (בּנָגָאַלוֹ (בּנָגָאַלוֹ) בּנָאַלוֹ (בּנָגָאַלוֹ) are polluted with blood Is.59,3.

Pi. אַאָל to pollute, to profane בַּאָר גַאּלְנוּך wherein have we polluted thee? Mal.1.7.

Pu. בַּאַל (pt. בְּאַל) to be polluted, to be profaned, to be rejected as unfit from the priesthood Ezr.2,62.

Hiph. דְּגְאִיל to pollute, to soil, to stain יְבָל־בַּוּלְבוּשִׁי אָּנְאִלְתּי יַבְל־בַּוּלְבוּשִׁי אָנְאִלְתִּי and I have stained all my raiments Is.63,3.

Hithp. הְרַבְּאֵל to pollute oneself.
m. defilement, pollution, profanation; only pl. c. בְּאַל the defilements of the priesthood Neh.13,29.

רְּאָלְהוֹ (c. תְּאָלָהוֹ f. 1) redemption, repurchase בְּרִי נְאָלָהוֹ [means] sufficient for his redemption Lev.25, 26; מְשָׁלֵּהוֹ הַנְּאָלָהוֹ the right of redemption Jer.32,7 (for which v. 8 only בְּאַלָּהוֹ (for which v. 8 only בּאַלָּהוֹ (הַנְּאָלָה בּאַרָּה אָרוֹבְּאַלָּה בּאַלָּה בּאַלַר בּאַלָּה בּאַלַר בּאַל בּאָל בּאָל בּאָל בּאָל בּאָל בּאָל בּאָל בּאָל בּאָל בּאַל בּאַל בּאַל בּאָל בּאָל בּאַל בּאָל בּאַל בּאָל בּאַל בּאַל בּאַל בּאַל בּאַל בּאָל בּאַל בּאַל בּאַל בּאַל בּאַל בּאַל באַל בּאַל באַל באַל באַל באַל ב

בְּלִים a. וַבְּלִים a. עַל־בַּבְיּ m. 1) hack, hunch, hump עַל־בַּבְיּ שַל־בַּבְיּ upon my back have ploughmen ploughed Ps.129,3; of inanimate objects: upper part, upper surface of the altar Ez.43,13 — 2) hillock, heap, eminence בַּבִּי הַבְּיִי בַּרָּ heaps of clay Jb.13,12; בַּיִּ הַבְּיִי בַּרָּ thou buildedst unto thyself an eminence Ez.16,24 (others: vault, booth of harlots); of a shield: knob, boss אַבָּלְיָבְּי the bosses of his bucklers Jb.15,26. — 3) rim of a wheel; pl. sf. בַּלְיהָם their rims 1K.7,33.— 4) brow, only pl. his eyebrows Lev.14,9 (see also בַּבָּה).

ב<u>ו</u> Ch. (sf. בוֹב for הב<u>וֹ</u> m. back-

בּוּב Ktib 2K.25,12 for אָב, which see.

בּגַ m. 1) a board, a shingle 1K.6,9.—
2) pit, cistern, well Jer.14,3.—
3) only pl. בְּיִם locust 1s.33,4.

그3 Ch. (def. 內구) m. pit, den.

בוֹב pr. n. see בוֹב.

אבה m. pit, cistern, well, lake.

בְּבוֹת f. only pl. בַּבּוֹת eyebrows (see also בַּבּוֹת 4).

ַבְּהָינָה (fut. בְּבָה; pl. f. once הָנְבָּהֶינָה Ez.16,50; inf. בַּבְּה, verb. n. (נְבַהָה) 1) to be high, elevated, exalted, lifled up וַיָּגְבַה מִבָּל הָעָם and he was higher than any of the people 1S.10,23; וַתְגַבַּה קוֹמָתוֹ and her stature was (grew up) high Ez.19,11; מוֹנְבַּה וַרְנָה גְּבָאוֹת בַּמִּיאָפָּט and the Lord of hosts shall be exalted in וַיָּגְבַה לָבּוֹ בְּדַרָבִי יְהוָה; justice Is.5,16; and his heart was lifted up in the ways of the Lord 2Chr.17,6.— 2) to be proud, haughty גַּבָהוֹ בָנוֹת the daughters of Zion are צְיּוֹן proud Is 3.16, לא גַבַה לָבִי my heart was not haughty Ps.131,1; בַּנֶבוּ as high as heaven שַׁמֵיִם עַל־הָאָרֵץ is above the earth Ps.103,11; בילאד תוֹסְפִּי לְּנְבְהָה עוֹר and thou shalt never more be haughty again Zph.3,11.

Hiph. רָבְּיִב הָ (fut. תָּבִיבָּי to make high, to raise poet. יְבִּיבְּי to make high, to raise וּבְּיִבְי וּ I have made high the lowly tree Ez.17,24; בַּיבִי עִּי שְׁבָּי וּ he that maketh high his door Pr.17,19.— Before other verbs Hiph. supplies the place of an advert: יְבִירוּ עוֹף who dwelleth on high Ps.113,5; עוֹף they fly high upward Jb.5,7; also without יְוֹבִי וּ נְשִׁר בָּשׁר the eagle mounteth upward 39,27.

קּבָּה (only c. בְּבָה) adj. proud, haughty בְּבָה מִינֵים he who hath proud eyes Ps. 101,5; תְּוֹם proud in spirit Ec.7,8.

נְבְהָה (c. קּבְה also נְבְּה hut see נְבְּה f. הְבְּה pl. נְבְהָה f. הְבָּה alj. high, tall הַבּ a high mountain Jer.3,6; fig. proud, haughty עִינִי the eyes of the haughty Is.5,15.— This adjective is also used in the sense of a noun: בַּבְּה the height of his stature 1S.16,7;fig. בְּרָבּוֹה high triple and arrogance בַּבְּהָרָה stature בַּבְּרָבּוֹה also is the sense of a noun:

talk no more arrogance, i. e. speak no more arrogantly 18.2,3.

לֶבְהוּת f. haughtiness, pride.

(pl. נְבוּלִים) m. border, boundary, edge, extemity, territory.

לְבְּלְיֹת , גְבוּלִית , נְבוּלִית , נְבוּלִית , נְבוּלְית) f. border, territory.

בּבּוֹר adj. a. n. mighty, hero, chief הַּגְּבּוֹר הַּגְּבּוֹר הַנְּבּוֹר הַנְּבּוֹר מַלְּהָ בְּנִר מַלְּהְיּ הַּגְּבּוֹר מַלְּהְ בְּנִר מַלְּהְיִּ בְּנִר מַלְּהְ מַלְּהְיִ הַּגְּבּוֹר מַלְּהְ מִבְּוֹר מַלְּהְ מִבְּוֹר מַלְּבְּוֹר מַלְּבְּוֹר מַלְּבְּוֹר מַלְיִם מּשׁׁם מּשְׁבּוֹר בַּבְּבְּבְּבְּר בְּבִּוֹר בַּבְּבְבְּר בְּבִּר בַּבְּר בַּבְּר בַּבְּר בַּבְּר בַּבְּר בְּבִיר מַלְים מּבּוֹר מַלִים מוּלְבְּיִם מוּשְׁבְּר מוּלְבִּים מוּלְבִּים מוּלְבְּיִם מוּלְבִּים מוּלְבִּים מוּלְבִים מוּלִים מוּלְבִים מוּבּוֹר בְּבִּרְים מוּלִים מוּלְבִים מוּלִים מוּלְבִים מוּלִים מוּלִים מוּלְבִים מוּלִים מוּלִים מוּלְבִים מוּלִים מוּלִים מוּלְבִים מוּלִים מוּלִים מוּלִים מוּלִים מוּלִים מוּלִים מוּלְבִים מוּלִים מוּלְים מוּלִים מוּלִים מוּלִים מוּלִים מוּלְים מוּלִים מוּלִים מוּלִים מוּלִים מוּלִים מוּלִים מוּלִים מוּלִים מוּלְיים מוּלְים מוּלִים מוּלים מוּלִים מוּלִים מוּלְים מוּלְים מוּלְים מוּלִים מוּלִים מוּלְיים מוּלְיים מוּלְיים מוּלִים מוּלְיים מוּלְיים מוּלְיים מוּילִים מוּילים מוּילים מוּים מוּיל מוּלִים מוּיל מוּילים מוּילים מוּילים מוּייל מוּילים מוּיל מוּיליים מוּילים מוּיליים מוּיילים מוּיים מוּיילים מוּיליים מ

לבורות (pl. גבורות) f. strength, might, mighty deed. victory גְּבוּרָה הַבְּקְבָּה strength for war 1s.36,5; great is thy name נַרוֹל שָׁמָךּ בִּנְכוּרָה in might Jer.10,6; גָבוּרַתוֹ אֲשֶׁר the mighty deed that he achieved the mighty נְבוּרוֹת יַרוָֹה ; 1K.16,27 deeds of the Lord Ps.106,2; קוֹל the voice of a shout of vietory Ex.32,18.— בָּנְבוּרָה Ec. 10,17 for strenthening (אֹבֶלֿוּ) they eat for בּנְבוּרָה וְלֹא בַשְּׁתִי strengthening and not for drukenness); גבורות Ps.90,10 great vigor ימֵי־שָׁנוֹתִינוּ בָּהֶם שְׁבְעִים שָׁנָה) of life the days וָאָם בִּנְבוּרֹת שְׁמוֹנִים שְׁנָה... of our years are seventy years. and if by great vigor of life they be eighty...).

בּוּרֶה Ch. f. might, valor.

adj. bald (on the fore part of the head.)

f. baldness (on the fore part of the head) הַבְּקַרַחְוּ אוֹ כְנַבַּחְתוּ אוֹ כְנַבַּחְתוּ אוֹ בְנַבַּחְתוּ his bald head or on his bald forehead Lev.13,42; fig a bare place of cloth on the outer side הַבְּבַּחְתוֹ אוֹ בְנַבַּחְתוֹ אוֹ בְנַבַּחְתוֹ אוֹ בִּנַבְּחְתוֹ אוֹ בִנַבַּחְתוֹ אוֹ בִנַבַּחְתוֹ אוֹ בִנַבַּחְתוֹ אוֹ בִנבּחְתוֹ a decay on its inside or on its outside v.55.

¹⊇3 pr. n. m.

בְּבִּים pr. n. a place to the north of Jerusalem.

קּבְינְה , וְּבִינְה f. prop. curdled milk, hence: cheese.

נְּבְיעִם (c. נְבְיעִם; pl. נְבְיעִם) m. cup; also: cup of a flower, calix.

m. master, lord, prince.

לְּבִירָה (c. נְּבָרֶת; sf. נְבְּרָת) f. mistress, lady, queen.

m. ice, hail, crystal (see בְּרִישׁ

to set a landmark לא תַּפִיג נְבוּל לא תַפִיג נְבוּל thou shalt not remove the landmark of thy neighbor, which they of old time have set Deut.19,14.— 2) to bound in the first ited of the Jos.18,20; with a to border on הַבְּלְבָּה Hamath shall border thereon Zch.9,2. Hiph. הְנְבִּיל to confine, to set bounds to to the people (confine them) Ex. 19,12.

קבל pr. n. Phenician city, gent: אָבָל בְּבֶל pr. n. a mountainous country inhabited by Edomites, south of the Dead Sea.

נבול sce גבל.

יַבְלּוֹת f. twisted work בְּלְת , נַבְלּוֹת twisted chains Ex.28,22.

מבן adj. gibbous, hump-backed.

(only pl. בּרָנְיִם m. 1) summit, peak peaks Ps.69.16 — 2) adj. hilly, peaked הַרִים בַּרְנָיִם peaked mountains Ps.68.17.

לְבַע pr. n. a city in Benjamin בְּבָע pr. p. a city in Benjamin בּנְיִמִין בּנְיִמִין בּנִים 28.5,25; in Jud.20, 10 a. 33 בָּנִימִין and בְּנִימִין stand for בְּנִים .

קּבְעוֹת. (pl. וְּבְעוֹת. c. וְּבְעוֹת. f. 1) hill, height.— 2) pr. n. Gibeah: a) a city in Benjamin 18.13,2—גּבְעַת 18.18,28, birth-place of Saul 18. 10,26, wherefore it is also called יַבְעַת פִּינְתָם 11,4 b) a place in Judah Jos 15,57. c) קּבְעַת פִּינְתָם a place in Ephraim.

נְּבְעוֹן pr. n. a city in Benjamin;
gent. נְבִענִי .

תְבְעַל m. flower-cup, ball, capsule; occurs only once and in an adverbial sense בַּפִּשְׁקָה נְבְעִל the flax was in its flower Ex.9,31. וּבְעַר pr. n. see נְּבְעַר 2 a.

לַבֶּר (^ בְּרֵי fut. יְנָבֵּר) to be strong, mighty לְנָבִר they grow strong in wealth Jb.21.7; they grow strong in wealth Jb.21.7; they grow if mighty is his kindness over us Ps.117,2; with יְנָבְר יִשְׁרָאִל to be stronger, mightier.— 2) to prevail, to overpower, to conquer יְנַבְר יִשְׁרָאִל and Israel prevailed Ex.17,11; they overpowered us 2S.11,23; with a to predominate יִבְּרִר בְּאָרָוֹי Judah predominated over his brothers 1Chr.5,2.—3) to increase, to swell יַבְּרָר בָּבְרַר בַּאָרָוֹי and the waters increased Gen.7,18.

Pi. נְבֵּר (fut. יְנַבֶּר) to make strong, to strengthen, to exert strength וְחַיָּרִים בַּיִין and I will strengthen them in the Lord Zch. 10,12; he should exert more strength Ec.10,10.

Hiph. הְּבְּיר (fut. יְלְפְּינוּ to exert strength, to strengthen יְלְשׁנֵנוּ with our tongue will we exert strength Ps.12,5; וְהָנְבִּיר בְּרִית and he will strengthen the covenant Dan.9,27 (Fuerst: will make the covenant difficult).

Hithp. לונית (fut. יוֹתְנַבֵּר) to strengthen oneself; with על to get the victory over his enemies Is.42,13; with אָל־שַבּי וֹתְנַבָּר he will get the victory over his enemies Is.42,13; with אָל־שַבּי וֹתְנַבְּר he showeth himself strong against the Almighty Jb.15,25.— 2) to increase greatly, to exceed וּלְּשִׁעִיהָם

and their sins that they ave exceeded Jb.36,9.

גָבֶר (אִיבֶּן; c. נְבְּרָים m. שׁ,; pl. שׁ, man, male person, husband.—

2) mighty man, warrior אָבָר בַּטְסַלְּתוֹ יֵלֵכוֹן (אִיבֵּן קַלְּצֶרְ חַלְצֶּיִן מְּעַבְּר חַלְצָּיִן מְּנְבֶּר חַלְצָּיִן מְּעָבִּר חַלְצָּיִן מְּעָבִר חַלְצָּיִן מְּעָבִר חַלְצָּיִן מְּעִבּר חַלְצִּין מִינִּלוּן (אִישׁ pird up like a mighty man thy loins Jb.38,3.— 3) every one (like מִּישׁ pine course they go Jo.2.8.

קבר pr. n. m.

קבר (archaic form for הָבֶּלֶ m. man בְּבֵר מָּבִים an upright man Ps.18,26. בר מָבִין Ch. (pl. (גְּבָרִין m. man.

קּבְּעוֹן pr. n. a place בְּעוֹן Neh.7,25.
Ch. m. strong man, mighty warrior.

pr. n. one of the seven archangels Dan.8,16.

(אַבְרָתְה (sf. אָבְרָתְה f. mistress, sovereign lady (בְּרָרָתְה).

to become dense, to thicken. נבשׁ pr. n. a city in Dan.

נְג (c. גבּ: sf. נְּגבּׁי, pl. נְגַבּׁה m. top, roof; with ה loc. בְּבָּבְּׁה to the roof Jos.2,6.

m. 1) coriander.— 2) pr. n. Babylonian god of fortune (Jupiter).

I. m. fortune, good luck (see בָּלְּבֵּי); בְּבָּ Gen.30,11 Ktib for בָּבָּ ק good luck hath come (others: בְּבָּ adv. fortunately).

The pr. n. 1) son of Jacob, also the tribe and its territory named

after him; gent. לֵכֵי .-- 2) a prophet at the time of David.

יוּנְרָבְרֹיָא Ch. (pl. def. נְּדְרָבְרִיּא) m. treasurer (comp. נְּדְרָבִריָא).

קרגד a. בְּרְבֶּדְ pr. n. a station of the Israelites in the desert; with ה loc. גְרְבָּדָה.

נְבְּדֹּוּ (fut. pl. יְבְּדֹּוּ) prop. to cut, hence (acc. Fuerst): to decide יְבְּדֹּוּ עֵל נָבָּשׁ they decide upon the life of the righteous Ps. 94, 22 (others: they band themselves together against etc., from נַבְּדֹּ II., which see).

Hithp. to cut (or scratch) oneself וְיְתְּגּוֹרָדוֹ ... בַּתְּרָבוֹת and they cut themselves... with swords 1K. 18,28.

וו. to bind together; only Hithp.
הְתְגּוֹתֵר to hand themselves together, to assemble themselves by troops in a harlot's house Jer.5,7.

Ch. to cut down נְדַרְּ Ch. to cut down נְדָרְ cut down the tree Dan.4,11.

קֹרָה (only pl. c. נְּרוֹת) f. hank of a river.

יַחַצַר נַּבָה see נַדָּה.

נְרְוּדֶי (pl. יבּ, נְּרוּדִים, c. יְבוּדִים) m. 1) cut, furrow, ridge מחת נְרוּדֶים smoothing down her ridges Ps.65,11.—2) hand, troop (of soldiers or plunderers) יִנְצָאִי צְרָא the men of the hand 2Chr.25,13; יִנְאָי בְּרָא that went out to the host

by troops 2Chr.26,11; שְׁרִיבְדּוֹיִם leaders of troops 2S.4,2; poet. בתר daughter of troops, i. e. wandering crowd Mic.4,14; fig. misfortune, disaster יַחַר יָבאוּ נְדִוּדְי together come on his troops, i. e. misfortunes Jb.19,12.

קרוֹרה f. only pl. וְּדְרוֹּה incisiona or scratches Jer.48,37.

נְרוֹלָה f. נְּדָל־, נְּרֹל , בָּרוֹל; f. נְרוֹל; pl. גדולים, f. גדולים) adj. great, large הַנְּרוֹכְ הַנָּרוֹל the great sea Num. 34,6; עיר גרוֹלַה great (or large) city Gen.10,12; of time: long הַיּוֹם the day is long 29,7; of the voice: loud קוֹל גַרוֹל a great (loud) voice Deut.5,19; of age: elder בָּנוֹ his elder son Gen. 27, 1; from the greatest מָגְרוֹלָם וַעַר־קּמַנְּם (oldest) of them to the least (youngest) of them Jon.3,5; of condition: high, notable, eminent the high priest Hag. הַבַּרוֹל 1,1; אָשָה גְרוֹלָה a great (i. e. notable) woman 2K.4,8; c. נָרַל־חָמָר great in kindness Ps.145,8; נְּדֹל קּעָצַה great in counsel Jer.32,19.— The feminine form is often used as an abstract noun signifying a great or proud thing: לַעשוֹת קַטַנָּה to do a small or a great thing Num.22,18; עוֹשֶה גָרוֹלוֹת who doeth great things Jb.5,9; לְשׁוֹן the tongue that מִבַבֶּבֶת נִּדֹלוֹת speaketh proud things Ps.12,4.

. ּנְּדְלָּה see נְּדוֹלָה ,נְּ**דוּלְה**

קדוף (only pl. גדופים a. ונדופות m. reviling, scorn.

וְבְּרוֹבַה f. reviling, scorn.

יְבְיִים (pl. נְּבְיִים , c. נְּבְיִים) m. kid, little goat.

173 pr. n. m.

pr. n. m.

(only pl. sf. בְּדְיָה (thid, little goat.

(only pl. בְּרִיל m. 1) twisted threads, tassel, fringe Dcut.22,12.

—2) festoon (an ornament on the capitals of pillars) 1K.7,17.

שׁלָּכִישׁ m. 1) pile of corn, heap of sheaves Ex.22,5.— 2) tomb-hill Jb.21,32.

לְנֵתְל , נְּתֵל , נְּתַל the cry of them was great Gen.19,13; בְּרַלְּק thou art very great Ps 104, 1.— 2) to become great, to grow up יַנְיְבֶּל הַיָּבֶּל הַיָּבֶּל הַיָּבֶל הַיָּבְל הַיָּבֶל הַיִּבְל הַיָּבְל הַיָּבְל הַיִּבְל הַיְּבְל הַיְּבְל הַבְּלִיבְי בַּיְבְיב ל הַבְּלִיבְי thy life was highly valued... in my eyes 18.26,24.

 grow the locks of the hair of his head Num.6,5; of children: to bring up their children Hos.9,12.

Pu. pt. מְנְדָל to be brought up. Hiph. הגדיל (fut. יגדיל) to increase, to magnify, to do great or proud things אַגְּדִיל הַמָּדוּרָה I will increase the burning pile Ez. and thou וַתַּנְהֵל חַסְרַךְּ עִמַּרִי and hast magnified thy kindness with me Gen.19,19; הָנְדַּלָהִי מַעֲשֵׂי l made great works Ec.2,4; הגדיל לַעשות he hath done great things Jo.2, 20; ראוּ אָת אַשֶּר־הָגִּדְל עִפְּכֶם see what great things he hath done with you IS. 12,24; וַתַּגָּדִילוּ עָרַי and ye acted proudly a- בְּפִּ'כֶּם gainst me with your mouth Ez. אָלָי הָנְדִּיל (a5,13; אָיַדִּיל הָנְדִּיל he that hateth me hath acted proudly (insolently) against me Ps. 55, 13; he hath lifted up הְגְּדִיל עָבֵי נָבָּב his heel against me 41,10.

Hithp. הְתְּבֵּדְל one-self above, to show oneself great, to boast oneself יהָבַּדְלְּהָי וֹ וֹהַתְּבַּדְלְּיִתְי I will magnify myself and sanctify myself Ez.38,23; בּיִתְּלִיכִּוֹ הַאַנִּבְּל רַמַשׁוֹר עַל־מִנִיפוֹ shall the saw magnify itself against him that shaketh it? ls.10,15.

adj. hecoming great or strong; pl. c. נְרֵלֵי בְשָׁר strong of flesh Hz. 16,26.

pr. n. m.

m. greateness, (נְּרָלוֹ a. נְּדָלוֹ) m. greateness,

talness; fig. might, majesty, exaltation, pride, haughtiness. גַרוֹל see גַרוֹל.

קֹבֶּלְ f. 1) greatness, majesty; 2) great achievement.

נְּרוּעִים .pt. p. נְּרְוּעַ, pl. יְנְבַע ; pt. p. נְּרְוּעִים , pl. נְּרְוּעִים , it cut off, to hew down, to break, to destroy.

Niph. Yill to be cut off, to be hewn down, to be broken, to be destroyed.

Pi. אָבַן (^ נְבָרֵע ; fut. אַבָּרָע , ^ יְנַבֵּרַע , ' יְנַבֵּרַע ; fut. יְנַבֵּרַע , ^ יְנַבַּרַע ; to cut asunder, to break to pieces. Pu אַבּע to be cut down.

נְּדְעוֹן pr. n. a judge of Israel Jud. 6,11 (also named יְרָבַּעִל).

בּדְעִם pr. n. a place in Benjamin. בּדְעִם pr. n. m.

only Pi. 772 to revile, to blaspheme.

ינור (fut. וְגְּבֵּר) 1) to hedge in, to enclose.— 2) to repair גְּרֵר פָּבֶץ repairer of the breach Is.58,12; בֹּרָרִים 2K.12,13 masons.

רוֹ (גַּרֶר כּ. גְּבֶרְ (כּ. גְּבֶרְ בָּר יִּבְּרָ ; pl. enclosure, fence. — 2) walled place.

pr. n. a city in Palestine.

נְדוֹר, בְּדוֹר pr. n. a) a person. b) a place on the mount of Judah.

ין (גְּרָרוֹת ,c, בְּרֹרוֹת .a נְּרָרוֹת ,c.) נְּבְּרְרוֹת .l) wall, hedge, fence.— 2) hurdle, fold אָבְרוֹת צאון sheep-folds Num. 32,16.— 3) pr. n. a place in Judah בְּרַרְתִי , which see; gent. נְּרַרְתִי .i.יִרִי ...

מורות pr. n. a place in Judah.

בְּרֵרוֹתְיִם pr. n. a place in Judah. גְּבֵרוֹ see גְּבֵרוֹ 3.

וּנְרֶרֵת f. enclosure, wall.

only Ez 47,13 for או valley, plain acc. ancient interpreters miswritten for הווה.

קרה (fut. לְּנְהֶה מְכֶּם מְוֹיר he will not remove from you your bandage Hos.5,13.

הַתְּה healing. health בְּקְהַה אַ f. healing. health בּקְה a merry heart causeth good health Pr.17,22 (acc. some ancient interpreters בּוֹלְ body: a merry heart doeth good to the body).

נְהַר (fut. וּנְהַר) to prostrate oncseIf.

נָאתי m. back (נְּנָם, בָּנָּהְ אָמַרִי נַּנָּוֹ (sf. נְאָרָהְ אַמְרֵי בָּנוֹ מּח and me hast thou cast behind thy back 1K.14,9.

בָּר (c. וֹזְ a. וּנִיְּה ,נַּוָּה הָּנַּיְה (c. וֹזְ a. נְּנִיּה בְּרִיב בְּנַוְּה and inside, midst בְּנִיתְּ בְּרִיבְה בְּרִיב בְּנַוְּה and thus was it written therein Ezr. 5,7; טְנוֹץ נוֹרָא out of the midst of the fire Dan.3,26.

(בּוֹלְ Heb.; sf. 'וּגִּוֹךְ הַּנִּי m. 1) back הַשְּׁלֵכְהַ אַחֲרֵי גוַךְ בְּלִּחְשָׁאַי thou hast cast behind thy back all

my sins Is.38,17.—2) middle, midst מְוֹיבֵּעוֹ they are driven out of the midst (of men) Jb.30,5.

813 see 13 Ch.

to dig, to plough; only pt. pl. מְיָנְרִים to dig, to plough; only pt. יוֹנְרִים to dig, to plough; only pt. pl. (יְנְרִים בּוֹלָ

לְגוֹב (בּבֹ (בּב (בּב) גּוֹבֵי , גּוֹב (בּב (בּב) גּוֹבֵי , גּוֹב as locusts upon locusts (i. e. swarms of locusts) Nah.3,17.

jj pr. n. a) prince of Magog. b) descendant of Reuben 1Chr.5,4.

בוה Ch. f. haughtiness.

אני from גּוֹיִן; Ktib Ez-36 for גּוֹיִן; from אוֹי, which see.

II. (sf. יוֹיֹן) m. refuge (from אוֹן II., but see also וּבְּוֹיִן.

אוֹלִים (pl. גּוֹזְלִים m. young bird, young dove.

אָרָה n. a place in Mesopotamia. (וֹתְּהָ וֹיִתְּהָ וֹלְתְּחָ וְלְּהָּהְ , הַּוֹּתְּ וְלִּתְּחָ וְלְּתְּחְ וְלְּתְּחְ וְלִּתְּחְ וְלֵּתְּחְ וְלֵּתְּחְ וֹצִא in issuing forth it came out of the womb (of the earth) Jb.38,8.— 2) to bring forth, to beget אַרָּה וֹנְהִי מָבָּעִן be in pain and bring forth Mic.4,10; אַרָה וֹנְהָי מָבָּעוֹן thou art he who brought me forth

from the womb Ps 22,10.

Hiph. הָגְים (inf. הָגְים; fut. הַגְים, יָגְיְם הָּגְים) to issue forth, to rush forth issuedst forth with thy rivers Jb.32,2; יְנִים Jordan will rush to his mouth 40,23; מְנִים מְמָכִוֹם he rushed forth from his place Jud. 20,33.

רָּבְיּחָן Ch. Aph. רוּאַ (pt. f. pl. רְבָּיוֹתְ) to break through.

גוֹים (sf. גּוֹיִם; pl. גּוֹיִם, c. גּוֹיִם; sf. בּוֹיִם; pl. בּוֹיִם; sf. בּוֹיִם; sf. בּוֹיִבָּה בּבֹיָבָה m. prop. body, hence: nation, tribe, people; pl. heathens, non-Jews, gentiles.

וְבְּוֹיִה (c. בְּוֹיִית; pl. pl. הָנִינְית) f. body, corpse. בְּיִלְ see גִּיל .

בּוֹלֵת f. 1) exile, banishment.— 2) coll. exiled people, exiles.

וֹלָן pr. n. a city in Manasseh.

יים אונים א m. pit.

1) pr. n. son of Naphtali.— 2) patr. 1Chr.5,15.

עָרָע (fut. יְלְנֵע ; pt. אַנְיְ ; inf. אַנְאַ a. עוֹבְיֹיִ to expire, to die, to pine away, to perish.

קְנִיפּוּ to shut יְנִיפּוּ to shut יְנִיפּוּ they will sbut the doors Neh.7,3.

הבוה f. body, corpse.

ן גָּרָר 1. (pret. בְּיָנֵר , יָגוּר fut. גָּרָר ; pt. m. אָן, pl. בָּרִים, c. נָרָים; pt. f. הַבָּיַר, c. גור; imp. גור (גוּר) to dwell, to sojourn, to abide, to remain וָּלֶב" מול עם־בֶּבֶש and the wolf shall dwell with the sheep ls.11,6; "עַבוֹ with Laban have l sojourned Gen.32,5; מִי יָגוּר בָּאָהַלֶּך who may dwell in thy tent? Ps. 15,1; יְגוּר אָגִיוֹת should tarry (or remain) in ships Jud.5,17; בַּנָר and he sojourned in Gerar Gen 20,1; לא וגורה בעו evil cannot abide with thee Ps.5,5; בַּגַּר בָּתוֹכְכֶם that sojourneth among you Lev. 16,30; לְרֵי בֵּיתִי ye that sojourn in my house Jb.19,15; וֹמְנַרֵת בֵּיתָה and of her that sojourneth in her house Ex.3,22.— 2) to assemble, to gather together נגורו עַלִי עַוָּים the mighty gather together against me Ps. 59, 4; יָגורוֹ מִלְחָמוֹת they gather together for war Ps.140,3; whosoever assemble מִיבָּר אָתִּךְּ together against thee Is.54,15. -בוּרֵי Ez.21,17 from מָנָר, which see.

Hithp. הְתְּגוֹרֶר 1) to sojourn, to dwell אֵיֶּיך אֲנִי מְתְגוֹרֵר עָפְּה with whom 1 sojourn 1K.17,20.— 2) to assemble themselves, to gather 11. (fut. יְגוּר imp. זְיָגוֹר) to fear, to be afraid קְמָנוּ יְגוּרוֹף let them he afraid of him Ps.38,8; בְּחָר מְפָגוּ הָדֶר הָרָם מִפְּגוּ הָדֶר בְּרָם מִפְּגוּ הָדֶר לַכָּם מִפְּגוּ הָדֶר לַכָּם מִפְּגוּ הָדֶר לַכָּם מִפְּגוּ הָדֶר לַכָּם מִפְּגוּ הָדְר בִּית be ye afraid of the sword Jb.19,29.— 2) to be concerned, to be anxious property carry about the calves of Beth-aven are auxious the inhabitants of Samaria Hos.10,5.

גוֹרִים , גּּוּרִים , עַבּיים , גּּוּרִים (גּוֹרוֹם m. young animal, a whelp (particularly of lions) גּּוּרְ מַּרְיִם נְּבִּין הַ נְּיִם אַנְייִם לְּבִּין the whelps of lions Jer.51, 38; בּיִרִים גַּּנִין הּיִנִיקוּ גַּוּרְיִהָן seven the jackals... give suck to their young ones Lam.4,3.

בעל pr. n. a city in Arabia.

גוֹרֵל (c. גוֹרֵל ; pl. גוֹרֵל) m. 1) dic, lot אוֹרָל ; pl. אוֹרָל) m. 1) dic, lot אוֹרָל ; they cast a lot Ps. 22,19.— 2) a portion that falls to one by lot יַבְּילוּ אָרִי רְגוֹרָל come up with me into my portion (of territory) Jud.1,3.— 3) fig. lot, destiny הַנְרֵךְ מְנַת מְרֵוֹךְ this is thy lot, the portion of thy measures Jer.13,25.

Ktib Jer.2,25 for גְּרוֹן, which see.

m. clod. lump (of earth).

m. 1) shearing, clipping אָנוֹ צֹאוּנְהְ the shearing of thy sheep Deut. 18,4.— 2) mowing, mown grass like rain upon mown grass Ps.72,6; pl. c. לְּמָטֶר עַלְיגָּוּ the king's mowings Am.7,1.

Heb. a. Ch. treasurer; pl. Ch. נְּלֶבְרִין Fzr.7,21 (comp. נְּלֶבָר).

to eut, to hew; fig. to form; pt. sf. אַהָה גוֹיִי thou art he who hath formed me Ps.71,6 (Stb.).

 $\bigcap_{i=1}^{n} (c. \bigcap_{i=1}^{n}) f.$ shearing, fleece.

(fut. יְבָּוֹן ; pt. וֹבֵּוֹם , pl. בְּוֹנִים , יְבָּוֹן ; imp. f. וְבָּוֹן ; inf. וֹבְּוֹן a. וֹשׁ) to cut off, to shear.

Niph. נְגוֹין to be cut off, to be extirpated (but see וַנָּוֹין I.).

113 pr. n. m.

(from לְּנֵהְ from בְּנֵיתְ f. cutting, hewing; with אָבֶן hewn stone, squared stone stone אַבֶּן בְּנִיתְ hewn stones 1K. 5,31; also without אַבָּן in a concrete sense: לֹא־תִּבְנָה אָתְהָן; houses of hewn stone Am.5,11; לְאִרתְּבָנָה אָתְהָן; thou shalt not build it of hewn stone Ex 20,25.

קוול (fut. יְנִוֹל ; pt. pt. יְנִוֹל ; pt. p. קְנִוֹל ; pt. p. קְנִוֹל prep. to cut off, to tear off, hence:

1) to strip off, to flay בְּוֹל עוֹרֶם who strip off their skin from them Mic.3,2— 2) to take away, to snatch, to rob בַּוֹל מָעֵל יִהָם מוּל and he snatched the spear out of the hand 2S.23,21; דְיָל בְּיֹל בִינִוֹל מִשְׁבָּי rob not the poor Pr. 22,22; fig. בּיִלְּיל מִישְׁלָּי to rob, i. e. to deny right or justice; of heat: to consume יִּילְּיל מִימִי drought and heat consume the snow-waters Jb.24,19.

Niph. לְנִוֹל to be robbed; fig. of sleep: שְּנְחָל הְּשְׁנְחָל their sleep is robbed Pr.4,16.

נול (c. בְּוֶל) m. robbery, robbing מוֹל (c. בְּוֶל) m. robbery, robbing and they practice robbery Ez.22,29; fig. ביי מישְׁבָּט robbing of right or judgment Ec.5,7.

לְּנִלְּהְ (c. בְּוֹלֵתְ f. that which has been robbed, plunder הַּבְּוֹלְה הַלְּיִב אָתר and he shall restore that which he hath robbed Lev.5,23; הַּעָנִי the plunder of the poor Is.3,14.

m. a kind of locust.

□<u>13</u> pr. n. m.

gent. of an unknown place אָנְיְי or יְנְיִן וֹ 1Chr.11,34.

עוֹן, (sf. יֹנְוֹעָם, בּנְוֹעָם) m. trunk, stock, stem (of a tree).

לו (fut. וְּנִוֹר pt. וְנֵוֹר imp. וְנֵוֹר to eut, to divide לווֹר יַם־םוֹּך he who divided the Red Sea Ps 136, 13; of trees: to cut down to fell בּיְנִינְיוֹר הָעִנִים and they cut down the trees 2K.6,4. בּיַנְיוֹר הָעִנִים ls.9,19 and he consumeth (others: he snatcheth).— 2) to be cut off, destroyed אַבְּיֵר מִבְּיִבְּיִר צֵאוֹן the flock shall be cut off from the fold Hab.3,17.— 3) to decide, to decree זֹרְיִנְיִר אֹבֶר and if thou decide a thing Jb.22,28.

Niph. אויף (בְּוֹלֵ בֹוֹ to be cutt off, taken away, separated, excluded בְּיִלְר מִיְרֶךְ חַיִּים he was cut off (taken away) from the land of the living ls.53,8; לאַרָר they are cut off from thy hand Ps.88,

6; לְּגַר מְבֵּית יְרֹהָי he was separated (excluded) from the house of the Lord 2Chr.26,21. — 2) to be undone, to be lost אָפַרְהִי נְגָוַרְהִי גְּבָּוְרָהִי נְגָוַרְהָי נְגָוַרְהָי עָבְיִר יִנְגַוּרְהִי נִגְוַרְהִי we are undone Ez.37,11. — 3) to be decreed, to be determined בָּי what had been decreed concerning her Est.2,1.

Ch. to decide, to determine; pt. pl. def. אָוַרֵיָא the determiners of fates Dan 4,4.

Itp. אָתְנְּוֹר to tear itself away, to be separated.

וֹגוֹרָ I. (pl. וְלֵוְרִים) m. piece, part.

II. pr. n. a Phenician city, afterwards in the hands of the Philistines.

וֹבְּהָרָ 1. adj. f. separated, solitary אָרָץ נְּוֹרָה a solitary land Lev.16,22.

ווּבְּהָה f. decree, sentence אָלְהָה the decree of the Most High Dan.4,21.

figure, form.— 2) separate or secluded place (of the temple buildings).

נְרֵי (Ktib נְּרָבְי) pr. n. a people in the south of Palestine (acc. Sth. gent. probably of נְּרָב II., which see).

וון m. (c. ן הון) belly.

ניחון see נְחוֹן.

pr. n. servant of the prophet Elisha.

לַנְחָל, c. נָחָל, f. burning

coals נְחַלִּים אֵתָה עַלּ־ראשׁוֹ coals of fire ls. 10,2; נְחָלִים אֲתָה חֹתָה עַלּ־ראשׁוֹ thou rakest coals on his head Pr.25,22. בַּחָלֵּת (sf. בַּחַלְּתִי (sf. בַּחַלְתִי f. same as בַּחָלֵת they proverbially: יְבָבוֹ אָת נַחַלְתִי they will extinguish my coals (i. e. they will destroy my last offspring) 2S.14,7.

□□3 рг. п. т.

ובְתַר pr. n. m.

גָּיִא , גִּי , גַּי , גַּי , גָּי , גַּי , גַּי , גַּי , גַי , גַּי , גַי , גַּי , גַי , גַּי , גַי , גַ

נְיִר (pl. גִּיִרְם (pl. נְיִרְם m. prop. band, hence; vein, sinew נִידְּ תַנְּשֶׁה the vein of the heap-sinew Gen.32,33; נְיִרָים sinews and flesh Ez 37,8; fig. וּבְשֶּׁר מוֹר בַּרְוֹל עַרְפָּךְ and like an iron sinew is thy neck Is.48,4.

וֹנְתַּ see נֵיתַ

נְּלְעַת אַפְּה n a place near נְּלְעַת אַפְּה , נְּלְעַת אַפְּה pr. n. 1) one of the four principal rivers of Eden.— 2) a fountain west of Jerusalem.—

3) acc. Septuagint a name of the Nile Jer.2,18 (Fuerst).

אַחוֹי see ניחזי.

שְּׁמְחָה (I.m.1) exultation, gladness וּבִּילֹ שִּׁמְחָה (זְּבִּילִּי Joy and gladness Is.16,10; יַּבְיּלִי Joy and gladness Is.16,10; אַל הִשְּׁמָח. אֵיל נִילִּי לָּבְּילְּבָּי rejoice not...for gladness Hos.9,1.— 2) revolution of time, hence: age בּוֹרְיִים אַשֶׁר בְּנִילְּכָם the lads who are of your age Dan.1,10 (in later Hebrew בְּרַיִּנִילְּבָם a person of the same age).

בּילַה f. exultation.

נלה see נילה.

נלו sce בילני.

pr. n. m. בינת

קיר, גיר, m. lime, chalk.

ניך Ch. (def. נִירָא) m. lime.

ניש Ktib Jb.7,5 for גוש .

pr. n. m.

אנלים (בְּלֵים, c. בְּלִים) וּ heap, hill גל אַבְנִים a heap of stones Jos.7,26; שַׁמִיר לַבְּלָּ made of a city a heap (of ruins) Is.25,2.— 2) wave, billow בְּבֵלֵי הַיָּם like the waves of the sea Is.48,18.— 3) או Cant.4,12 a spring, a fountain.

גולל see גל.

לֹב m. round vessel for oil; sf. אָלָ Zch.4,2 its oil-vessel.

.וְּלָה see וְּלָא

m. barber שַלְּכִים a barber שַלְּכִים a barber's razor Ez.5,1.

יבֹב ע pr. n. a mauntain-ridge in Issachar.

בּלְבֵּל (pl. בַּלְבִּלְים m. prop. that which rolls (from בְּלִבְּל), hence: 1) wheel (of a chariot, of a cistern).— 2) rolling, whirling, whirlwind קיל the voice of thy thunder was in the whirlwind Ps.77, 19.— 3) whirling dust or chaff הוא שול בִּבְלְבַל לְבָּנִי סוּבְּה before the wind ls.17,13.

Ch. wheel; pl. sf. בֵּלְבֵּל his wheels Dan.7.9.

the wheel of his wagon Is.28,28.— 2) pr. n. a) a city near Jericho, once אָלְבַּל (Pr. n. a) name of three other places (Fuerst).

and she crushed his skull בּתָרץ אָרוּנְלְנָלְתּוּ f. head, skull מּלְפַנְים לְּגְלְנְּלְתּוּ 53; fig. head, person בָּקרָע בְּגָלְנָּלְתְּ a bekah for every head Ex.38,26; ביל אָרוֹנְים their number for each person 1Chr.23,3.

(גלָד (sf. גֶּלֶד) m. skin. hide.

וֹבְלָה: I. (fut. וְנָלֶה, ap. נַיָּנֶל; inf. abs. קלות, c. נְלוֹת) prop. to make bare, hence: ta lay open, to disclose, to reveal בְּלָה סוֹדוֹ he disclosed his secret Am 3,7; נְּלָה אֶת־אֹוָן he revealed to the ear of Samuel (i. e. he communicated to him) ווֹגֶל אָוֹנֶם לַמּוֹסֶר (1S.9,15 and he openeth their ear to correction Jb.36,10; pt. p. נְלוּי made known, published נְלֹּוֹי לִכְלֹּ־הַעַמִּים published to all the nations Est.3,14; also: open, unveiled אָת הֶּקְתוּם וָאֵת הָקַתוּם the sealed and the open deed (document) Jer. 32,14; נְלֹנִי with open (unveiled) eyes Num.24,4.

אנְגְלָה (fut. יְנְגְלָה ; mf. הֹנְלְהׁת יִנְגְלָה) to be laid open, to he revealed, to show oneself, to appear the intervent that the skirts are laid open Jer.13,22; אַלִיהָם וְנִגְלִינִוּ אַלִיהָם and we will show ourselves to them 1S.14,8; אוֹנָה אַלִיו דְבַר־יִהְהָּה nor yet was the word of God revealed to him 3,7; אַמֹר... לַאַטֶּר בַּחֹשֶׁךְ הִגְּלוֹ to say... unto those that are in darkness, Show yourselves 1s.49,9.

Pi. בָּלֵה (fut. וְבֵּלֶה , ap. יְבֵּלֵה ; imp. ap. אָרִוֹת to uncover, to open עָרְוֹת the nakedness of his sister hath he uncovered Lev.20, ווֹבְל יְהוֹה אָת עִינִי בִּלְעָם and the Lord opened the eyes of Bileam Num.22,31; with עַל to lay open, to show בּלָה עַל־תַמאֹתוֹן he layeth open thy sins Lam.4,22.

Pu. 721 to be bared. to be un-

covered, to be open אָלְיָת Nah.2,8 she was bared or stripped (others: exiled, see בְּלֵב וּ וּוּלָב וּ וּוּלִב וּ וּוּלַב וּ וּוּלַב וּ open reproof Pr.27,5.

Hithp. הַתְּגֵּלֵה (fut. ap. לְחָבֵּל Gen 9,21 and he uncovered himself; fig. to reveal or show oneself בְּהַנְּלֵּה לָבּוֹ in revealing his heart Pr.18,2.

ווּלֵכה (fut. וְנְלֶה, ap. וַנְּלֶה; inf. abs. ול, c. גְלוֹת (גְלוֹת) to be carried away into exile, to wander away, to emigrate בְּלָה עַבִּי my people goeth into exile ls.5,l3; נַיּגֶל יִשְׂרָאֵל and Israel was carried אַרְמַתוֹ away into exile from his own land 2K.17,23; הַּגְּלְנְּל נְּלֹה יִגְּלֶה Gilgal will go away into exile Am.5,5; until the carrying עַר גַלוֹת יִרוּשַׁלַם away of Jerusalem into exile Jer. 1,3; pt. גלים (f. גוֹלָה, pl. m. גוֹלָה) an exile, an emigrant בַּרָה אַתָּה thou art an exile from לְמִקוֹמֶהְ thy place 28.15,19; בֹלָה וִסוּרָה an exile and outeast Is.49,21; בואש at the head of exiles Am.6, 7.— 2) to depart, to vanish, to disappear נֶּלָה כָבוֹר מִיִשֹּׁרָאֵל glory is departed from Israel 18.4,21; לָרה מְשׁוֹשׁ הָאָרֶץ departed (gone) is the mirth of the land Is.24,11; the product of his וַגַּל וִבוּל בֵּיתוֹ house will vanish Jb.20,28.

Niph. נְגְלָה (fut. ap. בְּלָה, but see to depart, to be removed (נְגָל הֹיִנְי בְּאֹהֶל רֹיִנִי and it is removed from me as a shepherd's tent Is.38,12.

Hiph. בְּלֶה, הִּנְּלֶה, (fut. בְּנֶל, ap. נְנֶלֶה, to lead away, to drive (into exile).

Hoph. בְּלְח, הָנְלְתָה (f. הְנְלְת, הְנְלְת, to be carried away or driven into exile; pt. pl. בְּנְלִת (for בַּוֹגְלִים) Jer. 40,1 who were carried away.

נְבָלִי , נְּלִי (pt. אָלֵי; pt. p. נְלָא, וְּנְלְיה to disclose, to reveal.

. גוֹלָה see בּּלָה

=לבל dung).

יה pr. n. a city in Judah; gent. בילגי.

קלום (from בְּב) m. covering, mantle. בְּלוֹתְ (from בְּב) Il.) f. 1) exile, captivity.— 2) exiled people, exiles. בְּלוֹתְא Ch. f. exile בְּלוֹתְא exiles Dan.2,5.

ללח to be bare, to be naked, hence: Pi. רֹבָּיׁן to make bare, to shear, to shave.

Pu. to be shorn, to be shaved; pt. אָלְהָר יִי with shaven beards Jer.41,5.

Hithp. הְתַּבַּלֵח to shave oneself.

m. 1) plate, tablet (for writing).— In later Hebrew: margin of a page, a roll.— 2) polished plate, mirror.

נְּלִילְוֹת (pl. נְּלִילִוֹת) f. circuit, district, territory.

pr. n. a place in Benjamin.

יב pr. n. Goliath, a Philistine giant killed by David 18.17,4.

Niph. נְגוֹל (fut. יַבּל) to be rolled together, to roll forward יְנֵגלוֹ

be rolled together like a bookroll Is.34,4; מַשְּׁיָם מִשְּׁיָם and justice will roll forward like water Am.5,24.

to roll. וְלְגֵל Pi. redupl. וְלְגֵל

Pu. גּוֹלֵל to be rolled; pt. וְשִּׁמְלָה בְּדְמִים and a garment rolled in blood Is.9,4.

Hiph הָגָל (fut. ap. לְגָלֶל and he rollaway בְּנֶלֶל אֶת־הָאָבֶן and he rolled away the stone 29,10.

Hithp. הַתְּבֹּלְגֵּל a. redupl. הְתְּבַּלְגֵּל to roll oneself, to throw oneself to לְהַתְּגַּלִל עֲבִינוּ to throw himself (to fall) upon us Gen.43,18; הַתְּבַּלְּנִל amidst a roaring noise they rolled themselves along Jb. 30,14.

I. m. dung, excrement (see also בָּלָב).

Ch. m. heaviness (prop. rolling, לּבָּלֶל Ch. m. heaviness (prop. rolling, לּבָּלָל II. (c. לְבַׁן m. prop. turn, hence: cause, sake; only with בּיִּבָּלְל יְבִּלְּל for the sake of Joseph Gen. 39,5; ^ קְבָּלִבְּל 30,27 a. f. קַבָּלִץ 12,13 for thy sake; בּיִבָּל Deut. 1,37 for your sake.

שָּלֵיל m. dung, excrement; sf. בָּלֵיל m. dung, excrement; sf. בּלֵיל m. dung, excrement; sf. exception in the sing. is a state of the same reduplication in the pl.: p. בְּלֵילִים m. dung, excrement; sf. exception in the same reduplication in the pl.: p. בְּלֵילִים m. dung, excrement; sf. exception in the same reduplication in the pl.: p. בְּלֵילִים m. dung, excrement; sf. exception in the same reduplication in the pl.: p. בְּלֵילִים m. dung, excrement; sf. exception in the same reduplication in the pl.: p. בְּלֵילִים m. dung, excrement; sf. exception in the same reduplication in the pl.: p. בְּלֵילִים m. dung, excrement; sf. exception in the pl.: p. exception in the p. exception in the pl.: p. exception in the p. exception

pr. n. m.

וְנְלֹם (fut. וְנְלֹם) to wrap, to cover.

נְּלֶם" (sf. בְּלֶם" m. prop. something wrapped together, hence: shapeless mass, undeveloped form בְּלֶם" my undeveloped form (i. e. my embryo) did thy eyes see Ps.139,16; in later Hebrew: an idiot, a fool.

בּלְמוּדְה (f. בּלְמוּדָה) adj. solitary, desolate; of a woman: barren, unfruitful.

to move with violence; of a quarrel: to be enkindled יְּלְבֶּגִי הָתְּגַּלֵע הָרִיב נְמִישׁ before the quarrel is enkindled, leave it off Pr.17.14; of a person: to enrage oneself יְבִּלִי יִתְנַלְע and every fool enrageth himself Pr.20,3.

בְּלְעָר (r. n. 1) grandson of Manasseh and another person, patr: גּּלְעָר .— 2) Gilead, a province east of the Jordan; originally בּלְעָר (Fuerst a. Sth.).

נַלְעָד pr. n. see גּלְעָד 2.

acc. Stb.: to glide down (Fuerst: to stretch oneself, to lie down) שְּנְיִשׁׁנְ מְהַר נְּיִעְיַ that glide down (descend) from mount Gilead Cant.4.1.

মানু Pi. মানু to drink in, to swallow;

poet. of a war-horse: יְנַמֶּא אָרֶץ he swalloweth the ground Jb.39,24.

Hiph. דּנְמִיא to give to drink gen. בּנְמִיאִינִי נָא give me to drink Gen. 24,17.

m. papyrus-plant, bulrush, reed.

m. prop. fist, hence: span (a measure).

ת acc. Stb. probably fist-fighter (Rashi: dwarf, pigmy); only pl. בַּבָּוֹרָים Ez.27,11.

יה (גְּבוּל m. 1) a weaned child (see בית נְבוּל בית בְּבוּל pr. n. m.— גָבוּל see under בית בָּבוּל .

אָבְּחֵלְל m. 1) desert, benefit, recompense, reward בְּחֵיל וֹיִנְיוֹ וִעְשָׁה לוֹ the desert of his hands shall be given him ls.3,11; בְּלִּבְּיִל all his benefits Ps.103,2; with בַּיִּבְּיִל וֹיִנְיוֹ to give a reward, to recompense Pr.12,14 a. 1917.

יובולה (pl. וְמוּלוֹת f. recompense.

זר. n. a place in Judah.

I. (fut. יְנְמֵל ; pt. מְמָל) prop. to bring to an end or limit, hence:

1) intr. to ripen, to become ripe יונים the sour grape is ripening Is.18,5; tr. to yield ripe fruits מַבְּרָים and it yielded ripe almonds Num.17,23.— 2) to wean (from the breast); inf. sf. ער־בְּמָרֹי until thou have weaned him 1S.1,23; pt. p. יִמִינִי weaned יַמְבֹּיִים those that are weaned from milk Is.28.9.

Niph. נְבְּמֵל (fut. וְנְּמֵל) to be weaned נְיִבְּדֵל הַיָּנֶדְר וַיִּבְּמַל and the child grew and was weaned Gen. 21,8; בַּצַער so soon as the child shall be weaned 1S.1,22.

וו. (fut. נְמֵל יִנְמוֹל to give according to desert, to reward, to recompense, to benefit יְנְמוֹל lhe Lord rewarded me according to my righteousness Ps. 18,21; אַח בְּמַלְהִי שֹּילְמִי דְעִן דְעִן for he dealt beneficently with me Ps.13,6 (acc. Stb. בַּמַל עָבִיל שִׁילִי שִׁילָ בַּמִל עָבִיל שִּילִי שִׁילְמִי שִּילְמֵל עָבִיל עַבְּל עָבִיל עַבְּל עַבְל עַבְּל עַבְּל עַבְל בַּבְּל עַבְל עַבְּל עַבְּל עַבְּל עַבְל עַבְּל עַבְל עַבְּל עַבְּל עַבְל עַבְּל עַבְּל עַבְּל עַבְּל עַבְּל עַבְּל עַבְּל עַבְּל עַבְל עַבְּל עַבְל עַבְּל עַבְּבְּב עַבְּבּע עַבְּל עַבְּל עַבְּל עַבְּל עַבְּל עַבְּל עַבְּל עַבְּל עַבְּב עַבְּל עַבְּבְּבְּבּל עַבְּל עַבְּל עַבְּבְּב עַבְּבְּל עַבְּבּב עַבְּבָּב עַבְּבָּב עַבְּבְבָּב עַב

נְמַלִּים, c. נְמַלִּים, com. camel. נְמַלִּי pr. n. m.

יא בְּמָלְיאֵל m. n. a prince of the tribe of Manasseh.

בְּמֵר Ch. to perfect; pt. p. נְמֵר the perfect Ezr.7,12.

קר (ת. ה' pr. n. 1) son of Japheth.— 2)

people descended from Gomer.—
3) wife of the prophet Hosea.
pr. n. m. Jer.29,3.

קרור pr. n. m. Jer.36,10.

נְנִים (pl. נַנִּים) m. garden בּן־עֵּדֶן the garden of Eden Gen.2,15.

Niph. אינוב (fut. יְלֵבְר) to be stolen. Pi. אָנְב (fut. אָנִי דְבָר) to steal; pt. that steal my words Jer.23,30; with יִנְנִב to deceive.

Pu. בַּבְּלֵ (fut. בַּבְּרֵי ; inf. בַּבּבּ be stolen בְּבֹר בְּבַרִי ; inf. אָל I was stolen away Gen.40,15; with אָל: to be imparted secretly בְּבָר יְנְבָּר and to me a word was imparted secretly Jb.4,12.

לובה f. something stolen, theft.

pr. n. m. נְּבָת

(בוֹן: pl. נְנֵוֹת f. garden.

ינְרָה (בּנְה אָגוֹי f. garden נְנָת אָגוֹי nutgarden Cant.6,11. to gather in, to hide.

Ch. m. treasure בָּוֹלְבְּ the treasure-house Ezr.5,17.

תובין m. treasure-chamber; pl. sf. אובין 1Chr.28,11.

to cover, to protect, נְצָנוֹן (inf. נְצַנוֹן) to cover, to shield (with נָצַל , אַל).

נְגְעָה (inf. נְגְעָה; fut. נְגְעָה) to cry, to low (of oxen).

נְעָה pr. n. a place near Jerusalem. נְנְעֵל נְנְעֵל (fut. נְנְעֵל) to reject, to abhor, to detest (with the accus. or ב).

Niph. נְנָעֵל to be rejected, to be cast away.

Hiph. רְנְעִיל (fut. נְנְעִיל) to cast away שׁוֹרוֹ עָבֵּר וְלֹא יַנְעִיל his bull engendereth and casteth not away (i. e. he does not waste his seed) Jh. 21,10.

pr. n. m. בעל

שׁלֵי m. loathing, aversion.

נְעִר. (fut. יְּנִער, יְּנִיך: imp. יְּנָער; imf. c. יְּנָער. en; with accus.: נְּעָרִהְ נְּעַרְהָּ בְּעַרְן thou hast rebuked nations Ps.9.6; or with יַּנְעַרְהִי לְכָּם בָּאֹכֵר בּוֹ בּוֹ but he will rebuke it Is.17,13; and I will rebuke for you the de-

vourer (i e. the destroyer) Mal. 3,11; הָנְי גֹּעֵר לְכֶבח אֲת־הַזָּרַע Mal.2,3 I will rebuke unto you the seed (Ges.: l will deny you your harvests).

נְעָרָה (c גְעַרָה, sf גְעַרָה) f rebuke, scolding, threatening.

נְעֵשׁ (fut גְּעַשׁ to shake, to tremble.

Pu. אַשׁ fut (יְגַשֵּׁשׁ) to be shaken.

Huthp a) הַתְגַּעַשׁ to be in commotion, to be shaken. b) הָתְגַּעִשׁ to totter, to reel.

י בְעַשׁ pr. n a mountain in Ephraim בַּחַלִי גְעַשׁ valleys at the base of this mountain 28 23,30.

ם בְּעָהָם pr. n. m.

קבּ (sf. יפּוֹ, pl. c יבּפּי) m. prop. back, hence: 1) high point, top בַּפּי מְרוֹמֵי the tops of the height of the town Pr.9.3.— 2) fig. body, person בְּבּפּי יִבּיא he shall go out with his body, i. e. by himself Ex.21,3.

רָב Ch. (pl בָּבְין) m. wing.

(sf. נְּלְבֶּנִים, pl. נְּלְבָנִים) f., rarely m. vine, vine-stock.

m. a kind of strong tree (acc. some: cypress; others: cedar).

לְבָּוְית f. brimstone.

אָנָ pt. of אָן, which see.

רב (sf. קרָם, pl. הרָים, c. הרָים) m. stranger, foreigner, guest.

קיר see נָר.

לב see גור, אוז.

873 pr. n. m.

ברב m. itch, scurvy.

1) pr. n. m.— 2) גְּרָב a hill near Jerusalem.

תַּרְנָרִים (pl. נַּרְנָּרִים) m. berry.

(only pl. c. בְּרְבֶּרֶת f. neck, throat.

דְרְבְּשִׁי pr. n. one of the Canaanitic peoples.

only Hithp. הְּלָבֶּה to scratch oneself.

וְנְרָה Pi. גָּרָה (fut. נְּנָרֶה) to kindle, to provoke, to stir up.

הרות f. shelter, inn.

נְבְּוֹי (בְּוֹרֵי) Niph. וּנְבְּוֹי to be cut cff. (גְּנֵרְיִּ (Ktib יְנְיִנִי pr. n. a people in the south of Palestine 1S.27,8, whence acc. some בר גְּרָנִי

pr n. a mountainin Ephraim (acc. some from בְּרָוֹיִם, which see).

m. axe.

acc. Stb. to rummage, to seek gropingly, whence: גּוֹרֶל a lot or voting-stone (which is drawn by groping in the urn).

וּבְרֶל־ Ktib Pr.19,19 for בְּיָל. (Stb., like Ges., derives this word from the assumed stem בָּל and he renders it: seeking for.)

fig. strength מור בְּרֶם (בּרָם a strongboned ass Gen.49,14.— 2) essence of a thing, self אָל־בָּרָם on the steps themselves 2K.9,13 (comp. אָל שׁנְם which signifies 'bone' and also 'self').

בַּרָם Ch. (pl. sf. נְרָמִיהוֹן m. bone. בַּרְמִיהוֹן pr. n. m.

יָבֶר (sf. נְּרָנִית, pl. הְּנְנִית, c. הְּנְרָנִית) f.

1) open place (before the gate of a city).— 2) threshing-floor; fig. of the oppression of Israel: בָּרָנִי the son of my threshing-floor, i. e. the one trodden like grain Is 21,10.

to be crushed גְּרֶםָה גַּפְּשִׁי לְּתַאָבָה my soul is crushed from longing Ps.119.20.

Hiph. רָגְרִים (fut. יַנְגָרֵט) to crush, to break.

Niph. עוָבָרָע (fut. עוָבָרָע , רְעַבְּרָע to be diminished, to be deducted to be deducted if and it shall be removed (deducted) from thy estimation Lev.27,18; בְּבָר שֵׁם־ why should the name of our father be removed Num.27,4.

Pi. אַבע (fut. יוְבָרע to attract, to draw up יְנָרַע נְמְבִּיבִים he draweth up drops of water Jb.36,28.

אָרָבְּן sweep away; sf. בְּרָבְּן Jud.5,21 he swept them away.

ן גַרַר I. (fut. יְגר) to draw, to drag

up יְגֹרֶרוּ בְּחֶרְמוֹ he draggeth it up in his net Hab.1,15.

Niph. אין to be drawn, to flow away נְּבְרוֹת בְּיוֹם צַפּוֹ drawn (flowing) away on the day of his wrath Jb.20,28.

II. (fut. וְבָּרְ II. (fut. בְּרָרְ) to cut, to saw, to grind, to chew בְּרָה לֹארוִבְּר he cheweth not the cud Lev.11,7.

Pu. גֹרֵל to be cut off, to be sawed; pt. מְגֹרָרוֹת בַּמְגַרָה sawed with a saw 1K.7.9.

Hithp. הְתְּוֹרֵת to tear, to rage הְתְּנְרֵר a raging storm Jer. 30,23 (others render מְתְנָרֵר 'continuing', 'abiding', from גור גור ווויר אוניין.

קר pr. n. a city in Philistia.

גְרָשׁ I. (from גָּרְשָׁה. I.; sf. נְרְשָׁה) m. prop. something ground, hence: grits.

נֶּרֶשׁ וְדָחִים II. m. fruit, produce נְּרֶשׁ וְדָחִים fruit of the moons (months) Deut. 33,14.

I. to be crushed, to be ground (בַרַם).

II. fut. אָרָשׁ: pt. בּרָשׁ: to drive, to expel הָנְיִי נֹרִשׁ מִפְּנִיף 1 will drive out before thee the Emorite Ex.34,11; pt. p. f. אַר־הָאָמִרי לַנוּ divorced Lev.21,7; of the sea: to cast up בִּיִי רָפָּשׁ and its waters cast up mire and dirt Is.57,20; verb. n. מְּנְרֵשׁׁ מִנְיִ מִין הַנְּשָׁה לְבֵוֹ in order to drive it out that it may be for a prey Ez.36,5.

Niph. נְּנְרֵשׁ (pt. נְּנְרָשׁ) to be driven or cast out נְּנְרַשְׁהִי מִנְּנָרְ אֵינָיךְ I

am driven out from before thy eyes Jon.2,5; of the sea: to be troubled בַּיָּם נְנְרָכְשׁ like the troubled sea Is.57,20.

Pi. אֵרָשׁ (fut. יֵּנְרֵשׁ: inf. a imp. (נְּרֵשׁ) to drive out, to cast out מְּרֵשׁ) to drive out, to cast out from here Ex.11,1; אַרְכֶּם הָוֹאָת הָוֹאִר הַוֹּאַר הַוֹּאַר הַוֹּאַר הַוֹּאַר הַוּאַר הַבּיּאָר הַיּבּיּאָר הַוּאַר הַיּאָר הַיּיּאָר הַיּאָר הַיּאָר הַיּיּאר הַיּיּיּי הַיּאָר הַיּיּיי הַיּיּאר הַיּיּיּה הַיּאָר הַיּאָר הַיּאָר הַיּאָר הַיּיּיּי הַיּיּיי הַיּיּייי הַיּאָר הַיּיּאר הַיּאָר הַיּאָר הַיּאָר הַיּיּיי הַיּאָּיי הַיּיּאָר הַיּאָר הַיּאָר הַיּיּאר הַיּאָּי הַיּיּא הַיּיּא הַיּיּיי הַיּיּיי הַיּיּיי הַיּיּיי הַיּיּיי הַיּיּיי הַיּיי הַיּיּיי הַיּיּיי הַיּייּיי הַיּייי הַיּייי הַיּיּיי הַיּיּיי הַיּיּיי הַיּיּיי הַיּיּיי הַיּיּיי הַיּיּיי הַיּיּיי הַיּיּייי הַיּיּייי הַיּייי הַיּיּיי הַיּיִיי הַיּייי הַיּיּיי הּיייי ה

Pu. גֹרֵשׁוּ נוּלְשׁוּ לּרִשׁוּ לְּשׁוּ לְּשׁוּ לְּשׁוּ לְּשׁוּ לְּשִׁוּ לְּשׁוּ לְּשִׁוּ לְּשִׁוּ לְשִׁוּ לִּעִּים they were driven forth from Egypt Ex.12,39.

נְרַשׁ III. same as נְרֵשׁ to take hold of, to seize upon, whence נְרְשָׁה (Fuerst).

קרשׁ (from נְלְשׁ III.) f. extortion, robbery (Ges.: expulsion, from בָּרִשׁה II.) וּנְרִשׁה וּנִרְשׁה וְנִילְשׁה בִּרִימוּ נְּרְשׁתְיּכֶם מִעַל־עַמִּי (Ges.: expulsion, from my remove your extortions from my people Ez.45,9.

נְרְשׁוֹן pr. n. m. Gen.46,11 בּרְשׁוֹן (בּרְשׁוֹן בּרְשׁוֹן Num.3,23.

pr. n. 1) son of Moses Ex.2, 22.— 2) another person mentioned in Ezr.8,2.

קישור pr. n. 1) northern district of Manasseh.— 2) a kingdom in Syria.—3) a district in the south of Palestine.

ת (נְשָׁמֵי בּ, נְשְׁמֵים נְּשָׁמֵי בְּרָבָה (A בְּשָׁמֵי בְּרָבָה נִינְים נִּשְׁמִים נִּמְים נִּשְׁמִים נְּשְׁמִים נְּשְׁמִים נִּשְׁמִים נִּשְׁמִים נִּיְּשְׁמִים נִּשְׁמִים נִּיְּשְׁמִים נִּשְׁמִים נְּיִּמְים נְּשְׁמִים נְּיִּמְים נְּשְׁמִים נְּשְׁמִים נְּשְׁמִים נְּיִּבְּיִם נְּשְׁמִים נְּיִּמְים נְּשְׁמִים נִּיְּבְּיִּם נְּשְׁמִים נְּיִּמְים נְּשְׁמִים נִּיְּבְּיִּם נְּשְׁמִים נִּיְּבְּיִּם נְּשְׁמֵים נִּיִּבְּיִּם נְּשְׁמֵים נִּיְּבְּים נְּשְׁמֵים נִּיִּבְּים נְּשְׁמֵים נִּיְּבְּים נְּיִּבְיִים נְּשְׁמֵים נִּיְּבְּיִּם נְּשְׁמֵים נִּיְּבְּים נְּיִּבְּים נְּבְּיִם נְּבְּיִם נְּיִבְּים נְּבְּיִם נְּיִּבְים נְּבְּיִּם נְּיִם נְּיִּבְיּם נְּבְּים נְּיִּמְים נְּיִם נְּיִּבְים נְּבְּים נְיִּם נְּבְּים נְּיִבְּים נְּבְּים נְיִּים נְּיִּמְים נְּיִּם נְּיבְּים נְּיִּמְים נְּיִּמְים נְּיִּמְים נְּיִּמְים נְּיִּמְים נְּיִּמְים נְּבְּים נְּיִּמְים נְּיִּמְים נְּיִּמְים נְּיִּמְים נְּיִּמְים נְּיִּמְים נְּיִּמְים נִּים נְּיִּמְים נְּיִּמְים נְּיִּמְים נְּיִּמְים נְּיִים נְּיִּמְים נְּיִּמְים נְּיִּמְים נְּיִּמְים נְּיִּמְים נְּיִּמְים נְּיִים נְּיִּמְים נְּיִים נְּיִּמְים נְּיִּמְים נְיִים נְּיִים נְּיִים נְּיִים נְּיִים נְּיִּבְים נְּיִּמְים נְּיִים נְּיִים נְּיִּבְים נְּיִּבְים נְּיִּים נְּיִים נְּיִים נְּיִים נְּיִים נְּיבְּים נְּיִּבְּים נְּיִים נְּיִים נְּים נְּיִים נְּיִים נְּיִים נְּים נְּיבְּים נְיִים נְּיִים נְּיִים נְּיִים נְּיִים נְּיים נְייִים נְּיִים נְּיִים נְּיים נְיִים נְּיִים נְּיִים נְּיִים נְּיִים נְּיבְּים נְּיבְּים נְּיבְּים נְיבְּים נְּיבְּים נְיּים נְּיבּים נְּיִים נְּיבְּים נְּיבְּים נְּיבְּים נְּיבְּים נְּיבְּים נְיבִּים נְּיבְּים נְּיבְּים נְּיבְּים

Ez.34,26; sometimes coupled with its synonym בְּשָׁהְ to emphasize its meaning: מְשַׁר־נְּשָׁה abundant rain Zch.10,1; אָשָׁה מְשִׁרוֹת עָזוֹ the pouring rains of his strength Jh. 57,6.

נַשְׁמוּ 11. pr. n. m. Neh.2,19 בְּשְׁמוּ 6,6.

ווֹיָשְׁ (den. from שְׁהָּ וּ.) to rain (Kal not used).

Pu. שְׁשֵׁלְ to be rained upon; only Ez.22,24 אָרֶישְׁה אָרָאָ a land... that is not rained upon. (Because of the dageshed He some lexicographers assume that אַנְשְׁבְּ is a noun with the suffix אַרָיָּ its form being בּשֶׁבּ בְּשׁבָּ rain).

Hiph. מְנְשִׁים to cause to rain, to give rain; pt. pl. מַנְשִׁיִם Jer. 14,22 those that give rain.

בשׁבָ Ch. (sf. הַשְּׁמָהוֹן, נְשְׁמָהוֹן) m. body.

אנשטן see בשטן II.

ישֶׁן pr. n. 1) a district in northeastern Egypt. -- 2) a city in Judah. אַבְּעָיֹן pr. n. m.

נְשִׁשׁ Pi. נְשִׁשׁ (fut. יְנַשִּׁשׁ) to grope נְנִשְּׁשׁ we grope like the blind on the wall Is.59,10.

ובת I. (pl. וְנְתוֹת) f. wine-press.

אַ II. pr. n. a city in Philistia; with א loc. אַנָּאָר; gent. אָנִּאָר.

מתים pr. n. a city in Benjamin.

instrument of אב (Fuerst: a musical body of Levites, who had their chie, seat in the Levitical city מבר רמון).

נְּתֶּרְ pr. n. son of Aram Gen.10,23 (Fuerst: an Aramean people and district).

באַבְ (verb. n. בּאַבָּה) to faint, to languish, to pine away בְּבָשׁ בְּאַבָּה soul that languisheth Jer.31,24: my eye lan-

guisheth from affliction Ps. 88, 10; ק'לא־יוֹסִיפּוּ יְדְאַבְה עוֹר and they shall not languish any more Jer. 32,11.

דאָבָה f. languish, fear.

דּאָבון f. pining, faintness.

בָּג see בָּאג.

אַת־מִי דְאַנְּתְּ to be troubled; with accus. or בְּיִן נְשְׁנְּתְּ to fear אֶּת־מִי דְאַנְּתְּ whom dost thou fear? Is.57,11; אָרָאַג מְחַמְּאתִי 1 fear because of my sins Ps.38,19; with י to be

anxious וְרָאֵג לְנוּ and he will be anxious about us 18.9,5.

דּאָנ pr. n. an Edomite 1S.21,8 = דּאָנ Ktib 22,18.

קּרְאָנָה מְדָּכָר f. anxiety, fear מְּדְאָנָה מְדָּכָר for fear of the thing Jos.22,24.

קאָד (fut אָדְי, ap. איַר,) to fly, to flit, to soar נֵוֶנֶא עַל־בַּנְבָּי רוּם and he flitted on the wings of the wind Ps.18,11.

האק f. bird of prey, vulture.

דאר see דור pr. n.

בוֹם, דוֹם (pl. דְּבָים) com. bear, shebear.

רב Ch. same as Heb.

אָבֶּק (from אַבָּדְ בּוֹ to flow) m. affluence; occurs only Deut.33,25 with sf. וְּבָיְמֶיוּךְ דְרָאָדְ as thy days, so shall thy affluence be (others: as thy young age, so shall thy old age be).

To cause to speak, to make talkative דְּבֶב making talkative the lips of those that are asleep Cant.7,10.

קבּן f. talk, evil report, slander בּיַבְּק f. talk of the people Ez. 36,3; יְצִיאוּ רְבַּת הָאָרֶץ and they brought up an evil report of the land Num.13,32; בְּבָּת הַאָרָץ and he brought... an evil report of them Gen.37,2.

קבורה (pl. יבורה) f. bee.

קרה pr. n. 1) nurse of Rebecca.—
2) prophetess and judge of Israel
Jud.4.4.

Ch. to sacrifice; pt. pl. הַבְּחִין the place where they were sacrificing Ezr.6,3.

תְבָּחִין (pl. וְּבְּחִין) m. sacrifice.

(סוג פונים (הרונים (דריינים m. dung, excrements of doves (acc. Fuerst from לְּבֶיוֹן after the form אָבִיוֹן; older Jewish interpreters:

וְּבִירְ I. m. innermost part of the temple, the holy of holies.

דְּבִיר II. pr. n. 1) a Phenician king.— 2) a Phenician city, formerly called קְרַיַת־מַפֶּר Jud.l.11 cr קרַיַת-מַפֶּר Jos.15,49; see also בַּּרָּה.

קבלים (c. דְּבֶּלֶים; pl: דְבֶּלֶה) f. cake of figs, a lump קבלה a piece of a cake of figs 1S.30,12; דְּבֶּלֶת מוֹ a lump of figs 2K.20,7.

ּ דְּבְלְהוּ f. a city on the northern border of Palestine Ez.6,14 (probably = וְבִּלְה Jer.52,9).

pr. n. m.

דבלתים pr. n. a city in Moab.

Pu. Pan (fut. Pan) to be strongly attached.

Hiph הְרְבִּיק (fut. יֵרְבִּּדְ יַיִּ with אָבּיל to cause to cleave, to make adhere; with אַתֵּר to pursue, to follow close after; with accus.: to overtake הַּבְּיִבְּתְה הַרְבִּילְתְה the battle overtook him Jud.20,42.

Hoph. לשוני מְרָבָּק מֵילְקוֹהְי to be attached, to cleave; pt. יְּהְבָּק מֵילְקוֹהְי my tongue cleaveth to my palate Ps. 22,16.

רַבַּק Ch. to cleave, to stick.

קבקים (f. הַבְּבָין; pl. m. בַּבְּקים) adj. cleaving, attached to (with or ב). אין היי של m. welding, soldering, union; pl. בְּבָיִם וֹנִבְּיִם וְּנִבְּיִם וֹנִבְּיִם וֹנִבְּיִם וֹנִבְּיִם וֹנִבְּיִם וֹנִבְּיִם וֹנִבְּיִם וֹנִבְּיִם וֹנִבְּיִם וֹנִים וְנִיבְּיִם וֹנִים וֹנִבְּיִים וֹנִים וֹנְיִים וֹנִים וֹינִים וֹנִים וֹינִים וֹנִים וּינִים וֹנִיים וֹנִים וֹינִים וֹינִים וֹנִים וֹינִים וֹינִים וֹינִים וֹינִים וֹנִיים וֹינִים וֹנִיים וֹינִים וֹנִיים וֹינִים וֹינִים וֹנִיים וֹינִים וֹינִים וֹינִים וֹינִים וֹינִים וֹינִים וֹנִיים וֹינִים וֹנִיים וֹינִים וֹינִים וֹינִים וֹינִים וֹינִים וֹינִים וֹינִים וֹינִים וֹיים וֹינִים וֹינִים וֹינִים וֹינִים וֹינִיים וֹינִים וֹינִים וֹינִים וֹינִיים וֹינִיים וֹינִים וֹינִיים וֹינִיים וֹינִיים וֹינִיים וֹינִיים וֹינִיים וֹינִים וֹינִיים וֹינִיים וֹינִיים וֹינִיים וֹיינִים וֹינִיים וֹינִיים וֹינִים וֹינִיים וֹיינִים וֹינִיים וֹיים וֹינִיים וֹיים וֹינִים וֹינִיים וֹיים וֹיינִיים וֹינִיים וֹיים וֹיים וֹיינִים וֹיים וֹינִיים וֹיינִיים וֹיים בְּיים וֹיים וֹי

Niph. נְרַבֵּר to speak to one another, to converse.

Pi. אָבָר (fut. אָבּר to speak; with אָבי; to speak to אָבי; מוּבּרָהָן מִּבְּרָהְיִנְיָה and thou shalt speak to him Ex.4,15; with בַּרִר to speak concerning לְבַבֶּר to speak to

Pu. בְּרַ (fut. בְּרַ יִּי ; pt. כְּרָבּר to he spoken; to be wooed בְּיִבּר שִׁיְרַבַּר בְּה will be spoken for (wored) Cant. 8,8; קַבָּר בְּךָ glorious things are spoken of thee Ps.87,3.

###p. to converse, to speak; only pt. אָר מְדַבֶּר אָרְי (for מְתְרַבֶּר אָרָ) Ez.2,2 (מָתְרַבֶּר אִרְי and I heard him that conversed with me).

II. to drive (herds), to drive along (rafts), to lead (comp. Talm. בְּבָר, אַ, בַּבְר leader); fig. to drive away, to snatch away, to destroy, whence:

Pi. דְבֶּר to exterminate וַחְרֵבֵּר and she exterminated all the royal seed 2Chr.22,10.

Hiph. נַרָבְר (fut. ap. בַּר בְּרְיּר (fut. ap. בַּרְבָּר בַּרְיִבְּר מַתְּחָבְּי and he subdueth nations under me Ps.18,48.

ablaים (c. דְבָרִים, pl. דְבָרָים, r. דּבָרָן m. 1) word, speech לא וַצֵא מִפִּיבֶם דָּבָּר a word shall not proceed out of your mouth Jos.6,10; דַּבָּרִים אַחָרִים the same words (language) Gen. וו,1; לא אִישׁ דַבְּרִים אָנֹכִי l am not a man of words Ex.4,10; נָבוֹן דָבֶר intelligent in speech 1S.16,18.-בּבְרָר אֲשֶׁר report, news אֱבֶּות הָנָה הַדְּבָר אֲשֶׁר true was the report that I heard 1K.10,6.— 3) answer בושיב הַבָּר he who returneth an answer Pr.18,13.-4) order, command, commandment וַצָא דָבַר מַלְכוּת let there go forth a royal order Est. 1,19; צַשֶּׁרֶת הַדְּבָּרִים the ten commandments Deut.4,13.- 5) thing, something, anything בַּל־דָבֶר אֵשֶּׁר־ anything that cometh בַּאִשׁ anything into the fire Num.31,23; עֶרוַת דָּבָר something shameful (literally: shame of something) Deut.24,1; Deut.22,14 charge of the commission of something, i. e. accusation (see דָבַר־מַה; וְעַלִילָה); דְּבַר־מַה Num.23,3 anything which; with a negative particle: אֵין דָּבֶר it is nothing Mum.20,19; אַל־תַּעשוֹּ דָבָר do nothing Gen.19,18; לא דֶבֶר Am. 6,13 thing of naught, insignificant thing.— 6) matter, affair דַּבָּר לִי I have a matter for thee the matter רָבְרֵי הָאַתוֹנוֹת ; 1K.2,14 of the asses 1S.10,2.- 7) cause, law-suit בַּעַל דְּבָּרִים one who hath a cause Ex.24,14. - 8) event, octhe cvents רָּבְרֵי הַמָּלְחָבֶה of the war 28.11,18; דְּבָרֵי הַיְּמִים the events of the days (1. e. chronicles) 1K.15,7.— 9) course, order (before words denoting time) אינה לייבור שׁנָה בְּשְׁנָה בְּשְׁנָה בִּשְׁנָה בִּשְׁנָה בִּשְׁנָה בִּשְּׁנָה בִּישְׁנָה בִּישְׁנִה בִּישְׁנִה וֹים בְּיוֹמוֹ the order of every day, i. e. daily Ex.5,13.— 10) joined to שׁלִּידְבַּר שְׁרֵי because of, on account of, for the sake of מַלְּדְבַר שְׁרֵי because of Sarai Gen. 12,17; because of Sarai Gen. 12,17; before a verb with additon of מַלְּדְבַר אֲשָׁרְ לֹּא־צַעְּבָה because she cried not Deut. 22,24.

דֶּכֶּר (from בְּבֶּר II.) m. destruction, pestilence, plague; pl. sf. אָהִי דְבָרֶין אָהִי יְבְרֶין where are thy plagues, O death! Hos.13,14.

m. prop. a place to which herds are driven (see אַבְּ II.), whence: pasture or sheep-fold (יְבָעִּים בְּנִבְרָם בּתְּבְרָם a sa flock in the midst of its pasture (or fold) Mic.2,12; יְבָעוּ בְבָּיִרָם) and the sheep shall feed as on their pasture (others: after their manner).

קבְרָר see דְּבָרְ II. 2; only with הּ loc. דְּבָרָת קבּרָת Jos.15,6.

קבר.5,13 acc. Fuerst: the speaker, i. e. the spirit of God speaking through the prophets (others: the word).

קרה f. utterance; only pl. with sf. a. pref. יִשְׂא מִדּבִּרהִיף shall receive of thy utterances Deut.33,3.

קָרָתָה (c. דְּבְרָתִי; sf. קּבְרָת; f. 1) cause (Stb.: speech) אֶל-אָלְהִים commit my cause (or: would I commit my cause (or: would I address my speech) Jb.5,8.— 2) manner, order אַלְּבִירָעְי מַלְבִירָעְי מַלְבִירָעָן מַלְבִירָעְי מַלְבִירָעָן מַלְבִירָעִן מַלְבִירָעִן מַלְבִירָעִן מַלְבִירָעִן מַלְבִירָעִן זוֹ after the order of Melchizedek Ps.110,4 (דְּבָרַתִּי יַ מִּלְבִירָתִי יִ מֹלְבִירָתִי מַלְבִּרָתִי מַלְבִּרָתִי שִׁרֹבִירַת מֹלְבִּרָת מַלְבִּרָת מַלְבִּרָת מַלְבִּרָת מַלְבִּרָת מַלְבִּרָת מַלְבִּרָת מַלְבִּרַת מַלְבִּרַת מַלְבִּרָת מַלְבִּרַת מַלְבִּרַת מַלְבִּרָת מִּלְבִּירִת מִּלְבִּירִת מִּלְבִּירָת מִּלְבִּירִ מִּלְבִּירִ מִּלְבִּירִת מִּלְבִּירִ מִּלְבִּירִ מִּלְבִּירִ מִּלְבִירִּת מִּלְבִירִ מִּלְבִירִּת מִּלְבִירִּת מִּלְבִּית מִּלְבִית מִּלְבִּית מִּלְבִית מִּלְבִית מִּלְבִּית מִּלְבָּית מִּלְבִית מִּלְבִּית מִּלְבִית מִּלְבִית מִּלְבִית מִּלְבִית מִּלְבִית מִּלְבִית מִּלְבִית מִּלְבִּית מִּלְבִית מִּלְבִית מִּלְבִית מִּלְבִית מִּלְבִית מִּלְבִית מִּלְבִית מִּלְבִית מִבְילִית מִּלְבִּית מִּלְבִית מִּבְּית מִּבְּית מִבְּיל מִבְּית מִּבְּית מִבְּיל מִבְּית מִּבְּית מִּבְיל מִבְּית מִּבְּית מִבְּיל מִּית מִּבְּית מִּבְּית מִּבְּית מִּבְּית מִּבְּיל מִּבְּית מִּבְּית מִּבְּית מִּבְּית מִּבְּית מִּבְּית מִּבְּית מִּבְּית מִּבְית מִּבְּית מִּית מִּבְּית מִּבְּית מִּבְּית מִּבְּית מִּבְּית מִּבְּית מִּבְּית מִּבְּית מִּבְּית מִּבְית מִּבְּית מִּבְּית מִּבְּית מִּבְּית מִּית מְּית מִּבְּית מִּית מִּבְּית מִּית מְּית מִּית מְּית מְּית מְּית מִּית מִּית מְּית מְּית מְּית מִּית מִּית מִּבְּת מִּיים מְּית מְּית מִּית מְּית מְּית מְּית מְּית מְּית מִּית מְּית מְּית מִּית מְית מְית מִּית מְיתְּית מְּית מִּית מִּית מִּית מִּית מִּית מְיתְּית מִּית מִּית מִּית מִּ

על־ Ch. (c. דְּבְרַת) f. cause על־ יו היבְרַת דִּי in order that Dan.2,30.

לְּבְרָה (only pl. וּלְבְרָה) f. prop. driving (from בְּבַר Il.), hence: a raft.

יבוֹרָה see דברַה.

אָבֶרָת see הַבָּרָת.

pr. n. a city in Issachar (acc. Fuerst בְּרַבִּית Jos.19,20).

プラフ to be slimy, to be fleshy (Fuerst).

יְּבְשׁׁעְ (sf. דְּבְשׁׁיִי) m. honey (prop. something slimy) צורְ־דְבַשׁ honeycomb Pr.16,24.

ארת בּבְּשֶׁת 1) prop. a lump of flesh, hence: hump (of a camel). — 2) pr. n. a place in Zebulun.

(once יְאג Neh.13,16; pl. דָּגִים, c. יְדָנִים m. fish.

רָבְּה (c. רַבְּיִן; sf. בּרְבִין) f. fish (collectively).

tiply (whence בְּנָה, הָּגְ fish, because of its great power of multiplication) קוֹנְה לְרֹב and let them grow into a multitude Gen.48,16.

in the form of a fish with head and hands of a man).

נְיְרֵגֹּל (den. from בְּגֶּל banner; fut. בְּשֶׁם אֲּלְהִיגּוּ to set up a banner בְּשֵׁם אֲלְהִיגּוּ in the name of our God will we set up a banner Ps.20,6; pt. p. לְגוֹל celebrated, distinguished בְּגוֹל הַנְגוֹל distinguished among a myriad Cant.5,10.

Niph. לְרָבֶל to be equipped with banners אֵימָה בַּנְרְנְלֹית terrible as bannered hoses Cant. 6, 4; acc. some נְרָנְלִית female warriors, amazons.

הְּנְלִים (sf. דְּנְלִים; pl. דְּנָלִים, c. דְּנָלִים) m. banner, standard, flag.

(c. דְּנָן; sf. יְדָנָן) m. corn, grain, bread (from דְנָה to grow).

קֹבֶל to gather, to hatch eggs קֹבֶל to gather, to hatch eggs which that hatcheth eggs which he hath not laid Jer.17,11; בְּלְבָּלְה מָנְלְבָּלְה מְנְלְבָּלְה מְנִלְיָלְה בְּעָלְה מְנִלְיִלְה בְּעָלְה מִוּלְבְּלְה בְּעַלְה בְּעִלְיִה בְּעִלְיִה בְּעַלְיִה בְעִלְיִה בְּעַלְיִה בְעִלְיִה בְעִלְיה בְעִיבְיה בּעִיבְיה בְּעִיבְיה בְעִיבְיה בְעִיבְיה בְּעִיבְה בּעִיבְיה בְעִיבְיה בּעִיבְיה בְּעִיבְיה בְעִיבְיה בְּעִיבְיה בְּעִיבְיה בְּעִיבְה בּעִיבְיה בְּעִיבְיה בְּעִיבְיה בְּעִיבְיה בְּעִיבְיה בְּעִיבְּיה בְּעִיבְּיה בְּעִיבְּיה בְּעִיבְיה בְּעִיבְיה בְּעִיבְיה בְּעִיבְיה בְּעִיבְּיה בְּעִיבְיה בְּעִיבְיה בְּעִיבְיה בְּעִיבְיה בְּעִיבְּיה בְּעִיבְיה בְּיבְיה בְּעִיבְיה בְּעִיבְיה בְּעִיבְיה בְּיבְיּיה בְּעִיבְיה בְּיבְיה בְּיבְיה בְּיבְיה בְּיבְיּיה בְּיבְיּיה בְּיבְיה בְּיבְיה בְּיבְּיה בְּיבְּיבְיה בְּיבְיה בְּיבְיה בְּיבְיה בְּיבְיה בְּיבְיה בְּיבְיה בְּיבְיה בְּיבְּיה בְּיבְיה בְּיבְּיה בְּיבְּיה בְּיבְּיה בְּיבְּי

קּדְה (acc. Stb. akin to נְּדָר only Hithp. fut. ו אָרָבּדָה (for אָבּדָה to move, to walk, to wander אָבּדָּה I shall wander all my years Is.38,15; with sf. to wander with אָבּהָם עַר־בּית אָלְהִים 1 would walk with them to the house of God Ps.42.5.

pr. n 1) grandson of Cush, head of a tribe which settled in eastern Arabia at the Persian gulf, and carried on commerce from that gulf to Tyre; = 127 Ez. 25,13.— 2) a descendant of Abraham by Keturah and founder of a tribe in northern Arabia.

רוֹדְנִים pr. n. a Greek tribe descended from Javan Gen.10,4; ⊏רְּדָנִים וֹרְנִים וֹיְיִים וֹרְנִים וֹיִים וֹיִים וֹרְנִים וֹרְנִים וֹרְנִים וֹרְנִים וֹרְנִים וֹרְנִים וֹרְנִים וֹרְיִים וֹרְנִים וֹרְנִים וֹרְנִים וֹרְיִים וֹרְנִים וֹרְנִים וֹרְנְיִים וֹיִים וֹיִים וְיִים וֹרְנִים וְיִים וֹיִים וְיִּים וְיִים וְיִים וְּיִים וְיִים וְיִּים וְיִים וְּיִים וְיִים וְיִים וְּיְיִים וְיִים וְּיִים וְיִים וְיִים וְּיִים וְיִּים וְיִים וְיִים וְיִים וֹיִים וְיִים וֹיים וְיִים וְּיִים וְיִים וֹיִים וְיִים וְיִים וְיִים וְיִים וֹיִים וְיִים וְיִים וְּיִים וְיִים וְּיִים וְיִים וֹיִים וְיִים וֹים וְיִים וֹיִים וְיִים וְיוֹים וְיִים וְיִים וְיִים וְיִים וְיִים וְיִים וְיִים וְיִים וְיִים וְיוֹים וְיוֹים וְיוֹים וְיִים וְייִים וְייִים וְיוֹים וְיוֹים וְיוֹים וְיוֹים וְיוֹים וְיוֹים וְייִים וְייִים וְייִים וְייִים וְייִים וְייִים וְייִים וְייִים וֹיים וְייִים וְייִים וְייִים וְייִים וְיוֹים וְייִים וְיוֹים וְיים וְיוֹים וְיוֹים וְייִים וְיוֹים וְיוֹים וְיוֹים וְיוֹים וְיוֹים וְיוֹים וְיוֹים וְיוֹים וּיוֹים וְיוֹים וְייִים וְיוֹים וְיוֹים וְייִים וְייִים וְיוֹים וְיוֹים וְיוֹים וְייִים וְייִים וְייִים

בְּהַבָּא Ch. (def. אָבָהַבַ) m. gold.

אָרָקָיּ Ktib Ezr.4,9 for אָּרָהָיָ pr. n. of a people.

קבת (acc. Stb. akin to בּדוֹם a. וּדְּמַם Niph. בְּדְמַם (pt. בְּדְבָם) to grow dumb, to be stupefied, to be perplexed. בְּדָהַן (only pt. בְּדָהַן) to run, to gallop.

דְּדְרָת (only pl. c בַּהַרוֹת) f. gallop. דּוְאָג see אָג.

קוב Hiph. הַרְיב to cause anguish; only pt. מְרִיבוֹת נָבָּשׁ that cause anguish of the soul Lev.26,16.

ם הוגן a. דיג a. דיג and they shall fish them (catch them like fish) Jer 16,16.

אָדַ Ktib Jer.16,16 for אָדַ, which see.

קירות דונָה f. fishing, fishery קירות דונָה fishing vessels Am.4,2.

717 acc. Ges. 1) = Syriac 717, Heb.

ווד to agitate, to boil, whence אור a/pot, a kettle.— 2) בְּדֶר to love, whence דוֹר, ביר, etc.

ת (דּוֹרִים (sf. דּוֹרִי , דּוֹר , דּוֹר הר, דּוֹר וּ (דּוֹרָי חַ . דּוֹרָר nephew.~ בּוֹרָד couch נְיִנְה דִּיִים love בּוֹרָים בענה פֿוֹרָים וּלְיִם נְיִנְה דִּיִים love בּוֹרָים let us enjoy love Pr.7,18.

דוד (פוּם m. 1) pot, kettle דוד נְפוּם a seething pot; pl. דְּוָדִים.— 2) basket; pl. דּוְדִים 2K.10,7 or דּוְדִים Jer. 24,1.

רָּוְדְ, דְּוְדְ, pr n. king of Israel and Psalmist 1 S. 16, 13; Am. 9, 11.

אר הוּלְאִים m. pl. 1) mandrakes Gen. 30,14; Cant.7,14 (lexicographers assume דּוֹרָא as the sing.).— 2) one of the pl. forms of דּוֹרָא בּיי בּייר baskets of figs Jer. 24, 1.

תוֹן f (from m. דוֹן aunt Ex.6,20.

דור pr. n. m. 1 Chr. 11, 12=Ktib דור בא בא, 9.

זרודן דר. n. 2 Chr. 20, 37.

דְּלֶּת (Ges.=בְּאָדְ to languish, Sth.

אַדְּלָ (Ges. בְּאָדְ to flow) to be ill, to be sick (of a woman during her menses); verb. n. s/. הַּלְתְּ הַבְּּלְ the separation during her illness Lev. 12,2 (non-suffixed form בְּּלָתְ (חַרָּהַ בָּּעִרְ וֹיִלְּהַ בָּּעִרְ וֹיִינְיִי בְּּעִרְ בַּּעִרְ בַּּעִרְ בַּּעִרְ בַּעִרְ בַּעְרָ בַּעְרָ בַּעְרָ בַּעְרָ בַּעְרָ בַּעְרָ בַּעְרָ בַּעִרְ בַּעְרָ בְּעָרְ בַּעְרָ בְּעָרְ בַּעְרָ בְּעָרְ בַּעְרָ בְּעָרְ בַּעְרָ בְּעִרְ בְּעָרָ בְּעִרְ בְּעִרְ בְּעִרְ בְּעִירְ בַּעְרָ בְּעִרְ בְּעִירְ בַּעְרָ בְּעָרְ בַּעְרָ בְּעִרְ בְּעִרְ בְּעִירְ בַּעְרָ בְּעִרְ בְּעִירְ בַּעְרָ בְּעִירְ בְּעִירְ בְּערִיךְ בַּעְרָ בְּערִיךְ בַּעְרָ בְּערִיךְ בַּעְרָ בְּערִיךְ בַּעְרָ בְּערְיבְּערִי בְּערִיךְ בַּעְרָ בְּערִיבְּערִייִי בְּערִייִי בְּערִייִי בְּערִייְיִי בְּערִייִי בְּערִייְיִי בְּערִייִי בְּערִייְיִי בְּערִייְיִי בְּערִייְיִי בְּערִייְיִי בְּערִייִי בְּערִייִי בְּערִייי בְּערִייִי בְּערִייִי בְּערִייִי בְּערִייִי בְּערִייִי בְּערִיי בְּערִיי בְּערִייי בְּערִיי בּערִיי בְּערִיי בְּערִיי בְּיבְיי בְּערִיי בְּערִיי בְּערִיי בְּיבְּיי בְּערִיי בְּיבְיי בְּיבְּיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְיבְייי בְּיבְייבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְיבִיי בְּיבְיי בּיי בְּיבְייי בְּיבְייי בְּיבְיי בְּיבְייי בְיבְייי בְּיבְיי בְיבְייי בּיבְייי בְּיבְייי בְּיבְייי בְיבְייי בְּייי בְּיבְייי בְיבִיי בְּיי בְּייִי בְּיבְייי בְּיבְייי בְּיבְייי בְּייי בְּיבְיי בְּיבְייי בְּיבְייי בְּיבְייי בְּיבְייי בְּייי בְייי בְּייי בְייי בְייי בְּייי בְייי בְיבְייי בְּיייי בְייי בּייי בְייי בְיבְייי בְיבְייי בְייי בְייי בְייי בְיייי בְייי בְייי בְי

דָּנֶה לְבֵנוּ (f. דְּנָה מְלֵבנוּ) adj. sick, ill דְּנָה our heart is sick Lam.5,17; of a woman during her menses: דְּנָה שׁלְנִדְּתָה who is ill in her separation Lev.15,33.

ַרָּהָים (akin to הָּהָה, וְבָּה) Hiph. הַּהְים (fut. יָבְים 1) to expel, to drive

out יַבְּיחָלָי he drove me out Jer. 51,34 — 2) to wash off, to cleanse, to purge שֵׁם יַדִיחוּ אָת־הָעלָה where they washed off the hurnt-offerings Ez.40.38; דְבִי יִרוּשָׁלַם יִדִים and he shall purge the blood of Jerusalem from her midst Is.4.4.

ירְיִי (c. יְרָיִי) m. 1) sickness, illness יוֹרְי אָרָי וּלְי bed of illness Ps. 41,4.— 2) putridity, rottenness (Fuerst) קרָי בַּוֹרָי בַּוֹרָי Jb.6,6 as putridity in my food (i. e. loathsome to me).

יַּבְי adj. sick, ill וְלְבִי בַנָּי and my heart is sick Lam.1,22.

דוין see דוין.

בָּוָר see דַּוִיד.

קּוְהָ (akin to בְּהָ ; pret. בְּהָ) to crush, to beat, to pound בְּבִּי בַּמְּוֹבְה pounded in a mortar Num.11,8. See also בְּבֹי בַּיִּ

קרֹנְיּבְּת f. ao unclean hird mentioned in Lev.11,19: hoopoe or mountain-cock.

דום (במַם to be silent.

דּוֹבְתְה f. silence, stillness; poet. realm of silence יוֹרָהי דּוֹבְה those who go down into the realm of silence (i. e. death) Ps.115,17.

דּוֹלְתְּה pr. n. 1) son of Ishmael and an Arabian tribe named after him — 2) a city in Judah.

מליָה, דּוְּמְיָה adj. f. prop. silent, hence: trusting in silence, hoping, waiting אֶל־אֵלהִים דּוּפְיָה נַפְּשׁי in God my soul is trusting Ps. 62,2; קְּרֶתְּהְ תְּהְלָּקְּ is waiting 65,2; as adv. in silence is waiting 65,2; as adv. in silence (i. e. resignedly) 39,3.

בְּבֶּן רּנְיֵם adj. silent, dumb רְבְּיִם the dumb stone Hab.2,19; as adv.: in silence אָבָן רוּמְם sit thou in silence וֹנְיְחִיל וְרוֹמְם ti is good that one should wait in silence Lam.3,26.

בּבָּשֶׂק eee דּנְקָשֵׂק.

רָּוֹן (pret. וְדָין, pl. יְבָיּן; fut. וְיָרִין, יָרִין; pt. [그] 1) to rule, to govern 지면점 תַּדִין אֶת־בֵּּיתִי thou shalt Zch. 3, 7. my house judge בָן דִין עָנִי וָאֶבְיוֹן he judged the cause of the poor and needy וַנַם הַגּוֹי אֲשֶׁר וַעֲברוֹ דָּן ;Jer.22,16 and also that nation whom they shall serve will I judge (punish) Gen.15,14; בַּנוֹיִם he will judge among the nations Ps. 110,6.— 3) with עָם or ב: to contend or strive with לא יוֹכַל לָרִין עם שַתַּקיף מְמֵנוּ he is not able to contend with one who is mightier than he Ec.6,10; לא יַדוֹן רוּחָי בַאַרַם לעוֹלָם my spirit shall not always strive with man Gen.6,3.

Niph. נְיהִי בְל־ to contend נַיהִי בְל־ and all the people in all the tribes of Israel were contending 2S.19,10.

רון Ch. to judge; pt. pl. דְּלְנִין for for דְּלְנִין Ezr.7,25.

m. wax.

דְּרִיץ (fut. יְדוֹץ) to leap, to jump וְלְפַנְיִי הְדוֹץ דְאָבְה and before him leapeth terror Jb.41,14.

קרות Ch. to be fine, to be beaten small, to be ground; pret. pl. אָדְּלָּ were ground (or fell to small pieces) Dan. 2, 35 (=Heb. בְּבָלָּ, which see).

קּוְר I. prop. to turn, to circle, hence: to move oneself about a place, to dwell דּוֹר בְּאֲבָרֵי נְשֵׁע to dwell in the tents of wickedness Ps.84, 11.— Ch. to dwell; pt. pl. בְּרֵין a. בַּוֹרִין Dan.2,38.

וְחָנִיתִי בַרּוּר II. m. 1) circle, ball דְּוֹרְ קְינְתִי בַרּוּר m. 1) circle, ball קּיִרְּיִ קינְפְּה בַּרּוּר בְּרּוּר sand I will encamp against thee in a circle ls.29,3; יצְנְפָּה בַּרּוּר [ike a ball Is.22, 18.— 2) pile of wood (בְּרִרְהָּבְּיִים the pile of wood for the bones Ez.24,5 (others take דוֹר הָעֵצְיִםִים in this passage as a verb and render it 'burn the bones', 'make a fire for the bones').

דר (pl. דרי , דרי , דרי , דרי (pl. דרי , דרי ,

דאר, הוְרְ pr. n. a sea-town near Tabor, also called נָפַת דוֹר and נָפּוֹת רור. רּוְרָא Ch. pr. n. a place in Babylonia Dan.3,1.

יַרִוּשׁ, דּוֹשׁ, דִּישׁ (pret. שֹּדַ; fut. יַרִּוּשׁ, דְּוֹשׁ, pt. שַּדָּ, 1) to tread or stamp down פּצּר לְּבָּישׁ, בּוֹשׁ בְּוֹשׁ בְּנִיםְ בְּוֹשׁ בִּיּוֹשׁ בּנִים מוֹשׁה בְּצַרְ בְּרִשׁ בִּיִּים the beast of the fields may stamp them down Jb. 39,15; (בְּשָׁאַר בִּיְשָׁה בְּיִשְׁה בְּיִשְׁה בְּיִשְׁה בְּיִשְׁה בְּיִשְׁה בְּיִשְׁה בּיִּשְׁה בּיִּשְׁה בּיִּשְׁה בּיִּשְׁה בּיִשְּׁה בּיִּשְׁה בּיִבְּיִים בּיִּים בּיִים בּיִּים בּיִּים בּיִים בּיִּים בּיִּים בּיִּים בּיִּים בּיִּים בּיִּים בּיִּים בּיִים בּיִּים בּיִּים בּיִים בּיים בּיִּים בּיים בּיִּים בּיִּים בּיִים בּיים בּיִּים בּיִים בּיים בּיִים בּיים בּיים בּיים בּיים בּיים בּיים בּיים בּיים בּייִים בּיים בּיים בּיים בּיים בּיבּים בּיים בּיים בּיים בּיים בּיִּים בּיִים בּיִים בּיִים בְּיבִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְיִים בְּיִים בְּיבְּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְ

Niph. נְרוֹשׁ (inf. הַרּוֹשׁ) to be trodden down וְנָרוֹשׁ מוֹאָב and Moab will be trodden down Is.25,10.

Hoph. יוֹרֵשׁ (fut. יוֹרֵשׁ) to he threshed מֹא בָּחְרוּץ יוּרֵשׁ הָצַח not with a threshing instrument is fennel threshed Is.28,27.

רוש בה Ch. to tread down, to crush הְרִישׁ and will tread it down and grind it up Dan.7,23.

רְתְּהֹ (inf. הַחְבָּי, verb. n. הַחְבּין; pt. הְתָּהוֹ to push, to thrust בְּחָהוֹ לָפִל thou hast thrust violently at me that I may fall Ps.118.13; pt. p. f. בְּחַרְיִה a tottering fence Ps.62,4.

Niph. נְּדְחָה (fut. יְדְּחָה) to be thrust down בְּרָצָתוֹ יִדְּחָה בְּיִשְׁע through his own evil is the wicked thrust down Pr.14,32. (pt. p. בְּחַ belongs to בְּרַח, which see.)

Pu. החה (3 pl. ורחה) to be thrust

down יְבְלוּ קוֹם they are thrust down and shall not be able to rise Ps.34,13.

בּתְרָה Ch. (enly pl. בְּתְרָה Dan.6,19) f. a word of doubtful signification, generally taken to mean: concubine or dancing girl (acc. Rashitable, banquet).

תְּחָהְ (בְּחָהִי) Niph. (fut. רְּבָּי) to be pushed forward יְבָּחוּ וְנְפְּלִּיּבְה they shall be pushed forward and fall thereon Jer.23,12.

יְּחַלְּ, ^ יְּחַלְּ m. downfall, destruction. Ch. to be afraid, to tremble. Pa. בְחֵל to terrify.

בתן acc. Fuerst = בון to grow.

m. millet (from החן).

to drive on, to impel; pt. p. קֿבְּלִים dispatched in haste בְּדְנִים the runners went out in haste Est.3,15.

Niph. לְרַחֵף to hasten בָּרְחַף hastened to his house Est. 6,12.

דְּחַק (fut. דְּחַק:; pt יְדִּחַק) to press, to oppress יְדִּחַק: they do not press one another Jo.2,8; מְיִהָם וְּדְּחַקּיְהָם those that afflicted them and oppressed them Jud.2,18.

 5,7; אין דֵי עוֹלַה is not sufficient for burnt-offering Is.40,16; דֵּי מַחָּסוֹרוֹ enough for his need Deut.15,8; enough for his whelps בְּדֵי גֹרֹתְיו Nah.2,13; with sf. אַבל בַּיָּהָ eat thy fill Pr.25,16; בַּלָּם Ex.36,7 sufficient for them.— 2) with 2, 2 as prep.: בָּרֵי אִשׁ for the fire Jer. ַבְּרֵי שׁוֹפַר; זוֹ vain ib.; בָּרִי תִיק at the sound of the cornet Jb.39, 25; בְּיַרְשָׁעַתוֹ according to his fault Deut.25,2; בָּנֵי בְנוּ according to our ability Neh.5,8.— 3) with as adv.: as often as, every time when, whenever מְּדֵי אֲדַבָּר as often as l speak Jer.20,8; לְוָנֵי דָבָנֶיך whenever thou spokest (prop. at every word of thine) 48,27; בְּוֹרֵי מָדֵי (every year 1S.7,16 שָׁנָה בִּשְׁנַה פֿקְרָשׁוֹ every new moon Is. 66,23.

רִּירִםְא רִי בְּקֵר Ch. 1) rel. pron. com. who, which, that גִּירְםְא רִי בְּקֵר the castle that is in Media Ezr.6,2; hefore a noun with sf.. whose dwelling Dan.2,11.— 2) prep. of the genitive: יְבוּר דִירנּר stream of fire.— 3) conj. that יְבִי בְּנִר דִי־נּוּר בְּירנּוּר I know that... Dan.2,8; וְבִּין יִבְּין מַלְּיִר בְּיר and he requested... that he would give him time 2,16.— 4) dem. adv. here יְבִין בְּר בְּר מִיר הַבְּר man hath been found Dan.2,25.— יִבְיִ מִ a) as, even as Dan. 2,43. b) when 3,7.

קר זְּהְבּ pr. n. a place near Mount Sinai.

דיבון pr. n. 1) a city in Moab Num.

32,34 דִּימוֹן Is.15,2; once taken by the tribe of Gad and named און 33,45. -2) a place in Judah Neh. 11,25 דִּימוֹנָה Jos. 15,22.

רוג see דינ.

דינ (pl. בּינִים) m. fisher.

קיר (pl. דייָת) f. kind of a bird of prey, a vulture.

וֹין m. ink.

וְדִיבוֹן see דִיבוֹן 1.

ריבון sce דיבון 2.

דין (verb) see דין.

לְמָא דִין m. 1) judgment, justice דָּי הָּתְּא דִין throne of justice Pr.20,8.— 2) cause, law-suit, contention בִּין־דִין between cause and cause Deut.17,8; יְיַ דִין דְיִי the Lord will conduct the cause of the poor Ps.140,13.— 3) sentence מַשְּׁמֵי דִין from heaven hast thou caused sentence to be heard Ps. 76,9.— 4) law יְדִי דָת וְדִין those who knew institute and law Est. 1,13.— See also יִשְׁרִין.

ר. (def. רְינָא m. 1) tribunal ripunal אינת ב tribunal was set Dan. אוֹרְחָהָה דִין a tribunal was set Dan. אוֹרְחָהָה דִין his ways are justice Dan 4,34. — 3) judgment, sentence מְּתְעָבֶּר מָנָהּ fet judgment be executed upon him Ezr.7,26.

m. judge.

רַיָּנִין Ch. (pl. דַּיָּנִין m. judge.

דינה pr. n. daughter of Jacob.

pr. n. an Assyrian people which settled in Samaria Ezr.4,9.

דיפת pr. n. see דיפת.

m. watch-tower, bulwark.

רוש see דיש.

m. threshing-time.

קישון m. 1) antelope, mountaingoat.— 2) pr. n. a) son of Seir Gen. 36,21. b) grandson of Seir Gen. 36,25 דישון v. 26.

קַדָּ, יְּחָדָּ, (pt. of רְדֹּהְ) adj. crushed, oppressed יְשִׁפִּט יְתִּים וְדָבְּ to judge the fatherless and the oppressed Ps.10,18; pl. sf. יְשִׁינְרְשָׁבְּּרְ יִשְּׁנָא רַבְּיִי אַבָּר יִשְּׁנָא רַבְּיִי a lying tonguc hateth those that are crushed by it Pr.26,28.

רָבָּר Ch. (f. בְּרָ Ch. (f. בְּרָ Ch. (f. בְּרָ הַרָּ) dem. pron. this.

נְּדְבָּא (בּוֹדְ , דְּכְה=) אָּרָה (בּוֹדְ , דְּכְה=) to be crushed, to be dejected or humbled; pt. pl. וְבָּאָים humble Is.57,15.

Pi. N크 (fut. N크크 ; verb. n. sf. N크크) to crush, to cast down, to humble.

Pu. רְּכָּאִים (pt. מְדְבָּא , pl. מְדְבָּא to be crushed, to be humbled.

Hithp. only fut. pl. אָבָּבְּי Jb.5,4; a 35,24 for יְחָבּבְּאוֹ (comp. Hithp. of בְּבַר I.).

אָבר בּרְבּל ז') m. crushing, contrition אַבר בְּרָבּל thou turnest man to contrition Ps.90,3.— 2) adj. crushed, contrite רוּם those that are of a contrite spirit Ps. 34,19.

דְּבָה (fut. בְּהָיִי) to be bowed, cast down.

Niph. גְוְבֶּה (1 גְּוְבִּיתִי) to be crushed, to be cast down; pt. גְוָבֶּה Ps.51.19.

Pi. רָבָּה (2 רָבִּיתָ) to crush.

קבה f. bruising, crushing (particularly of the testicles) פָּצוּעַ דַּבָּה he that is mutilated by bruising Deut.23,2.

רבן Ch. (בון) dem. pron. this.

Th. (=Heb. בְּרֵל; akin to בְּרֵל)

1) to stick into, to press into. —

2) fig. to impress, hence: to remember.

תְּבְרֵין Ch. (≔Heb. זְבָר; pl. וְדְּבָרין m. male of sheep, a ram.

וּרֶרְוֹן Ch. (from בַּרְוֹן to remember) m. record.

Ch. m. same as דְּכְרָן; pl. def. בְּרָרָנְיִא ; pl. def. בְּרָרָנִיִּא ; pl. def. בּרָרָנִיִּא ; pl. def. 4,15.

דָל ח. דָל from דָל ; pl. דַל ; f. דְלִים; f. דְלִים; f. דְלִים , pl. דָלָה ; f. דְלָה בּלְה , pl. דָלָה i) adj. weak, poor, humble.— 2) m. poor man.

קל (בּתְּבֶּת) m. prop. door, valve, hence fig. of the lips: לַשְּׁמָת the valve of my lips Ps.141,3.

והלב (pt. דֹלֵב to leap, to jump.

Pi. דָלֵג (fut. יְבַלְג) to leap; with accus.: to leap over אַבְלֶג וּשׁוּך I leap over the wall Ps.18.30.

Pi. רְלֵּה to draw up, to lift up כִּי רָּלִיתְנִי for thou hast lifted me up Ps.30,2.

רְיִי Pr.26,7 acc. Ges. belongs to 551, which see.

I. (from בְּלֵּחׁת) f. prop. something hanging, hence: 1) thread-work, thrum; fig. of life: מַבְּלָחׁת יִבְּיִעְנִי from the thrum will he cut me off (the thread of my life) ls.38, 12 (acc. ancient interpreters: he will cut me off with sickness).—2) locks of hair, hair-braids בַּלַחְ the locks of thy head Cant. 7,6.

וו. (from בּילֵר, prop. poverty, hence: coll. the poor or common people, the rabble בְּלָר, שֵׁם בְּבָּלְר, שֵׁם בְּבָלְר, שִׁם בְּלָר, שֵׁם בְּבִּלְר, שֵׁם בְּבִּלְר, בַּם בְּצָּר, בַּלְר, בַּם בְּצָּר, בַּלְר, בַּלְר, בַּלְר, בַּלְר, בַּלְר, בְּלִר, בְּלִיר, בְּלִר, בְּלִר, בְּלִר, בְּלִר, בְּלִר, בְּלִיל, בְּלּר, בְּלִּר, בְּלִּר, בְּלְיל, בְּלִיל, בְּלְיל, בְּלִיל, בְּלּר, בְּלִיל, בְּלִיל, בְּלִיל, בְּלִּר, בְּלִיל, בְּלִיל, בְּלִיל, בְּלִיל, בְּלִיל, בְּלִיל, בְּלִיל, בְּלִּר, בְּלִיל, בְּלִיל, בְּלִיל, בְּלִיל, בְּלִיל, בְּלִיל, בְּלִיל, בְּלּרְיל, בְּ

as a drop out of the bucket ls-לְבָלֵי (הַּבְּיִי מּ בְּלִי לִבְּי הַּבְּי his לַמַר מָדְלִי (הַּבְּיִי מּ הַּבְּיִי his buckets Num.24.3 ירה a. דְּלֵיָה pr. n. of several persons.

קר ה. a Philistine woman, the paramour of Samson Jud.16,4. דְּלִילְת (from בְּצֵל דְּלִיוֹתְיוֹ f. branch, bough; pl. sf. in the shadow of its branches Ez.17,23.

הלל (pl. בּלְיוֹ a. בּלֹי, once בָּלֹי ; 2 s. דַלוֹנוּ , pl. בַּלוֹנוּ) prop. to wave, to swing, to move in any direction, hence: 1) to be lifted up my eyes are lifted דַלוּ עִינֵי לַמַרוֹם up on high Is 38,14 (Eng. Bible; mine eyes fail with looking upward; see definition 4).— 2) to hang, to swing (of miners letting themselves down into a shaft) פַּבץ נַחַל מִעָם נָר הַנִּשִׁבָּחִים מָנִי רָנֶל מאַנוש נַעו acc. Ges., Fuerst a. Stb.: they break a shaft far away from the inhabitants, forgotten by the foot (i. e. visited by no one), they hang, they swing far from man Jb.28,4 (the Eng. Bible takes in the sense of 'flood' and נחל renders the verse: the flood breaketh out from the inhabitant; even the waters forgotten of the foot: they are dried up, they are gone away from men); בַּלִיוּ שׁוֹבַוָם מפסח ומשל בפי כסילים acc. Ges. hanging as a useless weight are the legs of a lame man; so is a parable in the mouth of fools Pr. 26,7 (others make this verse refer to the preceding one and render it: they are weaker in the legs than the lame and are a by-word in

the mouth of fools).— 3) to be drained, to be emptied (comp. בְּלֵה יִשְׁנוֹר emptied and dried up shall become the rivers of Egypt Is.19,6.— 4) to be brought low, to fail, to be weak, to be poor or wretched האביר ביי מָאר I am brought very low Ps.147,7.

Niph. לְבֵל (fut. יֵבוֹ) to be reduced, to be impoverished יַנְבָּל מָאר and Israel was greatly impoverished Jud.6,6; יַּבָּל בָּנִר the glory of Jacob shall be reduced (Eng. Bible: made thin) ls.17,4.

דּלְעַן pr. n. a city in Judah.

יַדְלַף (fut. לְּהַלֵּהְ to trickle, to drop בּבְּיִתְ לְּהְ בַּבְּיִתְ the house droppeth through Ec.10,18; of the eyes: to shed tears אָלִיהָ בְּיִלְפָה עִינִי unto God my eye sheddeth tears Jb. 16,20.

דְּלְפֿוֹן pr. n. one of the sons of Haman.

Hiph נַדְלִיק (fut. נַדְלִיק) to kindle,

to inflame בְּרָבֶׁק הָאֵשׁ kindling the fire Ez.24,10; בַּרְבֵּק הַאָּשׁ till wine inflame them Is.5,11.

רבלק Ch. (pt. בְּלֵק) to burn. בְּלֵכְתּ זְּרְ לִּתְּרְ זְּרְ לִּתְּרְ זְּרָ הַתְּרְ זְּרָ בְּלְתְרִ זְּרָ בִּלְתְרִ

יַבְלָתְ הְ a. once בַּלְתָּרְ (af. בַּלְתָּרְ a. once בְּלָתָר, בּלְתוֹת , pl. דְלְתוֹת , c. בְּלְתוֹת; du. (בְּלָתֵי , sf. בּלְתִי , c. בְּלָתִי , sf. בְּלָתִים (door, gate הַבֶּלֶת תִּסבֹ עַל־צִיכָה as a door turneth upon its hinges Pr.26,14; בַּלְתוֹת עַצִי־שָׁבֶּן doors of oleaster-wood 1K.6,31; הָצִיב דָּלָחֵים he set up its gates 16,34; fig. the gates of the peoples (i. e. Jerusalem, which was a great center of intercourse) Ez.26,2; דַלְתֵי בְּטְנִי the doors of my [mother's] womb Jb.3,10; of the jaws of the crocodile: בּלְתֵּי the doors of his face Jb.41, 6.- 2) page, column (of a book) שלתות בקרוא יהודי שַלש דַּרָתוֹת when Yehudi had read three pages Jer. 36,23.

קב (c. בּק ; sf. בְּק' , בְּק' ; pl. שׁבָּךְ בַּח hoso sheddeth man's blood Gen.9,6; יבְּק' שׁבְּרָ בִּח לֹא תֹאבֵלוּ tis blood ye shall not eat 9,4; poet. בּח שַבְרָים the blood of grapes (i. e. red wine) Gen.49,11.— 2) blood-guiltiness (responsibility for shedding of hlood) בּח בַּחוֹא בַּח בַּחוֹא as blood-guiltiness it shall be imputed unto that man Lev. 17,4; יבָראשׁוֹ בְּרֹאשׁוֹ his blood shall be upon his head (i. e. he shall be re-

sponsible for his blood) Jos.2,19; בּוֹ הְּמִיוֹ בּוֹ his blood shall be upon him Lev.20,9; אַשׁ בְּמִים מֹ a man of bloody deeds Ps.5,7; בְּמִים blood-guiltiness shall be imputed to him Ex.22,2.— בְּבְמִים Ez.19,10 = הַמְיִם הוֹ thy likeness, i. e. like thee (others: in thy juice, freshness or youth).

רַמָּה. (יְעַלָּה, pt. דְּמָה; imp. וְרָמָה, imp. וְרָמָה

Stb. prop. to make even, smooth, hence: to be like אָלָיוּ אָּלָיוּ לֹא דָמָה אָּלָיוּ was not like unto it in its beauty Ez.31,8; בְּמָתָה לְתְמֶר is like a palm-tree Cant.7,8; בְּמָה לְךְּ לְּצִּבְיּ be thou like a roebuck 8,14.

Niph. נְּבְמָה to be like, to deem oneself like נְבְמִר נְּבְמֹּ they are like the beasts Ps.49,13 בָּבִיר גּוֹיִם thou didst deem thyself like a lion's whelp Ex.32,2.

Pi. אָל מִי הִּדְמִּיוֹ אָל to liken, to compare אָל מִי הִּדְמִּיוֹ אַל to whom will ye liken God? Is.40, 18.— 2) to speak in similitudes for בִּיד הַנְּבִיאִים אָּבְּמָּה through the prophets have I spoken in similitudes Hos.12,11.— 3) to imagine, to think, to reflect, to intend אַל הַמְּיבָּי בְּנַפְּשֵׁךְ לְהַמְּיבֵּי וֹשְׁרָבְיּי בְּנַפְּשֵׁךְ לְהַמְּיבִּי וֹשְׁרָבְיִי בְּנַפְּשֵׁךְ לְהַמְּיבִי וֹשְׁרָבִי וֹשְׁרָבְּיִ שְׁרָבְּיִּ וֹשְׁרִבְּיִ וֹשְׁרָבְיִ שְׁרָבְּיִ וֹשְׁרָבְיִ וֹשְׁרָבְיִ שְׁרָבְּיִ שְׁרָבְּיִ שְׁרָבְּיִבְּיִ שְׁרָבְיִ וֹבְּבְּיִבְּיִ שְׁרָבְיִ וְּבְּבְּיִבְּיִ שְׁרָבְיִי בְּעִבְּיִבְּיִ שְׁרָבִי וֹבְיִי שְּבִּיבְּי שְׁרָבְיִי שְׁרִבְּיִבְּי שְׁרְבִּי וֹבְּבְּיִבְּיִי שְׁרְבִּי בְּבְּיִבְּיִ שְׁרְבִי שְׁרָבְיִי בְּבְּיִבְּיִי שְׁרְבִּי שְׁרְבִּיִי בְּבְּיִבְּיִי בְּבְּיִבְּיִי בְּבִייִ בְּבְּיִבְּיִי בְּבְּיִי בְּבְּיִי בְּבְּיִי בְּבְּיִי בְּבִייִ בְּבְּיִבְּיִי בְּבִייִ בְּבְּיִי בְּבְיִי בְּבְּיִי בְּבְיִי בְּבְיִי בְּבְּיִי בְּבְייִי בְּבְּיִי בְּבְּבְיִי בְּבְּיִי בְּבְּבְּיִי בְּבְּיִי בְּבְייִי בְּבְּיִיי בְּבְּיִי בְּבְּיִי בְּבְּיִי בְּבְּיִי בְּיִי בְּבְּיִי בְּיִי בְּבְּיִי בְּבְּיִי בְּיִי בְּבְּיִי בְּיִי בְּבְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּבְייִי בְּבְייִי בְּיִי בְּבְייִי בְּבְּיוֹי בְּיִי בְּבְּבְייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּבְייִיי בְייי בְּבְּבְּייִי בְּבְּבְייִים בְּבְּיים בְּיִי בְּבְּייִי בְּבְייִיי בְּבְייִי בְּיִי בְּבְייִי בְּבְייִי בְּיִי בְּבְייִי בְּבְייִי בְּבְייִי בְּבְּיִיי בְּבְּבְייִי בְּבְּבְייִי בְּבְייִי בְּבְייִי בְּבְייִי בְּבְּיוּבְייִי בְּבְייי בְּבְייִייִּיי בְּבְיייִיי בְּבְּייִיים בְּבְיייי בְּבְייוּבְייי בְּייייים בְּבְּיי בְּבְּיוּבְייוּים בְּיייים בְּבְּייוּי בְּבְייוּיים בְּבְייוּבְי

Hithp. הְּרָבְּקְה for הְּרָבְּקְה (fut.תְּנַיְםְּה to be or make oneself like אָבְּיִהְן l will be like to the Most High Is.14,14.

קּמָה II. (בּבְּהָיּ, fut. הְּיָהָה 1) to cease, to rest אָינִי נְגְּרָה וְלֹּא תִּרְמָּה my eye trickleth down and ceaseth not Lam. 3, 49.—2) to destroy אָמָה I will destroy thy mother Hos. 4, 5.

Niph נְּדְמָה to be destroyed, to be lost אוי לִי כִּי נְּדְמֵיתִי woe is me! for I am lost ls.6,5.

ּדְּמָה Ch. to be like, to resemble; pt. m. דְּמָה, f. בְּמָה Dan.3,25;7,5. מִי כְצוֹר f. a place of stillness מִי כְצוֹר

שלה בְּחוֹךְ בֹּיְם who, like Tyre, is like a place of stillness in the midst of the sea Ez.27,32.

קר likeness, resemblance, form בְּלְמוֹּתוֹ כְּצִיְמוֹ in his likeness, after his image Gen.5,3; מה־דְּמוּת תַּעַרְכוּ what likeness will ye compare unto him? Is.40,18; דְמוֹּת בָּמָא the likeness (form) of a throne Ez. 1,26; בְּמוֹת בִּוֹנִית like Ps.58,5.

קָּמִי (from בְּמָה II. or בְּמָי (דְּמָה בְּיִּמְי (from בְּמָה II. or בְּמָי (קִמָּי prop. cutting off, ceasing, standing still, hence: 1) rest אֵל תְּהָנוּ Presserity בְּיִי יָבִי (pranquillity, prosperity בְּרָי, יָבִי in the tranquillity of my days ls. 38,10 (acc. some: in the cutting off of my days; others: in the midst of my days).

דְּמִינֹנ m. likeness, resemblance הְּמִינֹנ phe is like a lion Ps.17,12. he is like a lion Ps.17,12. ידם (3 pl. במוֹ , במוֹ , במוֹ , וַדְּמוֹ (זְּרָמוֹ ; וְדְמוֹ (זְּרָמוֹ ; וֹדְמוֹ (זְּרְמוֹ ; וֹדְמוֹ (זְרָמוֹ) to stand still. to be still, to be silent

מולים הַשְּׁמָשׁ and the sun stood still למו עַר־הַנִּיעָנוּ אַלֵיכָם;Jos.10,13 still (wait) until we come to you 18.14,9; וִשְׁבוּ לָאָרָץ וִרְמוּ they sit upon the ground, they are silent Lam.2,10; בּאָנֵק דֹם sigh in silence Ez.24,17 - 2) to wait or watch in silence, to trust calmly יִרְמוּ they watched in silence לְמוֹ עַצְּהִי for my counsel Jb.29,21; דוֹם לֵינִי trust calmly to the Lord Ps.37,7 .--3) to rest, to cease מֱעֵי רָתְחוּ וַלֹא my bowels are agitated and rest not Jb.30,27 אַל־תַּרֹם בַּת־עֵינָךָ let not the pupil of thy eye cease [weeping] Lam.2,18.

אינה בינו (fut. בינו , pl. וְבְּמוּ יִי, pl. וְבְּמוּ יִי, pl. יְבְּמוּ יִי, pl. יְבְמוּ יִי, pl. יְבָמוּ יִנְים יִּין to be cut down, to be destroyed (בְּמוּ וֹנְיִוּ וֹנְיוֹ בְּוֹ וֹיִין and the peaceable habitations (or pastures) are cut down Jer.25,37; יְבָּמוּ יִבְּמוּ יִבְּמוּ יִבְּמוּ the wicked shall be destroyed (shall perish) in darkness 1S.2,9.

Po. דּוֹמֵם to put to silence, to quiet שִׁנִיתִי וְדוֹמֵאְהִי נַבְּּשִׁי I have calmed and quieted my soul Ps. 131,2.

Hiph. הבם to put to silence ליני הרקנו the Lord our God hath put us to silence Jer.8,14.

דְּבְּבְיּהְ f. stillness, silence, whisper.

acc. Fuerst: to heap up dung (by analogy with the Arabic רמל). whence: מַרְמֵנָה a. מַרְמֵנָה

m. dung, dung-heap.

יְּבְּלְנְת pr. n. a city in Zebulur

יְּבְמַע (fut. יְּרְמֵע, f. אַרְמַע; inf. יְּרָמֵע to shed tears, to weep.

קּבְּעֵע m. prop. tear, hence: juice, liquor מְלֵאָתְרְּוֹיִמְעִרְּ thy full (ripe) fruits and thy liquors Ex.22,28.

רְּמְעָה (c. דְּמְעַה; pl. וְּמָעוֹת) f. tear, tears.

pr. n. Damascus, a city in Syria; also דּקְשֶׁק 2K.16,10 and דְּקָשֶׁק 1Chr.18,5.

קשֶּׂכְ m. damask, a silk stuff.

יַדְּלְ pr. n. 1) a son of Jacob and the tribe and territory named after him; gent. יְלָי ... 2) a city in the north of Palestine, formerly מְלֵיטֶם or בּיִלְי ... 3) וְלֵי וְלָ a place in the north of Palestine. -- 4) = וְלַיִּדְּלַ Ez.27,20.

קָּהָ, הְּדָּלְ Ch. pron. com. this הְּדָּהְ as this, like this Jer.10,11; מְלֶהְ כִּדְנָה thing like this, such a thing Dan.2,13; בְּל דְּנָה therefore 3,16; בַּל דְּנָה after this 2,29; בַּל דְּנָה this 5,22.

acc. Fuerst: to be pliant, i. e. soft, whence דוֹנֵג.

pr. n. a city in Judah.

דְּהָבֶּה pr. n. a city in Edom.

prophet and sage at the Babylonian court Dan.1,6 = אַנָאֵל Ez. 14,14.— 2) a son of David 1Chr. 3,1.

(pl. הַעִים) m. knowledge, wisdom אַחָּהָה הָעִי אַף אָנִי l also will

show forth my knowledge Jb.32, 10; מָבְּיָאוֹת חָמִים הַעִּים the wondrous works of him who is perfect in knowledge 37,16.

קּתְרְמִי (pl. הַּעוֹת f. knowledge אָּתְרְמִי (pl. הַעְּרָה הַעְּה הַיְּעָה whom shall he teach knowledge? Is.28,9; אֵל הַעוֹת a God of knowledge 1S.2,3; as verb. n. יוָרָה הַעְה אָת־יִין the knowledge (prop. the knowledg) of God Is.11,9.

רְאוֹאֵל = pr. n. m. Num.1,14 דְעוּאֵל בּ 2,14.

קַבְּן (fut. בְּעַהְ:) to be extinguished, fig. to be destroyed נֵר רְשָׁעִים יִרְעָּה the lamp of the wicked will be extinguished Pr.13,9.

Niph. אָרָעֵר to become extinct, to dry up (of water) בָּחְמוֹ נַרְעֵבוּ בְּחְמוֹ נַרְעֵבוּ when it is hot they become extinct out of their place Jb.6,17.

Pu. רְעַר to become extinct, to be extinguished רְעַר בָּאִשׁ קוֹצִים they are extinguished as the fire of thorns Ps.118,12.

לְּנִתְ f. knowledge Pr 17,27; אַרְעָת he that hath knowledge Pr 17,27; אינוער אייי אינוער א

דפה to push, to strike against (בקר).

קבי ', הְיבָּל m. prop. striking against, hence: insult, scorn הְּבָּר אָמָך אָמָך מְּמָר against thy own mother's son thou utterest insult Ps.50,20.

(pt. דּפֹק (pt. דּוֹפֵל) to strike, to beat, to knock קּיֹר דּוֹדִי דוֹפָּל it is the voice of my beloved who knocketh Cant.5,2.— 2) to press upon, to drive hard קּיִר וְמָתוּ and if men should drive them hard one day, all the flock will die Gen.33,13.

Hithp. הְהַבּפְּקִים to beat, to knock, to presshard אַנְשִׁי הָעִיר... מִתְבַּפְּקִים the men of the city ... knocked at (or: pressed against) the door Jud.19,22.

קבּיִן pr. n. a station of the Israelites in the desert.

קִים (from בְּקִיה, f. הַּהָּה, pl. וְבְּקֹית adj.

1) pounded fine, fine, small הְשִׁים וְהָּקּה חִים pounded fine Lev.16,12; קּים הַּבְּקּ הַּוּה (or small) dust Is.29,5.— 2) thin שִּיבְיּה a thin... hair Lev.13,30.— 3) lean, slender בְּשִּיר בְּשִּיר slender שִׁבְּלִים בְּקּוֹת נְשִּיר יִשְּׁה וֹתְּה נִשְּׁה נוֹת (of a voice) אַלְּיִר בְּשָּׁה בַּקְּה (of a soft whisper 1K.19,12.

הה fine dust.

קרֹם m. fine texture, thin cloth הַבְּלְים m. fine texture, thin cloth (English heavens as a thin cloth (English Bible: as a curtain; the traditional Jewish rendering of הְדֹוֹב prob. because in Talmudic lan-

guage this word denotes a cataract of the eye).

דְּקְלְה, n. of an Arabian tribe and a district of Arabia.

PPT (pret. PT; fut. יְרָל) tr. to crush, to beat to small pieces; antr. to be crushed, to be reduced to powder יְרָלִשׁ הָרִים וְהָרָע thou shalt thresh mountains and beat them small Is.41,15; אוֹרָלְעָּר הַלְּעִים וְהָרִע בְּיִם וְהָעִים בְּיִם מוּלְע מוּלִים בְּיִם מוּלִים מוּלִים בַּיִם מוּלִים מוּלִים בַּיִם מוּלִים מוּלִים בַּיִם מוּלִים מוּלִים מוּלִים בַּיִם מוּלִים מוּלים מוּלִים מוּלִים מוּלִים מוּלִים מוּלים מוּלים מוּלִים מוּים מוּים מוּים מוּים מוּים מּים מוּים מוּ

Hiph. אָבָן (fut. אָבָיְרְ, אָבָּיְרְ; inf. אָבָיְרְ, אָבָּיְרְ inf. אַבְּיִרְ וֹנְיִרְּלְּ וְבִּירְ לְּעָבְּרּ fround it to dust 2K.23,15; אַבְּיִרְם הוֹצִיֹּתְ אַבְּיִרְם בּוֹצִיֹת אַבְּיִרְם בּיִּבְּיִר וּצִיֹּתְ בְּיִרְם הוֹצִיֹת אַבְּיִרְם וּצִּיֹת בְּיִרְם הוֹצִיֹּת בְּיִרְם בּיִּבְּיִר וּצִיֹּרְם וּצִּיִּרְם הוֹצִיֹּת בְּיִרְם הוֹצִיֹת אַבְּיִרְם הוֹצִיֹת אַבְּיִרְם הוֹצִיֹּת בְּיִרְם הוֹצִיֹת בְּיִרְם הוֹצִיֹת בְּיִרְם הוֹצִיֹּת בְּיִרְם הוֹצִיִּת בְּיִּבְּיִּם הוֹצִיֹיִם הוֹצִייִּם הוֹצִיִּים הוֹצִיִּים הוֹצִיִּים הוֹצִיִּם הוֹצִיים הוֹצִייִם הוֹצִיים הוֹצִּים הוֹצִיים הוֹצִיים הוֹצִיים הוֹצִּים הוֹצִיים הוֹצִּים הוֹצִיים הוֹצִיים הוֹצִיים הוֹצִיים הוֹצִיים הוֹצִיים הוֹצִיים הוֹצִיים הוֹצִּיים הוֹצִיים הוֹצִּיים הוֹצִיים הוֹצִיים הוֹצִיים הוֹצִּיים הוֹצִיים הוֹצִיים הוֹצִיים הוֹצִיים הוֹצִיים הוֹצִיים הוֹנִים הוֹצִיים הוֹצִיים הוֹצִיים הוֹצִיים הוֹצִיים הוֹצִיים הוֹצִיים הוֹצִּים הוֹנִים הוֹצִיים הוֹצִיים הוֹצִיים הוֹצִיים הוֹצִיים הוֹצִיים הוֹנִים הוֹנִים הוֹצִים הוֹצִיים הוֹבְּים הוֹים הוֹבִּים הוֹים הוֹי

Hoph. רוּבֶק (fut. יוּבָק) to be crushed, to be ground.

P구크 Ch. (pret. pl. 하루 Dan.2,35 for 하기 to be crushed, to be beaten to small pieces.

Aph. אָתָרָקּר, (3 f, הַּדְּקָר, , 3 pl, בּדְּקּר, אָנָתָר, f, הַּדְּקָר, f, הַבְּקָר, f, הַבְּקָר, to beat small, to grind.

יַּקָר (fut. יִיִקֹר) to pierce, to stab.

Niph. וְרָקר (fut. יְרָקר) to be pierced, to be stabbed.

Pu. רַבְּרָ (pt. מְּרָבֶּר) to be stabbed, to perish.

ף בקר pr. n. m.

기크 (from 기기) m. pearl, mother-of-pearl.

קר Ch. (=Heb. קר). m. generation.

אר. to reject (Fuerst).

דְרָאוֹן (from דּרָא; c. וְרָאוֹן) prop. rejection, hence: aversion, object of aversion.

קרב (akin to אָביִי) to pluck, to tear, to pierce, to prick.

יַּדְרבוֹ, דְּוֹרְבּן (pl. קּוֹרְבוֹית) m. prick, goad.

רג (akin to בְּרַבְּ) to advance, whence בְּרַבְּה, which see.

דַרְבַּע pr. n. a wise man at the time of Solomon 1K.5,11 ==בעב 1Chr.2,6.

קרום (from הרות) א. thorn, thistle. דְרוֹם (from הרות) ו) south.— 2) southwind Jb.37,17.

יורור (from ארכות) אינין (from דרור בארץ) אינין (from דרור בארץ) אינין וור בארץ לבל and ye shall proclaim freedom throughout the land unto all the inhabitants thereof Lev.25,10; אינין שנת הדרור to the year of release Ez.46,17.— 2) swallow בּרוֹר אוֹר אוֹר בארוֹר בארוֹר בארוֹר בארוֹר אוֹר בארוֹר בארוֹר

איל דיין pr. n. of three Perso-Median kings: a) Darius of Media or Cyaxeres II., son of Astyages Dan. 6,1; 9,1. b) Darius I. of Persia, son

of Hystaspes Hag.1,1; Zch.1,1; Ezr. 4,4. c) Darius II. Nothus of Persia Neh.12,22.

אַרווש see דָרווש Pi.

קֿרַק (fut. קֿרַיִּן; pt. קֹרַה pt. p. קּרָזּק, f. קרוּבֶה) to tread, to step, to walk; with accus. to tread firmly, to tread down, to trample on דַרַק בתי בוב to tread a wine-press Jb. 24,11; Neh.13,15; וַאָּדִרָּכֶם בְּאַפִּי and l will tread them down in my anger 1s.63,3; with ‡: to go into, to come into בִּי וַרַרֹךְ בָּנְבוּלֵנוּ if he should come into our borders Mic.5,5; with 🌣: to step forth there steppeth דָרַך כּבָב מִיּעַקב forth a star out of Jacob Num. 24,17; of a bow: to bend בַּרַהַ קַשָּהוּ he bent his bow Lam.2,4 (sometimes with חֵץ for הֵלְשָׁת Ps.58,8; אָל־וַרַרֹּךְ וַדְרֹרָ הַדּבֹרָךְ קַשְׁתוֹ (64,4) וַאֶּל־יָרִעַל בָּסְרִינוֹ Ktib Jer. 51, 3 against him that bendeth let the archer bend his bow and against him that lifteth himself up in his armour (acc. Kri: אַל־יִרָרָ הַדּרָהָ ובּסָרִינוֹ lct not the archer bend his bow and let him not lift himself up with his armour).

וְרֵרִיךְ, יַרִריךְ (fut. יְרַרִיךְּ, יַרַרִיךְּ, יַּרַרְיִבְּרִיבְּרַ בְּבָּרְרְיִבְּרִיבְּרְ יִשְׁרָה זְּא and he led them on the right way Ps.107,7; בְּבְּתְהָרְּ, יַבְּיִרְיִבְיִי בְּבִּירִיבְּיִרְ בַּבְּיִרְיִבְיִרְיִבְיִרְיִבְיִרְּ בַּבְּיִרְיִבְיִרְיִבְיִרְ בַּבְּיִרְיִבְירִיבְּרָרְ בַּבְּיִרְיִבְירִיבְּרָרְ בַּבְּרִיבְרִיבְּרָהְ אוֹיִי שְׁחַץְּ which the ravenous beasts

have never trodden Jb.28,8; of a person: to reach, to overtake מְנוּחֲה they overtook them at הַּדְרִיכוּהוּ their places of rest Jud. 20, 43 (Eng. Bible: trode them down with ease; acc. Fuerst: they made them go as far as מְנוֹחֶה, a place identical with מַנַחַת 1Chr.8,6 a. מָנְחוֹת 2,52; others: they gave them no rest).— 3) to tread כָּגֹרֶן צָה הָדְרִיבָה like a threshing-floor at the time of treading (threshing) it Jer.51, 33.— 4) to bend (ויִרְרִיכוּ =) ויִרְרַכוּ and they bend אֶת־לְשׁוֹנָם קַשְׁתְּם שֶׁקֶּר their tongues, their bow of lies Jer.9,2.

ਜ੍ਹੇਜ਼ੂ , $^{\wedge}$ ਜ੍ਹੇਜ਼ੂ (sf. '੨਼ਾਂਜ਼ , 'ਣਾਜ਼ਾ ; pl.בְּרָכִים , c. בְּרָבִי com. 1) way, path, road בֻּרֶךְ בַּמֶּלֵךְ the king's road (i. e. the king's highway) Num. 20,17; as prep. בָּרָךְ צָפּוֹנָה towards the south Ez.8,5; הַרָּ הַר הַאֵּמֹרָי towards the mountain of the Amorites Deut. 1, 19. — 2) way, journey דָרֶךְ שִׁלשֶׁת יָמִים three days' journey Gen.30,36; בַעשוֹת to pursue his journey Jud. 17,8.— 3) fig. a) way, manner, כּנֶרֶךְ כָּל־ custom, course, conduct מַבְּרֵץ after the manner of all the earth Gen.19,31; הַבָּרָהְ בַּל־הָאָרֶץ to go the way of all the earth (i. e. to die) 1K.2,2; בַּישִׁים the manner of women (i. e. the menses) Gen.31,35; בָּרַ בְּעַרְבָיה the manner (i. e. intercourse) of a young man with a young woman Pr.30,19; בֶּרֶהְ אָוֵיל the conduct of

a fool 12,15; הָבַרָבִי דָּוִיד אָבִיו he walked in the ways (i. e. he followed the mode of life) of David his father 2Chr. 17, 3; בַּרַבַּם ו בָּראשׁם נָהַתִּי I will bring their course upon their own head Ez. 9,10; וַיֹּאבָלוּ מִפָּרִי דַרְבָּם and they shall eat of the fruit of their own conduct Pr.1,31. b) action, work the works of God Jb.40, 19; ייָ קַנָני הַאשִׁית דַּרְבּוּ the Lord created me at the beginning of his creation-work Pr.8,22. c) worship הַכֶּר בְּאֵר־שָׁבַע the [idolatrous] worship of Beer-Sheba Am.8,13. d) lot, fate גול על וְיָבְרָכֶּף commit thy lot unto the Lord Ps.37,5,du. רַרַבַּיִם Pr.28,6 acc. Fuerst a. Stb.: double way, duplicity, double-מובירש הוֹלָךְ בִּתְמוֹ מֵעָקִשׁ) dealing דרָבַיִם וְהוּא עֲשִיר better is the poor that walketh in his righteousness than he that is perverse in his duplicity, though he be rich).

(only pl. בְּרָכּוֹן m. בְּרָכּוֹן אַ יַבְרָכּוֹן, which see.

ירם in Ar. to shine, to lighten, whence דְרוֹם.

בּהָשֶּק see בּרָבֶשֶׁק.

עָדְיְ Ch. (pl. יְדָעִיןְיִ, sf. יִהָעִיקְיִ) f. arm

ַרָע pr. n. =עַבַיַי.

ירקון pr. n. m.

לך דרך (The shine, to glitter, whence בּר pearl.— 2) to flit, to fly, to move about freely, whence זְרוֹרְ a. 2; to flow freely, whence

רוֹר 3.-3) acc. Ges. to luxuriate, whence בַּרַבּדַ.

דרש (fut. יַרִרשׁ; pt. שֹחַה; pt. p. וַרַרשׁ; pt. p. וַרַרשׁ 1) to inquire into, to examine, to investigate וְדָרֵשְׁתְּ וֹחְלַרְתָּ and thou shalt inquire and make search Deut.13,15.— 2) to search, to seek, to inquire after, to look for (with prep. אָל or אָל, also with accus.) אַחַר כַּל־יַרוֹק יִדְרוֹשׁ after every green thing doth he search וּלִחַפְּאתִי הִדרש ;and searchest after my sin 10,6; לֵאלהָי אַבִין דַּרָשׁ after the God of his father did he seek 2Chr. 17, 4; ye shall look for his לִשְׁכְנוֹ תְּרָרְשׁוּ hahitation Deut.12,5;אַלַיו גוּיִם וַדָרשׁוּ after it shall nations inquire Is. וָאָת שְּעִיר הַחַשְּאת דָרשׁ דַּרַשׁ 11,10; וָאָת שְעִיר and the goat of the sinoffering Moses sought diligently Lev.10,16; הַּרָרשׁ־רָשִׁעוֹ בַּל הַמְצָא thou wilt seek out his wickedness until thou find none Ps.10, 15; pt. with sf. דֹרָשֶׁיךּ יָי those that seek thee, O Lord Ps.9,11.- 3) to inquire, to ask לְרֵרשׁ אָת־יִיָּ to inquire of the Lord Gen.25,22; to inquire a word לְרַרשׁ דַּבַר מֵעְמַהְ of thee 1K.14,5; sometimes with 2: and he hath not inquired of the Lord 1Chr. 10,4; that I may inquire of וָאֶרְרְשַׁה־בַּה her 1S.28,7.— 4) to require, to demand וְדַבַשִּׁתִּי אָת־צֹאֹנִי בְּיַבֶם and I will require my flock from their hand Ez.34,10; וֹנְיה־יִנְי דוֹרָשׁ ন্দু and what the Lord doth require of thee MIc.6,8; דוֹרֵשׁ דַמִים he that demandeth blood (i. e. calls to account for shed blood) Pr.9,13; עַר דָּרשׁ אָחָיךָ אֹתוֹ until thy brother demand it Deut.22,2.-5) to care, to be concerned אין there is no one that careth for (is concerned about) my soul Ps.142,5.— 6) to seek, to desire, to wish for דֹרֵשׁ מוֹב seeking the good of his people Est.10,3; אֵינָנוּ דֹרָש לִשָּלום he seeketh not the welfare of this people Jer.38,4; 87 thou shalt net תִּרִרשׁ שָׁלֹמָם וִמֹבַתָּם seek (desire) their peace and their welfare Deut.23,7; דרשי בעתי they that seek (wish for) my hurt Ps. אָ sought דָרוּשִׁים לְכָל־חֶפָּצִיהֶם ;38,13 (wished) for by all them that have pleasure therein 111,2.

Niph. נְּרֵכִשׁ (fut. יִּרָכִשׁ , וּיִּרָכִשׁ ; אַרָּרִשׁ וּיִּרָכִּשׁ בּוֹלָאָ ; inf. אַרְרֹשׁ בּוֹלָבְּעֹר בּבּוֹלִאָ inf. אַרְרֹשׁ בּוֹלָבְּעֹר בּבּוֹל inf. אַרְרֹשׁ בּבּוֹל inf. בוּבְּבּעוֹל בּבּוֹל inf. בוּבּבּעוֹל ined searched, to be examined and there were found among them 1Chr.26,31.— 2) to allow oneself to be sought or inquired oneself to be sought or inquired self to be sought by those that asked not Is.65,1; בּבְּרֵשׁ אַבְּרֵשׁ בְּבָּעֹר שׁ אַבְּרֵשׁ אַבּרָשׁ אַבְּרָשׁ אַבְּרָבִישׁ אַבְּרָשׁ אַבְּרָשׁ אַבְּרִבּישׁ אַבְּרִבּישׁ אַבְּרָבִישׁ אַבְּרָבִישׁ אַבְּרָבִישׁ אַבְּרִבְּישׁ אַבּבּיבּישׁ אַבּיבּישׁ אַבּיבּיבּישׁ אַבּיבּיבּישׁ אַבּיבּיבּישׁ אַבּיבּיבּישׁ אַבּיבּישׁ אַבּיבּישׁ אַבּיבּיבּישׁ אַבּיבּיבּישׁ אַבּיבּיבּישׁ אַבּיבּיבּישׁ אַבּיבּיבּישׁ אַבּיבּיבּיבּישׁ בּיבּיבּיבּישׁ אַבּיבּיבּיבּישׁ אַבּיבּיבּיבּיבּישׁ אַבּיבּיבּיבּישׁ אַבּיבּיבּישׁ אַבּיבּיבּיבּיבּישׁ אַבּיבּיבּיבּישׁ אַבּיבּיבּיבּיבּישׁ אַבּיבּיבּיבּישׁ וּבּיבּיבּישׁ אַבּיבּיבּישׁ אַבּיבּישׁ אַבּיבּיבּישׁ אַבּיבּיבּישׁ אַבּיבּיישׁ אַבּיבּייבּישׁ אַבּיבּיבּיבּישׁ אַבּיבּיבּישׁ אַבּיבּיבּיישׁ אַבּיבּיבּיישׁ אַבּיי אַבּיבּיבּיישׁ אַבּיבּיישׁ אַבּיבּיבּיישׁ אַבּיבּיבּיישׁ אַבּיבּיישׁ אַבּיישׁ אַבּיישִיּבִיישׁ אַבְּיבּיישׁ אַבּיישִּיּבְיבִיישׁ אַבְיישׁיּבְּיבִיישׁ אַבּיישִּיּבְיישׁיּבְּייש

Pi. only in the form בְּרִישׁ Ezr. 10,16 acc. Stb. for בָּרִישׁ (Ges. בַּרִישׁ). to examine, to investigate.

with verdure אָדְיָאוּ נְאוֹת מִוְבֶּר the pastures of the wilderness have become green Jo.2,22.

Hiph. אַרְשִּיא (fut. מְרָבִיּאָי) to cause to sprout, to hring forth אַדְיָעָה בּרְשָׁא let the earth bring forth יבּאָרֵץ דֶשָּׁא let the earth bring forth vendure (or grass) Gen.1,11.

אַשֶּׁישֶׁ m. green herbage, fresh grass. בּשׁׁן to become fat.

Pi. רַשֵּׁן (fut. וַבַשְׁנָה a. וַבַשָּׁן) 1) to make fat, to regard as fat מיעה מובה הבשורעצם a good report maketh the bone fat Pr. וַלְשַנְתָּ בַשֶּׁמֵן רֹאשִׁי thou makest ווֹשֵׁנְתָּ בַשֶּׁמֵן רֹאשִׁי my head fat (i. e. anointest my bead) with oil Ps.23,5, of sacrifices: to regard as fat, i. e. to accept in favor עוֹלָתָך וָבַשְׁנָה may he accept in favor thy burnt sacrifice Ps.20,4 (others regard the verb here as a den. from ፫፫፬ and render this sentence: may he convert thy sacrifice into ashes as a sign of favor) .- 2) den. from ורשן: to cleanse from ashes, to remove the ashes וַדְשָׁנוּ אֶת־הַמָּוֹבָּחַ and they shall cleanse the altar from the ashes Num.4,13.

Pu. רְשׁׁן (fut. נְיִשׁׁן) to be made fat, to be well fed יְרַשְׁן and their dust be made fat with fatness Is.34,7; נְבָּשִׁ חָרִצִּים but the soul of the diligent will be well fed (i. e. gratified) Pr.13,4.

Hothp. אֲבַשׁן to become fat, to be sated בַּהְשִּׁנְה מִחֶלֶב the sword is sated with fat Is.34,6.

ק (pl. דְשֵׁנִים, c. וְדְשֵׁנִים) adj fat; of persons: strong, mighty.

קּיְשֶׁן, ^ וְדֶּיְשֶׁן (sf. קְיִּשֶׁן) m. 1) fatness, sap, oil.— 2) ashes (specifically the fat ashes of sacrificial animals; different from אָבָּר ashes of wood).

קת (pl. בְּתִים, c. וְנְתִי f. statute, law, order, custom יְדְעֵי בְּתְּ בְּיִר according to the law of this day 9,13; בְּתִי בַּנְת בַּיִּר בַּבְּת בַּיִּר בַּיִּר בַּיְר בַיִּר בַּיִּר בַּבְּת בַּיִּר בַּבְּת בַּיִּר בַּבְּת בַּיִר בַּבְּת בַּבְת בּבְּת בַּבְּת בַּבְּת בַּבְּת בַּבְּת בַּבְּת בַּבְּת בּבְּת בַּבְּת בּבְּת בּבְּת בּבּת בּבּבּת בּבּת בּבּת בּבּת בּבּבּת ב

קָּתָי (def. אַבְּיִנין sf. יְבָּתִי נְּעָבְין f. law, sentence בְּתִי אֲבְּדָּךְ קֹבְי אָבְיַבְין the laws of thy God Ezr.7,25; הְבִּין ווי there is but one sentence for you Dan.2,9.

אֶּהֶהֶ Ch. (def. אַנְּיָהָ) m. fresh grass, verdure (=Heb. אַנֵּיָהַ).

יה Ch. m. one skilled in law, jurist, judge.

דְּרְנְיְנְ pr. n. (occurs only with הוֹנְיְנָ ה דֹרְיִנְה a place in Samaria Gen. 37,17 = דְּרָן בּאַר בֿאָרָ אַר 2K.6,13.

ווין pr. n. m.

רֹתֵוֹן see דֹתַוֹּן.

П

7 the fifth letter of the alphabet, called He N∏; as a numeral ¬ =5, =5,000.- = at the end of words mostly occurs as a mute orthographic sign indicating that they terminate in vowels, as: גלה gala, מלכה malka, איה atta, איה atta, איה ayyé, הן zé, כה ko, etc.; in but few cases it stands at the end of words as a consonant, retaining its aspirated sound which, in punctuated texts, is indicated by a point in it (ה) called בַּפִּיק, as: gabah', תַּבַה tamah'. The reading af a final | is determined by this rule: it is mute when it forms an addition to the root or a changeable part of a root, as: הַלֶּבָה abeda (root אֲבָרָה), הַלָּבָה halcha (root נָשַלָּה), בַּעַשׁ asa (pl. נְעַשׁוּ (עֲשׁוּ), בְּלָה (gala (pl. נְּלֹה), etc.; it is aspirated when it is added to a noun or verb as a pronominal suffix, or forms an unchangable part of a root, as: 쥐다고 beithah' (her house), אַבְבָּי shemarah' (he kept her), ቫ스크 gabah' (pl. Լ디디), תַּמָה tamah' (pl. אַמָּה, etc.

(before gutturals, particularly before א, ה, א, ¬ → קָ; before 頂, also before 頁, 및 without accent -]) 1) def. art. the (indethe lad, הַגַעַר the lad, הַגַעַר the the sons, הַשַּׁמַיִם the sons, בַּעָנִים the heavens; הַאָּמִיר the top, הַבָּר the mountain, הַנְשַע the cloud, הַנְשַע the wicked; בַּבְּבָה the wise man, the mountains, הַעָּבִים the clouds, הַעְבָּר the dust. — After the prepositions $\exists$, $\exists$, $\dagger$ this $\exists$ falls away and transfers its points to the preposition: בַּיּוֹם, בַּיּיֹם, לָבָשָם, כּהַיוֹם, כָּהַשָּׁבַוִם for לָעָם which occur only rarely .- 2) dem. pron. this □fi this day, to-day Gen.24,12; הַפַעם this time 29,34.— 3) rel. pron. who, which, that, used instead of 기반호 before participles: הַאִּישׁ הַהוֹלֵךְ the man that walketh Gen.24,65; הַּלְכִים the people that walk in

darkness Is.9,1; rarely in the indicative mood: הַהָּרִימוּ הַמְּלֶךְ וְיוֹעֲצִיוּ which the king and his counsellors have offered Ezr.8,25.

মন Ch. interj. behold! Dan.3,25.

תֵא לְכֶם interj. lo! behold there! תֵא לְכֶם עֹב אָני וֹא דַּרְכָּף בְּרֹאשׁ נְתַתִּי נְם אָנִי הַא דַּרְכָּף בְּרֹאשׁ נְתַתִּי behold, therefore I also will bring thy course upon thy head Ez.16,43.

Right Ch. same as Heb. הַא כָּרִי Dan. 2,43 lo as, whereas.

תְּצְּהֶ interj. exclamation of joy or mockery: aha! ls.44,16.

תַּבְּרָב' (from בְּדָּיָב'; only pl. sf. תַּבְּרָב' II s 8,13) m. gift, offering, sacrifice. יַתַב Hos.4,18 see under בְּיַבּר.

Hiph. pt. מַהְבִּיל to befool, to lead astray מַהְבִּילִים הַמָּה אָתְבֶּם הַּבְּּר הַבְּּר הַבְּּר הַבְּּר הַבְּּר הַבְּר הַבְּר הַבְּר הַבְּל hey lead you astray Jer.23,16. they lead you astray jer. je

all of them will the wind carry

away, a breath will take them off Is.57,13.— 2) emptiness, vanity, nothingness מָבֶל וֹרְעוֹת רוֹם vanity and desire of wind Ec 2,26; בְּבֶל vanity of vanities 1,2; in reference to idols: בַּבֶל בַּרְ בַּרָל בַּרְ the vanities of the stranger Jer.8,19; false vanities Jon.2,9.

pr. n. Abel, son of Adam.

(only *pl.* הָבָּנִים Ez.27,15) *m*-ebony.

דבר to divide off; only once pt. בּלבְּרִים הַתְּוֹיִם בַּלַבְּרִים those that divide off the heavens, that observe the stars Is.47,13.

pr n. Persian eunuch Est.2,3 בּיבֶּאָּ ביב v. 8.

אות same as אות I., which see.

ו הַנָּה l. (fut. הָנָה; inf. הָנָה) 1) to utter sounds, to murmur, to moan, they do לא וָהגוּ בִּגְרוֹנְם they do not utter any sounds with their throat Ps.115,7; אַהָנֶה כַּייֹנָה I did moan (coo) like a dove Is.38,14; as the lion בַּאֲשֶׁר יֵרְנָּה רָאַרֵוּה growleth 31,4; of man: io utter, to speak פָּר צַדָּיק נֶהְנֶּה חָכִמָה the mouth of the righteous uttereth wisdom-Ps.37,30; לְשׁוֹנֵי מֶּהְנֶּה צְּדְכֶּן my tongue shall speak thy righteousness 35,28.— 2) to think, to reflect, to meditate לֶב צַרִיק וֶהְנֶּה the heart of the righteous לענות reflecteth to answer Pr.15,28; לָבָּךָּ thy heart shall meditate on terror Is.33,18; יֵהְנוּ רֵיק they meditate a vain thing Ps.

2,1; with ב: to reflect on דְגִיתִי וֹ בְּכְל־פְּאָנֶלֶהְ וֹ will reflect on all thy work 77,13.

Po. הֹגָה (inf. הֹגוֹם) to utter, to speak (acc. Fuerst: to excogitate) הגוֹ מָלֵב דְּבָרִי שָׁבֶּּר uttering from the heart words of falsehood is. 59,13.

Hoph. to be removed הֹנְה מִן־ הֹנְה מִן־ he was removed out of the highway 2S.20,13 (acc. Stb. הַנְה for הִרְנָה , which is difficult to be pronounced).

הָגָה מְפָּי יִצֵּא a roar that goeth out of his .nouth
Jb 37,2.— 2) sighing קִינִים וְהָגָה וְהַי lamentations, and sighing, and wo
Ez.2,10.— 3) thought קַּינוּ שָׁנִינוּ שָׁנִינוּ שָׁנִינוּ שְׁנִינוּ שְׁנִינוּ שְׁנִינוּ שׁׁנִינוּ have spent our years
as a thought Ps.90,9 (others: as a word, a breath, a sound).

הנות f. meditation.

m. meditation, musing; only with sf. בַּוֹנְינְי תַּבְּעַר־אֵשׁ consider my meditation Ps.5.2; בַּינָר תַנְינְי חַבְּעַר in my musing there burneth a fire (acc. Ges.: out of my fervor there breaketh forth a fire) 39,4.

there breaketh forth a fire) 39,4.

(c. הְבִּיוֹן (c. הַבְּיוֹן m. 1) gentle murmur, solemn sound of the barp Ps 92,4 (prop. meditative playing on the harp; see definition 2).— 2) musing, meditation 2).— 2) musing, meditation of my heart Ps.19,15.—

3) device, plot שָבִי וְהָנִינִם the meditation of those that rise up against me, and their device against me Lam.3,62.

קּגְין (=Talm. הְנִינָה adj. straight, commodions; enly f. נְבֶרֶת הַגִּינָה Ez 42,12 straight wall; acc. Rashi: inclosure for the Levitic choir הַנִינָה (הַנָּינָה from הַנִּינָה); others: defensive wall (from נַנַן). See also הַנִּינַה.

דנן to suit, to fit; acc. Fuerst by analogy from Ar. to bend to, to direct to, whence: הֵּיְנָה Ez.42.12 directed הַנְינָה הַנְינָה the way directed to the face of the wall, i. e. the way toward the wall).

דְּנֶרְ pr. n. Hagar, hand-maid of Sarah and mother of Ishmael Gen.16,1.

קּרְרִים gent. 1Chr.27,31; pl. הַּנְרִים Ps. 83,7, הַנְּרִיאִים 1Chr.5,10 a. הַּנְרִיאִים v. 20 name of an Arabian tribe. און m. shout, call, echo.

Th. (pl. c. בְּרָבֶר Ch. (pl. c. בְּרָבֶר) m. courtier (others: counselor).

הדד to shout, to call, whence הַר a. הַרָּר. 777. pr. n. 1) name of Edomite kings Gen. 36,35 a. 1K.11,14.— 2) name of a Syrian god.

pr.~n.~ king of אַבר צוֹבָא pr.~n.~ king of אַבר צוֹבָא 28.8,3=10,16.

קברונון pr. n. a place in the plain of מֵגְדּוֹן Zch.12,11.

הָרָה to stretch out [the hand] Is. 11,8.

pr. n. India.

קדוּר (from הָבֵר; only pl. הָדוּרִים) m. hill, eminence.

pr. n. m.

יהַדִּי pr. n. 2S.23,30 = חוֹרֵי ווֹרָבי 1Chr.11,32.

imp. בְּרָהְ (akin to בְּרָהְ (akin to בְּרָהְ tread down) the wicked in their place Jb.40,12.

to tread, whence הָרֶם.

בּרֹם (c. בּרֹם) m. foot-stool.

הַרָּם Ch. m. a piece הַּבְּטִן הָּתְעַבְּרוּן ye shall be cut in pieces Dan. 2.5.

ברכים (pl. הַרַסִים) m. myrtle.

ּ זְּהְבְּיֵהְ pr. n. former name of Esther Est.2,7.

קְּדָקְ (akin to הְבָּקָ a. קְבָּי; fut. קְּדָנְיּ, inf. קְבִּיק, sf. הְרָבָּה) to push, to thrust, to repulse.

וֹרָרֵר (fut. בְּרָר) וֹיְהָבֶּר (fut. בְּרָר) וֹיִרָר Is 45,2 elevated places, eminences, hills. — 2) fig. to adorn, to respect, to honor וְבְּרֵרְלָּלְיִי וְבִּן honor the face of the old man Lev.19,32;

מלא הָדְבֵּר שְּנִי בְּרוֹל and thou shalt not respect (i. e. give preference to) the person of the great v. 15; neither shalt thou respect (countenance) a poor man in his cause Ex.23,3; pt. p. Is.63,1 majestic, glorious.

Niph. נְהַבַּר to be esteemed, to be honored, to be respected בָּנִים לֹא נָהְבָּרוּ the faces of elders were not respected Lam.5,12.

Hithp הְהַבֵּדר to glorify oneself אֵל הְתְהַדֵּר יִּפְנִי מֶלֶךְ do not glorify thyself in the presence of the king Pr.25,6.

יהַרַר Ch. Pa. הַדַּר to esteem highly, to glorify.

ת. (c. תַּבְרֵי sf. יְבָּרָר pl. c. תַּבְרֵי m. pride, glory, ornament, beauty בּר מִץ, אוֹן the glory of old men is gray hair Pr.20,29; בְּרָי שִׁיבְּר מִיבְּי שִׁיבְּר מִיבְּי שִׁיבְּר מִיבְּי שִׁיבְּר fruit of the elegant tree (according to tradition the בִּבְּרָר the voice of the Lord [resoundeth] with glory Ps.29,4; בְּבָרִר קְּבִי in the beauties of holiness 110,3.

תְּכֶּל m. respect, glory הָּבֶּל m. respect to the royal dignity Dan. 11, 20 (Eng. Bible: raiser of taxes in the glory of the kingdom).

הַדְרָה f. splendor, glory.

ברַרְעָזֶר see הַרַרְעָזֶר.

লনু (==লনুষ্ণ) interj. ah! alas! woe!

וֹח (=יוֹין) interj. alas! woe!

see הַנָּא I. a. II.

בּנָה see הַנָּא.

Not prop. pt. of Nil, being, one who is, hence: 1) pers. pron. he (anciently also f. she, especially in the Pentateuch where אוד always stands for הוא אַכַר לִי (הִיא he said to me Gen.20,5; sometimes used besides the noun for emphasis: וָהֶבֶל הַבִּיא נַם הוֹא and Abel, he also brought 4,4; לֵכֵן therefore יָתון אַדֹנָי הוּא לַכֶּם אוֹת will the Lord himself give you a sign Is.7,14. — 2) as copula for all three persons sing. אַנִי הוּא ו הַמְרַבְּר I am the one speaking (or: it is I who speak) Is.52,6; thou art my king אַהָּה הוּא מַלְבִּי Ps.44,5; יִי הוּא דָאָלֹהִים the Lord is God 1K.18,39; מִי הוּא זָה who is this? Est. 7, 5; sometimes with nouns pl. הָבֶל הוא הָעַמִּים הָעַמִּים the customs of the people are vain Jer.10,3; אָשָּׁי וָיָ... הוּא נַחֲלָתוֹ the fire-offerings of the Lord... are their inheritance Jos. 13,14. - 3) dem. pron. that אבליבה הוא on that night Gen.19,23; in this sense generally with the def. art. רַאִּישׁ that man Jb. 1,1.— pl. בהוא that man Jb. 1,1.— pl. בהוא תַּמַה, which see.

14,7; לום מום הוד elegant horse Zch.10,3; הוד קולו the majesty of his voice Is.30,39; הוד בחרי the majesty of his snort Jb.39,20.

דור pr. n. m.

קוֹרְיָה pr. n. m. Ezr.2,40 a. 1Chr.5,24; in 1Chr.9,7 for הּוֹרָיָה, which see. דוֹרָיָה pr. n. m. 1Chr.3,24.

pr. n. m.

רוֹדְיָה pr. n. m. Neh.7,43 =- הוֹדְיָה 1Chr.9,7.

לְּדְּהְ l. 1) acc. Fuerst: to blow, to breathe, hence: to live, to exist, to be.— 2) acc. some: to be thrown down, to fall.

ם מוּוְלָּהְ a. אְהָוֹיִת Ch. (וֹ תְּוֹיִת, 2 הְּוֹיִת a. אְהָהֵיּ, for הְהָּוֹיִת, for תְּבֶּוֹי, fut. אָהָהְיָּ, for תְּבָּוֹי, pt. אָהָוֹי, pt. אָהָהְיּ, f. בְּבָּוֹיִלְּהְיּ, pt. אָהָהְיּ, f. בְּבָּוֹיִלְּהְיּ, pt. אָהָהְיּ, it forms a descriptive tense: חְהָּהְיּ וְּ שְׁהַ בְּוֹיִר was seeing, i. e. I saw Dan.4,7; אָהָה בְּבִּוֹיִר he was (prop. is) kneeling, i. e. he kneeled 6,11.

קּהָה (from הַּוֹּה וּ 1.2; c. חַבַּּה, sf. יבְּיָהְיּ ; pl. הַוֹּה (בּוֹר בַּיִּהְיּ ; pl. בַּיְּהָה (בּוֹר בַּיִּהְיּ ; pl. בַּיְּהָה (בּיִּהְ בִּיּבְּי ; pl. בַּיִּהְיּ (בּיִּהְ בִּיִּהְ ; pl. בַּיִּהְיּ (בּיִּהְ בִּיִּהְ בִּיִּהְ the desire of his soul Mic.7,3; בְּיִהְיִ the desires of the wicked will he cast away Pr.10,3.— 2) mischief, destruction ער בַיִּבְּר בַּיּוֹת until the mischief be passed away Ps 57,2; בּיִּהְיִ בְּיִבְר בַּיּוֹת pestilence of destruction 91,3; בְּיִבְּר בַּיּוֹת בַּיֹר בַיּוֹת בּיוֹת בּיוֹת בַּיִּר בַּיּוֹת בּיוֹת בַּיִּר בַּיּוֹת מַבְּר בַּיּוֹת בּיוֹת בַּיִּר בַּיּוֹת בַּיִּר בַּיּוֹת בּיוֹת פַּיִּר בַּיִּוֹת בַּיִּר בַּיִּוֹת בַּיִּר בַּיִּוֹת בַּיִּר בַּיּוֹת בּיִּר בַּיּוֹת בּיִר בַּיּוֹת בּיִּר בַּיּוֹת בּיוֹת בּיִר בַּיִּר בַּיִּר בַּיִּיִּר בַּיִּר בַּיִּיִּר בַּיִּר בַּיִּיִּר בַּיִּיִּר בַּיִּיִּר בַּיִּר בַּיִּיִּר בַּיִּר בַּיִּיִּר בַּיִּיִים בְּיִר בַּיִּיר בַּיִּר בַּיִּיִּר בַּיִּיר בַּיִּיר בַּיִּר בַּיִּיר בַּיִּר בַּיִּיר בַּיִּיר בַּיִּיר בַּיִּיר בַּיִּיר בַּיִּיר בַּיִּיר בַּיִּר בַּיִּיר בַּיִּיר בּיִיר בּיִיר בּיִיר בּיִּיר בּיִיר בּיִיר בּיִיר בּיִיר בּיִיר בּיִיר בּיִיר בּיִּיר בּיִיר בּייר בּיִיר בּיִיר בּיִיר בּייר בּיִּיר בּיִּיר בּיייר בּייר בּיייר בּייר בּייי בּייר בּיייי בּייר בּייר בּייר בּייר בּיייי בּייר בּייר בּייר בּייר בּייר בּייר בּייר בּיייר בּיייי בּייר בּייר בּייר בּייר בּיייייי בּייייי בּיייי בּיייי בּייייי

קְּהְ (בּּוְהַבּ) f. mishap, misfortune הְיָה עַל־הְיָה mishap shall come upon mishap Ez.7,26.

בוֹהְם pr. n. king of Hebron.

וֹן interj. alas! woe!

קורה (fut. יְיְהָה; inf. יְיְהָה; for pret. a different verb אַנל is used) to go.

הללות a. הוֹלֵלוּת f. folly, madness הוֹלֵלוּת בְעָה evil-bringing madness Ec.10,13.

הַלֶּם Is.41,7 for הוֹלֵם, see הַלָּם.

רְּמָם (akin to הְמָם, הְמָם, קּרָם; pret. בְּהַם, sf. הְמָם to perplex, to confound הְמָם וְרִלְה and he will confound them with a mighty confusion Deut.7,23.

Niph. בְּהְוֹם (fut. יִבְּהוֹם) to be agitated, to be set in commotion מַבְּהִים בַּקּרָיָם and the city hath been set in commotion 1K.1,45.

Hiph. fut. יְהִים 1) to be noisy הְהִימֶנְה מֵאְרֶם they shall be noisy by reason of [the multitude of] men Mic.2,12.— 2) to moan אֲרִיד

קּשִׂיחִי וְאָהִימָה I mourn in my grief and moan Ps.55,3.

קּימֶם *pr. n. m.* 1Chr.1,39 ≡הִימֶם Gen.36,22.

I. (אוֹן: 1) to be empty, to vanish.— 2) to gain by labor, to get by effert; hence הוֹן II. a. הוֹן

II. Hiph. fut. יְהִין to exert oneself, to make efforts וַהְהִינוּ רַעַלוֹת יַהְהִינוּ רַעַלוֹת ye exerted yourselves to go up into the mountain Deut.1,4 (Eng. Bible: ye were ready).

קר (from הון הון א. 2) ב') m. wealth, riches בְּלֹא הוֹן Ps 44,13 for nothing.— 2) adv. enough איש לאר the fire which never saith, Enough Pr.30,16.

genitors (pt. sf. of הְּרָה), but acc. Sept.: mountains (בְּרָה שׁר) ancient mountains, parallel בְּרָגִי עִר ; comp. Deut.33,15 and Hab 3,6).

עבטען pr. n. m. 1Chr.3,18.

קרישיע pr. n. 1) former name of Joshua.— 2) the last king of Israel.— 3) the prophet Hosea.

קרישעיה pr. n. m. 1) Jer.42,1— 2)

Neh.12,32.

תוּת (acc. some old interpreters akin to הַּוֹח.—Pi. הוֹתָח (fut. בְּיִה חִוֹתְּח) to devise mischief אַרְיּאִישׁ how long will ye devise mischief against a man? Ps.62,4 (others: storm against, rush upon). דוֹתְיר pr. n. m. 1Chr.25,4 a. 28.

קְּוְה (acc. Ges. a. Fuerst akin to הְּוָה to dream; only pt. pl. הִים Is.56,10 dreaming. יהו (בְּהָי =:) m. lamentation Ez.2,10.

קיא Heb. a. Ch. pers. pron. she (its aplications are the same as those of הוא, which see); pl. הַוָּ, הַוּאָ they.

היְרֶר m. shout of joy (particularly of vintagers) Jer. 25,30; 48,33.

הַיָּה (same as הַוָּה II.; fut. הָנָה, ap. יָהִי , יְהִי ; pt. f. הַּיָּה ; imp. הָּיָה , הָּיָה , f. הֵיוֹ and הַיוֹי ; *inf*. הַיִּר and הָיוֹי ; inf. הֵיוֹת ence הָיוֹת Ez. 21, 15, with pref. בְּרִיוֹת) 1) to be, to exist there hath not been לא הַנָה כְּמהוּ the like of it Ex.9,18; אֱהָוֶה עָמָּן I will be with thee Gen.26,3; מַרֶב יְהָנֶה בְּצָּרֶץ there was (existed) not yet on the earth 2,5; בַרַינָ הוֹנָה the hand of the Lord is upon thy cattle Ex.9,3; לא־מוֹב it is not good הֵיוֹת הַאַרָם לָבַדּוֹ that the man should be (exist, live) alone Gen. 2,18; with a pt. of other verbs הַנָה (like Ch. הַנָה) forms a descriptive tense: בַּיָּהַיּ and he built (prop. was building) a city Gen.4,17; נָאֶרָי צָם and I was fasting and בּתְפַּלֵּל praying Neh.1,4; עַּמָרוֹת הָיוּ הַנְּלֵינוּ our feet stood (were standing) Ps. 122, 2. — With prepositions 기기 has the following peculiarities: a) with tit denotes: to have (prop. to belong to), to be given up to לְעָשִיר הַיָה צאן the rich man had sheep 2S.12,2; לַעַדָרִים תַּהְיֶינָה they shall be given up to the flocks Is.17,2; of a woman הַנָה to belong to or become the wife of a man: ולא חָהָיי לָאִישׁ and thou chalt not belong to any man Hos.3,3; וַקַנְתִּי מָהָיוֹת לָאִישׁ I am too old to become the wife of a man R.1,12. b) with 2: to move from, to be separated, to depart and I have וָאָהָנֶה מֵאֹהָל אָל־אֹהָל been moving from tent to tent 1Chr.17,5; מָמֶך הָיוּ those that were separated from thee Zph.3,18; לא וָהָנֶה מִשָּׁם עוֹד עוּל וָמִים there shall no more thence depart (i. e. die) an infant of a few days Is.65,20. c) with by: to be with, to side they were לא הַיוֹ עִם אַרוֹנָיַהוֹ they were not (i. e. did not side) with Adoniah 1K.1,8; of a woman: to be with, to have intercourse with to lie by לְשָׁכַּב אָצְלָה לָהְיוֹת עִפְה her, to have intercourse with her Gen. 39,10; בוה עם sometimes denotes: to be or to have in mind ַנען אַשֶּׁר הַוֹתָה־זֹאת עִפַּך forasmuch as this is in thy mind 1K.11,11. d) with בְּעֵינֵי: to appear, to seem to one וַבָּוִיתִי בִּמִינַיו בִּמְתַּאַתַּ and I shall seem to him as a deceiver Gen. 27,12.— Followed by the inf. with הָרָה, ל denotes: a) to be about מוֹרָהי הַשְּׁמֵשׁ לָבא and the sun was about going down Gen.15,12; נֵיהָי ששבר לְּסְנוֹר when it was about [time] to shut the gate Jos.5,2. b) to be bound, must ונא תְּהֵיה and No must be broken into Ez 30,16. c) to be inclined and he was in- וַיָּהִי לְדָרשׁ אֵלהִים clined to seek God 2Chr.26,5. -2) to arise, to appear, to come on נְיָהֵי אוֹר and there was (i. e. appeared) light Gen. 1, 3; בָּהִיוֹת שבקר when it was morning (when the morning came on) Ex.19,16,-3) to become וַתְּהָי נָצִיב מֶלֵח and she became a pillar of salt Gen. 19,26; frequently with לַכָּפָּרָ : לַ thy silver is become dross Is.1,22; וָהִיוּ לַאַנְשִׁים and be (become) men 1S.4,9.-4) to happen, to come to pass לַה הַנָה לו what happened to him? Ex.32,1; and it came נַיָהִי אַחַרֵי מוֹת משֶׁה to pass after the death of Moses Jos.1,1.

Niph. מִאָּהִי 1) to be brought about, to be accomplished מֵאָהִי הַנְּיָהְ הַנְיִהְ הַנְיִהְ מְעָהֵ מְשִׁרְם לְּנָפֶשׁ 1 desire accomplished is pleasant to the soul Pr.13,19.— 2) to become a people Deut.27, 9.— 3) acc. Stb.: to be troubled, disturbed בְּהִייְהִי וְנָהְתֹּי יְנָיְהְ וְנְיִהְי עְּיָיִ and his sleep was disturved 2,1 (Buxtorf renders בְּהִיְהָ confici 'was grieved').

הַנְה Ktib Jb.6,2 a. 30,31 for הַנְּה ruin, calamity.

יוֹם see הַיּוֹם.

מֵיך: (בִּיך: adv. how.

הֵיכָל (c. הִיבָלה; pl. הִיבָלים a. הִיבָלה,

c. הֵיכְלֵי m. palace, temple.

m. prop. brightness, hence: morning-star, Lucifer Is.14,12.

קיבְין pr. n. 1) a wise man of Solomon's time. — 2) a chief singer 1Chr.6,18.

m. a measure for liquids (=:6th part of a בת or 12 ألز.

acc. Stb. בְּרָה to dig; only once in אַבְּה Jb.19,3 ye dig under me, i. e. ye seek my hurt (Eng. Bible: ye make yourselves strange, from נְבַר

קבּרָת (from בַּבָּרת פָּגִיהָם) f. appearance בְּבָרת פָּגִיהָם the appearance of their face Is.3,9 (Eng. Bible: the shew of their countenance).

לְּאָ to remove; only Niph. pt f. הַּלָאָ Mic. 4,7 removed far off (Eng. Bible: cast far off).

קּבְּילָּאָה (from הְבְּא adv. away, farther, beyond, forward בָּשׁרְבְּיִאָּה beyond (i. e. stand back) Gen.19,9; בְּשִּהְ לִבְּאָה לְבָּשָּׁה לְבָשְּׁה beyond Damascus Am.5,27; מְבָּיְהְ וְהַבְּאָה beyond thee (literally: from thee and farther) 18.20,22 (opposite בְּבָּיִה וְהַבְּיִה v. 21 on this side of thee); מְבִּיִּה וְהַבְּיִּה forward from there (literally: from thence and farther) 10,3; also of time: forward, onward בְּבִּיִּה בְּהַבִּיִּה הַהוּא וְהַבְּיִּה הַרִּא וְהָבִּיִּה הַרִּא בְּבִיּיִה הַבִּיִּה הַרִּא בְּבִיּיִה הַרִּא בִּבְּיִה בְּבִּיִּה הַרִּא בַּבִּיִּה בּבִּיּא (10,3; also of time: forward, onward בּבִּיִּה בְּבִּיִּה בְּבִיּיִה הַבִּיִּה בְּבִּיִּה בְּבִיּיִה בְּבִּיִּה בְּבִיּיִה בְּבִיּיִה בְּבִיּיִה בְּבִיּיִה בְּבִיּיִה בְּבִיּיִה בְּבִיּיִה בְּבִיּיִה בְּבִּיִּיה בּבִּייִּה בְּבִיּיה בְּבִּיִּיה בְּבִּיִּיה בְּבִּיִּיה בְּבִּיִּיה בְּבִּיִּיה בְבִּיִּיה בְּבִּיִּיה בּבִּייִּיה בּבִּייִּיה בּבִּייִּיה בּבִּייה בּבִּייה בּבְּיה בּבִּייה בּבְּיִיה בְּבִייִּיה בּבִּייה בּבִּייה בּבִייה בּבְּיה בּבִּייה בּבִּייה בּבּייה בּבּייה בּבּייה בּבִּיה בּבּייה בּבייה בּבּייה בּבּייה בּבּייה בּבּייה בּבּייה בּבּייה בּבּייה בּבייה בּבּייה בּבּייה בּבּייה בּבּייה בּבְּייה בְּיִייּיה בּבּייה בְּבִייּיה בּבְּייה בּבּייה בּבּייה בּבּייה בּבּייה בּייה בּייה בּייה בּבּייה בּייה בּייה בּייה בּייה בּייה בּייה בּבּייה בּייה בּיייה בּייה בּיייה בּייה בּיייה בּייה בּיייה בּייה בּיייה בּייה בּייה בּיייה בּיייה בּייה בּייה בּיייה בּיייה בּייה בּיייה בּייה בּיייה בּיייה בּייי

from their beginning hitherto) Is. 18,2.

הלולים (from הלולים; only pl. הלולים Lev.19,24 a. Jud.9,24) m. prop. praise, rejoicing, hence: harvestthanksgiving.

הַלם see הַלוֹם.

pron. m. a. f. this, that; other forms: מְלֵכְּה m., אֹלְהַ f.

ְּדְלִיוְ: (from הָלֵהְ m. step; only pl. sf. בּלִיבִי Jb.29,6 my steps.

תְּלִיכְה (only pl. הַלִּיכִה) f. walk, march הַלִּיכְהְם Nah.2,6 in their walk; fig. way, manner, conduct הַלִּיכוֹת בִּיקִם the ways of her household Pr.31,27; הַלִיכוֹת עִוֹלֶם לוּ the ways of the world are his llab.3,6.

הַלָּךְ (fut. יֵלֵהְ rarely יָלֵהְ ; pt. הֹלָךְ ; נוף, יבר , verb. n הַלוֹך ; inf. הָלוֹף , sf. יכֹּתְי וֹ) to go, to walk (in the widest sense) אַנִי הוֹלֶךְ עַל אַשֶּׁר אני הוֹלֶהְ I go whither I may 2S. 15,20; הְבֹרת he went to his מָלֶבֶת אָל בֵּית מָשְׁהֶה ;bouse 1S.10,26 to go to the house of feasting Ec.7,2; with accus.: to go through and we went וַגַּלֶךְ אָת כַּל־הַמָּדְבַּר through all the wilderness Deut. 1,19; *poet.* הוֹלֵךְ צְּדָקוֹת he that walketh in righteousness Is.33,15; that goeth after wind Mic. 2, 11. — קבלה sometimes expresses the continuance of an action: הַפַּיִם הָיוּ הָלוֹךְ וְחָסוֹר the waters decreased continually Gen. the lad ... הוֹלֶהְ וְנַדֵּל ;5,5

Niph. לְהַלֵּך to be gone, to vanish like the shadow when it declineth I vanish Ps. 109,23.

Pi. חָלֵה (fut. יְחַלֵּה) to go or walk about שוּעְלָּים הְּלְבוּרבוֹ foxes walk about on it Lam.5,18; pt. מְבַוּלְה Pr.6,11 a rover, a wanderer.

Hiph. הוֹלְיכִי (imp. f. הַוֹּלְיכִי Ex. 2,9 for הוֹלִיכִּי ; pt. מוֹלִיךָּ 1) to cause to go, to lead, to carry בְּבָרָ הוֹלִיכְרְ בַּרְבָּךְ he was leading thee on the way Jer.2,17; אָבָה אוֹלִיבְ בַּרְבָּרְ whither should I carry my shame 2 28.13,13; עוֹרְ בַּשְּבֵי יוֹלִיךְ a bird of the sky (air) can carry the sound Ec.10,2.—2) to cause to flow | אוֹלִיךְ נִיבּרוֹתְם בַּשְּבֶן וֹשְׁן will cause their rivers to flow like oil Ez 32,14.

Hithp. הְתַּכַּלְּהְ to go about, to walk מְתְּכַּלְּהְ בַּנְּן walking in the garden Gen.3,8; poet. בַּאַמְהָּרְּ וֹ בַּאַמְהָּךְּ I have walked in thy truth Ps.26,3.

רה. Pa. הַלֵּה to go along. Aph. הַלֵּהְ (only pt. pl. מֵהְלְּכִין) to walk about.

קלה m. 1) wanderer, traveller.—
2) course, stream בּלְהָ הַ בּּלְה stream of honey 18.14,26.
קבר Ch. m. tax, toll.

יַהְלּוּ I. (fut. יְהִלּ , pl. יְהְלּוּ , n. יְהְלּוּ , sf. יְהְלּ , pl. יְהְלּ ; verb. n. קֿרָלְּ , sf. יְהְלֹּ , pl. יְהְלֹּ , נִהְלֹּ , pl. יִבְּילִּ , verb. n. to shine בְּהָלוֹ נְהְוֹ when his lamp shone Jb.29,3.— 2) to boast, to be proud אַלְּהָהְלֹּוֹ ye shall not boast Ps.75,5 (Eng. Bible: deal not foolishly; see

Pi. הַלֵּל (fut. יַבַּילִּל ; imp. הַלֵּל , f. לְבִּיל , pl. הַלֵּל) to commend, to praise יוַבְּל אֹהָה אָל־פַּרְעה and they commended her בּ Pharaoh Gen.12,15; הַלְלוֹיִה praise the Lord Ps.117,2; with 5: to give praise in the Lord 1Chr.25,3.—2) to boast Ps.44,9.

Pu. הְבַּל (fut. יְהַבֵּל ; דְּלַב יִּרְיִּבְל (fut. מְהְבָּל) to be praised, to be renowned to be renowned בָּדוֹל יִי וּמְהְּלֶּל מָאֹד great is the Lord and highly praised Ps.48,2; O the renowned city! Ez.26,17; הַּנְיִר הַהְּלְּלַה Ps. 78,63 acc. Ges.: his maidens were not celebrated in nuptial songs (comp. Ch. הַלִּילְה nuptial song).

Hiph. fut. יְהֵל to shine brightly, to diffuse light אוֹר כִּי יְהֵל the light when it shone brightly Jb. 31,26; בּיְבֵי הַשְּׁמֵים... לֹא יְהַלוּ אוֹרְם the stars of the heavens... shall not diffuse their light Is.13,10.

Huthp. זְּתְהַלֵּל 1) to be praised

אשָה יְרָאַת־יִי הִיא תִּתְבַּלְּל a woman that feareth the Lord she shall be praised Pr.31,30.— 2) to boast oneself יי פּיי הַתְּבַלְל בַּפְּשִׁי my soul shall boast herself in the Lord Ps.34,3 בּיִי הַתְּבַלְל בַּפְּשִׁי let not him that girdeth on the armour boast himself as be that putteth it off 1K.20,11; מַרְבָּתְר בְּרָשָׁה why boastest thou thyself in mischief? Ps.52,3.

II. (acc. Fuerst identical with Ar. יְהוֹלֵל (fut. אַהוֹלָל (fut. יְהוֹלֵל) to be foolish, to be mad; pt. pl. הוֹלֵל Ps.75,5 fools, madmen (otherwise: boasters; see יְהוֹלֵל חַכָּל oppression maketh a wise man mad Ec.7,7.

Poal מְהוֹלֶל (יְיוֹלְ לֹיִים) to be mad, to rave מְהוֹלְלֵי they that are mad against me Ps.102,9.

Hithpo. הַּהְהֹוֹלֵל they are mad upon their horrid idols Jer. 50,38.—2) to feign oneself mad וְיַבְּינִים יִּתְהּוֹלֶל הַּבְּינִים and he changed his behavior and feigned himself mad 1S.21,14.—3) to rush madly along Nah.2,5.

הַלְם (fut. הַּלְםְנֵי , sf. הַבְּלֹם ; pt. הְלָם ; pt. הְלָם ; inf. הַלָם) to strike. to beat יְהַלְם ראשוֹ she struck Sissera, she crushel his head Jud.5,26; בַּעַלִי גוּיִם הַלְםוּ the lords of nations have beaten down its vines Is 16.8;

בעם הולים ליבין ליבין ליבין ליבין האונד או he that striketh on the anvil Is.41,7 (בוֹרֶם בְּים בּים בּים). — 2) acc. Ges.: to be beaten to pieces, to be scattered ביים and [the multitude] was continually scattered 1S.14,16 (others: ran hither and thither; see ביים below). — 3) fig. to overcome ביים those who are overcome by wine Is.28,1.

pr. n. m. הֻלָּם pr. n. m.

הְלְּמוֹת (from בְּבֹח f. prop. striking, hence: hammer יְּדָהְּ לַיְתְּרָ הְּשְׁלַחְנָה she put her hand to the nail, and her right hand to the hammer of the workmen Jud.5,26.

קר n. a place where the מין dwelt Gen.14,5.

תְּבֶּה (from הָּמָה) m. bustle, noisy multitude; only with sf. מַנְהָמָהָם Ez.7,11.

to moan, to roar (according as it is applied to human beings, beasts, elements of nature, etc.) nations rage Ps. 46, 7; we growl like bears נֶהֶמֶה כַּדְּבִּים ווּ.59,11; בַּבְּלֵב they will howl וַהַמוּ בַבְּלֵב (or gnarl) like dogs Ps.59,7: בִּיוֹנֵי like the doves הַגָּאָיוֹת כָּלָם המוֹת of the valleys all of them cooing (moaning) Ez.7,16; וָהָמוּ גַלַיו though its waves be roaring (tossing) Jer.5,22; fig. of strong drink: לֵץ wine is a mocker, הַּנָּוֹן הֹבָּה שִׁבְר strong drink is noisy Pr.20,1; of the agitation of the heart or soul: my heart maketh a לָבָּי הוֹמֶה לִי מהרתהמי עלי ;noise in me Jer.4,19 why art thou (my soul) disquieted within me? Ps.42,12; of the inward disturbance of the soul compared to the sound of the harp: מַעַי לִמוֹאָב כַּבְּנוֹר וָהֲמוּ my bowels shall sound like an harp for Moab Is.16,11; pt. f. הֹמָיָה noisy, tumultuous אֵשֶׁת בָּסִילוּת הֹמְיָה the woman of folly is noisy Pr.9,13; tumultuous city Is.22, עיר הוֹמַיַה 2; also substantively: noisy place at the head בָּרֹאשׁ הֹמִיוֹת at the of the noisy streets Pr.1,21.

הַם see הַבָּה.

המון see המן.

הַמָּלָה see הַמוּלָה.

tumult, commotion (בְּיִם (c. הְמוֹן pl. הַמוֹן (m. 1) noise, tumult, commotion הָמוֹן עַבְּיִם the noise of a town Jb.39,7; הַמוֹן נַבְּיִם the tumult of many people

accus. them Dan.2,34 a. Ezr.4,10. מבניג pr. n. symbolic name of the place for the overthrow of בָּבוֹנְג Ez.39.16.

הָמְיָה f. sound, noise; only c. הֶּמְיַה קֹמְיֵל the noise of thy harps Is.

המלה to roar, whence הַמְלָה. הַמְלַה f. noise, tumult.

וְהַמְּם ; הַּמְםְה ; הַּמְםְה ; הַּמְםְה ; הַּמְם ; הַבְּם ; fut. הֹיִן, ap. בְּיִרָּ, sf. בְּמִּת ; fut. הֹין, ap. בְּיִרְ, sf. בְּמִּת ; fuf. בּיִרְ, sf. בְּמְר, sf. בְּמָר, בְּמָר, בּמָר, sf. בּמָר, sf. בְּמָר, sf. בְּמָר, sf. בְּמָר, בְּמָר, sf. בּמָר, sf. במּת, sf.

נען to rage; only verb. n. sf. צעו של because ye rage [against God] more than the heathens Ez 5.7 (see also הָבְּמִיּן,.

זְבְּלְ pr. n. Haman, a Persian courtier, enemy of the Jews Est.3,1.

רָבְּיִנְיךְ Ch. (def. הַּמְנִיכָּא m. bracelet collar Dan.5.7.

הַמְּסִים m. pl. brushwood Is.64,1.

וֹת וֹ. pron. f. pl. from אֹת: they, themselves; with prep. בְּהַן a. בְּהַן in them, בְּהַן like them, בְּהַן to them or for them; בְּהַן from them.—
בְּהַן R.1.13 for m. בְּהַן, as it occurs in reference to male persons (acc. Stb. this בְּהַן is related to בְּהַן II. and is an adverb denoting: till then).

II. (הַנְּהָם 1) interj. lo! behold! הוְ נְּרִשְׁתָּ אֹתִי behold, thou hast driven me out Gen. 4, 14.— 2) whether, if הְיְרָה בְּוֹאֹת and see if any thing like this hath happened Jer.2,10.

הַן אִיתַי Ch. 1) interj. lo! behold! הַן אִיתַי behold, there is our God Dan.3,17.— 2) if בּיְבָּא מָב וֹ if it seem good to the king Ezr. 5,17; הַן לְמוֹת whether... or הַוֹּ לְמוֹת יִי whether it be unto death or to banishment 7,26.

תְּבָּה I. (בּהְוֹת I.) pron. f. pl. from הַּנְּה they, themselves; with def. art. בּהְנָּה those; with prep. בּהַנָּה I never saw any like these Gen. 41, 19;

הַנָּה נָתַתִּי ! interj. behold! lo הַנָּה נְתַתִּי behola, I have given unto you Gen.1,29; הַנְקִים בַּאִים behold, days are coming 1s.39,6; behold, he was forming Am.7,1; הָנָה בָּרָכוּ אָת־וָיָ lo, bless ye the Lord! Ps.134,1.- 2) here, there (in this sense if is connected with the notion of being) there [she is] in the tent Gen.18,9; with sf. הָנָנִי, ^ הָנָנִי a. ٩١٩٦ here I am; नात, ^ नात, f. הָנֶנוֹ, הָנָהוֹ, הִנּוֹ here thou art; הָנָוֹ, הָנָהוֹ there he is; pl. הְנָנוֹ, $\land$ הְנָנוֹ here we arc; הַנָּם here you are; הָנָם here there they are. — With a pt. הַנָּה frequently indicates the future tense: הָנְנִי מֶבְיא אַת־הַפַּבּוּל l will bring a fload Gen.6,17; הָנָהְ מָת thou shalt die 20,3; sometimes it indicates the present tense: 📭 they stretch forth Ez.8,17.

f. permission of rest, release הַבְּחָה he בַּנְחָה לַפְּרִינוֹת עֲשָׂה made a release of taxes to the provinces Est.2,18.

pr. n. m. see 📜.

קבע pr. n. a city in Mesopotamia.

וּנְפָּה inf. of נוּף, which see.

מַת interj. hist! hush! silence (prop. imp. of הַבְּם, which see).

דְּהָם to hiss.— Hiph. only fut. סַוְיֵ to still, to silence נַיֵּהַם בָּלֵב אָת־ ביהַם בְּלֵב אָת־ and Caleb stilled the people Num. 13,30.— Pi. only imp. בּתַּ Am.6,10, pl. בּתַּר Neh.8,11 be silent! be still!

וְתַּבּוֹנְהְ (from הַבּוֹנְהָ f. cessation, intermission Lam.3,49.

הפור , pt. קבון ; pt. הפור , pt. p. הפור ; inf. הַפּרָי; verb. n. הַפּרָ, sf. הָפָרָי) 1) tr. to turn, to turn over 귀원다. מַל־פְּנֵיהַ and turning it upon its face (upside down) 2K.21,13; with ערָף: to turn one's back, to flee Jos 7,8; with יבי to wheel about 1K.22,34, also to direct one's hand surely against אַךּ בִּי יָשֶׁב יַהַפֿרְ יָרוֹ me doth he again and again direct his hand Lam.3,3; pt. p. יִנְבָה a cake not turned over בְּלִי הַכּוּכְה Hos.7,8.— 2) intr. to turn about, to turn back וַתַּבַּפֹרְ וַתְּלֵךְ and she turned about and went away 2Chr. 9, 12; קְרֶב they turned back in the day of battle Ps.78,9.— 3) to change הַבּנַע the plague hath changed אַת־עִינוֹ its color Lev.13,55; also intr. to be turned בַּבְּה בְּבַּן was turned

white 13,3; with 5: to turn into, to change into הַפַּדְיָם לִיבָּשָׁה he changed the sea into dry land Ps. 66,6; with omission of $\frac{1}{2}$: who changeth הַהֹּפְׁכִי הַצוּר אֲנַם טְיִם the rock into a pool of water 114, 8.— 4) to overthrow <u>ויה</u>פר אָת־ and he overthrew these הֶעָרִים הָאֵל cities Gen.19,25; לָבְלָתִּי הַפְּבִי אֱתּ that I will not overthrow this city 19,21; הַפַּרְתִּי בָּבֶּם I have made an overthrow among you Am.4,11. — 5) to pervert בהַבַּכְהָם but ye per- אֶת־דָבָרֵי אֱלֹהִים חַיִּים vert the words of the living God Jer.23,36; הֻלְּכְּכֶם 1s.29,16 O your perverseness! (acc. Stb. from the verb. n. קבָּן; acc. Fuerst from , הְבָּרָ which see).

Niph. נָרָפַּך (fut. רָפַרָּה; pt. נָרָפַּך; inf. בַּבַּפוֹךְ (בַּבַּפוֹךְ) to turn oneself; with to turn about or back on the people... בָּהַפַּהְ אֶל הַרוֹבֵף the people... turned back upon the pursuers Jos.8,20; with עַל: to be turned to, נהפה עלוה המון ים to come upon unto thee shall be turned the abundance of the sea ls. 60, 5; her pains came נָהֶפְּכוּ עֲלֵיהָ צְּרֵיהָ upon her 1S.4,19; with ≥: to be they were נֶהְּפָּכוּ־בִי they were turned against me Jb.19,19.- 2) to be changed, to be turned into, with וָגָהְפַּכְתָּ לְאִישׁ אַחֵר: ל and thou shalt be changed into another man וַהַפַּךְ הַנָּנַע לְלָבָן the plague was turned into white אַיָּה נַהָפַּכָת לִי סוּרֵי הַנֶּפֶן (Lev.13,17 how art thou changed unto

Hoph. הְהַפּר to be turned הְהַפּר לְבִי בַּבְּהוֹת terrors are turned upon me Jb.36,15.

Hithp. אָבְחָהָ (pt. הַבְּהַבָּהְ 1) to turn oneself, to revolve בּחָרֶבּ אַרְבּיּבְּרָ the sword which turneth itself Gen.3,24.— 2) to roll oneself אָלִיל לָחֶם שְׁעִרִים מִחְבַּבְּּהְ a baked cake of barley bread was rolling round Jud.7,13.— 3) to be changed בּחִבֶּרְ חִיתְם she is changed as the sealing-clay Jb. 38,14.

וֹבְּיָבֶ , יְבָּיְבְ m. the reverse, the contrary.

קּבָּקֶת m. perverseness (acc. Fuerst the stem for בְּבָּבֶּק Is.29,16 your perverseness!).

지수하다 f. overthrow, destruction. 기후으로 adj. turned, crooked, perverse.

הַּצְּלֶה f. deliverance. בְּצְלָה m. battle-axe.

קרים (def. הָהָרים; pl. הָהָרים, def. הָהָרים; but הַרְים Ps.75,5 belongs to רוֹם Ps.75,5 belongs to הַרִּים tiph., which see) m mountain, mount Deut.33,19; 4,11; הַרְּרְים Mount Sinai Ex. 19, 11; הַרִּייּוֹן Mount Zion Is. 24,23; occurs in many names of mountainous regions, as: הַרְיָהְיָרָם, הָרַרְּ שִּעִיר, הַרְ עִשְּוֹי, הַרְּ עִשְׁיִר, הַרְ עִשְׁיִר, הַרָּ בּפּ also הַהָרָר, הַרָרָ See also

(an old form for הַר ף (הַר n. 1) a mountain in the south-east of Palestine, where Aaron died Num. 20,22.— 2) a north-eastern branch of Lebanon Num. 34, 7. In both instances it is joined to the word הַהָר הַהָר)

אָרָתְ pr. n. a mountainous district in Assyria 1Chr.5,26.

m. the hearth of God, the altar Ez.43,15=, אַריאַל, which see. קרוג (fut. יְבֵרוֹג ; pt. pt. pt. קרוג ; pt. קרוג

to kill, to murder, to slay.

Niph. גְהָרֵג (fut. יְהָרֶג; inf. with prep. בְּהַרֶג Ez. 26,6 for בְּהָרֶג (to be killed.

Pu. חבר to be slain.

m. killing, slaughter.

צאן הַהָּרֶגְּה f. kiliing, slaughter צאן הַהָּרָגָּה the flocks destined for the slaughter Zch.11,4.

יהָרוֹ (fut. ap. יְהָרוֹ , יְהָרוֹ (fut. ap. יִהְרָה ; inf. יְהָרוֹ (fut. ap. inf. יִהְרָה) 1) to conceive, to be pregnant יַהְרָה and she conceived and bore Gen 4,1: הַּבְה בִּי הְּרָחָה and when she saw that she had conceived 16,4; fig. to conceive in mind יְבָרְה he conceiveth mischief and

bringeth forth ralsehood Ps.7,15: pt. f. הֹוְרָהִי (sf. הוֹרָהי) parent, mother Cant.3,4; pt. pl. m. הוֹרִים parents, progenitors, sf. הוֹרֵי Gen.49,26.

דּבְרָה הְרָה to be conceived הַרָּבָּר לְבֵּר הְרָה נְבָר the night when it was said, There hath been a male child conceived Jb. 3.3; inf. ייִר 15. 59,13.

קרה (c. הַרֵּח ; pl. הָרָה daj. f. pregnant, with child הַרָה לָלֵת [she was]with child, near to be deliverd 1S.4,19; הַרָּה לְנִינִים pregnant by whoredom Gen.38,24; הַרֹּת עוֹרֶם perpetually pregnant Jer.20,17; pl. sf. הַרֹיֹתִיה 2K.8,12 a. הַריֹתִיה Hos.14,1 their pregnant women.

הרהרין Ch. (pl. הרהרין) m. thought, fancy, revery (acc. Stb. a redupl. of הָה to conceive in mind).

הרוֹן m. conception, pregnancy; sf הרוֹגָה Gen. 3,16.

תרון m. same as הַרוֹן.

הַרִיסְה f. ruin.

הַרִיםוּת f. destruction.

מה'ה pr. n. a king of Canaan.

pr. n. m.

הַרְמוֹן (בַּוְמוֹן m. tower, castle.

קר, n. 1) brother of Abraham, father of Lot Gen.11,26.— 2) 1Chr. 23,9.— 3) בית הָרָן a place in Gad בית הַרָּם Jos.13,27.

קרם (fut. הָרֶם, יְהָרֶם,; pt. הָרָם; pt. הָרָם; pt. הָרָם; pt. הַרָּם, sf. הָרָם (הָרְפָה; imp. הָרָם, sf. הַרָּם,) to pull down, to destroy בָּרָרם וְלֹא he pulleth down and them

can he no rebuilding Jb. 12, 14; לְּבֶּרְטֶּךְ יֶּהֶרְטֶּךְ הָּיָהְרֶּהְ יֶּהֶרְטֶּךְ from thy post shall he pull thee down Is.22,19; of the teeth: to break is בְּבָּיִמוֹ בְּבָּיִמוֹ הַבְּיִמוֹ break out their teeth in their mouth Ps.58,7; with אָּב: to break through "יָבָּיִרְטוֹ אֶּלִייִי וְשָׁ lest they break through unto the Lord Ex. 19,21.

Niph. נְהַבֶּכ (fut. בַּהַבֶּר) to be pulled down, to be destroyed.

Pi. הַּהָם (fut. יְהָהֵם; pt. מְהָהֵם) to destroy, to pull down.

עִיר m. destruction; only once עִּיר בּהֶרֶם city of destruction Is.19,18 (acc. some ⇒בּהֶרֶם city of the Sun, i. e. Heliopolis).

הְרָרְ (= הַרָּחְ m. mountain; only once sf. בְּרָרְי O my mountain! (in allusion to Judah) Jer 17,3.

(= רבּרִי) m. mountain; sf. הַּרָרִי Ps.30,8, בַּרְבָרָם Gen.14,6; pl. c. הַּבְּרֵיים, sf. Deut 8,9.

ין the sixth letter of the alphabet, called Vav בין nail or hook, from its similarity to that form: as a numeral און ב-6, ין ב-6,000.— The consonantal sound of און (v) sometimes dissolves into u or o, as in און מעל shor. At the beginning of roots און is changed into and only rarely asserts itself in the inflections and derivatives, as: בין (for הבין), Niph. fut. און בין וובין

a. הָרָרִי a. הָרָרִי gent. Hararite 2S.23,11

يَّتِ pr. n. m. 1Chr.11,34 = بَيْنِ 2S. 23.32.

קשְׁבְעִרּת (from שְׁבֶּעִרּת) f. a causing to hear, an announcement Ez.24,26.

השְׁתַּרְיָה f. bowing, prostration; only once בְּרִשְׁתַּרְיָהְי in prostrating myself 2K.5,18.

קוּה (from לָבוּ) m. melting (of metal).

וֹתְתַתְבְּרוֹת association. וֹמְתְתַבְּרוֹת יאָלִיי and from the time of his associating with Dan.11,23

יה pr. n. Persian courtier.

לתַל (akin to לַבַל) to trick.

Pi. הַחְל (fut. יְהַתֵּל) to mock, to deride.

m. pl. mockery, derision. הְרְלִים see הֹת

ילֵל (for יְלֵלֵי), Niph. fut. יָלֵי and n. יְלֵלִי .

יִ (before ב, ו, ב, ש and before Sheva וּ בְּשֵׁם, וּמְשָּׁר, וּמְשָׁר, וּמְשָּׁר, וּמְשָּׁר, וּמְשָּׁר, וּמְשָּׁר, וּמְשָּׁר, וּמְיּרָב, before a distinctive accent יְּרַבְּר, Ez.5,17, וְבָּר, Gen.46,21; before a vowelless ' it is punctated וּ: יְיִבְר, וִימִינְהְּ !; before a Chatoph its vowel assimilates with that of the Chatoph: וֹחַלָּר, וְחַלָּה conj.

 and וְשֶׁמֶן וּרְבַשׁ
 חִמְים וּשְּׁעֹרִים וַשֶּׁמֶן וּרְבַשׁ wheat, and barley, and oil. and honey Jer.41,8; וַיִּרָהוֹ בְּרָנַת הַנָּם and they shall have dominion over the fish of the sea Gen.1,26.— 2) then אָם הַשָּׂמאל וָאִימִינָה if thou wilt go to the left, then I will go to the right Gen.13,9. - 3) that speak to בַּבָּר אָל בְנֵי וִשְׁרָאֵל וִיִּםְעוּ the children of Israel, that they go forward Ex.14,15.- 4) considering that, seeing that בַּרוּצַ אַני אַלי וֹאַנָּם שְׂנָאלָם אֹרָי wherefore come ye to me, seeing that ye do hate me Geu.26,27. - Joined to verbs in the indicative mood, in addition to its being a conjunction has the function of converting the past tense into the future and the future into the past (in the latter case punctated וֹ), thus: אָמַר he said, וֹאָמַר and he will say; יאמר he will say, ניאמר (ויַאמר (י ניאמר and he said.

וְדָן pr. n. a place in Arabia. בוון pr. n. a place on the border

between the Amorites and the Moabites; occurs in the fragment of an old war song אַתּיְהָב בְּּלַנְּהְּ

ן m. hook, peg, nail; pl. וְיִים Ex. 38,28; c. וְיִים 27,10; sf. וְיִיהָם 38,19.

בְּבְּכְּבְּךְ acc. Ges. (by analogy with Ar.) burdened with guilt בְּבַּכְבַּךְ יוֹרְ אִישׁ וְזָרְ perverse is the way of a man burdened with guilt Pr.21,8; old interpreters class יוֹרְ with זוֹר, which see.

אריין pr. n. son of Haman.

וְלָּדֶּן m. child.

רָבָּר Ktib 2S.6,23 for לָבָּר child.

וניָה pr. n. m.

יְםָפַּקִי pr. n. m.

ישני pr. n. m.

ישרון pr. n. wife of Artaxerxes.

the seventh letter of the alphabet, called Zayin, from [1,1] a weapon, because of its similarity to a pointed weapon (sword or dagger), as numeral 1=7, 7=7,000.

בּב (pl. אַבְּים, c. אָבָּים) 1) m. wolf.— 2) pr. n. m. Jud.7,25.

ארו pron. dem. f. 1) this, that (from m. הוֹנֵי); it either includes the person in itself and stands alone,

as לְּאָת יְּלֶּהְא אִשָּׁה this one shall be called Woman Gen.2,23, or is put after the noun, in which case both have the def. art, as בְּאָר this well 21,30; preceding a noun אוֹר signifies: this is, as a noun אוֹר הַבְּּרִית this is the sign of the covenant 9,12.— אוֹר הַבְּרִית the one... the other 1K.3,23.— 2) this, this thing אוֹר הַאָּר לַבּריל לַבּריל לַבְּריל לַבְּריל לַבְּרִיל לַבְּיִיל לַבְּרִיל לַבְּרִיל לַבְּיִיל לְבִיל לַבְּיִיל לְבִיל לְבִיל לְבִיל לִבְּיִיל לְבִיל לְבִיל לְבִיל לִבְּיִיל לְבִיל לִבְּיִיל לְבִיל לִבְּיִיל לְבִיל לִבְּיִיל לְבִיל לִבְּיִיל לְבִיל לְבִיל לִבְּיִיל לְבִיל לִבְייל לִבְּיִיל לְבִיל לִבְייל לְבִיל לִבְייל לְבִיל לְבִיל לִבְּיל לְבִיל לְבִיל לְבִיל לְבִיל לְבִיל לְבִיל לִבְּיל לְבִיל לְבִיל לִבְּיל לְבִיל לְבִּיל לְבְּיל לְבִיל לְבִיל לְבִיל לְבִּיל לְבִיל לְבִיל לְבִיל לְבִיל לְבְיל לְבִיל לְבִּיל לְבִיל לְבִּיל לְבִיל לְבִּיל לְבִיל לְבִּיל בְּיל בְּיבְיל בְּיל בְּיל בְּיל בְּיבְּיל בְּיל בְּיבְּיל בְּיל בְּיבְּיל בְּיבְּיל בְּיבְּיל בְּיבְּיל בְּיבְיל בְּיבְיל בְּיב בְּיבְיל בְּיבְיל בְּיבְּיל בְּיבְיים בְּיבְיל ב

זבר to hover about, whence לבוֹב to present with, to endow with

יַבְרֵנִי אֵּלְהִים God hath endowed me with Gen.30,20.

זבר m. present, gift.

יוֹנֶבֶר pr. n. m. 1Chr.2,36 etc. בְּילְבֶּר (perh. יוֹנָבֶר) 2K.12,22.

יַּבְרִי מְרֵי בּי וֹמָרִי pr. n. m. Jos.7,1 יְבְרִיאָל וֹמָרִי וֹבְרִיאָל rr. n. m.

יְבַּרְיָה , וְבַרְיָה pr. n. m. of several persons.

תובי (pl. c. יבובי) m. fly, gad-fly (pl. c. בעל ובובי ביים) m. fly, gad-fly ous) flies Ec. 10, 1. — בעל ובובי Eeelzebub 2K. 1, 2, a Philistine deity at Ekron, the destroyer of pernicious insects.

זבוד pr. n. m.

7127 (Ktib) pr. n. m. Ezr.8,14.

וְבּרְּדְהוֹ (Kri for וְבִירָה) pr. n. f. 2K. 23,36.

וְבּוֹלֹהְי pr. n. Zebulun, son of Jacob, also tribe and territory named after him.

וֹבְתוֹ (fut. בְּוֹיִי: pt. וֹבְתוֹ , pl. בְּיִינְים ; imp. בְּוֹיִינִ inf. בַּוֹיִן) to slaughter, to kill, to sacrifice.

Pi. Dal (fut. Dal); pt. Dall; inf.

תְּבָּחִים, יְּהְנְיִם, (sf. יְּבְּחִיּן, pl. יְּבָּחִיּן, c. יְּבָחִים, m. 1) slaughter, sacrifice.—
2) pr. n. a king of Midian.

pr. n. m. <u>זַב</u>י

וַבוּרָה see וַבירַה.

וֹבִינָא pr. n. m.

נבל to surround, to cover, whence זְבַל; fig. to dwell or lie with יְבָּלְגִי אִישִׁי my husband will dwell with me Gen.30,20.

וָבוּל see זְבָל.

ובולון see ובלון.

Ch. to acquire, to gain אָנְתוֹן וְּכְנִין עִּבְנִין Ch. to acquire, to gain time Dan.2,8.

37 m. shell, husk (of fruits).

(from זוֹן; pl. ווֹרִים) adj. proud, impudent, wicked.

וְרֹוֹן (from זְוֹר; c. וְיֹרוֹן; sf. וְרֹּנְּךְ m. pride, haughtiness, impudence.

וֹה בָּוֹר (זְּהְה) dem. pron. m. this; it either includes the person in itself and stands alone, as בְּבְּר this one is speaking Jb.1,17, or is put after the noun, in which case both have the def. art., as בַּבְּר בַּנָּה this thing Gen.20,10; preceding a noun בּבְּבָר this is the thing Lev.8,5, but sometimes it has the same signi-

fication as when following the noun: 기월급 리! this house Ezr.3,12 (same as אַר הַבַּית הוֹנה); it also stands after a noun as genitive, as מָהִיר ה the value of this 1K.21,2; with prep. מוֹב as this Gen.41,38; בוֹה thus, in such a manner Est.2,13, נה... this... that, the one... the יַנּאֹמֶר וֶה בָּכה וְוֶה אֹמֵר בִּכה other and one said, In this manner, and another said, In that manner 1K. 22,20; וה אַל־זָה one to the other Ex.14,20.- 2) demonstrative particle emphasizing a question: מָי (is it thou? Gen.27,21 מָי is it thou? who is he and הוא וה ואיוה הוא where is he? Est.7,5; לַמַּה־זָה לִי of what profit then is to me? Gen. יאָם־בּן לָפָּוּה וָּה אָנֹכִי if it be so, why am I thus? v. 22.— 3) adv. of place: עלו וה בנגב go ye up this way southward Num.13,17; נָסְעוּ נָא בְוָה tarry here 22,19; נָסְעוּ הוֹם they are departed hence Gen. 37,17; אֵי מְוָה בַאת whence comest thou? 16,8; הַנְהַ וּמְנֵה on the one side and on the other Ex.32,15.-4) adv. of time: עַהָּה וָה just now נה פעמום ;now twice Gen. 37,36; וְהִים רַבִּים these many days Jos.22,3; וה בַּמָה שַׁנִים these many years Zch. 7,3 (in these phrases 71 has the signification of the German schon). - 5) poet. מּשׁ מִקּוֹם זֶה יָפַרָתְּ לְהָם aa a rel. pron. אֶל מִקוֹם unto the place which thou hadst founded for them Ps.104,8; שַׁבַע hearken unto thy | לְאָבִיךּ זה יַלֵּרה

father that hath begotten thee Pr.23,22.

הוֹ a. אוֹ (בּאַה) dem. pron. f. this the city 2K.6,19; בְּאָדׁה הָעִיר thus and thus Jud.18,4; בְּאָהְה וְצְרִיהִי זוֹ אֲבַּאַהָּה and this my testimony [which] I teach them Ps.132,12.

בהב (בבב) to be yellow, whence בבוֹנ.

והה (Ar. אהה to shine) a stem assumed for יוי, ויי, חוו.

to be rancid or stinking, hence: to be loathsome.

Pi. בְּהֵל to make loathsome; with sf. בַּהְל וֹתְיהוֹ הַיְתוֹן and his life maketh food loathsome to him Jb.33,20.

ם ז pr. n. m.

to shine, to enlighten.

Hiph. הְוְהִיר (הְּוְהִיר to spread light, to shine הַבְּקִיעַ

Ch. to warn, to give heed; pt. p. זְּהַרְּCh warned Ez.4,22.

הַוֹּה m. brightness, brilliance.

וֹר (from הה) m. prop. brightness, hence: blossom הְדָשׁ וּן month of flowers (May) 1K.6,1.

i see ii .

לול מינות ליינות ליינו

15,2.— 2) fig. to melt, to pine away מְשְׁרֵכּוֹ Jer.49,4 thy valley melteth (i. e. its inhabitants vanish): יַבְּיִרִים מִתְּנוֹכוֹת שְׁרָי for these pine away stricken through for want of the fruits of the field Lam.4,9.

In. flux of semen or blood.

וּדְר to seethe, to cook, whence וּבְיִר Hiph. to act haughtly, to deal presumptuously הַוֹּירוּ עַבִּיתָם they had dealt presumptuously against them Neh.9,10; וְבִידְנִידְ אִישׁ עַלְ־רֵעָהוּ
and if a man act presumptuously against his neighbor Ex,21,14.

ראן Ch. same as Heb. Aph. inf. הַוְּרָהְ to deal presumptuously Dan 5,20.

to project, to stick forth, whence ְנְוֵנֶה, וְנֵית.

ווה (redupl. of ווה 1) to be prominent, to project forward, whence הַּוּוּוְהַ.— 2) to bring forth, whence יין fulness.— 3) to move, to stir, whence יין an animal.

ם primitive people of Palestine Gen.14,15.

זְוִית מִוְבָּהַ (from יוֹה f. 1) corner זְוִית מִוְבָּה the corners of the altar Zch.9, בְּוְיִית מְּהְשָׁבוֹת הִיבְּל בְּוֹיִית מְּהְשָׁבוֹת הִיבְּל like corner-pillars, sculptured in the model of a palace Ps.144,12.

זוְחַת pr. n. m.

ווּל (akin to אָוַל , בָוַל , אָוַל) to pour out, to lavish בַּזָּלִים

out of the bag Is.46,6; שַּׁלְּכֹּל סut of the bag Is.46,6; קּיִלְיּ Jer. 2,36 is from אַנֹל — 2) to separate, to remove, wheuce זוֹלֵה.

Hiph. הַּיִּיל to esteem lightly, to hold in contempt בֶּל מְבַבְּרֶיהְהִיִּיליהְ all that honored her held her in contempt Lam.1,18.

ה ליל ל. separation, removal; only c. הוֹלְתֹּר and sf. וּלְתַּר, זּוּלְתָּר as prep. hesides, except; sometimes with ' parag. 'אַלָּר for הַאַלּר.'

להן to nourish, to feed; only Hoph. אוֹנְיָם to be well fed, to be strong; pt. pl. סְּלְיָם מוּנְיָם well fed horses Jer.5,8 (מוֹנְיָם , from וַבְּיָם to be weighty, heavy).

וּוֹן Ch. to feed. Itp. יִּתְּיִין (fut. יִיתְּיִין) to be well fed Dan.4,9.

וֹנְה, וּנְה, וּנְה, וּנְה, וּנְה, וּנְה, וּנְה, וּנְה, וּנְה, וּנְה, וּנִית, f. harlot, prostitute; see

יוּשַ (pret. עָן; fut. יַןְבַי) to move oneself, to tremble לא־קָם וְלֹא־יָטְ אַרְטְּם וְלֹאִדְעָם וְלֹאִדְעָם וְלֹאִדְעָם וְלֹאִדְעָם שְׁנְעָּוּ שׁמְרֵי הַבַּנִּח הַנְיִעוּ שׁמְרֵי הַבַּיִח הוּ שׁמְרֵי הַבַּיִּח הוּ שׁמְרֵי הַבַּיִּח הוּ שׁמְרֵי הַבַּיִּח הַבַּיִּעוּ שׁמְרֵי הַבַּיִּח הוּ on the day when the watchmen of the house will tremble Ec.12,3.

Pi. redupl. אָנְיוֹ (pt. קוֹצְיוֹלְ capitate, to plague וְיִקְצוֹ מְוֹעְוְעֶין and those that plague thee will awake Hab.2,7.

קּתַ Ch. to tremble; pt. pl. זְּמָעִין were trembling Dan.5,19 (Kri נְיָגִין). זְנְעַה f. terror.

אָרָ (בבי) to flow, whence אָן ניינב (בביי

ז (pret. וְּרָ, pl. יְדָ) to turn away, to depart, to be estranged or strange it is they turned away from me Jb.19,13; לֹא־יְרָה לִאֹיִהְרָּ they were not estranged from their longing Ps.78,30; רוֹחי (קֹיִה יִי my spirit is become strange to my wife Jb.19,17; pt. יְנָרִים (f. יְנָרִים, pl. יְנָרִים) strange, stranger.

Niph. Niph. to turn away, to depart, to be departed or estranged packward Is.1,4; אַחוֹר מִעָּיבִי נִוֹרוֹ מִעָּיבִי they turned (departed) backward Is.1,4; אַמָּיבָר נְוֹרוֹּ מִעָּיבִי אַים who were separated from me Ez. 14,5; דוֹרוֹ Ps 58,4 acc. some are estranged, but acc. Stb. it belongs to הַבָּוֹר, which see.

Hoph. הוֹזָר (pt. מוֹזְר) to become a stranger מוֹזֶר הָיִיתִי לְּאֶּהְי a stranger am I become unto my brothers Ps.69,9.

י ווו. (pret. pt. יוור, fut. יוור, ap. יוור, ap. יוור, pt. pt. יוור, to squeeze, to crush יוור, to squeeze, to crush יוור, ap. יוור, pt. pt. pt. pt. iii. iii. and he squeezed the fleece Jud. 6,38; יוור בול a foot may crush it Jb.39,15. — 2) intr. to be crushed, pressed out if they have not been pressed out (of wounds) Is.1,6; יוויר, הַבְּקַע אָפָעָה ard if one (egg of a viper) be crushed, a viper will break forth Is 59,5.

NII pr. n. m. 1Chr.2,33.

יַנְתַר Niph. קַּנְת (fut. יַבַּר) to be removed בְּתַר Niph. קַנְת (fut. יַבַּר) to be removed in בְּתַר בְּאָפּוֹר and that the breast-plate be not removed (loosed) from the ephod Ex.28,28 וְהַרְל) to creep, to crawl; pt. vl. c

יְחַלֵּי עְבָּר that crawl in the dust Deut. 32,24.— 2) to be timid יְחַלָּת וֹיִן I was timid and feared Jb. 32,6.

וֹחְלֵת pr. n. of a stone 1K.1,9.

זיד see זיד

ניד" (from יור) adj. seething, raging קידונים the raging waters Ps 124,5 (Eng. Bible: proud waters).

יין Ch. (=Heb. יוֹ) m. brightness, color; pl. sf. ייִוֹהי his color Dan. 5,6.

ווי (ז'ן (בוֹרֶה (from the abundance of her glory is.66,11.—2) what moves and lives, i. e. an animal (from ווי שָבִי עִּבָּוֹר (נוֹ ווּן מִין יִשְבִי עִבְּיִר (נוֹ ווּן and whatever moveth in the fields is with me Ps.50,11.

Niji pr. n. m.

יְיָבָא pr. n. m. 1Chr.23,11 (יְיָה v.10. אַיִין see יִינָא see יִינָא .

זיע pr. n. m.

לְיִי pr. n. 1) a city in Judah; gent.

'יְּפִי .— 2) a desert near that city.—
3) a person mentioned in 1Chr.
4,16.

וּיְבָּח n. m.

יקוֹת pl. f. fiery darts, sparks; see also הַוֹּ.

נר (נ. תְּיְנִית (נִיתִים (נִיתְים (נִית יַצְּרָר tree שֶׁבֶּוֹן וַיִּת olive-oil Ex.27,20; וֵית וַר Deut.8,8, וֵית נַּגִּרָב (נִיתִים בּאַר נִית בּאַר נִית בּאַר נִית בּאַר נִית בּאַר נִית בּאַר נִית בּאַר oil-olive (trees); בּר בּוֹיְתִים the Mount of Olives Zch.14,4; מַעֵּלֵה the ascent of [the mount of] Olives 2S.15,30.

ורון pr. n. m.

নূ , ^ না় (f. ন্য়া) adj. clear, pure.

קבּה (fut. וְיִנְהָה pure, innocent וְיִנְהָה בְּמאוָנִי בֶשׁע can I be pure with wicked balance? Mic.6,11.— 2) to be right הְּנָבְּה בְּמאוָנִי בָשׁע that thon mightst be right when thou judgest Ps.51,6.

Pi. הַבְּוֹ (fut. בְּבִיי) to cleanse, to purify בֵּבְיתִי לְבְבִי I have cleansed my heart Ps.73,13; בַּמָה נַעַר שָׁה יְוֹבָּה נַעַר wherewith shall a youth keep his way pure? 119,9.

Hithp. הַּנְבָּה (for הָתְוַבָּה) to cleanse oneself Is.1,16.

ነጋ፤ Ch. f. purity, innocence Dan. 6,23.

וְבוּכִית (from בְּבוֹי f. glass, crystal.

יְבוּרְ (sf. יְבוּרְהָי) m. coll. males (of men and beasts) Ex.23,17.

זבור pr. n. m.

דבי pr. n. m.

קבוֹ (pret. pl. אבוֹ) to be bright, pure, transparent זַבּוֹ הִוּירֶיהָ מִשֶּׁלֶג iner crowned princes were purer than snow Lam.4.7.

Hiph. חַוֹהַ to make clean הַוֹּכּוֹת if l make my hands clean with lye Jb.9,30.

I. (=Ch. דְבַר, akin to דְבָן; fut. יְבַר; imp. יְבַר; inf. יִבְיֹן) prop. to pierce, to impress, hence: 1) to

remember, to recollect זַבר לְעוֹלָם he remembereth his covenant for ever Ps.105,8; with 5 as prep. of the accusative: שֶבְשָׁפָלֵנוּ שובר לְנוּ who hath in our low condition remembered us Ps.136,23; with as prep. of the dative: remember זָבָרָה־לִּי אֱלֹהַי לִמוֹבָה me, my God, for good Neh.5,19.-2) to think, to consider אָם וַכַּרְתִּי יָנְבְּהְלְתִּי yea, when I think of it, I am terriefied Jb.21,6; לא וַכְרָה she thought not of her later end Lam.1,9; אָם זְכַרְתַּנִי אָהָך if thou thinkest on me Gen.40, ולר כִּי רוּחַ חַיָּי consider that my life is but a breath Jb.7,7.

Niph. אַוֹבָן (fut. יוֹבָרֵי) to be remembered, to be mentioned שִׁמּוֹ שִׁמּלְּה that his name may not be mentioned any more Jer. 11,19; יְנִי בְּלֵּרְהֵּת לְבְּנִי יִי and ye shall be remembered before the Lord Num.10,9; בּוֹבֶּרְים these days are remembered Est.9,28.

Hiph. הְוֹבִּיר (fut. 'וַנְּבִּיר ; inf. הַוֹבִּיר) to make to be remembered, to call to remembrance, to make mention of ישִׁבִּיר אָת־שִׁבִּיר אַת־שִּׁבִיר וּאַר־שִּׁבִיר אַת־שִּׁבִיר וּאַר־שִּׁבִיר אַת־שִּׁבִיר וּאַר־שִּׁבִיר אַת־שִּׁבִיר מּת־שִּׁבִיר מּתַר מּתְּבְּבִּיר שִּׁבִּיר מַתְּבְּבִּיר מִּבְּרִיתְר שִּׁבִּיר מִּבְּרִיתְר שִּׁבִּיר מִּבְּרִיתְר שִּׁבִּיר מִבְּרִית שִּבְּיִים make mention of it to the nations Jer.4,16.— 2) to offer as a memorial Jer.4,16.— 2 to offer as a memorial Is.66,3.

Pt. מַוְבָּיר a) in the sense of a

verb: אָת חֲלְצִי מִוּלָיך wy faults I call to remembrance Gen.41,9. b) as a noun: recorder, historiographer 1K.4,3.

יַּנְיַבֶּר (den. from יַּנְיַבֶּר (li. (den. from יַּנְיַבֶּר תְּיַבֶּר תְּיַבֶּר מִיבְרְ to be born a male מְיַבְל מִקְנְךְּ תִּיְבֶר and all thy cattle that is born male Ex.34,19. See also under מָבֶּר.

וְכַרִים (pl. וְכַרִים) m. male.

קָבֶּר pr. n. m. 1Chr.8,31, for which וְבָרָיַנְיּ

m. remembrance, recollection, memorial יְּבְרוֹנִים, recollection, memorial אַין וְּבְרוֹן לֵרְאשׁנִים there is no remembrance of former things Ec.1,11; לְרְאשׁנִים stones of] remembrance, memorial stones Ex.28,12; וְבָרוֹן וְבָרוֹן memorial sacrifice Num.5,15.— 2) rec ri, account שַּבְּרוֹן בַּחַפָּר nemorial sacrifice Num.5,15.— 2) rec ri, account שַבְּרוֹן בַּחַפָּר אַת וֹבְרוֹן בַחַפָּר ri, account שִבְּרוֹן בַּחַפָּר nal.3,16 a. בַחַבָּרוֹנוֹת וֹבְרוֹנוֹת בַּחַבּרוֹנוֹת בּבַּרוֹנוֹת בַּבּרוֹנוֹת בּבַּרוֹנוֹת בּבַרוֹנוֹת בּבַרוֹנוֹת בּבַרוֹנוֹת בּבַרוֹנוֹת בּבַרוֹנוֹת בּבַרוֹנוֹת בּבַרוֹנוֹת בּבּבּרוֹנוֹת בּבַרוֹנוֹת בּבַרוֹנוֹת בּבּבּרוֹנוֹת בּבּבּרוֹנוֹת בּבּבּרוֹנוֹת בּבּבּרוֹנוֹת בּברוֹנוֹת בּברוֹת בּברוֹנוֹת בּברוֹת בּברוֹנוֹת בּברוֹנוֹת בּברוֹנוֹת בּברוֹנוֹת בּברוֹנוֹת בּבּברוֹנוֹת בּברוֹנוֹת בּברוֹנוֹת בּברוֹנוֹת בּברוֹנוֹת בּברוֹנוֹת בּברוֹנוֹת בּברוֹנוֹת בּברוֹנוֹת בּברוֹנוֹת בּבוֹת בּבּברוֹנוֹת בּבּבּרוֹנוֹת בּבּברוֹנוֹת בּבוֹת בּבוֹנוֹת בּבוֹנוֹת בּבוֹת בּבוֹנוֹת בּבוֹנוֹת בּבוֹנוֹת בּבוֹנוֹת בּבוֹת בּבוֹתוֹת בּבוֹת בּבוֹנוֹת בּבוֹת בּבוֹנוֹת בּבוֹת בּיוֹת בּבוֹת בּבוֹת בּבוֹנוֹת בּבוֹת בּיוֹת בּבוֹית בּבוֹית בּבוֹית בּבוֹת בּבוֹת בּבוֹת בּבוֹת בּבוֹת בּבוֹת בּבוֹית בּיוֹת בּבוֹת ב

יברי pr. n. of several persons.

israel, son of Jeroboam. — 2) prophet at the time of Joash. — 3) prophet at the time of Uzziah. — 4) prophet whose writings form part of the sacred canon, contemporary of Ezra.

מכנ. Ges. probably the same as Ar. דלג to draw up, whence בַּוְלָג הַוְלָגָּה

אָלְהָוֹ f. baseness, vileness (from בְּרֵם וְלּוֹת לְבְנֵי אָדָם (when vileness is exalted among men Ps.12,9.

(only pl. וְלְיֵלֵים) m. shoot, twig (of a vine).

Niph. בְּוֹל to be shaken, to quake (Stb.: to sink) מְבְּנִיךְ דְרִים נְוֹלוּ at thy presence the mountains quaked Is.64,2; . נַוֹלוּ Jud.5,5

Hiph. דויל to esteem lightly, to despise (same as Hiph. of אול, which see).

לעף to glow, to burn, whence: ילעף to glow, to burn, whence: וּלְעָפּוֹת (pl. יַלְּעָפּוֹת, c. וּלְעָפּוֹת (יַלְּעָפּוֹת f. glow, flame, heat וֹלְעָפּוֹת glowing wind Ps.11,6; בנר the heat of famine

Lam.5,10; וַלְעָפְה Ps.119,53 heat of anger (Eng. Bible: horror).

ולפה pr. n. f.

קבר (from בּוֹלֵי ; c. חַפּוֹי) f. 1) thought, purpose אוֹנְי נְתְּקוֹ my thoughts (or purposes) are broken Jb 17, 11.— 2) shameful deed, lewdness, incest, apostasy יְנִשׁה וְנְבְּלִה they committed lewdness and folly Jud 20,6.— 3) pr. n. m.

וֹמוֹרָה (c. וֹמוֹרָה) f. vine branch, shoot, twig ימוֹרָה וְאָשְׁכּוֹל עַנְרִים f קְמִירָה וְאָשְׁכּוֹל עַנְרִים a branch with a cluster of grapes Num.13,23; הְנָם שִׁלְחִים אָת־הַּוְּמוֹרָה they put the branch to their nose Ez.8.17 (an allusion to the custom of the Persians who worshipped the rising sun, holding a bundle of twigs called Barsom).

אונים (sf. יבּילְינִבֶּר פּי verb. n. f. thinking, thought, purpose 'בְּינִבְר פּי Ps.17,3 my purpose doth not pass beyond my mouth (Ges.: my mouth doth not go beyond my thoughts).— See also בְּיַנֵּר מִּינִים אַרְיּינִים מִּינִים בּיִּנִים מִּינִים בּיִּנְיִינִים מִּינִים מִינִים מִּינִים מִּינִים מִינִים מִינִים מִינִים מִינִּים מִינִים מִינִים מִינִים מִינִים מִינִּים מִינִים מִּינִים מִינִים מִּינִים מִּינִים מִּינִים מִּינִים מִּינִים מִּינִים מִּינִים מִינִּים מִּינִים מִינִים מִּינִים מִּים מִינִים מִּינִים מִּינִּים מִּינִים מִּינִייִּים מִּינִים מִּינְיים מִּינְיים מִּינִים מִּינְיים מִּינְיים מִּינְיים מִּינְיים מִּינְיים מִּינְיים מִּיבְּיים מִּינְיים מִּינְיים מִּינְיים מִּינְים מִּינְיים מְּינִים מְּינִים מְינִים מְּיבְּים מִּינְים מִּינְים מְּינִים מְינִים מְינִים מְינִים מְינִינְים מְינִינְים מִּינְים מְינִים מִּינְים מְ

בּיוֹבְייִב pr. n. primitive gigantic people in the territory of the Ammonites.

יָמִיר (c. יְמִיר יה song, hymn יְמִיר the song of the terrible ones Is.25,5; עָריצִים the time of the singing of birds, i. e. spring-time Cant.2,12 (acc. Ges.: pruning-time, vine-cutting).

קֹמִירָה f. 1) song, hymn, psalm let us joyfully בּוְמִירוֹת גָרִיעַ לּוֹ shout to him with psalms Ps.95,2; shout to him with psalms Ps.95,2; the sweet singer of Israel 2S.23,1; מָלְן וְמָרוֹת יִשְׁרָאֵל who giveth songs in the night Jb 35,10.— 2) pr. n. m.

קל. (ls. קול (ls. קו

pose אָבְּיֹרְעָם m. plan, device, purpose אָבְיּרְעָם further not his device Ps.140,9.

עתים אובן Pu. pt. איים to be appointed, determined עתים מוְמְנוֹת appointed times Neh.13,31.

וֹבֶן Ch. to appoint, to determine.

Ithp. וְבְּוֹן to determine mutually, to agree together.

season בכל וְבָן (sf. בבל וְבָן to everything there is a season Ec.3,1.

appointed time אָלְנָה, pl. וְמָנָא appointed time קּהְנָהן at that time Dan 3,7; וְמָנָא even to a season and time 7,12; זְמָנְה three times 6,11.

וֹמַר I. (fut. במר) to cut off, to prune

דְּמֵר בּּוְמֶך thou shalt prune thy vineyard Lev.25,3.

Niph. נְיַבְּיֵר (fut. יְנָמֵר) to be cut, to be pruned Is.5,6.

וֹבֶּר (inf. a. imp. בְּבֵּר fut. אַבְּרָה to play, to sing אַבְּרָה fut. אַבְּרָה to play, to sing יוֹבָּר לְבִּרְּה play unto thee on the harp Ps.71,22; בְּרָנוֹי בְּרָנוֹי sing unto our king 47,7; with accus: to praise, to eelebrate in song בְּרֵר יִבְנוֹי מְבֵּר praise his name 65,5; with sf. בְרֵלוֹר בְּרֵלוֹר that my glory (i. e. my soul) may sing praise to thee 30,13.

רבל Ch. (def. אָבְרָ) m. sound of musical instruments, music וְבִי וְמַרָא אַבְי and all kinds of music Dan.3,5.

במר Ch. m. singer.

m. wild goat or antelope.

קרת (c. וְמְרַת f. 1) song, music the voice of song Is.51,4; the playing of thy harps Am.5,23.— 2) eelebrating, praise אוֹ וְמְרָה take up praise (i. e. songs of praise) Ps.83,3; fig. אָרָאָרָן the praise (i. e. the choice fruits) of the land Gen. 43,11.

ינקרי pr. n. 1) a king of Israel 1K. 16,9.— 2) a prince of the tribe of Simeon, who was killed by Phinehas Num.25,14.— 3) a per-son mentioned in 1Chr.2,6 — זברי Jes.7,1.— 4) a person mentioned in 1Chr.9,42.— 5) name of an Arabian tibe Jer.25,25.

וְבְּרָן pr. n. a son of Abraham by Keturah Gen.25,2 and founder of an Arabian tribe 1Chr.1,32.

תְּיֶר (=קּרָת יָה song קּיִר (בְּהְ (בְּיִרְהְ וַמְרָת יָה Jehovah is my glory and song Ex.15,2.

m. sort, kind מַנון אָל־ון from sort to sort, i. e. of every sort Ps. 144,13; pl. וְנִים divers kinds of spices 2Chr.16,14.

[Ch. (pl. c. ፤፤) same as Heb.

לבני (den. from בָּנִי Pi. בַּנִּי to beat the hindmost, to cut off or destroy the rear יְוֹנְבֵּלְ הַנְּיִים אַחַנִייף and he beat the hindmost of thee, all that were feeble behind thee Deut.25,18 שִּחְרֵי אוֹיבִיכְּח וְוַנְבְּהְּחַם אִרְּחָם pursue after your enemies and beat the hindmost of them (i.e. destroy their rear) Jos.10,19.

וְנָה . יְנָה תְּרָ . יְנָה , זְּנָה . יְנָה . יְנָה . יְנָה וֹיִן , וֹנָה . יְנָה . יִנְּה . יוֹנָה . יוֹנָה . יוֹנָה . inf. וֹנָה (וְנִית , וְנָה) to play the harlot, with accus.: יְנָים רַבִּים thou hast played the harlot with many companions Jer 3,1; with יוֹנָה יִי

□ and thou didst play the harlot with them Ez.16,17; with אַל: to commit לְוַנוֹת אֵל־בָּנוֹת מוֹאָב adultery with the daughters of Moab Num.25,1; with שַׁסְת or הַחַת. to become faithless וַתִּונֶה עָלָיו and his concubine became פּילַנְשׁוֹ faithless to him Jud.19,2; וְלֵנוֹן and Aholah became אָהַלָה תַּחְתָּי faithless to me Ez.23,5; pt. f. וֹנֵה, אנה harlot, prostitute.— 2) fig. to stray away from, to apostatise, to commit idolatry בַּל־וֹגָה מִפֶּדָ every one that strayeth away from thee Ps.73,27; זְגַיתָ מֵעַל אֱלֹהֶיךָ thou has gone astray from thy וַיִּוֹנוּ מִתַּחַת אֱלהֵיהֶם (God Hos.9,1 and they are gone astray from their God 4,12; with אחַרֵי: to go astray after נַיִּונוּ אַחַרֵי הַבְּעָלִים and they went astray after the Bealim Jud.8,33; fig. to have inter-נַנָתָה אָת־בָּל־מַמִלְכוֹת הַאָנִץ :course and she will have intercourse with all kingdoms of the world Is.23, 17.

Pu. וּנְבּה whoredom to be committed אַחַרֵיּךְ לֹא וּנְבָּה after thee whoredom was not committed (i e. none followeth thee to commit whoredom) Ez.16,34.

Ex.34,16.— 2) to commit fornication, to carry on whoredoms Hos.4,10 a. 18.

קוֹתְ pr. n. of two places in Judah. (from יְנוֹנְים m. pl. 1) whoredom, prostitution 'תָּבָּר מְשָׁנִים a wife of prostitution and children of prostitution Hos.1,2; יְנוּנְיִהְ מְשָּנִיהְ and let her put away her prostitution from her face 2,4. — 2) fig. a) idolatry, apostasy 2K.9,22. b) intercourse with foreign nations Nah.3,4.

ינות (pl. יְנוּתִים) f. whoredom Hos. 4,11; fig. idolatry Jer.3,2.

וְנֵח עָנְלֵךְ (fut. קוֹנְת) 1) to reject אָמְרוֹן (i. e. thy idol) O Smaria! Hos.8,5.— 2) to remove נְבְּשׁי and thou hast removed my soul from peace Lam.3,17.

Hiph. רַוֹנְים, הוֹנְים (fut. רַוֹנְים) to reject, to cast off בְּוֹנִים לְעַבר l) to reject, to cast off בְּוֹנִים לְעַבר pe will cast thee off for ever 1 Chr. 28,9; הוֹנִים לְעַבּהוֹן he cast them off from executing the priest's office 2 Chr.11,14.— 2) to desecrate, to cast aside בְּבִּים מִּיִּטְרִים מִּיִּטְרִים מִּיִּטְרִים מִּיִּטְרִים מִּיִּטְרִים מִּיִּטְרִים מִּיִּטְרִם מִּעְרָים מִּיִּטְרִים מִּיִּטְרִים מִּיִּטְרִים מִּיִּטְרִים מִּעְרָים מִּיִּטְרִים מִּיִּים מִּיִּטְרִים מִּיִּטְרִים מִּיִּים מִּיִּטְרִים מִּיִּטְרְים מִּיִּטְרְים מִּיִּטְרְים מִּיִּים מִּיִּעְרִים מִּיִּים מִּיִּטְרְים מִּיִּים מִיִּים מִּיִּים מִּיִּיִים מִּיִּים מִּים מִּיִּים מְּיִּים מִּיִּים מִּים מְּיִּים מִּים מְּיִּים מְּיִּים מְּיִּים מִּים מְּיִּים מְּיִּים מְּיִּים מְיּים מְּיִּים מְּיִּים מְיּים מְיִּים מְּיִּים מְּיִּים מְיּים מְּיִּים מְיּים מְּיִּים מְּיִּים מְּיּים מְיּים מְּיִּ

יובק Pi. וְבְק (fut. וְיִבְּק to leap forth with violence וְיִבְּק מְן

[발크크 a lion's whelp that leapeth from Bashan Deut.33,22.

וְעַה (=עָרֵי; c. וְעַה) f. sweat.

וְעַרָה (בּינְעָה (בּינְעָה f. terror, agitation.

זעון pr. n. m.

וְעִיר שָׁם m. a little, a trifle וְעִיר שָׁם ithere a little, here a little Is.28,10; as adv. a little while בּתַּר לִי וְעֵיר wait for me a little while Jb.36,2.

ּ יְעֵיךְ Ch. adj. little, small (= Heb. צְעִירְ

קיבן: (בְּעַרְּבּי) to extinguish.— Niph. אייבי נוְעָכּוּ to be extinct יְבִי נוְעָכּוּ my days are extinct Jb.17,1.

ועם (fut. ווֹעם a. ווַעַם; pt. וֹעָם 1) to be enraged, to be angry, to be indignant; with accus.: [וַעַם אֵת־ and he will be indignant אֹנְבַיוֹ toward his enemies Is.66,14; עַרֵי the cities of Judah וְהוֹנְת אֲשֶׁר וְעַכְתְּה against which thou hast been indignant Zch.1,12; with עַל Dan. 11,30.— 2) to curse וֹמָה אָוַעם לא יים ועם and how shall I curse, whom the Lord hath not cursed Num 23,8; imp. ועַבָּה וִשְׂרָאֵל curse וֹעוֹם יִי וֹיִ pt. p. יְוֹעִמָּה: [עוֹם יִי pt. p. יַן עִנֹם יִי וֹיִנִים וֹיִי וֹיִי וֹיִנִים וֹיִי he that is cursed by the Lord Pr. 22,14; אַיפַת רָזוֹן זַעוּמָה the scant measure that is abominable Mic. 6,10.

Niph אונעם to be provoked to anger, to be angry or fretful בים נועבים an angry countenance, a fretful face Pr. 25, 23.

יוֹעַם (^ בּוְעָם; sf. יוֹעָם) m. anger, wrath, rage ls. 10, 5; Ez. 22, 24. קיי (fut. יוִשף) to rage, to be angry, irritated, excited על־יִי יִוְשַׁף יִּבְּי מָּבְּי against the Lord will his heart rage Pr.19,3; pt. pl. עַבְּיים Gen.40,6 a. Dan.1,10 gloomy, sad, sad-looking.

אַנְעָן adj. angry, irritated.

קֿעַן (sf. אָשְׁרַ) m. rage, raging אָדְּי אָבּ with the rage of anger 1s.30, 30; בּיָט מִנְיָפוֹ and the sea ceased from its raging Jon.1,15.

Niph. נְוַעֵק (fut. נְיָנָעָק) to be called together, to assemble.

Hiph. הַוְּעִיק (fut. יְוַשָּׁלָּק; imp. יְוַשָּׁלָּק; inf. בּוְעִּיק () to cry, to call. — 2) to cause to call together 2S.2O,4 a. 5.

וְעַק Ch. to cry.

קול וַעָקָה m. outery, cry; sf. קול וַעָּקָה the voice of thy cry Is.30,19.

וְעַקְה נְרוֹרָה f. cry נְוַעַקְה (c. וְעַקָּה נְרוֹרָה a loud and bitter cry Est. 4,1: עַקַר סְרוֹם the cry of Sodom

קּבְרֵי חַבְּמִים בְּנַחַת וּבְּקִים הָבְּחָת מוֹשֵּל בַּבְּסִילִים the words of wise men are heard in quiet more than the cry of him that ruleth among fools Ec.9,17.

זער (=נְצְעֵר) to be small, to be little, whence מִוּעָר a. יִמִוּעָר.

וְלֵּכְרְוֹן pr. n. a city in northern Palestine.

אם f. pitch.

וְבָּוֹ (c. בְּבוֹי ; sf. בְּבוֹי m. beard בּבְּי the corner of thy heard Lev. 19, 27; בְּבִי בְּבוֹי having their beards shaven Jer.41,5.

וְנִקּין (fut. הַנְּקִין) to be or grow old.

Hiph. וְנִקּין (fut. נְיִקִּין) to grow old.

(c. [기 : pl. n. old man, elder. 기기 m. old aged.— 2) m. old man, elder.

וֹקְנָהָ (sf. וֹקְנָהָה f. old age.

m. pl. old age בּן־וַקְנִים a son born in one's old age Gen.37,3.

קר (pt. קבו) to lift up, to raise יוָ וֹקף לְפּוּפִים the Lord raiseth up those who are bowed down Ps 146.8.

רְבָּיִף Ch. (pt. p. יְבִיף) to raise up, to hang up Ezr.6,11.

וֹלְיוֹלֶ מְטֶר לִּאָרוֹ. pl. יְלִן מְטֶר לִאָּדוֹ they trickle through as rain with its mist Jb.36,27 (Eng. Bible: they pour down rain according to the vapor thereof).— 2) to strain, to filter, to purify, to refine יְלִילָּב יִילִּן and a place for the gold which men refine Jb.28, I.

Pi. PPI (Stb. PPI) to purify, to refine.

Pu. Pu to be purified שְׁבְעָהִים to be purified Is.25,6; בּיִם purified seven times Ps.12,7.

ַל (prop. pt. of וֹלָרָ ה; f. הֹן) adj. a. n. 1) stranger, alien, foreign יהלֵלְךּ ור ולא־פִיך let a stranger (i. e. another man) praise thee, and not thine own mouth Pr.27,2; וַבְּרֹי שׁב לא־יאבל בּוֹ but there shall no stranger eat thereof Lev.22,13; the lips of a strange (i. e. adulterous) woman Pr 5,3; strange (i. e. illegitimate) ⊈נים וַרִים children Hos.5,7.— נְלֵים Is.1,7 acc. Aben Ezra and others == D 📆 flood, inundation, but it is better to take it as the pl. of 1. - 2) strange, singular וָרָ מַעַשֵּהוּ his singular work Is.28,21.

וֹר (from בְּוֹן II.) m. ring, border, edge, crown.

אָדָהָ f. something loathsome וְּהָנָה and it become loathsome unto you Num.11,20

בּתֵת (akin to בֹצָר Pu. בֹצָר to be warmed, to be flowing בְּתֵת יֵוֹרְבוּ at the time they are warmed (or when they are flowing) Jb.6,17 יְרָבּר pr. n. a descendant of David in Babylonia, who led back the first Jewish colony to Palestine.

וְרָה (fut. יְוֶהְה , ap. יְוֶהְה; pt. יְהָה; imp. יְוֶה ; inf. יְוֶה) to strew, to scatter about, to disperse.— 2) to winnow.

Niph. וְלִבְּוֹת (fut. בְּיִבְרוֹת) to be scattered through the countries Ez 36,19; verb. ח בְּיִבְרוֹתְיבֶם in your scattering (i. e. when ye shall be scattered) 6,8.

Pi. תֹנְרוֹת (fut. תֹנְרִי, inf. חֹנִי, 1) to disperse, to scatter about; pt. to disperse, to scatter about; pt. קוֹרִי קוֹרָים Jb. 37,9.— 2) to spread תַּנְרִי וְרַבְּעִר חַבְּמִים the lips of the wise spread knowledge Pr.15,7.— 3) to encompass, to hedge about Ty. my walking and my lying down hast thou hedged about Ps. 139,3.

Pu. וֹרֶה (fut. יְוֹרֶה pt. זְרָה for וֹרֶה to be strewed, to be spread out; pt. f. מְוֹרֶה הָרֶשֶׁר the net is spread out Pr.1,17 — יור Ps.58,4 see זוו ווּר

אָיִרְעַ:אּ (with prosthetical) וְרְעַּי, אַיְרְעַׁ:אּ Jb.31,22; sf. יְּרְעִׁר וּ, pl. וְרְעִים (וְרְעִּי יִּ c. יְרְעִיר com. 1) arm Is.40,11; of animals: shoulder Num.6,19.— 2)

fig. a) strength, power, might אַרעַ ! the arm of flesh (i. e. human might) 2Chr.32,8; ורֹעֵי יָדְיו the powers of his hands Gen.49,24; and the arms ווָרעוֹת וַתוֹמִים וְדְבָּא (i. e. strength) of the fatherless have been crushed Jb.22,9; וְנַרַעָתִי אָת־זַרִּעַדְּ וָאָת־זַרַעַ בָּיַת אָבִיךְ מִהַיוֹת זַקן כּבֵּיתַדְ I will cut off thine arm, and the arm of thy father's house (i. e. thy strength etc.). that there shall not be an old man in thine house 1S.2,31; hence also: military force, an army Dan. 11,15,22 a. 31. b) help, support they have been הַיוּ וָרוֹעַ לְבָגִי־לוֹט a help to the children of Lot Ps. 83,9; וְשָׂם בָּשֶר וִרֹעוֹ and he maketh flesh his support Jer. 17,5. c) violence אִישׁ וַרוֹעַ a violent man Jb. 22,8.

קרְעִים (pl. וְרְעִים) m. seed, thing sown, garden herbs seed, thing sown, garden herbs מבע ירוע any seed which is to be sown Lev.11,37; pl. sf. וְרִעִּים the things that are sown in it Is.61, 11; וְרָעִים Dan.1,12 garden herbs, for which יִרְעִיִּים 1,16.

שלין (redupl. of יורף אָנֶץ) m. watering, besprinkling בְּרָבִיבִים זַרְוִיף אָנֶץ as showers for the watering of the earth Ps.72,6 (comp. Talm. יריפא drop).

תְנִיר (redupl. of וְבֵר m. girded בְּיִוֹיר מְתְנַיִּח one girded about the loins (of a war-horse) Pr.30,31.

וְרֵבְּ (fut. רְבִוֹיִן; inf. רַבְּוֹיִן) 1) of light:

to rise, to shine forth הַשֶּׁבֶּוֹת הַשָּׁבָּוֹת הַשָּׁבָּוֹת הַשְּׁבָּוֹת הַשְּׁבָּוֹת the sun riseth Ps.104,22; fig. וּלְבָּת הַבְּוֹךְ וְבָּת וֹנְיִ עְּבַוֹרְ וְבָּתְ מִח and the glory of God is risen upon thee Is.60,1.— 2) of an eruption of the skin: to rise up, to bloom הַצְּרַעַת וְרְחָה בְּמִצְּח the leprosy rose up in his forehead 2Chr.26,19.

m. rising; sf. לְנֵבְהֹ זַרְחָהְ to the brightness of thy rising Is.60,3.

דרת. 1) a son of Judah by Tamar Gen.38,30; gent. אור בל Num. 26,13 a. 20.— 2) a son of Reuel Gen.36,13 a. 17.— 3) a person mentioned in Num. 26,13 = בוֹרְיֵלְיִ Gen.46,10.— 4) a person mentioned in 1Chr.6,6 a. 26.— 5) a king of the Ethiopians 2Chr.14,8.

יוֹרְיְרְיּרְ pr. n. 1) a person mentioned in 1Chr.5,32 – יוֹרַרְיִרָּרְ 7,3. – 2) another person Ezr.8,4.

as with a flood; with sf. וַרְמִּחָ יֹשְׁנָה וְהִיּוּ thou carriest them away as with a flood; they are as a sleep Ps.90,5.

Po. וֹרֶםוֹ to pour out עֲבוֹת the clouds poured out water Ps.77,18.

m. storm, flood, violent shower מְנָרֶם וּמְפְּמֵר rain Is.4,6; בְּוֹרֶם בְּנִרֶם בְּנָרֶם וּמְפְּמֵר of hail 28,2; בְּוֹרֶם מַיִם בַּבִּירִים as a storm a flood of mighty waters ib.; רבות מונה as a storm against a wall 25,4 וֹרְמָה (c. וֹרְמָה) f. emission, efflux (of semen) Ez.23,20.

ורע (fut. יובע ; pt. pt. p. זרַע; pt. p. זרַע; יוֹרַע (וְרְעֵּ ; inf. וְרְעֵּן 1) to scatter seed, to sow וַרְעוֹ חָמִים they have sown wheat Jer.12,13; שַרָּךָּ לֹא thou shalt not sow תורע כּלְאַיִם thy field with mixed seed Lev. 19,19; עִשֶּׂב וֹרַע וַרַע herbs hearing seed Gen.1,29; אֶרֶץ לאׁ וַרוּעֲה a land not sown Jer.2,2; of a tree: to plant וִמֹרֵת וַר תִּוְרַעֵּנוּ and thou shalt plant it with strange shoots Is.17,10; fig. זֹרֵעַ צִּדָבָה he that soweth righteousness Pr. 11, 18; וֹרָגִי עֲבָּל וָקּצְרָהוּ those who sow wickedness, reap the same Jb.4,8; אור וַרְעַ לַצַּדְיק light (happiness) is sown for the righteous Ps.97, 11.— 2) to scatter וּאָוֹרָעִם בָּעַמִים when I will scatter them among the people Zch.10,9.

Pu. צבׁר־וֹרֶעוֹ to he sown בּל־וֹרֶעוֹ they were not yet sown Is.40,24.

Hiph. יַוֹּרְיע (fut. יְוֹרְע ; pt. יַוֹּרְיע ic yield seed אַשֶּׁב כַּוֹּרִיע וְבִּע herb yielding seed Gen.I,II; of a woman: to conceive seed אָשֶּׁה כִּי if a woman have

conceived seed, and horn a male child Lev.12,2.

וָרֵע אָרַע, אַרַע, (c. עָרֵע a. עַרַיִּ; sf. עִרָיִ: pl. sf. וַרִּעִיכֶם m. 1) sowing, seedtime וַרַע וָקציר seed-time and harvest Gen.8,22.— 2) seed מַוּרִיעַ וַרַע yielding seed Gen 1,11; תְּבוֹאַת ורְעָּהְ the produce of thy seed Deut.14,22; of the seed of animals: the seed of copulation שַּבְבַת וָבִע Lev.15,10; fig. offspring, children, posterity, family, race מָפָּי וַרָעַך וֹרָעַף וַרָע וַרָעַף out of the mouth of thy seed (children) and out of the mouth of thy seed's seed (children's children) Is.59,21; וַבַע. the royal seed (offspring) הַמַּמְלֶּכְה 2K.11,1; וַרַע מְוּרָעִים seed of evildoers Is.1,4; ורע אַנשים male offspring (i. e. male child) 1S.1,11.

יָרֵע Ary Ch. m. seed, posterity יָרֵע אָנְשָׁא the seed of men Dan.2,43.

וְרִיעַ see וַרְעַ.

וֹרְעוֹן (pl. יִירְעֹנִים) m. garden herh, vegetable.

קרן (akin to בוֹן) to flow, to pour, whence אוֹןן.

קָּלָ (fut. קְּוֹרְלֶּקְה to scatter, to sprinkle; fig. מֵיבְה זְרָקְה בּוֹ gray hairs are sprinkled about on him Hos.7,9.

Pu. בָּי מֵי to be sprinkled בָּי מֵי שׁ שׁבָּרוּ לֹא וֹרֵק עָּלְיוּ because the water of separation was not sprinkled upon him Num.19,13.

יוֹרֵר I. Po. וֹוֹרֵר (fut. זְיֵרְר) to sneezo 2K.4,35.

II. to gird, to encircle, whence זְרֵר, אַרָּ

עָּרֶלְיּיָ pr. n. wife of Haman Est. 5,10.
אָרָר (from יְּרָלְיּ to spread) f. span
Ex. 28,16.

NIM pr. n. m. Ezr.2,8.

בתו pr. n. m. 1Chr.23,8.

וְתֵּרְ pr. n. m. a Persian eunuch Est. 1,10.

h

ה the eighth letter of the Alphabet, ealled *Heth* היה fence, because in ancient Hebrew writing it presented the rude shape of a fence; as a numeral ה=8, ה=8,000.

הבׁ (from הְבָּי; sf. יְהָבָּי m. prop. hiding-place, whence: bosom לְּטָמוֹן לְטָמוֹן by hiding in my bosom my iniquity Jb.31,33.

אֶבְהָ to hide, to conceal (Kal not used).

אַנְחָבָּאוֹ (2 בַּחָבָּאתָ 1, 3 pl. אָנָחָבָּאוֹ, ^ ነጻ ው ; fut. አጋርነ; inf. አጋርር) to hide oneself, to conceal oneself, to be hidden נֶּחָבָּא אֶל הַבְּלִים he hath hidden himself among the vessels 1S.10,22; בָאוּנִי נְעָרִים וְנֶחְבָּאוּ young men saw me and hid themselves Jb.29,8; וַיִּחְבָאוּ בַמִּעְרָה and they hid themselves in the eave אַכּא הָבֶר בְּהָבֶר לְהַחְבֵּא (Jos.10,16 thou shalt go into an inner chamber to hide thyself 2Chr.18, 24; בַּהְחָבָּא and they fled while concealing themselves Dan. 10,8; with the *inf*. እጋጧ has the meaning of an adverb: לָמָה נַחְבֵּאתָ wherefore didst thou flee away secretly? Gen.37,27; fig. בַּשׁוֹט against the seourge לְשׁוֹן הַּחָבֵא

of the tongue shal' thou be hidden (i. e. protected) Jb.5,21; קּיֹל the voice of the nobles was hidden (i. e. hushed, sileneed) Jb 29,10.

Pu. אֹבְּחְ to hide oneself מַחֶר חְבָּאוֹ they hide themselves together Jb.24,4.

Hiph. הָחְבִּיאָ (f. הָחְבִּיאָה, once הָחְבִּיאָ Jos.6,17; fut. יַרְבִּיא to hide, to conceal בְּצֵּל יְרוֹ הֶחְבִּיאָני in the shadow of his hand hath he hidden me ls.49,2.

Hoph. וּבְרָהֵי to he hidden וּבְרָהֵי and they are hidden in prison houses Is.42,22.

Hithp. אֹבְּהַהָּה (pt. אֹבְּהַהָּ) to hide oneself, to conceal oneself hide wife hid themselves Gen.3,8; בּיִּבְּהַבְּאוֹ הַעְם בַּקּעְרוֹת בַּיִּעְם בַּקּעְרוֹת בַּיִּעְם בַּקּעְרוֹת בַּיִּעְרוֹת בַּיִּעְרוֹת בַּיִּעְרוֹת בַּיִּעְרוֹת בַּיִּעְרוֹת his wife hid themselves in the eaves 1S. 13,6.

דבֶב (pt. חבב עַמִּים he loveth the people Deut.33,3 (comp. Talm. בְּחַ to cherish, הַבָּה love). דבָּה pr. n. father-in-law of Moses, Num.10,29, same as יְתָרוֹוּ

ָחֲבָּי (=אָבָּה; *imp. f.* יְחָבָּא) to hide

oneself חָבִי כִּמְצַט־רְגַע hide thyself but for a little moment Is. 26.20.

Niph. בְּחָבָה (inf. בְּחָבָה) same as Kal: נְחָבָּה לֹּא יוּכְל and he shall not be able to hide himself Jer. 49,10 (בְּחָבָה here for inf. בְּחָבָה בַּשְּׂרָה to hide themselves in the field 2K.7,12.

Ch. f. evil deed, erime.

קבור pr. n. a river in Mesopotamia which flows into the Euphrates.

תבּוְרָה a. חַבּוּרָה (from חַבּרָּה II.) f. stripe, wound.

to beat off, to thresh לי נוֹתְבֹּל (fut. יבוֹת thresh) to strike, when thou beatest thy olive tree Deut.24,20; בּיִבְּיבוֹ לֹתְבִי threshing wheat Jud.6.11; fig. of the gathering of scattered leads: בְּיבִּיבְיִי מְצִּיבְיִם בֹּיִבְיִּבְ מִצְּיִבְיִם בֹּיבְיִּבְ מִצְּיִבְיִם בֹּיבְּיבְיִּבְ מִצְּיִבְיִם בּיבְּיִבְ מִצְּיִבְיִם בּיבְּיִבְּיִ מְצִּיבְיִם the Lord shall beat [you] off from the channel of the river unto the stream of egypt Is.27,12 (Stb.).

Niph. שבּקשׁ (fut. בַּחָבָּט , שְּבָּח) to be beaten out קצָר יַחָבָט fennel is beaten out with a staff Is. 28,27.

קביה pr. n. m. Neh.7,36, for which חַביָּה Ezr.2,61.

קְבְּיוֹן (from הְבְּהְ m. hiding, covering הְבִיוֹן אָזוֹ the hiding of his power Hab.3,4.

I. (fut. יַחְבֹל a. יַחְבֹל 1) to wind together, to bind; pt. pl. הַבְּלִים binders, bards Zch.11.7 a. 14.—

Niph. לְבְּרָ (fut. לְבְרָר) acc. Fuerst: to be pledged בְּּזְ לְרָבְר Pr.13,13 whoso despiseth a thing shall [hereafter] be pledged to it (Stb. a. others: shall fall in debt to it); acc. to some from לְבַרְ II., which see.

II. (inf. חַב'ל) to wound, to damage, to deal corruptly חַב'ל שְב'ל יִי יִי we have dealt very corruptly against thee Neh.1,7.

Niph. בְּבְתְ (fut מְבְּלֵּהְ) to be wounded, injured, destroyed בְּּבְּר יִחְבֶּל לוֹ whoso despiseth the word shall be destroyed Pr.13,13.

Pi. חַבֶּל (fut. יַחַבֵּל) 1) to damage, to spoil, to destroy ניְחַבֵּל אָנָן בּי מְשִׁחִית לְחַבֵּל pt. a waster to destroy Is.54,16; pt. a waster to destroy Is.54,16; pt. pards Cant 2, 15.— 2) to be in pain, hence: to travail, to bring forth שְׁבָּהְ הְבָּלְהְךָּ אָבֶּין there thy mother brought thee forth Cant. 8,5; fig. בְּלִהְרָּ וֹלְּבָּל he travaileth with iniquity Ps.7,15.

Pu. אָבְי to be destroyed or broken הָבָּל עֹל מִפְּגִי שָׁמָן the yoke shall be broken because of fatness Is.10,27; חָבָּל my spirit is destroyed Jb.17,1 (Eng. Bible: my breath is corrupt).

Ch. Pa. בְּבֶּה (inf. הַבְּבָּה) to destroy, to overthrow.— Ithp. אַחָבָל to be destroyed, overthrown.

יהבל Ch. (def. אֹבְבְיהַ) m. hurt, damage.

תְּבְלֵי (c. pl. חָבְלֵי m. pain, sorrow חָבְלֵי (c. pl. חָבְלֵי the pains of a travailing woman Hos.13,13; acc. Stb. metonymically of the young as the cause of the pains of birth: חַבְלֵי מְנֵתְ הִישְׁלֵּחְכָּתְ they cast out their sorrows Jb.39,3; חַבְלֵי מְנֵתְ the sorrows of death Ps.18,5; מְבָלִי מְאַרֹּלְ Jb.21,17 pl. of חָבְלִים, which see.

m. (f. only) (חַבְּלִים , c. חַבְּלִים) m. וַתוֹרָדֶם בַּחֶבֶל Zph.2,6) ווֹ (cord, rope בַּחֶבֶל and she let them down by a cord Jos.2,15; of the rigging of ships: thy cords (i. e. tacklings) are loosed ls. 33,23; fig. ו will draw בְּחַבְלֵי אָרָם אֶּמְשָׁבֵם them with the cords of man (i. e. guide them with beneficent reins) Hos.11,4.- 2) measure-cord, measuring-line מַשָּלִיךְ חָבֶל that shall throw out a measuring-line (i. e. to divide off a piece of ground) Mic. 2,5; in full form הַבֶּל מָדָה Zch.2,5.— 3) fig. what is assigned by measure, portion of land, lot, the portion חֶבֶל בְּגֵי וְהוּדָה the of the children of Judah Jos.19,9; all the district of בַּל־חָבֶל אַרָגֹב

Argob Deut.3,4; וּשָּׁבֵי חֶבֶּל הַיָּם the inhabitants by the districts of the sea Zph.2,5; poet. יַעַקבֿ חֶבֶּל Jacob is his portion of inheritance Ps.78,55; חַבְלִים נָפָלוּ־יָלי portions בַּנְעִימִים (possessions) are fallen to me in pleasant places Ps.16,6.— 4) snare, toil לבון בַּאַרֵץ חַבְּלוֹ the snare is laid for him in the ground Jb.18,10; וֹלֶכְרוֹן בְּחַב,יִי־ענִי they will be caught in the toils of affliction 36,8. — 5) band, troop, company a company of prophets 1S.10,5 a. 10.

man (acc. Stb. prop. rigger, from בְּבֶּל cord. tackle); בַּ בַּחֹבֵל principal sailor, shipmaster Jon.1,6.

תבל m. mast בראש חבל upoh the top of a mast Pr.23,34 (others: tackling, from הַבֶּל).

hath חַבֹּל לֹא חָבָּל not withholden the pledge Ez.18, 16.— 2) perverseness, corruption Neh.1,7 (acc. some חַבֹּל in this passage is inf.; see חַבַּל 11.).

הבלְתוֹ חוֹב יָשִׁיב f. pledge בּבְּתוֹ חוֹב יָשִׁיב he restoreth his pledge for a debt Ez.18,7.

תְבַאָנֶהְ f. lily or meadow-saffron. תַבְאָנֶהְ pr. n. m.

to embrace בְּקְת בּן; inf. תְבֹקת thou shalt embrace a son 2K.4,16; with יָבִי to fold the hands, i. e. to sit idle.

m. folding of the hands Pr.6, io (with יְבָרֵים).

וֹבְקְיּבְיּק pr. n. a prophet whose writings are preserved in the sacred canon.

Pu. רְיַהְרָךְ ; sf. יְּחְבְּרָן ; sf. יְיְחָבְּרָן ; to be joined, to be bound together,

to be associated בְּעִיר שֶׁחָבְּרָח־לָבּ בּיִיבּ as a city joined together Ps.122,4 (Eng. Bible: that is compact together); מִי אֲשֶׁר יִחְבֵּר אֵל מִי אֲשֶׁר יִחְבַּר אֵל בִּיחְבַּרְהְּ בִּקָּא הַוֹּוֹת Kri for בַּיחַיִּן; with sf. בְּיִבְּקּא הַוֹּוֹת shall the throne of wickedness be associated with thee? Ps.94,20 (בַּקְרַבָּחָרַ).

Hiph. הַחְבִּיה to string together to join together אַחְבִּירָה עֵּהִיכֶּם בּאַחְבִּיה עַהְיבֶּם אַחַבְּירָה עַהִיכָּם I would join words together against you Jb.16,4 (Eng. Bible: l could heap up words).

Hithp. הְתְחַבֶּר (once Chaldaic form הְתְחַבֵּר 2Chr.20,35) to join oneself, to unite oneself יְתְחַבְּר they shall join themselves together Dan. 11, 6; inf. with sf. בְּתִּחַבֶּּר because of thy joining thyself (i. e because thou hadst joined thyself) 2Chr.20,37.

ll. to make a band around, to מְבַרְ מבּוֹרָה בּוֹרָה ll. to mark with stripes, whence חַבּוֹרָה (חַבּוֹרָה, and חַבַּרִבָּרָה.

קבֶּר (בּרבֵּרָ) m. associate, com-

panion; only once pl. יָּבֶרוּ שָׁלָיוּ do the companions (the fishermen in company) dig pits for him? Jb.40,30.

וֹבְרְבְּרוֹת (from בָּרְבְּרוֹת, only pl. חֲבַרְבְּרוֹת stripe, streak.

Ch. f. associate, companion. הַּבְּרָה f. society, company Jb.34,8. הַבְּרָוֹן pr. n. 1) city ir Judah, previously called אַבְרַוֹן Gen. 23,2—2) name of several male persons; patr. הַבְּרֹנִי Num 3,27.

תְּבֶּרְתְּ f. companion; only sf. חַבְּרָתְּ thy companion (wife) Mal.2,14. הברת f. joining, junction.

יף (fut. קבש יוף; pt. קבש; pt. קבש; pt. אַרָבְשׁ; imp. a. inf. יוְבִנּשׁ; pt. יוְבִנּשׁ סח (תַּבְשִּׁהְ בְּקָם מְנְּבְּעוֹת imp. a. inf. יוְבִנּשׁ מוֹל בְּשָׁהַ בְּשָׁהַ מִּנְּעָתוֹת and thou shalt bind the turbans on them Ex.29.9; יוֹבִשׁים I

bound thee around with fine linen Ez.16,10; סוף חַבוּשׁ לִראשׁי the seaweed was bound around my head Jon.2,6; בַּחַבלִים הַבוּשִׁים bound with לַשוֹם חָתוּל לִּחָבְשָׁה ; cords Ez.27,24 to put a bandage to bind it up 30,21.- 2) to bind up, to dresa wounds, to heal הוא יַכְאִיב וְוֶחְבָּש he maketh sore and bindeth up שַּרוֹם חַבשׁ יָיָ אָת־שֶׁבֶר עַמוֹ ,Jb.5,18 in the day that the Lord bindeth up the breach of his people Is. 30,26.— 3) to saddle ויתבש אָת־ and he saddled his ass Gen. 22,3; אַמֶּד חֲמוֹרִים חַבוּשִׁים two asses saddled Jud.19,10.- 4) to enclose, shut up פָּגִיהֶם חַבוֹשׁ בַשְּמוּן shut up their face in secret Jb.40,13.— 5) to bridle, to rule, to govern 되었고 shall even he שוֹגַא מְשָׁפַּט יַחֲבשׁ that hateth right govern? Jb.34, 17; ਆੜਾ Is.3,7 ruler (Eng. Bible: healer).

Pu. to be bound up לֹא־וֹרוּ וְלֹא יוֹרְ they have not been pressed out nor bound up Is.1,6.

to cook, to bake, whence חָבָת a. מַחַבַּת

תובתים (only pl. חָבְתִים 1Chr.9,31) m. anything baked, pastry (acc. Stb.: a pan).

תְּלֵים (c. אָהָיִם, sf. יְאָהָיִם, pl. חַלְּיִם, c. אַהָּיִם) m.

1) festival, feast יוֹהָי, פּרוּגָה, and thou shalt keep a feast Deut.16, 10; יוֹבְיּים מוּלְיּם בּרוּגָה מוּלְיִּם בּרוּגָה מוּלְיִם בּרוּגָה מוּלְיִם בּרוּגָה מוּלְיִם בּרוּגָה מוּלְיִם בּרוּגָה יוֹבְיּבְים בּרוּגָה וּלִים בְּרָבְּרִם בּרִים בּרִים בּרִים בּרִים בּרוּגַר בּרִים בּרוּבְּרִם בּרוּבְּרִם בּרוּבְרִם בּרוּבְּרִם בּרוּבְרַם בּרוּבְּרַם בּרוּבְרַם בּרוּבְּרַם בּרוּבְרַם בּרוּבְּרַם בּרוּבְּרַם בּרוּבְרַם בּרוּבְרַם בּרוּבְּרַם בּרוּבְרַם בּרוּבְּרַם בּרוּבְּרַם בּרוּבְרַם בּרוּבְּרִם בּרוּבְּרַם בּרוּבְּרַם בּרוּבְּרַם בּרוּבְּרַם בּרוּבְּרִם בּרוּבְּרַם בּרוּבְּרַם בּרוּבְּרַם בּרוּבְּרִם בּרוּבְּרִם בּרוּבְּרִם בּרוּבְּבְּרִם בּרוּבְּרִם בּרוּבְּבְּרִם בּרוּבְּבְּרִם בּרוּבְּבְּרִם בּרוּבְּים בּרוּבְּבְּרִם בּרוּבְּים בּרוּבְּבְּים בּרוּבְּרִם בּרוּבְּרִם בּרוּבְּבְּבְּרִם בּרוּבְּבְּרִם בּרוּבְּרִם בּרוּבְּים בּרוּבְּבְּרִם בּרוּבְּים בּרוּבְּים בּרוּבְּים בּרוּבְּבְּרִם בּרוּבְּים בּרוּבְים בּרוּבּים בּרוּבּים בּרִים בּרוּבּים בּרוּבים בּרוּבּים בּרוּבּים בּרוּבּים בּרוּבּים בּרוּבּים בּרִים בּרוּבּים בּרוּבּים בּרוּבּים בּרוּבים בּרוּבּים בּרוּבּים בּרוּבים בּרוּבים בּרוּבים בּרוּבּים בּרוּבים בּרוּבּים בּרוּבים בּרוּבים בּרוּבים בּרוּבּים בּרוּבים בּרוּב

אָבָה m. terror, trembling Is. 19, 17. אָבָר m. (pl. חֲבָּבְּרוֹ m. 1) locust, grass-hopper Lev.11,22.—2) pr.n.Ezr.2,46 מְבָּבָּר pr. n. m. Ezr. 2, 45; באַבָּר Neh. 7, 48.

ָרָגג (2 pl. בְּגֹב, fut. בֹּרָי, pl. יָחָוֹגוּ, יָחָנוּ, pt. הינג ; imp. f. חני ; inf. הינג ; prop. to turn in a circle, hence: 1) to reel, to be giddy יַחוֹגוּ וַיַנוּעוּ בַּשָּׁכּוֹר they reel and stagger like a drunken man Ps.107,27.-2) to dance אכלים ושתים וחגגים they were eating and drinking and dancing 1S.30,16.- 3) to move in a procession, to keep a festival, to celebrate הַמוֹן חוֹנֵג a multitude moving in a procession (or: festive multitude) Ps.42,5; וֹחַגֹּתֶם אֹתוֹ חַג and ye shall keep (celebrate) it a feast Lcv.23,41; חַנְי וְהוֹרָה חַנְּיִרָּ celebrate thy feasts, O Judah! Nah.2.1.

acc. Fuerst: to cut in, to split, to hore into a rock. מוֹנְיי (only pl. c. מְנִי־מָבְּע m. cleit, ravine מְנִי־מָבְּע the clefts of the rock ob. 3: Cant. ?

חֵגוֹרֵי אָזוֹר. ddj. girded; c. pl. חֲגוֹרֵי girded with girdles Ez.23,15.

קגור (sf. קרֶב m. girdle קרוֹר מָרֶבְ מּגוֹר חֶרֶבְ מּנוֹר מְרֶבְ מּנוֹר מַנְבְּ מַנְיב מִּנְיב מִּנְיב מִּנְיב מִנְיב מִּיב מִּיב מִנְיב מִּנְיב מִּיב מִינְיב מִּיב מִינְיב מִּיב מִינְיב מִּיב מִּיב מִינְיב מִּיב מִּינְיב מִּיב מִּינְיב מִינְיב מִינְיב מִּינְיב מִינְיב מִּינְיב מִינְיב מִּינְיב מִּינְיב מִינְיב מִּינְיב מִינְיב מִּינְיב מִינְיב מִינְיב מִּינְיב מִינְיב מִּינְיב מִינְיב מִינְיב מִינְיב מִינְיב מִינְיב מִינְיב מִּינְיב מִינְיב מִינְיב מִינְיב מִּינְיב מִינְיב מִינְיב מְינְיב מִינְיב מִינְיב מִינְיב מְינְיב מְינְיב מִינְיב מִינְיב מְינְיב מְינְיבְיבְיבְיב מְינְיב מְינְיב מְינְיב מְינְיב מְינְיב מְינְיב מְינְיב מְינְיב מְינְיבְיבְיב

הַנוֹרָה (p. הַנֹרֹת) f. girdle, apron.

'in pr. n. a prophet whose writings form part of the sacred canon.

pr. n. m Gen.46,16 a. Num.26 15 (in the latter passage also as patr.).

חביה pr. n. m.

קבית pr. n. wife of David.

קולה pr. n. f.

חנר (fut. יַחַגֹּר ; pt. הגר ; pt. p. חנר; imp. חֵגוֹר, pl. חַגִּרוּ; inf. בוֹר (חַגוֹר) to bind about, to gird בַּרָהַ אֹתָם (חַנַּרָהַ אֹתָם בּ מרָנָט and thou shalt girdle them with girdles Ex.29,9; חֵלֶב חַרְבָּךְ gird thy sword Ps.45,4; חַנִישָׁה girded with a new [sword] 28.21, 16; proverbially: אַל יִתְהַלֵּל חֹגָר ובּלְפַתְּחַ let not him that girdeth on [the armour] boast himself as he that putteth it off 1K.20,11; with pu to put on sackcloth as a sign of mourning 1s.15,3, etc.; קּוּרָה בִּעוֹ מַתנֶיהָ she girdeth her ioins with strength Pr.31.17; the hills are גִּיל וְבָעוֹת מַּחְגֹּרְנָה girded with joy Ps.65,13.- 2/ = בַּוֹרָתְנָּר to tremble, to quake וְיַחְנָּר מַבְּקּרוֹתָם and they shall tremble (fear) out of their close places 2S.22,46 (בַּחָרָגוּ מָמֶּסְנְּרוֹתִיהֶם Ps. 1842

תַּךְ I. (from חָבָּה; f. חַבָּה) adj. sharp מְבֵּב חַבָּה a sharp sword Ez.5,l.

ות II. same as Ch. חַר, Heb. חָדְּל iII. same as Ch. חַר, Heb. חָדְּלְּ

רִי Ch. (וּרָה חָבָה חִבְּה חִבּר חִבְּה חִבּי בּיב חִבְּיב חִבּים חִבְּיב חִבּים חִבְּיב חִבְּיב חִבְּיב חִבְּיב חִבְּיב חִבְּיב חִבְּיב חִבְּיב חִבְּיב חִבּים חִב חִבּים חִב חִבּים חִבְּב חִבְּב חִבּים חִבּים חִיב חִבְּיב חִבּים חִבּים חִיב חִבּים חִבּים חִבּים חִבּים חִבּים

קרָר (3 pl. קרַר 1) to be sharp (see Hiph.).— 2) to be fierce עֶרֶב they are more fierce than the evening wolves Hab.1,8.

Hiph. הַחָר (fut. בְּרָיָל, בְּרָיָל, בְּרָיָל, בְּרָיָל, בְּרָיָל בְּרָיָל בְּרָיָל בְּרָיָל בְּרָיָל בְּרָיָל בְּרָיָל בְּרַיְל בְּרִיְל בְּרִיְל בְּרִיּל בְּרִיְל בְּרִיְל בְּרִין בְּרִין וֹיִחוֹי iron sharpeneth iron; so a man sharpeneth the countenance of his friend Pr.27,17.

Hoph. חֶרֶב to be sharpened חֶרֶב a sword is sharpened Ez. 21,14.

מַרַר pr. n. m.

הְדְהָ (fut. ap. הְדָה) to be glad, to rejoice.

Pi. חַחָּר (fut. יְחַהָּה) to make glad קּחַהָּה בְּשִּׁמְחָה אָת־פָּגִיף thou hast made him glad with joy by thy presence Ps.21,7.

חדור m. sharp point; pl. c. חדור

קּבֶּישׁ sharp-pointed potsherds (of the scales of the crocodile) Jb. 41,22.

קְּדְנְה (from חְדָה) Ch. a. Heb. f. joy. תְּדְנָה Ch. (Heb. תְּדִּה; sf. תְּדִּלִּה) m. breast. תְּדִיל pr. n. a city in Benjamin.

ם. חדל (fut. יֶחָבַּל, pl. יָחָבַל; imp. חַרל, pl. חָרלו; inf. חַרל (חַרל) 1) to cease, to leave off חַבַּל בַּפְּטַר the rain ceased Ex.9,34; חַבֵּל לְּהִיוֹת it ceased to be Gen.18,11; קַרָלוּ they cease from troubling שַבְלְנוּ לִקְמִר ; we left off to burn incense Jer.44,18; לא יַחָרַל the poor shall אָבְיוֹן כִּאֶּרֶב הָאָרֶץ never cease out of the land Deut. וֹהָחְדֵּל לְדַבֶּר (15,11; בַּתְּחָדֵל לִדַבָּר she left speaking R.1,18; חָרָלוֹ הָרֵעַ cease to do. evil Is.1,16.— 2) with D, D: to let alone, to desist from, to forlet חַבל מָמֶנִי bear, to withdraw me alone Jb.7,16; נָחָבַלֿ אָבִי מָן־ let my father desist from caring for the asses 1S.9,5; וַחֲרֵלִתְּ and wouldest forbear to בוֹעַוֹב לוֹ help him Ex.23,5; חַבַל לַעֲשׂוֹת he forbeareth to keep [the passover] אין הַאָּדָם אווי withdraw yourselves from man Is.2, 22.- 3) to forbear, to leave undone, not to do הַאָלַהְייּי אָם אָחָבָּל shall I go ... or shall I forbear (i. e. not go)? 1K.22,6; אָם־יִשְׁמָעוּ whether they will hear, וְאָם־יֶחְדְּלוּ or whether they will forbear (i.e. not hear) Ez.2,5.

יְחָבֵל (c. חַבַל) adj. 1) forsaken. re-

jected חַבל אִישִּים forsaken by men Is.53,3.— 2) frail הַבְּל אָנִי how frail I am Ps.39,5.— 3) forbearing הַשְׁמֵע יִשְׁמָע וְהָחָבל הַחְבָּל he that heareth, let him hear; and he who is forbearing, let him forbear Ez.3,27.

יישָׁבִי m. world הֶּלֶר (= הְּלֶּר m. world הְיֶבְּר יישְׁבִּי the inhabitants of the world ls.38,11 (Ges. and Fuerst: grave). מְרָכִי pr. n. m. 2Chr.28,12.

להל to be prickly or sharp, whence the next word.

קּבֶּק, הְבֶּקְ m. prickly thorn Mic.7,4; Pr.15,19.

קר, n. an unknown country mentioned in Zch.9,1; acc. some: Syria.

to be fresh, new, young (Kal not used).

Pi. חָהָשׁ (fut. יַחַהַשׁ; imp. יַחַהַשׁ to renew, to restore אַבְּשְׁה וֹתְחַהֵשׁ and thou renewest the face of the earth Ps.104,30; יַּהְשֹׁה מוֹם and let us renew... the kingdom 1S.11,14.

Hithp. הְחַחַהָּשׁ to be renewed, to renew oneself, to make oneself young again הַּתְּחַהָּשׁ בַּנָשֶׁר thy youth is renewed like the eagle's Ps.103,5.

של בות חבש השל a new house Deut.22,8; מֶלֶהְ חַבְשׁ a new king Ex.1,8; מְלֶהְ חַבְשׁׁ a new wife Deut.24,5; אַשָּה חַבְשִׁים מָלָהְ חַבְשִׁים new gods Jud.5,8; substantively: something new or fresh יִנְשָׁן מִפְּנִי חַבְשׁ חּוֹצִיאוּ and ye shall bring forth the old because of the new (of grain) Lev.26,10; f. חַבְשׁה a new thing Is.43,19; pl. חַבְשׁה new things 42,9.

ת, (sf. יְחָרָשִׁים, pl. חָרָשִׁים, c. יְחָרָשִׁים) m. 1) new moon, day of the new moon לְחָרָשִׁי to-morrow is the new moom 1S.20,18; מְבִּי חֹדֶשׁ בְּחָרְשׁי to-morrow is the from one new moon to another Is.66,23.— 2) month האש חֹדֶשׁ יְמִים a month's time Gen.29,14; ראש חֹדֶשׁ the beginning (i. e. the first day) of a month; יְהַשִּׁיבֶּם and in the beginning of your months Num.10,10.

ַּעְרֶשׁי pr. n. f. 1Chr.8,9; gent. חָרָשׁי 2S.24,6. ការូក្រា pr. n. a city in Judah.

תַּרָת (בּHeb. חָרָש; def. מַוְיָם, מַלְיָם; מּמּלּ. מַוְרָשְׁ

עָרָא Ch. see הַנָה.

דְּבְּר prop to be bound, to be indebted (morally), hence Pi. בְּיִלְּי to make guilty, to endanger וְוִיבְהֶּם and ye would endanger my head with the king Dan.1,10.

m. debt חוֹב יְשִׁיב he restoreth his pledge for a debt Ez. 18,7.

קר pr. n. a place north of Damaseus.

(akin to בְּנִיק: pret. אֶהָ) to describe a circle, to enclose, to encompass; הָנִיקׁיִם acc. Fuerst: he drew a circle about the waters (Eng. Bible: he hath encompassed the waters with bounds).

אות m. circle, circuit, compass אות m. circle, circuit, compass אות ליקני, the circle of the earth Is. 40,22; הַוְקוֹ חוֹג עַל־פְּגוֹי the circuit of heaven Jb.22,14; אַלְיפְּגוֹי שִׁילִים when he set a compass (bounds) upon the face of the depth Pr.8,27.

רוּר (pret. יְהֵי; fut. יְהִי; imp הוּר) to knot, whence חִינָה riddle, parable.— 2) joined with יִינָה to propose a riddle Jud.14,12 or to propose a parable Ez.17,2.

I. to live.— Pi. to animate, whence pr. n. בְּלִּה, which Gen.3, 20 explains by בְלֹּדְים, the mother of all living.

II. Pi. חָנָה (fut. יְחַנָּה; verb. n. רְּחַנָּה) to shew, to declare יְחַנָּה he declare אָרְבָּא מְחַוּה בָּעִי אָהְכָּם Ps. 19,3; בְּעִי אָהְכָּם and I was afraid to shew you mine opinion Jb.32,6; with sf. אַבּוֹּךְה I will shew thee 15,17.

ק מ. אָהָה Ch. Pa. אַה (fut. אַהַיִּגְּי sf. יבּוּהַיִּי to shew, to declare אַהַבּּי יִבּי יִבְּיבְּא יִבְּהַיְּא יִבּינְי אַהַּוּא unto the king the interpretation Dan.2,24; יבּיִּבְּי and he will shew me the interpretation thereof 5,7.

אף אוֹחָם (fut הַחַבּין; imp. pl. בְּחַוּה, inf. בְּחַנִים; to show, to declare יְהַלְּבָּא יִּכַבּ לְּבָּחָנִין; that can shew the king's matter Dan.2,10; שוֹן הַלְבָּא וּפִּיּיְרָה הְבַחַיוֹן but if ye shew the dream and the interpretation thereof v. 6,

רוב (pl. הוֹבְּוֹ (pl. הוֹבְּוֹ (pl. הוֹבְּוֹ (pl. הוֹבְּוֹ (pr. n. of the first woman Gen. 3,20 (see הוה I.).

דון pr. n. m.

תוֹחִים (pl. חוֹחִים a. חוֹחִים m. 1) thorn.— 2) hook.— בּחוֹחִים 2Chr.33,11 acc. Stb. in fetters; others: among the thorns

בארות Ch. to bind, to join (Ar. בארות to sew).— Aph. בוא (fut. ביות (fut. ביות און) to strengthen, to repair בְּאָשֵׁיא יִרוֹשׁ and they strengthened the foundations Ezr.4.12.

מות m. thread, cord מות as a thread Jud.16,12; קונת חום השְני the line of scarlet thread Jos.2,18; מות

ם threefold cord Ec.4,12. קּוְשְׁרָשׁ pr. n. Hivites, a Canaanitic tribe.

קרילה pr. n. name of an unknown country; acc. some: a district in Arabia; others: India.

םיל a. חָּרֶל (pret. חָרֹל; fut. הָיוֹל, יָחַל, יָחַל, יָחָיל , קוּבִי , mp. חוּל , f. וְיַּנְחֶל , יָחָיל , pl. חילו: inf. חול (חול ; inf. חילו; to לַחוּל בַּמְּחֹלוֹת to dance dance in dances Jud.21,21.- 2) to twist, to writhe, to be pained ו אחילה קירות לבי I am pained at my very heart Jor.4,19 (ニューデット); they shall be in pain בַּיוֹעֵרָה יִחִילוּן as a woman that travaileth Is. 13,8. — 3) to tremble לבי וַחִיל my heart is trembling חולי אַרֶץ within me Ps. 55, 4; tremble, thou earth Ps.114,7. -4) to fall or be hurled upon, to be laid, to stay, to abide עַל ראש it shall fall upon the head of the wicked Jer. 23, 19; and the sword וְחַלָּה חֶרֶב בְּעַרֵיו shall abide on his cities Hos.11,6; מלא חַלוּ בָה יְדֵיִם and no hands were laid on her Lam.4,6.- 5) to be strong, firm, stable יַחֵילוֹ his ways are firm (i. e. his affairs prosper), Ps,10,5; לא־יַחִיל his good shall not be stable Jb.20,21. - 6) to wait, to hope (בְּחֶל עוֹד (which see נְיָחֶל עוֹד and he waited yet Gen.8,10; ניחילו עַר win and they waited till they שוֹב וָיָחִיל וָדוּמָם, were late Jud.3,25 it is good that one should wait (hope) in silence Lam.3,26.

Pi. חובל (fut. וחובל 1) to turn in a circle, to dance; pt. f. pl. those that danced Jud. 21,23.— 2) to bear a child, to הַבִּימוּ... אֶל שֶׁרֶה הָחוֹלֶלְכָם bring forth look... unto Sarah that bare you בּיָבעְהָ עָת לֶדֶת וַעַלִּי סָלַע 1s,51,2; אולים אַיְלוֹת תִּשְׁמֹר knowest thou the time when the wild goats of the rock give birth? or canst thou mark when the hinds bring forth? Jb.39,1; hence also: to form, to create חוֹלְלָה יָרוֹ נָחָשׁ בַּרָחַ his hand hath formed the flying serpent Jb.26,13; נַתְּחִילֵל אֶרֶץ וְתַבֶּל thou hadst formed the carth and the world Ps.90,2; אָל מָחוֹלְלֶּךְ God that created thee Deut.32,19; of the wind: to bring forth רוֹחַ צַפוֹן תִחוֹלֵל the north wind bringeth forth rain Pr.25,23; מְחוֹבֶּלֶת Is.51,9 belongs to 1 .— 3) to cause to start, to terrify קוֹל אַיָּלוֹת the voice of the Lord causeth the hinds to start Ps.29,9 (Eng. Bible: causeth the hinds to calve, i. e. to bring forth; comp. הוֹלֵל שַּיְלוֹת Jb.39,1 quoted above).— 4) to wait, to hope וֹתְחוֹלֵל לוֹ and do thou wait for him Jb.35,14.

Pu. אַבְּעוֹן אוֹלְלִתְּי וֹ to be born, to be brought forth יהְלֵלְתִּי in iniquity was I brought forth Ps. 51,7.— 2) to be started, terrified Jb.26,5; בְּעוֹן ls 53,5 (rom בַּעָרוֹן).

Hiph. הַחִיל (fut. יוָהִיל to cause to tremble, to shake קוֹל יִיָי נָחִיל קוֹל יִיָי נָחִיל the voice of the Lord shaketh the wilderness Ps.29,8.

Hoph. הוֹחֵל אָרֶץ בְּיוֹם אָסָר to be brought forth, created הַיּוֹחֵל אָרֶץ בְּיוֹם אָקוֹ shall a land be created in one day? (Eng. Bible: shall the earth be made to bring forth in one day?).

Hithp. I. הְחִוֹלֵל (pt. מְבְּחוֹלֵל) to whirl oneself בַּער מְהְחוֹלֵל a whirling storm Jer.23,19.— 2) to writhe with pain אוֹ בְּלִייְמִי רְשִׁע הוּא the wicked man writheth with pain all his days Jb.15,20.— 3) to hope, to wait בִּייִ וְהַהְחוֹלֵל be silent hefore the Lord, and wait patiently before him Ps.37.7.

Hithp. II. redupl. הַחְרַחְלָּחַל to be terrifled בַּמִּלְבָה מְאוֹר and the queen was exceedingly terrified Est.4.4.

pr. n. m.

m. sand.

מות to be burnt, blackened, whence pr. n. בת and adj. באות.

מוֹם, brown, swarthy.

קר (c. חוֹמֵת , pl. חוֹמָת) f. enclosure, wall עיר חוֹמָה a walled city Lev.25,29 עיר פּרוּצָה אִין חוֹמָה a they that is broken down, without a wall Pr.25,28; fig. defence חוֹמָה הִיוֹ עָלֵינוּ they were a wall (i. e. a defence) unto us 1S.25, 16; of a chaste maiden difficult of access Cant.8,9; du. חוֹמוֹמָת of the two walls of Jerusalem on the south side 2K.25,4.

ַרָּכְּ (pret. הֹבְהָ, 2 הֲסָהַ; fut. הַזְּהָ, בֹּיהָ, מְּנִּ, ap. בַּיְהָ, pt. בֹהָ; rmp. הֹבָּה

to commiserate, to pity, to spare
מוֹל אַרְהַוּלְים וְלֹא־אָרוּם וְלַאַרְיִּרְיִיןּיוּן
thou hast had pity on the gourd Jon.4,10; לאַרְיּדָּם עַלְיּרַתְּם וְעִיןּיִי עַלִּירְיָם וּאַרְיִּבְּם וּאַרְיִּבְּם וּאַבּיוּ
the shall spare the poor Ps.72,13; usually with וְעִין בּיִרְיִּבְּם וּעִירְיִים עִייִי עַלִּירְיָם וּעִיןְ עַלִּירְיָם וּעַרְיָם
and mine eye spared them Ez.
20,17; עִיןְיִם עִייְרָם עִייְרָם עִייִרְם עִייִרְם
thine eye shall have no pity on them Deut.7,16; once with the omission of וְעִינִין שְׁלֵיִרְּי: עַיִּוֹן but [minc eye] had pity on thee 18.24,11.

기기 (from 키인기) m. coast, shore; harbor.

ת קּבְּים (pr. n. son of Benjamin Num. 26,39 —הְפִּים (Gen.46,21; patr. הוּפְּטִי

דויץ (הציץ (חויץ (הציץ בי) to cut off, to part off, to separate, to divide; whence אָרָי, חוץ, חוץ , חוץ , חוץ .

הוץ (pl. הוצות, חוצות) m. prop. wall of separation, hence: 1) street דוץ הַאפִים the bakers' street Jer 37,21.-2) place out of a city: ער־לא עַשָה אָרֶץ country, field עַר־לא וחוצות while as yet he had not made the earth, nor the fields Pr.8,26; with הוצָה, also def. הַחוּץ abroad; בַחוּצָה Jud.19, 25 = החוּצַה - 3) adv. without, abroad מוֹלֵבֶת חוץ horn abroad Lev.18,9; מְבַּיִת וֹמְחוּץ within and without Gen.6,14; מָהוּץ כַעִיר without the city 19,16; מְחוּץ לַמַּחָנֶה out of the camp Deut.23,11; with ם: besides, except שוץ מָמָנִי besides me Ec.2,25 (Eng. Bible: more than I).

to enclose, to embrace, hence אָרוֹק

Ps.74,11 Ktih for חוֹק, which see.

קור I. to be white, hence אַרָן; fig. to be shining, noble, whence אות ב. אות ב. אות וות ב. אות וותר ב. אות ב.

II. to hollow out, hence הור II. a. הור II.

יהַן (fut. יְהַלְרֵל) to be white, to grow pale אָנְיוֹ יֶחֲלָר his face shall grow pale Is.29,22.

תוֹרִים. הוֹרִים (only pl. הוֹרִים החֹרִים. הוֹרְים. הוֹרִים החֹרִים m. free-born person, nobleman אֶל־הַוּקְנִים וְאֶל־הַחֹרִים to the elders and to the nobles 18.21,8; בְּיִחוֹרִים the son of nobles Ec. 10,17.

תְרֵיו, אַרוֹרִי, ר. חוֹרִים. (pl. חוֹרִים, ר. חוֹרִיהָן חוֹר. ווּ חוֹרִיהָן m. 1) hole, opening.— 2) den of wild beasts Nah.2,13.— 3) socket of the eye שִינְיוּ תִּפַקְנְה their eyes shall consume in their sockets Zch.14,12.

I. m. white linen, white cloth. הוּרְ II. זוֹר (בּוֹר וּבְּוֹר II.; pl. חוֹרִים m. hole מֵל חֶר פְּתוֹן on the hole of the asp ls.11,8; בחוֹרִים בְּלֵם they are all of them in holes (i. e. prisons) Is.42,22.

קרר n. 1) husband of Miriam, sister of Moses.— 2) a king of Midian and other persons.

(בוֹר (בּוֹת I.) m. white cloth, white linen clothes.

pr. n יינרי

pr. n. m. 1Chr.11,32, for which בוּרַי 28.23,30.

קרָת , חוּרְם a הירָם a king of Tyre, contemporary of Solomon.— 2) a Tyrian artificer who was a Danite on his mother's side; אַבָּים ברובָם ברובָם ברובָם ברובָם לאַבָּים 4,16. — 3) another person mentioned in 1Chr.8,5.

of Damascus, west of בְּיָבְן and בְּיִבְּיָן.

רוש (pret. דְשָׁתִי fut. בְּשִׁתָּי; fut. יְחוּשׁ, ap. מָחַשׁן; imp. קוּשָּׁה) to flee, to make haste, to speed שַּׁנָשֵר דְּשׁ as the eagle that hasteth the בש עַתִירות לַמוֹ the future speedeth along for them Deut. 32, 35; חַשָּׁהָם הָתַלא הָתְמַהְםָּה וּלא I made haste and delayed not Ps.119,60; וַתַּחַשׁ עַל־מָרַבָּה רַגְּלִי or if my foot hath hasted to deceit Jb.31,5; אושה לי make haste unto me Ps.70,6; חִישָׁה Ps.71,12 Ktib for חּשָּׁים; pt. p. pl. שִׁיח ready for battle Num.32,17; fig. a) of internal haste, emotion or impulse: because of my בַּעַבוּר חוּשִׁי בִי hasting within me (i. e. my emotion) Jb.20,2. b) of the appetites or enjoyments: מָי יִאכַל וֹמִי יַחוֹשׁ who can eat, or who is hasty (i. e. eager to enjoy) Ec. 2, 25 (Stb. and others: who can feel).

Hiph. יְחִישׁ (fut. יְחִישׁ) to haste, to make haste וְהָאֹרֵב הַחִישׁוּ and the liers in wait hasted Jud. 20,37; חָבִישׁ לֹא יָחִישׁ he that

1 Chr. 20, 4. T pr. n. m. 2 S. 15, 32.

רוּשִׁים pr. n. m. Gen.46,23 ⇒בּוְשִׁים Num.26,42.

רּוְּעָם pr. n. an Edomite king 1Chr. 1.45 = מְּשָׁם Gen.36,34.

חָרֵת see חַרָּת.

תוֹתְם (חוֹתָם n. 1) seal, eignet-ring חּוֹתְם קר חוֹתָם (a firm seal Jh.41,7 הַּבְּר חוֹתָם (seal-clay 38,14.— 2) pr. n. m.

קיְאֵל pr. n. a Syrian king 1K.19,15 בּיְנָאֵל 2K.8,8.

Ch. see הַוָּהַ.

concerning Judah Is. 1,1; נָבִיאַיָּך לווּ לַךְּ שַׁוֹא וְתָפֵּל thy prophets have seen (prophesied) vain and foolish things for thee Lam.2,14; with that we may ונחוה בה that we may look upon thee Cant 7,1; הַחוֹים those who gaze upon or בַּבּוֹכְבִים observe the stars, stargazers ls. 47,13.— 3) to select יֵד חָוִית thou hast selected a place מַתַּה תָחָוָה מִכָּל־־הַעַּם and shalt select (Eng. Bible: provide) out of all the people Ex.18,21.

קָּהָרָ, מּוֹהָ מּ. מְּהָהָ Ch. (pt. תְּהָה, pl. תְּבָּי, pt. p. תְּהָה; inf. מְתְּהָא) to see, to behold מְמֵוּא בּי בְּיבְיה על דִי תְהָה to heat it ... seven times more than seen (i. e. than it was wont to be heated) Dan.3,19.

תְּנֶת (c. תְּנֵת; pl. תְּנֶת) m. breast of animals.

תְּוָה (from תְּוָה m. 1) seer, prophet (c. תְּוֹה).— 2) covenant, agreement עם שָאוֹל עָשִינוּ תוָה we have made a covenant with hell Js.28,15.

וון pr. n. m.

ר. (sf. (sf. חֲוֹנוֹתָה f. look, sight, visibility בְּלִרשִרְאַא בְלִר עִרְעָא and the sight thereof to the end of all the earth Dan.4,17.

נְחָוָנָה , הַוֹּנְי , sf. הָוֹנָה , הָנָּה , הָנָּה , מּנִּה , יְחָנָּה , יְחָנָּה , יְחָנָּה , m. 1) vision מָנְנִי אַ night visions Dan.7,7.— 2) look, form, appearance הַנְּבָרְתָה and its form was greater

than that of its companions Dan. 7.20.

קוות (c. חְוֹחֶ) f. vision, revelation 2Chr.9,29.

תְּלְּהָל, 1) vision, revelation Is.21,2.—
2) appearance, sight חְוֹהְ בָּע a sightly horn Dan.8,5; חָוּה אַרְבַּע four sightly [horns] v. 8.— 3) covenant יְחָוּהְבֶּם אָת־שָׁאוֹל and your covenant with hell Is.28,18; comp. חוֹה above.

in to separate, to eut asunder; whence אַנְהָי, וּיוֹהָ.

מויאל pr. n. m.

pr. n. m.

קייון pr. n. m.

ת (c. חָוִינוֹת, sf. חָוִינוֹן; pl. מְוְינוֹן m. vision, revelation בַּבְלִּים חָוִיוֹן in a dream, in a vision of the night Jb.33,15 יִבְּיִים בַּנְּבְיִיִּים the prophets shall be ashamed every one of his vision Zch.13,4; נֵיא חִנְיוֹן the valley of vision (the lower part of Jerusalem) Is.22,1 a. 5.

קוֹין (from tin; c. יְחַוֹיִן m. bolt, flash of lightning הַוֹין קֹלוֹת lightning of thunders, thunder-flash Jb.28, 27; pl. בַּוֹיִןים Zch.10,1.

pr. n. m.

קוִיר (from חוֹר) m. swine, boar חַוִּיר בּיִיבֵּר the bear out of the wood Ps.80,14.

תַּלַם (fut. אָנָהָוֹם, הַנַּהָיִן; mp. אָנַהָּוֹם, pl. יַחָוּק (בַּוְרָם a. בַּוֹבְ *1) t*o be made tight בַּן יָחוַקוּ מוֹסְרֵיכֶם lest your bands be made tight Is.28, 22.- 2) to hold fast, to adhere and bis וַיִּחוַק ראשוֹ בַאַרָה head eaught hold of the terebinth 2S.18,9; fig. to hold fast לָמַעַן that they might נְחֵוֹקוֹ בְּתוֹרַת נָיָ hold fast to the law of the Lord 2Chr.31,4 (Eng. Bible: that they might be encouraged in the law of the Lord). - 3) to be strong, to be strengthened אַבְאַלָּין be strong and of good courage Deut. 31,7; <u>חוק וחוק</u> be strong, yea, be מַחָוַקנָה וָדֶיךּ strong Dan.10,19; הַוֹּדֶי thy hands shall be strengthened Jud.7,11; hence of health: to reeover, to strengthen בַּלָה נַיָּהָוֹלָ he had been siek and was re-לַתָת רָפָּאוֹת... יְלְחָזָקה; covered Is.39,1; to apply remedies.. to make it stronger than, to prevail over and David וַנֶּחֲוֹק דָּוִד מִן־הַפָּּלְשָׁתִּי prevailed over the Philistine 1S. 17,50; with עַל: to be strong above מוֹנֶתְוַק עַבְיו and he shall be strong above him Dan.11,5; also with accus.: חוַקתוֹי וַתּוּכֶל thou art stronger than I and bast prevailed Jer 20,7.— 4) to be bard the famine was חַוַק עַלִיהָם הָרָעֲב hard on them Gen.47,20 (Eng. Bible: the famine prevailed over them); אַלי דְּבְרֵיבֶּם Tyour words have been hard against me Mal. 3,13.— 5) to be firm בַּבְּרֵיבְּם and the king's word was firm against Joab 2S.24,4 (Eng. Bible: prevailed against).

Pi. pin (fut. pin!) 1) to make strong, to strengthen חוַק מַתנוּם to make [thy] loins strong Nah. 2,2; וָאַרְגַּטְרָ אֲחַוְּקֵנוּ and 1 will strengthen him with thy glrdle Is.22,21; of a city: to fortify בּוֹקי fortify thy strongholds מָבְצֶּבְיֵרְ Nah.3,14; of a building: to repair to repair the לַחַוּק אָת בָּדָק הַבּוֹת breaches of the house 2K.22,5; with יַב: to strengthen one's power, to enconrage אַשֶּׁר חָוָקוּ אֶת־יַנְיוֹ who had strengthened his hands (i. e. encouraged him) to slay his brothers Jud.9, 24; נַיְחַזָּקוּ וַדִיהֶם לַמּוֹבָה and they strengthened their lown hands (i. e. they took courage) for the good work Neh.2,18; with בָּרָב: to help, to assist הַוֹּלֶר בִּירֵיהֵם בָּכְבֵיי পাট্টা they aided them with vessels of silver Ezr.1,6.— 2) to harden, to make obstinate אַת־לָבּוּ I shall harden his heart Ex.4,21; they have made חַוְּקוּ פְּנֵיהֶם מָשֶּׁלֵע their faces harder than a rock Jer.5,3; יְחַזְּקוּ־לָמוֹ דָּבָר רָע acc. Ges. they are obstinate in wickedness Ps.64,6 (Eng. Bible: they encourage themselves in an evil matter).

Hiph. הָחָזִיק (fut. יַחַזִיק; pt. מַחַזיק; gt. מַחַזיק;

וויק, החויק , נהחוק to hold fast, to fasten הַחַוּיקי אַת יָבֶךְ בּוֹ fasten thine hand upon him (i. e. hold him in thine hand) Gen.21,18. -2) to seize, to take hold of הַחוֹיקה pangs have seized thee Mic. 4,9; הָהָוּיָקה trembling hath taken hold on her Jer.49,24; שַׁמַה astonishment hath taken החויבהני hold of me 8,21; with 2: to catch by, to hold fast וַהָּחָנַקּתִּי בִּוֹקָנוֹ 1 caught him by his beard 1S.17,35; they hold fast deceit Jer.8,5; with 5: to lay hold of וָהֶתְנִיק לוֹ וְנָשֵׁק לוֹ he laid hold of him, and kissed him 2S.15,5 .to make strong, to strengthen but I וְבַּבְּנַקּתִּי אָת־זְרֹעוֹת בֶּבֶּרְ will strengthen the arms of Babylon Ez.30,25; of a building: to repair מַחַוֹיהֵי בּרַקּך those who repair thy rents 27,9 (Eng. Bible: thy calkers); intr. to become strong, fo be strengthened הָחָוִיק עַד לְבָּעְרָה he became exceedingly strong 2Chr.26,8.- 4) to relieve, to help, to sustain (with ביין מוּך אָחִיךְ ... (ב וֹהָחֲלֵקְבְׁ בּוֹי and if thy brother is become poor... thou shalt relieve him Lev.25, 35; בָּמֶלֶאכֶת הַחוֹמֲה ו הַנּאָת הַחָוַקּתִּי l have sustained the work of this wall Neh.5,16 (Eng. Bible: I continued in the work of this wall); לְמַחַנִיק וּלְבָּעוֹז לוֹ as a helper and a defence to him Dan. 11,1.— 5) to hold, to keep וְאַחַתּוֹ and the other held מחוקת השבח a weapon Neh.4,11; also with 2: זַי and payt נַנוֹגְוֹם מַנוֹוּלִים בּּנְׁבְּטִחִים

them held the spears v.15; of anger: to retain לא־הָתְּיֵיםְ לְעֵר אַפּוּ הוֹים לֹא רְיִבְים יְבִיל he retaineth not his anger for ever Mic.7,18; of measure: to hold, to contain תְּלְפִים יְבִיל it held and contained three thousand baths 2Chr.4,5.

Hithp. פֿלָתְחַוֹּלָ 1) to be strengthened, to strengthen oneself בְּיִתְחַיִּל מֹה... עַל־מַיְנוֹתוּ and Solomon was strengthened in his kingdom 2Chr.1,1; ישְׁרָאֵל and Israel strengthened himself Gen. 48, 2; with בּיִנ to encourage oneself בְיִבְּחַוֹּלְרָוֹרְבִּיִּלְיִנְ עַבְּיִר עַמְנוֹ Davidencouraged himself in the Lord 1S.30,6; with בַּיִנ נַמְנוֹ to show oneself valiant בַּעִר עַמְנוֹ and let us show ourselves valiant for our people 2S. 10, 12; with בַּיִנ to hold with to help Dan. 10, 21.

קּוֹק (pl. m. בּיְבְּיִה, c. יְבְּיִה; f. הֹבְּיָבְה)
adj 1) strong, firm, powerful; of
the wind: violent; in the sense of
a noun: בְּיִבְיּ with might Is.40,10.—
2) stiff, obdurate, bold בּיִבְיי בְּיִבְיּ
stiffhearted, obdurate of heart Ez.
2,4; הַיִבְיי בְּיִבְיּה bold of forehead (i.e.
impudent) 3,7.

strong Ex 19.19 a. 2S.3,1.

Pin (sf. 'תְּוָק) f. strength, might Ps.18,2.

יינק (sf. קוֹק יה) m. strength, might בְּחֹנֶּק יָר by strength of hand Ex. 13,16.

חְבְּוֹחָ (prop. verb. n.; c. חְבְּוֹחָ) f. the

וֹתְוֹלְתְּהָ f. 1) strengthening, repairing (of a building) 2K.12,13.— 2) force, might, violence; אָרָוּהָהְ Jon. 3,8 with might, Ez.34,4 violently, Jud.8,1 vehemently.

pr. n. m.

קיר (ה. 1) king of Judah 2K. chapters 18 a. 20 בּיִּקְיָהְיּ 2K.16, 20, יְחִיּקְיָהְיּ Is.1,1 a. יְחִיּקִיהְיּ (Hos. 1,1.— 2) ancestor of the prophet Zephaniah.— 3) name of several other persons.

מור acc. Fuerst to be strong (acc. Stb. prob. to be bristle-like), hence חיות.

רַתְּיִם (בּתְיֹם, sf. יְתָהַ; pl. תַּתִּים, c. תַּתָּהָ m. hook, ring.— תַּתְיִים Ez.29,4 Ktib for תַּתְיִם.

אָטְחְ (fut. אַטְחָ: , pt. אַטָּח a. אַטָּח , pt. קוֹנוּ וּיִּחָר ; pt. קוֹנוּ הוּהַר , inf. אַטּח , once יוּטָה ; verb. n. sf. יוּטָרוּ , to miss, to fail אַטְין פּרָיָלִים חוֹמָא he that hasteneth with his feet misseth [the right path] Pr.19,2; יוּטָה אָטְרָּטְם נַפְּיטוּ whosoever misseth me harmeth his own soul 8,36 (Eng. Bible: he that simneth against me

etc.); וְפַּקַרְתָּ נְוְךּ וְלֹא הָתָטָא thou shalt visit thy habitation, and shalt miss nothing Jb.5,24. -- 2) to sin חֲבָאתִי לֵנִי I have sinned against the Lord 2S.12,13; with እጕ፫ or ፲ኦው፫: to commit a sin Lam.1,8 a. Lev.4,3.— 3) to bear then וָחָטָאתִי לִךְּ בְּל־הַיָּמִים blanıe will I bear the blame all my life Gen.43,9. — 4) to commit וָהֶבִיא he shall bring אֶת־אַשְּמוֹ אֵשֶׁר חְטָא [as a sacrifice for] his trespass, which he hath committed Lev.5,7 (comp. v. 11).— 5) to take away אָת אַשֶר הַטְמַא מָן־הַקּדָשׁ what he hath taken away sinfully of the holy things Lev 5,16 (Eng. Bible: for the harm he hath done in the holy thing).— 6) to forfeit, to endanger שַׁלָּשׁא נַפְשׁׁוּ he forfeiteth his soul Pr.20,2.

יִי they cause thee to sin against me Ex.23,33.— 3) to make guilty, to condemn דְּבָרָבּוֹ בְּּרָבְּרּ they make one guilty of a word Is.29,21 (Eng. Bible: that make man an offender for a word).

Hithp. אֹשְׁחַהְ 1) to miss one's way, to lose oneself (from fright) אַלִּים מִשְּׁבִרִים יְנְוּרוֹּ אֵלִים מִשְּׁבִרִים יִנְוּרוֹּ אֵלִים מִשְּׁבִרִים יִנְוּרוֹּ אֵלִים מִשְּׁבִרִים יִנְוּרוֹּ אֵלִים מִשְּׁבִרִים יִנְוּרוֹּ אֵלִים מִשְּׁבְּרִים יִנְוּרוֹּ אֵלִים מִשְּׁבְּרִים יִנְוּרוֹּ אֵלִים מִשְּׁבְּרִים יִנְוּרוֹּ אַלִים מִשְּׁבְּרִים יִנְוּרוֹּ אַמִי נְּדָּה יִנְהַם אַא 1) to miss one's way, it is the waves miss their way Jb 41,17.— 2) to purify oneself אַבְּיי נְדָּה יִנְהַחַיְּא it shall be purified with the water of separation Num.31,23.

אָרָם (sf. הְּטְאִים , pl. הְטְאִים , c. הְחָמָאִי sf. אַרְםְּאִים) m. 1) sin, transgression, fault אינ הְרָ הְרָּה הָרָה וֹיִי it will be sin unto thee Deut.15,9; הַּיְאָי בְּוֹל הַיְּא בְּוֹלְה הָרָה הַיְאָי it will be sin worthy of death 22,26. — 2) guilt or punishment of sin אַרְּה וִישְׁאי he shall bear his guilt Num. 9,13; יְשִׁאִי he shall bear his guilt Num. 9,13; מַמְאִין הַמְאָיִן a man [complaineth] for the punishment of his sins Lam.3,39.

Nម្ពា (pl. បុម្ពុក) adj. sinful Gen. 13,13 a. Num.32,14; f. កុម្ពុក Am. 9,8; as a substantive: sinner, offender Ps.1,1 a. 1K.1,21.

기후발기 1) f. sin, guilt, punishment.—
2) adj. f. of 사발미, which see.

កង្គុក្ Ch. f. sin-offering Ezr.6,17 (Ktib កុម្ពុក្).

កម្ពុជា f. sin Gen.20,9.— 2) sinoffering Ps.40,7.

תְּשְׁתוֹת (c. אַפְּחָת, sf, יַםְּשְּׁתִּר, pl אוֹתְשְּחַ, c. אַמּאַת a. אַמּשְׁת for הַשָּׁאָת, sf

קה (m. only Gen. 4,7) 1) sin, transgression Jer.17,1; sometimes: punishment for sin Zch.14,19.— 2) sin-offering, sacrifice for sin Lev.4,8.— 3) purification from sin מִי חַבְּאת waters of purification Num.8,7

בּתְה (akin to בַּחָה; fut. בּתְה ; pt. בּתְה , pl. c. בְּתָה) to cut, to hew (wood) Deut.19,5 a. 29,10.— 2) to stripe, to variegate; pt. p. pl. בּתְּהָה striped, party-colored textures Pr.7,16 (see also בְּתָה).

Pu. בְּחַתְ (pt. בְּחַשְׁת) to be hewn, sculptured בְּחָשְּׁבוֹת חַבְּנִית הִיבְיּל sculptured in the model of a palace Ps.144,12.

is striped, hence: party-colored texture, tapestry; only pl. חֹבְהָוּ בְּנִינִים tapestry of Egyptian yarn Pr.7,16 (Eng. Bible: with carved works, with fine linen of Egypt).

תּמִי (pl. מִימִי, once וְמִּיִי Ez.4,9,
c. יְמָּיִוּ הַּ אַרָּ הִימִּי הַ אַרָּ הַּ אַרָּ הַ וּמְיִּ הַ בַּרְיוֹת הַמָּר fat of wheat Ps.81,17 a.
הַּבְּרִיוֹת הַמָּר kidney-fat of wheat
Deut.32,14 dentoe the flour and
sugar contained therein (also
called מְּנִית חַמִּי Ps. 47, 14); יְמֵיּ
the wheat of the Ammonite
city Minnith Ez.27,17.

שריש pr. n. m.

יְבְיֵי Ch. (sf. יְבְיִר) m. sin.

אַבְּהָ Ch. Ktib for בְּיִבְּהַ, which sec.

אַטְיטִקּ pr. n. m.

יל pr. n. m. חַמַיל pr. n. m.

אַבְּיִטְקּ pr. n. m.

קְבֶּהְ (=קְהַהְ ; fut. קְבַּהְי to snatch to catch בְּבָה בְּהָם and snatch you Jud.21,21; אָרֶר לְחַמּף עָנִי he lieth in wait to catch the poor Ps.10,9.

הֹמֶר מְגָּוּע וִּשִּׁי m. shoot, twig, rod הֹמָר מְגָּוּע יִשְׁר a shoot out of the stem of Jesse ls. 11, 1; הֹמֶר בַּאַרָה Pr. 14, 3.

រាយ្ឌា Num. 15, 24=រាស់ព្រ.

ות היים, c. יחים, c. יחים, c. יחים, c. יחים, f. יחים, pl. יחים, adj. 1) living, alive יחים, pl. יחים adj. 1) living, alive יחים is your father yet alive? Gen,43,7; יחים is your father yet alive? Gen,43,7; יחים בהיים להיים להיים וויים להיים להיים וויים להיים להיים להיים וויים להיים וויים להיים להיים וויים להיים להיי

take (catch) them alive IK.20,18; אָלשׁ חַיִּר 2S.23,20 Ktib for אִלשׁ חַיִּל valiant man; f. אִלשׁ חַיָּר a living soul.— 2) living again, reviving; fig. אָלשׁ חַיָּר with the reviving time, i. e. at the same time next year Gen.18, 10 (Stb.: about this living time).— 3) live, raw בְּשֶׁר מִי raw flesh Lev.13,14; see also 1S.2,15.— 4) fresh חַיָּח חַיִּח fresh (i. e. running) water Lev.14,15.— יח Gen. 3,22 and 5,5, etc. belongs to יַחָ , which see.

ווּ. (מְיְּי, כּ. יְחָי יֹחָ יּ m. life, health יְהִי אֲחִיךּ עִּמְּךּ וּמְמָּר the life of thy brother is with thee Lev. 25, 36 (Eng. Bible: that thy brother may live with thee); יְבָי 18.25,6 for life! (a form of salutation); as an oath: מוֹי פַּרְעָה by the life of Pharaoh Gen. 42,15; יְבִּייִן by the life of thy soul (i. e. by thy life) 18.1, 26; יִיִי חֹי hy the life of the Lord (i. e. as the Lord liveth) 20,3.

Pl. חַיִּים (סובי Jb.24,22; c. חַיִּים (חַיִּים חַיִּים (חַיִּים (חַיִּים (חַיִּים (חַיִּים (חַיִּים (חַיִּים (חַיִּים (חַיִּים (מִיִּם חַיִּים (קַיִּים (פָּוּיִם 15,12; בּיִּיִם לַּבְּיִים the way of life Ps. 16,11; קבל the life of vanity (vain life) Ec.6,12; חַיִּיִּם the life of eternity (everlasting life) Dan.12,2; שׁׁבְּיִי מִחַיִּי מַחַיִּים better is my death than my life (it is better for me to die than to live) Jon.4,3.

יחַ Ch. (def. איָם; אוֹר, נייָם, c. מיין הייָה)

1) adj. alive, living. — 2) m. pl. $\Box$ life.

תיא Ch. see היא

pr. n. m.

תוב see חוב.

קיְרָה (pl. חִידוֹת) f. riddle, parable, saying (see also הוֹד).

רַיָּה (pret. 3 s. also הַיָּה; fut. יַחָנֶה, , יְחִי, יִחִי, *inf.* הֹיםָ, יִחָי, הַיִּחֹי, יִחִי, 1) to live יְחִי הַמֶּלֶךְ long live the king! 18.10,24; with 'עַל to live by אַל־חַרבּה הָחָוָה by thy sword shalt thou live Gen.27,40.— 2) to remain or be preserved alive וָּחָנָתָה and my soul shall live נַפְּשִׁי בְּנְלֵהֵךְ (i. e. I shall remain alive) because of thee Gen.12,13. - 3) to revive and the spirit of וַתְּחִי רוּחַ יַעַקב Jacob revived Gen.45,27; of a sick person: to recover וַיָּחָי מִחְדִייוֹ and he was recovered of his sickness Is.38,9; of a dead person: to live again, to arise from the dead 🖎 יַמוּת גָּבֶר הַוּחָוֶה if a man die, shall he live again Jb.14,14.

Pi. מְרֵיָה (fut. יְחַיָּה ; mp. מְרֵיָה; imp. יְחַיָּה; imf. מְרֵיִּה : mf. יְחַיִּה ; imf. יְחַיִּה : inf. יְחַיִּה if. יִחַיִּה if. יִחַיִּה if. יִחַיִּה if. יִחַיִּה if. יִחַיִּה if. if. if. to keep alive, to animate, to quicken בְּרֵיְלְהְ וְחַיָּה אַטְּיִהְ יִחְיִּבְיּ wisdom giveth life to them that have it Ec.7,12; יְחַיִּה to keep seed alive (to preserve seed) Gen.7,3; יְחַיְּהְרָּ תְּיְהְנִי thy word hath quickened me Ps.119,50.— בּי וֹשְׁרִיִּה to make alive, to restore to life, to revive וְאַחִיָּה if, and I make alive Deut.32;39.

יְחֵינְ לְּבְיִ יְּנִי לְּבִי they shall revive the corn Hos.14,8 (Eng. Bible: they shall revive as the corn); בְּיִחֵי אָבְיִם שְׁנִים מְיִנְיּ אָבְיִם שְׁנִים שְׁנִים שְׁנִים שְׁנִים שְׁנִים שְׁנִים שְׁנִים שְׁנִים אַבְּיִם שְׁנִים שְׁנִים שְׁנִים אַבְּיִם יְיִנְיִּ בְּיִרְכִי שְׁנִים שְׁנִים אַבְּיִם בּיִּבְּיִם שְׁנִים בּיִּבְּיִם שְׁנִים בּיִבְּיִם בְּיִבְּיִם בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיבִּים בּיִבְּים בּיִבְּים בּיִבְּים בּיִבְּים בּיִבְּים בּיִבְּים בּיִבְּים בּיבִּים בּיבִים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִים בּיבִּים בּיבּים בּיבּים

Hiph. הָחֵיוֹת (inf. הַחַיֵּה, הַחַיִּה)

1) to let or preserve alive Num.

31, 18.—2) to restore to life הָחְיָה בְּמָּח רַמָּח רַנִּח בַּמָּח לַנְיִּח רַנִּח בַּמָּח לַנִּח בַּמָּח לַנִים לַנִּח בַּמָּח לַנִּח בַּמָּח to revive the spirit of the humble Is. 57, 15.

קרה a. יְהַ (imp. יְהָה) Ch. to live Dan. 2, 4. — Aph. אָהָא (pt. אָהָה) to keep alive Dan. 5, 19.

adj. (only pl ל. ליוֹת מֹלַי lively, vigorous י הְיוֹת הַבָּּה for they are lively Ex. 1, 19; Rashi: expert as midwives, the Targum rendering הַנְּיָהָא (midwives) מְיַּיְהָּה.

תיה (c. חַיַּה a חַיִּה, sf. חַיִּה; pl. חַיִּה; f. 1) living being, animal, beast קַבָּה בַּיִּה מחַיִּה בַּיִּה an evil (wild) beast Gen.37,20; חַיַּה נְּיִּה בַּיִּה the wild beast of the reeds (the crocodile, fig. of Egypt) Ps.68,81; frequently in a collective sense: בְּיִּה בַּיִּה בַּיב בּיִּה בַּיִּה בַּיִּה בַּיִּה בַּיּה בַּיִּה בַּיּה בַּיּה בַּיב בּיִּה בַּיּה בַּיּה בַּיּה בַּיּה בַּיּה בַּיּה בַּיּה בַּיב בּיִּה בַּיּה בַּיּה בַּיּה בַּיּה בַּיּה בַּיּה בַּיּה בַּיה בַּיּה בַּיּה בַּיּה בַּיּה בַּיּה בַּיּה בַּיה בַּיּה בַּיּה בַּיה בַּיה בַּיּה בּיּיה בּיּה בּיּיה בּייה בּיּיה בּיּיה בּיּיה בּייה בּייּים בּייּים בּייּים בּייּים בּייּים בּייּים בּייּים בּיים בּייּים בּייּים בּייּים בּייּים בּייּים בּייּים בּיּים בּיים בּיים בּיים בּייּים בּיים בּיים בּיים בּייּים בּייּים בּייּבּ בּיים בּיּיּים בּייּים בּייּים בּייּים בּייּים בּייּים בּיים בּיי

strength: אַבְּיְרִים thou hast found the strength of thine hand Is.47,10. — 3) sustenance, food אַבְּיִרִים הָּבָירִים הָּבְיִרִים הָּבְירִים הַבְּיִרִים הַבְּירִים בּירִים אַנְרָים בּירִים בּירְיים בּירִים בּירִים בּירִים בּירִים בּירִים בּירִים בּירִים בּיבּים בּירִים בּירִים בּירִים בּירִים בּירְיבּים בּירְים בּירְיבּים בּירְיבּים בּירְיבּים בּירְיבּים בּירִים בּירִים בּירְיבּים בּ

Ch. (c. תֵינָת, def. הֵינָת) f. beast; coll. בְינָת בָּרָא the beasts of the field Dan.2,38.

קיוּת f. life, life-time אַיְּמְנוּת חֵיוּת widowhood of their entire life 28.20,3.

בְּלֹ־יִמֵי אָדָם אֲשֶׁר־ (חֵי ; pret. חֲיַי all the days of Adam, which he lived Gen.5,5; וְאָכַל יְחֵי לְעוֹלָם lest he eat and live for ever 3,22. see חִיים see חִיים

חול (verb) see חיל.

תְּחֵינְקְהְ m. pain, pang, trembling הְחֵינְקּה ייל בַּיוֹלְרָה pangs have taken thee as a woman in travail Mic.4,9.

קול א , חֵיל ה (from הָּילִים, c. חֵיל א , חֵיל א , חֵיל ה , תַיל ה , תַיל

Ex.14,28; אַרָּבָּה בַּיָּם חֵילָבּּא and he will smite her force in the sea Zeh.9,4.— מוֹ בּיִבּא בּיִּם חֵילָבּא men of ability, able men Gen.47,6, etc., אַרָּת חֵיל a woman of virtue, a virtuous woman Pr.31,10; בְּיִרְהַיִּלְ an honest man IK.1,52.— 4) wealth, riches אַרָּהְיִבּא נַיִּבְּא to acquire wealth, to get riches Deut.8,17; בּיִרְלְּיִנְיִבְּעָּהְ בִּיִּרְלִ בִּיִּיִם חַיִּלְם my wealth is great Jh.31,25; וַּיִּבְּיִבְּעַרִּים חַיִּבְּעַ and they leave their wealth to others Ps.49,11.

בָּחֵיל (חֵוִל בּתְּיל (חֵוֹל בּתִּיל (חֵוֹל בּתִּיל (חֵוֹל שׁ with a great host 2K.18,17; Is.36,2.— 2) fortification, rampart, wall חֵיל וְחוֹמָה the rampart and the wall Lam.2.8; אַשְּׁרְּחֵיל יְם the rampart and the wall Lam.2.8; אַשְּׁרְיחֵיל יְם בְּחִיל שְׁלוֹם בְּחִיל בְּיִיל בְּחִיל בְּחִיל בְּחִיל בְּחִיל בְּחִיל בְּחִיל בְּחִיל בְּיִיל בְּחִיל בְּחִיל בְּחִיל בְּחִיל בְּחִיל בְּחִיל בְּיִיל בְּיל בְּיִיל בְּיל בִּיל בְּיִיל בְּיל בְּיִיל בְּיל בִּיל בְּיִיל בְּיל בְּיל בְּיִיל בְּיל בְּיל בִּיל בְּיִיל בְּיל בְּיִיל בְּיל בְּיִיל בְּיִּיל בְּיִיל בְּיִיל בְּיִיל בְּיִיל בְּיִיל בְּיִיל בְּיִיל בְיּיל בְּיִיל בְּיִּיל בְּיִיל בְּיִיל בְּיִיל בְּיִיל בְּיִיל בְּיִיל בְייל בְּייל בְּיִיל בְּייל בְּיִיל בְּייל בְּיִיל בְּייל בְּייל בְּייל בְייִיל בְּיִיל בְּיִיל בְייִיל בְייִיל בְּייל בְּייל בְיייל בְּייל בְייל בְּייל בְייל בְּייל בְּייל בְייל בְּייל בְּייל בְ

וְתִילְיָה (חֵילְבּ) f. pain Jb.6,10 (see קַבְּּים). הֵילָה f. fortification, fort Ps.48,14.

pr. n. a city in Syria 2S. 10, $16 = \frac{1}{10}$, which see.

חִיבֹן pr. n. a city in Judah 1Chr.6,43. הין עֵרְכּוֹ m. grace, comeliness חִין עֵרְכּוֹ the grace of his proportion Jb.41,4. m. partition-wall, wall Ez.13,10. קֹיִץ m. from הָיִץ adj. outer, outward הַּבְּקְרָּשׁ הַּחִיצוֹן the outward sanctuary Ez 44,1: מְלְאכָה the outward business (i. e. civil business, opposite to sacred) Neh.11,16; חִיצוֹנָה 1K.6,29 a. מְיצוֹנָה 2K.16,18 without, outside.

lap Num.11,12; hence of a spouse: קר חֵיקָה the wife of thy bosom Dent 13,7 or שֹבֶבֶת חִיקָף she that lieth in thy bosom Mic.7,5; חָבֶּק P∏ Pr.5,20 to embrace the bosom of a woman, i. e. to love her; ロッサ הַשִּׁיב אַל־חֵיק Jer.32,18 or אֵל־חֵיק Ps.79,12 to requite, to recompense (prop. to repay or restore into one's bosom); הַפַּלַתִּי עַל־חֵיקו הַשׁוּב my prayer returneth into mine own bosom (i. e. cometh from the heart Ps.35,13. - 2) bosom of a garment Ex.4,6, etc. בַּחִיק יוּטֵל אֶת־ the lot is cast into the bosom Pr.16,33; שֹחַר בַּחֵיק a present in the bosom, i. e. given secretly Pr. 21,14. - 3) hollow, eavity Ez 43,13 a. 14; הֵיק הָרֶכֶב the hollow or frame of the chariot 1K.22,35 (Eng. Bible: midst of the chariot).

חִירָה pr. n. m.

הוּרָם see חִירָם.

קישׁ (verb) same as הוש , which see. בִּיבְּוֹ הִישׁ adv. hastily, soon בִּיבְּוּ הִישׁ for it is soon cut off, and we fly away Ps.90,10. תְבָּהְ (ace. Stb. akin to קְבַהְ, prop. to fix one's attention on something) to hope, to wait; in *Kal* only pt. אוֹבֵי לוֹ they that wait for him Is 30,18.

Pi. חַכָּח (fut חַבֶּה ; pt. חַבָּה) to wait, to tarry, to hope, to expect אוֹן בּינוּ עַר־אוֹר הַבּינוּ וַחַבָּינוּ עַר־אוֹר הַבּיַּנוּ וֹן וֹחַבָּינוּ עַר־אוֹר הַבּיַּנוּ וֹן the morning light 2K.7,9; with יבּינוּ הַבְּינוּ חַבְּהָה יבֹּינִי בּיִּבְּרָוּ our soul waiteth for the Lord Ps.33,20; with accus.: to wait upon אַרְיִּרוֹּ הַבְּרִים מָּוֹנְ חַבְּה אָרִיּיִּר בְּּוְבְרִים and Elihu waited upon Job with words (i. e. he had waited till Job had spoken) Jb.32,4; בְּיִבְּיִ אִישׁ בְּדוֹּרִים בְּרִבְי אִישׁ בְּדוֹּרִים בְּרִבְּרִים as troops [of robbers] lie in wait for a man Hos.6,9 (acc. Gcs. בּיִבּי is inf. in the Chald. manner).

תְּבָּה (from בְּבָה) f. hook, angle (for fishing).

יבְילְה pr. n. a hill near the desert of Ziph.

רבים Ch. m. adj. a. n. wise, wise man Dan.2,21; magician v. 12.

להך to lay hold of, to hang by, whence בּן a. חַכָּה.

ל (בְּחֵלְב) to be dark or of a dark red.

קבּילְיה pr. n. the father of Nehemiah. בְּיִבְיׁה (redupl. from בְּלִילִי מִעְינִים מְיִין מוֹ מִבְּלִילִי שִינִים מְיִין מוֹ מִבְּלִילִי שִינִים מְיִין מוֹ מִיִּרְיִלִי שִינִים מִיִּין with eyes red from wine Gen. 49, 12 (Ges.: his eyes darkly flashing

חַבְּלִילוּת f. redness חַבְּלִילוּת redness of eyes Pr.23,29.

from wine).

בּסְרָתְ (fut. בּסַרֵּי ; imp. בּסַרַ, הְּסַרָּסְי to be or become wise אַם בְּסַרָּ לְּהָר if thine heart be wise Pr.23,15; אָם בְּסַרְּ לִּהָּר בְּאָר בּאָר בּאָב בּאָר בּאָר בּאָר בּאָר בּאָב בּאָב בּיב בּאָר בּאָב בּיב בּאָב בּיב בּאָב בּאָב בּאָב בּאָב בּאָב בּיב בּאָב בּיב בּאָב בּיב בּאָב בּאָב בּאָב בּיב בּאָב בּיב בּא

Pr. באַה (fut. באַהי) to make wise, to teach wisdom בּישָּה קינים מעור and maketh us wiser than the fowls of heaven Jb. 35,11, באַר יְחַבָּה and to teach his ancients wisdom Ps.105,2.

Pu. בְּרִים (pt. סְבָּח) to be cunning, clever חוֹבֶר בְּחַבְּרִים מְחַבְּרִים מְחַבְּרִים מְחַבְּרִים מְחַבְּרִים מְחַבְּרִים מְחַבְּרִים מְחַבְּרִים but they are exceedingly cunning Pr.30,24.

Hiph. מְחָבִּים (pt. מַחְבִּים to make wise; pt. f. מָחְבִּים making wise the simple Ps 19,8.

Hithp. הַתְּחָבֶּם to think oneself

wise, to make oneself wise אַר חוב מיל make not thyself over wise Ec.7,16; with י : to outwit, to outdo י בְּחַבְּבָּה וֹל let us outdo him Ex.1,10 (Eng. Bible: let us act wisely with him).

יַחַכָּמִי c. חַבָּמִים , pl. חַבָּמִים , c. חַכָּמִי ; f. הַבְּמָת, c. הַבְמַת, pl. הַבָּמָת, c.חַכְמוֹת (חַכְמוֹת adj. wise, intelligent, experienced, skilled עַם־חַבָּם וַנַבוֹן a wise and understanding people Deut.4,6; חַבַּם־לֵב the wise hearted Ex.28,3; חָבָם כִּכָל מִלָאכָה skilled in every work 1Chr.22,14; אַשַה ם אובשה a wise woman 2S.20,16.— 2) m. wise man, skilful man הוֹכֵן ne that walketh with wise men Pr.13,20; נַיֹּאמָרוֹ לוֹ חַבְּמְיוֹ then said the wise men unto him Est.6,13; מַנִּשֵׂה חַבְּמִים the work of skilful men (i. e. skilled artisans) Jer.10,9; חַבְמוֹת 9,16 women skilled in mourning for the dead .-Pr.14,1 is taken for an abstract noun: wisdom.

תַּבְּימִין Ch. (pl. תַּבְּימִין, def. הָּבָּימִין תַּ. c. תְּבְּימִין m. wise man, magician. c. קּבְּמָר m. wise man, magician. f. wisdom, intelligence, knowledge, experience דְבָּשְׁנִים יוֹדְיעוּ חָבְמָח the multitude of years should teach wisdom Jb.32,7; הַבְּמַח שִּׁלְמֹּה הַּיִּבְּיִם מִּיִּח שִּׁלְמֹּה וֹשִּלְמֵּה שִּׁלְמֹּה זְּבָּבְּר חְבָּמִר שִׁלְמֹּה וֹצִייִ my mouth shall speak wisdom Ps.49,4.— תְּבְּמוֹת Pr.9,1 is taken by Ges. and Fuerst as a singular.

רְבְיבְה Ch. (def. אַהְנְאָת, c. הַבְּבְה) f wisdom.

יתַבְּמוּנִי pr. n. m. 1Chr.11,11.

קבמות f. wisdom Pr.14,1.

תְּכְּמָה f. wisdom Pr.9,1 (see הַבְּמָהְ).
m. outer fortification, bulwark, wall, rumpart (בּתִיל 2, which see).
הול m. something profane, unholy, common בְּתַבְּיִל בִּין הַהוֹל הוֹן הַהוֹל that you may distinguish between the holy and the unholy Lev.10,

קלאָה f. 1) rust.— 2) pr. n. f.

יִםלִי see חֲלָאִים.

מּרְלָּאם same as תְּלָּאם; occurs only with הול loc.: חַלְּאָםְה (Kri תַּלְמָה 2S. 10,17.

to be fat (Sth.: to be sticky, juicy), hence בְּלֵב a. חֵלֵב a. חֵלֵב.

תלבל (c. אָנה, sf. מּ, a) superabundance לשונה a land flowing with milk and honey (i. e. a land where everything is in superabundance) Ex.3,8. b) sweetness, mildness חַהַב בְּיָה וֹחָלָב honey and milk are under thy tongue Cant.4,11.

קלבים (sf. קּלְבִּים, a. poet. יְחַלְבִּים; קלבים (n. 1) fat Lev. 3,16; fig. the best, the best part. the marrow הַבֶּב הְאָבֶי the marrow of the land (i. e. the best fruits) Gen.45,18; הְשָׁרַ הַלְּב בְּלִית the marrow of wheat Ps.81,17 or הַבְּב בְּלִית the fat of the kidneys of wheat Deut.32,14 (i. e. the nutritious substances of wheat). — 2) pr. n. m. 2S.23,29, for which קרוב ווויס בריים בריים ווויס בריים ווויס בריים ווויס בריים ווויס בריים בריים בריים ווויס בריים בריים

תּלֶבֹב m. fat (=בֶּלֶב ווֹהֶלֶב ווֹה זוֹלֶב ווֹת זוֹלְב ווֹת זוֹלְב ווֹת זוֹלֶב ווֹת זוֹלְב ווֹת זוֹלֶב ווֹת זוֹלֶב ווֹת זוֹלֶב ווֹת זוֹלְניה ווֹת זוֹלְניה ווֹת זוֹלְניה ווֹת זוֹלְניה ווֹת זוֹלֶב ווֹת זוֹלְניה ווֹת זוֹלְיה זוֹל מוֹת זוֹלְיה מוֹלְיה זוֹלְיה מוֹלְיה זוֹלְיה מוֹלְיה מוֹלְיה זוֹלְיה מוֹלְיה מו

תֵּלְבָּה pr. n. a city in Asher.

קלבון pr. n. a Syrian city, famous for its wine Ez.27,18.

קלבנה (from קלבנה) f. galbanum (a strong-smelling gum of Syria) Ex.30,34.

to dig through, to root up, to destroy.

קֹמָתִים from men of the world Ps. 17,14; אָהָרִים יִשְׁרֵי inhabitants of the world 49,2.—2) earthly existence, age, lifetime יְשָׁבֵּי חָיָרִם יִקוֹם הַיִּרְם הַיְּרְם הַיְרְם הַיִּרְם הַיְּרְם הַיְּרְם הַיְרְם הַיְרְם הַיְרְם הַיְרִם הַיְרְם הַיְרְם הַיְרְם הַיְרְם הַיְּרְם הַיְּרְם הַיְּרְם הַיְּרְם הַיְרְם הַיְּרְם הַיְרְם הְיִּרְם הְיִּבְּם הְיִּבְּים הְיִבְּים הְיִּרְם הְיִּרְם הְיִּרְם הְיִּרְם הְיִּרְם הְיִּרְם הְיִּרְם הְיִּרְם הְיִּרְם הְיִרְם הְיִרְם הְיִּרְם הְיִּרְם הְיִּרְם הְיִבְּים הְיִרְם הְיִים הְיִים הוּיִים הוּיים הוּיִים הוּיִים הוּיִים הוּיִים הוּיִים הוּיִים הוּיִים הוּיים הוּיים הוּיִים הוּיים הוּיִים הוּיים הוּיִים הוּיים הוּיים הוּיים הוּיים הוּיים הוּים הוּיים הוּי

קלבי pr. n. m. 1Chr.11,30 = בּקלבי 27, 15; see also תֵלֶב 2.

קְרָהְ pr. n. a prophetess 2K.22,14.

IChr.27,15 בּקְבָּה 11,30.— 2) a person mentioned in Zch. 6, 10 בּקבָּה v. 14.

ו חלה I. (fut. יָחֵל, ap. יָחֲלָה; pt. to be sick (חַלוֹת , f. חֹלֶה ; inf. חֹלֵה) to or diseased, to fall sick, to be sore, to be grieved חֲלָה אָת־חֲלִיוֹ he was fallen sick of his sickness 2K.13,14; חֲלָה אָת־רַנְלִיוּ he was diseased in his feet 1K.15,23; they have stricken הַכּוּנִי בַּל־חַלִיתִי me, and I was not sick Pr.23,35; -thou hast strick הָבִּיתָ אֹתָם וַלֹא־חָלוּ en them, but they have not ַנַיַּפַל אַחַזִיָה...וַיָּחַל ;grieved Jer.5,3 and Ahaziah fell... and was sick 2K.1,2; with צל: to be sorry for there is none of אֵין־חֹלֵה מִבָּם עַלַי you that is sorry for me 18.22,8; בְעַה חוֹלָה Ec.5,12 acc. Fuerst: incurable evil (Eng. Bible: sore evil); חוֹלַת אַהַבָּה Cant.2,5 sick with love, love-sick.

Niph. (3 pl. (גָּחֶלָּר) to be come sick, to be grieved, to be pained נְחָלָה l was sick Dan.8, 27; with בַּחָלָה to be grieved for לא they are not נְחָלָה לֹא יוֹעִילוֹ they are not grieved (sorry) for the affliction of Joseph Am.6,6; נְחָלֵּר לֹא יוֹעִילוֹ they have put themselves to pain, but shall not profit Jer.12,13; pt. f. חַבְּה מַבְּה מִבְּה מַבְּה מִבְּה מַבְּה מִבְּה מִבְּה מִבְּה מִבּה מִצּח a very grievous blow 14.17.

Pi. חַלֶּה (fut. וְחֵלֶּה) to make ill or sick; with יום בּתוּלוֹאִים בּתוּ to Iay

sickness upon Deut.29,21.— מַלּוֹתִי Ps.77,11 verb. n. sf. acc. some: my illnes, infirmity; others: my entreaty (from מַבָּח II.).

Pu. אָלְה to become weak or sick אַל הְלִיק art thou also become weak? ls.14,10.

(pt. קֹבְּחָבָּה (pt. f. קַבְּחָבָּה) to make sick, to put to grief הַּבְּּהַרְּה make sick, to put to grief הַבְּּהַרְּה וֹ I have made thee sick in smitting thee Mic.6,13; בְּבִּלְּתְּלְ שָּׁרִים they made the princes sick with the glow of wine Hos. 7,5 (Ges. a. Fuerst take הַבְּּהָל in an intransitive sense: they shew sickness, they make themselves sick); בְּבִּתְלְ מִנְּבְּּבְּר וֹ 1s.53,10 for בְּבָּתְלְ מִנְּבְּבָּר מִּבְּבְּר הַ הַבְּבְּר הַ הַבְּבְּר הַ הַבְּבְּר הַ הַבְּבְּר הַ הַבְּבְּר הַבְּר הַ הַבְּבְּרָב הַ הַבְּבְּר הַ הַבְּבְּרָב הַבְּר הּבְּר הַבְּר הַבְּר הַבְיבְּר הַבְּר הַבְּר הַבְּר הַבְּר הַבְּר הַבְּר הַבְּבְּר הַבְּי בְּבְּבְּר הַבְּר הַבְּר הַבְּבְּר הַבְּבְי בְּר הַבְּבְי בְּר הַבְּר הַבְּבְּר הַבְּב הְבְּבְּר הַבְּי בְּבְּר הַבְּר הַבְּבְּר הַבְּי בְּבְי בְּבְי בְּבְּב הְבְּב הְבְּי בְּבְּבְּבְּבְּבְּב הְבְּב הְבְיב הְבְּבְּבְי בְּבְּבְבְּבְבְּב הְבְּבְּב הְבְּבְּב הְבְבּי הַבְּבְּב הְבְּב הְבְּבְב הְבְּבְּב הְבְּב הְבְּבְּב הְב

Hoph. הַּחְלֵּה to become sick בְּחָלֵיה l have become sick 2Chr. 35,23 (Eug. Bible: 1 am wounded).

Hithp. הְּהַבְּלֵה (fut. ap. יַתְחַלּר ; imp. ap. הְּהָבֶּל ; inf. inf. הָתְחַלּר ; to make oneself sick, to feign oneself sick 25.13.2.

ות לָה Il. to stroke, to flatter (Kal not used). — Pi. חַלֶּה (fut. יְחַלֶּה ; ap. יְחַלֶּה (fut. חַלֹּה ; imp. ap. יָחַל (fut. מַּבּי ; imp. ap. יָחַל (fut. מַבּי ; imp. ap. יָחַל (פַּנִים to beseech, to implore, to pray, to entreat (always with בְּיַחַל (פַּנִים and Moses besought the Lord Ex.32,11; בְּיַחַלוֹ עַשִּׁירֵי the rich among the people shall entreat thy favor Ps.45,13; yerb. n. sf. אָר. אֹר. זֹרְיֹא is my

entreaty Ps.77,11 (see also Pi. of חְלְּה I.).

ר בולה (c. בולה , pl. בולה) f. cake. הַלָּה (c. בולה

הַלְּוֹם (pl. חֲלֹמוֹת m. dream חֲלֹנְלְּהְ הַלְּיִלְה in a dream by night Gen. 20,3; בְּחַלוֹם בְּעוּף he shall fly away as a dream Jb.20,8; בעל הַחְלמות the dreamer Gen.37,19.

, חַלוֹנוֹת. בּחַלוֹנִים l.; pl. יָחַלוֹנִים. מַחלּוֹנִים. c. חֲלּוֹנִים com. hole, window בַּעַר through the window Gen. בּהַלוֹנָי; he cutteth him out windows Jer.22,14 (מַלוֹנָי is regarded as a plural; acc. Fuerst one manuscript reads).

קלֹן pr. n. 1) a city in Moab Jer. 48.21, perhaps same as אַרוֹן .— 2) a Levitic city in Judah Josh. 15,21 = תְּלֵבוֹן.

קול ה. passing away, departure, decease קני חֵלוֹף children of decease, i. e. mortals Pr.31,8 (Eng. Bible: such as are appointed to destruction).

קלוְשְה (from חֲלֵים) f. overcoming, defeat קול ענות חַלוּשְה the outcry of defeat Ex.32.18.

תֹבְת pr. n. an Assyrian province to which the ten tribes were carried by Shalmaneser (prob. Calachene on the borders of Armenia). אחלתו pr. n. a place in Judah.

תְלְחְלָת (redupl. from הוֹלְחְלָת) f. trembling, terror, pain.

יוֹרְמוּ only Hiph. to ascertain: נַיְחָלְמוּ and they ascertained wheth er it was from him 1K.20,33 (יַּנְיְלְמוּ for וַנִּחְלְמוּ, as וַנִּחְלְמוּ). 14,22 for וַנְּרָבְיקוּ.

יוֹלי (pl. מְלְאִים m. 1) ornament, trinket.— 2) pr. n. a city in Asher.

יִתְלִים, sf. יְבְיִם, pl. יְבְיִם, sf. יְבְיִם, sf. יְבְיִם, sf. יִבְיִם, sf. יִבְיִם, sf. יִבְיִם, sf. יִבְיִם, m. 1) sickness, illness Deut.7,15; Is.1,5.— 2) grief, affliction Is.55,3 a. 4.— יִבְיִים Ec.5,16

קּילִים f. ornament Hos.2,15 (בְּילִים f. ornament Hos.2,15 (בִּילִים f. ornament Hos.2,15 (בַּילִים f. ornament Hos.2,15 (בַילִים f. ornament Hos.2,15 (בַּילִים f. ornament Hos.2,15 (בַּילְים f. ornament Hos.2,15 (בַּילְים f. ornament f. ornament Hos.2,15 (בַּילְים f. ornament f.

ותלילה (from חַבַל II.) interj. profane be it! far be it. God forbid! 18. 14,45; 20,2; usually with 5 of the person and with D before inf. or חַלִילָה לִּי מֵעֲשוֹת following: חַלִּילָה לִי ואת God forbid that I should do this thing Gen.44,7; סָלִילָה לָאֵל אַרְשֵׁע far be it from God, that he should do wickedness Jb.34,10; also with D of the person by whom something is forbidden: חַרִילָה my God for לי מָאֶלהַי מִעשוֹת זאת bid it me (literally: it is forbidden to me by my God), that I should do this thing 1Chr.11,19; לַנוּ מְמֶנוּ לִמְרד בַּיִינָ far be it from us (literally: it is forbidden to us by him), that we should rebel against the Lord Jos. 22,29;

with אַ and fut. it expresses a solemn promise r to do a thing: חַלִּילָה יִי אִם אַבַּלע וְאָם אַיֹּטְרִיּח far be it from me, that I should swallow or destroy 2S.20,20.

קליפה (pl. חַלִּיפֹת, חַלִּיפֹּה) f. 1) they have אין חליפות למו they have no changes Ps.55,20 (Stb.; there are no changes in them for the better).— 2) alternation, relief; וּלַיפָּתִי אָבָאָי אָ<u>יח</u>ל עַר־בּוֹא חַלִּיפָּתִי *fig.* all the days of my war-service will I wait till my relief come Jb.14,14; חַלִיפוֹתוֹצְבָא עִמִּי hosts alternately relieving one another are against me 10,17 (Stb.: alternate hosts of misfortunes are against me) .- 3) change of garments, suit of clothes עֵשֶׂר חַלְפוֹת בְּנָדִים ten changes (i. e. suits) of garments Jud. 14, 12; also without v. 19.— 4) adv. by courses. alternately 1K.5,25.

וְחַלִּיצוֹת, הַלְיצָה (pl. חַלִּיצוֹת) f. armor (others; spoil)

דלך to be dark; fig. to be wretched.

מלְבָּה ְּ חְלֵבְה adj. poor wretched, unfortunate Ps.10,8; pl. מַלְבָּאִים v. 10 (Kri מְלַבְּאִים host of the wretched).

I. to he pierced, perforated; fig. wounded לְבִּי חָלֵל בְּקּרְבִּי my heart is wounded within me Ps. 109,22.

Po. חוֹלֵל to pierce, to wound; pt. f. יחֹלֵלֶת תַּנְּין who hath wounded the dragon (i. e. Egypt) Is.51,9. Pi. אָבֶר בּוֹר מִחַלְל in the hand of him that woundeth (Eng. Bible: slayeth) thee Ez.28,9.— 2) to play on a pipe or flute בְּחַלְלִים and the people played on the flutes 1K.1,40.

Hiph to sorrow, to grieve נַיָּחָלּוּ שָׁרִים they shall sorrow a little through the burden f the king of princes Hos.8,10.

Pu. אַחוֹלֵל to be pierced, wounded, slain; pt. p. מְחִלְּל wounded Is.50,5 and אָחְלָל , pl. c. מְחָלְל pierced (or slain) Ez.32,26.

Pi. אָחַלָּל (fut. יִחַלֵּל ; pt. אָחַלְּל ; inf. אָחַ , sf. יִחַלֵּל) to profane, to defile, to violate, to break חַלֵּל he hath broken his covenant Ps.55,21; יְחַלֶּלְהְ thou hast violated my sabbaths Ez.22,8; יְצוֹעִי הַּלְּלַהְ יִצוֹעִי הַלְּלַהְ יִצוֹעִי הַלְּלַהְ יִצוֹעִי הַלְּלָהְ יִצוֹעִי הַלְּלָהְ יִצוֹעִי הַלְּלָהְ יִצוֹעִי הַלְּלָהְ יִצוֹעִי הַלְּלָהְ יִצוֹעִי הַלְּלָהְ יִבְּעָהָהְ זְּלִי יִבְּעָהָהְ זְּלִי יִבְּעָהָהְ זְּלִי יִבְּעָהָהְ זְלִי וּבְּעָהָהְ זְלִי יִבְּעָהָהְ זְלִי וּבְּעָהָהְ זְלִי יִבְּעָהָהְ זְלִי יִבְּעָהָהְ זְלְיִהְ זְלִי וּבְּעָהְהְ זְלִי יִבְּעָהְהְ זְלִי זְלְיִהְ זְּלִי זְּבְּעָהְהְ זְלִי זְּבְּעָהְהְ זְּלְיִהְ זְלְיִי יִבְּעָהְהְ זְלְיִי וְבְּעָהְהְ זְּלְיִבְּיִי וְּבְּיִבְּיִי וְבִּיּבְיִי וְבִּיבְּיִהְ זְּבְּיִבְּיִי בְּבְּיִבְּיִי וְבְּיִבְּיִי וְבִּיְבְּיִי וְּבְּעָהְהְ זְּבְּיִבְיִי הְּבִּייִ בְּיִבְיהְ זְּבְּיִי בְּעָהְהְ זְּבְּיִי בְּבְיִהְוֹ זְּבְּיִבְּיִי בְּבְּיִהְ זְּבְּיִבְיִי וְּבְּבְיִבְּיִי וְבִיבְּיִי בְּבְּבְיִהְ וְּבְּבְיִבְּיִי בְּבְּבְיהְ זְּבְיּבְיּבְיִי בְּבְּבְיהְ זְּבְּיִי בְּבְּבְיהְ זְּבְּיִי בְּיִיבְּיִי בְּבְיהְרְ זְּבְּיִי בְּבְיהְרְ זְּבְּיִי בְּבְיּבְיּבְּיִי בְּבִייִי בְּבְּיבְיהְ זִּי בְּבִּיבְיי בְּבִּייִי בְּבִּייִי בְּבִּייִי בְּיִי בְּבִּייִי בְּיִי בְּעִייִר בְּיִי בְּבְּיבְייִי בְּבִּייִי בְּיִּבְייִי בְּיבְּייִי בְּייִי בְּבִּייִי בְּיִי בְּיִבְּיי בְּיִי בְּבִּייִי בְּיִי בְּיִבְּיי בְּיִי בְּבִּייִי בְּיִייִי בְּיִי בְּיִי בְּבִייִי בְּיִי בְּיִבְּי בְּיִי בְּיִבְיּי בְּבְּיִי בְּיִיבְּיִי בְּיִיּיְיִי בְּיִבְייִי בְּיּבְיּיִי בְּיִייִי בְּיבְייִי בְּיבְייִייְיִי בְּיִייִי בְּיִבְייִי בְּיִיבְייִי בְּיִבְייִי בְּיִייִייִי בְּיִייְיִי בְּיִייִיי בְּיִיי בְּיִייי בְּייִיי בְּיִייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּייי בְּייִיי בְּייִיי בְּייי בְּייִיי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּיייי בְּיייי בְּייִייי בְיייִיייי בְּייבְייי בְיייי בְיייייי בְּייייִייי בְּיייייייי בְּיייי בְּיייייייי בְּיייי

Hiph. 5대급 to break, to profane;

fut. אַ יַחַל דְבַרוֹ he shall not break his word Num 30, 3; אראַתל אָתר ו שׁם קרשׁי I shall not let them profane my holy name Ez. 39,7. אַר ווו. Hiph. הַחַלְּתִי (1 בַּחַלְּתִי, 3 pl. ַםְחַל : יָהָחָל : הָחָלוּ ; mf. הָחֵלוּ ; הָחֵלוּ sf. הַחָלוּ בָהוֹת to begin עִינֵיו הַחַלוּ his eyes began [to grow] dim ו S. 3, 2; בּיִּוֹם הַנֻּה אֲחֵל this day will I begin Deut. 2, 5; and Noah וַיָּחֶלּ נחַ אִישׁ הָאֵּרְמָה began [to be] an husbandman Gen. 9, 20; הָחֵל וְכַּלֵה beginning and finishing (i. e. from beginning to end) 1S. 3, 12; *imp.* הַוֹלָּ begin to possess Deut.2,24.

Hoph. אַז הוֹחֵל to be begun אַז הוֹחַל then it was begun (i. e. men began) to call upon the name of the Lord Gen.4,26.

their children בְּלֵמְלִי (fut. בְּלֵמְלִי their children becmoe strong בְּלֵמְלִי בְּלֵמְל their children בְּלֵמְל בְנִיהֶּם thave dreamed a dream Gen.37,9.

Hiph. הַחְלֵּים (fut. יַחַלִּים) 1) to make sound or strong, to recover

so thou wilt recover me, and make me to live Is.38,16.— 2) to cause to dream; pt. pl. מַחַלְּמִים שַׁחְלָּמִים ye cause to be dreamed Jer.29,8 (acc. Stb. in the Chaldaic manner for מַחַלִּיִם).

עלֶם pr. n. m. Zch.6,14 = חֵלֶם v. 10.

תְּלֶם Ch. (def. הָּוְלְמָי, sf. הָּוֹלְמָי; pl. הָדְּמָי הוּ, מִוּלְמָי הוּ הַרָּמִין m. dream.

קּבְּׁמוֹן f. yolk (comp. Talm. הַלְּּמֵּהְת הוֹלְמוֹּת the slime of a yolk, i. e. the white of an egg Jh.6,6.

מִצוּר m. hard stone, flint מְצוּר מְעוֹישׁ out of the rock of flint Deut.8,15; c. חַלְּמִישׁ צוּר flinty rock 32,13.

pr. n. m. חלן

וְחַלֵּף (fut. יְחַלֹּף) בוֹ to pass הָּלָּף לאָם וָהָלאָה thou shalt pass on forward from there 1S.10,3; fig. they have transgressed חַלְפוּ חֹק the ordinance Is.24,5; with accus. and ב: to pass through וָחָלָפָה and she had passed (i. e. pierced) through his temples Jud. the bow הַּחָלְפָּהוּ לֵשֶׁת נְחוֹשֶׁה ; of copper shall pass (pierce) him through Jb.20,24; וְחָלֵף בִּיהוּרָה and he shall pass through Judah Is 8,8; of the rain: to be over 교육기 the rain is over and חַלַף הַלַּךְ לוֹ gone Cant.2,11.— 2) to vanish, to disappear וָהָאֶלִילִים בָּלָּיל וַחַלֹּף and the idols shall utterly disappear (Eng Bible: he will utterly abolish).— 3) to change בַּבַּקָר

קליר יַחַלּף in the morning [they grow]like the grasswhich changeth Ps.90,5; אַז חֲבֹף רוּחַ וַיִּעָבר וְאָשֵׁם then shall his spirit change and he shall pass over and offend Hab.1,11 (Ges.: then his spirit becomes proud and he transgresses and is guilty).

(fut, י<u>חליף, וחליף, (fut, טיחליף</u>) 1) to change, to change into, to and וָהַחַלִּיפּוּ שָּׁמָלֹתִיכֶּם and change your garments Gen.35,2; וַהָחֶלִיף אֶת־־מַשֹּׁבְּרָתִּי צֵשֶּׁרָת מנִים and he changed my wages ten times; Gen.31,7; שָׁקָמִים נְּדָעוּ וַאֲבָוִים sycamores are cut down, but we will change them into cedars Is.9,9.— 2) to renew יַלְאָמָים and let the people renew their strength Is.41,1; fig. of the bow: קשָׁתִי בִּיָרִי תַחַלִיף and my bow is renewed in my hand Jb. 29,20.— 3) to sprout אָם יַבָּרֵת וַעוֹר if it be cut down, it will יַחַלִיף sprout again Jb.14,7.

Ch. (fut. pl. יְחַלְפוּן) to change, to pass (of time) Dan.4,13.

prop. exchange, hence: prep. for their service Num.18,21.

קלה pr. n. a city in Naphtali.

נם תַּנִין (תַלוּץ , pt. p. יְחַלּץ 1) to loose, to put off, to draw out וָנַצִילְךְּ בו תַּנִין מִצִיל בוּלָךְ and put off thy shoe from thy foot Is.20,2; ישר פירוי. even the jackals draw out the breast Lam. 4, 3: יווי בּיוּוּ בְּּוֹי וּשׁר the house of him that hath his shoe loosed Deut.25,10.—
2) intr. to withdraw חַלֵּץ מִהָּם he hath withdrawn himself from them Hos.5.6.

Niph. נְחֶבִיץ (fut. יְחָבִיץ) to be loosed, to be drawn out, to be delivered צַּדִיק מִצְּרָה נָחָבִיץ the righteous is delivered out of trouble Pr.11,8; לְנַעֵן וְדִידִיף that thy beloved may be delivered Ps.60,7.

Pi יְחַלְצוֹ (fut. יְחַלֵּץ) 1) to draw out, to take away יוְחַלְצוֹ אֶת הַאָּבְנִים they shall draw out (take away) the stones Lev.14,10.— 2) to deliver my not הַלְצְהַ נַפְשִׁי מְשָׁוּץ hou hast delivered my soul from death Ps. 116,8; imp. בַּלְּצִי בַּלְּצִי deliver my soul 6,6.— 3) to rob, to take from soul 6,6.— 3) to rob, to take from aught from my enemy without cause Ps.7,5 (Eng. Bible: yea, I have delivered him that without cause is mine enemy).

equip, to arm, to make ready for battle הְלִיץ בָּבְי man armed for war Num.32,27; קליץ בְּבָּי principally signifies the front warriors, the vanguard הַּחָלוּץ הַבְּר וְלִבְּי the vanguard הַלְּבִי הָּבּר the vanguard went before them Jos. 6,13 (opposite אַמַבּי prear-guard).

Nuph. נְהָבְץׁ (fut. מְהַבִּץ) to be equipped, to arm oneself הַחָלְצוּ arm some of מִאִהָּכָם אַנְשִׁים לַצְבָּץ yourselves unto the war Num 31,3.

Hiph קֹחָלִיץ to make strong, vigorous עַּנְכּוֹתָיךְ יַחַלִּיץ he will make thy bones vigorous (Eng. Bible: fat) Is.58,11.

strength, vigor; see יְבִילִים loins (prop. strength, vigor; see יְבִילִים וּוֹר.) אַנִים מַחְלִינִים מַחְלִינִים מַחְלַצִים מַחְלַצִים מַחְלַצִים upon the loins ls.32,11; fig אַנִּיִּם מִיּחָלָיִים gird up... thy loins (i. e. prepare thyself for the encounter) Jb.38,3; אַנִיּה וַבְּצִיה מַחְלָצִיה מַחְלָצִיה מַחְלָצִיה מַחְלָצִיה מַחְלָצִיה מַחְלָצִיה מַחְלָצִיה מַחְלָצִיה מַחְלָצִיה וּנִיּא אַנִּיה וּנִבְּיִים מַחְלָצִיה מַחְלָצִיה מַחְלָצִיה מַחְלָצִיה מַחְלָצִיה מַחְלָצִיה וּנִיּא אַנִּיה זְנִיּא אַנִּיה זְּנִיה מַחְלָצִיה מַחְלַצִיה מַחְלָצִיה מַחְלָּצִיה מַחְלָּצִיה מַחְלְצִיה מִּיְּבְים מַחְלָּצִיה מִּיְּבְים מַחְלָצִיה מִּיְבְים מַחְלָצִיה מִּיְבְּים מַחְלָּצִיה מִּיְבְּים מִּיְבְּים מַחְלָּצִיה מִּיִּבְים מִּיְבְּיִּבְים מַחְלָּצִיה מִּיְבְּיִּבְים מִּיְבְּיִּים מִּיְבְּיִּים מִּיְבְּיִים מִּיְבְּיִים מִּיְבְּיִּים מִּיִּבְים מִּיבְּים מִּיבְּים מִּיבְּים מִּיבְּיִים מִּיבְּים מִּיבְּים מִּיבְּים מִּיבְּיִּים מִּיבְּים מִּיבְּיִּים מִּיבְּים מִּיִים מִּיִּים מִּיבְּיִים מִּיבְּיִים מִּיִּים מִּיבְּיִים מִּיבְּיִים מִּיבְּיִים מִּיִּים מִּיִּים מִּיְיִּים מִּיְיִים מִּיְיִּים מִּיְיִים מִּיְיִים מִּיְיִים מִּיְיִים מִּיְיִּים מִּיְיִּים מִּיְיִּים מִּיְיִּים מִּיְיִּים מִּיְיִים מִּיְיִים מִּיְיִים מִּיְיִים מִּיְיִים מִּיְיִּים מִּיְיִּים מִּיְיִּים מִּיְיִים מִּיְיִּים מִּיְיִים מִּיְיִּים מִּיְים מִּיְיִּים מִּיְיִים מִּיים מִּיְיִים מִּיְים מִּיְיים מִּיְיְיוּיל מִּיְיים מִּיְים מִּיים מִּיְיים מִּיְיּים מִּיְים מִּיְים מִּים מִּיְים מִּיים מִּיים מִּיּים מִּיְיים מִּיְיים מִּיְיִים מִּיְיְיִים מִּיְיִים מִּיְיִים מְיִּים מִּיְיִּים מִּיְיִים מִּיְיִים מִּיְיִים מִּיְיים מִּיְיְיים מִּיְיִים מִּיים מִּיְיְיים מִּיְיְיים מִּיְיְיים מְיּים מִייְים מִּיְיים מִּיְיים מִּיְיְיים מְיּים מְיּים מִּיְיים

קלֶץ pr. n. m. 1Chr.11,27 = חֶלֶץ 2S. 23,26.

יְיֵלֶי *pr. n. m.* 1Chr.2,39, but in 2S. 23,26 for יְלֶיהָ.

יַּבְלָצִיִם see הַלָּצִיִם.

ונים וועל איניים (נים לא I. (fut. לא pl. אף 1) to divide, to part איניים (זים לא 1) and they divided the land Jos. 14,5; איניים they shall part alike 18.30,24; מַבְּלָּאוֹ שָׁלֵל אִינִייִם divide the spoil of your enemies Jos.22,8; with שונים לא מון עם־בּנָּב with איניים עם־בּנָב שׁל שׁל שׁל שׁל שׁל איניים אול whoso is partner with a thief Pr.29,24; with איניים לא חַבַּק לָהּ בַּבִּינָה nor hath he imparted to her understanding Jb.39,17; tr. to be divided

לְבָּל their heart is divided Hos. לְבָּל (Fuerst a Stb.: their heart is hypocritical; see בְּלְוֹיִם אֲשֶׁר חֲלֹק the Levites, whom David had distributed in the house of the Lord 2Chr.23,18.

בּישִׁרְאֵל (fut. מְחֵלֵּחָ 1) to divide לְּבָּים (fut. מְחֵלֵּחְ 1) to divide the spoil Ex.15,9; with 5: to divide among, to distribute, to assign a portion to distribute, to assign a portion aided (distributed) the land among them 1K.16,6; בְּרַבִּים אֲחַלֵּחְלּילִי בְּרַבִּים I will assign him a portion among the great Is.53,12; בְּיִבְּיִם בַּקְּרָ בְּיִבְיִם his hand hath divided (distributed) it among them by line 34,17.—2) to disperse בּיִבִּיִבְּרַ וֹאָבִיִּיִם I will disperse them in Jacob and scatter them in Israel Gen.49.7.

🏞 אָלְתְ (fut. אַיַּחְלֵין) to be divided

of a spoil divided Is.33,23; וְאַרְמְתְּהְ בַּחֶבְּל תְּחְבָּל then is the prey הַחָבָל וְאַרְמְתְּהְ and thy land shall be divided by line Am.7,17.

Hiph. to obtain one's share; only inf. מַשְּׁם (רְיֹחָלִיק) בְּיֹחָלִיק (בְּיִחָלִיק) אָלְיִּלְיּם (בֹּיְחַלִיק) לְיִבְּיּלְם (בֹּיִחָלִיק) to obtain his share thence Jer.37, 12 (Eng. Bible: to separate himself thence; others: to slip away, from בְּיַלְּם (בֹּיִחְלָּם) ווֹ.).

Hithp. דָּהְחַלְּא to divide among themselves חַבְּקוֹם and they shall divide it among themselves into seven parts Jos.18,5.

II. to be smooth אָלְקּלְ מַחֲמָאוֹת the words of his mouth were smoother than butter Ps.55,22; fig. to be flattering, hypocritical מַלַק לְבָּם Hos.10,2 (but see interpretation of this passage under בְּיַבָּם I.).

Hiph. הָחֶלִיק (fut, pt); pt. מַחַלִיק (מַחַלִיק to make smooth (מַחַלִיק שׁמִישׁ he that smootheth with the hammer Is.47,7; fig. to be smooth with the tongue, to flatter מַחַרִיק he that flattereth with the tongue Pr.28,23; אֲמָבֶיהָ הָחֲלִיבָה who flattereth with her words 2, וּהָחֶלִיק אַלָּיו בּעִינָיו : אֶל with הָחֶלִיק he flattered him in his eyes Ps. 36,3; with נָבֶר מַחַלִּיק עַל רָעָהוּ נַבֶר a man that flattereth his neighbor Pr.29,5.— 2) acc. some: to pass smoothly, to slip away לַחֵלָק מִשָּׁם to slip away thence Jer. 37,12 (see also Hiph. of חַבֹּק I.).

אִישׁ adj. 1) smooth, bald, bare אִישׁ אָישׁ pַּבְּּהְ adj. 1) smooth, i. e. hairless) man Gen.27,11; בְּהַרְ הָּהְרָּלְיִ the bare (i. e. woodless) mountain Jos.11,17; pl. f. בְּּהָר בְּּרָלְיִּלְיִּתְּ 2) fig. smooth, flattering בְּּרָתְ a flattering mouth Pr.26,28; pl. f. בְּּרַתְּיִלְיִנְיִּ smooth things Is.30,10; שִׁפַּת בְּּרַתְּהַ flattering lips Ps.12,3.

חֵלֶק (sf. חֶלְּקִים; pl. חֲלָקִים, c. חֶלֶּקוֹ, ל. m. 1) part, portion, share, lot the portion of the included בולק המּצְשִׁים men Gen.14,24; חֵלֶּק בְּחֵלֶּק portion as portion, i. e. like parts Deut. into seven לַשָּׁבְעָה חַלָּקִים parts Jos.18,5; of one's part in a conversation: אַנִי חָלִקי I will answer also my part, i. e. have my say Jb.32,17; with □: something to do with אין לָנוּ חֵבֶּק we have no part in David, i. e. we have nothing to do with him 2S.20,1; poet. חֵבֶּק יַעַקב the portion of Jacob, i. e. Jehovah Jer.10,16 a. חֵלֶק יָהוָה the portion of Jehovah, i. e. the people of Israel Deut.32,9; חֵלֶק אֱלוֹהַ Jb.31,2 lot appointed of God.— 2) portion of land, field 2K. 9, 10, 36 a. 37 (בְּלֶּבֶה); poet. land (as opposite to the sea) Am.7,4.- 3) smoothness, flattery בָּחָלֶק שְּׁבְּתִיהָ with the flattery of her lips Pr.7,21; he that speakcth לְחַלֵּק וַנִּיד הַעִּים flattery to his friends Jb. 17,5. הלכן m. prop. smooth stone, hence: an idol formed of smooth stone; פַחַלַקי נַחַל חֶלֵקְהְ הַם הָם C. בָּחַלָקי נַחַל אוֹרְגֹים with the smooth stones (i. e. idols) of the valley is thy portion; they, they are thy lot Is.57,6.

מלֵלִים adj. smooth; only pl. c. חַלֵּלִים smooth stones (prop. the smooth ones of stones) 18,17,40.

רַבְּקָם Ch. (sf. הַבְּלָם) m. portion, lot.

(c. תַּלְקַת (c. תָּלְקַת (c. תָּלְקַת (c. תָּלְקַת (c. תָּלְקַת (c. תָלְקַת (c. קַלְקַת (c. קַלְקַת (c. קַלְקַת (c. קַלְקַת (c. קַלְקַת (c. קַלְקַת (c. קַלְּקַת (c. קַלְקַת (c. קַלְקַרַת (c. קַלְקַת (c. קַלְקַרַת (c. קַבְּקַרַת (c. קַבַרָּקַרַת (c. קַבְּקַרַת (c. קַבַּקַרַת (c. קַבַּקַרַת (c. קַבַּקַרַת (c. קַבְּקַרַת (c. קַבְּקַרַת (c. קַבָּקרַת (c. קַבָּקרַת (c. קַבָּקרַת (c. קַבָּקרַת (c. קַבָּקרַת (c. קַבָּקרַת (c. קַבַּקרַת (c. קבּבּקרַת (c. קבּבּרָקר))) קבונייים (c. קבּבּרָקר)) קבוניים (c. קבּבּרָקר)) קבונים (c. קבּבּרָקר)) קבונים (c. קבּבּרָקר)) קביים (c. קבּבּרָקר)) קביים (c. קבּבּרָקר)) קביים (c. קבּבּרָקר)) קביקרים (c. קבּבּרָקר)) קביים (c. קבּבּרָקר)) קביים (c. קבּבּרָקרר)) קביים (c. קבּבָּרָרָקרר)) קבּבּרָקרר) (c. קבּבּרָקרר)) קביים (c. קבּבָּרָרָקרר)) קביים (c. קבּבָּרַרְקרר)) קביים (c. קבּבָּרָרָר)) (c. קבּבָּרָר) (c. קבּבְּרַרְבָּרַרְרָר) (c. קבּבְּרַרְבָּרָר) (c. קבּבְּרַרְרָר) (c. קבּבְרַרְבָּרַרְרָר) (c. קבּבְרַרְרָר) (c. קבּבְרָר) (c. קבּבְרָר) (c. קבּרָרָר) (c. קבּבְרָר) (c. קבּרָרָר) (c. קבּרָרָר) (c. קבּרָרָר) (c. קבּרָרָר) (c. קבּרָרָר) (c. קבּרָרְרָרַרָר) (c. קבּרָרָר) (c. קבּרָרְרָרַרְרָרָר) (c. קבּרָרַרְרָרַרְרָרָר) (c. קבּרַרְרָרַרְ

tery; only pl. חַלְקוֹת f. smooth thing, flattery; only pl. חַלְקוֹת חָלֵקוֹת, הַלְקוֹת smooth things Is.30,10; חַלְקוֹת flattering lips Ps.12,4 (see also under מְּבָרִי יַחְנִיף בַּחְלֵקוֹת ; (חְלָק and such as do wickedly against the covenant shall he corrupt by flatteries Dan.11,32.

הלקה f. partition, division.

יָהָלַק pr. n. m.

תלקיה, הלקיה, pr. n. 1) high priest at the time of Josiah 2K.22,8.—2) father of the prophet Jeremiah.—3) name of other persons.

pery places Ps.35,6; Jer.23,12.— 2) flattering speech, flattery Dan. 11,21 a. 34.

קרת, הָלְבְּתְת pr. n. Levitical city in Asher Jos.19,25; 21,31

1Chr.6,60, with ה loc. חָלְּחָה Jos. 19,34.

less אָבֶר יְמוּת וֹנְהָרָשׁ but man dieth and becometh powerless Jb.14,10 (Eng. Bible: and wasteth away).—
2) fut. tr. to weaken, to discomfit, to conquer יַּבְּרָל שׁ יִּהוֹשְׁעַ אָתר and Joshua discomfited Amaek Ex.17,13; pt. שׁבָּר conqueror, ruler Is.14,12.

מַלְבְּשׁ adj. weak, feeble.

םְּחָ וֹ, (from חמה 1.; sf. חְמִיךָ, חָמְיָם, חָמְיִם father-in-law.

חַת II. adj. warm, hot Jos.9,12.

רה III. (from מות) pr. n. son of Noah Gen.10,6, ancestor of African peoples: Egyptians, Ethiopians, etc.

הת m. warmth, heat החם לֶּחֶם hot bread 1S.21,7.

יתם (=D II.) adj. warm, warming; יחוץ pl. בְּנְרֵיךְ חַמִּים thy garments are warm Jb.37,17.

אר. to become thick, to coagulate, whence הְמָאָהָ. See also

אַבְהָ (בּחְבְהַ) f. wrath, fury.

אבְת, אבְת Ch. f. anger, wrath.

קּמְאָה (from אָם) f. 1) curds, cream Gen 18;8; Is.7,22.— 2) butter Pr. 30,33; pl. אָםְמִאֹר, see אַבְּחָמָאֹר.

לְּמֵל (fut. יְחָמֹד , 1 pl. יְחָמֹד (fut. מְּנְחָמֹד , 1 pl. וּנְחָמֹד (fut. היי , 1 pl. קמָד (fut. היי , 1 pl. היי) וויי (fut. היי , 1 pl. היי , 1 pl. היי) וויי (fut. היי , 1 pl. היי , 1 pl. היי) וויי (fut. היי , 1 pl. היי , 1 pl. היי) וויי (fut. היי , 1 pl. היי , 1 pl. היי) וויי (fut. היי , 1 pl. היי , 1 pl. היי) וויי (fut. היי , 1 pl. היי , 1 pl. היי) וויי (fut. היי , 1 pl. היי , 1 pl. היי) וויי (fut. היי , 1 pl. היי , 1 pl. היי) וויי (fut. היי , 1 pl. היי , 1 pl. היי) וויי (fut. היי , 1 pl. היי , 1 pl. היי) וויי (fut. היי , 1 pl. היי , 1 pl. היי , 1 pl. היי) וויי (fut. היי , 1 pl. היי , 1 pl. היי) וויי (fut. היי , 1 pl. היי , 1 pl.

24; לא תַחָמד בֵּית רֵעֶך thou shalt not covet thy neighbor's house וַלָּצִים לַצוֹן חַמָרוּ לָּהֶם (Ex.20, 17 and the scorners delight in their scorning Pr.1,22; pt. p. מור desired, desirable, hence: a) as adj.: חַמוּרוֹת כַּוָּהָב precious, goodly precious as gold Ezr. 8,27; בָּוֶרֵי the goodly garments גַשָּׂוּ... הַחַמְרוֹת of Esau Gen.27,17. b) as a n.: beauty, delight וַהַמָּם כַּעַשׁ חַמוּדוֹ thou makest his beauty to consume away like a moth Ps.39,12; and their de וַחַמוּרֵיהָם בַּלּ־יוֹעִילּוּ lightful things shall not profit Is.44,9.

Nuph. only pt. לְמִרְאָר desirable, pleasant, precious בְּלּרִיעִיץ נָּוּוְמָּד every tree that is pleasant to the sight Gen.2.9; בּנְּחְמָרִים מִינְּהָב more desirable (or precious) than gold Ps.19,11.

Pi. קּצָלוֹ to wish ardently בְּצָלוֹ חַמֵּרְתִּי under his shadow do l ardently wish to be Cant.2,3.

ת. desirableness, pleasantness, loveliness; as adj:: מָּבֶר חַּלְּרֵי חָבֶּר desirable (lovely) young men ½z.23,6; קבָּר pleasant fields ls.32,12.

נְּגֶּלֶ הְ (c. חַמְבָּה) f. 1) desire בְּלֵא חָמְבָּה he departed without being desired (i. e. regretted by none) 2Chr.21,20.— 2) something desirable, object of delight לְמִי to whom belongeth all that is desirable in Israel? 1S.9,20 (Eng. Bible: on whom is all the desire of Israel?); חֲמַבַּה the delight of women Dan. 11,37 (in reference to an idol worshipped by Syrian women).—3) pleasantness, excellence; as adj.: חֲבָּהָר יְיִהְאָהָ a pleasant land Ez.26,12; הַבְּהָר הָיִהְיִּ הַיִּהְרָה יִי הָיִּהְרָה הַיִּבְּיה שׁלְּבָּה my pleasant portion Jer. 12,10.

בּגְרֵי חַקְּרוֹת, חְמָרוֹת, חְמְרוֹת precious things בּגְרֵי חֲקְרוֹת as adj.: בְּגַרִי חֲקְרוֹת קַבְּרוֹת precious vessels (or jewels) 2Chr.20,25; חַמְרוֹת pleasant bread (savory food) Dan.10,3; חֹקרוֹת אָרָוֹת יִי one greatly heloved v. li; with omission of בָּי יִאִישׁ חַמְרוֹת אָבְּה thou art greatly beloved 9,23.

ן קְּבְיֶּהְ pr. n. m. Gen. 36, 26 | בְּיִבְּהָ בַּרְ 10hr.1,41.

קבְּהְ (from מְּמָה 3; sf. מְּמְה f. 1) warmth, heat Ps.19,7.— 2) poet. the sun אָּב.24,23 a. Cant.6,10; בְּלֹא without the sun Jb 30,28(Stb.: without sun-light).

קבה (from ממה 3; c. מבּה, sf. יחָבָה, spl. חִבּה, המה (ז ה בּאַר וּהָהָה) הוא ווּ וּהַבּה, ווֹמִיה, מיים היה הַבְּאַר וּהְהַבְּה (ז הַבְּאַר וּהְהַבְּה וּה בּאַר וּהְהַבְּה וּה מוסף and in wrath Deut.29,28; הבָּה מוסף man of wrath (i. e. an angry

man) Pr.15,18; אָבַּחְמַתְּבּ with the fury of his power Dan.8,6; אַבַּחְבָּי fury of wine Hos.7,5 (Eng. Bible: bottles of wine, taking אַבַּחְבָּי נְּישִׁהְ to be identical with אַבְּחָרְ,; poet. מַבְּי יִשְׁהָּוּ he shall drink of the wrath of the Almighty; בִּים חַבִּיי וְשִׁהְּ בַּים חַבִּין וַשְׁהַוּ he cup of wrath (of which God causes the nations to drink).— 2) poison בַּיִבְּי בְּבָּר הַבְּי לְבִיר בְּיִבְּי the poison of a serpent Ps.58,5; עַבְּר יִבְּי וֹבְי וֹשְׁהַ the poison of serpents that crawl in the dust Deut.32,24.— הַבְּהַ לַּבְּר הַבְּיִבְּ butter.

pr. n. m. מוראל

קמולי pr. n. f. wife of king Josiah. חֲמוּלִי pr. n. m. Gen.46,12; gent. חֲמוּלִי אוווי Num.26,21.

기업기 pr. n. 1) a city in Asher Jos. 19.28.— 2) a city in Naphtali 1Chr.6,61.

קרוֹקין (from מְטֵין 3) m. violent man, oppressor (בּוְטֵין); אַשְּׁרוּ הַּטִּין set right the oppressor Is.1,17 (others: relieve the oppressed, taking מְשׁרוּ הַשׁרוּן in a passive sense).

יְאָבָהְ (c. יְאֹבּהְ adj. deep red, purple; prop. pt. p. of יְבָהְ 3, which see בוּהְ (from בְּבָּהְ m. circuit, rounding ing בְּבָּי יִבְּיִבְּי וֹרְבִּין the roundings (Eng. Bible: joints) of thy thighs Cant.7.2.

קמור , המוך (c. המוך, המוך, המור ; pl. המוך, sf. המוך (המור המור, sf. המור ה. 1) ass (acc. Ges. a. Stb. prop. red-skinned

animal, from 기끄럽 2) Gen.12,16; 24,35, etc.; חֵמֹר נְּרֶם a hony (i. e. strong) ass Gen.49,14; קבורַת חַמיר the burial of an ass (i. e. an ignominious burial) Jer.32,19.-2) = חְמֶר a heap; hence the play of words Jud.15,6: בָּלְתִּי הַחֲמוֹר עוברום with the jaw-bone of an ass, a heap, two heaps [have I slain]; Stb., taking מַמוֹר in its first meaning and חַמְרָתִיִם as du. f. of מַמוֹר, renders the phrase: a multitude of asses (in derision of the Philistines). - 3) acc. Fuerst: בים homer (a dry measure) a homer of bread, i. e. as many loaves as can be baked out of a homer (Eng. Bible: an ass laden with bread; prop.: an ass's load of bread) .- 4) pr. n. m. Gen.34,2.

אוֹתְ (sf. אָתְוֹמתֹּ) f. mother-in-law. מוסר to wind, to cringe. קֹמֵשׁ (from מוסח) m. lizard.

תְּבְיל pr n. a place in Judah. בְּלִיל חָמָיץ adj. salted, seasoned בְּלִיל חָמָיץ salted provender Is.30,24.

יםׁמָשֶׁר see חֲמָרִשָּׁר.

קֹמֵל (fut. יְחָמֵל to pity, to have pity, to spare (with חֲבֵל יִחְמֵל יִנְים בַּאֲשֶׁר יַחְמֵל אִישׁ עֵל־בִּנוֹ and f will spare them as a man spareth his own son Mal.3,17; מִי יַחְמֵל who shall have pity upon thee, O Jerusalem Jer.15,5; rarely with אַל הַחִמְלוֹ : עַל for אֵל הַחִמְלוֹ : עַל יִנוֹ אָלַר יִנוֹשְׁלֵם אֵל הַחִמְלוֹ : עַל for אֵל הַחִמְלוֹ : עַל יִנוֹשְׁלַם אַל הַחִמְלוֹ : עַל יִנוֹשְׁלַם אַל אַל הַחַמְלוֹ : עַל יִנוֹשְׁלַם אַל אַל הַחִמְלוֹ : עַל יִנוֹשְׁלַם אָל אַל הַחִמְלוֹ : עַל יִנוֹשְׁלַם אָל אַל הַחִמְלוֹ : עַל יִנוֹשְׁלַם אָל אַל הַחַמְלוֹ יִנְיִים בּעַל יִנוֹשְׁלַם אָל אַל הַחַמְלוֹ יִנְיִים בּעַל יִנוֹשְׁלַם אָל אָל הַעְּיִים בּעִּלוֹ יִנְיִים בּעַל יִנְיִים בּעְּיִלוֹ יִנְיִים בּעָל יִנוֹשְׁיִים בּעְלוֹ יִנְיִים בּעִּים בּעְּיִים בּעְלוֹ יִנְיִים בּעִּים בּעְּיִים בּעְלוֹ יִנְיִים בּעְלוֹ יִים בּעְּיִים בּעְּיִים בּעְּיִים בּעְבִּים בּעְּיִים בּעְבִּים בּעְבִים בּעְּיִים בּעְבִּים בּעְבִּים בּעְבִּים בּעְבִּים בּעְבִּים בּעְבִּים בּעְבְּים בּעְבִּים בּעְבִּים בּעְבִים בּעְבִּים בּעְבִּים בּעְבִּים בּעְבְּים בּעְבְּים בּעְבְּים בּעִּים בּעְבְּים בּעִים בּעְבְּים בּעִים בּעְבְּים בּעְבְּים בּעְבְּים בּעִים בּעְבְּים בּעִים בּעִים בּעְבְּים בּעְבְּים בּעִים בּעְבְּים בּעִים בּעִים בּעִים בּעִים בּעִים בּעִים בּעְבִּים בּעִים בּעִּים בְּעִים בְּיִים בְּעִים בְּעִים בְּעִים בְּעִים בְּעִים בְּיבְּים בְּעִים בְּיִים בְּיִים בְּעִים בְּיבְיּעִים בְּעִים בְּעִים בְּעִים בְּעִים בְּיִּים בְּעִים בְּעִים בְּיִים בְּעִים בְּיִּים בְּעִים בְּעִים בְּעִּים בְּיִים בְּעִים בְּעִים בְּיבְּיוּים בְּיבְּיוּים בְּיִים בְּיִים בְּיבְּיוּים בְּיבְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיבְּיים בְּיִים בְּיבְיִ

יוֹין spare no arrow Jer.50,14; verb. n. יְחָבְיה עָבְיה to have pity upon thee Ez.16,5.

הַמְלַה (c. הַמְלֵּח,) f. pity, compassion.

יַחָם (pret. חַם, ו s. חַמּוֹתִי; fut. חַבָּד ; fut. ^ ם רְּיֵּבְ; *inf*. בר, sf. ነውር, once בּחֲמָם Is.47,5) וו to be or become warm לָהֶם tis warm to them, i. e. they are made warm Ec.4,11 ניאמר הָאָח חַמּוֹתִי בּי עָאִיתִי אוּר yea, he warmeth himself and saith, Aha, I am warm, I have seen the fire Is.44,16; of the sun: to wax hot שַׁבֶּשׁ בַּישׁבָּי שמם when the sun waxed hot, it melted Ex.16,2.1.—Inf. DIT, with prefixes: בַּחוֹם הַיּוֹם in the heat of the day Gen. 18,1; וְמִין־רָחֹם יוֹ and there is none warm Hag.1,6; with prefix and sf: 마음마구 in their heat Jer.51,39; once inf. בַּבְּם, with ל: there shall not be אֵין־נַהֶּהֶת לַחִּמְם a coal to warm at Is.47,14.

Niph. מתוֹ, (fut. מתוֹ, a. מתוֹ, pl. ומתוֹ, ומתוֹ, ומתוֹ, ומתוֹ, ומתוֹ, pl. אוֹם לוֹ שׁתוֹ, ומתוֹ, ווֹם לוֹ לוֹ לוֹם לוֹ but he could not become warm IK.1,1; fig. of the glow of feeling or passion: מַלְּיִלְים בְּּאַלִים enflaming themselves with idols Is.57,5; יחַם לְבָּבוֹ they are hot as an oven Hos.7,7; לבנוֹ לוֹבְנוֹ לוֹים לוֹבְנוֹ לוֹם לוֹבְנוֹ לוֹם לוֹבְנוֹ לוֹם לוֹבְנוֹי לוֹם לוֹבְנוֹ לוֹם לוֹבְנוֹי לוֹבְנוֹי לוֹם לוֹבְנוֹי לוֹם לוֹבְנוֹי לוֹבְנוֹי לוֹבְנוֹי לוֹם לוֹבְנוֹי לוֹבְיוֹי לוֹבְיי לוֹבְי לוֹבְיי לוֹבְיי

Pi. 미끄다 (fut. 미끄다) to make warm; fig. to hatch Jb.39,14.

Hithp. בּבְשֵׁי יְהְחַבְּּם to warm oneself בְּבְשֵׁי יִהְחַבְּם and if he were [not] warmed with the fleece of my sheep Jb.31,20.

קּבְּנִים (from הְּבְּנִים sun; only pl. חַבְּנִים, sf. מַבְּנִיכֶּם m. sun-pillar, sun-image (idol of Baal).

מלמ 1) to do violence, to violate oppress not, do אַל־תּנוּ אַל־תַּחְמֹסוּ no violence Jer.22,3; חַמְסוּ תוֹרָה they have violated the law Zph. 3,4.— 2) to wrong, to hurt וְחֹמָאוֹי he that sinneth against בַּפְשׁוֹ me wrongeth his own soul Pr.8, and the plans וֹמִוְמוֹת עֲלֵי תַּחְמֹכוּוּ which ye wrongfully devise against me Jb.21,27 (Stb.: with crafty devices ye attack me) .--3) to tear off, to tear down, to overthrow יַחָמֹם כַּנָּפָן בִּסְרוֹ he shall tear off (shake off) his unripe grapes as the vine Jb.15,33; מַנוֹחָמַם אבן שְבוּן he hath torn down (overthrown) his tabernacle, as if it were of a garden Lam.2,6.

Niph. נְחְמֵם to be stripped or made bare עַקְבְיָךְ thy heels are made bare Jer.13,22.

בּבְּטָי (c. בְּיִבְים אָר ; pl. מיִבְּים m. 1) violence, oppression, wrong, cruelty, injury ייין violence and robbery Am.3,10; בְּיִבְים Pr.3,31 or אִישׁ חֲבְּטִי שְׁרָא Ps.140,2 an oppressor, a violen. man; בְּיבָים a wrongful (false) witness Ex.23,1; הְבָּים בִינוּ מוּנוֹם cruel hatred Ps.25,19;

קיקי my wrong be upon thee Gen.16,5; poet שְּׁהֶּה he drinketh (i. e. experiences) injury Pr.26,6.—2) what is gotten by wrong or violence בְּאִצְרִים הָשָׁת who store up violence (i. e. ill-gotten wealth) Am.3,10.

דְּמֵלִץ; pt. יָהְמֵץ; pt. יָהְמֵּץ; pt. p. p. p. γוֹהְמָץ; verb. n. קֹמִץ; pt. p. prop. to be sharp, sour, hence: to be leavened, to ferment מְלוֹשׁ בָּצִק עַר־ from kneading the dough, until it be leavened Hos.7,4.—

2) to be red יְבִּרִים dyed red in his garments Is.63,1 — 3) ≡ סַבַּתְּ to be violent; pt. יִבְּיִים Is. 1,17 acc. some = pt. p. יִבְּיִים oppressed.

Hithp. דְתְחַמֵּץ to hecome violent, embittered, excited לְבָּכִי my heart is embittered Ps. 73,21.

תְבֵץ m. vinegar.

to turn about, to go away דּוֹרִי חַמַק עָּבְר מינִי חַמַק עָבְר my friend turned around and was gone Cant.5,6.

Hithp. הְהַחַבֵּק prop. to turn about oneself, hence: to go about, to rove about עַר־מָתִי תִּהְחַבְּקוּן how long wilt thou

go about, O (how backs) iding daughter? Jer. 31,21.

קבר (fut. בְּחַבֶּר) 1) to seethe, to foam, to boil up בְּחַבוֹן and the wine is foaming Ps.75,9; יַּהְבִּר נִיבְיוֹן the waters thereof roar and seethe Ps.46,4.— 2) to be red, whence בְּחַבוֹּר, חַבּוֹר, חַבּוֹר, חַבְּיִר, אַבְּחָר מִיבְיוֹן מִיבְּיוֹן מִיבְּיוֹן מִיבְּיוֹן מִיבְיוֹן מִיבְיוֹן מִיבְיוֹן מִיבְיוֹן מִיבְיוֹן מִיבְיוֹן אַבְּרָב בְּחַבָּר בְּחַבְּיִר אָבוֹר בַּחַבְּיִר אָבוֹיִב בּחַבְּיִר בְּחַבְּיִר בְּחַבְּיִר מִיבְיוֹן and she pitched it over with asphalt Ex. 2,3.

Pu. redupl. אַמַרְמָר 1) to be vio-Iently moved, to be troubled בו הַמְני הָבָי my bowels are troubled Lam.2,11.— 2) to burn, to become red פַּנִי הַבְרָי my face is burned (or red) with weeping Jh.16,16.

asphalt (which boils up in the manner of hoiling pitch).

קָּבֶּר (from קְבָּר 1) m. red wine בְּבָּר קבָּר a vineyard of red wine Is. 27,2.

תמר Ch. (def. אֹחֲמָהַ) m. wine.

ת. 1) hoiling, foaming (from הְבֶּר 1); היבר לונים לו

(only du. חַמרתִים) f. heap (בְּחָמֶר a heap, חַמרתִים), מוֹרתִים a heap, two heaps Jud.15,16 (acc. Stb. מָמֵר she-ass; see under חַמֵּרָה).

קרָן pr. n. m. 1Chr.1,41 = בְּחָרָן Gen.36,26.

וֹתְבִישׁ I. prop. to he thick, strong, hence: tr. to equip, to arm for war; only pt. p. מְּשִׁים armed Ex. 13,18; Jos 4,12, etc. (interchanged with מַלְאֵים Jos.4,13).

발크 II. (den. from 배크피) only Pi. 배크 to take a fifth part as a tax Gen.41,34.

עוֹבְייִ I. (from בּיבְייִ) m. fifth part (as a tax) Gen.47,26.

עלְטָה II. (from בּיֹטֲהָ I.) m. abdomen,

paunch 28.2,23 (Eng. Bible: the fifth rib; Stb.: the ilia).

קמְשִׁי, חֲמְשֵׁי , חֲמְשֵׁי , חֲמְשֵׁי , חֲמְשֵׁי , חַמְשִׁית , חַמְשִׁית the fifth Neh.6,5; also the fifth part of something Gen.47,24.

ָחָמֵשׁים see under הַמָשִׁים.

תְּבֶּת (c. חַבְּת, perhaps also חַבְּת Hos.7,5) f. skin-bottle Gen.21,15.

קבת pr. n. a city in Syria Num. 34,8, more fully חַבַּת רַבָּה Am.6,2 or חַבַּת צוֹבָה 2Chr.8,3; later the name of the entire district, to which this city belonged, called in full חַבָּת קרץ Jer.39,5; gent. יְחַבָּת Gen.10.18.

תְּבְּת pr. n. a place in Naphtali Jos.19,35 ביות הארש Jos.21,32 a. מות הארב 1Chr.6,61.

מוברן pr. n. m.

ָרְגָּה ,tut, וַיִּחַן , ap. יַחָגָה ; pt. הֹגָּה , pl. חַגָּה ; imp. חַגָּה , inf. inf. תנות 1) to incline, to hend הַבּוֹת lo! the inclining of the day Jud.19,9 (identical with הַנְּטֹית היים 19,8).— 2) to encamp, to pitch one's tent, to settle, to dwell, and he encamped וַיָּחֵן בְּנַחֵל־נְּרֶר (or pitched his tent) in the valley of Gerar Gen 26,17; וַיָּסְעוּ מָסָכּת they took their journey from Succoth, and encamped in Etham Ex.13,20; וַחַנוּ בָנֵי וַשְּׂבַאָּל and the children איש על־מַחַנָהוּ of Israel shall encamp (pitch their tents), every man by his פַחַנוֹת הַמִּשִּׁבָן (כַּמַתוֹת הַמְּשִׁבָּן הַמַשְׁבַן (סַמַתוֹת הַמְשִׁבָּן when the tabernacle is to be pitched v. 51; with של: to encamp against, to besiege חַנָה עַל־הַעִיר encamp against the city (לַבְּבָּהְ and take it 2S.12,28; pt. sf. he hath scattered the עַּצְמוֹת חֹנַהְ bones of him that encampeth against thee Ps.53,6; with : to encamp round (for defence) חנה the angel of מַלְאַר וְיָ כְּבִיב לִירֵאָיו the Lord encampeth round about them that fear him 34,8; יְהַנִיתִי and I will encamp לְבֵיהִי מִצְּבְה about mine house because of the army Zch.9,8.

הְבָּה pr. n. the mother of the prophet Samuel 1S.1,2.

ּ תְּבוֹן מִי. n. 1) the eldest son of Cain Gen.4,17.— 2) son of Jared Gen.5,18.— 3) son of Reuben Gen.46,9; patr. חֵנֹלִי Num.26,5.

וְבַרְּוֹן pr. n. m.

adj. gracious, merciful.

terb. n. (from בְּבֶּרָח תְּנוֹת אֵל hath God forgotten to be gracious Ps.77,10.—
2) caressing, entreaty רְּהָי וְהָנִיתִי לְּבְנִי בִּטְנִי my breath is strange to my wife, and my caressing to the children of mine own body Jb 19,17.

קְּנָּהְ (from הְנָהְ f. vault, cell, prison; only pl. הֲלָּיֹּה Jer.37,16.

בּתְּאָנְה (fut. בּתֹים: inf. בּתֹּתְה (fut. בּתֹּתְּה : inf. בּתְּאָנְה (fut. בּתְּאָנְה בּתְּיִם: inf. בּתְּאָנְה בּתְּיִם: spice, to fill with juice בְּתְּאָנְה בּתְּיִם: the fig tree spiceth its green figs Cant.2,13 (Eng. Bible: the fig tree putteth forth).— 2) to smbalm ווֹנְתְיוֹם and they embalmed him Gen.50,26; pt p. בּתְּיִם: those which are embalmed 50,3.

תְּהָיוֹ Ch. (=Heb. תְּהָיוֹ) wheat; pl. רְּהָיוֹן Ezr.7,22.

of Manasseh Num.34,23.— 2) a person mentioned in 1Chr.7,39.

man; only pl. sf. נְיָבֶי he armed his trained men Gen. 14,14.

קרינה (from קבן) f. mercy, favor Jer.16,13.

תְנִיתוֹת (from תְּבָּת 1; pl. חָנִיתוֹם a. בְּנִיתוֹם f. spear, lance.

יְבְרָּ (fut. יְחֵנּה: imp. יְחַנּה) 1) to initiate, to teach, to train חַנּהְ בַצַּער

train up a child in the way he should go Pr.22,6.—
2) to dedicate, to consecrate אַשְׁרְּ בְּיָה בִּיִּתְדְשׁ וְלֹא חִנְכוֹ that hath built a new house, and hath not dedicated it Deut.20,5, הַבְּיִּתְ יִיִּ בִיּתְרִיִּעְ וְלֹא חִנְכוֹ and they dedicated (consecrated) the house of the Lord 1K.8,63.

אָבְּרָבוּ (c. (c. בְּיִבְּים) f. dedication מְהַקְרבוּ בִּית־אָלְּהְא and they offered at the dedication of the house of God Ezr.6.16.

לְעָשׂת f. dedication חֲלָכָּה (c. חֲלָכָּה) f. dedication בּילָבָה וְשִּׁחְהָה הַלְּכָּה וְשִּׁחְהָה to celebrate the dedication with joy Neh.12,27; חֻנָּבָּה the dedication of the house Ps.30,1.

וֹתְבֶּם (from תְּ grace) adv. 1) gratuitously, free (prop. by grace) חַבָּח קָּבָּח וֹנִיטוּרָ (prop. by grace) חַבָּח קַבָּח וֹנִיטוּרָ (prop. by grace) חַבָּח קַבּרָת וֹנִיטוּ (prop. by grace) חַבָּח וֹנִיטוּ (prop. by grace) אַין בָּכָּף (prop. by grace) אַין בָּכָּף (prop. by grace) אַין בָּכָּף (prop. by grace) ווֹנְיטוּ (prop. by grace) ווֹנִיטוּ (prop. by grace) ווֹנְיטוּ (prop. by grace) ווּנִיטוּ (prop. by grace) ווּנִיטוּ (prop. by grace) ווֹנִיטוּ (prop. by grace) ווֹנִיטוּ (prop. by grace) ווּנִיטוּ (prop. by grace) ווּנִיטוֹ (prop. by grace

תְּנְמֵל (^ הַנְמֵל) m. coll. hail-stones, hail Ps.78,47 (others: a sort of locusts).

יְחַנְּנֵי ; pt. חוֹנֵן; imp. sf. יְחַנְּנֵי; inf. יַהנוֹן, sf. חַנְנַה , and חַנְנַה) prop. to be inclined (comp. חַנָה), hence: 1) to favor, to be kind or gracious, to pity, to have or shew niercy וֵקְנִים לֹא חֲנָנוֹ they favored not the elders Lam 4,16; יָיָ וֹ בְּיַלְוֹן יִינֹי מתַם and the Lord was gracious unto them 2K.13,23; וְחַנֹּהִי אָת־אַטֵּר ins and I will be gracious to whom I will be gracious Ex.33, 19; בָּי יוֹדֵעַ יִחַבַּנִי יִי who knoweth whether God will be gracious to me 2S.12,22; צַּדִּיק חוֹגַן וְנוֹתָן the righteous sheweth mercy and giveth Ps.37,21; וָאַל יָהִי חוֹגָן לִיתוֹמֶיו neither let there be any to favor nis fatherless children 109, 12; have mercy upon חֲנֵנִי וּשְׁבַע הִּפְלַּהִי me, and near my prayer Ps.4,2 (Ps.9,14 חַנָגְנִי אַתָּם; (חַנָּגְי for חַנָגְנִי אַתָּם; הַעֲּי have pity on me, O my friends Jb. 19,2I; עָת לְחֶנְנָה the time to favor her Ps.102,14.- 2) to give graciously, to bestow, to grant הַוְלַדִים אֲשֶׁר חָנַן אֲלֹהִים (with accus.) הַוְלַדִים the children which God אַת־עַבְּוַּךְּ hath graciously given thy servant Gen. 33,5; חַנוּנוּ אֹתָם grant them to us Jud.21,22 (Eng. Bible: be favorable unto them for our and grant me [תוֹנַתָּהְ חָנֵּנִי and thy law graciously Ps.119,29.

Niph. מהיבחנת to be pitied מהיבחנת how thou art to be pitied Jer.22, 23 (Eng. Bible: how gracious shalt thou be).

Pi. I. חוֹגן (fut. יְחוֹגן; pt. מְחוֹגן) to favor, to have mercy upon, to

pity יְחֹנֵל יְחֹנֵל and they shall favor the dust thereof Ps.102,15: לְּמְחֹנֵן עֲנָוִים אֲשְׁרָיוֹ but he that hath mercy on the poor, happy is he Pr.14,21.

Pi. II. אָתְ (fut. מְבַּוֹן מְנֹלוֹ אַל to make graceful, lovely כֵּי יַחַבּוֹן קוֹלוֹ אַל לְיבֹּוֹ לִי בְּיוֹ לְיבֹּוֹ though he make his voice graceful, believe him not Pr.26, 25 (Eng. Bible: when he speaketh fair, etc.).

Hoph. וְהֵוֹן (fut. יְהוֹן) to be favored, to find favor יַחוֹן בְשָׁע בַל let favor be shown to the wicked, yet will he not learn righteousness Is.26,10; לאֹי ְהַוֹּן בְּעִינְיוֹן his neighbor findeth no favor in his eyes Pr.21,10.

Hithp. וְהַהְחַנְּגוֹ לְּפְנֵּילְ seech, to make supplication (with יִבְּיבְינִי (לְפְנֵּילִ , לֹ, אֶל besought the Lord Deut. 3, 23; l would make supplication to my judge Jb.9,15; plication before thee 2Chr.6,24.

to shew mercy נְיָבוֹן the בְּכִיבוֹן נִינְיֵן ch. (=Heb. נְיִבוֹן זְינָיִן by shewing mercy to the poor Dan.4,24.

Itp. אַבְתּה to implore, to make supplication בְּצֵה וֹמְהָהַבּוֹן בְּדֶם אָלְהֵה praying and making supplication before his God Dan.6,12.

קרָן pr. n. m. of several persons.— אָרָן pr. n. m. of several persons.—

יהולאל pr. n. m. the builder of a tower in Jerusalem Jer.31,38.

pr. n. 1) a prophet 2Chr.16,7.—

2) brother of Nehemiah Neh.1,2.—

בּתְׁתְּ pr. n. a city of middle Egypt Is.30,4 (called by the Greeks Heracleopolis).

I. (fut. בּם־בָּהָן 1) to flatter, to be hypocritical בַּם־בָּהָי בַּם־בָּהָן both prophet and priest are hypocritics Jer.23,11.— 2) to defile, to pollute הַבָּי הָבָּי הָבִי הַבְּי וֹשְׁבְייִ הְנִבְּי הַבְּי וֹשְׁבִיי וּשְׁבִיי וּשְׁבִּיי וּשְׁבִּיי וּשְׁבִּיי וּשְׁבִּיי וּשְׁבִּיי וּשְׁבִּיי וּשְׁבִּיי וּשְׁבִּיי וְשְׁבִּיי וְשְׁבִּיי וְשְׁבִּיי וְשְׁבִּיי וְשְׁבִּיי וְבִּיִּבְיי וְבִּיִּבְיי וְבִּיִּבְיי וְבִּיי וְבִיי וְבִּיי וְבִּיי וְבִּיי וְבִּיי וְבִיי וְבִּיי וְבִּיי וְבִּיי וְבִיי וְבִּיי וְבִּייִי וְבִיי וְבִּיי וְבִיי וְבִּיי וְבִּיי וְבִּיי וְבִּיי וְבִיי וּבְּיי וְבִּיי וְבִייי וּבְייי וּבְּיי וּבְייי וּבְּיי וּבְּיי וּבְייי וּבְּיי וּבְייי וּבְייי וּבְּייי וּבְּייי וּבְייי וּבְּייי וּבְייי וּבְייי וּבְּיי וּבְייי וּבְּייי וּבְּייי וּבְייי וּבְייי וּבְייי וּבְייי וּבְייי וּבְייי וּבְייי וּבְּייי וּבְייי וּבְייי וּבְייי וּבְייי וּבְּיי וּבְייי וּבְּייי וּבְּייי וּבְייי וּבְייי וּבְּייי וּבְּיי וּבְּייי וְבִּייי וּבְייי וּבּיי וּבְייי וּבְּייי וּבְּייי וּבְּייי וּבְייי וּבְייי וּבְּייי וּבְייי וּבְּיי וּבְייי וּבְּיי וּבְייי וּבְּייי וּבְייי וּבְּייי וּבְייי וּבְּיי וּבְייי וּבְּייי וּבְּייי וּבְּיי וּבְּיי וּבְייי וּבְייי וּבְּיי וּבְּיי וּבְּיי וּבְּיי וּבְּיי וּבְייי וּבְּייי וּבְּייי וּבְּיי וּבְּייי וּבְּיי וּבְייי וּבְּיי וּבְּיי וּבְייי וּבְייי וּבְייי וּבְּיי וּבְּיי וּבְייי וּבְּיי

Hiph. (fut. יְחִנִּיף (fut. יִחְנִיף בּחַבְּקִיּר) to seduce (Eng. Bible: corrupt) by flatteries Dan.11,32.— 2) to defile, to pollute קָּבְיִי אָבֶייְ בִּוֹנְיבִיי אָבֶי thou hast polluted the land with thy whoredoms Jer.3,2.

קֹבֶּין m. impiety, hypocrisy ls.32,6.
הַבְּיִוֹן f. impiety, profaneness Jer. 23,15.

pin to choke.— Niph. pin (fut. pin) to strangle oneself 2S.17, 23. — Pi. pin to strangle (of lions) Nah.2,13.

חברון pr. n. a city in Zebulun.

ות וו to he kind; only Hithp.
התחקר to show oneself kind, merciful thou wilt show thyself merciful 28.22,26; Ps.18,26.

II. Pi. אָסָר (fut. אַסָר) to disgrace, to insult, to put to shame אַטְרָיְדְּיִשְׁמָרְ שׁמָצִּלְ יַנְטְּיִרְ שׁמָצִי liplest he that heareth it put thee to shame Pr.25,10.

רָםֶר (^ הָפֶרָים, sf. הַסְרָי: pl. הַבֶּרָה, c. מַּלְבָּיוֹ , sf. מַלְבָּיוֹ m. 1) (from רַסְר l.) kindness, goodness, favor, grace, mercy חֶכֶּר אֱלֹהָים the kindness of God 2S.9,3; אַנְשֵׁי חָמָד men of mercy (i. e. merciful men) ls. 57,1; חַלְדִי וֹמְצוֹדַתִי my goodness and my fortress (of God) Ps.144,2; they forsake their own חַכְּרַם וַעַוֹבוּ mercy Jon.2,9; הַשַּבֶּרִים I am unworthy of all the favors Gen.32,11; יעשה הַבָּר עִם to do or show kindness with or to any one... Gen.21,23; 2S.9,3; ••• נַטַה הַמַד ל to show kindness (mercy) to ... קַבר ל... לפושר הַמָבר ל... Gen.29,21; Ezr.7,28; ... בַּשַּׁבֶּר הַמֶבר ל to extend kindness (mercy) to... עַשַׂא חֶסֶר לָפָנֵיּ... Ps.36,11; 109,12; יַנְשַׂא חֶסֶר לָפָנָיּ to obtain favor Est.2,17.— 2) (from לסַׁהְ Il.) disgrace, shame, reproach Lev.20,17; הַמָּד לָאָמִים הַשָּאַת the disgrace of nations is sin Pr.14. 34.-3) pr. n. m. 1K.4,10.

pr. n. m. תַּסַדִיָה pr. n. m.

רַסָר (3 f. רְסָרָר, 3 pl. יְסָרָה, a. יְסָרָה; fut. הַּחֲבֶּיוֹן a. הַחָּבָּיוֹן pt. gt.חַבֶּה , pl. חַבְּים ; imp. חַבָּה ; inf. חַבַּה) 1) to seek protection, to take refin thee my כָּךְ חָלָיָה נַפִּישׁי soul seeketh protection Ps.57,2; in the shadow of בְּצֵל כְּנַפֵּיךְה אֶחֲסֶה thy wings will I take refuge ib.; take refuge in my shadow בַּצְלָּי take refuge Jud.9,15; בַּחֲכוֹת בָּצֵל מְצְרֵיִם to take refuge in the shadow of Egypt Is.30,2.— 2) to trust מַבוּ and he shall trust in him Ps.64,11: the righteous in חֹמָה בִמוֹתוֹ צַּדִּיק his death trusteth [in God] Pr. 14,32; מוֹשִׁיעַ חֹסִים thou that savest those who trust Ps.17,7; אַשָּׁרֵי בַּל־ blessed are all they who trust in him 2,12.

прп pr. n. m.

מון adj. strong, mighty.

קרת (from הְחָלָה) f. refuge, trust בְּצִלְּכְּיִצְרֵים the refuge (or trust) in the shadow of Egypt Jo.30,3.

קֹמִירָים (sf. חֲמִירָים; pl. חֲמִירָים, sf. יוְסִירָים adj. 1) kind, benevolent, gracious, merciful Ps.12,2; 18,26; 145,17; Jer.3,12.— 2) as n.: pious worshipper, godly man, saint Ps. 4,4; 30,5; 31,24; 37,28.

הַסִידָה f. stork.

קּמִיל m. a species of locust (from הְּמִיל to eat off),

וְיָּטֶקְ (from בְּיַטְן) adj. mighty.

רַּמְיר Ch. (from Pa. חַמֵּר) adj. wanting, deficient (in weight) Dan.5,7.

קְׁמַל (fut. יַחְמֹל) to eat off, to consume (Targ. הַמַל to make an end, to destroy) יַחְמֶל הַצּרְבָּה the 12-cust shall consume it Deut.28,38

ליחָם (fut. תַּחָםם שׁוֹר בְּרִישׁוֹ thou shalt not muzzle the ox when he treadeth out [the corn] Deut.25,4.— 2) to bar, to stop חַבָּיִם and it shall bar [the way of] the passengers Ez.39,11.

to be strong; only Niph. to be made secure, to be laid up לֹא יִחְמַן וְאַגֵּר וְלֹא יִחְמַן it shall not be treasured nor laid up ls.23,18.

רְבְּיִם Ch. to be strong; fig. to be rich.

Aph. בְּחַכְנוֹ (3 pl. זְתָבְנוֹ ; 3 pl. fut. (זְּחַבְנוֹ) to possess Dan.7,18 a. 22. בְּחַבְנוֹ (Ck. (def. אָחָבָנוֹ , sf. הַחָבָנוֹ) m. strength, might.

וְחַמוֹ adj. see וְחַמוֹן.

שנית א. strength, might; fig. riches, wealth בְּלִּחְקוֹהְעִיר all the strength (or wealth) of the city Jer.20,5; אַקוֹהְעִיר לַּקְחוֹ they have taken the wealth and splendor Ez. 22, 25 (Eng. Bible: the treasure and precious things); אַקוֹי וְעִוֹיל וְבָּין בְּעוֹיל (Stb.: abundance) of salvation Is.33,6.

קֹםְתְ (בּקשׁתְּיִ) to peel off, to scale off; only Pu. redupt. pt. סְּבְּּטְתְיִי בְּיַ בּּטׁת something small scaled off (or

scaly) Ex.16,14 (others: something fine and grainlike).

לוסור (fut. יָחְסִר , pl. יְחָסִר ; inf. יְחָסֵר to want, to lack לֹא אֶּחְסָר I shall not want Ps.23,1 לֹא אָחְסָר let oil not be wanting on thy head Ec.9,8; with accus.: אַלְיָרְתְּ דְּבָר לֹא חָסַרְתְּ דְּבָר לֹא חַסְרִתְּ דְּבָר לֹא חַסְרִתְּ דְּבָר יִיבְּר לֹי thou hast lacked nothing Deut.2,7; with of the person: יֹי חָסַר לֹי which he wanteth 15,8.— 2) to decrease, to be diminished, to fail בַּיַחְסִר לֹי and the waters decreased Gen.8,3; יְחַסֵר לֹי decreasing continually v. 5.

Pi. אָבוּ (fut. וֹחֲבוֹיִ) 1) to deprive, to bereave (prop. to cause to want) אָנִי מְחַבֶּר אָת גַּפְּשִׁי מְשׁוֹבְה I bereave my soul of good Ec. 4,8.— 2) to make less אַרְבְּחָבְּר thou hast made him a little less than the angels Ps.8,6.

Hiph. הַּחְסִיר 1) to cause to fail יְּמְיָּהָה צָּמָא יַחְסִיר and he will cause the drink of the thirsty to fail Is.32.6.— 2) to suffer want, to have a lack הַמְּטִנִים לֹא הָהָסִיר he that gathered little had no lack Ex.16,18.

מכר (c. תְּבֶּר) adj. deficient, wanting, lacking, void אָהָה חְבֵּר עִּמְּי what art thou lacking with me? 1K. 11,22; חָבֵּר מְשְׁנְעִים אָנִי am I lacking madmen? 1S.21,16; חַבָּר לְחָבּ מְשׁנְעִים אָנִי hacking bread 2S.3,29; יוֹם עֹנוֹת void of understanding Pr.28,16;

lacking sense 6,32 (see also חֲמֵר־לֵּב

קַהֶּר m. want, proverty Pr.28,22; Jb.80,3; once c. אָהָהָר want of understanding Pr.10,21 (Fuerst).

קר אָרֶחָם m. want הוְּטֶר לֵּלֶחְם want of bread Am.4,6; בְּרֹטֶר בֹּל for want of all things Deut.28,57.

קרָה pr. n. m. 2Chr.34,22 = חַרָּה 2K.22,14.

m. want, deficiency, defect. קַרְ (from קַבַּרְ) adj. pure, innocent Jb.39,9. קר see קוֹח.

קבּר (pt. p. יבְּבּר, c. יְבְּבּר to veil תְּבּר רֹאשָׁם they covered their heads Jer.14,3 a. 4; יַרְאָשׁ מח he had his head covered 2S.15,30; שׁנִי רֹאשׁ מְּפּרִי רַאָּשׁ with his head covered Est.6,12.

Niph. בָּנְפֵּי to be covered בַּנְפָּר the wings of a dove covered with silver Ps.68,14.

Pi. 기후다 (fut. ap. 기다는, sf. 기후다는) to cover, to overlay 2Chr.3,5, 7, etc.

יְּבְּהוֹ (from קַבְּהוֹ , sf. וֹחָפְּהוֹ) f. 1) cover all

the glory there shall be a covering (i. e. protection) Is.4,5.—2) canopy, chamber of a bride or groom Jo.2,16; Ps.19,6.

ក្នុក្ pr. n m. 1Chr.24,13.

to make haste, to haste יַנְשׁׁׁׁׁׁ לְנִּיִּר לֹּא to make haste, to haste יַנְשׁׁׁׁׁׁ לְנִיּר לֹא the river sweepeth violently, but he hasteth not Jh.40,23; אָמַרְהָּי I said in my haste Ps.31,23; בּחָפְּוֹה לָנִים as she made haste to flee 2S.4,4. — 2) to tremble אַל הַחְפָּוֹה לַנִים fear not, and tremble not Deut.20,3.

Niph. וּשַּהְשָּׁ (fut. וּשִּהְיּ: pt. וּשְּהָבְּּוֹ וֹי to haste, to make haste יַּיִייַ and David made haste to get away 18.23,26; בַּהְהַרְּפְּיִם 18.7,15 Ktib for בַּוְבָּיִבְּיִ in their haste.—2) to be confounded יַּבְּיִבְּיִ they were terrified, they were confounded Ps.48,6.—3) to flee away in terror בְּיִבְּיִלְ בַּיִּבְיִלְ בַּיִּבְיִלְ בַּיִּבְיִלְ בַּיִּבְיִלְ בַּיִּבְיִלְ בַּיִּבְיִין at the voice of thy thunder they flee away Ps.104,7 (Eng. Bible: they hasted away).

וות הפזון m. haste, hasty flight Ex.12,11.

רַּיִּה pr. n. m. 1) a son of Renjamin Gen.46,21 $\Rightarrow$ בּחָלָּת Num 26,39.— 2) another person mentioned in 1Chr. 7,12.

וֹם to be bent, whence וְבָּקוֹ

m. hollow of the hand; only du. חְפָּגִים the hollows of both hands, the two fists; sf. קְנָיֶם בּעַיָּם בּעַנִים 10.2, בַּעַנְיָם בּעַנִים בּעַנִים Lev.16,

12 a. Pr.30,4; מְלָנִים handful Ec.4,6.

יי. n. one of the sons of Eli 1S.1,3.

קבּה I. (pt. קבּה) to cover, to protect, to shield הַבְּלְיוֹ בְּלִיהוֹם he will shield him all the day Deut.33,12.

קם II. acc. Ges. to rub off, to wipe off, to wash off; hence ባነገ,

to bend, to curve יָחָפּץ; inf. יְחַפּץ (fut. יָחָפּץ, יָחָפּץ, inf. יְחַפּץ וֹנְבוֹ he bendeth his tail Jh.40,17.— 2) to be favorably inclined to something, to desire, to like חַפּיִנְינִי I desired mercy Hos.6,6; הַפּינְינִי I like not to take her Deut. 25,8; with בו to have delight in, to have affection for חַפֵּץ בְּבַר יַעִיכְּר he had delight in Jacob's daughter Gen.34,19.

קפּצְים (pl. בּפַצִּים, c. יְהַפָּצִים; f. הְפַצִּים adj. delighting in, desiring, willing לא אַל הְפִץ הָשִׁע אַהָּה thou art not a God delignting in wickedness Ps.5,5; הְפֵּץ אֵהָה if thou art willing (i.e. if it please thee) 1K 21,6; בּבְּטִּי הַפִּץ with a willing mind 1Chr.28,9; יְבָּיִץ יִּדְקִי those that desire my righteousness Ps 35,27; הַפָּצִיהָם Ps.111,2 בּבָּמַה those that desire them.

ֶּהֶפֶּצִים (sf. יְצְּשְׁהָ ; pl. הָבְּצִים, c. הֶּבָּצִים, sf. הָבְּצִים (m. 1) desire, wish 2S. 23,5; 1K 10,13; Jb.31,16; pleasure, delight Ps.1,2; Ec.5,3; with

189

willingness of the hands, industriousness Pr.31,13. - 2) something desirable, precious; pl. וַכַל־חַפָּצִים and all desirable (precious) things are not to be compared to it Pr.8,11; as adj.: צַּבְנֵי רְאָהַן precious stones Is 54,12; אָרוּוֹן their desired haven Ps.107, חֵּפְצֵּם 30.-- 3) use, value דָבְרֵי חֵפִץ useful words Ec.22,10; בָּלִי אֵין־חָבֶּץ בּוֹ as a vessel without any value (a useless vessel) Hos.8,8. — 4) business, pursuit, matter אַם תַּשִּׁיב מָשַּׁבַּת בַנְּלֶהְ צַשוֹת חַבָּצָּהְ בִּיוֹם קַּוְשִׁי if thou turn away thy foot from the sabbath, from doing thy business on my holy day Is.58,13; there is a time for עה לכַל־חַפָּץ there is a every pursuit Ec.3,1; אַל־תִּחְמַה עַל marvel not at the matter 5,7.

(my delight is in her) הַפַּצִי־בַה pr. n. 1) the mother of the king Manasseh 2K.21,1.— 2) symbolic name of Zion Is.62,4.

תַּבֶּר (fut. חַבָּר; inf. חַבָּר) 1) to dig ו הַבּאָר אָת־הַבָּאָר I have digged the well Gen.21,30; חפר נומץ בו ופל he that diggeth a pit shall fall into it Ec.10,8; fig. of enemies: they have digged for my soul Ps.35,7; of a horse; to dig into, to paw יַחַפָּרוּ בַּעָמֵק they paw in the valley Jb.39,21.-2fig. to dig for, to search out, to שפרהו מַמַּטְמוֹנִים they dig for it more than for hidden treasures Jb.3,21; מָשָׁם חָפַּר אֹבֶל from there he espieth his food 39,29; to search out the לַחָבּר אָת־הַאָּרֵץ נַחַפַּרָתָּ לָבֶטַח תִּשְׁבָב (country Jos.2,2 Jb.11,18 acc. Stb.: and having searched out a place for thyself, thou wilt lie in safety (Eng. Bible: thou shalt dig about thee, and thou shalt take thy rest in safety; see also under ាគ្នាប្រbelow).— בּרוֹת בּרוֹת 1s.4,20 לַחַפּרָפָרוֹת; see . חַפַּרָפָּרָה

רָבֶרָ (fut. רְשַׁרָנֻ , pl. רָשָּרָנָ , יִחְפָּרָנָ , יִחְפָּרָנָ) prop. to become red, hence: to blush, to be ashamed, to be put to shame בִּי־חָפָּרוֹ מִבַּקשׁוֹ for they are confounded, for they are brought unto shame, that seek my hurt Ps 71,24; 182 they came thither, עַנִיהָ וַנֶּחַפְּרוֹ and were ashamed Jb.6,20; וֹפָנֵיהֶם and their faces were not ashaməd Ps 34,6; poet. וְחָפָרָה הַלְּבָגָה then the moon shall ובושה הַחַמַה be ashamed, and the sun confounded; with 🏗: because of and ye וַתַּחָפָרוּ מָהַנַּנוֹת אֲשֶׁר בִּחַרָהֶם shall be ashamed because of the gardens that ye have chosen Is. וויסלב לַבָּמָת תַּבְּעָר יָלְבָּעַת Jp 11,18 acc. Ges: now thou art ashamed, then shalt thou lie down in quiet (see also under \□ above).

Hiph הַּחַפִּיר (fut. יַחַפִּיר 1) to bring to shame, to cause disgrace וְרָשָׁע יַרָאִישׁ וְיַחְפִּיר but the wicked bringeth shame and causeth disgrace Pr.13,5; בַּן מֵבְישׁ a son that bringeth shame and causeth disgrace Pr.19,26.—
2) to be put to shame, to be ashamed אַל־הַבְּלְמִי כִּי לֹא תַחְפִּירָי thou shalt not be confounded, for thou shalt not be put to shame Is. 54, 4; fig. אַבִּין לְבָנוֹן the earth languisheth, Lebanon is ashamed 33.9.

קבּרֵים pr. n. a place in Issachar. יְּבְּרֵעְ יִר pr. n. an Egyptian king, contemporary of Nebuchadnezzar Jer.44,30.

קפְרְפּרְה (redupl. from חָפַּרְפּרְה) prop. digging animal, hence: mole, rat; only in בְחַפּר פִּרוֹת Is.2,20, for which there should be לְחַפּרְפִּרוֹת to the moles.

יַהְפּשׁ (=Targ. בּחַהַיִּ, fut. יַהְפּשׁ , pt. שַּבְּיּהַיִּ, pt. שַּבְּיּהַיִּ, prop. to dig, hence: to seek, to search, סְבְּשִּיבְּהּ and searchest for her as for hidden treasures Pr.2,4; יַהְפָּשִׁי עִוֹלוֹת they search out iniquities Ps. 64, 7; בְּיִנוּ let us search our ways Lam.3,40; הַבְּשִׁי בְּיִנוּ searching all the inward parts of the body Pr.20,27.

Niph איף ניס to be searched out איך נְּחְפָּשׁי אַשְּׁי נְבְעוּ מַצְּפְּנְיוּ how are [the treasures] of Esau searched out! how are his hidden things laid open! Ob.6.

Pi. שַּחְרֵּ (fut. יַרְפִּשׁי) 1) to search, to examine, to search out אֲרֹבּיהְרְּ they shall search (examine) thy house 1K.20,6; יְרִפְשִּׁתִי and I will search him out 1S.23,23.— 2) fig. to make search, to inquire יְרָהִי and my spirit maketh search Ps.77,7.

Pu. שַּבְּתְ (fut. שַבְּיִי ; pt. שְׁבָּתְ 1) to be hidden (prop. to let oneself be sought) בְּקִים רִשְּׁצִים יִחְבַּשׁ יִּשְׁרִים יִשְּׁצִים יִחַבָּּשׁ when the wicked rise, a man is hidden Pr.28,12 (comp. v. 28).— 2) to be searched out, to be devised יַחְבָּשׁ מִחְבָּשׁ מִחַבְּשׁ devised plan Ps. 64,7 (Eng. Bible: a diligent search).

Hithp. דּהַחַפּּשׁ to disguise oneself, to be changed (prop. to let
oneself be sought; comp. Pu)
oneself be sought; comp. Pu)
and Saul disguised himself, and
put on other garments 1S.28,8;
put and he disguised himself with a head-covering over his eyes 1K.20,38;
ing over his eyes 1K.20,38;
of disease] my garment (i. e. skin) is changed Jb.30,18.

שְׁבְּחָ (from שְׁבַּחָ) m. device, plan (prop. something searched out) Ps.64,7 (see שַבַּחַ Pu. 2).

ឃុំភ្នុក្ 1) Ges. a. Fuerst: to stretch out, to spread out, whence ២ភ្នុក .—

2) to be free; only Pu. פֿשׁ to be set free, to be freed בְּשְׁהְ she was not freed Lev.19.20.

קּבְּשׁי (from הְפַּשׁי 1; sf הְבָּשׁי m. 1)
a spreading out בָּגְרֵי הְפָּשׁי (from בַּגְרֵי הְפָּשׁי 1; קרַכְבָּה m. 1)
outspread coverings for riding
Ez. 27, 20 (Eng. Bible: precious clothes for chariots).— 2) couch
(prop. spreading out) בַּבְּתִים הְפָּשִׁי
my couch is among the dead (Eng. Bible: free among the dead).

קּבְּשׁרָת f. freedom, release Lev.19,20. אַרְהַשְּׁרָת f. prop. stretching, prostration, hence: בֵּית הַחַפְּשִׁית a sick-house, a hospital 2K.15,5; 2Chr.26,21.

service אָבְּר (pl. מּשְׁיִּר) adj. 1) free from service אָבְּר מְשִׁי מִאָרנִין the servant is free from his master Jh. 3,19; שְׁבַּר חְבָּשִׁי מִאָרנִין or שְׁבָּר בַּעִי בַּעְר בַּעִי וּשְׁבִּין לוּשְׁי to let go free Deut.15.12; Ex.21,26; יעָא חְפָשִׁי or יַנְא חָפָשִׁי to go out free, to be set free Ex.21,2 a. 5.—2) exempt from taxes 1S.17,25.

 ישַׁרַי the arrows (inflictions) of the Almighty Jb 6,4; אנוש חצי acc. Fuerst: my disease is deadly Jb. 34,6 (Eng. Bible: my wound is incurable); אַשָּבִיר חָצַי מְדַם I will make mine arrows drunk with blood Deut.32,42; וַתְצֵיו וַמְחַץ and he shall pierce them through with his arrows Num.24,8 (Ges.: he doth shake his arrows in blood; see אָרֶם אַ בּוֹתְצִי (בּמָתַץ S.20,36 for בַּתָּרָץ . — בַּתְּיָץ אַ אַרָּאָרָן. 2) חֵץ חַנִית IS 17,7 acc. Ges.: the point of a spear; but acc. Kri and in parallel passages 2S.21,19 and 1Chr.20,5, the reading is אָלין 'wood', i. e. staff or handle of a spear.

מְצֵבּ , חַצֵּב (fut. בֹיִנְיבָ: pt. אַבָּר and חוֹצָב , pl. הַצְּבָים , pt. p. הַנְצָב, pl. קעוב , pl. נובים (בעובים) 1) to cut, to hew, to cleave to hew squared לַחָצוֹב אַבְגֵי נַוְית stones 1Chr. 22, 2; חַּצְבָה עַמּוּרֶיהָ she hath hewn her seven שָׁבְעַה pillars Pr.9,1; בַּיִּתְפָאַר הַנַּרְוָן עַל shall the ax boast itself הַהֹּצֶב בּוֹ against him that heweth therewith? ls.10,15; of wells, pits or mines: to dig וברת חַצוּבִים אֲשֶׁר and wells digged, which thou diggedst not Deut. 6, 11; and of its וּמָהַרֶּדִיהָ תַּחָצוֹב נְחֹשֵּׁת hills thou mayest dig brass >,9; poet. of lightning: קוֹל וַנָּ חֹצֵב לַהַבֹּת שא the voice of the Lord cleaveth the flames of fire (i. e. acc. Ges.: sends forked lightnings) Ps.29.7.— 2) fig. to cut off, to kill אַבְבָּתָּי I cut them off by prophets (i. e. acc. Ges.: I announce to

them death and destruction) Hos. 6.5.

Niph. גְּחְצֵב to be cut, to be graven יְחַצְּבוֹן that they be graven in the rock for ever Jb. 19,24.

Pu. אָל צוּר הְצַּבְהֶם to be hewn out; fig. בּנְיטוּ אָל צוּר הְצַּבְהֶם look unto the rock whence ye are hewn Is.51,1.

Hiph. נְחֵעִיב to cut, to slay; pt. f. בּבּר בַּבּר that hath cut Rahab (Egypt) 1s.51,9.

הצה (fut. הצה, ap. יְםַיֵּן) 1) to divide וַחַצוּהוּ בֵּין כְּנַעַנִים shall they divide him among merchants? Jb. 40,30; וַיֶּחָצֵם לִשָּׁלשָׁה רָאשִים and he divided them into three companies Jud.9,43.— 2) to halve, to divide into two parts וַיַּחַץ אָת־ and he divided הַעַבוּי מַחֲנוֹת and the people into two bands Gen. 32,8; וַחָצִיתָ אֶת הַפַּלִקוֹם and divide the prey into two parts Num.31, לא יָחֲצוּ וְמֵיהֶם they shall not halve their days (i. e. they shall not live out half their lives) Ps. 55,24; עַר צַנָּאר יָחֱצֶה [the stream] shall divide him even to the neck. i. e. rise to the neck and there divide him as it were into two parts 1s.30,28 (Eng. Bible: shall reach to the midst of the neck); נון לובה מווצית מן to divide off a half from... Num 31,42.

Niph. נְחָצָה (fut. חָבֶּה, ap. נְחָצָה ap. נְחָדְה to be divided וְחָדְיּן לְאַרְבַּע רוּחוֹת and it shall be divided toward the four winds (directions)

of heaven Dan.11,4; יוְתְצוֹּ עִוֹּהְ חָבוֹּת cither shall they be divided into two kingdoms any more Ez 37,22; בְּהַרְהַבָּה and they were divided hither and thither 2K.2.8.

which later eame in possession of the tribe of Naphtali Jos.11,1, etc.— 2) a city in Benjamin Neh. 11,33.— 3) two cities in Judah Jos.15,23 a. 20; one is called also אַרְרוֹיָה ע. 25.— 4) a region of Arabia on the other side of the Euphrates Jer.49,28.

תְצוֹר תַדְתָּה (New Hazor) pr. n. a city in Juda Jos.15,25, so called to distinguish it from קצור 15,23.

בּצוֹצְרָה see תַצוֹצְרָה.

קצוֹת f. half, middle בְּחֵצוֹת f. half, middle of the night (midnight) Ex.11,4.

אָלְיִי (sf. תְּצִינִי, תְּצִינִי, יְתָצִייִּ m. half, middle, midst תְּצִי הְאַיִּה half a cubit 1K.7,35; אַבְּה הָחַצִּי בְּיבְּה a cubit and a half Ex.25,10; בַּחַצִי הַבִּיבָּה in the middle of the night (at midnight) 12,29; עְבִיי בַּיִי בַּיִי בַּחַ in the midst of his days Jer.17,11; תְצִיי בַּיִּי half of us 2S.18,3.— תְצִי בַּרָּה, which see.

Judah 1Chr.2,52; (acc. some a name of a person); gent. ע. 25.

m. 1) grass, herbage Jb.8,12; hay 40,15; leek, coll. leeks Num.

11,5; c. חַצִּיר בַּנִּוֹת the grass on the house-tops Is. 37, 27; Ps. 129, 6.—
2) בּיוֹת פּרוֹם פּרוֹל פּרוֹל פּרוֹת יַצְּיָר לְבָנוֹת יַצְיָר בְּבְנוֹת לְנִבְּא מּמוֹל for owls Is.34,13; בְּנִוֹה לְנִבְא הְצִיר לְבְנָה וְנִבְא הוֹנִים רְבְצָה חָצִיר לְבְנָה וְנִבְא הוֹנִים רְבְצָה חָצִיר לְבְנָה וְנִבְא habitation of dragons, where each lay, shall be a court for reeds and rushes 35,7.

מוני (sf. קּצְנוֹ m. bosom, lap (others: arm) שֵׁלֹא מִלָּא כַבּוֹ קּצִר וְחִצְנוֹ מְצַבּּמְר wherewith the mower filleth not his hand; nor he that bindeth sheaves his bosom Ps.129,7

יְהְצֶּלְ (בְּיִאֹּלְ m. arm, bosom, lap יִּהְבֶּי ן בְּבִיְהְ בִּחֹצֶן they shall bring thy sons in their arms ls.49,22; sf. יִּהְנָעִיְהִי also l shook my lap Neh.5,13.

קְצַחְ Ch. to be severe.— Aph. pt. אַסְאַקּחָם a. אַסְאַקּחָם severe, strict, urgent Dan.2,15; 3,22.

(akin to חַצְּיִן; pt. מְצִיּח (akin to חַצְּיִן; pt. מְצִיּח (מְצִיּן) to divide, to form divisions or bands מָבֶּוּךְ אֵין לְאַרְבֶּה וַיִּצֵא חֹצִיץ בְּלוֹּ the locusts have no king, yet they go forth all of them in bands (divisions) Pr.30,27.

Pi. אָיִרְם to divide; pt. pl. אַרָּים those who divide the flocks Jud. 5,15 (Fuerst: those marching in bands, comp. אַרָּח above; older interpreters: archers, as den. from from perhaps "יָּיִבּ" is for 'trumpeters', which would suit the context very well;

thus: מְקוֹל מְחַצְצִים בֵּין מַשְׁאַכִּים שָם louder than the voice of the trumpeters in the places of drawing water, there shall they rehearse the rightcous acts of the Lord.

Pu. אַנְי to be cut off, to be shortened אָבְרָי וְדְצָּוּן שְׁרַבְּיוּ when the number of his months are cut off Jb.21,21 (Ges.: divided out, allotted).

ינְגִין m. 1) fragment, gravel-stone ישָׁנִין me hath broken my teeth with gravel-stones Lam. 3.16; ישָּׁנִי פְּיהוּ חָצִין his mouth shall be filled with gravel Pr.20, 17. – 2) = יְהַ arrow; only pl. sf. קּינָגִין thy arrows (poet. for lightnings) Ps.77,18.

western shore of the Dead Sea, famous for its palm-trees Gen. 14,7; afterwards אָין וּלְּרִי 2Chr.20,2. מִין וּלְרִי redupl. from הַצְצוֹר which see.

קצְּצְרָה (from מָצֵרְ *pl* חָצֵּרְ הַ (חָצִּצְרָה) *f.* trumpet Num.10,2; Hos 5,8.

ער (ז הָצְרְ 1) to surround, to enclose, whence אָרָ בְּרְ 2.— 2) to be green, whence יְבְיִר 1.— 3) to sound, whence redupl. אָרָרָ.

Pi. אָבֶּר (den. from מְצֵּרְה blow the trumpet; only pt. בְּחַצְּרִים (Ktib מְחַצְּצרִים) the trumpeters 2Chr.5,13.

Hiph. הָחְצִיר same as Pi.; only pt. מַחְצִירָם (Ktib מַחְצִירָם) וChr. ו (מַחִצְירִים) וChr. 15,24 and in other passages.

ווצר (from בַּצַר *1; c.* בַצַר ; *pl.* בַּצַר, c. יַחֲצְרוֹת a. הוֹאֲרֵוְ, c. מַצְרוֹת com. 1) court, yard, enclosure חַצַר בֵּית the court of the king's יסuse Est. 5,1; הַצַּר הַפַּשְרָה the court of the prison Jer.32,8; בְּחַצְרוֹת in the courts of my holiness וֹבַל village, town וַבַּל חַצְרֵיהָם אַשֶּׁר סָבִיבוֹת הַעָּרִים הָאֵלֶּה and all their villages that were round about these cities 1Chr.4, יַשְאוּ מָרָבָּר וְעָרָיו חַצֵּרָים מַשְׁבּ 33; let the wilderness and the cities thereof lift up their voices, also the viliages which Kedar inhabiteth Is. 42, 11; בְּחַצָּרֵיהֶם וּבְמִירֹתָם by their towns, and by their castles Gen.25,16. — 3) in geographical names: חַצֵּר הַתִּיכוֹן (the middle village), a place on the borders of Hauran Ez.47,16. a city in Judah Jos.15, תַצַר לַבָּה 27.— מַצַר אַנַר a village on the border of Judah Num.34,4. – חַצַר ַחַצַר סוּסִים .Jos.19,5 a. הַצַר סוּסָר IChr. 4,31, a village in Simeon.— אַנוֹי $ext{עינון} ext{Num.34,9; Ez.48,1} = ext{חַצַר עִינוֹן}$ Ez.47,17, a village on the northern border of Palestine. חַצַר םוּעַל a place in Simeon Jos.15, 28 etc.

קּצְרְוֹן pr. n. 1) son of Reuben Gen. 46,9; patr. קֿצְרֹנִי Num.16,6.— 2) son of Perez Gen.46,12.— 3) a city in Judah Jos.15,3 = תַּצִּוֹר v. 25.

חצרות pr. n. a station of the lsraelites in the desert Num.11.35. pr. n. m.

קבריתות (court of death) pr. n. son of the Arabian progenitor Joktan Gen.10,26. A district in Arabia situated on the Indian Ocean and noted for the insalubrity of its climate still hears the name Hadramaut.

. חֵיק see חַק

יַםְּלֶכֶם , חֲפֶּל , from הָלֶּך ; חֲלַל, אָל , חָלָּל ; pl. חָקִים, c. חָקִי (m. 1) decree, statute, law, custom הַקרנתן וֵלֹא וַעֲבֹר he hath made a decree which shall not pass Ps.148,6; חַקֵּיךָה לַמַּהָנִי teach me thy statutes 119,64; of the laws of nature: בַּעַשׂתוֹ לַכְּטָבָר DI when he made a law for the rain Jb.28,26; וַתִּהִי־חֹק בְּוָשִׂרָאֵל and it was a custom in Israel Jud. בשומו לַיַם limit, bound בַּשׁוֹמו לַיַּם חקו when he gave to the sea its bounds Pr.8,29; לְבָלִי חֹק and she opened her mouth without bound 1s.5,14. - 3) appointed share, task הַטְרִיבָּנִי לֶחֶם חָקּי let me eat the share of bread appointed unto me Pr.30,8; מַדוּעַ לֹא wherefore have ye כַּלִּיתֶם חָקְכֶּם not fulfilled your task? Ex.5,14.

הְקְהָ (= בְּחַהְ) to cut into, to carve, to engrave (Kal not used).

Pu. חַחָּהְ (pt. מְּהָשֶּׁה) to be engraved, to be carved מְהָשֶּׁה עַל־ engraved (Eng. Bible: portrayed) upon the wall Ez.8,10; מוֹנְבֶּה זְהָב מְיִשֶּׁר עַל־בִּמְהָּקְה and he covered [them] with gold fitted

upon the carved work 1K.6,35.

Hithp. הְתַחַקָּה (fut. לְתָחַקָּה) to set a mark or limit על שֶׁרְשִׁי בַּוְּלֵי הַתְּחַבְּה around the roots (soles) of my feet thou settest a mark Jb.13,27.

קרה (בּקר, c. חַקּה; pl. חַקּה) f. ordinance, statute, law, custom רְשָׁהָה אַבְּרְח וְשָׁהְה אָבְרָח וְשָׁהְה אָבָרְח הַאָּבְּרְ וּלְאָוֹרַח הַאָּבְרְ ye shall have one ordinance, both for the stranger, and for him that was born in the land Num.9,14; בּקרֹת עוֹכְּר עוֹבְּר וֹיִלְהְי עוֹבְּר בְּבְּר עוֹבְּר עוֹבְּר בְּבְּר עוֹבְּר עוֹבְּר עוֹבְּר בְּבְּר עוֹבְּר עוֹבְּי עוֹבְי עוֹבְיי עוֹבְיי עוֹבְיי עוֹבְיי עוֹבְיי עוֹבְּי עוֹבְי עוֹבְּי עוֹבְיי עוֹבְי עוֹבְיי עוֹב עוֹבְיי עוֹבְיי עוֹבְיי עוֹבְיי עוֹבְיי עוֹבְיי עוֹבְיי עוֹבְי

אַבְּקוּפָא pr. n. m. Ezr.2,51.

Pi. חֹקת (fut. חְלָת) to inscribe laws, to decree נְיֹנִים יָחֹקְקוּ צֶּרֶק and princes decree justice Pr.8,

15; pt. אָר. a) lawgiver Is.33,22; Ps.60,9, hence: governor, ruler Jud.5,14. b) scepter Gen.49,10; Num. 21,18: אָלָהְאָלָ with the scepter, with their staves.

Pu. 內內內 prop. to he engraved, hence: to be decreed, ordained; pt. 內內內內 what is ordained, i. e. a law Pr.31.5.

Hoph. הַחָּה (fut. מַרְיִי to be engraved, inscribed יְיִיתְן בַּמְבֶּר וְיִיתְן oh that they were inscribed (Eng. Bible: printed) in a book! Jb. 19.23.

קַקּי (only c. pl. קַקּי, m. decree וּתְּקָּקי אָנָן m. decree וּתְּקָּקי אָנָן decrees of unrighteousness Is.10,1; fig. בי ב' ב' decrees of the heart Jud.5,15 (Eng. Bible: thoughts of heart).

קְּלְחָת, קְּקֹת pr. n. a city on the horder between Asher and Naphtali Jos.19,34; 1Chr.5,60 = חַלְּלָת Jos.21,31 a. חַלְבָּת 19,25.

יַחַקר (fut. יְחַקּר ; imp. sf. יְחַקּר ; inf. אַר יְיּקּר ; inf. יוֹחַקר ; inf. סער טער, to exarch, to examine, to sound יַחַבּר to examine, to sound יַחַבְּר נוֹשְׁאַלְּחַ הֵּיִמִב then shalt thou inquire, and make search, and ask diligently Deut. 13,15; יְחַבְּר הוֹא חֹנִקר ; he searcheth out all perfection Jb. 28,3; יְבָּלִּר חַחַלּך דְּבָר בָּלְר הָּלְרָים חַלְּך דְּבָר ; לְבָּל אָת־הָאָרֶץ ; to search out a matter Pr. 25, 2; יְבָּלֶרְ הָּתְר בָּר וּמָלְרָים הַלְּר וּמָר יִאָּרָץ ito spy out the land and to search it Jud.18,2; יְבִּלְּתְּלְּהְרָּ אַת יִבְּעָר יִּאָר יִיִּ אַר יִּאָר יִיִּי ; when I have sounded my father 1S.20,12; יִחַבְּר יִּאָר יִיִּ ; inf.

נְיִין יַחְקְרֶנּוּ the rich man is wise in his own eyes; but the poor man that hath understanding searcheth him out (i. e. detects him) Pr.21,11.

Niph. בְּחַבֶּר to be searched out, to be ascertained לא גָּחַבָּר מִשְּבֵל the weight of the copper was not ascertained (found out) וְהַבְּרוֹ מִיֹחָרֵי אֶבֶיץ (found out) ווֹחָקרוּ מיֹחָרֵי אֶבֶיץ and if the foundations of the earth can be searched out Jer.31,36.

Pi. 기계 to find out, to seek out 기계 기계 he gave good heed, and sought out Ec.12,9.

תְּקְרֵי (pl. c. תְּקְרֵי m. searching out, examination תְּקְרֵיְבְּרֹוְרָם the searching out of their honor Pr.25,27 (see also under אֵין תְּבֶּר; וְבָּבּוֹיְרָ no searching out, i. e. unsearchable 25,3; בְּיִבְיִי וְלֹאִרְחָבְּרְ the number of his years are unsearchable Jb.36,26; בְּיֵרִי לֵב the searchings (deliberations) of the heart Jud.5,16.— 2) object of scarching, depth, secret תַבֶּר תְּהִוֹם the depth of the abyss Jb.38,16; fig. תַבְּרִי בְּרֵי לִבּרִי לִבּרִי לִבְּרִי לְבִּרִי לִבְּרִי לְבִּרִי לִבְּרִי לִבְּרִי לְבִּרִי לִבְּרִי לְבִּרִי לִבְּרִי לְבִיי לִבְּרִי לְבִּרִי לִּבְּרִי לְבִּרִי לְבִּרִי לְבִּרִי לְבִּרִי לְבִּרִי לְבִּרִי לִּבְּרִי לְבִּרִי לְבִּרִי לְבִּרִי לְבִּרִי לִּבְּרִי לְבִּרִי לְבִּרְיִי בְּרִי לְבִּיי לְּבִיי לְבִּרִי לְבִּרִי לְבִּרִי לְבִּי לְבִּרִי לְבִּרִי לְבִּרִי לְבִּרְיִי בְּרִי לִּבְּרִי לְּבִיי לִּבְּרִי לְבִּרִי לְבִּיי לְבִּיי לְּבְּרִי לְבִּיי לְּבִּיי לְּבִּיי לְבִּיי לְּבִּיי לִּבְּיי לְבִּי לִּבְיי לְבִּיי לִּבְּיי לְבִּיי לְּבִּיי לְבִּיי לְבִּיי לְבִּיי לְבִּיי לְבִּיי לְבִּיי לִּבְיי לְבִּיי לְבִּיי לְבִּיי לְבִּיי לְּבִיי לְבִּיי לְּבִּיי לְּבִּיי לְּבִיי לְּבִּיי לְּבִּיי לְּבִיי לְּבִיי לִּבְיי לְבִּיי לְּבִיי לְבִּיי לְבִּיי לְּבִּייִיי לְּבְיי לְבִּיי לְבִּיי לְּבִּיי לְּבִּיי לְּבִּיי לְּבִּיי לְּבִּיי לְּבִּיי לְּבְּיי לְּבִּיי לְּבִּיי לְּיי לְּבִּיי בְּיבְּיי בְּייִי לְייִי לְּבְּיי בְּייִי לְּבִיי לְּבִּיי לְּבִּיי בְּיי בְּיבְּיים בּייי לְּייי לִּיי בְּיי בְּייִּים לְּבִּיי לְּבְּיי בְּייי לְּבִּיי לְּיִי בְּיי לְּיים בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּיייִי לְּייִי לְּיי בְּיּיי לְּבִּיי בְּיּבְייִייִי לְּייי בְּייִיי לְּייִי לְּייִי לְּייִייִי לְּייִייִי לְּייִיי לְּייִיי ל

see חוֹר I. a. II.

וו חוֹר see חָר II. a. חוֹר II.

ארה to clean from dirt, whence בְּחָרֶאית, חָרֶא

קּהֶא" m. excrement, dung; only pl. sf. פּרָאיהָם בּרְאִיהָם their own dung ls.36,12, for which רְיָהָם בּרִיהָם בּK.18,27. The Kri has euphemistically צוֹאָתָם whose vowels $(\frac{--\cdot}{-\tau})$ are put to the words in the text.

וַתְבַב (fut. יָחָבַב ; imp. f. חָבָבִי (fut. בַּבָב) intr. to dry up, to be dried up, to be wasted הָאָרֶץ הַבּוֹעַל הַבָּוֹעַל the waters were dried up off the earth Gen.8,13; וְנָבֶר וְנָבֵשׁ and the river shall be wasted and dried up Is.19,5; of a country: to be waste or desolate מָדּוֹר לַדוֹר בּוֹנֶת from generation to generation it shall lie waste 1s.34,10; of a nation: to be destroyed הַנּוֹנְם the nations shall be utterly destroyed 1s.60,12.- 2) tr. to waste, to destroy חַרֹב וָהַחָרָם שמה waste and utterly destroy מַלְבוּ בַּל פַּרִיהַ ;after them Jer.50,21 destroy (slay) all her bullocks v. 27.

Niph. נְחָבָב 1) to he laid waste עיר נְחָבָב a desolate city Ez.26, 19, pl. עְרִים נַחְרָבוֹת desolate cities 30,7.— 2) to destroy one another, to fight together נָחָרָבוֹּר הַבְּיִלְכִים the kings destroyed one another 2K.3,23.

Pu. יְתָרִים לַחִים to be dried יְתָרִים לַחִים moist cords which have not been dried Jud.16,7 a. 8.

#חַרִיב חַחָרִיב to dry up הַחָרִיב 1 dry up the sea ls.50,2.— 2) to lay waste, to destroy וְעַרִיהָם and he laid waste their cities Ez.19,7; בְּחָרִיב אַרְצֵנוּ the destroyer of our country Jud.16, 24; הַהְנוֹיִם they have destroyed... the nations 2K.19,17.

Hoph. אָפָּרְאָה דּחָרָבָה I will be filled, now she is laid waste Ez.26,2; מחָרָבוֹת בְּיִרִים בְּיִרְבוֹת בְיִרִים בְּיִרְבוֹת waste Ez.29,12.— 2) to destroy one another הַחָרֵבוֹת the kings have surely destroyed one another 2K.3,23.

waste.— Hoph. הְחָרֵב to be laid waste, destroyed.

a dry morsel Pr.17,1.— 2) waste, desolate בַּת חַרֵּבָה desolate בַּיר מָאִין אָרָם it is desolate שוֹר מָהִין אָרָם it is desolate without man Jer.33,10; הַּבָּר הַ אָרַתִי תְּרָבְּה the place of my fathers' tombs is desolate Neh.2,3; pl. f. הְּצָרִים הַחָרֵבית the desolate cities Ez.36,35.

(pl. הַרָבוֹת, c. הַבְבוֹת) f. 1)

(pl. הְבָבוֹת, c. הַבְבוֹת) f. 1)

(pl. הְבָבוֹת, c. הַבְבוֹת) f. 1)

(pl. הְבָבוֹת, c. הַבְבוֹת)

(pl. הְבָבוֹת, c. הַבְבוֹת, f. 1)

(pl. הַבְּבוֹת, c. הַבְבוֹת, f. 1)

(of stone) Judy framents as word Judy framents framents. frame frame framents. frame frame

Mount Sinai Ex.3,1; also general name for the whole mountain, where the law was given to Moses Deut. 1,6 a. 4,10.

m 1) dryness, drought Jud. 6,37; heat Is.25,4.— 2) desolation, waste בֵּרִי חֹרֶב cities of desolation (i. e. waste cities) Is.61,4; קּמְתְּ a waste of desolation Ez. 29,10.

desert, waste לְחָרְבּהׁת (pl. חַּרְבּהֹת (pl. מְחָרְבּהׁת (pl. מְחָרְבּהֹת (pl. מְחָרְבּהֹת (pl. מְחַרְבּהֹת (pl. מְחַרְבּהֹת תְּלֶּהְ (pl. מְחַרְבּהֹת מְחַרְבּה (pl. מְחַרְבּה (pl. מְאַבֶּי (pl. מְחַרְבּה (pl. מְאַבֶּי (pl. מְחַרְבּה (pl. מְשְׁבְּה (pl. מְחַרְבּה (pl. מְשְׁבְּבּה (pl. מַחַרְבּוֹת מְּלְבְּי (pl. מְחַרְבּוֹת מְּבְּנִינְה (pl. מְחַרְבּוֹת מְּבְּנִינְה (pl. מְחַרְבּוֹת מְּבְּנִינְה (pl. מְחַרְבּוֹת מְחַרְבּוֹת מְחַרְבּוֹת לְמוֹ (pl. and the ruins shall be rebuilt (pl. and the ruins (i. e. places soon to be ruined) for themselves Jh. (and the ruins of the fat ones shall strangers eat ls.5,17.

קּרֶבְּה f. dryness, dry land Gen.7, 22.— הַחְרָבְה Ez.26,2 belongs to בְּרֵבְ, which see.

m. heat, drought; pl. c. חַרָבוֹן the drought (or heat) of summer Ps.32,4.

קרבון איי. n. Persian eunuch Est.

יַחְרָגוּ (fut. יַחְרָגוּ they shall tremble מַמְּחַגְּרוֹתֵיהֶם they shall tremble out of their close places Ps.18, 46 (in the parallel passage 2S. 22,46 יְנִחַנְּרוֹ ; see בַּחַחָּ).

m. species of locust.

קרֵך (fut. נְחֲרֵד) to tremble, to be afraid נָחֲרֵד) חַרְּדָה בְּרוֹלְּה and Isaac trembled very exceedingly Gen.27,33; יְלָּאָת נָחֲרֵד לְבִּי) at this my heart trembleth Jb. 37,1; נַּחָרָדוֹ אִישׁ אֶל־אָחִיו לִאָמֹר (37,1; מַחָרָדוֹ אִישׁ אֶל־אָחִיו לִאָמֹר and they trembled, saying one

to another Gen.42,28.— 2) to start, to hasten Gen.42,28.— 2) to start, to hasten as birds out they shall hasten as birds out of Egypt Hos.11,11;; בְּנִים בְנִים בְּנִים בְּיִּם בְּים בְּיִּם בְּיִּם בְּיִּם בְּיִּם בְּיִּם בְּיִּם בְּיִּם בְּיִבְּים בְּיִים בְּיִים בְּיִּם בְּיִים בְּיִבְּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִבְּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּים בְּיִים בְּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּים בְּיִים בְּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּים בְּים בְּיִּים בְּים בְּיבְּים בְּים בְּיבּים בְּים בְּיבְּים בְּיבּבּים בְּים בְּיבְּים בְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּבְּבְּים בְּבְּים בְּיבְּבְּבְּים בְּבְּבְּים בְּבְּבְּבְּים בְּבְּים בְּיבְי

Hiph. הַחֵרִיד (pt. מַחַרִיד) to terrify, to make afraid הַחָרִיד and I will terrify him 2S.17,2; חבריד none shall make you afraid Lev.26,6.

קרָר (pl. מִי יָרָא וְחָרֵר whosoever is fearful and afraid Jud.7,3.— 2) to be anxious (with עַל אֲרוֹן אֱלֹהִים for his heart was anxious for the ark of God 1S.4, 13.— 3) revering, reverent (with עַל הְרוֹן אֶל הִים שׁל הְרֵבְי (ב מֹ מֹ אַל , עַל אַרוֹן אָל הִים שׁל הְרֵבְי (ב מֹ מֹ אַל , עַל שׁל הִרוֹן אַל הָרֵים בִּמְצִוֹר אָלְהִינוֹ (כִּ מֹ עִל אַרִּרִים בִּמְצִוֹר אָלְהִינוֹ (כִּ מֹ עִל אַלְהִינוֹ זְיִבְּרִי בִּמְצִוֹר אָלְהִינוֹ (מִ מֹ מֹ אַל הִינוֹ זְּבִּרִי (ב מֹ מֹ אַל הִינוֹ זְיִבְּרִי בִּמְצִוֹר אָלְהִינוֹ (מִ מֹ מֹ מֹ אַל הִינוֹ זְיִבְּרִי בִּמְצִוֹר אָלְהִינוֹ (מִ מֹ מֹ אַל הִינוֹ זְיִי בְּמִצְוֹר אָלְהִינוֹ זְיִי בְּמִצְוֹר אָלְהִינוֹ וְלְבִּרְי וֹם בִּמְצִוֹר אָלְהִינוֹן those who are revering the commandment of our God Ezr.10,3.

קרד, חַרוֹד, pr. n. a place in Gilboa with a fountaiu אין חַרוֹד Jud.7,1; gent. חַרוֹד: 28.23,25.

נכ. הַבְּרוֹת; pl. חָבְרוֹת (c. הַבְּרוֹת; pl. חָבְרוֹת) ל בּבְבַת נבדים; the fear of man Pr 29,25; with בַּבָּר: to tremble בְּבָּרֵה and Isaac trembled greatly Gen.27,33; חַרְבָּה נְּרוֹלָה מָרוֹם a terror of God, i. e. great consternation 1S.14,15.— 2) anxiety, care (see קַרֵר 2).— 3) pr. n. a station of the Israelites in the desert Num.33,24.

Niph: נְחֲרָה to be angry, to be incensed בָּנִי אָמִּי נְחֲרוּ־־בִי my mother's children were angry with me Cant.1,6; pt. pl. בַּנָחֵרִים they that were incensed against thee ls.41,11.

Pi. חַבְה (fut. יְהַחֲבֶה) to rival, to contend בָּי אַתָּה מְתַּחַבֶּה to contend בָּי אַתָּה מְתַּחַבָּה בְּאַבְּי because thou rivallest with cedar buildings Jer. 22,15; אֵיךְ הְּתַבְּבָר אָר הָאָר הַעָּר הַאָר how canst thou contend with horses? 12.5.

Hiph. הָחֶרָה (fut. יְחֵבֶה , ap. יְחֵבָר) to kindle, to stir up (anger) ויחר עָלִי אַפּוֹ he hath kindled his wrath against me Jb.19,11.— 2) to act with ardor, to be zealeus אַחָרִיוּ הָחָרָה הַחָיִיק בְּרוּך after him

Baruch zealously repaired Neh. 3,20.

Hithp. הַתְּחֶרָה (fut. ap. יְנְתְּחֵר (fut. ap. מֵּלְ-תְּתָּה אֵל יִתְּחָר אַנְיּתְּה מוּקְרָה אַל הַתְּחָר אַל הַתְּחָר בּיְּתְרָּר vise to do evil Ps.37,8; with בּיִּתְעִים בּיִּתְעִים fret not thyself because of evil-doers v. 1

מְרָהַיָּה pr. n. m.

הַרוֹד see הַרוֹד.

(only pl. חֲרוּוִים) m. string of pearls or corals Cant.1,10.

קרול (pl. הְרִלִים) m. thorn, nettle בְּיוֹ פְנֵיוֹ חְרָלִּים nettles had covered its face Pr.24,31.

pr. n. m. Neh.3,10.

קרון pr. n. a place in Ephraim; gent. הרני Neh.2,10.

הרונים see הרונים.

I. (from בְּלֵיוֹן חָבוֹץ) adj 1) decided, determined בָּלָיוֹן חָרוֹץ

destruction decreed Is. 10,22; חַרוּצִים וֹבְיוֹ his days are determined Jb. 14,5; as n.: decision, judgment אָטֶק הָחָרוּץ the valley of judgment (i. e. of punishment) Jo.4, 14.— ב) sharp, pointed מורג חַרוּץ a sharp threshing instrument Is.41, 15; hence דרץ a threshing instrument 28,27; pl. הַרַּצוֹת הַבַּרוָל threshing instruments of iroo Am. 1,3 (comp. קריץ 2).— 3) acc. Stb. shining יַרָפַר הַרוּץ עֵלֵי־טִיט he lieth shining in the mire Jb.41,22 (Eug. Bible: he spreadeth sharp pointed things upon the mire); poet. shin ing gold, fine gold Pr.3,14 etc.— 4) eager, industrious, diligent the substance וְהוֹן־אָּדָם יָקַר הָרוֹץ of a diligent man is precious Pr. 12,27; מַהְשָׁבוֹת חָרוּץ אַה־לְמוֹתָר the thoughts of the diligent tend only to plenteousness 21,5; pl. וַיַרוֹצִים but the hand of the diligent maketh rich 10,4. - 5) maimed (of animals) Lev.22,22.

וֹתְרְיִין II. או moat, ditch Dan. 9, 25. קרְיִין III. pr. n m. 2 K. 21, 19. הרווים to arrange, hence הרווים pr. n. m.

קרְחַם pr. n. 2K.22,14 = חַרְחַם 2Chr. 34,22.

mation, fever. תְּרָתְר (redupl. from תְּרָתְר m. inflam

הרמ (akin to חַרַת) to dig into, to engrave, to inscribe, whence הַוְרָטִם הַרְעֹם .

מְהָרֶשׁ prop. graving-tool, chisel,

style, hence: manner of writing, characters בְּחָרֶט אָנוֹשׁ with a man's writing (i. e. in common characters) Is.8,1.

קרמה הרט; pl. הרט, c. הרט, m. sacred scribe, sage, interpreter of the law in Egypt Gen.41.8 and Babylonia Dan.2,2 a. 2,10.

(from חֲרֶה) m. heat of anger בְּרָרִי־אָּף for the fierce anger Is.1,4.

תרי m. 1) white broad (from הוְרִי שׁ baskets with white bread Gen.40.16.

inhabited Mount Seir Gen. 14,6 and were afterwards conquered by the Edomites Deut.2,12.— 2) name of two persons mentioned in Gen. 36,2 a. Num. 13,5.

קרי יוֹנִים (from ה. pl. doves' dung 2K.6,25; in Kri דְּבִיוֹנִים, which see.

נְהִרִיםׁים (from הר to dig into; pl. הְרִיםׁים m. pocket, bag, purse 2K. 5,23; Is.3,22.

יוֹרֶה pr. n. m. Neh.7,24 = יוֹרֶה Ezr. 2,18; gent. חַרִיפִי 1K.12,5.

pl. c. אַ הָרִיץ הָּחָרְיצִי the ten cuttings of milk-curds, i. e. cheses 1S. 17, 18. — 2) בְּרִיץ pointed threshing instrument 2K.12,31.

m. ploughing 18.8,12; time of ploughing Ex.34,21.

adj. sultry, hot (prop. silent,

still); f. רוּחַ קָּדִים חֲרִישִּׁית a hot east wind Jon.4,8.

I. to wind, to twist, whehce חַרָּהְ

קֹרָן (from יְבוֹן l.) m. lattice, window-lattice; only pl. בים Cant. 2,9.

רה. Ch. to singe, to burn.— Ithp.
קרחבר to be singed (of the hair)
Dan 3,27.

acc. Stb. to be entangled, to grow wild, hence הְרֵל.

הרול see תריל.

ון לו to shut up, to shut in, to draw in, hence בְּחָרֵת 1 a. בְּחָרֵת ...
2) to shut up from common use, hence בְּחָרֵת 2... 3) ביו to destroy.

 בּיִינְ any devoted thing, that a man shall devote unto the Lord Lev. 27,28; וְהַחַבְּיִהְי בְיִינְ בְּצְעָם I will consecrate their gain unto the Lord Mic.4.13.

מהרם pr. n. a city in Naphtali.

, חָרָם (sf. חָרָם, חָרָם; קוֹרָם; מָרָם, חַרָם; pl. תַּלְמִים 1) curse, destruction וֹהָבֶּתִי אֶת־הָאָרֶץ חֵרֶם I will smite the earth with a curse Mal.3,24; the man I have doomed איש חַרְמִי עם הַרָּמִי (to destruction 1K.20,42 the people I have doomed to destruction Is.34,5.— 2) of property: something devoted or forfeited -any de בֶּל־חָרֶם אֲשֶׁר יַחַרָם אִישׁ לַוַיָ voted thing that a man shall devote unto the Lord Lev.27,28; מתיר הַנְיר הַנְיר חַרָם and the city shall be devoted (forfeited) Jos.6,17. — 3) net יגרהו בחרמו they shall catch them in their net Hah.1,15; they shall be מִשְּׁמוֹחַ לַחַרָּמִים יָהִיוּ a place to spread forth nets Ez. 47,10; fig. מָצוֹרָים מָצוֹרָים אַשֶּר הָיא מָצוֹרָים the woman, whose heart is snares and nets Ec.7,26.

וְרָנִם (prop. pt. p. of חֲרָנם (

adj. flat-nosed Lev.21,18.

קּרְבְּקְר, n. a Canaanitish city, anciently called אַנְּא Jud.I,17; it belonged to the tribe of Judah Jos.15,30, then to the tribe of Si meon 19,4.

pr. n. highest ridge of the Antilibanus in the north-east of Palestine Jos.11,17 and the extreme boundary of Israel east of Jordan 12,1; Deut.3,8; there were several such ridges, wherefore the pl. חַרְבוֹנִים Ps.42,7.

תורמיש m. a sickle Deut 16,9.

קרן pr. n. 1) a city in the northwest of Mesopotamia Gen.11,31, etc.— 2) name of a person 1Chr. 2,46.

קרנים pr. n. a city in Moab to the sout-east of the Dead Sea Is.15,5; gent. חֹרני Neh.2,10.

דַרְנָפֶר pr. n. m.

חרם, הרם, והרם, to shine, to glitter.—
2) to be rough, scabby.— 3) to be tough, viscous (of clay).

ייי I. (from הדם m. 1) the sun Jb.9,7.— 2) (from הדם 2) scab, itch Deut.28,27.

II. pr. n. a place east of Jordan Jud.8,13; see also תְּלֶבת הָּתְּבָּת.—
Some interpreters read in ls.19,
18 תְּלֶבֶּת for הַּהְבֶּה; see the latter word.

קרֶ (בּבְּלְתָּ I.) m. the sun Jud. 14,18.

תַּרְסֵוּת (Kri חַרְסִית) f. pottery (from

the gate of שַׁעַר הַחַרָסוּת (3 חרם potters Jer.19,2 (Eng. Bible: the east gate, taking חַרָּסוּת to mean the shining of the sun, from בורם 1). אַרַה (fut. אָרַהָּיִ ; pt. אָרָה ; inf. אָרַה) 1) to pull, to pluck (leaves, fruit), hence קֹרֶף antumn. — 2) to reproach, to insult וָאַשִּׁיבָה חֹרָפִי דָבָר that I may answer him that reproacheth me Pr.27,11; לא־יוַחַרַף my heart shall not re- לְבָבִי מִיָּבְי proach me as long as I live Jb. 27,6.— 3) den. from קרָף to pass the autumn or winter, to winter and all וָכָל בָּהָפַת הָאָרֶץ עָלָיו מָחֶרָף the heasts of the field shall winter upon it Is.18,6.

Niph. אָהֶבֶּר to he betrothed לְאִישׁ betrothed to a husband Lev. 19,20.

קְּחָרָ pr. n. m. קְּחָרָ (sf. יְּפָרָ m. harvest-time, autumn, winter אַרָא וְהוֹלֶן and summer and winter Gen.8,22; בּית the winter house Am.3,15.—2) prop. autumnal sowing, early germination, hence: fig. youth jin the days of my youth Jh.29,4.

תְּבְפַת (c. חֵבְיפַת) f. 1) reproach, shame for that were a כִּי־חֶרְבָּה הִיא לֻנוּ reproach unto us Gen.34,14; אַנַה whither shall I אוֹלִיךְ אֶת־חָרַפַּתִי cause my shame to go? 2S.13,13; קובפוּה אַשֶּׁר חַרָפּוּה the reproach, wherewith they have reproached thee Ps.79,12; ... עַל to take up a reproach against ... Ps. 15,3; לְחָרֶפְּה to give up to reproach Jo.2,17; חַרָּשָּׁה to take away reproach Is.4,1; הַּיָה לִחֶרְפָּה to be an object of reproach Jer. הַרָפּוֹת Ps.69,11, c. חַרָפּוֹת Ps.69,11, v. 10. - 2) fig. the female pudenda ls.47,3, where 기취다 is a parallel to גַּרָוָה.

whence יְחָבְיץ זְּלָהְ זֹי to cut, to sharpen, whence אָרָבְין זְּלָּהְ זֹי זְלָי to deceide בְּבְּי בְּיִהְהְ חְרָצְיִּךְ אַתְּה חְרָצְיִּץ so shall thy judgment be; thou thyself hast deceided it 1K.20,40 (see בְּיבִי מִּרְיִּץ).— 2) to be sharp of color, to glitter, whence אוֹרְיִי מָרִייִץ מוֹרְייִ מָּרִייִץ זְּיֹרְיִי לְּאָ מִחְרִיץ זְּיִבְּיִיץ לִיאַ מִּבְיִיץ זְּיִבְּיִלְ לִּאְ יִתְרִיץ בּיִבְיִי שִּׁרְאֵל לִאְ יִתְרִיץ בּיִבְיִי בְּיִבִּינִי לְיִא יִתְרִיץ בְּיִבּינִי לְיִיעִרְיִל לְאִ יִתְרִיץ against all the children of Israel shall not a dog move

his tongue Ex.11,7 (others: sharpen his tongue).

Niph. אָרָבְּר to be decided, decreed; only pt. f. בְּחֲבָבְּה , c. בְּחֲבָבָּר something decided, i. e. decision, decree: בְּחָרֶבְּי הֹשׁיִמְשׁׁר בְּלָה וְנָחֶרְבְּי הֹשׁיִמְשׁׁר destruction and decree Is.10,23; decree of desolation Dan.9,26.

תַרְצָּה Ch. (def. מָרְצָּה , sf. חַרְצָּה ; pl. קרַיְנְיּן , m. loin Dan.5,6 (—Heb. תְּלָיִן). מוֹלָין (acc. Ges. — Ar. חרצב (חצרב , חַרְצָבָה) to bind fast, whence חַרְצָבָה.

קרובה (pl. חַרְצְבּוֹת (pl. חַרְצְבּוֹת f. tight band, fetter בַּתְּחַ חַרְצְבּוֹת רָשֵׁע to loose the bands of wickedness Is.58,6; fig. pang, pain אִין חַרְצְבּוֹת לְמוֹתְם there are no pangs in their death Ps.73,4 (see also under חַבְּבָּוֹת).

קרץ (from בְּלֵנְים (pl. חַרְצַנִּים) m. grape-kernel יוֹבְרָ קּנִים (from the kernels to the husk Num.6,4. הַרָּקְ (fut. יְבִּרִלְּיִ וְעֵר זְנִּ (fut. יְבִּרְלְּיִ (דְּבָּרְלִּי (fut. יְבִּרְלִי (fut. יְבִּרְלְיִי (fut. יְבִּרְלִי (fut. יְבִּרְלִי (fut. יְבִּרְלִי (fut. יְבִּרְלְיִי (fut. יְבִּרְלְיִי (fut. יְבִּרְלְיִי (fut. יְבִּרְלִי (fut. יְבִּרְלִי (fut. יְבִּרְלִי (fut. יְבִּרְלְיִי (fut. יְבִּרְלְיִי (fut. יְבִּרְלְיִי (fut. יְבִּרְלְיִי (fut. in the husk Num.6,4. in the husk

קרָר (akin to חָרָה , f. חָרָה , pl. חְרָר to burn, to glow עַצְּמִי־חָרָה מְנִי חֹרֶב my bones are burned with heat Jb.30,30; אָרָץ אָרֶץ the inhabitants of the earth are burned (destroyed) Is.24,6; יְמַצֵּן הָּחַם וְחָרָה that the brass of it may be not, and may glow Ez.24,11.

Niph. תְבָּ a. תְבָּ (fut. תְבָּי to be heated, burnt, scorched, dried מְבָּרֶת מִשְׁשִׁ תַּם עְבָּרֶת the bellows are burned, the lead is consumed

of the fire Jer.6,29; אָשׁ אַכְלַתְדּוּ fire hath devoured it, and it is burned Ez.15.5; אַשׁ אַכְלַתְדּוּ throat is dried Ps.69,4.

Pi. redupl. חַרְחֵר to kindle; inf. בְּחַרְרִיכּ to kindle strife Pr. 26,21.

m. only pl. חֲרֵרִים sunburnt places, parched lands, deserts Jer 17,6.

א same as חָר, which see.

(pl. אין, c. יבי m. sherd, potsherd, earthenware, pottery Jb.2,8: אין a potter Jer.19,1; a potter Jer.19,1; בי אָריבוּן an earthen vessel Lev. פּלִי הָרֶשׁ אַרִּיםְרָשׁי אַרְטָּר הַרָּשׁ אַרִיםְרָשׁי אַרְטָּר הַרָּשׁ אַרִיםְרָשׁי אַרְטָּר הַרָּשׁי אַרְטָּר הַרְשׁי אַרְטָּר הַרְשִׁי אַרְטָּר הַרְשִׁי אַרְטָּר הַרְשִׁי אַרְטָּר הַרְשִׁי אַרְטָּר הַרְשִׁי אַרְטָּר הַרְשִּׁי שׁרִטְּר הַרְשִּׁי שׁרִטְּר שׁרְשִּׁי שׁרִי הַרְשִּׁי שְׁרִשְׁי אַרְטָּר שׁרְשׁי שׁר אַרְעָּר הַרְשִּׁי אַרְטָּר הַרְשִּׁי אַרְטָּר הַרָּשִׁים אוֹי אָרְשִּׁי אַרְטָּר הַרְשִּׁי אַרְשָּׁר אָר הַרָּעָּי הַרְשִּׁי אַרְטָּר הַרָּבְּעִּי הַרְעָּיִי בְּיִר הַרְּעָּיִי בְּרָבְיּי הַרְעָּיִי בְּיִר הַרְעָּיִי בְּרָשִׁים אוֹי אַרְשָּׁים אוֹיִי בּיִי בְּיִר הַרְּעָּי בְּיִר הַרְעָּי בְּיִר הַרְעָּיִי בְּיִר הַרְעָּי בְּיִר הַרְעָּיִי בְּיִר הַרְיִבְּיִי בְּיִר הַרְיִבְּיִי בְּיִר הַרְיִבְּיִי בְּיִר הַרְיִבְיִי בְּיִר הַרְיִבְּיִי בְּיִר הַּרְיִבְיִר הַרְיִבְיִּי בְּיִר הָּרָים בּיר בּיִי בְּיִר הָּרְיבְיִי בְּיִר הָּרְיבְיִי בְּיִר הָּרְיבְיִי בְּיִר הָּרְיבְיִר הָּרְיבְיי בְּיִר הָּרְיבְיי בְּיר הָּרְיבְיי בְּיר הָּרִים בּיי בּיִר הָּרְיבְיי בְּיִר הָּרְיבְיי בְּיִר הָּרְיבְיי בְּיִר הָּרְיבְיּי בְּיִר הָּרִים בּיי בּיִר הַיִּיי בְּיִי בְּיִר הָּרִים בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִר הָּרִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִיי בְּיִי בְיּי בְּיִי בְיִי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִיי בְּיִיי בְּיי בְייִי בְּיִיי בְּיִי בְּיִיי בְיּיי בְּיִייְיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי

תרשׁ (akin to חָרֵת, חָרֵת; fut. יַחַרָשׁ; pt. חַרָשׁ; pt. p. חַרוּשׁ; inf. חַרָשׁ 1) to cut, to engrave חַרוּשַׁה עַל לוֹחַ graven upon the table of their heart Jer.17,1.—2) to plough Deut.22,10; pt. הֹרֶש plougher ls. 28,24, also cutting instrument Gen. 4,22; fig. עַל־גַּבִּי חָרָשׁוּ חֹרְשִׁים the ploughers ploughed upon my back, i. e. they maltreated me Ps.129,3.— 3) to execute, to work ם אורש נחשָת a worker in brass lK. 7,14; fig. to devise חַרֵשׁתָם־רָשׁע ye have devised wickedness Hos.10, 13; אַל תַּחַרשׁ עַל־רָעַדְּ רָעָה devise

not evil against thy neighbor Pr. 3,29; אָר בְּיִר they that devise evil Pr. 14,22; הוְשֵׁי עוֹב they that devise good ib.

Niph. נְחָרֵשׁ (fut. יְחָרֵשׁ) to be ploughed צִּיּוֹן שָׁרֶה הַחָרִשׁ Zion shall be ploughed like a field Jer. 26,18 a. Mic.3,12.

Hiph: הָחֶרִישׁ to work, to devise עָּלְיוֹ שָׁאוֹל בַּחָרִישׁ הְּרָשָׁר Saul deviseth mischief against him 1S. 23,9.

unheeding יְנְהֶרֶשׁ to be silent, to be unheeding to my tears Ps.39,13; with בי ליהָהָרָשׁ to turn away in silence from אַל־הָהָרָשׁ מְבָּיִּנְי מִבְּיִּנְי מִבְּיִנְי מִבְּיִנְי מִבְּיִנְי מִבְּיִנְי מִבְּיִנְי מִבְּיִנְי מִבְּיִנְי מִבְּיִנְי מִבְּיִּנְי מִבְּיִנְי מִבְּיִנְי מִבְּי מִבְּיִנְי מִבְּי מִבְּיִנְי מִבְּי מִבְּיִנְי מִבְּי מְבְּי מִבְּי מִבְּי מִבְּי מִבְּי מִבְּי מִבְּי מִבְּי מְבִּי מְבְּי מְבִּי מְבִּי מְבְּי מְבִּי מְבִּי מְבִּי מְבִּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּים מְבְּיִי מְבִּי מְבְּים מְבְּיִי מְבְּים מְבְּיִבְים מְבְּיבְים מְבְּים מְבְּיבְים מְבְּבְים מְבְּיבְים מְבְּיבְים מְבְּיבְים מְבְּים מְבְּים מְבְּים מְבְּים מְבְּים מְבְּים מְבְּים מְבְּים מְבִּים מְבְּים מְבְּים מְבְּים מְבְּים מְבְּים מְבְּים מְבִּים מְבְּים מְבְּים מְבְּים מְבְּים מְבְּים מְבְּים מְבִּים מְבְּים מְבְּים מְבְּים מְבְּים מְבְּים מְבְּים מִבְּים מְבְּים מִבְּים מְבְּים מְבְּים מְבְּים מִבְּים מְבְּים מִּבְּים מִבְּים מִבְּים מִבְּים מִבְּים מְבְּים מִבְּים מְבְּים מִבְּים מִבְּים מְבְּים מְבְּים מְבְּים מְבְּיבְּים מְבְּים מְבְּים מְבְּים מְבְּים מְבְּים מְבְּים מְבְּים מְבְּים מְּבְּים מְּבְּים מְבְּים מְבְּים מְבְּים מְּבְּים מְּבְּים מְּים מְּבְּים מְּבְּים מְּיִים מְּבְּים מְּיִּים מְּבְּים מְּיִים מְּיִּים מְּבְּים מְּיִים מְּבְּים מְּיִּים מְּיְּים מְּיִּים מְּיִּים מְּיִים מְּיִים מְּיִים מְּיִים מְּיִים מְיִּים מְבְּים מְּיִים מְּיִים מְּיִים מְּיִים מְּיִים מְיְּים מְיִים מְיִים מְ

Hiph. החריש; pt. נמחריש (מחריש) 1) to put to silence, to make one hold his peace בַּרֵּיך should thy inventions מָתִים יַחַרִישׁוּ put men to silence? Jb.11,3.— 2) to keep silence, to be silent, to hold one's peace וַיַּחַרִישׁוּ וַלֹא עַנוּ אֹתוֹ they held their peace, and answered him not a word Is.36,21; a fool that אַוִיל מַחַרִישׁ חַבָּם וַחָשָׁב keepeth silence is counted wise Pr. 17,28; with 5: to be silent towards, not to gainsay וָהַחַרִישׁ לָהּ אָבִיהַ and if her father be silent towards her (or: if he do not gainsay) Num.30,5; with אָל or יָבוֹן: to keep silence before הַחַרִישׁוּ אָבִי keep silence before me, O islands! Is.41,1; הַחַרְשׁוּ מָבֶּינִי וַאַרַבְּרָ keep silence before me, that I may speak Jb.13,13; with accus.: to pass over in silence, ניש בַּדָיו I will not conceal his parts Jb.41,4.- 3) to be inactive, to do nothing הַחַרִישׁ באַם עַר בּאַם Jacob held his peace (i. e. did nothing) until they were come Gen.34,5; מַחַרְשׁוּן and ye shall hold your peace (i. e. do nothing) Ex.14,14; בַּבָּה אַהָּם שַחַרִשִּׁים רִּהָשִיב אַת־הַפֵּלֵךְ wby are ye silent (i. e. doing nothing) about bringing the king back 2S. 19,11; with [4: to withdraw quietly from, to leave one alone, to cease they were silent from וַיַּחַרְשוּ מְבַּוּנוּ him (i. e. they left him alone) אַל הַחֲרֵשׁ מִפֶּנוּ מִוְע'ק אָל וָנְ (Jo.38,27 cease not to cry unto the Lord our God for us 18.7,8.

Hithp. הַּתְּחֲרֵשׁ to keep oncself quiet תַּוֹבְילֵי בְּלֹרְהַבֵּיִלְה and they kept themselves quiet all the night Jud.16,2.

קרָשִׁים a. חַרָשִׁים, c. חַרִשִּׁים, m. 1) engraver, cutter אָבָים m. 1) engraver, cutter אָבָים m. 1) engraver, cutter אַבָּים m. 1) engraver, cutter אַבָּים m. 1) engraver, cutter אַבָּים the work of an engraver in stone Ex.28,11.— 2) workman, artificer, craftman חַרָשׁ a blacksmith Is.44,12; חַרָשׁ a carpenter, a joiner v. 13; coll. אַבְּים וֹהַבְּים and the craftsmen and the locksmiths 2K.24,16; אַבּּים מִישְׁחִית artificers of destruction, i. e. skilful to destroy

Ez.21,36.— 3) pr. n. גֵּיא חֲרָשִׁים 1Chr.4,14 a. גֵּי הַחַרְשִׁים Neh.11,35 the valley of craftsmen.

m. 1) Stb.: secret; only pl. מְלֵישִׁים one skilled in secrets (i. e. magic art) is 3,3.—2) as adv.: secretly, silently Jos.2,1.—3) pr. n. m. 1Chr.9,15.

בְּמוֹ פָּתָן (pl. חַרְשִׁים adj. deaf הַרְשׁים שׁחָר like the deaf adder Ps.58,5; fig. of inobedient persons: הַחָרְשִׁים שׁמְעִי bear, ye deaf Is.42,18.

דרש pt. of חַרַשׁ, which see.

בַּעַוּבַת הַחֹרֶשׁ א thicket, for א חְרֶשׁ as a forsaken forest Is.17,9; חֹרָשׁ a shadowing thicket Ez.31,3; with ה loc. בַחְרְשָׁה in the wood 1S.23,18; pl. חַרָשִׁים 2Chr.27,4.

אָרָ יְדְי pr. n. 1) a person mentioned in Ezr. 2,52 a. Neh.7,54.— 2) in אָדָ מָרִישָׁא a Jewish colony Ezr. 2,59 a. Neh.7,61; see also הַרָּי

תְרוֹת (pt. p. חָרוֹת) to cut, to engrave קרוֹת על־הַלְּחוֹת graven upon the tables Ex.32,16.

קרת pr. n. a forest on the mountain of Judah 18.22,5.

שְׁלֵים (fut. בְּשִׁרֵים, בְּשִׁרֵים pt. בַשְּׁרֵח;

inf. חַשׁב, בושׁב, בושׁב (חַשׁב) to bind, to knot, to weave בַּעַשֵׂה חשֵׁב weaver's work Fx.26,1 a. 28,6.-2) to devise לַחָשֶׁב מַהַשֶּׁבוֹת to devise cunning works Ex.31,4; hence pt.: artificer; חָשָׁבנוֹת מַחַשָּׁבָת בשֶׁר engines invented by artificers 20hr.21,15.— 3) to think, to imagine לְבָבוֹ לא־בֵן יַחִשׁׁב neither doth his heart think so Is.10,7; they imagined a mischievous device Ps.21,12.- 4) to intend, to purpose (with אָל, עַל, ואַמָּם חַשַּׂבָתָם עַלִּי רַעָּה but ye intended evil against me Gen.50, 20; אַבֿיֹתָיו אַיּשֶׁר חָשַׁכ אֶל־ישָׁבִי מִיבַן and his purposes that he hath purposed against the inhabitants of Teman Jer.49,20; חשבים they think (intend) to rebel Neh.6,6.- 51 to count for, to esteem or regard as; with 5: he counteth me יַחְשָׁבְנִי לְאוֹיָב לוֹ as his enemy Jb 33,10; with accus.: we esteemed him stricken Is.53,4; נַיַּחִשֶּׁבֶּהָ לוֹ צְרָקָה and he counted it to him for righteousness Gen.15,6.

Niph. אַרָשָׁב (fut. יַרְשָׁב ; pt. עָרְשָׁב) to be reckoned, counted, accounted לא־יַרְשָׁב אָהָם הַבָּכֶּן there was no reckoning made with them of the money 2K.22,7; with בּלְבַעֵּין יִחָשֵׁב אַהָּם בּנְבָין with is counted to בּלְבַעַין : עַל which is counted to the Canaanite Jos.13,3; in this sense also with to Benjamin 2S.4,2. b) to be reckoned as, to be considered

and your heave לָכֶם תִּרוּמַתְכֵם offering shall be reckoned unto you Num.18,27. c) to be imputed blood shall דָם וַחְשֶׁב לַאִּישׁ הַהוּא be imputed unto that man Lev. 17,4.— 2) to be counted, considered, esteemed בַּבֶּם יֵחֲשָׁב is considered wise Pr 17,28; with 2: we are counted נֶחְשַׁבְנוּ כַּבְּהֵמְה (considered) as beasts Jb.18,3; with נַחִשָּׁבוּ לְנְבַלֵי חֶרֶש : ל they are esteemed as earthen pitchers Lam.4.2; with נָחִשֵּׁכָתִי עִם־ יוֹרְדֵי בוֹר I am counted with them (i. e. considered as those) that go down into the pit Ps.88,5.— 3) to be of account, to be valued אין בֶּסֶף לֹא נֶחְשֵב בִּימֵי שִׁלֹמֹה לִמִאוּמַה none (of the vessels) were of silver, it was not valued in the days of Solomon 1K.10,21; בַּמָה נַחִשָּׁב wherein is he to be valued ls.2,22.

Pi. בְשֵׁהָ (fut. יוֹחֲשֵׁב 1) to count, to reckon וְחִשֵּׁב אֶת־שָנֵי מִמְבָּרוֹ and let him count the years of the sale thereof Lev.25,27; נאָם־מַעַט (אָם־מַעַט נָשָאַר בַּשֶּנִים עַד־שָׁנַת הַיֹבֵל וַחְשֵׁב־לוֹ and if there remain but few years unto the year of Jubilee, then he shall reckon with him v. 52; with באָר, אָני to reckon, to have an account וְחָשֵב עִם־קנֵהוּ and he shall reckon with him that hought him v. 50; וַלא יָחַשְׁבוּ אֲת־הָאַנְשִׁים they reckoned not with the men 2K. 12,16. - 2) to consider, to deliberate חַשֵּׁבְתִּי דְרָבָי I have considered my ways Ps.119,59.- 3) to

think, to reflect אַרְשִּׁבְּהְ יְרַעַּת וֹאֹת I reflect to know this Ps.73,16.—
4) to devise אַרֵי יְחַשְּׁבוֹּרְעָע they devise mischief against me Hos. 7,15; יְחַשְּׁבוֹּרְע הְּרָע הְּרָע יְרָתְע בְּרָע הְיִשְׁבּוֹר וֹחָשְׁב יְרָתְע יְרָתְע בְּרָע מְּבְּר הִשְּׁבְּר phe deviseth to do evil Pr.24,8; of an inanimate object: to be inclined a יְרִשְּׁבְּר and the ship was inclined to be broken Jon.1,4.— 5) to make account of, to value בְּרִישְׁבְּרִּעְּרִי וְחָשְּׁבְרוֹּע וַהְחַשְּׁבְרוֹּע וַהְחַשְּׁבְרוֹּע וַהְחַשְּׁבְרוֹּע וַהְחַשְּׁבְרוֹּע וַהְחַשְּׁבְרוֹּע וֹהְחַשְּׁבְרוֹּע וֹתְחַשְּׁבְרוֹּע וֹתְשְׁבְרוֹּע וֹתְחַשְּׁבְרוֹּע וֹתְחַשְּׁבְרוֹּע וֹתְחַשְּׁבְרוֹּע וֹתְחַשְּׁבְרוֹּע וֹתְחַשְּׁבְרוֹּע וֹתְחַשְּׁבְרוֹּע וֹתְחַשְּׁבְרוֹע וֹתְשְׁבְּרוֹע וֹתְשְׁבְּר וֹתְשְׁבְּר וֹתְשְׁבְּר וֹתְשְׁבְּר וֹתְשְׁבְּר וֹתְשְׁבְּר וֹתְשְׁבְּר וֹתְשְׁבְּר וֹתְשְׁבְּר וֹת וֹתְשִׁי בְּחִישְׁב לּבוֹע וֹתְשִׁבְּיִי וֹתְשְׁבְּיִי בְּיִי בְּעִים וֹתְשְׁבְּיִי בְּיִבְּיִי וֹתְשְׁבְּי בּיִי בּיִי בּיִי בּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִבְּי בְּיִי בְּיִבְּי בּיִי בְּיִבְּי בְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִבְּי בְּיִבְיִי בְּיִי בְּיִבְייִי בְּיִי בְּיוֹי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיוֹי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיוֹי בְּיוֹי בְּיִי בְּיִייְיִים בְּיִי בְּיִייִי

Hithp. אָרְחַשֶּׁב to reckon oneself, to count oneself (with ב) בנוים לא יְהְחַשֶּׁב and he shall not be reckoned among the nations Num.23,9.

ביים Ch. to count, to regard Dan. 4,32.

בשבה m. girdle, belt Lev.8,7.

די ברבה pr. n. m. Neh.8,4.

קשׁבָה pr. n. m.

reasoning. — 2) pr. n. ancient capital of the Moabites, afterwards conquered by the Amorites Num.21,26; when conquered by Israel it was allotted to the tribe of Reuben, then to that of Gad.

engine הְשְׁבנוֹת (חַלְּשְׁבנוֹת m. 1) device, engine הְשְׁבנוֹת מַּחֲשֶׁבֶּת חוֹשֵׁב devices (engines) invented by cunning men 2Chr.26,15.— 2) reasoning, invention טלבים but they have sought out many inventions Ec.7,29.

יָר, אָרָיָה, pr. n. of several Levites 1Chr.6,30; Ezr.8,24; Neh. 3,17 etc.

ישַׁכְנָה pr. n. m.

יה בוניה pr. n. of two persons Neh. 3,10 a. 9,5.

Hiph. בַּחָשָׁה (pt. מַחָשָׁה , pl. נמחשים (מחשים 1) to silence, to put to בּלְווָם מַהִשִׁים לְבֶּל־ (ל silence (with the Levites silenced all the people Neh.8,11.— 2) to observe silence, to hold one's peace, to he still; imp. pl. בְּהָנוֹים 2K.2,3; with מָן: to be still, inactive הַחַשִּׁיתִי 1 was still from [speaking] good Ps.39,3; אַנַחָנוּ מַחָשִׁים מָקַחַת we remain still (inactive), without taking it out 1K.22,3; sometimes in this sense without וֹאַטָּם מַחֲשִׁים אַל־תּעָעָדְלוּ לַלֶּבֶת:מָן and ye are still (inactive), be not slothful to go Jud.18,9.

בושרב pr. n. m.

רְשׁוֹרָהְ Ch. (def. מְשׁוֹכְה) m. darkness Dan.2,22.

אַבְּעוּק pr. n. m.

קשָק see חַשׁרָק.

יַחָשֶּׁל see הָשֵּׁלַ.

חַשָּׁר see חַשּׁׁרָר.

to have need, to want לֵשְׁחִין to have need, to want בְּא־חַשְּׁחִין we have no need (we do not think it necessary) Dan.3,16; וְשִׁהוֹן and that which they have need of (what is necessary) Ezr.6,9.

קרות Ch. f. need; c. אַרְאָרוּ Ezr. 7.20.

יַם שֵׁלָה see הַשִּׁילָה.

חושים see השים.

קְשִׁיךְ (from חְשֵׁףְ m. division, little flock; only pl. c. חַשָּׂבִי עִנִים little flocks of goats 1K.20,27.

 11; שְׁפְתֵי יַחְשֹּהְ the moving of my lips should restrain [your grief] 16,5 (comp. v. 6); יְרָדְרְּבָּרִי בְּחָשַׁהְ persecuted without restraint Is.14,6.— 2) to spare, to forbear הְשַׁהְּ שִׁינָא בְּנוֹ he that spareth his rod hateth his son Pr.13,29; thou hast forborne below our sins (i. e. punished us less than our sins deserve) Ezr.9,13.— 3) to spare, to reserve (with אַר חְשַׁבְּתִּי לְעֵת (ל with אַר חִשְּׁבְתִּי לְעֵת (ל with אַר חַשְּׁבְתִּי לְעֵת (ל with אַר חַשְּבְתִּי לְעֵת (ל with אַר which I have reserved against the time of trouble Jb.38,23.

Niph. קְּחָשֵׁךְ (fut. קְחָשֵׁרְ) 1) to restrain לא־יִחְשֵׁךְ בָּאָבִי my grief is not restrained Jb.16,6.— 2) to be reserved יְחִים אֵיר יִחְשֵּׁךְ בָע the wicked is reserved for the day of calamity Jb.21,30.

קְּשֶׁהְ m. restraint, intermission אָיָהְ mithout restraint or intermission, ceaselessly Is.14,6 (generally taken as the pause-form of שְׁהַ, which see).

לְישִׁרְ (fut. תְשֵׁרָ to grow dark, to be darkened or obscured חֲשֵׁרְ הַיּוֹם the day shall be darkened Ez. 30,18; יוֹשָׁרָ the sun shall be obscured Is.13,10; יוֹשָׁרָ בּבְּבִי let the stars of the twilight thereof he dark Jb.3,9; of color: מְחָשֶׁרְ הַיִּאַרְתְּרַ לְּשִׁרִּ הַיִּאַרְתְּרַ לְּשִׁרִּ הַ לִּאַרְתְּרַ לְשִׁרְרַ בְּעִּיִּרְ בִּיֹרְ בְּיִרְרָ בְּעִרְרָ בְּעִרְרָ בִּירְ בְּעִרְרָ בְּעִרְרָ בְּיִרְרָ בְּעִרְרָ בְּעִרְרָּבְּיִרְ בְּעִרְרָ בְּעִרְרָ בְּעִרְרְ בְּעִרְרְ בְּעִרְרְ בְּעִרְרְבִּירִ בְּעִרְרְ בְּעִרְרָּבְיִירְ בְּעִרְרְבִּיִרְ בְּעִרְרָבְיִרְ בְּעִרְרָבְיִירְ בְּעִרְרָבְיִירְ and the lookers out of the windows (i. e. the eyes) will be darkened (grow dim) Ec.12,3;

impersonally: וְחַשְּׁבָה לְבֶם and it shall be dark unto you Mic.3,6.

make dark, to darken וְיוֹם לַּוַבֶּה

Hiph. הַחְשִׁיך (fut. נַחַשִּׁירָ) to

he maketh the day dark הַחְשִׁיךְ with night Am.5,8; וַהַחַשַּׁבָתִי לַאָּרֵץ 1 will darken the earth 8,9; flg. לַרַבְעַת בָּלִידְעַת that darkeneth (confuses) counsel by words without knowledge Jb.38,2. קלשוֹן adj. dark, obscure, low, mean; only pl. מְשֶׁכִּים Pr. 22, 29; Jb. 38,2. קשָׁהָ (sf. קשִׁהָ) m. 1) darkness, obscurity חשֶה וְלֹא אוֹר darkness, and not light Am 5,18; 'נַנְיהַ חַשִּׁבָּי he will lighten my darkness Ps. 18,29. 2) flg. wretchedness, ignorance, secrecy, etc. קים חשָר day of darkness (i. e. of mis-הַבָּסִיל בַחשֶׁהְ הוֹלֵהְ ;fortune) Jb.15,23 the fool walketh in darkness (i. e. in ignorance) Ec.2,14; אֿצָרוֹת חשֵׁךּ the treasures of darkness (i. e. hidden treasures) Is.45,3; ישָׁבֵי חשֵׁך those who sit in darkness (i. e. in the prison) ls.42,7.

קייבֶר, once חְיִיבֶר (c. חְיִיבֶר f. darkness ness חְיִיבְר בְּרוֹלֶה great darkness Gen.15,12; חְיִיבְר מִנְקְם מִנְּקִם מִנְּחִם and darkness shall be unto you, that ye shall not divine Mic.3,6 (Eng. Bible: it shall be dark, etc., taking הַיִּיבְר as f. of חְיִיבְר in an impersonal sense; the lexicographers take this word as a n., because it parallels with בִּיבִר מֵיִב מִנִים darkness of waters (i. e. dark waters) Ps 18,12.—

2) flg. misfortune ls.8,22; ignorance Ps.82,5.

קרים pl. m. darkness; only once flg. מְלֵהְ חֲשֵׁכִים he walked in darkness (i. c. he lived in misfortune) ls.50,10.

to be weak, feeble (Kal not used).— Niph. נְחָשֵׁל to be enfeebled בַּנְחָשֶׁלִים צַּחְרֵיךְ that were enfeebled behind thee Deut.25,18.

ריים Ch. to beat fine, to crush Dan.2,40.

ישם in Ar. to shine, to glitter, whence אָשְׁמַ, הַשְּׁמַה.

מַיִּים pr. n. m.

חוֹשָׁם see חַשֵּׁח.

קייים pr. n. a place in Judah Jos. 15,27.

קיבְּכּוֹנְה pr. n. a station of the Israelites In the desert Num.33,29. הַשְּׁמֵל (from השם m. shining metal, electrum Ez.1,4 a. 27; once השְׁמֵלְ 8,2.

קְישָׁמְנִים (from חַשֶּׁמוּ) m. prop. shining, hence: noble, prince, magnate; only pl. מְשָׁמַנִּים Ps.68,32.

to shine, to glither (בשׁמ). השׁמן (from מוֹשׁמ) m. the breast-plate of the high-priest, set with twelve gems arranged in four rows and hollow within, where was deposited the oracle called אוֹרָים (see under אוֹרָים); more fully called במושׁם בצאפא בצאפט בצ

was consulted for decisions in difficult questions.

קשר (fut. יחשר; pt. p. יחשר; imp. f. קשָׁפָּי; inf קשׁהָ, קשׁהָב) prop. to take off, hence: 1) to draw to draw לַתְשוֹף מַוָם מְנָבָא (liquids) water from a pit ls.30,14; לַחָשׁוּף נו to draw fifty (vessels) חָמִשִּׁים פּוּרַה out of the wine-press Hag.2,16 -2) to strip off, to make bare קשם he had stripped it clean Jo. 1,7; וַנֶּחֵשֶׁף וַעֲרוֹת and he maketh the forests bare Ps.29,9.- 3) to uncover, to lift up הַשְּבָּל lift up the train ls.47,2; pt. p. f. ורעה with thy arm uncovered חַשוּפְה Ez.4,7; pl. m. c. (בְחַשׁוֹפֵי (בּחַשׁוֹפֵי (בַּחַשׁוֹפֵי בּי וּשׁרָבִי בּי בּחַשׁוֹפֵי (בּי בּחַשׁוֹפֵי בּי שׁל with their buttocks uncovered ls 20,5; fig. אָריַןרוֹעַ קַרָשׁוֹ אָריַןרוֹעַ the Lord hath uncovered (i. e. manifested) his holy arm 1s.52,10. —For אַשְׁרָ 1 K. 20, 27 see קַשִּׂירָ ום שׁכְּן to be attached, to love, to have a desire, to desire אַשָקה his soul hath a desire for your daughter Gen 34,8;

דְּשִׁק to be attached, to love, to have a desire, to desire אָשִׁק בְּשִׁי בְּיִי בְּשִׁי בְּיִּי בְּיִּי בְּיִּי בְּיִי בְּיִּי בְּיִי בְּיי בְּשִׁי בְּיי בְּשִׁי בְּיי בְּיִי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיִי בְּיי בְּיבְּיי בְּיבְיי בְּיי בְּיבְּיי בְּיבְיי בְּיי בְּיבְיי בְּיי בְּיבְּיי בְּיי בְּיבְּיי בְּיבְיי בְּיי בְּיבְיי בְּיבְּיי בְּיבְּיי בְּיבְּיי בְּיבְּיי בְּיבְּיי בְּיבְּיי בְּיבְּיי בְּיבְּיי בְּיבְּיוּבְּיי בְּיבְּיוּבְּיי בְּיבְּיי בְּיבְּייוּ בְּבְּיי בְּיבְּיוּבְּיוּבְּייוּבְּיוּבְייוּבְּיבְּיוּבְּיבְּיוּבְּיבְּיי בְּיבְּיבְּיוּבְּיוּבְייוּבְּייוּבְּיבְּיוּבְ

Pi. אָתָה to fasten together, to fillet אַתָּה and he filleted them Ex.3S,28.

Pu. שְׁשֵׁק (pt. שְׁשָׁק) to be bounc

together, to be filleted ਯੂਸ਼ਾਸ਼ ਸ਼੍ਰੀ filleted with silver Ex.27,17 a. 38,17.

קּשֶׁקְ m. desire, delight, pleasure בְּשֶׁף חִשְּׁקִּ the night of my pleasure Is.21,4.

קייק a. אָדיים m. fillet, junction-rod; only pl. בּיִשְׁקִים Ex.27,10, etc. אָדִייק m. spoke (of a wheel); only pl. sf. הְשָׁקִיהָם their spokes 1K. 7,33.

רשׁר to gather, to unite, whence חַשֶּׁרָ, חַשָּׁרָם.

קישֶׁר m. nave (of a wheel); only pl. sf. הְשֶׁרִיהֶם their naves 1K. 7,33.

קּישְׁרָה f. gathering, denseness; only c. בְּיִשְׁרָה gathering of waters 2S.22,12 (some interpreters render this phrase 'dark waters', reading בּיִבְּיִם after Ps.18,12).

שׁשֵׁה to be dried up, withered. שַּׁשֵּׁהְ m. dry grass, hay, stubble Is 5,24.

ת מוֹן. daj. broken; only pl. אָרָים חַתִּים the bows of the mighty men are broken 18.2,4; fig. dismayed, terrified הַּמָּים חַתִּים שׁרִּים חַתִּים wherefore have I seen them dismayed Jer.46,5.— 2) m. הַאָּרָם who is made to be without dread Jb. 41,25; sf. בּוְלֵּיבְם the dread of you Gen.9,2.

pr. n. Heth, son of Canaan Gen. 10,15, ancestor of חָהָ 23,3, a

tribe dwelling in the vicinity of Hebron; gent. חָתִי descendant of Heth, coll. Hittites Jos.11,3, pl. חָתִים the Hittites (= חַתִּים; f. חַתִּים Ez.16,3, pl. חָתִּים 1K.11,1.

קתה (fut. יַחְתָּה , sf. יַחְתָּה ; inf. חְתָּה)

1) to take, to seize יְחַחָּה וְיִּמְחַה he shall take (seize) thee and pluck thee out Ps.52,7.— 2) to gather, to rake יְחָיָה אָשׁ מִיְקוֹּר to rake fire from the hearth Is. 30, 14; יְחָתָּה אִישׁ אִישׁ בְּחִיקוֹ can a man gather fire in his bosom? Pr.6, 27; יְחָהַ עַלְּרַרְאִשׁוֹ thou gatherest coals of fire on his head Pr.25,22.

קְּחְהָת (from הַחְהָ) f. fear, terror; c. בּיקוֹאָ אֲלֹהִים the terror of God Gen. 35,5.

תחול (from חַחַל) m. bandage.

תְּחַתְּה (redupl. from חַחָם) m. terror; only pl. חַתְחַתּים Ec.12,5.

יְהָתְּ, f. חָתִּת gent. of חָתָ, which see

קּתְּיֹת f. terror הַתְּיוֹת הָּנְיִתְּ which caused terror Ez.32,23; sf. חָתִּיתָם 26,17.

not used).— Niph. ישָרְעִים to be determined, decreed שָּבְעִים שִּבְעִים שִּבְעִים שִּבְעִים seventy weeks are determined upon thy people Dan. 9,24.

to wrap, to swaddle (*Kal* not used).— Pu. הַחָבל a. Hoph. הָחָבֵל הַרְּאָלָם to be swaddled הַבְּילְבָּח thou לא הָמְלַחַהְּיל בֿא הְשָּלְהָּ wast not salted at all, nor swaddled at all Ez.16,4.

הַתְּלְהְ f. swaddling cloth, bandage. הַתְלֹן pr. n. a place in Syria.

וַתְּם (fut. וַחָּתָם) ווֹ to seal וְאָחָתִם מָאָעָר עִרִים and 1 sealed it, and took witnesses Jer.32,10; בתחתם and she sealed them with וֹחָתִמוּ בְּטַבִּעַ ז הַמָּלֵך ; his seal 1K.21,8 and seal it with the king's ring Est.8,8; pt. p. $\Box \Box \Box a$) that which is sealed, a sealed document הווי is sealed, a sealed document בּחַתוּם that which was sealed Jer. and on the sealed וַעַל הֶחַתוּם ;32,11 document Neh.10,1. b) a person undersignd, one whose seal is affixed וַעַל הַחַתוּמִים and those whose seal was affixed Neh.10,2.— בּרָבוּ הַדּבָרִים to seal up, to close סָתם הַדּבָרִים shut up the words and seal (close) the book Dan.12,4; seal up the law הַתם תּוֹרָה בּלִמְּרָי among the disciples 1s.8,16; בֿיַר־ בַּל־אָרָם וַחָתּים לָרַעַת בַּל־אַנִשִּׁי פַעַשָּהוּ he sealeth up (i. e. he binds) the hand of every man, that all men of his creation may know [him] אָוֹן אַנָּשִׁים וּבִמבְּרַם ,Jb.37,7 then he openeth the ears of men and sealeth (closes) it with their warning 33,16; בָּעַר he sealeth up around כּבַבִּים יַחְתִּם the stars Jb.9,7; מַעָּיָן חָתוּם a sealed (closed) fountain Cant.4,12.-3) to complete לַתִּתִּם הַזוֹן וָנָבִיא to complete the vision and prophecy Dan.9,24; אֲתָה חֹחֶם מְּכָנִית thou

art complete in perfection Ez. 28,12.

Niph. קּמְלֵּד to be sealed נְּמְלֶּךְ נְמְלֶתְּם בְּשְבֵּעִת הַמְּלֶךְ it was written and sealed with the king's ring Est.3,12; inf. 2,8.8.

Pi. בּחְהָ to close, to shut up, to hide יוֹמָם הְהָמוֹ by day they shut themselves up Jb.24,16.

Hiph. הָחְתִּים to close, to stop אוֹ הֶחְתִּים בִּשְׂרוֹ מִזּוֹבוֹ or he stop his flesh from the issue Lev.15,3. חוֹהַם see

בתם Ch. to seal.

תְּמֶת f. seal (= חֹתֶמֶת).

יִחַתְנָה to bind, to make an alliance, הַתָּנָה , הֹתָנָת , הֹתָנָת whence הַתְּלֵ

(prop. pt. of חָתֵּנ) m. fatherin-law Ex.18,1; sf. אַרָּהָ v. 6, יחָתָן v. 7.

הְתְּלֵה f. nuptials, espousals; sf. יֹחְתְּלֵח Cant.3,11.

תוְנֶת (prop. pt. f. of חְתֵּנֶת f. motherin-law; sf. חתונה Deut.27,23.

קְּחָרָ (= קְּשְׁרָ; fut. קֹּחְרַיִ) to take away, to catch, to seize Jb.9,12. אָחָרָ m. robbery; concretely: robber בַּחָבֶּרְ תְּאֶרֶנ הוּ she lieth in wait like a robber Pr.23,28.

יחתר (fut. בוֹחָתר) 1) to dig, to break into (with בוֹחַתר) Ez.8,8; אָבוֹהְתְרוּ בְּשִׁאוֹל, Ez.8,8; אָבוֹהְתְרוּ בְּשִׁאוֹל בְּשִׁאוֹל בְּשִׁאוֹל בְּחַשׁ though they dig into hell Am. 9,2; with accus.: חַתר בּהשָׁהְ בָּתִים in the dark they dig through (break into) houses Jb.24,16. – 2) to row (with oars) Jon.1,13.

to be broken, crushed מַנְהַת אָפְׁרֵים Ephraim shall be broken, that it be not a people Is.7.8;

אַרְהָתְי לֹא הַחְּלָ my righteousness shall not be crushed (abolished) Is.51,6.— 2) to be dismayed, confounded, afraid Defore them אַל הַחַת מְפָּנִי יְם לֹא נַחָת הַוּא be not dismayed before them Jer. 1, 17; חַרָּה לֹא נַחָת הַוּא he will not be afraid of their voice Is.34,4; יוֹחַת הוּא נִחָּת הוּא בּאַר הַחַת הוּא בּאַר בּאַר הוּאַר הוּאַר בּאַר הוּאַר בּאַר הוּאַר בּאַר בּאַר הוּאַר בּאַר בּא

Pi. חְהָתְה to be crushed, broken בְּיְשָׁהּוֹתְם every one of their bows is broken Jer.51,56. — 2) to scare, to terrify חְתַּתְנִי בְּחַלֹמוֹת thou scarest me with dreams Jb. 7,14.

Hiph. הַחָה (fut. בַּהְרוֹיִהְ) 1) to break הְּהִיעל סְבֶּלֹי... בַּהְרוֹיִה the yoke of his burden... thou hast broken Is.9,3.— 2) to cause to be dismayed, to confound, to terrify I will cause Elam to be dismayed Jer.49,37; בְּּבִיהֶם lest I confound thee before them 1,17; יְחִיהֵן Hab.2,17 for יְחִיהַן will terrify them.

תת m. 1) terror Jb.6,12.— 2) pr. n. m. 1Chr.4,13.

ם the ninth letter of the alphabet, called Teth מֵים, from מְּבָּׁים to twist, because in ancient Hebrew and Phenician writing it represents the outline-form of a

basket. As a numeral b=9, b=9,000; the numbers 15 and 16 are written b=9,-10, b=9,-10 for הי and יי, which enter into the composition of היה, the most

sacred name of God.

בּאָבְ Ch. (= Heb. כוֹם) to be joyful, with בְּשׁ over Dan.6,24.

שאמא see מאמא.

בְיב Ch. (= Heb. בּוֹט) adj. good, agreeable.

בּילְהָא, מְבְאֵל pr. n. m. Is 7,6; Ezr.4,7,

m. head-band, turban, tiara; only pl. טְבוּלִים Ez.23,15.

ת prop. navel (comp. Talm. אייבוּר), hence: height, summit יִּיבִּין they come down from the height of the land Jud.9,37; ייִּבִּין שַׁבּוּר הַבְּצִין who dwell on the height of the earth Ez.38,12.

ים (inf a. imp. הַלְבָּי) to slaughter, to kill; pt. p. הַלְבָּוֹ Deut.28,31.

지크는 (pl. יתְּבָּים) m. 1) cook (prop. slaughterer) 1S.9.24.— 2) executioner, body-guard (who in the East acts as an executioner) בת בַּיִּם בַּיִּם לַיִּם לַיִּבְיִם לַיִּבְיִם לַיִּבְיַם לַיִבְּיַם לַיִּבְיַם לַיִּבְיַם לַיִּבְיִם לַיִּבְיִם לַיִּבְיִם לַיִּבְּיִם לַיִּבְּיִם לַיִּבְּיִם לַיִּבְּיִם לַיִּבְיִם לַיִּבְים לַיִּבְּיִם לַיִּבְּים לַיִּם לַיִּבְּים לַיִּבְּים לַיִּבְּים לַיִּבְּים לַיִּבְּים לַיִּבְּים לַיִּבְּים לַיִּבְּים לַיִּבְּים לִּים לִּבְּים לַיִּבְּים לַיִּבְּים לַיִּבְּים לַיִּבְּים לַיִּבְּים לִּבְּים לַיִּבְּים לִּים לִּבְּים לַיִּבְּים לַיִּם לִּבְּים לַיִּבְּים לַיִּם לִּבְּים לַיִּבְּים לִּבְּים לַיִּבְּים לִּבְּים לַיִּבְּים לִּבְּים לִּבְּים לִּבְּים לִּבְּים לְּיִבְּים לְּיִם לְּיִבְּים לְּבְּים לְּיִּם לְּבָּים לַיִּם לִּים לְּיִם לְּיִבְּים לְּיִבְּים לְּיבְּים לְּבְּים לְּיִם לְּיִבְּים לְּים לְּיבְּים לְּים לְּיבְּים לְּים לִּים לְּיבְּים לְּים לְּים לְּיבְּים לְּיבְּים לְּים לְּים לְּיבְּים לְּים לְּיבְּים לְּים לְּיִבְּים לְּים לְיבְּים לְּיִבְּים לְיבְּים בְּיבְּים בְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְים בְּיבְים בְּיבְּים בְּיבְים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְים בּיבְּים בְּיבְיבְּים בְּיבְּים בְּיבְים בְּי

תְבָּחַ Ch. same as Heb.; def. pl. רְבִּי אַבְּחַבְיֵּהַ captain of the body-guard Dan.2,14.

T그는, ^ 지크한(sf. 귀구한) m. 1) slaughter, killing of cattle Is.53,7; hence: slaughtered cattle, meat 지크한 디크한 and slaughter cattle for meat Gen.43,16; fig. massacre Is.34,2.—2) pr. n. son of Nahor Gen.22,24.

קְּבְּתְר. female cook; only pl. הוֹתְבְּעֲר 18.8,13.

ter אָר (שְּבְחָתי, sf. מְבַּחְםּ) f. slaughter Ps.44,23; hence: killed flesh אָת מִבְחָתִי אֲשֶׁר מְבַחְתּי the flesh that I have killed 1S.25,11.

קרַתְּת pr. n. a city in Syria IChr. 18,8, for which in 2S.8,8 רְּבָּה.

Niph. לְטָבֵל to be dipped, immersed Jos.3,15.

יוֹבְלְיָהְנּ pr. n. m.

עֲבֶעָה (fut. יְבִיבְי, 1 אָמְבָּעָה Ps.69,15)

prop. to press in, to impress,
hence: to sink יַיִּמְבַּע יִרְמְיָהוּ בַּמִּים

and Jeremiah sank into the mire

Jer.38,6; שְׁבְרֶץ שְׁעְרֶיהְ her
gates are sunk into the ground

Lam 2,9; יְהַאָּבֶן בְּמִאָּהוֹ and
the stone sank into his forehead

1S.17,49.

Pu. 기교부 to be sunk, immersed, drowned Ex.15,4.

Hoph. בְּבִיץ to he sunk הְמְבָּעוּ thy feet are sunk in the mire Jer.38,22; of foundations: to be settled, fastened בָּבִיץ בַּנְיִים

אַבְּיָהְ before the mountains were settled Pr.8,25; עַל־מָה אַדְגָיהְ הָיִבְּעָּע whereupon are its foundations fastened ? Jb.38,6.

מבעות pr. n. m.

קבעה (sf. מַבְּעוֹת ; p¹. מַבְּעוֹת , c. מַבְּעוֹת f. prop. what presses in (from מָבְעוֹת , hence: 1) signet-ring הוֹיַחְתֹח בְּטַבְעַת הַשְּּטֶּר הַשְּּטֶּר הַשְּּטֶר הַבְּרָים with the king's signet-ring Est. 8,10.— 2) ring בַּבְּעַר מָחָר בַּבְּיַעוֹת and he put in the staves into the rings Ex.37,5.

to project, whence מבר

אָרְנְמּוֹן pr. n. father of Benhadad king of Syria 1K.15,19.

תְּבְּת pr. n. a city in Ephraim Jud. 7,22.

תבת m. the tenth month of the Hebrew year (corresponding to December-January) Est.2,16.

קיהרי, מְהוֹר (c. מְהוֹר , מְהוֹר , מְהוֹר , מְהוֹר , מְהוֹר , מְהוֹר ; f. מְהוֹר , pl. מְהוֹר) adj. clean, not soiled Zch.3,5; of gold: pure, unalloyed Ex.25,11; in a religious sense: not profane, not polluted Lev.7,19, etc.; hence of animals permitted for food Deut. 14,11; in a moral sense: pure, clean, honest בוֹר מְבוֹר מֹר בְּיִר מִבְּיר וֹרָי אַ מְהוֹר Ps.51,12; מְהוֹר בְּיר מִבְּיר בְּיִר מִבְּיר בְּיִר מִבְּיר בְּיִר מִבְּיר מִבְּיר בְּיִר מְבִּיר בְּיִר מְבִּיר בְּיִר מְבִיר pure of eyes Hab.1,13; מְהוֹר בִּיך בְּיִר בִּיִּר pure of eyes Hab.1,13; מְהוֹר בִּיר בִּיר בִּיר pure of eyes. Bible: [the words of] the pure are pleasant

words); as a n.: טְקְרֹהֵלֵ pureness of heart Pr.22,11.

Pi. אָהָר, אָהָר (fut. מְּהַר, pt. מְּהַר, pt. (מְּמַהָר) וֹ to make clean, to cleanse חוֹבְישָׁרָרוּ הַלְּשְׁכוֹת and they cleansed the chambers Neh.13,9; of metals: to purify Mal.3,3; of the sky: to clear רוֹם עַבְרָה וַהְשִׁבְּרוּ the wind passeth and cleareth them up Jb.37,21.— 2) to pronounce clean עַבְּבָּר הַּמְּרֵר אָת הַנְּצַע he shall pronounce the plague (i. e. him that has the plague) clean Lev. 13,13; in a moral sense: מַבְּרָר בַּרְבּר הַרְבּי בַּרְבּר בַּרְבּר בַּרְבּי בַּרְבָּר בַּרְבָּר בַּרְבּי בַּרְבָּר בַּרְבּי בַּרְבָּר בַּרְבּי בַּרְבָּר בַּרְבַּי בַּרְבַּר בַּרְבּי בַּרְבִּי בַּיְבַּי בַּיְבַּי בַּיְבַי בַּיִבְּי בַּיְבִי בַּיְבַי בַּיִבְּי בַּיְבְּי בַּיְבִי בַּיְבַי בַּיִבְּי בַּיְבִי בַּיִבְּי בַּיְבִי בַּיִבְּי בַּיְבְּי בַּיְבְּי בַּיִבְּי בַּיְבְּי בַּיְבְּי בַּיְבְּי בַּיְבְּי בַּיְבִי בַּיְבְי בַּיְבְּי בַּיִבְּי בַּיְבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּיִים בְּיִבְּי בְּיִבְיי בְּיִבְיי בְּיִבְי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּיִי בְּיִבְיי בְּיִבְי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְיי בְּיִבְיי בְּיִי בְּיִבְי בְּיִבְּי בְּיִבְי בְּיִבְּי בְּיִי בְּיִבְיי בְּיִי בְּיִבְיי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְיי בְּיִבְי בִּיי בְּיִבְּי בְּיִי בְּיִבְיי בְּיִבְּי בְּיִבְי בְּיבְיי בִּי בְּיִבְיי בְּיִבְּי בְּיִבְיי בְּיִבְּי בְּיִבְיי בְּיִבְיי בְּיִבְיי בְּיִבְיי בְּיבְּיי בְּיבְייִי בְּיי בְּיִבְיי בְּיִי בְּיבְּי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיִיבְייִי בְּיִי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְּיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְייי בְּיבְיי בְּיבְּיי בְּיי בְּיבְּיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְּיי בְּיבְיי בְּיבְּיי בְּיבְּיי בְּיִי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיי בְּיִי בְּיבְיי בְּיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיִבְיי בְּיִי בְּיִי בְּיִיבְייי בְּיבְייבְייי בְּיִיבְייי בְּיבְייי בְּיבְייי בְּיבְייי בְּיבְייי

Pu. לשׁם to be cleansed; pt. f. אָרָץ לֹא מְטוּדְרָה a land that is not cleansed Ez.22,24.

קבּעֶצֶם m. 1) purity, clearness בְּעֶצֶם מֹחַר as the heaven itself in clearness Ex.24,10.— 2) purification יְמֵי מְהַרָּה the days of her purification Lev.12,4 a. 6.

תְּבְיּהָ m. brightness, glory בְּיבְיּהָ thou hast made him to cease from his glory Ps.89,45.

Acc. Aben Ezra and Kimchi the מוֹ is formative and the Dagesh in the מׁ is euphonic, יְםְיִּהְי being for יְםְיִּהְי from יְםְיִהְי, the Eng. Bible renders the above passage accordingly: thou hast made his glory to cease.

קּרָרָת (c. מְּהָרָת f. purification הֹחְרָבְּת הַשְּּרְרָת הַשְּּרְרָת הַמְּרָרָת זְּכְל־קְדָשׁ the purification of all holy things 1Chr. 23,28; יוֹם שְּׁרָרַת יִבְל־קְדָשׁ the day of his purification Lev.14,2.— מְּדָרָת from בְּלִרָת a. 5 acc. some = בּּרְרָת מִּרָרָת הַרָּרָת.

אים acc. Fuerst: to drive.— Pi. redupl. אטאט to sweep away מטאטי הַשְּׁמֵי הַשְּׁמֵי מַאָּמִיה מָּמְיִאָּמִי הַשְּׁמִּר מוּאַמִּר מוּאַמִּר מוּאַמִּר מוּאַמִּר מוּאַמִּר מוּאַמִּר מוּאַמוּ and I will sweep it with the besom of destruction Is.14,23.

בות ו. (3 pl. אַרָּהָי ; for fut. is used the form יְמֵב וּ from יְמֵב אֹרָהְיֹן) to be good, well יְמֵב אֹרָלִיךְ how good are thy tents Num.24,5; of the heart; to be merry יְבְּי בְּיִי שִׁרְ בִּייִן בַּיִין שִׁרְ בִּייִן בַּיִין שִּׁרְ שִׁרְ בַּיִין שִּׁרְ בִּייִן שִּׁרְ בִּייִן שִׁרְ בַּיִין when the heart of the king was merry with wine Est. 1,10; with י: to he well יְמִיֹּר לְבָּם that it may be well with you Deut.5,30; before בוון מִיִּון מִיִּין מִינוּן מִיִּין how much

better is thy love than wine! Cant.4,10; האָני מְנִי מְנִי לְנִי אָנ מִעְּמָה then it was better with me than now Hos.2,9; with יַנִי לְּנִי נְנִי לִנְי מִוֹב to be pleasing, to please בֹמְשֵׁרְ מוֹב בֹּעִילְרִ מוֹב if it please the king Est.3,9; with בְּצִינְיוֹ to seem good in his eyes 2S. 15,26.

Hiph. הְּשִׁיב (fut. בּוֹמֵיבוֹ 1) to do well, to do good בְּמַבְּנוֹ בְּוֹ מְמַבְּנוֹ בְּוֹ מִשְׁבְּנוֹ מִלְּנוֹ בְּוֹ מִשְׁבְּנוֹ מִלְנוֹ בְּוֹ מִשְׁבְּנוֹ מִלְנוֹ בְּוֹ מִשְׁבְּנוֹ מִשְׁבְּנוֹ מִשְׁבְּנוֹ בְּשִׁבְּנוֹ בְּעִבְּוֹת they have made goodly statues Hos.10,1; as adv.: הִישִיבִּי בְּעִבוֹת בְּעִּבְּוֹת play sweetly Is.23,16 (Eng. Bible: make sweet melody); בְּבְּעִּיבוֹת that go well Pr.30,29; בְּבִיּעִיבׁ thou hast done well 2K. 10,30.

מוֹבָה f. מֹבִים, שוֹבִים; f. מוֹבָה, c. מוֹבַת, pl. מוֹבַת, מוֹבַת adjgood (in various senses, according to the nature of the object): a good piece Ez.24,4; בתח מוֹכ good (pure) gold Gen.2,12; good (fair) countenance מַרָאָה מוֹב Dan.1,15; טוב לְמַאֵּכָל good (tasty) for food Gen.2,9; בשורה טובה good tidings 2S.18,27; שֶּׁבֶל־מוֹב good sense Pr.13,15; בל מוֹב a merry heart Ec.9,7; מוֹב good (moral, virtuous) way Jer.6,16; יוֹם מוֹב a good (joyful) day Est.8,17 (hence in later Hebrew: holiday, festival); good (advanced) old age Gen.25,8; this adj. frequently occurs in the construct state with

the object modified: מוֹב עַיָּן he that hath a good (henevolent) eye Pr. 22, 9; מוֹבַת מַרָאָה of good (fair) appearance Est.2,3; אַשַּׁרָּ a woman of good sense מוֹבַת־שֵּבֶל (a sensible woman) 18.25,3; with אָם טוֹב pleasing לְפָגֵי or אָם: if it he pleasing unto בְּעִינֶיךְ לְבֹא thee (if it please thee) to come Jer.40,3; מוֹב לִפְנֵי דָאֱלֹהִים whoso is pleasing before (i. e. whoso pleaseth) God Ec.7,26; with 2: petter than מוֹב שָם מִשֶׁמֵן מוֹב a [good] name is better than precious מוֹב לָנוּ עַבוֹר... מוֹב לְנוּ עַבוֹר... שׁמְתַנוּ better for us to serve... than to die Ex.14,12; sometimes in the comparative sense before יבי אין לי מוֹב בִּי־הִמַּלֵם: בּי there is aothing better for me than that I should escape 1S.27,1; as adv: well אָם יִנְאָבֶרְ מוֹב יִנְאָל if he will redeem thee, well, let him redeem R.3,13.

בּישׁר בּיוֹר. m. 1) good, the right (in a moral sense) אין מוֹב מַיּס good and evil Gen.3.5; בְּישׁר מוֹב בְּירַ עִּישְׁר לוֹב נְירָע to do good Ps.34,15.— 2) good, good thing, benefit בּישׁרָאל מוֹב Israel hath rejected the good Hos.8.3; וּבְּחִירָּה בְּלִימִיבּ לֹא בַּחְיִרָּה נְיִבּ וֹשְּׁרָא בַּלְימִיבּ לַשְׁר מוֹב they shall not want any good (benefit) Ps.34,11; מַלָּא בְּתִיהָם he filled their houses with good things Jh.22,18; מִיבָּא מִיבּ שְׁרָא שׁוֹב שׁרְא שׁוֹב שׁר שׁרִב מוֹב בְּלִיוֹן whoso findeth a wife, findeth a good thing Pr.18,22; in an extended sense: happiness, prosperity, joy אוֹב בְּתִירִ בְּתַיֹּר בְּתִירִן his soul shall abide in good

(prosperity) Ps.25,13; שַׁבְּל מוֹנ to eat of the good (i. e. to enjoy happiness) Pr.13,2; רְאָה מוֹנ Ps. 4,7 סר בְּמוֹנ Ec.2,1 to see good (i. e. to prosper); יְמוֹנ בְּנוֹנ for our good (happiness) Deut 6,24; בְּנוֹנ הַנְמוֹנ in the day of prosperity be joyful Ec.7,14.—3) pr. n. a region heyond the Jordan Jud.11,3; 2S.10,6.

שוב m. 1) goodness שוב goodness of taste (good judgment) Ps.119,66; of the henignity of God: לִפַעַן טוּבָך for the sake of thy goodness 57,7; concretely: the goodness of the land (i. e. its best products) Is. 1,19.— 2) fairness, beauty, elegance the fairness of her עוב צוּארָה neck (her heautiful neck) Hos. how great מַה־מוֹבוֹ וּמַה־יָפִיוֹ how great is his elegance, and how great is his heauty Zch.9,17.- 3) joy joy of the heart, gladness Is 65,14.— 4) good, fortune, well-being לא יַחִיל טובו his good (his fortune) shall not he stable לא בְיָרֶם מוּבְם; 1b.20,21 לא בְיָרֶם מוּבְם their fortune is not in their hand 21,16; בַּמוּב in the well- צַדִּיקִים תַּעַלץ קרְיָה being of the righteous (when it goes well with them), the city rejoiceth Pr.11,10.

מוֹב אַדוֹנְיָה pr. n. m. 2Chr.17,8.

יָמוֹבָתָּךְ, מוֹבָתִיּ (c. מוֹבְתָּהְ ; sf. מוֹבְתָּהְ pl. מוֹבוֹת (מוֹבוֹת f. 1) material בָּרְבוֹת prosperity, bounty הַמוֹבְת רַבּוּ אֹכְלִיתְ שׁ when prosperity increaseth, they are increased that enjoy it Ec.5,10; יוֹם מוֹבָה day of prosperity 7,14; שָׁנַת מוֹבְתָּד the year of thy bounty Ps.65,12; אָרָה to see good, i. e. to enjoy מוֹבְה prosperity Jb.9,25, etc.; אַבַל בַּמוֹבָה to eat in prosperity, to enjoy prosperity 21,25. - 2) happiness, beatitude אָמַרתִּ לַוִיָ אַרֹנְי אָהָה מוֹבָּתִי thou [my soul] hast said בַּל־עַבֵּיך unto the Lord, thou art my Lord: my happiness is not without thee Ps.16,2 (acc. Stb. מוֹבָתִי is here a poetical appellation of the soul, and he renders the verse: thou, O my happiness, sayest unto the Lord, thou art my Lord, there is none above thee).— 3) good, goodness, kindness עַשָה מוֹבָה to do good Ex.18,9; הִשִּׁיב מוֹבָה to requite good 18.25,21; יַשַּלְמוֹנִי רָעָה they rewarded me evil מַחַת מוֹבָה for good Ps.35,12; תָּבִין בָּטוֹבָתָך thou hast prepared of thy goodness for the poor Ps.68,11; remember for וָבְרָה־לִּי אֲלהַי לְטוֹבְה me, my God, for good Neh.5,19; to speak fair words, דְבֶר מוֹבוֹת to speak kindly Jer.12,6; 52,32.

קוֹבְיָהוּ , מוֹבִיָּה pr. n. of several persons Zch.6,14; Neh.4,1, etc.

נו אָת־הָעוִים (3 pl. אוֹבְ) to twist together, to spin, to weave אַוּר אָת־הָעוִים they spun goats' hair Ex.35,26.

אָת-הַבְּיָת (pret. הְאָר, הַבְּיָה smear, to daub, to plaster הַבְּיָה הַקְיֹת and he shall plaster the house Lev.14,42; הַקּיר אֲשֶׁר־שַׁחְהָּם הַקּיר אָשֶׁר שַׁחְהָּם the wall that ye have daubed with plaster Ez.13,14; flg. מַרְאוֹת הַם הַבְּּע הַרְאוֹת he hath daubed over (shut) their eyes, that they cannot see Is.44,18.

קובריים (from אום) f. pl. hands, fillets (ornaments for the forehead or arm; comp. Talm. and Targ. אוֹם בּיים בּי

to move forward (comp. Ch. בוּלְל to walk, to march).

Hoph. וְשֵׁל (fut. יוֹשֵל, once יְשֵׁל (fut. יוֹשֵל, once יְשֵׁל to be cast, to be cast down בַּחָבְּ לאר־הַגּוֹדְל the lap Pr.16,33; יִיבִּפּל לאריוּשָל though he fall, he shall not be utterly cast down Ps.37,24; מֵדּוֹעַ wherefore are they cast down, he and his seed? Jer 22,28.

218

Pi. redupl. מְלַמֵּל (pt. מְשַׁלְמֵל) to fling forward, to throw or thrust about יָי יָפַלְמֶלְהְ פַּלְמֵלָה נְּבֶר the Lord will thrust thee about with a mighty throwing Is.22,17.

קום in Ar. to cover around, to bind about, whence by redupl. המְנָם בּיֹם

기가 1) to turn around, to surround, to enclose around.— 2) to arrange, to put in a row.

עור (pl. מורים a. מְרִים, c. מורים m. 1) wall, enclosure Ez.46,23.— 2) row Ex.28,17 (of gems); 1K.6,36 (of beams); 7,12 (of hewn stones), etc.

אר Ch. m. mountain, height Dan. 2,35.

מושׁ (fut. יְמוּשׁ אַרִי־אֹבֶל to fly swiftly, to dash בְּנָשֶּׁר יְמוּשׁ אַרִי־אֹבֶל as the eagle that dasheth upon his food (prey) Jb.9,26.

קּתְ Ch. adv. fasting, without food אָבְת בְּיִלְתְּ and he passed the night fasting Dan.6,19.

הְהָיה to stretch, to extend (Kal not used).

Pi. אַחְהָה (with addition of 'as in השְׁהַוּה from הְּשְׁהַוּה to stretch; only pt. pl. c. בְּמְטַחֵוּי בֵּישָׁה as those stretching the bow, i. e. bowmen, who keep at a certain distance from the mark Gen.21,16 (Eng. Bible: as it were a bowshot, i. e. the distance of a bowshot).

m. mill, hand-mill בחוּרִים מְחוּן נְשְׁאוּ the young men בחוּרִים מְחוּן נְשְׁאוּ bare the mill Lam.5, 13 (Eng.

Bible: they took the young men to grind, as if 기지다 were *inf.*).

יִמְחֹר see מִחוֹר.

קרות (from הוט to cover) f. pl. reins, kidneys; poet. the inward parts אָמָת הַבְּשְׁרוֹת הַבְּעָה thou desirest truth in the inward parts. Ps.51,8; איי שׁת בַּשְּחוֹת הַבְּעָה who hath put wisdom in the inward parts? Jb.38,36.

מַהְנָה f. mill, hand-mill.

ארן acc. Fuerst: to burn; Ges.: to breathe hard (as in Syr.).

קַחְרִים (from מְחֹרֵים m. only pl. מְחִרִּים c. יְחַרְים ulcers, boils (others: swellings caused by straining one-self at stool, piles) 18.6,11 a. 17; in Deut.28,27; 18.5,9; 6,4 a. 5 it occurs in Kri for Ktib יַבְּיִלִים (see רָבָּיִלְים 2).

፲፮፫ (from ፲፮፫) m. plaster on a wall Ez.13,12.

שׁיְטֹ m. loam, clay Is.41,25; Nah. 3,14.— 2) mud, mire בָּטִים חוּצוֹח as the mire of the streets Zch.9,3. טִינָא Ch. m. loam, clay; def. מִינָא Dan.2,41.

קירה (c. מִירוֹת; pl. מִירוֹת) f. wall round a place, enclosure (same as מוֹנ בּוֹ (Ez.46,23.— 2) fortress, castle Cant.8,9; habitation Ps.69, 26.— 3) encampment, hamlet Gen. 25,16; Num.31,10.

לַבְּלִירְ שֵׁלְ (from מֵלְּבִוּ sf. קְבַּלְ שִׁר יִּמְלְ שִּר אֹ מַלְ וּנִי מִלְ אָרִי בְּעִלְ the drops of dew Jb. 38,28; נוֹלְ אָרִוֹר שָׁר the dew of herbs Is.26,19; as a figure of fertility: בּיַבְּיוֹלְ מַבְּיִלְ מַבְּיִלְ מַבְּיִלְ מַבְּיִלְ מַבְּילִ מָּבְילִ הַּשְּׁבִינִם מְשֵּׁר הַשְּׁבִּינִם מְשֵּׁר הַשְּׁבִינִם מוּשְׁר הַשְּׁבִינִם מוּבְּיל מוּבְילִם הוֹלָן as a figure of freshness and vigor: מֵלְ בְּיִבְּיְרָּךְ the dew (i. e. vigor) of thy youth Ps 110,3; as a figure of something vanishing: מְבַּילִם הוֹלְךְ בַּיִּבְּים הוֹלְךְ בּיִבְּילִם הוֹלְרָ בּיבִּיל בַּישִׁבְּים הוֹלְרָ בּיבּיל בַּישִׁבְּים הוֹלְר בּיבּיל בַּישָׁבְים הוֹלְר נִיבּיל בּיבּיל בַּשִּׁבְים הוֹלְר בּיבּיל בַּישׁבִּים הוֹלְר בּיבּיל בַּישַׁבְּים הוֹלְר בּיבּיל בַּישַׁבְּים הוֹלְר בּיבּיל בַּישָּׁבִים הוֹלְר בּיבּיל בַּישְׁבִּים הוֹלְר בּיבּים הוֹלְר בּיבּיל בּיבּיל בַּישְׁבִּים הוֹלְר בּיבּיל בּיבּיל

Ch. m. same as Heb.

אָלְהָא to patch, to cover with spots; pt. p. אָלְאָ patched, spotted Gen.30, 32: Ez.16,16.

Pu. Pu, קּבְלוֹת וּבְלוֹת וּבְלוֹת וּבְלוֹת וּבְלוֹת וּבְלוֹת וּבְלוֹת וּבְלוֹת נְבְלוֹת נְבְלוֹת old, clouted shoes Jos.9,5.

קּלְאִים pr. n. a city in Judah 1S. 15,4 = טֵלֶט Jos.15,24.

מלה to be young, whence מלה and יטִלי.

אָלָה (c. מְלֵהָה) m. young lamb Is.

65,25; מְלֵה חְלֶב a suckling lamb 18.7,9.

לים (by redupl. from לים מלְשֵׁלְה (by throwing, hurling Is.22,17.

 $\ddot{\phi}$ (= $\ddot{\phi}$) m. only pl. טְלִיּאִים young lamba Is.40,11.

מלל I. to drop, whence בַּל

(akin to overshade, to cove. מַלֵּל (ll.).- Pi. מָלֵל to cover אַל וְיִםְלְּנֵּוּ וֹיִםְלְּנִּוּ he built it and covered it Neh.3,15.

to enjoy shade, to have shadow אַטָלל the enjoy shade, to have shadow אָטָלל הַינַת בָּרָא the beasts of the field had shadow under it Dan.4,9.

יַּטְלָאִים pr. n. see מֶּלֶם.

ווֹ מַלְמוֹן pr. n. m.

Niph. אֹשְׁיָא (1 pl. אַיָּמְיֹנָ for Jb.18,3; 2 pl. אַמְמִינּן, once בּמְמִינּן בְּעִינִיכֶּם Lev.11,43) to defile oneself, to be unclean (in a moral and religious sense) Num.5,13; Hos.5,3; שנו איינון אי

Pi. NEO (fut. NEO; inf. NEO) 1) to defile Ez.5,11; of a woman: to dishonor, to violate her Gen.34,5.—2) to pronounce unclean (in a religious sense) Lev.13,8.

Pu. កុដ្ឋា to be defiled Ez.4.14. Hithp. កុដ្ឋា (fut. កុដ្ឋា, pl. កុង្ខា) to make oneself unclean Lev. 21.4.

Hothp. N끌힐킷 to be defiled Deut. 24,4.

សក្កុច្ច (c. សក្កុច្ច; pl. បានក្តុច្ច; f. កុស្តុក្ត, c. កម្ពុក្ត្ត adj. unclean (in a religious or moral sense) Lev.5,2; 13,45; Jb.14,4; បាក្សុក្តុ សក្កុច្ច បានក្នុក្ស a man of unclean lips ls.6,5; ក្តុក្តុក្ស of an unclean name (i. e. of ill repute) Ez.22,5.

אמאה f. uncleanness Mic.2,10.

תַּמְאָת (c. מְמְאָת, pl. מְמְאָת) f. uncleanness, impurity Lev.5,3; of a menstruating woman: מַמְאַת נְדְּתָה as the uncleanness of her separation 15,26; in a moral sense: הַשְּמְאַת נְדָת דֹּנִי וֹשְׁי בְּנִי יִשְּׁרָא the unclean spirit Zch.13,2; ישִׁרְאָל בְּנִי יִשְּׂרְאָל the uncleanness (the sins) of the children of Israel Lev.16,19; concretely: unclean thing זְאַל הַאְּכְלִי כְּלִּיםְמִאָּה neither eat any anclean thing Jud.13,7.

קּמְהָ, 2 pl. וְמְמָהָם to be unclean, to be defiled; but see Niph. of אָבָהָ

 ceal, to bury הַבְּצִלְיִרוֹ בַּצִּלְחַתּוֹ the sluggard hideth his hand in his bosom Pr.19,24; ליוני בּצַרוֹל his bosom Pr.19,24; בּחוֹל הוֹנִי בְּעִרוֹנְ בַּחוֹל him in the sand Ex.2,12; בּחֵל בְּחַבְּי a hidden untimely birth Jb.3,16; בְּחַבְּי to hide mine iniquity in my bosom 31,33; of a snare or net to lay secretly יִל פַח לִי they concealed (secretly laid) a snare for me Ps.142,4; in the net which they hid (laid secretly) 9,16.

Niph. ਪ੍ਰਿੰਧ (inf. ਪ੍ਰਿੰਧ੍ਰੀ) to hide oneself Is.2,10.

Hiph. הַּמְמִין (fut. יִמְמִין) to hide, to preserve 2K.7,8.

NIM to knot, to twist.

원빛[m. hasket Deut.26,2; sf. 귀화][28,5.

קוֹבֶי to he dirty, soiled (Kal not used).— Pi. אַבָּי (fut. אָבִיי) to soil, to defile Cant.5,3.

קּעְה (בְּעְה בּ) to wander about, to go astray; only Hiph. הָמְעָה to lead astray Ez 13,10.

תַת Ch. to taste.— Pc. מַעָם to make to eat יְטְשָׁבְּא בְתוֹרִין לָךְּ יְטְשְׁבָּא בְתוֹרִין לָךְּ and they shall make thee to eat grass as oxen Dan.4,22 עבר (sf. ישְׁיבֵּט m. 1) taste Num. 11,8.—2) fig. understanding, reason אַיּה מַנָר מַנָּסְ מוּהָ מִיּרְ מַנְסְ מוּ אַ מְּיִבְּי מִינְסְ מוּ אַ מְּיִבְי מְעַר מַעַר מַעַר מַעַר נוּעָר נוּעָר מוּ מוּ מוּ מוּ מוּ מוּ מִיּרְ מִינְי מַעַר נוּעָר נוּעָר נוּעָר מוּעִר מוּעָר נוּעָר מוּעִר מוּער מוּער

קר Ch. m. decree, command קר בעם according to the decree or command Ezr.6,14.

I. to load, to burden מַעַנוּ אֶתי load your beasts Gen. 45,17.

II. to pierced מַעָּג' חָרֶב (מְּמִעָּן) to be pierced מִמְעַג' חָרֶב pierced with a sword Is.14,19.

קַבְּרִים לְבַרְ מְשָּׁהַ הָּנְּבְרִים לְבַרְ מְשָּׁהַ חַשְּׁהַ מִּשְׁה מִּשְּׁה מִשְּׁה מִיּבְּיה מִיּבְּיה מִיּבְּיה מִּיְּבְּיה מִּיְבְּיה מִיּבְּיה מִּיְּבְּיה מִיּבְּיה מִּיְבְּיה מִיּבְּיה מִּיְבְּיה מִיּבְּיה מִּיְבְּיה מִּיְבְּיה מִיּבְּיה מִּיְבְּיה מִּיְבְּיה מִיּבְּיה מִּיְבְּיה מִּיְבְּיה מִּיְבְּיה מִּיְבְּיה מִּיְבְּיה מִּיְבְּיה מִּבְּיה מִּיְבְּיה מִּבְּיה מִּיְּבְּיה מִּיְבְּיה מִּבְּיה מִּיְבְּיה מִּיְבְּיה מִּיְבְּיה מִּבְּיה מִּבְּיה מִּיְבְּיה מִּיְבְּיה מִּיְבְּיה מִּיְבְּיה מִּיבְּיה מִּיְבְּיה מִּיְבְּיה מִּיבְיה מִּיבְּיה מִּבְּיה מִּיבְּיה מִּיבְּיה מִּיבְּיה מִּיבְּיה מִּבְּיה מִּבְּיה מִּבְּיה מִּבְּיה מִּבְּיה מִּבְּיה מִּיבְּיה מִּבְּיה מִּבְּיה מִּבְּיה מִּבְּיה מִּבְּיה מִּבְּיה מִּבְּיה מִיבְּיה מִּבְּיה מִּבְּיה מִּבְּיה מִּבְּיה מִּבְּיה מִּבְּיה מִּבְּיה מִיבְּיה מִּבְּיה מִּבְּיה מִּבְּיה מִּבְּיה מִּבְּיה מִּיבְּיה מִיבְּיה מִּבְּיה מִּיבְּיה מִּיבְּיה מִּיבְּיה מִּבְּיה מִּבְּיה מִּבְּיבְּיה מְּבְּיבְּיה מִּיבְּיבְיה מִּבְּיבְּיה מִּבְיּיה מִּבְּיה מִּבְּיה מִּבְּיה מִּבְּיה מְיּבְיּיה מְּבְּיבְּיה מְיבְּיבְּיה מְיבְּיבְּיה מְּבְּיבְיה מְּבְּיבְּיה מְיבְּיבְּיה מְיבְּיבְּיה מְיבְּיבְיה מְיבְּיבְּיה מְיבְּיבְּיה מְּבְּיבְּיה מְיבְּיבְּיה מְיבְּיבְּיה מְּבְּיבְּיה מְיבְּיבְּיה מְיבְּיבְּיה מְיבְּיבְּיה מְיבְּיבְּיה מְיבְּיבְּיה מְיבְּיבְּיה מְיבְּיבְּיה מְיבְּיבְּיה מְּבְּיבְּיה מְיבְּבְּיבְּיה מְּבְּיבְּיה מְיבְּיבְּיה מְּבְּיבְּיבְיה מְיבְּבְיבְּיבְּיה מְבְּיבְּיבְּיה מְבְּיב

dren Ex.12,37; לְּלֵי הַמְּלְ according to the number of children Gen. 47,12.

תְּבְיתְי to spread out (Kal not nsed).—

Pi. חַפַּיִם to spread out, to stretch

out יִמִינִי מִפְּחָה שְׁפִים and my

right hand hath spread the heavens

Is 48,13.— 2) fig. to grow, to nurse

Is 48,13.— 1 have nursed and reared up Lam.2,22.

קבּהָ (from רַבְּיבָי pl. חַבְּיבָי m. 1) palm, hand-breadth (as a measure) רבי און and his thickness was a hand-breadth 1K.7,26; fig. רְבִי בְּיבִי בְּיבִי לְבִי לִבְי לִבְי לִבְי לִבְי לְבִי לִבְי לְבִי לִבְי לְבִי לִבְי לְבִי לִבְי לְבִי בְּבִי לְבִי לְבִּי לְבִי לְבִי לְבִי לְבִי לְבִי לְבִי לְבִי לְבְּי לְבִי לְּבְי לְבִי לְבִי לְבִי לְּבְּי לְבִי לְבִי לְּבְּי לְבְּי לְּבְי לְּבְּי לְבִי לְבִי לְבְּי לְּבְּי לְּבְּי לְּבְיי לְבִי לְבְּי לְּבְּי לְּבְּי לְבְּי לְבְּי לְבְּי לְּבְּי לְּבְּי לְבְּי לְבְּי לְּבְּי לְּבְיי לְבְּי לְבְּי לְבְּי לְבְּי לְבְּי לְבְּי לְּים לְּבְּי לְבְּי לְבְּי לְבְּי לְבְּי לְּבְּי לְבְּי לְּבְּי לְּבְּי לְבְּי לְבְּילְ לְּבְּי לְבְּי לְבְיי לְבְּילְים לְּבְּי בְּיּים לְּבְּי לְבְילְים לְבְּילְים לְבְּים לְּבְילְים לְּבְּי לְּבְּילְים לְּבְּילְ בְּילְים לְּבְּילְ בְּילְים לְּבְּילְ בְּילְים לְּבְּילְים לְּבְּילְים לְּבְּילְּים לְּבְּילְּים בְּילְים לְּבְּילְּים בְּילְּים בְּילְים בְּילְים בְּילְים בְּילְים בְּילְּים בְּילְּים בְּיבְּילְים בְּילְּים בְּיבְּילְים בְּיבְּיבְּי בְּיבְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּבְּיבְּים בְּבְּיבְּיבְּיבְּיבְּים בְּבְּיבְּבְּיבְּים בְּבְּיבְּיבְּים בְּבְּיבְּים בְּבְי

תְּבָּׁהְ (בְּיִהְ חַבְּּטְ) m. hand-breadth Ez. 40,5.

יַחְשְּׁבְּי (from בְּשְׁים) m. tender mursing; only pl. יְלְלֵי מִפְּחִים the babes tenderly nursed Lam.2,20.

י (fut. יְשִׁפּל (fut. יְשִׁפּל) prop. to fasten, to smear over (plaster), hence: to impute, to devise, to forge, with ישׁ of the person: בְּפִּל עָלִי שָׁיִלְר וֹ the proud have forged falsehood against me Ps.119,69; אוֹנָה ישׁ of the object: to add (by device) יייי מוֹנְייי מוֹנְייִ and thou addedst to my iniquity Jb.14,17.

קרָם (pl. מַּפְּטָרִים) m. commander, leader Jer.51,27; Nah.3,17. קבְּהָ (inf. קוֹפּבְי) to trip as a child, whence קְבֵי; of the coquettish gait of women: to mince קּבֹינְה קּבֹינְה walking and mincing as they go Is.3,16.

רַבְּר Ch. m. nail (of men) Dan.4, 30; claw (of animals) 7,19.

ឃុំគ្មុំ prop. to become fat, hence fig. to be dull, stupid ជាប្រឹក្សា ឃុំគ្មុំ ក្នុង ក្ខុង ក្នុង ក្ខាង ក្នុង ក្លង ក្នុង ក្នុ

קבָת pr. n. f.

ערַר (pt. מֹרֵר) to drive, press or push continually בָּלֶף מִּרָר continual dripping Pr.19,13 a. 27,15.

קבר Ch. to drive forth (with בְּיָרָ pt. pl. אָנָדְין מְן־אָנְשָׁא they shall drive ther from men Dan.4,22; pt. p. יוֹרָר, בְּיִי אָנְשָׁא מְרִיר and he was driven from men 4,30.

מרה to be fresh, juicy, whence

מַרוֹם Ktib R.3,14 for מָרוֹם.

used).— Hiph. תַּמְרָים (fut. נְיִמְרִים עָב to load, to burden בְּרִי יַמְרִים עָב with moisture he loadeth the cloud Jb.37,11 (Eng. Bible: by watering he wearieth the thick cloud).

תובה (from בְּיוֹ שָלֵי לְשׁבְּח m. burden, encumbrance, trouble בְּיוֹ עֲלֵי לְשׁבִּח are become a burden unto me Is. 1,14; sf. אַבְוֹבְּם your encumbrance Deut.1.12.

קֹרִי (f. מְּרְיָה adj. fresh, new, juicy, moist לְחִי חֲמוֹר מְרָיָה a new (fresh) jaw bone of an ass Jud.15,15; מְבָּה מְרָיָה a moist (1. e. suppurating) sore Is.1,6.

מרם in Ar. to cut off, whence מַרָם. מרם (from מרם prop. non-existence) adv. a. conj. before, not yet he did not yet know 1S. 3,7; טֶרֶם יֶחְסֶץ before it was leavened Ex.12,34; frequently with 2: אַנָאַ הַעָּנָם הַאָצָא before thou comest לַכָּמֶרֶם הַרִּים הָשִבְּעוֹ forth Jer.1,5; בָּמֶרֶם before the mountains were settled Pr.8,25; once strengthened by the negative בָּטְרֶם לֹא־יָבֹא עֲלֵיכָם: לֹא יים אַפּרייי before the day of tho Lord's anger come upon you Zph. 2,2; ¤및따 when not yet, before when there סָפֶּרֶם שוֹּם־אָבֶן אֶל־אָבֶן was not yet laid a stone upon a stone Hag.2,15.

קבר (fut. יִּמִרף, once יִּמִרף Gen. 39,27; pt. יִמְרֹף, inf. יִּמְרֹף, pt. יִמְרֹף inf. יִמְרֹף, pt. יִמְרֹף inf. יִמְרֹף inf. יִמְרֹף inf. יִמְרֹף inf. יִמְרֹף inf. יִמְרֹף inf. עַבְּרִיּרְ יִמְרִיף inf. בְּרֵי גֹרֹתְיוֹי the lion tore in pieces enough for his whelps Nah.2,13; fig. אַבּוֹי מְבִרִי בְּרַיִּי וְבִּרִי בְּרַיִּי וְבִּי וְבִּרִי בִּרִי וְּבִּי וְבִּי וְבִי וְבִּי וְבִי וְבִּי וְבִּי וְבִי וְבִי וְבִי וְבִי וְבִּי וְבִי וְבִי וְבִּי וְבִי וְבִי וְבִּי וְבִיי וְבִּי וְבִי וְבִי וְבִּי וְבִי וְבִיי וְבִיי וְבִיי וְבִיי וְבִיי וְבִיי וְבִי וְבִּי וְבִיי וְבִיי וְבִּי וְבִיי וְבִיי וְבִּי וְבִּי וְבִי וְבִּי וְבִיי וְבִיי וְבִיי וְבִיי וְבִיי וְבִיי וְבִּי וְבִיי בְּבִי וְבִיי וְבִּי וְבִיי וְבִּי וְבִיי וְבִּי וְבִּי וְבִיי בְּבִיי וְבִיי וְבִּי בְּבִיי וְבִּי בְּבִיי וְבִּי בְּבִיי וְבִיי בְּבִיי וְבִיי בְּבִּי בְּבִיי בְּבִי בְּבִיי בְּבִיי בְּבִיי בְּבִיי בְּבִיי בְּבִּיי בְּבִיי בְּבִי בְּבִּי בְּבִיי בְּבִּי בְּבִיי בְּבִיי בְּבִּי בְּבִיי בְּבִיי בְּבִיי בְּבִיי בְּבִיי בְּבִיי בְּבִּי בְּבִיי בְּבִּי בְּבִיי בְּבִיי בְּבִיי בְּבִיי בְּבִיי בְּבִיי בְּבִּי בְּבִיי בְּבִּי בְּבִּי בְּבִיי בְּבִיי בְּבִּי בְּבִּי בְּבִּי בְּבִיי בְּבִּי בְּבִיי בְּבְיי בְּבִּי בְּבְיי בְּבִּי בְּבְיי בְּבְּיי בְּבִּי בְּבִיי בְּבִּי בְּבְיי בְּבְיי בְּבְייִי בְּיִי בְּבִיי בְּבְיי בְּבְיי בְּבִּיי בְּבִּיי בְּבְיי בְּבְיי בְּבְיי בְּבִּי בְּבְיי בְּבִיי בְּבְיי בְּבְיי בְּבְיי בְּבְיי בְּבְיי בְּבְיי בְּבְיי בְּבְיי בְּיי בְּבְיי בְּיי בְּבְיי בְּבְיי בְּבְיי בְּבְיי בְּבְיי בְּבְיי בְּבְיי בְּבְיי בְּבְיי בְּיבְיי בְּבְיי בְּבְיי בְּבְיי בְּבְּיי בְּיי בְּבְיי בְּיי בְּבְיי בְּיי בְּבְיי בְּבְייי בְּבְיי בְּבְייי בְּבְיי בְּבְיי בְּבְייי ב

Niph. 기가 to be torn in pieces Jer.4.6.

Pu. קוֹם, יֹם to be torn în pieces Gen.37,33.

Hiph. קּמְרֵיף to give to eat, to feed (prop. to tear up food in

small pieces) הַמְרִיפָני לֶּחֶם הַקְּלְי feed me with the bread appointed unto me Pr.30,8.

קֹבֶּי adj. newly plucked off, fresh (leaf) Gen.8.11.

קּבֶּר (sf. פֿרָבּי) m. green leaf פֿרָבּי קּבָּרְי the leaves of its growing (its growing leaves) Ez.17,9.— 2) prey יְבְירָרְי חֹרִיוֹ 2) prey חַרְיוֹ 1 and he filled his holes with prey Nah. 2,13; בְּרֵרִי בְּיֵרֶךְ (i. e. habitations of robbers) Ps.76,5.— 3) food, provision מֲבֶּרְ לְבֵיתְה and she giveth provision to her household Pr.31,15.

קּבְּרָ לּ animal torn by wild beasts קּבְרָּ לֹא הַבְּאתִי אַלְּיִךְ that which was torn by beasts I brought not unto thee Gen. 31, 39; בְּבָלָה לֹא יאבַל a carcass or that which is torn by beasts, he shall not eat Lev.22,8.

יוֹלְבּלִיאָ pr. n. a people sent by the Assyrian kings as colonists to Samaria Ezr.4,9.

the tenth letter of the alphabet, called Yod 7, because in ancient writing it is said to present the form of a hand; as a numeral 1 = 10, 1 = 10,000.

יְאַב (akin to אָבְה to long for, to desire (with לֹיִ אָרָהִי לִּאָרָהִי longed for thy commandments Ps.119,31.

(with לְּבְּיְהָה (לֹּבְיִי לְּהְ יְאָרָה (לֹבִיי לִּהְ יְאָרָה (לֹבִיי לִּבְּיְרְהְיִה (לֹבִיי לִבְּיִרְה (לֹבִיי לְּבְּיִרְה (לֹבִיי לְּבְּיִרְה (לֹבִיי לְבִּירְה (לֹבִיי לֹבְיִי לְבְּיִרְה (לֹבִיי לֹבִיי לְבִּירְה (לֹבִיי לֹבִיי לְבִיי לְבִּיי לְבִיי לְבִיי לְבִּיי לְבִיי לְבִיי לְבִּיי לְבִיי לְבִיי לְבִיי לְבִּיי לְבִיי לְבִּיי לְבִּיי לְבִיי לְבִיי לְבִּיי לְבִּיי לְבִּיי לְבִיי לְבְּיִי לְבְּיִי לְבְּיִי לְבְּיִי לְבְּיִי לְבְּיִי לְבְּיִי לְבְּיִי לְבִיי לְבְּיִי לְבְּיִי לְבְּיִי לְּבְייִי לְבְּיִי לְבְּיִי לְבְּיִי לְבְּיִי לְבְּיִי לְבְּיִי לְבְּיִי לְבְּיִי לְבְּיִי לְּבְּיִי לְבְּיִי לְבְּיִי לְּבְּיִי לְּבְּיִי לְּבְּיִי לְּבְּיִי לְּבְּיִי לְּבְּיִים ה (בּיים לְבִּיים לְבִּיים בְּבִּיים לְבִּיים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בּבְּים בּיוֹים בּיוֹים בּיוֹים בּיוֹים בּיים בּיוֹים בּיים בּיוֹים בּיִּים בּיים בּיים בּיים בּיִּבְיים בּיים בּייבּים בּיים בּיים בּיים בְּיבּיים בּיים בּיים בּיים בּייבְיי בְּיבְיי בְּיים בּיים בּיים בּיים

יאר see יאור.

יאוניה pr. n. m. 1) a person mentioned in Jer.35,3.— 2) another person Ez.11,1.

יאוניהן (ארניהי יאוניהי יאוניהי יאוניהי יאוניהי יאוניהי יאוניהי שר יאוניהי לווי יאוניהי שר יאוניהיהי שר יאוניהי שרייהי שר יאוניהי שרייהי שר יאוניהי שר יאוניהי שר יאוניהי שרייהי שר יאוניהי שר יאוניה

40,8 and יְוֹנְיָה 42,1.— 2) another person Ez.8,11.

קאיך pr. n. 1) son of Manasseh Num. 32,41; gent. יְאִירִי 28.20,26.— 2) a judge of Israel Jud. 10,3.— 3) father of Mordecai Est.2,5.

ו (akin to אול וו) prop. to be the first, to be forward, hence: to be willing (Kal not used).

Hiph. וֹאָל (fut. יִאֹל , ap. יְוֹאָל ; imp. הוֹאָל , pl. הוֹאָל) to be willing, to be pleased, to be content בּי הוֹאִל הַלְךְ אַחַרִי־צְּוֹ for he willingly walked after the commandment [of false gods] Hos. 5,11; נְיֹאָל מֹשֶׁה לְשֶׁבֶּת אָתִיקְאִישׁ and Moses was content to dwell with the man Ex.2,21; וַיֹּאָל יִּיִלְּיִל that it may please God

and he destroy me Jb.6,9; הוֹאִילוּ be pleased to turn your-selves toward me Jb.6,28.— 2) to begin, te undertake הוֹאִיל משָה Moses began to declare the Law Deut.1,5; הַנְּהִינָּא הַרַבְּרּוֹיִר וֹרָבֶּר אֶרְהַרּבְּרִי וְרַבֶּר אֶרְהַיִּרְבִּי וֹרַבְּר אֶרְהַרִּבְּר אֶרְהַרְבִּר אֶרְהַרְבִּר אֶרְהַרְבִּר אֶרְהַרְבִּר אֶרְהַרְבִּר אֶרְבִּר אֶרְבִּר אֶרְבִּר אֶרְבִּר אֶרְבִּר אֶרְבִּר אֶרְבִּר אָרְבִּר אָרְבִּר אָרָבְּר אָרְבִּר אָרְבִּר אָרָבְּר אָרָבְר אָרָבְּר אָרָבְר אָרָבְר אָרָבְּר אָרָבְר אָרָבְּר אָרָבְּר אָרָבְּר אָרָבְּר אָרָבְיר אָרְבְּר אָרָבְיר אָרְבְּר אָרָבְיר אָרְבְּר אָרְבְּיִים אָרְבְּיִים אַר אַר אָרְבְּר אָרְבְּר אָרְבְּר אָרְבְּר אָרְבְּר אָרְבְּר אָרְבְּרְבְּר אָרְבְּר אָרְבְּרְבְּר אָרְבְּר אָרְבְּרְבְּיר אָרְבּיר אָרְבּיר אָרְבּיר אָבְיר אָבְיר אָרְבּיר אָרְבּיר אָרְבּיר אָרְבּיר אָרְבּיר אָרְבּיר אָרְבּיר אָרְבּיר אָבְּיר אָרְבּיר אָבְיר אָבּיר אָבְיר אָבְיר אָבְיר אָבּיר אָבְיר אָבּיר אָבּיר אָבְייִייִייִי אָבְיּיִייִי אָבְיר אָבְיר בּייִייִי אָבּיר אָבְייִיי אָבּיר אָבּייי אָבּיר אָבְיייי אָבְיייי אָבְייי אָבְייי אָבְייי אָבְייי אָבְייי אָבְייִי אָבְייי אָבְייי אָבְייי אָבְייי אָבְייי בְּייי בְּייי בְייִי אָבְייי בְייי בְייי בְייי בּייי אָבְייי בְייי בְייי בּייי אָבּייי בְייי בְייי בּייי בּייי אָבְייי בְייי בְייי בְייי בְייי בְייי בְייי בְייי בְייי בְיייי בְייי בְייי בְייי בְייי בְייי בְייי בּייי אַייי אָייי בּייי בּייי אָייי בּייי בּייי אָבּייי בּייי בּייי בּייי בּייי בּייי בּייי בּיי

וויָאַל (akin to אול to be foolish (Kal not used).— Niph. נוֹאֵל to become foolish נוֹאֵלוֹ שָׁרִי צִען the princes of Zoan are become fools Is.19,13.

עליי to give up hope (Kal not used).— Niph. נוֹאֵשׁ to be deprived of hope, to despair (with מונוֹאַשׁ (מ אוֹנוֹאַשׁ and Saul shall despair of me 1S.27,1; pt. desperate אַמְרֵי שָׁאוֹל the speeches of one that is desperate Jb.6,26; pt. as adv.: there is no hope yer. 18,12.

Pi יְאֵשׁ (inf. יְאָשׁ) to cause to despair בְּאָשׁ אָת־לְבִי to cause my heart to despair Ec.2,20.

יאשיה, אשיה pr. n. 1) king of

Judah Jer. 1,3. — 2) another person Zch. 6,10.

אָרְנִי pr. n. m. 1Chr.6,6 = אָרְנִי v. 26.

to call, to cry (Kal not used).—

Pi. בְּבַ to cry painfully, to wail

Jud 5,28.

יבוּל (sf. יְבוּלָם, יְבוּלְם, יְבוּל יִבוּלְם, יִבוּל יִבוּלְם, increase, produce אִין יְבוּל בּוְּפָנִים neither shall fruit be in the vines Hab.3,17; יבוּל בִּירוּ יְבוּל בִּירוּ יְנִיל the increase of his house shall depart אַבִיץ נַתְנָה יְבוּלְה, the earth yieldeth her produce (products) Ps.67,7.

בְּרֶבּי pr. n. old name of Jerusalem Jud.19,10; gent. בְּרֶבִי Gen.10,16; sometimes of Jerusalem עִיר־הַיְבוּסְי Jud.19,11 or simply הַיְבוּסְי Jos. 15,8, poet. יְבוּסְי Zch.9,7.

יבְּחָר pr. n. son of David 2S.5,15.

יֶבְיֹן pr. n. name of two Phenician kings who resided at Hazor Jos. 11,1; Jud.4,21 a. Ps.83,10.

יְבֵישׁ pr. n. see יַבִישׁ.

נבל I. to be strong, whence בוּל block, log a. יָבֵל

II. to be fresh, to shoot forth, to grow, whence יָבוּל.

יַבַל III. to flow, to stream, whence בַּבּל, יִיבַל , יִיבַל , יַּבָל.

Hiph. הוֹבִיל (fut. יוֹבִיל) to lead, to carry, to bring אוֹבִילָם I will lead them Jer.31,8; יוֹבְלוֹהָ בַּנְלֶיהָ her own feet shall

carry her afar off to sojourn Is. 27,7; יוֹבְילוּ שֵׁי לַמוֹבָא let them bring presents unto him that ought to be feared Ps.76,12.

Hoph. הובל (fut. ייבל) to be carried, led, brought שָּטֶן לְמִצְרֵים oil is carried into Egypt Hos. 12,2; ייבל הבל הובל he is led as a lamb to the slaughter Is.53,7; with gladness and rejoicing shall they be brought Ps.45,16.

יבַל Ch. Aph. הִיבֵל to bring, to lead Ezr.5,14.

יְבֶּלְ m. 1) stream, course (from בָּלְיוֹלְנוֹי, pl. c. יְבָּלְיִבְּיוֹ water courses Is.44,4.— 2) pr. n. son of Lamech and father of nomadic life Gen. 4,20.

יַבְּל ('rom יְבֵל I.) adj. flowing, i. e. suppuration, having sores or ulcers; only f. בַּלְּת Lev.22,22.

יוֹבֵל see יבֵל.

יַרְלְעָם pr. n. a city in Manasseh Jos.17,11, etc. = בּלְעָם 1Chr.6,55.

יבם to be allied, to be joined in affinity.

בְּלֶי (sf. יְבֶּלֶי) m. brother-in-law, who by the Mosaic law was bound to marry the widow of his brother that had died childless Deut. 25,5, etc.

יבֶּם (den. from יַבָּם) only Pi. מיַבָּט (mf. בוּבּם) to fulfil the duty of a brother-in-law, to marry the widow of a brother that had died child-

less; inf. sf. בְּבְּרֵי הַבְּלֵי he will not perform on me the duty of a husband's brother Deut.25,7.

רְבֶּי, f. sister-in-law; sf. הַּבְּיָלָ Deut.25,7 a. 9; הַמְתָּן R.1,15.

יַבְּנְאֵלְ pr. n. 1) a city in Judah Jos.15,11.— 2) a city in Naphtall Jos.19,33.

יֵבֶּבֶּה pr. n. a city in Philistia 2Chr 26,6.

pr. n. m. 1Chr.9,8.

יבניה pr. n. m. 1Chr.9,8.

רב' pr. n. a tributary of the Jordan Num.21,24, etc.; at present it is called Wady Zerka (i. e. blue river).

יְבֶּרֶכִיְהוּ pr. n. m.

יבשם pr. n. m.

יָבשׁ (fut. יִבשׁ ; inf. יִבשׁ , c. יִבשׁת , יִבשׁת , ito be dried up, withered, to become dry יִבשׁת יִבשׁ בַּחָרָשׁ בּחִי my strength is dried up like a potsherd Ps.22,16; יְבשׁ הִיבְשׁ בִּחֹי יְבוֹשׁ הִיבְשׁ זְּרֹעוֹ יְבוֹשׁ הִיבְשׁ הִיבְּשׁ הַבּעוֹר ihis arm shall be utterly dried up Zch.11,17; יְבוֹשׁ הִיבְשׁ יְדוֹ and his hand dried up 1K.13,4; יְבוֹשׁ הְצִירָה הַפַּעוֹר הַבּעוֹר הַבְּיִר הַבּעוֹר הַבּעוֹר הַבּעוֹר הַבּעוֹר הַבּעוֹר הַבּעוֹר הַבּעוֹר הַבּעוֹר הַבּער הַבּע הַבּער ה

Pi. יַבְּשׁ (fut. יַבְּשׁי) to make dry, to dry up גּוֹעֵר בַּיָם וַבְּשָׁהוּ he rehuketh the sea, and maketh it dry Nah.1,4 (בּיִב שִׁ הוּ וֹנִיבְר שִׁ הוֹ the flame shall dry up his branches Jb.15,30.

Hiph. ווֹבִישׁ (fut. יוֹבִישׁ) 1) to make dry, to dry up אַהַה הוֹבַשָּׁתַ thou driedst up mighty נַהַרוֹת אִיתַן rivers Ps.74,15; רובַשהי עץ לַח 1 have dried up the green tree Ez. 17,24; fig. to shame הֹבַשֶׁתָּ הַיּוֹם ליעַבֶּוֶיף thou hast shamed אֶת־פָּגִי בֻּל־יַעַבְּוֶיף this day the faces of all thy servants 2S. 19,6; הוביש תִּירוֹש the new wine is dried up Jo.1,10; the vine is dried up הובישה v. 12.— 2) to become dry וָהֹבִישׁוּ and all the deeps כל מצולות יאר of the river shall dry up Zch. 10,11; fig. to be ashamed, conthe wise הבִישׁוּ חֲבַמִים men are ashamed Jer.8,9; הֹבְישׁ מוֹאַב Moab is confounded 48,20; they all בל הביש על־עם לא־יועילו are ashamed because of a people that cannot profit them 1s.30,5 (Ktib הבאיש, comp. באיש Hiph.); הֹבִישָׁה נִלְבַּרָה קְרָיָתִים Kiriathaim is confounded and taken 48,1; imp. הוֹבִישׁוּ אָבַּרִים be ye ashamed, O ye husbandmen Jo.1,11.— 3) to do shamefully הוֹבְישֵׁה הוֹרָהָם she that conceived them hath done shamefully Hos.2,7.

נְבִשִּׁים (pl. יְבִשִּׁים; f. יְבִשְׁים, pl. יְבִשׁים adj. dry, parched; fig. נְפָשֵׁנוּ יָבַשָּׁה our soul is dried away Num.11,6.

pr. n. 1) a male person mentioned in 2K.15,10.— 2) a city in Gilead, fully יְבִישׁ נְּלְעָּר Jud.21,8 or יְבִישׁ נִּלְעָר יִבִישׁ נִּלְעָר וֹצְוֹשׁ בֹּיִשׁ מַלְעָר at the present day Wady

Yabes, which flows into the Jordan.

קּיִּשְׁהַ f. dry land Gen.1,9; Ex.14, 16, etc.

רַבְּשֶׁר (יְבְשֶׁבְי) f. same as בְּבְשֶׁבְי Ex. 4,9; Ps.95,5.

יָנְאָל pr. n. m. name of several persons.

to dig, to plough; pt. pl. יְבָׁכִים ploughmen, husbandmen Jer.52,16.

יֵבֶּר m. arable land, field; pl. יְבֶּר Jer.39,10.

יְנְבְּרְהְר pr. n. a city in Gad Jud. 8,11.

ינְדַלְיְרְגְּ pr. n. m.

יבֶּה to grieve, to afflict (Kal not used).

Pi. יְנָה (fut. יְנָהְה (יְנָהְ to afflict, to grieve יַנְרְיאִישׁ [nor] did he grieve the children of men Lam. 3, 33 (ביִנָּה יְנַנְיּהָ וֹיִנְהָ הַ

Hiph. רוֹנֶה (sf. הוֹנָה; fut. יוֹנֶה (sf. הוֹנָה ; fut. יוֹנֶה (pl. יוֹנֶה (מוֹנֶה pt. יוֹנָה (מוֹנָה pt. יוֹנְה עַל־רֹב פְּשָׁעֶיהְ the Lord hath afflicted her for the multitude of her transgressions Lam.1,5; ער־אָנָה הוֹנְיוֹן נַפְּשִׁי how long will ye afflict my soul? Jb.

19,2 (בּוֹנֶרָ pt. pt. sf. מוֹנֵיְרָ those that afflict thee, thy tormentors Is.51,23.— הוֹנָה 2S.20,13 Hoph. of הַנָּה II., which see.

יָנוֹן (from יָנוֹן) m. affliction, grief, sorrow.

יְנוֹן (prop. pt. of יָנוֹי) adj. fearing, fearful Jer.22,25.

יְנְאָּרְpr. n. a place in Judah Jos. 15,21.

יֵנְישֵ adj. exhausted; only pl. c. יְנִישֵּ יֵנ יִני the exhausted of strength, i. e. the weary Jb.3,17.

תְּיִנְישֵׁי (c. יְגִישֵׁי , sf. יְגִישֵּׁי ; pl. sf. יְגִישֵׁי) m. lahor, toil יְגִישַׁ כַּפּי the lahor of my hands Gen.31,42; of the product of labor: יְגִישַׁ כַּפּּיִרְתּאֹבֵל when thou eatest the labor of thy hands Ps.128,2.

יִנְעָה see יְנִיעָה.

יולי pr. n. m.

Pi. אַבּי (fut. אַבּי) to weary אַר־בְּעָם מּלִבּע שָׁמָה אָת־בְּלֹ־הַעְם all the people [to go] thither Jos. 7,3; עַמֵּל הַבְּיִלִּים הְּיַנְּעָנּוּ of the foolish wearieth every one of them Ec.10,15.

Hiph. הוֹגִישֵׁ, הוֹגַע to weary, to importune Is.43,23; Mal.2,17.

m. what is got by labor, gain עְבָּלָע m. what is got by shall restore the gain and not swallow it Jb. 20,18.

28.17,2.— 2) weary, exhausted בָל הַדְּבָרִים wearying בָּל הַדְּבָרִים all things are wearying Ec.1,8.

יְנְעָה f. toii, weariness; c. יְנְעָה the weariness of flesh Ec.12,12.

יגר (akin to אָנַר) to heap up, whence ינֵר

יָבוִם, c. יָבוָם, sf. יָבוָם, קָנָיל, יָבוֹם,

יְרֵיבֶם, etc.; pl. יְרֵיֹת, c. יְרֵיֹת, 1) hand

ובריִמְיני his right hand Gen.48,7; ובר־שָמאׁלו his left hand Jud.3,21i the hands are the בּיָרֵיִם יָהֵי אָשְׂוֹ hands of Esau Gen.27,22; of the legs of a spider: שָׁמָמִית בָּיָרַוָם ชอูกูก the spider taketh hold with her hands Pr.30,28; of a handweapon: 기가 그렇 a hand-stone Num. 35,17; בְּלִי עֵץ־יָד a hand-weapon of wood 35,18; מַקל נָד hand-staff Ez.39,9; as a more specific explanation of a noun: תְשוֹמֶת יָר the deposit of the hand (trust) Lev.5,21; מְחֹרֵת יָר merchandise of the hand Ez.17,15; יֵר לִיָר Pr.11,21 acc. Fuerst: the hand upon it, in truth (יַד לְיָד לֹא־יִנְבֶּקה רָע in truth, the wicked shall not go unpunished); fig. יֶר לִפֶּה hand to the mouth, i. e. be silent Pr.30,32. According to the context 1 has also the following significations: a) aid, assistance הָנָר יָדִי עִבֶּר behold, my hand shall be with thee (i. e. thou wilt have my aid) 2S.3,12; hence בַּוַר־מֹשֶׁה under the hand of (i. e. through) Moses Num.33,1; of the divine help: בַּיַר־ מַלְיו הַפּוֹבָה עָלָיו according to the good hand (help, aid) of his God upon him Ezr 7,9. b) state, condition בַּיַר הַמֶּלֶך according to the state of the king Est.1,7; hence of a poor person: וֹמֶשְהוֹדוֹ and if his hand waver (i. e. if he be not able) Lev.25,35; אָם־לֹא תַגִּיעַ יָרוֹ 5,7 or אָם־לֹא תַשִּׂיג יָדוֹ v. 11 if his hand reach not (i. e. if he be not able). c) power, strength אַוַבת

לה the power is gone Deut.32,36; of a weak person: קצַר־יַר of small power (prop. short-handed) Is.37, 27; מְנֶה וְחַיִּים בְּיַד לְשׁון death and life are in the power of the tongue Pr.18,21; עַל־יִבִי־חֶרֶב by the power of the sword Jer.18,21; under the power Gen.41, 35; ...ן to fill one's hand..., i. e. to empower one Ex,29,9; of the power of divine inspiration: הַּיָּתָה the hand (i. e. power) עַב'י יַר־יִיַ of the Lord was upon me Ez.37,1; with a strong hand בְּחֵוֹכַת הַנְּר (i. e. with the power of God's might) Is.8,11; of the avenging יַהְוֹתָה יַר־וִיָּ בְּכֶם power of God: וָהָוֹתָה יַר־וִיָּ the hand of the Lord shall be against you 1S.12,15; יַנָצָה בָּי יַר־ the hand of the Lord is gone ont against me R.1,13. d) guidance, direction צאן יָדוֹ the sheep of his guidance Ps.95,7; על־יִבִּי under the guidance 1Chr.25,3 or direction 2Chr.23,18;על־יָרֵי for the direction of the singing 1Chr.6,16; נָתוֹ נֶר to submit oneself Jer. 50, 15, with 5 2Chr.36,1, with አር፴ 1Chr.29,24. e) mediation, hence שַׁבַּר by means of, by, through Num.15,23; 1K. 12,15, etc.— ☐ sometimes also denotes: with oneself קר בְּיָרָהְ מָזֶה take from hence שׁלשִׁים אֲנְשִׁים thirty men with thee Jer.38,10; every man his ox אִישׁ שׁוֹרוֹ בַּיַרוֹ with him 1S.14,34.— 2) place מור בַּרָא and select a place Ez. 21,24 (see also under בָּבָא 1.); מול בַפַּחָנֶה בָּרְ מָחוּץ לַפַּחְנֶּה and those

shalt have a place without the בַּל־יַר נַחַל וַבּלָ ; camp Deut.23,13 any place of the river Jabok 2,37; רָעוּ אִישׁ אֱת־יַרוֹ they shall feed every one in his place Jer. 6,3; איש עַל־יָרוֹ every one on his place Num.2,17; לא הָנָה בְהֶם יָדֵיִם they had no place to flee to Jos.8,20 (Eng. Bible: they had no power to flee); hence רַחַב יָרֵיִם שול וּרַחַב wide-extended: זָה הַיָּם גָּווֹל וּרַחַב this great and wide-extended sea Ps.104,25; וַאַרִים רַחַבֶּי יַדָיִם wide-extended rivers ls.33,31.— 3) monument, mark מַצִּיב לוֹ יָד he set himself up a monument IS. 15,12;בוֹשְלוֹם Absalom's monument 1S. 18, 18; TEZ.21,24 acc. some: way-mark.— 4) only pl. ברות (a) arms, hand-rails, handles and there were וְיָרוֹת מָזָה וּמְזָה arms on either side 1K.10,19; of wheels: axle-trees יְדוֹת הָאוֹפַנִים the axle-trees of the wheels 7,32; hence also: tenon שָׁהֵי יָדוֹת לַקָּרָש לאַס two tenons shall there be in one board Ex.26,17. b) parts חַבִּשִּׁית לְפַּרְעה וָאַרְבַּע הַיָּרוֹת וָהָנֶה the fifth part unto Pharaoh, and four parts shall be unto you Gen.47,24; שָׁתֵּי הַיְּדוֹת בְּכֶם the two parts of you 2K.11,7; hence: times וַשַּבָב מַשְּאַת בּנְּוֹמָין מִפַּשְאַת בַּבָּם חַמֵשׁ and Benjamin's portion was five times so much as any of theirs Gen.43,34; עָשֶׂר יָדוֹת עַל־בָּל־ ten times above (i. e. better than) all the magicians Dan.1,20.

רב. Ch. f. hand; def. אַדְי Dan.5,5; sf. יְדָּוּ Ezr.7,14, בְּדָּהָ 5,8; du. אַלְּ without hands Dan.2,34.

רָבָ Ch. (= Heb. יְבְיּ) to thank; only Aph. אוֹה (pt. מְהוֹרֶא בְּטְשׁבָּה , also contracted מְּהַרְא וֹמְשׁבָּה (מוֹרֶא בְּטִשׁבָּה וֹלְהַא וֹמְשְׁבָּה ; 1 thank and praise thee Dan. 2,23; בְּבָה מִבְּהָה בְּבָּה מִבְּה מִבְּהָה and he gave thanks before his God 6,11.

יְרָאֵלְה pr. n. a place in Zebulun Jos.19,15.

וֻדְבָּישׁ pr. n. m.

יְרֵדְ (pret. pl. יְרָדְיּ) to cast (lots) Jo.4,3; Nah.3,10. See also יְרָדּ I.

יִדידוֹת see יִדְדוּת.

יְדָה I. (בְּרַבְּי, imp. pl. יְדָה;) to throw to shoot בְּרַבְּיק אָל־חָץ; דְּלְבְּיק אַל־מָחְמְלוּ אָל־חָץ; shoot at her, spare no arrow Jer. 50,14.

Pi. יְיֵדּה (fut. pl. יִדְיּה for יִדְּיִי; inf. חַיַּדְּיּ ; inf. יִיִּדְּה אָבֶּן בְּי to cast, to throw יַבְּיּוֹת אָבֶן בָּי and they cast a stone upon me Lam. 3,53; יְנִית הַנִּיִּת הַנִּיִת הַנִּיִּת הַנִּיִּת הַנִּיִּת הַנִּיִּת הַנִּיִּת הַנִּיִת הַנִּיִּת הַנִּת הַנִּיִּת הַנִּיִּת הַנִּיִּת הַנִּיִּת הַנִּיִּת הַנִּיִּת הַנִּיִּת הַנְּנִית הַנִּיִּת הַנְּנִית הַנִּיִּת הַנְּיִּת הַנְּיִּת הַנְּנִית הַנְּיִּת הַנְּנִית הַנְּיִּת הַנְּנִית הַנְּנִית הַנְּנִית הַנְּנִית הַנְּנִית הַנְּיִּת הַנְּנִית הַּנְיִּת הַּנְיִּת הַּיִּע הַּיִּית הַּיִּת הַּיִּית הַּנְּינִית הַּנִּית הַּנִּית הַּנִּית הַּנִּית הַנְּנִית הַּנִּית הַּנִּית הַּנִּית הַּנִּית הַּנִּית הַּנְית הַּיִּית הַּיּנִית הַּנִּית הַּנִּית הַּנִּית הַּיִּית הַּיּת הַּיּת הַּיּת הַּיּת הַּיִּת הַּיּת הַּית הַּיּת הְּיּתְּתְּיּית הַּיּית הַּיּת הַּיּת הַּיּת הַּיּת הַּיּת הַּיּית הַּיּתְּיּית הַּיּת הַּיּת הַּיּית הַּיּית הַּיּית הַּיּת הַּיּת הַּיּית הַּיּת הַּיּית הַּיּית הַּיּית הַּיּית הַּיּת הַּיּית הַּיּית הַּיּית הְּיִּית הַּיּית הַּיּית הַּיּית הַּיּית הַּיּית הַּיּת הַּיּית הַּיּית הַּיּית הַּיּית הַּיּית הַּיּית הַּיּית הַּיּית הּיּית הַּיּית הַּיּית הַּיּית הַּיּית הּיּית הּיּית הּיּית הּיּית הּיּית הּיּית הּיּית הּיּית הּיּתְּיּית הּיּית הּיּית הּיּית הּיּית הּיּית הּיּית הּיּית הּיּית הּיּית הּיּ

יְרָה II. (=Ch. איָן:) to confess (Kal not used).

Hiph. הוֹדָה (fut. יוֹדֶה ; pt. מוֹנֶה ; pt. מוֹנֶה pt. יוֹדָה ; imp. pl. הוֹדוֹת ; inf. (הוֹדוֹת) to give thanks, to praise אוֹדְהְ בַּקְּהַל דְב will give thee thanks in the great congregation Ps.35,18; יְהּנְדָה Judah, thou art he whom thy brethren shall praise

Gen.49,8; בְּיִלֵּח מוֹלְתְּה וֹהְרוֹת בִּיְיִי and they worshipped, and praised the Lord 2Chr.7,3.— 2) to confess I will confess my transgressions unto the Lord Ps.32,5 אוֹרָה וְעִוֹב וְרְחַם whoso confesseth and forsaketh [his sins] shall have mercy Pr.28,13.

Hithp. הְתְּנַדָּה (fut. יְהְעַדָּה זְ, וְהְעַדָּה pt. מְּתְנַדָּה , pt. מְתְנַדָּה ; inf. מְתְנַדָּה (הְתָּדָּה inf) to confess, to make confession of sins Lev.26,40; with על Neh.9,2; with Neh.9,3.

וֹדְי pr. n. m. 1) a person mentioned in 1Chr.27,21.-- 2) Ktib Ezr.10,43 for ישוֹ.

יַדון pr. n. m.

יְרְּיִּלְ pr. n. m. 1) a person mentioned in Neh.10,22.— 2) another person Neh.12,11.

Jeduthun, one of the Levites appointed by David as chorister in the temple 1Chr.9,16; 16,42; also the name of a musical choir founded by Jeduthun, which continued to exist long after him Neh.11,17. This name is mentioned in the titles of Psalms 39,62 a. 77.

יַּדְי pr. n. m. Ezr.10,43 (Kri for יִּדִי).

יָרִיד (c. יְרִידְה , pl. יְרִיד ; f. יְרִידְה , pl. יְרִיד), adj. beloved, lovely, pleasant יְרִיד יִי the beloved of the Lord Deut.33,12; מַה־יְרִידֹת how lovely are thy tabernacles Ps.84,2; pl. f. some-

times in an abstract sense: love, delight שִׁיר יִנְידוֹת a song of love Ps.45,1.

יְרִידֶּה pr. n. mother of king Josian 2K.22,1.

יְדִידוּת, יְדִידוּת loveliness, delight יְדִידוּת נַפְּשִׁי the delight of my soul Jer.12,7.

רֹדְיֹיִי pr. n. the name given to Solomon at his birth by the prophet Nathan 28.12,25.

וְדֵיהַ pr. n. m.

ידיעאל pr. n. m.

יְדִיתוּן, which see.

קלַן pr. n. m.

יַרַע (fut. יוֹרֵש, אַל, צְּהַע, יוֹרָש, f. יוֹרָש, יַרַע; pt. p. יְרְוּעַ; imp. רַע, once דְּעָר Pr. 24.14; inf. יָרְעַׁר; verb. n. בַּעָה, בַּעָה) to know in the widest sense, וַהָּפַּקַהָנָה עֵינֵי שְׁנֵיהָם hence: 1) to see וַהָּפַּקַהָנָה עֵינֵי שְׁנֵיהָם מוֹרָעוֹ כּי עִירָפִם הַם and the eyes of them both were opened, and they saw that they were naked Gen. לא יַרְעוּ אוֹר ;they saw not the light Jb.24.16. - 2) to understand to understand לַבַעַת חָכָּמָה וּמוּטַר wisdom and instruction Pr.1,2; ירָעִי טוֹב וָרָע understanding good and evil Gen.3,5.- 3) to ascerto ascer-לָרַעַת אֶה־שְׁלוֹם אֶּסְתָּר tain לַרַעַת tain the well-being of Esther Est.2,11. 4) to know, to have knowledge לא יָבעָהָי I know not Gen.4,10; יוֹדֵעַ מֵכֶּר one that hath knowledge of writing (one that

is learned) Is.29,11; לא יָרַעָּתִי אֲבַנָּה I know not to give flattering names Jb.32,22; אַנְאָיוֹת יוָדעֵי הַנְם shipmen that had knowledge (experience) of the sea 1K.9,27; חון מא לַיִּדְעִים חֵן nor yet favor to men of knowledge Ec.9,11; הַעָּה knowing (knowledge of) the אֶּת־יִייָ Lord Is.11,9; אין דעת אֱלהִים there is no knowledge of God Hos.4,1.to know, to have acquaintance with אַנָּטִים חַכָּמִים וִידָעִים wise men, and known Deut.1,15; ויִדעַי and those that have אַרְ־וַרוּ מְמֵנִי acquaintance with me are verily estranged from me Jb.19,13; בווע בייויב מכי acquainted with grief (or sickness) Is.53,3. -6) to perceive, to feel וַלֹא יָדַע בְּשִׁכְבָה וֹבְקוּמָה and he perceived not when she lay down, nor when she arose Gen. 19,33; הַלְםוּנִי בַּל־יַדְעִתִּי they have beaten me, I felt it not Pr.23,35; שוֹמֵר מִצְוָה לֹא וַבַע דָבֶר רָע whoso keepeth the commandment shall feel no evil thing Ec.8,5.- 7) to know carnally, to cohabit וַהַאָּרָם and Adam knew וַבע אָת־חַנָּה אָשָׁתוֹ (cohabited) his wife Eva Gen.4,1.

Niph. צוֹב (fut. אַבוֹי, ^ צוֹבְיל ; pt. אָבוֹי, יף לא נוֹבְעוֹ) to be known, discovered, perceived אַבְּבוֹהָיף לא נוֹבְעוּ thy footsteps are not known Ps. 77,20; נוֹבְע בְּוֹר David was discovered 1S.22,6; וְלֹא נוֹבְע בִּי־בָּאוֹ and it could not be known (perceived) that they had come into their bodies Gen.41,21; with or אָר יִבּינוֹר to make oneself

known to אַל הְּוֹרָע לְאִישׁ make not thyself known unto the man R.3,3; בוֹדְעָהִי לְאִריה I made myself known unto them Ez.20,9.—
2) to be instructed לְאַרָי הַּוֹרְע בְּיִרְיִר הְּוֹרְע בְּיִרְיִר הְּוֹרְע בְּיִר עִּרְיִרְרְּ בְּיִר יִבְּרִי בְּיִרִי יִבְּרִי יִבְּיי יִבְּייִי יִבְּיי יִבְּיי יִבְּיי יִבְּיי יִבְּיי יִבְּיי יִבְּיי יִבְּיי יִבְיי יִבְּיי יִבְּיי יִבְּיי יִבְּיי בְּייִר יִבְּיי יִבְּיי יִבְּיי בְּיִי יִבְּייִי יִבְּיי בְּיִר יִּבְיי בְּייִבְּיי בְּיִבְּיי בְּיִי בְּיִיי בְּיִּי בְּיִרי בְּיִי בְּיִייִי בְּייִבְיי בְּיי בְּייִר בְּייִי יִבְּייִי בְּיִייִי יִּבְּיי בְּיִיי יִבְּיי בְּייִי יִבְּייִי בְּייִר יִבְּייִי בְּיִיי בְּיִּיי בְּייִּי בְּייִי בְּיִּיי בְּיִּיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִּיי בְּייִי בְּייִּיי בְּייִּיי בְּיִיי בְּייִי בְּייִּיי בְּייִי בְּייִי בְּייִּיּי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִייִי בְּייִיי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּיִיי בְּייִּיי בְּייִּיי בְּיִיי

Pi. אַבּי to appoint, to assign (prop. to cause to know) יַבּיעָהָ וּיַרְי אַר מעונים hast thou assigned the morning dawn its place? Jb. 38,12; once אַר יוֹרְי אָר יִי וֹרְיִהְי אָר יִמְּרְיִם פּּרִוֹנְי אַר יִבְּיִּבְיִם יוֹרְיִתְּה אָר יִמְרְיִם פּּרֹוֹנְי אַר יִבְּיִבְיִר יוֹרִיעְהִי אָר יִמְרְיִם בּּרֹוֹנְי וּ have appointed the servants to such and such a place 18.21,3.

Pu. יְבֹי to be known, to be familiar; only pt. יְבִי an acquaintance Ps.55,14.

וֹלְינִע יִי וֹּלְיע הוֹרִיע הוֹרְיע יִי וֹלְיע יִי יִי וּלְיע יִי יִי וּלְיע יִי יִי וּלְיע יִי יִי יִי יִי וּלְיע יִי יִי יִי וּלְיע יִי יִי יִי וּלְיע יִי וּלִישְׁה יִּלְיע וּלִיע וּלִישְׁה יִּלְיע וּלִיע וּלְיע וּלִיע וּלְיע וּלְיע וּלְיע וּלִיע וּלְיע וּלְיע וּלִיע וּלְיע וּלִיע וּלְיע וּלִיע וּלְיע וּלִיע וּלִין וּלִיע וּלִין וּלִיע וּלִין וּיִין וּיִין וּיִין וּיִין וּייין וּיִיין וּייִין וּיִיין וּיִיין וּלִיין וּלִייִין וּלִיין וּליין וּלִיין וּלְייין וּלִיין וּלִיין וּלִיין וּלִיין וּלִייִין וּלִיין וּלִייִין וּלִיין וּלִייין וּיִייין וּיִייין וּלִייין וּייין וּייייין וּיייין וּיִייין וּייייין וּיייייין וּיייייי

Hoph. אַרָה (for הוֹבֶע) to become known אירהוֹבֶע אָלְיו חַפְּאתוּ or if his sin become known to him Lev.4,23; pt. f. מוֹבְעַת known ls.12,5 (Kri).

Hithp. הְרוֹבּע to make oneself known, to reveal oneself בְּהַעְוּבִע while Joseph made himself known unto his brethren Gen.45,1; אַרְיוֹ אָהְעֹרָע l will reveal myself unto him in a vision Num.12,6.

יַדע (Ch. (fut. יַבְּע) to know; pt. יַבְּע knowing (i. e. he knoweth) Dan. 2,22; pt. p. יְרִע לֶבְּרָבְּא א לְפַרְבָּא be it known unto the king Ezr.4,12.

Aph. רוֹדֵע (fut. ירוֹבֵע) to make to know פְּשֵׁר מְלַבְּיִא יְרוֹדְעְנֵנִי and he made me know the interpretation of the things Dan.7,16.

יַדָע pr. n. m.

יַרַעִיָה pr. n. m.

יִדְעָנִי (pl. יִדְעָנִי) m wizard, sorcerer, magician אוֹב אוֹ יִדְענִי a familiar spirit or a wizard Lev. 20,27; Deut.18,11.

יָה (abridged from יְהְּ, an apocopated form of יְהֹיָה) Jah, Lord וֹהְיָה Jah is his name Pr.68,5; יְה שׁמוֹ Jah is my glory and my song Ex.15,2; בַּלְּיִיה Ps.104, 35; 105,45, etc. = בַּלְלִייָה praise ye the Lord; before another name of God for greater emphasis: יְרָּ וִבְּיִה יְבָּה יִבְּה יִבְּה יִבְּה וֹעִיּלְהִים in Lord Jehovah is everlasting strength 1s.26,4; an-

nexed to nouns to denote unusual power, greatness, etc., as יה שנים בי a vehement flame Cant. 8,6; אַרָה בְּיה great enlargement Ps.118,5; יְהַ בְּיה one great in power (of God himself) 89,9.—
י is used at the end of many compound proper names, as יִּבְּיִה , יִּבְיִּהְה , יִּבְיִּהְה , יִּבְיִּהְה , יִּבְיִּהְה , יִּבְיִּהְה , וֹשִׁעִיָּה , it is to be noted that in such cases the הוא swithout Mappik). In many of such names הֹיָ is interchanged with יִיִּבְיִּה , as יִּבְּיִּה , וֹשִׁיַנִּה , etc.

יַהָב (only *imp.* בַּבָּ , הַּבְּבָּ , הַּבִּ , pl. לְבַבוֹ (בְּבוֹ to give בַוֹ בַבוֹ give, give Pr.30,15; קַבָה אָת־אִשָּׁתִי give me my wife Gen.29,21; הַבְּי הַמְּטְפַּחַת give the cloak R.3,15 (Eng. Bible: bring the vail, taking '구구 for קבוּ לָבֶם אָצָה ;(הָבִיאִי give counsel among you 2S.16,20.- 2) to set, to appoint הָבוּ לָבֶם שִׁלשָׁה אַנְשִׁים బస్తిల్లో set ye for yourselves three men for each tribe Jos. 18,4.— 3) as interj.: come on! go to! come on, let us הַבַה נְבָנֵה־לַנוּ עִיר build a city Gen. 11,4.— 127 Hos. 4,18 taken by most interpreters as coming from אַרַבְּרָב (redupl. of אָהַבּ הָבוּ הָלוֹן (which see אָהַבּ , שְּהַבּוּ her rulers dearly love לַּגְינֵיהַ shame(i e. shameful deeds);others, with Kimchi, take ┧┪╗ as imp. of בהב and render the passage: her rulers with shame love, 'Give ye' (i. e. gifts).

יְהֵב (pt: יְהֵב , pl. יְהִב) to give Dan.2,29; Ezr.5,14.

to be delivered Dan.7.25.

יְרָב (from בְּהֵי) prop. what is given, allotted, hence; lot, fate קּשְׁלוּן בְּילִי יְרָבְּלְּ קּבְייִי יְרָבְּלְּ cast thy lot upon the Lord (i. e. put thy reliance upon him) Ps.55,23.

יְהֵדְ (den. from יְהַדְּיִ only Hithp.
הַּיִבְים to become a Jew וְרַבִּים and many of the people of the land became Jews Est.8,17.

יְרֵדְ pr. n. a city in Dan Jos.19,45. יְהָבִי pr. n. m.

abridged from יְהֶרְּ; occurs in compound proper names, as יִרְמִיְהָרְּ אָחַוְיָהְרָּ , אַחַוְיָהָרָ , etc.

יהן same as יְהן, but occurs only at the beginning of names, as יְהוֹנְדָב ', הוֹנְדָב', etc.; sometimes abridged into יוֹנְדָב ', יוֹאֲחָוֹ as: יוֹנְדָב ', יוֹאֲחָוֹ

יה" pr. n. 1) a king of Israel 2K. 9,2.— 2) a prophet 1K.16,1.—3) name of several other persons 1Chr.2,38 etc.

יְרְוֹאָשׁ ! יִרְוֹאָשׁ pr. n. 1) king of Judah 2K.12,1; 11,2.- 2) king of Israel 2K.13,9 a. 10.

רהד Ch. pr. n. Judea Dan 2,25.

יהוְדָה pr. n. 1) son of Jacob by Leah Gen 29,35; also the tribe descended from him, בַּבָּר וַהוּנָה Num.1,27, and the territory of that tribe described in Jos 15. After the division of the kingdom, the name of Judah was given to the entire kingdom comprising the tribes of Judah and Benjamin with a portion of Simeon and Dan; the other kingdom was called ישֹׁרָאֵל Israel, and also Ephraim. After the exile the name was given to the whole יהוֹרַה country of the Hebrews Hag.1,14. Where הוֹנְה signifies the land, Judea, it is f. Is.7,6; where it signifies the people, the Jews, it is m. 3.8. - 2) name of several persons Neh.11,9; Ezr.3,9, etc.

יהודים (pl. יְהוּדִים (pl. יְהוּדִים (pl. יְהוּדִים (pl. יִהוּדִים a. יִהוּדִים (pl. יִהוּדִים a. judean, Jew 2K.16,6;25,25; f. יַהְרָּגָּה Jewess 1Chr.4,18.— 2) pr. n. of a person Jer.36,14.

יְדְּלְּדֵי Ch. (pl. יְהְּנְדִי) gent. Judean; pl. def. יְהוּרָיִא Dan.3,8.

as adv.: in Jewish יְהוּדִי , used as adv.: in Jewish אַל־תְּרַבֶּר עִּמְנוּ talk not with us in the Jewish language 2K.18,26.— 2) pr. n. wife of Esau Gen.26,34.

יְהְיָה (prop. יְהְיָה ever-being, from יְהְיָה with the vowels of יִבְּיִה yehovah, pr. n. the supreme being of the Hebrews. Regarding this name as too sacred to be uttered, the Hebrews substitute for it in

reading the word אָרְבָּי; occurring together with אָרְבָּי it is read it then assumes (יְהַרָּבָּי) 2S.7,18 a. 19; Is. 50,4, etc.

יוֹנְהָן pr. n. m. of three persons. יוֹנְהָן pr. n. 1) a high priest Ezr. 10,6 = יוֹנְהָן Neh. 12, 22 יוֹנְהָן Neh.12,11.— 2) name of several other persons.

יהוֹידְע pr. n. 1) high priest at the time of Joash 2K.11,4.— 2) other persons.

יַהוֹיְבִין pr. n. king of Judah 2K. 24,8, for which יְבָנִיָה Ez.1,2, יְבִנִיה Jer.24,1, יְבַנִיה Jer.28,4, and בָּנִרָה Jer.22,24.

יַרְוֹיְקִים יִּדְיּקִים יְדְּרְיִקִים יְדְּרְיִקִים 1,3; previously אֵּלִיָקִים, which see.

יְרְיְרִיכ pr. n. a high priest in Jerusalem 1Chr.9,10 = יוֹיִרִיכ , which see.

יהוכל pr. n. m. Jer.37,3 = יהוכל 38,1.

יוֹנְרֶב ' a. יוֹנְרֶב ' pr. n. 1) ancestor of the nomadic Rechabites Jer. 35,6.— 2) son of David's brother 2S.13,5.

י מוֹנְתָן a. יוֹנְתָן pr. n. 1) son of Saul 1S.13,31.— 2) son of the priest Abiathar 2S.15,27.— 3) a person mentioned in Jud.18,30 and several other persons. See also יוֹנְתָן .

יהוֹעַדָּין (Ktib יְהוֹעַדָּין) pr. n. f. 2K. 14,2.

יְרְלְצְרָק ' pr. n. father of Joshua the high priest Hag.1,1 = יוֹצְרָק Ezr. 3,2.

יוֹרֶם a. יהוֹרֶם pr. n. 1) king of Judah 1K.22,51.— 2) king of Israel 2K. 3,1.— 3) another person 2Chr.17,8.

קרוֹשֶׁבְע pr. n. sister of Ahaz, king of Judah and wife of the high priest Jehoiada 2K.11,2=יְהוֹשֵׁבְעַת 2Chr.22,11.

עַרְיִישְׁיִנְי, יְרִייְשְׁיִיּי, pr. n. 1) son of Nun, disciple of Moses Ex.17,9, previously called יייי Num. 13, 8; ביייי Neh.8,17.— 2) governor of Jerusalem at the time of king Josiah 2K.23,8.— 3) a high priest contemporary of Zerubabel Hag. 1,1 = יייי Ezr.2,2.— 4) another person 1S.6,14 a. 18.

יהיר adj. proud, arrogant Pr.21,24.

לאל pr. n. m.

יה a precious stone Ex.28,18 (according some: onyx; others; diamond).

יְהֵיץ a. הֹיְבְיּיְ pr. n. a city in Reuben Jos.13,18.

יהר (akin to הֶבֵר) to be high; fig. to be high-minded, proud, whence יְהַיִּי

רֹין contracted from 'הֹיִי, which see. בּיִּהְיי pr. n. 1) a general of David 18.26,6.— 2) name of two other persons 1Chr.4,14; Ezr.2,6.

ראַקְיּ pr. n. 1) son sf Asaph, the recorder of Hezekiah 2K18,18.—
2) recorder of king Josiah 2Chr.
34,8.—
3) name of two other persons 1Chr.6,6; 26,4.

יןאָחָן see יְהוֹאָחָן a. אַחַנָיָה . אַחַנָיָה

יוֹאָל pr. n. 1) a prophet Jo.1,1.—
2) the eldest son of Samuel 1S.
8,2.— 3) name of several other persons.

שְׁאָ" pr. n. father of Gideon Jud. 6,11; see also יְהוֹאָשׁ.

יוֹב pr. n. son of Issachar Gen.46, 13 = ישוב Num. 26,24; 1Chr.7,1.

יוֹבְבּר (pr. n. 1) son of Joktan Gen. 10,29.— 2) king of Edom Gen.36, 33.— 3) king of Canaan Jos.11,1.—
4) other person 1Chr.8,9 a. 18.

יבל a. יבל (pl. יבלים m. 1) ram (acc. Fuerst from יבל I.; so named from its strength like בְּמָשׁךְ (אַיִּל שׁרָ בִּל when they make a long blast with a ram's horn Jos.6,5; יוֹבֶלים trumpets of rams' horns 6,6; with omission of ווֹבָל or בְּשִׁשְׁרָ בֹּאָרָ בֹּאָרָ בַּאָרָ בּאָרָ בּאָר בּאָרָ בּאָר בּאָב בּאָר בּאָר בּאָר בּאָר בּאָב בּאָב בּאָב בּאָביי בּאָביי בּאָר בּאָב בּאָב בּאָביי בּאָב בּאָב בּאָב בּאָב בּאָב בּאָב בּאָב בּאָב בּאָבּיי בּיבּי בּיבּיי בּאָב בּיי בּאָב בּייי

of joy).—2) sound of the trumpet, wherefore Lev. 25, 13, etc.: אַשְּׁבֵּל the year of jubilee announced by trumpets on the 10th day of the 7th month of every 50th year, in which lands reverted to their original possessors, slaves were set free, and fields lay untilled; also with omission of אַשָּׁבָּל is sometimes f. שְׁבָּל מִּתְּיֶה לָבֶּל it shall be a jubilee unto you Lev. 25, 10. (The word 'jubilee' in English is of Hebrew origin).

יוּבְל pr. n. son of Lamech, inventor of musical instruments Gen.4,21. יוּבֵל (בֹּל בִּיל (בֹּל from יַבַל III.) m. river Jer.17,8.

קבְּדְיּ pr. n. m. of several persons. בְּדְיִּ pr. n. m. 2K.12,22 = בְּדְּ 2Chr. 24,26.

אָרְיִי pr. n. m. of several persons.

יוְׁדְנָן pr. n. m. of two persons. יוְדְנָן pr. n. m. of two persons.

יוֹנְכָין see וֹנְיַבִין.

יוֹיְקִים pr. n. a high priest Neh.12,10: יוֹיַרִיב pr. n. m. Neh.11,5.

יוֹכֶּבְּרָ pr. n. mother of Moses Ex. 6,20.

יוכל pr. n. see יוכל .

יוֹמִים (sf. יוֹמִי , יוֹמִי , יוֹמִי ; du. יוֹמֵי ; קוֹ , c. יִמִית , poet. יִמֵי ; sf. יָמֵים ; sf. יָמֵים ; sf. יַמֵיך נִיּקְרָא אֶלְהִים m. day (יְמִיבֶּם , יָמֵין דְּ מחל and God called the light לְאִיר יוֹם לֹאַר יוֹם לֹאִיר יוֹם לֹאִיר יוֹם לֹאִר יוֹם day Gen.1,5; of day-light: neither day, nor night וְלֹא לְוָלְה (i. e. twilight) Zch.14,7; ביים in the day-time (as opposed to בַּלַיִּלָּה) Gen.31,40. According to the context 🗅 has different significations: a) with the definite article (T) sometimes: this day, to-day to-day and to-morrow הַיּוֹם וּמְחַר Ex.19,10. b) 'the day of one' signifies; day of birth נַיַּקַלָּל אָת־יוֹמוֹ and he cursed his day [of birth] Jb.3,1; festival day יוֹם מַלְבָנוּ the day of our king, i. e. his birthday or day of inauguration Hos. יוֹם צַּחָיה ז',5; ill luck, misf∵rtune יוֹם צַּחָיה the day (i e. misfortune) of thy brother Ob. 12; lot, life קייָה יוֹם whose lot is hard, who hath hard luck Jb.30,25; יום ליני the day of the Lord, i. c. the day of judgment and punishment 1s.2,12. c) in a wider sense: time אַשׁר בָא יוֹמוֹ whose time has come Ez.21,30; לכא יוֹמוֹ before his time Jb.15,32; Gen. כָּהַיּוֹם הַנֶּה זS.9,13 or בָּהַיּוֹם Gen. 39,11 about this time; hence as adv.: when אירַ when I am afraid Ps.56,4; בּיוֹם אֶקרָא when I cry v. 10. d) בַּל־הַיוֹם daily, at all times, continually Ps.42,4; all the day long 44,23. e) יוֹם יוֹם every day, daily Gen.39,10; מָּיּוֹם אָל יוֹם from day to day, daily Num.30,15; דְבַר יוֹם בְיוֹמוֹ every day its due portion Ex.5,13.

Du. יוֹמֵים two days בּתָם יוֹמֵים the bread of two days Ex.16,29; אם יוֹם אוֹ יוֹמֵים יַעַמֹד a day or two 21,21; יְחַיֵּנוּ מִיּוֹמָוּם after two days will he revive us Hos.6,2.

pl. שָׁבְעַת יָמִים seven days Gen.8,10; וַמִּים אַחֲרִים some days 27,44; in a wider sense: a) time מַקִּין יָמִים after the expiration of some time Gen.4,3; in the last days בְּצַחֲרִית הַנְמִים i. e. in the future time 49,1; events of the times (chronicles) 1K.15,7; חוֹדשׁ יַמִים a month of time Num.I1,20; שַׁנָתוִם two years of time Gen.41,1. b) a definite space of time, a year יָמִים וְאַרְבָּעָה חָרְשִׁים a year and four months 1S.27,7; וַבַּח הַנְּמִים the yearly sacrifice 2,19; מָיָמִים from year to year, every וְמִימְה year Ex.13,10; לְיָמִים מִיָּמִים וּכְּאֵת in process of צאת הַקּץ לְנְמִים שָנֵיִם time, after the end of two years 2Chr.21,19 c) time of life, age בּיָמִים אבַ far gone in days, i. e. advanced in age Gen.24,1; בַּבִּיר בְּיִם great of age, i. e. very aged Jb.15,10; קצר יָמִים short of age, short-lived 14,1; poet. יַמִים יַדַבֶּרוּ let age speak, i. e. the aged 32,7; אֹרֶךּ יַמִים the length of days, i. e. of life 11,12.

יוֹםיִי, def. יוֹמִין, לוֹמִי, לוֹמִי, לוֹמִי, לוֹמִי, לוֹמִי, יוֹמִי, לוֹמִי, לוֹמַי, לוֹמָי, לוֹמִיי, לוֹמִיי, לוֹמִי, לוֹמִיי, לוֹמִי, לוֹמִי, לוֹמִי, לוֹמְיי, לוֹמְיי, לוֹמְיי, לוֹמִיי, לוֹמְיי, לוֹמִיי, לוֹמְיי, לוֹמִיי, לוֹמִיי, לוֹמִיי, לוֹמִיי, לוֹמִיי,

adv. by day יוֹלְים day and night, always Jos.1,8; once: every day, daily Ps.13,3.

ito be in a ferment, whence [];
and [;].

ן (דְּיָלְיִ pr. n. 1) son of Japhet Gen. 10,2.— 2) name applied to Greece (prop. Ionia) Is.66,19; patr. יַּוְנִי מּ מוֹנְיִי בִּיּוְנִי מּ an Ionian, a Greek בּיִי בְּיִנְיִנִי מּ the sons of the Greeks Jo.4,6.— 3) city in Yemen (Arabia) Ez.27,19.

the clay of mire (miry clay) Ps. 40,3; בְּוֹן מְצוּלָה mire of the depth (deep mire) 69,3.

יונַדַב see יונַדַב.

יוֹנֵה (c. יוֹנֵה; pl. יוֹנֵה) f. dove Gen. 8,8; ls 38,14, etc.; יוֹנֵה young doves Lev.5,7; as a term of endearment: בְּיִנְהִי יוֹנְהַ my love, my dove Cant.5,2; יוֹנֵה יוֹנִה thine eyes are dove-like (i. e. like doves' eyes) Cant.4,1; poet. of Israel in exile: יוֹנַת אֵלֶם רְחוֹקִים the dove of silence in remoteness Ps.56,1.—2) pt. f. of הַּיִּבְי, which see.—3) pr. n. of a prophet Jon.1,1.

יְנָן see יְנָנִי

ing child Lam.2,11; more fully ing child Lam.2,11; more fully those that suck the breasts Jo.2,16.— 2) young twig, shoot יְנָקְיִ שְׁרָיִוּ he shall grow up before him as a young twig (Eng. Bible: as a tender plant) 1s.53,2.

יינקתו (sf. יינקתו f. twig, shoot, branch אין ניקתו וונקתו וונקתו and his branch shooteth forth in his garden Jb.8,16; pl. sf. יינקותיי his branches shall spread Hos. 14,7.

יוֹנְתָּן pr. n. 1) same as יוֹנְתָּן; which see.— 2) name of several other persons.

קבי יוֹחָר. ח. 1) son of Jacob by Rachel Gen.42,6; אָבִי יוֹחָר Jos.14,4 or אָבִי יוֹחָר בִּית יוֹחָר דֹּיִת יוֹחָר בּית יוֹחָר Ephraim and Manasseh, descended from Joseph; sometimes of the whole nation of Israel אַבּית יוֹחַר the remnant of Joseph Am.5,15; once יְהוֹחַר Ps.81,6.— 2) name of several other persons.

יוֹסִבּיָה pr. n. m.

יועאלָה pr. n. m.

יועד pr. n. m.

יןעזר pr. n. m.

יועש pr. n. m. of two persons.

יוצדה see יוצדה.

יוֹקים pr. n. m.

יוֹרָ see יוֹרָ.

יוֹרַה pr. n. m.

יוֹרֶה (from יְרָה m. 1) early rain (in autumn) יוֹרָה וּמַלְקוֹש the early rain and the latter rain Deut.11, 14.— 2) pt. of יְרָה , which see.

יורי pr. n. m.

יוֹרֶם pr. n. 1) same as יְהֹבֶּם , which see.— 2) another person 2Chr. 8,10 = הַרוֹבֶם 1Chr.18,10.

קֹהֶה (grace is returned) pr. n. symbolic name of a son of Zernbabel 1Chr.3,20.

יוֹשָׁבִיָה pr. n. m.

יוֹשָׁיִר pr. n. m.

יושַׁוְיַה pr. n. m.

בַּשְׁלֵי pr. n. 1) name of two persons.— 2) see בַּשְׁיִי .

יוֹרְתַם pr. n. 1) youngest son of Gideon Jud.9,5.— 2) king of Judah 2K.15,32

יתר see יותר.

יהָנֶת see יוֹתֵנֶת.

וֹיִן see בּוָרָה. see בּוָרָה.

יזיאל pr. n. m.

זיה pr. n. m.

זין pr. n. m.

יוליאה pr. n. m.

וַמַם see יַנָּב.

ן (akin to אַנוֹן I.) to be weighty, heavy.

Pu. pt. pl. מְיֵנְיִם weighty, i. e. well-fed Jer.5,8 (Kri); but see און .

יוֹנְיָה a. יוֹנְיָה see יוֹנְיָה.

יוֶע to drop, to trizkle, whence וְיָנִע a. יָוָע.

71. m. sweat Ez.44,18

יוֹרָת pr. n. same as יוֹרָת (which see) 1Chr.27,8.

יוֹרַחְיָה pr. n. m. 1) Neh. 12,42.— 2) 1Chr.7,3 = וַרַחִיָּה 5,32.

יוֹרְעָאל, יוֹרְעָאל (with a loc. יוֹרְעָאל, יוֹרְעָאל) pr. n. 1) a city in Issachar Jos. 19,18, in the north of Palestine, favorite place of king Ahab 1K. 18,45, and capital of Jehu 2K.9, 21; 10,1, whence דְּמֵי יִוֹרְעָאל Hos. 1,4 the blood of Jezreel, i. e. the blood there shed by Ahab and Jehu; not far from this city was the Valley of Jezreel אַמְּמְלִית, וֹרְעָאלית Jos.17,16; gent. יוֹרְעָאלית 1K.21,1, f. יוֹרְעֵאלית 1S.27,3 a. יוֹרְעֵאלית 30,5.— 2) a city in Judah Jos. 15,56.— 3) a person mentioned in 1Chr.4,3.

to be united, to become one בַּקְדָלָם אַל־ unto their assembly mine honor (i. e. my spirit) shall not be united Gen.49,6.

Pi. חָרָ לְבָבְי to unite; imp. יַחָר לְבָבִי י unite my heart to fear thy name Ps.86,11. יַהְיָה לִי m. 1) oneness יָהְיָה לִי ו עליבֶם לַבָּב לְיָחַר I will have towards you a heart for oneness (i. e. I will have one heart with you) 1Chr.12,18.— 2) as adv. a) together, jointly, in union בְּרָן־יַהַ שלבני בקר when the morning stars sang together Jb.38,7; שֶׁבֶת אַחִים שבחים when brethren dwell closely together (in union) Ps.133,1; מוֹפָלוּ שָׁבַעִתְּם יַחַד and they fell all seven together 2S.21,9. b) altogether, wholly יַחַד אָנֹכִי עַד־אָגֶעֶבוֹי until that I wholly pass over Ps.141,10 (Eng. Bible: whilst that ו weithal escape); בַּחַר טַבִּיב wholly round about Jb.10,8.

מת מולים מליים מל

וֹקרָיאֵל pr. n. m. יַחְרִיאֵל pr. n. m.

יְהִידְּיְהְנְּ pr. n. m. of two persons. יְחִיאָל Ktib. for יְחִיאָל, which see.

יחזיה pr. n. m.

ביי pr. n. 1) the prophet Ezekiel Ez.1,3.— 2) another person 1Chr. 24,16.

מיליה (יְהִיּקְיָה pr. n. m. 1) same as מְחָלְּהְּרָּה (יְהִיּלְהְּרָּה which see.— 2) two other persons E2r.2,16; 2Chr.28,12. אַחָיֵי pr. n. m. 1Chr.9,12 = אַחָיִי אַרָּה Neh.11,13.

יְהִיאֵל pr. n. m. 1Chr.15,24 = יְהִיאָל 15,18

יְחִיל Lam.3,26 acc. Ges. a. Fuerst: adj. waiting, hoping; others: fut. of הול (see הול 6).

יחל (akin to יחל to wait (Kal not used).

Niph. לוֹחָל (fut. יוֹחָל to wait, to stay מַּהָרָא בִּי נוֹחַלָּה אֲבְדָה הִקּרְרָא נּה נֹחַלָּה אָבְדָה הִקּרְרָא when she saw that she had waited, and her hope was lost Ez.19,5; and her hope was lost Ez.19,5; and he stayed yet other seven days Gen. 8,12 (comp. 1S.13,8).

וֹחַלְּנּ (חָלֵּנּ (חְלֵּנּ (חְלֵּנּ (חָלָּנּ (חָלָנּ (חָלָנּ (חָלַנּ (חַלְנִּ (חַלְנִּ (חַלְנִּ (חַלְנִי (חַלְנִ (חַלְנִי (חִלְנִי (חִלְנִי (חִבּין (חִבּיין (חִבּין (חִבּין (חִבּין (חִבּין (חִבּין (חִבּין (חִבּין (חִבּין (חִבְּיים (חִבּיין (חִבּין (חִבּין (חִבּין (חִבּין (חִבּין (חִבּיין (חִבּין (חִבּין (חִבּיין (חִבּיין (חִבּיין (חִבּיין (חִבּיין (חִבּין (חִבּיין (חִייִין (חִבּיין (חִבּייין (חִבּיין (חִבּיין (חִבּיין (חִיין נייין (חִבּיין (חִיין נְיייין (חִבּיין נְיייין נְיייִין נְּייין נְּייִין נְּייִין נְייִין נְייִין נְייִין נְייִין נְייִין נְייִיין נְיייִין נְיייִין נְיייין נְיייין נְייין נְיייִין נְיייין נְיייין נְיייין נְיייין נְיייין נְיייין נְיייין נְיייין נְיייי

shall they trust Is.51,5.— 2) to make one hope וְחֵלֵה דָבָר and they have made [others] to hope for the fulfilment of the word Ez.13,6; with accus.: עֵי אַשֶּׁר upon which thou hast caused me to hope Ps.119,49.

Hiph. הוֹחִיל (fut. יוֹחִיל אַף. בְּיִחָר ל אַרֹּחִיל אַף. בְּיְחָיל אַרִּחִיל אַרְיִּחִיל אַרִּחִיל אַרִּחִיל אַרִּחִיל אַרִיחִיל אַרִּחִיל אַרִּחִיל אַרִּחִיל אַרִּבּאִי אָלֶיף seven days shalt thou tarry, till I come to thee 1S.10,8; with ': to wait for thee 1S.10,8; with ': to wait for your words Jb.32,11. 2) to hope הַחִילִי אַרְרִּרְחִילְי hope thou in God Ps.42, 12.— אַרִיִּרְה אַרִּחִילָּה Jer.4,19 fut. of אַרְחִילָּה , which see.

יְחְלָאֵל pr. n. son of Zebulun Gen. 46,14; patr. יְחִלְאֵלִי Num.26,26.

יַחְבֵי m. a species of deer, buck. יַחְבֵי pr. n. m.

יחף to make bare, naked.

יְתֵּוֹף adj. barefoot, unshod יָתוּף naked and barefoot Is.20,2; sometimes as a n: hareness מְנִעִי בֹּנְיִוֹף withhold thy foot from bareness, i. e. from being unshod Jer.2 25.

יַרְאָאֵל $pr.\ n.\ m.\ {\rm Gen.46,24}=$ יַרְאָאֵל אַר וּרָגְאָל וּ $pr.\ n.\ m.\ {\rm Chr.7,13};\ patr. יַרְאָאָל י Num.26,48.$

יְתְר (same as יְתְר (which see) to delay, to stay, to tarry; only Hiph. fut. ap. אָטֶר and he tarried longer than the set time which he had appointed him 2S.20,5 (Kri).

יחש to sprout, to shoot forth, whence יהַשְׁי.

m. descent, family, genealogy register of the genealogy Neh.7,5.

שׁבּי (den. from יַחַשׁ) only Huhp.
שׁבִּי to be enrolled in a family register, to be recorded genealogically בְּלֶם הְהְנִיחָשׁׁר all these were recorded by their genealogies 1 Chr. 5,17; הַהְנִיחְשֵּׁם לְּתֹּלְרוֹתְם and their genealogical registration by their generations 7,9; בְּתָב בַּמָּהְנִחְשִּׁים penealogical register Ezr.2,62 a. Neh.7,64.

pr. n m.

ומב לַּנְיּן and it shall please the Lord Ps.69,32.— 2) of the heart: to be merry בֿיִיטַב לְבוֹי and his heart was merry R.3,7; מוֹיטַב לַבּוֹּך and let thy heart be merry Jud. 19,6,

ווִטְב , וַיִּמִיב (fut. וְיִמִיב , וְיִמָּב , לייִמְב , once יִיִּמְיב Jb.24,21; inf. : הַיִּמִיבָה, הַיִּמִיב, הַיִּמִיב, imp. הַיִּמִיבָ; pt. הַיִּמִיבוּ 1) to do well הַיִּמִיבוּ they have done well בַּל־אֲשֶׁר דָּבֵּרוֹ all that they have spoken (i. e. they have well and rightly spoken) Deut.5,28; as adv.: הֵיטַבָּהַ לָרָאוֹת thou hast well seen Jer.1,12; הַּימִיבוּ play skilfully Ps.33.3; inf. as adv.: well, right, diligently, very וַדָרַשִּׁתְּ הֵימָב and thou hast enquired diligently Deut. 17,4; בַּאַר הֵימָב and thou וַבְתַּבְּקָּת. בַּאַר shalt write... very plainly 27,8; art thou very הַהִּימֵב חָרָה לַךְּ wroth ? Jon. 4, 4; עַל־הָרַע בַּפַּוָם להימִיב Mic.7,3 acc. Ges.: for evil are their hands diligently, i. e. they do evil diligently (Eng. Bible: that they may do evil with both hands earnestly).— 2) to do well, to do right לִמְדוּ הֵימֵיב learn to do well Js.1,17; לָהֵימִיב לֹא יָדָעוּ to do good they have no knowledge Jer.4,22.- 3) to do good to one, with לֶבֶם he hath done you good Jos.24,20; with הַיִּמָב אַימִיב עְמַה ! will surely do thee good Gen.32,13; with accus.: הַישִיבָּה בָרָצוֹנְהְ אֶת־צִיוֹן do good in thy good pleasure unto Zion Ps.51,20.- 4) to make

good, to amend הַיִּמִיבּוּ וַרְבִּיבֶּם amend your ways and your doings Jer.7,3.— 5) to tire, to ornament נְּמֵיבֶּלְ אָתרראֹשֶׁה and she tired her head 2K.9,30.— 6) to please, to seem good בָּי יִּאָרְי אָתרּהְרְעָה עְּיֶלְהְּ הַּעִילְהְּ שִּׁלִיךְּ הַּעִּרְיִּבְּיִהְ עִּילְהְּ שִּׁלִיךְּ וּ עִּמִיב אָבִּי אָתרּהְרְעָה עְּיֶלְהְּ עִּיִּלְהְּ שִּׁלִיךְ but if it please my father [to do] thee evll 1S.20,13.— 7) with בַּי: to make merry Jud.19,22.

בוֹיֵב Ch. (fut. בְיֵיבוֹ to seem good, with שׁ Ezr.7.18.

ቨርቲያ pr. n. a city in Judah 2K. 21,19.

ימבתה pr. n. a station of the Israelites in the desert Deut.7,10.

ក្រុំ a. កម្លាំ pr. n. a city in Judah Jos.15,55; 21,16.

ימוּר: pr. n. son of Ishmael Gen.25, 15 and the name of one of the Ishmaelite races 1Chr.5,19.

יי later abbreviation of יִרְּהָּד; it is read אֲרֹנָי;

יוֹן (c. וְיִנִי יִּנִי m. wine (from וְיִנִי יִנִי for ferment; identical with Lat. vin-um, Greek oin-os, Germ. Wein) יוֹן שִׁבְּר wine and strong drink Lev. 9, 10; ייִן וְיִבְּר he house of wine, the banqueting-house Cant. 2,4; also in the sense of drunkenness, intoxication: בַּיִּיכִין מוֹ and Noah awoke from his wine, i. e. from his drunken-

ness Gen.9,24; בְּצֵאת הַבּיון מְבְּבָל when the wine was gone out from Nahal, i. e. when he sobered up, when he recovered from his intoxication 1S.25,37.

רָ Ktib 1S.4,13 for <u>ירַ</u>.

ַנְבָּה see יַּדְ

יבׁת (akin to בְּבָּה) to be right (Kal not used).

Niph. רוֹבֶת (pt. f. נוֹבַחַת) 1) to dispute, to reason, to argue ロヴ there the righteous וַשֶּׁר נוֹכַח עָמוֹ might dispute with him Jb. 23, 7; come now let us לְכוּ נָא וְנִלְכְחָה reason together (dispute with one another) Is.1,18. -2) acc. Fuerst: to be set to rights, to be righted הָנָה הוא־לָךְ כְּסוּת עִינַיִם לְכֹל אֵשֶׁר behold, this is אָתָּדְ וָאָת כּל וְנֹבְתַת for thee a covering of the eyes to all that are with thee; and with regard to all thou art righted (acc. Eng. Bible וַנבַחַת thus she was reproved; see Hiph. 3).-For the phrase בָּסוּת עִינַיִם see under בַּכוּת.

Hiph. רוֹבֶח (fut. יוֹכְח , ap. יוֹכְח 1) to judge, to decide וְהֹנִיחַ בְּמִישׁוֹר in to judge, to decide יוֹכִיחַ בְּמִישׁוֹר with righteousness shall he judge the poor Is.11,4; יוֹכִיח מוֹלְיּאָבֵע אָיְנְיו יוֹכִיח nor after the hearing of his ears shall he decide v. 3; יוֹכִיחוֹר בִּין שָׁנְינוּ נוֹלִים that they may judge (or decide) between

us both Gen.31,37; pt. מוֹכְית juage, mediator Jb.9,33; with Dy: to plead וְיוֹכַח לְנֶבֶר עִמ־אֵלוֹהַ that one might plead for a man with God 16,21.— 2) to appoint אָתָה הוֹכַחָתָּ her thou hast appointed לְעַבְּדָּק for thy servant Gen.24,14. - 3) to reprove, to rebuke הוֹכִים מִתֹּכִים הוֹכָים thou shalt indeed rebuke עַמִיתָּהְ thy neighbor Lev.19,17; אַל־תּוֹכַה רַץ פון ושנאָן reprove not a scorner, lest he hate thee Pr.9,8; לא על־ וֹבְּחֵיךְ אוֹכִיחַךְ I will not reprove thee for thy sacrifices Ps.50,8 will he reprove thee for fear of thee? Jb.22,4; with ל or ב of the person: הוֹכֶחַ rebuke a wise man, לְחָבָם וְיֵגְאָ הְבֶּךְ and he will love thee Pr.9,8; lest he reprove יוֹכִים בּךּ וְנְכִוְכְחָ thee and thou be found a liar 30,6; with ב of the object: וָהוֹכִיחַ and פַּרַבָּרִים אַשֶּׁר שְׁפַע וָיָ אָלְּהָיף and will reprove the words which the Lord thy God hath heard Is. 37,4; inf. הוֹכֵח reproving, censure what doth your מַה־יוֹכִיחַ הוֹכָחַ מָבָּם reproving (censure) prove? Jb. 6,25.— 4) to prove אַל־ only I will prove my בְּנִיוֹ אוֹכְיחַ ways before him (i. e. will show that they are right) Jb. 13,15; יתוֹכִיחוּ עָלֵי חֶרְפָּתִי and ye will prove against me my disgrace 19,5 .-- 5) to chastise, to punish וֹ הוֹכַחָתִיוֹ בִּיִּטֶבֶם אֲנְשִׁים I will chastise him with the rod of men 2S.7,14.

Hoph. 미그러 to be chastised, punished (others: admonished)

בּמְכְאוֹב he is chastised with pain Jb.33,19.

Hithp. אוֹלְהַרְּבָּח to dispute, to argue, to plead (with נְיִם (עֶם (עִּם and with Israel will he plead Mic.6,2.

יָבְלְיָה see יְבִילְיָה.

יְבִין pr. n. 1) son of Simeon Gen. 46,10 = יְבִין 1Chr.4,24.— 2) another person Neh.11,10.— 3) name of one of the two pillars before Solomon's temple 1K.7,21 (the other pillar was called יְבִין).

יָבַלָּתִי , יָבְּלְתִּי 1 ,וַבְּלְתָּ 2 ,יָבְלָה (f. יָבְלָתִי; 3 pl. יוֹכֵלוּ, יוֹכֵלוּ; fut. יוֹכֵלוּ, ז יִנְלוּ, ז אוֹכֵל יוֹ י נבול , נבל ; inf. לבל ; נובל ; verb. n. יְכְלֶת) 1) to be able, l can was not able to לא נָבל לְהָבִיל receive 2Chr.7,7; וַנְכַּלְתָּ עֲמֹד then thou shalt be able to endure Ex. 18,23; with finite verb for inf. how shall I be אִיכַבָּה אוּכַל וָדָאִיתִי able to see Est.8,6; with a noun for inf. עַד־בָּהַי לֹא יוּכָלוּ נָקַיוֹן how long will they yet not be able to cleanse themselves? Hos.8,5; וַדַעִּתִּי כִּי כֹל תּוּכֵל I know that thou canst do every thing Jb.42,2.-2) to have a right, may לא־יוֹכַל he may not send her away Deut. 22, 29.— 3) to prevail, to overcome; with accus.: פֿן יאֹטַר ובי יבֶלְתִיוּ lest mine enemy say, I have prevailed against him Ps. 13,5; with ל: ל by what means we may prevail against him Jud.16,5; fig. to attain mentally, to master נְשִׂנְכָה לֹא־אוֹכֵל לְיִה it is high, I cannot attain unto it (master it, comprehend it) Ps. 139,6.— 4) to bear, to suffer אֹרְנָּל אוֹכָל אַנְן וַעִצְּרָה זֹי I cannot לֹא אוֹכֵל אָנֵן וַעִצְּרָה זֹי I cannot bear iniquity with festive gathering Is.1,13; more fully: לֹא תוּכֵל הַנְיל Pr.30,21 and לֹא תוּבַל ... לְהַרִיל Am.7,10 it cannot bear.

יבֵל Ch. to be able, I can Dan.2, 47; fut. יבָל 3,29; with יב to prevail against 7,21.

Aph. בּיְכִיל to be able Dan.6,21. יְבְלְיָה a. יְבְלְיָה pr. n. mother of king Uzziah 2Chr.26,3 (Ktib יִבִילְיָה; 2K.15,2.

יַלַד (1 יָלַרָתִּי , sf. יָלַרָתִּי ; fut. יָלַרָ, ַרָּ, יוֹלֵרָה , יוֹלֵר ,ילֵר , pt. יוֹלֵר, , יוֹלֵר , יוֹלֵר , יוֹלֵר , יוֹבֶּרָת, יוֹבֶּרָת; pt. p. יוֹבֶּרָת, c. יוֹבֶּרָת; יַלְדָּ, אָרָתָ, sf. לֶרָת, לֶרָה, sf. לֶרָת, once לֵלֶנֶת = לְּלֵנֶת הֹים 18. 4,19) 1) to bring forth, to bear, to beget ומלר ומלָר and she conceived, and bare Gen.4,1; •••• אֲבִיֹן הּייי לְּנֶּךְ: thy father... that begat thee Pr.23,22; of birds: to lay eggs קרָא as a cuckoo that hatcheth eggs which he hath not laid Jer.17,11; pt. f. a) יוֹלֵנָה a travailing woman Hos. 13, 13. שׁבָרָה (as a finite verb יוֹלֶרָת (b אַשְׁתָּךְ יוֹלֶרֶת לָּךְ בֵּן Sarah thy wife shall bear thee a son Gen.17,19; as a substantive: she that hath born, one giving birth, a mother this is the law זאת תוֹרַת הַיֹּלְרַת for her that hath born Lev.12,7; with sf. אַרָּהְרָּ יִצְיׁרִי she that bare thee, thy mother Pr.23,25; pt. p. יְלִירִ אָּרָהְ one born, a child 1K.3,26; poet. אַיָּי one born of a woman, i. e. a frail mortal Jb.14,1 etc.—2) to create, to produce יִירָר שָׁבִיר מָה יִירָר שָׁבִיר שְׁבִיר שְׁבִיר שְׁבִיר שְׁבִיר מָה מֹיִי יִירְר שְׁבִיר שְׁבִיר שְׁבִיר שְׁבִיר שְׁבִיר שִׁבְּיר שְׁבִיר שִׁבְּיר שִבְּיר שִׁבְּיר שְׁבִּיר שִׁבְּיר שִׁבְּיר שִׁבְּיר שִׁבְּיר שִׁבְּיר שִׁבְּיר שִבְּיר שִׁבְּיר שִׁבְיר שִׁבְּיר שִּבְּיר שִׁבְּיר שִׁבְּיר שִּבְּיר שִׁבְּיר שִּבְּיי שִׁבְּיר שִּבְּיר שִּבְּיי בְּיר שִּבְּיי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּייִי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְייִי בְּיִי בְּייִי בְּייִי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיי בִּיי בּיי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּייִי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּייִי בְּייִי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּייִי בְּיי בְּייִי בְּייי בְּיי בְּייי בְּייי בְּיי בְּיי בְּיי בְּייי בְּיי בְּיי בְּייִי בְּייי בְּיי בְּייי

Niph. נוֹבֶר (pl. קנֹלְרוּ, for which נוֹלְרוּ (בּוֹלְרוּ 1Chr.3,5; 20,8; fut. נוֹלְרוּ ; pt. נוֹלְרוּ , pt. נוֹלְרוּ ; inf (בּוֹלְרוּ) to be born נוֹלְר לְחַנוֹך אָת־עִירָר and unto Enoch was born Irad Gen. 4,18; pt. עם נוֹלְר a people to be born Ps.22.32.

Pi. יְלֵּר (inf. יֵלֵּר) to help to bear; pt. הַ מִילְרָת a midwife Gen. 35,17, pl. מְיֵלְרֹת Ex.1.15.

Pu. יָלֵר to be born יַלֵר a child is born unto us Is. 9,5; אַשְרָאל יִּוֹלֵר לִישְׁרָאל who was born unto Israel Jud.18,29; בְּעָרֶם before the mountains were born (brought forth) Ps.90,2.

Hiph. יוֹלִיד , הוֹלִיד , הוֹלִיד , יוֹלִיד בְּנִים וּבְנוֹת and Hur begat Uri 1Chr.2,20; and he begat sons and daughters Gen. 5, 4 etc.—2) fig. of the earth: to fructify it and maketh it bud Is.55,10; of natural phenomena: to create

שלים אוליד אָּגְלִיםְל who hath begotten (created) the drops of dew Jb.38,28; in a moral sense: דְרוֹ עָבֶל וְהוֹלִיד אָנֵן they conceive mischief, and bring forth iniquity Is.59.4

Hoph. דַלַי, to be born; only verb. ה. דְלַכֶּת (or הַּלֶּבֶת the birthday of Pharaoh Gen.40,20; בְּיִם in the day thou wast born Ez.16,4.

Hithp. לְחַיֵּח to declare one's birth or pedigree, to cause oneself to be enrolled in a family register בְּיִבְיבֶּר מִישְׁבְּחֹתְם and they declared their pedigrees after their families Num.1,18 (for which later בְּיִבְיבָּר עִּיִּבְיבָּר.

יוֹלְדֵי ('בְּדֵּי , pl. יִלְדִים, c. יִלְדִי '', c. יִלְדִּי '', יִלְדִּי '', c. יִלְדִּי '', c. יִלְדִּי '', c. יִלְדִּי '', c. idd, male child; of young animals Is.11,7; יַלְדִי '' the children of strangers (i. e. foreigners) 2,6; יַלְדִי 'יַלְיִי '' children of transgression (i. e. transgressors) 57,4.

prop. female child, hence: maiden, girl Gen.34,4; Zch.8,5.

יַלְדוּת f. childhood, youth Ec.11,9; Ps.110,3.

ילוד (pl. ילודים) m. one born.

ילון pr. n. m.

יְלִיד (c. יִלִּיד) m. one born, child (i. e. a domestic) Jer.2,14; יִלְּיִדְ בָּיִרְּ יִלִּיִדִי הָעָבָּק the children of Anak Num.13,22. to wail, to lament (Kal not used).

Hoph. הובל acc. Stb. to be bewailed וּבְתוּלוֹתְיו לֹא הוּלְלוֹי and their maidens were not bewailed Ps.78,63 (but see under בַּלַל 1.).

m. howling יֵלֵל יִשִּׁימוֹן howling of the wilderness Deut 32, 10 (poet. for the desert where wild beasts howl).

יַלְלָה (c. יִלְלֵה) f. wailing, lamentation Zph.1,10; Zch.11,3, etc.

יביע (same as לוּעֵ (same as יְבֹע (לוּעַ (יְלִישׁ (אַנְישׁ וְּאַרֵּח בְּלַעְ (אַנְישׁ וְאַרַרְיִם לְבַקּרְ מוֹנְישׁ אָדָם יְלַעְ קוֹנִשׁ וְאַרְרִים לְבַקּרְ וֹנִי וֹנִים לְבַקּרְ וֹנִי וֹנִים לְבַקּרְ וֹנִי וֹנִים לְבַקּרְ וֹנִי וֹנִי וֹנִים לְבַקּרְ וֹנִי וֹנִי וְבִירִים לְבַקּרְ וֹנִי וֹנִי וְבִּירִים לְבַּקּרְ וֹנִי וֹנִי וְבִּירִם לְבַּקּרְ וֹנִי וְבִּירִם לְבַּקּרְ וֹנִי וְבִּירִם לְבַּקּרְ וֹנִי וְנִים לְבַּקּרְ וֹנִי וְבִּיְרִים לְבַּקּרְ וֹנִייִים לְבַּקּרְ וֹנִיים לְבַּקּרְ וֹנִי וְבִּים לְבַּקּרְ וֹנִי וְבִּיִּם לְבַּבְּיִם וְבִּים לְבַּקְּר וֹנִיים לְבַּבְּיִם וְּבִּים לְבִּיִּם לְבִּיִּם לְבִּים לְבִּיִּם לְבַּבְּיִם וְבִּים לְבַּבְּיִם לְבִּים לְבִּים לְבִּים לְבִּים לְבִּים וְבִּים לְבַּבְּים וְבִּים לְבַבְּים וֹנִי וֹנִיים לְבַּבְּים וֹנִים לְבַבְּים וֹיִים לְבַבְּים וֹיוֹים לְבַבְּים וֹנִיים לְבַבְּים וֹנִיים לְבַבְּים וֹנִים לְבַבְּים וֹנִים לְבַּבְּים וּנִים לְבִּים לְּבִּים לְּבִּים לְּבִּים לְבִּים לְּבִים לְּבִּים לְּבִּים לְּבִּים לְבִּים לְּבִּים לְּבְּים וְּיִים לְּבִים לְּבִּים לְּבִּים לְּבִּים לְּבִּים לְּבִּים לְּבִים לְּבִּים בְּיִים לְּבִּים לְּבִּים בּיוֹים לִּים בְּיִּבְּים בְּיִים לְּבְּים בְּיבְּים בְּיִים לְּבִּים בְּיִים לְּבִּים בְּיִים לְּבִּים בְּיבְּים בְּיִים לְּבִים בְּיִים לְּבִּים בְּיִים לְּבִים בְּבְּים בְּיִים לְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים לְּבְּיִבְים בְּיִים לְּבִּים בְּיִים לְּבִּים בְּיִים בְּיבְּים בְּיִים בְּיִים לְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּיבְיבְּים בְּיבְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְיבְּים בְּיבְּיבְּים בְּיבּים בְּיבְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְיבְים בְּבְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְ

לף to stick, to cleave.

itching scab Lev.21,20.

לק to lick up, to eat off.

(prop. licker) a kind of locust אָלֶק מְּמָר as the rough (hairy) locusts Jer.51,27 בְּיֵלֶק מְּשֵׁם וַיִּעָף the locust spreadeth itself out and flieth away Nah.3,16.

יִלְקוֹם (from לָקם m. shepherd's bag 18.17,40.

בֹי (c. בְיַ, before Makkeph בַּי; sf. חול הַנַם sea (יַמָּים; pl. יַמָּה) m. 1) sea the sand of the sea Gen.32,13; בור יִם towards the sea 1K.18,43; the great sea הַּנְם הַנְּרוֹל Mediterranean) Num.34,5, otherwise called הַלָּם הָאַחַרוֹן the hinder (western) sea Deut.11,24; קום במו the sea of reeds (the Red Sea) Ex.15,4, otherwise called יַם־מָצְרַיִם Sea of Egypt Is.11,15; also of great lakes: יַם כְּנֵבֶת the sea of Chinnereth (the sea of Galilee, or lake of Tiberias) Num.34,11; the salt sea (the Dead יֶם הַמֶּלַח Sea) Gen.14,3, otherwise called the sea of the desert יָם הְעַרֶבָה Deut,3,17 or יָם הַקַּרְמוּנִי the eastern sea Jo.2,20; of a large river, as sf the Nile Is.18,2 and its branches Ez.32,2; of the Euphrates Is.27,1; by hyperbole of a large vase, hence: יֵם הַנְּחְשֵׁת the sea of brass, i. e. the great laver in the court before Solomon's temple 2K.25, 13.— Pl. יבוים Gen.1,22; Lev.11,9, etc.; poet. often for the sing. D:: the sand of the sea Jb. 6,3 (for הַיָם ;וחוֹל הַיָם the coast of the sea Gen.49,13 (প্ল the heart (midst) בבים (הים of the sea Ps. 46, 3 (לַבֹּיַם). — 2) the west (the Mediterranean lying west from Palestine) רוּהַ יַם the west wind Ex.10,19; פַאַת־יָם the west side Ex.27,12; with 7 loc. שׁבּה westward Gen.28,14, which means also to the sea Num.34,5.

רָּא רֵבְּא Ch. sea אַבְּיוֹ the great sea Dan.7.2.

מים . Gen.36,24 מכר. the Vulgate: warm springs (from ימים ב); acc. the Targ. and Samaritan code : אֵימִים, which see; others: mules.

יַמוּאֵל pr. n. son of Simeon Gen. 46,10 = אווי ומוּאַל Num.26,12.

יְבִיּכְוּה; pr. n. daughter of Job Jb. 42,14.

יַמִין (c. יְמִינָי; sf. יְמִינָי, קּמִינָדְ f. 1) the right, right side יָמִין אוֹ the right or the left Num. on עַל בָּתָף הַבַּיָת מְנַמִין ;20,17 etc. the side of the house from the right (i. e. on the right side of the house) 1K.7,39; בְּיִן הָעִיר the right side of the city 2S.24,5; as adj. אֵין וַמִין the right eye 1S.11,2; יַר יָבִין or simply יָבִין the right hand Jer.22,24; Cant.2,6; fig. might, strength הושיעה־לו וְמִינוֹ his right hand (i. e. his might) hath gotten him the victory Ps.98,1; hence of strengthening one: אַשֶּׁר־הַהָּחַוֹקתּיּ whose right hand I have holden Is.45,1; בָּל־אָמּוֹם because he is at my right hand, I shall not be moved Ps.16,8. seems also to signify: right place, proper place לֶב חֲבָם לִימִינוֹ the heart of the wise man is at his right hand, i. e. in its proper place Ec.10,2.— 2) the south (it being to the right of the Semite whose face is turned to the east): ינְמִין הַיְשִׁימוֹן north and south Ps.89, 13; מִימִין הַוְישִׁימוֹן on the south of the desert 18.23,19.— 3) pr. n. m. Gen.46,10.

יַן (1) gent. same as בָּוְיִמְינָי , see וְיִמְינָי .— 2) Ktib Ez.4,6 a. 2Chr. 3,17 for יָמֵנִי , which see.

ימכא pr. n. m. 2Chr.18,7 a. 8.

יִמְלָה יִּמְלָה pr. n. m. 1K.22,8 = אֹלָה.

יבולה pr. n. m.

יְבֵין (akin to אֲבַין) to be firm, whence יְבֵין (Kal not used).

Hiph. (denom. from הָמִין (נְמִין 1) to turn to the right hand אַם־הַשְּׁמֵאֹל וְאֵימְנָה if thou turn to the left hand, I will go to the right Gen.13,9; לְהַמִין וּלְהַשְּׁמִיל to turn to the right hand or to the left 2S.14,19; see also under בַּיְמִינִים 2) to use the right hand; pt. pl. מַיִּמִינִים able to use the right hand 1Chr.12,2.

וְבֵין Ch. see בְּוֹלֵין.

ימבה pr. n. 1) son of Asher Gen. 46,17.— 2) another person 2Chr. 31,14.

יַּמְנִי (f. יוֹמְנִית the right pillar 1K. 7,21; דְּיִמְנִית the thumb of his right hand Lev.8,23; sometimes בּיִבְּנִית is understood: אֵיְבְּעוֹ his right finger, i. e. the finger of his right hand Lev.14,16.

יִבוֹנְע pr. n. m.

to alter (Kal not used).

Hiph. הֵימִיר to change Jer.2,11 (בייִר from הַמִּיר, which see).

Hithp. אָמַר to change oneself with any one, to take one's place אווי מון היינטר in their glory ye shall take their place ls.61,6 (Eng. Bible: in their glory shall ye boast yourselves, taking, with many interpreters, הְּיִנְשִׁר , from הַּיִּנְשִׁר , which see).

יכורה pr. n. m.

יבושׁשׁ (same as יבושׁשׁ) to touch (Kal not used).

Hiph. דְּיְמְשֵׁנְי to let feel; imp. with sf. הְיִמְשֵׁנְי Ktib Jud.16,26 let me feel, for which Kri הַמְישֵׁנְי , as if from בּוֹשׁ

נוץ Ec.12,5 = יְנֵאְ, from נוץ, which see.

ינְהָ (fut. יוֹנָה , 2 pl. sf. נִינָם; pt. f. קרָה) to oppress, to destroy נִינָם let us destroy them together Ps.74,8; הַיּוֹנָה the oppressing city Zph.3,1; הַיּוֹנָה the oppressing (or destroying) sword Jer.46,16; also without הַיּוֹנָה the wrath of the oppressing sword 25,38.

 49,26; with אָב: to force out by oppression לְהוֹנוֹתָם מֵאַחְוּתָם to force them out by oppression from their possession Ez.46,18.

pr. n. a city on the borders of Ephraim and Manasseh 2K.15,29; with הווע לונים Jos.16,6.

ינוֹם (Ktib יָנִים) pr. n. a place in Judah Jos.15,53.

ק אינק ה sucker, sprout Ez. 17.4 (= יוֹגָק a. יוֹגָלְ יוֹגָלְ יוֹגָלְ which see).

ינבק (fut. יְיבֵק ; pt. יְיבֵק to suck the mother's breast Jb.3,12; Cant.8,1; hence: to drink Jb.20,16; fig. to receive לְיִ יִינְקְים יִינְקְיּם יִינְקְיּם הַי לָּיִם for they shall suck (i. e. receive) the abundance of the seas Deut.33,19.

קישוף a. יְנְשׁוּף m. kind of a bird (acc. Targ. and Kimchi: nightowl, from בְּשֶׁן; acc. Septuagint and Vulgate: ibis) Deut.14,16; Is. 34,11.

יַּמַדְ (fut. יְמַדְ for יְמַדְ; mif. יְמַדְּ, with יֹן: לִימוֹדְ 2Chr.31,7) 1) to establish, to found, to set

שָּרֵי עַל־מְכוֹגִיהָ who hath founded the earth upon her bases Ps. 104,5; מְלֵי יִבְּרָה עֵל אָרֶץ יִבְּרָה he hath founded his [celestial] vault over the earth Am.9,6; יבְּרָה בַּפַפִּירִים and I will set thee with sapphires Is.54,11.—2) to appoint, to assign מְלֵיבְּים זָה יְבִּוּהְ לָּהְם unto the place that thou hast appointed for them Ps.104,8; מְשֵׁרְ יִבְּרָה לְצִיים Assyria appointed it for dwellers the desert Is. 23, 13 (Ges.); יְבִּיה יִבִּיה יִבִּרְה וֹבִיה יִבְּרָה וֹבִיה וֹבִיה וֹבִיה יִבְּרָה וֹבִיה וֹבִיה יִבְּרָה וֹבִיה יִבְּרָה וֹבִיה יִבְּרָה וֹבִיה וֹבִיה יִבְּרָה וֹבִיה יִבְּרָה וֹבִיה וֹבְּרָה וֹבְיּרְה וֹבְּרָה וֹבְּרָה וֹבְּרִה וֹבְּרְה וֹבְּרְה וֹבְּרִה וֹבְּיִבְּיה וֹבְּיִבְּרְה וֹבְּרְה וֹבְּרְה וֹבְּרְה וֹבְּרְה וֹבְּרִה וֹבְּיִבְּרְה וֹבְּיִבְּרְה וֹבְּיה וֹבְּיִבְּרְה וֹבְּיִבְּרְה וֹבְּיִים וֹבְּיה וֹבְּיה וֹבְּיִים וֹבְּיבְּרְה וֹבְּיה וֹבְּיה וֹבְּיה וֹבְּיִבְּיה וֹבְּיה וֹבְיה וֹבְּיה וֹבְּיה וֹבְּיה וֹבְּיה וֹבְּיה וֹבְּיה וֹבְּיה וֹבְיה וֹבְּיה וֹיִים וֹבְיה וֹבְּיה וֹבְּיה וֹבְּיה וֹבְּיה וֹבְּיה וֹבְּיה וֹבְּיה וֹבְיה וֹבְּיה וֹבְּיה וֹבְּיה וֹבְּיה וֹבְּיה וֹבְיה וֹבְּיה וֹבְּיה וֹבְיה וֹבְּיה וֹבְיה וֹבְיּיה וֹבְיה וֹבְּיה וֹבְּיה וֹבְיה וֹבְיה וֹבְיה וֹבְיה וֹבְיה וֹבְיה וֹבְיה וֹבְיה וֹבְיה וֹבְּיה וֹבְּיה וֹבְיּיה וֹבְּיה וֹבְיה וֹבְיּיה וֹבְיה וֹבְיּיה וֹבְיּיה וֹיִי וֹבְיּיה וֹבְיּיה וֹבְיּיה וֹבְּיה וֹבְיּים וֹבְיּיה וֹבְיּי וֹבְיּיה וֹבְיּיה וֹיִי וֹיִים וֹבְיּיה וֹבְיּיה וֹבְייִייִים וֹיִים וֹיִים וֹבְיּים וֹבְייִים וֹבְיּיִים וֹבְייִים וֹבְיִים וֹבְייִים וֹבְיִייִים וֹבְייִים וֹבְיִים וֹבְיִים וֹבְיּיִים וֹבְיִים וֹבְיִים וֹבְיִים

אנים (fut. יוֹנְסֵר; inf. וֹמַרְרּ.) to be founded, established; inf. with sf. אַבְּיָרְתָּ its being founded Ex.9,18; imp. יוֹנְינָי thou shalt be founded Is.44,28.— 2) to sit in counsel, to take counsel יוֹכְרוּיִנִים and the rulers take counsel together Ps.2,2; בְּיִנְיִנְים while they took counsel together against me 31,14.

Pi. שְׁבֵּי (fut. מְבַּי ; inf. מְבִּי 1) to found, to lay a foundation רָּבְּיִ וֹ מְבֹּר I lay in Zion for a foundation a stone ls.28,16; יְבִּי to lay the foundation of the house 1K.5,3; מְבָּבְרוֹ יִיִּפְבָּר if it is foundation of the house 1K.5,3; with his first-born shall he lay its foundation Jos.6,26.— 2) to appoint, to ordain Jos.6,26.— 2) to appoint, to ordain jay the king had appointed Est.1,8; הַבְּר יִבְּר וֹיִבְּר וְבְּר וֹיִבְּר וְבְּרְיִר וֹיִבְּר וְבְּר וֹיִבְּר וְבְּר וֹיִבְּר וֹיִבְר וֹיִבְּר וְיִבְּר וֹיִבְּר וֹיִבְּר וֹיִבְּר וֹיִבְּר וֹיִבְּר וֹיִבְּר וֹיִבְר וֹיִיבְּר וֹיִיבְּר וֹיִיבְּר וֹיִי וֹיִיבְּר וֹיִבְּי וֹיִיבְי וְיִיבְּר וִייִבְּי וֹיִי וֹיִי בְּר וֹיִי בְּיִי וֹיִי בְּיוֹי וְיִי בְּיִי בְּיוֹי וְיִי וֹיִי בְּיוֹי וֹיִי בְּיוֹי וְיִי בְּיִי וְיִיי בְּיִי וְיִי בְּיִי וֹיִי בְּי וֹיִי וְיִיי בְּיי וֹי בְּיוֹי וְיִי בְּיי בְּיוֹי וְיִי בְּיוֹי וְיִי בְּיִי וְיִי וְיִי בְּיוֹי וְיִייִי וְיִיי וְיִייִי וְיִייִי וְיִיי וְיִייִי וְיִי בְּיוֹי וְיִייוֹי וְיִייִיי וְיִיוֹיוְייְיוֹי וְיִייְיוֹיוּי וְיִיי וְיִייְיוֹי וְיִיי וְיִייוֹי וְייִייוְייוֹי וְיְייוֹי ו

Pu. יַפַּר (pt. יְפַר) to be founded the foundation of the house of the Lord was Iaid lk. 6,37; מְיִפְרוֹת יִבְרוֹת יִבְרוֹת and the foundation was of costly stones 7,10; with מְיִפְרִים עַל־אַרְגִי־פָּוֹי : עַל founded (set) upon sockets of fine gold Cant.5,15.

Hoph. הוֹפַר (pt. מוֹפַר ; verb. n. והוֹכְּר) to be founded, established וָאֵלֶה הוֹסַד שָׁלֹמה לָבְנוֹת אֶת־בִּית this is the foundation of Solomon for the building of the house of God 2Chr.3,3 (Eng. Bible: these are the things wherein Solomon was instructed for the building etc.); עַל הוּסַר בִּית יָיָ because of the laying of the foundation of the house of the Lora בובר מופר מופר a foundation founded, i. e. a sure foundation Is.28,16 (the 1st is a noun, the 2nd is a *pt*. with an irregular Dagesh).

קר m. prop. foundation, hence: beginning, commencement בְּיֵלֵה מִבְּנֶלְּל the commencement of the expedition from Babylon Ezr.7,9.

יסוֹדים (sf. יִסוֹדִים, pl. יסוֹדִים; pl. יסוֹדִים; sf. יְסוֹדִים; pl. also יִסוֹדִים, sf. יְסוֹדִים; pl. also יִסוֹדִים, sf. יְסוֹדִים; pl. also יִסוֹדִים, sf. יְסוֹדִים, sf. יִסוֹדִים, sf. יִסוֹדְים, sf. יִסוֹדְים, sf. i. fig. Lam.4,11; fig. יִסוֹד the righteous is an everlasting foundation Pr.10,25.— יַשַעַי עוֹד לוֹב the name of a gate of the Palace 2Chr.23,5 = יַטוֹד בוֹב צוֹב. 11,6.

יְבוּדְה f. foundation; only with sf. יְבוּדְה Ps.87,1.

קור 'm. one who departs; only pl. sf. Ktib Jer.17,13 יְלוּרְי they who depart from me (Kri 'מוֹרִי').

קרב עם m. reprover, blamer בֵּרבֹ עִם אַנְי יִפוֹי shall the reprover contend with the Almighty? Jb.40,2. בְּפַרָּ (בִּיבָּרְ יִּבְיּרָ ; fut. יְפַרְי) to pour, to be poured בֹּאָנִיםְרְ it shall not be poured Ex.30,32.

יְּמְבָּה ' pr. n. sister of Lot Gen.11,29. יְמְבָּה ' pr. n. m.

קַבְי (^ אְבָּיָ; pt. אָבָי Is.29,14 a. 38,5; for fut. the Hiph. form יוֹסִיף is used) 1) to add (with נְיַבַף (עַל מַבְשִׁיתוֹ עֲלַיו and he shall add the fifth part thereof unto it Lev. על-יָמֶיך: I will הָנֶנִי יוֹסָף עֵל-יָמֶיך: I will add unto thy days Is.38,5; mean. ing sometimes intensified by יעוֹד: then shalt וָנַסַפְּתָּ לָךְ עוֹר שָׁלשׁ עָרִים thou add for thee three cities more וַסַבְּהָ עַל־הַשְּׁמִיעָה אֲשֶׁר (Deut.19,9 thou exceedest (i. e. hast added to) the fame that I heard 2Chr.9,6; וְלָסַבְּר... שֹׁרֵשׁ and [the remnant of Judah] shall add ... roots Is.37,31 (but see 3).- 2) to add to do anything דָבֶּר יִיָּי.. קוֹל the Lord spoke... with a great voice, and he added no ניהנבְאוֹ וָלֹא וָסָפוֹ more Deut.5,19; נַיָּהנבְאוֹ וְלֹא they prophesied, but they did so no more Num.11,25 (Eng. Bible: and did not cease) .- 3) before

Hiph. הוֹסִיף, הֹסִיף (fut. קיֹסִיף, קיף, קסוי, ap. קמי, קטָין, קטָין; 2 קיסוח, קיסח, קסח, ap. קסיח, אַנְהָוֹקוּ, אָנְהָוֹם, once אַנְהוֹם, Pr.30,6; $2~pl.~{
m once}$ אַסְפּוּן בּ ${
m Ex.5,7~for}$ אַסְפּוּן 1) to add, to give more וְאֶת־חֲבִוּשָתוֹ יוֹסֶף עַלַיו and he shall add the fifth part of it thereto Lev.5,16; thou לא־תֹבָף עֲלַיו וַלֹא תַנְרַע מִפֶּנוּ shalt neither and thereto nor diminish therefrom Deut.13,1; בַּרה מון לָך וּמַח־יֹסִיף לָךְ לָשׁוֹן רִמְיָה acc. Ges.: what giveth to thee and what giveth more to thee thy false tongue? (i. e. what doth thy false tongue profit thee?) Ps.120,3 (others: what will he, i. e. God, give unto thee? or what will he add unto thee, thou tongue of deceit?).-- 2) to increase, to יָנָ... יוֹמַף עֲלֵיכֶם בְּכֶם אֶלֶף multiply the Lord.. make you a thousand times so many as ye

are Deut.1,11; נַיּוֹכֶף יָנָ אֶת־בְּל־אֲשֶׁר and the Lord increased twofold all that Job had and she וַתּוֹםֶף אַל־תַּוֹנוֹתִיהַ, b.42,10; increased her whoredoms Ez.23, 14; יוֹסִיפוּ לָךְ שָׁנוֹת חַיִּים the years of thy life shall be increased עחונס thee Pr.9,11; לְהוֹסִיף לְבֶם that it may increase unto you its productiveness Lev.19, 25.— 3) to continue, to do more, to do again, to do further (with another verb) ניֶּםף לַחַמוֹא and he continued to sin (he sinned yet more) Ex.9,34; שַׁלַח and again he sent forth Gen.8,10; הַאוֹסִיף shall I go up again לְגָשֶׁת לַמִּלְחֲבְה to battle Jud.20,23; לא־יוֹסִיף לָקוּם he shall rise up no more Ps.40,9; sometimes with omission of the ער פה תָבא וַלֹא תֹסִיף: other verb [לְבֹאׁ] hitherto shalt thou come, but no further [shalt thou come] שַּה־לָךָ אֶלהִים וָכה Jb.38,11; בּה יַעַשֶּׂה־לָךָ יוֹסְיף may God do to thee thus, and continue to do so 1S.3,17; sometimes with а finite instead of inf.: לא אוֹסִיף עוֹד אַרַחָם I will no more have mercy upon thou לא תוֹסיפִי יָקְרָאוּ־לֶּךְ shalt no more be called (or: men shall never more call thee) ls. 47,1.

רְבְּי Ch. to add.— Hoph. אָםְר to be added Dan.4,33.

יְּכֵּר (akin to אֲבֵּר; fut. יִבּר, l s. sf. יָבֵּר, pt. אָבָּרָם) prop. to bind, to restrain, hence: to chastise, to

reprove, to correct בְּאַרָת וְיִאָּקָת וֹח my desire I chastise them Hos.10,10; יֹמֵר לִי לְיֹנְקְת לוֹי, קלוֹן he that reproveth a scorner getteth to himself shame Pr.9,17; בִּימָר הַרְאֹי וֹכִית he that chastiseth nations, shall he not correct? Ps.94,10.

Niph. אינה (fut. יוֹנְהָ ; inf. יוֹנְהָר to be chastised, instructed, corrected אינה מו a servant will not be corrected by words Pr.29,19; הְנְּהָר יִרוֹשְׁלֵם פָּן תַּקְע נַבְּשִׁי be thou instructed, O Jerusalem, lest my soul depart from thee Jer.6,8.

לני (fut. יַבִּיבִי pt. יַבַּיבִי (fut. יַבִּיבִי pt. יַבַּיבַר יִּבַּיבַר יִבַּיבַר יִבְּיבַר וֹבְּיבַר וֹן וֹלְבָּבְּים בּבְּיבָר וֹן וֹלְבְּבִים בּבְּיבָר בּיבּים בּאַרְנִי יִבְּיבִי בְּעַבְּרַבִּים בְּאַרָי יִבְּיבִּים בְּאַרָבִים בְּאַרְבִים בְּאַרְבִים בְּאַרְבִים בְּאַרְבִים בְּאַרָבִים בְּאַרָבִים בְּאַרָבִים בְּאַרְבִים בְּאַרְבִים בְּאַרְבִים בְּאַרְבִים בְּאַרְבִים בְּאַרְבִים בְּאַרְבִים בְּעַבְּרבִים בּיִבְּים בְּאַרְבִים בּיִבְּים בְּאַרְבִּים בְּאַרְבִּים בְּאַרְבִים בְּעַבְּרִבּים בּאַרְבִּים בּיִבּים בְּאַרְבִּים בְּעַבְּרַבִּים בּיּבְּיבְים בּיוֹים וּוֹבְּים בּיוּבְים בּיוֹבְיים בּיוֹבְים בּיוּבְיבִים בּיּבְילִיבְים בּיּבּים בּבּים בּבּים בּיבּים בּיבּיים בּיים בּיּים בּיים בּיים בּיים בּיים בּיים בּיים בּייבּים בּיים בּיים

Hiph. היִסִיר (fut. יוֹיְסִיר) to chastise, to correct אַיְסִיר בְּשִׁמַע בַעְבְרָם will chastise (correct) them, as it hath been anounced to their congregation Hos.7,12.

Nithp. נוֹמָר to be warned, instructed וְנְנַקְרוֹ בְּלִּדְרַשְׁשִׁים and all women may be warned Ez.23,48.

יָעָה m. = יָּעָה, which see.

יְעָבֵּץ pr. n. a person mentioned in 1Chr.4,9.— 2) c city in Judah 1Chr.2.55.

יַער (fut. ניער 1) to appoint, to fix הַמּוֹעֵר אֲשֶׁר יִעְרוֹ the set time which he had appointed him 2S. 20,5; שָׁם יִעְרָה there hath he appointed it Jer.47,7.— 2) to fix upon as a wife, to betroth מַּם יִעְרָנָּר יִיעָרָנָּר הַ and if he have betrothed her to his son Ex.21,9.

Niph. ניִּשְרׁ (fut. יַּנְעֵר , pt. ניִּער) to agree, to make an appointment to a made an appointment together to come Jb.2,11.— 2) to come together, to gather together i יְנִיעָרוּ all the congregation shall gather themselves unto thee Num.10,3; בּנִיעָרִים עָלָיו that were gathered unto him 1K.8,5.—3) to conspire, with עַׁ against Num.14,35; 27,3.

Hiph. רוֹעִיר (fut. יוֹעִיר) to appoint a place or time, to cite before a court, to arraign אַבְּיִם מִי יוֹעִירְנִי and if justice, who will cite him for me to appear? Jb.9,19; who is like me? and who will arraign me? Jer.49,19 a. 50,44.

Hoph. אָנָה פָּנְנְה (pt. מּוֹעֶד) to he fixed, set, directed דּוֹדָאֵי הָאִנִים haskets of figs set hefore the temple of the Lord Jer.24,1;

ever thy face is set (directed) Ez.21,21.

יָעְדּן (Ktib יֶעְדֵּיִי) pr. n. see עָדּוֹ

יְעָה to snatch or sweep away יְעָה בּוְב and the hail shall sweep away the refuge of lies Is.28,17.

יְּעֶה (from יְּעֶה) m. shovel for the removing of ashes; only pl. יְעָה Ex.38,3; Num.4,14; 1K.7,40, etc.; sf. יְעִיי Ex.27,3.

a. יְעוֹאֵל pr. n. 1) a prince of the Reubenites 1Chr.5,7. – 2) the founder of Gibeon 1Chr.9,35. – 3) a military officer of David 1Chr.11,44. – 4) a scribe of king Uzziah 2Chr. 26, 11 and other persons.

יערץ! pr. n. m.

יעור Ktib for יַעור, which see.

יעורים! woods. יעורים! woods יעורים! woods יעורים! woods יעורים! pr. n. a son of Esau Gen.36, 18, for which Ktib. יעיש! in verses 5 a. 14.

יַעֵּז (בּיוַיִּי) to be hard. impudent (Kal not used).— Niph. pt. עָם נוֹעָוּ a fie ce (impudent) people 1s.23, 19 (acc. Rashi עַם לוֹעִוּ Ps.114,1 a people of a strange language, a foreign people).

עויאל = pr. n. m. 1Chr.15,18 יעויאל = v. 20.

יעונהו pr. n. m.

a. י<u>עוי</u>ר pr. n. a city of the Amorites Num.32,1, which was

allotted to the tribe of Gad v. 35, and later belonged to Moab Is. 16,8.

יַעַם (בְּיְהָה בְּיִנְעָה e hath clothed me with the robe of righteousness Is.61,10.

בּעַם 'Ch. (= Heb. יְּעַיָּי) to counsel; pt. יְעָם counsellor, pl. sf. יִּעָם יִּעָם Ezr.7,14 a. 15.— Ithp. בּיִנְעַם to consult together Dan.6,8.

יעיאל see יעיאל.

יַּעָבַן pr. n. m.

יַשֵּל (= הֹיָּשָׁן 1) to ascend.— 2) to be high, to have worth, to be of value (Kal not used).

Hiph. הוֹעִיל (fut. יוֹעִיל) to be of value, to be of use, to profit, to help, to assist לֹא־יוֹעִילוּ אוֹצְרוֹת treasures of wickedness profit nothing Pr.10,2; לַּאַריוֹעָלוּ הַלְּכוּן they help forward my downfall Jb.30, 13; אַחָרִי לֹא־יוֹעָלוּ הַלְכוּ they go atter those that profit nothing (i. e. after idols) Jer.2,8; with sf. יוֹעִילוּהְ Is.57,12.— 2) to have or receive profit אַעִיל מַחַמְאַרִּי וֹעִילוּהְ have or receive profit shall I have, than if I had sinned? Jb.35,3 (Eng Bible: what profit shall I

have, if I be cleansed from my sin?); וְמָה־נּוֹעִיל כִּי נִבְּנַע־בּוֹ and what profit should we have, if we pray unto him? 21,15.

יַעל', c. יְעֵלִי m. wild goat, ibex, chamois Ps.104,18; Jb. 39,1; צוני הַיְּעַלִים the rocks of the wild goats 1S.24,3.

וו. pr. n. 1) a judge in Israel before the age of Deborah Jud. 5,6.— 2) the wife of Heber the Kenite Jud.4,17.

יַעַלָא see יַעַלָא 2.

יַעַלְּה (f. of יְעֵלְ I.) 1) a wild shegoat, female ibex; fig. of a lovely woman יַעַלַ the graceful ibex Pr.5,19.— 2) pr. n. m. Ezr.3,56

אור אין אין Neh.7,58.

יַעַלְם pr. n. a son of Esau Gen.36,5.

יען (בְּיִבְּה בּ cry, to howl, hence יְעָנְה בּ a cry, to call back, to answer, to respond, whence יַנֵּעְן.

יַען כָּל־תּוֹעֲבוֹתְיָהְ because of, on account of (with a noun) יַעַן כַּל־תּוֹעֲבוֹתְיָהְ because of all thine abominations Ez.5,9; יַעַן בַּלְּתּוֹעֲבוֹתְיָהְ because of what?... because of mine house Hag.1,9.— 2) conj. because וַעֵּין בְּתִּוֹ אוֹתְיִ שְׁבִּן בְּתִּתְ אוֹתְיּ because thou hast forgotten me Ez.23,35; יַען בְּתִּחַהְ because thou hast trusted (prop. because of thy trusting) in thy works Jer.48,7; יעַן because that, because Gen.22,16 etc.: because Is.3,16; some-

times doubled for emphasis: יַעַן וּלְנַעַן Ez.36,3 or עַן וּלְנַעַן Lev.26, 43 because, even because.

m. prop. howler, hence: ostrich; only pl. יְעֵנְים Jer.4,3.

קנות f. prop. howl, hence: בָּת יִענָה female ostrich Lev.11,16; pl. בָּת יִענָה Mic.1,8.

יעני pr. n. m.

יְשַׁף II. (= יְשַׁף) to fly; only Hoph. pt. קינה being caused to fly Dan. 9,21. See also under יִשֶּׁרְ

m. flight מְעָף בִּיעָף being caused to fly swiftly Dan.9,21.

יָעֶף (from יְעֵף I.; pl. יִעָּף adj. wearied, faint 28.16,2; Jud.8,15.

יִשִץ (= יִישִץ ; fut. יִישִץ ; pt. יִשִץ , יִשִץ , יִשִץ , יִישִץ ; pt. יִשִץ , יִשִץ , pl. יִשִץ ; pt. יִשִץ) to make firm, to fasten ine eyes upon thee Ps.32,8 (Eng. Bible: I will guide thee with mine eye).— 2) to counsel, to advise אִישָצִהְ נָא עִצָה נָא עִצָה who hath given me counsel Ps.16,7: pt. יִיצִץ coun-

Niph. צוֹשׁן (fut. יְנִשִּי: pt. עוֹשׁיַן: pt. עוֹשִׁין: pt. נוֹשִׁין: pt. עוֹשׁיַן: pt. אוֹשׁרַכּוּינוֹשׁין: pt. אוֹשׁרִכּינוֹשׁין: pt. אוֹשׁרִכּינוֹשׁין: pt. אוֹשׁרִכּינוֹשׁין: pt. with whom took he counsel? ls.40,14; יִישְׁיִן עִּם שְּׁרֵיין: he took counsel with his princes 3Chr.32,3; אַבְּעָשִׁין עָם שְּׂרֵיין: let us take counsel together Neh.6,7.— 2) to advise, to consult together בּיִשְׁיִנִין בְּרַבְּיִחְדָּן אַשְׁם נוֹשְׁיִנִין how do ye advise lk.12,6; בּיִבְּיִן how they have consulted together with one heart Ps.83,6.

Hithp. אָניְנְיָצְי (fut. יְנִינְיָצְי to consult together יְנִינְיָצִי עַל־יְצְפוּנֶיךְ they have consulted against those thou protectest Ps.83,4.

יַּעַקֹב pr. n. son of Isaac, afterwards named יִּעַקֹב Gen.25,26; 32,29, founder of the Israelitish nation.

יַעַקֹבָר pr. n. m. 1Chr.4,36.

יְּבְקְּיֵן pr. n. an Edomite chief 1Chr. 1,42 = יְבָי Gen.36,27; בְּיִי יִינְקָן a place in the wilderness Num. 33,31. קבית (י יִבְינֵר sf. יִבְּרוֹ ; pl. יִבְּרוֹ 1) forest, wood איב trees of the wood Ps.96,12; יבְינַר beasts of the forest (wild beasts) 50, 10; with הוֹ וֹסֵר to the wood Jer.17,15.—2) honey-comb יבְּינָר honey-comb with my honey Cant.5,1 (comp. יבְינָר הוֹיִנִר אַר יִבְּרָר יִבְּר יִבְּיִר יִבְּר יִבְּיִר יִבְיִר יִבְּיִר יִבְיִר יִבְּיִר יִבְּיר יִבְּיִר יִבְיִר יִבְּיִר יִבְּיִר יִבְּיִר יִבְּיִר יִבְּיִר יִבְּיִר יִבְּיר יִבְּיִר יִבְּיר יִבְּיִר יִבְּיִר יִבְּיר יִבְּיר יִבְּיר יִבְּיר יִבְּיר יִבְּיר יִבְּיר יִבְּר יִבְּיר יִבְּיר יִבְּיר יִבְיר יִבְּיר יִבְּיר יִבְּיר יִבְּר יִּבְּר יִבְּר יִּבְּר יִּבְּר יִּבְּר יִּבְּר יִבְּר יִּבְּר יִּבְּר יִבְּר יִּבְּר יִבְּר יִּבְר יִּבְּר יִבְּר יִבְּר יִבְּר יִבְּר יִבְּיי יִבְּר יִבְּר יִבְיי יִבְּר יִּבְּר יִּבְּר יִבְּר יִבְּר יִבְּר יִבְּר יִבְּיי יִבְּיי יִבְּר יִבְּר יִבְּר יִבְּר יִבְּיי יִבְּיי יִבְּיי יִבְּי יִּבְּר יִּבְּר יִבְּיי יִּבְּר יִבְּיי יִבְּר יִּבְּי יִּבְּר יִּבְּר יִבּיי יִּבְּר יִּבְּר יִבְּיי יִּבְּר יִּבְּיי יִּבְּר יִּבְּיי יִּבְּיי יִּבְּר יִּבְּיי יִּיי יִּבְּיי יִּבּר יִּבְּיי יִּבְּיי יִבְּיי יִּבְּיי יִּבְּיי יִּבְּיי יִּבְּיי יִּבְּיי י

יַעְרָה (c. יְעָרָה; pl. יְעָרָה) 1) forest, wood יְעָרָה and maketh bare forests Ps.29,9.— 2) comb שַבַּרת דְּבַשׁ honey-comb 1S.14,27 (= יְעַרְ 2).

יַעְרָה pr. n. m. 1Chr.9,42 = יַעְרָה 1Chr.8,36.

יַנְעִיר pr. n. see יַנְרֵי .

יערשיה pr. n. m.

יַעשׁי (Ktib יִנִשׁי pr. n. Ezr.10,36.

יעשיאל pr. n. m.

וֹפַדְיַה pr. n. m.

רָנְיף (2 f. יְבָּה, fut. מְיִים, ap. יְבָּה prop. to shine, hence: to be fair, beautiful הְיבָּת וְמַה־נְּעַמְה how fair and how pleasant art thou Cant.7,7; וייף בְּנְדְלוֹ and it was beautiful in its greatness Ez.31,7.

Pi. רְבָּיָרָת to beautify, to deck (with בְּבָבֶּלְף וּבְּיִדְרֵב יִיפְּהוּ they deck it with silver and with gold Jer.10,4.

Pu. redupl. יְבִּילָהְ to be very fair, beautiful יָבְיּנִי אָדָם thou art much fairer than the children of men Ps.45,3.

Hithp. אָרְתְּבֶּל to make oneself fair, to adorn oneself בְּשָׁוֹא תִּתְיפָּ in vain shalt thou make thyself fair Jer.4,30.

רָפַי (c. הַבּיִּי ; f. הְבִּי ִ c. הַבַּיִי , pl. הַבָּי , c. תובן a. חבין) adj. fair, handsome, beautiful וּבָאַבִשָּׁלוֹם לא־הָיָה and אִישׁ"יָפָה בְּבָל וָשְׂרָאֵל לְהַלֵּל מָאֹר like Absalom there was no man so exceedingly handsome in all thou כָּלַךְ יָפָה רַעַיָתִי ;Srael 2S.14,25 art all fair, my love Cant.4,7; of handsome וְפַת־תְאַר וְיפַת מַרְאָה form and handsome appearance Gen.29,17; יָבָה עִינַיָם having handsome eyes 1S.16,12; יפה קוֹל one that hath a pleasant voice Rz. 33,32.— 2) good, suitable, fitting יַפָּה בְעָתוֹ good in its proper time Ec.3,11; אַטֶר יָפָה לָאָכוּל that it is fitting to eat 5,17.

וְלֵבְּהְרֹבְיְהְ (prop. יְפִּבְיָה, redupl. of יְפִּרָּה) adj. f. very beautiful Jer. 46,20.

לב, pr. n. Joppa, a maritime city on the Mediterranean, now called Yafa Jos.19,46 = אַנָּלָּא Ezr.3,7.

קבּ (akin to בּהְנַפּר) to breathe heavily; only *Hithp*. הּהָנַפּר to pant, to sigh Jer.4,31.

חָבֶּרְ (c. חַבְּיִ) adj. breathing מְבְּחָ מְבָּרִ and such as are breathing violence Ps.27,12.

ה (יְפָּי, יְפָּי, אָרָ, אַרָּ, אָרָ, אָרָ, אָרָ, אַרָּ, אָרָ, אָרָ, אַרָּ, אַרָּיָּי, אַרָּיָּי, אַרָּ, אַרָּ, אַרָּ, אַרְיּיָּ, אַרְיּיָּ, אַרְיּיָּ, אַרְיּיָּ, אַרְיִיּיָּ, אַרְיִיּיָּ, אָרָ, אַרְיִיּיָּ, אָרָּיָּי, אָרָּיָּי, אָרָּיָּי, אַרְיָּיָרְ, אַרְיּיָּי, אַרְיּיָּי, אַרְיּיָּי, אַרְיּיָּ, אַרְיָּייי, אַרְיּיָּי, אַרְיּיָּי, אַרְיּיָּיי, אַרְיּיָרָ, אַרְיּיָּיי, אַרְיּיָי, אַרְיּיָּיי, אַרְיּיָיי, אַרְיּיָיי, אַרְיּיָּיי, אַרְיּיָּיי, אַרְיּיָּיי, אַרְיּיִייּי, אַרְיִיּיי, אָרָייי, אַרְיִייי, אַרְיּיָיי, אָרְיִייּי, אָרָייי, אָרְיִייּי, אַרְיּייי, אַרְייי, אָרְיִייּי, אָרְייִיי, אָרְיִייי, אָרְיִייי, אָרְיִייּיי, אָבּייי, אָרְייִיי, אָרְיייי, אָרְיִיייי, אָרְייִייי, אָרְייִייי, אָרְייִייי, אָרְיייי, אָרְיייי, אָרְייייי, אָרְיייי, אָרְייִייי, אָרְיייי, אָרְייייי, אָרְיייי, אָרְיייי, אָרְיייי, אָרְייייי, אָרָיייי, אָרְיייי, אָרָיייי, אָרְיייי, אָרְיייי, אָרְיייי, אַרְיייי, אָרְיייי, אָרְייייי, אָרְייייי, אָרְייייי, אָרְייייי, אַרְיייי, אָרְייייי, אָרְייייי, אָרְייייי, אָרְייייי, אָרְיייייי, אָרְייייי, אָבּיייי, אָרְייייי, אָרְייִייי, אָבּייייי, אָבּיייייי, אָבּיייי, אָרְייייי, אָבּייייי, אָרְייייי, אָבייייי, אָבייייי

לְיבֶּי pr. n. 1) a son of David 2S. 5,15.— 2) a king mentioned in Jos.10,3.— 3) a place in Zebulun Jos.19,12.

יבלם pr. n. m.

יְּלְבֶּהְהְ pr. n. 1) father of Caleb Num. 13,6.— 2) another person 1Chr. 7,38.

יָבַ 1. to shine, to glitter (Kal not (used).

Hiph יוֹפִיע (fut. יוֹפִיע , ap עַבּיֹי) 1) tr. to cause to shine, to shed light אוֹר יִנְנִי אוֹר יִנְנָנוֹ and he caused the light of his cloud to shine Jb.37,15; יְנַיִּנִים הוֹפְּיִנְתַּ רִשְּׁעִים הוֹפְּיִנְתַ הוֹפְּעִתְּ מְבֹּר יִצְעַר הוֹפְּעִתְּ מְבֹר יִצְעַר הוֹפְעִתְּ מִבּר שִׁיִיוֹ נְבְּיָנִים וֹחָר שִׁיִיוֹ נְבְּיָר וֹנִינְרְ הוֹפְעַת מִבּר בְּאַרְן neither let the light shine upon it Jb.3,4; fig. of God: הוֹפִיעַ מִבּר בְּאַרְן he shone forth from mount Paran Deut.33,2.

יָבָּעָ II. acc. Fuerst: to envelop, to veil (Kal not used).

Hiph. יפַע (fut. ap. יפַע) to veil והוֹפְיע בְּמוֹ־אֹפֶל and it veils like darkness Jb.10,22.

יֹפְעָה. f. brightness, splendor Ez. 28,7.

ות לְּבָּי, pr. n. Japheth, son of Noah Gen.6,10 (from תְּבָּי, which see). In the genealogical table Gen.10, 2—5 רְבָּי, appears as the progenitor of the peoples north and west of Palestine. Others regard the above derivation of the name merely as an assonance and derive רְבָּי, from תְּבָּי, denoting the white-colored race (the Arians) distinguished for its beauty.

וֹתְלְּחָלוֹי, pr. n. 1) judge of Israel Jud. 11,1.— 2) a place in Judah Jos. 15,43.

יְּבְּהְרְאֵל pr. n. a valley on the horders of Asher and Zebulun Jos. 19,14.

אַ<u>יַ'</u> (fut. אַצֵּוֹ; pt. אַנָּוֹי. אָנִיּ , pl. יוֹצְאִים, c. יוֹצְאִים, f. יוֹצְאִים, pl. יוֹצְאוֹת; imp. צֵאָה יְ אָאָ Jud.9,29, pl. אָאָ; f. אָאָי, pl. אָנָאָינָד; inf. יַצא ; inf. יָצא , גאת, sf. צאתי) to go out, to go forth (with בוווי) from a place) נצמו they went forth out of מוֹבהַתְּבָה the ark Gen 8,19; with accus.: יְצָאוּ the were gone out of אַת־הַעִיר the city 44,4, sf. אַנְּי יִצְאָנִי my children are gone forth of me Jer.10,20; וֹצָאֵי הָעִיר those going out of the city Gen 32,20; וּפְרַצִּים ye shall go out הַּצֶּאנָה אִשְּׁה נָנְדָה through heaches, every one through that before her Am.4,3; of the celestial luminaries: to appear, to rise הַאָּרֶץ עַל־הַאָּרֶץ the sun was risen upon the earth Gen.19,23; עַר עָאַת הַלֹּכַבְים till stars appeared Neh. 4. 15;

fig. to come forth, to escape Ni! he that feareth אֵלהִים יִצֵא אַת־כּלַם God shall come forth (escape) from them all Ec.7,18; נַיַּלָבֶר יוֹנָתָן וֹשָׁאוּל וִהְעָם וְצָאוּ Saul and Jonathan were taken, but the people escaped 18.14,41; of a decision: אַנְיַ בְּצָא the thing proceedeth from the Lord Gen.24,50; וַצָא דָבַר מַלְכוּת let there go forth a royal order ביצא הגובל השני :Est.1,19; of a lot and the second lot came לשׁמִעוֹן forth to Simeon Jos. 19,1; of plants: to grow, to spring forth הַאָּוֹכ the hyssop that אַשֶּׁר יוֹצֵא בַּקִיני springeth out of the wall 1K.5, 13; of money: to be laid out וּלְכל אַשֶׁר וָצָא עַל־הַבַּיִת (עַל with וּלְכל and for all that was laid לְחַוֹקַה out for the house to repair it 2K.12,13; of time; to expire, to come to an end בָּצֵאת הַשַּׁנַה the expiring (i. e. at the end) of the year Ex.23,16; hence of the destruction of a state: וַנְבָהֵלוּ the isles... בְאַנִים... מָצֵאתָך the isles... be troubled at thy end Ez.26,18; fig. of the heart or soul: to fail and their heart failed בַּנֵצֵא לְבַם נָפִשִּׁי וָצְאָה בְרַבְּרוֹ ;lhem Gen.42,28 my soul failed when he spoke Cant.5,6.

Hiph. הוֹצִיא (fut. יוֹצִיא, ap. אַנִיא, pt. מוֹצִיא , once מוֹצִיא Ps.135,7; imp. הוֹצִא , once הוֹצִיא Is.43,8) prop. to cause to go out or go forth, hence. 1) to bring forth forth abroad Gen. 15, 5.—

2) of things: to earry forth נלאר תוֹנְיאוּ מַשָּׂא מְבָּהֵיכָם בִּיוֹם הַשַּׁבַּת neither carry forth a burden out of your houses on the Sabbath day Jer.17,22.— 3) to take out and he put נַיָּבָא יָרוֹ בְּחֵיקוֹ וַיּוֹצְאָה his hand into his bosom and he took it out Ex.4,7.- 4) to bring out (from prison), to set free to bring out לָהוֹצִיא מְמַּסְגֵּר אַסְיר the prisoner from the prison ls. 42,7; מוֹצִיאִי מֵאוֹיְבַי that bringeth me forth, i. e. delivereth me, from mine enemies 2S.22,49,-5) to put away, to send away to put away all לָהוֹצִיא כָל נְשִים the wives Ezr.10,3.— 6) to utter, to report דָבָרי הַיוּ מוֹצִיאִים לוֹ they reported my words to him Neh. 6,19; hence: to spread הוֹצִיא שָׁם בע he hath spread an evil name Deut.22,19.- 7) to bring forth, to let grow לַהוֹצִיא לֶחֵם מָן־הָאַרֵץ that they may bring forth bread out of the earth Ps.104,14 NYY מבר and brought forth buds Num. 17,23; of mechanical production: and that bringeth ומוֹצִיאכְלִי לְמַצַשְּהוּ forth an instrument for his work Is.54,16.— 8) to exact, hence with ניצא to impose as a tribute עַל and Men- מָנַחָם אָת־הַבֶּּכֶּף עַל־יִשְׂרָאָל ahem exacted the money of Israel (i. e. imposed a tribute on them) 2K.15,20.

Hoph. הוּצְא to he brought forth, to be led out וְהִיא מִעַמִים הוּצְאָה it is brought forth out of the nations Ez.38,8; pt. f. קיא מוּצָאת she was brought forth Gen.38,25.

K בור Ch. to go out (Kal not used).—

Shaphel אֵיצָא בּוֹתְה וְנָה to bring to an end,
to finish קַּיִּיא בּוֹתְה וְנָה and he
finished this house Ezr.6,15.

to set, to put, to place = בַּצַבְּ from which Niph., Hiph. and Hoph. are formed.

Hithp. יְתִיצֶב (fut. יְתִיצֶב, f. once בתצב for התיצב Ex. 2, 4; mp. י (הַתַּעַצְבָה י 1) to place oneself, to and וַיָּתְיַצְּבוּ בְּתַחְתִּית הַהָּר and they stood at the nether part of the mount Ex.19,7; with לָפָנֵי or עַל: to stand before, to present he shall לְפָגֵי מִלֶּבִים וִתְיַצֵּב he shall stand before kings Pr. 22, 29; to present them- לְהַתְּנַצִּב עַל־יָנֶ selves before the Lord Jb.1,6.-2) to take a stand, to stand firm, and he took his וַיָּהִיצָב אַרְבַּעִים יוֹם stand (for combat) forty days 18.17,16; with בּיָב: to withstand, to stand up against וַאֵּין עָמָה none is able to withstand לְהַתְּיַצְב לוי והיאב לי עם־פֿעלי (thee 2Chr.20,6 עוון who will stand for me against the workers of iniquity Ps.94,16. to stand (Kal not used).

Hiph: הְצִינ, (fut. יִנְינְגְי, וְנִינְגְי, pt. יְנִינְגְי, imp. pl. הְצִינְה ; inf. יְנֵינְגָי, inf. יְנִינְגָי, inf. יְנִינְגָי, inf. יְנִינְגִי ; inf. יְנִינְגִי ; inf. יְנְינִגְי ; inf. יְנְינִגְי ; inf. יְנְינְגִי ; inf. inf.; יְנְגִי יְנְינְגִי יְלְיִשׁר be hath made me a by word of the people Jb.17.6; יְיִנְגִי inf. he hath set me down as an

empty vessel Jer.51,34.— 3) to establish יְהַצִּיגוּ בַשַּׁעֵר מִשְׁפָּם and establish judgment in the gate Am.5,15.

Hoph. אַנְי to be left, to remain בּקרַכֶּם וֹּבְקרַכֶּם יִצְג only your flocks and your herds shall remain Ex.10,24.

יְצְהָר (from אָהַר) m. 1) oil Jo.1,10; הר און the best of the oil Num. 18,12; יִרְהָר יִית יִצְהָר oil olive 2K.18,32; poet הַבְּי הַיִּצְהָר hose anointed with oil Zch.4,14. — 2) pr. n. father of Korah Num.16,1; patr. יִצְהָרִי 3,27.

יְצֵוֹעֵי (from אַנְיְ: sf. יְצוֹעֵי; pl c. יְצוֹעֵי; sf. יְצוֹעֵי (rem אַנִינִי : prop. a spreading, hence: bed, couch Gen.49,4; fig. of the grave Jb.17,13.— 2) Ktib 1K.6,5 for יְצִיעַ, which see.

Pבְּצְרֵי pr. n. Isaac, son of Abraham by Sarah Gen.21,3 etc.; = בְּיִינִי Ps.105,9; Jer.33,26; Am.7,9 a. 16 (in Amos it stands for the whole nation of Israel).

נְיְנִיאֵי (pl. c. נְיְנִיאֵי m. one who is come forth, descended יַנְיאָי מִנְיוּ they that came forth of his own bowels (i. e. his descendants) 2Chr.32,21.

נצִּיבָה ה. (def. נְצִּיבָה ה. מּלָנִים adj. true, faithful איַבְא מִלְּחָא the thing is true Dan.6,13; as a n.: truth מִנְיבָא אָבְעָה מָנָה וּ בְּצִיבְּא אָבְעָה מָנָה וֹנִצִיבְ וֹ asked him the truth 7,16; as adv.: בּצִיבָּר מָנָה נִצִיב certainly, surely 3,24 = מַן־צִּיב 2,8.

יְצִיעַ (from יְצֵיע) m. (f. 1K.6,6) prop

spreading, hence: floor, story 1K. 6,6 a. 10.

עָצַיַ to spread (Kal not used).

Hiph. הְצְּיעֵ to spread out, to make as a bed וְאַצְיעַה שָאוֹל הָגָּךְ if I make my bed in hell, behold, thou art there Ps.139,8.

Hoph. אַבְּי (fut. אַבְּי) to he spread out, to hecome a bed בַּחְהֶּיךְ נְצֵע לְבִים the worm is spread under thee Is.14,11; שֵׁק וְאָבֶּר יָצֵע לְבִרִּם sackcloth with ashes became the bed of many Est.4,3.

רָצַיַ (fut. אָיַב', pl. אָיַב'; fut. 11. אָיַב', מף. אָנְיִים, pt. p. יְצוּק, pl. קוֹצָיִק, pl. f. יַצָּק , יִצִּק ; imp. צַק , יָצִק ; inf. יָצָק , וֹצֵּקּה (צֵּבֶּקוֹת) to pour, to pour out Ez.24,3; 2K 4,41; fig. דָבַר בָּרַיַעַל a wicked deed is poured בַּצוּק בּוֹ out upon him (i. e. acc. Ges.: the wrath of God is poured upon him on account of his wickedness); intr. to be poured out, to run out וַיצֶּק וַם־הַמַּבָּה and the blood of the wound ran out 1K.22.35.— 2) to melt, to cast (metal) וַיַּצַק and be cast לוֹ אַרָבַע טַבְּעֹת זַהַב for it four rings of gold Ex.37,3; intr. to be molten, to flow together, to thicken, to harden א בְּצָקָת עַבַּר לַפּוּצָק when the dust thickens into a hard mass Jb. לָבוֹ יָצוֹק hard, firm יָצוֹק לָבוֹ יָצוֹק his heart is as firm as פָּבוֹ־אָבֶן a stone 41,16.

Pi אָנֵי to pour out; pt. f. אַנְיֵּטְ 2K.4,5 (Ktib).

Hiph. הְצִּיק to pour out: only

pt. f. וְהִיא מוֹצְהָת and she poured out 2K.4.5 (Kri).

קּצִיק II. (= יָצֵג) only Hiph. הָאָיק (fut. נְצִיק) to place, to set Jos. 7,23; 28.15,24.

יצר I. (akin to צור II.; fut. II.; יצר, אָצִירָה, only with sf. אָצִירָה; יִצְרֵרָה; fut. II. יוָצֵר, מף. מף. מָנֵר, בּיִנְצֵר, מָנֵי, מָנֵי, מָנֵי, pt. אוֹן a אוֹן, sf. יוֹצִר, קוֹנָלָן, יצָרוֹ, יצָרה, יצָרה, prop. to cut, hence: 1) to fashion וּבְמַקְבוֹת יַצְּרָהוֹ and fashioneth it with bammers Is.42,12.-2) to form, to make, to create נַיִּיצֶר יִיָּ... אָת־הָאָרָם עָפָּר מורקאון and God... formed man of the dust of the ground Gen. 2,7; ម៉ូម៉ូម៉ ម៉ូម៉ូម៉ ២ភូម៉ូម៉ុ before I formed thee in the womb Jer.1,5; ו אָצְרָך וֹאֶתֶּנְךְ לִכְרִית עָם I bave formed and set thee for a covenant with the people Is.42,6 a.

49,8 (others render אֶצְיָרָן in this passage: 'I will keep thee', from עַם־זוּ יָצַרָהִי לִי (, which see אַנַר יַנְיַ, עַם־זוּ יָצַרָהִי this people have I formed for myself Is.43,21; fig. to purpose, to devise וַצַרָתִי אַף אָגָשֶׂבָּה I have purposed it, I will also do it 46, 11.— Pt. יוֹצֵר a) as a verb: forming. devising אָם־יֹצֶר עַיָּון הַלֹא יַבִּים he that formed the eye, shall he not see? Ps.94,9; יוֹצֵר אוֹר וּבוֹרֵא חשק forming the light, and creating darkness ls.45,7;אַנ'כָי ווֹצְר עַלֵּיבֶם ו בעה I devise (Eng. Bible: 1 frame) evil against you Jer.8,11; sf. " עשָּׁרְ וִיצְׁרָךְ מִבָּמֶן the Lord who made thee, and formed thee from the womb Is.44,2. b) as a noun; former, creator, etc.; see under יוֹצֶרַ •

Niph. וֹצֵר to be formed, created בְּבֵנִי לֹא־נוֹצֵר אֵל before me there was no God formed Is.43,10.

Pu. יְמֵים יְצֵּרוּ to be formed יְמֵים יְצֵּרוּ the days that were formed Ps. 139,16 (others: the days ordained, predestined).

Hoph. הוצר (fut. יוצר) to be made, formed בָּל־כִּּלִי יוצר עָלֵין no weapon that is formed against thee shall prosper is. 54,17.

 יַצֵּר (from יַצֵּר I.; sf. יִצְר) m. 1) formation, frame, work וַנגָר אָמַר לִיוֹצְרוֹ shall the frame say of him that made it, he hath no understanding Is.29,16; בָּי־הוּא יַרַע זירנו for he knoweth our frame Ps.103,14; בָּמַח יֹצֵר וִינְרוֹ עֲלָיו that the maker of his work (others: idol, image) trusteth therein Hab. 2,18.— 2) imagination, thought, mind יצר לב האבם the imagina tion of man's heart Gen. 8,21; the imaginations of וַצֵּר מַחַשְׁבוֹת the thoughts 1Chr.28,9; וַצֵּר סַמוּה staid (i. e. confiding) mind Is. 26.3.— 3) pr. n. son of Naphtali Gen.46,24; patr. יְצָרֵי Num.26,49.

יְצְר (only pl. יְצְרִים) m. prop. form, hence: member, limb יְצְרַ and all my limbs are as a shadow Jb.17,7.

יצרי pr. n. m. 1) a person nentioned in 1Chr.25,11 = יצרי v. 3. – 2) patr. of יצר Num.26,49.

Niph. אַרָ 1) to be kindled, burned נְצְּתָה בַּשִּׂוְבָּר burned up like a wilderness Jer.9,11; לּשְׁצֶרֶיהְ בְאִשׁ and her gates are burned with fire Neh.1,3; fig. of anger: חַמַת יִי אֲשֶׁר־הִיא נִצְּתָה בְנוּ the wrath of the Lord that is kindled against us 2K.22,13.

Hiph. הְצִּית (fut. מְצִית, ap. מְצִית; pt. מְצִית) to kindle, to set on fire, to burn Jer.11,16 a. Jud.9,49.

יקב to hollow out, to excavate.

בּקְבָּים (from יְּקְבִּי ', אַרָּ ', אַרָ ', אַרָּ ', אַרָּ', אָרָי, אַרָּ', אַרָּייי, אַרָּייי, אַרָּיייי, אַרָּיייי, אַרָּיייי, אַרָּיייי, אַרְייייי, אַרְייייי, אַרָּיייי, אַרָּיייי, אַרָּייי, אַרָּיייי,

יַקְרָצְאֵל pr. n. a city in Judah Neh.11,25 = קְּנְאֵל Jos.15,21 and 2S.23,20.

יַקְרָ (fut. יִיקְרָ רְ יִיבְרְ ; pt. p. יְבְּרָ יִיבְּרְ ; inf. יִבְּרָ יִּי to glow, to burn, to blaze Deut.32,22 a. Is.10, 16; pt. p. as noun, see

Hoph. רוּקר (fut. יוּקר) to be

kindled or burned Lev.6,2; fig. of anger Jer.15,14.

רבין Ch. to burn, to flame; vt. f. אַיִרְדְהָּאָ burning Dan.3,6.

יִקְרָא: Ch. (c. יְקְרָת) f. burning, conflagration Dan.7,11.

יְקְּיִלְם pr. n. a city in Judah Jos. 15,56.

יקה 1) to be firm, to attach to one, to obey.— 2) to collect, to gather (בְּקָבָה).

קר. n. m. in the superscription of the 30th chapter of Proverbs.

This superscription אָנוּר בּן־יָטָקּה may have a symbolic meaning: 'collector of preachings concerning obedience', a title alluding to חַבָּיִי in v. 17 (Stb.).

יַלוֹ יִּלְהַת עַמִּים obedience יְלוֹ יִלְּהַת und [until] to him shall be the obedience of the people Gen.49,10 (Eng. Bible: the gathering of the people); הַבְּוֹל יִלְּהַתְראָם and despiseth to obey his mother Pr.30,17.

קרד m. hearth 1s.30,14.

יקוד יקוד. m. a burning יקד יקוד he shall kindle a burning like the burning of a fire Is. 10,16.

iving thing Gen.7,4; Deut.11,6.

קלוש a. יַקוֹשׁים (pl. יִקוֹשׁים) m. ensnarer, fowler Ps.91,3; Pr. 6,5; ישור בְשַׁךְּ יְקוֹשִׁים they spy crouching as fowlers Jer. 5, 26 (Eng.

Bible: they lay wait, as he that setteth snares).

יקותיאל pr. n. m. 1Chr.4,18.

לְהָלֵי pr. n. Joktan, son of Eber and descendant of Shem Gen.10,25 a. 26, the progenitor of several tribes in southern Arabia (in Arabian he is called Kahtan).

יקים pr. n. m. of two persons.

יַקיר adj. dear, beloved Jer.31,20.

יְקִיךְ Ch. adj. 1) weighty, important Dan.2,11.—2) noble, distinguished Ezr.4,10.

יַכְמִיה pr. n. m. of two persons.

יְּכְיֵעְׁם pr. n. a Levitical city in Ephraim 1K.4,12 = בְּצִייָּהְ Jos.21, 22.

יַכְטִעָּם pr. n. m. 1Chr.23,19.

יקונעם pr. n. a Levitical city in Zebulun Jos.12,22.

וֹבְעָע II. to fix to, to fasten (Kal not used).

Hiph. יוֹקִישֵ (fut. יוֹקִישֵ; imp. עקיש; imp. יוֹקִישֵ; imp. ע to hang up (on a stake or cross), to impale Num.25.4: 2S.21.6 a. 9. Hoph. הוֹכְע (pt. מּוּבְתָע) to be hanged, impaled 2S.21,13.

다 : ṭ디 P see 기간 j.

יַקץ (fut. יִיקץ a. יִיקץ, once יִיקץ IK. 3,15, ap. יִיקץ) to awake יִינָין בּייִנְ and he awoke out of his sleep Jud.16,14; מַיְנִינוֹ and Noah awoke from his wine Gen. 9,24.

Hiph. יוֹקיר (fut. יוֹקיר; imp. יוֹקיר אוֹקיר אוֹקיר אַנוֹשׁ מְפָּוּ וֹקיר אוֹקיר אַנוֹשׁ מְפָּוּ I will make a man more precious than fine gold Is.13,12; fig. to make rare or scarce קבִּיר רַנְיִּךְ make thy foot scarce in the house of thy neighbor Pr.25, 17 (Eng. Bible: withdraw thy foot etc.).

יָקר (c. יְקְרָת with בּ: יְקְרָת ; pl. יְקְרָת יְקָר , c. יְקְרָת ; prop. weighty, hence: 1) heavy, large אַבְנִים יִקְרָת heavy stones (for huilding) IK.5,31.— 2) great, considerable הוֹן יָקר great wealth Pr. 1, 13.— 3) costly, precious, valuable יְקְרָת coll. precious

stones 1K.10,2 אָם תּוֹצִיא יַכָר מְזוֹנֵל if thou take forth the valuable from the vile Jer.15,19; fig. מַהדָיבֶר how precious is thy הַלְּהָים loving-kindness, O God! Ps.36,8.-4) honorable, noble נַבָּשׁ יַקְרָה noble soul Pr.6,26; בָּנוֹת מְלָּכִים kings' daughters are among thy honorable women Ps. 45,10 (= בְּיִקרוֹהֶיךְ, Dagesh irregular); בר רוּחַ ! Pr.17,27 Kri for וַבֵּר רוּחַ רוֹחַ (see under כַּר בוֹי).— 5) splendid, heautiful, clear, bright; as adv.: the moon walking יָרֵחַ יָקַר הוֹלֵךְ in splendor Jb.31,26; as a noun: as the heauty of the pastures (i. e. the grass) Ps.37, 20 (Eng. Bible: as the fat of the lambs); f. pl. as n. יברות clearness, brightness: לא יַהְיָה אוֹר יָקָרוֹת וֹקּפְאוֹן there shall be no light of brightness (i. e. bright light), nor congelation (Eng. Bible: the light shall not be clear, nor dark; Vulgate: there shall be no light, but cold and frost, deriving יַקרוֹת from קבר to be cold).— 6) rare, וּרַבַר וָיַ הָיָה יָקַר בַּיָּמִים הָהָם scarce and the word of the Lord was rare in those days 1S.3,1.

ק (sf. יְבֶּרוֹ (sf. יְבָּרוֹ) m. 1) preciousness, precious thing הַבְּן בְּנִיר ... וְאָת־ the strength of the city and all the precious things thereof Jer.20,5; בְּלִר נְצִירָה עֵינוֹ and his eye seeth every precious thing Jb.28,10; בְּלִי יִבְּר precious vessel (Eng. Bible: precious jewel) Pr.

20,15.— 2) honor, dignity, respect 20,15.— 2) honor, dignity, respect 20,15.— 2) honor, dignity, respect 20,15.— 2) honor (show respect) to their husbands Est.1,20; יַבְּרָ בָּרִיבָרוּ בָּרֹיְבִירוּ the honor of his excellent majesty v. 4; שׁבְּרֶ בַּרֹיְבִירוּ but man being in honor abideth not Ps. 49,13.

רה: Ch. m. 1) honor Dan.2,6 (others: riches, treasures). — 2) glory, splendor Dan.7,14. — 3) respect Dan.5,20 (others: authority).

יַרְשׁי (בּיִלְשׁ בּיִן (הַמְשׁרִי לְּרָ I have laid a snare for thee Jer.50,24; more fully יְלְשׁוּ לִי בּוּ בּוּ בּישׁבּיר וְלִשׁוּ לִי בּוּ בּישׁבּיר וְלִשׁוּ לִי בּיִּוּ בּיִּלְשׁוּ לִי בּיִּר נְּלִשׁוּ לִי בּיִּלְשׁוּ לִי בּיִּלְשׁוּ לִי בּיִלְשׁוּ בְּיִלְשׁוּ בְּיִלְשׁוּ בְּיִלְשׁוּ בְּיִלְשׁוּ בְּיִלְשׁוּ and they lay a snare for him that reproveth in the gate 29,21; pt. שֹׁיִבּיל ensnarer, netsetter, fowler Ps.124,7.

Niph. נוֹלֵה (fut. לְוֹה לֵשׁ) to be snared, to be caught לְוֹלָה לִשְׁ לְּוֹלְה לִיךְ thou art snared with the words of thy mouth Pr.6,2; וְבָּשׁ בּוֹלִה וֹב וֹנִים בּוֹלְה וֹב בוֹנְתִשׁ בוֹּלְישׁ בוֹּל lest thou be snared therein Deut.7,25.

Pu. to he snared; pt. pl. יּנְקְשִׁים (= בּינְקְשִׁים).

וְיֵלְיִי pr. n. son of Abraham by Keturah Gen.25,2 a. 3.

יְרְתְּאֵל pr. n. 1) a city in Judah Jos. 15, 38. -- 2) name given hy king Amaziah to the city of בָּלָע 2K. 14.7.

וָרָאתָם (2 pl. יֵרָאתָם Deut.5,5 a. יַרָא Jos.4.24; ful. איַיִי, איַיִי, pl. יִירָאוּ, יראו ; imp. יראו , pl. יראו for יראו ; inf. אין , with ברא ל לרא for לרא לרא = לִירָא; verb. n. וְרָאֲה, with : to he afraid, to fear, to reverence; with accus. אַל־תִּירָא אֹתוֹ fear him not Num.21,34; חֶרֶב יָרֵאתֶם ye have feared the sword Ez.11,8; יָרָא־אָת־יִייָ בְּנִי וָטֶלֶךְ my son, fear thou the Lord and the king Pr. 24,21; with ווָרָאתָ מַאֶּלהֶיך: and fear thy God Lev.19,32; with בָּן, מפני Deut.1,29; Is. 37, 6; before inf. with מַהַבִּים: ל or יָרֵא מֵהַבִּים he was afraid to look Ex.3,6; יָרֵאּ he feared to say Gen 26,7; with לא־תִירָא of the object: לא־תִירָא she is not afraid לְבֵּיתָה מִשְּׁלֵג of the snow for her household Pr. 31. 21; נַגִּירָא מָאר לָנַפְשׁוֹתִינוּ we feared greatly for our lives because of you Jos.9,24.

אניך אוֹן. אוֹן (fut. אוֹן: pt. איִן, pt. נּוֹרָא הּ. אַן. אַרָּא הּ. אַן. נוֹרָא הּוֹן. pt. איִן וּלָרְא הּוּ אַן. עוֹרָאָה וּלוּ אַן. pt. איִן וּלָרְא חַלּין וּלַרְא חַלּין אַרָּא חַלּין אַרָּא הוּא לִפַען תַּוֹרָא הוּא לִפַען תַּוֹרָא הוּא לִפַען תַּוֹרָא הוּא לִפַען הַּוֹרָא הוּא אַרֹין אַרָּא הּוֹא בירי אַרָּא אַרִין אַרָּא בירי בירי אַרָּא מִעִּשְיּן בירי בירי אַר הוּא בירי אַר היוֹרָא מַעִשְיּן היוֹרָא אַרילוּ מַעִּשְיּן היוֹרָא מַרְעִיּן הַ אַרילוּ מַלִרְא עַלִילָר עַל־בְּגִי אָרָם אַר פּנּגי אַרָם אַר פּנּגי אָרָם אַר פּנּגי אַרָם אַר פּנּגין אַר עַלִילְר עַלִיךְ אַרַנְי אַר פּנּגי אַרָם אַר פּנּגי אַרָם אַר פּנּגין אַר פּנּגי אַרָם אַר פּנּגי אַרָם אַר פּנּגי אַרָם אַר פּנּגין אַר פּנּגי אַרָם אַר פּנּגין אַר עַלִיךְ הּעַלִיך אַר עַלִיךְ אַר עַלִיךְ אַר עַלּיך אַר עַלִיך אַר עַלּיך אַר עַל פּנְעִיין אַר עַליך אַר עַליך אַר עַלִיך אַר עַלִיך אַר עַליך עַליך אַר עַליך אַר עַליך עַליך עַליך אַר עַליך עַעַין עַיּיני עַליך עַּיַין עַליך עַליך עַעַליך עַליך עַליך עַליעַיע עַליך עַעַליך עַעַין עַינְיעָע עַיַּיְיַעָּעָּעָּיף עַעַיעָיע

shall teach thee wonders Ps.45,5; as adv. נְלְלֵיתִי l am wonderfully distinguished Ps.139,14 (Eng. Bible: I am fearfully and wonderfully made).

רְבִּאִי (c. יִבִּאִי , c. יִבְּאִי , c. יִבְּאִי , c. יִבְּאִי , c. יִבְאִי , c. יִבְּאִי , c. יִבְאִי , i am fearing (i. e. I fear) him Gen.32,12; יִבְאִים , fearing the Lord 2K.4,1; יִבְאִים , one fearing (we fear, we are afraid) 1S.23,3; יבְּאִי , one fearing (one that feareth) God Jh.1,1; יִבְּאַי , c. יִבְּאַי , in that feareth) the Lord Pr.31,30; יִבְּי , those fearing (they that fear) God Ps.15,4. – 2) learful, timid בַּבְּב that is fearful and faint-hearted Deut.20,8.

קרָאָה (נִרְאָהָם , וַרְאָהי (נִרְאָהָם) לִירָאָה (נִרְאָהָם , יַרְאָה וֹיִרָאָה (נַרְאָה וֹיִרְאָה) לִירָאָה (נַרְאָה וֹיִרְאָה וֹיִרְאָה וֹיִרְאָה וֹיִרְאָה (נַרְאָה וֹיִרְאָה וֹיִרְאָה וֹיִרְאָה וֹיִרְאָה (נִרְיִּאָה וֹיִרְאַר נְרִיֹּרְה (נִרִיְלְה וֹיִרְאַר נְרִיֹּרְה (נִרִיְלְה וֹיִרְאַר נְרִיֹּרְה (נִרִיְלְה וֹיִרְאַר נְיִיּאָר נְיִיִּאְר נְיִיִּיִים וְרָאָה נְרִוֹיְר (נְיִיְה נְיִרְאָה נְרִיִּבְי וֹיִרְאָה וֹיִרְאָה נְרִיִּבְ נִרְיִּבְי וֹיִרְאָה וֹיִרְאָה נְרִיּבְ נִרְאָר וֹיִרְאָה נְרָהְיִים וֹיִרְאָה וֹיִרְאָה נְרָהְיִם וֹיִרְאָה וֹיִרְאָה נְרָהְם נִירְאָה וֹיִרְאָה נְרָהְם נִירְאָה נְרָהְם נְרָהְם (נְרִיְבְּה נְרָהְם וֹיִרְאָה נְרָהְם נְרָהְם (נְרִיְבְּה נְרָהְם נֹרְהָם (נֹרִים וֹיִרְאָה נְרָהְם נֹרִים (נִרְיִּבְרָם נֹרְאָר נְרָהְם נֹרְיִים וֹיִרְאָה נְרָהְם נֹרִים (נְרִיִּבְרָם נְרִים נְרְיִבְּיִם נְרִים נְרִים נְרִים נְרִים נְרִים נְרִים נְרִים נְרִים נְיִים נְרִים נְרִים נְרִים נְרְיִים נְרְיִים נְיִבְּיִם נְרִים נְרִים נְרִים נְרִים נְרִים נְרִים נְרִים נְרִים נְיִים נְרִים נְרִים נְרִים נְיִים נְּיִים נְּיִים נְיִים נְיִים נְיִים נְּיִים נְּיִים נְיִים נְיִים נְיִים נְיִים נְיִים נְיִים נְּיִים נְיִים נְיִים נְיִים נְיִים נִייִים נְיִים נְיִים נְיִים נְּיִים נְּיִים נְיִים נְיִים נִיים נְיִים נְיִים נְיִים נְיִים נְּיִים נְּיִים נִייִּים נְיִים נְיִים נִייִים נְיִים נְייִים נְיים נְייִים נְייִים נְיִים נְיִים נְייִים נְייים נְייים נְייִים נְייִים נְייים נְייִים נְיים נְייִים נְייִים נְייִים נְייים נְייִים נְייִים נְייִים נְייִים נְייִים נְייים נְייִים נְייים נְייִים נְייִים נְייִים נְייִים נְייִים נְייִים נְייִים נְייים נְייִים נְייִים נְייים נְייִים נְי

יְרָאוֹן pr. n. a city in Naphtali Jos. 19,38, now Jarun.

יראיה pr. n. m.

יְרֵבְ (fighter, adversary) symbolic name of the king of Assyria Hos. 5,13 a. 10,6.

יֵרְבַּעַל (fighter of Baal) pr. n. surname of Gideon, the judge of Israel Jud.6,32 בְּיֵלְה בָּעָל (אַרָבָּעָה בַּיִּלְה בַיִּלְה בַּיִּלְה בַּיִּלְה בַּיִּלְה בַּיִּלְה בַּיִּלְה בַּיִּל (אַרָּבָּעָה בַּיִּלְה בַּיִּלְה בַּיִּלְה בַּיִּלְה בַּיִּלְה בַּיִּל (אַרָּבָּעָה בַּיִּבְּיִל בַּיִּל בּיִּל בּיִבְּיל בּיִבְּיל בּיִּבְיל בּיִבְּיל בְּיבְיל בּיִבְּיל בּיִבְּיל בּיבְיל בּיבְיל בּיבְיל בּיבְיל בּיבְיל בּיבְיל בּיבְיל בּיבְיל בּיבּיל בּיבּיל בּיבְיל בּיבְיל בּיבּיל בּיבְיל בּיבּיל בּיבְיל בּיבְיל בּיבְיל בּיבְיל בּיבְיל בּיבְיל בּיבְיל בּיבּיל בּיבְיל בּיבְּיל בּיבְיל בּיבְּיל בּיבְּיל בּיבְּיל בּיבְיל בּיבְּיל בּיבְיל בּיבְּיל בּיבְיל בּיבְּיל בּיבְּיל בּיבְיל בּיבְיל בּיבּיל בּיבִיל בּיבְיל בּיבְיל בּיבְיל בּיבְיל בּיבּיל בּיבּיל בּיבִיל בּיבּיל בּיבּיביל בּיבּיל בּיבּיבּיל בּיבּיבּיל בּיבּיבּיל בּיביבים בּיבּיביי בּיבּיביים בּיבּיביים בּיבּיביים בּיבּי

Abram went down into Egypt לוֹרָבֵי הַנְּם those that go down to the sea Is.42,10; of a brook: to flow down Deut.9,21; of tears: to run down הַרַנְנָה עִינֵי mine eyes run down with tears Jer.14,17; יהֶר בַּבֶּרִי running down with weeping Is.15,3; of the hail: to fall down Ex,9,19; of a boundary going downward: וָיֶב ר and the border הַּנְרֵוּל הַיַּרְהֵנְה shall go down to Jordan Nnm. 31,12; בְּרֶת הַיָּעַר in the descent (i. e. declivity) of the forest Is. 32,19 (Eng. Bible: coming down on the forest); of the day as declining: הַּיּוֹם רַר מָאֹר the day was far spent Jud.19,11; of bulwarks: to fall, to be subdued Deut.20,20; of a cut down forest Zch.11,2; of cattle: to fall, to dic Is.34,7; fig. of those who are reduced to a low condition Deut. 28,43.

 and he shall bring down thy strenght from thee Am.3,11; of the head: to hang down בְּלֵבְיִן רֹאשָׁן they hang down their heads to the ground Lam.2,10.

Hoph. הוכד to be led down Gen. 39,1; to be taken down Num.10,17; to be east down Is.14,15.

רְהֵי pr. n. 1) the sixth in the series of descendants from Adam Gen. 5,15. — 2) another person 1Chr. 4,18.

ירון pr. n. Jordan, the chief river of Palestine, rising at the foot of Anti-Lebanon and flowing into the Dead Sea (usually יוון with the article) אָרון the plain of the Jordan Gen.13,10; poet. אָרון the land of Jordan (i. e. Palestine) Ps.42,7; in Jb.40,23 יוון is put for any large river.

ירה I. (fut. ייָרה, 1 pl. sf. וַנְּיבָם; pt. יֹרֶה; imp. וֹרָה; inf. יַרָה (יִרוֹת, וַירוֹת) בּי to cast יְרָה בַּיָם he has cast into the sea Ex.15,4; וַיַרִיתִי לַכֵּם גוֹרַל that I may cast lots for you Jos. 18.6. — 2) to shoot יְרָה הַחְצִי he shot an arrow 1S.20,36; עַנְיַבָּם we have shot at them Num. 21,30; פוננו חַצָּם עַל־יָהָר לִירוֹת בַּמוֹ־אֹפֶּל they make ready their arrow upon the string that they may shoot secretly Ps.11.2; pt. וַיָּחֶל מָן־הַיּוֹרָים and he was wounded of the shooters (i. e. archers) 1Chr.10,3.—3) to throw water, to besprinkle, to iras the latter בַּמַלְקוֹשׁ יוֹרֶה אָרֶץ rain that besprinkleth the earth Hos.6,3 (Eng. Bible: as the latter and former rain unto the earth; see יוֹרֶה (יוֹרֶה שָׁבֶּוֹ בָּבְּה בּי לְּיִרָה שִׁרְ בִּבְּרָה שִּׁבְּרָ הַּ שָּׁבְּרָ הַּ שָּׁבְּרָ הַּ שָּׁבְּרָ הַּ שָּׁבְּרָ הַּ שָּׁבְּרָ הַּ שָּׁבְּרָ הַ שָּׁבְּרָ הַ שָּׁבְּרָ הַּ שִּׁבְּרָ הַ שְּׁבְּרָ הַ שִּׁבְּרָ הַ שִּׁבְּרָ הַ שִּׁבְּרָ הַ שִּׁבְּרָ הַ שְּׁבְּרָ הַ שְּׁבְּרָ הַ שְּׁבְּרָ הַ שְּׁבְּרָ הַ שְּׁבְּרָ הַ שְּׁבְּרָ הַעְּבְּרָ הַעְּרָ בְּרִיתְי he pillar, which I have erected Gen.31,51.

Niph. נוֹרָה (fut. יְיָהֶה) to be shot Ex.19.13.

Hiph. הֹוְה (fut. יוֹנֶר , ap. יוֹנֶר , pt. מוֹנְר , מוֹנְר , מוֹנְר , pt. ווֹנְי יִ בְּרֹבְי , pt. to the mire Jb.30,19.— 2) to shoot me into the mire Jb.30,19.— 2) to shoot an arrow there 2K.19, 32; pt. shooter, archer בוֹנְר אִים בְּמוֹנְר אִים בְּמוֹנְר אִים בְּמוֹנְר אִים בּמוֹנְר אִים בּמוֹנְר אִים בּמוֹנְר בּמוֹנְר בִּמוֹנְר אִים shower shot 2S.11,24 (Ktib for בְּמוֹנְר בְּמוֹנְר בִּמוֹנְר בִּמוֹנְר , pt. מוֹנְר בּמוֹנְר בִמוֹנְר , pt. מוֹנְר בּמוֹנְר בּמוֹנְר , pt. מוֹנְר בּמוֹנְר בּמוֹנְר , pt. מוֹנְר בּמוֹנְר בּמוֹנְר , pt. מוֹנְר בּמוֹנְר , pt. מוֹנְר בּמוֹנ , pt. מוֹנְר בּמוֹנְר , pt. מוֹנְר בּמוֹנ , pt. מוֹנְר בּמוֹנ , pt. מוֹנְר בּמוֹנ בּמוֹנ , pt. מוֹנְר בּמוֹנ בּמוֹנְר , pt. מוֹנְר בּמוֹנ בּמוֹנְר , pt. מוֹנְר בּמוֹנ בּמוֹנ , pt. מוֹנְר בּמוֹנ בּמוֹנ , pt. מוֹנְר בּמוֹנ בּמוֹנ בּמוֹנ , pt. מוֹנְר בּמוֹנ בּמוֹנ , pt. מוֹנְר בּמוֹנ בְּמוֹנ בּמוֹנ בְּמוֹנ בּמוֹנ בְּמוֹנ בּמוֹנ בּמוֹנ בּמוֹנ בּמוֹנ בּמוֹנ בְיוֹנְר בּמוֹנ בּמוֹנ בּמוֹנ בּמוֹנ בּמוֹנ בְּמוֹנ בְּמוֹנ בּמוֹנ בּמוֹנ בּמוֹנ בּמוֹנ בְּיֹנְי בְּמוֹנ בְּמוֹנְי בְּמוֹנְי בְּיִי בְּמוֹנְי בְּמוֹנְי בְּיִי בְּמוֹנְי בְּיִי בְּמִינְי בְּיִי בְּמִינְי בְּיִי בְיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְיִי בְיִי בְיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְיִי בְּיִי בְיִי בְייִי בְיִי בְיִי בְיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְיִי בְּיִי בְיִי בְּיִי בְּיִי בְיִיי בְיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְיִיי בְּיִיי בְּי

ול זו. (akin to אור) to shine, to light, hence: to see (Kal not used).

Hiph. הוֹרָה (fut. יוֹרָה , יוֹרָה , tr. מוֹרָה , pl. sf. בּוֹרָה ; imp. הוֹרָה ; inf. הוֹרָה) to cause to see, to show, to point out יִי עִין and the Lord showed him a tree Ex.15,25; and to point (to direct) before him [the way] to Goshen Gen.46,28; מָרָה וְעָבְּעֹרְיוֹן שְׁנָה pointing with his fingers Pr.6,13.— 2) to teach, to instruct אַתְּרֵים יוֹרָה וְעָה whom shall he teach knowledge? Is.28,9; הְחָרְיִּ וְיִנְדְּהְ וְחָלִין יִי בָּרָה וְתַלְיּךְ וְתַלְיִךְ וֹרָיִי וְיִרָה וְעָרִי יִי בָּרָה וְתַלִּיךְ וֹרָי וְרָבְּרָה וְתַלִיךְ וֹיִי בָּרָה וְתַלִיךְ וְיִבְּרָה וְתַלִיךְ וֹיִי בָּרָה וְתַלִי יִי בָּרָה וְתַלִיךְ וֹיִי בָרָה וְתַלִיךְ וֹיִי בָּרָה וְתַלְיךְ וְתַלְיךְ וְתַלְיךְ וֹיִי בָּרָה וְתַלְיךְ וֹיִי בָּרָה וְתַלִיךְ וֹיִי בָּרָה וְתַלְיךְ וֹיִי בָּרָה וְתַלִיךְ וֹיִי בָּרָה וְתַלִיךְ וֹיִי בָּרָה וְתַלְיךְ וֹיִי בָּרָה וְתַלְיךְ וֹיִי בָּרָה וֹיִרְה וֹיִי בְּרָה וֹיִי בְּרָה וְתַלִיי וִי בְּרָה וְתַלִיי וִי בָּרָה וְתַלִיי וִי בָּרָה וְתַלְיִי וִי בָּרָה וְתַלְי וֹיִי בָּרָה וְתַלְי וִי בַּרְר וְתַלִי וֹיִי בָּרְה וְתַלְי וֹי וִי בָּרְר וְתַלְי וִי בְּרָה וֹיִי וְיִר בָּר וֹי וִייִי בְּרָּה וֹיִי וְיִי בָּרְי וִי בְּרָה וֹיִי בְּיִי בְּרִי וִי בְּרִי וִי בְּרָה וֹיִי בְּיִי וְיִי בְּרָה וֹיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּרָּה וְתִּי בְּי בִּי בְּרְי בִּי בְּי בִּי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּי בְּי בִּי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְיִי בְּיִי בְּי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּי בְּיִי בְּי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִייְי בְּיִי בְּיִיי בְּיי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיִי ב

לני תוֹתֵם אֶל־הַנֶּרֶךְ הַשּוֹבְה וּמִירָם אֶל־הַנֶּרֶךְ הַשּוֹבְה when thou hast taught them (prop directed them to) the good way 2Chr.6,27; איים בַּבְּרֶךְ he will teach sinners the [right] way Ps. 25,8; pt. מוֹרֶה he that teacheth, teacher, instructor וְּבָרִיא מוֹרֶה־ and the prophet that teacheth lies ls.9,14; יְלֹא־שָׁמֵינְתִי בְּקוֹל בְּלִוֹל יִבְיֹם and I have not obeyed the voice of my teachers Pr.5,13.

יְרָהּ (בְּאָבּי) to fear, to be afraid; only fut. pl. אַל־תְּרָהוּ וְאַל־תְּרָהוּ פַּבּריתְּרָהוּ fear ye not, neither be afraid Is. 44,8.

ירואל pr. n. a desert to the southeast of מִקוֹעֵ 2Chr.20,16.

חַוֹרְ pr. n. m.

ירוק m. green herb Jb.39,8.

יְרְנְּשְׁא pr. n mother of king Jotham 2K 15,33 = יִרוֹשְׁ 2Chr.27,1.

ירוּשָׁלְיִם (prevailing form for יְרוּשָׁלִים), which is of a later period and occurs only five times) pr. n. Jerusalem, originally a royal city of the Canaanites under the name שַּלִם Gen.14,18, then of the Jebusites under the name בּיִנ (which see) Jud.9,10; since the time of David, the chief city of the Israelite kingdom; with הוֹשֵלְמָה 1k.10,2 or fully יִרוּשֵׁלְמָה 2Chr.32,9.

בּירוּשְׁלֶם a. יְרוּשְׁלֶם Ch. pr. n. Jerusalem Dan.5,2: Ezr.4,8.

ירִת (= אַבַר) to go about, to wander, whence יָרָהַן.

יבות m. moon Gen.37,9; as a figure of duration לפני יפון עולם it shall be established for ever as the moon Ps.89,38; hence יבות יות in the sight of the moon, i. e. so long as the moon shall give her light Ps.72,5 or יבות till the moon shall be no more (i. e. (for ever) v. 7.

יברו (pl. יבְרִים (c) (יבְרִים (m. 1) lunar month, a month of time Deut. 21, 13; a month of time Deut. 21, 13; בְּיָשׁ יִבְּיִשׁ a month of time Deut. 21, 13; בְּיָשׁ יַבְּיִשׁ a month sof the past (i. e earlier days) Jb.29,2.— מְיָבְיּיֹ is related to מֵיבְרֵ as Eng. month to moon or Germ. Monat to Mond.—2) pr. n. a son of Joktan Gen. 10, 26 and a tribe descended from him, inhabiting the Moon Mountains in the neighborhood of Hadramaut (Arabia).

ירֵח Ch. (pl. ירָחין) m. month Ezr. 6,15; Dan.4,26.

יֵרְחֹלְ יִרְחֹלְ pr. n. Jericho, a city of Palestine near the Jordan and the Dead Sea, in Benjamin Jos. 18.2!, famous for its abundance in palms, wherefore it was also called עִיר הַהְּמַרְים Deut.34,3; once הִירִים 1K.16,34.

ירְתְם pr. n. m. of several persons.

pr. n. m. of several persons.

יַרְחַע pr. n. m.

יְרֵמֹ (akin to יְרֵל) prop. to descend, to go down, hence: to be precipitous, rash, perverse יְרֵט הַהָּהָךְ the way is perverse before me Num.22,32.

Pi יבט to precipitate, to cast down עַל־יִנִי רְשָׁעִים יִרְטֵּנְי he cast me down into the hands of the wicked Jb.16.1.

יְרִיאָל pr. n. m.

sary יָרִיב אָנְבִי אָרִיב I will contend with him that contendeth with thee (i. e. with thy adversary) is.49,25.

יֵרְיב pr. n. 1) a person mentioned in 1Chr.4,24 = יְבִייָּב 1.— 2) another person Ezr.8,16.

יַבִיבָי pr. n. m.

וְרִיָּהְ a. יְרִיּהְוּ pr. n. m.

וְרֵחוֹ see יְרִיחוֹ.

יריםות pr. n. m. 1Chr.7,8.

יְרִימוֹת see יְרִימוֹת.

יריעה (pl. יריעה, יריעה) f. curtain (of a tabernacle or tent) אָתר thou אָתר בּטִּשְׁבְּן הַעַשֶּה נָשֶר יריעה thou shalt make the tabernacle with ten curtains Ex.26,1; ירִיעה הַאָהָר the curtains of the tent v. 12; also a tabernacle יוֹשֶׁב בְּתוֹךְ הַיְרִיעָה dwelleth within the tabernacle 2S.7,2 (Eng. Bible: within curtains); fig. of the celestial vault מוֹשֶׁבוֹם בַּוֹרִיעָה שַׁבִּים בַּוֹרִיעָה who stretcheth out the heavens like a curtain

Ps.104,2; poet. יָרְגָּוֹן יְרִיעוֹת אָרֶץ the tents (i. e. the nomads) of the land of Midian did tremble Hab.3,7.

יִרִיעוֹת pr. n. f. 1Chr.2,18.

ירך (= וְבַרְּ to be soft, whence

יָרֶבֶּי (c. גָּרֶבֶּי ; sf. יָרָבֶיּי, ic. יְרָבֶּיּ ; du. יַרֶּבְוֹם (יִרֶּבַוֹם f. 1) thigh, hip מַשַּתְנֵים וַעַר־וִרְכַיִם from the loins even unto the thighs Ex.28,42; קַרָּ הַיַּרָ הַ the bollow (socket) of the thigh Gen.32,33. Peculiar phrases: a) תַּבַּה to smite leg and thigh שוק עַל־יַרֵך (i. e. to smite violently) Jud.15.8. b) ספק על־ (אַל־) יַרָה to smite violently on the thigh (a gesture of vexation) Jer.31,19; Ez.21,17. c) יוַבָּא וֶרֶדְיי to come out from the thigh of ... (i. e. to be descended from) Gen. 46, 26. - 2) in animals: haunch, ham Ez.24,4.— 3) in inanimate things: a) side (= נַרָבָה the side of the tabernacle Ez.25,31; הַבְּוֹבָה the side of the altar Lev.1,11. b) shaft or shank of the sacred candlestick Ex.25,31.

נְיִרְכָּתוֹ (זּלִּתִּיִנִי, du. יַּרְכָּתוֹּ (נּיִרְכָּתוֹּ , c. יִּרְכָּתוֹּ לְיִרְכָּתוֹ side, hinder side, rear לְיִרְכָּתוֹ הַמּיִּבְּןּ for the two sides westward Ex.26,27; יְּרָכְּתוֹ נִילְרָּתוֹ the sides of the tabernacle 36,27; יֵרְכָּתוֹ נַילִידְן the sides of the house lk. 6,16; בְּיִרְיִנִין and his hinder side (i. e. border) shall be unto Zidon Gen.49,13.— 2) in יְרְכָּה (sf. בּוֹלְכָה) f. thigh, side Dan.2,32.

יַרְמוּת pr. n. 1) a city in the plain of Judah, formerly a royal city of the Canaanites Jos.10,3 etc.—
2) a Levitical city in Issachar Jos.21,29 בְּמְמֵת 19,21 a. בַּמְת 1Chr.6,58.

יֵרְמוֹת pr. n. m. of several persons;
= יִרְמוֹת 1Chr.24,30; 25,4.

יֵרֵטֵי' pr. n. m. Ezr.10,33.

a. יְרְמֵיְהוֹ pr. n. 1) the prophet Jeremiah Jer.l,1.— 2) father-in-law of king Jehoahaz 2K.23, 31.— 3) several other persons Jer. 35,3 etc.

יַרְעָה לּוֹ to tremble, to be afraid נְּבְּשׁוּ זֹרְעָה לּוֹ his soul trembleth within him Is-15,4 (Eng. Bible: his life shall be grievous unto him).— The fut. דַעַע belongs to דָעַע II.

יְרְפָּאֵל pr. n. a place in Benjamin Jos. 18,27.

יַרֵק (inf. יְרָק) 1) to spit, with בָּבְנִי in the face of one Num. 12, 14; Deut.25.9.— 2) to sprout, to grow, to be fresh or green, whence P_{ij} , P_{ij} , P_{ij} .

קרק (c. קרֹיִם) m. green herbage, greens, herbs בּן בּלָבָן garden of herbs Deut. 11, 10; בְּלָבָן a portion of herbs (vegetables) Pr 15,17; יְרָק יַרְק green herb Is.37,27.

קריינק עשיב m. greenness of herbs (i. e. every green herb) Gen.1,30; of the verdure of trees Ex.10,15.

יָרְקְלוֹן (from יְרָבְים prop. greenness, hence: paleness יְרָבְּלוֹן and all faces are turned into paleness Jer.30,6; of grain: withering Deut.28,22 (Eng. Bible: mildew).

under יְבִי הַנּרְקוֹן. פוים , פֵי הנּרָקוֹן יִרְקוֹן

ירְקְעָם 'pr. n. a city in Judah 1Chr. 2,44.

קבק (redup. from יְבָיָן; pl. f. חוֹים מוֹים adj. greenish, yellowish Lev.13,49; 14,37; as a n.: yellowness יְבִיקְבַק חָרוּץ with a yellowness of gold Ps.68,14.

frequently means to enjoy the greatest prosperity and happiness Ps. 25, 13; 37, 22; הוא יַשָּׁמִיר אָת־ -he will de הַנּוֹיָם הָאָלֶה... וִירִשִּׁקם stroy these nations... and thou shalt possess them Deut. 31, 3; and shouldest thou וַאַתַּה תִירָשֵׁנוּ possess it? Jud.11,23; pt. יוֹרָשׁ Mic. 1,15 a. Jer.8,10 possessor, conqueror; יוֹרֵשׁ צֵּצֶר the possessor of dominion Jud.18,7 (others: hereditary ruler).— 2) to dispossess, to take away, to rob, to impoverish, with accus.: וַשְׁפַחָה כִּי־תִירַשׁ and when a handmaid dispossesseth her mistress Pr.30,24; have ye called הַלְיַרִשֵּׁנוּ קְרָאתֶם לְנוּ us to rob (or: impoverish) us? Jud.14,15. — 3) to inherit, to receive an inheritance, to succeed, with accus.: וְיָרֵשׁ אֹתָה and he shall inherit it Num.27,11; וָהָנֶה and, lo, one born בֶּן־בֵּיתִי יוֹרֵשׁ אֹתִי in my house is mine heir (i. e. will succeed me) Gen.15,3.

Niph נוֹרֵשׁ (fut. שׁ) prop. to be dispossessed, hence: to become poor אַרְהָּעָהָה שָּוָה בָּן תַּוְרָשׁ love not sleep, lest thou come to poverty Pr.20,13 (comp. רוֹשׁ).

Pi. אָבוּ (fut. בּיבּיבּי) to seize, to possess; only fig. of the locust: בְּלִרעִּיְהְ וּפְרִי צִּרְטְתָּהְ יִיְרִשׁ הַאִּיְצֵל all thy trees and fruit of thy land shall the locust seize Deut.28,42 (Eng. Bible: shall the locust consume).

Hiph. הוֹרִישׁ (fut. יוֹרִישׁ, ap.

נְיְוֹרָשׁ; pt. מוֹרִישׁ; inf. הוֹרֵשׁ, ו (הוֹרִישׁ) 1) with a double accus.: to make possess, to give to possess, to give in possession אָת אַשֶּׁר יוֹרִישָּׁהְ כְּמוֹשׁ אֶּלֹהָיוּ that which Chemosh thy god giveth thee to possess Jud.11,24; fig. יָתוֹרִישֵׁנִי 'i and makest me possess עוֹנוֹת נְעוֹרֵי (i. e. imputest to me) the iniquities of my youth Jb:13,26; with 5 of the person: to leave for an and והוֹרַשָּׁחָם לְבָנִיכָם and that ye may leave it for an inheritance to your children Ezr. 9,12.- 2) to take possession of, to seize upon וָהורַשָּהָם אָת הַעִיר and ye shall seize upon the city Jos.8,7.— 3) to dispossess, to drive out, to cast out אוֹרִישׁ גּוֹיָם מְפַּגָיִךּ I will drive out the nations before thee Ex.34,24; fig. of illgotten wealth: מָבַמָנוֹ יוֹרָישִׁנוּ אָל God shall drive (cast) it out of his belly Jb.20,15.— 4) to carry away, to destroy אַכַּנוּ בַדֶּבֶר וִאוֹרָשֵנוּ 1 will smite them with the pestilence, and destroy (Eng. Bible: disinherit)themNum.14,12; חורישמי my hand shall destroy them יַדִי Ex.15,9.

יֵרְשְׁה f. possession Num. 24, 18 (בְּשְׁה.).

יָרְשָּה לְּעִשָּׁוּ I) possession יָרְשָּה לְּעִשָּׁוּ I have given mount Seir unto Esau for a possession Deut.2,5; וַשַּׁבְּהֶם לְאָרֶץ then ye shall return unto the land of your possession Jos.

1,15.— 2) inheritance בְּלְּהְ מִשְּׁפֵּם the right of inheritance is thine Jer.32,8.

עיי (־שֵׁיֵי) prop. being, existence (from ישה), hence: 1) as a n.: substance, estential possession to cause those לֲהַנְחִיל אֹהַבַי וֵשׁ that love me to inherit substance Pr.8, 21.— 2) as adv.: there is (opposite to אין there is not) שוֹשׁרבָה עֵין אָם־אַין whether there be wood therein, or not Num.13, 20; in a strengthened form: 🚓 it certainly is 2K. 10, 15; pleonastically אין ייש Ps.135,17 and און Jb 9,33 for און there is not; with 기양화: some, others there were who וֵשׁ אֲשֶׁר אֹמְרִים said, i. e. some said Neh.5,2. b) sometimes וַשׁ אֲשֶׁר וִהְוֶה הָעֲנָן sometimes the cloud was Num.9,20.-3) as a verb in the 3rd person: is, it is וֵיִשׁ יִיְ עִבְּעוֹ and the Lord is with us Jud.6,13; אָם־יָשׁ אָת if it is in your mind (if it be your mind) Gen.23,8; with sf. לָשָׁבֶ thou art, וַשְׁנֵי he is, בַּשֶּׁבֶּ a. אַשֶּׁר וָשִׁנוֹ פֿה you are: אַשַּׁר וָשְׁנָוֹ who is here Deut.29,14; sometimes with sf. in the sense of an adv. נְשָׁנוֹ עַם אָחָר there is a certain people Est.3,8; suffixed form sometimes used with participles to emphasize the action: אָם־נֶשָׁכֶם עשים חַמַר if ye really are dealing kindly Gen.24,49; הַוִשְׁבֶּם אֹהַבִּים whether ye really love the Lord Deut.13,4.— 4) with 5: there

is to any one, to have אָשׁ לִי תִּקְנִי there is to me hope, i. e. I have hope R.1,12; אָב וְבִּן אָב וְבִּן we have an old father Gen.44,20; שִּבְּי לְּשִׁי אָל הַמְּעֶר וְשׁׁד בְּפָּרְ-בְּיִהְ אֶל הַפָּעָר מול לוב בּר-בְּרָ אֶל הַפָּעָר מול בפר-בְרָ אֶל הַפָּעָר thou to speak to the king? 2K. 4,13 (Eng. Bible: wouldest thou be spoken for to the king?).

ישׁב (fut. ישׁב , ap. בּשׁׁיַב; pt. יושָׁב , ישָׁב , poet. ישָׁב Ps. 123, 1. pl. יוֹשָׁבִים , c. יוֹשָׁבִי , f. וֹשָׁבָּה Neh.3,8, אָבֶעֶיי, הְשֶׁבֶּעי, הְאָבֶעִי Jer. 22,23 Ktib ישַבְתָּי , pl. יוֹשָבוֹת , ישָׁבוֹת; imp. שָׁבָּה, שָׁבָּ ; inf. יַשָּׁבוֹת; verb. n. אָשֶׁבֶּת, sf. שְׁבָתִּי (שְׁבָתִּי) to sit, to take a seat, to be seated; with לימִין on, upon Ex.17,12; with לִימָין to sit at one's right hand Ps.110,1; ol judges: בָּי שַׁבָּה וָשִׁבוּ בָסָאוֹת בּטְשְׁבָּע for there they sat on thrones of justice Ps.122,5 (others: for there are set thrones for judgment); of God as ruler of the world: נַשַּבָתַ לִבָפַא שוֹפַט צֶדֶק thou satest in the throne as a righteous judge Ps.9,5; hence of God also he that sitteth enthroned ישֶׁב רָדָם of old Ps.55,20.- 2) to tarry, to wait אַנֹכִי אָשֵׁב עַר שׁוּבֶך I will tarry (wait) until thou come again Jud.6,18; with יובוי for אבוי tarry ye here for us Ex. לַנוּ בַוַה בּנִים הַשָּׁבִי לִי ;thou shalt wait for me many days in the עַל דּרָכִים וָשַׁבִּתִּ לַהֶם in the ways hast thou sat (waited) for them Jer.3.2.- 3) to stay, to abide.

to dwell שָׁבָה עִבְּדִי abide with me Gen.29,19; בְּיִישְׁבוּ אַחִים יַחְדָּוֹ if brethren dwell together Dent.25,5; pt. ישֵׁר dweller, inhabitant Gen. 25,27; Is.5,3.— 4) to he inhabited 25,27; Is.5,3.— 4) to he inhabited and not inhabited Jer.17,6; יִישְׁרָה וֹלְאֹ חָשֵׁר בּוֹאַת יִעִייְם and this city shall be inhabited for ever v. 25; אוו בּוֹאַת יִּעִיבְּי בְּיִאַת יִּעִיבְּי בְּיִאַר בְּיִאַת יִּעִיבְּי it shall not he inhabited for ever Is.13,20.

Niph. נוֹשֶׁב, (pt. נוֹשֶׁב, f. נוֹשֶׁב, לוֹשֶׁב, ה' נוֹשֶׁב, ה' (נוֹשֶׁבֶּה ה') to be inhabited הַעְרִים and the cities shall be inhabited Ez.56,10; אָרֶץ נוֹשֶׁבֶּה aland inhabited Ex.16,35.

Pi. פִּירוֹתִיהָם to set וְשִׁבּוּ מִירוֹתִיהָם and they shall set their pal aces in thee Ez.25,4.

Hiph. וֹשִׁיב (fut. יוֹשִׁיב ; pt. מוֹשִּׁיב ; inf. מוֹשִּׁיב ; inf. בוֹשִּׁיב נִי עַל א בוֹשִּׁיב נִי עַל בְּיִשְׁבְּיִי עַל and he set me on the throne of David 1K.2,24; בְּמַחְשַׁבְּיִם he hath set me in dark places Lam,3,6; בּאָבְרִיב בְּיִבְּרָ בְּאָבְיִים נְשָׁבְּיִם in will yet make thee to dwell in tabernacles Hos.12,10; יוֹשִיב וֹשִׁים and they shall make the desolate cities inhabited 1s.54,3.—2) to take, to marry בְּיִינִר הוֹשִׁיב that had taken (prop. settled) strange wives Ezr.10,18.

Hoph. הושׁב 1) to be placed or settled דְּהְשָׁרֶץ בְּהָבְּכְּם בְּקְרֶב הָאָרֶץ so that ye may be placed alone (others: that we may be left alone)

in the midst of the land Is.5,8.— 2) to be inhabited הָאמֶר לִירוּשָׁלִם שׁר who saith to Jerusalem, Thou shalt be inhabited Is.44,26.

יַשְׁבִאָּב pr. n. m.

ישׁב בּשׁבֶּר pr. n. a warrior of David 28.23,8 = ישָׁב ווֹלְיבָרָם 1Chr.11,11.

יִשְׁבּוּ בְּוֹכ (Kri יִשְׁבִּי) pr. n. 2S. 21,16.

חבשי pr. n. m.

יַשְׁבִי לֶּחֶבֶּר לֶּחֶבֶּר pr. n. m. 1Chr.4,22.

בּישֶׂב אָרֶי pr. n. m. 1) a person mentioned in 1Chr.11,11=ישֶׁב בַּשֶּׂבֶּה.
2) another person 1Chr.27,2.

רְשָׁבְּק pr. n. son of Abraham by Keturah Gen.25,2.

הַבְּקְשָׁיִבְּי pr. n. m. 1Chr.25,4.

ישה (בישה) to he strong, firm, hence: to be, to exist: derivatives: און מון and הוּשִיה.

יישוב (ה. 1) son of Issachar Num. 26,24 = יים Gen.46,13 a. יים 1Chr. 7,1.—2) another person Ezr.10,29. יים pr. n. son of Asher Gen.46,17.

ישוֹתְיָה pr. n. m.

יְיֵּשְׁיֵעֵ (n. 1) בּיִי יְּיִשְׁיִעְ the son of Nun, successor of Moses Neh.8, 17.— 2) high priest mentioned in Ezr.2,2 and several other persons.— 3) a place in Judah Neh. 11,26.

ישוּעָהי (c. ישׁוּעָהי, sf. ישׁוּעָהי; pj

ישועה (ישועה f. help, deliverance, salvation, welfare יַּיְיַ הַיְשׁוּעָה salvation belongeth unto the Lord Ps. 3,9; שׁוּעָה וְשׁוּעָה וְשִׁי the salvation of the Lord Ex.14,13; voet. מַרְבָּנְיִךְּ יְשׁוּעָה (upon) thy chariots of salvation Hab. 3, 8; ישׁוּעָה בַּרְבַנְשְׁה אֶּבֶיְ וְשׁוּעָה בַּרְבַנְשְׁה אֶּבֶי שׁוּעָה וּשִׁיִּתְה יִשְּׁיִתְה אֶּבֶי שִׁיִּתְה יִשְּׁיִתְה אֶבֶי שִׁיִּתְה שִּׁרִבְּנְשְׁה אֶּבֶי שִׁה אָבֶי we have not wrought any deliverance in the land Is.26,18.

ישׁח acc. Stb. to bend, to shrink (akin to שְּׁוֹחַ); others: to be empty, whence שוּחָה.

בְישׁיָ to be stretched (Kal not used).

Hiph. שִׁישִׁים (fut. יוֹשִׁים, ap.
שִייָּב) to stretch, to extend Est.
4,11; 5,2.

ישֵׁי pr. n. father of David 18.16,1 = אִישֵׁי 1Chr.2,13.

ישוב see ישיב

חַלְשׁיַר pr. n. m.

ישימאל pr. n. m.

(from יִשִׁם m. desert, wilderness יִלִּי יָשׁׁם the howling of the wilderness Deut.32,10.

יַשְּׁיכְוֶת Ktib Ps.55,16 for יַשְּׁיכְוֶת יַשָּׁיא בָּוֶת

(see אַשְּׁ Hiph.); acc. others = ישִׁימוֹת desolation, destruction.

תישימות f. pl. desolation, destruction; only in pr. n. בית הַיִּשִימוֹת, which see under הַיָּב.

אַנישׁי m. old man, aged man בַּם שָּׁב אַר יָשִׁישׁ בָּנוֹ both the greyheaded and very aged are among us Jb. 15,10; pl. יָשִׁישִׁים 12,12.

יִשִׁישֵׁי pr. n. m.

יַשְׁם (בּישֵׁם ; fut. מְישֵׁם a. יַשֵּׁם , f.

בּישֵּׁם to be waste, desolate, deserted אָבְּים לֹא הַשְּׁם and that the land be not desolate Gen.47, וּיָהְרָבְיה וְהַבְּמוֹת הִישְּׁמְנָה זְּיִה נָּוֹלְיה הִישְׁמְנָה זְּיִה the cities shall be laid in ruins, and the hlgh places shall be desolate Ez.6,6.

Hiph. הַשִּׁים (fut. בְשָׁים) to make waste (generally refered to שַבָּים. which see).—וַנַשִּׁים Num.21,30 acc. some from יַשַׁיַם or יַשַּׁים (we have laid them waste); acc. others from הַשָּׁיַ, which see.

בְּיֵלְים (same as שׁנוֹ ; fut. מָיַם, ap. מּנְישָׁם בּאָרוֹן) to put, to place; impersonally: יַישָׁם בַּאָרוֹן and they put him (he was put) in a coffin Gen. 50,26.— יַישָּׁם £אָרוֹן (Hoph, of בּאָרוֹן).

אַטְעִי pr. n. m.

איל אין אין אין (איין אין אין ' pr. n. 1) son of Abraham by Hagar, the ancestor of many Arabian tribes Gen.25,12; gent. pl. בים, an Arabian people whose territory extended from Egypt to Assyria Gen.25,18 etc.—2) the slayer of Gedaliah Jer.41, 2.—3) several other persons 1Chr.8,38 etc.

יִשְׁבַשְיָה pr. n. m. 1Chr.12,4. יִשְׁבַשְיָרְקּר pr. n. m. 1Chr.27,19. יִשְׁבַוּרְיִי pr. n. m.

ן יַשַׁן (fut. יִשַׁן , זִישַׁן; inf. יָשַׁן) אָישׁן; to sleep, to be asleep, to fall asleep אַשְׁכָּבָה וָאִישַׁן I will lay me down and sleep Ps.4,9; fig. to be inactive, hence of God: עוּרַה awake, why sleepest לָפָה תִישַׁן וָיָ thou, O Lord? Ps 44,24; poet. of death: יַשַׁנְתִּי אָז יַנוּחַ לִי I should have slept (i. e. been dead): then had I been at rest Jb.3,13; more fully: וְיַשְׁנוּ שְׁנַת־עוֹלָם that they may sleep a perpetual sleep Jer. lest I sleep פּן־אִישֵׁן הַמַּוֵת lest I the sleep of death Ps.13,4.- 2) to linger, to tarry, to remain long in the same condition, whence

וְיָשֶׁן (f. מָשָׁנָה) adj. old; of grain: וְיָשָׁן and ye shall bring forth the old because of the new Lev.26,10; בַּבְּרֵבְה הַוְשָּבָה the old pool Is.22,11.

אַשְׁיֵ (Ar. אַשׁיִ) prop. to be wide, hence: to be free, fortunate (Kal not used).

Hiph. יְהוֹשְׁיעַ, יוֹשְׁיעַ, יוֹשְׁיעַ, יוֹשְׁיעַ, יוֹשְׁיעַ, יוֹשְׁיעַ, מַּוְשִׁיעַ; pt. מוֹשִׁיעַ; imp. הוֹשֵׁע , הוֹשֵּע, לַהְיּתָּה ; to save, to deliver וְאָתְר הוֹשִׁיעַ and the afflicted people thou wilt save 2S.22,28;

thou savest me from violence 22,3; with י: to help, to give aid יוֹשִׁיעַ לְבְנֵי אֶבְיוֹן he shall give help to the children of the needy Ps.72,4; אָבִיוֹן he ineedy Ps.72,4; אַבְיוֹן מוֹשִׁיעַ לְבּנִי אֶבְיוֹן and there was none to aid her Deut. 22,27; a peculiar expression: יְדִי mine own hand hath saved me, i. e. I have conquered without anybody's aid Jud.7,2; in the same sense also with יְבִין or יְבִיוֹן (comp. Ps.98,1 a. Is.63,5); pt. as n.: saviour, with sf. יְבִיּעִי 2S. 22,3.

אַבוֹ (פּלִּרְים שָּׂנְבוֹ (שֵּׁיִי 1) safety אַבּין (פּלּרִים שָּׂנְבוֹ יָשֵׁעִ 1) and those which mourn may be exalted in safety Jb. 5, 11 (Fuerst: and the gloomy are strong in freedom); אַשִּׁית בְּיִשֵּׁע יְפִּיחַ לוֹ will set him in safety (Fuerst: at liberty) from him that puffeth at him Ps.12,6.—2) salvatiou, prosperity אָבּייִ לְשָׁעִי עַשֶּׁיִל thou wentest forth for the salvation of thy people Hab. 3,13; אַלְהֵי יִשְּׁעִי the God of my salvation Ps.18,47.

ישעי pr. n. m.

ישׁבְיהוּ pr. n. 1) the famous prophet Isaiah 2K.19,20; Is.1,1.— 2) name of several other persons 1Chr.25,3; Ezr.8,7 (שַּׁעַיה), etc.

קשי to be hard, to be firm.
אַרְייִ or יְשְׁבָּר m. jasper (a very hard precious stone) Ex.28,20.
אַרָּייִי pr. n. m.

] pr. n. m.

יַשֵּׁר (fut. יִשֹּׁר, once יִשֹּׁר וֹשֵׁר 18.6,12)

1) to go straight יַשַּׁר וַיִּשַּׂרְהַ הַפְּרוֹת 1) to go straight בַּבָּיהָ הַ בַּיּבְיהָ הַ 1) to go straight בַּבָּיהָ הַ 1) to be morally if or וְיִשְּׁרְהָ 10.— 2) to be morally straight, upright, right יִשְׁיִרְהָ his soul is not upright in him Hab.2,4; with בַּּשִׁינֵי to seem good, to please well הַּעִּינִי הַיִּשְׁרָ she pleaseth me well Jud.14,3; impersonally: אַּרַיִּי יִשֵּׁר בְּעִינִי הְאָלְהִים peradventure it will please God Num.23,27.

Pi. יַשֵּׁר (fut. יַשֵּׁר, once וַיַּשְׁר 2Chr.32,30 for וַיַּשָׁר יַ 2Chr.32,30 for וַיַּשָׁר יַ יָּנָי 1) to make straight, to make even make straight יַשְׁרוּ בַּ<u>עַר</u>ְבָה מָסְלָה in the desert a highway Is.40,3; and I will make the והרורים אישר uneven places straight Is.45,2; of moral conduct: וָהוֹא יַנַשֵּׁר אֹרַחֹתֶּיךְ and he shall make straight thy paths Pr.3,6; as adv.: אִישׁ תִּבוּנָה a man of understanding יֵישֶּׁר-דְבֶת walketh straight (i. e. uprightly) Pr.15,21. — 2) to direct or lead, as an aqueduct 2Chr.32,30; poet. of the thunder: תַּקַל־הַשְּׁבֵוֹם וִשְׁרָהוּ he directeth it under the whole heaven Jb. 37, 3. - 3) to esteem right, to approve עַל־בָּן בַּל therefore do I es-פקורי כל ישַרחִי teem all thy precepts in all things as right Ps.119,128.

Pu. שְׁרְ (pt. מְלְשֶׁר) to be made even, to be fitted יְצָּהָה זָדָב מְיָשֶׁר v and covered them with

gold fitted upon the carved work 1K.6,35.

Hiph. רִישִׁר a. הוֹשִׁר (fut. יִישִּׁר יִישִׁר (fut. יִישָּׁר) 1) to make straight or even הַיִּשֵּר לְפְנֵי הַּרְבָּר make thy way straight before my face Ps. 5,9.— 2) to keep a straight direction יִישִׁירוֹ נְנְבָּךְ לְנַבַח יַבִּיטוֹ וְעַפְּעַפִּיְר וְנִישִׁירוֹ נָנְבָּךְ וֹבִיטוֹ וְעַפְּעַפִּירוֹ נְנְבָּדְּרְ וֹנִישִׁירוֹ נָנְבָּדְּרְ let thine eyes look right forward, and let thine eyelids keep a straight direction before thee Pr.4,25.

רַשַּׁיַן (c. ישִׁיִן; pl. ישִׁיִּין, c. ישִׂיִן; f. יִשְּׁרָה, pl. יִשְׁרוֹת (יִשְׁרוֹת adj. 1) straight, even וְרַגְלֵיהֶם רָגֶל וְשְׁרָה and their feet were straight Ez.1,7; בּוֹבֵּיהֶם ישָׁרוֹת אִשָּׁה אֵל־אַחוֹתָה their wings straight, the one toward the other v. 23; אוֹלִיכִם ... בַּדֶּרֶךְ וְשָׁר will cause them to walk in a straight way Jer.31; fig. prosperous לַבַּקִשׁ to request from מָבֶּנוּ דָּרֶךְ יְשְּׁרָה him (God) a prosperous journey Ezr.8,21. - 2) right, upright, just, righteous הַיִשׁ אָת־לְּבָבְה וְשִׁר is thy heart right? 2K.10,15; מוֹב וְנִשָּׁר good and upright is the Lord Ps.25,8; עַשָּׁח הָאֶלהִים אָת־הָאָבָם יָשָּׁר God hath made man upright Ec. 7,29; ישֶׁר אַתְּה thou hast been upright (honest) 18.29,6; ישרדנו one that is upright in the way Pr.29,26; as a n.: that which is right ישר הַעֵנִיתִי I have perverted that which was right Jb. 33,27; pl. יַשְׁרִים as n.: upright men ישׁמוּ וְשָׁרִים עַל־וֹאת upright men shall be astonished at this Jh.17,8; וִישָׁרִים עִמּוֹ וְעָשָׁה and upright ones with him; thus shall he do Dan.11,17 (others: he shall make peace with him, taking ישַׁרִים in the sense of מֵישָׁרִים, which sec); c. ישׁהֵי־לֶב the upright in heart Ps. 7, 11.— 2) right, good, pleasing (particularly with as it בַּמוֹב וַבַּיָשֶׁר בִּגִינֶיךְ (בּגִינֵי seemeth good and right in thine eyes (unto thee) Jos. 9,25; as a n.: that which is right or pleasing every man אִישׁ הַיָּשֶׁר בָּעִינַיוּ וַעַשֶּׂה did that which was right (pleasing) in his own eyes Jud.17,6.-The word בַּנְשָׁר in בַּנְשָׁר Jos. 10,13 a. 2S.1,18 is difficult; according to Syriac and Arabic versions = מַבָּר הַשִּׁיר the book of poems.

קר pr. n. m.

ישר (sf. ישרי) m. 1) straightness, uprightness, righteousness אַרְחוֹת ושר the paths of uprightness Pr. 2,13; אָבַוּיישֵׁר words of righteousness Jb.6,25; יְלֶבֶּנִיד לְאָדָם וָשְׁרוֹ to show unto man his uprightness 33,23 (Stb.: his duty to be honest).-- 2) that which is proper, due, necessary וַחשָׁן מִינֶר אַך and there is one that withholdeth more than is proper, and still cometh only to want Pr. 11,24.— 3) as adv.: וַבָּתוֹב ישֶׁר דִּבְרֵי and that which was written down uprightly, even words of truth Ec:12,10.

ישְׂרָאֵל pr. n. Israel, the name given

to the patriarch Jacob Gen.32,29; the children of Israel, i. e. the Israelite people Ex.1,1, for which sometimes simply אָרֶץ יִשְׂרָאל 5,2; יִשְׁרָאל the land of Israel, i. e. Palestine 1S.13,19, for which simply יִשְׂרָאל Is.19,24; gent. יִשְׂרָאל an Israelite 2S.17,25, f. יִשְׂרָאלית Lev.24,10.

ישראלף pr. n. m. 1 Chr. 25, 14 = האלף v. 2.

פאלי (c. יְשְׁרָת לֵבֶב יְשְׁרָת (c. יְשְׁרָת יִשְׁרָת יִשְׁרָת uprightness of heart 1K.3,6.

ייירון m. poetical name for the people of Israel Deut.33,5.

ישיש acc. Stb. to shrink, to be wrinkled, hence יָשִישׁיַ.

עישׁיָ (= יַשִּׁישׁיַ m. old man, one greyheaded 2Chr.36,17.

משְׁבֶר (contracted from יְשָּׁשׁבֶר) pr. n. Issachar, the fifth son of Jacob by Leah Gen.30,18, ancestor of the tribe of that name Jos.19,17.

רֵה (אָר (sf. מְחָהוֹן) sign of the accusative case (= Heb. בִּיר נְאָת הֹוֹן בִּית מְנִיתְ בְיִתְהוֹן whom thou hast set Dan 3,12.

בּיְרָבּי Ch. (= Heb. יָתָבּי; pt. pl. m. יְתָבִין; 1) to sit Dan.7,9.— 2) to dwell Ezr.4,17.

Aph. הוֹתֵב to set, to cause to dwell Ezr.4,10.

יתד' to pierce into, to stick in, whence יְתֵּדְּ

יתד (c. יתד; pl. יתדוֹת, c. יתדוֹת m. 1) peg, nail, pin בּיָהֵר הַתִּקוּעָה נַאָּמְן the nail that is fastened in the sure place Is.22,25; the nail (pin) of the יָתַר הָאֹהֶל the tent Jud.4,21.- 2) shovel, spade מָנָהַר תָּהָנָה לָךְּ עַלר<u>ַאַוּנ</u>ָּךְ and thou shalthave a spade upon thy weapon Deut. 23, 14.—3) fig. a fastening, a and וַלָהַת לָנוּ יָהֵד בָּמִקוֹם קַדִשׁוֹ hold to give us a nail (i. e. to fasten us) in his holy place Ezr. 9, 8; poet. as a figure of a ruler: 웹무슨 out of him cometh פַנַה מְבֵּנוּ וַתַר forth the pillar, out of him the nail Zch.10,4.

קוֹם (from יתוֹם; pl. יתוֹם) m. prop. to be forsaken, hence: orphan, one without a father or protector Ex.22,21; Ps.10,18; Jb.6,27, etc.

יתור m. what is espied, sought out (from יתור הרים מראהו what is espied by him on the mountains is his pasture Jb.39,8 (Eng. Bible: the range of the mountains is his pasture).

א יתה Ar. הוֹח to heat with a club, whence הוֹחָה.

יְתִּיר pr. n. a city in the mountains of Judah south of Hebron Jos. 15,46 etc., now called Attir.

יְתִּיךְ Ch. (def. יְתִּירָ adj. exceeding, extraordinary Dan.2,31; 5,14; f. as adv.: very, exceedingly לְתִירָ בּרְיבָרְבּרְיבְיבּרְ exceedingly dreadful Dan. 7,19.

יְתְלְהְר pr. n. a place in Dan Jos. 19,42.

יתם to be alone, forsaken, whence בְּתִּמֹם ... אֵיתָם Ps.19,14 belongs to בּתַם.

יתמה pr. n. m.

יתן Ar. ותן to be constant, to endure, whence אֵיתָן.

יתניאל pr. n. m.

יְתְּבֶּן pr. n. a city in Judah Jos. 15,23.

ל בות (בית ה) to knot, to bind.— 2) to stretch, to extend (Kal not used). Niph. נוֹתַר (fut. וְנָתָר, ap. יְנָתָר; pt. נוֹתָרָת, pl. נוֹתָרָים, f. נוֹתָרָת pl.נוֹתָרוֹת) to remain, to be left; of persons: וַאַנִי נוֹתַרָתִי שָׁם and l remained there Dan.10,13; ביוּהַר יעקב and Jacob was left alone לבדו Gen.32,25; of things: וַלא־נוֹתַר בָּל and there remained not any בהק green thing Ex.10,15; with D of the thing of which a part remains: אָם יַנְהַר מָבָשַׂר הַמְּלָאִים if ought of the flesh of the consecrations remain Ex.29,34; with בווי : to be left after, i. e. after death בּגֵיהַם אַשֵּר נוֹתְרוּ אַחַרֵיהַם children that were left after them ווֹתָרָת f. נוֹתָר used נוֹתֶרָת וּלִי, f. נוֹתָר as n.: remainder, remnant, rest Ex.29,54; Lev.2,3, etc.; pl. נוֹחָרִים , f. נוֹתַרוֹת remaining, those which remain, rest Gen.30,36; Ex.28,10.

Hiph. יוֹתֵר , יוֹתִיר , יוֹתִיר , יוֹתִיר ; imp. הוֹתֵר ; inf. הוֹתֵר , הוֹתֵר) io let remain, to leave. to spare,

to preserve בָּל־פָּרִי הָגֵץ אֲשֶׁר הוֹתִיל all the fruit of the trees which the bail had left Ex.10,15; unless לּוּלֵי יָיָ ... הוֹתִיר לָנוּ שַׂרִיד the Lord... had left unto us a וָהוֹתַרָתִּי בָּהִיוֹת לָבֶם remnant ls.1,9; yet will l leave פּלִימֵי חַרֶב בַּנּוֹיִם a remnant that ye may have some that shall escape the sword among the nations Ez.6,8; הוֹתָר preserve thou those בְּנֵי תִמוּתְה that are appointed to die Ps.79, 11.— 2) to have more than enough, to leave in abundance אַבוֹל וִשַּׂבוֹעַ there hath been enough to [הוֹתֵר eat, and to leave in abundance 2Chr.31,10; tr. to give abundance וְהוֹתִירָה וְיָ שֶׁלֹהֶיה בְּכֹל פַעֲשָׂה יָבֶה and the Lord thy God shall give thee abundance in every work of thy hand Deut. 30, 9. — 3) to be more than another, to excel, to have preference over אל־תוֹתר thou shalt not excel Gen. 49,4. -For יַהֵר Pr. 12, 26 see הור.

יָהָר a. יְהָר prop. pt. of יְהָר nence:

1) m. rest, remainder יְּהָר m. rest, remainder יְּהָר m. rest, remainder יְּהָר m. and the rest we have destroyed 1S. 15, 15; also: pre-eminence, advantage, gain שַּׁה־יִּהְר what advantage hath the wise over the fool? Ec. 6,8 (Eng. Bible: what hath the wise more than the fool). — 2) adv. over, too much, more אַל־ adv. over, too much, more wise Ec.7,16; אַלְיִבְּר הַבְּבְּרָתְר make not thyself over wise Ec.7,16; אַל and why was I then more

wise? 2,15; מְהַמֶּה and more than these 12,12.

וַתֵּר I. (from יַתַר 1; sf. יְחָרִי, יְהַרָּם; pl. יְתַרִים) m. 1) rope, cord, thread Jud.16,7; fig. בָּם וָתָרָם their thread of life is torn in them Jb. 4,21. — 2) string of a bow قائلة they make ready their שַל־נָתָר they arrow upon the string Ps.11,2.— 3) rein וֹתְרֵי פָתַּח he hath let loose my rein (others: my cord) Jb.30,11. וֹתֵר II. (from יָתֵר 2; once וַתָּר Is. 56, 12; sf. וְתְבֶּם 1) remainder, remnant, rest יֶהֶר שָׁנוֹתָי the remainder of my years 1s. 38. 10; נְתֶר דְּבְרֵי שִׁלֹמה the rest of the acts of Solomon 1K.11,41; וַהַר דְאַרְבָּה that which is left by the locust Jo.1,4; ווָהָרֶם אָבְלָה אָשׁ but the remnant of them the fire consumeth Jb. 22, 20; וַהְנִיחוּ וַתְרַם and they leave the rest לעורקיהם of their substance to their babes Ps.17,14.— 2) preference, excelthe excel וָהֶר שְׂאֵת וַנֶהֶר עֲוֹ the excellence of dignity, and the excellence of power Gen 49,3; לא־נָאוַה excellent speech לְנָבָּל שִׂפַת וָהֶר becometh not a fool Pr.17,7; as adv:exceedingly, very וַתְּנַבַל־יַנְתָר which became exceedingly great

Dan.8,9; על־נֶתֶר plentifully, abundantly Ps.31,24; בְּרוֹל וֵתֶר מְאֹר much more abundant Is.56,12.

יְהֶרְ III. pr. n. 1) = יְהֶרְ, which see.— 2) son of Gideon Jud.8,20.—
3) a person mentioned in 1K.2,5
= יְהָרְ 2S.17,25.— 4) a person mentioned in 1Chr.7,38 (= יִהְרָּרָ

יתְרָא iII. 3.

יְתְרָה f. abundance, riches Is.15,7; c. הַתְּל Jer.48,36.

יתרן pr. n. father-in-law of Moses Ex.1,3 = יתרן 4,18.

תורון (הבילות m. 1) preference, advantage ni יְתְרוֹן לַחְרָמָה מוֹן הַמָּבְּלוֹת wisdom hath the advantage over folly Ec.2,13.— 2) profit, gain מֵבּייִתְרוֹן what profit hath a man? Ec.1,3.

יהרעם pr. n. m.

יהָנֶת (from יְהָנֶת f. prop. what is redundant, hence: lobe of the liver; fully יֹהֶנֶת עַלְ־הַבְּבָּר Lev. 3,4, הַבָּבָר בּבָּר 9,10, also יֹהֶנֶת בּבּר Ex.29,22.

יְתֵת pr. n. Edomite prince Gen. 36,40.

5, final form 7, the eleventh letter of the alphabet, called Kaph 7≥ hollow or palm of the hand, because of its original similarity

to that form; as a numeral 3=20, 7=500.

לְּכִּלְעֵם, כִּּלְבַר sheva בְּ, as כִּלְעַם, פּּלְבַר etc.: combined with the def. art, בָּהַיוֹם בַּיוֹם , כָּהַדְּבָר בַּדַבְּר as כָּהַיוֹם בַּיוֹם , כָּהַדְּבָר etc.; hefore monsyllables 2, as בוֹאת, פוֹאת only once בַּוֹאת, בַּוֹה , בַּוֹה Gen.45,23 and in בַּעַל Ps.119,14; so also before the personal suffixes בֶּבֶּים, בְּהֶנָה , בְּהָבָי with the particle שׁ either בָּמוֹבֶם, בָּמוֹ אָ as, בְּמוֹבֶם or בֻ. when that particle כְּבוֹיהֶם is accented , as בַּמְוֹנִי הַ, בַּמְוֹנִי etc.) adv. a. prep 1) as, like 지구 clear as the sun Cant.6,10; and in the night ובלולה והי כגנב he is as a thief Jb.24,14; לָבָחוֹן as gold is tried Zch. ווֹא פֿרָבָר הַנָּרוֹל הַוָּה like this great thing Deut.4,32; הַּנְמִצֶּא בָּוֶה הַנִּמְצָא שיא can we find a man like this man ? Gen.41,38; hence בַּאַלֶּה , בַּגַּי פי שָׁפַע בָּוֹאַת סִי רָאָה בַּאָלֵה such סִי שָׁפַע who hath heard such a thing? who hath seen such things? Is. 66,8; also בְּוָה, thus, so Jud. 18,4; 2S.17,15; ⊃ ...⊃ as... so, as well... as (where two things are as the פַּחַשָּאת בָּאָשֶם sin-offering so the trespass-ofas לָכֶם לַגַּר יִהְיָה ,rering Lev.7,7 ye are, so shall the stranger be as כָּבַחִי אָז וּכְבַחִי עַתַּה;מעַתּה as my strength was then, so is my strength now Jos. 14, 11; sometimes inverted: so... as בַּמוֹך so thou, as Pharaoh Gen. 44,18; (Eng. Bible: thou art even as Pharaoh); פֿגּר פָאָורָח as well the stranger, as the native Lev. 24,16; more fully בי... בו Ps.127,4.— 2) according to, after אִישׁ כִּלְבָבוּ a man after his own heart 1S.

13,14; וְנְּמְלֵנִי וְיֵ כְּצְרָקִי the Lord rewarded me according to my righteousness Ps.18,21; לָּרָבָּם בֵּן according as they were בוֹאוֹילִי increased, they sinned against me Hos.4,7.— 3) about, nearly about four hun- בַּאַרַבַע מָאוֹת אִישׁ dred men 1K.22,6; בַּרֵךְ יוֹם about a day's journey Num.11,31; בַּחַצֹּת about midnight Ex.11,4; about this time tomorrow Ex.9,18; בָּנֶת מָנָחַת צֶּרֶב about the time of the evening oblation Dan.9,21; hence בָּרֶנֵע in a moment Num.16,21; בַּלְעַם but a little Ps 2,12; also: almost בָּמָעַמ my steps had almost נְטֵיוּ רַוּלֵי slipped Ps 73,2.— Before a verb. n. אָ signifies: a) as בְּנוֹעַ עַצִי־וַעַר as the trees of the wood are moved וs.7,2. b) as if בְּדָנִיף יִשְבֶט אָת־מָדִיםְיו as if the rod should swing about those who lift it up ls.10,15. c) as, when נִיּצְעַל ... נִיּצְעַל when Esau heard... he cried Gen. 27,34; sometimes in this sense with a pt. וַיִהִי בָּמִשִּׁיב יַדוֹ and it came to pass as (when) he drew back his hand Gen. 38,29. — Joined to אָשֶׁר, אֲ gives that word the following significations: a) as one who בַּאֲשֶׁר אֲבַלִּים וַנַחֲם as one that comforteth the mourners Jb.29,25. b) according as בַּאֲשֶׁר תּאֹמָרוּ אֲלַי according as ye shall say to me Gen.34,12. c) as, like as בַּאַשֶּר צְוָה as God had commanded אתוֹ אַלהִים him Gen.7,9; בַּאַשֶּׁר בָּרָאשׁנָה as at the first Jos. 8,16. d) as if, as

though בַּאַשֶּׁר לֹא הַיִּיתִי אֶּהְנֶה I should be as though I had never been Jb. 10,19. e) for, because שָּׁבְּי מְרִיתָם בָּּן for ye rebelled against my commandment Num. 27,14. f) as soon as בַּאַשֶּׁר בְּרָב אֶּל בְּרָב מָּל מָב מַבְּרַתְּם בַּּעַב מַבְּרַתְּם בַּּעַב מַבְּרַתְּם בַּּעַב מַבְּרַתְּם בּּעַב מַבְּרַתְּם בּּעַב מַבְּרַתְּי אַבְּרָתִי אַבְּרָתִי אַבְּרָתִי אַבְּרָתִי אַבְּרָתִי אַבְּרָתִי אַבְּרָתִי אַבְרָתִי אַבְּרָתִי מַּב מַּשְּב שִּב בּאַשֶּׁר מַב בַּאַשֶּׁר מַב בּאַשֶּׁר מַב בּאַשֶּׁר מַבְּרַתִּי אַבְרָתִי אַבְרָתִי אַבְרָתִי אַבְרָתִי בּאַב when I perish, l perish Est.4,16. בְּאַשֶּׁר... בַּן מַב אַב בּאַב, so Num.2,17: ls.31,4, etc.

בּרָ Ch. adv. (same as Heb.) 1) as, like Dan.7,9; בּרְנָה such thing Dan. 2,10 (= Heb. הבוֹלָה 2) about, nearly Dan.6,1.— יוֹלָה see יִּדְ

נפּוֹאַכִים (fut. בְּאַב: pt. בּאָב, pl. בְּאַב to have pain, to be sore, to suffer נְאָנִי עָנִי לְּנִי וְנִאָּב וֹאָנִי עָנִי וְנִאָּב בּאָנִים but I am poor and suffering Ps.69,30; שווא בּאַנ they were sore Gen.34,25.

Hiph. הָבְאִיב (fut. הָבָאִיב , pl. 2 הָבָאִיב ; pf. הָבָאִיב ; inf. הַבָּאִיב ; pf. בּבְאִיב ; inf. הַבָּאִיב הַשׁב י הַבְּאִיב וֹנְיִחְבָּשׁ he woundeth and bindeth up Jb.5,18; אַבָּי לֹא אַנִי לֹא I have not made him sad Ez.13,22; הַבְּאַרְהִיי p a painful thorn 28,24; fig. to spoil, to mar, to destroy וְבֹלְיִם הַבְּאַבְּה הַמּוֹבְה הַבּאָבוּ and ye shall mar every good field with stones 2K.3,19.

בּאָב (sf. בְּאָב) m. pain, suffering, sorrow בְּאָב לֵב sorrow of heart Is.65,14; פָאָב desperate sorrow 17,11. קּבְּהָה (akin to בְּבָּה) prop. to be weak, hence: to be bowd down (Kal not used).

Niph. נְּבְאָה (pt. נְבְאָה, c. נְבְאָה) to be bowed down, broken, grieved Dan.11,30; בְּבָּא the broken in heart Ps.109,16.

Hiph. הַּכְאָה (inf. הַבְּאוֹת) to break, to grieve Ez.13,22.

מולְבָּאִים adj. only pl. בְּאִים troubled, wretched Ps.10,10 Kri (acc. Ktib מוֹלְבָה ; see תוֹלְבָּאִים;

לְאַר to pierce; only *pret. pl.* בְּאַר Ps.22,17 for בְּאֵר (בּרוֹ בָּרוֹ בָּרוֹ).

see under בַּאִשֵׁרְ

וּבָּבָר Is.24, בָּבָר Once בָּבָר (3 f. מְבָרָה יֹּ, 20; fut. コユン:; inf. ゴユシ) prop. to become thick, hence: 1) to be heavy, weighty מָחוֹל וַמִּים וָכְבָּר it would be heavier than the sand of the sea Jb.6,3; with שַׁל: a) to be heavy upon Ps.32,4; Is.24,20. b) to be burdensome Neh.5,18; 2S. 13,25; with אַל: to be heavy against 1S.31,3.— 2) to be dull לא בַרָבה חַוְנוֹ מִשְּׁמִעַ neither is his ear too heavy (i. e. dull) for hearing Is. 59,1; of the eyes: to become dim the eyes of עִינִי וִשִּׂרָאֵל בַּבְּרוּ מִוּכָּן Israel were dim for age Gen.48, 10; of the heart: to be hardened and the heart of ניכבר לב פרעה Pharaoh was hardened Ex.9,7.— 3) to be important, honored, glorified יָכִבָּדוּ בְּנַיוֹ וְלֹא יֵדְע his sons come to honor, but he knoweth it not Jb.I4,21; בָּרָבַר וָיָ let the

Lord be glorified Is.66,5; וְחָכְבְּרִי מִשְׁרֵם and thou wast very glorious in the midst of the seas Ez.27,25 (others: and thou wast very rich etc.; see def. 4).— 4) to be heavy (in the sense of abundance), to be rich אַבְּרָם בְּהֵר בְּאָרָם בַּהְרָם וְּאַבְרָם בְּהָרָם בַּהְרָם בּהְרָם בּהְרָם בּהְרָם בּהְרָם בּהְרָם בּהְרָם בַּהְרָם בַּהְרָם בַּהְרָם בַּהְרָם בַּהְרָם בְּרָם בַּהְרָם בַּהְרָם בַּהְרָם בַּהְרָם בַּהְרָם בְּרָם בְּרָם בַּהְרָם בְּרָם בַּרְּבְּרָם בַּהְרָם בְּרָם בְּרָּם בְּרָם בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִים בְּרָם בְּרָם בְּרָם בְּרָם בְּרָם בְּרָבְּבְּרָם בְּרָם בְּבְּבְּבְּבְּבְּבְּבְּבְּבְּבְּבָּבְּבְּבָּבְּבְבָּבְּבְּבְּבְּבְּבָּבְּבְּבְּבְּבְּבָּבְּבְּבָּבְּבְּבָּבְּבְּבְּבְּבָּבְבְּבְבּבְּבְבּבּבְּבָּבְבּבּבְּבָּבְבּבּבְבּבּבְּבָּבְב

Niph. וְבָבֶּר (fut. רְבָּבֶּו; pt. רְבָּבָן; , על פַּרִים, c. נְּכְבַּרִים, sf. נְכְבַּרִים a. once נְלָבְּוֹיהֵם Ps. 149,8, pl. f. וְּכְבַּרוֹת; inf. וְהַבָּבוֹן; to be honored, esteemed, glorified, to enjoy honor יָקַרָתָּ בָּעִינֵי נִכְפַּרָתָּ thou hast been precious in my sight, thou hast been esteemed Is.43,4; מָאָבֶּרָדָה בְּפַּרְעה and I will be honored upon Pharaoh Ex.14,4; עַל־ פוני בַל־הַעַם אַבַּבִר before all the people I will be glorified Lev.10,3; enjoy the honor הַבָּבר וַשֵּׁב בְּבֵיתָהְ and ahide at home 2K.14,10 (Stb.: act honorably, decorously); pt. וֹכְבַּר honorable Gen.34,19; pl. f. נְבְבְּרוֹת glorious things Ps.87,3.— 2) to abound בְּאַין מַעְיָנוֹת נִבְבַּהֵי שום when there were no fountains abounding in water Pr.8,24.

 wherefore do ye harden your hearts 1S.6,6.

Pu. אַבֶּ (fut. יְלְבָּר) to be honored, esteemed יְלְבָּר הוֹבַחַת יְלְבָּר and he that regardeth reproof shall be honored Pr.13,18.

Hiph. הַּכְבַּיד (fut. בַּבָּיד, ap. ר בָּבָּד pt. מַבְבָּיר pt. מַבְבָּיר pt. מַבְבָּיר pt. יַבְּבָּד pt. יַבְּבָּד pt. יַבְּבָּד יווי pt. $\Box$, c. הַבְּבָּר (הַבּבְּיר, c) to make heavy עַל־זָקן הָּכָבַּרָתּ עָלֶּךְ כָּאֹר (עַל with עַלָּדָ for the aged hast thou made tny yoke very heavy 1s.47,6; הָּבָבִּירוּ they have made very עַל־הַעָּם heavy for the people Neh.5,15; of the ears: to make dull וְאַוֹנֵיוּ and make [ye] his ears dull Is.6,10; of the heart: to harden and he hardened his נוב בר לבו heart Ex.9,34.— 2) to make numerous וְהָכַבַּרָתִּים וַלֹא יִצְעַרוּ and I will make them numerous, and they shall not be made few in number Jer.30,19 (Eng. Bible: I will also glorify them, and they shall not be small).— 3) to acquire renown or glory וּנְשַׂאַן and thy heart hath לַבֶּךְ לְהַכְבִיר lifted thee up to acquire renown 2Chr.25,19 (Eng. Bible: thine heart lifteth thee up to boast).

Hithp. תְּבַבֶּר (pt. בְּבֵּר () to make oneself many, to be numerous הַּהְבַּבֵּר בַּּאֵלְהָ הִיבְּבָּר בְּאַלְבָּר make thyself many as the cankerworm, make thyself many as the locusts Nah.3,15.—2) to honor oneself, to strive after honor יַּבֶּר לוֹ מִמְּרִבְּבֵּר וַחֲסַר־לְחָם hetter is he that is lightly esteemed

who hath a servant, than he that striveth after honor, and lacketh bread Pr.12,9.

 CC^{T} ים $\mathsf{II.}$ (c. בְּבָרָים $\mathfrak{p}$; pl. בָּבָרָים, c. לְּבְרֵי (בְּבָרֵי) adj. 1) heavy, weighty as a heavy כָּבֶר וָכִבָּרוּ מְהֵּוּנִי burden they are too heavy for me Ps.38,5; hence also: heavy, hard, difficult בַּבַב מְמָהְ הַבַּב this thing is too heavy for thee Ex. עם 18,18.— 2) burdened, laden עַם a people laden with iniquity Is.1,4.— 3) great, numerous םיל בַּבָּד a great army Is.36,2. — 4) heavy, difficult לָבַר פֶּהְ וּכָבַר heavy (i. e. dull) of speech, and heavy of tongue Ex. 4,10; a people of a עַם ... כָּבְרֵי לָשׁוֹן heavy (difficult) tongue Ez.3,5.

אָבָרָי (פָּבִרִי (פָּבִרִי III. (sf. בְּבִרִי) m. the liver Lev. 3,4; fig. בְּבִרי בְּבִרי my liver is poured upon the earth (an expression for great mental suffering) Lam.2,11.

קבר (בְּבוֹר בִּי (בְּבוֹר בִּי (בְּבוֹר בִּי (בְּבוֹר בִּי (בְּבוֹר בִּי (בְּבוֹר בִּי חָבְרָּה מִבּוֹר בִּי an abundance of all precious vessels Nah.2,10.

קבֶּך m. 1) heaviness, weight בָּבֶּר m. 1) heaviness, weight בְּבָּר a stone hath heaviness Pr. 27,3.— 2) multitude, heap בּבָּר בְּבָּר מִשְׁיִם heap of carcasses Nah. 3, 3.— 3) violence of war Is.21,15.— 4) thickening הַבְּר מַשְּׂאָם the thickening of rising smoke 1s.30,27.

קבה (fut. בְּבָה) to go out, to be quenched (of fire or light) Lev.

6,6; Pr.31,18; fig. of wrath 2K.22, 17; לְבוּי בְּבוּ they are quenched as a wick Is.43,17.

Pi. חַבָּב (fut. תַבֶּב'; inf. חֹבַב) te quench, to extinguish (a light) 2Chr.29,7; Is.42,3; fig. of love Cant. 8,7; of life: בְּבַבּוֹתְּךְ when I shall put thee out Ez.32,7; of hope: אֹלְיַבְּיִלְּיִל יִשְׁרָאֵל that thou quench not the light of Israel 2S. 21,17; proverbially: יְבָבּוֹ אֶח בַּחַרְתִּי they will extinguish my coals (i. e. they will destroy my last offspring 2S.14,7.

קבוּדְה (בְּבוּדְה 1) adj f. glorious, splendid, stately hed בּבוּדְה בְבוּדְה בִּבוּדְה בִבוּדְה (בּבוּדְה בִבוּדְה בִבוּדְה בִבוּדְה בַבוּדְה בבוּדְה בבוּדְיה בבוּדְה בבוּדְיה בבוּדְיה בבוּדְיה בבוּדְיה בבוּדְיה בבוּדְיה בבוּד בבוּדְיה בבוּייה בבוּדְיה בבוּייה בבוּדְיה בבוּייה בבוּדְיה בבוּייה בבוּייה

יב דול pr. n. 1) a city in Asher Jos. 19,27.— 2) a district of Galilee

comprising twenty cities 1K.9,13. אָבָבְּי pr. n. a city in Judah Jos. 15,40 בְּבָנָא 1Chr.2,49.

בּבִּירִם (pl. בַּבִּירִם adj. great, mighty, strong אַל בַּבִּיר God is mighty Jb. 36,5; אַל בַּבִּיר a strong wind 8,2; a strong wind gִים בַּבִּירִם mighty waters Is.17, 12; מַאָבִיךְּ יָמִים בַּבִּירִם greater than thy father in age Jh.15,10; as adv.: much יַבְיּיר מִאָּבִיךְ יָמִים and because my hand had gotten much Jb.31,25; יוֹא בֹבִיר בַּיִּרְ יִבִיר יִבִּיִּר בַּיִּיר יִבִּיִּר יִבִּיִּר בַּבִּיר בַּבִּיר אַאָּבָיר. Is. 10,13 (acc. some fo בַּאַבִּיר, see נַאַבִּיר).

תְּבִיר m. quilt, mattress (others: pillow) בְּבִיר הָעִוּים the mattress of goat's hair IS.19,13.

to bind, to wind around.

m. bond, fetter; pl. c. בָּבֶל m. bond, fetter; pl. c. בָּבָל בַּרָוֹל fetters of iron Ps.149,8.

נכובם (conly pt. כבבם) prop. to tread, to trample, hence: to wash, to full ישְׁרָה כוֹבָם the fuller's field 2K.18,17 a. Is.7,3.

Pi. בַּבָּס, בַּבָּס (fut. בַּבַּס; pt. בַּבַס) to wash, to full, to cleanse (clothes) Ex.19,10, Lev.11,25, etc.; poet. בַּבֵּס בַּבֵּיוֹ לְבָשׁׁ washed his garments in wine (a figure of fullness) Gen.49,11; fig. to purify (in a moral sense) wash (purify) me thoroughly from mine iniquity Ps.51,4; בַּבָּסִי בִּנְעָה wash (purify) thy heart from wickedness Jer.4,14.

Pu. Dip to be washed Dipi and it shall be washed with water Lev.15,17.

Hothp. בְּבָבֶּע (for בְּבָבָּע to be washed, purified בְּבָרָע after that it is washed Lev.13,55.

to be high, to be hill-shaped hence אָבֹעָ a belmet.

נְבָּיִר , כְּבִיר , to stretch, hence בַּבִּיר , כְּבִיר ... בַּבְּרָה ... 2) to bind together, to plait, hence בְּבְרָה (Kal not used).

Hiph. הְכְבִּיר (fut. יַבְבִּיר; pt. יַבְבִּיר; pt. to make many, to multiply מְלִין יַבְבִּיר he multiplieth words Jb.35,16.

f. dength, extent (פְּבָרֵת אֶּרֶי; extent cf land, i. e. distance Gen.35,16; 2K.5,19.

ולביש: inf. בניש: prop. to tread down, to trample upon, hence: 1) to subdue, to subject, to oppress, to suppress מַלְאוֹ אָתִם לְהִיוֹת לְכֶּם וֹלְשִׁבְּחוֹת וֹלְכֶּם וֹלִאַרְץ וֹכְרִשְׁהָ fill the earth and subdue it Gen. 1,28; מַּלְאוֹ אֹתָם לְהִיוֹת לְכֶם 28; מַלְאוֹת הַבְּיִם וֹלְשִׁבְּחוֹת בּבְרִים וֹלְשִׁבְּחוֹת בּבּרוֹת מוֹלָשְׁבְּחוֹת בּבּרוֹת מוֹלָשְׁבְּחוֹת בּבּרוֹת מוֹלָשְׁבְּחוֹת בּבּרוֹת מוֹלִשְׁבְּחוֹת בּבּרוֹת מוֹלִשְׁבְּחוֹת בּבּרוֹת מוֹלִשְׁבְּחוֹת בּברוֹת מוֹלִשְׁבְּחוֹת servants and handmaids Jer.34

16; בְּלֵשׁוּ אַבְנִיקְלֵע and they shall subdue the sling-stones (a figure of the heathen) Zch.9,15; יְבָבּשׁוּ אַבְנוֹתְינוּ he will suppress (disregard) our iniquities Mic.7,19. — 2) to force, to do violence to the queen Est.7,8.

Niph. בְּבְבֵּשׁ וֹ to be conquered, subdued, with אוש Num.32,22. — מְבָנוֹתְינוֹ נְבְבָּשׁוֹת מִבְנוֹתְינוֹ נְבְבָּשׁוֹת and some of our daughters are brought into bondage Neh.5,5.

Pi. 💆 to subdue 28.8,11.

Hiph. יִּבְבִּישׁ (fut. יִבְבִּישׁ) to subdue Jer.34,11 (Ktib).

שׁבׁבשׁ II. to burn, to be hot, whence בְּבְשַׁן.

עֶּבֶע" (from בְּבֶש") m. footstool 2Chr.9,18.

ピココ to be tame, meek.

ימ (pl. (פּּבְשִּים (pl. איס (פּּבָרָ מּן) m. young sheep, amb of the first year Num. 7,15; בְּבָשִׁים lamb of נְבָשִׁים lambs of the first year 7,17 (by transposition sometimes בְּנָשִׁים).

קּבְשֶּׁה. a. בְּבְשֵּׁה (c. בְּבְשֵׁה, pl. בְּבְשָׁה, c. בְּבְשָׁה) f. ewe lamb, young female sheep Num.6,14; 2S.12,3; ewe lambs of the flock Gen.21,28 (by transposition sometimes בְּשִׁבְּה.

נבשׁן (from בנשׁ II.) m. oven, furnace Gen.19,28.

(sf. בְּרֵּב ; pl. בַּרִּים) m. vessel, pitcher Gen.24,14; 1K.17,14, etc.

ברב Ch. to lie, to tell falsehoods (= Heb. בוֹב).

Ch. (def. לְּדָבֶּה ; f. מְלְבָּה) adj lying מְלָה כִּדְבָה lying worda Dan.2,9.

1) to deepen, to hollow, whence בָּוֹב.— 2) to sparkle, whence בָּוֹב' see בַּוֹי .

.די Ch. see כִּדִי

תבּרְכּה m. a sparkling gem (prob. carbuncle) וַשַּׁמְתִּי בַּרְכּד שִּׁמְשׁתֵוּךְ I will make of carbuncles thy battlements Is.54,12 (Eng. Bible: l will make thy windows of agates).

m. circle, ball Is.22,18 (בְּדְּוֹּךְ m. circle, ball Is.22,18 (בּרְוֹּךְ erally regarded as prefix, the word being און; see זון דוֹך II.).

1) to circle, to make a round motion, whence בדר בדר בירוֹם.— 2) to be disturbed, troubled, whence בִּירוֹים.

קרְלְעְׁכֶּוֹר pr. n. king of Elam Gen. 14,1.

 in the mean time, meanwhile (prop. till now and till then) 1K. 18,45.

עֵר־כָּה Ch. (=Heb. עֵר־כָּה) adv. here עַרּכְּה אָרְיִּמְּלְּחָא hitherto is the end of the matter Dan.7.28.

לְּכָּהְה (fut. לְּכָּהוֹ, inf. הֹבָּי) 1) to be faint, dim, feeble, of the eyes: המונה, ביין מִינְיוֹ מִרְאֹת and his eyes were dim, so that he could not see Gen.27,1; יוָנְיוֹ מִרְאֹת mine eye is dim by reason of sorrow Jb.17,7.— 2) to be dispirited, to despond לא יִבְהָה וְלֹא יִרוֹץ he shall not despond, nor be discouraged Is.42,4.

קהה (f. בְּהָה , pl. בָּהָה adj. dim, faint, pale (of light, color and syesight) קּהָה בִּהְה בִּהְה a dimly burning wick Is.42,3; בְּבָרוֹת בָּהוֹת spots, pale and white Lev. 13,39; בְּנִית הָחָלוּ בִהוֹת his eyes began to be dim 18.3,2; fig. רוֹח a faint spirit Is.61,3.

אַן־בָּהָה f. alleviation, healing אַן־בָּהָה f. there is no healing for thy breach (wound) Nah.3,19.

(from לַהַן to stand) to stand

by, to assist, to minister (Kall not used).

Pi. 기구 (fut. 기교학: inf. 기교학 sf. 기교학 1) to minister, to act as a priest Ex.31,10; Deut.10,6.— 2) fig. to deck, to adorn 기학 기자자 as a bridegroom decketh himself with ornaments Is.61,10.

להווים (prop. pt of בהן; pl. בהנים, ב<u>הניו , פהניה , פהני</u>ה , פ<u>הניו , פהניו , פה</u> מבוֹבֵיהֶם m. 1) minister, priest the priest of the Lord בהן יי 18.14,3; בהן לָאַל עֶלִיוֹן the priest to the most high God.14,18; בּוֹבֵני the priests of the high places 1K.13,2; among the Hebrews the priests were of the tribe of Levi, wherefore הַלְוָיָם הַלְוָיָם the priests the Levites Ez.44,15; the Hebrew High Priest was called הַכּהָן הַפַּשִׁים, Lev.21,10 הַכּהָן הַנַּרוֹל the anointed priest 4,3, or בוו the chief priest 2Chr.19,11; the next in dignity was called the second priest Jer. בֹהַן הַמְשְׁנֵה 52,24.— 2) chief, ruler (נְהֵוֶה־רָי and be unto me a father לְאַב וּלְכהַן and a ruler Jud.17,10 (acc. Kimchi: a counsellor); וּבָנֵי רַוָד כּהַנִים and David's sons were chiefs 2S.8,18, for which in the paralle! passage in 1Chr.18,17: אָבָנִי־דָּוָיר and the sons הַרָאשׁוֹנִים לְיַר הַמֶּלֵךְ of David were the first at tha side of the king.

Ch. (≔Heb. מָבָלָ def. אָבָהָ m. priest Ezr.7,12; pl. def. אָבָהָבָ Ezr 6,9 etc. קּהָנָת (c. בְּהָבּוֹת; pl. הְבָּהָנוֹת) f. priesthood, priest's office Num. 3, 10; 16,10.

בו Ch. (pl. בוין) m. window Dan.6,11.

בוב dr. n. a country near Egypt and Ethiopia (acc. some = באו Nubia) Ez.30,5.

 $\mathcal{C}$ קּוֹבֵע, ה' פּוֹבְע (from כּוֹבָעים; pl. ביבְעים m. helmet 1S.17,5; Jer. 46,4.

הוָשָׁ to burn (Kal not used).

Niph. יְבְּנֶה (fut. יְבְּנֶה) to be burned, secrebed פָּי תָּלֶךְ בִּמוֹ־אָשׁ לֹא תַבְּנֶה when thou walkest through the fire thou shalt not be burned ls. 43,2; Pr.6,28.

ווון (בּצְיר. הבו) to puff, to pant; fig. to exert oneself, whence בּיָרָה (from בַּיְבָּה f. burning, burn, scar Ex.21,25.

בּוֹל (pret. בְּלֹ בַשְׁלִישׁ עַפַּר הָאָרֶץ) to measure, to hold, to comprise יְבָל בַשְּׁלִישׁ עַפַּר הָאָרֶץ and comprised in a measure the dust of the earth 1s.40.12.

Pi. redupl. בְּלְבֵּל (fut. קָבַלְבָּל; pt. זְבַלְבָּל; inf. בַּלְבֵּל) to hold, to

contain, to comprise הַשַּׁמֵים לא the heavens cannot contain thee 1K.8,27. — 2) to maintain יָכַרָבֵּל דְּבָרָיו בְּמִשְׁפָט he will maintain his cause with justice Ps.112,5 (Eng. Bible: he will guide his affairs with discretion). - 3) to sustain, to bear, to endure [] the spirit of a אִישׁ וַכּלְבֵּל מַחַלְהוּ man will sustain (bear) his in-וֹנְלָאֵיתִי בַּלָבֶּל :Firmity Pr.18,14 was weary with enduring Jer.20, 9.— 4) to sustain, to support, to יַבְלָבֶלֶם לֶחָם accus. יַּבְלָבֶל and he provided them with נְּמַיָּם bread and water 1K.18,4.

Pu. う호크 to be furnished with provisions 1K.20,27.

Hiph. הַבְּיל (fut. יְבִיל ; inf. אֵלְפֵּים בּת to hold, to contain אַלְפֵּים בַּת to contained two thousand haths 1K.7.26; יַביל too little to hold 8,64.— 2) to bear, to endure, to abide גְּלְאֵיתִי הָבִיל 1 am weary with enduring Jer.6, 11 (comp. Jer.20,9); וְבִילֶבוּ and who is able to abide it? Jo 2,11; הַבְּיל more than one can endure Ez.23,32 (others: containing much).

(from לוב) m. prop. glohule, hence: bead, a string of beads, a neck-lace Ex.35,22; Num.31,50 (Eng Bible: tablets).

אובן I. to stand upright or firm, whence שובון (Kal not used).

Niph. נְבוֹן (fut. וֹבוֹן; pt. נְבוֹן, pl. נְבוֹן, pl. וֹבוֹן, imp. וֹבוֹנִים (to to

be firm, established נָכוֹן כָּסְאַךּ מֵאָוֹ thy throne is established of old Ps.93,2; וָהַמַּמְלָכָה נָכוֹנָה and the kingdom was established 1K.2,46; until the day be עַר־נָכוֹן הַיּוֹם established, fixed (i. e. unto perfect day-light) Pr.4,18; שָׁבַּת אֲבֶת the lip of truth will be established (firm) for ever Pr. 12,19.— 2) to be determined لِإِدَا the thing is הַדָּבַר מִעָם הָאֵלהִים determined (Eng. Bible: establisbed) by God Gen.41,32.— 3) to be ready, prepared הַוָּה נַכוֹן לַכַּקּר be ready in the morning Ex.34,2; and send וַשׁלָחוּ בָּנוֹת לְאִין נָבוֹן לוֹ portions unto them for whom nothing is prepared Neh. 8, 10; judgments(pun-נָבוֹנוּ לַלֵּצִים שָׁבַּמִים ishments) are prepared for the scorners Pr. 19, 29; הַבּוֹן לָקַבַּאת־ be prepared to meet thy God Am.4,12.— 4) right, faithful רוֹחַנַכוֹן a right spirit Ps 51, 12 (others: a firm spirit); 그글? their heart was not לא־נַכוֹן עְבַוּוֹ right (faithful) with him Ps.78, 37; pt. f. גְּבוֹנְה as n.: faithfulness Ps.5,10.— 5) proper לא נָכוֹן לַעֲשׂוֹת it is not proper to do so Ex. 8,22.

Pi. פֿוֹנְנָה (fut. יְיִבּיֹנִן; imp. מּוֹנָן וֹ) to set, to establish, to make firm לוֹנֵן לְמִישְׁבְּט כִּמְאוֹ he hath set (established) his throne for judgment Ps.9,8; מּוֹנֵן אַ הְיִבְן he made my steps firm 40,3 (Eng. Bible: he established my goings); בּוֹנֵנְיִ

לאַרץ וַתַּעַמד thou hast established the earth, and it abideth 119,90. — 2) to form, to fashion נַוֹבוֹנָנוֹ מווח אַתְר and he fashioned us in the same womb Jb. 31, 15 (= <u>ווְלוּגְנוּ</u>). — 3) to make ready, to prepare, to direct, to he hath קשתו דַרַך וַיכוֹנְגָּדָ he hath bent his bow, and made it ready Ps.7,13; לְהַשְּׁחִית as he aimeth to destroy Is.51,13; בָּמֵיתֶרֶיך when thou shalt תַכוֹגון עַל־פָּגִיהֶם direct [thy arrows] upon thy strings against their face Ps.21, 13; fig. to apply one's mind, with and apply וָכוֹגֵן לְחֵקֶר אֲבוֹתָם : ל thyself to the search of their fathers Jb.8,8.

Pu. אין פוע (דיי פוע ביינגר אונד) ווי פוע (דיי פוע ביינגר פוענגר) by the Lord are the steps of a [good] man established Ps.37,23.-- 2) to be formed, prepared Ez.28,13.

Hiph. יָכִין (fut. יָכִין , ap. וְבָיֵן; imp. בְּכֵן; inf. בְכֵן (הָכָּין 1) to set up, to establish בַּרָחוֹב אָבִין מוֹשֶבִי when in the street I establish my seat Jb.29,7; לָהָכִין אוֹתָהּ וּלְםַעֲרָהּ to establish it and to support it (of a kingdom) Is.9,6; בָּדָכִין מַלְכוּת when Rehoboam estab-רַהַבִעַם lished the kingdom 2Chr. 12, 1; hence also: to constitute, to appoint הֶכִינוֹ וְיַ לְמֶלֶך the Lord had constituted him king 2S.5,12; inf. מַבְ as adv.: firm ... הַבַּהַנִים מּלּים מּלּים ווּיִעַמָרוּ הַבּּהַנִים and the priests stood... firm Jos.3,17.— 2) to set, to fix <u>וה</u>כִינתָה

מוס אלי מוס

Hoph. אור (מובן בּחָסָר (pt. בְּחָסָר) 1) to be established בּחָסָר בַּחָסָר and in mercy shall the throne be established Is.16,5.— 2) to be prepared בְּחָלֶהְ הִינֹם בְּלִינִם מִינְם מֹנְחָלָה the king it is prepared Is.30,33; בְּחַלָּה מִינֹם מִינְחָם הַּלְּחָלָה the horse is prepared for the day of battle Pr.21,31.

Hithp. יְתַּכּוֹגֵן, הָכּוֹגֵן (fut. יִתְכּוֹגֵן) to be established הַּבָּנָגן (יְכּוֹגֵן) 1) to be established הַבְּנָגן עִיר סִיחוֹן let the city of Sihon be built and established Num.21,27;בְּחָבְּנָה בַּוֹת וֹבְתַכּוֹגָן עִיר סִיחוֹן בְּחָבְּנָה בִּוֹת וֹבְתַכּוֹגָן through wisdom is a house built, and by understanding it is established Pr.24,3.— 2) to prepare oneself בַּרִישִׁן יִרְצוֹן וִיכּוֹנָנוֹ without fault [of mine] they run and prepare themselves Ps.59,5.

וו. pr. n. a city in Syria 1Chr. 18,8 = בּרֹחֵי 28.8,8.

15 (from 115, Pi 115, Ch. 115 to

prepare; pl. 미년 (호텔) m. cake, wafer (for offerings) Jer.7,18.

(akin to הַבְּבָּ) to roll up, to be round.

נביעים מָלֵאִים f. cup בּוֹלָאִים נַבּיעִים בָּלָאִים f. cup goblets full of wine and cups Jer.35,5; בּוֹם וִשׁוּעוֹת אֲשָׂא the cup of [thanksgiving for his] salvation will I lift up Ps.116, 13; fig. portion, lot <u>בם עליה העבר</u> Did also unto thee shall the cup pass (i. e. also thou shalt receive thy portion) Lam.21,5; רוֹחַ and a glowing וֹלְעָפוֹת מְנָת כּוֹלְם wind is the portion of their cup Ps. 11,6; יָבִין נָבין נַלָּיך the cup (i. e. the doom) of the Lord's right hand shall be turned unto thee Hab.2,16; of a happy lot: my cup runneth over 23, 5; of divine punishment: בּוֹם חַבַּתוֹ the cup of his (God's) fury is. לום הַתַּרְעָלָה the cup of trembling (or confusion) Is. ih.; בוֹם שַׁמָה וֹשִׁמָם the cup of astonishment and desolation Ez.23,33.

Diam.an unclean bird, the cormorant or pelican Lev. 11,17, so called from the pouch under his throat (comp. ביב).

לור (= בור (בְּרָה to dig out, to hollow, hence נּוֹר, בִּיוֹר.

תְּחֵוּךְ כָּטֶרְ furnace, crucible בְּרְחוּךְ כָּטֶרְ as silver is melted in a furnace Ez.22,22; fig. בְּרַוּיִרְיּ בְּרַרְיִירְיּ I have tried thee in the crucible of affliction Is.48,10; of Egypt as the place of bondage בור הברול the iron furnace Deut. 4.20.

בור see בור

ייין פור דעיטן pr. n. a city in Simeon 1S.30,30; elsewhere עָשָׁן, which see.

בּוֹרָשׁ see בּוֹרָשׁ.

בּישִׁים pr. n. 1) son of Ham Gen.10,6, ancestor of the Ethiopians.—
2) Ethiopia Is.18,1.— 3) a Benjamite at the court of Saul Ps.7,1.

m. 1) gent. from אוב בּישִׁים m. 1) gent. from פּישִים Am.12,1; pl. m. בּישִׁים Am.9,7; 2Chr.21, 16.— 2) pr. n. father of the prophet Zephaniah Zph.1,1.

בּוֹשֵׁן = בּוֹשֵׁן pr. n. Ethiopia Hab 3,7.

ים בוישן רישערים pr. n. king of Mesopotamia Jud.3,8.

קבּישְׁרוֹת (only pl. פּוֹשְׁרוֹת) f. prosperity, happiness product those הוציא אַסִירִים he bringeth out those who are bound unto happiness Ps. 68,7 (Eng. Bible: he bringeth out those which are bound with chains).

בּתְּה a. פֿרְתָה n. a district of Assyria, whose inhabitants were brought by Shalmaneser into Samaria where they amalgamated with the ancient inhabitants and formed the Samaritan people 2K. 17,24 a. 30; whence the latter are called by the Talmudists בּוֹתְרָת see בּוֹתְרָת.

to lie, to speak falsehood; Karonly pt. אָבָּב Ps.116,11.

Niph. בְּלְבָּל to he proved false, to be deceived היוֹבְיוֹע (אוֹ his hope is proved false (is vain) Jh. 41,1; of a man: to be found a liar בְּלְבְוֹבְיוֹ lest he reprove thee, and thou be found a liar Pr.30,6.

Hiph. בּוֹלָנִיל (fut. בּוֹלָנִיל to make or prove one a liar בִּי בִּנִיבָנִי who will make me a liar, and render as nought my word Jb.24,25.

ת. lie, falsehood, deceit בְּרָבִּים m. lie, falsehood, deceit בְּרָבִּים m. lie, falsehood, deceit בְּרָבִים m. lie, falsehood, deceit בְּרָבִים m. lie, falsehood, deceit בְּרָבִים to speak lies Dan.11,27; בְּרָבִים words of deceit, lying words 30.8; בְּרָבִים lying divination Ez.13,7; אִישׁ a nan of deceit, a liar Pr.19, 22; בְּרָבִים food of deceit, deceitful food 29,3; fig. of idols Am. 2,4.

ק בֹּוְבְאָ pr. n. a place in Judah 1Chr. 4,22 = אַכִּוִיב a. אַכִּוִיב, which see pr. n. f. Num.25,15. € בּוְבֵי

לְחָבְ to efface, to destroy (Kal not used).

Niph. רְבָּין (fut. יְבִּיּחָר ; pt. f. f. self, to be hid, with יְבִּין זְבָּין זְבָּין זְבָּין זְבָּין זְבִּין זְבִין זִבְּין זְבִין זְבִין זְבִין זִבְּין זְבִין זְבִּין זְבִין זְבִּין זְבִּין זְבִין זְבִין זְבִּין זְבִין זְבִּין זְבְּיוֹן זְבִין זְבְּיוֹן זְבִּין זְבְּיוֹן זְבִּין זְבְּיוֹן זְבִּין זְבְּיוֹן זְבִּין זְבְּיוֹן זְבִּין זְבְּיוֹן זְבִין זְבְּיוֹן זְבִּין זְבְּיוֹן זְבְּיוֹן זְבְּיוֹן זְבְּיוֹן זְבְּיוֹן זְבְּיוֹן זְבְּיוֹן זְבְיוֹין זְבְּיוֹן זְבְּיוֹן זְבְּיוֹן זְבְּיוֹן זְבְּיוֹן זְבְּיוֹבְיוֹ זְבְּיוֹן זְבְּיוֹי זְבְּיוֹן זְבְּיוֹן זְבְּיוֹן זְבְּיוֹבְיוֹ זְבְּיוֹין זְבְּיוֹן זְבְּיוֹין זְבְּיוֹין זְבְּיוֹין זְבְיוֹין זְבְּיוֹין זְבְּיוֹין זְבְּיוֹין זְבְּיוֹן זְבְּיוֹין זְבְיוֹין זְּיִין זְבְּיוֹין זְבְּיוֹין זְבְּיוֹין זְבְּיוֹין זְבְיוֹין זְבְּיוֹין זְיִין זְבְּיוֹין זְבְּיוֹין זְבְיוֹין זְיוֹין זְיְיוֹין זְיוֹין זְיוֹין זְיוֹין זְיוֹין בְּיוֹין זְבְיוֹין זְיוֹין זְיוֹין זְיוֹין זְבְיוֹין זְיוֹין זְיוֹיוֹיוְ זְיוֹין זְיוֹין זְיוֹיְיוֹיְיוֹיוְיוֹיוְיוֹיְיוֹיוְיוֹיוֹין זְיוֹיְיְיוֹיְיְיְיְיוֹיְיְי

Hiph. הְּבְּחִיד (fut. יַבְּחִיד , יַבְּחִיד (fut. יַבְּחִיד , יַבְּחִיד (fur. יַבְּחִיד (יִחַרָּיִד fur. יַבְּחִיד (יִשְׁרִיד he will conceal it under his tongue Jb.20,12. – 2) to cut off, to destroy יְבַבְּחִיד to cut off and to destroy וּלְבַּיְשְׁמִיד to cut off and to destroy וּלְבַּיְשְׁמִיד (K. 13, 34; יַבְּחִירָם מָבּני te us cut them off from being a nation Ps. 83, 5.

לַחַבְּי (בּהַבּית) to paint יְצִיצִיי הָּהָּחַ thou paintedst thine eyes Ez.23,40. בַּחַבְּ to lie; fig. to fail, to waste away בְשְׁרִי כָּחַשׁ מִשְׁמִן my flesh faileth of fatness Ps. 109, 24.

Niph. fut. יְבְּחֲשׁי to feign, to flatter קֿבְידְ לְּרָדְּ לְּרִדְּ לְּרִדְּ לְּרִדְּ לְּרִדְּ לְּרִדְּ לְּרִדְּ thine enemies sha!l flatter thee Deut. 33,29.

Pi. שְׁחָשׁ (fut. שַחָבֵי ; inf. שַחָבַ) ו) to deny, with בּוֹיָ וַיֹּאֹמָרוֹ בּוֹיָ בַיִּי נַיּאֹמָרוֹ they have denied the Lord and said, It is not he Jer.5,12; and he deny וְכָחֵשׁ בַּעֲמִיתוֹ בָּפַקְּדוֹן to his neighbor as to a deposit Lev.5,21.— 2) to lie, to deceive he lied unto him 1K.13,18; וַלֹא וַלְבָשׁוּ אַדֶּרֶת שִּׂעָרּ לַכַעוּ בַּחָשׁ neither shall they wear a hairy garment in order to deceive Zch. 13,4; fig. בַּחָשׁ טַעַשָּהֹוַיִת the labor of the olive deceiveth (i. e. faileth) Hab.3,17; וָתִירוֹשׁ וְבַחֲשׁ בְּה and the new wine shall deceive her Hos.9,2.— 3) to submit oneself, the בּגִי־גַבֶּר יִכַחַשוּ־לִי the strangers shall submit themselves (utter flattery) unto me Ps.18,45.

Hithp. תְּלְבַחֵשׁ (fut. יַתְבַּחֵשׁ) same as Niph. a. Pi. 3, to submit one

self, to flatter בָּגִי גַבֶּר יִתְבַּחְשׁוּ לִי the strangers shall submit themselves unto me 2S.22,45 (comp. Ps.18,45).

(פַּחַשֵּׁי גּ, פּחָשִׁים, פּרַיִּם (פּרַיִּשִׁי פּרָיִם ; pl. סְבְּבָיִי יְבָּחַשׁי) lying, deceit חַבְבְיִי יְבָּחַשׁׁי אַפְרַיִם Ephraim encompasseth me about with lying Hos.12,1; אַבּרְיָּם וּשִׁי אַבְּרָיִם ye have eaten the fruit of deceit 10,13; pl. sf. בְּחַשִּׁייָהַם 7,3.—2) leanness יְבָּחַשִּׁייָהָם thou hast filled me with wrinkles, which is a witness against me; my leanness riseth up in me and testifieth to my face Jb.16,8 (Vulgate: my wrinkles testify against me, and he that speaketh lies riseth against me, contradicting me to my face).

שָּׁיִם adj. lying, false; only pl. בָּוִים בְּנִים lying children Is:30,9.

I. (for בָּּוֹה, from בְּּנִה) m. mark burnt in, burning, burn בּי תַחַת יוֹפִי burning instead of beauty Is.3,24.

וֹבּי II. conj. 1) for, because לא־אִירָא I will fear no evil, for thou art with me Ps. 23,4; דֹע פִּי אַשְּׁיה וּאָרָה אָשָּׁר יִאַרָּה אַבָּּרי וּאַרָה וּאַר בּאַר וּאַר אָר וּאַר בּאַר בּ

God Gen.45,8; לֹא כִּי צְּחָקָהָ nay, but thou didst laugh 18, 15 .--4) as אַנְק־־מֵיִם עַל־־צָמָא... as l pour water אָצֹיק רוּחִי עַל־זַרְעָּךְ upon the thirsty...,[so] will I pour my spirit upon thy seed 1s.44,3; בִּייִבִצֵל בָּחור בְּתוּלָה יָבְעַלוּךְ בְּּנִוּךְ as a young man marrieth a virgin, [so] shall thy sons marry thee 62,5; it sometimes corresponds with lor בָּלוֹם בָּרוֹב:בָּן as a עָנָיַן וַקוֹל בָּסִיל בַּרֹב דָבַרִים dream cometh through the multitude of business, so a fool's voice is known by the multitude of words Ec.5,2; בִּידָנְהוּ שָׁמַיִם as the מַאָרֶץ בָּן נְּכְהוּ זְּרָכֵי מִדּרְבִיבֶם heavens are higher than earth, so are my ways higher than your ways Is.55,9.-- 5) when, וֹנ הַעַבר אָת הָאַרָטָה לא תפַף הַת if when thou tillest the ground, it shall not henceforth yield unto thee its strength Gen. עַנְמַי (אַנַמַי when I בּי הָהָרַשְּתִי בַּלוּ אַצְמַי kept silence, my bones wasted away Ps.32,3.— 6) even when, even if, though, although לא בָּחָם אֱלֹהִים דֶּרֶךְ אֶרָץ פָּלְשִׁתִּים כִּי קַרוֹב ম্মান God led them not the way of the land of the Philistines, although that was near Ex.13,17; in this sense also in Gen. 48,14.— With the interrogative particle emphasises the interroga- כִּי , הַ tion: הַבִּי אֲמַרָתִּי is it that I said? (did I say?) Jb.6,22; הַבִּי וָשׁ־עוֹר is there yet any that אַשֶּׁר נוֹתַר is left? 2S.9,1; sometimes negative

ly, where an affirmative answer is expected: בּיַבְּרָא שְׁמֹוֹ יַעֵקְבּי is not he rightly named Jacoh? Gen.27,36.— is frequently subjoined to othre particles, thus: יַּעַן פִּי on this account that, hecause; עַר־כִּי , עַקָּב כִּי , עִקָּב כִּי , עִקָּב כִּי , עִקְב כִי , עִקְב כִּי , עִקְב כִּי , עִקְב כִּי , עִקְב כִּי , עִקְב כִי , עִקְב כִּי , עִקְב כִּי , עִקְב כִּי , עִקְב כִּי , עִקְב כִי , עִקְב כִּי , עִקְב כִּי , עִקְב כִּי , עִקְב כִּי , עִקְב כִי , עִקְב כִּי , עִקְב כִּי , עִקְב כִּי , עִקְב כִּי , עִקְב כִי , עִקְב כִּי , עַּבְּי בִּי , עַּבְּי בִּי , עַּבְּי בִּי , עַּבְי בִּי , עַּבְּי בִּי , עִּבְּי בִּי , עַּבְי בִּי , עַּבְי בִּי , עַּבְּי בִּי , עַבְּי בִּי , עַּבְי בִּי , עַּבְּי בִּי , עַּבְי בִּי , עַּבְי בִּי , עַּבְי בִּי , עַבְּי בִּי , עַבְי בִּי , עַבְּי בִּי בְּי , עַבְּי בִּי בְּי עִּי בְּי בִּי בְּי עִּי בְּי בְּי בִּי בְּי בְּי בְּי בְּי בְּי בִּי בְּי בְי עִּי בְּי בִּי בְּי בְּי בִּי בְּי בִּי בְּי בְּי בִּי בְּי בִּי בְּי בְּי בְּי בִּי בְּי בִּי בְּי בִּי בְּי בִּי בִּי בְּי בְּי בְּי בִּי בְּי בִּי בְּי בִּי בְּי בִּי בְּי בִּי בְּי בִּי עִיי עִּי בְּי בִּי בִּי בְּי עִבְּי , עַבְּי בִּי בִּי בְּי בְּי בְּי בְּי בְּי בִּי בְּי בִּי בְּי בְּי בִּי בְּי בְּי בִּי בְיי בְּי בְּי בְּיי בְּי בְּיי בְּי בִּי בְּי בְּי בְּיי בְּיי בְיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בִּיי עִּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בִּיי בְּיי בִּיי בְּיבְיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיִיי בְּיי ב

מל אם compound particle expressing the following meanings: but לֹא יַעַקֹב וַאַמֵר עוֹד שַׁמַך כִּי thy name shall be אָם־יִשְׂרָאֵל called no more Jacob, but Israel לא בִּי אָם־מֶּלֶךְ יִדְנֶיה עָלִינוּ (Gen.32,29 nay, but we will have a king over us 18.8.19; נָי אָם־בְּתוֹרֵת יָיָ hut his delight is in the law of the Lord Ps.1,2.- 2) except, unless לא אַשַלְחַךּ כִּי אָם־ ו אַרַכְהַנִי l will not let thee go, except thou bless me Gen. 32,27. as חַי וָיָ כִּי אָח־דַצְתִּי אַחֲדָיו as the Lord liveth, [that] I will run after him 2K.5,20; so also in Jer. 5,14.— 4) if בָּי אָם־לָפָגֵי בוֹא הַשֶּׁמֶשׁ if I taste אָטְעַם לֶּחֶם אוֹ כָּל־מָאוּמָה bread, or ought else, till the sun set 28.3,35.— Where DN belongs to a dependent clause, cach particle retains its own meaning, as in the following passages: בָּי אָם־ הַהַרָשׁ תַּחַרִישִׁי בָּעָת הַוּאֹת רָנַח וָהַצְּלָה לַנְמֹד לַנִיהוּדִים מִמָּקוֹם אַחֵר for, if thou hold thy peace at this time, enlargement and delivery shall

arise to the Jews from another place Est.4,14; יְרַעַׁ הַּדְעוֹ כִּי אָחַר אַנְיִם עַלְיִים עַלִּי אַהָּח אֹתִי כִּידְם נָקִי אַהָּח מְלַתְּים אַתִּים אַתִּים עַלִּיבֶם עַלֵּיבֶם עַלִּיבֶם עַלֵּיבָם עַלִּיבְם עַּלִיבְם עַּבְּים עַבְּים עַּבְּים עַבְּיבְם עַּבְּים עַבְּים עַּים עַבְּים עַּים עַבְּים עַּבְּים עַבְּים עַבְּים עַבְּים עַּבְּים עַּבְּים עַבְּים עַּבְּים עַבְּים עִּבְּים עִבְּים עַבְּים עַבְּים עַבְּים עַבְּים עַבְּים עַבְּים עַבְּים עַבְּים עבּים עבּיבּים עבּיבּים עבּים עבּים עבּיבּים עבּיבּים עבּים עבּים עבּיבּים עבּיבּים עבּיבּים עבּים עבּים עבּים עבּים עבּיבּים עבּיבּים עבּיבּים עבּיבּים עבּיבּים עבּים עבּים בּיבּים עבּים עבּיבּים עבּיבּים עבּיבּים עבּיבּים עבּיבּים עבּיבּים עבּיבּי בּייבּים עבּיבּים עבּיבּים עבּיבּים עבּיבּים עבּיבּ

שיד m. destruction Jb.21,20.

קירוֹר איש sparks פירוֹר m. sparks of fire Jb.41,11.

קרון (מידון m. 1) spear, javelin Jer.6,23; 50,42.— 2) לְּדִוֹן בִּידוֹן pr. n. a place hetween Jerusalem and קְרָיַת יָשָׁרִים 1Chr.13,9 = לְּבָוֹן נְבֹן 28.6,6.

קירות m. warlike tumult, war Jb. 15,24.

קיין pr. n. name of a heathen deity (acc. some the planet Saturn) Am.5,26.

קיור, פּירות, פּירות, פּירות, פּירות, (pl. פִירות, הפּירות) m.

1) basin, wash-basin, laver Ex.
31,9; פיור אַש fire-pan Zch. 12, 6
(Eng. Bible: torch of fire).— 2) platform, scaffold (in the temple)
2Chr.6,13.

a. בּילֵי a. בְּילֵי and the miser וּלְכִילִי לֹא וַאָּמֵר שׁוֹעְ and the niggard shall not be said to be hountiful Is.32,5; וְבֵלִי בִּלְיוֹ רְעִים the instruments of the niggard (others: deceiver) are evil v. 7.

קילפות (from כלף) only pl. בֵּילַפּוּ sledge-hammers, axes Ps.74.6. הרבי (from כֹים) prop. a heap, hence: the Pleiades, a group of seven large stars closely clustered with smaller ones Am.5,8; Jb.9,9 a. 38,31.

שָּׁלֶם m. purse, bag for money Is.46, 6; Pr.1,14; also a bag used by merchants to curry their weights Deut.25,13, whence אַבְנֵי כִים Pr. 16,11.

תּירָם m. only du. בִּירָ hearth, cooking-furnace Lev.11,35.

ת בישור m. distaff (others: spindle) Pr.31,19.

בְּרָבְּה (בּהֹב) adv. so, thus Ex.12,11; Est.6,9.

בּלְנוֹ , בְּלִנוֹ , בְּלֹי , פּלְנוֹ , בְּלְנוֹ , בְּלְנוֹ , בְּלְנוֹ , בְּלְנֵּ , בְּלְנֵּ , בְּלְנֵּ a. once בְּלְבֵּ , בְּלְבֵּ הַ 2S.23,5, f. וְלָּבְנִּ הְ , כְּלְּבָּן , once בְּלְבָּהְ וֹגְיּ וֹגְיּ, הְבָּלְּוֹ וֹגְיּ וֹגְיִי, הְבַּלְּוֹ וֹגְיִי, הְבּלְנִ וֹ זֹגְי, הְבָּלְוֹ וֹגִי, וֹגִי, בְּבְּלִי וֹ 1K.7,37) prop. a n. the whole, totality, hence: 1) adj. all, whole before a noun with def. art., or a noun in the construct state, or a noun with sf., or a proper name) בְּלַרִיעָם all the people Gen. 19, 4;

all the people of the land all his people בַּל־עַמוֹי (2K.11,18 Ex.1,22; בַּל וַשִּׂרָאֵל all Israel Deut. 31,12; with sf. בָּלוֹ he is altogether 5,16; לָּכְה it is all Gen.13, 10; בְּלֶךְ thou art all Cant.4,7, etc.; thou shalt not see כַּלוֹ לֹא תַרְאָה the whole of it Num.23,13; sometimes with sf. after a noun הָעַם בָּלוֹ Is. 9, 8; בַּלָּיַעַל כִּקוֹץ מְנָר כְּלָהַם the wicked are all of them as thorns thrust away 2 S. 23,6; בַּר־מַלָּבֵי נוֹיִם all the kings of the nations is. 14, 18; concretely: all אַיבל I havs all Gen. 33, 11; זַּרָשׁ אִין כֹּל but the poor man had nothing 2S 12, 3; with def. art. 550 a) all everything Ex.29,24; לַּבָל הָבָל all id vanity Ec. 3, 11; after a negative nothing לא במיתוֹ יַכַּח הַכֹּל when he dieth he shall carry nothing away Ps. 49, 18. b) all, every one יְרוֹ בַבכֿל his hand against every one Gen.16,12.—2) each, every, any -5⊋ עץ every tree Gen. 2, 9; בַל־דָבַר every thing R. 4, 7; with a negative predicate: none, no בַּלּ־מְלַאבָהוֹא no work shall be done Ex. 12,36 — 3) adv. wholly, altogether every man is al- בַּל־הַבֶּל כַּל־אַדַם together vanity Ps.39,6; בַּל־עָמַת שֶׁר wholly as, wholly like as Ec.5,15; wholly so long as, all the while that Jb.27,3.

כּל Ch. (same as Heb.; בְּל ְּיּ, def. בָּל ְּיּ, אָּלְאָּ, אּלִּיְא, אּלְיִהוּן, אּלְיִהוּן, אַל ְּלָּאְ, אַל ְּלָּהוּן, אַל ְּלָּאְ, אַל ְלָּהוּן, אַל ְלִּהְאָּ, the whole kingdom Dan.6,4; עַמְמֵיָא all people

5,19; לְלְכְּאוֹן they all 2,38; concretely: לְלַכְּאוֹן for all 4,9.— 2) every man 3,10.— 3) adv. wholly, altogether בָּלְרְקְנָע wholly for this cause Dan.2,12; יְלַבְלְּרִן wholly so, as 6,11 (see in לְּבָלְרִ

בלא (akin to בול a. בַּלַל; pret. sf. , בָּלוּא .pt. p יכָלֶה , יכָרָא , fut. p. יכָלָה , (בָּלוֹא : imp. בְּלָאָם , sf. בְּלָאָם; inf. (בָּלוֹא : בָּלָאָם) prop. to contain, hence: 1) to retain, to stay, to prevent מָלֶּלֶרָי the earth hath stayed כַּוֹאָה וְבוּלָה her fruit Hag.1,10; with に to be stayed from בַּרִאוּ שַׁמַיִם מִשָּל the heaven is stayed from dew ib.; with 🌣 before a verh; to prevent אַשֶּׁר כִּלָתָנִי הַיּוֹם הַוָּה מָבּוֹא from who hast prevented me this day from coming into blood. guiltiness 1S.25,33; with p of the person: to withhold from 85 withhold not תַּבְלָא רַחַמֶּיךְ מְמֵּנְי thou thy tender mercies from me Ps.40,12; אָין אָרָם שַׁלִּישׁ בְּרוֹחַ לְכִלוֹא there is no man that hath power over the spirit to retain the spirit Ec.8,8.- 2) to restrain, to prohibit בָּלָאָם prohibit them Num.11,28.- 3) to close, to shut up הַנָה כַלוּא בַּחַצֵר he was shut up in the court of the prison Jer.23,3; בַּלָא וַלאֹּ NYN I am shut up, and I cannot come forth Ps. 88,9. (This verb takes also forms from מַלֵּב, as: רבלאתי Ps.119,101, וַכְלֵה Gen.23,6,

נְלְתְנֵי 18.25,33 (for בְּלָאתִי, נְּלֶא, יָבָלָא, נְּלֶאָתִי, נְּלָאתִי, בְּלָאתִנְי).

Niph. אֹבְלָא (fut. יָפְלֵא) to be restrained נְיַבְּלֵא הַנְּשֶׁם מִן־הַשְּׁמֵוֹם and the rain from heaven was restrained Gen.8,2; בְּיַבָּא הָעָם and the people were restrained from bringing Ex.36,6.

בְּנִיאָּל pr. n. son of David 28.3,3 בְּנִיאָּל 1Chr.3,1.

לבְּיִבְּיׁבּׁ du. prop. two different things, two kinds, hence specifically: diverse or mingled seeds Lev.19, 19; Deut.22,9.

- 1) to clap, to trap, whence בְּלוֹב .— 2) to strike, to hark, whence בָּלֵב .
- לבְּיבֹי הַ, כּ. בְּּלֶבי אָּרָ, כּ. בַּּלֶבי אָּרָ, כּ. בַּּלֶבי אַּרָּ dog Ex.11,7; of dogs watching flocks: לבי צאני the dogs of my flock Jb.30,1; as a word of reproach: דאיט בֶּּלֶב a dog's head 2K.3,8; באיט בּלֶב מִת of a male prostitute Deut.23,19: of enemies Ps.22,17.
- בְּלֵבְי pr. n. 1) companion of Joshua Num.13,6; patr. בְּלְבִי 1S.25,3.—
  2) a person mentioned in 1Chr. 2,18 בָּלָבִי v. 9.— א) a place in Judah 1S.30.14.

קלב אָפְרָתְה pr. n. an unknown place 1Chr.2,24.

בַּלָה (akin to בָּלַל , בָּלַל ; fut. וְכֶל , ap. וְכָל; mf. נְלְוֹת) to be completed, finished וַהַבַל בַּל־עַבדַת and all the work מִשְׁבַּן אֹהֶל מוֹעֵר of the tabernacle of the tent of the congregation was finished Ex.39,32; of time: to be ended, the summer is ended בַּלָה קָנִץ Jer.8,20; of prophecy: to be ac-לכלות דַבַר־יָיָ complished, fulfilled that the word of the Lord might be fulfilled Ezr.1,1; of an impending evil: to be prepared, to be determined בַּרֶה אַפִּי mine anger is prepared (i. e. ready to be poured out) Ez.5,13; בַּלְתָה אָלֵיו the evil was הַרָעָה מֵאָת בּטֶּלֶף determined against him by the king Est.7,7.- 2) to be spent, consumed (as food) בַּר הַקַּמַח לא the vessel of meal was not ניבלו הַמַּיִם מִן־; consumed 1K.17,16 מת and the water was spent in the bottle Gen.21,15.- 3) to pe consumed, destroyed, to perish -I am con מָתָּגְרַת יָּדְןּדְ אֲנִי כַּלִיתִי sumed by the blow of thy hand Ps.39,11; בַּלִינוּ כִאַפָּך we are consumed by thinc anger 90,7; בַחַרַב וֹבֶרַעֵב יִכְלוּ they shall be consumed (destroyed) by the sword and by the famine Jer. 16,4; hence: to waste, to pine away, to fail וֹבֶל בִּשֵּׂרוֹ מִראִי his flesh is wasted away, that it cannot be seen Jb.

33,21; בְּלִינֵין מִינֵין mine eyes do fail with tears Lam.2,11; בְּלִתְ בַּתִי when my strength faileth Ps.71,9; בְּבָלִתְ בַּתְּיִי שִׁינְתְהְלַּהְשִׁי שֵׁינְתְהְרַנְּפְשִי בְּשִׁי מִשְׁי מִינִין my soul pineth away for thy salvation Ps.119,81.

Pi. בָּלָ (fut. בַּלָה, ap. בָּלָה, ו אַכָּלָה. £x. 33, 3; imp. בַּלֵּה; inf. בַּלֵּח, once בַּלֵּא Dan. 4, 24, ו (בַלת, בַּלוֹת) to complete, to מַדוּעַ לא כָלִיתָם חָקכֶבם finish, to end wherefore have ye not finished your task? R.3,18; לא תְבַלֶּה פָּאַת thou shalt not finish שַׂרָךְּ רִקְצִר reaping (i. e. shalt not wholly reap) the corners of thy field בלו בַעַשִּיבֶם complete your works Ex.5,13; הַחֶל וַכַּלָה beginning and finishing 18.3,12.— בורל החל to leave off, to cease he began at the eldest and left off at the youngest Gen. as soon as בַאַשֶּׁר בְּלָה לְדַבָּר he had left off speaking 18,33; in a causative sense: וֹתְבַל תְּלוּנֹתָם and thou shalt make their murmuring to cease Num. 17,25.— 3) to consume, to spend הְצֵי אַכַלֶּה־ Da I will spend my arrows upon them Deut.32,23; of anger Lam. 4,11; of strength Is.49,4; of the eyes: to cause to fail וְעִינֵי אַלְמָנָה or have caused the eyes of the widow to fail Jb. 31, 16 .-4) to destroy אֹנְלִי כִּלְם mine enemy hath destroyed them Lam.2,22; ער־כַּלוֹתָם אוֹתָם unto the destroying of them (until they be destroyed) ו ער בַּלָּה (unto

destroying (till thou hadst destroyed us) 2K.13,19; Ezr.9,14.

Pu. לְּלֶּלֶה (fut. יְּלְלֶּלֶה) to be completed, finished Gen.2,1.

adj. pining, failing with longing (of the eye); only f. pl. בַּלְׂוֹת Deut.28,32.

2) utter destruction וּבְּלָה to make an utter destruction (to destroy utterly) Jer.4,27 etc.; with אַ Jer.5,18 and בִּלְה בָּלָה אָ אַרָּבֶּם מְזָּה he shall thrust you out hence altogether בּגוּן,; in the same sense also בֹּלְבָּר 2Chr.17,12.

קלה (sf. יבלית) (sf. קלה) (f. 1) bride, spouse (prop. the crowned one, from בְּלֵים) Is.62,5.— 2) daughter-in-law R.1,7.

קלְּוֹא (from בְּלְא ; same as נְבֶּלְא) m. prison בִּית הַבְּלוּא the prison house Jer.37,4 (*Ktib* בָּלִיא).

בְּלוֹכ (from בַּבְיֹם) m. 1) cage (for birds) Jer.5,27.— 2) basket בְּלוּב בְּיִבְּ a basket of summer fruit Am.8,1.— 3) pr. n. m. of two persons 1Chr.4,11; 27,26.

see בָּלֶב 2.

קלוהוי pr. n. m. Ezr.10,35 (Kri בְּלוּהוֹי). קבלור (from בְּלוּרִוֹּת) pl. f. bridal state, espousals Jer.2,2.

to be complete, full, ripe.

קב'ר אַלִיקּבָר I. m. full age, old age הָבֹר בָלַח thou shalt come to thy grave in a full age Jb.5,26; רבים אָבֶר בְּלֵח to them old age perisheth (i. e. over them old age passeth fruitlessly) 80,2.

בלח II. pr. n. a city in Assyria Gen.10,1, prob. $= \Box \Box$, which see. נקי ה, כלי (from בָּלַל , כּוּל to contain; sf. בָּלִים; pl. בּלִים, c. בָּלִי, sf. פָּלִיהֶם, בּּלְיוּ, נּבּלי (בְּלֵיהֶם) ווּ vessel, utensil בְּלִי־הֶהֶשׁ earthen vessel the vessels בְּלֵי בִית־יִיִי the of the house of the Lord Ezr.1,7. the vessels being diverse one from the other Est.1,7; בָּלֵי וְהָב vessels of gold, ib.; sometimes pleonastically, as: the vessels of flagons, בְּלִים הַנְבְּלִים i. e. flagons 1s.22,24.— 2) vessel for sailing, a boat בַּלִירגמָא vessels (boats) of bulrushes Is.18,2.— implement, instrument, tool instruments of music בָּלֵי־שִׁיר פַלִּי־נָבָל : 2Chr.34,12; pleonastically a harp-instrument Ps.71,22; fig. of the divine wrath יֵי וּבָלֵי זַעֲמוֹ the Lord and the instruments of his indignation Is. 13, 5; of the and devices of evildoers: בַּלַיוֹ בַעָּים the instruments of the deceiver are evil Is.32,7.— 4) weapons, arms בָּלֵי weapons of war Jud.18,11; implements of death, פָּלֵי־ׁמְנָהַ i. e. deadly weapons Ps.7,14; נֹיֵיאָא armor-bearer, aide-de-camp וS.16,21; בִּית בֶּלִים house of arms, armory (arsenal) Is. 39, 2.-5equipment, dress, garments

a man's garment Deut.22,5;
בְּלְהְהֹ בִּעְיָה בִּעֶּיהְ
as a bride adorneth herself with her bridal garments Is.61,10; hence בַּלְים the baggage of a person IS.17,22; שמות הַבּלִים the keeper of the baggage, the baggage master ib. בִּילֵי see בַּלִיים.

עליא Ktib for לְּלִוּא, which see.

לְיַה (only pl. בְּלִיוֹת, c. בָּלִיוֹת) f. rein, kidney שָׁתֵּי הַכְּלֵית the two kidneys Ex.29,13; חֵלֵב כָּלִיוֹת אֵילִים the fat of the kidneys of rams Is.34,6; fig. חָלֶב כִּלִיוֹת חָשָה the fat of the kidneys of wheat Deut. 32,14; frequently of the inward of man, the mind, soul, as the seat of affections and passions: he (God) trieth the reins (i. e. the inward) and the heart Jer.11,20; הַלְיוֹתֵי my reins shall rejoice Pr.23,16; は my reins (i. e. my soul) pine away Jb.19,27; יִּםְרוֹנִי כִּלְיוֹתֵי my reins admonish me Ps.16,7.

לבְיוֹן (from בְּלִיוֹן; c. (כְּלִיוֹן (m. 1) destruction is decreed, it shall overflow with righteousness Is. 10,22.— 2) pining, failing בְּלִיוֹן a pining of the eyes Deut. 28,65.

pr. n. m. R.1,2.

(c. בְּלִיל (c. בְּלִיל (adj. 1) complete, perfect בְּלִיל הוּא בַּהַבְּיָר it was perfect through my splendor Ez. 16,14; בְּלִיל יֹפָּר perfect in beauty 28,12.— 2) whole, entire בָּגִיל אַבְּלֵיל הָעִיר a cloth wholly of blue Num.4,6;as a n.: בְּיִל הְעִיר jthe whole of the city Jud.20,40 (Eng. Bible: the flame of the city); איבָה בָּלִיל בְּלִיל an entire burnt offering 1S.7,9; as a n. עוֹבָה וְבָלִיל burnt-offering and whole burnt-offering Ps.51, 21; as adv. wholly, utterly בַּלִיל בַּלִיל בַּלִיל בַּלִיל בַּלִיל בַּלִיל בַּלִיל בַּלִיל and the idols he shall utterly abolish Is.2,18.

בּלְכֹל pr. n. a wise man before the age of Solomon 1K.5,11; 1Chr.2,6. (akin to בְּלָה , בַּלָה) prop. to comprise, to complete, hence: to make perfect לַבְּלוֹ יָבְּיִה they have perfected thy beauty Ez.27,4 a. 11. כַּלַל Ch. to complete.—Shaph. שַּׁבְּלֵלָה (inf. שַּׁבְלֵלָה to complete, to finish Ezr.5,11.— Ishtaph. בַּלְלָה to be finished, completed Ezr.4,13.

pr. n. m. Ezr.10,30. € בַּלֵּל

נלם (Ar. בּלַם to wound; Kal not used).

Niph. בְּלֵבוֹ (fut. בְּלֵבוֹ ; pt. בְּלֵבוֹ ; inf. בְּלֵבוֹ) to be ashamed, to be confounded יוֹבְּלֵבוֹ וְיִבְּלִבוֹ fet them be driven backward and be confounded Ps.40,15; בּוֹשׁוֹ וְהַבְּלִבוֹ be confounded and a-shamed of your own ways Ez. 36,32; בְּאַבֵּי הַנְּבְלְבִים הַנְּכְלְבִים as people being ashamed steal away 2S.19,4; hence also: to hide

for shame הַלְּאׁ תְּבָּלֵם שֶׁבְעַת וְמִים should she not be in concealment for shame seven days? Num.12,14.

Hiph. הָכְלִים a. הָבְלִים (fut. יַבְלִים ; pt. מַכְלִים; inf. הַכְלִים) 1) to reproach, to revile, to insult 1S. 20,34; Jb.19,3.— 2) to hurt, to injure לֹא הֶּכְלַמְנוֹם we hurt them not 1S.25,7; אָין־מַּכְלִים דָּבָר there was none that might injure them in any thing Jud.18,7.— 3) to shame, to put to shame וְרֹעֵה he that is a וֹלְלִים וַכְלִים אָבִיוּ companion of gluttons shameth his father Pr.25,7; זְנַחָּתָ וַתַּכְּלִימָנוּ thou hast cast us off, and put us to shame Ps.44,10; וַתִּלְעַג וָאִין מַכְּלִם when thou mockest, no one shameth thee Jb.11,3; בָּבַּכְלִים אוֹתְּךָּ רֵעֶּךָ when thy neighbor hath put thee to shame Pr.25,8.

Hoph בְּכְלֵם 1) to be hurt, injured בְּלְבוֹ בְּלֹבְינוּ נְלֹא־בְּבְּדְנוּ בְּאוֹמְה we were not hurt, neither missed we anything 18.25,15.— 2) to be ashamed, disappointed בשו וְהָבְלְמוּ they were confounded and ashamed Jer.14,3.

קלְבֵּר pr. n. an unknown city which traded with Tyre Ez.27,23.

קּלְמָּה (from בָּלְמָה c. בְּלְמָה șt. בְּלְמָה f. reproach, sbame Jer 51,51; Is 30,3 a. 50,6; Jb 20,3; poet. בְּלָמָה to be clothed with shame, i. e. to be wholly covered with it Ps.109,29.

קַלְמַוּת (= לְּמָה (בְּלְמָּה f. reproach, shame Jer.23,40.

קלְנֵה n. a city in Babylonia Gen.10,10 = בּלְנֵה Am.6,2 a. בּלְנֵה Is.10,9 (acc. some of the older interpreters Ctesiphon, situated on the eastern bank of the Tigris). בילף to clap, to strike, whence בּילֵיף.

בְּמֵה לְּךְ to pine, to long for בְּמָה מָּבְיּ ישָׁרִי my flesh longeth for thee Ps.63.2.

see under בַּמַה.

מַתְּהָם pr. n. m. 2S.19,38; Jer.41,17 (Ktib בָּמִדְן = (בְּמוֹדָם 2S.19,41.

(particle שׁ with prefix ב); also with personal auffixes, in which case 🎾 before light suffixes: בְּמְוֹנְי as I am, בְּמְוֹנְי as thou art, בַּמְוֹנוּ , בַּמְוֹהַ as he is, בַּמְוֹהוּ , בַּמְוֹנוּ מוֹכֶם, כִּמוֹכֶם adv. a. prep. thus, so. as, like אַסַבּרָה כָמוֹי l will speak thus Ps.73,15; בָּבוֹ אָבָן as a stone Ex.15,5; במוֹ אֵלֶה like these Jb.12,3; אָרֶץ עִפְּתָה בְּמוֹ־אֹפֶל a land of darkness like darkness itself Jb.10,22; when repeated: as thou, so בַמוֹהָ כִמוֹהָם as thou, so they Jud.8,18; also inverted: so ... as במוֹנִי בְמוֹךְ so I, as thou lK. 22,4.

ע"ו ביי איי pr. n. Chemosh, national deity of the Moabites 1K.11,7, hence שם בְּמוֹשׁ people of Chemosh, i. e. the Moabites Num.21,29.

to conglobulate, whence into.

עלן (כמן to lay up, to hide away, whence אָכְמַן treasure.— 2) to season, to proserve (in Syr.).

(from מבו (from מבון m. cumin 1s.28,25.

DD크 to lay up, to hide away; only pt. p. 마취 laid up Deut.32,34.

ו בְּבֵּיך I. to grow warm, to burn (Kal not used).

II. to plait, to interweave, whence מְבְמָנֶת net.

קּמְרִים (only pl בְּמָרָיוּ, sf. בְּמְרָיוּ m. priest, idol-priest (prop. one who goes about in black, from בְּמָרְ 1.) 2K.23,5; Hos.10,5.

ness, obscuration; only once c. יבְּעְרִינִי יוֹם let the blackness of the day terrify it Jb.3,5. (Some interpreters take this word to be יבְּעִרִינִי 'bitterness' with the prefix בֹוֹרִים.

גלה , כּן akin to בּן, הֹשׁ adv. so, thus נְיִהי בּוּ and it was so Gen. 1,7; נְיִהי בִּן so is thy judgment, thou hast thyself decided 1K.20,40; שַּמִּי אָהָבוּ בּן my people love it thus (i. e. love to have it so) Jer.5,31;

it is not so with me Jb.9,35; in reference to quality: such לא there came no בָּא בֵן עֲצֵי אַלְּכְוּנִים such almug-trees 1K. 10, 12; in reference to number: so much, so many נלא מַצאוּ לָהֶם בֵּן but they found not for them so many Jud. 21,14; בְּאַשֶּׁר ... בְּן , בְּ... מָנְ as..., so: as horsemen, so כַּפְּרָשִׁים בֵּן יִרוּצוּן shall they run Jo.2,4; בַּאַשֶׁר פַתַר־ as he interpreted to us, so it was Gen.41,13; as soon מַבוֹאַכֶם הַעִיר בּן as..., so soon: כָּבוֹאַכֶם ארן אתו as soon as ye be come into the city, so soon ye shall find him 18.9,13; sometimes 3 is omitted: הַּמָה רָאוּ בֵּן הַטָּהוּ as they saw, so they were astonished (i. e. as soon as they saw) Ps.48,6. — Connected with prepositions: a) בְּבֵן so, in this manner וּבְבֵן מַלוּת אָל־הַמֶּלֶךְ and so will I go unto the king Est.4,16. b) בַּבָּן therefore לָבֵן בָּל־הֹרֵג קַיִן therefore whosoever slayeth Cain Gen.4,15. c) עַל־בָּן (same as בָּלְבַן) therefore Gen.2,24; 10,9, etc.; acc. Ges. in some passages: because Ps.45,3. d) אַחַר בּן after that, thereafter, afterwards. e) עַר־בָּן hitherto, until now Neh. 2, 16. f) בְּמוֹ כֵּן in like manner (others: like gnats, see [2 IV.) Is.51,6.

II. (from בּן; pl. (cipht, nonest מַנִים adj. right, we are upright men Gen.42,11; with negative לא בּן not right, wrong 2K. 17,9; hence: empty, vain לא בּן

בְּיִי his lies are vain Is.16,6; רֹאֹי Pr.15,7 acc. Stb.: untruth; as adv. rightly, well בְּרָבְיִ אָ thou hast spoken rightly Num. 27, 7; we do not well 2K.7,9,

III. (sf. בֿוָ m. foot, base, pedestal אֶת־הַבִּיוֹר וָאֶת־בַּנּוֹ the laver and its foot Ex.30,28; מַעַשֵּהֹבֶּן the work of a base, like a pedestal 1K.7,31; בַּל יַחַוֹקוּ כַּן־תַּרְנַם they cannot strengthen the base (i. e. the socket) of their mast Is.33,23 (Eng. Bible: they could not well strengthen their mast, taking (a a a dv.). — 2) place, station, office נַהַשִּׁיבָךְ עַל־כַּנָּךְ and he will restore thee unto thy place Gen.40,13; ועמר על כנו and there shall rise up in his place (i. e. in his stead) Dan. ן עַבַּור (1. e. in his stead) and out of a בְּוֹצֵר שְׁרָשֵׁיהָ בַּנוֹ branch of her shoots shall [one] stand up [in] his place v. 7.

וֹבֶן IV. an assumed singular to בָּלָּים, but see בְּבָּה.

Ch. (same as Heb.) adv. so, thus Dan. 2, 24.

קבּה (from בְּבָּה) f.plant, shootPs.80,16. בְּבָּה to distinguish by name (Kal not used).

Pi. קַבָּה (fut. יַבַבָּה) 1) to name with honor, to surname רַכְּשֵׁם and he will surname himself by the name of Israel Is. 44,5; יַרִעְּהְנִי l have surnamed thee, though thou hast not known me 45,4.— 2) to give flat-

tering titles, to flatter אָל־אָרָה זאָ אָכּנָה to no man will I give flattering titles Jb.32,21; לא־יָרַעִּהָּ I know not to flatter v. 22.

קבות pr. n. a city, probably the same as לְנֵת (which see) Ez.27,23.

לְבָּהֹ f. gnat, stinging fly (acc. Jewish interpreters: louse); only pl. פֿגָּים Ex.8,14; Ps.105,31.

פֹנְרָה see כִּנָרָה.

קנוֹר (pl. פְנוֹרִים, הָנוֹרִים) m. harp Gen.4,21; Ez.26,13; Ps.137,2.

יָהוֹיָכִין pr. n. see בְּנִיְדְוּרְ

בְּבָּה (בּבְּה (בְּבָּה f. coll. gnats (or lice) Ex.8,13.

אַבְנְאָ Ch. adv. so, thus, after this manner בְּנֵמָא אַמַרְנָא לְהם we said unto them after this manner Ezr 5,4.

כנן (= בון (בון (= בון c) to set, to place.

יבני pr. n. m. Nah.9,4.

י כָּנִינְרָה see כְּנַנְיָר.

לְנִיְיה pr. n. m. 1Chr.15,22 בְּנִיְיה v. 27.

יבְּנְיְּדְּהְ *pr. n. m.* 2Chr.31,12 (*Ktib* בְּנִיִּדְהְּוֹּ).

בּנֵל (pt. to heap up (stones, treasurers) Ec.3.5; 2,8.— 2) to gather together, to assemble (persons) Est.4,16.

Pi. פָּנָם (fut. יַבְנַם) to collect, to gather together יְּבְנַחְהִים אָל־אַדְבָּתְם but I will gather them unto their own land Ez. 39,28; וְרָחֵי יִשְׂרָאֵל יְכַנָּם he gathereth together the outcasts of Israel Ps. 147,2.

Hithp. הַתְּבַנְּם to hide oneself, to wrap oneself בְּמַבְּה צֶּרָה בְּהָתְבַנִּם the covering is narrower than that he can wrap himself in it Is.28,20.

to bend, to bend down, to be low (Kal not used).

אוֹף. אַיָּבְי (fut. יַבְּבִי inf. אַרְבּי (prop. to be bent, hence: 1) to he humbled, subdued, subjected (with בְּיַבְּי וֹשְׁרֵא (מִבְּי בְּי וֹשְׁרָא וֹיִבְּי וֹשְׁרָא וֹיִבְּי וֹיִבְּי וֹשְׁרָא וֹיִבְּי וֹיִבְּי וְשְׁרָא וֹיִבְּי וִשְׁרָא וֹיִבְּי וִשְּׂרָא וֹיִבְּי וִשְּׁרָא וֹיִבְּי וְשְׁרָא וֹיִבְּי וִשְּׁרָא וֹיִבְּי וִשְּׂרָא וֹיִבְּי וִשְּׁרָא וֹיִבְּי וִשְּׁרָא וֹיִבְּי וְשְׁרָא וֹיִבְּי וְשְׁרָא וֹיִבְּי וִשְּׁרָא וֹיִבְּי וְשְׁרָא וֹיִבְּי וְשְׁרָא וֹיִי וְשְׁרְא וֹיִי וְשְׁרְא וֹיִי וְשְׁרְא וֹיִי וְשְׁרְא וֹיִי וְשְׁרְא וֹיִי וְשְׁרָא וֹיִי וְשְׁרְא וֹיִי וְשְׁרָא וֹיִי וְשְׁרְא וֹיִי וְיִי בְּיִי וְשְׁרְא וֹיִי וְיִבְּיִי וְשְׁרְא וֹיִי וְיִי בְּיִי וְשְׁרָא וֹיִי וְיִי בְּיִי וְשְׁרְא וֹיי וְיִי בְּיִי וְשְׁרְא וֹיי וְיִי בְּיִי וְשְׁרְא וֹיי וְיִי בְּיִי וְשְׁרְא וֹיִי וְיִי בְּיִי וְשְׁרְיִי וְיִי בְּיִי וְשְׁרְיִי וְיִי בְּיִי וְשְׁרְיִי וְיִי בְּיִי וְשְׁרְיִי וְיִי בְּיִי וְיִייְי וְיִי בְּיִי וְיִי בְּיי וְיִי בְּיִי וְיִי בְּיִי וְיִי בְּיִי וְיִי בְּיי וְיי בְּיי וְיִי בְּיוֹי וְיִי בְּיי וְיִי בְּיי וְיי וְיִי בְּיוֹי וְיי וְיִי בְּיי וְייִי וְיִי בְּיי וְיִי בְּיי וְיִיי וְייִי וְיִי בְּיי וְייִי וְיִי וְיִיי וְיִיי וְיִיי וְיִייוֹי וְייִיי וְייי וְיִיי וְיִיי וְייי וְייי וְייי וְייי וְיייי וְייי וְייי וּ

Hiph. יַרְבִיע (fut. מָרְנִישׁ, ap. עֹרָבִיע (rect. ap. יַרְבִישׁ (rect. מַרְנִישׁ ap. יַרְבִישׁ in a little while would I subdue their enemies Ps. 81, 15; רְאָה בְּלֹ־בִּאָה בְּלֹּבְיִעָּה וֹסְלֹּבְיִע בְּעָמֵל לְבָּח look on every proud one, and how him down Jb. 40, 12; מול לְבָּח מַבְנִיעָ בְּעָמֶל לְבָּח מַבְנִיעַ בְּעָמֶל לְבָּח מַבְנִיעַ בְּעָמֶל לְבָּח מַבְנִיעַ בְּעָמֶל לְבָּח מִבְנִיעַ בְּעָמֶל לְבָּח מַבְנִיעַ בְּעָמָל לְבָּח מַבְנִיע בְּעָמָל לְבָּח מַבְנִיע בְּעִים מִבְנִיע נְיִי מִיּנִים מִבְנִיע נְּעָם לִּבְּח מִּבְנִיע נְּעָם לִּבְּח מִּבְנִיע בְּעִבְּל לְבָּח מִּבְנִיע בְּעִם לְבִּח מִּבְנִיע בְּעִבְּל לְבָּח מִּבְנִיע בְּעִים מִּבְנִיע בְּעִבְּל לְבָּח מִּבְנִיע בְּעִבְּל לְבָּח מִּבְיִי מִּבְּיִי לְבָּח מִּבְנִיע בְּעִבְּל לְבָּח מִּבְנִיע בְּעִים לִיבְיע בְּעִבְּל לְבָּח מִבְּנִיע בְּעִבְּל לְבָּח מִּבְנִיע בְּעָבְיל לְבָּח מִּנִים וֹיִים מִּבְנִיע בְּעִים לִּבְּיִי מִבְּי מִבְּיִים וֹיִים מִּבְנִיע בְּעִים לְּבָּים מִּבְּיִים לִּבְּי מִבְּים לְּבִּים מִּיע לְּבָּים מִּים מִּים מִּיִים מִּבְּים מִיים מִּיִים מִיים מִיים מִּים מִּיים מִּים מִּים מִיים מִים מִּים מִיים מִים מִּיִים מִּיִּים מִּים מִים מִים מִּיִים מִיים מִים מִינִים מִּיִים מִינִים מִּיִים מִּים מִּים מִּיִים מִּיִים מִּים מִיים מִייִּי מִיִּים מִּיִים מִּיִים מִּיִים מִּיִים מִיִּיִים מִּיִים מִּיִים מִייִּים מִּיִים מִּיִּים מִייִּים מִּיִים מִייִים מִייִּים מִּיִים מִייִּים מִיִּים מִּיִים מִיִּים מִּיִים מִּיִים מִייִּים מִּיִים מִּיִים מִייִּים מִּיִים מִּיִים מִּיִים מִּיִּים מִייִים מִּיים מִייִּים מִייִים מִּיִים מִּים מִּיִים מִיּים מִּיִּים מִּיִּים מִייִּים מִּיִּים מִּיִים מִּיִּים מִיים מִייִּים מִּיִים מִייִּים מִיים מִּים מִּיּבְיִים מִיים מִּים מִיים מִּים מִּיִים מִּיִים מִּיִּים מִּיִים מִּיִּים מִּיִּים מִּיּים מִּיִּים מִּיִּים מִּיּים מִיּיִים מִייִּים מִּיִים מִּיִים מִייִּים מִּיִיים מִּיִּים מִּיִייִים מִּיִים מִּיִּים מִּיִ

(from לָנֵע to bend; sf. קּנָע (from קּנָע) prop. something bound or folded,

hence: bundle, travelling-bundle from the ground, i. e. to go into captivity Jer.10,17 (Eng. Bible: gather up thy wares out of the land).

בנען pr. n. 1) Canaan, son of Ham and progenitor of the Canaanites Gen. 9,18. — 2) the land of the Canaanites Ex.15,12, fully אֶרֶץ Gen.13,12 etc. (prop. 'lowland', from 기교후, as opposed to 교고 및 which signifies 'highland'). In a more confined sense: Phenicia, a part of the Palestinian coast to which Tyre and Sidon belonged ls.23,11; לָנַעַן was also the name of Philistia בַבְעוֹן; the language of Canaan, designation of the Hebrew tongue which was spoken by the Canaanites and Hehrews ls.19,18. — 3) a Cana. anite, a Phenician (בְּנַעֵּנִי , which see below) in the sense of merchant: בְּנַעַן בְּיָדוֹ מאֹוָגִי מִרְמָה like a merchant, in whose hands are the halances of deceit Hos.12,8; עם כּנַען Zph.1,11 the merchant people; pl. sf. בָּנְעָנֶרָ her merchants Is.23,8.

קבין pr. n. m. of two persons 1Chr.7,10; 1K.22,11.

gent. m. 1) a Canaanite, a Phenician Gen. 38,2; Ob.20; הַּבְּעֵנִי frequently as a collective: the Canaanites Gen. 24,3; Jud.1,1. etc.; f. Jud.1,1, etc.; Ex.6,15.— 2) merchant, trafficker Pr.31,24; Jb.40,30.

קנף' (c. לְנַהָּ', sf. לְנַהָּ'; du., also as עָנָפָיו , כּנָפָוָף , sf. קּנָפָוָף , c. בְּנָפֵּיִף , sf. קּנָפָּוָם בָּנְפִיהָם; pl. בְּנָפִיהָם, c. בַּנְפִיהָם f. (rarely m.) 1) wing (du. בְּנַפַּוָם) עוֹף בְּנָף bird of a wing, winged animal Gen.1,21; בַּל־בָּנָף every winged animal Gen.7,14; בַּנַף הַכָּרוּב the wing of the Cherub 1K.6,27; the wings of a dove Ps. 68,14; poet. בַעַל בְּנָף Pr.1,17 or בַּעַל Ec.10,20 the possessor of wings, i. e. a bird; fig. ניֵרָא עַל he flitted by upon the wings of the wind Ps.18,11; בַּנְפֵיר the wings of the morning Ps 139,9; frequently as figure of hide בַּצָל בִּנְבֶּיךְ תַּסְהִירֵנִי hride me under the shadow of thy wings Ps.17,8; אָחֶטֶר בָּמָלֶר בָּנְפֶּיך let me shelter under the covert of thy wings 61,5; of the defiled the shelter of כָּנַף שָׁקוּצִים abominations Dan.9,27; poet. wing of an army וָדְיָה מָשוֹת בְּנָפְיוֹ מָלֹאֹ־ and the stretching out of his wings, i. e. armies, shall fill the breadth of thy land Is.8, 8; in this sense also acc. Ges. Is. 18,1: אָרֶץ צִּלְצֵל כְּנְפַּיִם the land of the whirring of wings, i. e. of the clangor of armies (see also un-

der אָלְצַל) .— 2) skirt, corner of an upper garment בָּנָף הַמִּעִיל the skirt of the robe 1S.24,4; עַל־אַרָבַע -upon the four cor בַנְפוֹת כָסוּתְהָ ners of thy vesture Deut.22,12.— 3) upper garment, covering וְהַחוֹיקוֹ they shall take בְּכָנַף אִישׁ יִהוּדִי hold of the upper garment of a Jew Zch.8,23; fig. of sexual connection: בְּנָף עַל to spread one's covering over, i. e. to receive a woman to one's bed Ez. to remove וּלֶה כִּנַף . . . 16,8; R.3,9; נְלָה בָּנַף to the covering of one, i. e. to vialate one's bed Dent.23,1; 27,20.-4) of the earth or of a land: border, corner, end בְּנַף הַאָּהֶץ the border of the earth Is.24,16; אַרָבַע the four corners of the earth Is.11,12.

to hollow out, whence כנר

Deut.3,17 (מְנֵרֵת בּוּרֶת בּוּרֶת בּוּרֶת also בּוּרִוֹת Jos.11,2 a. בּוּרִוֹת IK. 15,20) pr. n. Chinnereth, Chinneroth a city in Naphtali, situated on the lake of Gailee, which is thence called בַּוֹרִוֹת בְּיֹרִוֹת בְּיִרוֹת בְיִרוֹת בְּיִרוֹת בְּירוֹת בּיִרוֹת בּיִרוֹת בּיִרוֹת בּיִרוֹת בּיִרוֹת בּיִרוֹת בּירוֹת בְּיִיתְית בְּיִית בְּיִיתְית בְּיִיתְית בְּיִית בְּיִיתְית בְּיִיתְית בְּיִיתְית בְּיִיתְית בְּיִיתְית בְּיִיתְית בְּיִית בְּיִית בְּיִיתְית בְּית בְּיִית בְּיִיתְית בְּיִיתְית בְּיִית בְּיתוֹת בְּיִית בְּיתוֹת בְּית בְּיתוֹת בְּיתוֹת בְּיתוֹת בּיתוֹת בּית בּיתוֹת בּיתוֹת בּית בּיתוֹת בְּיתוֹת בּיתוֹת ב

Ithp. אַחְבַהָּשׁ to be gathered together, assembled Dan 3,3. קּנְתֹּ (from בְּנִית, pl. בְּנָתְּ, comp. הַנְּנִית a. בְּנְיִת f. prop. title, office, fellowship in office, whence concretely: fellow-officer, companion, associate; only pl. sf. בְּנִיתָּ Ezr.4.7.

בְּנְתְּחוֹן Ch. (same as Heh.) f. companion, associate; pl. sf. בְּנְתְחוֹן Ezr.4,9.

DD (= אָבֶּה m. throne בְּיֹרְיָד עַלְבְּק for the hand is upon the throne of the Lord (i. e. the Lord hath sworn by his throne) Ex.17,16; Ges. and others suggest the reading Dl (standard, banner), which suits the context very well in view of the altar-name יוֹן יוֹן in the preceding verse.

1) (בַּחָה) to cover.— 2) to appoint, to fix.

אַכֶּהָה, הֶּבֶּהְאָ m. full moon (acc. Aben Ezra: new moon), festival יוֹם the day of the full moon Pr.7,20 (Ab. Ezra: feast-day of the new moon; Eng. Bible: the day appointed); בַּבָּהָה לְיוֹם חַנְּנוֹ מִנְיוֹם מַנְנוֹ the full moon, on our solemn feast-day Ps.81,4.

throne if בְּמָא מַמְלֵכְהוּ the throne of his kingdom 2S.7,13; בְּמִאוֹת לְבֵית thrones of the house of David Ps.122,5; fig. the throne of God Jer.3,17, Ps.11,4, etc., also called בְּבוֹר the throne of glory Jer. 14,21.

Ch. a Chaldean Ezr. 5, 12 בַּקְבֵּי (== בָּשִׂבִי, which see).

, בְּסוֹי (only pt. בְּסוֹי a. pt. p. בְּסוֹי גָּלָם to cover, to conceal אָדָם אָדָם a prudent man concealeth knowledge Pr. 12, 23; הְשָאָה whose sin is covered Ps. 32, 1.

Niph. נְּלְםֶה (inf. חַבְּּםוֹת) to be covered Jer.51.42; Ez.24.8.

Pi. פֿסְה (fut. בּסְה , ap. סַבְּי ; pt. מַבַּמָה; inf. בַּמוֹת (בַּמוֹת to cover, with she had covered כְּמַרֶה פַּגֵיהָ her face Gen.38,15; בַּבַּמוֹ the sea covered them Ex.15,10; fig. of shame Jer.51,51; of horror Ez.7,18; with וַתָּכַם עַלִיהֶם הַאָּרֶץ: עַל the earth covered them Num.16,33; and the worms וָרְשָּה תַּכַפֶּה עַלֵּיהָם shall cover them; with שַׁ: for ו כָּפַיּתִי עַלַיו אָת־תָּהוֹם I covered the deep for him Ez.31,15; with 2 of she בַּשְּׁמִיכַה she בַשְּׁמִיכַה covered him with a mantle Jud. 4,18; וָלְפַּהוּ בִּעָפַר and he shall cover it with earth Lev.17,13; מותבס עַלִינוּ בִּצַּלְכְוָת and thou hast covered us with the shadow of death Ps.44,20; sometimes with the omission of בַּנֶר בָּנֶר and hath covered the naked with

a garment Ez.18,16; ואַכַּמַך מֶשִׁי and I covered the with silk 16,10; thou coveredst תָּהוֹם כַּלְבוּשׁ כְּסִיתוֹ it with the deep as with a garment Ps.104,6.— 2) to cover, to hide, to conceal 미그 교후 to conceal the blood of one killed Gen. 37,26; אַנְי לאׁ בְּסִיתִי mine iniquity have 1 not hid Ps.32,5; with עַל: ועל כַּל־פִּשְׁעִים תַּכַמָּה אַהַבָּה love covereth all sins Pr.10,12; ילא neither shalt הַחֲמֹל וָלֹא־תָּבַמֶּה עֲלָיו thou spare, nor shalt thou conceal him Deut.13,9; with 2: to hide from, to keep secret Gen. 18,17.- 3) to cover, to veil إلا he veileth the faces שׁפְּטֶירָ וַכַּמָה of their judges. i. e. he makes them blind Jb.9,24 (Stb.: בַּקַה פָנֵי יוּייּ to forgive).— 4) to cover, to enelose, to surround הָּכַפֶּן הַיִּם הָּכַפָּן the abundance of water wbich covereth (surroundeth) thee Jb. עפעה נְמַלִים הַבַּחָּך: 22,11; similarly: שָׁפָעַה the multitude of camels shall cover thee Is.60,6.— 5) fig. to cover, to overwhelm (of shame, shame כָּסִתָה כָּלִּמָה פַּגִינוּ (shame hath covered our faces Jer.51,51 וַכָּמָתָה אוֹתָם פַּלְּצוּת (comp. Ps.44,16); וַּבָמָתָה אוֹתָם פַּלְצוּת and terror shall cover them Ez. 7,18 - 6) intr. to cover oneself, with שֹ: חַהַבַם בַּצְּעִיף and she covered herself with a veil Gen.38, 14; אַשֶּׁר תִּבַּטֶּה בָּה wherewith thou coverest thyself Deut.22,12; with accus.: וַיַבַּם שַק he covered himself with sackcloth Jon.3,6; with אָל: to seek cover with אָלֵיךּ כִּפְּיֹרָי

with thee do I seek cover Ps 143,9 (Eng. Bible: I flee unto thee to hide me).

Hithp. מְּבָּשׁר (fut. הַשְּבֹּיר, ap. בּיּשׁר יִי אָרָ מָּר הַשְּׁרְיִי אָר מְּרָ מִּרְיּ יִי אָר מְּרָ בְּשִּׁר יִי אָר מְּרָ בְּשִּׁר יִי אָר מְּרָ בְּשִּׁר בְּשִּר בְּשִּׁר בְּעִּיים בְּעִּיים בְּעִּיים בְּעִּיים בְּעִּיים בְּעִּיים בְּעִּיים בְּעִּיים בְּעִּיים בְּעִיים בְּעִּיים בְּעִּים בְּעִּים בְּעִיים בְּעִּים בְּעִּים בְּעִּים בְּעִּים בְּעִּים בְּעִּים בְּעִּים בְּעִיים בְּעִיים בְּעִיים בְּעִיים בְּעִּים בְּעִיים בְּעִיים בְּיִים בְּעִּים בְּעִיים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּעִּיים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּיִים בְּיִּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּיבְייִיּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִיבְייִים בְּייִיבְּייִים בְּייִים בְּיִים בְּיִיבְייִים בְּיוּבְייִים בְּייִים בְּיִיבְּייִים בְּייִים בְּיוּבְייִים בְּייִיבְייִיוּייִיי בְּייבְייִים בְּייִים בְּייִיבְּייִים בְּייִיבְייִייִייִיי בְּייִיבְייִייִייִיי בְּייִּייִייִיי בְּייִיבְּייִים בְּייִיבְּייִים בְּייבְייִיבְייִים בְּייִים בְּייבְייִיבְייִייִיבְייִייִייִייִייִייִיי

בּכֶּמָא see בָּכֶּה.

. כָּמֵא see כֹּמַה

ים (c. בְּסוּי) m. covering Num.4,6.

אין כְּחַה f. covering, raiment אֵין כְּחַה הוֹר הוֹא־כָּרְ שׁנִים אוֹלָה שׁנִים her raiment Ex.21,10; הוַה בְּחִיה behold this (the thousand pieces of silver) is for thee acovering of the eyes (i. e. an indemnity; others: a protection from calumny) before all that are with thee Gen.20,16. See (בְּלוּחַה , pl. בְּלוּחָה , f. הְנְלוּחַה) to cut off Is.33,12. Ps.80,17.

לַבְּטִיל (from בָּסַילִים; pl. בָּסָילִים) m. 1) prop. thick one, hence; fool Ps. 92,7; Pr.10,1, etc.; הַלָּבֶר בַּחשֶׁךְ הוֹלָן the fool walketh in darkness Ec. 2,14.— 2) prop. strong one, giant, hence:the constellation Orion (conceived of by the ancients as a giant bound upon the sky) Am. 5,8; Jb.9,9, etc.; מוֹשָׁכוֹת כְּסִיל הָפַהָּם canst thou loose the bands of the Orion ? Jb.38,31; pl. constellations generally: בּוֹכָבֵי הַשְּׁמַיִם the stars of heaven and וּכְּמִילֵיהֶם the constellations thereof Is.13, 10.— 3) pr. n. a place in Judah Jos.15,30.

קּמִילוּת f. folly אַשֶּׁת בְּסִילוּת a foolish woman Pr.9,13.

ל (fut. (נְבְּםֵל fut. בְּבָּל (fut. יוֹבְםַל) to be fleshy, thick, whence ל בְּבָל 1, בְּבָּל 3 and ל בְּבָל 1.— 2) to be strong, firm, whence בְּבָל ל 2, בְּבָל 2 and וּבְבַל ז 1.— 3) to be stupid, foolish וְּבִבְּל וּ they are altogether brutish and foolish Jer.10,8.

קּפִיקָה עָלִירְכָּסֶל m. 1) loin, flank פְּּיִלְה עָלֵירְכָּסֶל fatness upon the loins Jb.15,27; pl. אַבריבּי Lev.3,4; sf. בַּסְליִם Ps.38,8.—2) hope, confidence בִּסְלִים fi I have made gold my hope Jb.31,24; וְיִשִּׁימוּ בֵאלֹדִים כִּסְלָם that they may place in God their hope Ps.78,7; דְיִשִּׁיה בְּבִסְלִּה the Lord shall be thy confidence Pr. 3.26.—3) folly בַּסֵל the

wickedness of folly Ec.7,25; וְהַ בְּטֶל לְמוֹ this their way is their folly Ps. 49,14.

קֹרָהְ (sf. קּלְּהָ) f. 1) confidence, hope Jb.4,6.— 2) folly Ps.85,9.

לָּחֶלֵׁן the ninth month of the Hebrew year (December-January) Zch.7,1: Neh.1,1.

פְּׁלֵלוֹן pr. n. a place in Judah Jos. 15,10.

pr. n. m. Num.34,21. במלון pr. n. m. Num.34,21.

ות בְּקְלּוֹת pr. n. a place in Issachar Jos.19,18; prob. = לּחָלּוֹת הָבוֹר, which see.

קבור ת-תְבוֹר pr. n. a city in Zebulun at mount Tabor Jos.19,12; merely מְבוֹר lChr.6,62; see also הַכְּלוֹח.

קלחים pr. n. a people sprung from the Egyptians Gen.10,14.

בְּחַם (fut. בַּחַבּי; inf. בְּחַבּ) to shear, to crop בָּחִים יִבְּחָמוּ אֶת בָאשׁינָהם they shall only crop their heads Ez.44,20.

Pi. בְּלְכֵּם (בְּלְבִּם with inserted ה, fut. יְבַרְבָם) to cut off, to gnaw יְבַרְבָּם the boar out of the wood doth gnaw at it Ps. 80,14.

ק בְּטְּבֶּעְת f. a species of grain, spelt Ex.9,32; pl. בָּטְבָּער Ez.4,9.

ber, to reckon לְלְכֹּוֹ (fut. בַּקְׁלָּהְ, 3 pl. לְלְכֹּוֹ) to number, to reckon אָישׁ לְפִּי אָבְלוֹ תְּבֹטוּ אישׁ לְפִּי אָבְלוֹ תְּבֹטוּ every man according to his eating shall ye reckon for the lamb Ex.12,4. קֹבְּלְיִנְיה (fut. קוֹבְסוֹיִי) to long after, to have a desire, to be eager בְּאַרְיִה קֹבִיה as a lion is eager to tear his prey Ps.17,12; לְּמַיְנִי יְנִייִּן thou wilt have a desire to the work of thy hands Jb.14,15.—
2) to be languishing, to be pale (Kal not used in this sense).

Niph. אָבִין (pt. קבּקר; inf. קבּקר) 1) to turn pale, to be ashamed Zph.2,1 (Eng. Bible: nation not desired).— 2) to long for, to desire, with יבִית יְבִית יְבִית לֹא נְבְּקר thou greatly longedst for thy father's house Gen. 31, 30; אַבִין my soul longeth... for the courts of the Lord Ps.84,3.

Dan.2,35.— 2) money Ezr.7,17.

אָרָבְּיִבְּיּ pr. n. a place on the way between Babylonia and Jerusalem Ezr.8,17.

קָּהֶּ (from הְּבֶּיִם) f. pillow, cushion;

only *pl.* פְּסְתוֹת Ez. 13, 18; sf בְּסְתוֹתוּ בָּנָה v. 20.

על Is.59,18 see under בַּעַל

בּעָן Ch. adv. now, at this time Dan. 2,23; עריכען until now, to this time Ezr.5,16.

Ch. adv. so, thus בְּעֶנֶת and so forth Ezr.4,10; 7,12; contracted רְּעֶנֶת 4,17.

בּעַם (fut. בַּעָבו; inf. פָּעוֹם) to be angry Ez.16,42; Neh.3,33; with אָּל to he angry with 2Chr.16,10.

Pi בּעֵם to provoke, to irritate Deut.32,21; 18.1,6.

Hiph. הָבְעִים (fut. מְבָעִים, ap. מָבְעִים; pt הַבְּעִים; inf. הַבְּעִים 1) to excite, to provoke הַבְּיבִים; they have provoked me with their graven images Jer.8,19; poet. הַבְעִים to provoke bitterly Hos. 12,15.— 2) to vex, to grieve Ez. 32,9; 21,22.

ת. 1) vexation, grief 18.1,16; Ec.1,18.— 2) wrath, anger, provocation Pr.27,3; Deut.32,27; בַּעַם בּעַם בְּעָלֵים לְּבָנִים לְבָּנִים בְּעָם their provoking sacrifice Ez.20,28; אָשֶׁת מִדְיָנִים לְבָּנִים a quarrelsome and angry woman Pr. 21,19; pl. בְּעָם provocations 2K 23,26.

שׁבַעַם m. the same as בַּעַם Jb.5,2; 6,2.

קב (from קבַּבְּי, sf. יבּבַ, יבּבַ; du. בְּבָּי, c. יבָּבַ, sf. יבַּבַ, קּבָּבָ; pl. הַבַּבּוֹי f. 1) the hollow of the hand, the palm, wrist Lev.14,15: hence

a handful מְלֹא כַף־מָמַח a handful of meal 1K.17,12; sometimes = 7 hand: בַּקצוֹתָ אָת־כַּפָּה and thou shalt cut off her hand Deut.25,12; with הַבָּק, מָדָא, הָבָּה to clap the hands (see under these verbs); peculiar expressions: דַּצֶּל מְכַּף to rescue from one's hand, i. e. from one's power 1S.4,3; אַים בַּוּ to lay the hand upon one, i. e. to attack him Jb 40,32; שית כַּף עַל to put the hand over one, i. e. to protect him Ps.139,5 (comp. Ex. לפה (פור לפה to lay the hand upon the mouth, i. e. to be silent Jb.29,9; אַים גָבָשׁ כָּבַל to put the life in the hand, i. e. to expose oneself to great danger Jud.12,3; expressions with dual form: וָנִיעַ בַּפַּוֹם the labor of the hands Hag ווון בַפַּיִם the fruit (products) of one's hands Pr 31, 16; בְּיַן כֹפַיִם clean of hands (innocent) Ps.24.4; נַשָּא עַל כַּפַוּם to bear upon the hands, i. e. to cherish Ps.91,12; נַשָּׂא לָבָבָנוּ אָרַד let us lift up בַּפָּוֹם אֶל־אָל בַשְּׁמַיִם our heart with our hands unto God in the heavens Lam.3,41; pl. בַּפּית: coupled with בַּפּית: the palms of the hands Dan.10,10; twice לַבוֹת יַרַיִם of hands cut off 2S.5,4; 2K.9,35.— 2) coupled with : the sole of the foot, plant Deut.2,5; מַבַּף רָגָל וָעַד ראש from the sole of the foot even to the head, i. e. the whole body Is.1,6; a rest for the sole בְּנוֹחַ לְכַף רַנְלֶךְ of thy foot, i.e a quiet habitation

Deut. 28,65; also of the foot of a bird Gen 8,9; pl. Dia coupled with du. of בַּפּוֹת רַגְלֵי הַכּּהֲנִים : רָגֵל the soles of the feet of the priests Jos.3,13; fig. עַל־בַּפּוֹת רַגְלַיִּך to the soles of thy feet, i. e. in the dust Is.60,14; of the ark as the footstool of God: מָקוֹם כַּפּוֹת רַגְלֵי lhe place of the soles of my feet Ezr. 43,7; once coupled with □Υౖ⊇(step) 2K.19,24.—3) hollow vessel, hence: spoon, dish Num.7,14; pl. משלים Ex. 25,29; nence בַּרְ הַקּבֹע the dish (hollow) of the sling 1S.25,29; the hollow (socket) of the thigh Gen 32,26.— 4) handle the handles of the leck Cant.5,5.— 5) branch רוב leck Cant.5,5. branches of palm trees תְּמַרִים Lev.23, .0.

קבּים m. rock, cliff; only pl. בַּרָּ 4,29; Jb.30,6.

קבְּה (akin to אַבַּיְּדְ, fut. בְּבָּה יִירְנְּהְּה יִּלְּרְ to bend, hence: to tame, to subdue מַחָּן בְּתָּה יִרְנְּהְהֹיִאְר a gift in secret tameth (Eng. Bible: pacifieth) anger Pr.21,14.

קּבָּי (sf. יֹחְבָּי) f. palm-branch, branch וְיֹבְינְהְיּ palm-branch and rush (proverbially for the high and the low) 1s.9.13; 19.15; הַּנְעָנְהְ לֹא רַעְנְנְהָ and his branch shall not be green Jb.15,32.

רָבּלוֹרָ I. (from בַּבְּי to cover) m. 1)
hoar-frost (which covers the ground) Ex.16,14; Ps.147,16.

ווֹ בּפֿוֹר II. m. cup, goblet Ezr 1,10; 1Chr.28.17. בּבְּרִים see בָּבּוּר.

סבר (from סבט) m. beam, crossbeam (holding together a buildding) Hab.2,11.

קבּיר (pl. בָּפִירִים) m. 1) young lion Jud.14,5; Is.5,29; fig. of enemies Jer.2,15; Ps.58,7; of young heroes Ez.38,13.— 2) village Neh. 6,2.

קר ה. a city in Benjamin, which formerly belonged to the Hivites Jos.9,17; Ezr.2,25; Neh.7, 29 (now called Kefir, east of Nicopolis).

(akin to Cבל (בבל (akin to double Ex.26,9; pt. p. בְּפַל doubled, double Ex 28,16.

Niph. אָבָפּל (fut. יַבְּפָּל) to be doubled, repeated אַלִישָׁהְה יְתְבָפִּל חָרֶב and let the sword be repeated the third time Ez.21,19.

the doubling of bis bit, i. e. his jaws Jb.41,5; du. קָּבָּל רָסְנוֹ prop. two folds, double לָקְחָה מִיֵּד יִי בְּפְּלִים בְּכֵּל for all her sins Is.40,2; בְּבָּלִים לְתוּשִׁיָה for double folds hath wisdom (i. e. wisdom is manifold) Jb.11,6.

קַבָּן הַוּאת בְּפְנָה this vine did bend its roots Ez.17,7.— 2) to hunger, to pine after.

m. hunger Jb.30,3.

ๆอุอุ (pt. p. ๆเออุ enf. จ๋อ) to bend,

to bow down לַפַּף בַּפְּשׁ they bowed down my soul Ps.57,7 (= בּפָפּוּ בִּיּטְ (בְּפָפּוּ בִּיּטְ וֹ וֹבְיכִרְ בִּשְּׁנְטוֹן רֹאשׁוֹ is it to bow down his head as a bulrush? Is. 58,5; pt. p. pl. pl. יוָ זֹקר בְּפּוּפִים the Lord raiseth them that are bowed down Ps.146,8.

Niph. קַבַּן (fut. 1 s. קּאַלָּהָי בָּרוֹם) to bow oneself אָבַּף לֵאלֹהָי בְּרוֹם shall I bow myself before the God on high Mic.6,6.

רַבְּבֹּן 1) to cover.— 2) to overlay, to besmear Gen.6,14.— 3) fig. to cover sin, to forgive.

Pi. 기후구 (fut. 기후고!; inf. 기후고) 1)to forgive, with accus.: וְכַפָּר עַוֹין he forgave the iniquity Ps.78,38 with עַל Jer.18,23; Ps.79,9; with ל Ez.16,63; with בְעַר 2Chr.30,18.— 2) to make expiation or atone. ment for, with וָכָפֶּר עַלָיו הַכּהָן: עַל and the priest shall make מֵחַשְּאתוֹ an atonement for him concerning his sin Lev.4,26; 5,18; with בַּעַד: and he shall וָכָפֶּר בַּעַרוֹ וּבַעַר בִּיתוֹ make an atonement for himself and for his house Ex.32,30; Lev. 16,6.— 3) to appease, to pacify ו אַכַפְּרָה פָּנְיו בּמִּנְחָה I will appease him with the present Gen.32,21; but a wise man וָאִישׁ חֲכָם יְכַפְּרֶגְּה will pacify it (wrath) Pr.16,14; hence also: to avert, to put off misfortune, הַנָּה לֹא תוּכְלִי בַּפְּּדָה which thou shalt not be able to avert Is.47,11.

Pu. פֿבְּ (fut. פַּבְי) 1) to be forgiven, to be atoned for אָמָאתָהָ

Hithp. הְחַבַּפְר (fut. בְּחַבְּפִר) to be forgiven, atoned for 18.3,14.

Nithp. לְהָם הַּדְּם to be forgiven וְנַבַּפָּר מְלָהֶם הַדְּם and the blood shall be forgiven them Deut.21,8.

קַבְּרִים. (from בְּבָּרִים, pl. הָבָּבְּרִים, prop. a covered place or an enclosure, hence: hamlet, village Cant.7,12; 1Chr.27,25. בְּבַר הַעֲבֹינְיבָרִה pr. n. a place in Benjamin Jos. 18,24.

קבֶּל m. 1) = בְּבֶּל village 18.6,18.—

2) pitch (from בְּבֶּל (pesmear) with pitch to overlay (besmear) with pitch Gen.6,14.— 3) cypress-flower אָשָׁכ a cluster of the cyppress-bush Cant.1,14; pl. בּבָּלְי 4,13.—

4) ransom (prop. covering of sin, from בְּבָּל מִּל 3) בּבָּל a ransom of his soul Ex.30,12; בְּבַּל thy ransom Is.43,3.

ment, forgiveness יוֹם הַלְּפְרִים the blood of the sin offering of atonement Ex.30,10; יוֹם הַלְּפְרִים the day of atonement Lev.23,27. הַבְּפִרִים (from בַּבַּרָּרִם) f. cover of the ark of the covenant Ex.25.17

(Vulgate: propitiatory; Eng. Bible: mercy seat, as if from בָּבָּ Pi.); hence of the most holy place in the temple: בית הַבַּבּהָ the house of the cover of the ark 1Chr.28, 11 (Eng. Bible: the place of the mercy seat).

שַּׁבְּשׁׁ (= בַּבְשׁ) to tread, to press (Kal not used).

Hiph. הָבְפּישׁוּ to press down הַבְפּישׁוּי בְּאָבֶּר he pressed me down in ashes Lam.3,16 (Eng. Bible: he covered me with ashes).

Ch. to bind, to fetter; pt. p.

Pa. רְּבָּבְ (inf. תְּבְּבָ) to bind Dan. 3,20; pt. p. בְּבַבּת bound v. 23.

קרוֹר (pl. בַּפְּתוֹר I., בַּפְּתוֹר (pl. בַּפְּתוֹר (pl. בַפְּתוֹר (pl. pillar-top, chapiter Am.9,1; Zph. 2,14.— 2) knob, crown (ornament of the candelabrum) Ex.25,33.

וֹת בַּלְּתְּלוֹת II. pr. n. the island Crete Jer.47,4; gent. pl. בַּבְּתְּלִים Gen.10, 14; Deut.2,23; Am.9,7.

בר (from בּרָים, 2; עוֹר (בּרִים, 1) lamb, sheep Deut.32,14; Ez.39,18; Am.6, 4; coll. Is.16,1 שֵׁלְחוֹרבֵר מוֹשֵׁל אָרֵץ Is.16,1 שִׁלְחוֹרבֵר מוֹשֵׁל אָרֵץ send ye lambs to the Lord of the land, i. e. as a tribute (comp. 2K. 3,4).— 2) fig. battering-ram (an instrument of war) Ez.4,2; 21,27.—3) fat pasture בּרְנִיתְּרֵם בַּרִים בַּצֹּאן בַּרִים בַּצֹּאן בַּרִים בַּצֹּאן בַּרִים בַּצֹּאן the pastures are clothed with flocks Ps.65,14.—4)saddle-cushion Gen.31,34 (in the Talm. בווֹר בַּרְים בַּצֹּאוֹר (בוֹר בַּר בַּרְים בַּצֹּאַר (בַּרְים בַּרְיִם בַּרְּיִם בַּרְיִם בַּרָים בַּרָּאַר (בַּרְים בַּרְיִם בַּרָּאַר (בַּרְים בַּרְיִם בַּרָים בַּרִים בּרִים בּיבְים בּיבְים בּרִים בּיבְים בּרִים בּרִים בּרִים בּרִים בּרִים בּרִים בּיבְים בּרִים בּיבְיים בּיב

ַבָּר see בַּר.

m. a measure for dry goods and liquids 1K.5,25 (= 10 אֵיפָה er 10 בּר Ez.45,14).

Ch. to be pained, to grieve; only *Ithp*. אָתְבְּרִי רוּחִי אַתְבְּרִיּת רוּחִי to be grieved אַתְבְּרִית רוּחִי מון my spirit was grieved Dan.7.15.

שׁרְבֵּל (Pi. of כבל with inserted מין (Pi. of כבל with inserted מון) bind around, to gird, to clothe; only Pu. pt. קרְבָּל girded, clothed 1Chr.15,27 (in the parallel passage 28.6,14 בְּלוֹיִם).

בּרְבַּרָה Ch. f. mantle Dan.3,21.

Niph. נְּכְרָה (fut. קַּבֶּר) to be digged Ps.94,13.

וו. to buy, to acquire יָּלֶבְּרָרְ יַּ and I bought her to me Hos. 3,2; קבָרִי מִאֹתָם בַּבֶּכֶּרְ buy water of them for money Deut.2,6; יְבִירִי לִי the grave which I have bought for me Gen.50,5 (others refer בְּרִיתִי to בַּרָה I. to dig); with בַּרָה acc Fuerst: to conclude a bargain for יִבְרוֹ עַלְיוֹ חַבְּרִים shall the companions conclude a bargain for him? Jb.40,30 (Eng. Bible: shall the companions make a banquet of him? see בַּרָה III.).

III (den. from בָּרָה; fut. לִּכְּה; fut. נְּכְּהָה; fut. נְּכְּהָה; fo give or prepare a banquet 2K. 6,23.

 $\vec{c}$ וּ. (from בָּרָה I.) f. pit, well; only $pl \ c$. בְּרֹת Zph.2,6.

קבר II. (from בַּרָב) prop. a company sitting in a circle, hence: feast, hanquet 2K.6,23.

קרוב (pl. פָרוּבִים m. in the theology of the Hebrews, a celestial creature uniting the forms of a man, a lion, an ox, and an eagle. The Cherubim are mentioned as guards of the approach to paradise (Gen.3,4) and as bearers of the chariot of God (Ez. chap. 1 a. 10). In the holy of holies two images of the Cherubim overlaid with gold, with expanded wings, stood upon the cover of the ark (Ex.25,18-20); hence of God: ישֶׁב הַכְּרוּבִים who sitteth upon the Cherubim 1S.4,4; Ps. 80,2; fig. of the king of Tyre: covering Cherub Ez. 28,16.— The etymology of ברוב is obscure; some think the בְּרוֹבִים to be identical with the griffins (in Greek grypes), fabulous eagleshaped and lion-shaped animals which were supposed to guard the gold mountains in India and Persia.

II. pr. n. a place in Babylonia Ezr.2,59.

רוֹן Ch. (def. בְּרוֹיִן m. herald, crier Dan.3,4.

Ch. to cry out, to proclaim.—
Aph. אַכְרֵוּ to announce, to make known Dan.5,29.

gent. a Carian, coll. the Carians, warriors from Caria (in the south west of Asia Minor), who served as body-guards of the Hebrew kings: בַּרָי וְהַרָּצִים the guards and the runners 2K.11,4 a. 19; in 2S. 20,30 בְּרֵי Ktib for יִבְּיִרים.

ּבְּיוֹתְ pr. n. a torrent near the Jordan 1K.17,3.

a cutting off, hence: separation, divorce בָּלִיתְתָה bill of divorce בַּלְיתָת bill of divorce בַּלְיתָת בְּלִיתְת her bill of divorce Jer.3,8 (בּלִיתָת).

to clothe, to cover, to wrap, whence בּרָדְיּה.

(sf. בַּרְבּבֹב (sf. בַּרְבָּב) m. margin, border Ex. 27,5; 38,4.

m. saffron, crocus Cant.4,14 (the word is of Indian origin).

city of Chemosh) pr. n. a city on the Euphrates 1s.10,9 (=Circesium).

pr. n. a Persian eunuch Est. 1.10.

קרות (from בְּרַבֶּר) f. swift camel, dromedary; only pl. בְּרָבָּרָה 66,20.

to cultivate, to make fruitful, שְׁרָם , בֶּרֶם . בַּרְמֶל

קּרָמִים .f. נְּלָמִים (sf. נְּלֵמִים , pl. בְּרָמִים , c. נְּרָמִים) m. (f. Is.27,2 a. 3) 1) garden מוֹנים olive-garden, olive-yard Jud.15,5; more frequently: vine-yard Ex 22,4; fully בְּרָם תְּמֶר wine-garden Is.27,2, for which the Septuagint reads בְּרָם תְּמֶר (after Am.5,11).

(pl. בֹרֵם) m. vine-dresser Is. 61,5; Jo.1,11.

של (קרי פּרְתִיי pr. n. 1) a'son of Reuben Gen. 46,9; Ex.6,14; also as patr. (for בּרְתִיי Num.26,6. — 2) another person Jos.7,1.

m. carmine, crimson color, crimson stuffs 2Chr.2,6 (acc. Ges. the word is of Persian origin).

ער (from בּרְמֵל with formative לְּבָּים (from בַּרְמֵל (like בַּרְמִל ; צַּרָמָל ; צַּרָמָל ; צַּרָמָל ; צַּרָמָל) m.

1) garden, garden-land, fruitful field as opposed to the desert ls.
10,18 and to a wild forest 29,17;
אַרָין הַבּרְמָל the land of gardens
Jer.2,7; אַרְין בַּרְמָל its garden-like forest (i. e. its fruitful soil) 2K.
19,23.— 2) garden-grain בַּרְמָל (Eng. Bible: green ears).— 3) pr. n.
Carmel: a) a promontory jutting out into the Mediterranean on the southern border of Asher, celebrated for its fertility and

the beauty of its forests and flowers; commonly with the article לְבָּרְטָּלְים the Carmel Am.1,2; 9,3; Jer.4,26, etc.; fully לַבְּרָטָל the Carmel-mountain 1K. 18, 19; without article Jos.19,26; Is.39,9 Nah.1,4; בַּרְטִיל בּרַטְיִל Cant.7,6 בַּרְטִיל בּרַטְיִל בּרַטְיִל בּרַטְיִל בּרַטְיִל בּרַטְיִל בּרַטְיִל וּשִּרְטִּל אַנְטְּל הַרָּטִּל וּשִּׁר אַנְטְּלִית וּשִּׁר אַנְטְלִית וּשִּׁר אַנְטְלִית וּשִּׁר אַנְטְלִית וּשִּׁר אַנְטְלִית וּשִּׁר אַנְטְלִית וּשִּׁר בַּרְטִלְיִי 18.30,5 a. 28.23,35, f. בּרַטְלִית 18.27,3.

pr. n. m.

Ch. (= Heb. פֿרָכֵא) m. throne בּרְכָּוְל Ch. (= לְּרָכֵּא פֿרָכָּא) ה. לּרְכָּוּל Dan.5,20; sf. בְּרָכִּוּל 7,9; pl. לָרָכָּא ib. Pi. of בַּרָכָּא which see.

ַטַרַע (fut. אָרָרָעָה, 1 הָבָרַע; pt. אַבָּרָעָ,; pt. אַבָּרָעָ, pl. בַּרְעִים, f. pl. מָרְעִים; mf. בַּרְעִים) to stoop down, to bow down, to kneel down בַּרַע עַל־בָּרָבַיִם to bow down on one's knees Jud. 7, 6; he stooped down, בַּרַע רָבַץ כְּאַרֵיָה he couched as a lion Gen.49,9; with לְפָּנִיו וִכְרָעוּ: before לְפָּנִי מי they that dwell in the wilderness shall bow before him Ps. לִי תַּכָרַע כְּל־בָּרָה (2,9; לי תַּכָרַע בְּל־בָּרָה before me every knee shall bow Is.45,23; of those who bow down with the שׁאַכּוֹעוּ אַפַּיִם אַרְצָה :whole person: וַיִּכְרָעוּ אַפַּיִם אַרְצָה they bowed themselves with their faces to the ground 2Chr.7,3; of those whose strength fails: בַּרָעוּ they bow down and fall בּרַכַּוָם כּרָעוֹת bowing (i. e. feeble) knees Jh.4,4; of man's intercourse with a woman: יְעְלֶיהָ וֹכְרְעוּן אֲחָרִין and others shall bow down upon her Jb. 31,10.

Hiph. הַּבְרְיִע ; inf. (fut. בְּרָרְעִ ; inf. בּרָרְעִ) to bow down, to prostrate, to subdue יְהַרְבִּי הַבְּרִעְ בָּקַי הַּחָהָי thou hast subdued under me those that rose up against me Ps. 18,40.— 2) to bring low, to afflict thou hast brought me very low Jud.11,35.

עָבְיָ (from יְבָּף) f. lower part or the thigh, leg; only du. בָּרָעוֹ Lev.I,13; Am.3,12; of the legs of leaping insects Lev.11,12; sf. פָּרָעִיוּ Ex.12.9.

Derim m. fine white cotton, cotton-stuff Est.1,6 (the word is of Persian origin).

Pi. redupl. פְּרָכֵּר to turn about, to dance; pt. מְבַרְבָּר 2S.6,14, for which in the parallel passage 1Chr.15,29 בְּבַרִּכָּר

שרש to be curved, arched.

m. belly, paunch; only sf. פֿרֵשׁ m. belly, paunch; only sf. βg. Jer.51,34.

pr. n. Cyrus, celebrated Persian king, deliverer of the Hebrew exiles Is.44,28; Dan.1,21; Ezr.1,1, 2Chr. 36,22.

אָבְיּישְׁבָּ pr. n. a dignitary at the Court of Xerxes Est.1.14.

בָּרְתּוֹת ; imp. הַבְּת, בְּרָת יִּבְּרָת, בְּרָתוֹת 2S.3,12; *inf*. בָּבְרָת־, בָּרֹת, בָּבְרָת־, לכבתי, sf. לכבתי) to cut, to cut off: part of a garment 1S.24,5; branch of a tree Num.13,24; a tree Jer.10,3, whence בֹּרְתָי הַעֵּצִים the wood-cutters 2Chr. 2,9; the head and other parts of the body 1S.5,4; the foreskin Ex.4,25; בַּרַת to cut in two parts Jer.34, 18; pt. p. וברות one whose privy member is cut off Lev. 22,24, fully Deut.23,2; fig. of persons: to destroy, to root out וּלְכְרָתֶנוּ מִאֶּבֶץ חַיִּים let us cut him off (i. e. root out) from the land of the living Jer.11,19.-- 2) בַּרַת to make a covenant or league בְּרֵית (in allusion to the custom of cutting an animal on the occasion of making a covenant Gen. 15,10) or עַב Ex.24,8; 1K.8,9; also with of the person, in which case the phrase has the meaning of giving a solemn promise or making a vow: וְעַהַּר נִכְרַת־כָּרִית לֵאלֹהֵינוּ let us now make לְהוֹצִיא כַל־נְשִׁים a covenant with our God (i. e. solemnly promise him) to put away all our wives Ezr.10,3; poet. וּבְרַתִּי לִּאֵינַי I made a covenant with (i. e. a vow to) mine eyes Jb.31,1; with על of the person: to make a league against Ps.83,6; sometimes בָּרֵית is omitted: בְּכְרַת־בְּנִי עִם־בֶּן־יִשֵׁי that my son hath made a league with the

son of Jesse 18.22,8; קבָר בוּהָם and hast made thee a cove nant with them Is.57,8; instead of קבית once אַלְנָה covenant Neh 10,1 and once אָלָנָה Hag.2,5.

אוֹפָרת . inf. וְכַּרֵת (fut. יַבֶּרָת; inf. הַבַּרָת 1) to be cut down: of a tree Jb 14,7; fig. of persons: to be cut off. destroyed, to perish Gen.9,11; Pr. 2,22; in the same sense: יָנְכָּרָתָה and that person הַנָּפָשׁ הַהִיא מִעַפֶּידָ shall be cut off from his people Lev.7,20.-- 2) to exile לא יַבֶּרָת מוְ־הַעִיר shall not be cut off (i.e. exiled) from the city Zch 14,2.-שַל־עַסִים כִּי נָכְרַת take away עַל־עַסִים כָּי because of the new wine, that it is taken away from your mouth Is.1,5; אֹכֶל נָכְרָת the food is cut off, i. e. taken away v. 16 .--4) to be cut asunder, to be divided מֵי הַיַּרְהֵן יִבְּרַתוּן he waters of Jordan shall be cut asunder Jos.3,13; of food: to be chewed (others: to be consumed) הַבַּשַׂר while עוֹרֶנוּ בֵּין שָׁנִּיהֶם מֶּרֶם וַבְּרֵת the flesh was yet between their teeth, ere it was chewed Num. 11,33.- 5) to be cut off, to be interrupted, to cease לא וַבָּרֵת מָבֶּם עבר there shall not cease to be of you servants Jos.9,23 (Eng. Bible: there shall none of you be freed from being bondmen); also of the interruption of issue 1K.2,4; R.4,10; of hope: to be cut off, to be lost Pr.24,14.

Pu. בֿרֵת a. בַּבּרת o he cut down, to be cut off Jud.6,28; Ez.16,4.

Hoph. הַכְברת to be cut off, withdrawn ידיכות to.1.9.

ּבְּרְתְּדֹּיִ f. hewed beam; only pl. בְּרְתִּוֹיִ 1K.6,36.

gent. a Cretan, pl. פּרַתִּים 18. 30,14: Ez.25,16; coll. הַבְּרֵתִי וְדַבְּּבְתִי the Cretans and the Philistines 28.8,18 (these were warriors who served as body-guards of David; comp. יְבָּרִי.).

קּשְבָּה (=פּֿרָשָׂה f. lamb Lev.5,6.

Two pr. n. son of Nahor, the brother of Abraham Gen. 22,22.

the Chaldeans; בַּשִּׂדִים m. 1) gent. only pl בַּשִּׂדִים the Chaldeans; בַּשִּׁדִים the land of the Chaldeans, Chaldea Jer. 25,5; also בַּשִּׁדִים (omitting בַּשִּׁדִיםְה (אָנֵיץ 50,10, with ה loc. בַּשִּׁדִים בַּשִּׁדִיםְה Ez.23,16. In a wider sense בַּשִּׁדִים comprised also Mesopotamia, whence אָרֶץ בַּשְׁרִים of a region by the river Chebor Ez.1,3; also potamia Gen.11,28.— 2) by metonymy: astrologer, magician Dan 2,2 a. 4 (the Chaldean priests were much occupied with astronomical observations).

בּשִּׂרֵאין (Ch. 1) Chaldean; pl. בַּשִּׂרָאין def. בַּשִּׁרָאין Dan.3,8.— 2) astroioger, magician Dan.2,10; 4,4.

with fat, to grow fat שָׁמָרָתְ עָּרִיתְ שְׁמֵּנְתְ עָרִיתְ thou art waxen fat, thou art grown thick, thou art covered with fatness Deut.32,15.

נְשִׁיל (from נְשֵׁל) m. axe (as a felling instrument) Ps.74,6.

יבשׁל (fut. בשׁל only Ktib Pr.4,16; pt. בושל, f. pl. בשלות; inf. בושל 1) prop. to totter; hence: to stumble, with בֹּנְעָרִים בָּנִץ כְּשֶׁרֹּוּ : ב the children stumbled under the wood Lam.5,13; וְבַשְׁלוֹ אִישׁ בְּאָחִיו and they shall stumble one over the other Lev.26,37; fig. בַשַּׁלָתָ בַּעַיֹּגָך thou hast stumbled through thine iniquity Hos.14,2; בַּשְׁלַה בַּרְחוֹב אָבֵת truth stumbled in the street Is. 59,14.— 2) to fall וַבַשׁלוּ אַחוֹרָ that they might fall backward Is.28. 13; of the fall of a kingdom Is.3,8.— 3) to become weak, feeble my knees are בָּרַבֵּי בַשׁלוּ מִצוֹם weak through fasting Ps.109,24; feeble (prop. totter- בַּרְבַּוָם בּישֶׁלוֹת ing) knees Is.35,3; in general: to the strengtb בַשַּׁל כֹּחֵ הַסַבָּל of the bearers faileth Neh.4,4; my strength failet! because of mine iniquity Ps.31,11.

Niph. נְבִשָּׁל (fut. יִבְּשֵּׁל; pt. נְבִשָּׁל 1) to stumble, to fall Pr.4,12; in a moral sense: בְּשִׁלִּבְ they shall fall in their iniquity Hos. 5,5.—2) to be stumbled, to be weak מון and they that are stumbled (or weak) are girded with strength 1S.2,4.

Pi. פּשֵּׁל (fut. וְבַשֵּׁל) to cause to fall; only Ez.36,14 Ktib הַבַשְּׁלִי (but Kri הְשַׁבְּלִי, from שָׁבָּל , is to be preferred).

Hiph. הָּבְשִׁיל; inf. הַבְּשִׁיל; inf. הַּבְּשִׁיל; inf. הַבְּשִׁיל) 1) to cause to stumble, to cause to fall 2Chr.25,8; in a moral sense Jer.8,15; Mal.2,8.—2) to make to fail, to weaken Lam.1,14.

Hoph. הְּבְשֵּל (pt. מְבְשֵּל) to be made to fall, to be overthrown Jer.18,23.

ייי אולן m. stumbling, fall, ruin Pr. 16,18.

קשׁבָּי to mutter, to murmur (Kal not used).

Pi. קְּשֵּׁלְ to mutter incantations, to practice magic, to use witch-craft 2Chr.33,6; pt. קְבַשֵּׁךְ sorcerer, magician Ex.7,11; f. מְבַשִּׁבְּה 22,17.

witchcraft Is.47,9; בַּעָלַת כְּשָׁפִים m. only pl. בָּעַלַת בָּשָׁפִּים mistress of witchcraft, i. e. a sorceress Nah.3.4. קשֶׁב m. magician, sorcerer Jer. 27,9.

ילָבְּעֵר (fut. יבְשֵׁר) 1) to be right, proper, pleasing יבְּשֵׁר בּוְבֶּר לִפְּגִי and the thing be right before the king (i. e. if it please him) Est.8,5.~ 2) to prosper, to succeed Ec.11,6.

Hiph. הַּלְשִׁיר (inf. הַלְּשִׁיר הַלְשִׁיר (inf. הַלְּשִׁיר הַלְּשִׁיר הַבְּיִשִּׁיר הַלְּשִׁיר הַלְּשִׁיר הַבְּשִׁיר הַבְּשִׁיר הַבְּשִּׁיר הַבְּשִּׁיר הַבְּשִּׁיר הַבְּשִּׁיר (wisdom is the advantage of making a thing prosper (or fit) Ec. 10,10.

ת בְּשֵׁרוֹן m. 1) fitness, ability Ec.2, 21.— 2) prosperity, success בְּשִׁרוֹן success in work Ec.4,4 (others: ability for work).— 3) profit, advantage בְּשִׁרוֹן and what profit is there to the owners thereof? Ec.5,10.

בַּתָב (fut. בַּתְּב,; pt. בַּתָב ; pt. p. ַבְּתוֹב ; inf. בָּתוֹב , בַּתוֹב) to write, with accus. of the thing written and אל or of the person to whom the writing is addressed 2S.11,14; Deut.24,1; בַּחַב אֵל also means: to write of or concerning Jer.51,60; with על of the person: to write for, concerning Est.8,8, against Ezr. 4,6, or to (== 5) 2Chr 30,1; Ezr.4,7; with בַ or בַּ of the material or book: to write upon, to write in בַּתַב עַל־הַלְּחוֹת to write upon the tablets Ex.34,1; to write in a book בַּתַב עַל־מָפָר קרובים על דְּבָרֵי שְׁמוּאֵל ;Jos.10,13 written in the chronicles of Samu-

el 1Chr. 29 ,29; תוֹבת בְּמָבֶּר תּוֹבַת בַּמָבָר תּוֹבַת that is written in the book of the law of Moses Jos.23,6; fig. to write upon the heart Jer.31,33; with 3 of the instrument: to write with Is.8,1; Ex. 31,18; with omission of בָּתֹב : בָּתֹב he will write with his hand: To the Lord (i. e. he will inscribe himself unto the Lord) Is.44,5; מְפֶּה to write from one's mouth, i. e. after the oral dictation of a person Jer 36,17.-2) to write down, to inscribe Num. 33,2; בַּל הַבָּתוּב לַחַיִּים every one who is inscribed unto life (i. e. destined for life) Is. 4, 3; at the writing down בְּלְתוֹב עַמִּים (i. e. at the registering) of the peoples Ps.87,6. — 3) to write about, to describe, as a land Jos. 18,4.— 4) to prescribe, with עַל: פכל הַכַּתוּב עֲלֵינוּ secording to all that is prescribed unto us 2K.22, 13 (Eng. Bible: which is writen about us); also with אָל Est.9,23 or ? 2K 17,37, Pr.22,20.— 5) to subscribe (of witnesses) Jer.32,12.

Niph. נְלְתָב (fut. בּוֹלְתָב) 1) to be written Est.8.8.— 2) to be written down, inscribed Ps.69,29; Jb. 19,23.

Pi. אינ (pt. מְבַהָּר) to write, to write down אינים עמל לְּהַבּוֹים אוּל מְבַהְּר the writers who write down wrongful things Is. 10, 1 (Eng. Bible: and that write griveousness which they have prescribed).

בְּתִיב Ch. to write Ezr.4,8; fut. בְּתִיב 5,10; pt. f. אבָתְב Dan.5,5; pt. p. בְּתִיב Ezr.5,7.

בתר בין m. 1) mode of writing Est.1, 22.— 2) writing, document בְּבָּרֵב 20. writing of the decree Est.4,8.—3) register בַּבְּרַב אָבֶר בַּבְּרָב אָבָר 2,62.—4) book בּיִאבֶּר בְּבָרְב אָבֶר noted ir the book of truth Dan.10,21.— 5; writing, letter בּיִבר בּבְרָב מוֹן and he answered... in writing (by letter) 2Chr.2,10.

בּתְב Ch. m. 1) writing, inscription Dan.5,7. — 2) written document, edict Dan.6,9.— 3) prescript יוֹ without prescription Ezr. 7,22.

קּתְבֶּת f. a writing בְּתְבֶּת בְּעַקַע f. a writing Lev.19,28.

ם בּתִּים a. בּתִּים gent. pl. the Chittim or inhabitants of Citium, an ancient city of Cyprus; in a wider acceptation: the Cyprus; in a wider acceptation: the Cyprus is 23,12; אַנְיִים בְּתִים land of the Chittim, i. e. Cyprus Is.23,1; אַנִייִּ בְּתִים Islands of the Chittim, i. e. islands and coast-lands of the Mediterranean Jer.2,10; Ez.27,6; בּתִים בְּתִים בְּתִים בְּתִים בְּתִים בְּתִים בְּתִים בּתִּים נִים בְּתִים בְּתִים בּתִים בּתִּים בּתִּים בּתִים בּתִים בּתִים בּתִּים בּתִּים בּתִּים בּתִּים בּתִּים בּתִּים בּתִּים בּתִים בּתִּים בּתִּים בּתִּים בּתִּים בּתִּים בּתִּים בּתִים בּתִּים בּתִּים בּתִּים בּתִים בּתִים בּתִּים בּתִים בּתִּים בּתִים בּתִּים בּתִים בּתִים בּתִים בּתִים בּתִּים בּתִים בּתִים בּתִים בּתִים בּתִּים בּתִים בּתִּים בּתִּים בּתִּים בּתִּים בּתִּים בּתִים בּתִּים בּתִּים בּתִּים בּתִּים בּתִּים בּתִּים בּתִּים בּתִים בּתִּים בּתִּים בּתִים בּתִים בּתִּים בּתִּים בּתִּים בּתִּים בּתִּים בּתִּים בּתִּים בּתִים בּתִּים בּתְּים בּתְּים בּתִּים בּתְים בּתִּים בּתְים בּתְּים בּתְּיִים בּתְּיִים בּתְּים בּתְּיִּים בּתְּים בּתְים בּתְּים בּתְיים בּתְּים בּתְּים בּתְּים בּתְּים בּתְים בּתְּים בּתְּים בּתְּים בּתְּים בּתְּים בּתְים בּתְּים בּתְּים בּתְים בּתְּים בּתְים בּתְּים בּתְּים בּתְים בּתְּים בּתְּים בּתְים בּתְים בּתְּים בּתְּים בּתְים בּתְּים בּתְים בּתְים בּתְים בּתְּים בּתְים בּתְים בּתְים בּתְּים בּתְ

לְתִית (from בְּתִית) adj. beaten בְּתִית שֶׁמֶן beaten oil, i. e. fine oil from pounded olives (not pressed) Lev.24,2.

לתל Ges.: to enclose; Fuerst: to separate.

לַתָּל m. wall, sf. בַּתָּלנו Cant.2,9.

בתל Ch. m. wall Dan.5,5; pl. def. אָבְרָבִיּאָ Ezr.5,8.

בּתְלִישׁ pr. n. a place in Judah Jos. 15,40.

בּתְבָּ 1) to glitter, whence בּתְבָּ (Kal not used).— 2) to engrave, to write (בּתַבָּ בַּתַבָּ), whence בּתְבָּאָב.

Niph. אין (pt. נְלְתָם (pt. written נְלְתָם עִּוֹנֵן thine iniquity is written (acc. others: marked)
Jer.2,22.

בֶּתֶם m. fine gold Pr.25,12; Cant. 5,11.

in Ethiopic כרן to cover, to clothe.

קרְנֶּרְ (from בּרְ כְּהְנֶּרָת comp. also Greek Chiton) f. shirt, tunic (Eng. Bible: coat, garment) Gen.37,3; 2S.13,18; sf. בְּבָנִתִּי Cant.5,3; pl הַבְּנִוֹת Ex.29,8; c. בְּבָנוֹת Gen.3,21; sf. בְּבָנוֹת Lev.10,5.

קּוֹלְהָלֵין (c. קּוֹלְהָלְי, פּוֹלְתְּבּוֹת (c. קּוֹלְהְלָּתְּבּוֹת (c. קּוֹלְתְּבּוֹת (c. קּוֹלְתְּבּוֹת (c. קּוֹלְתְּבּוֹת (c. קּוֹלְתְּבּוֹת (c. קּוֹלְתְּבּוֹת (c. קּוֹלְתְּבּוֹת (c. קּוֹלְתֹּבְיוֹת (c. קּוֹלְתְּבּוֹת (c. קּוֹלְתְּבְיוֹת (c. קּוֹלְבּוֹת (c. קּוֹלְבּיוֹת (c. קּוֹלְבּיוֹת (c. קְיִבְּיוֹת (c. קְיִבְּיוֹת (c. קְיִבְּיִלְיִּבְיִּבְיִּיִּ בְּיִבְּיִּיִּיִּ (c. קְיִבְּיִּבְיִּיִּ (c. קְיִבְּיִּבְיִּיִּ (c. קּוֹלְבּיִת (c. קְיִבְּיִּבְיִי (c. קְיִבְּיִּבְיִי (c. קְיִבְּיִי (c. קְיִבְּיִי (c. קְיִבְּיִי (c. קְיִבְּיִי (c. קְיִבְּיִי (c. קְיִבְּיִי (c. קְיבִּייִי (c. קְיבִּיי (c. קְיבִיי (c. קְיבִּיי (c. קְיבִּיי (c. קְיבִיי (c. קְיבִּיי (c. קְיבִּיי (c. קְיבִּיי (c. קְיבִיי (c. קְיבִיי (c. קְיבִיי (c. קְיבִּיי (c. קְיבִּיי (c. קְיבִּיי (c. קְיבִיי (c. קְיבִיי (c. קְיבִּיי (c. קְיבִיי (c. קְיבִּיי (c. קְיבִּיי (c. קְיבִיי (c. קְיבִיי (c. קְיבִּיי (c. קְיבִיי (c. קְיבִיי (c. קְיבִיי (c. קְיבִּיי (c. קְיבִיי (c. קְיבִּיי (c. קְיבִיי (c. קְיבִיי (c. קְיבִיי (c. קְיבְּיי (c. קְיבִיי (c. קְיבִּיי (c. קְיבִיי (c. קְיבִיי (c. קְיבִיי (c. קְיבִּיי (c. קְיבִיי (c. קְיבִיי (c. קְיבִיי (c. קְיבִיי (c. קְיבִּיי (c. קְיבִיי (c. קְיבִיי (c. קְיבִיי (c. קְיבִיי (c. קְיבִּיי (c. קְיבְיי (c. קְיבִיי (c. קְיבִיי (c. קְיבְייי (c. קְיבְייי (c. קְיבְייי (c. קְיבִיי (c. קְיבִיי (c. קְיבְייי (c. קְיבִּיי (c. קְיבִּיי (c. קְיבִיי (c. קְיבִיי (c. קְיבִיי (c. קְיבִּיי (c. קְיבְּיי (c. קְיבִּיי (c. קְיבְּיי (c. קְיבִּיי (c. קְיבְייי (c. קְיבְּייי (c. קְיבְייי (c. קְיבְיייי (c. קְיבְייי (c. קְיבִּייי (

to surround, whence בָּתַרָּ בֹּחָרֶת (Kal not used).

Pi. אַהָּבְ 1) to surround, to besiege Jud.20,43; Ps.22,13.— 2) to wait (prop. to go round and round) מַבּר־לִי וְעִירּ wait for me a little Jb.36,2.

קָרֶבְ (from בְּבֶּרָ) m. crown, diadem Est.6,8.

בּתְרָת (pl. בּתְרוֹת) f. crown of a column, capital 1K.7,16.

(גְּרִשׁ (akin to בְּרֵשׁ; fut. מֶּרָהשׁ) to pound, to bruise Pr.27,22.

רַתַת (1 בַּתְּתִי ; fut. הֹשִׁי; pt. בָּתִּתִי ; imp. הֹם, pl. וְבְּתוֹת ; inf. (בַּתוֹת) 1) to deat, with 5: to beat into, to beat your בתו אָתֵיכֶם לַחֲרָבוֹת beat ploughshares into swords Jo.4, 10.— 2) to stamp, to pound וַאַבֹּת and I stamped it Deut.9,21.— to beat or break in pieces a potters' vessel גָבֶל יוֹצְרִים כַּתוּת broken in pieces Is.30,14. -4) to beat down, to rout וְכַתּוֹתִי מִפְּנַיו עַרָין I will beat down his enemies before his face Ps.89,24. - 5) to crush, to maim; pt. p. חוֹת one crushed, i. e. maimed by crushing the testicles Lev. 22,4.

Pi. רְבָּק 1) to heat, to forge, with נְבְּחָתוּ מְרְבּוֹתְם לְאָתִים and they shall beat their swords into ploughshares Is. 2,4; Mic. 4,3.—2) to beat in pieces, to pound

2Chr.34,7.— 3) to strike, to destroy (of a land) Zch.11,6.

Pu. Pu. to be dashed together (of civil war): וָכְהַתוּ גוֹי־בְּגוֹי and nation was dashed against nation 2Chr.15,6.

Hiph הַכְּח (fut. חַבָּר) to smite, to discomfit, to rout מַנְיּבְּתוּ אָּחְבֶּם and they smote you Deut.1,44; with sf. בּיבְּתוּב and they discomfited them Num.14.45.

Hoph. חַבּה (fut. חַבִּי, pl. אָבָּח 1) to be beaten in pieces, to be broken קַבְּיה יְבַּה her graven images shall be beaten in pieces Mic.1,7.— 2) to be beaten down, to be smitten יְבַּה יְבַּה שָׁבַוּ mighty ones are beaten down Jer.46,5; אַבָּה יְבַּת־שַׁבַּר and the gate is smitten with destruction ls.24,12.

bet, called Lamed אבל ביי סגר. called Lamed ביי סגר. ox-goad (ביי סגר.), because of its original similarity to the figure of that instrument; as a numeral = 30.

instrument; as a numeral = 30. (immediately before the accent usually בְּלֵבְים בְּלֶבְים בְּלֶבְים בְּלֶבְים בְלֶבְים בְלֶבְים בְלֶבְים בְלְבִים בּלְבְים מוּנִים בּלְבִּים בּלִבְים בּלְבִים בּלִבְים בּלְבִים בּלִבְים בּלִבְים בּלִבְים בּלִבְים בּלְבִים בּלִבְים בּלְבִים בּלִבְים בּלְבִים בּלְבִים בּלְבָּה לִלְהְ בִּלְבְּה לְלָהְ לִּלְהְ לִלְהְ לְלָהְ לְלָהְ לִלְהְ לְלָהְ לִבְּה לְלָהְ לִבְּה לְלָהְ בִּים בּיִּבְם בּיִבְּם בּיִּבְם בּיִּבְם בּיִּבְם בּיִּבְם בּיִּבְם בּיִּבְם בּיִּבְם בּיִּבְם בּיִּבְים בּיִבְים בּיִּבְים בּיִּבְים בּיִבְּים בּיִּבְים בּיִבְּים בּיִּבְים בּיִבְּים בּיִבְּים בּיִבְּים בּיִבְּים בּיִבְּים בּיִּבְים בּיִבְּים בּיִּבְים בּיִּבְים בּיִבְּים בּיִּבְים בּיִבְּים בּיִּבְים בּיִּבְים בּיִּבְים בּיִּבְים בּיִּבְים בְּים בְּיִבְּים בְּים בְּיִבְיִים בּים בְּיִבְים בּים בְּיבְים בּים בְּים בְּיִים בְּים בְּים בְּיבְּים בְּים בְּיִבְּים בְּים בְּיִבְּים בּים בְּים בְּיבְּים בּים בְּיבְּים בּים בְּיִים בּים בּיִּבְים בְּים בְּים בּיִּים בְּים בּיִּבְּים בְּים בְּיִבְּים בְּיִּים בְּים בְּיבְּים בְּיִים בְּיִבְּים בְּיִים בְּיִבְּים בְּיִּים בְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיבְים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיים בְּיבְים בְּיבְים בְּיבְּים בְּיבְים בְּיִים בְּיבְּים בְּיבְים בְּיִים בְּיבְים בְּיבְים בְּיבְ

for the journey 45,25; מוֹב לִאָרָם good for man Ec.6,12; לְחַם לָּ- to fight for Ex.14,14; ליב לִי to contend for Jud.6,31; הַּעְהֵיר לִי to entreat for Ex 10,17.— 3) into (of a change) װַבֶּן יִי אָלהִים אָת הַצִּלְע... and the Lord God made the לְאִשְׁה rib... into a woman Gen. 2, 22; hence ' for turn into Ps.66, 6; בְּיָה לָי to be turned into, to become Lam.1,2; נַיָּהָי רָאָרָם לְנָפֶשׁ and the man became a living soul Gen.2,7; sometimes ביה ל to become as: וָהוֹא הָיָה לְאֶבֶן and he became as a stone 1S.25,37; שַּׁלָּי לָאַכִּזָר :mplied הָנָה with בָּת עַמָּי לָאַכִּזָר the daughter of my people is [be-כַל ראש לַחַלִי (come] cruel Lam.4,3 the whole head is [become] sick Is.1,5; after a verb of division: to cut into two בַּרַת לִשְׁנַיִם [parts] Jer.34,18; ... נַיַּחַץ אֶת־הָעָם and he divided the לְשָׁגֵי בַּחֲנוֹת people... into two bands Gen.32, at this לְוֹאת יֶחֶבר לִבִּי at my heart trembleth Jb.37,1; לַשְׁמַע ? אוון ישַּׁמִעוּ לִי at the hearing of the ear they obey me Ps.18,45.- 5) by, of הוא לְבַרוֹ וִעֲשֶה לַכֵם this only may be prepared by you Ex.12,16; של נְשָׁבַלַם when it was heard by Sanballat Neh.6,1; הַרָה to conceive by one Gen.38,18; by the לָאִישׁ אֲשֶׁר אֵלֶה לוֹ אֲנֹבִי הַרָּה man, whose these are, I am with child v. בָּלָהֶם he is entreated of (by) them, i. e. he listens to their prayers Is.19,22;

מוֹמר לִדְוַר psalm of (or by) David Ps.3,1 etc.; תּפְלַה לִמשֶה a prayer of Moses 90,1; דָּבָרִים לְּמֵלְבִי the book of the chronicles ישראל of the kings of Israel 1K. 15, 31; פי יוֹם לַוִיָ... עַל־בָּל גָאָה וָרָם for the day of the Lord... shall be upon every one that is proud and lofty ls.2,12; לְחַיֵּי נֹחַ of Noah's life Gen. 7,11; בַּחֹדֶשׁ on the first day of the month 8,13; הַשַּׂבָע לֶעֲשִיר the abundance of the rich man Ec. 5, 11; מוֹב מִעֲמ לַצַּרִיק better is the little of the righteous man (i. e. a little that the righteous man hath is better) Ps.37, 16. — 6) by, with (instrumental) לַאַה לְעֵין to see with the eye Ez. with (by) our לָלִישוֹנְגוּ נַנְבְּיר (12,12 tongue will we prevail Ps.12,6 .-7) within, in, at (of time) לִשֶׁלשֶׁת within three days Ezr.10,8; once in three אַחַת לְשַׁלֹשׁ שַׁנִים years 1K.10,22; לִימִים עוֹר שָׁבְעַה in yet seven days Gen.7,4.— 8) distributively: each, every, by לבקר Jer.21,12, pl. לבקרים Jb.7,18 every morning; לָמֵאוֹת וַלַאַלְפִים by hundreds and by thousands 2S.18,4; לַאַחַר אֶּחָר one by one, singly Is.27,12.-- 9) after (of time) after three days Am. לְשָׁלשָׁת וְמִים after two years לְשִׁנְתַיִם יָמִים 2S.13,23.— 10) to, until לַקְצִיר to the harvest Am.4,7; לבקר until the morning Deut.16,4.- 11) to, even to no יָבְלֵי חֹק even to no measure, i. e. without measure

Is.5,14; לְאֵין שָׁאָרִית even to no remnant, i. e. until there would be no remnant Ezr.9,14; בֹהַנִים priests to [the num- לָמֵאָה וְגֵשְׂרִים ber of] a hundred and twenty 2Chr.5,12; of degree: even לא there shall not וַעַבור עַלָּיו לְכֹל דָּבֶר be imposed upon him even anything, i. e. he shall not be charged any business whatsoever Deut.24,5.— 11) concerning, of, about ואת הַתּוֹרָה לְבָל נָגַע this is the law concerning every manner of plague Lev.14,54; 기울다 it shall be related of the Lord to the [future] generation Ps.22,31; ישַאַל לִשְלוֹם... to ask concerning the well-being of ... 2S. וַנְגַדַּל... לִעשָּר וּלְחַכְמָה in נַיגַדַל... לְעשָּר וּלְחַכְמָה and he hecame greater... in riches and in wisdom 1K.10,23; וַקְנִים older in days Jb.32,4. — לְיָמִים 13) inf. with has the meaning of the English inf. with 'to', 'in order to': בָּא לִרָאוֹת he came to see Ps.41,7; קַמְתִּי אֵנִי לִפְתוֹחַ 1 rose up in order to open Cant.5,5; בַּחָב עת bread to eat Gen.28,20; עת a time to bring forth Ec. 3,2; in the negative the 5 of the inf. is joined to the negative par-לַבָּלִתִּי - to go, לַלֶבֶת as: בַּלָתִי to go not to go R.3,10; preceded by inf. with ל expresses action about to take place or necessary to take place: נַיָהִי הַשֶּׁמֶשׁ לְבֹא and the sun was about to go down מוהי השער לסגר and the gate was to be shut (i. e. it was

about time to shut it) Jos. 2, 5; and No shall be וָנֹא תִהְוָה לִהְבָּקעַ to be (i. e. must be) rent asunder Ez. 30, 16; sometimes with omission of Time in the same sense: עוֹר הַיוֹם בִּנבׁ לַעֲמֹד yet this day he must remain at Nob Is. 10,32.— 14) is often added after verbs to signify action for one's own advantage, for oneself: לַּרַילָה get thee out (prop. go for thyself) משבו לֶבֶם פה abide ye houses בַּתִּים לֹא וֵשְׁבוּ לַמוֹ houses which none inhabit [for themselves] Jb.15,28; דְּמָה־לָךְ דוֹדִי לִצְבָי my beloved, be thou [for thyself] like a roe Cant.2,17; הַּמְלֵאַה לָה which is full Am.2,13.— 15) 5 frequently forms adverbs and prepositions of words of other parts of speech: 디스크 securely, לַצְרֵק ,gently לָאַם to satiety, לַאָרָן rightly, לְכַלֵּה completely, fully, to meet, etc.— 16) א מבראת sign of the accusative case (after the manner of the Chaldee): לַבְּנֵר they slew Abner 2S. לַיִרְמָיַהָּוֹ so also (אֱת אַבֹּגָר (אֱה אַבּנָר (אֱה מַבַּנָה בּיַּרָ for אָת־יִרְמִיְהְוּ Jer.40,2.

לר. (1) prep. signifying: a) the dative case אָטֵרי לִי tell me Dan. 2,9; אַטֵרי אָן he went to his house 2,17.b) the genitive case מֶלְהָ a king of Israel Ezr.5,11; יוֹם הַּלְחָה לִיבַח אַבְּרִי the third day of the month of Adar 6,15. c) the accusative case מֵלְבָּא לְדָנְיֵאל בַבִּי the king made Daniel great Dan.

2,48.— 2) joined to the fut. of אָבָוּ (to be) it forms the subjunctive mood: בָּהֵוֹא מְבָּרֵן blessed be Dan.2,20; מָה דִי בַּהָנֵא what should be v. 29.

(35 times 17, 3 times 17) adv. 1) not לא מַצַא he found not Gen. 2,20; לא תאכל ממנו thou shalt not eat of it v. 17; sometimes interrogatively (like אָלַלּא, which see below) Jer.49,9; Jb. 2, 10.-2) no, nay לא אַרנִי nay, my lord Gen.23,11.— 3) coupled with nouns and adjectives onegatives their meanings: לא־אַל no-god, i. e. an idol Deut.32,21; לֹא־עָם no-people, i. e. an unworthy people ib.; not wise, i. e. foolish Deut. 32,6; לא־חַקיד not pious, i. e. ungodly Ps.43,1.- 4) rarely as a noun: nothing בִּי־עַתַּה הַיִּיתָם לא for now ye are nothing Jb.6,21.-5) with תַ interrogative לא expresses a question in a negative form: הַלוֹא אָם הֵיטִיב שְׂאָת if thou doest well, shalt thou not be accepted? Gen.4,7; הַלָא הוּא אָמַר־לִי said he not unto me ? 20,5; בַּלֹא sometimes signifies: lo! behold! ָםלא הַחַצִּי מִפְּּך וָהַלְאָה (הַן ,הָנָּה (like הַבָּר, lo! the arrow is beyond thee הַלֹאֹ־הַם כְּתוּבִים עַל מַבֶּר (28.15,35 דּבְרֵי הַיָּמִים behold! they are written in the book of the chronicles 2K.15,36.— 6) with prepositions: a) בּלא בֶּמֶף without בָּלא without money Is.55,1; בְּלֵא כַבְּתוּב without [doing] as it was written 2Chr. 30,18; יוֹמוּ בְּלֹא יוֹמוּ day, i. e. before his time Jb.15,32; with omission of בוֹ לֹא בְנִים לֹא without children 1Chr.2,30; לא בְנִים without a way Jb.12,24. b) שׁלְּאׁ תּוֹרֶה without law 2Chr. 15,3; is joined to אוֹ also as a sign of the dative: בוֹלא בוֹ to him that is without power Jb. 26,2 (see also Is.65,1).

לא 2S.18,12 Kri for לא.

לְּהְ, לְּאָ Ch. (= Heb. לֹי) adv. 1) not Dan.2,5; בְּאָ is it not? behold! (=Heb. לֹח) Dan.3,24;4,27.— 2) as a noun: בְּלְהָה as nothing Dan.4,32. לאכ (= בַּהַרְאַ) to burn, whence תַּלְאוֹבָה.

לא דְבָר pr. n. a place in Gilead 28.17,27 = לוֹ דְבָר 9,4.

ילָאָה (fut. יְלֵאָה ap. מְלֵאָה) to be wearied, exhausted נֵּלְאוּ לִמְצֹאׁ they were wearied to find the door Gen.19,11; דְּלָהְה דְּבָר אֵלֶוּךְ if we assay to address a word to thee, wilt thou be wearied? Jb.4,2; בְּי עַהָה תְּבֹאׁ אֵלֶוּךְ but now it is come upon thee, thou art wearied v. 6.

 to bear Is.1,14 (comp. Jer.20,9); with בּ: יַּלְצְּתִּוֹךְ thou art wearied with the multitude of thy counsels Is.47,13; יְלָאוֹ they have taught their tongue to speak lies, and weary themselves to commit iniquity Jer.9,4.— 2) to have an aversion, to loathe יְּלֵאוֹ מִוֹלְאוֹ and the Egyptians shall loathe to drink of the water of the river Ex.7,18.

Hiph. הַלְּאָת (f. הַלְּאָת) to make for הָלְאָת ; inf. הֹלְאָת) to make weary, to exhaust, to make impatient קבּה הָלְאָנִי now he hath made me weary Jb.16,7; מְּלְאָתְּה מֹלְאָנִי now he hath made me weary Jb.16,7; מְלְאָנִי and wherein have I wearied thee? Mic.6,3; הַלְאוֹנְ מוֹ מְלֵאוֹנְ and they have wearied thee Jer.12,5; הַמְעֵם מָבֶּם אָת־אָלְהִי הַלְּאוֹנְ בַּח אָת־אָלְהִי is it too little for you to weary men, that ye will weary also my God? Is.7,13.

קְּבְּי, pr. n. Leah, the elder daughter of Laban and wife of Jacob Gen. 29,16.

נלום (לוֹם (לוֹם בּיבְּעָ נְשְׁמֵּם (לוֹּם בּיבְּעָ נְשְׁמֵּבְּעָ הָּבְּעָם אָת 1) to cover, to muffle בְּבָּע בְּבְּיוּ the king covered his face 2S. 19,5; for מָשׁ לַ Jb.15,6 see under מַשָּׁבּע

מאָל adv. softly, gently (see אַמַ).

២៥ $\stackrel{}{\dot{}}=$ ២ $\stackrel{}{\dot{}}$, which see.

to perform, to make, to minister, מְלָאכָה , מַלָאָבָה .

pr. n. m. Num.3,24.

in Ar. to unite, to gather together.

בּאָרְיִ (sf. אָרְיִי a. אָרְיִי Is.51,4; pl. בְּאָרְיִי בּיִי prop. union, hence: a people, a nation Gen.25,23; Is. 17,12, etc.

י אָבּיִים pr. n. an Arabian tribe Gen. 25,3.

; לִבָּר , לִבִּי , sf. לֶבַי , לְבַב (from לָבַיּ, יֶלְבַב , נִיי ףl. לבב (c. לבנת) and לבנת, sf. לְבָבוֹת , לְבָבְהָ ; מָלַבְבָּה , לְבָבְהָ ; מָל 1Chr.28,9, with sf. once לְבָבֶוֹן? Neh.2,8 as if from pl. לְבַבִּים m. 1) heart in the widest sense, hence: a) the heart as organ of the body 2S.18,14; Ps.45,6; of the soul: בָּלָה שָׁאֵרָי וּלְבָבִי my flesh and my heart (i. e. soul) faileth Ps.73,26; hence: אֶל לִבָּךְ upon thy heart, i. e. upon thee Ex.9,14. b) the heart as the seat of the feelings and of vital strength: to love with all the אָרַב בָּכֶל־לֵבְב heart Deut.6,5; לִּבְּךָּ אֵין אָתִי thy heart is not with me (i. e. thou lovest me not) Jud.16,15; שַׂנֹא בָּלֵב to hate in the heart Lev.19,17; וֹבַפָּג לְבוֹ his heart fainted Gen 45, 26; לַבָּם their heart failed 42,28; לְבִּי עַזְבַנִי my heart (i. e. courage) hath forsaken me Ps.40,13; בה הלבב faint-hearted, i. e. having no courage, timid Deut 20,8. c) in reference to character and moral conduct: a clean heart Ps.51,12; תַּם" integrity of hear אבר integrity of hear בְּבָב

מְלֵבֶן a faithful heart Neh.9,8; בַּבַּלָּ עקש a perverse heart Ps. 101, 4; שׁלֵב וְלֵב with a double heart, i.e. insincerely Ps. 12,3 and its contrary בַלֹא לֵב נְלֵב without a double heart, i. e. sincerely 1Chr. 12,33; an unfeeling heart is called אָבֶּן a heart of stone Ez.11,19 or לֶבֶל עָרֵל uncircumcised heart Lev.26,41; further: 그렇듯 5寸; stoutness of heart Is.9,8 and בֿרַב בָּב largeness of heart Pr 21,4 signify haughtiness or pride; the latter also denotes joy: וְרָתַב לְּבָבָן and thy heart will be enlarged, i. e. from joy Is.60,5. d) as the seat of will, desire, determination: do all that צַשָּׂה בָּלּ־אֲשֶׁר בִּלְּבָבָּה is in thy heart 1S.14,7; בִּי לְּהַשְׁמִיר but to destroy is [the determination in his heart Is.10,7; it was in הַנָה עִם־לָבַבָּך לַּקְנוֹת בַּוֹת thy heart (i. e. it was in thy determination) to build a house 1K.8,18; אִישׁ כָּלְבָבוֹ a man after his own heart (desire) 1S.13,14. e) as the seat of knowledge, thinking, understanding: נַיַּבֶּר־כְּהַ אָתר he told her all his heart בְּלּ־לְבוֹ (i. e. all that he knew) Jud.16,17; write them upon בַּתְבָם עַל־לּוּחַ לְּבֶּךְ the table of thy heart (i. e. preserve them in thy memory) Pr. 3,3; אֲמֵר בְּלֵּב to say in one's heart (i. e. to think) Ec.2,1; הַשִּיב לפֿבֿל to lay to heart, i. e. to recall to mind Lam.3,21; accordingly 25 denotes understanding:

ו בו לבל במוקם I have understanding as well as you Jb.12,3; hence בַּבָּה wise of heart Jb. 9,4; אַר אָבר void of understanding Pr.7,7; אַנְשֵׁי לְּנֶב men of heart, i. e. of understanding Jh.34,10; he is mighty in בַּבִּיר בַּחַ לָב strength of understanding (of intellect) Jh.36,5; sometimes in the signification of conscience: יבְבָרָ אָבֶרָן my heart (conscience) shall not reproach [me] Jb.27,6; וַרַ אָתוֹ and David's heart (conscience) smote him 2S. 24,10; ...(לְבַב) to steal one's heart, i. e. to deceive Gen.31,20 a. 26 .-- 2) fig. heart, center, in the heart (i. e. בּלֶב־יָם midst בּלֶבּייָם depth) of the sea Ex.15,8; עַר־לָּב unto the midst of heaven Deut.4,11; בְּלֵב הְאֵלֶה in the midst of the terebinth 2S.18,14; ישָבֵי לֶב that dwell in the midst of them that rise up against me Jer.51,1.

a. לְבַב Ch. m. heart (as in Heb.), sf. יִבְּיָּ Dan.7,28, לְבָבָה 4,13.

לבה. לבא to low, to roar, whence לבה, לְבִיא , לְבִי , לְבִי , לְבִי ilon, lioness.

ד. ח. a city in Simeon Jos. 15,32; more fully בִּת לְּבָאוֹת 19,6. בִּת לְבָבּב to envelop, to cover (=Ch לְבַב עׁלָבָב a. בֹּבְב , נַבְב (Kal not used.)

Niph. בְּבָּלְ (den. from בְּבָּלֵּ; fut. בְּבָּלִי) to be intelligent, wise (others: to be haughtv): מָאָישׁ נָבוֹּבּ

מבּלֵב וְעֵיר פָּרֶא אָדֶם יְלֵיב aec. Eng. Bible: for vain man would be wise, though man be born like a wild ass's colt; Vulgate: the vain man lifteth himself in haughtiness, and thinketh himself born free as a wild ass's colt; Stb.: and a vain man still has the audacity, this wild ass's colt is born again into a man.

Pi. בְּבָּר (fut. רַיִּבַבְּר) 1) den. from בְּבָּר to ravish the heart, to charm בְּבַר thou hast ravished my heart with one of thine eyes Cant.4,9.— 2) den. from רְּבַבְּר בְּעִינִי to make cakes בְּבִיבְּר מִשְיִרְיִּבְר בְּעִיבִי and let her make before mine eyes a couple of cakes 2S.13,6.

.לֵב see לֵבָב.

אַ פּרבָר see לְבְבָּת.

לַבְּה (= לְּהָהָה) f. flame; only c. שׁ the flame of fire Ex.3,2.

לְבָּה (= בְּחָ f. heart; sf. לְבָּה Ez. 16,30; pl. לְבִּוֹת Ps.7,10.

. לְבוֹנָה see לְבוֹנָה.

קבושו , לְבוּשׁי , לְבוּשׁי , לְבוּשׁי , לְבוּשׁי , לְבוּשׁי , לְבוּשׁי , אַ בְּרִשׁים , m. 1) garment, clothing, attire Jb.24,10; Est.6,9; poet. שנים לבושים and they (all things on the earth as illumined by the morning sun) stand forth as in attire Jb 38,14; fig. of the scales of the crocodile Jb.41.5.—2) fig. spousals, marriage שַלַח אָמַר יִיִּי. וְכַפָּה הַמָּס עַל־-לְבוּשׁי

for he hateth putting away, saith the Lord, ... and him that covereth his garment (i. e. his marriage) with violence Mal.2,16.

Ch. m. garment Dan.7,9.

to throw down (Kal not used).

Niph. מַלְבֵּע (fut. מַלְבֶּע) to be thrown down, to fall Hos.4,14; Pr.10,8 a. 10

m. lion, only pl. לְבִיּאם מּ. Ps.57,5; f. לְבְאֹרָת lionesses, sf. לְבָאֹרָת Nah.2,13.

א לְבִיא m. lion Gen.49,9; Num.24,9; f. lioness Jh.4,11.

לְבִיָּה for לְבִיּה f. lion-ess Ez.19,2.

לְבִיבְה f. cake, pancake; only pl. לְבִיבְה 28.13,6.

לְבָּן 1) to be white, whence בְּבָּן, a. בְּבָּה (Kal not used).— 2) den. from בְּבָה (fut. 1 pl. בְּבָּה; inf. with ק בִּבְּרָה to make bricks Gen.11.3; Ex.5.7.

Hiph. וְלְבְּלִין (fut. יְלְבִּיֹן; inf. with 5: בַּלְבִין for בַּלְבִין 2 בַּלְבִין (fut. יִלְבִּיִן inf. with to make white, hence fig. to purify from sin Dan.11,35.— 2) intr. to be or become white Is.1,18; Ps. 51,9; Jo.1,7.

Hithp. לְבַּבְּן fut. לְתַבְּבּן to clear oneself, to purify oneself from sin Dan.12,10.

I.(f. ְלְבְנָה)adj. white Gen.30,35; pl בּהוֹת לְבָנוֹת Ec.9,8; f. עְבָנוֹת palish white Lev.13,39.

וֹלָבֶּן II. pr. n. 1) Laban, the father-

in-Law of Jacob Gen.24,29.— 2) a place in Arabia Deut.1,1 (perhaps = לְנָה Num.33,20).

ילֶבֶן (בּן בְּבָּן I.) adj. white; only c. בּוְרִשְׁנֵיִם white in his teeth Gen. 49,12.

(from לֶבְנִים f. brick, tile (from the white clay of which hricks were made) Gen.11,3; Ez.4,1.

ו לְבְנָה I. f. whiteness, clearness, brightness; only c. בְּמַצִּשֵּה לְבָנַת הַפְּפִיר as the work of hright Sapphire Ex.24,10 (Eng. Bible: as it were the paved work of sapphire stone, evidently taking לְבָנַת as the c. of לְבָנָה).

וֹלְבְבָּהְ II. pr. n. 1) a station of the Israelites in the desert Num.33, 20 (see בְּלֵּבְ II. 2).— 2) a city in the plain of Judah Jos.10,29; 2K. 8,22.

לְבְנֶה m. white poplar Gen.30,37; Hos.4,13.

a. לְבֹנְה a. לְבֹנְה f. 1) frankincense, a sweet-smelling resin particularly of a white color (from לְבַן Ex.30,34;Cant.4,6; sf. בְּנָתָה. Lev.2,2.

יַבְנוֹן pr. n. (in prose always with the art. הַלְבְנוֹן; with הוה loc. יְבְנוֹנְהֹיִה; with art. יְבְנוֹנְהֹיִה; with a loc. יְבָנוֹנְהֹיִה יוֹנְהָיִה יוֹנְהְיִה יוֹנְהְיִהְיִנוֹן יוֹנְהְיִה יוֹנְהְיִנוֹן יוֹנְהְיִה יוֹנְהְיִנוֹן יוֹנְהְיִנוֹנְה יוֹנְהְיִה יוֹנְהְיִנוֹנְה יוֹנְהְיִה יוֹנְהְיִנוֹנְה יוֹנְהְיִיה יוֹנְהְיִנוֹנְה יוֹנְהְיִיה יוֹנְיִיה יוֹנְהְיִיה יוֹנְיִיה יוֹנְייִיה יוֹנְייִיה יוֹנְייִיה יוֹנְייִיה יוֹנְייִיה יוֹנְייִיה יוֹנְיייים יוֹנְיייים יוֹנְייים יוֹנְייִים יוֹייִים יוֹייים יוֹייִיים יוֹייִים יוֹנְייִים יוֹייים יוֹייים יוֹייים יוֹייים יוֹיים יוֹייים יוֹיים יוֹיים יוֹיים יוֹיים יוֹיים יוֹיים יוֹייִים יוֹיים יוֹיים יוֹייִים יוֹיים יוֹים יוֹיים יוֹים יוֹיים יוֹיים יוֹיים יוֹיוֹיְיִים יוֹיוֹים יוֹיְיִים יוֹיוְיִים יוֹיִים יוֹיוְיִים יוֹיוֹים יוֹייִים יוֹייְיִייְיִים יוֹיים יוֹיים יוֹייוֹיים יוֹייִים יוֹייִיים יוֹיים יוֹיים יוֹייים יוֹייים יוֹייים יוֹייים יוֹיים יוֹיים יוֹיים יוֹיים יוֹיים יוֹייים יוֹיים יוֹיים יוֹייים יוֹיים יוֹיים יוֹיים יוּיים יוֹיים יוּיים יוֹייים יוֹייים יוֹייים יוּיים יוֹייים יוֹיייים יוּיים יוּיים יוֹייים יוֹיייים יוֹייים יוּיים יוֹייים יוֹיייים יוֹיייים יוֹיייים יוֹיים יוֹיים יוֹיייים יוֹיייים יוֹייים יוֹיייים יו

two ridges running parallel from north to south (Lebanon and Anti-Lehanon) Deut.1.7; Jos.9.1; 1K.5,20. It is covered with perpetual snow Jer.18,14, whence its name (יְוֹבְלֵי prop. white mountain, from בְּלֵי prop. white mountain, from בַּלְי prop. white mountain, from בַּלְי prop. white mountain, from בַּלְי prop. white mountain, from בַּלִי prop. white mountain, from בַּלְי prop. white mountain, from בַּלְי prop. white mountain, from בַּלִי prop. white mountain, from בַּלְי prop. white mountain, from בַּלְי prop. white mountain, from בַּלְי prop. white mountain, from בַּלִי prop. white mountain, from בַּלְי prop. white mountain, from בַּלִי prop. white mountain, from בַלִי prop. white mountain, from בַּלִי prop. white mountain, from בַלִי prop. white mountain, from בַלִי prop. white mountain, from בַּלִי בְּלִי prop. white mountain, from בַּלִי prop. white mountain, from בַלְי בְּלִי prop. white mountain, fr

לְבְנִי pr. n. m. Ex.6,17; also as patr. Num.3,21; 26,58.

. שִׁיחר לִבְנַת see לְבָנַת

לבש a. לָבִשׁ (fut. יֵלְבַשׁ ; pt. p. לָבִשׁ ; imp. לָבַשׁ, f. לְבִשׁי; inf. לָבַשׁ (לָבַשׁ , 1) to wrap, to cover, to put on, to dress, to clothe oneself וַלֶבַ" and he shall put on his אָת־בָּנַרָיו garments Lev.16,24 מַשְטַתוּי אַת l have put כְּתַנְהִי אִיכַכַה אַלְבַּשֵּנַה off my coat: how shall I put it on? Cant.5,3; pt. p. לֶבָשׁ שָנִים clothed with scarlet Pr. 31, 21; with D: to clothe oneself with, to wear לָבוּשׁ מַלְכוּת אֵשֶׁר לָבַשׁ־בּוֹ royal apparel (dress) which the king hath worn Est.6,8; לַבוּשׁ clothed with linen Ez.9.2; clothed with לָבוּשׁ בְּנַדִים צוֹאִים filthy garments Zch.3,3.- 2) fig. to be covered with, with accus.: my flesh is clothed לָבַשׁ בְּשָּׂרִי רִמְּה with worms Jb.7,5; רָנַתַ יִיָּ לָבְשָה the spirit of the Lord אַת־נְּדְעוֹן

clothed (came upon) Gideon Jud. 6,34; הַּרְּבְיִּר לַבְשִׁתְ thou art clothed with splendor and majesty Ps.104,1; צֶּדֶק לֻבַשְׁתִּי וַיִּלְבָּשִׁנִי 1 put on righteousness, and it clothed me Jb.29,14; לָבִשׁוּ בָּרִים הַצֵּאוֹ the pastures are clothed with flocks Ps.65,14; וַיִּלְבֵשׁ קַלְלֶדֶה כְּמֵדוֹ and he clothed himself with cursing as with his garment Ps.109,18; וְנַשִּׂיא מולבש שְּבַבְּה and the prince shall be clothed with desolation Ez.7, 27; pt. p. לְבִשׁ הַרְנִים covered with those that are slain Is.14,19 (Eng. Bible: as the raiment of those that are slain, taking לְבָשׁ as a (ביטסמ).

Pu לְבֵּשׁ (pt. מְלְבָּשׁ) to be clothed, with accus.: מְלְבָּשִׁים בְּנָרִים clothed in their garments 1K.22,10; 2Chr. 18,9.

Hiph. הַלְבִּישׁ (fut. יַלְבִּישׁ ; pt. מַלְבִּישׁ; inf. הַלְבֵּשׁ) to clothe, with accus.: וַהַלְבָשׁ אֹתָהְ מַחַלְצוֹת and I clothe thee with festive garments Zch.3,4; קַרָעִים תַּלְבִּישׁ sleepiness clotheth a man in rags Pr.23,21; with accus. of garment and של of the member: to put upon וְאָת ערת נְּדָיִי הַעִּיִים הַלְבִּישָׁה עַלּ־יָבָיו וְעַל חֶלְכַּת צַּוָּאבָיוּ and the skins of the kids she put upon his hands and upon the smooth of his neck Gen.27,16; fig. he hath clothed הָלְבִּישׁנִי בִּנְהֵי־יֵשׁע me with the garments of salvation Is.61,10; אַלְבִּישׁ שָׁמַיִם קַדְרוּת I clothe (cover) the heavens with blackness50,3; הַתְּלְבִישׁ צַּוְּאָרוֹ רַעְטָה hast thou clothed his neck with a rolling mane? Jb.39,19 (Eng. Bible: with thunder; Vulgate: with neighing).

Ch. to put on (a garment) בְּבִשׁ Dan.5.7.

Aph. will to clothe, with of the person Dan 5,29.

לג (from לגג) m. a measure for liquids Lev.4,10 (12th part of a הין).

לגן in Ar. to be deep, whence לגן pr. n. Lod, a town in Benjamin Ez.2,33; 1Chr.8,12 (= Lydda).

קרָבר (יְרָבּר pr. n. a place in Gilead Jos. 13,26; perhaps = לֹא־דְבָר 2S.17,27. לֵבְרָה , בַּלַר see לֵנֶת , לֵבָה .

הל Ch. = אלַ, which see.

Deut.3,11 for אל, which see. בלה (באב ב) (באב להב להב) (ב

לְהַבְּל (pl. לְהַבְּל , c. לְהַבְּל) m. 1) flame
Jud.13,20; לְהַבֹּל flame of fire
Jo.2,5; אָשׁ flames of fire Is.
66,15; fig. בְּהַבְּל מְּבָּל לְהַבְּל flames of flames (i. e. flushed) are their
faces 13,8.— 2) brightness, glitter
of a weapon בַּהַב הַבְּל glitter of
a spear Jb.39,23; hence: blade of
a sword Jud.3,22.

קּהְבְּה f. flame Is.4,5; pl. לְּהְבָּה fire of flames Ps.105,32; c. לְבָרוֹת שֵׁיאָ flames of fire (fig. of lightning) 29,7.

ילְהָבִים pr. n. pl. a people descended

from Mizraim Gen.10,13 (= לוֹנְים Lybians).

f. 1) flame Ez.21,3.— 2) glittering point or blade of a spear 1S.17,7.

Ar. to study diligently, hence: to think, to meditate (Ges. and Fuerst).

m. study, thinking, meditation לְהַגּ much study is a weariness of the flesh Ec. 12,12 (acc. Stb. בְּבָּה וֹנִיעָת בָּשׁר from בְּבָּר, supine of בְּגָרוֹת.).

pr. n. m. 1Chr.4,2. בְּהַר

(fut. יְלֵהֶה, ap. יֵלֵה, ap. יִלְהָה) to be exhausted, to faint; only ap. לּתָבָה בּתְעָב מְנָרְיִם מְּנִי הְרָעָב and the land of Egypt... fainted by reason of the famine Gen.47,13.

לְהַה to be foolish or mad (Kal not used).

Hithp. redupl. בְּלְהָרָ to behave foolishly, to play the madman; only pt. בְּלְהָרָלְהָלְ as one who plays the madman Pr.26,18.

to flame אָשׁ לְהָשׁ I (pt. לְהַשׁ , pl. לְהַשְׁים to flame אָשׁ לְהָשׁ flaming fire Ps. 104,4; fig. of men: אָשְׁבְּבָה לְהַשִּׁים I lie among those that send outflames, even among men, whose etc. Ps.57,5.

Pi. בּוֹלֵי (fut. בְּיִבְּים 1) to make burn, to set on fire, to kindle בְּלָהְבָה תְּלַהֵם הָרִים as the flame setteth the mountains on fire Ps. 83,15; מְלֵבִים and it hath set him on fire round about Is.

42,25.— 2) to burn up, to consume לֶּהְבָה לְהַמֶּה בְּל־עִצִי הַשְּׂרָה לְהַמָּה לַּהְבָּה לְהַמֶּה בְּל־עִצִי הַשְּׂרָה the flame hath burned all the trees of the field Jo.1,19; לְּהָבָה the flame burned up the wicked Ps.106,18.

II. (בוֹם לוֹם) to wrap, to cover, to hide, whence לְּמִים II.

לַרֵּמ (from לַבְּע I.) m. flame, glitter בַּחְרֶב the flaming sword Gen. 3,24.

ק'תְּטִים (from להמ II.) m. pl. secret or magic arts, enchantments, with sf. בְלַבְּמִיהָם Ex.7,11.

acc. Fuerst in Ar. to speak softly, to whisper (Kal not used)

Hithp. הֹתְיֵל (pt. pl. מְתִרְ נְרָנְן to be gently spoken דּרְרֵי נְרָנְן the words of a slanderer appear gentle Pr.18,8 a. 26,22 (Vulgate: appear artless; Ges.: are as dainty morsels; Eng. Bible: are as wounds, following Rashi according to whom בְּלֵם is transposed from בְּלֵם to strike).

adv. therefore R.1,13 (see also under הַ I.).

2) but Ezr.5,12; Dan.2,30.— 3) except Dan.2,11; 3,28; 6,8.

(prob. a transposition from לְבְּכָּתְ בַּנְּבְיֹאִים) f. assembly, company; only c. בְּבָרִאִים בּנְבִיאִים the company of the prophets 1S.19,20.

לא דֶבֶר see לוֹ דָבֵר.

לו הַחַיָּתָם a. לוּ conj. if, if yet לוּ הַחַיָּתָם if ye had אוֹתָם לא הַרַנִּתִּי אָתִכֵם saved them alive, I would not slay you Jud.8,19; וַלוּ אַנֹבָי שׁקַל על כַפַּי אָלֶף כָּסַף לא... even if I should have weighed out on my hands a thousand shekels, yet would l not... 2S.18,12; לו שָּבֶועני if thou wouldst only hear me ולו ושממנו יוסף if yet Joseph should hate us Gen. 50,15.-2) Oh if! Oh that! would that! לו עַמִי שֹׁמֵעַ לִי Oh that my people had hearkened unto me! Ps.81, 14; לוּ קרַעהַ שָּׁמֵים Oh that thou wouldst rend the heavens! Is. 63,19; לוּ מַתְני would that we had died! Num.14,2; sometimes merely concessive; לוֹ וָהָי כִּרָבְּהֶה let it be according to thy word Gen.30.34.

לא see לוא

לו see לוא

לּוְבִים (בְּיִם יְּבְיִם) gent. pl. Lybyans 2Chr.12,3; Nah.3,9; also לְבִים Dan. 11,43.

קר. n. 1) an African people sprung from the Egyptians Ez. 27,10, pl. בּיֹרָיִים Gen.10,13.— 2) a people descended from Shem Gen. 10,22.— 3) a Japhetic land and primitive people, mentioned with בּיִרָיִים and בּיִרָּיִים and בּיִרָּיִים and בּיִרְיִים fand בּיִרְיִים and בּיִרְיִים fand בּיִרְיִים and בּיִרְיִים fand בּיִרְיִים and בּיִרְיִים fand בּירִים fand בּירִים fand fasia Minor, called Lydia, as well as the Lydians (Fuerst).

לְנֵה (fut לְנָה to bind around, to wreathe, whence לְנִה בּי to join oneself, to cleave, to adhere, to accompany יְלֵנָה for that shall adhere to him in his toil Ec.8,15.— 3) prop. to bind oneself, to come under obligation, hence: אַנְינוֹ בֶּבֶּלְה לֹא תַלְנִי we have borrowed money Neh.5,4; הַלָּנְה לֹא תַלְנִי one who horroweth, a borrower Is.24, 2; Pr 22,7; בֹּי בַּלְּר נִילְּא נִי בַּעַר נִי the wicked borroweth, and repayeth not Ps.33,21.

Niph. וְלִינָת (fut. יְלֵנֶה) to be joined, to attach oneself, with אָל, בְּעָר, בְּעָר יִצְל יִבְּל יִצְל יִבְּעל יִצְל יִצְל יִצְל יִצְל יִצְל יִצְל יִצְל יִבְּעל יִצְל יִבְּעל יִצְל יִבְּעל יִצְל יִבְּעל יִצְל יִבְּעל יִבְּיב יִּצְל יִבְּעל יִבְּעל יִבְּיב יִּבְּעל יִבְּיב יִּבְּעל יִּבְּיב יִּבְּעל יִבְּיב יִּבְּיב יִּבְּעל יִבְּיב יִּבְּיב יִּבְּיב יִּבְּיב יִּבְּיב יִּבְּיב יִּבְּיב יִּבְּיב יִּבְּיב יִּבְיב יִּבְּיב יִיבְּיב יִבְּיב יִבְּיב יִּבְּיב יִּבְייִיב יִּבְּייב יִּבְּיב יִבְּיב יִּבְּיבְּיבְּיב יִבְּיבְיב יִבְּיב יִבְּיב יִּבְיבְיב יִבְּיב יִבְּיב יִבְּיב יִּבְּיבְּיב יִּבְיבְּיב יִּבְּיב יִבְּיב יִּבְּיב יִבְּיב יִיבְּיב יִבְּיב יִבְּיב יִבְּיב יִּבְּיב יִבְּיב יִּבְּיב יִבְּיב יִּבְּיב יִבְּיב יִבְּיב יִּבְּיב יִבְּיב יִבְּיב יבְּיב יִבְּיב יִבְּיב יִּבְּיב יִבְּיב יִבְּיב יִּבְּיב יִבְּיב יִּבְּיב יִבְּיב יִּבְּיב יִּבְּיב יִּבְּיב יִּבְּיב יִבְּיב יִּבְיב יִיבְּיב יִּבְיב יִיבְּיב יִּבְיבְּיבְיבְּיב יִּבְיבְּיב יִבְיבְּיב יִּבְייב יִיבְיייב ייִּבְייב ייִבְיייב ייִיבְּיייב יִּבְ

Hiph. תַּלְנֶית נּיִית נְּיִת נְּיִת נְּיִת נְּיִת נְּיִת נְּיִת נִּיִת נִּיִת נִית נְּיִת נִית נְיִת נִית מוס and thou shalt lend unto many nations Deut.28,12; אַמ כָּמָף אַת עַמִּי וֹּ ft thou lend money to my people Ex.22,24; pt. מַלְנָה אָת עַמִּי one who lendeth, a lender Is.24,2; עָבָּר לְנָה לְאָר עַמְיִ the borrower is servant to the lender Pr.22,7.

לּוֹלְי I. (fut. יְּלֶּי) to bend, to turn away אַל־יְרֵי'וּ מֵעֵינֶיךְ let them not turn away from thine eyes Pr. 3,21.

Niph. וְלְוֹזִים, c. נְלוֹזִים, pl. נְלוֹזִים, prop. to be turned away.

hence: to be perverted, perverse, wicked יְבְּלֵיוֹ דְּבְלֵיוֹ perverse in his ways Pr. 14, 2; בְּלִיוֹ בְּקַעִּלְיֹתָם בְּלֵיוֹן perverse in their ways 2,15; pt. as a noun: עַשֶּׁלְ וְבָּלוֹן oppression and perverseness 1s.30,12.

(fut. יַלֵּיוֹ (fut. יַלֵּיוֹ) to turn away, to depart אַל יִלְיוֹּ מִעִינֶיךְ let them not depart from thine eyes Pr.4,21.

II. m. hazel (others: almond-tree) Gen.30,37.

Ar. to shine, to glitter, hence: to be polished, smooth (an assumed root for רְּוֹשׁׁ).

לוחת (pl. לוחת לוחות לוחות (pl. לוחות לוחות (pl. לוחות לוחות (pl. לוחות (pl.

לְּהְיִתְּע pr. n. a city in Moab Is.5,15. (with art. בַּלּוֹחֵשׁ) pr. n. m. Neh.3,12.

(fut. יַלִּים, ap. יַלִּים, to cover, to wrap, with יַנְּבָּט בַּיָּבְּי לַּיִּבְּי לַּיִּבְּי לַּיִּבְּי לִּיִּבְּי לִּבְּיִרְהוֹי he wrapped his face in his mantle 1K.19,13.

קלים הלים I. m. covering, veil הַלּים הַלּים the veil, which covereth all the people Is.25,7.

ול אוֹני II. pr. n. Lot, the son of Haran, Abraham's brother Gen.12,5, the ancestor of the Ammonites and Moabites 19,37 a. 38, who are therefore called בָּנֵי לוֹנִי (the children of Lot) Deut.2,9; Ps.83,9.

pr. n. a son of Seir Gen.36,20.

לְרֵי pr. n. Levi, a son of Jacob by Leah Gen.29,34, the head of the tribe of that name, which was set apart for the sacred service Num. chap. 3; patr. לְוֹיֵב , לֵוֹיִ , pl. לְוֹיִב (for יִלִייִם, לְוֹיִים, לְנִיִּים, לִנִייִם, Levite, Levites.

Ch. patr. Levite, pl. לְנֵי , Ezr. 6,16.

(from לְנִה (from לְנָה a garland of grace Pr.1,9. לְנָהְת הַן (from לְנָה m. prop. an animal winding itself, hence: 1) serpent Is 27, 1; Ib.3.8.— 2) crocodile

Jb.40,25; as a symbol of Egypt Ps. 74,14.— 3) sea-monster Ps. 104,26.

לול (redupl. from לְנָה) m. winding stairs, only pl. לוֹלָים 1K.6,8.

לא a. לולי, לולים (בי , לולים (בי , לולים conj. if not were it not, unless; coupled with unless לוֹלֵי אֵלהֵי אָבִי... הָיָה לִי unless the God of my father... had been with me Gen.31,42; with fut. לוֹבֵי שבור אווב אגור were it not that I feared the wrath of the enemy Deut. 32, 27; with pt. לוֹלֵי פָּגִי שׁנִי נשֵׁא were it not that I regard the presence of Jehoshaphat 2K.3,14; the apodosis usually takes בִּי אֲז surely then, בִּי לוֹלֵא דַבַּרָתַ כִּי אָז :surely now עַתַּה unless thou מַהַבֹּקר נַעַלָה הָעָם hadst spoken, surely then in the morning the people had gone up לוֹלֵא הַתְּמַהְמָהְנוֹ כִּי עַתָּה בּאָבּה, 28.2,27; ישַׁבְנוּ וֱה פַּעַבַיִּם if we had not lingered, surely now we had returned the second time Gen.43,10.

לוֹלֵי see לוּלָאוֹת.

לוּלֵא see לוּלֵי

לוּלַי f. knot, loop, noose; only pl. הוֹלָי Ex.26,5; c. לְלָאוֹת v. 4.

adhere, to abide, hence: 1) to remain over night, to pass the night, to lodge הַוֹשׁ בִּית־אָבִיהְ טְקוֹם is there room in thy father's house for us to lodge in? lodge לִינוּ פה הַלַיִּלָה ;Gen.24,23 here this night Num.22,8; וַלַנּוּ and let us remain over night Jud.19,13; of a thing kept over night: וַלֹאֹ־יַלִין חַלֶב־חַנִּי עַר־בַּקָּר neither shall the fat of my sacrifice remain until the morning Ex.23,18; so also לא־תָלִין פִּעָלַת the wages of שַביר אָתְּהְ עַד־בֹּקֵר the hireling shall not remain with thee all night until the morning Lev.19,13; fig. בַּנֶרֶב יָלִין בֶּכָי at evening weeping it is may come in to lodge, but in the morning there is joy Ps. 30,6; מַל יַלִין בָּקִצִירִי poet. of the dew: מַל the dew lay all night upon my branch Jb.29,19.— 2) to abide, to dwell, to remain, to continue his soul shall נַפְשׁוֹ בָּמוֹב חָּלִין abide in good Ps 25,13; fig. בצוארו in his (the crocodile's) neck abideth strength Jb.41,14; righteousness dwelled צֶּבֶק יָדִין בְּה therein Is.1,21; אָתִּי הַלִין כִישׁוּנָתִי mine error remaineth with myself Jb.19,4.

Hiph. הַלִּין (fut. same as Kal עַד־מְתֵּר תְּלִין to let remain עַד־מְתַר תְּלִין how long engit thou let thy wicked thoughts remain with thee? Jer.4.14.

Hithp. הַהְלוֹגֵן (fut. יַתְלוֹגֵן) to

abide, to stay בְּצֵל שַׁדֵּי יִתְלוֹנֶן he shall abide under the shadow of the Almighty Ps.91,1; בֶּלע יִשְׁבֹּן he dwelleth and abideth on the rock Jb.39,28.

II. acc. Fuerst: to hum, to murmur (Kal not used).

Niph. נְלֹין (fut. (לְלֹין) to mutter, to murmur, to complain, with עַב' against Ex.16,2; Num.14,2; 17,6.

לְּעֵל: (בּעל: 3 pi. עְלֵי: fut. עַבְייִי) to swallow, to gulp down וּלְבִילוּ they shall drink, and they shall swallow down Ob.16.—
2) fig. to speak rashly מֹוֹכְשׁ אָרָטּ יְנִי עִי בְּיִשׁ אָרָטּ יִנִי בְּיִע וֹנִי בְּעִי בְּיִשׁ who speaketh rashly of that which is holy Pr.20,25; intr. to be rash עַרְבִי בְּעִי בְּעִי my words are rash Jb.6,3 (Eng. Bible: my words are swallowed up).

לרץ (pret. לְיִי, 2 בְּיִי, fut. לרץ pt. אָב', pt. לְּיִים to mock, to deride, אִבּ־הָבְּיִהְ וְלִייִהְ לְבַּרְהְּ תִשְּׁא to scorn אִבּיהַבְּהָתְּ וְלֵצִיהַ וְלַבְּיְהְ תִשְּׁא if thou scornest, thou alone shalt bear it Pr.9.12;

בּשְׁשְׁבְּשׁי an ungodly witness scorneth (Sth.: perverteth) justice 19,28; pt. יבֹר לִין הביין scorner, mecker לֹי בָּלוֹן he that reproveth a scorner getteth to himself shame Pr.9,7; fig. ייבֹי שִׁייִ דִּייִן wine is a mocker 20,1.

Pi. לוֹצִץ) to mock; only pt. pl. לוֹצִים mockers Hos.7,5.

Hithp. מְלְהַלְוֹצֵץ to be a mocker אַל־תְּתְלוֹצְצוּ שׁ be ye not mockers 1s.28,22..

Hiph. הַלִּיץ (3 pl. הַלִּיץ; fut. הָלִיץ; pt. הָלִיץ; pt. יְבִּיץ; pt. הַלִּיץ; pt. יָבִיץ; pt. אָרָין (מַלֵּיץ; pt. יָבִיץ; pt. יַבִּיץ; pt. יַבִּיץ; pt. יַבִּיץ; pt. יַבִּיץ אַרָּין יַבּריםְאַר he proud have held me greatly in derision Ps. 119,51; בְּלֵיץ אָשְׁם fools mock at sin Pr.14,9; with בּלִינִים הוּא בּיִרץ he scorneth the scorners Pr. 3,34.

לְּלִשׁי (נְלֵשׁי , ap. יְלִּלְשׁי ; imp. f. לְלְשִׁי ; to knead (לְשׁׁיֹת, pt. f. pl. קלְּיִשִּׁי ; pt. f. pl. קלִישִׁי ; pt. f. pl. קלִישִׁי ; pt. f. pl. מְלִישׁ בְּצִּק עַר רְּוְמְצְּח ing the dough until it be leavened Hos.7,4; עבות knead it and make cakes Gen.18,6; תַּקַח וַתְּלָשׁי מָנוֹת וַתְּלָשׁי מָנוֹת מָתָח וַתְּלָשׁי מָנוֹת ing and she took flour, and kneaded it 18.28,24.

עליש II. pr. n. Ktib 28.3,15 for לְּנְשׁׁ which see.

קֹרָת Ch. prep. by, with קְּרֵת from with thee Ezr.4,12.

ַ בַּלָּוֹ see לַזֹּ

לוה (בּוֹלוּה) to bend, whence לְּלֵּהְ, with art. הַלָּיִה, see נְּלָּהָ,

, with art. אָלוּך, see בְּלֵוּן, see בְּלֵוּן.

לְזֹּרְת (c. לְזֹּרְת) f. perverseness לְזֹּרְת לְּנִתְים perverse of lips Pr 4,24.

קרים (pl. בְּחִים) adj. moist, fresh, green בּשִּׁהִי עֵץ בֹּח I have dried up the green tree Ez.17,24; עַנְבִים יִיבִשִּים moist (fresh) grapes, or dried Num. 6,3; יְתָרִים בַּחִים בַּחִים נִיבִשִּים יִיבִשִּים יִיבִשִּים יִיבִשִּים נִיבִשִּים בַּחִים נִיבִשִּים נִיבִשִּים בַּחִים בַּחִים בַּחִים בַּחִים נִיבִשִּים נִיבִשִּים מוֹרָרִים בַּחִים בַּחִים cords Jud.16,7.

m. freshness, vigor; only sf. לְחַׁתְּ (for יִּחְהַ) Deut.34,7.

and acc. Stb. also לחה chin, jaw-bone, as receptable of the saliva.

יִנְיִמְטֵר עָלִיםוֹ m. 1) food, meat יְנִימְטֵר עָלִיםוֹ in them with his food (i. e. with what shall be the food of the wicked, fire and brimstone) Jb. 20,23.— 2) flesh, body Zph.1,17, where לְחִבְּם for יִלְחִבְּם.

נְלְחֹךְּ (mf. לְחֹדְּ) to lick, to lick up, בַּלְחֹדְּ הַשֹּיר אָת יָרֶק הַשָּׂרָה to eat off as the ox licketh up the grass of the field Num.22,4.

Pi. לְחַךְ (fut. יְלַחָרְ 1) to lick יַלַחַכוּ עַפָּר כַּנְּחָשׁ they shall lick the dust like a serpent Mic.7,17; fig. לְחַךְּ עֲפַר to lick the dust, i. e. to prostrate oneself as a suppliant Ps.72,9; so also לַחַרָּ עַפַּר to lick the dust of one's feet Is.49,23.- 2) to lick up, to devour, to consume וַלַחַכּוּ now shall הַקָּהָל אָת־כָּל־סִבִּיבֹתִינוּ this company lick up (i. e. consume) all that is round about us Num. 22, 4; of fire consuming יָנְאָת־הַפַּיִם אֲשֶׁר־בַּתְּעָלָה לָחַבָּה water: וָאָת־הַפַּיִם and it licked up the water that was in the trench 1K.18,38.

וו. (fut. חַלֵּיִם; pt. חַהָּל, pl. מְּחָם II. (fut. חַלֵּיִם; pt. חַהָּל, with לְּחָם לְּחָבּים; imp. חַלְּיִם; inf. חַלְּיִם לִּיִּם לִינִים לִינִים לִינִים לְיִּם מִינִים וּלְיִם בּים prop. to consume (בּים בַּים I.), hence: to destroy, to fight, to make war (with accus.

or לְחֵבְי (ל fight against them that fight against me Ps. 35,1; בְּיִם לְחַבְים לִחַבְים לָי they are many that fight against me 56,3.

ולחם, ולחם (fut. ולחם, ולחם; imp. הַלַחָם; inf. נְלָחם (הַלַּחָם) to fight, to make war וַלַּחְמַה יַחַר let us fight together 1S.17,10; with עָם, בּ, עָם, (אָתָר: to fight with or against 1S.17,32; Ex.1,10; Jer. 21,5; with 55 Jer.1,19; once with sf. נֵילָחֲקוֹנִי and they fought against me Ps.109,3; with בַּל, לִּ the Lord יָלָ יָלְחֵם לְכֶּם the Lord shall fight for you Ex.14,14; אַיָּיָר in that my father נַלְחֵם אָבִי עַלִיכֶם fought for you Jud.9,17; וַהַּלַחַמוּ and fight for yonr על־בִּית אַרגַיבֶם master's house 2K. 10, 3; נַלְחַם to fight a battle 18.8,20; of a place also with על : against של לְבְנָה warring against Libnah 2K.9,8; Is.7,1; Jer.34,22.

bread לֵחֶם וַמַיִם bread and water 1K.18,4; לֶחֶם הַפָּנִים the bread of the presence (Eng. Bible: shewbread), i. e. the twelve loaves set out by the priests every sabbath in two rows upon a table in the sanctuary Ex.25,30; later row-bread לֶחֶם הַפַּּוּצַרֶבֶּת row-bread Neh.10,34; בְּרֵל ְחֵחֵ a loaf of bread 29,23; חַלַת לַחָם cake of bread ib.; with omission of בָּבֶר, as: שָׁחֵי לֶחֲם two loaves of bread 1S.10;4.-3) bread-corn, grain לֵחֶם יוּדָק bread-corn is crushed 1s.28,28; a land of bread-corn 2K.18,32 a. Is.36,17.

siege אָן לְחֶם II., c. קֿחָם m. war, the gates (i. e. war in the gates) Jud.5,8.

Ch. m. food, feast Dan.5,1.

ית פול מיל, pr. n. m. 1Chr.20,5, for which בית gent. of בית הַלַחְמִי gent. of בְּחָמָי בִּחָם.

מְבְּיִבְּיִם pr. n. a place in Judah Jos. 15,40.

רְּחַנְהָה Ch. (sf. לְחַנְהָה , לְחַנְהָה f. concubine Dan.5,2.

him fast) with the door 2K.6,32; fig. to oppress וְגֵר לֹא הִיְּדְיץ and a stranger shalt thou not oppress Ex.23,9.

Niph. נְלְחֵץ (fut. (יְלָחֵץ) to press or force oneself הַלְּחֵץ אָל־הַקּץר and she forced herself against the wall Num.22,25.

sion, affliction Ex.3,9; Jb.36,15; with genitive of the object: אָרַלְּאָל the oppression of Israel, i. e. which Israel suffers 2K.13,4; with genitive of the subject: אָרָלָּאָל the oppression of the enemy, i. e. which the enemy causes Ps. 42,10; אַרָּלָּאָל בְּעָרָאָל בְּעָרָאָל בְּעָרָאָל בְּעָרָאָל בְּעָרָאָל בְּעָרָאָל בּעָרָאָל בּעַרָאָל בּעָרָאָל בּעָרָאָל בּעָרָאָל בּעַרָאָל בּעַרָאָל בּעַרָאָל בּעַרָאָל בּעַרָאָל בּעַרָאָל בּעַרָאָל בּעַרָאָל בּערָאַל בּערָאַל בּערָאַל בּערָא בּערָאַל בּערָאַל בּערָאָל בּערָאָל בּערָאָל בּערָאָל בּערָאָל בּערָאָל בּערָאָל בּערָאָל בּערָאַל בּערָאַל בּערָאַל בּערָאַל בּעריאָל בעריאָל בערי

to hiss, to hum (Kal not used).

Pi. שְׁנֵה (pt. מְלַבְּחָשׁ) to whisper, to mutter incantations, to charm קלחְשִׁים the voice of charmers Ps.58,6.

Hithp. הַּתְּלַחֵשׁ (fut. יְתְּלַחֵשׁ; pt. יְתְּלַחֵשׁ (מְתְּלַחֵשׁ to whisper among themselves 2S.12,19; with יַתְלַחַשׁנּ they whisper together against me Ps.41,8.

אםרישׁך (לְּחָשׁים (לְּחָשׁים m. prop. whisper, hence: 1) enchantment, charm, spell אָם־שׁלּאר בְּלִאר יְּלֵּהְשׁ בְּלִאר יְּלֵהְ יִשְׁרְ בְּלָשׁר יְּלִהְ יְשׁר יְּלִהְ יְשׁר יְּלִהְ יְשׁר יְלִהְ יְשׁר יְּלִהְ יְשׁר יְּלִהְ יְשׁר יִשְׁר בְּלִה יְשׁר יְבִּילִי יְשִׁר יְבִילִי יְשִׁר יְבִּילִי יְשְׁר יְבִילִי יְשִׁר יְבִילִי יְבִּילִי יְשִׁר יְבִילִי יִבְּילִי יִבְּילִי יִבְּילִי יִבְּילִי יִבְּילִי יִבְּיִשְׁר יְבִילִי יִבְּילִי יִבְּילִי יִבְּילִי יִבְּילִי יִבְּילִי יִבְילִי יִבְּילִי יְבִּילִי יְבִּילִי יְבְּילִי יִבְּילִי יְבְּילִי יְבְּילִיים יִבְּילְיוֹ בְּחַשִּים מִּבְּיִרְהְּבְּילְייִי יְבְּילְיוֹ בְּחַשִּים מִּבְּירְהְבְּיְבְּילְיוֹ בְּחַשְׁ בְּלִילְוּ בְּחַשְּים מִּבְּיבְרְהְּבְּילְיוֹ בְּחַשְּים מִּבְּיבְרְהְבְּילְיוֹ בְּחַשְּים מִּבְּיבְרְהְ בְּיבְיים יְבְּילְוּבְּיבְילִי יְבְּילִי בְּיבְּילִי בְּבְּיבְּילִי בְּבְּיבְּילְיוֹ בְּחַשְּיבְּילִי בְּיבְּיבְּילְיוֹ בְּחַשְּיבְּילִי בְּיבְיבְּילְיוֹ בְּחַשְּיבְּילִי בְּיבְּיבְּילְיים בְּיבְּיבְּילִי בְּיבְּיבְּילְיים בְּיבְּיבְילִיים בְּיבְּיבְּילִי בְּיבְּיבְּילִי בְּיבְּיבְּילִי בְּיבְּיבְּילִי בְּיבְּיבְּילְיים בְּיבְּיבְּילִי בְּיבְּיבְילִיים בְּיבְּיבְילִיים בְּיבְּיבְילְיים בְּיבְּיבְילִיים בְּיבְּיבְילְיים בְּיבְּיבְילִיים בְּיבְּיבְילְיים בְּיבְיבְילְייִים בְּיבְּיבְייִים בְּיבְיבְילְיים בְּיבְיבְילְיים בְּיבְילְיים בְּיבְּיבְייִילְיים בּיבְּיבְייִים בְּיבְּיבְילְיים בְּיבְּיבְּיבְיים בְּיבְּיבְיים בְּיבְּיבְיים בּיבְּיבְייִים בְּיבְיבְּיבְּיבְיים בְּיבְּיבְּיבְיים בְּבְּיבְיים בְּיבְּיבְּיים בּיבְּיים בְּיבְּיבְּיים בְּיבְּיבְּיים בְּיבְּיבְיים בְּיבְּיים בְּיבְּיים בְּבְּיבְיים בְּבְּיבְּיבְּיים בְּבְּיבְּיבְּיים בְּיבְיבְּיים בְּבְּיבְּיבְּיים בְּבְּיבְּיבְּיבְיבְּיבְים בְּבְיבְּבְיבְּיבְיבְּיבְּיבְּיבְּיבְים בְּבְּיבְּיבְּבְיים בְּבְּבְיבְּבְיב

when thy chastening was upon them Is.26,16.— 3) only pl. מְיַבְיקׁיִ prop. charms, hence: amulets (worn by women as ornaments) Is. 3,20.

m. (prop. pt. of טלט) secrecy בּלְט m. (prop. pt. of טל) secrety 18.18,22; R.3,7; pt. בּלְט secret arts, enchantments, sf. בַּלְטִיהָם בּגָּט בַּגָּט בַּגַּא בַּלְטִיהָם (בּגַּטְיהָם בּגַּא בַּלְטִיהָם 7,11).

לֹם m. ladanum (a fragrant resin) Gen.37,25.

No stick, to adhere.

הַלְּיֵלְ f. a species of lizard climhing on walls Lev.11,30.

ים למן שׁים pr. n. pl. an Arabian tribe descended from Dedan Gen.25,3.

לְמֵשׁ (fut. לְמֵשׁ ; pt. שָׁהַ, inf. לְמֵשׁ וּ) to hammer, to forge; pt. artificer לְמֵשׁ וּ וְרָוֹּלֶּוֹ בְּרַחְרֵשׁ וְּחַבֶּּית וּבְרָוֹּלְ a forger of every tool of copper and iron Gen.4,22.— 2) to sharpen, to whet חַרְבּוֹ יִרְטוֹשׁ he will whet his sword Ps.7,13; fig. יִלְטוֹשׁ עִינְיוֹ he sharpeneth his eyes (i. e. sendeth threatening looks) at me Jh.16,9.

Pu. רְּהַלְּשִׁי (pt. בְּהַלֶּשְׁי) to be sharpened, whetted בְּהַעֵר בְּלְשָׁי as a sharpened razor Ps.52,4.

לְיֹה (only pl. לֹיִה) f. wreath, garland (in architecture) ליוֹת מַעַשֵּה שוֹרְד wreaths of hanging work, festoons 1K.7,29.

תְלֵילות (c. לֵיל (c. לֵיל ; pl. לֵילְם (c. לֵיל ; pl. לֵיל (c. לִיל שָפוּרִים ; pl. מַיל שָפוּרִים ; m. night Is.16,3; 15,1; מוֹל שָפוּרִים a night of observance Ex.12,42;

the night of the celebration of a festival Is.30,29; in one night Gen.40,5; לילות three nights 1S.30,12; לֵיְלָה לֵיִלְה forty nights Gen.7, 4; חַצִּי הַלַּיְלָה midnight R.3,8; אִישׁוֹן לַבְּבָּה the darkness of the night Pr.7,9; בּוֹלֵה Jon.4,10 see under וַיִּחָלֵק עַלִּיהָם as adv.: by night וַיִּחָלֵק עַלִּיהָם and he divided himself (his men) against them by night Gen. 14,15; יוֹכְם וָלַיִּלָה by day and night בֹיְלָה נִיוֹם :Is.27,3 or לַיְלָה נָיוֹם הַלַּיִלָה ;34,10 night and day וְיוֹׁמָב this night Gen.19,5; R.3,13; fig. night לַיָּלָה לָבֶם מִקְזוֹן night shall be unto you, that ye shall not have a vision Mic.3,6.

לילִיאָ Ch. m. night Dan.2,19.

קיליית f. prop. the nightly one (from 5.5), hence: owl Is.34,14.— In later Jewish demonology לְּכִיל denotes a night-spectre in the form of a female who lies in wait for children by night.

לון see לין.

ا كُرْنِكُ I. m. lion Is.30,6; Jb.4,11.

יוֹר. n. a place on the northern boundary of Palestine Jud.18, 7, identical with בְּיִבְּי Jos.19,47; it was destroyed by the Danites and named בְּן Jud.18,29.

 Jer.4,32; 1Chr.18,4; fig. לְבֵּר חֲבָּמִים he taketh the wise in their own craftiness Jb. 5, 12; שְׁנִינְיוֹ יִלְבְּרָנוֹ אֶת הַרְשֵׁע his own iniquities shall take the wicked Pr.5,22.— 2) to take, to choose by lot הַשָּבֶם אָשֶׁרִילְבְּרָנוֹ יִיְ the tribe which the Lord shall take (i. e. choose) Jos.7,14.

Niph. לְּלְבֶּר (fut. יְלֵבֶר; pt. נְלְבָּר; pt. וְלֵבְר (fut. בְּלְבָּר; pt. בְּלָבְר (fut. בְּלְבָּר; pt. בְּלַבְּר (fut. בּלְבָּר; pt. בְּלַבְּר (fut. בּלְבָּר (fut. בּלְבָּר (fut. בּלְבָּר (fut. בּלְבָּר (fut. בּלְבָּר (fut. בּלְבְּר (fut. בּלְבּר (fut. בּלְבּר (fut. בּלְב (fut. בּל (fu

Hithp. וְתִבְבֵּר (fut. מְתַבְבֵּר) to hold together, to be interlocked the crocodile) are interlocked, that they cannot be severed Jb. 41,9; of freezing water: פָּגֵי תָהוֹם the surface of the deep holdeth together (i. e. is frozen) 38,30.

m. capture Pr.3,26.

וו. for קֹלָ to thee Gen.27,37.

קבה pr. n. a place in Judah 1Chr. 4,21.

לְבִישׁ pr. n. a city in the plain of Judah Jos.10,3.

see under إذا

לוֹצִי see לְלָ**אוֹת**.

לְמֵד (fut. לְמֵד , pl. וְלְמֵד ; pt. p. לָמָדִי , sf. לָמוֹד , לַמוֹד , אַ מוֹד , sf. לָמָדָי to learn, to study הַבְּמָה לָּמַרְתִּי חָבְמָה I learned not wisdom Pr.30,3; that I might learn לְמַעַן אֶּלְמַר חָאָן ה thy statutes Ps.119,71; לְמָרוֹ הֵימָב learn ye to do well Is.1,17; pt. p. learned, trained, skilled לִמוּהֵי קלְחַמָה trained in war 1Chr.5,18; followed by inf. or 🛱: to aceustom oneself לְמַען יִלְמֵר לְיִרָאָה that he may learn (i. e. accustom himself) to fear the אַל־דֶּרֶךְ הַגּוֹיִם אַל־ ;Lord Deut.17,19 וּתְּלְמַדּוּ learn not (i. e. accustom not yourselves to) the way of the heathen Jer.10,2.

Pi. יְלַמֶּר , יִלְמֵּר . מֹלְמֵר . מֹלְמֵר . מִלְמֵר . זְלַמֶּר . זְלַמֶּר . זְלַמֶּר . זְלַמֶּר . זְלַמֶּר . זְלַמֶּר . זְלַמֵּר . זְלַמְּר . זְלַמְר . זְלְמִר . זְלַמְר . זְלְמִר . זְלַמְר . זְלְמִר . זְלְמִר . זְלַמְר . זְלְמִר . זְלְמְר . זְלְמְר . זְלְמְר . זְלְמִר . זְלְמְר . זְלְמְר . זְלְמְר . זְלְמְר . זְלְמִר . זְלְמְר . זְלְמְיִי . זְלְמְיִי . זְיִי מְיִי בְּיִבְּיִי . זְיִי מְיִי בְּיִבְּיִי . זְיִי מְיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִי בְייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיְיִי בְּיְיְי בְּיְיְי בְּיְי בְּיִי בְּיְיִי בְּיְיְי בְּיְיי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְייִי בְּיְיִי בְּיְיִי בְּיִיי בְּיִי בְּיְיִי בְּיִייְי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִייְי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִייְיי בְּיִיי בְיִייְיי ב

Pu. לְּמֵּר (pt. מְלְמָּר) to be taught, instructed, trained, expert מְלְמָּר יוֹי instructed in singing 1Chr. 25,7; מְלָמָר מִלְמָר מְלְמָר מִלְמָר מִר מִלְמָר מִלְמָר מִלְמָר מִלְמָר מִר מִלְמָר מִינִי מוֹי the precept of men acquired by instruction Is.29,13.

ַ בָּהָ, לְמָה, לְמָה, פָּםָה, see בָּה,

בְּמוֹ , בְּ for בְּמוֹ as לְמוֹ for בְּמוֹ , בְּמוֹ for בְּמוֹ , see מוֹ

a descendant of Cain Gen.4,18—24.—2) a descendant of Seth, father of Noah Gen.5,25—31.

.מן see לְמַוּ

בּוֹעֵן see לְבִיעַן.

ילָ (from יַּלְ to swallow) m. gullet, throat Pr.23,2.

to jest (Kal not used).

Hiph. דְּעִיב (pt. בְּקְלָאָבִי to mock at, with בִּיִּדְיִנ בְּקַלְאָבִי בְּקַלְאָבִי and they mocked at the messengers of God 2Chr.36,16.

לְעַג (fut. ליֹנְג tr. אָנֵי they laugh, to mock יִלְעַגוּ לְמוֹ they laugh among themselves Ps.80,7; הֹלְי לִינ לִינ every one mocketh me Jer. 20,7.

Niph. איַט to stammer; pt. c. נְישׁרְן of a stammering tongue 1s.33.19.

Hiph. יַלְעִיג; pt. יְלְעִיג; pt. יְלְעִיג; pt. מִילְעִיג; pt. מַיְלְעִיג; pt. מַיְלְעִיג; pt. מַיְלְעִיג; pt. מַיְלְעִיג; or בָּי. to laugh at Neh.3,33; Ps.22,8; 2Chr. 30,10.

adj. mocking, deriding בְּעֵבּר בְּעֵבּר cake-mockers, i. e. parasites who earn their bread by jesting Ps.35,16.

ילערה pr. n. m. 1Chr.4,21.

ילְדְּדְּרְ pr. n. 1) a person mentioned in 1Chr.7,26.— 2) another person 1Chr.23,7.

לּוֹעַ see לַ**עָּה**.

קׁעַוֹ (pt. לְעֵוֹּ) prop. to stammer, to speak unintelligibly, hence: to speak a foreign language עֵם לֹעֵוֹ a people of a strange language Ps.114,1.

עות Is.50,4 see לעות.

נְעַבְּי to eat eagerly, to swallow (Kal not used).

Hiph. הּלְעִימָני to give to eat; only once הַלְעִימֵני נָא give me to eat, I pray Gen.25,30.

in Ar. to curse, whence the next word.

לְעָנֵהְ f. a bitter herb, wormwood Jer.9,14; Pr.5,4; fig. of a hard lot or misfortune Jer.9,14; Lam.3-15. שלבל to flame, to shine.

לְפִּירִים (pl. בְּפִירִים a. בְּפִּירִים לָפִירִים) m. torch, flame Gen.15,17; Jud 15,4 a. 5; of lightning Ex.20,18; for בְּפִיר Jb.12,5 see

אַר בְּשׁר יוּת pr. n. husband of Deborah the prophetess Jud.4,4.

. פָּנִים see לִבְּנֵי

ולבני 1K.6,17 see לפני

וֹלָפַת (fut. הֹפֹיִי) to wind around, to embrace Jud.16,29.

וּלְפַּת אַרְחוֹת רַּנְפַם (fut. וְלַפַּת) 1) to be turned aside יִלְפָּת

the paths of their way are turned aside Jb.6,18.— 2) to step back from fear נְיָחֵכֵר הָאִישׁ וַיִּלְפַת and the man was afraid and stepped back R.3,8.

m. mocking, scorn Pr. 1,22; אַנְשֵׁי לְצוֹן אַנְשֵׁי לְצוֹן scornful men Is.28,14; Pr.29,8.

לוץ see לָצֵיץ.

סְקְּׁם pr. n. a place in Naphtali Jos.19,33.

מות בות (once קבת Ez.17,5 for לַכָּן and once sf. קָחָם Hos.11,3 for לָקחָם; fut. קונים , pt. לקחים , pl. לקחים ; imp. , לְקָחִי , f. לְקָחִי , more frequently , עַקָּם, f. קָחָר ; inf. בָּקָם, verb. n. , קַחָתי .2K.12,9, sf קַחַת־ once , קַהַת ו (קחתה) 1) to take, with accus. Ex. 7,9; Is.23,16; with accus. of person and 2 of member: to take by and he took וַיַּקַחָנִי בִנְינְת רֹאֹיָיִי me by a forelock of my head Ez.8,3; לַקַח בָּוָד to take into one's hand, frequently in the meaning of to take along with, as food for a journey Jos.9,11, or men Jer.38,10; לַכְח שׁחַר to take a gift (bribe) Ex.23,8; לַכָּח אָשֵׁה to take a wife, to marry a woman Num. 12,1; sometimes לָבָן merely serves to present another action more vividly: אַבְשָׁלוֹם לָקַח וַיַּצֶּב־לוֹ Absalom had taken and reared up הַלוֹקְחִים לִשׁוֹנָם; for himself 2S.18,18 who take their tongues וַיְנָאַמוּ נָאָם and pronounce oracles Jer.23,31.-2) to receive, to accept לֶקְחוּ they have received their inheritance Num.34,14; לַקְחָה מָיַר she hath received of the יְיָ כִּפְּלֵיִם Lord's hand double Is.40,2; the Lord will accept תִּבְּלַתִי יַקַח my prayer Ps.6,10; לַכַּח מוֹּםֶר to receive instruction Pr.24,32; fig. to perceive נַתַּפַּן אָוָנִי שֶׁמֶץ מֶנְהוּ and mine ear perceived a little thereof Jb.4,12.- 3) to take away, to take possession of, to capture God had taken לַקַח אתוֹ אֱלֹהִים him away Gen.5,24; בַּרֶבְתָּךְ and he hath taken away thy blessing 27,35; לָקַה וִשְּׂרָאֵל אָת־ Israel took away (i e. took possession of) my land 28.4,6; fig. to captivate, to win וַלַקַהַ נָפַשות מַבְם and he that winneth souls is wise Pr.11,30; אַל־תַּפָּוַךְ בְּעַפְּעַפֶּיךָ let her not take (captivate) thee with her eyelids 6,25.— 4) to יַנְסָבֶה שַּׁנֶה וַתִּקָּחָהוּ procure, to buy she thinketh of a field and buyeth it Pr.31,16; וֹהַנַּה בָּאוֹ עַר־תּוֹך and they came הַבַּוֹת לֹקְהֵי חָפוּים thither into the interior of the house, as buyers of wheat 2S. 4,6 (Eng. Bible: as though they would have fetched wheat) .-ַלַם רֹיִי מִשָּׁם to fetch, to bring וַקַּח־רִי מִשָּׁם and fetch me from thence Gen. 27,9; שֵׁלַח וַקַּח אֹתוֹ אָלַי send and fetch him unto me 18.20,31: אָרוּר bring me a minstrel 2K. 3,15.

Niph. וְלְקוֹת (fut. קֹלֵם; inf. תְּלֶבְת 1) to be taken or seized, to be taken away וְאֵלֹהִים נְלְלָח and the ark of God was taken away 1S.4,11; בְּלֵּכְּרִוּ בְּעִבְּרִוּ בְּעִבְּרִוּ בְּעִבְּרִוּ בְּעִבְּרִוּ בְּעִבְּרִוּ בְּעִבְּרִוּ בְּעִבְּרִוּ בְּעִבְּרִוּ בְּעִבְּרִוּ בְּעַבְּרִוּ בִּעְבִּרְ בַּעִבְּרִ בַּעְבְּרִ בַּעְבָּרִ בַעְּבָרִ בַעְּבָּרִ בַעְּבָּרִ בַעְּבָּרְ בַעְּבְּרִ בַעְּבָּרְ בַעְּבְּרִ בַעְּבָרְ בַעְּבְּרִ בַעְּבְּרִ בַעְּבְּרִ בַעְּבְּרִ בַעְּבְּרִ בַעְּבְרִ בּעְבְּרִ בַעְּבְרִ בַעְּבְרִ בַעְבְּרִ בַעְּבְרִ בַעְּבְרִ בַעְּבְרִ בַעְבְּרִ בַעְּבְרִ בַעְּבְרִ בַעְּבְרִ בַּעְבְּרִ בַעְּבְרִ בַּעְבְּרִ בַעְּבְרִ בַעְּבְרִ בַעְּבְּרִ בַּעְבְּרִ בַּעְבְּרִ בַעְּבְרִי בַעְּבְרִי בַּעְבְּרִ בַּעְבְּרִי בַּעְבְּרִי בַעְּבְרוּ בּעְבְּרִי בּעְבְּרִי בּעְבְּרִי בַּעְבְּרִי בַּעְבְּרִי בַּעְבְּרוּ בּעּבְיּבְּי בּעּבְּרוּ בּעּבְּרוּ בּעּבְּרוּ בּעּבְּרוּ בּעּבְּרוּ בּעּבְּרוּ בּעּבְּרִי בּעּבְּרוּ בּעּבְּיוּ בּעּבְּיּבְּיִּבְּיּבּיּע בּעּבְּיוּ בּעּבְּייִי בּעּבְּיוּ בְּעִּבְּייִּ בּעּבְּיוּ בּעּבְּיוּ בּעּבְּיוּ בּעּבְּיוּ בּעּבְיוּ בּעּבְיּיִי בּעּבְיּי בּעּבְיּיי בּעּבְיּיי בּעּבְיּיי בּעבּייי בּייּבּיי בּיּייי בּיּייי בּיּיי בּעּבְיּיי בּעּבְיּיי בּיּבּיּיי בּיּבּייי בּיּבּייי בּייּבּייי בּייּבּייי בּייּבּייי בּיייי בּייי בּייייי בּייי בּיייי בּייי בּיייי בּייי בּיייי בּיייי בּיייי בּיייי בּיייי בּיייי בּייי בּיייי בּיייי בּייי בּיייי בּיייי בּיייי בּיייי בּייי בּיייי בּיייי בּיייי בּיייי בּיייי בּיייי בּיבּייי בּיייי ב

Pu. 디얼 (for fut. see Hoph.) 1) to be taken אַשֶּׁר לְפַח מִשָּׁם whence he was taken Gen.3,23. - 2) to be taken away, to be snatched away וו אָם־תִּרָאָה אֹתִי לַקַּח מָאָתִּה if thou see me when I am taken (snatched) away from thee 2K.2,10; מֵעצֵר through oppression וְמַמִּשְׁפַט לַקַחוּ and through judicial punishment was he taken away 1s.53,8 (Stb.: he was deprived of defence and of judgment).— 4) to be carried away לָפְּחוּ בְנָיך בַשֶּׁבִי thy sons are carried away into captivity Jer.48,46; בִּי־לָפַח עַמָּי חָנָּם that my people is carried away for nought Is.52,5.

Hithp. מָתְלַקְּחַת (pt. f. קמָתְלַקְּחַת) to take hold on itself; fig. of

lightning: אַשְּׁלֵּשְׁ מְתְּלְשֵׁן and a fire taking hold on itself, i. e. continually flashing Ex. 9, 24; Ez.1,4 (other renderings: a whirling fire, a flaming fire; Eng. Bible in Ex.: and fire was mingled [with the hail]; in Ez.: and a fire infolding itself).

רְלֵּכְתְי (sf. יְלְכְּחִי m. prop. receiving, hence: 1) learning, instruction, doctrine Pr.4.2; Deut.32.2.— 2) captivating speech Pr.7.21.

ילקחי pr. n. m. 1Chr.7.19.

to collect, to glean Gen.31,46 (stones); Cant.6,2 (flowers); R.2,8 (ears of grain).

Pi. מְלֵקְם (fut. מְלֵקְם; pt. מְלֵקְם; inf. מְלֵקְם) same as Kal Gen.47,14; R.2,2 a. 19.

Pu. מַלַלְ (fut. מַבְּלִייִ) to be gathered יְלִּקְמוֹ לְאַחֵר אָדָר ye shall be gathered one by one ls.27,12.

Hithp. רְּיִלְקְּטֹ (fut. שָׁלֵּה) to gather themselves together, with to any one Jud.11,3.

m. gleaning לֶקֶם הָצְיר the gleanings of harvest Lev.19,9.

לָקַק (fut. לְּלָּדְ, pl. יְלָּקְלָּ) to lick, to lap 1K.21,19; Jud.7,5.

Pi. পূর্ব (pt. পূর্ব) same as Kal Jud.7,6.

ter rain, לֶקשׁ after-grass (Kal not נְקשׁ to be late, whence מַלְקּשׁ latter rain, לֶקשׁ after-grass (Kal not used).

Pi. לְקִשׁ (fut. יַלַקשׁ) to gather

the late fruits בֶּרֶם רָשָׁע יְלַקּשׁוּ they gather the vintage of the wicked Jb.24,6.

י בְּׁקְשׁׁ m. after-grass, after-math Am.

in Ar. to lick, to suck.

ישֵׁר (m. 1) juice, sap (of life), vigor ישֵׁר אָשָׁרְ (i. e. dried up) Ps.32,4.— 2) fat cake לְשֵׁר בִּשְׁטֶן a fat cake of oil Num.11,8.

לשון (from לשון, sf. לשון; pl. לשנות, sf. (לשנות) f. (m. Ps. 22,16 a. Pr.26,28) 1) the tongue, as a member of the body Jud.7,5; as an instrument of speech Ps. 39,4; here belong the expressions: a lying tongue Pr.12,19; לשון שַקַר רְמְיַה ca deceitful tongue Ps. a perverse לשון הַהְפָּכוֹת a perverse tongue Pr.i0,30; איש לְשוֹן a man of an [evil] tongue Ps.140,12; בַּעַל בְּשׁוֹן Ec.10,11 acc. Vulgate: slanderer; לְבַר לְשׁוֹן of a slow, i. e. stammering tongue Ex.4,10; גַּלְעַג of a stammering tongue Is. 33, 19. — 2) tongue, language, the language לְשׁוֹן כַשִּׂרִים of the Chaldeans Dan.1,4; לַשׁוֹן מחרת another (i. e. foreign) language Is.28,11; אַל־עַם וַעָם כָּלִשׁוֹנוֹ to every people after their language Est.1,22; hence as a syno-תַל־הַגוֹוָם :(people) גוֹי איז איז איז all nations and tongues וַהַּלְּשׁנֹת Is.66,18.— 3) of things resembling a tongue, as: לשון איש a tongue

of fire, i. e. a flame Is.5,24; לְשׁוֹן a tongue of gold, i. e. a bar of gold Jos.7,21; בּיְשׁוֹן a tongue of the sea, i. e. a bay Is.11,15, or simply לְשׁוֹן Jos.15,2.

לשך to abide, to dwell (Fuerst). לשְׁכָּה f. cell, room, chamber Ez. 40,38; Neh.13,5 (בְּשְׁכָּה , which see); c. לְשָׁכוֹת 2K.23,11; pl. לְשָׁכוֹת Neh.10,38; with bc. לְשְׁכוֹת 1S.9,22.

ת בי (מילי m. 1) a species of gem Ex.28, 19; 39, 12; acc. some: jacinth, others: opal.— 2) pr. n. a city, elsewhere called פולים, which see.

לַשֵׁן (den. from לְשׁוֹן) to use the tongue (Kal not used).

Hiph. רְּרָשִׁין (fut. יַלְשִׁין; pt. מָלְשִׁין; pt. נְלִשִּין; to slander, to calumniate (with אֵל : before) Pr.30,10.

acc. Sth. prob. to contain, to comprise, whence מֶלְתְּחָה.

m. measure for grain (= half of a בוֹ ס כוֹ Hos.3,2. לְתֵּבְּר acc. Ges. to bite, whence מַלְתִּעַה.

12

בּי, final form בּ, the thirteenth letter of the alphabet, called Mem בּיב בּיב water, because of its original similarity to the form of a wave; as a numeral בּ = 40, בּ = 600.

קה, קה *pref.* for מָה, see under מָב.

TD, The pref. for 가, which see.

Ch. (=Heb. בְּיִי pron. what, something בְּארֹדְי that which Ezr.6,8.

בּיבָר (rrom בְּבָּי m. granary, storehouse, only pl. sf. בְּיבְּיבְי בְּיבְיבִי בְּיבְיבִי בְּיבְיבִי בְּיבְיבִי בְּיבְיבִי בְּיבִי בְיבִי בְיבִי בְּיבִי בְיבִי בְיבִי בְיבִי בְיבִי בְיבִי בְיבִי בְיבִי בְיבִי בְּיבִי בְיבִי בְּיבִי בְיבִי בְיבִי בְּיבִי בְיבִי בְּיבִי בְיבִי בְיבִי בְיבִי בְיבִי בְּיבִי בְיבִי בְּיבִי בְּיבִי בְיבִי בְּיבִי בְיבִי בְיבִי בְּיבִי בְּיבִי בְּיבִי בְיבִי בְיבִי בְיבִי בְּיבִי בְּיבִי בְיבִי בְּיבִי בְּיבִי בְּיבִי בְּיבִי בְּיבִי בְּיבִי בְּיבְיי בְּיבִי בְּיבִי בְּיבִי בְּיבִי בְּיבִי בְּיבְיי בְּיבִי בְּיבִי בְּיבִי בְּיבִי בְיבִי בְּיבִי בְיבִי בְּיבְיי בְּיבִי בְּיבְיי בְּיבִי בְיבִי בְיבִי בְיבִי בְיבִי בְיבִי בְּיבִי בְּיבְיי בְיבִי בְּיבִי בְּיבְיי בְיבִיי בְּיבִי בְיבִי בְיבִי בְיבִי בְיבִיי בְיבִי בְיבִי בְיבִי בְיבִי בְיבִי בְיבִי בְיבִי בְיבִי בְיבִיי בְיבְיי בְיבְיבְיי בְיבִי בְיבְיי בְיבִי בְיבְיבְיבְיי בְיבְיי בְיבְיי בְיבְיי בְיבְיי בְּיבְיי בְיבְיי בְיבְיי בְיבְיי בְיבְיי בְּיבְיי בְיבְיי בְיבְיי בְיבְיי בְיבְיי בְּיבְיי בְיבְיי בְיבְיי בְּיבְיי בְיבְיי בְיבְיי בְיבְיי בְיבְיי בְיבְיי בְיבְיי בְיבְיי בְּיבְיי בְיבְיי בְּיבְיי בְיבְיי בְיבְיי בְיבְיי בְיבְיי בְּיבְיי בְיבְיבְיבְיי בְיבְיבְיבְיבְיי בְיבְיבְיי בְּיבְיבְיבְיבְיבְיבְיבְיבְיבְיי בְיבְיבְיבְיב

קּאָת (c. מְאַתּ יְשְנָה or מָאָה שָּנָה a hundred מָאָה שָּנָה or מְאָה שָּנָה a hundred years Gen. 17,17; 25,7; du. מָאַה נָאמתִים two hundred 11,23; as adv: a hundred times קמְרָכּוֹת כְּסִיל than to strike a fool a hundred times Pr.17,10; אֲשֶׁר דְתָאַא though a sinner do

evil a hundred times Ec.8,12.—2) the hundredth part, per centum 기구의 기계 the hundredth part of the money Neh.5,11.—3) 기기 가지 Pr. n. of a tower in Jerusalem Neh.3,1; 12,39.

תְּאָבְי Ch. a hundred Dan.6,12; dw אָבְין two hundred Ezr.6,17.

. אָוַל see מָאוּוָל

נְאַנְיֵי (from אָנִה m. desire, only pl. c. מָאַנִיי Ps.140,9.

בּאָרְהָ m. 1) = בּאָר spot, blemish, defect Dan. 1, 4. – 2) = בְּאָרְהָּ whatever, something, anything Jb.31,7 (comp. Deut.13,18).

מַאוֹמָה (prob. a compound of מַאוֹמָה 지얼리) pron. whatever, something, anything בַּבֶּר מְאוּמָה to speak anything Num 22,38; וַלַבַּחָתִּי מֵאָתוֹ and I will take something מאוֹטָה from him 2K.5,20; בִּי תַשֶּׁה בָרָעַךָּ שאת מאומה wnen thou dost lend thy brother anything as a loan (literally: a loan of anything) Deut.24,10; with a negative particle: not anything, nothing 15? וַרַבַּק בְּיַרָהְ מָאוּמָה there shall not cleave anything (cleave nothing) to thy hand Deut.13,18; אַל־תַּעַשׂ לוֹ מָאוּמָה do him nothing (i. e. no harm) Jer.39,12;הבע מָאוֹמָה, let no man know anything of the business 18.21,3; אַין לאוֹבְוּה there is nothing 1K.18,43;

יקירוֹ and he had nothing in his hand Jud.14,6; אִין שֵׁר הַית־הַסְּהַר ראָה אֶת־בָּל־מְאוּמָה בְּיָרוֹ the keeper of the prison looked not to anything at all that was under his hand Gen.39,23,

Dixip (from אַבְּיִם) m. refuse, anything contemptible Lam.3,45.

קארות (c. מְארוֹת , מְארוֹת מְאַרוֹת מְאַרוֹת , מְארוֹת מְאַרוֹת מְאַרוֹת (c. מְאַרוֹת מְאַרוֹת מְאַרוֹת מְאַרוֹת מְאַרוֹת (מְעָרוֹת מְּעָרוֹת בּיִבְּיִם the light Ex.25,6; מְנוֹת מְנוֹת מְנוֹת the light Ex.25,6; בּיִבוֹת בּיִבְּיִם the candlestick of the light Num.4,9; fig. brightness, cheerfulness בְּיִבְיִם the light of the eyes, i. e. hright eyes Pr.15,30; בּיִבוֹת מְנִינִים the light of the countenance, i. e. cheerful countenance Ps.90,8.—2) light, luminary Ps.74,16; of the sun and moon: בּיִבְּיִבְיִנִים the two great lights Gen.1,16; of the other celestial lights: בַּיִּבְיִנִים the bright lights of heaven Ez.32,8.

קאוּרָה (c. קאוּרָה) f. hole, cave Is. 11,8 (prop. place of light, opening, from אוֹר).

קבּיִם (from נְמֹאוֹגִי (f. du. pair of scales, halance Jer.32,10; more fully מאוֹגִי מִשְׁקָל balances for weighing Ez. 5, 1; מאוֹגִי בֶּיָבָק just balances Lev. 19, 36; מאוֹגִי מוֹאַנִי false balance Pr.11,1.

Ch. f. du. balance Dan.5,27. מַאַבְלּ (from לּאַנָּ; c. לַאַבְּלּ , sf. מַאַבָּל (m. (once f. Hab. 1,16) eatable, food Gen.6,21; Jud.

14,14; אָטְ מְאַכְּר a tree for food (i. e. a tree hearing edible fruit) Lev.19,23; אָטְ מְאַכְּל sheep for food (i. e. sheep appointed for slanghter) Ps.44,12.

קּמַאָּכֹלֶת (from לְּצָבֵּל f. food בְּמַאָּכֹלֶת מְּאַבְּלֹּת as food (fuel) for the fire Is. 9,18.

אַכֶּלֶת (from אַכַּל to devour) f. knife Gen.22,10; fig. מַאָּכֶלִת יוֹ מְהַלְּעֹהָיו its teeth are as knives Pr.30,14.

רְאָבְי (from יְבְיּהָ) m. power, exertion; only pl. c. פּאַרוּכוּם exertions of strength, efforts Jb. 36,19.

קְבְּעָר (from אֲמָר; c. מְאָמֵר) m. commandment, decree Est.1,15; 2,20; 9,32.

האבור Ch. m. decree, commandment Dan.4,14.

(only pt. מָאָן) to refuse, to be unwilling לְשָׁאָן אַקָּה לְשַׁלָּן thou refuse to let [them] go Ex. 9,2.

(pl. מְאַנִים dj. unwilling, refusing הַמָּאָנִים לְּיָשְׁמוֹעַ אֶּתְדְּבְּבֵּי who are unwilling to bear my words Jer.13,10.

אָבֶי Ch. (pl. מָאנִין, c. מָאנִין, def

בְּיָא) m. vessel, utensil Dan.5,3; Ezr.5,14.

Niph. Dip) (fut. רְבָּיָרָר, pt. רְבָּיָרָר 1) to be despised, rejected בְּבָיָר בּבְיָרָר בְּבִיר in his eyes a despicable person is despised Ps.15,4; and a wife of youth, that was rejected Is.54. 6.— 2) to be loatnsome עוֹרִי רְבַע my skin is broken, and become loathsome Jb.7,5.— בַּמַבּיר Ps.58,8 = בַּמַבּיר, from בַּמַבּיר.

ה (from אָפָה) m. something baked Lev.2,4.

לְבָּלְ (from לְּבָּלְ) m. darkness Jos. 24.7.

קּבְּלְיָה (comp. מֵאָפֵּל יָה (שַׁלְהָבֶּתיָה.comp. מֵאָפֵּל יָה (שַׁלְהָבֶּתיָה.darkness of God, i. e. utter darkness Jer.2,31.

רְאָבְי acc. Fuerst: to sting, to wound (Kal not used).

Hiph. בַּםְאִיר, (pt הַםְאָיר, f.

תְּמְאָרֶה) to prick, to cause pain סְלִּין מַתְאִיר a pricking thorn Ez.28, 24; אֲרֵעַת מַמְאָרֶת a painful (others: corroding) leprosy Lev.13,51.

ambush Ps.10,8; also troops in ambush 2Chr.13,13.

קֹאָרָה (from אָבר) f. curse Mal.3,9; c. מָאָרַת Pr.3,33; pl. מָאָרָת 28,27.

מלבְּדְל (from בְּבֵל the separate cities Jos.16,9.

מָבוֹא (from מָבוֹא ; c. מְבוֹא , sf. מְבוֹא , קבאָן; pl. c. מְבוֹאֵי (מָבוֹאָן; m. 1) coming in, entering לָבעַת אֶת־מוֹצְאָך וֹאֶת־ to know thy going out and מְבוֹאֶּךְ thy coming in 28.3,25 (Kri nas קבוֹאָי עִיר ;(מוֹבָאָ see בּּמָבוֹאָי עִיר like the entering into a city that is broken in Ez.26,10 as the coming of a multitude, as the streaming of a mass 33,31.— 2) entrance, place the en-מָבוֹא פָּתָחִים the entrance of the gates Pr.8,3; やに the entrance of the house בבות Ez.45,5 (opposite אַנְצָּא egress); the entrances of the sea, i. e. harbors 27,3.— 3) coupled with """: the setting or going down of the sun, the west Deut. 11,30; Jos.1,4; מָמָשׁ וָעַר־ טֶּמֶשׁ וָעַרּ from the rising of the sun even to his going down (i. e from east to west) Mal.1,11.

קבוּבְה (from בּוֹּהְ f. perplexity, consternation Is.22,5; Mic.7,4. (from בְּבּוּל m. flood, deluge Gen.6,17; Ps.29,10.

קבוֹקה (irom בּוֹב) f. a treading down, a trampling down Is.22,5.

קבוע (from בוע) m. fountain, spring אָלְם בּר בַּר בַּלְ-הַמַבוּע and the pitcher shall be hroken at the fountain Ec.12,6; pl. c. בִּרנִי springs of water Is.35,7;49,10.

קבוֹקה (from פֿוֹב) f. emptiness, desolation Nah.2,11.

רוֹרְבְחוֹר (from בְּחַר m. choice, the choicest, best 2K.19,23.

choice, the choicest, the best אָבְהַר (from בָּיִלְּי, c. מִבְּהָר) m. 1) choice, the choicest, the best אָבְהַר הַצְּאָן the choice of the flock Ez.24,5; בְּיַלְין בְּיַלִין נְעוֹרִייְבְינִין the choice and best of Lebanon 31,16; pl. sf. בַּיל the people of his choice (his chosen people) Dan. 11,15.— 2) pr. n. m. 1Chr.11,38.

מַבְּטְ (from נְבָטְ m. expectation, hope (בְּבָטְ בֹּי (בְּישׁ מְבָּטְהוֹ her expectation shall be ashamed Zeh.9,5; also of the object of hope: בְּישׁ מִבְּטְּ מַר Of Ethiopia their hope (i. e. of Ethiopia upon whom they rely) Is.20,5; בְּיִשׁ מֵבְּטְּב such is our hope v. 6.

אָבְהָיף (from אִיבְהָ) m. utterance קּבְיקי אָפְהָיף the utterance of her lips Num.30,7.

קּבְשַׁחְה (from קּבָּי, c. תַּבְשַׁחְה , sf. לְּהִיוֹת בַּיִיָּ אַנ. מִבְשַּׁחִה (תַּבְשַׁחִים , מִבְשַּׁחִי בּיִנְ מִבְשַׁחִים , מִבְשָּׁחִי אַנְשַׁחָּה) m. בּיִנְ לְהִיוֹת בַּיִנָ pl. מִבְשַׁחִים m. בּינִ מְבִּשְׁחִים that thy trust may be in the Lord Pr.22,19; בנות כמר confidence in a treacherous man 25, 19; also of the object of trust: יוָנות מִנְשָׁרִים אָשָׁר־שֶׁם יִי מִנְטֵּחוֹם that maketh the Lord his trust Ps 40,5; Jh.8,14; 31,24.— 2) security, safety, ease shall be torn from his tent Jb. 18,14; pl. 18,1

ינְית verb. n. of בְּלֵג which see. בְּלִינְית (from בְּנָה m. building, house Ez.40,2.

יְּבְבְּי *pr. n. m.* 28.23,27 = בְּיִבְּי 2t, is.

קּבְּצֶר (from קּבְצֵר, c. מָבְצֵר ; pl. מִבְצֵר (from מִבְצֵר , c. מִבְצַר (from מִבְצַר , c. מִבְצַר (from מִבְצַר), c. מִבְצַר (from מִבְצַר), c. מִבְצַר (from מִבְּצַר), c. מִבְצַר (from מִבְּצַר (from מִבְּצַר (from מִבְּצַר (from מִבְּצַר (from מַבְצַר (from מַבְצַר (from מַבְצַר (from מַבְצַר (from a fortess). — 3) pr. n. an Edomite prince Gen.36,42.

קרה (from רוֹבָּ) m. prop. flight, hence: fugitive Ez.17,21.

קבשים (from מָבְשִׁים I.) m. pl. the privy parts, pudenda; only sf. Deut.25,11.

רב שָׁלֵית (from בְּשֶׁלֶית) f. cookinghearth, boiling-place; only pl. רב 46,23.

בְּיֵלְים pr. n. 1) a son of Ishmael

Gen. 25, 13.— 2) another person 1Chr.4,25.

m. magus, Persian priest בָּבְיבֶּג chief of the magi Jer.39,3

מוביש pr. n. an unknown place Ezr.2.30.

קּבְּלְה (from נְבַל ; only pl. מְנְבָּלְה; twisted work, cord Ex.28,14

לְבְּעְהֹ (from גני to be high; pl. הוְבְּעִיה m. head-dress, bonnet, cap (of priests) Ex.29,9.

in Ar. to be noble, celebrated, precious.

קנר (pl. מְנְרִים) m. preciousness, precious things of the heavens Deut. 33,13; שְׁבָּרוֹם הְּבוֹלְהֹת שְׁבְּיוֹם the precious things of the heavens Deut. 33,13; שְׁבָּרוֹם הְבוֹלְהֹת שְׁבְּיוֹם the precious products of the sun v. 14; precious fruits Cant.4, 13; with omission of בְּלֵּרִים all precious fruits 7,14.

קּבְּדּן pr. n. Megiddo, a fortified city of Manasseh at the foot of Carmel, in the valley of Jezreel יקובה the plain of Megiddo 2Chr.35,22; יקובה waters of Megiddo Jud.5,19; און בוויף ביי בוויף ביי און ביי מון ביי און דיי און ביי און ביי און דיי און ביי און ביי און דיי און ביי און דיי און ביי און דיי און דיי און ביי און דיי און ביי און דיי און ביי און דיי און ביי און בי

. מָנְהוֹ see מְנָהוֹן

Jer.44,1; Ez.30,6.

pr. n. an Edomite prince Gen. 36,43.

(c. מְּנְדֵּלִים, מְנְדָּלִים, מְנְדָּלִים, מְנְדָּלִים, מִנְדָּלִים, m. 1) tower, watch-tower, turret

Gen.11,4;Jo.5,3; מְנְרֵל־עוֹ a tower of strength, i. e. a fortified tower Jud.9,51; fig. מְנְבַּל־עוֹ שִׁם יִיָּ the name of the Lord is a tower of strength Pr.18,10; of beds in a garden: מָנְרָלות מֶנְרָלות turrets of aromatic herbs Cant. 5, 13. - 2) elevated stage, pulpit Neh.8,4.— 3) in compound names of places: a) מְנְרֵל־אֵל (tower of God), a fortified city in Naphtali Jos.19,38, now Mejdal on the western coast of the sea of Galilee. b) מְנָבַל־נָּדָ (tower of Gad), a city in Judah Jos.15,37. c) מְגַבַּל־אָדֶר (tower of the flock), a village near Beth-ובר המנורים (lehem Gen.35,21. d (tower of the ovens), a tower near the walls of Jerusalem Neh. 3,11, and in other names.

קְבְּרָבְּה f. precious thing, only pl. מְנְרָנוֹת Gen.24,53; 2Chr.21,3.

קבונו pr.n. Magog, a son of Japheth Gen.10,2 and a people in the north east of Europe, by whom Josephus and others understand the Scythians Ez.38,2. The king of the land of Magog is called אין (which see). Among the Jews are current various fables about a people און, as well as among the Arabs about Jagug and Magug.

קנוֹך (from לּוֹד II.) m. fear, terror בְּנְרֹּדְ מְּבְּרִים terror round about Jer.6,25; pl. sf. מְנִיבִי my terrors Lam.2,22.

נְרָרְת (from וּוּר, pl. בְּיָרָה, c.

m. 1) sojourning, temporary abode אֵרֵץ מְגוּרֵי אָבִיו the land of his father's sojourning Gen.37,1; אָרֶץ כְּוְּרֶיךְ the land of thy sojourning 17,8; fig. of earthly life: ימי שני מגובי the days of the years of my sojournings (Eng. Bible: pilgrimage) Gen.47,9; בֵּית the house of my sojournings (i. e. my temporary abode on earth) Ps.119,54.— 2) place of sojourning, dwelling וְאֵין שֵׂרִיד nor any remaining in his בְּמְגוּבְיוֹ dwellings Jb.18,19;בִּירַעוֹת בָּמִגוּרָם for evils are in their dwelling Ps.55,16.—For מְנוּרֵי Ez.21,17 see . מָנֵר

קגוֹרָה (from גוּר II.; c. מְגוֹרָה) f. fear Pr.10,24.

וֹלְרָרָה I. (from לִּוֹר I.) f. barn, granary Hag.2,19.

וו.) f. fear, object of fear Is.66,4; Ps.34,5.

קנוֹרָה (from נְגִוֹרָה; pl. קּוֹר מְנְוֹרָה; מְנְוֹרָה axe, hatchet; only pl. c. מַנְוֹרִה 28.12,31.

교육 m. sickle Jer.50,16; Jo.4,13.

יל (from לְּבָלֵת: c. מְנְלֵת: f. roll, מְנָלַתּ־מְפָּר קוֹנְיּת; קּבְלַת מְנְלַתּ־מְפָּר roll of a book v. 2; also Ch. Ezr.6,2.

קבְּיהָם (acc. Stb. for מְצַבְּיּהָ from אַבְּיּבְּיה ; c. מְנַבְּיה הָּנִיתָּם בְּּוֹימָת לְּנִיתָּם בְּּוֹימָת לָּנִיתָם לְּנִיתָּם (i. e. direction) of their faces is forwards Hab.1,9.

to give (Kal not used).

Pi. אָבֶר (fut. אָבֶר) 1) to deliver over סערן אָבֶר בְּיבָר שׁמְּר שׁמְר שִּרְ אִּבְּר שׁמְר שׁמְר שׁמְר שׁמְר שִּרְ אַבְּר שׁמְרָ שִּרְ אַבְּר שׁמְרָ הַּי שְׁמְרָ הִי שְׁמְרָ הֹי שִׁמְר שְׁמְרָ שִּׁמְר שְׁמְרָ הֹי שׁמְר שׁמְר שִׁמְר שִׁמְר שִׁמְר שִׁמְר שִׁמְר שִׁמְר שְׁמְר שׁמְר שׁמְר שׁמְר שׁמְר שִׁמְר שִּמְר שִׁמְר שִּמְר שִׁמְר שִׁמְר שִׁמְר שִׁמְר שִׁמְר שִׁמְר שִׁמְר שִׁמְר שִׁמְר שְׁמְר שׁמְר שׁמְר שׁמְר שׁמְר שׁמְר שׁמְר שִׁמְר שִׁמְר שִׁמְר שְׁמְר שִׁמְר שִׁמְר שְׁמְר שְׁמִי שׁמְר שְׁמִי שְׁמְר שְׁמְר שְׁמְר שְׁמִי שְׁמִי שְׁמְר שְׁמִי שְׁמִי שְׁמִי שְׁמִי שְׁמְי שְׁמִי שְׁמְי שְׁמִי שְׁמְי שְׁמְי שְׁמְי שְׁמְי שְׁמִי שְׁמִי שְׁמְי שְׁמְי שְׁמְי שְׁמְי שְּיִי שְׁמְי שְּיִי שְׁמְי שְּיִי שְׁמְי שְׁמְי שְׁמְי שְׁמְי שְּיִי שְׁמְי שְׁמְי שְׁמְי שְׁמְי שְּׁמְי שְׁמְי שְׁמְי שְׁמְי שְּי שְׁמְי שְׁמְי שְׁמְי שְׁמְי שְׁמְי שְׁמְי שְׁמְי שְׁמְי שְׁמְי שְּׁמְי שְׁמְי שְׁמְי שְּיִי שְּיִי שְּיִי שְּיִי שְּיִי שְׁיִי שְּיִי שְּיִי שְּיְי שְּיְי שְּׁי שְּׁי שְּׁמְי שְּיְי שְּיְי ש

קונְנִי (from בַּוֹנְגִי sf. מְנְנִים (from בַּוֹנְגִי sf. מְנְנִים הַרָּבּ, c. מְנְנִים א. shield Jud.5,8; 28.5,21; 1K.10,17; 14,26; 2Chr 23,9; בּוֹנִים מוֹנְיִם מוֹנִים מוֹנְיים מוֹנִים מוֹנְיים מוֹים מוֹים מוֹים מוֹים מוֹים מוֹיים מוֹים מוֹיים מוֹים מוֹים מוֹים מוֹים מוֹים מוֹים מוֹים

תְּבְּבֹי (from בַּבַּיּ; c. תְּבְּבִי a blinding מְנְבָּרֹי a blinding מְנְבַּרֹילֶב a blinding of the heart Lam.3,65 (Eng. Bible: sorrow of heart, evidently taking מְנָבְּה as a derivative of תְּנָבְיּר.).

קּנְעֵר (from נְעֵר f. rebuke, curse Deut.28,20.

שְׁלְפִּיעָשׁ pr. n. m. Neh.10,21.

up, to abandon; only pt. p. מְגוֹרֵי בְּגוֹרֵי abandoned to the sword Ez.21,17 (Eng. Bible: terrors by reason of the sword, taking מְגוֹרֵי as a noun derived from גֹּרִים prop. to cast, hence: to give

Pi. אָבְי to cast down וְּבְּקְאָרְיְ מְנּגְרְאָדְי and thou hast cast his throne down to the ground Ps.89,45.

Ch. to throw (*Peal* not used).

Pa. אָבֶּר (fut. יְמַבּר) to overthrow,
to destroy Ezr.6,12.

קֹגְרָה (from לָבֶר II.; pl. מְגָרָה) f. a saw 2S.12,31; 1K.7,9; 1Chr.20,3.

pr. n. a place in Benjamin near Gibeah 18.14,2; Is.10,28.

קּרֶעָה (from בְּרָעוֹת; pl. מְגְרָעוֹת) f.
roces drawing in of the wall
tk 6 6.

לְנְרָשְׁה (from לְנַרְףְ clod of earth רְיִהְיתִּיה מְחַת בֶּיְרְיּוֹתְיִּה the grains of seed are rotten under their clods Jo.1,17.

קּגְרְשׁיֹת ,מְגְרְשִׁים . (c. מְגְרְשׁׁי , מְגְרְשׁׁי , מְגְרְשׁׁי , מְגְרְשׁׁי , מְגְרְשׁׁי , מּגְרְשׁׁי , m. 1) pasture, a place whither cattle are driven to graze (from מָגְרְשׁׁי , שׁנְרִשׁ the suburb, outskirt מְגְרְשׁׁי הֶעָּרִים the suburbs of the cities Num.35,4; יְמִירִם מַגְרְשׁׁוֹת at the sound of the cry of thy pilots the suburbs will shake Ez.27,28;— 3) precinct עֵרִי מִגְרְשׁׁיִהְם the cities of their precincts 1Chr.13,2.

נְמָדָה ,מִדוֹ a. מַדוֹ ,מַדִי ; sf. מָדִר a. מָדוֹ a. נְמָדָה, מָדוֹ pl. מַדִּים, מַדִּים, sf. (מַדָּים) m. 1) measure אַרָבָה מָאָרֶץ מְדָה the measure thereof is longer than the earth Jb. 11,9; fig. מְבֵּיךְ the portion of thy measure Jer. 13,25. - 2) vestment, garment וַלְבַשׁ הַכּהָן מִדּוֹ בַר and the priest shall put on his linen garment Lev.6,3; 2S.20,8; שׁבְיוֹ קְרָעִים with his garments rent 18.4,12; מַעַל לְמַדְיו upon his garments 17,39; fig. נַיִּלְבַשׁ קַלְלָה and he clothed himself with cursing as with a garment Ps. 109,18.— 3) covering, carpet ישָבוֹ that sit on carpets, i. e. the wealthy Jud.5,10 (Eng. Bible: ye that sit in judgment).

בּרָבָּח Ch. (def. אַחְבָּה) m. altar Ezr.7,17•

I (from מְדְבֵּרְ נְאֹנֶה m. mouth, speech מִדְבַּרְךּ נָאֹנֶה thy speech is comely Cant.4,3.

קברי (מברי קברי , מברי , מברי , קברי , קברי

Niph. נְמֵר (fut. מֵי , pl. יָמֵר) to be meted out Jer.31,37; 33,22.

Hithp. הְתְמֹדֵר (fut. יַעֵּל to stretch oneself, with צַיֹּרְמֵדֶר and he stretched himself upon the child 1x.17,21.

- קבר (from בְּרֵר; c. מְדָרָן m. the passing away Jb.7,4 (but see בְּרַר Pi.).
- קָּדָה (= מְרֵד) to spread out, to extend, hence מָדָוֹן a. מָדוֹן 2.

תְּלֵּלְ מִנְּה a wide house Jer. 22, 14. — 2) measure אַבְּל מְנָה סֵלְ מִנְּה בְּל מְנָה מִנְּה מִנְּבְּה מִנְּבְּה מִנְּה מִנְּה מִנְּבְּה מִנְּבְּה מִנְּבְּה מִנְּה מִנְּיִּבְּה מִנְּיִּבְּה מִנְּח מִנְּיִים מְנְּבְּה מִנְּח מִנְּיִים מְנְיִּבְּה מִנְיִּבְּה מִנְּיִם מְיִּבְּים מְיִּבְּים מְיִּבְּים מְיּח מִינְיִים מְּיִּבְּים מְיִים מְיִּבְּים מְיִּבְּים מְיִּים מְּיִּבְּים מְיִּם מְיִּבְּים מְּיִּבְּים מִינְיִּים מִינְיִים מִּים מִּים מִּנְם מִּים מִּים מִּים מִּים מִינְיִים מִּים מִּים מִּים מִינְיִּים מִּים מִּים מִּים מִּים מִינְיִים מִּים מִּים מִּים מִינְיִים מִּים מִּים מִינְיִים מִּים מִים מִּים מִינְים מִּים מִינְים מִינְים מִּים מִּים מִּים מִּים מִּים מִינְים מִים מִּים מִּים מִינְים מִּים מִּים מִּים מִּים מִּים מִּים מִּים מִּים מִּים מִים מִּים מִּים מְיּים מְּים מִּים מִּים מִים מִּים מְּים מְּים מִּים מְּים מְיּים מְיּים מְים מְיּים מְיּים מְיּים מְיּים מְיּים מְיּים מְיּים מְיּים מְיּים מְּים מְיּים מְיּים מְיּים מְיּים מְיּים מְיּים מְיּים מְיּים מְיים מְּים מְיּים מְּים מְּים מְיּים מְיּים מְיּים מְיּים מְיּים

קְּבָּר. f. tribute Ezr.4.20 (בְּקְבָּה v. 13).

קרהבה (from Cn. בְּרָהֵבְ gold) f. acc. Kimchi: exactress of gold Is.14,4 (Eng. Bible golden city, evidently taking the formative do to imply place, as in מְרָהֵנָה ; acc. Targ. and others: מַרְהַנָּה insolence, from בַּרָה).

קְּדְנְי (from מְּנְהָי אָהָ הּ. gatinenv; pv. sf. בְּיוֹיהָם their garments 28.10,4; 1Chr.19,4

קְּוֶהְ (from תְּדָיְ; c. תִּוְבִי: עִּרָּהָ מִּיִּרְיִה מִּיִבְיִה m. sickness, disease Deut. 7,15; 28,60.

תוו לה משאות שוא ומדוחים but they foresaw for thee prophecies of falsehood and seduction Lam. 2,14.

1. (from דון m. quarrel, contention, strife נְיָהִי רִיב וּמְרוֹן יִשְּׂא and there is strife, and contention riseth up Hab.1,3; אִישׁ מְרוֹן a man of contention (a quarrelsome man) Jer.15,10; אייבונגן thou makest us a strife (i. e. an object of strife) unto our neighbors Ps.80,7.

וו. (from מְבָה) m. extension, length אִיש מְדוֹן a man of great stature 2Chr.21,20 (Ktib מָרָוֹן).

ווו pr. n. a city in the north of Palestine Jos.11,1.

what is known?) adv. why? for what reason? Gen.26,27; Ex.3,3.

מְדוֹר Ch. see מְדוֹר.

בּוֹרְרָהְ (בּיִר II. 2) f. pile of wood Ez.24,9; sf. מְרָרָתָה 1s.30,33.

מְרִשְּׁה see מִרּוּשֵׁה.

קּתְה (from מְּרְתָּה m. fall, over-throw Pr.26,28.

לְּחַרָּ (from קְּחַף) f. overthrow, downfall; only pl. אִישׁ חָבֶּט בָע may evil hunt down the violent man to his downfall Ps.140,12.

pr. n. Media, a country of Asia lying south of the Caspian sea and settled by the descendants of Madai, the son of Japheth Gen. 10,2; it also stands for the people of Media (the Medes) ls.13,17; gent.

קֿרַי Ch. pr. n. Media Ezr.6,2; gent. קֿרָאָר the Median Dan.6,1 (Ktib אֹבָרָאָר).

מהרבי (from מַהרבי) adv. sufficiently the priests הַכּוֹבָנִים לֹא־הַתְּכְּנְישׁוּ לְּמַבִּי had not sanctified themselves sufficiently 2Chr.30,3.

בי see מהי.

וֹבְיִין I. pl. of בַּוֹדִין 3, which see.

וֹרָן II. pr. n. a city in Judah Jos. 15,61.

, מְּרְיָנִים I. (from דּוֹן; only pl. מְרְיָנִים, מּרְיָנִים, m. contention, quarrel (בְּיִנְיִם יַשְּׁבִּית הַגּוֹרֶל (מְרֹוֹן בּיוֹנִים the lot causeth contentions to cease Pr.18,18; אָשָׁה the quarrels of a wife are a continual dropping 19,13; frequently Ktib מָרוֹנִים, see מְרוֹנִים.

ול. דְּרָיְנְי וּ. pr. n. son of Abraham by Keturah Gen. 25, 2, ancestor of the Arabian tribe of Midianites who lived east of the Jordan, of Sinai and in Arabia Petraea Ex. 2, 15; 1K. 11, 18; sometimes identical with the Ishmaelites Gen. 37, 28; gent. מְּדְנִים Midianite Num. 10, 29, f. מִדְנִים Gen. 37, 28, for which once מֹדְנִים v. 36.

קרינה (from קרינה; pl. קרינה; prop. jurisdiction, hence: province, region, country 1K.20,14; Est.1,3; Dan.11,24.

קרְינְהָא (c. מְדִינָה, def. מְדִינָה) province, country Dan.2,48; Ezr. 5,8; pl. מְדִינָה Ezr.4,15, def. מְדִינָהָא Dan.3,2.

קרֹכְה (from קּוֹר, mortar Num. 11,8.

מַרְמֵן pr. n. a city in Moa' Jer. 48.2. מְרְמֵבְּהְ I (from מְרְמִבְּהְ 1) a place of dung, a dunghill Is. 25, 10.—
2) pr. n. a city in Benjamin, near Jerusalem Is. 10,31.

קר מְרְטַנְּה pr. n. a city in Judah Jos. 15,31.

קְּדָנִים (from וְדֹּוֹ) m. 1) contention, strife; only pl. מְדָנִים Pr.6,19; 10, 12.— 2) pr. n. son of Abraham by Keturah, the brother of Midian Gen.25,2; pl. מְדָנִים בְּיִנִים Midianates Gen.27,26 (see מָדָיִן).

יְבְיבֶ (from מְבְיב) m. 1) knowledge, intelligence Dan.1,4; 2Chr.1,10.—
2) consciousness, thought Ec. 10,20

מוֹדָע see מדַע.

קרְקּרָה (from בְּדְקְרָה f. a piercing, wounding; pl. c. יֵשׁ בּוֹטֶה כְּמַדְקְרוֹת there is that speaketh like the piercings of a sword Pr.12,18. רבור Ch. (from קרְרָהוֹן; sf. קרְרָהוֹן) m. dwelling Dan. 2, 11; 4,29.

קרה (from ררג) f. stair-like height, steep mountain Cant.2,14; Ez.38,20.

יתְּדְרָבְּ (from קֹדַבְּן: c. מְדְרָבְּ) m. a treading, a space trodden upon מְדְרַבְּרְבָּעְל the treading of the sole of a foot, i. e. a foot-breadth Deut.2,5.

mentary מְּדְרֵשׁ מַפֶּר הַמְּלְכִים m. inquiry, commentary מַדְרֵשׁ מַפֶּר הַמְּלְכִים a commentary on the book of the Kings 2Chr.24,27。

קּרְשְׁה (from קּרִשׁה) f. something threshed, trodden down; fig. of the oppression of Judea מְרָשְׁה O my down-trodden, and the son of my threshing-floor Is. 21,10.

בּמָּדָתָא see מְדָתָא.

コロ (somettmes コロ, especially before gutturals with Kametz; before Makkeph コロ) 1) pron. indefinite: whatever, something וַיהַי whatever there is, let me run 2S.18,22; וַיַעבר עַלַי מָה and let come upon me whatever will Jb.13,13; רַבַר בָה whatsoever Num.23,3; with a negative. nothing ובַל־יָרִעְה־מָה and she knoweth nothing Pr.9,13; ... לַבה־שָּׁל that which, what מה־שֶׁהַנָה that which was Ec.1,9; also with omission of the rel. pron. מַה רָאִיהָם עַשִּיתִי what ye saw that 1 did (what ye saw me do) Jud.9,48.— 2) pron. interrogative: what? מַה־תַבַּקִשׁ what seekest thou? Gen.37,15; מַה אֹמַר what shall I say? Ex.3,13; מָה שַׁשִּׁיהַ what hast thou done ? Gen. 4,10; also without apparent interrogation: לְרֵעָה מַה־יִּעֲשֶׂה לו to know what shall he done to him Ex.2,4; by way of depreciation and humiliation: מַה־בָּצַע what profit Gen.37,26; מהכֹחִי what is מה הַחלוֹם הַוֹּה ;my strength Jb.6,11 what is this dream! Gen. 37,10; שור־אֵנוֹשׁ what is man? Ps.8,5; sometimas interrogative 리얼 presupposes regation: מַה־מָנִי יַהַלֹּךָ

what departeth from me? (i. e. nothing departeth from me) Jb. 16,6; מַה־לֵּי וַלַךְ what have I to do with thee (i. e. I have nothing to do with thee) Jud.11,12; מַה־לָּךָּ וּלִשַׁלוֹם what hast thou to do with peace? (i. e. thou hast nothing to do with peace) 2K.9,18; בוה שת־הַבָּר what hath the straw to do with the corn? Jer.23,28.-3) in reference to quality: what, what kind of מַה־תַּאָרוֹ what form is he of? 1S.28,14; מֶה מִשׁפָּם הָאִישׁ what manner of man? 2K.1,7; what cities are מָה הָעָרִים הַאָּלֵה these? 1K.9,13; in this sense sometimes preceded by noun c: חַבְּמַתּה שה לַהַם what wisdom have they? Jer.8,9.- 4) adv. of cause: why, wherefore ? מַה־תִּצְעַק אָלָי why criest thou to me? Ex.14,15; ¬¬□ אָת־יִייַ wherefore do ye tempt the Lord? 17,2.- 5) adv. of manner: a) how, how much מַה־נוֹרָא how dreadful is this place! Gen.28,17; טְהראַדִיר שִׁמְדּ how glorious is thy name! Ps. 8,2; מַה־מֹבוּ אֹהָלֵיך how beautiful are thy tents! Num.24,5; אַרְעַה that I may know how מה־חַרֵל אַנִי frail I am Ps.39,5; טָה אַהַבְּתִי חוֹבְתָּךְ how love i thy law! Ps. ווי, אָנורָהָ לָלא־בֹחַ how hast thou helped him that is without power! Jb.26,2. b) how, in what way מַה־נָּצְמַדָּק how shall we justify ourselves? Gen. 44, 16 .-Joined to prepositions: a) עַר־טָה till when? how long? Ps.74,9.

b) על־מָה upon what? Is.1,5; Jb. 38,6; wherefore, why? Jer.9,11; Jb.10,2.— With prefixes コ,コ, ン: a) בְּבֶּה, הַבְּבָּ in what, at what, whereby? בַּמָה כֹחוֹ נַרוֹל wherein his strength is great Jud.16,5; at what shall he בַּמָה נָחִשָּׁב הוּא be esteemed Is.2,22; בַּמֶה תַּאָמֵר wherewith thou mayest be bound Jud.16,13; אָרַע whereby shall 1 know Gen.15,8; rarely adv. of cause: why בַּמָּה עָשָׂה וָיָ כְּכָה why hath the Lord done thus? 2Chr. 7,21. b) בַּמָה how great? how much? how many? בַּפְּה יָמֵי שָׁגִי חליה how many are the days of the years of thy life? (i. e. how old art thou ?) Gen.47,8; בַּמַה־רָחָבָּה how great is her וַכַּמָּה אָרַכָּה breadth, and how great is her length Zch.2,6; as adv. of time: how long? how often? בַּמָה לאֹר how long wilt thou תְשָׁעָה מְמָנִיי not depart from me? Jb.7,19; how often did בַּמָּה וַמִרוּהוּ בַּמִּדְבָּר they provoke him in the wilderness ? Ps. 78,40; עַר־בַּמַה פָעַמִים how many times? 1K.22,16; these so many years לַמָּה שָׁנִים Zch 7,3. c) לְמָה (three times ולֶמָה 1S.1,8) why? wherefore? wherefore smitest לַפָּה תַבֶּה הַעָּרָה thou thy fellow? Ex.2,13; בַּמַה־זֵה why then am I? (i. e. why do I exist) Gen.25,22; in a wider sense: of what good, of what what good shall לְשַּה לִי חַיִּים my life do me ? 27,46; לַפַּה־זָה לִי what profit then, shall the

birthright be to to me? 25,32; with rei. שֵׁלְבֶּח for why? Cant. 1,7 (= אַשֵּׁר לָמַה Dan. 1, 10).— Sometimes 72 unites with the following word into one, as: הוול following word into one, Ex.4,2 for מַלְכָם; what mean ye? Is.3,15 for בה־לָבֶם; שהלאה what a weariness! Mal. 1,3 for מָהַם; מַה־תִּלְאָה Ez.8,6 for שה הַם. With such contractions are generally classed also לְמַבֵּי sufficiently 2Chr. 30,3 (=יִלְמַה־דַּי and לְמַבְּרָאשׁנה at first 1Chr.15,13 (בַּרְאשׁנָה acc. Buxtorf); acc. the prefixes in these words stand (מָד) מָן and לִ for .

קֹת (once מְּבְּי, which sec) pron. what? Dan.4,32; without interrogation אַיָּדע מְה בַּחְשׁוֹכְא he knoweth what is in the darkness Dan.2,22; ידָ שָּׁי שִׁי שִׁי שׁׁי שִׁי שׁׁי שִׁי שׁׁי שִׁי ho w! how much! אַרוֹהִי בְּמָה רַבְּרָכִין how? how great are his signs! Dan 3,33. b) יְּמָה רַבְּרָכִין why? wherefore? יִּבְיָבִין why? should damage grow? Ezr.4,22; ידָ for why? 7,23.

חַהְטֵּ or מַרְטֵה in Ar. to hold back (Kal not used).

Hithp. הּרְמַהְמַהְ to delay, to tarry, to stay הַּרְמַהְמָּה to delay חַשְּׁהִי וְלֹא הָרְמַהְמָהְתּי I made haste, and delayed not Ps. 119, 60; אמריקמה חַבְּה־לוֹ though it tarry, wait for it Hab. 2, 3; הְּמַהְמָהוֹ וּתְמָהוֹ stay and wonder 1s.29,9.

קהוְמָח (from הוּה ; c. הוּמַת הְיּהְיּ f. 1)

tumult, noise תַּהּוֹמְתָּה the day of tumult Ez.7,7; הַמְּהוּמְה הַבָּת הַמְּהוּמְה הַבּת הַמְּהוּמְה הַבּת הַמְּהוּמְה קַה נבות הבות 15; pl. מְהוּמוֹת בבות בבות great in tumult, full of noise 22, 5; pl. מְהוּמוֹת בבות great tumults Am.3,9.— 2) disturbance Deut.28, 20; Pr.15,16.— 3) confusion, consternation Deut. 7, 23; Is. 22, 5; מָהַתְּמְתִּמְנָת מְנֵתְנַתְּמָת מְנֵתְנַתְּמָת מְנַתְנַת מְנַתְנַת מְנַתְנַת מְנַתְנַת מְנַתְנַת מְנַתְנַת מְנַתְנַת מַנָּת מַנָת מַנָּת מַנָּת מַנָּת מַנָּת מַנָּת מַנָּת מַנָּת מַנָּת מַנָּת מַנְּת מַנְתַנְת מַנְת מִנְת מַנְת מִנְת מִנְת מִנְת מִנְת מִנְת מַנְת מַנְת מִנְת מִנְת מַנְת מִנְת מִנְת מַנְת מִנְת מַנְת מַנְת מַנְת מַנְת מַנְת מִנְת מִנְת מִנְת מִנְת מִנְת מִנְת מִנְת מִנְת מַנְת מַנְת מַנְת מַנְת מַנְת מַנְת מִנְת מַנְת מִנְת מַנְת מַנְת מַנְת מִּנְת מִנְת מַנְת מִנְת מִּנְת מִנְת מִנְת מִנְת מִנְת מִנְת מִנְת מִּנְת מִנְת מִּנְת מִנְת מִנְת מִנְת מִּנְת מִנְת מִנְת מִנְת מִנְת מִנְת מִנְת מִנְת מִנְת מִּנְת מְנְת מִנְת מִנְת מִנְת מִנְת מִנְת מִּנְת מִּנְת מְנְת מִנְי מִינְי מְיּת מְיּת מְיּת מְיּת מְיּנְת מְיּנְת מְיּנְת מְיּנְת מְיּנְי מְיּנְת מְיּנְת מְיּנְי מְיּנְת מְיּנְי מְיּנְי מְיּנְי מְיּנְת מְיּנְי מְנְי מְיּנְי מְיּנְת מְיּנְת מְיּנְי מְיּנְי מְיּנְי מְנְי מְּנְת מְּנְי מְּנְת מְּנְי מְּנְת מְּנְי מְּנְי מְיְּנְת מְּנְי מְּנְי מְּנְי מְנְי מְּנְי מְנְי מְיּי מְי מְי מְי מְיּי מְי מְי מְי מִי מְי מְיּי מְיּי מְיְי מְיּי מְיְי מְיּי מ

וְבְּיֹבְיּ pr. n. a Persian eunuch Est. 1,10.

2) pr. n. f. Gen.36,39.

קָּהִיר (from מְהַר I.) adj. quick, diligent, ready, skilled מְהָר בָּמְלֵאכְתוּ diligent in his work Pr.22,29; מוֹפָר a ready scribe Ezr. 7, 6; c. קּהָר צָּדֶר quick in righteousness Is.16,5.

נְחַבּל (pt. p. מְהוּל (מְהוּל to mix, to adulterate (a drink) סְבָאָךְ מְהוֹל בַּמְיִם thy wine is mixed with water Is. 1,22.

קבר (from בְּבִילָּבְה c. קְבִּיבְיּבְ, sf. קבּיבְּיבְּ (from בְּבִיבְּיבְּר, c. קבּיבְיבָּרְ (מַבְּיבְּרָבְּר וּ (מַבְּיבְּרָבְּר וּ (מַבְּיבְּרְ וּ מַבְּיבְרְ וּ שִּלְּשָׁת נְמִים (ney Neh.2.6; מַבְּיבָרְ שְּלְשֶׁת נְמִים (מַבְּיבָרְ מַבְּיבּר מַבְּיב מַבְּיבְר מַבּיב (מִבְּיבְר מַבּיב מַבְּיבְר מַבּיב (מַבְּיבְר מַבּיב מַבְּיבְר מַבּיב מַבְּיב מַבְיבְיב מַבְיב מַבְּיב מַבְּיב מְבְיב מַבְּיב מְבְיב מַבְיב מַבְּיב מַבְיב מַבְּיב מַבְיב מַבְיב מַבְּיב מַבְיב מַבְיב מַבְיב מַבְּיב מְבְיב מַבְיב מַבְיב מַבְיב מַבְּיב מַבְיב מְבְיב מַבְיב מְבְיב מּב מְבְיב מּבְיב מּב מְבְיב מְבְיב מּבְיב מּבְיב מּב

to walk (others: companion, guide)
only pl. בְּרִלְּרִים בִּין and I will give thee
places to walk among these that
stand by (i. e. thou shalt have
access to them) Zch.3,7

(from בְּבְלֵּל) m. praise יְאִישׁ m. praise יְאִישׁ and a man [is proved] according to his praise Pr.27,21.

pr. n. m. 1) a patriarch descended from Seth Gen.5,12.—

2) another person Neh.11,14.

וֹהָלֵם (from הַבְּלֹם) f. blow, stroke; only pl. מַהְלְפָּוֹת blows Pr.19,29.

אורת (from בְּבְּרֶת) f. stream, whirlpool, abyss (others: deep pit); only pl. מְבָּמרות Ps.140,11.

קּבְּכָת (from קַבְּקְּבָּר, c. מַּדְּבָּבְּרָת מִּידְּבָּבְרָּת בְּידְּבְּבְּרָת הַידְּבָּבְרָת מִידְבְּבְרָת בְּידְבְּבְרָת בְּיבְרָת בְּיבְרָת בְיבְבִּרְת בְיבְבִּרְת בְיבְבִּר בְּיבְרִת בְּיבְרִת בְּיבְרִת בְּיבְרִת בְּיבְרִת בְּיבְרִת בְּיבְרִת בְיבְרִים בְּיבְרַת בְּיבְרִת בְּיבְרִת בְּיבְרִת בְיבְרִת בְיבְרִת בְיבִר בְּיבְרִת בְיבְרִת בְיבְרִת בְיבְרִת בְיבְרִת בְיבְרִת בְּיבְרִת בְיבְרִת בְיבּרְת בְיבְרִת בְיבִרת בְיבִרְתְּבְּרִת בְיבִרת בְיבִּרְת בְיבִרת בְיבִרת בְיבִּרְת בְּיבְרִת בְיבִרת בְיבִּרת בְיבִּרת בְיבִּרת בְּיבְרִית בְיבִרת בְיבִּרת בְּיבְרִית בְּיבְּרִית בְּיבְּרִית בְּיבְרִית בְּיבְרִית בְּיבְרִית בְּיבְרִית בְּיבִית בְּיבְרִית בְּיבְרִית בְּיבְרִית בְּיבְרִית בְּיבּרְתְּבְּית בְּיבְרִית בְּיבְּרִית בְּיבִּרְיבִּית בְּיבְּרִית בְּיבִּרְיבִּית בְּיבְּירִית בְּיבּרְיבִּית בְּיבּית בּיבּית בּיבּית בּיבּית בּיבּית בּיבּית בְּיבּית בּיבּית בְּיבּית בּיבּית בּיבּית בּיבּית בּיבּית בּיבּית בְּיבּית בּיבּית בּיבּית בּיבּית בְּיבּית בּיבּית בּיבּית

הרבים (from בְּהַשְּׁבְּח) prop. torsion, Lence: stocks (an instrument of punishment, a kind of a pillory) Jer.20,2; בית בשוואל the house of the stocks, i. e. the prison 2Chr 16,10.

I. 1) to hasten; in Kal once: אַהָר בְּהָרוּ that hasten after another [God] Ps.16,4 (others render יְהָהְרּ 'that give presents', referring it to בַּהַר II., which see).— 2) to be quick, ready, skilled, whence בַּהְרֹר.

Niph. זְחֶרָת (pt. נְמְרָת) 1) to be hurried, to be hasty, headlong עֲצֵת נְפְּתְלִים נְמְרָרְת the counsel of the perverse is carried on head-

long Jb.5,13; הַמָּר וְהַנְּמְהָר that bitter and hasty (impetnous) people Hab.1,6; וּלְבֵב נִמְדָרִים יָבִין the heart also of the hasty (rash) shall understand knowledge ls.32,4.— 2) to be fearful, timid by heart Is.35,4.

Pi. מְהַר (fut. יְמַהֵר; pt. מָהָר pt.) וֹטַהַר יָחִישָה מַצַשֵּהוּ to hasten יָמַהָר let him hasten, let him speed his work Is.5,19; אָת־הָבָן haster. hither Haman (i. e. bring him quickly) Est.5,5; so also 1K.22,9.— 2) to hasten, to make haste וַיַּבַוּהַר and Abraham has-אַבְרָהָם הָאֹהֵלָה tened into the tent Gen.18,6; מַהֶר haste thee, escape הַּמָּלֵט שַׁמָה thither 19,22; frequently before other verbs as adv.: מָהַרוֹּ שַׁכְחוּ they quickly (soon) forgot Ps. 106,13; before *inf*. with כְּבַרָתַּ : לְ thou hast found it quicly לָמְצֹאׁ מַהַרְתָּן בֹא : ל Gen.27,20; without ye are come soon Ex.2,18 - 3) to be hasty, rash וַלְבָּהָ אַל־יָבֵהָר and let not thy heart להוציא דַבַר be hasty to utter anything Ec.5, 1.— 4) to be skilled, ready וּלְשׁוֹן and the עַלְגִים הָּמַהֵר לְרַבָּר צַחוֹת tongue of the stammerers shall be ready to speak plainly 1s.32,4.

II. (akin to מָהַר li. (akin to מְהַרְ li. (akin to מָהַר to harter, hence: to pay a mariage-price, to endow his to le his wife Ex.22,15.

ל בּהֶר 1) cdj. swift, quick Zph.1,14.—

2) adv. hastily, quickly Ex.32,8; Deut.4,26.

קהר (from מְהַר II.) m. marriageprice, dowry Gen.34,12; 1S.18,25; מהַר הַבְּתוּלוֹת the dowry of virgins Ex.22,16.

in haste, i. e. soon Ec.4,12; frequently as adv.: quickly, speedily, swiftly 2K.1,11; also מְבֵרָה בַּל very מְבֵרָה בַל or לְבִרָה בַל very swiftly Jo.4,4; ls.5,26.

pr. n. one of David's warriors 28.23,28.

hasty spoil) symbolic name of one of Isaiah's sons Is.8,1 a. 3.

קַהְתַּלְּה ; only pl הָתִלְּה (from מָהָתַלְּה; only pl הַתְלְּה (f. mockery, jest, delusion Is.30,10.

וֹב (בוּה (בְּה in combination with the prepositions to strengthen their ؟ , ۽ meanings (acc. Stb. it signifies: substance): 1) in, with, etc. in fire ls. 43, 2 (prop. in the substance of fire); בְּמוֹ רֹאשִי with my head Jb.16,4.— 2) למוֹ to, to, upon my mouth לְמוֹ־פִּי for the sword לְמוֹ־חֶרֶב בַמוֹר אָבָן as, like בְמוֹר אָבָן as, like as a stone Ex.15,5; with sf. בַּמִוֹנֶי , ָ בָּמוֹכָם , בַּמְוֹנוּ , בַּמְוֹדָ , בַּמְוֹהוּ , בַּמְוֹהוּ (it is to be observed that is כְּמוֹ before the light suffixes changed into '따글); as adv.: a) so, thus אֲמַפְּרָה כָמוֹ l will speak thus פַמוֹ הַשַּחַר עָלָה Ps.73,15 *b)* as soon as כִּמוֹ הַשַּחַר

as the morning dawn arose Gen. 19,15.— אַבְּאָמָה and אַבְּיאָם occur only in poetry.— The particle treated under this head should not be confounded with אַבְּ, אָבֵּ, the poetical suffix for the prosaic plural בּ, as in אַבָּאָב (בּ בַּאַבָּ) Ex.15, 10 and אַבָּאָב (בּ בַּאַבָּי) v. 17.

באָנ'ם pr. n. Moab, son of Lot Gen. 19,37, ancestor of the Moabites who lived on the east of the Dead Sea and Jordan Deut.1,5; 2,11; also the land of Moab Num. 21,13, fully בּיִּאָנְיִ Deut.1,5 or בּיִּאָנִי R.1,1 etc. (which region is now called Kerak); gent. מוֹאָנִי מוֹאָנִי מוֹאָנִי Deut.23,4, f. מוֹאָנִי or מוֹאָנִי R. 1,22; 2Chr.24,26; pl. f. מוֹאַנִיוֹת 1K. 11,1.

מול see מואל.

אבְוֹנְע m. in-coming, entrance 2S.3, 25 (Kri); Ez.43,11 (irregular form for אוֹבְבָּי, which see; it is used merely on account of its correspondence to אַנוֹנְאַ).

Niph. נְמִנִים: pt. pl. ינְמִנִים: to melt away, to dissolve, to go asunder בַּמִנוֹ נַנְיֵלָן the

multitude melted away (i. e. went asunder) and went on 1S.14,16; of destruction by water: הַוּיַבְּל the palace shall be dissolved (i. e. washed away) Nah.2,7.—2) to tremble, to be afraid or dismayed במוגר פל יושבי בְנַעוֹן the inhabitants of Canaan shall melt away (i. e. be dismayed) Ex.15,15.

Pi. פוֹנֵג (fut. (מְמוֹנֶג) 1) to cause to dissolve, to make soft (of the soil) קרְיְכִים תְּבוֹנְגְנָה thou makest it soft with showers Ps.65,11.—2) to dissolve, to make as nought thou makest my understanding as nought Jb.30,22 (Eng. Bible: thou dissolvest my substance).

Hithp. הְתְּמוֹנְג (fut. לְתְמוֹנְג dissolve, to perish בַּבְּשָׁם בְּרָעָה their soul dissolveth because of trouble Ps.107,26; fig. to quake, to tremble Ps.107,26; fig. to the hills shall tremble Am.9,13 (Ges.: the hills shall flow down, as if into wine and oil; but comp. Nah.1,5).

same as קבר which see.

מוֹרַע, מוֹרָע, מוֹרָ

תבְישָת, השִיבְשׁת (בּיִדְשׁ) f. acquaintance; concretely: friend, kinsman מבין מבין מבין Boaz is our kinsman R.3,2. מוֹם (pret שׁבְי; fut. שׁוֹבֵי; pt. שֹבְי; pt. שֹבְי; inf. שׁוֹם) to waver, to totter, to move, to fall בְּיִלְהֹ הַבְּיִלְ my foot wavereth (Eng. Bible: slippeth) Ps.94,18; מְמֵלְ מֵמֵלְ מַמֵּלְכוֹת kingdoms move (or fall) Ps.46.7; בְּיַלִית בְּיִלִית לְמִלְ בְּיֹלִית לְמִלְ בְּיֹלִית בְיִבְיִּשְׁע shingdoms is.54,10; בּיִלְיִלְ מִמֵּלְ בְּיֹלִיתְ מַמֵּלְ בְּיֹלִית בְיִשְׁע a righteous man falling down before the wicked Pr.25,26; בּיִלְהִ בְּיִלְהִ בְיִלוּ and his hand be fallen, i. e. if he become poor Lev.25,35.

Niph. שֵׁבְוֹלְ (fut. שִׁבּוֹשׁ) 1) to totter, to slip, to move, to fall יבּישׁוֹ בְּבוֹים בּיבּיים בּישׁוֹ בָּבוֹים בּיבּיים היבּים בּיבּיים בּיבּיים היבּים בּיבּיים בּיבּיים היבּים בּיבּיים בּיים בּיבּיים בּיבּייים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּייים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיביים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיביים בּיביים בּי

Hiph. הַבְּים to cast upon (שְּלִים they קָים for they cast iniquity upon me Ps.55,4; 140,11 Ktib.

קרום (pl. מימות (pl. 1) pole, staff 1Chr.15,15.— 2) yoke Jer.28,10, more fully איט bars of the yoke Lev.26,13; hence also: oppression Is.58,9.

קוֹת (זְּינֹת קְּבּוֹרְ ; pt. קְבְּי וֹעְם to be reduced, to become poor בָּי־יָמוּךְ if thy brother become poor Lev.25,25; pt. poor: אָמִיקְרָּ הוֹא but if he be poorer than thy estimation Lev.27,8.

מוּל, pret. בְּלָתָה 2; fut. ap. ניָבֶל; pt. p. מול to cut off, to נוּנֶם ל אָת־בִּשַר עָרְלָתָם circumcise and he circumcised the flesh of their foreskin Gen.17,23; fig. to put away the moral impurities, considering them as unclean growths (עַרַלָה) of the heart: and ye וּמַלּמָם אָת עָרַלַת לְבַּבְּכֶם shall circumcise the foreskin of your heart Deut.10,16; וֹמֶל וָיָ אֱלהָיך מת־לְבְרָהְ and the Lord thy God will circumcise thy heart Deut. and ופַקרָתִּי עַל־בָּל־מוּל בִּעָרְלָה (30,6 I will punish all the circumcised of the prepuce (i. e. those whose flesh is circumcised, but not their hearts) Jer.9,24; pt. p. pl. מְלִים Jos.5,5.

Niph. נְבּוֹל (pl. נְבּוֹל pt. נְבּוֹל pt. נְבּוֹל pt. נְבִּוֹל pt. וְבִּוֹל pt. וְבִּוֹל pt. וְבִּוֹל pt. וְבִּוֹל pt. וְבִּוֹל pt. וְבִּוֹל pt. בּבּיל pt. בְּבִּיל pt. בּבּיל בְּבָּים בָּל־וְבָּר to be circumcised among you shall be circumcised Gen.17,10; וְבָּרְל וְבָר וֹבְר וְבָר וֹבְר וֹבְר לֹא־יִפּוֹל אֶת־בְּשׁר עָרְלוֹ and the uncircumcised male whose flesh of his foreskin is not cir-

Hiph. הָמִיל (fut. יְמִיל) to cut off, to destroy; with sf. pl. אַמִילַם I will destroy them Ps.118,10 (אַמִילָם).

קרה pr. n. a city in the south of Judah, afterwards ceded to Simeon Jos. 15,26.

למולַרְהָי (from יַב'; sf. מוֹלַרְהָי f. birth, nativity, descent Est.2,10; pl. sf. מֹלְרְהַיְרְ מָאָרֵץ הַּבְּנִצְּוֹי hy nativity is of the land of Canaan Ez.16,3; יִבֹר הוֹלֶרֵת and as for thy nativity, in the day thou wast born v. 4:

hence מוֹלֶבֶת מוֹלֶבֶת he land of one's birth, native country Gen. 31,13.— 2) family, kindred, race מוֹלֶבְת בּיִר בִּיר וֹבְיבְרְ וֹבְיבִר וֹבְיבְרְ וִבְּיבִרְ בְּיבְרִ בְּיבְרִ וֹבְיבִרְ בַּיבְרְ וֹבְיבִר וֹבְיבְרְ בַּיבְרְ בִּיבְרְ בַּיבְרְ בַּיִר אוֹ מוֹלֶבֶת חוֹץ get thee out of thy country, and from thy kindred Gen.12,1; Est.8,6.— 3) one born בּיֹר בּיִר אוֹ מוֹלֶבֶת חוֹץ one whether born at home, or born abroad Lev.18,9.— 4) offspring, issue ומוֹלְבָתְהְ אַיִּבְרְהִרְּ אַיִּבְרְהָּרְ אַנְתְרְיִּהְ אַנְתְרִי בִּיִר מוֹלְבְתָּתְּ בִּיִר מוֹלְבְתָּתְּ בִּיִר מוֹלְבְתָּתְּ מִיבְּיִי בְּיִר מוֹלְבְתָּתְּ בִּיִר מוֹלְבְתָּתְּ בַּיִּבְי אַנְבְירִ אַנְיִי מוֹלְבְתָּתְּ בִּיִר מוֹלְבְתָּתְּ בִּיר מוֹלְבְתָּתְ מוֹלְבְתְּתְּ בִּיִּתְ מוֹלְבְתְּתְּרִ מִּיִּבְיִי מוֹלְבְתְּתְּרְ מִּבְּתְּבְּתְּרִ מִּבְּתְרִי מִבְּיִבְּתְּ מִּבְּתְרִי מִבְּתְרִי מִּבְּתְרִי מִבְּתְרִי מִבְּתְרִי מִבְּתְרִי מִבְּתְרִי מוֹלְבְתְּתְּרְ מִבְּתְרִי מוֹבְּתְרִי מִבְּתְרִי מִבְּתְרִי מִבְּתְרְתְּרְ מִבְּתְרִי מְבְּתְרִי מִבְּתְרִי מִבְּתְרִי מְבְּתְרִי מְבְּתְרִי מוֹבְּתְרִי מִבְּתְרִי מוֹבְּתְרִי מִבְּתְרִי מוֹבְּתְי מִבְּתְרִי מוֹבְּתְרִי מוֹבְּתְרִי מוֹבְּתְרִי מוֹבְּתְרִי מוֹי מוֹבְּתְּי מוֹבְּתְּי מוֹבְּי מִיבְּתְּי מוֹבְּי מִיבְּתְרִי מְּבְּתְרִי מְּתְרִי מְבְּיִי מוֹבְּי מוֹבְּיי מוֹבְּי מוֹבְיּי מוֹבְּי מוֹבְּיִי מוֹבְּי מוֹבְיּי מְבְּיִי מוֹבְּי מוֹבְיּי מוֹבְּי מוֹבְיּי מוֹבְּי מוֹבְּי מוֹבְּי מוֹבְיּי מוֹבְיי מוֹבְיּי מְיּי מוֹבְיי מִיבְּיי מוֹבְיי מוֹבְיי מְייִי מוֹבְיי מוֹבְיי מְיִי מוֹי מוֹבְיי מִייְי מוֹבְיי מִיי מוֹבְיי מוֹבְיי מוֹבְּיי מוֹבְיי מוֹבְיי מוֹבְיי מוֹבְיי מוּי מוֹי מוֹי מוֹי מוֹי מוֹבְיי מוֹבְיי מוּבְיי מוּי מוֹבְיי מוּי מוּבְיי מוּבְיי בְּיבְיי מוֹבְיי מוֹבְיי מוֹבְיי מוֹבְיי מוֹבְיי מוֹבְיי מוֹבְיי מוּבְיי מוֹבְיי מוֹבְיי מוּבְיי מוֹבְיי מוֹבְיי

קלות (from בולה) pl. f. circumcision החלון במים למולה a bridegroom of blood, because of the circumcision (i. e. a child allied to God by the blood of circumcision) Ex. 4,25.

מוליד pr. n. m. 1Chr.2,29.

מוֹם (sf. מוֹם, מוֹם) m. defect, blemish Deut.15,21; Cant.4,7; in a moral sense: בָּי אָז תִּשָּׂא פְנֵיך tor then shalt thou lift up thy face free from blemish Jb.11, יֹפֵר לִץ לִקָּח לוֹ קַלוֹן וֹפוֹכִיחַ לָרָשֵׁע;25 he that correcteth a scorner getteth to himself shame; and he that reproveth a wicked man getteth to himself a blemish Pr. 9,7 (so this verse is usually rendered; it seems, however, better to render it thus: he that reproveth a scorner getteth etc.: so doth he that proveth to a wicked man his fault); אָחָת ליי they לֹא בַּנָיו מוּמָם רוֹר עִקשׁ וּפְתַלְתֹּל have dealt corruptly with him, they are not his children, it is their blemish: they are a perverse and crooked generation Deut 32,5 (Vulgate: it is they who einned against him, and not his sons, by filthy deeds: that bad and perverse generation!).

to form, whence הַמוּנָה, הָמוּנָה.

בות (from בות m. circuit, encompassing תובת בות the encompassing of the house Ez 41.7. מוֹתַבּ וֹת (from בוֹתָבְּית מוֹתַבּוֹת מוֹתַבּוֹת מוֹתַבּוֹת מוֹתַבּוֹת מוֹתַבּוֹת מוֹתַבּוֹת מוֹתַבּוֹת two folds of doors Ez.41.24 (prop. pt. Hoph. of בות, which see).

תְּלְתָּר (from מְּלְבְּר , pl. מּלְבְּרֹת , c. מּלְבְּרִית , אָרֶץ the foundations of heaven 2S.22,8; of the remaining foundations of destroyed buildings: מֵלְבִיר דּוֹר thou shalt raise up the foundations of many generations 1s.58,12.

מּלְתַרְה (from יַבֶּר) m. 1) foundation, only pl. מּלְקרׁת הַיִּצְלְעוֹת the foundations of the side chambers Ez. 41,8 (Kri).— 2) appointment, decree מַבְּהָה מוֹקרָה the staff of ap-

pointment, i.e. the staff appointed of God Is.30,32.

קבור (from בְּבַבְּי ; c. מוֹפְוּב m. covered passage בּישְׁבְּר הַשְּׁבְּר the covered passage for the sabbath 2K. 16,18 (*Kri*, for which *Ktib* (בִּיבַרְ בִּיבֹרְ

וֹתְרֵבְ ז. (for מֹאמֵר from אָבַר ; pl. מּוֹמֵר מּח מוֹקְרֵים, c. מוֹמַרוֹת and מוֹקְרִים, c. מוֹמַרוֹת m. fetter, bond Ps.2,3; 116,16.

תוֹת II. pr. n. a station of the Israelites in the desert, wit ה loc. מּוֹמֵרְה Deut.10,6 and pl. מֹמֵרְה Num.33,30.

מוּסֵר בּוֹסַר I. (from יָסַר; c. מוּסַר; sf. ים מוּסָרה, מוּסָרה, מוּסָרה, m. 1) correction, chastisement, punishment שונער מוֹטַר מוֹטַר withhold not correction from the child Pr.23,13; the rod of correction שֶׁבְשׁ מוּקַר 22,15; מוֹכַר שַׁרַי the chastisement of the Almighty Jb.5,17.— 2) discipline, warning, reproof מוֹכַר reproof of my shame בּוֹפַתִי אֲשִׁבְע must I hear Jb.20,3; לשוא הביתי in vain אֶת־בָּגִיבֶם מוּסָר לא לַלְקּחוּ have I smitten your children; they received no warning Jer.2, 20.— 3) instruction לָרַעַת חָכָבָה to know wisdom and instruction Pr.1,2; מוֹכַר הַשְּׂבֵּל instruction of intelligence v. 3.

מוּסֵר בּוֹלֶ נְיּ, נְּאֲסֵר from מּוֹסֶר (מּוּסֵר מִילֶּכְים פָּתְּחַ from מּוּסֵר מְילָכִים פָּתָּחַ הוּסֵר מְילָכִים פָּתָּחַ הוּסַר מוּסֵר מְילָכִים פָּתָּחַ הוּסַר מוּסַר מוּסַר מוּסַר הוּסַר מוּסַר מוּסַר הוּסַר מוּסַר מוּסַר מוּסַר מוּסַר מוּסַר מוּסַר מוּסַר מוּסַר בינים בּינים בּינים מוּסַר מוֹסְר מוֹסְר מוּסַר מוֹסְר מוֹים מוֹסְר מוֹסְר מוֹסְר מוֹסְר מוֹסְר מוֹסְר מוֹסְר מוֹסְי מִייִים מְיִים מִייִים מִייִים מוֹים מוֹי

מֹעֵר , sf. מֹיעֵר; sf. מֹיעֵר; מֹיעֵר;

pl. מוֹעַרִים, c. מוֹעַרִים) m. 1) appointed time, season, term, festival למוער הוה בשנה (28.20,5; למוער הוה בשנה at this appointed time in the next year Gen.17,21; of the time of the migration of birds: עָבֶירָה מוֹעַדֶיה יַדְשָׁמַיִם יָדְעָה מוֹעַדֶּיהָ yea, the stork in the heaven knoweth her appointed times Jer.8,7; מוֹעַרֵי the festivals of the Lord Lev. 23,2; in later prophetic language: a year למער מעַרים וַחָּצִי after a year, years, and a half Dan.12,7 (comp. Ch. עבן).— 2) congregation, gathering, meeting, assembly אֹהֶל מוֹעֵר the tabernacle of the congregation Lev. 1,1; בַּית the place of assembly מוֹעֵד לְבֶל חַי for all the living Jb.30,23; קראי those called to the assembly Num.16,2; הר מועד the mountain of assembly (the seat of the Babylonian gods) Is.14,13; יוֹם מוֹעֵר day of gathering, i. e. solemn day, festival Hos.9,5.— 3) appointed place, place of assembly 1S.20,35; Lam.2,6; מועד־אַל appointed place of God, i. e. sacred place of assembly Ps. 74, 8 .-4) appointed sign, signal Jos. 20,38.

מוֹעֵר (בּ מוֹעֵר m. place of assembly אין בּוֹרֵר בְּמוֹעֲרָיו and none shall be solitary in his places of assembly Is.14,31 (Eng. Bible: in his appointed times).

מוֹעָדָה (from יָעַר) f. solemn feast,

festival; only pl. מּוֹיַעֵרוֹת 2Chr. 8,13.

קיַנה (from יְעַר) f. appointed place, refuge, asylum עָרִי הַמּוּעָרָה the cities of refuge Jos.29,9.

אַבֶּת see מַנְעָדֵת Pu.

קני לא מוּעָף לַאָּשֶׁר מוּצָק לָה (from darkness כִּי לא מוּעָף לַאִּשֶׁר מוּצָק לָה for there shall be no gloom for her that was in anguish Is.8,23 (comp. הנַקר ענָקר v. 22).

ק מוֹעֵצוֹת (from יְעֵץ; only pl. מֹוּעֵצוֹת, sf. מוֹעֵצוֹת f. counsel, device Jer.7,24; Ps.5,11; Pr.1,31, etc.

(ליקה (from עוק f. pressure, burden Ps.66,11.

1 אַרְבָּן 1K.10,18 see יוַבָּ Hoph. (acc. some: אַנְבָּוֹ , see וּאָרָבָּוֹ.

מּפְתִים a. מּיִפְתִים (from יְבָּה; pl. מּיִפְּתִים a. מּיִפְּתִים, c. יבְּה m. wonder, miracle Ex. 7,9; Jo.3,3.— 2) sign, token Is. 20,3; 2Chr.32,24.— 3) example paid לְּמִיתְ לְּחָם for a sign and for an example Deut.28,46; בְּיִיתְ לְחָם and thou shalt be an example unto them Ez.24,27; בּיִּיתְ מִבְּיתְ מִבְּיתְ בַּיִּתְ מִבְּיתְ מִבְיתְ מִבְּיתְ מִבְּיתְים מִבְּיתְ מִבְּיתְּים מִבְּיתְּים מִבְּיתְּים מִבְּיתְּים מִבְּיתְּים מְּבְּיתְּים מִבְּיתְּים מְּבְּיתְים מְּבְּיתְּים מְּבְּיתְּים מְּבְּיתְּים מְּבְּיתְּים מְּבְּיבְּבְּיתְּבְּיתְּים מְּבְּיתְּים מְּבְּיתְּיִּבְּיתְּים מְּבְּיבְּב

to press out, only pt. מין oppressor Is.16,4.

תוץ (מוץ (from מוץ) מ. usually מין (from מוץ) m. chaff that is driven with the whirlwind out of the floor Hos.13,3;

מאץ לפגיירוּם as chaff before the wind Ps.35,5.

מוֹצָאוֹ , מוֹצָאַן: sf. אַנְאַד: מוֹצָאוֹ , מוֹצָאוֹ ; pl. c. מוֹצַאֵיוֹ, sf. מוֹצַאָיוֹ, מוֹצַאָיוֹם) m. 1) going out, going forth 2S. 3,25; Num.33,2; במוצָאֵי גוֹלָת as the going forth into exile Ez. 12,4; of the rising of the sun: his going forth מָקצָה הַשְּׁמַיִם מוֹצָאוֹ (rising) is from the end of the heaven Ps.19,7; of plants: springing forth, growth ולהצמים מצא השא and to cause the growth of the tender grass Jb.38,27; of goods brought from another place: מוֹצַא and הַפּוּסִים אֲשֶׁר לְשַׁלֹמה מָמִּצְרָיִם and the horses which Solomon had were brought (exported) from Egypt 1K.10,28. -2) that which proceeds or goes forth, hence מוֹצֵא שְׁבַּתוֹם that which proceedeth from the lips Num.30,13; מוֹצֵא פָה that which proceedeth from the mouth Deut.8,3.— 3) place of going forth מוֹצָאֵיו ומוֹבָאִיו its places of going out and coming in Ez. 43,11; of a place whence water springs forth: מוֹצָא מַיִם fountain of waters, spring-head ls. 41, 18; of a place where silver is found: קרָם אַנְאָ בֶּקֶף a source (vein or mine) of silver Jb.28,1; of the place where the sun rises or sets: מוֹצֵאֵי בַקר נְעֶרֶב הַּרְנִין the outgoings of the morning and of the evening (i. e. the east and the west) thou makest to rejoice Ps.65,9; hence నక్కువా from the east and from the west 75, 7. — 4) pr. n. m. 1Chr.2,46.

ו. (from נְצַק m. 1) a casting תְּבָּק one casting ווּגַּז,37.—
2) solid mass קּבְּקרוּן נְּקרוּן אָחָר פְּנִיּנְק אָחָר טִּינְשְׁלְּתְּיאֵל יִהָּוֹן־קָרוּן by the breath of God ice is given, and the broad waters become a solid mass Jb.37, 10; בְּנֵקְרוֹ עֲבָּר לְמִיּצְק when the dust thickens into a solid mass 38,38.

תניק (from נילק m. straitness, distress פָי לא מוּעָף (from ני לא מוּעָף לְהַשָּׁה there shall be no gloom to her that was in distress Is. 8,23; בְּחַרְ הַפְּידִיר רַחַב לאר הְיִהְרְּ הָפִידִיר רַחַב לאר הְיִהְרְּ הָפִידִיר בַּחַב לאר הוכונים he would even have incited thee away out of distress into a broad place, where there is no straitness Jb.36,16.

וויי (from אָבָי; pl. קּבָּיקוֹת) f. tube, pipe (of the candelabrum, for the oil) Zeh.4,2.

קיקים (from נְצַיְים בְּקוֹצִין f. a casting (Stb.: casting mould) יְצָיְיִם בְּקוֹצִיןְם בְּקוֹצִיןְם cast in its casting 2Chr.4,3.

in Ar. to be light, foolish (Kal not used).

Hiph הָמִיק (fut. יְמֵיק) prop. to make light of, hence: to mock, to scoff יָמֵיקוּ וִידַבְּרוּ בְּרֵע עשֶׁק they

mock, and in wickedness utter oppression Ps.73,8.

מּוֹקָר (from יְבָּךְ m. 1) burning, conflagration; pl. c. מּיֹקְרִי עִיֹלְם everlasting burnings Is.33,14.— 2) firebrand יְבִיְמְיֹתִי בְּטִיּקִר נְחָרוֹ and my bones are burned as a firebrand Ps.102,4 (Eng. Bible; as an hearth).

קרָה (from לָקֵר f. hearth Lev. 6.2.

לוקשׁים, c. מוֹקשִׁים אָר, יָבָשׁ from מוֹקשׁים, c. מוֹקשׁים, also מוֹקשׁים m. snare, noose (for beasts and birds) m. snare, noose (for beasts and birds) m. snare privily Ps. 64,6; fig. לְמָמֹין to lay snares privily Ps. how long shall this man be a snare unto us (i. e. threaten us with ruin) Ex.10,7; יִּיִי מִיִּרְשִׁים לִּיִי מִּיִּרְשִׁים לִּיִּתְּיִ מִּיְלְשִׁים לִּיִּתְּיִ מִּיְלְשִׁים לִּיִּתְּיִ מִּיְלְשִׁים לִּיִּתְּיִ מִּיְלְשִׁים לַּיִּתְּיִ מִּיְלְשִׁים לִּיִּתְּיִ מִּיְלְשִׁים לִּיִתְּיִ מִּיְלְשִׁים לִּיתְּיִ מִּיְלְּשִׁים לִּיתְּיִ מְּנִוּ the snares (i. e. plots) of the workers of iniquity 141,9; מוֹפְלֵשִׁי מְלָתְּיִ מְּנִר לְּמִיבְּיִי לְּתְּיִ בְּעִּר לְּתִּיִּי לְּתְּיִ בְּתְּיִי לְּתְּיִ בְּעִר לְּתְּיִי לְּתְּיִ בְּתְּיִי לְּתְּיִי לְּתְּיִ בְּתְּיִי בְּתְּיִ בְּתְּיִי בְּתְיִי בְּתְּיִי בְּתְּיִי בְּתְיִי בְּתְייִי בְּתְיִי בְּתְייִי בְּתְיִי בְּתְייִי בְּתְיִי בְּתְיִי בְּתְיִי בְּתְייִי בְּתְיִי בְּיִי בְּתְייִי בְּתְיי בְּיִי בְּייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִּי בְּיִי בְּיִּי בְּיִי בְּיִייִּים בְּיִים בְּיִּים בְּיִּיּיִים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִּבְיִים בְּיִּבְּיִים בְּיִבְיִּים בְּיִּבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִּיְבְיִים בְּבְבְּיִּים בְּיִבְּיִבְיּבְיִּים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְיּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִּבְּיִּים בְּיִבְּיִּים בְּיִּבְיּיִּים בְּיִבְּיִּים בְּיִבְּיִים בְּיִּבְּיִים בְּיִבְּיִּים בְּיִּים בְּיִּבְּיִּים בְּיִּים בְּיִּבְּייִּים בְּיִּים בְּיִּבְּייִּים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִּים בְּיי בְּיִּיּים בְּיי בְּיִּים בְּיִּים בְּיי בְּיבְּייִּים בְּ

מר see מור

נְבֶּר. (akin to בְּרָלֵי, acc. Stb. pret. לְשָׁלוֹם בַּרּלִי לְשָׁלוֹם בַּרּלִי בְּבְּלוֹם בַּרּלִי בּבְּר acc. Stb.: he hath turned my grief into consolation 1s. 38, 17 (Eng. Bible: for peace 1 had great bitterness, taking בְּבָּר as a noun).

Niph. נְמֵר (הְ נְמָר) to be changed וְרִיחוֹ לֹא נְמָר and his scent is not changed Jer.48,11.

Hiph. הָמִיר (fut. יְמִיר; mf. הָמִיר)

1) to change into, with בּבוֹדַם:

ו will change their glory into shame Hos. 4, 7. — 2) antr. to change, to alter oneself מְיַבְע וְלֹא יָבִר to change, to alter oneself יַבְּבְע יְּבָרַע וְלֹא יָבִר the that sweareth to his own hurt, and changeth not Ps.15,4.— 3) to be transformed Ps.46,3 (Eng. Bible: be removed).

מוֹרָאָ (from בוֹרָאִי; sf. מוֹרָאָכ, מוֹרָאַב, pl. מוֹרָאִים) m. 1) fear, reverence Gen.9,2; Is.8,12; שִׁיתָה יַיַ מוֹרָא לָהָם put, O Lord, fear over them Ps. 9,21 (*Ktib* מַוֹרָאִי; מוֹרָאָז where is the fear of me? (or: reverence towards me) Mal.1,6; also object of fear or reverence: הוא מורַאַבֶּם he is your fear (i. s. he is the one to be reverenced by you) Is.8, 13.- 2) terror, fearful deed, miracle וּבְמוֹרָא נָדוֹל and by great terror Deut.26,8; וּבְמוֹרָאִים נָדוֹלִים by great terrors (or miracles) 4,34. מורנ (pl. מורנים and מורנים) m. threshing-sledge 2S.24,22; 1Chr. 21,23; מוֹרַג חַרוּץ a sharp threshing-sledge Is.41,15.

לוְרֶד (from מֹוֹרֵד ; c. מֹוֹרֵד (m. 1) descent, declivity, slope Jos.10,11; Jer.48,5.— 2) festoon מַנִשָּה מוֹרָד hanging work, festoons 1K.7,29.

מוֹרָה לאֹר (from מְּרָה m. razor) מוֹרְה מוֹרָה (חַבְּה m. razor shall come on his head Jud.13,5.

תֹלְרָה I. (from יְרָה I.; pl. מּוֹרָה m. ה shooter, archer 18.31,3.— 2) early rain Jo.2,23 (ב יוֹרָה).

מוֹרֶי II. (from יְרָה II.; sf. pl. מוֹרֶי , קיֹרָט m. teacher, guide Is.9,14; 30,20; Pr 5,13.

עָנִי adj. bitter אָנָה (מְרֵה מְלֵּה נְשְׁרָא מֹנֶה מְאָל מֹנֶה מְאֹר (the affliction of Israel, which was very bitter 2K.14,26.

מוֹנֶה IV. pr. n. Moreh מוֹנֶה or אַלוֹן מוֹנֶה the oaks of Moreh Gsn. 12,6; Deut.11,30; גְּבַעת־הַמוֹנֶה the hill of Moreh in the valley of Jezreel Jud.7,1.

מוֹרְט ls.18,2 a. 7 for מְיְבְים, from מַבְּט, which see.

. מֹרַיָּה see מוֹרְיַּה

קרשׁ (from מוֹרָשׁ: c. מוֹרָשׁ: pl. c. מוֹרָשׁ: אַ מּלּרָשׁ: מּלּרָשׁ: מּלּרָשׁ: m. possession ls.14,23; Ob.17; fig. מוֹרָשִׁי לָבָרִי the possessions of my heart (i.e. my purposes) Jb.17,11.

בּוֹרְשְׁה (from יָב'שׁ) f. possession Ex.6,8.

בת בונית pr. n. a city near Eleutheropolis, the birth-place of Micah the prophet Mic.1,14; gent. מוֹרַשָּׁת נַּתּוֹ Mic.1,1; Jer.26,18.

לא־מָשׁוּ מָמֶּרֶב ((מְמִשׁ fut. מְשְׁרְ (מְמִשׁ יִּבְּשׁׁ וּ מְמֶּרֶב לֹא־מְשׁׁוּ מְמֶּרֶב they departed not out of the camp Num.14,44; אַרְבְא תָמְשׁ depart not hence Jud. 6, 18; also of things: יְמָשׁׁ חַיִּצִי הָהָר צָפּוֹנָה and half of the mountain shall remove toward the north Zch.14, לא־יְמוּשׁ מַפֶּר הַתּוֹרָה הַנֶּה מִפְּיף this book of the law shall not

depart out of thy mouth Jos.1,8; קָמוֹשׁ הַיָּתֵר הַתְּקוֹשָה בְּמְקוֹם נֵגְאָבְוֹן the nail that is fastened in the sure place shall be removed Is. 22.25.

Hiph. לא תְמִישׁוּ מְשֶׁם צַּוְּארֹתִיכֶם (fut. מְשָׁם) 1) to remove לא תְמִישׁוּ מְשֶׁם צַּוְּארֹתִיכֶם from which ye shall not remove your necks Mic.2,3.— 2) to cease לא יְמִישׁ מַנְּיּ לֹּ the preying never ceaseth Nah.3,8; אֹ יְמִישׁ מִעְשׁוֹת and he doth not cease from yisiding fruit Jer.17,8.— 3) to depart לא יָמִישׁ מְתּוֹךְ הָאֹהֶל he departed not out of the tabernacle Ex.33,11.

נְיָמוֹשׁ 1l. (= מְשַׁשֵׁ a. יְיָמַשׁ ; fut. נְיָמוֹשׁ to touch, to feel נְשָׁה־נָּא וַאָּמְשִׁיּקּ come near, I pray, that I may feel thee Gen.27,21.

Hoph. הַמִישׁנִי (fut. יְמִישׁ 1) to let touch, feel הַמִישִׁנִי let me feel Jud.16,26 (Kri).— 2) intr. to touch, to feel יְרֵיהֶם וְלֹא יְמִישׁוּן they have hands, but they touch not Ps.115,7.

קוֹשֶׁבִים (from יְשַׁבְיֹם, פּ, מוֹשֶׁבִים, פּן מוֹשֶׁבִים, פּ, מוֹשֶׁבִים, פּ, מוֹשֶׁבִים, פּ, מוֹשֶׁבִים (מוֹשֶׁבִים, פּ, מוֹשֶׁבִים, פּ, מוֹשֶׁבִים (מוֹשֶׁבִים, פּ, sitting, session Ps.1,1.— 3) dwelling-place, habitation Lev. 13,46; בְּיִרִיםוֹשֶׁב a dwelling-house Lev.25,29; עיר מוֹשֶב a city of dwelling. i. e. to dwell in Ps. 107,4.— 4) site, situation בּיִר מוֹשֵב the site of the city is good 2K.2,19.— 5) time of abode, stay, sojourning Ex.12,40.— 6)

concretely: dwellers of a place, inmates וְכֹל מוֹשֵב בִּית־צִיבָא and all the inmates of Ziba's house (i. e. his household) 28.9,12.

מרישי pr. n. m. Ex.6,19.

ק (from בְּשַׁבְּ, only pl. c. אוֹ מוּשְׁכוֹת f. band, fetter אוֹ מוּשְׁכוֹת סוֹשְׁכוֹת or [canst thou] loose the bands of Orion? Jb.38,31.

קישָׁעָה (from יָשֵּׁעָ) f. only pl. מוּשְּׁעוֹת salvation Ps.68,21.

מַתָּה (pret. חָבֶּר, f. הַחָבָּר, 2 מַתָּב, 1 מַתְנוּ , 3 pl. מֵתְנוּ , 1 pl. מַתְנוּ ; fut. מוּת a. חֹבֵי, ap. חַבָּי; pt. חבי, pl. מָתִים, f. מָתָה; imp. יִמָּתָה; inf. לםות: ל to die (לַמוּת : ל to die Jb.14,14; with ⊃ of the instrument or cause: לא תַמוּת בַּחַרֵב thou shalt not die by the sword Jer. 34,4; אָמוּת בּצְּמָא shall I die of thirst Jud.15,18; also with מפני of cause: וַיַּמַת... מִפָּגֵי הָרֶעֲב and he is like to die for hunger Jer.38,9; וֹבֶעָבֶּר וָמות גּוִעוֹ :fig. of a plant and [though] its stock die (i. e. decay, wither) in the ground Jb. 14,8; of waste land: עַבַּה נַמוּת... בַּבַּה בַמוּת... אַנְמָהָנוּ נַם אַרְמְהַנּוּ יַשׁ שַּרְמְהַנּוּ wherefore shall we die, both we and our land? (i. e. wherefore shall we. starve and our land lie waste?) Gen.47,19; of the fall of a nation Am.2,2; in the sense of disappearwisdom עַמַּכָם חַמוּת חַכַּמַה will die (i. e. die out, disappear) with you Jb.12,2.— Pt. コロ dying Gen. 48,21; one about to die 20,3;

one dead Jud.3,25; a dead heast Ex.21.34; a dead person without distinction of gender Deut.25,5; Gen.23,4; pt. pl. מֶתִים the dead Ps.115,17; c. מָתֵי Ps.143,3 a. Lam. 3,6; fig. of idols: וַלְחֵי מֵתִים eacrifices of the dead, i. e. sacrifices offered to idols Ps.106,28.- Inf. שות before the finite verb expresses positiveness: מוֹת וָמוּת he shall surely die Gen.2,17, etc.; with fut. Hoph. מוֹת יוּמַת he shall surely be put to death Ex.21,12; inf. with לֶמוּת) is joined to other verbs to give greater force to their meanings, as: חַלָה לָמוּת to be sick unto death (i. e. fatally) 2K.20,1; וַתְּקַצַר נַפְשׁוֹ לֻמוּת and his soul became impatient unto death (i. e. extremely) Jud.16,16.

Pi. חוֹח (1 ; fut. העלים; fut. מוֹחָתי ; to kill, to slay 2S.1,16; Jer.20,17; 1S.14,13; imp. with sf. מוֹתְחָנָי 2S.1,9.

Hiph. הַמְּהָ, fut. הַמְּהִי, sf. הַמְּהַ, \$f. מָּחָ, ap. חַבְּי, \$f. מְּחָ, ap. חַבְּי, \$f. מְּחָ, הַּבְּי, imp. with sf. יָבְיּהְ, הַּמְּה, הַבְּי, inf. הַבְּי, הַבְּי, 1) to cause to die, to put to death, to kill, to slay Deut.32,39; Jud.16,30; 2S.3, 3u.— 2) to annihilate, to destroy 2S.20,19; Is. 14,30; pt. pl. odestroyers, angels of death Jb. 33,22.

Hoph. הוְמֵת (fut. יִּימֵת; pt. הוְמֵת; pt. הוְמָת; pt. הוְמָת; to be put to death Num.35,16; 1S.19,11.

מוֹתֶב (ancient form מְּלֶבֶּה Ps.117,15;

c. חוֹם, sf. יחָוֹם, מוֹת, מחָם, m. death Deut.30,19; בּלֵי מַוֶּת deadly weapons Ps.7,14; תַּבְוֹת to sleep the sleep of death Ps.13,4; እኒካር אוב sin worthy of death (capital crime) Deut.22,26; more fully አርር קשָׁפַּט טַוֹּתְ sin worthy of a sentence of death 19,6; AD a or one condemnd to death 1S.20,31; 1K.2,26; poet. of the grave:לוַנְה' שְׁעַרֵּי שְׁוָת the gates of death Ps. 9,14; חַרֵרי בְּעֶת the chambers of death Pr.7,27; אַל־מָנָת no death, immortality Pr.12,28; pl. c. מוֹתי deaths Ez.28,10, sf. מוֹתָיו his death Is.53,9.— למיתם Ps.73,4 acc. some אין חַרְצְבּוֹת לַמוֹ) הָם and לֵמוֹ = there are no pangs הָם וּבְרִיא אוּלָם for them, their strength is perfect and firm).— 2) deadly disease, plague הַרָגִי בְּעָרוּ killed by a deadly discase Jer.18,21 (Eng. Bible: put to death); בבור טַוֶּת the first child of death, i. e. the deadliest disease Jh.18,13; of poisonous herbs: בְּטִּיר there is death (i. e. poison) in the pot 2K.4,40. מות לבן ;(על־מות m. death (see בור (על a musical instrument Ps. 9,1. הוב Ch. m. death Ezr.7,26.

קתר (from יָתַר) m. 1) abundance,
plenteousness אים (יְתַר חַרוֹץ אַדּ the thoughts of the diligent tend only to plenteousness
Pr.21,5.-- 2) excellence, preeminence יְמִיתַר הָאָדָם מָן־הַבְּהַמָּה אָיִן
the preeminence of man ahove
the beast is nought Ec.3,19.

י מִוֹבָּט, st. מִוֹבָּט, c. ניבוּ בַּט, sf. מִוֹבְּט,

קּתְבַּוֹתְ ; pl. הַוֹּתְבָּוֹת) m. altar הַבְּוֹתְ יי the altar of the Lord Lev.17,6; הַבְּעוֹתְ הַבְּוֹתְ the altar of burntoffering Ex.30,28, or הַבְּעוֹתְ הַבַּוֹתְ the brazen altar Ex.39,39, which stood in the vestibule of the temple; הַבְּעוֹתְ הַבַּוֹתְ the altar of incense Ex.30,27, or בַּתְּבַּת הַבַּוֹת the golden altar 39,38, in the outer sanctuary of the temple; also of idolatrous altars 2K.21,3.

to mix, to mingle (wine), whence the word below.

m. mixed wine, spiced wine (Eng. Bible: liquor) Cant.7,3.

to consume, to exhaust, whence the next word.

קּוֹנֶה adj. consumed, exhausted; only pl. c. מְנֵי רְעָב consumed with hunger Deut.32,24.

קור pr. n. m. Gen.36,13.

קְּנְנֶה (from ווֹה) garner; only pl. sf. מְזְנֵנָה מִקְים מְזְנֵנֵנוּ מְלְאִים מְפִּיקִים מְזַּן אָל־זַן may our garners be full, affording every sort of store Ps.144,13.

קווות (from iii 1; c. אַנְיּהְיּהְ ; pl. אַנְיּהְיּהְיּהְ f. door-post Deut.6,9; Pr. 8,34; Ez.46,2.

(from)11) m. food Gen.45,23 also Ch. Dan.4,9.

ען וו. (from יבר וו.) m. binding up of a wound, bandage; fig. of the remedies for the wounds of a state: אָין בְּן רִיגַרְ לְבְּוֹר there is none to plead thy cause, to bind thee up Jer.30,13;

תְּבְּהָ (etymology obscure) m. girdle Ps.109,19; fig. a bridle of dominion Is.23,10 (Eng. Bible: strength).

fg. strength קָּלִים רְפָּה m. girdle, fg. strength קָּלִים רְפָּה מִּלִים מָלִים and he weakeneth the strength of the mighty Jb.12,21.

לַוֹבִיר pt. of וְבַר Hiph., which see.

י (from מַנְלוֹת to go, to wander) f. only pl. מַנְלוֹת wandering stars, planets 2K.23,5. See also מַנְלוֹת

מוֹלג (from מֹוֹלג) m. fork, flesh-hook 1S.2,14; בְּוֹלֵג שָׁלִשׁ הַשְׁנֵּוֹם a fork of three teeth v. 13.

לוְלֶגְה (בּוֹלֵג (בּיוֹלֵג f. fork, only pl. מוֹלְגָה Ex.27,3.

קומות (קומות מוֹנְ בְּלֹדְמִוּמוֹתְי (from מְוֹמָה , c. קוֹמָה , pl. מִין אֵלהִים בְּלֹדְמִוּמוֹתְיו there is no God! such are all his thoughts.— 2) purpose is withholden from thee Jb. 42,2; ער בוֹנְ מִינְה מִינְמוֹת לְבוֹי until he have executed... the purposes of his heart Jer. 23, 20.— 3) machination, evil purpose or device אִישׁ עשָׁה שׁרִינִים בּיִּים בּיִים בּיים בּיִים בּיִּים בּיִּים בּיִּים בּיִּים בּיִּים בּיִים בּיִים בּיִים בּיִים בּיִים בּיִּים בּיִים בּיִים בּיִּים בּיִים בּיִּים בּיִּים בּיִים בּיִים בּיִים בּיִים בּיִּים בּיִים בּיִּים בּיִים בּיִים בּיִים בּיִים בּיִים בּיִים בּיִּים בּיִים בּיִים בּיים בּיים

חוֹמוֹם a man who executeth evil devices Ps.37,7; אַשֶּׁר יִבְּרוּךְ לִבְּוֹמָה who call thee for an evil purpose Ps.139,20 (Eng. Bible: they speak against thee wickedly).

קומור (from מַבְּוו) m. song, poem, psalm Ps.3,1; 5,1, etc. (it is different from שִּיי, wherefore they both occur in conjunction מְיִמוֹר a psalm and song Ps.30,1, or inverted שִׁיר מִוֹמוֹר 48,1).

קַּמְבֶּרוֹת (from וְמֵר I.; only pl. מַוְמָרוֹת (f. pruning-hook Is.2,4; sf. מַוְמָרתִיבֶם ls.4.10.

וֹבְּלְּהֶרוֹת (from בְּיֵבְּלְּהְרוֹת 1.) f. only pl. הוֹבְּלְּהְרוֹת snuffers, forceps (for lamps) 2K.7,50; Jer.52,18.

קּוְעֶר, (from מְיַעֵּר) m. littleness, fewness וְנִשְׁאַר אֲנוֹשׁ מִוְעָר and few men are left Is.24,6; מְעַם מִוְעָר a very little (of time) Is.10,25.

לזור to be corrupt, foul, whence בְּמְנֵוּר.

ינְיל (בּיְנִי f. only pl. מְיָנִי the constellations of the Zodiac Jb. 38,32.

קֹרֶה (from לְּרָה) m. winnowing shovel Jer.15,7.

י לְּוָרִים see בְּוֹנֶרֶה.

תְּלְכָּח (from בְּּוֹרָת; c. מְלְרָת) m. sunrise, the east Ps.107,3; more fully the rising of the sur Dent.4,47; מְלָרָה הַיּרָהּן on the east side of Jordan 1Chr.6,63; with loc. חָוֹרָהְה בּצֹּרִהְם בּצֹּרִאָּם בּצֹּרִאָּם בּצֹּרִאָּם בּצֹּרִאָּם בּצֹּרִאָּם בּצֹּרְאָם בּצֹּרִאָּם בּצֹרִאָּם בּצֹרִים בּצִּים בּצֹרִים בּצִּים בּצִּים בּצֹרִים בּצִיים בּצִיים בּצֹרִים בּצִּים בּצִיים בּצִּים בּצִיים בּצִּים בּצִיים בּציים בּצִיים בּצִיים בּצִיים בּצִיים בּצִיים בּצִיים בּצִיים בּיים בּצִיים בּצִיים בּצִיים בּצִיים בּצִיים בּיים בּצִיים בּייִים בּצִיים בּיים בּצִיים בּייבּים בּייבּים בּצִיים בּייבּים בּייבּים בּייבּים בּייבּים בּצִיים בּייבּים בּייבִים בּייבּים בּייבִיים בּייבִּים בּייבִים בּייבִים בּייבִים בּייבִים בּייבִים בּייבּים בּייבִים בּייבִים בּייבים בּייבים בּייבים בּייבים בּייבִים בּייבים בּייביים בּייבים בּייבים בּייבים בּייבים בּייבים בּייביים בּייבים בּייבים בּייביים בּייבים בּייביים בּייביים בּייבים בּייביים בּייביים בּייביים בּייביים בּייביים בּייביים בּייביים בּייביים בּייביים בּיבייביים בּייביים בּייביים בּייביים בּייביים בּיביים בּיבי

27,13, c. מְוֶרְחָה שָׁמֶשׁ toward the sun-rising (eastward) Deut.4,41.

m. pl. northern winds or constellations (בְּיִרוֹת), the north Jb.37,9 (Vulgate: Arcturus).

ifeld Is.19.7. (בּוֹרָע c. קוֹרָע) m. sown

קּוְרָקים (from בּוֹדָ; pl. מְוֹרָקיֹם and חֹוְרָקיֹם, c. מְוֹרָקיֹם m. sprinkling vessel, bowl Num.7,13; Zch.14,20; Ex.38,3; a wine-bowl Am.6,6.

שנית ללות מְחִים w. fatling רא. 66, 15; fig. rich, wealthy איבלו להים בְּרִים the ruins of the fatlings (i. e. of the wealthy) shall strangers eat Is.5,17.

הבי (from המום) m. marrow Jb.22,24.

אַהְהָי (fut. אַהְהִי: inf. sf. קּאַהְים) to strike, to clap אַבְּים to clap the hands (for joy) Is.55,12; Ps. 98,8; יַב אָרְהַ יַב' because thou hast clapped thy hands Ez.25,6.

אָקְהָיָ Ch. to strike, to smite Dan. 2,34 (cut אַקְהַ Dan.5,19 is pt. Aph. from רְּיָח, which see).

Pa. אַחָט to strike, with חַבָּי upon one's hand, i. e. to restrain Dan.4,32.

Ithp. אָהָהָא (fut. אָתָהָי) to be fastened (with בְּיִהָה וֹיְקִיף יִהְתָּחֵא עֵּלהִי וֹיְקִיף יִהְתָּחֵא עֵלהִי let timber be pulled down from his house, and being set up, let him be fastened (hanged) thereon Ezr. 6,11.

אָבְאירוּם (from הְבָּא) m. hiding-place מְחַבְאירוּם a hiding-place from the wind Is.32,2.

אָבֹאָ (בּאָבוּ m. hiding-place, den; only pl. מַחַבאִים 1S.23,23.

ק (from יְּבֶּרָת הַּלָּרָת from יְּבִּרְתּן; sf. מְחַבּּרָת יְּעְשֵּׁת the second juncture Ex.26,4; יְּעְשֵּׁת הַשְּׁרָת הַשְּׁרָת הַשְּׁרָת הַשְּׁרָת הַשְּׁרָת הַשְּׁרָת יִּבְּרָת over against its juncture (close by its seam) 28,27.

קְּבֶּרְוֹת (from הַבְּרְיֹת; only pl. קּבְּרְיֹת; f. 1) connecting beam 2Chr.34,11.— 2) cramp, hooks (for joining) 1Chr.22,3.

קבת (from חבת) f. pan, fryingpan Lev.2,5.

קּבְּרֶת (from קֿבָר) f. girding, girdle ls.3,24.

וֹתְתָּה I. (akin to אַחָהָ; fut. הֹתָהָן; pt. מֹחֶה; imp. מְחָה; inf. מְחָה, חוֹת) 1) to touch on, to adjoin וּמַחָה עַל־בֶּהֶף וָם־בָּנֶרֶת (עַל with) and it shall touch upon the coast of the sea of Chinnereth Num.34, 11.-2) to wipe off Is.25:8 (tears); Pr.30,20 (the mouth); 2K.21,13 (a dish).— 3) to blot out וָבָתַב אֱת־ הָאָלתֹ... בַּמַפֶּר וּמְחָה אָל־מִי הַפַּרִים and he shall write the curses ... in a book, and he shall blot them out with the bitter water Num. אָמִחֶנוּ מְסִּפְּרֵי ;5,23 אַמְחֵנוּ מְסִפְּרֵי I will blot him out of my book Ex.32,33; fig. to efface from the memory, to forget שְׁבָּם בְּחָיתָ לְעוֹלָם וָעֶד thou hast effaced their name for ever and ever Ps.9,6; מָחָה פִּשְׁעַי blot out (forget) my sins 51,3.— 3) to wipe or blot out of existence, to destroy בְּלְּהַנְיקוֹם and I will hlot out (destroy) every living substance Gen.7,4; יְמָחָה אָת־הַצַּלַחַת אָת־הַצַּלַחַת אָת־הַצַּלַחַת 1 will wipe (destroy) Jerusalem as one wipeth a dish, wiping it and turning it upside down 2K.21,13.

Hiph, הְּבְּהָ (fut. ap. הַבְּהָ, for which Jer.18,23 הָּבְּהָ, inf. with לוּ : הַּבְּּהָרוֹת בָּירָ לְּבְּרוֹת בְּירָ לִבְּרוֹת בְּירָ לִבְּרוֹת בְּירָ לִבְּרוֹת בְירָ לִבְּרוֹת בְירָ לִבְּרוֹת בְירָ בִּבְּרוֹת בְירָ בִּירִ הוֹת נְבְירָ בְּבְּרוֹת בְיִלְבִין wipe not out (forget not) my good deeds Neh.13,14.— 2) to destroy ways to that which destroyeth kings (i. e. to adultery) Pr.31,3.

קֿהָ II. (בּ החם) to be marrowy (Kal not used).

Pu. הְּחְהְ only pt. pl. שְּׁמְנִים fat things full of marrow 1s.25,6 (= מְּמְחִים).

קרונה (from הוג f. compasses Is. 44,13.

וֹלְוֹלָן (from וַּחַדְּ; c. וֹחָבוֹי) m. prop. border, coast, hence; haven, harbor

בּבְּבְּת יְחִוֹּי the haven of their desire Ps.107,30.

a. מְחִיָּאֵל pr. n. a descendant of Cain Gen.4,18.

מַחַנִים (for מַחַנִי gent. of an unknown place 1Chr.11,46.

לתול (from בחול : c. מחול m. 1) מחול dance, dancing מחול בושהקים the dances of those that make merry Jer.31,3.— 2) pr. n. m. 1K.5,11.

קֹחוֹלָה , מְחוֹלָה (= מָחוֹלָה ; pl הֹחֹלָה f. dance Ex.15,20; מְחֹלֵית the dance of a double company Cant.7,1.

gent. of אָבֵל מְחוּלָה, see under אָבֵל מְחוּלָה.

קּהָה (from מְחַהָּ ; c. תְּהַבְּי) m. vision, apparition Num.24,4; Ez.13,7.

וֹתְוּהָ (from תְּוָהְ m. a place to see through, a window 1K.7,4.

ארת בתויאות pr. n. m. 1Chr.25,4.

וחם to make soft, marrowy, fat, whence שַ a. שַבָּי

קרף (from מְחָה בּ) m. stroke, blow קרי קבֶּל blow of the batteringram Ez.26.9.

קרידא pr. n. m. Ezr.2,52.

קֹרְיָה (from תְּיָה f. 1) preservation of life Gen.45,5; hence: means of life, sustenance Jud.6,4.— 2) raw spot, the quick מַּשְּׂה הַיּ and if there be a spot of raw flesh in the swelling Lev. 13,10.

ּמָחוּנָאָל see מַקוּייאָל.

תֹבְלֶה (from תְבְלֶה) m. sickness, disease Pr.18,14.

הֹבְיהֵ f. sickness, disease Ex.15,26.

קהלה pr. n. f. of two persons Num. 26,33; 1Chr.7,18.

מָחוֹלָה see מָחֹלַה.

קּתְלְּה (from חָלֵל) f. hole, cave; only pl. מְחָלּוֹת עֲפָּר the eaves of the earth Is.2,19.

pr. n. the first husband of Ruth R.1,2.

יה אי. n. m. of two persons Ex. 6,19; 1Chr.23,23.

(from חֶלֶה m. disease, only מַחַלְנִים 2Chr.24,25.

ת (from לְחַלֶּפִים; comp. Rabb. חַלֵּפִים) m. knife, only pl. בַּחַלָפִים Ezr.1,9.

י בּוֹחְלָפּוֹת (from לְבִּחְ: pl. קּמְחַלְפּוֹת (מַחְלָפּוֹת f. braid, plait of hair Jud.16,13.

קלְצְוֹת (from לְבְׁרָה II.; only pl. הַחַלְצִית f. festive garment Is. 3,22; Zch.3,4.

מְחְלֶּקְה (from חֲבֹׁים) Ch. f. division, class Ezr.6,18.

(sf. יְּחַלְּקְתּה ; pt תְּלְקְתָּה) f.

1) division, class, course (of servants of the state) 1Chr.27,1 a. 2.—

2) in the pr. n. רְבָּיִתְרָלְתָּת (the rock of divisions), a place in the wilderness of Maon 1S.23,28.

תְּחֲלֵת f. name of a musical instrument Ps.53,1 a. 88,1 (Fuerst: a musical choir that dwelt in אָבֵל מְחֹלָה ; comp. נְתְּחִלָּה.

אַרַתְּהַ pr. n. 1) daughter of Ishmael, wife of Esau Gen.28,9.— 2) wife of king Rehoboam 2Chr.11,18.

gent. of אָבֵל מְחוֹלֶה, which see under אָבֵל מְחוֹלֶה,

קּבְּיִבְיּבְ (from אמר; only pl. אוֹמְמְאַרְ f. prop. something smooth as butter, hence: smooth words, flattery בְּיִלְין מַתְּאוֹת בִּיוֹ the flatteries of his mouth are smooth Ps.55,22 (other interpreters: his mouth is smoother than butter, taking here the מוֹן מְוֹן (בּיִרְיִים).

קמָר (from מְחַמֵּר, c. מְחָמֵר pl. מִחְמֵר no. מְחָמֵר m. 1) desire, delight מָחָמֵר אָיָּי, פּרָתְמַרְים the desire of thine eyes 1K. 20, 6; מַחָמֵר נְיִנְיָן the delights of their womb (i. e. their dearest offspring) Hos.9,16.— 2) pleasant thing, something precious, costly Jo.4,5; Lam.1,11; בְּיִנְמַתְּמֵרִים her costly vessels 2Chr.36,19.— 3) loveliness מַחְמַרִים he is altogether lovely Cant.5,16.

קבומה (בּקּמָר m. something pleasant, precious; only pl. sf. מַחַמְרָי הָּ her pleasant things Lam. 1,7.

קיםל (from יָחָמֵל; כּ. מְחָמֵל m. prop. object of pity or sympathy, hence: desire, delight קייבן בּפְשָׁכֶם the delight of your soul Ez.24,21.

וּהָבֶּיהְ (from מְחַבְּיּהְ) f. something leavened Ex.12,19.

קונה (from מְנִים, c. מְנִים, sf מְנִים, pl. מְנִים (num.13,19, sf. מְנִים, מְנִים, מְנִים (num.13,19, sf. מְנִים, מוֹנִים, more frequently pl. מְנִינִים, du. מְנִים, Cant.7,1) m. (f. only Gen.32,9 a. Deut.23,10) 1) camp, encampment Deut.29,10; Jos.6,11; Ex.16,13; Num.13,19.—2) host, troop of warriors Deut.23,10; Ez.1,24; of non-warriors Gen.50,9; poet. of locusts Jo.2,1' hence also a company, a row. Gen.32,8; מְנִים מִנְּבְּיִנְיִם as the dance of a double row Cant.7,1.

קְרֵית pr. n. a place near קְרֵית in Judah Jud.13,25.

of Gad and Manasseh 2S.2,8.

קבק (from בַּחָנַק; c. מַחָנַק) m. a strangling, death Jb.7,15.

קַחָּהָה, כּ, הַחָּהָה (from מְחָהָה; c. מַחְמָה, בּלּ, מַחְמָה (קּתַּה מִּהְהָּה) m. protection, shelter, refuge מַלְעִים a protection from the storm Is. 25, 4; סַלְעִים the rocks are a refuge for the rabbits Ps.104,18; fig. of God Jo.4,16; Ps.14,6.

בּיְם (from בּסְבְּי) m. bridie, muzzle; fig. אָשְׁמְרֶה לְפִי מַחְסוֹם I will guard my mouth with a muzzle (i. e. I will refrain from speaking) Ps. 39,2.

תְּחָכוֹר (from בְּחָכוֹר m. deficiency, want, need, poverty אֵין אין there is no want of any thing Jud.19,19; בְּלְדְבָּרְ let all thy wants lie upon me v. 20; בּלְבְּרָבְ מַחְכוֹרוֹ (מַחְכוֹרוֹ לַיִּבְ שִּׁרְ שִּׁרְ שִׁיִּרְ שִׁיִּרְ שִּׁרְ שִּׁרְ שִּרְ שִּׁרְ שִּרְ שִּׁרְ שִׁרְּעִיךְ שִּׁרְ שִּׁרְ שִׁרְּעִיךְ שִּרְ שִּׁרְ שִׁרְּעִּרְ שִׁרְּעִּרְ שִׁרְּעִּרְ שִּׁרְ שִׁרְּיִים שְּׁרְ שִּׁרְ שִּׁרְ שִּׁרְ שִּׁרְ שִּׁרְ שִּׁרְ שִּׁרְ שִּׁרְ שִׁרְ שִּׁרְ שִׁרְּיִים בְּוֹרְ שִׁרְּיִים שְּׁרְ שִּׁרְ שִׁרְ שִּׁרְ שִּׁרְ שִּׁרְ שִּׁרְ שִּׁרְ שִׁרְּיִים שְּׁרְּבְּיוֹ שְׁרְּיִים שְּׁרְבְּיִים שְּׁרְבְּיִים שְׁרְּבְּיִים שְׁרְּבְּיִים שְּׁרְּבְּייִּבְּיים שְׁרְּבִּים שְׁרְּבְּיִּים שְּׁרְבִּים שְׁרְּבְּיִים שְׁרְּבִּיים שְׁרְּבִּים שְׁרְּבִּים שְׁרְּבְּיִים שְׁרְּבִים שְׁרְּבְּיִים שְׁרְּבִּים שְׁרְּבִּים שְׁרְּבְּיִים שְׁרְּבִּיִּים שְׁרְבִּים שְׁרְּבִּיּיִים שְׁרְּבִּיּים שְׁרְּבִּים שְׁרְבִּיּים שְׁרִּים שְׁרְּבִּים שְׁרְּבִּים שְׁרְבִּיּים שְּׁבְּיִים שְּׁרְבִּים שְׁרְבִּיּים שְׁרְּבִּיּיִים שְּׁיִּבְּיִים שְּׁבְּיִים שְׁרְבִּיּים שְׁבְּיִים שְּׁיִּבְּיִים שְּׁבְּיִים שְּׁבְּיִים שְּׁבְּיִים שְּׁבְּיִים שְּׁבְּיִים שְּׁבְּיִים שְּׁבְּיִי

מַחַכִּיה pr. n. m. Jer.32,12.

עָהַץ (fut. יְהַבְץ; imp. יְהַבְץ) prop. to split or divide (akin to מַצַר , יַלַצַּין), hence: 1) to pierce, to crush, she מָחַצָּה וְחָלָפָה רַקַּתוֹ she pierced and struck through his temples Jud.5,26; אֱלֹהִים וָבְּוַחַץ ראשׁ God shall wound the head! of his enemies Ps.68,22.- 2) to dip, to shake לִמַצון תִּמָחַץ בוּלָךָּ that thou mayest dip thy foot in blood Ps.68,24; with omission of נְחַצְּיוֹ יָמְחָץ הַם and he shall shake his arrows [in their blood] Num.24,8 (Eng. Bible: and pierce them through with his arrows).

א מַבְּחוֹ m. hruise, cut, wound מְבְּחוֹ יֵרְפָּא he healeth the bruise of their wound Is.30,26.

קּחֲבָּה (from מְּנְהָ f. the half Ni ה 31,36. קַהָּיתוֹ, פּיָבְיתוֹ (from בְּיִרְּי, פּיִּ, יּפְּ, יְּבְיתוֹ בּבְּיתוֹ (בִּינִיקָם , פַּנְינִיתָם , פַּנְינִיתָה (בְּינִיקָם , פַנְינִיתָה (בַּינִיקָה בּבּינִיתָה (בַּינִילָה בּבּינִיתָה (בַּינִילָה to pierce, to cut through Jud.5,26.

קרקר (from בְּיִרְקָר) m. prop. object of searching, hence: inmost depth; only pl. c. בְּיִרְיִאָרְיִי אָרִייְ the inmost depths (Eng. Bible: deep places) of the earth Ps.95.4.

עחר (מחר ב) to exchange, to barter, whence יְחָרִי (בּ) acc. Stb. to be changed, renewed, whence the next word.

קּתְרְאָּת (from חוֹת) f. privy, sink, a place of refuse; only pl. מַחְרָאוֹת 2K.10,27 (Ktib, for which Kri has מַּוְצָאָנוֹם).

ים מְחַרְשָׁתוֹ (from מְחַרְשָׁתּה; sf. מְחַרְשָּׁתּה; pl. מְחַרְשִׁיתוּ (מְחַרְשִׁיתוּ קוֹר, with which this word occurs in the same verse) 18.13,20 a. 21.

ן (פּוֹבְרְשֶׁת (sf. מַבְּרְשֶׁת) f. ploughshare 18.13,20. sf. אַנְילֵם (יוֹבֶם f. a. adv. the next day, to-morrow יוֹבֶם when the morning rose the next day Jon.4,7; more fully יוֹם דַּפְּוֹלְתָּה חַלְּילִתְּה הַשְּׁחַר לְבִּוֹלְתָּה הַשְּׁחַר לִבְּילִת הַשְּׁחַר לִבְּילִת הַשְּׁחַר לַבְּילִת הַשְּחַר לַבְּילִת הַשְּׁחַר לַבְּילִת הַשְּׁחַר לַבְּילִת הַשְּׁחַר לַבְּילִת הַשְּׁחַר לַבְּילִת הַשְּׁחַר לַבְּילִת הַשְּׁחַר לִבְילִת הַשְּׁחַר לִבְּילִת הַשְּׁת הַשְּׁת הַשְּׁת הַשְּׁת הַשְּׁתְּר לִבְּילת הַשְּׁת הַיִּבְּת הַשְּׁת הַשְּׁת הַשְּׁת הַשְּׁת הַיִּבְּת הַיִּבְּת הַשְּׁת הַיִּבְּת הַשְּׁת הַשְּׁת הַבְּיבְּת הַיּבְּת הַיִּבְּת הַיִּיבְּת הַיִּבְּת הַיִּיבְּת הַיִּבְּת הַיּבְּת הַיבְּיב הַיּבְּת הְּיבּת הַיבְּת הַיבּית הַיִּבְּת הַיבּית הַיבְּיב הַיבְּיב הַיבְּיבְּת הַיבְּיב הַיבְּיבְּיב הְיבְּיב הַיבְּיב הְיבְּיב הַיבְּיב הְיבְּיב הְּבְּיב הְיבְּיבְיבְיבְיבְּיב הְיבְּיב הְיבְּיב הְיבְּיב הְיבְּיב הְיבְּיב הְיבְּיב הְיבְּיב הְּבְּיב הְיבְּיב הְיבְּיב הְיבְּיב הְיבְּיבְּיבְיב הְיבְּיב הְיבְּיב הְיבְּיב הְיבְּיב הְיבְּיב הְיבְּיב הְיבְּיב הְיבְּיב הְיבְּיב הְּבְּיב הְיבְּיב הְיבְּיב הְיבְּיבְּיב הְיבְּיב הְּבְּיב הְיבְּיב הְיבְּיב הְיבְּיב הְיבְּיבְּיב הְיבְּיב הְיבְּיבּיה הַיבְּיב הְיבּיב הְיבּיב הְיבּיב הְיבּיה הַיבְּיב הְיבּיב הְיבּיה הַיב הְיבּיה הַּבּיב הְיבְּיב הְיבְּיב הְיבּיב הְיבְּיב הְיבְּיב הְיבְּיב הְבּיב הְיבְּיב הְבּיב הְיבְּיב הְיבְיב

מַחַשַבָּת a. מַחַשֶּבָת (from בַּחַשְׁבָּת; pl. תַּבְשְׁבוֹת , c. הַבְּשְׁבוֹת) f. 1) device, plan, intention, thought 그빨디 to devise a device, to conceive a purpose Jer. 18,11; 49, פַחַשַּבָתוֹ אַשֶּׁר חָשַׁב עַל־הַיָּהוּרִים (30 his device that he had devised against the Jews Est. 8,3; ☐☐ purposes (or מַחַשַּׁבוֹת בָּאִין סוֹד plans) are frustrated without נוצר מַחִשְׁבוֹת לָבּוֹ (בּוֹ Pr.15,22; יַצֶר מַחָשְׁבוֹת the imagination of the thoughts of his heart Gen.6,5.— 2) skill, invention, art, work of art מָלֵאכֶת שבת work of art Ex. 35, 33; engines កុឃុំជ័យ ជួញ ឃុំជួក កាម៉ុជ [which were] the invention of artificers 2Chr. 26, 15; בַוֹשׁוֹב ב to devise works of art Ex.31,4.

ק פַּנְיִּטְבּיִים (from יְּשַׁבְּיִם, pl. יְשַׁבְּּבְּיִם, c. (מַבְּיִבְּם, m. 1) darkness, the dark וּ אֲשִׁים מַחְשֵּׁבְּ לְפְגִיהֶם לְּאִיר T will make darkness light before them Is.42,16; מַבְּיִבְּם בָּאַבּיִם their works are in the dark ls.

29,15; as adv. מְלְבָעי מַקְשָׁרְ my acquaintances are in darkness Ps. 88,19.— 2) dark place אַרְטְבָּיִי מַקְשַׁרְ he hath set me in dark places Lam.3,6; מְחַשַּׁבִּי־בָּעְי the dark places of the earth Ps.74,20. מַרְשִׁרְ (from מְשֵׁרְ m. a peeling off, a laying bare (in an adverbial sense) בַּרְבָּיִן laying bare the white Gen.30,37.

תות pr. n. m. 1Chr.6,20.

תְּחְתְּה (from תְּחָהְ: sf. חַּהְתְּהַ: pl. חַבְּּהְתַּהְ: pl. חַבְּּהְתַּהְ: pl. חַבְּּהְתָּהְ: nhַתְּהְיָבְיּ, הֹיִהְיּהְיִיּ, הֹיִהְיּהְיּ, f. 1) coal-pan, firepan, incense bowl, censer Ex.27, 3; 2K.25,15; Lev.16,12.— 2) snuffdish, tray Ex.25,38; 37,23.

תְּחָתָּהְ (from תְּחָתָּהְ c. מָּחָתָּהְ) f. 1) crushing, destruction, ruin Ps.89, 41; Pr.18,7.— 2) terror, consternation ls.54,14; Jer.17,17.

אַרְהָעָה (from הַחָּה f. breaking in, burglary Ex.22,1; Jer.2,34.

אַבְיְהְ a. תְּמְהָ Ch D to come, to reach (with ל or לעד Dan.4,8; ז, 13.— 2) to come, to arrive אָבְיְהָ the time came Dan.7,22; with לעב: to come upon, to happen to 4.25.

אמאָתְהָ (from ממּא הישָתר) m. broom, besom; fig. מַאמְתָרָהְ בְּקַמְאָאָא הַשְּׁמָר and I will sweep it with the besom of destruction Is.14,23.

קְבְּבְּׁה (from בְּיִבְּהָּ) m. slaughter, massacre Is.14,21.

רְמַשְׁרָ (from בְּמִיּה, c מְמָה, אַר, מַמְּה, מַמְּהָ, מַמְּהָר, אַר, מַמִּהָ, once

וו (פַשְיוֹם Hab.3,14 as if from שַׁשְיוֹ m. 1) stick, rod, staff Ex.4,2; Num. 20,9; 18.14,43; בַּרִים rod of branches (i. e. the rod holding the branches together) Ez.19,14; strong rod Ez.19,11, elsewhere staff of power Jer. 48,17, ruler's staff, sceptre Ps. 110, 2; the staff of bread, i. e. means of subsistence Lev.26,26; Ez.5,16; 기계 기계 staff of wrath, e. instrument of punishment נַהָּחָבָּס (בַּמָּמָה (שֵׁבָּע צַּף בּוּ Is.10,5 (בַּחָבָס בָּחָם לָמַמָּה אָ violence is risen up into a rod of wickedness, i. e. as a rod to chastise it Ez.7,11; 귀였다 the staff of appointment, i. e. the staff of punishment appointed of God Is.30,32; מַמָה שָׁכָמוֹ the staff of his shoulder, i. e. the rod by which he is beaten 9,3; hear ye the שָׁמָעוּ מַשָּה וּמִי וַעַרַה rod (of punishment) and who hath appointed it Mic.6,9; בַּשָּה Ez.7,10 acc. Ibn Ganach same as injustice, wrong (Fuerst).— 2) stem, tribe (= מַּבָּי :): מַבָּי the tribe of Levi Num.1,49; 귀유얼 והורה the tribe of Judah 13,5; the tribe of the לַמָּה בְנֵי שִׁמְעוֹן children of Simeon 34,20; נאשי the heads of the tribes המשות וK. 8, 1; בות הַמַּמוֹת the heads of the fathers (families) of the tribes Jos.14,1;שָׁבְעוֹת מַמוֹת אמר according to the oaths to the tribes, even thy word Hab. 3,9 (Ges.: Eworn are the rods of his word, i. e. the promised chastisements).

קּמָה , הְמְהָ (from נְמָה adv. down, downwards, beneath, below, underneath Pr.15,24; הַשְּהַ יְּבְּים very low Deut.28,43; with prepositions: a) with יִבְּיִבְּי downward Ec. 3,21; of quantity: under מָבֶּן נָיִשְּׂרִים from twenty years old and under 1Chr.27,23; with וְבִּי below, less than יַבְּיבָּי below our sins, i. e. less than מִלְבִּי בּוֹ below our sins, i. e. less than מִלְבִי בּוֹ from below, underneath Ex.27,5.

ក្តាក់ (from កុំបុះ); c. កម្មក្ , sf. កុំកុះ); pl. កាំមក្) f. 1) bed, couch 2S.4,7; 1S. 28,23; Ez. 23,41.— 2) litter, palanquin Cant.3,7.— 3) bier (for dead bodies) 2S.3,31.

קְּמְיֹתְ (from תְּמָה only pl. מְמְהְ from הְמָה only pl. מְמְהְ from הְמְהַ out, expansion מְמְהַ the spreading out of his wings (fig. of the rising of a river) Is.8,8.

קּמְה (from מְלֶּהָה) f. perverseness, injustice (prop. a bending of right) וְהָעִיר מְלָּאָה מְמֶּה and the city is full of perverseness Ez.9,9.

קוָה (from בְּאָרָה) m. a spinning, sometning spun Ex.35,25.

קְּמִיל (from מְטִיל; c. מְטָהָי) m. bar (of metal) Jb.40,18.

in Ar. to hammer, to forge, whence בְּמִיל

לַמְמָלְנִים (from נְמָּמְלָנְי pl. בַּמְמְלָנְי c. מְמְמָנְים (m. 1) hidden place,

underground Jer.41,8.— 2) hidden store, treasure Gen. 43, 23; treasures of secret places Is.45,3.

קַּמְעָה . sf. מַמַּעָה ; c. עַפַּע , sf. מַמְּעָה ; pl. c. יְבָמַע m. planting, plantation בּמָעִי ; the beds of her plantation Ez.17,7; יְנָמַע the branch of my planting Is.60,21; the plantings of a vineyard Mic.1,6.

בְּמַשְנְּמִים (from מַשְנָּקּי, pl. מַמַעַמּוֹת a. המטניקי food, dainty m. savory food, savory food, such as I love Gen.27,4; אֲל־תִּתְאָן be not desirous of his dainties Pr.23,3.

រាក្មាស់ (from ការស្គ្រ ; pi. រាកាម្មាស់ f. covering, mantle (others: shawl) R.3,15; Is.3,22.

מרה (akin to מְּמֵּר) prop. to be moist, hence: to rain (Kal not used).

Niph. בְשְׁחָ (fut. יְמְמֵר) to be rained upon חָלְקה אַחַת הַּמְּחָ one piece of land was rained upon Am.4,7.

Hiph. רְמְמִיר (fut. יַמְמִיר , ap. יָמְמִיר ; pt. יִמְמִיר ; inf. יַמְמִיר) to send rain, to cause to rain Am. 4,7; ls.5,6; fig. of other things sent down from above in the manner of rain, as hail Ex.9,23, lightning Ps.11,6, fire and brimstone Gen. 19,24, etc.

 $\dot{c}$ לְמַער (from בְּשָׁרָ: c. בְּשָׁרָ: pl. בְּשָׂרָה , בְּשָׂרָה m. rain 1K.17.1;

אַבְשָׁבָר see מַמָּרָא 2.

קּבְּהָרְה (from נְּטֵּלְה) f. 1) prop. place of guard, hence: prison, dungeon בּשְּבָה זצה the court of the prison Jer. 39,15. — 2) aim, mark 1S. 20,20; Jb.16,12; אָרָה בַּחִץ as a mark for the arrow Lam. 3, 12 (Ktib אַרָשְבָּר).

קיבי pr. n. m. 1S.10,21.

(only du. בָּים יּ, בָּיִם and (הַמַּימָר , sf. מִימָי ; with ה loc. הַמַּימָר) m. 1) water מַיִם חַיִּים living (i. e. running) water Gen.26,19; sometimes with predicate in the singular: יַזַל־מַיִם מְדַּלִייַו water runneth out of his buckets Num.24,7 (for עוֹ חַשְּאת ;(וְוְלוּ water of purification Num.8,7; בֵי נְרָה water of separation 19,13; מֵי אָפָסָיִם water to the ankles Ez.47,3; שווי waters of swimming v. 5; sometimes the absolute form is used instead of the construct, as: מֵים לַחַץ water of affliction 1K.22,27 a. Is.30,20; שׁבַּבַּבְּם שַּבְּבַּבְּם water to the knees Ez. 47,4; peculiar expressions: ነጋ שאס water of poppies, i. e. a poisonous drink Jer. 8, 14; מֱימֵי שנבים water of the feet, i. e. urine 2K/18,27 (Kri by euphemism for

לָפֵּיי וָהוֹדָה ; (שְׁתָן or מָפִיי נְהוֹדָה from the waters of Judah, i. e. from the seed of Judah Is.48,1 (but it is probable that the word בומי stands here for מְמָעֵי , comp. Gen.15,4; 2S.7,12 a. 16,11); poet. of tears: and our eyelids וַעַפְעַפִּינוּ וְזָלוּ־מֵיִם may drop down water Jer.9,17; as a figure of abundance and multitude Is. 11, 9; Ps. 88, 18; of great overwhelming danger: 가고 the waters are come מֵיִם עַר־נַּמְשׁ in unto my soul Ps.69,2; of precipitation: 교현 대회 unstable as water Gen.49,4; of terror: וַּמַם לָבַב and the hearts of הַעָּם וַיִהִּי לְמַיִם the people melted, and became as water (i. e. it quailed) Jos.7, 5.— 2) in the composition of proper names: a) מֵי וַהַב (the water of gold) Gen.36,39. b) 🛱 a city in Dan Jos. 19, 46. c) מֵי נָפְּתְּוֹחַ a fountain in Judah, near Jerusalem Jos.15,19.

who to thee is this whole band (company of people)? Gen.33,8; קָי שָׁמֶךּ what is thy name? (prop. who art thou by name?) Jud.13,17; 😘 who am I and what is my life? 18.18,18.— The oblique cases of 'D: after a noun in the construct state it is put in the genitive case, as: ぬ ぬ whose daughter?Gen.24,23; שַׁמוֹר מִי whose ass? 18.12,3; בַּר־מִי whose word? Jer. 44,28; the other cases are marked by prefixes: לָלִי to whom? Gen.32,18; 학자 from whom? Ez.32, 19; אָרִים by whom? 1K.20,14; אָרִים אַר אַר whom? 1S.12,3; sometimes with לָמָי צַּקָּה in the genitive, as: לָמִי צַּקָּה whose art thou? Gen. 32, 18. — Sometimes 🌣 presupposes negation: בי יוֹדֵעַ who knoweth? (i. e. no one) Ec.3,21; מי יאמר who will say? (no one) Jb.9,12; 👐 מִי מָלֵל שׁרָה בָנִים שֶׂרָה who would have said..., that etc. (no one would have said) Gen.21,7.— 'p sometimes serves merely as a sign of interrogation: מִי יַקוֹם יַעַקֹב shall Jacob be able to endure? Am. 7,2 a. 5; טְי אַנַחַמֵּך can I comfort thee? ls. 51, 19 (comp. Talm. interrog. particle 'ゆ).— With fut. 'D often expresses a wish: שוֹבְּט who will make me judge? i. e. Oh that I were made judge! 2S.15,4; a usual formula: שו ותן who shall give, i. e. Oh לוייוָתֶּן־לָי אָבֶר בַּיוֹנַה;that LJud.9,29 Oh that I had wings like a dove! Ps.55,8: כֵי וַהַנֵני כַיַרְחֵי־קָרָם Oh

that I were as in months past! Jh.29,2.— 2) indefinite: whoever, any man, every one מֵל בַּעֵל דְּבָרֶים whoever hath any cause, let him come unto them Ex.24,14; שֵׁל וְחֵרֵד וְשֵׁל who is timid and fearful, let him return Jud.7,3; מִל בַּעַר take care of the young man every one of you 2S.18,12 (Eng. Bible: beware that none touch the young man).

אָבְיְרָבְּא pr. n. a city in Reuben Jos. 13,9, afterwards in the possession of Moab 1s.15,2.

קידה pr. n. m. Num.11,26.

אבים (from בַּיַיְ: c. בַּיִיםׁ m. the best, the choicest מִישַב שְּׁוֹרָהּ the best of his own field Ex.22,4; יְבָּהֶּה the best of the land Gen.47,6.

מִיכָא see מִיכָה a. מִיכָיָה.

pr. n. Michael: 1) one of the seven archangels, the advocate of Israel with God Dan.10,21.—
2) son of king Jehoshaphat 2Chr.
21,2 and various other persons Num.13,13; 1Chr.5,13; 27,18; Ezr.
8,8.

קיבְּה n. Micah; 1) one of the minor prophets, surnamed תַּבְּרָשְׁהָי Mic.1,1 (In Jer.26,18 Ktib. בְּבִּרָה,).—
2) person mentioned in 1Chr.8,34 (בּאָבָא בַּאָבָא)

קיבְיה pr. n. m. name of several persons 2K.22,12 (= מִיכָה 2Chr. 34,20); Neh.12,35 (= מִיכָּה Neh. 11,17); Neh.12,41. See also מִיכָּה 1. קיבְין pr. n. 1) commander under king Jehoshaphat 2Chr. 17, 7.—
2) wife of king Rehoboam 2Chr. 13,2.

קיבְיְהֹן pr, n, m, 1) a Levite who set up idol-worship in Dan Jud. 7,1 =

to contain) m. prop. water-holder, hence: brook of water 2S.17,20.

וו. pr. n. wife of David 1S. 14,49; 2S.6,16.

מֵי see מֵיָם

pr. n. m. 1) a person mentioned in Ezr.10,25 a. Neh.12,5, for which 12,17 has מְּנָטָין .—
2) another person 1Chr.24,9.

קין (from מון) m. prop. division, hence: species, kind; only with sf. אָמִינְהָוּ, יְׁמִינְהוּ בְמִינֵהָם, after its kind Gen. יָמִינֵיהָם, 1,24; pl. sf. יְמִינֵיהָם Gen.1,21.

יַנַקת see בֵּינֵקת *Hiph*.

מִיסַהְ Ktib for מּנְסָה, which see.

city in Reuben Jos.13,18; 21,37, afterwards belonging to Moab Jer.48,21, where Ktib מֹפְעַת .

ing out מיץ חַלֶב the pressing

(i. e. churning) of milk Pr.30,3; fig. מִיץ אַפַּיִם יוֹצִיא רִיב the pressing (i. e. forcing) of wrath bringeth forth strife ib.

אַבְישָׁא pr. n. m. 1Chr.8,9.

פישור, כוישור (from יַשֶּר m. prop. evenness, hence: level land, plain וְהַיָּה הָעָקְב לְמִישׁוֹר the uneven shall be made level Is.40,4; בַּּמִישׁוֹר guide me on a level land Ps.143,10; with art. בַּמִישׁוֹר the plain in the territory of Reuben Deut.4,43, whose cities are called עָרֵי בַּמִישׁוֹר 3,10.—2) fig. righteousness, equity Is. בּמִישׁוֹר Mal.2,6; as adv. righteously אוֹר בִּמִישׁר בַּמִישׁר for thou shalt judge the people righteously Ps.67,5.

קישָׁאָל pr. n. m. Dan.1,7 בישְׁאָל 2, which see.

עישין pr. n. Mesha, a king of Moab 2K 3,4.

קישָׁעָ pr. n. a son of Caleb 1Chr. 2,42.

תָּישֶׁרִים (from נְישֵׁר ; only pl. מֵישֶׁר m. 1) straightness, uprightness, equity לצַדִּיק מִישְׁרִים the way of the just is uprightness Is.26,7; הַנְאָרִם thou hast pleasure ir uprightness 1Chr.29,17; קְּבָּר המפתונים לישְרִים justice, judgment, and equity Pr.1,3;ים judge the people with equity Ps.96,10; fig. agreement, concord, peace יֶרִין עַמִּים בְּמִישִׁרִים to make an agreement Dan.11,6.—
2) as adv. righteously, uprightly, sincerely בּמִישֵּׁרִים they love thee sincerely Cant.1,4; בּישִּׁרִים מַנְשַׁרִים לַנְשִׁרִים proothly, sweetly Pr.23,31; Cant.7,10.

קרים (from מִיתָרים, pl. מִיתָרים, sf. מִיתָרים, הַּמִיתָרים, m. 1) cord of a tent בְּלֹּימִיתָרי נִתְּקוֹ all my cords are broken Jer.10,20.— 2) string of a bow Ps.21,13 (see the quotation under אוֹב Pi.)

.מוּרָ see בָּרָ

בְּלֵּאֹכֵה, מַּרְאוֹכ (from בְּאַב; pl. מַרָאוֹכ (a. מַרְאֹבוֹת) m. pain, disease Jb.33,19; fig. mental suffering, sorrow, grief Lam.1,12; Ec.1,18.

dance בְּבִר (from בְּבֹר) m. fulness, abundance אֶבֶל לְמַבְבִּיר food in abundance Jb.36.31.

אָבְבֶּבְיּבְ pr. n. a city in Judah 1Chr.2,49 (= בְּבִּיֹב Jos.15,40).

עַבְבַנֵי pr. n. m. 1Chr.12,13.

(from בְּבֹר) m. prop. something woven, hence: cloth, covering 2K.8,15.

תְּבְבֶּר (from בְּבֵּר) m. prop. something twisted, hence: grate מָצִישָׁר רָשֶׁר הַבֶּר a grate of net-work Ex.27,4. (מַכּוֹת pl. מַכַּר ; c. מַכַּר ; pl. מַכַּר) f. (three times pl. m. מַבִּים 2K.8, 29; 9,15; 2Chr.22,6) 1) beating, smiting, blow, stroke מַבָה רַבָּה many strokes Deut.25,3; מַבַת תַרֶב with the stroke of the sword Est. 9,5; הַבָּה מַבָּה to impart blows Is. 14,6.— 2) wound, sore בַּם־הַמַּבָּה the blood of the wound 1K.22,35; moist (suppurating) sore מַבָּה מִרְיָה to give wounds הַבָּה מַבִּים to 2K.8,29.— 3) defeat in war הַבַּה to smite with slaughter, to defeat Jos. 10, 10. — שום מַכּלֵת ב 2Chr.2,9 מַכּוֹת wheat for food 1K.5,25.

קּבְוָה (from בְּבָּוָה; c. מֶּבְנַת) f. a burn, a burnt spot Lev.13,24.

מַבוֹן (from מָבוֹן, sf. מָבוֹן, פּוּן; pl. מְכוֹנִים m. place, dwellingplace בָּעִילָהָ פַּעַילָה in the place which thou hast made for thee to dwell in Ex.15,17; fig. צֵרֶכְּ אָרָוּן בּּסְאָּף justice and judgment are the dwelling-place of thy throne Ps.89,15; אַבִּיטָה בָמְכוֹנְי I will look down on my dwellingplace ls.18,4.- 2) basis, foundation יָסַר אָרֶץ עַל־מִכוֹנֵיהָ who hath founded the earth upon her bases to set לָהַעַמִירוֹ עַל־מָכוֹנוֹ to set it up on its foundation Ezr.2,68. מְכַנְּתָה sf. מְכַנְּה (בּוֹנָה ; sf. מְכַנָּה , ַ מְבְנַתְם; pl. מְבֹנוֹת, sf. מְבָנְתְם; f. 1) place Zch.5,11.- 2) stool, sup-

port, basis Ezr.3,3.

מְכֹרתַּיְךָה origin, birth מְלַרתַּיִךְ thy birth and thy nativity Ez.16,3; אֶּבֶץ מְכוּרְתָּם the land of their origin, their native country 29,14 (prop. the place of their digging out, from בַּרָה בּוֹר to dig; comp. Is.51,1).

קביר n. 1) a son of Manasseh Gen.50,23, whence poet. for Manasseh Jud.5,14; gent. אַבְירָ Num. 26,29.— 2) another person 2S.9,4. אַבְירָ (akin to אַבּוֹלְ (akin to אַבּירָ) to be brought low, to sink, to perish בְּעִוֹנְם (מֹנִי מִבּיּנִ and they were brought low for their iniquity Ps.106,43.

Niph. נְמַך (fut. מַפֵּר) to sink, to go to ruin בַּעצֵלְפִים יִמַּךְ הַפְּקָרָה by slothfulness the frame-work will sink Ec.10,18.

Hoph. הְּפַּךְ to be brought low, pl. וְּמָשְלוּ Jb.24,24 (for הְּמָכּוּ).

קבְלְאָה (from בֶּבֶּא) f. fold, only pl. c. אוֹן מִבְלְאוֹת אוֹן sheep-folds Ps. 78,70.

וֹ מִכְּלְהוּ I. (בְּלְאָה f. sheep-fold Hab.3,17.

II. (from בְּלָה) f. completion, perfection; only once pl בְּלָהׁת זָהְנּ בְּלִית זָהְנִ perfections of gold, i. e. perfect gold 2Chr.4,21.

קבְלוֹל (from בְּלֵלְי m. perfection, splendor לְּבְיֵי מְכְלוֹל clothed in perfection, i. e. splendidly, gorgeously Ez.23,12.

תַבְּלְל , מַבְּלוּל m. something perfect,

costly thing; only pl. מַּרְלֵּיִלִים costly wares (especially splendid garments) Ez.27,24.

קבְלֶל (ב מְבְלוֹל ; c. מְבְלֵל) m. perfection of peauty Ps.50,2.

(contracted from מַבְּלֶּת (בְּיִבְּתוֹ) f. food מַבְּלֶּת יְבִיתוֹ food for his household 1K.5.25.

קבְפַוּים (from מְבְפַוּנִים) m. treasure, only pl. מְבְפַוּים Dan.11,43.

קבְּכְּעְ pr. n. a place in Benjamin Ezr.2,27 בְּבָעִי 18.13,5.

יְבְבְּיְר (from בְּבְיּר m. net, hunter's net Is.51,20.

ים (= מָלְמָּר m. net, only pl. ps.141,10.

תְּמֶתֶת a. מִנְמֶתֶת (from בַּפַּ) f. net, fish-net Hab.1,15; Is.19,8.

שׁבְּבְיּת pr. n. a place in Benjamin, east of בְּית־אָוֹן 1S.13,2 a. 5, for which also מִבְּמֵשׁ Neh.11,31 and מָבְמָּשׁ Ezr.2,27.

קרני pr. n. a place on the confines of Ephraim and Manasseh Jos. 16, 16.

יברבר מכנדב pr. n. m. Ezr.10,40.

קרנסי־בֶר (from בָּנָם; c. מְלְנָםִי־בֶּר (from מְלְנָםִי־בֶּר (dithe priests) מְלְנָםִיִּם linen breoches Ex.28,42.

(from מַבְּׁכֶּס m. prop. determinate number, hence: census, tax, tribute Num 31,28.

קרָסְר, (from בְּפַם; c. תְּלְסָה) f. number, amount Ex.12.4.

קרָמָה (from בְּבָּקה, ה. covering, roof מְּבְּטָה a covering for the tent Ex.26,14; מְבָמָה the covering of the ark Gen.8,13.

קבְּבְּלְת pr. n. Machpelah, a tract near Hebron, where the patriarchs and their wives were buried Gen. 23,17 a. 19; 49,20; לוב, במַבְבּּלְה the cave of Machpelah Gei..23,9; 25.9.

Niph. בְּשְׁבֵר (fut. בְּשְׁבֵּר; inf. בְּשְׁבָר, sf. יְבְשְׁבְרוֹ) to be sold Lev.25,48; with יְ for what Ps.105,17, or of the person to whom Neh.5,8; fig. to be given over Est.7,4.

Hithp. הְתְּמַבֶּר, (fut. בְּהָעָבָּר; inf. sf. קּהָמַבָּר; to sell oneself, to be

sold Deut.28,68; fig. אַשֶּׁר הַתְּמֵבֶּר שׁ who sold himself to do what is evil 1K.21,25.

קבֶּהְ (sf. בְּיִבְיהָ, בְּיִבְהָ m. 1) thing for sale, ware Neh.13,16.— 2) price, value Num.20,19; Pr.31,10. בְּיבָר (from בְּיבָר; sf. בְּיבָר; pi. sf. בְּיבָר בְיבָר (from בַּרְרָבָּר בַּיר בַּיבָר) m. acquaintance, friend 2K.12.6.

תְּכְרֶה (from מְכְרֵה ; c. מְכְרֵה mine מְכְרֵה־מֶלֵם) מּלְרָה a salt-pit Zph.2,9.

בּלֵי הַשְּׁלְּבּרְהְיּהְלָּה weapons of violence are their swords Gen. 49,5; acc. Aben Ezra: pact, covenant (from בְּבָי to sell, to negotiate); others: habitation (בּוֹרָה nativity; thus Eng. Bible: instruments of cruelty are in their habitations).

יבוברי pr. n. m. 1Chr.9,8.

gent. of an unknown place מְבֵרָתִי 1Chr.11,36.

ק (מַּרְשֵׁלוֹת .pl. נְבְּשֵׁל (from נְבְּישֵׁל ,pl. מַרְשֵׁלְּה (זוֹ fall, ruin Is.3,6.— 2) enticement הַמַּרְשֵׁלוֹת אָת־דְּרְשָׁנִים the enticements with the wicked Zph. 1,3.

אַבְהָּבְ (from הַבְּיּבְ m. 1) writing, written characters Is.32,16.— 2) something written, letter 2Chr. 21,12; a written production, a composition Is.38,9.

קֹבְתְּת (from בְּבָתְּה; sf. יְבְבָּתְּה) f. breaking, fracture Is.30,14.

בּתְבְיָּב (from בּחַבְּ) m. a written composition, a poem (= בּתְבָּהָ 2), only in the inscriptions of Ps.16 and Ps.56—60.

どううな (from どうき) m. 1) mortar Pr. 27.22.— 2) hellow, socket of a tooth (prob. from its likeness to a mortar) Jud.15,19.— 3) pr. n. a valley near Jerusalem Zph.1,11.

יַבְּלָא (וֹ בַּלֵאָהָי) once מְלֵחָי Jb.32,18; 3 pl. once אָם בוֹאוּ Ez.28,16 for מֵלָאוּ; fut. מָלָא , pl. מְלָאוּ ; pt. מָלָא, pl. יְמַלְאִים; imp. pl. מֶלְאִים; inf. מָלָאִים) 1) to be full, to become full הירדן the Jordan was מֲלֵא עַל־בְּל־גְּרוֹתְיוּ full to all its banks Jos. 3, 15; with accus. of the thing: to be the mount הַהַר מַבֵּא סוּסִים the mountain was full of horses 2K.6,17; the wicked are רַשַּׁעִים בְּּוֹאוּ רָע full of evil Pr.12,2; חֲבֵת יֵי בְּלֵאתִי I am full of the fury of the Lord Jer.6,11; מֲלֵתִי מִלִּים I am full of words Jb.32,18; of desire: to be satisfied הָּמָלָאָמוֹ נַפְשִׁי my desiro

shall be satisfied upon them Ex. 15,9; with בֹב: to presume, to dare אָשֶׁר מְלָאוֹ לָבּוֹ לַאֲשׁוֹת בָּן whose heart was full to do this (i. e. who presumed, dared to do it) Est.7,5 (comp. Ec.8,11); of time: to be fulfilled, accomplished, completed אָלְאָה נְּבְאָה her time of sorrow is accomplished ls.40,2; my days are fulfilled מַלָאוּ וַמַי Gen.29,21; of the time of pregnancy: נַיִּמְלָאוּ יָמֵיהָ לְלֵבֵרת and her days were fulfilled to bring forth So בּן יִמְלָאוּ יָמֵי הַחֲנוּמִים so were completed the days of embalming Gen.50,3 - 2) tr. to fill the cloud הַּעְבָּן בְּרֵא אָת־בִּית וְיַ filled the house of the Lord 1K. 8,10; בְּלָאוּ אֶת־הָאָרֶץ חְׁמָם they have filled the land with violence Ez. 8,17.— 3) to consecrate, to make ready מָלָאוֹ וֶדְבֶם הַיּוֹם לַוְיַ consecrate yourselves to-day to the Lord Ex.32,29; טָלָאוּ הַשְּׁלָטִים get the shields ready Jer.51,11.

 mination of life: בְּלֹא יוֹמוֹ הַבְּיֶלְא it shall be accomplished before his time Jb.15,32.

Pi. מְלֵא (once מְלֵא Jer.51,34; fut. יְמַלֵּא , once יַמַלֵּא Jb.8,21; pt. , מַלָּא , מָלָא ; imp. מָלֵא , inf. ל (מַלְאוֹת, מַלֵּא 1) to make full, to fill אֹצְרֹתִיהֶם אֲמַלֵּא I will fill their treasures Pr.8,21; with two accus.: to fill one with: מָלֵא אֹבֶם חָכִמַת־לֵב he hath filled them with wisdom of mind Ex.35,35; זַעַם מָלָאתָנָי thou hast filled me with indignation Jer.15,17; rarely with p of thing: he hath filled מְלַא כְרֵשוֹ מִעַרָנַי his belly with my delicacies Jer. 51,34; of desire or appetite: to fulfil, to satisfy בַּלֹּד פָּלֹד fulfil, מְשָאַלוֹתֶיךְ may the Lord fulfil all thy wishes Ps.20,6; לְמַלֵּא נַפִּישוֹ כִּי ירִעַב to satisfy his soul when he is hungry Pr.6,30; offood: to supply thou suppliest חַיַּת כָּפִירִים הָּמַלֵּא the food of young lions Jb.38,39; of urink-offerings: to pour out that pour out הַמִּמַלִאִים לַמְנִי מִמְסַךְּ libations to fortune ls.65,11; of time: to fulfil, to complete אוניים the number of מְסָפַר וָמֶיךּ אַמַּגִא thy days I will fulfil (complete) Ex.23,26; מַלֵּא שְׁבְעַ וֹאֹת fulfil (complete) the week of this Gen.29,27; hence: to give in full נַיָּמֵלָאוֹם and they gave them (the foreskins) in full number to the king 18.18,27; of words: to confirm וְּמָלֵאתִי אָת־דְּבְרָוֹךְ and I will confirm thy words 1K.1,14 (Ges.: I will complete thy words); of a

river: to fill up, to overflow וְהוֹא מַמַלָּא עַל־כַּל־נְדּהַיוֹ and it (Jordan) filled up to (overflowed) all its banks 1Chr.12,15; of gems: to fill in, to set וֹמָלֵאתָ בוֹ מִלְאַת אָבָן and thou shalt set in it settings of stones Ex.28,17; וּבַּחֲרשֶׁת אֶבֶן לְמַלאׁת and in cutting of stones to set them 31,5; מְלָא מָתייַר to fill the power of one, to empower, to consecrate in the priesthood Num. 3,3;Ex.28,41.—Joined with another verb as adv.: fully, wholly קראוּ ระหาก cry fully, i. e. aloud Jer. 4,5 (Eng. Bible renders 'gather together'); מְלֵאתִי קשָת acc. Ges. elliptically for מָלֵאתִי לִדְרֹךְ ו הַקּשֵׁת I fully bent the bow Zch. 9,13; so also מָלֵא אַחַרִי יִיָּ for מָלֵא for מָלֵא he wholly followed לַבֶּבֶת אַחֲרִי וַיְּ the Lord Jos.14,14.

Pu. אָבְי (pt. אָבָה) to be filled in, to be set (of gems) נְּלִילֵי זָהָב נְּלִילֵי זָהָב gold cylinders set with the chrysolite Cant.5,14.

Hithp: לְבְי יִהְמַלְאוֹ to gather or crowd themselves דְּהְמֵלֵי they have gathered themselves together against me Jb.16,10.

אַלְאָת Ch. (3 f. אַלְאָת) to fill Dan. 2,35.

ונוף ל to be filled Dan.3,19. מְלֵאָה (c. poet, מְלֵאָה , pl. מְלֵאוֹת (מָלֵאוֹת) adj. 1) מָלֵאוֹת (מָלֵאוֹת , pl. מְלֵאוֹת) מְלֵאוֹת (מָלֵאוֹת , pl. מְלֵאוֹת) מָלֵאוֹת (in this sense it is a pt.) בְּלוֹא אֶת־הַשְּׁמֵיִם וְאָת־הָאָרֶץ אַנִי מְלֵא m I not filling (do I not fill)

heaven and earth? Jer.23,24; שוליו his train was מָלֵאִים אָת־הַהִּיכַל filling (filled) the temple Is.6,1.— 2) full, filled בְּקָרְ בְּיָלֵ the full money, i. e. full price Gen 23,9; מלא a full (strong) wind Jer. 4,12; with accus. בַּתִּים מָלָאִים בַּל שום houses filled with all good things Deut.6,11; מָלֵא יָמִים full of days, i. e. advanced in age Jer. לון, מְשָׁבְּט full of judgment Is.1,21. — 3) as adv: fully stubble fully dry קשׁ יָבִשׁ מְלֵא Nah.1,10. - 4) as n.: fulness, abundance, multitude מֵי מָלֵא waters of fulness, i. e. abundant Ps 73,10; אַחַרִיךּ בְּלֵא they have called a multitude after thee Jer.12,6 (others: they have called aloud; comp. קרָאוּ מַלָאוּ under Pi.).

מַלאׁ a. מְלוֹא (once מָלוֹא Ez.41,8; sf. (מָלאָה, מָלאוֹ (מָלאָה, מָלאוֹ m. 1) fulness, what fills up הַּיָם וֹמְלֹאוֹ the sea and its fulness Ps.96,11; אָרֶץ וֹמֶראָה the earth and its fulness Ps 24.1; in c. מָלא בֵיתוֹ בֶּקָף the fulness of his house of silver, i. e. his house full of silver Num.22,18; מָלֹא בֶּל the fulness of the filess whole earth is his glory, i. e. the whole earth is full of his glory Is.6,3; מָלֹא חֲפָנֵיבֶם the fulness of your hands, i.e. your hands full Ex.9,8; מְלֹא הָמְצוֹ his handful Lev.5,12; מְלֹא הָעמֶר a full omer Ex.16,33; מְלוֹ הַקְּנֶה the fulness of a reed, i. e. a full reed Ez.41,8:

סְלֹא־רֹחַב אַרְאָּךְ overthe full breadth of thy land Is.8,8; קלא־קוֹבְתוּ the fulness of his stature, i. e. at his full length 18.28,20.— 2) multitude קלא־הַגוֹיִם a multitude of nations Gen.48,19; מַלֹא רֹעִים a multitude of shepherds 1s.31,4.

קֹלְאָהָר (sf. קּלְאָהָר) f. 1) full fruit, full ears (of grain) מְלִאָהָר וְרִמְיִנְר thy full (ripe) fruits and thy liquors Ex.22,28; בַּמְלֵאָה מְן־הַיָּהֶר as the ripe fruit (others: fulness) of the wine-press Num.18,27.

קּלְאָת (c. מְלְאַת ; pl. sf. מְלְאָת) f. a filling in, setting מָלְאַת אָבֶן setting of stones Ex.28,17.

setting (same as אָרָגִי מִלְאִים (מִלְאִים (מִלְאִים (מִלְאִים (מִלְאִים (מִלְאִים (מִלְאִים (מִלְאִים (מִלְאִים stones for setting Ex.25,7.— 2) installation, consecration (of priests in office) עַד יוֹם מְלֹאִר יָמִי מִלְאִיכֶּם until the days of your consecration be at an end Lev.8,33; hence also: consecration-offering 7,37.

מְלָאכָה (from לָאר, c. מָלֶאכָה; sf.

יִמְלַאּבָתוֹ , מְלַאּבְתִּה , מְלַאּבָתִּר ; pl. לַכָּאַכוֹת, c. pl. מַלָּאַכוֹת f. work, business עַשֵּה מִרְאכָה a) to do work Ex.20,10; 36,8. b) to do business Dan.8,27; מֶלֶאכֶת אֲבוֹרָה work of labor Lev.23,7; of artistic work: the work of an en-מֶּלֶאכֶת מַחַשֶּׁבֶּת graver Ex.35,35; מְלֶאכֶת work cf art v. 33; מַלְאַכוֹת הַתַּבְנִית works after a pattern 1Chr.28,19.— 2) work, manufacture, thing made עוֹר work of leather, i. e. anything made of skin Lev. 13,48.-3) something acquired by work or business, goods, property Ex. 22,7 a 10; bence also; cattle Gen. 33,14; 1S.15,19 (in the latter passage the Eng. Bible renders מְלֶאכָה 'thing').

קֹלְאָכוּת (c. מַלְאֲכוּת) f. message Hag.1,13.

יי מיל אָבְי pr. n. one of the later prophets Mal.1,1.

תְּלֵאת (from ישְׁבוֹת עַל־מְלֵאת fitted in their settings (of the eyes) Cant. 5,12.

קלְבּוּשִׁים (from לָבְיּשׁים; pl. מַלְבּוּשׁים) m.
garment, clothes Zph.1,8; Ez.16,13.
(den. from לְבָּבָּוֹ brick) m.
brick-kiln 2S.12,31 (Ktib מַלְבּוֹן);
Nah.3,14; in Jer.43,9 acc. some:
brick-pavement.

מָלְים (from מְלָתִי; sf. word, speech a. מְלִים (מִלֵּים לָּתִּיּלִין) f. word, speech (only poet.) מָלָתִי his word was upon my tongue 28.23,2; קלים I am full of words Jb.32,18; אַבּייִשׁ מִלִּין הַשִּׁיבְנִי fi thou hast words, answer me 33,32; hence: by-word, proverb אַבּייִ לְהָם לְּבָּלָּה and I am their hy-word Jb.30,9. מִלְּיִם ; מְלִּיְה ָּבְיִּ Ch. (כּ. הַבְּיִּ , def. אַבְּיִי ; pl. יְבָּיִי , כּ. יְבִיי , def. מְלֵייִ ; pl. יְבְּיִי , כּ. יְבִיי , def. מְלֵייִ , בּיי יִבְּיִי , נוֹיִנְיִי , בּיי , def. אַבְּיִי) f. 1) word, speech Dan.7,28. — 2) command Dan.2,10. — 3) thing, matter Dan. 2,11.

מְלוֹא see מִלוֹ

a fortress in Jerusalem 28.5,9.—2) a fortress in Sechem Jud.9,6. [アンドン (from ロンドン salt) m. a salt-plant, sea-purslain (mentioned as food of poor people) Jb.30,4.

קלין *pr. n. m. 1)* a person mentioned in 1Chr.6,29. — 2) another person Neh.10,5, for which מְלִיכוֹ 12,14 (*Ktib*: מִלִיכוֹ).

קלְכָּה , הַלּוְכָּה f. kingdom, state מְּלֶבְה the statutes of the kingdom 1S.10,25; as adj. איר בּמְלוּכְה the royal city 2S.12, 26; עִיר בַּמְלוּכְה the royal throne 1K.1,46; בַּמְלוּבְה the royal seed (i. e. royal line) Jer.41,1; עַשְה to administer the kingdom, to reign 1K.21,7.

מלוך pr. n. see מַלוּבְי 2.

קלון (from מְלוֹן) m. nightquarters, lodgings, inn, shelter Ex.4,24, more fully מְלוֹן אַרְחִים inn of wayfaring men Jer. 9. 1: poet. מְלוֹן מְצֹדּה the lodgings of its limit (i. e. the summit of Lebanon) אַK.19,23, for which Is.37,24 אַרוֹם קְצוֹ the height of its summit.

קלוְנְה (from לֹי) f. 1) a lodge, hut Is.1,8.—2) hanging-bed, hammock (used as a protection against wild beasts) Is.24,24.

תְּלֵהְ I. to rub small, to reduce to dust (Kal not used).

Niph. איים prop. to be rubbed small, to be pulverised, hence: to vanish בּי שַׁמֵים בָּעִשֶׁן נִמְיָּח for the heavens like smoke shall vanish away Is.51.6.

רֹלֵים II. (den. from רַלֵּים; fut. רֹלֵים) to salt, to season רֹלְיםָה רַלַּים, thou shalt season with salt Lev. 2,13.

Pu. רוֹלֵיְתְי (pt. רוֹלְיִתְי) to be salted, spiced Ex.30,35.

Hoph. הְמְלֵחָ (inf. הְמְלֵחֶ) to be rubbed with salt הְמְלֵחֵלָ לֹא הְמְלַחַלָּת thou wast not salted at all Ez 16,4.

m. salt תַּבְתָּח to season with salt Lev.2,13. The tasting of salt formed part of the ceremony at the conclusion of an alliance, hence: תַּבְּתְּח בָּבְּרִית מְבֹּח a covenant of salt (i. e. a sacred and inviolable league) Num. 18, 19; תְּבָע בְּעַר מְבַּוֹן to sow with salt, i. e. to make barren (like a salt steppe) Jud.9,45; תֹבֶּע בְּעָר מְבַּע מָבוֹן a pillar of salt (into which Lot's wife was turned) Gen.19,26; תְּבֶּה מְבָּרָה מִבָּר

pit, salt-mine Zph.2,9. — מְלֵב occurs in several compound geographical names; see עיר, יֶם, גָּי and הַּלּ

מַלַה Ch. m. salt Ezr.4,14; 6,9.

לת כלה להיימלם (coupled with the noun תבים) דיימלם because we have eaten the salt of the palace (i. e. eaten the king's bread) Ezr.4,14. מְלָחִים (from מָלֵחִים l.; only pl. מְלַחִים m. prop. something rubbed to

קב'ת (acc. Ges. den. from מְלֵהְ in the signification: sea-salt, sea) m. seaman, mariner Jon.1,5; pl. sf. בּלְחֵיהָם Ez.27,9.

11 a. 12.

pieces, hence: rag, tatter Jer.38,

קֹרֶהְהָ f. a salt steppe Jb. 39, 6; coupled with אָרֶא a salt land, i. e. a barren land Jer.17,6; Ps. 107,34.

קּלְחָמָת (from חַלֵּח נ. c. מְלְחָמָת קּר, sf. וֹלְחָמֵר ; pl. מְלְחָמִר , c. מִלְחַמִּרוֹ ; pl. איז , מִלְחַמִּרוֹ , c. מִלְחַמִּרוֹ ; pl. איז , c. מִלְחַמִּרוֹ , c. ימִלְחַמִּרוֹ ; poet. weapon of war Ps.76,4; more fully marrior is instruments or weapons of war Jud.18,11; with the genitive of the enemy: אִישׁ מִלְחָמִר הִעִּי הְיָה Hadadezer was the man of the wars of Toi, i. e. he had been engaged in wars with him 2S.8,10; ימִלְחַמְּתִּר ; the house of my war, i. e. with which I wage

war 2Chr. 35, 21; מְלְחֲמוֹת תְּנוֹפָּה battles of shaking (i. e. battles in which the arms are swung for the purpose of striking) Is 30,32; to war with Gen. 14,2 a. 8.

נוֹלֵים to smooth, to be smooth, slippery (Kal not used).

Niph. מַלְבָּוֹ (fut. מֵלְבֵּי ; pt. מַלְבָּי ; fuf. מַלְבָּי) to slip away, to escape (with אָל) 1S.27,1; hence: to deliver oneself ib., or save oneself (with מָל) Ec.7,26; sometimes also: to get away, to hasten away 1S. 20,29.

Hiph. הַּמְלִים 1) to deliver Is. 31,5.— 2) to be delivered of, to bear Is.66,7.

Hithp. לְנִתְּמֵלְטְ (fut. מָנְתְּמַלְטְ 1) to escape פּגמף and 1 am escaped with the skin of my teeth (i. e. I have barely saved my life) Jb.19,20. — 2) to escape, to leap out (of sparks) בְּרוֹרֵי אִשׁ sparks of fire leap out Jb.41,11.

מֶלֶם (prop. smoothing over) m. mortar, cement Jer.43,9.

קביבה pr. n. m. Neh.3,7.

ב מלוך see מְלִיכוּ 2.

קלילה (from לְבֶל) f. an ear (of grain) Deut.23,26.

מְלִיצִים (prop. pt. Hiph. of מְלִיצִים ; pl. מְלִיצִים (prop. pt. Hiph. of מְלִיצִים ; pl. מָלִיצִים (prop. pt. n. 1) interpreter (pr. 42,23.— 2) messenger, ambassador 2Chr.32,31.— 3) one who intercedes, an advocate מַלְאָךְ מִלִיץ an interceding angel Jb.33,23.

קליצה (from לליץ) f. 1) riddle, proverb Pr.1,6.— 2) satirical song, taunt Hab.2,6.

I. (akin to אַלְאַן to minister; fut. אָלְהְ: pt. אָלֵהְ: imp. אָלְהָ: inf. אָלְהָ: prop. to administer, hence: 1) to be king 2S. 15,10.— 2) to reign, to rule (with אַנֵי: over) Gen.37,8; 1S.8,7.

Hiph. בְּלֵיף, מְהָיִיף; מְהָיִיף; pt. מְהָיִיף; inf. מְּמִיִּרְיּךּ; pt. מְמִיִּרִיף; inf. נְמִיְלִיףְ to make king, to constitute as king 1S.15,11.

Hoph. בְּמְלֵבְ to be made king Dan.9,1.

וֹבְיבֶׁ II. (בְּ Ch. מְלֵבְּן to counseI (Kal not used).

Niph. נְמְלֵךְ (fut. מְשֵׁלְךְ) to take counsel, to consult נְמְלַךְ לְבָּי עְלֵּי and my heart took counsel with me, i. e. l determined Neh.5.7.

(פּלְבָּקֶם, מַלְבִּין (פּלְבָּים, מַלְבִּין (פּלְבִּים, מַלְבִּים, מַלְבִּין (פּלְבִּים, מַלְבִּים, מַלְבִּים, מַלְבִּים, מַלְבִּין (מַלְבִּים, מַלְבִּים, מוֹלְבִּים, מוֹלְבִים, מוֹלְבִים, מוֹלְבִּים, מוֹלְבִים, מוֹלְבִים, מוֹלְבִים, מוֹלְבִים, מוֹלְבִים, מוֹלְבִים, מוֹלְבִּים, מוֹלְבִּים, מִבְּבִּים, מִבְּבִּים, מוֹלְבִּים, מוֹלְבְּים, מוֹלְבְּים, מוֹלְבְּים, מוֹלְבִּים, מוֹלְבִים, מוֹלְבִים, מוֹלְבִּים, מוֹלְים, מוֹים, מוֹלְים, מוֹּים, מוֹים, מוֹלְים, מוֹלְים, מוֹים, מוֹלְים, מוֹלְים, מוּים, מוֹלְיבִּים, מוֹלְיבִּים, מוֹלְיבִּים, מוֹלְיבִּים, מוֹלְיבִּים, מוֹלְיבִּים, מוֹּלְבִּים, מוֹלְבִּים, מוֹלְיבִּים, מוֹלְיבִּים, מוֹלְיבִּים, מוֹלְבִּים, מוֹילְבִּים, מוֹלְבִּים, מוֹלְבִּים, מוֹלְיבְּים, מוֹלְבִּים, מוֹלְבִּים, מוֹלְבִּים, מוֹילְבִּים, מוֹילְיבְים, מוֹלְבִּים, מוֹילְבִּים, מוֹילְבִּים, מוֹילְבִּים, מוֹלְבִּים, מוֹילְבִּים, מוֹּבְים, מוֹילְבִּים, מוֹילְבִּים, מוֹילְבִּים, מוֹים, מוֹילִים מוּילים, מוּים, מוּבְּים, מוּילְבִּים, מוּילְבִּים, מוּילְבִּים, מוֹים, מוּילְבִים, מוּילְבִים, מוּילְבִים, מוּ

28.13,4; of the king of Assyria; בְּבְּרוֹת the great king 2K. 18,19; of the king of Babylon: מַבְּרוֹת the king of kings Ez. 26,7; of God: בְּבָּרוֹת the king, the Lord of hosts Is.6,5, or אַבְּרוֹת the king, the Lord of hosts Is.6,5, or אַבְּרוֹת the king of glory Ps. 24,7.— 2) false god, idol (comp. בְּבָרוֹת) Am.5,26.— 3) pr. n. m. 1Chr. 8,35; 9,41; also with art. בְּבָּרוֹת Jer.38,6.

לְּכִין Ch. (def. מֵלְכִין , פַּלְכִין , Ezr. 4,13 מַלְכִים , def. מָלְכִים m. king Dan.2,8; 7,1; of the king of Babylon: מֶלְכִים king of kings Dan. 2,37, and of Persia Ezr.7,12; of God: מֶלְכִין שִׁמַיְּלִּין שִׁמַיִּלְּי, the king of heaven Dan.4,34, or מָלְכִין Lord of kings 2,47.

קלְהָּי Ch. m. counsel, sf. מְלָהָי Dan. 4,24 (see מְלָבִי II.).

קיק: pr. n. Moloca, an idol of the Phenicians and Ammonites, to whom infants were sacrificed Lev. 18,21; 2K.23,10. (Comp. also בַּיִלְבָּם .)

לְבֵּר (from לְבֵּר f. net, snare; sf. מַלְבָּרְתּוֹ Jb.18,10.

קַלְבֶּה (pl. מֻלְבֶּה) f. queen Est.7,6; Cant.6.9.

ים לְבָּה Ch. (def. מַלְּבָּה) f. queen Dan 5,10.

מְלְבַּה pr. n. f. Gen.11,29.

בּלְכוּ (c. (c. בַּלְכוּת; def. מַלְכוּת, בַּלְכוּת, def. מַלְכוֹת, (מַלְכְוָת, (מַלְכְוָת, f. 1) kingdom, realm Dan. 2, 39 a. 44; as

adj: royal בֵּית מֵלְכוֹ the royal residence Dan.4,27; הֵיכַל מַלְכוֹתְא the royal palace v. 26.— 2) reign, dominion מַלְכוֹת דְּרְיִנֵישׁ the reign of Darius Ezr.4,24; Dan. 6,1; of the dominion of God Dan.3,33.

קלבות (from קב'ב) f. kingdom, kinghood, royal dignity 1Chr.29, 25; Est.4,14; as adj. בּקר מַלְכוֹת royal crown Est.1,11; אַכְרוֹת מַלְכוֹת וֹיִנוֹן royal command v. 19; with omission of the noun modified: הַּלְכוֹת מִלְכוֹת מִלְכוֹת מִלְכוֹת מִלְכוֹת מַלְכוֹת מֹלְכוֹת מֹלְכוֹת מֹלְכוֹת בּילְכוֹת מֹלְכוֹת בּילְכוֹת and Esther put on her royal apparel 5,1 (Stb.: and Esther attired herself in royal fashion, taking מַלְכוֹת as adv.).—2) kingdom, realm, state 2Chr.11, 17; pl. מַלְכוֹת Dan.8,22.

קלבּיאָל pr. n. m. Gen.46,17; gent. מַלְבּיאָל יאַלִי Num.26,45.

a. מַלְכּיָה pr. n. m. of different persons Jer.38,6; Ezr.10,25; נור.6,25.

קיבי־בְּוֶרָ pr. n. m. Melchizedek, king of Salem (Jerusalem) Gen. '4,18.

מַלְבִּירָם pr. n. m. 1Chr.3,18.

מַלְבִּישׁׁןּעֵּ pr. n. son of Saul 1S. 14.49.

קלְבָּם pr. n. m. 1) a person mentioned in 1Chr.8,9.— 2) an idol of the Ammonites (= אָלָבָם a. בּילָבָּם)

Jer.49,3.

קולְבּוֹם pr. n. an idol of the Ammonites (= קוֹלְבָּם a. מַלְבָּם) ווּא.

מֶלֶבֶת (בַּיְלְבָּה f. queen מְלֶבֶת בְּי בּיִבְּים the queen of heaven (Phenician godhead, prob. Astarte, i. e. the planet Venus) Jer. 7,18.

מֵלֶבֶת , with art. מֹלֶבֶת pr. n. f. 1Chr.7,18.

לְבַל l. to speak, to talk (mostly poet.; Kal not used).

Pi. מָלֵל (fut. מְלֵלְל) to speak, to say מְלֵל אָלָה how long wilt thou speak these things? Jb. 8,2; 39,3; מָי מָלֵל ייי היניָקה בְנִים מְלֵל ייי היניָקה בְנִים who would have said ..., Sarah shall give children suck? Gen.21,7.

Po. מוֹלֵל fig. to give a sign קוֹרֶץ בְּעִינְיו מוֹלֵל he winketh with his eyes, he speaketh (i. e. giveth a sign) with his feet Pr.6,13.

II. (בּוֹלֵל to circumcise, in Kal only imp. אל Jos.5,2.

אניבולו (יוַפְלוּ, pl. יְבִּיל (fut. יִבְּיל , pl. יְבִּיל (fut. אַבְּי, pl. יְבִּיל (i יִבְּיל , pl. יִבְּיל (i יִבְּיל קּצִירוֹ (i יִבְּיל קּצִירוֹ לְבִיל קּצִירוֹ לְבִיל הַבְּיל יְבִּיל קּצִירוֹ לְבִיל shanch shall he cut off Jb.18,16; he cut down like grass Ps.37,2.—2) to be circumcised, to circumcise וּנְבֵילְהָב אָר בְּיבִיל עְרַבְּת אָר בְּיבִיל עְרַבְּת אָר בִּיבִיל עִרְבְּתְבָּם אָל and ye shall circumcise the flesh of your forskin Gen.17,11 (בּבְּילוֹנָת בַּבְּילוֹנָת בַּבְּילוֹנִית בּיבִיל יִבְּילוֹנָת בּבְּילוֹנָת בּיבְיל יִבְּילוֹנְתַיּבְיל וּבְּילוֹנִים בּיבּיל בּיבְיל בְּיבְיל בּיבְיל בּיבְיל בְּיבְיל בְּיבְיל בְּיבְיל בִּיבְיל בְּיבְיל בְּיבְיל בּיבְיל בְּיבְיל בְּיבְיל בְּיבְיל בְּיבְיל בְּיבְיל בְּיבְיל בְּיבְיל בְּיל בְּיבְיל בְּיבְיל בְּיבְיל בְיבְיל בְּיבְיל בְּיבְיל בְּיבְיל בְּיבְיל בְּיבְיל בְּיבְיל בְּיבְיל בְּיבְיל בְיבִיל בְּיבְיל בְיבְיל בְּיבְיל בְּיבְיל בְּיבְיל בְּיבְיל בְּיבְיל בְּיבְיל בְיבִיל בְּיבְיל בְּיבְיל בּיבְיל בּיבְיל בּיבְיל בּיבְיל בּיבְיל בּיבְיל בְּיבְיל בְּיבְיל בְּיבְיל בְּיבְיל בְּיבְיל בְיבִיל בְּיבְיל בְּיל בְיבִיל בְּיבְיל בְּיבְיל בְיבִיל בְּיבְיל בְּיבְיל בּיבְיל בְּיל בְּיבְיל בְּיל בְיבְיל בְּיל בְּיבְיל בְּיל בְּיל בְּיבְיל בּיבְיל בּיבְיל בּיבְיל בְּיל בּיל בּיבְיל בּיבְיל בְּיל בְּיל בְּיל בְּיל בְּיל בְּיבְיל בְּיל בְּיל בְיבְיל בְּיל בְיבְיל בְיל בְיבְיל בְּיל בְיבְיל בְּיל בּיבְיל בּיל בּיבְיל בּיבְיל בּיבּיל בּיבּיל בּיבּיל בּיבּיל בּיבייל בּיבייל בּיבייל בּיבייל בּיבייל בּיבייל בּיבייר בּיבייל בּיבייר בּיבי

Pu. מוֹלֵל (fut. יְמוֹלֵל) to be cut off or down Ps.90,6.

Hithp. יְדֶרהְּ חָצְּיו בְּמוֹ יִתְמֹלֶלוּ to the cut יְדֶרהְ חַצְּיו בְּמוֹ יִתְמֹלֶלוּ when

he bendeth his bow to shoot his arrows, let them (the wicked) be as cut in pieces Ps.58,8.

Ch. only Pa. מַלֵּל Ch. only Pa. מַלֵּל to speak, to say Dan.7,8 etc.; מַלֵּל to speak with, to say to Dan.6,22.

ימלב י pr. n. m. Neh.12,36.

instrument for guiding oxen while ploughing) מַלְמֵּר בּנְבָּרָן an ox-goad Jud.3,31.

 $\mathring{p}_{\underline{\beta}} \stackrel{\text{def}}{=} (\ddot{p}_{\underline{\beta}})$ to be smooth (*Kal* not used).

Niph. לְּבְילֵץ to be smooth, pleasant are thy words to my palate! Ps.119,103.

m. overseer (others: chief butler) at the Babylonian court Dan.1,11 a. 16.

קֹלֵילֶ (= Ch. לְבִילִי to pluck) to break off, to nip off (the head of an animal, Lev.1,15; 5.8.

יים (from לְבְלֵי) m. the latter or vernal vain (which falls in Palastine in the month of Nisan before the harvest) Deut.11,14; Jo. 2,23; often coupled with הַרָּה the

early or autumnal rain Deut.11, 14; Jer.5,24; poet. of eloquent speech Jb.29,23.

ינים (from קּבְּקְהָים) m. du. tongs, snuffers Is.6,6; sf. בְּלְקְהָים Num. 4,9.

קּיְלְתְּחְה (from לתח) f. wardrobe, dress-chamber 2K.10,22.

שלוזי pr. n. m. 1Chr.25,4.

קלתְּעָה) f. prop. biter, grinder, hence: tooth; only pl. c. היקועות Ps 58,7; also with letters transposed מָלְתָּעָה (see מַלְתָּעָה

נְּרָת (from וּנּוּ I.; pl. מְּמְּנְרָת בּּיִבְּים) f. store-house, garner Jo.1,17.

(from מְבֵּר) m. measure, extent; only pl. sf. מְבֵּר its measures Jb.38,5.

קְבְּיבְיּ pr. n. one of the seven courtiers of Xerxes Est.I,14; v. 16 Ktib בְּיבְיּם .

תוֹמים (from תּוֹם) m. death (others also: dead body, corpse); only pl. c. יות בי thou shalt die the deaths of them that are slain Ez.28,8 (Fuerst: and thou liest dead there like the corpse of one slain); יתוֹמִי חַיִּל they shall die deaths through diseases Jer.16,4.— באניתים באנים the slain.

a bastard Deut.23,3.— 2) an alien בְּמִינֶר בְּאַיִּדְּוֹר and aliens shall dwell in Ashdod Zoh.9,6. קַבְּר (from בְּבָבֶּר; c. בְּבָבָר, sf. עַר תם שנַת מָמַבָּרוֹ m.1) sale עַר תם שנַת מָמַבָּרוֹ till the end of the year of his sale Lev.25,29; מָבֶר מְבָבֶר the money (i. e. price) of his sale v. 50; pl. מְמְכַּרִים that which comes of a sale לָבַר מָמִבָּרָיו עַל־הָאָבוֹת besides that which cometh of the sale of his patrimony Deut. 18,8.-2) something for sale, thing sold, ware וָכִי תָמִבָּרוֹ מְמִבָּר and if ye sell anything Lev.25,14; הַמּוֹבֵר the seller shall אָל־הַמִּמְבָּר לאׁ וָשׁוּב not return to that which is sold Ez.7,13; וּמֹלָרֵי כַל־מִמְבָּר and sellers of all kind of ware Neh.13,20.

לא וְמְרָרוֹ מִינְהֶרוֹ עָבֶר f. sale קבּר מְיִבְבֶּר מְיִבְבָּר לֹא iney shall not be sold as the sale of a bondman (i. e. they shall not be sold as bondmen) Lev. 25, 42.

קַלְבָּה (from מְלֵבֶּה, c. מְלָבֶּה, sf. ימָלֶבֶּה, f. ווֹא kingdom, reign 1K.2,46; in the genitive case as adj.: עִיר אַנְיר זְּיִר מִמְלְבָה the royal city Jos.10.2; הַמְלְבָה royal seat, בית מַמְלָבָה royal seat, throne Deut.17, 18; ישִׁרְבָּה royal children 2K.11,1.— 2) kingdom, realm מַמְלֶבֶה the kingdom of Israel 1S.24,29; בּיִר מַמְלֶבֶה a kingdom of priests Ex. 19,6.

ים (from מְלֵכוּת) f. kingdom, only c. מַמְלְכוּת Jos.13,12; 1S.15, 28, Jez.26,1. . מן eee מְמָּר , מָמָנִי , מָמָנִי

קֹבְיְבְיּ (from קְבְיִבְיּ to mix) m. 1) mixed wine, spiced wine Pr.23, 30.— 2) drink-offering, libation Is.65,11 (= קְבָּיָבֶּ).

קבר (from מָבֶרָ) m. bitterness, sorrow Pr.17,25.

אלוני מות pr. n. Mamre, an Amorite
who made a league with Abraham Gen.14,13; אלוני מַמְרֵא the
oaks of Mamre 13,18 or simply
אַרָרְאַרָּ Mamre 23,17, the name of
a grove of oaks near Hebron.

רֹר (from מָבְרֹר) m. hitterness, sorrow; only pl. מַבְּרֹרִים Jb.9,18.

תְּשְׁח (from מְשִׁח m. anointing קֹבְיּלְשׁׁח the anointed cherub that covereth Ez. 28, 14 (Vulgate: extended and protecting cherub, taking here מַבְּיִם in the sense of מַבְּיִם).

rule Dan.11,3; pl. מָמָשָׁלִים eoncretly: princes, lords, rulers 1Chr. 26,6.

קריש (from ; c. קריש און, c. אָרָישׁרָת f. 1) dominion, rule, reign Mic.4,8; of the sun: ריפופ Mic.4,8; of the sun: לְּמָלִשְׁרֶת for the rule of the day Gen. 1,16; אָרֶץ מֶּלְשִׁלְתוֹּ the land of his dominion 1K.9,19; pl. sf. אַרָישְׁרָתוּ his dominion Ps.114,2.— 2) concretely: princes, chief officers (accompanying the king on his expeditions) 2Chr.32,9; pl. אַרְשָּׁרְתוֹ rulers (of the moon and stars)

Ps 136.9.— 3) dominion, kingdom 2K 20,13

ishment of the Israelites in the desert) Ex.16,15 a. Num.11,7; sf. TID Neh. 9,20. (The manna is probably the sweet resin, which in Arabia and other oriental regions exudes in the hot summer months, before sunrise, from the leaves of certain trees.)

who? what? Dan 3,15; without interrogation Ezr.5,4.— 2) pron. indefinite: בורדי every one who, whoseever Dan 3,6.

I. (from מְנְהֵּר ; sf. מְנְהַ) m. part,
portion לְשׁוֹן בְּלְבֶיךְ מֵאוֹיְבִים מִנְהוֹּ that the tongue of thy dogs may
have its portion from the enemies Ps.68,24.

II. (= Syr. מָנִים) hair) m. string; pl. מָנִים, also מָנִי strings, stringed instrument Ps.150,4; 45,9.

מָנֵי , מָנִי combined with

other words ", bsfors gutturals בוני a. מְנָי a. מְנָי ; קר; קוני a. מְנָנִי ; קברו , מפור , מפור , מפור , poet. ; , מָהָן , מָגָהָם . poet. מָהָם , מָבָּן , מָבֶּם ומה (מה בה prep. which expresses: 1) taking of a part out of a (partitive preposition), hence: of, some of וַתַּקַּח בָּבָּרָיוֹ and she took of the fruit thereof Gen.3,6; מָנְלֵגְי הַנִּיר of the elder of the city R. 4, 2; פל מן הַעָם and there fell some of the people עָצָאוּ מָן־הָעָם ; 2S. 11, 17 there went out some of the people let ושַׁקני מִנְשִׁיקוֹת פִיהוּ וּEx.16,27; him kiss me with some of the kisses of his mouth Cant. 1, 2; sometimes denoting possession: שלים מְמֶנִי וּמֵהֶם whose word shall stand, of me or of them (i.e. mine or theirs)? Jer.45,28.-- 2) removal from a place or thing, hence: out of, from נַהַּצָא בָּון־הַפָּקוֹם and she went forth out of the place R.1,7; סורו מנייבור get you out of the way Is.30,11; מָיָם עַר־יָם from sea to ssa Ps 72,8; מָפְרָ וָרָלָאָה from thse and farther (beyond thee) 1S.20.22; often prefixed to adverbs of place and prepositions, as: מַצִּין from there, thence; מָצִין from where? whence? מַנָּה, הַשָּׁהָ from here, hence; מַבְּיַב from about, round about;מְלַמַשְנָּה from above;מְלָמַשְנָלָה לַנָּנְיֵד , מִמּוּל , מִלְפַנִי ;from below from before; מַאַחַרָי from after. from amid, from within; מַעַל ;from with מֵעָם from

above; אַלַבּין from beneath; טְבַּין from between; frequently after verbs implying cessation, apprehension, deprivation, etc.: ハラツ to cease from war Pr.20,3; he was afraid to look וַרֵא מֵהַבְּים Ex.3,6; שָׁעוּ מְנִּי look away from me Is.22,4; מַה־מָנִי וַהַלֹּה what will go away from me? Jb.16,6; hence ip often gives an inf. a negative meaning: that not נְשָׁבַעְהָוּ ו בּקְצוֹף עֲלַיִרְ וּמִנְעַר־בַּךְ l have sworn not to be wroth with thee, nor rebuke thee Is.54,9; in this sense a noun often occurs instead of the inf.: וַיִּמְאָסָךּ מְמֶּלֵךְ he hath rejected thee, that thou shalt not he king 1S. 15, 23 (= מָמָלֹדְ or is deprived מוּפַר מִנְיר ;(מָהְיוֹת מֵלֶהְ is deprived of being a city Is.17,1 (= מָהִיוֹת עיר); once in a negative sense with a finite verb: מְן־יִקוֹמוֹן that they rise not again Deut.33,11; שלמוב Jb.11,15 without a blemish.— 2) in relation to time it expresses: a) the initial point from which a thing takes place: from, since קון הַעָת הַהִּיא from that time forth Neh.13,21; בְּוֹרַאַוֹ from that time forth, since then Jer.44,18; מַעַלַּה from now, henceforth; מָנְעוֹרֵי from my childhood 1S.12,2; אָבֶּי וְשָׁלָּבְיּ from my mother's womb, i. e. from my birth Jud.16,17; מַנְטָיוֹי since his days, i. e. since the beginning of his life 1K.I.6: בַּשְׁנַבת from the beginning of the year of jubilee Lev.27,17, opposite

of אַחַר הַיּוֹבֶל v. 18. b) the point at which anything takes place or from which it is continued. on the following day Gen. 19,34; מֵעוֹלֶם from of old, i. e. a long time ago ls.42,14. c) closing point of time whence a thing sets out: after מַהָקיץ as a dream after one awaketh Ps.73, 20; מְיוֹמָיִם after two days Hos. 6,2; מַקַּיץ after (at) the end of Gen.41,1; מְיַמִים after some days, i. e. in process of time Jud.11,4; מַלָּמִים רַבִּים after many days Jos. 23,1; מְשָׁלשׁ חֲדָשִׁים after three months Gen. 38, 24; מַרֹב יַמִים after many days ls. 24, 22. — 3) 🎁 also expresses cause or ground, hence: because of, for because the Lord מַאַהַבַּת יַיִי אָּתְכֶּם loveth you Deut.7,8; מַחַמַם בָּנֵי for the violence against והוֹנְה the children of Judah Is. 4, 19; -be מָבָּלִי וָכֹלֶת... וּמִשְּׂנָאַתוֹ אוֹתַם be cause of his inability ... and hecause of his hatred Deut.9.28: because l knew ls.48,4.— 4) 🎁 is used to mark the comparative and superlative degrees of adjectives: מוֹב מְבַּלָק better than Balak Jud.11,25; מַתוֹק מִדְבַשׁ sweeter than honey 14,18; Dan wiser than Daniel Ez.28,3; taller than any of נַבהַ מְכַלּ-הַעַם the people 1S.9,2; also with a verb implying quality יוָדַל מָמֵנוּ he shall be greater than he Gen. לאָבוֹתָם they did הָשָׁחִיתוּ מֵאַבוֹתָם they worse than their fathers Jud.2,

19; יְרָבֶּה מְמְּךְ בַּיְּרֶךְ the journey is too long for thee Deut.14,24.—
5) in emphatic language וְטִ הֹי הַיִּרְ , יְמִין , יְמִין (יְמִין , יְמִין בַּיִּים cince the day Jer.7,25; from the small to the great 2K.23,2; יְמִרְחוֹק from afar Jb.39,29.

מָנָה , (מְנָהוֹין) prep. from Dan.2,5; Ezr.4, 21; on account of, because Dan. 3,22; 5,19; בַּעַבו according to the order Ezr.6,14; 7,23; בָּוְרַקִשׁׁם of a truth, i. e. truly Dan.2,47; סוְביצִים of certainty, i. e. certainly v. 8; בָּוְרָת from the side of one Ezr.4,12; בְּרָבְּים from before Dan.2,18; מְן־אֵבוּין from that time Ezr. 5, 16; בְּוֹרֵי from the time which Dan. 3,22; also used to mark the degrees of comparison: in בָּחַכִּמָה דִּי־אִיתַי בִּי מָן־בָּל־חַנַיַּא wisdom that I have more than any living Dan.2,30; in a partitive sense: portion, part מָנָהֵוֹן דִּי פַּרְוֻל a part of them was iron and a part of them clay Dan.2,33.

מְנָא Ch. see מְנָא.

יִּלְנָת see מִנָאוֹת.

נְנֵנְה (from נְנֵנְ f. song, satire Lam 3.63.

לְנְדָּה Ch. f. tribute (≡Ch. הְנָדָה).

עַבְּעָ (= Heb. עַבְּטַ, from יַבְּנַ יִּנְ 1) knowledge Dan.2,21.— 2) understanding Dan.4,31. מנְה, (akin to מֵנְה, fut. מִנְּה, pt. מִנְּה, imp. מְנְה, inf. מְנָה, (מְנִה מִנְּה, נִמִּנְה, מִנְּה, to divide, to separate, hence: 1) to appoint, to allot to (with מִנְּה, מְנָהְנָה מְנְהָרֶב בְּהָרֶב מְנִהְנִי אֶּרְכֶּם בַּהְרָב מְנִהְנִי אֶּרְכֶם בַּהְרָב מַנְהְנִי אָרְכֶם בַּהְרָב מַנְהְנִי אָרְכֶם בַּהְרָב מַנְהְנִי אָרְכֶם בַּבְּרָב מַנְהְנָה מִנְּה מְנְּה מִנְּה מְנְּה מִנְּה מִנְּה מִנְּה מִנְּה מְנְה מִנְּה מְנְּה מְּנְה מְנְּה מְנְּה מְנְּה מִנְּה מְנִיה מִנְּה מְנְּה מְנְּה מִּנְיה מְנְיה מְּנְיה מִּנְיה מְנְיה מְּנְה מְנְּה מְנְּה מְנְה מְּבְּיְה מְנְּה מְנְיה מִנְּה מְנְּה מִנְּתְּיה מִנְיה מִנְיה מִנְיה מִינְיה מִינְיה מִינְיה מִינְיה מִינְיה מִינְיה מִינְיה מִּים מִּיּבְּיה מִינְיה מִינְיה מִינְיה מִּיּבְּיה מִינְיה מִינְיה מִּיּבְּיה מִינְיה מִינְיה מִינְיה מִּינְיה מִינְיה מִינְיה מִינְיה מִינְיה מִינְיה מִינְיה מִינְיה מִינְיה מִּינְיה מִינְיה מִינְיה מְיּבְּיה מְיּיה מִינְיה מְיּיה מְיּיה מְיּיה מְיּיה מְיּיה מְיּיה מְיּיה מְיּבְּיה מְיּיה מְיּבְּיה מְיּיה מְיּבְּיה מְיּיה מִינְיה מְיּיה מִינְיה מְיּיה מִינְיה מִינְיה מִּיּיה מְיּיה מְיּיה מְיּיה מְיּבְּיה מְיּיה מְּיּבְּיה מְיּבְּיה מְיּיה מְיּיה מְיּיה מְיּבְּיה מְיּיה מְיּבְּיה מְיּיה מְּיה מְיּיה מְיּיה מְּיּיה מְיּיה מְיּיה מְיּיה מְיּיה מְיּיה מְּי

Niph. נְמְנָה (fut. מְלֶהְ ; inf. הַּמְנוֹת) to be numbered, reckoned Gen.13, 16; Is.53,12.

Pi. חַבָּה (fut חַבָּר; ap. וְיֵבּיִּנְ: imp. 1) to appoint, to ordain, to allot (with ל) Jb.7,3; Dan.1,5 a.11; אָבָרָה סַן יִנְּצְרָה ordain that kindness and truth may guard him Ps.61,8.— 2) to prepare Jon. 2.1.

Pu. מְנָה (pt. מְמְנֵה) to be appointed, to be set over (with עַל) 1Chr.9.29.

Pa. בְּנִי to appoint, to set over (with שֵׁל Ezr.7,25; Dan.2,49.

קְנָה (from מְנָה ; כּ. מְנָה ; קּוֹר קְנָה f. part, portion, present Ex.29,26; especially of food 1S.1,5; מְנָה to send portions (from a feast) Neh.8,10; Est.9,19; fig. מְנַה the portion of thy measure (i. e. the lot apportioned to thee) Jer.13,25.

מָנָים (from מָנִים; pl. מֻנָּים) m. maneh,

a weight of 60 sacred shekels Ez.45,12 or 100 common shekels IK.10,17 a. 2Chr.9,16.

לְּנֶה (from מְנֶה) m. unit of number: time; only pl. עַשְּׁרֶת מֹנִים ten times Gen.31,7 a. 41.

ing (of a chariot) 2K 9,20; in modern Hehrew מְנְהָנְ (pl. מְנָהָנְ fig. conduct, custom, usage.

to shine; only pl. קוֹרְרֹת (acc. Fuerst from לְבָּרָר) f. prop. light-hole, hence: cleft, hole, recess, den Jud.6,2.

קנוֹד (from קנוֹד; c. קנוֹד) m. a nodding, shaking קנוֹר רֹאשׁ בַּיְאָמִים; a shaking of the head (i. e. an object of derision) among the people Ps.44,15.

תְּלֵים (from תֵּים) m. 1) rest, repose תֵּיוֹם (from תֵּים) m. 1) rest, repose תֵּיוֹם (לְינִים לְּנִים לַּנִים לַּנִים לַּנִים לַנִים לַנְים לְּנִים לְּים לִּים לִּים לִּים לְּים לִּים לִים לִּים לִּים לִּים לִּים לִים לִּים לִים לִים לִּים לִים לִּים לִּים לִּים לִּים לִים לִּים לִּים לִים לִּים לִים לִּים לְּים לִּים לִּים לִּים לְּים לִּים לִּים לְּים לִּים לְּים לְּים בְּים לְּים בְּים בְּים

קנוחת .pl. מְנוּחָתִי (ef. מְנוּחָתּר ; pl. מְנִּחְתּר (f. 1) rest, repose 1K 8,56: hence: means of giving repose 2S.14,7—
2) quiet, stillness, peace אִישׁ a peaceful man 1Chr.22,9; מְנִחְתֹּר still waters Ps.23,2—
3) resting-place, refuge מְנִוּחִוֹת quiet resting-places Is 32,

18; מְנוּחְה master of quarters for rest, quartermaster Jer.51,59 (Eng. Bible: a quiet prince).

(acc. older Jewish interpreters בְּנִוֹן (acc. older Jewish interpreters בּין , from נגּוֹן m. offspring, child מַפַּגַּק מְנִעֵּר עַבְדּוֹ וְאַחַרְיתוֹ יִהְיָה מְנוֹן if any one delicately bringeth up his servant from childhood, he will at length become as his child Pr.29,21 (Vulgate: he will be refractory; acc. Stb. מַבְנוֹן is from מְנָה 'present' with sf. וֹן and signifies: beggar, parasite).

קְּנֶּלְתְּ (c. תְּנְעָםְי f. flight Is.52,12; בּיְנֶתְרַתְּהָ as fleeing from the sword Lev. 26,36.

קניך (from נוּר II.; c. מְנוֹרְ m. prop. plough-share, hence: beam מְנוֹר a weaver's beam 18.17,7.

יָמְנֹרֶה , מְנֹרֶה (from יְמָנֹרֶה, מְנַרְרְה pl. מְנֹרִית f. candlestick Ex.35,14. (comp. מְנָדְרָ m. one crowned, a prince; only pl. sf. מְנְרַיִּר thy crowned ones Nah.3,17.

in Ar. to give, to bestow, whence the next word.

יִלְנְחָתי (c. עֹנְחָתִי, sf. מְנְחָתִי; pl. מִנְחַתֹּי,

c. תֹּבְּחָתׁ f. 1) present, gift Gen. 33,10.— 2) offering to God, sacrifice Gen.4,3; Is.1,3; applied especially to bread and drink offerings Lev.2,1; 6,7, different from בְּבָּעִר Ps.40,7; בַּבְּעִר בַּבְּעִר בַּבְּעַר נוֹ. e. morning and evening) offering Neh.10,34; בֹּבִי the evening sacrifice Dan.9,21; Ezr. 9,4.— 3) tribute 2K.17.4.

בּתְהָה Ch. f. present, offering Dan. 2,46; Ezr.7,17.

קבחם pr. n. king of Israel 2K.15,17.

קבְּרְחֹת 1) pr. n. m. Gen.36,23.— 2) a place in Benjamin 1Chr.8,6 = חַצִּי חִינִי , which see.

f. destiny, fate (designation of a Babylonian deity, prob. Venus, which the Babylonians considered the goddess of fortune) Is. 65,11.

pr. n. a province of Armenia Jer.51,27.

קנִי (2) און מון see מְנָים (1. — 2) מְנָי a. מְנָים poet. for מְנָי from Jud.5,14; Is.30,11.

י מָנָת see מִנָיות.

בְּנָה see מֵנִים.

בון see מנים II.

מנֶה see מֹנִים.

ל מִנְמִין see מִנְיַמִין 1.

רבנין Ch. (from מְנֵין; c. מְנָין m. number Ezr.6,17.

קבית pr. n. an Ammonite city Jud.

11,33, whence wheat was brought to Tyre Ez.27,17.

מְנְלֶּה (from מְנְלֶּה sf. מְנְלֶּה) acc. Stb. upper extremity, top (of a tree) לאּנִק מְנְלָם their top sinketh not to the earth (because of the abundance of fruit) Jb. 15,29.

(akin to מְנִים) to divide, to separate, whence מָנִים, מְנִיםְה.

(קוַנַע (fut. מְנַעַ ; pt. מִנַּעַ; imp. מְנַעַן; 1) to withhold, to hold back, to refrain (usually with 🎁 of the person or thing) לא־אָמְנַע מְבֶּם I will not withhold a word רֻבְּר from you Jer.42,4; וְיִמְנַעֶנַה בָּתוֹךְ מוֹם and he will hold it back within his palate Jb.20,13; מֶנְעֵי refrain thy voice from weeping Jer.31,15; of the flow of a river: to restrain, to bar ו נאַמָּגע נַהַרֹהֵיק I restrained its rivers Ez.31,15.— 2) to withdraw, to prevent (with אֲשֵׁר מְנַעַנִי (מָן מהבע אתף who hath withdrawn me from injuring thee 18.25,34; שלבו מְנַעַ חַרָבוֹ מְנָם who withdraweth his sword from blood Jer.48,10,-3) to keep back, to refuse ארשת the request of his שַּׁבָּנִיוֹ בַּל־מְנַעִּהַ lips thou hast not refused Ps. 21,3; מָנְעוּ הַמוֹב מְבֶּם they have kept back (refused) what is good from you Jer.5,25; לא יִמנַענִי מְבֶּרָ he will not keep me back from thee (i. e. not refuse to give me

to thee) 2S.13,13; seldom with יְלְמִנְעְ מוֹב לַהֹּלְכִים he will not refuse any good to those that walk with integrity.

קנעל (from נְצֵל) m. holt, har, lock Neh.3,3; שַּבְעוּל the handles of the lock Cant.5,5.

א מִנְעָל m. bolt, bar (= מַנְעָוּל; others: shoe) Deut. 33,25.

קּנְעַם (from נְעַם) m. only pl. מַנְעָם delicacies, dainties Ps.141,4.

קובעונים (from נְּוֹע pl. m. sistrum, rattle (musical instrument) 2S.6,5.

קּבַקּית (from בְּקָה; only pl. מְבַקּית, sf. יְחָבַקּיתְיוֹין f. bowl for libation, sprinkling-vessel Ex.25,29; Jer. 52,19.

 $\ddot{\iota}$ בּל (ביל מי בּלָל ת $\dot{\iota}$ see מָינָל ווי שׁנָלַת ווי אויים אויים פּגַל ווי פֿגָל פֿע ווי פֿגָל ווי אויים פּגַל ווי פֿגַל ווי פֿגל ווי

קבּישָׁה pr. n. 1) son of Joseph, adopted by Jacob Gen.48,5; also name of the tribe descended from him Num.2,20, whose territory was partly beyond and partly

on this side the Jordan Jos. 17,5; patr. אָנַיִּשְׁי Deut.4,43.— 2) a king of Judah, son of Hezekiah, and notorious for his idolatry 2K.21,1.— 3) name of several other persons Jud.18,30; Ezr.10,30 a. 33.

לְנְאוֹת (מְנְאוֹת , מְנְיוֹת , מְנְיוֹת , מְנְיוֹת , מְנְיוֹת , מְנְיוֹת , מְנְיוֹת , part, portion 2Chr.31,4; Neh.12,47; הדוֹרָה the portions according to the law v. 44; fig. מְנָת מֹנְת בֹּתוֹנְת נִים the portion (prey) of foxes Ps.63,11; בּוֹתְת בֹוֹיִם the portion of their cup (i. e. the lot assigned to them) Ps.11,6.

בּיְם (from בּיְםְים) m. one pining, one afflicted בְּיִם מִרֵעְהוּ הַיְם to him who is afflicted kindness is due from his friend Jb.6,14.

DO (from DOD; ; pl. מַפּיס m. tribute, tax Est.10,1; usually: a tributary, bond-servant בְּיַבְּי לְכֵּס to hecome tributary Lam.1,1; שְׁבִי a servant unto tribute Gen.49,15; מַפּי service-masters, task-masters Ex.1,11.

circle, company (the divan of the orientals) בְּבְּלֶבְּ לְּבָּלְ the king in his circle Cant.1,12 (Eng. Bible: at his table).— ?) pl. environs סְבָּבִי יְרוֹשְׁלֵב the environs of Jerusalem 2K.23,5; hence as adv.: round about 1K.6,29.

מְּסָבּוֹת מְתְהַבּּוּלְנִיוּ (בְּיִסְבָּרָה 2; only pl. מְסַבּוּת מְתְהַבּּוּלְנִיוּ it is turned round about by his guidance Jb.37.12.

אָבֶּהְ (from בְּבָּהְ m. 1) locksmith 2K.24,14; Jer.24,1 (in both passages in a collective sense: locksmiths).— 2) prison (prop. enclosing) Is.24,22; Ps.142,8.

תְּבֶּבְיָהְ (from בְּסְיָּבְיּק sf. וֹחְזְבְּיְהְיּ pl. הֹיִזְבְיִהְיִי f. stronghold, fortress 28.22,46; Mic.7,17.— 2) margin, border, ledge (around a table) Ex.22,25.— 3) enclosed panel 1K. 7,28-31.

קפר (from לְפַלָּי) m. foundation, ground 1K.7,9.

יתְּבְּרְ (from בְּבְיּרְ m. row of columns, colonnade, portico Jud.3,23. מְבָּרָה (akin to בַּבְּר) to melt, to flow (Kal not used).

f. 1) trial, temptation, testing Deut.6,16; 7,19; Ps.95,8.— 2) trial, suffering Jh.9,23.— 3) pr. n. a place in the desert Ex.17,7.

 fying: according to the number, i. e. according as).

קֹנְה (from מְנְהָ) m. covering, veil Ex.34,33.

קְּמוּכְה (for מְשׁוּכְה from מְשׁוּכְה f. thorn-hedge Mic.7,4.

תְּבָּת (from תְּבָּי to remove) m. prop. a removing, hence: relieving הְּבָּיִת הַבַּיִת הַבָּית מִשְּׁי and ye shall keep over the house a relieving watch 2K.11,6 (Eng. Bible, with Kimchi: keep the watch of the house, that it be not broken down, reading תַּבְּיִם).

rade, traffic 1K.10,15. מַּסְתַּר (מָסְתַר c. מָסְתַר m.

קֹבֶּי (akin to בְּבְּי, inf. קֹבְיי) to mix, to mingle Ps.102,10; particularly of the mixing of wine with spices Is.5,22: Pr.9,2; fig. of Egypt: יְיִ מְבָּי רוֹת עִוֹעִים the Lord had mixed in the midst of her a spirit of perverseness Is.19,14.

קְּבֶּהְ m. mixture, mixed wine Ps. 75,9.

 $\square$ ג מַמַבְּת I. (from בְּסַןּ I; c. מַמַבְּת I; c. מַמַבּת I; f. I) melting, fusion of

metals אָלְהֵי מַמְבָּה a molten calf Ex.32,4; אַלְהֵי מַמְבָּה molten gods 34,17; also alone: a molten image Deut.9,12.— 2) pouring out, hence ace. Ges.: covenant, league (made with libations) אַלְהָי מַמְבָה וְלֹא and that make a league, but not of my spirit Is.30,1 (Eng. Bible: and that cover with a covering, etc.).

וו. (from בְּחַבְּה הַנְּסוּבְה חַנְּסוּבְה II.) f. covering, vail אים בְּחַבְּה הַנְּסוּבְה the vail that is spread Is. 25, 7; בְּחַבְּה בְּנְסוּבְה the covering is too narrow to wrap himself in 28,20.

בְּלֹר (from בְּלֵבְה) f. covering בְּלֹר קּבָּהְ יָּקְרָה יְּקְרָּהֶּן every precious stone was thy covering Ez.28,13.

ifrom בְּלֶבְן II.) m. poor, needy Ec.9,16.

רובורות (from בְּבְּנוּתוֹ f. poverty, neediness Deut.€,9.

תְּלְבְנוֹת (from בְּבַּעְ I.; only pl. הְיִּבְנְוֹתְ עָּרְיִנְיִתְ (from בְּבַּעְ I.; only pp. הְיִבְּעָרְיִתְ עִּי בְּעָרְיִנְיתְ up הַּיִּבְעָרִיתְ cities for storing provisions Ex.1,11 (Eng. Bible: treasure cities).— 2) store - house, magazine 2Chr.32,28.

ווֹנְסַבְּת (from קּבְּוּ II.) f. the warp of a web Jud.16,14.

קָּסְכְּיֹח (from בְּסְכִּילוּ: c. תְּסְכִּילוּ ; pl. מְסְכִּילוּ (קִּסְלּוֹת f. 1) road, way, highway 18.6,12; Is.40,3; of the paths of the stars Jud.5,20; fig. of the way of life Pr.16,17.— 2) staircase, stairs, (= בַּקְיִם) 2Chr.9,11.

לְּלְלְּלְ (from לְלַבֶּׁ) m. road, way, highway Is.35,8.

ת ת ח ה ח הוון (from בְּבֶּר ח. nail; only pl. מְּבְּרִים Jer.10,4 מַפְּמְרִים בּפְּמְרִים הווע בְּבָּרִים הווע הווע בּבְּבְירִם הווע הווע בּבְּבְּרִים הווע הווע בּבְּבְּרִים בּבְּבְּרִים בּבְּבִּרִים בּבְּבִּרִים בּבְּבִּרִים בּבְּבִּרִים בּבְּבִּרִים בּבּבְּבִים בּבְּבִּרִים בּבְּבִּרִים בּבּבִּים בּבּבִּים בּבְבִּיבִים בּבְּבִּירִים בּבְבִּיבִים בּבּבִים בּבְבִּיבִים בּבְּבִּירִים בּבְבִּיבִים בּבְּבִיבְיבִים בּבְבִּיבִים בּבְבִּיבְיבִים בּבְבִּיבִים בּבְבִּיבִים בּבְבִּיבִים בּבְּבִים בּבְּבִים בּבְּבִים בּבְּבִים בּבְּבִים בּבְּבִים בּבְיבִים בּבְּבִים בּבְּבִים בּבְּבִים בּבְיבִים בּבְּבִים בּבְּבִים בּבְּבִים בּבְבִּיבִים בּבְבִּיבִים בּבְּבִים בּבְּבִּבְיבִים בּבְּבִּבְיבִים בּבְּבִיבְיבִים בּבְּבִיבְיבִים בּבְּבִים בּבְּבִיבְים בּבּבּים בּבְּבִיבְיבִים בּבּבּבים בּבְּבִּבְיבְים בּבּבים בּבּבּים בּבּבּים בּבּבים בּבּבים בּבּבים בּבּבים בּבּבּים בּבּבים בּבּבּים בּבּבּים בּבּבּים בּבּבּים בּבּבּים בּבּבּים בּבּבּים בּבּבּים בּבּבּים בּבּיבּים בּבּיבּים בּבּיבּים בּבּים בּבּיבּים בּבּיבּיבּים בּבּיבּיבּים בּבּיבּיבּים בּבּיבּיבּים בּבּיבּיבּים בּבּיבּיבּים בּבּיבּיבּים בּיבּיבּים בּבּיבּים בּבּיבּיבּים בּבּיבּים בּבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּי

DDD (inf. DDD) to melt, to dissolve, to perish DDD DDD as the sick man perisheth (pineth away) Is. 10, 18 (Eng. Bible: as when a standard-bearer fainteth; acc. others = DDD DDDD as eaten by moths).

Hiph. Dan to make faint, to discourage Deut.1,28.

יְמְעָרְ (from בְּיֵבֶםְ m. support, bal-

ustrade 1K.10,12, for which the parallel passage 2Chr.9,11 has מְסְלוֹרְ.

קְּמְלֶּבֶּר (from בְּּבְּלָּדְ: c. בְּּמְלָּבָּר; sf. יוְבְּלָּבְּר) m. mourning, lamentation Gen.50,10; Mic.1,11; Ps.30,12.

אָבְּהָ (from אָפָּר) m. fodder, provender Gen.24,32.

תְּבְּטְּהָ (from מְּבַּטְ f. 1) scurf, scab Lev.13,8.— 2) kerchief, cape; others: cushion; pl. מְלָבָּה Ez. 13,18.

לספר (from בַּבַּבָּיc, מַסְפַּבִּיc; sf. c. מְּסְפַּרָנָם ; pl. c. מְסָפַּרָנָם m.1) number Ex. 16, 16; Num. 1,2; sometimes pleonastically with numerals, as עָשִׂרִים וַאַרַבַּע מָסְפָּר twenty-four in number 28.21.20; שׁרְן מִּסְפַּר without number, innumerable Gen.41,49; contrarily קּבְּבְּר signifies: what can be numbered, countable, i. e. few Is. 10,19; יְמִים מְסַבְּר a few days Num. 9,20; מָתֵי מְּלָפַּר few men Gen.34, 30; Deut.4,27; in Deut.33,6 וַיֹהָי a negative is implied מְתַיּוֹ מִּסְפַּר and it is to be rendered: let not his men be few; אָמָכָּבּן Num.23, 10 acc. some = קמי קַפַר ... 2) telling, narration Jud.7,15 (comp. ገ<u>ደ</u>ው *Pi.*).— 3) pr. n. m. Ezr.2,2 = מְסַבּּרָת Neh.7,7.

מַסְפַּרָת pr. n. m. see מְסְפַּרָת 3.

to give, to commit trespass לְמְּכֶּר־מַעַל בַּיִי to commit trespass against the Lord Num.31,16 (in Rabbinical literature מְבֵּר to deliver, to hand, to give up, to betray; מְלֵרָה tradition; pt. מֹמָר traitor, denunciator)

Niph. בְּחֲבוֹ (fut. מְמָבוֹ) to be delivered, given (of recruits for military service) Num.31,5.

לְכֶּר (from יְסֵר m. admonition, instruction Jb.33,16.

קלֶתְת (בּקּרִית from מְאַסְרֶת (בּקּרִית from מְאַסְרֶת the bond of the covenant Ez.20,37.

רוֹרְכְּי (from תְּבְּי m. hiding-place covert Is.4,6.

קּחָרֶים (from מְּחָהָנִים; pl. מְחָהָנים m. hidden place, hiding-place Is. 45,3; Ps.10,9.

קַּבְרָ (from לְעָבָּר; pl. sf. מֵּעְבָּר; m. work, doing Jb.34,25; also Ch. Dan.4,34.

קבה (from מָעָבָה; c. מַעָבָה) m. density, compactness בְּםַיִּעָבָה הְמִיְעָבִה in the compactness of the earth (i.e. in the compact, clayey soil) 1K.7,46.

קבר (from מַעָבַר; c. מַעָבַר) m. 1) a passing over, passage בּל מַעַבַר passage of the appointed staff ls.30,32.— 2) place of passing, hence: a) a ford place of passing, hence: a) a ford מַעַבר וַבּל the ford Jabbok Gen. 32,23. b) a mountain-pass מַעַבר the pass of Michmash 1S. 13,23.

קּבְרוֹת (בּ יְמַעְבָּר ; pl. מַעְבָּרוֹת and מַעְבָּרוֹת , c. מַעְבָּרוֹת) f. passage, ford, pass Jud.12,5; IS.14.4; Is. 10,29; 16,2.

קּעְגָּל : מִעְגָּל ; עגל (from מֵעְגָּל : c. מַעְגָּל ; pl. c. מַעְגָּל ; sf. מַעְגָּל ; more frequently מַעְגָּל ; m. 1) circle, ring, round camp 1S.26,5.— 2) path, way; fig. מְעָגָּל : the paths of righteousness Ps. 23,3; 17,5; Pr.5,21.

למוֹער (fut. מְעַר ; pt. מוֹער) to waver, to totter, to slip Ps.26,1; ליִבְּער whose feet waver Jb. 12,5.

Pu. עַעַד to be made to waver; only pt. f. מוּעֶדֶת a wavering foot $Pr.25,19 \ (= מּוֹעֶדֶת ; acc. Ges. מוֹעֶדֶת is for מוֹעֶדֶת <math>pt$. of Kal).

Hiph. הַמְעִר (imp. בְּמְעֵר) to cause to waver or slip, with בְּמָבֶוֹם Ps.69,24; בְּתַבְּוֹם Ez.29,7 acc. Fuerst for בָּמָבִוֹם.

יבער pr. n. m. Ezr.10,34.

מְעַדְיָּד, pr. n. m. Neh.12,5 == מִעַדִיָּד, v. 17.

ים (from יְבָיְנִים, conly pl. מְצְרָנִים מָּחְרָנִים מוֹן, c. ים מְצַרְנִים and מִצְרַנִּים m. 1) delicacy, dainty Gen.49,20; Jer. 51,34; Lam. 4,5.— 2) delight, pleasure Pr.29,17; as adv. מַצְרַנִּיּת with delight, cheerfully 18.15,32 with delight, cheerfully 18.15,32. from מַצְרַנְּהָּה (by transposition בּיִבְּהָּה (שְׁבַּרָה band מִצְרַנָּהְה the fetters of the Pleiades Jb. 38, 31 (parallel to מַצְרַנִּה Acc. Kimchi here belongs the adv. מִצְרַנִּהְת 18.15,32, which is to be rendered: in fetters; but see under מִצְרַנִּהְ

עַבר (from עָבר) m. weeding-hook, hoe ls.7,25.

מעה (from מעה; only pl. מַנִים, c. יַםְעִי , sf. קּעִין, מַעָּיהָם *m. 1)* the bowels, intestines 2S.20,10; 2Chr. 21,15; Jon.2,1; in a wider sense: a) the body, the womb מָמָיִנִי אָמָי from the bowels, i. e. the womb, of my mother Is.49,1; •••יצַא בְּוּבָּוֹיִיי to come forth out of the bowels of..., i. e. to be begotten of ...; are there yet הַעוֹד לִי בַנִים בִּמְעֵי any more sons in my womb? R.1,11. b) the belly (externally) Cant.5,14. c) the inmost part of the body, as the seat of the emotions: מַעֵי לְתְּחוּ my bowels, i. e. my inmost parts, boiled Jb. 30, 27; my bowels are troubled הַמַני לוֹ for him Jer. 31,19. d) the heart, as the seat of understanding: thy law is within תוֹרָתָךּ בָּתוֹךְ מִעֲי my heart Ps.40,9.— 2) pl. מֵעוֹת (c. מְעוֹת) fig. of the bosom of the sea: וַצָּאַצַּאַי מֵעֵיך כְּמִעוֹתַיו Ges.: and the offspring of thy bowels like the offspring of its bowles, i. e. numerous as the offspring of the sea (the fishes) Is.48,19 (Eng. Bible acc. ancient interpreters: like the gravel thereof; the Targ. renders בָּמְעוֹתַיוּ 'particles' (פֿרודי), meaning grains of sand).

 pl. sf. מְעִינִיהְ Is.23,11 for מְעִינִיהְ Is.23,11 for מָעִינִיהְ מַּי וּצִיּהְ Is.23,11 for מָעִינִיהְ m. prop. strength, force, hence: fortified place, fortress Jud.6,26; איב מְעִינִי מַעְינִים מַעְינִים מַעְינִים the fortress of the sea 23,4; fig. of God: אַרְבּי מְעִינִים the rock of thy strength Is.17,10; מַעְינִים the God of forces (a Syrian deity) Dan.11,38.

מַעוֹרָ pr. n. see מַעוֹרָ 2.

תָעוֹנוֹ אָנְיוֹן, sf. עוֹן (from לְעוֹנוֹ, sf. מְעוֹנוֹ, sf. מְעוֹנוֹ, sf. מְעוֹנוֹ, sf. א dwelling, habitation Zph.3,7; of the habitations of wild beasts: a lair Jer.9,10; Nah.2,12; of the heavens as the dwelling-place of God: מְמְעוֹן קְרִישְׁקְ מְרִרְּשִׁמְנוֹם from thy holy habitation, from heaven Deut.26,15; fig. of God: refuge Ps. 71,3; 90,1.

TI. pr. n. 1) a male person mentioned in lChr.2,45.— 2) a city in Judah, near Carmel Jos. 15,55; in its vicinity was the desert מִנְבֶּר מְעִינִים 1S.23,24.— 3) אַנְיִים Jud.10,12, pl. מְעִינִים 2Chr. 26,7 (= Ktib מְעִינִים 1Chr.4,41), a tribe in Arabia Petraea, where yet at the present day there exists a town Maan, to the south of the Dead Sea.

קעלן (בְּעֵל m. habitation of heaven; occurs in the pr. n. בַּעַל קעלן (a place in Reuben) Num. 32,38, which is abridged from בַּית בַּעַל מְעוֹן Jos.13,17, abridged again into בִּית מְעוֹן Ter.48,23, and contracted into בְּעוֹן Num.32,3. קענְה , מְעוֹנְה (בְּעוֹנְה I.) f. habitation Jer.21,13; of the habitations of wild beasts: lair, den Cant. 4,8; of the dwelling-place of God Ps.76,3; fig. of God: refuge מְענָה the eternal God is thy refuge Deut.33,27.

קעונים pr. n. 1) male person mentioned in Ezr.2,50 a. Neh.7,52.—
2) see קעון II. 3.

ים עונותי pr. n. m. 1Chr.4,14.

קְעוּף (from אָנוּר: c. מְעוּף) m. darkness, gloom מְעוּף צּיִּקָה darkness of oppression Is.8,22.

קְעוֹר (from עִּרָה II. = עָּרָה) m. nakedness; only pl. sf. מְעוֹרִיהֶם their nakedness Hab.2,15.

יַרְבְּיִר, אֹבְיִיְדְ, אָ מַעַיִּיְר, ה. m. Neh.10,9; 1Chr.24,18.

יוֹתְעם (fut. מְעָם; inf. מִעְם) in Ar. to scrape off, hence: 1) to be polished, sharpened, see מַעָם. — 2) to be lessened, diminished Ps.107, 39; Pr.13,11; hence: to be or become little, few מְבִים מַעַם בַּבִּיח מְשָׁה and if the house be too little for the lamb Ex.12,4; מַעָם הַשְּנִים according to the fewness of years Lev.25,16.

Pi. בּיִבְעִים to become few Ec.12.3.

Hiph. בְּיבְעִים (fut. בִּיבָעִים pt.

2) to diminish Lev.26,22.—

2) to make few, to bring to nought

Jer.10,24.— 3) to do anything in

a slight degree (the action being implied by the context)

עפאנים אל הפּענים borrow thee vessels... do not borrow few 2K. 4,3; באברים do not borrow few 2K. 4,3; באברים של הפּגרים האם בּבּרים ווּנוּפּבּים השל של היים אַרִּים אַרַים וּנִיבְּים אַרַים וּנִיבְּים אַרַים בּבּיבְים וּנִיבְּים אַרַים בּבּיבְים וּנְבּיבְים מאות ווּבּבּיִם בּבּים וּנִיבְּים לֹא הַחָּטִיר בּבּיבְים וּבַּבְּיִם לֹא הַחָּטִיר מוֹ לֹא הַחָּטִיר מוֹ לֹא הַחָּטִיר מוֹ לֹא הַחָּטִיר מוֹ לֹא הַבְּים וֹנוּבּבּים וֹנוּבּים וֹנוּבּים וֹנוּבּים וֹנוּבּים וֹנוּבּים וֹנוּבּים וֹנוּבּים וֹנוּבּים וֹנוּנִים וֹנוּבּים וֹנוּבּים וֹנוּבּים וֹנוּבּים וֹנוּבּים וֹנוּבּים וֹנוּבּים וֹנוּבְּים וֹנוּבְים וֹנִים וּבִּבְּים וֹנִים וּבִּבְּים וֹנִים וּבִּבְּים וֹנִים וּבִּבְּים וֹנִים וּבְּבִּים וּבּבּים וּנִים וּבְּבִים וּבּבּים וּבּבִים וּבּבּים וּבּבּים וּבּבּים וּבּבּים וּבּבּים וּבּבּים וּבּבים וּבּבּים וּבּבּים וּבּבים וּבּבּים וּבּבים וּבּבּים וּבּים וּבּבּים וּבּים וּבּבּים וּבּבּים וּבּבּים וּבּים וּבּבּים וּבּבּים וּבּים וּבּבּים וּבּבּים וּבּבּים וּבּים וּבּבּים וּבּים וּבּבּים וּבּבּים וּבּים וּבּים וּבּבּים וּבּים וּבּבּים וּבּבּים וּבּים וּבּבּים וּבּים וּבּיבּים וּבּים וּבּיבּים וּבּים וּבּים וּבּיבּים וּבּים וּבּים וּבּים וּבּים

עֹמַע, י הַעָּמָ (from הַעַבָּ) m. prop. a scraping, hence: 1) fewness, a little מָעַמ אֲשֶׁר הָיָה לָך it was little that thou hadst Gen.30,30; in connection with an other noun, either precedes it in the construct state, as קעם אֹבֶל a little food Gen.43,2, or is put in the genitive, as: מָנֵי מָעַם men of fewness, i.e. few men Deut. 26,5.—2) as adv. a little, not much קָה שָׁכָחָה she tarried in the house but little R.2,7; עור מְעַמ yet a little while, i. e. soon Ex. עוד a strengthened sense עוד קעַט קוּעַר yet a very little while Is.10,25; מְעַם מְעַם little by little, i. e. by degrees Ex.23,30; with]> of the person הַלְעַמ מָבֶּם is it little for you? (is it not enough?) did you הַקשַמ מְהַוֹנוּתַיִּך ;Num.16,9 have little of thy whoredoms? (were thy whoredoms not enough?) Ez.16,20; בַּמְעַט nearly, almost:

most moved Ps. 73,2; לְבְּלִי but for a little moment ls.26,20; Ezr.9,8; ייש מְבְּבָע but little that, scarcely Cant.3,4.—3)as adj. small, few Num.26,54; pl. מְשִׁמִים Ps.109, 8; Ec.5,1.

בּעְׁבֶּׁ (from בַּעֲבְ 1) adj. whetted, sharp; only f. הַשְּיִבְּ Ez.21,20.

קמְתֶּחְ (from מְעָמֶה; c. מַעָמֶה) m. garment, covering Is.61,3.

קבְּתְּעְבְּרוֹת (from אַבַּיְנְיָ ; only pl. קּבְּתְבְּרוֹק f. cloak, mantle Is 3,32.

pr. n. m. Neh.12,36.

עני (from מְעִי מַפְּּלְה, same as עִי heap of ruins Is. 17,1.

קְּעִילוֹ, מְעִילוֹ, מְעִילוֹ, מְעִילוֹ, מְעִילוֹ, מְעִילוֹ, מְעִילוֹ, מְעִילוֹ, מְעִילוֹ, מְעִילוֹ, מָעִילוֹ, מָעִילוֹ, מוּ חַוּר. upper garment, cloak, robe אַמְיוֹלְ הָאָפּוֹר the robe of the ephod (a sleeveless garment worn by the high-priest under the ephod) Ex.28,31; of the robes of kings' daughters 25.13,18; fig. יְשָׁיִי מְעִילוֹ אָדְקָה יִעְשָׁיִי he hath covered me with the robe of righteousness Is.61,10; מְנִייִל מְנָאָה and he wrapped himself with zeal as with a cloak 59,17; so also of shame Ps.109,29.

מַעִים or du. מַעַים see מַעָּים.

מעוֹהִי Ch. du. belly; only pl. sf. מְיִבְיִין Dan.2,32.

(acc. Ges. den. from צְּיִנְים; c. מַעִּינָנים , poet. מַעִּינָנים Ps. 114, 8; pl. מַעִּינָנים and מַעִּינָנים, c.

מַעוִנוֹת (מַעוִנוֹת m. 1) fountain, spring, well Hos.13,15; שַׁיָּלוּ וָשִּׁיתוּהוּ they make it a well (i. e. watered) Ps. 84,7; fig. מַעִינֵי הַיְשׁוּעָה the springs (sources) of salvation Is. 12, 3; a sealed fountain (figure of virginity) Cant.4,12; מַעִינַנ Ps 87,7 my springs, i. e. sources of delight: וִשַּׁרִים בָּחֹלִלִים בַּל־מַעִנַי na well the singers as the players on pipes shall be there: all my springs of delight are in to mean מַעִינֵי to mean 'my looks', from עַיֵּן, rendering all my looks are כַּל־כַוּעֵינַי בָּך directed toward thee; Stb. takes it to be identical with the Chaldee בֹּוְעֵינַא 'bowels', 'inmost parts', rendering the whole verse: and all my inmost parts are sounding of thee as if with pipes).

מְעִינִים *Ktib* for מְעִינִים, see מְעִינִים, II. 3.

to press, to bruise; only pt. p. קען:
קען one that is bruised (of an animal emasculated by bruising the testicles) Lev. 22, 24; בְּבָּרֶץ his spear was pressed (i. e. stuck) into the ground 1S. 26,7.

Pu. מֹצֵה to be pressed (of the breasts of a dissolute woman) Ez.23,3.

קַרָּה pr. n. 1) son of Nahor Gen. 22,24.— 2) father of the Philistine king Achish 1K.2,39 = אָעוֹרָ 1S.27,2.— 3) wife of Rehoboam 1K.15,2; 2Chr.11,20, for which 13,2 על בּעַלָּם (from מֵעֵלוֹ פּרָ אָל sf. מְעֵלִם חַ מַעַלוֹ מִעַלִּם מִעַלוֹ m. 1) treachery, sin, trespass Num.5,6; Jos.22,16. — 2) falsehood, deception בְּעַלוֹ and of your answers there remaineth deception Jb.21,34.

עלָלה II. (from עָּלָה m. what is above, upper part, height; commonly with prefix מֹמְעֵל בּ מֹי from above Is.45,8, or simply above Am.2,9; מְמַעַל לְעִינְים upon: מְמַעַל לְיִי מִי הַיִּאר מְמַעַל לְיִי עִינִי הַיִּאר מְמַעַל לְיִי upon the wood Gen.22,9; מְמַעַל הַ upon the waters of the river Dan.12,6; with ה loc. מַעְלָה upwards Jud. 7,13; מַעְלָה upwards Jud. 7,13; מַעְלָה higher and higher Deut. 28,43; מִשְּׁלְה from his shoulders and upward 1S.9,2; מָבֶּין הַ יִּמִינְלָה from twenty

years old and upward Num.1,20; in reference to time: מָהַיּוֹם הַהוֹא from that day forward 18. 16,13; with prefix למַעְלַה on high, upward 1Chr.14,2; נְּדֵל לְּמֵעְלָה to let grow upwards, i. e. to greatly magnify 2Chr.1,6; הַפַּה to turn bottom upward, לְמַעְלָה to overturn Jud.7,13; לְמַעְלָה מְן and above 1Chr. 29, 3; over the head Ezr. לְמַעְלָה ראש 9,6; ער־לְמַעְלָּה exceedingly 2Chr. 17,12; מְלְמֵעְלָה from above Gen. 7,20, or simply: above Ex.25,21.

going down, setting; pl. c. מָעָלי to go down) Ch. m. מָעָלי the setting of the sun Dan. 6,15.

יתְּעַלְה (from עֲלָה) m. the lifting up the lifting up of hands Neh.9,6.

מעלה (c. מַעלִיו ; sf. מַעלִיו m. 1) going up, ascent, place of ascent at the ascent to the wall Neb. 12, 37; וּמֵעֵלוֹת שָׁמוֹנֶה and the ascent to it had eight steps Ez.40,31.— 2) elevated place, platform (for the Levites) Neh.9,4. — 3) eminence, hill בְּמַצֵּלֵה up the hill to the city 1S. 9,11; hence the proper names of hills: מַעֵלֵה אַרְמִים (the hill of the red) Jos. 15,7, now Kalaat-ed-Domm between Jerusalem and Jericho; (the mount of Olives), מַעַלֵה הַוּיְתִים east of Jerusalem 2S.15,30, called by the Arabs Jebel-ez-Zeitun; (hill of the scor

pions), south of the Dead Sea Num.34,4.

מעלה (from עָלָה; pl. מַנְלוֹת) f. 1) going up, ascent (from a lower to a higher region) Ezr.7,9; fig. the risings of your mind, i. e. the thoughts that arise in your mind Ez.11,5 (comp. the phrase עַלָה עַל לִב Ez.38,10.)---2) step, stair Ex.20,26; 1K.10,19; קּתוֹר הָאָדָם הַפַּעֵלָה fig. high degree in the manner of a man of high degree 1Chr. 17,17. שִׁיר הַמַּעַלוֹת in the inscription of 15 psalms (120-134) is rendered by some: Song of Degrees or Steps, as referring to the elevated place in the temple where they were sung; by others: Song of the Ascents, in reference to the annual pilgrimage of the people to the temple or in allusion to the return from the Babylonish exile הַמַעַלַה de- מֵצַלוֹת .(Ezr.7,9).— 3 מָבַבּל grees, stairs, scale of a dial 2K. 20,9.- 4) upper chamber, upper story Am.9,6 (= עֵלְיַה).

בַּעֲלֵיל Zch.1,4 Ktib for בַּעֲלָיל.

מַעַלְלִים (from יְעָלֵל ; only pl. מַעַלְלִים , מַעַלְלִינוּ , אַנְלִים , מַעַלְלִינוּ , מַעַלְלִינוּ , מַעַלְלִינוּ , מַעַלְלִינוּ , מַעַלְלִינוּ , מַעַלְלִינוּ , מַעַלְלִינִם מַעַלְלִיוּ , מַעַלְלִיוּ , work, deed, action Zch.l,6; Jer. 35,15; מַעַלְלִי־אֵל the works of God Ps.78,7.

קּעָמֵר (from יְעָמֵר; c. מַעָּמֵר) m station, post, position 1K.10,5; Is 22,19. place, footing אָין מְעָמָר m. standingplace, footing אָין מְעָמָר no standing Ps.69,3.

קבָּק (from טְּטָטָ) f. burden אָבֶּן (from אָבֶּטְ f. burden אָבֶּן a burdensome stone Zch. 12.3.

בּעַבְקּים (from בְּעָבָקּי ; only pl. מַעָבָקּי, c. מָעַבְקּים m. depth Ps.69,3 a. 15.

(abridged from בַּעַן, from עבה I.) m. prop. corresponding, hence with 5: 1) for the sake of יְלַמַעַן דָּוָר עַבְרָּי for the sake of my servant David 2K.19,34; with sf. for my sake, לַמַעַנִּך for thy sake, לַמַעַנוֹ for his sake, for your sake, etc.— 2) that, in order that לְמַעַן יַאַמִינוּ that they may helieve Ex.4.5; in order to do Jer. לְמַעַן עֲשׂוֹת למנג לַב (לחוג לַב that their heart may faint Ez.21,20; sometimes coupled with אַשֶּׁר, as: לָמַעַן אַשֶּׁר that he will command Gen. 18,19; Num.17,5.

תַּעָנֵה (from עָנָה I.) m. 1) answer, reply בְּעַנְהְרֵךְ a soft answer Pr. 15,1; Jb.32,3.— 2) destined end, purpose כֹל פְעַל יִיָּ לַפְעַנְהְּי every thing the Lord hath made for its destined end Pr.16,4 (acc. others בּיֹנְעָנִי for his sake, for himself).

קּנְה (from עָּנְה II.) f. furrow הַנְעָנָה נְּטֶר שָׂנָה in about half the furrow of a yoke of land 18.14,14.

קָאָרִיכוּ הָאָרִיכוּ f. furrow מַּעְנָה (מַּיְעָנָה they have drawn long their furrow Ps.129,3 (acc. Ktib מְשַׁנָה pl. of מְשַׁנָה pl. of

מְעוֹנָה see מְעוֹנָה.

עבץ pr. n. m. 1Chr.2,27.

קּעַבּר (from נְעַצֵּבְ f. pain, sorrow Is.50,11.

עצר (from עצר) m. axe Is.44,12; Jer.10,3.

עַצור (from עָצַר) m. restraint, hindrance 18.14,6.

קּעָצֶר (= מֵעְצוֹר m. restraint Pr. 25,28.

עקה (from עקה) m. battlement, parapet, ledge (about a flat roof) Deut.22,8.

תַּעַקשׁים (from יְּעָקשׁים; only pl. מַעַקשׁים) m. crooked way or place Is.42,16.

קַער (from עְּרָהְ m. 1) nakedness, pudenda הַרְאִיתִי נוֹיִם מַעְרֵהְ and I will shew the nations thy nakedness Nah.3,5.— 2) naked space, empty room בָּמַעַר אִישׁ according to the room of every one 1K.7,36.

תַבְבּרָבְ I. (from בְּעַרָב I.; sf. מַעַרָב, m. barter, commerce בַּינָרְב בַּינְרָב לַבְיּרָב to carry on commerce Ex. איר, פ a. 13.

II. (from אַרָב II.) m. place where the sun goes down, the west Is.43,5; Ps.75,7.

ווֹ בַּיְבְבָּה (= בְּיִבְיהַ II.) f. the west Is.45,6.

(from מְעֵרֶה; c. מְעֵרֶה) m. naked place, treeless plain, meadow Jud.20,33.

קּעְרָה (from עוּר ווו.; c. מְעָרָה; pl. אַנְרוּת (מְעָרָוּת הַּיִּעְרָה) קּ. (מְעָרוֹת בּפְרִיצִים a den of robbers Jer.7,11.

יין m. object of dread Is 8,13 (see יַּבְעָרִיץ Hiph.).

קבר (from עָבר שׁ m. disposition, plan; only pl. c. מַעַרְכִּי־לָב the plans of the heart Pr.16,1.

קרכת יְשְׂרָכוֹת (from יְשְׁרָכוֹת, pl. היבים בּיבּיבוֹת (bread) איתָם שְׁתַּיִם מַעְּרָכוֹת (of the shewbread (from שְׁיִם שְׁתַּבְּכוֹת (and thou shalt set them (the cakes) in two rows, six on a row Lev. 24,6; hence בַּשְׁרָכֶּת לֶחָם the shew-bread (prop. the bread of the row) Neb. 10,34, also בַּשְּׁרֶכֶת לָחָם 2Chr. 13,11; וְשִׁיִּחַן הַּפְּעַרְכָת נִשְּׁרָכָת לַחָם the table of the shewbread 2Chr 29,18.— 2) array, army מַעְרָכת the tamies of Israel 1S. 17,8.

מַעַרֹם (from עַבַם) m. nakedness;

only pl. sf. בָּלֹ־מֵעַרְמִיהָם הָלְבִישׁוּ and they clothed all the nakedness (concretely: all that were naked) among them 2Chr.28,15.

לְבִּרְ (from יְבִיעָ) f. terror, sudden violence Is.10.33.

קרת pr. n. a place in the mountains of Judah Jos. 15,59.

קעשה (from נְשְשָׁה; c. מַצַשָּׂה, sf. בעשהו; pl. מַעשה, c. מַעשה, sf. ים עשיק, מַעשִיר, מַעשִיר, מַעשִיר, מַעשִיר, מַעשִיר, m. prop. doing, hence: 1) work, labor Gen. 5,29; Jud.19,16; שַשֶׁת וָמֵי הַפַּעַשֶּׂת the six working days (as opposite to the sabbath) Ez.46,1; hence also: business, occupation שוביקם what is your occupation? Gen.46,33.— 2) work, production of art בַּעשָה וָהֵי אָבָן the work of the hands of an artist Cant.7,2; מַעשָׂה רָשָׁר net-work Ex 27,4; בַעשה חשֶב damask-work Ex. 26,1; מַצַשֵּׁה אֹרֶג wover-work 28, 32; מָרַקַחַת מַעשה 2Chr.16,14 apothecary's art (= בַּוַעַשָּה מָרַקַחַה; acc. קַרַקַחַת מַעַשִּה Fuerst abridged from מָרַקַחַת מַעַשָּה רְקְחַן); of poetical productions Ps. 45,2; of the produce of the soil שׁרָה פָּאָסִפָּה אָת־מַצַשִּׂיהָ מִן־הַשַּׂרָה when thou gatherest in thy labors (i. e. produce) out of the field Ex.23, 16.- 3) of the work of God: creation Ps.8,7.— 4) deed, conduct deeds that בַּוּצַשִּׂים אַשֶּׁר לֹא־יִצַשׂוּ ought not to be done Gen.20.9; the evil dced, the evil conduct Ec.4.3.

שני pr. n. m. 1Chr.9,12.

בּעִשׂיָה a. מַעִשׂיִה pr. n. m. of several persons Jer.21,1; 1Chr.15, 18, and others.

קיבי (from עָשֵׁקָה) f. oppression, exaction; only pl. בּעשַקוּת Is.33, 15; Pr.28,16.

קַשָּשֵּר. (den. from שְשֵּׁר ten; c. בַּעִשֵּׁר, sf. מַעַשֵּר; pl. מַעַשִּׁרוֹם) m. tenth part Gen. 14,20; Ez. 45,11; especially a tithe of produce paid to the Levites Num. 18,21; בַּעַשֵּר מָן־ מְעַשֵּׁר מָן־ a tenth part of the tithe (given by the Levites to the priests) v. 26; בַּעַשֵּׁר מַן the tithe-year (every third year in which tithes were given for the benefit of the poor and strangers) Deur. 26,12.

Egypt, on the west bank of the Nile, after Psammetichus the residence of the rulers of all Egypt, and therefore taken for Egypt itself Hos.9,6; elsewhere j. Is.19, 13; Jer.2,16; Ez.30,13.

קּפִירְשֶׁת 2S.21,8 for מְפִּירְשֶׁת, which see.

ת (prop. pt. Hiph. of און) m.

1) intercessor, mediator ls.59,16.—

2) adversary יְצֵי עְּלֵיהְ בְּתַפְּנִיעְ and he comma deth it (the light) against the adversary Jb.36,32. In later Hebrew בַּתְפָּנִיעַ imperatively.

לְמָה שַּׁמְחַנִי לְמִפְּנֵע לְךְ (from לָבָּע לָה) m. object of attack, mark לְמָה שַׁמְחַנִי לְמִפְּנַע לְךְ why hast thou set me as an object for thee to attack (or: as a mark for thee to shoot at) Jb. 7,20.

ing out, expiring ינָפּח־נָפָּשׁ m. breathing out, expiring אַנְּחָלְנָם בַפּּח־נָפָּשׁ and their hope shall be the breathing out of the soul Jb.11,22.

בּוֹבֶּם (from נְבַּפוֹ m. bellows Jer.6,29.

קריב בְעל ביר מוס pr. n. son of Jonathan 2S.4,4 = מְרִיב בַעל וויה זורה 1Chr.8,31 and מְרִיבַעַל 9,40.

קְּבְּים pr. n. son of Benjamin Gen. 46,21 = אַפּיִם Num.26,39.

יין (prop. pt. Hiph. of אָבָּיין) m mallet, hammer Pr.25,18.

לְבָּטְ (from בַּבְּל ; c. בַּבּיב ; pl. c. בַּבְּיב יוּת וּ וּ that which falls off, refuse הבּר בַּבּיב the refuse of the grain, i. e. chaff Am.8,6.— 2) what falls or hangs down בּבְּיל בְּעָר the hanging parts of his flesh, i. e. his dew-laps Jb.41,15.

work, miracle; only pl. c. מַפְלְאוֹת the wondrous works of him who is perfect in knowledge Jb.37,16.

קּבְלַבָּה (from בְּבַלְּבָּה; pl. מְפְלַבּּה) f. division, class 2Chr.35,12.

תְּפַלְה (from נְפַלְה nuin מַפְּלְה (from נְפַלְה ruin ruin מְמִי מַפְּלָה he brought it to ruin 23,13.

ប្តីភ្នំ (from ២/៦) m. escape Ps.55,9.

יקבּק'טֶׁאָת (from פָּלֵץ) m. borror, hideous idol 1K.15,13.

תַּבְּלֵשׁ (from בּבּם בּבּשׁ) m. the poising, halancing; only pl. c. בּבְּם the halancings (i. e. floating) of the clouds Jb.37,16. בּבָּם (from בַּבָּב; sf. וֹבְּבַבְּם) f. 1) fall, ruin Ez.26,15; Pr.29,16.— 2) fallen trunk (of a tree) Ez.31,13.— 3) carcass, corpse Jud.14,8.

m. work, deed; מָפְעַל (from מְפָּעַל m. work, deed; only pl. sf. מְפָּעַל his works Pr. 8,22.

קּבְּעָלְה (בּ מְפְּעָל f. work, deed; only pl. c. מְפְּעָל the works of the Lord Ps.46,9; 66,5.

מיפעת see מפעת.

י אָבּין (from בְּלֵי; sf. מַבְּּצוֹ m. a crushing, smashing בְּלֵי מָבְּץ weapon of destruction Ez.9,2.

רְבָּיֵ (from נְצַבְי) m. hammer (Eng. Bible: battle-axe) Jer.51,20.

bering, census מַפְבָּר מָבְּקר (from בַּבָּר; c. חשה mumber of the sum of the number of the people 2S.24,9.— 2) appointment, mandate 2Chr. 31, 13.— 3) appointed place of the house, without the sanctury Ez.43,21.— 4) in the appointed place of Jerusalem.

m. prop. breach, incision, hence: מְפְּרֵץׁיוֹ (from מְפָרֵץׁיוֹ; only pl. sf. יְפְרֵץׁיוֹ m. prop. breach, incision, hence: thlet, bay, gulf Jud.5,17. קרָקְתּוֹ (sf. מְפְרֵקְתּוֹ) f. neck 1S. 4,18 (Stb.; spine; comp. Ch. אָרֶק vertebra).

קרשׁן; sf. מְפְרָשׁן; pl. c. hence; sail Ez.27,7; fig. of the sailing clouds Jb.36,29.

קּשְּׁעָה (from שְׁשֵׁלָ to step) f. upper part of the legs, buttocks 1Chr.19.4.

תְּבָּיִהְ (from תַּבְּיִּרָ c. תַּבְּיִּבְּי) m. an opening (i. e. utterance) of my lips Pr.8,6. חַבְּיִבְּיִבְּיַר (from תַּבְּיִבְּיִר (from תַבְּיִבְּיִבְּיִר (from תַבְּיִבְּיִר עַבְּיבְּיִבְּיִר (from תַבְּיבְּיִר (from תַבְּיבְּיבְּיִר (from תַבְּיבְּיבְיר (from תַבְּיבְּיבְיר (from תַבְּיבְּיבְיר (from תַבְּיבְּיבְיר (from תַבְּיבְּיבְיר (from תַבְּיבְיר (from תַבְּיבְיר (from תַבְּיבְיר (from תַבְּיבְיר (from תַבְּיבְּיר (from תַבְּיר (from תַבְּר (from תַבְּיר (from תַבְיר (from תַבְּיר (from תַבְּיר

] គ្គគ្គា (from ነጋይ ; c. ነውቃው), m. threshold Jud.3,25.

מוץ see מין.

18,22.— 3) to find בַּנָא אַבָּרָה to find that which was lost Lev.5, 22; בָּקַשְׁתִּיוֹ וְלֹא מְצֵאתִיוּ I sought him, but I found him not Cant. 3,1; בְּלָא הַהְּצִים go, find the arrows 1S.20,21;תַלא הַפַּתַח; to find the door Gen.19,11; מַצֵּא אָת־לְבוֹ to find one's heart, i. e. to take courage 2S. 7, 27; in the same sense also when coupled with T Ps. 76, 6, -4) to find, to find out, to discover וַיִּמִצָּא מֶלֶךְ אַשׁוּר and the king of Assyria בְּהוֹשֵׁעַ קַשֵּׁר found (discovered) conspiracy in Hoshea 2K.17,4; לא מַצַאתֵם חִירָתִי ye had not found out (solved, guessed) my riddle Jud. 14, 18; hence: to conceive שַׁבֵּי לֹא מִצְאנָהוּ the almighty, we cannot find him out (conceive him) Jb.37,23; 교차 עד הַבְּלִית שַׁדֵּי הִמְצַא canst thou find out (conceive) the Almighty unto perfection? 11,7.— 4) to ohtain, to get, to acquire, to receive פָּן מָצָא לוֹ עָרִים בְּצְרוֹת lest he get him fortified cities 2S. 20,6; בַּנִיר מָצְאָה וְרָי my hand had gotten much Jb.31,25; מֲצָאָה יָרוֹ his hand can get, i. e. to be able: do thou עַשָּׂה לֶךְ אֲשֶׁר־תִּמְצָא יָתָה do what thy hand may be able to effect 18.10,7; אָם לֹא מַצְאָה יָרוֹ הֵי if he cannot get enough הַשִּׁיבּ לוֹ to restore it to him Lev. 25, 28; ישָׁה הֵי שָׂה if she be not able to bring a lamb (literally: if her hand cannot get enough for a lamb) Lev.12,8; hence

בּתְּלָּהְ אַנְיְהָ that it may suffice for them Num.11,22; אַנְהָ דְּלָּהְ to acquire wisdom Pr 3,13; בְּיִלְּא חֵלְיִלְא חַלְּא בְּיִלְיה to acquire favor v. 4; אַבְּהְ בְּיִלְא מִנְיוֹ to acquire (to gain) pleasure Is. 58,3 a. 13.— 5) of God: to find him propitious Deut.4,29; here belongs Ps.32,6 אַנָה מְצָא at the time of finding, i. e. at the time of finding God propitious, in a propitious moment.

Niph. אָנָמָצָא (fut. אָנָמָצָא; pt. נָמָצָא, f. נְמַצֵּאָה; inf. רְמָצֵאָה 1) to be found Gen.44,12; 1S.10,21; with 5: to let oneself be found by נְמַצֵּאתִי I let myself be found לְלֹא בְּקְשָׁנִי by those that sought me not Is. 65,1; אָם־הָּדָרְשֶׁנּוּ וִמְּצֵא לָך if thou seek him, he will let himself be found by thee 1Chr.28,9.— 2) to as כָּבשֶׁת גַּנָב כִּי וַמְּצֵא as a thief is ashamed when he is caught Jer.2,26.— 3) to be detected, discovered (with בְּבַצָּא־ (בְּבַצָּא a conspiracy is קַשֶּׁר בָּאִישׁ יְהוּדָה discovered among the men of Judah Jer.11,9; עַר־נִמְצָא עַוְלָתָה त्र till iniquity was discovered in thee Ez.28,15.- 4) to be there, to be present הַבָּמָף הַנִּמְצָא בַבַּוֹת the money that was in the house 2K.22,9; ולא וְמָוּא Dan.11,19 and he shall be no more; קרו אָר־אִשְּתָּה take thy וְאֶת־שֶׁתִּי בְנֹתִיךְ הַנְּמְצָאת and thy two daughters, which are here (present) Gen.19, 15.— ס) to be acquired הַּחָבֶמָה שׁבַּגֵּא wisdom, where shall it be acquired? Jb.28,12; בָּכֹל אֲשֶׁוֹי־

יֹלְאֵא יִי of all that hath been acquired by him (of all that he hath) Deut.21,17.— 6) to suffice, to be enough לֹא יִבְּעֵא לְנוֹ הַהְר the hill is not enough for us Jos. 17,16.

(1 once הָמְצִיא ; הַמְצִיא ; הַמְצִיא) prop. to cause to find, hence: 1) to present (with אוֹן) Lev. 9.12 and 13.— 2) to deliver אָל בְּרֵר בְּרֵר בְּרֵר הַנֹיץ I have not delivered thee into the hand of David 28. 3, 8 (for אָרְיִאַרְיִן).— 3) to requite איש בְּמִצְאָרִין and according to the path of a man doth he requite him Jb.34,11.

그렇고 (from 그렇; c. 그렇고) m. 1) stand, station Jos.4,9.— 2) post, office Is.22,19.— 3) military post, garrison 18.13,23.

בְּצְׁבְ (from בְּצַב) m. military post, garrison Is.29,3.

קבְּבָּה (בּבְּבָּה (בּבְּבָּה (בּבְּבָּה (בּבְּבָּה f. military post, garrison 18.14,12.

an army; acc. others = מְצָבְה garrison: הְבָּיְתִי לְבִיתִי בְּבְרָת I will encamp about my house as a garrison.

קיבר (from נְיִבְּר, c. מַצְבּוֹת; pl. מַצְבּוֹת, gf, af, מַצְבּוֹת, gf, מַצְבּוֹת, מַצְבּוֹת, מַצְבּוֹת, מַצְבּוֹת, מַצְבּוֹת, monument Gen.28,18.— 2) statue, idol-image by the image of Baal 2K.3,2; Mic.5,12.

קצבה pr. n. an unknown place 1Chr.11,47.

קּצְיִם (akin to צְצִיםְ; 2 f. יִּמְצִיּה; fut. מְצִיּהְ, ap. יְמְצִּהְ 1) to suck out to drain Is. 51,17.—2) to squeeze out יַמָּץ מֵלּ מִן־הַנִּינְהְ and he squeezed the dew out of the fleece Jud.6.38.

Niph. נְמָצָה (fut. מְּמָּצָה, 3 pl. נְמָצָה) to be wrung out Lev.I, 15; Ps.73,10.

ו (from אָשְׁהָ, pl. מַצְּהָ f. a pressed cake made of unleavened dough, unleavened bread Ex.12,15. Num.6,19; coupled with מַבָּי וּח unleavened bread Ex.29,2; אַבְּהָ אַהְ וּח the feast of unleavened bread (i. e. the passover, at which such bread was eaten) Ex.23,15; Lev. 23.6, etc.; אַבְּיצִּוֹת Ex.12,17 for אַבְּיצִּוֹת.

קְצָה II. (rom מָצָה) f. contention, quarrel, strife Is.58,4; Pr.13,10.

מֹצְה pr. n. a place in Benjamın Jos. 18,26.

קּבְּרֶּלְהְ (from נְצְהַלְּה) f. neighing, snorting Jer.8,16; 13,27.

קוֹצוֹף (from נְצוֹד ; c. נְצוֹד m. n) net, snare Ec.7,26.— n2) capture, prey, gain Pr.12,12.— n3) = יְצָרְ fortress, bulwark Ec.9,14.

קצוֹד (= מְצוֹד מַ מַ *m*. net, snare Jb. 19,6.

קצוֹדֶה (from צוֹדָה; pl. מְצוֹדְה) f.
1) net Ec.9,12.— 2) fortress Is.
29,7.

קצורות, (בינורות, prey Ez.13,21.—
2) net, snare Ez.12,13.—
3) fortress, stronghold Jb.39,28; מְצְרָּוֹת the stronghold of Zion 28.
5,7; fig. of the protection of God: יְבָיִתְ my fortress 2S.22,2; בּיִר הֹים for a house of defence Ps.31,3.

קּצְלָה a. מְצְלָה (from צוּלֹה, מְצוּלָה, וּ מְצוּלָה, וּמְצוּלוֹת, מְצוּלוֹת, מְצוּלוֹת, מְצוּלוֹת, מְצוּלוֹת, מְצוּלוֹת, מָצוּלוֹת, (of the sea); Zch.10,11 (of a river); מְצִלְה Zch.1,8 acc. some: shady place, tent (from בַּצְ II.).

קצוֹק (from אָישׁ מְצוֹק m. pressure, straitness, distress Deut.28,53; אִישׁ מְצוֹק one in distress 1S.22,2.

קיצוּל (from אָזי ; pl. c. יאָל) m. prop. anything firmly fixed, something solid, hence: pillar, column יְאָל אָנֶי אָנֶי the pillars of the earth 18.2,8; אָנָי לְּצוּל the one crag was a column on the north 14,5.

קצוֹקה (= קצוֹקה, pl. קצוֹקה, sf מְצוֹקה, קֹניהָם f. pressure, distress Ps.25,17 Jb.15,24.

קצוֹר, sf. קצוֹר (from אוֹצ וֹרָ, c. קצוֹרְ, sf. קצוֹרְ Ez.4,8) m. 1) straitness, distress Deut.28,53 etc.; Jer.19,9.—2) siege, state of siege Ez.4,7; אוֹבָּן to be besieged 2K.25,2.—3) wall, bulwark Ez.4,2.—4) fortification, fortress 2Chr.32,10; עִיר אָרָיָר a fortified city Ps.31,22.—5) watch-tower Hab.2,1.

יְאוֹרי II. pr. n. poet. for Egypt: יְאוֹרִי דְּצוֹר the streams of Egypt (the branches of the Nile) Is.19,6; יְנָרִי יְנָרי the cities of Egypt Mic.7,12 (Eng. Bible: fortified cities).

קצוּרֶה (from נְיצְרוֹת; pl. מְצוּרֶה; f. 1) mound, bulwark Is.29,3.— 2) fortification, fortress 2Chr.11,11; אָרֵי מְצוּרָה fortified cities 14,5.

תְצָה (בְּצָה II., from נְצָה) f. contention, quarrel, strife Is.41.12.

תצה (= החש) to shine, whence the next word.

תְצַחֵ (sf. יוֹקְיָם; pl. c. הוֹתְיְם) m.

front, forehead, brow 1S.17,49; Ez. 9,4; as a figure of boldness and of impudence: חַוָּהֵי מִנְּיִח of a bold forehead Ez.3,7; חַנָּה נְחוּשָה thy brow is brass (brazen) Is.48,4; אַשָּׁה װֹנָה the brow of a harlot Jer.3,3.

קּצְחָה (from מְצְחָה; c. מְצְחָה) f. greave, armor for the leg (prop. frontlet) 1S.17,6.

קּצְלְּה (from בְּצֵלֵיה I.; only pl. מְצִלְּה f. little bell (an ornament of horses and camels) Zch.14,20.

קּצְלְּה (from בְּלֵל II.) f. shady place (others: tent) Zch.1,8.

קבלת (from בְּצַלְתִּים I.) f. only du. בּצִלְתִּים cymbal of two plates Ez.3,10.

(from לְצַבֶּלְ f. turban, tiara (of the high priest and of the king) Ex.28,4; Ez.21,31.

עָצָיַ (from עַצִיִי) m. couch, bed Is. 28,20.

קּצְעִירָה acc. some adj. f. of מְצְעִירָה בּיִצְעִיר iittle, small Dan.8,9.

קּצְעַר I. (from נְאָצְעַר; c. מְצְעַר) m. prop. littleness, hence: anything little, small, insignificant; of a city with few inhabitants בְּלֹא it is but a little one קּרָהָה רָאשִׁיתִּךְ מִצְעָר יְאשִׁיתִּךְ לְאשִׁיתִּךְ though thy beginning be small (insignificant) Jb.8,7; בְּמִצְעַר אֲנָשִׁים with a small number of men 2Chr. 24,24; בַּמִצְעַר יָבְּיָשׁ for a little while, for a short time Is.63,18.

קּצְעֶר II. pr. n. בר מִצְעָר (small mountain), a summit in the ridge of Hermon Ps.42,7.

קּבְּהָר I. (from נְלִּפְהָּר; c. מְצְפָּה m. look-out, watch-tower Is.21,8.

지흥부는 II. pr. n. 1) a place in Judah Jos.15,38.— 2) a place in Moab 18.22,3.— 3) a place in Gilead Jud.11,29, more fully 기가 기가 Jos.13,26, prob. the same with 지하고 2.— 4) a place in Benjamin Jos.18,26; see 하는 2.— 5) a valley in the region of Lebanon Jos.11,8.

지수 한다. pr. n. 1) a place in Gilead Gen.31,49; Hos.5,1.— 2) a city in Benjamin (= 기호기 Jos. 18, 26), where the people were wont to convene during the time of Samuel 18.7,5; later it was the residence of the Chaldean governer Jer.40,6.

only pl. sf. מַצְּפְנָי Ob.6.

out Is.66,11.— 2) to press, to make thin, whence מַצַבּ a cake.

קּצְרֵי (from יְצָרֵים; pl. מְצָרֵים, c. מְצָרֵי m. 1) straitness, distress Ps.118, 5.— 2) strait, narrow pass הָשִּׁינוּהָ בין הַמְצְרֵים they overtook her between the straits Lam.1,3.— 3) pain, pang מְצָרֵי שָׁאוֹל the pains of hell Ps.116,3.

קּבְּרֶ (from קּבְּיֵלֶ) m. crucible Pr. 17.3.

קר (from בְּשֶׁם מַק יְהָהְ m. rottenness, putridity הַחָת בּשֶׁם מַק יִהְה instead of sweet smell there shall be rottenness 1s.3,24; 5,24.

קברת (from בְּלָבִית; pl. מַּלְבּית f. 1) hammer Jud.4,21; 1K. 6,7. — 2) fissure in a rock, hole Is.51,1.

קרה pr. n. a city in Judah Jos. 10,10.

קרש (from קבשׁ; sf. מְקרִשׁ) m. what is holy, hallowed part Num. 18.29.

Is.60,13; מָקָרַשׁ מֶלֶך a king's sanctuary (temple) Am.7,13; of the unlawful sanctuaries מָקַרָשִׁי יִשְׂרָאֵל the sanctuaries of Israel v. 9 (בַמוֹת בַּ).— 2) asylum וְאָהִי לָהֶם yet will I be to them לְמִקְרָשׁ מִעֲמ as a little asylum (Eng. Bible: a little sanctuary) Ez.11,16.— 3) acc. Stb.: quarrel, strife (from the usual expression קַּהָשׁ מִּיְחָבָּמָה to inaugurate a war) [s.8,14: רָלָה לַמָקַבָּשׁ וּלָאֶבֶן נָנֶף וּלְצוּר מַבְשׁוֹל לִשְנֵי and it (the conspiracy בַּתִּי וִשְׁרָאֵל v. 12) shall be for an object cí strife, and for a stone of stur bling, and for a rock of offence to both the houses of Israel (Eng. Bible: and he shall be for a sanctuary; but for a stone of stumbling etc.).

מַקְהֵלִים (= מַקְהַלִּים; pl. מַקְהַלִּים) m. assembly, choir Ps.26,12.

מַקְהֵלְה (from מָקְהַלּיִה; pl. מַקְהַלִּה) f. assembly, choir Ps.68,27.

תְּהֵלְתׁ pr. n. a station of the Israelites in the desert Num.33,25.

קוָה (from קַּוְה, c. תְּקְוֹה m. 1) gathering, collection; of water: confluence Gen.1,10; of men and animals: company, troop הַּקְוָה בְּתְּהוֹה בְּתְהוֹה בְּתְהוֹה בְּתְהוֹה בַּתְהוֹה בַתְּהוֹה בַּתְהוֹה בַּתְהוֹה בַּתְהוֹה בַּתְהוֹה בַּתְהוֹה בַּתְהוֹה בַתְהוֹה בַתְהוֹה בַתְהוֹה בַתְהוֹה בַתְהוֹה בַתְהוֹה בַתְהוֹה troop (of horses) at a price 1K.10,28 (in 2Chr.1,16 K). — 2) expectation, hope Ezr. 10, 2;

1Chr.29,15; of God מָקְוָה יִשְׂרָאֵל the hope of Israel Jer.14,8.

קּוְהָ (from מָּקְוָה) f. reservoir, pool ls.22,11.

מָקוֹם (from קוֹם : c. מְקוֹם ; pl. מְקוֹם , תקמות) m. prop. stanu, hence: place Gen.1,9; of a place on the body 2K.5,11; of a place of abode 1et אַל יָהִי מָקוֹם לָוֹעַקָּתִי ;5S.7,10 there be no abiding-place for my cry (i. e. let it have no delay, but let it go up at once to God) Jb.16,18; ...; בְּתַן בָּקוֹם (a) to assign a place to... 1S.9,22. b) to give place to..., i. e. to give way Jud. נס,36; ישום מַקוֹם לָ... to appoint a place to..., as a refuge Ex.21,13, or dwelling 2S.7,10; proverbially: his place shall לא יַבְּירֶנוּ עוֹד מְקוֹמוֹ know him no more, i. e. he shall be wholly forgotten Jb.7,10; בָּקִים לְקוֹם שֶׁד, אַשֶּׁר the place where, where Gen. 40, 3; Ec. 11, 3; בַּמְקוֹם in the place of, instead בַּטְקוֹם in the place where it was said, i. e. instead that people say Hos.2,I.

קרור (from קקור, c. קקור, sf. קקור, קקור, אין קידור (קקור, source מַקור מֵים חַיִּים a fountain of living waters Jer.2,13; of the lemale pudenda as the source of the monthly flow of blood Lev. 20,18, more fully מְקוֹר דָּמִים חַיִּים the fountain of blood 12,7; fig. מְקוֹר הַיִּם הַיִּם חַיִּים the fountain of life Pr.16,22; מְקוֹר בָּמָה the fountain of wisdom 18,4.— 2) origin, descent

i. e. descent, of Israel Ps.68,27.

קבָּיִ (from הַבְּיָ; c. הַבְּיִם) m. a taking, receiving מַמרישׁם the taking of gifts 2Chr.19,7.

קקתה (from קלְב) f. purchasable thing, merchandise; only pl. מַקְּחָוּת Neh.10,32.

קלְבֶּר (from קּבְּרָ, c. קּבְּרָ) m. incensing, burning קּבְּרָת מָקְבָּר קְבָּרָת an altar for the burning of incense Ex.30,1.

קְּמֶהֶת (from בְּקְמֶהֶת) f. censer Ez. 8,11; 2Chr.26,19.

קלוֹת pr. n. of two male persons 1Chr.8,32; 27,4.

וער (from קלט m. refuge, asylum איר מְקְלָט a city of refuge (for homicides) Jos.21,13, pl. אָרִי בְּיִלְטְׁ cities of refuge Num.35,6; Jos.20,2.

קּקְלֶעוֹת from גוּ ; pl. אָרָלְעוֹת. c. מְקּלְעוֹת (c. במינות) ל. carving, carved work, relievo קּקּלְעוֹת בְּרוּבִים the carving of colocynths 1K.6,18; he carved with carved figures of cherubims v. 29.

Ez. 8,3 = מַקניא (provoking to wrath, to jealosy) pt. of אָנָא Hiph., which see.

קקנה c. מָקנה, sf. מָקנה, sf. $\mathfrak{q}$ קנה $\mathfrak{q}$ ק $\mathfrak{q}$ ג $\mathfrak{q}$ $\mathfrak{q}$ $\mathfrak{q}$ $\mathfrak{q}$ $\mathfrak{q}$ $\mathfrak{q}$ $\mathfrak{q}$ $\mathfrak{q}$ (מַקְנֵיהָם , מִקְנִיבָּם , מִקּנִיךָּה , מִקּנִי (מַקּנִי , מַקּנִי m. 1) acquisition, purchase מָקוָה the purchase of the field Gen 49,32.— 2) cattle (prop. possession, wealth) אַנְשֵׁי מִקּנֶה breeders of cattle, herdsmen Gen.46, 32; ישֵׁב אֹהֶל וּמְקְנָה who dwell in tents, and have cattle Gen.4,20; coupled with עאוֹן or בַּקַב it denotes possessior Gen.26,14; sometimes used with these words pleonstically: בַּסוּסִים וּבָמָקגָה הַצֹּאוֹ for the וּבְמָקוֹה הַבְּכַּוֹר וּבַחַמֹרִים horses, and for the sheep, and for the beeves, and for the asses Gen.47,17.

קּבְנָה II. (בּקנָא from בַּקְנָה (מְקְנָה בּאָרְ בִּיר (מְקְנָה בּאַרְ עַלְּיוֹרְ בָּעוֹ חָלָנָה (מִקְנָה בּאַרְ עַלְּיוֹרְ בָּעוֹ רְעוֹיִ מְקְנָה בּאַרְ עַלְּיעוֹיְלֶה the noise thereof (of the storm) telleth of it, a zealous anger is directed against injustice (עִוֹיָרָה).

מַקניהוּ pr. n. m. 1Chr.15,18.

בּקְבָּם (from בּבְּף) m. sooth-saying, divination Ez.13,7; מְּקְבָּם חְלֵּק flattering (deceptive) divination 12,24. בְּבָץ pr. n. of an unknown place 1K.4,9.

a. מָקצׁעִית; pl. מָקצּיעִים; pl. מָקצּיעִים; prop. something cut or sharpened to a point, hence: angle, corner £x. 26,24; Ez.46,21 a. 22.

ר carving-knife, בְּצַעְיה (from בְּצַעְיה) f. carving-knife, chisel; only pl. בַּקְצָעה Is.44,3.

to cut off; sf. מְלְצְתְּ הַיְּמִים to cut off; sf. בּיְמָקצָת הַיְמִים the end of the days Dan.1,18; adverbially without על v. 15; במקצְתְם and at the end thereof v. 5.—2) a part, some Dan.1,2; Neh. 7,70.— See also קצָת.

PP구 (akin to 자고, 자리) to melt, to dissolve (Kal not used).

Niph. אָבָן (3 pl. אָבָן 2 pl. בְּקַלָּה ; fut. אָבּן ; pt. pl. אָבָן (1) 1) to be melted, to be dissolved בְּיַבְּיָּא בַּשְּׁבוֹן (1) to be melted, to be dissolved בּיִבְּיִא בַּשְּׁבוֹן (1) all the stars of heaven shall dissolve Is.34,4; of sores: to flow, to run with matter Ps.38,6.— 2) to consume away, to pine away דְּבִוֹיִי נְּשִׁלְּבִּי their eyes shall consume away in their holes Zch. 14,12; בְּיִבְי בְּיִבְּי בְּיִבְי נְשִׁלְּבְּ בִּי they shall pine away in their iniquity Lev.26,39; Ez. 24,23.

Hiph. PMM (inf. PMM) to cause to melt or pine away Zch.14,12.

קּרָאָ, sf. מּלָקרָאִי (from קּרָאָ; pl. c. מְלָּרָאִי, sf. בּי מָלְרָאִי, m. 1) calling together, convocation, assembly לְלֵקְאָי לְרָאִי לְרָאי לְרָאִי לְרָאי לְרָאי לְרָאי לְרָאי לְרָאי לְרָאי לְרָיי לְרָּיי לְרָיי לְרְייי לְרָיי לְרְייי לְרָיי לְייי לְרִיי לְּייי לְרָיי לְּייי לְּייי לְייי לְייי לְּייי לְייי לְיייי לְיייי לְיייי לְיייי לְיייי לְיייי לְייייי לְיייי לְייי לְיייי לְיייי לְייי לְיייי לְיייי

קקָרָה (from מָּקְרָה; c. מָּקְרָה, sf. מָּקְרָהְ (from מְּקְרָהְ, c. מָּקְרָהְ, sf. וּ מָּקְרָהְ (מְּקְרָהְ (מִקְרָהְ, 18.6,9; בְּקַרָהְ (בְּקְרָהְ, 18.2,3 see under מְקָרָה אֶח־בְּּלְּחַ one event מְקְרֶה אֶח־בְּלְּקָר one event happeneth to them all Ec 2,14.

קְּרֶהְ (prop. pt. Pi. of קְּרָה II.) m. frame-work (others: rafters, ceiling) Ec.10,18.

(from קבר m. a cooling chamber Jud.3,20 (Eng. Bible: summer parlor).

קּשֶּׁה (from מְּלְשֶׁה m. twist of hair מָקשֶׁה twisted hair, curles, locks ls.3,24.

קּמָשְׁה I. (for אָקְשָׁה, den. from אָקְשָׁה, f. field of cucumbers or melons Is.1,8.

אָרָשְׁה II. (from קַשְׁה II.) f. turned work Ex.37,17 (Eng. Bible: heaten work).

בר I. (from מרר I.) m. drop Is. 40,15.

קָרִים II., יְםְרָים (from בְּּוֹנִי, pl. בְּיִרָים, c. בְּיִרָּה; f. מְבָרָה)adj. bitter, acrid Is. 5.20; fig. sorrowful ביום ביום ביום שור bitter,

i. e. sorrowful, day Ez.3,14; בר גַפַשׁ one embittered in spirit 1S.22,2; לְּחַפְּר טַר bitter, i. e. vehement lamentation Ez 27,31; מַר־לִי מָאֹר I feel much more hitter than you R.1,13 (Eng. Bible: it grieveth me much for your sakes); in a wider sense: deadly, destructive Jer.2,19; Ps.64,4; מַל מַנות more bitter than death Ec.7,26; of a people: cruel, furious הַנּוֹי הַמַּר that cruel and hasty nation Hab.1,6.— 2) as a n.: bitterness, sorrow מַר הַמַּוַת the bitter· ness of death 1S.15,32; בָּמַר נַפִּשִׁי in the bitterness (sadness) of my soul Jb.10.1.— 3) as adv.: bitterly they shall weep bitterly בְּבְיוּן Is 33.7.

בּקר. (before Makkeph מוֹר מּלְרָּי sf. מוֹרְי m. myrrh Cant.3,6; 5,1; דרוֹר myrrh of spoutaneous flowing, i. e. pure myrrh Ex.30, 23; מֹר בְּלֵר מִי oil of myrrh Est. 2,12.

נְרָאָה I. (בְּרָה ; pt. f. מַרְאָה to be obstinate, rebellious הוֹי מוֹרְאָה woe to her that is rebellious and polluted Zph.3,1.

וו. (= Ch. אָרָא) to fly (Kal not used).

Hiph. הַּמְרֵיא (fut. ליַבְרָיא) to make fly, to raise oneself בַּמְרוֹם she raiseth herself up on high Jb.39,18.

III. to feed, to make full. whence מְרָאָה a. מְרָאָה. תְּרָא R.1,20 for מְרָה f. of מַרָ adj., which see.

בְּרֵא Ch. m. lord Dan.2,47; sf. טְרָאי 4,16 (*Kri* בְּרָי).

קרבון, קרבון, יבור מיר n. Merodach, a Babylonian deity Jer.50,2, prob. the planet Mars, which the ancient Semitic peoples regarded as the god of war.

pr. n. a Babylonian king, contemporary of Hezekiah Is.39,1 = בְּלְאֵדָן 2K.20,12.

בּרָאָה (from בִּרְאָה c. מַרְאָה sf. מַרְאָה , מַרְאָה , מַרְאָר , מַרְאָר , מַרְאָר , מַרְאָר , מַרְאָר , מַרְאִיה m. 1) the seeing, sight of the sight of the eyes, what the eyes see Lev. 13,12; Deut. 28,34; Is. 11,3. — 2) vision Ex.3,3; Ez.8,4; Dan.8,16. — 3) appearance, looks, form יְּמַרְאָה אַרָּס of a fair appearance Gen. 29,17, also בּרְתָּה בְּרָבְּה אָרָס יִּבְיּאָה אַרָּס יִּבְיּאָה אַרָּס יִּבְיּאָה אַרָּס יִּבְיּאָה אַרָּס יִּבְיּאַה אַרָס יִּבְּאַר אַרָּס יִּבְיּאַה אַרָס יִּבְּאַר אַרָּס יִבְּאַר אַרָס יִבּיִבְּאַר אַרָס יִבְּאַר אַרָס יִבְּאָב וּאַר אַרָס יִבּיּאַר אַרָס יִבְּאַר אַרָס יִבּיּאַר אַרָס יִבּיּאַר אַרָס יִבּיּאָר אַרָס יִבּאַר אַר מִבּיר אָאר אַרָס יִבּיּאַר אַר מִבּיר אָאר אַרָס יִבּיי עַבּיּאָר אַר יִבּיּאָר אַר יִבּיּאָר אַר יִבּיִבּיי עִבּיי אַר יִבּיּאַר אַר יִבּיי עַבְּאַר אַר יִבּיי עַבְּיִבּי עִבּיי עִבּיי עַבּיי עַבּיי עַבּיי עַבּיי עַבּי עַבּיי עַבּיי עַבּיי עַבּיי עַבּי עַבּיי עַבְיי עַבְיי עַבּיי עַבּיי עַבּיי עַבְיי עַבְיי עַבְיי עַבּי עַבּי עַבּי עַבּי עַבּי עַבּי עַבְּי עַבְי עַבְּי עָבְי עַבְּי עָבְיי עַבְי עָבְי עָבְי עָבְי עִבְּי עָבְיי עַבְי עָבְי עִבְי עָבְיי עִבְי עַבְי עָבְי עָבְי עָבְי עָבְי עָבְי עַבְי עַבְּי עָבְי עַבְּי עַבְּי עָבְי עַבְּי עַבְי עָבְי עָבְי עָבְי עַבְי עָבְי עַבְי עָבְי עַבְי עַבְּי עָבְי עַבְי עָבְי עַבְּי עָבְי עַבְּי עָבְי עַבְּי עָבְי עַבְּי עַבְי עַבְּי עָבְי עַבְי עָבְי עַבְי עַבְּי עָבְי עַבְי עַבְי עַבְי עַבְי עַבְי עַבְי עָבְי עַבְי עַבְי עַבְי עַבְי עַבְי עַבְי עָבְי עַבְי עַבְי עַבְי עַבְי עַבְי עַבְי עַבְי עַבְי עַבְי עַבְיי עַבְי עַבְי עַבְי עַבְי עַבְיי עַבְי עַבְי עַבְי עַבְי עַבְיי עַבְ

קרְאָה (from בְּרְאָה ; pl. מַרְאוֹת (מַרְאוֹת ; pl. מַרְאוֹת (קרָאוֹת ; pl. תְּבְיּאוֹת מַרְאוֹת ; pl. תְבְּיִלְה מִבְּיִאוֹת מַרְאוֹת הַבַּיִּלְה visions of the night Gen. בּלּהִים visions from God Ez.1,1.— 2) mirror Ex. 38, 8 (בְּאִי בּיִוֹר.

קּרְאָה (from ראה III.) f. craw, crop of birds Lev.1,16.

קראון pr. n. a place in the north of Palestine Jos.12,20; see יַּבְראוֹן.

קרא מְּבֶשְׁה a. קּבְראישָה pr. n. a fortified city in Judah Jos.15,44; Mic.1,15; 2Chr.11,8.

תראשות (den. from pl. f. place at the head, as adv.: מֵרָאשׁוֹת at his head 1S.19,13; 26,7; מֵרָאשׁת, which see.

קר (den. from אים) pl. f. head-attire יַרַר מַרְאָשׁרְיבֶּם עֲמָרֶת for sunk down are your head-attires, the crown of your glory Jer.13,18 (others: the crown of your glory is sunk down from your head, reading מַרְאָשׁרִיבֶּם).

מֵרֵב pr. n. daughter of Saul 18. 14,49.

קבְרָב (from בְּרָב; only pl. מַרְבָּרִים; m. covering, carpet Pr.7,16.

תְבְה (from בְּהְ m. amplitude לבְּה לְהָרִי containing much, capacious (in reference to פוֹם) Ez.23,32 (others make this phrase refer to לְצְחַק וּלְלַעֵנ, and render it: more than one can bear).

קרבה (from בְּרָבּה; c. מַרְבָּה) m. 1)
enlargement, increase
הְשְׁרָבְּה for the increase of the
dominion Is.9,6.— 2) abundance,
plenty שָׁלָל מַרְבָּה
dance, great spoil Is.33,23.

קבְּה (from בְּבְה) f. 1) greatness 2Chr.9,6.— 2) multitude, greater part מַרְבִּית הְעָם the greater part of the people 2Chr.30,18.— 3) increase מַרְבִּית בּיְתְּךְ the increase of thy house 1S.2,33.— 4) increase of money, interest, usury Lev.25,35.

קבץ; c. (בְּרָבֶץ) m. 1) crouching place, lair Zph.2,15.— 2) resting-place for cattle Ez. 25,5.

(from רבק m. stall, stable אינה מורבק) m. stall, stable אינה מינה a stalled, i. e. fatted, calf 18.28,24; Jer.46,21.

תְּבְּלִית (from נְבָנֵע m. rest Jer.6,16. נְרָגְלִית (den. from נְרָגָלְיִת (from בְּרָגְלִית) f. pl. place at the feet R.3,4; also feet Dan. 10,6; as adv. שֶׁבֶבֶּה מַרְגָּלֹיִי lying at his feet R.3,8.

קרור (from לָנֵם f. heap of stones (Septuagint: sling) בַּוְרֵּבְּה הַבְּצְרוֹר (as a parcel of gems in a heap of stones Pr.26,8 (acc. Septuagint: as the binding of the stone to the sling).

מַרְגָּעָה (= מַרְגִּוֹעַ f. rest Is.צ8,12.

בְּרֵר (fut. יִמְרֵד ; יְמִרְדּד ; קּt. p. יִמְרְדּד ; mf. יִמְרִדּד) to be obstinate, to resist to rebel Gen. 14,4; Neh.6,6; with בו מֹרְדִיראוֹר ; against 2K.18,7; Neh.2,19; יביראוֹר rebels against light, enemies of light Jb.24,13.— 2) to debar, to cast out; pt. p. pl. יבְיִים מְרִנִּים מְרִנִּים the poor that are cast out Is.58,7; יבְיִבּים ערוּבָּים Lam. 1,7 from the noun יבְרִנִּים, which see.

קָרֶדְ (from בְּרֶדְ m. 1) obstinacy,

rebellion Jos.22,22.— 2) pr. n. m. 1Chr.4,17.

בְרַך Ch. m. rebellion Ezr.4,19.

רָרָ Ch. adj. rebellious; f. בְּרָדְּ def. בְּרָרָא בְּרַרָּא Ezr.4,12 a. 15.

קרדות (from מְרֵדּוּת) f. obstinacy, rebelliousness 1S.20,30 (see quotation under עַנָה Niph.).

pr. n. Mordecai, of the tribe of Benjamin, kinsman and fosterfather of Esther, afterwards chief minister to Xerxes Est.2,5—7; 10, 2 - 3.

אַרָבָּף see קַּבַיָ Hoph.

לְמָרוֹ (pt. מֹרְים, pl. מֹרְים; inf. מְרָהְ to rebel against, to disobey; with accus. מְרָה he rebelled against (disobeyed) the word of the Lord 1K.13,26; אֹתִי מְרָהְה אֹתִי מְרָהְה אֹתִי מְרָהְה he rebelled against me Jer.4,17; with בו Hos.14,1; Ps.5,11; pt. מֹרֶה rebellious מֹרָה בוֹר וֹמוֹרָה a stubborn and rebellious son Deut.21,18; pl. מֹרִים rebels Num.20,10.

rebel against thy word Jos.1,18; ... מָמֶר אֶת־מִשְׁפְּמִי לְרִישְׁעָה מָן and she rebelled against my ordinances more wickedly than... Ez. 5,6; with סֵמְרִיי ִינְי עִם תְּבִייְי ִינְם עִם־יִייְ יִנְם עִם־יִיי ye have been rebellious against the Lord Deut.9,7.

קְרָה pr. n. a bitter fountain in the peninsula of Sinai, with ה loc. בּוֹרָהָבּבּ Ex.15,23.

terness, grief, sorrow בָּב יוֹדֵע the heart knoweth its own bitterness Pr.14,10.

קֹרָה (from מְרָה; c. מֹרָה) f. grief, sorrow מֹרַת רוּחַ a grief of mind Gen.26,35.

קרוּד (from קֹבּר; sf. יְלְרוּדְי ; pl. sf. קֹרוּדְי ; pl. adversity, misery עָּנְיִי mine affliction and my misery Lam.3,19; יְבִי עִּנְיָה וּטְרוּדְי ; the days of her afflictions and of her miseries 1,7.

קרוו pr. n. a place in northern Palestine Jud.5,23.

קרוֹת (from בְּרְוֹת; c. חַרִּוֹץ) adj. bruised אָשֶׁךְ one whose testicles are bruised Lev.21,20.

קרוֹמִים (from קרוֹם בּי רוֹם; pl. קרוֹמִים, כּ. מְרוֹמִים (m. 1) height, high place Jud.5,18, בְּרִים בְּרִים the height of the mountains 2K. 19, 23; רוֹם בֹּרִים the top of the high places Pr.8,2; קרוֹמִי קְרָתְּי לְּרָנִים the heights of the city 9,3; fig. a) heaven בַּמְרוֹם יִי בַּרִרם יִי בַּרָרם יִי בַּרָרם יִי בַּרִרם יִי בַּרָרם יִי בַּרְרָם יִי בַּרְרָם יִי בַּרְרָם יִי בַּרָרם יִי בַּרְרַם יִי בַּרָרם יִי בַּרְרִם יִי בַּרְרִם יִי בַּרְרָם יִי בַּרְרָם יִי בַּרְרָם בַּבְּרִים יִי בַּרְרִים בַּרָּרִם יִי בַּרְרִים בַּרְרִם יִי בַּרְרִם יִי בַּרְרִים בַּרְרִם יִי בַּרְרִם יִי בַּרְרִים בַּרְרִם יִי בַּרְרִים בַּרְרִם יִי בַּרְרִם בַּרְרִם בַּבְּרִרם יִי בַּרְרִם בַּבְּרִים יִי בַּרְרִים בַּרְרִם בִּיִּרִים בְּרִים בַּרִים בְּרִרם יִיִּים בַּרִים בִּיִים בַּיִּים בַּרְרִים בְּרִרם יִיִּים בַּבְּרִרם יִיִּים בְּרִרם יִיִּים בְּרִרם יִיִּים בַּרְרָּים יִיִּים בְּרִרְים בִּיִים בְּרִים יִיִּים בְּרִים יִיִּים בַּרְרִים יִים בְּרִרִים יִיִּים בְּרִים יִיִּים בְּרִרם יִיִּים בּיִים בַּרְרִים יִיִּים בּיִים בּיִים בּיִּים בּיִים בְּרִים יִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיבְּיבְים בְּיבּים בְּיבּים בְּיבְיבִים בְּיבִּים בְּיבְּים בְּיִּים בְּיבְּיבְּים בְּיבְ

the host of heaven הַמַּרוֹם בַּמַרוֹם (the stars) in heaven Is.24,21; he (God) mak- עַשָּׁה שַׁלוֹם בְּמִרוֹמֵיו eth peace in his high places (i. e. heavens) Jb.25,2. b) of God; the most high Ps.56,3; אַתַה מַרוֹם thou, Lord, art high to לְעוֹלָם יִי eternicy Ps 92,9, more fully אלהי ברוֹם the high God Mic 6,6. c) excellency, great dignity, exalted position הַשַׁח יוֹשָבִי מַרוֹם he bringeth down them that dwell on high Is.26,5; נַתַּן הַמָּבֵל בַּמָּרוֹמִים folly is set in high places (in great dignity) Ec.10,6; hence concretely: לֶברֶץ the high ones of the people of the land Is.24,4.-2) as adv.: a) on high חֹצְבָי מָרוֹם who heweth out a sepulchre קברו on high Is.22,16; pl. הוא מָרוֹמִים וֹשָׁבֿן! he shall dwell on high 33,16. שַרוֹם מִשִּפַמֵּיך מָנָּנִדוֹ far above מַרוֹם מִשִּפַמָיר thy judgments are far above from him Ps.10,5.

מֵרוֹם pr. n. Merom, a place in the north of Palestine, whence מֵי מֵרוֹם (the waters of Merom), a lake north of the sea of Chinnereth Jos.11,5.

קרוץ (from קרוצת; c. מְרוּצַת) m. race, running לא לַקַּלִים הַמִּרוֹץ the race is not to the swift Ec.9,11.

קבין (from רוץ) running, race (בּרְנְצְהְ I. (from בַּהְרִנְצְהְם) בּהָרִנְיְהָם 2S.18,27; hence: course was evil Jer. 23,10.

קרוּצָה II. (for בְּרַצִּץ, from רְצַץ) f. crushing, oppression Jer.22,17.

קרוק (from בְּרַק) m. cleansing, purification (others: anointing); only pl. sf. בְיִי מְרוּקִיהָן the days of their purifications Est.2,12.

קרות pr. n. a city in Judah Mic. 1,12.

תוֹלְנֵחְ (from לְּנִיחַ : c. תְּלְנֵחְ m. prop. cry, shout, hence: 1) mourning, wailing בּית מַרְנַחַ house of mourning Jer.16,5.— 2) noisy banquet מְרָנַח מְרְנָחְ מָרְנִחְ מְרְנִחִים and the noisy banquet of those that were stretched out shall pass away Am.6,7.

to נְמְרֵח (akin to בְּבָרָק; fut. עַל to rub in, to besmear (with עַל Is. 28,21.

wide place, broad space Hab.1,6; fig. enlargement, freedom Ps.118,5. fig. enlargement, freedom Ps.118,5. קרָם (from מָרְחַקּי , c' יְבָּחַבְּטְ) m. remoteness, distance Is.10,3; Jer.5,15; סְרַחַקּים, לּבְּיִרְסְּקְים is.13,5, or מְרַחַקּים Jer.8,19 a distant land; (acc. Fuerst מֵרְחַקּים is.13,10; אָרֶץ מֵרְחַקּים is.13,5, or אָרֶץ מַרְחַקּים is.33,17 a land stretching far and wide); אירי אַרָרָאָרָ is.13,8.9.

קרְהָשֶׁת (from רָחַש f. boiling-pot, kettle Lev.2,7; 7,9.

נְּאָרְהָשׁ (fut. נְיִבְים 1, וַמְבְשׁ , הּאָבְרָשׁ , אָבְרִבְּשׁ , אָבְרִשׁ , אָבְרִשׁ , אָבְרִשׁ , אָבְרִשׁ , אוֹן , מִרְשִּׁים , אוֹן , מִרְשָּׁה , אוֹן , מִרְשָּׁה , אוֹן , מַרְשִּׁה , אוֹן , מַרְשִּׁה , וֹנְיִים לְּמִרְשִׁים , וֹנְיִים לְמִרְשִׁים , וֹנְיִים לְמִרְשִׁים (hair) Ezr.9,3; וּלְמַבְּשׁׁים (hair) Ezr.9,3; וּלְמַבְּשׁׁים אוֹן וֹנְשִׁים אוֹן I gave my back to the smiters, and my cheeks to

them that plucked off the hair Is.50,6 — 2) to wear off (comp. Ch. בְּלֹדְבָּהְףְ מִרוּטְה (מְרֵט every shoulder hath been worn out (from heavy burden) Ez.29.18 — 3) to whet, to sharpen Ez.21,14 a. 16.

Niph. נְמְרֵם to be plucked or pulled, to become bald Lev.13,40

Pu. מֹלֶם (pt. מֹלֶם) 1) to be polished, sharpened מַלְמִים polished copper 1K.7,45.— 2) to be pulled מוֹלֶם וֹלְתְּשָׁן וֹלְתֹּעְם a nation pulled and torn ls. 18, 2 (בּ מִלְרָם).

לְּרָכוֹ Ch. (pt. p. מְרִים) to pluck Dan. 7,4.

. מֶּוְיִים מָרָי (from מֶּרְיִם , מַּרְיּ נֵם דֵּיּוֹם מָרִי (from מֶּרְיִם מָרָי , מַרִי נַם דֵּיּוֹם מִרִי (מִּרְיָם weven today is my complaint bitter Jb.23,2.— 2) refractoriness, rebellion Deut.31,27; a rebellious people 1s.30,9; בְנֵי מֶּרִי מֶּרִי rebellious children Num. 17,25; elliptically בִּי מְרִי הְמָּה for they are a rebellious family Ez.2,7.

קריא (from בְּרִיא: pl. בְּרִיא) m. fatted ox 2S.6,13; Is.1,11 (others: buffalo, bison).

מָרִיב בַּעַל see מְרִיב בַּעַל.

קריבְה 1. (from יְרִיב, c. מְרִיבָּה; pl. מְרִיבּוֹת; pl. מְרִיבוֹת, f. contention, quarrel, strife Gen.13,8; Nbm.27,14.

ll. pr. n. 1) a fountain near Sinai Ex.17,7.— 2) a fountain in the desert of Sin, near Kadesb Num. 20, 13; מְרִיבַת מְרִיבׁת מְרִיבׁת the water of Meriba in Kadesk 27,14, for which in Ez.47,19 pl. מְרִיבֹת הַנְישׁ Deut. 33,2 acc. Fuerst perhaps בְּרִיבַת בַּרִים מִרְיבַת בַּרִים בַרִּשְׁישׁ בַּרִים בַרִּים בַּרִים בַרִּים בַּרִים בַּרִים בַּרִים בַּרִים בַרִּים בַּרִים בַרִּים בַּרִים בַּרִים בַּרִים בַרִּים בַּרִים בַרִּים בַּרִים בַּרִים בַרִּים בַּרִים בַּרִים בַרִּים בַּרִים בַּרִים בַרִּים בַּרִים בַרִּים בַּרִים בּרִים בַּרִים בַּרִים בַּרִים בַּרִים בַּרִים בַּרִים בַּרִים בְּרִים בְּרִים בְּרִים בְּרִים בְּרִים בְּיִּים בְּרִים בְּיבִּים בּיבְּים בּיבְּים בּיּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבּים בּיבְּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבְים בּיבּים בּי

הָפִירְשָׁת see מִרְי בַּעַל

מְרָיָה pr. n. m. Neh.12,12.

where Abraham brought his son Isaac as a sacrifice Gen. 22,2 and on which subsequently Solomon's temple was built 2Chr.3,1.

קרְיוֹת pr. n. of several persons Neh.11,11; 12,15 (= מְרָיוֹת v. 3); Ezr.7,3.

ייה pr. n. f. 1) sister of Moses Ex. 15, 20.— 2) another person 1Chr.4,17.

קרירוּת (from מְרִירוּת) f. hitterness, grief Ez.21,11.

(from מָלֵי) adj. bitter, sharp, poisonous, deadly קָלִירָי deadly plague Deut.32,24.

בּמְרִירִים see מִרִירִים.

(from בְּבֶרָ m. prop. softness, hence: timidity, fear Lev.26,36.

בּקְבָּבוֹ (from בַּבְי ; sf. בְּבָבוֹ m. 1) chariot 1K.5,6.— 2) seat of a litter Cant.3,10.

י קּרְבֶּבְה (from בַּבְּ ; c. מְרְבָּבְה , sf. מְרְבָּבְהוֹת , מַרְבְּבְהוֹת , מַרְבְּבְהוֹת , מַרְבְּבְהוֹת , מֵרְבְּבִהוֹת , מֵרְבְּבִהוֹת , מֵרְבְּבִהוֹת , מַרְבְּבִהוֹת , מַרְבְּבִהוֹת , מַרְבְּבֹהוֹת , מַרְבְּבֹהוֹת) f. chariot, war chariot 2S.15,1; Gen.41,43 a. 46,29; Is.2,7; Jo.2,5;

the chariots of the sun (i. e. chariots dedicated to sun-worship) 2K.23,11.

קרְבְּלֶת (from בְּרְבְּלֶת; sf. מַרְבְּלֶת; f. market, mart Ez.27,24.

תְּבְמוֹת pr. n. m. of three persons Ezr.8,33; 10,36; Neh.12,3 = מָבְיוֹת .

תְּבְבֶּם, סְבְּבְם (from בְּבָב, c. בְּבְבָם m. a treading down Is.28,10; hence: object of treading down Mic.7,10; of a place: לְבִוְבֵם שֶׁה for the treading, i. e. pasture, of sheep Is.7,25.

קרותי gent. Neb.3,7 prob. of מְרנֹתִי , which see.

D pr. n. a Persian dignitary Est.1,14.

אָבֶרְיִבְיּבְ pr. n. a Persian dignitary Est.1,14.

(from רָעֵע) m. evil-doing, mischief Dan.11,27.

(קרעה (בּרְעָה (בּרְעָה (בּרְעָה (בּרְעָה (בּרְעָה (בּרְעָה (בּרְעָה (בּרְעָה (בּרָעָה (בּרָעָה (בּרָעָה (בּרָעָה (בּרַעָה (בּרַעָּה (בּרַעָּה (בּרַעָּה (בּרַעָּה (בּרַעָּה (בּרַעָּה (בּרַע בּרַעָּה (בּרַע בּרַע (בּרַע בּרַע בּרָע בּרָּב בּרָע בּרָ

קרְעֶה (from בְּרְעָה, c. מְרְעָה, sf. מְרְעָה) יוֹרְעָה (קרעהוּ) m. pasture Is.32,14; Ez. 34,14.

בּרְעִיתִי (from בְּלְעִיתִי I.; sf. בְּרְעִיתִי (from בַּרְעִיתִּי I.; sf. בְּרְעִיתִּי (בַּרְעִיתִּי (בַּרְעִיתִּי (בַּרְעִיתִּים (בַּרְעִיתִּים בּיִרְעִיתִּים (בַּרְעִיתִּים נִישְּבְּעוּ when they pastured themselves, they became sated Hos. 13, 6.— 2) flock Jer. 10,21.

קרעלה pr. n. a city in Zebulun Jos. 19.11.

אָבְּיִבְּי Jer. 8,15) m. 1) cure, healing, remedy 33,6; אַבְּיִבְּי incurably 2Chr. 21,18.— 2) calmness, softness Jer. 8,15; 14,19 (opposite בְּבָּיִבְּי terror); וְשִׁי בְּבִּי בְּשִׁי בְּבִּי בְּשִׁי בַּשִּׁי בַּשִּׁי בַּשִּׁי בַּשִּי בַּשִּׁי בַּשִּׁים בְּבִּילִי בּשִּׁי בַּשִּׁים בַּשִּׁים בְּשִּׁים בַּעִּבְּי בּשִּׁי בַּשְׁי בַּשְׁי בַּשְׁי בַּשְׁי בַּשְׁי בַּשְׁי בַּשְּׁים בַּעְּבְּים בַּעִּבְּים בַּעְּבְּים בַּעְּבְּים בַּעְּבְּים בַּעְּבְּבְּים בּיבּים בּעְּבְּים בַּעְּבְּים בַּעְּבְּים בַּעְּבְּים בַּבְּים בַּעְּבְּים בַּעְּבְּים בַּעְּבְּים בַּעְּבְּים בַּעְּבְּים בַּעְּבְּים בַּעְּבְּים בּעְבִּים בּעְבְּים בּעְבְּים בּעְבִּים בַּעְבְּים בַּעְבְּים בּעְבְּים בַּעְבְּים בּעְבְּים בּעְבְּים בּעְבְּים בּעְבְּים בּעְבְּים בּעְבְּים בּיבְּים בּעְבְּים בּעּבְּים בּעּבְּים בּעּבְּים בּעּבְים בּעּבְּים בּעבּים בּעבּע בּעבְּים בּעבּים בּבּעבּים בּעבּים בּבּעבּים בּבּבּעבּים בּבּבּעבּים בּבּבּבּעבּים בּבּבּבּבּעבּבּעבּ

muddling, muddled water Ez.34,19. קֿרָפְּשׁ to press in, to break with violence, to force (Kal not used).

Hoph. הָמְרִיץ (fut. נְמָרִיץ) to press into, to excite, to compel Jb.16,3.

בְּרְצֵע (from בְּרַצֵּע) m. an awl Ex. 21,6.

קבּגְּבֶּת (from לְצַבְּ) f. pavement 2K.16,17.

בּרֶכְיּ (pt. p. בְּיִרְיּהְ: mp. pl. יְבְיּהְיּ 1) to rub, to dissolve, to dilute, whence בְּרַהְ soup.— 2) to rub, to polish, to sharpen Jer.46,4; בְּרִוּמְ בְּרִוּמְ polished copper 2Chr. 4,16.

Pu. מֹבֶק to be scoured, cleansed Lev.6,21.

or אָרָק (from בָּרָק 1) m. broth, soup Jud.6,19 a 20; c. בְּרַקְ Is.65,4 (Ktib has בְּרָק).

תְּבְקְת (from תְבָק m. aromatic herb; only pl. בְּרָקִת Cant.5,13.

קרְקְתְה (from בְּלֶּבְקְתְה f. 1) spicing, mixture בְּלְבְקְתְה stirring the mixture Ez.24,10.— 2) kettle for brewing Jb.41,23.

קרת (from קבן) f. 1) spicing or mixing of unguents 2Chr.16, 14.— 2) unguent, continent Ex. 30,25; 1Chr.9,30.

Pi. מְרֵכְר (fut. יְמְרֵר , pl. וְמְרֵר) to make bitter, to embitter, to grieve וְמְרֵר אָת־תַיִּים and they made their lives bitter Ex.1,14; הוֹיִן and they have grieved 'mim Gen.49,23.— 2) as adv. אַמְרֵר J will weep bitterly Is.22,4.

Hiph. וְהֵמֵר (fut. יֵמֵר inf. יִמֵּר (fut. יֵמֵר inf. יִמֵּר 1) to embitter יְמֵר יִנְהִיּי and the Almighty hath embittered my soul Jb.27,2; with י to deal bitterly with R.1,20.— 2) to weep bitterly דְּבָּרוֹר עַלְּדְבְּרֵוֹר מָלִי בְּבָּרוֹר מָלִי בְּבָּרוֹר מָלִי בְּבָּרוֹר מָלִי מִּתְּח הַמְּל מִל מִי מִּבְּר מַלִּי בְּבָּרוֹר מָל מִי מִּבְּר מַל מַל מַבְּר מַבְּר מַל מַבְּר מַל מַבְּר מַל מַבְּר מַל מַבְּר מַל מַבְּר מַבְּי מַבְי מַבְּי מַבְּי מַבְּי מַבְּי מַבְּי מַבְי מַבְּי מַבְּי מַבְּי מַבְּי מַבְּי מַבְּי מַבְּי מַבְיּ מַבְּי מַבְיּ מַבְּי מַבְּי מַבְי מַבְּי מַבְּי מַבְּי מָב מַבְי מָב מַבְּי מָב מָבְי מַבְי מַבְיּ מַבְי מָב מָב מָבְי מָבְי מָב מְבְיּי מַבְי מָבְי מָב מְבְי מְבְי מְבְי מְבְי מְבְי מְבְי מְבְי מְבְי מְבְי מַבְי מְבְי מְבְּי מְבְיּי מַבְּי מְבְי מְבְּי מַבְּי מְבְּי מְבְיּי מַבְּי מַבְי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מַבְי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְיבְיּי מְבְּי מְבְּי מְיבְיּי מְבְּי מְבְּיּי מְיּבְיּי מְיּי מְיּבְיּי מְבְיּי מְיבְּיּי מְיּבְיּי מְיּי מְיּבְיּי מְיּי מְבְּיּי מְיּי מְבְיּי מְיּי מְיּי מְיּ

Hithp. הְתְּמֵרְמֵר (fut. יוֹתְמֵרְמֵר) to be embittered, to become bitterly enraged (with אָל) Dan.8,7.

(only pl. מְּרֹרִים) m. 1) bitterness Cant.3,15.— 2) bitter herbs Ex.12.8.

קְרֵרָה (from בְּרֵרָה) f. gall Jb.16,13.

קרְרָה (from מְרַרָה ; מָררַרּוֹת מְרַרָּה ; מְרֹרָה ; מְרֹרָה) f. 1) = מְרַרָּה gall Jb.20, 25.— 2) poison מְרָרָה פְּחָנִים the poison of asps Jb.20,14.— 3) bitterness אַשְּׁבְּלוֹת מְרֹרֹת bitter grapes Deut.32,32 (Eng. Bible: grapes of gall); fig. of harsh speech: הַּרָהּה thou writest bitter things against me Jb.13,26.

יְרָרִי pr. n. son of Levi Gen.46,11. בְרָאשָׁה see בְּרָאשָׁה.

יַבְישְׁעַתְ (from לְשֵׁעָם) f. wicked woman 2Chr.24.7. לְתְרֵים (from בְּבָה) du. twofold rebellion (symbolically of Babylon)

Jer.50,21.

(from 똑빛 I.) m. 1) a carrying, lifting לַעַבר וּלִמַשָּא to serve, and to carry Num.4,24; אַין לָכֵם אַבּהָרָע ye have not to carry it upon your shoulders 2Chr.35,3; more than they could לָאֵין טַשְׂא carry away 20,25. - 2) burden, load 2K.5,17; Is.30,6; Jer. 17,21; Hos.8,10 (see quotation under חֲלַל Hiph.); הְיָה לְמַשְׂא to be a burden on (with עַל, אָל) 28.15,33; 19,36; Jb.7,20.— 3) tribute, present 702 silver as tribute 2Chr.17,11.— 4) desire, longing, coveted object נפשׁא נָפָשׁ the coveted object of the soul Ez.24,25. – 5) elevation of the voice, song, singing כֹל মুলুন্ন instructor in singing 1Chr. 15,22; שֵר הַמַשֵּׁא הַמְשֹׁרְרִים the chief conducting the singing of the singers v. 27. - 6) utterance, speech Pr.31,1; hence: a) decree, doom to pronounce a decree בְשָׂא כַשְׂא 2K.9,25; Is.23,33. b) prophecy Is. 13,1; 15,1; 17,1 etc.— 7) pr. n. son of Ismael Gen.25,14.

משא (from בְּנִים) m. respect מְנִים (from בְּנִים) מַשׂא respect of persons 2Chr.19,7.

Neh.5,10; אָהָם ניִּשְאָ every loan 10,32 (Eng. Bible: exaction of every debt).— מַשָּׁא בָּלִידֶר ye axact usury

every one of his brother Neh.5,7.

**P: pr. n. border-place of the Joktanites Gen.10,30 (prob. the valley called Bisha in the north of Yemen).

בְּשִׁלְבֵ (from צְשִׁים) m. draw-well, place for drawing water; only pl. מַשְׁאַבִּים Jud.5,11.

קּבְּיבְ (from אַשְׁאָ) f. rising smoke הְּנְשְׁאָן and heavy is the smoke Is.30,37 (Eng. Bible: and the burden thereof is heavy, reading הְּעָשֵׁאָ).

ק (from נְשַׁאָת c. מַשְּׁאר pl. מַשֵּׁארת מְאוּמָה f. loan מַשָּׁארת מְאוּמָה any thing as a loan Deut.24,10; בּעַרְכִים of them that are sureties for debts Pr.22,26.

מַשׁוּאָה see מַשׁאָה.

קִשְּׁאָה, מְשׁיֹאָה (= שׁוֹאָה) f.1) desolation Zph.1,15.— 2) place of desolation Jb 38,27.

וֹנְשְׁאוֹן (from נְשִׁא Hiph.) m. deceit Pr.26,26.

לְנִשְּׁא from נְשָׁאָ f. plucking up לְמַשְּׁאוֹת אוֹתָהּ מְשְּׁרָשֶׁיתְ to pluck it up by the roots thereof Ez.17,9.

קישְׁאָל pr. n. a Levitical city in Asher Jos.19,26 = בְּשִׁאָל 1Chr.6,59.

קִישְאָלְהְ (from שְׁאֵלִי f. desire Ps. 20.6; 37,4.

יָשְאָרָת (den. from שְׁאָרָת ; שְּאָרָ הָּ אָרְתְּם (den. from יִשְאָרָת ; קּלּ הָמְשְאָרוֹתְם ; pl. sf. קֹשְאָרוֹתְים ; הָמְשְאָרוֹתְים ; kneading-trough Ex. 7.28; Deut.28,5 a. 17. בְּשִּׁאַת (from בְּשִּׁאַר, c. חַשְּׂאַר, pl. מַשְּׁאוֹת (קבּה, sf. מַשְּאוֹת (מַשְּׁאוֹת בָּבּר (מַשְּאוֹת בָּבּר בַּר בַּבְּר הַ חַרְבָּה הַרְבָּר הַ חַרְבָּה הַ חַרְבָּה הַ הַרְבָּה (מַשְּאוֹת עָכִיה הַ הַרְבָּה to whom the reproach of it was a burden Zph.3,18.— 2) lifting up, rising the lifting up of my hands Ps.141,2; שְּשֵׁח בַּפַּר הַיִּשְׁים the rising of the smoke Jud.20,38; hence: fire-signal Jer 6,1.— 3) contribution, tribute בּ הַאָּשָׁים בּ contribution of corn Am.5,11.— 4) gift, present Jer.6,1; Ez.20,40.— 5) portion of food, mess Gen. 43,34.

קלייה (from יְבַשְּׁי; only pl. c. הישְׁבְּצוֹת f. 1) texture, brocade Ps.45,14.— 2) setting (of precious stones) Ex.28,11.

קישבר (from בְּשִׁבּר; c. מְשְׁבַר) m. prop. place of breaking forth (i. e. bearing), hence: mouth of the womb Hos.13,13; proverbially: בְּאוֹ בְּנִים עַר־מַשְבֵּר וְכִם אֵין לְלֵדְה the children are come to the mouth of the womb and there is no strength to bring forth 2K. 19,3; Is.87,3.

קּמְשְׁבְּרֵי (from יְשֶׁכֵּר; pl. c. מְשְׁבְּרֵי, sf. קּשְׁבְּרֶן m. breaker, surf, wave Jon.2,4; Ps.93,4; מְשְׁבְּרֵי the waves of death, i. e. death-bringing waves 2S.22,5.

קבְּתְ (from בְּשְׁבָּה only pl. sf. בְּשְׁבָּקוֹרְ m. cessation, desolation Lam.1,7.

קיינב (from יְשִׁנְבּל; c. מְשְׁנָבּל, sf. יִשְׁנָבּל (m. 1) high place, fortress

קיה the fortress of thy walls Is.25,12; fig. a place of defence, of refuge 2S.22,3; ls.33,16.—2) pr. n. an eminence in Moab Jer.48,1.

קישְהָה (from יְשְׁנָה m. error, oversight Gen.43,12.

מְשְׁה (akin to מושׁ ; with sf. מְשְׁה) to draw out Ex.2,10.

Hiph. רְמִשְׁה (fut. רַמְשָׁה) to draw out, to rescue 2S.22,17.

קיים pr. n. Moses, the great Jewish law-giver, who freed Israel from Egyptian bondage Ex.2,10; the laws given by him are contained in the Pentateuch or Five Books of Moses, called הוֹרָת משָה Jos.23,6, also תַּבֶּר משָה 2Chr.25,4.

קיים (from נְשָׁה Hiph.) m. loan Deut.15,2.

מָשׁיאָה see מְשׁוֹאָה.

קשׁמְת (from אשׁי; only pl. מְשָׁאוֹת , בּישָׁאוֹת) f. ruin, desolation Ps. 73,18;74,3.

בְּלֵבֶׁר pr. n. m. 1Chr.4,34.

קשׁוּבָּת, (from שׁוּבָת, c. שׁוּבְּהְי, pl. מְשׁוּבְת, sf. מְשׁוּבְת, f. a turning away, backsliding Jer.3,6; 5,6; Pr.1,32; מְשׁוּבְתִי backsliding from me Hos.11,7.

ישׁנְג = שׁוּג (from שׁוּג f. error, trespass Jb 19,4.

משׁים a. משׁים (from שׁישׁ) m oar, rudder Ez.27,6 a. 29.

קשׁבְרָה a. מְשׂוּבְה (from שְׁבַרְהְ , c מְשׁוּבְתּה , sf (מְשׁוּבָת) f hedge Is. 5,5, מְשׁוּבַת מָטּוּבָת מָטּוּבָת אָרָם a thorn-hedge Pr. 15,9; = מַטּוּבָה Mic.7,4.

קְשִׁקְּה Is.42,24 Ktib for בְּשִׁקְה, which see.

(from נְשֵׁר m. a saw Is.10,15.

קשׁרְרָה (from בְּשׁרְ) f. measure (for liquids) Lev.19,35; Ez.4,11.

קשוש , c. מָשוּשׁ , sf. מְשּוּשׁ , קּשוּשׁ , בּישּוּשׁ , אַ בְּשּוּשׁ , בּישּוּשׁ , אַ בְּשּוּשׁ , בּישּוּשׁ , אַ בּישּוּשׁ , בּישּוּשׁ , בּישּוּשׁ , בּישּוּשׁ , בּישּוּשׁ , bouses of joy Is.32,13; also object of joy Is.65,18; Jer.49,25; in the sense of a verb: בְּישׁוּשׁ אָתִּרְצִין rejoicing with Rezin Is 8,6.

רשׁבי Ch. m. oil Ezr.6,9.

កក្តុដុក្ក (prop. inf. of កម្ពុក្ត) f. 1) anointing Ex.40,15; 29,29.— 2) appointed portion Num.18,8.

עַלְיִייִם (from מַשְׁבְּ ; c. אַחַשְּׂבָ) f. 1)

anointing, ointment הַשְּׁמֶן לְּשָׁקְּ קֹּיָשׁ oil of holy ointment Ex.30,25.-2) appointed portion (= בְּשִׁקְהַ 2) Lev.7,35.

ject of laughter Hab.1,10.

יַּלְיִיְרָר (בְּישְׁרַר) m. dawn Ps.110,3.

תְּלֵי (from הַשְּׁי, sf. יְשְׁהַתוּ his destruction בְּלֵי בִּישְׁהַתוּ his destroying weapon Ez.9,1.

קיים (from תְּשִׁים, c. תְּשִׁים, m. disfigurement, marring מַאִּישׁ מַרְיּאָהוּ his countenance is marred more than any man's Is. 52,14.

קְּיִיבְיּהָ (from הַבְּייִ ; sf. בְּיִהְיְהָ) m. corruption, defect, blemish Lev. 22,25.

תַּשְׁחַת (from הַשְּׁים) f. corrupt thing Mal.1,14.

קּיִייְטְ (from בְּשִׁי) m. place for spreading Ez.47,10.

קּמִּטְבְּה (from מַשְּׁטְבּ e. הַשְּׁמָבְ m. place for spreading Ez.26,5 a. 14. קייָבְבָּה (from מַשְּׁבָּה) f. enmity, ha-

tred Hos.9,7 a. 8.

קיִּשְׁלֵרוֹ (from יְשְׁמָרוֹ; sf. מְשְׁמְרוֹ) m. arrangement, dominion, rule (Stb.: extension; comp. Ch. פֿאָרָין (Ch. בּאָרָין ליים מישְים ליים מישְים dost thou determine the rule thereof (of heaven) on earth? Jb.38,33.

יני איני m. silk, silk-stuff Ez.16,10 a.
13 (from שְּׁבְי to draw, to unwind; acc. Fuerst from the Chinese shi silk, with מ as preformative denoting a garment of this stuff).

קשיובאל pr. n. m. Neh.3,4.

קּשִּׁיח (from שַּׁבְּל to anoint; c. בַּישִּׁים, sf. sf. קּשִּׁיח (קּשִּׁיח ; pl. sf. קּשִּׁיח (קּשִּׁיח בּלוּשׁיח בּלוּשׁיח בּלוּשׁיח בּלוּשִׁיח בּלוּשִׁיח בַּלוּשִׁיח בּלוּשִׁיח בַּלוּשִׁיח בַּלוּשִׁיח בַּלוּשִׁיח בַּלוּשִׁיח בַּלוּשִׁיח בַּלוּשִׁיח בּלוּשִׁיח בַּלוּשִׁיח בּלוּשִׁיח בּלוּשִׁיח בּלוּשִׁיח בּלוּשִיח בּלוּשִׁיח בּלוּשִׁים בּלוּשִׁיח בייים בּלוּשִׁיח בייים בייים

מַשַּׁךְ (fut. מִשָּׁרְ: pt. מִשָּׁרְ; imp. מְשַׁרְּ, pl. מְשֶׁרָה a. וֹבְיִיבֶר; inf. מְשֶׁרָה) 1) to draw, to pull Ps. 10,9; Jb. 40,25; to draw after Cant.1,4; to draw to, to lead to בְּשַׁרְ אֵל Jud.4,7; עַם to draw away with, to associate with Ps.28,3; here helong the phrases: བྱྱུབུ་р to draw the bow, i. e. to to stretch it 1K.22,34; Is.66,19; 기발교 to scatter the seed, to sow Am. 9,13 (comp. Ps.126,6); 국발부 to handle (or wield) בְּשֵׁבֶע סֹפֵּר the pen of the writer Jud.15,4; to be associated with Hos 7,5.— 2) to extend בְּשַׁרְ חֶחֶר to extend favor to... Ps.36,11; ים שַׁכָּתִיךָּ חָבֶּר בּמָשׁבָּלָתִיךָּ חָבֶּר בּמִיבָּר מַבָּר בּמִיבָּר בּמָשׁבָּלְתִיךָּ בַּתְּבָּר בּמִיב

I have extended kirdness unto thee Jer.31,2 (Eng. Bible: with loving-kindness have I drawn thee; others: have I guided thee).-3) to continue, to prolong コピロ ৰম to continue anger Ps.85.6; here belongs the phrase קַשַׁר בָּקָרָן to blow the ram's horn הַּיּוֹבֵל continuously Jos.6,5 (Eng. Bible: to make a long blast). — 4) to endure, to forbear נַתְּמָשׁךְּ עַלֵיהָם yet many years didst thou forbear them Neh.9,30.— 5) to cherish continuously, to indulge לִמִשׁׁךְ בַּיַוֹן אֶת־בִּשְׁרִי to indulge my body with wine Ec.2,3.-6) intr. to draw, to go Jud.4,6; go and take you מְשָׁבוּ וּלְחוּ לַבֵּם Ex.12,21; with In to draw after, to go after Jb.21,33.

Niph. יְמִשְׁרָ (fut. קְשִׁרָּ) to be prolonged, protracted, delayed Is.13,22; Ez.12,25.

Pu. קְשֵׁהְ (pt. קְמִשְׁהָ, f. קִמְשְׁהָ)

1) to be pulled (acc. Stb.: to be stretched, stiff) גּיִם מְּשָׁהְ a nation pulled Is.18,2 a. 7 (Eng. Bible: a nation scattered; acc Stb.: stout, firm).— 2) to be delayed, deferred pr.13,12.

נמשק II. (במשך) to possess.

ע (קְשֶׁךְ m. 1) a scattering, sowing א בּישָׁרְ הַיָּבְע נוֹשָׁא מָשֶׁרְ הַּיְבָעָר הַפְּּנְינִים that beareth the seed for sowing Ps.126,6 (comp. Am.9,13) — 2) possession (æקָּינִים and the possession (others: price, value) of wisdom is above pearls Jb.28,18.—3) pr. n. son of Japhet Gen.10,2 and of a Japhetic people (the Moschians) Ez.27,13; 38,3, etc.Jewish scholars in the middle ages designated by the name אַנָי בָּיִי (Ez.38,3) according to them designates Russia-Muscovy.

בֹּבֶּבְ Ch. m. couch, hed Dan.4,2.

stands (pt. Hiph. of שָׁבֵּיל m. prop. one who understands (pt. Hiph. of שָׁבֵּיל), hence:
1) one wise, one skilled Pr.15,4;
2Chr.30,22.— 2) one prosperous, successful 1S.18,14.— 3) didactic poem Ps.47,8 and in the inscriptions of 13 psalms.

שַּׁבָה see מַשְׁכִּים.

ק (מַשְּׂבִּיּוֹת , pl. שְׁבָּהוֹ f.

1) image, figure, picture אָבָן מֵשְׂבִּיּוֹת מִשְׂבִּיּוֹת מַשְׂבִּיּוֹת בַּמְשְׁבִּיּוֹת בַמְשְׁבִּיּוֹת בַמְשְׁבִּיּוֹת בַּמָף (carved stone, image of stone Lev. 26,1; מַשְּׂבִּיוֹת מַשְּׂבִּיוֹת בַּמָף (appear apples of gold in pictures of silver

Pr.25,11.—2) imagination, thought בְּבֶּכ the imaginations of the heart Ps.37,7; בְּמַשְׂכָּתוֹ Pr. 18,11 in his imagination, in his conceit.

ק (from מְשְׁכֵּן , sf. אָרָ , sf. אָרָ , sf. , amptive and a continuous ex.25,4; Hab.1,6; Cant.1,8; of the temple as habitation of God; the tabernacle Ex.25,9; Ps.45,5; 84,2; אָרָ , sf. , sf

Ch. (sf. מְשְׁכָּוֶה) m. habitation, dwelling Ezr.7,15.

בַּשְּבְּרָתִּי (from בַּשִּבְּרָתִי (from בַּשִּבְּרָתִּי (from בַּשִּבְּרָתִּי (from בַּשִּבְּרָתִּי (from בַּשִּבְּרָתִּי (from בַּשִּבְּרָתִּי (from בּישִּבְּרָתִּי (from בּישִּבְּרָתִּי (from the second from the seco

II. to liken, to compare (Kal not used).

Niph. נְמְשֵׁל to be like, to be similar, with אָל ls.14,10, שָׁר Ps. 28,1, בְּאָל 49,13.

Hiph. הַּמְשִׁיל (fut. יַמְשִׁיל) to liken, to compare Is.46,5.

Hithp. וְיָתְמַשֵּׁל (fut יַּתְמַשֵּׁל) to become like, with בַּ Jb.30,19.

see; fut. מְשֵׁל pt. מְשֵׁל, which see; fut. מְשֵׁל pt. מְשֵׁל, pl. מִשֵּל and ; מִשְׁל amp. מְשֵׁל speak in proverbs or parables בָּל הַמִּשֶּל every one that speaketh in proverbs shall use this proverb against thee. As is the mother, so is her daughter Ez.16,44; pt. מִשֵּל pone who speaks in parables, gnomic poet Num. 21,27; ls.28,14.

Pi. אָמֶיב to speak in parables Ez.21,5.

קשֶׁל I. (from בְשָׁל I.; c. בְשָׁל) m. rule, dominion Zch.9,10.

II. (from מְשֵׁלוֹ II.; c. מְשֵׁלוֹ m. likeness, the like אַין־עַל־עָפָּר מְשָׁלוֹ upon earth there is not his like Jb.45,25 (others: there is none upon earth that ruleth over him, from מֲשֵׁל I.).

קשׁל (from הָּצִּינֵנְי לְמָשׁל he hath placed me as a by-word of the people Jb.17,6.

מְשְׁלְוֹתְ a. חַשְׁבְּׁח (from מְשִּׁלְוֹתְ a. מִשְׁלְוֹתְ (from מִשְׁלְוֹתְ a. 1) a sending Est.9,19. — 2) with זי stretching of the hand, seizure: אַרוֹם וּמוֹאָב מִשְׁלוֹתְ יִדְּם Edom and Moab shall be the object of their seizure Is.11,14 (Eng. Bible: they shall lay their hand upon Edom and Moab).

קּשְׁלֶּח (from קּשְׁלֵּן; c. קּשְׁלֵּח) m.

1) place where one is sent קּשְׁלֵּן place for sending forth oxen, i. e. pasture Is.7,25.— 2) with יַ putting of the hand to something, i. e. occupation, business Deut.12,7; 15,10.

רְשִׁי (from לְשִׁי f. 1) a sending of persons, i. e. a troop, a host Ps.78,49.— 2) a sending away, discharge Ec.8,8.

קלים (prop. pt. of בְּשָׁי Pu.) 1) acc. Stb. one paid for, one who is bought, i. e. a slave Is.42,19 (in parallel to קּבָּל ; Eng Bible: he that is perfect).— 2) pr. n. m. Ez.8,16; Neh.3,4.

pr. n. m. 1 Chr. 9,21 = ייַטֶּלֶבְיָרָה <math>pr. n. m. 1 Chr. 9,21 (26,14.

תישלם pr. n. m. 1) a person mentioned in 2Chr.28,12.— 2) another person Neh.11.13.

קישלמות $pr.~n.~1 ext{Chr.9,12}$ מְשֶׁלְמִית Neh.11,13.

nasseh 2K.21,19.

שלוש see בְישׁלש.

קּשְׁמֵּה (from מְשְׁמָה ; pl. מְשְׁמָה) f. desolation, wasting Ez.6,14; Is. 15,6.— 2) astonishment, horror Ez.5,15.

ק (from בי, c. מְשְׁבֵּן; pl. (from מְשְׁבֵּן; pl. מְשְׁבֵּן; the fatness (i. e. fat portions) of the province Dan.11,24.— 2) concretely: fat one, strong one Is.10,16; Ps.78,31.

קיים (from יְשְׁבוֹן; pl. מַשְׁבוֹן m. fat thing Neh.8,10.

מִישְׁמְבָּי pr. n. m. 1Chr.12,11.

עָּבְעָיָּבְ (from יְבְשָׁבְיּנְ ; c. יְבָיּבְּטָ m. 1) a hearing Is.11,3.— 2) pr. n. of two men Gen.25,14; 1Chr.4,25.

ית (from ישׁבֵּי אָרָ הּ sf. קּישְׁבָיתְר, וּ ישׁבֵּית הּ f. prop. hearing, listening to one, obedience, hence: אַל מִשְׁבַיִּתְר אָל מִשְׁבַיִּתְר to do at one's bidding 1S.22,14; concretely: obedient ones, subjects Is.11,14; hence also: faithful ones 2S.23,23; 1Chr.11,25 (Eng. Bible: guard).

. מַסָמֵר see מֵשִׂמָר

קיבור (from ישָׁמֵר, c. ישָׁמֵר) m. prop. guarding, hence: 1) prison prop. guarding, hence: 1) prison prop. guarding, hence: 1) prison house Gen.42, 19.— 2) guard, watch Jer.51,12; Jb.7,12; Neh.13,14.— 3) object of keeping, thing to be guarded יְבֶּר וְצֵּר וְבֶּר וְבִּר וְבֶּר וְבֶּר וְבֶּר וְבֶּר וְבֶּר וְבִּר וְבֶּר וְבִּר וְבֶּר וְבֵּר וְבִּר וְבֵּר וְבֵּר וְבֵּר וְבֵּר וְבִּר וְבִּר וְבֵּר וְבִּר וְבָּר וְבִּר וְבָּר וְבִּר וְבִּר וְבֵּר וְבֵּר וְבִּר וְבִיר וְבִּר וְבְּבְּר וּבְּר וּבְּבְּר וּבְּר וּבְּר וְבִּי וְבְּבְּר וְבְּיוֹב וּבְּי וּבְּי וּבְּי וּבְּי וּבְּי וּבְּי וּבְּי וּבְּי בְּיִי בְּיוֹב וּבְיוֹי בְּיוֹי בְּיוֹי בְּיוֹי בְּיִי בְּיִי בְּיוֹי בְּיוֹי בְּיִי בְיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּי בְּיּי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִיבְיּי בְיּיי בְּיּי בְּיּי בְּיּי בְּיּי בְּיּיְיבְיּי בְּיּי בְּיּי בְּיי בְּיִיבְיּי בְיּי בְּיּי בְיּי בְּיּי בְּיּיבְיי בְּיּיבְיּי ב

קישְׁבֶּוֹרָת (from שְׁבֵּי , sf. יְשְׁבֵּוֹר, pl. יְשְׁבְּרוֹת , c. יְשְׁבְּרוֹת , sf. בּישְׁבְרוֹת , sf. בְישְׁבְרוֹת , sf. בְישְׁבְרוֹת , chosefus, preservation Ex.16,33; concretely: something for safeguard 18.22,23; בְּיֹת הָשְׁבֶּרֶת house for keeping, guardhouse 28.20,3.— 2) guard Is.21,8; Neh.7,3.— 3) charge, command Gen.26,5; Num.3,25; 2K.11,5; Neh. 12,45.

משנה (from שָׁנָה; c. מִשְׁנָה, sf. קשנים pl. מְשָׁנָהוּ $m.\,1)$ repetition, doubling, twofold לָחֶם מִשְׁנָה double bread, i. e. twice as much Ex.16,22; מְשִׁנֶה עַל twice as much as v. 5; בָּקָף מִשְׁנָה Gen.43,12 or קשׁנֶה כָּסֶף v. 15 double money.— 2) second place in rank בּוֹלֶבֶּבָ the second chariot (i. e. the chariot second to the king's) Gen. 41,43; על הָעִיר מִשְׁנֶה was second (in rank) over the city Neh.11,9; מְשָׁנֵה הַמֶּלֶך one next to the king 2Cbr.28,7; בַּהָן הַמְשִׁנֶה the second priest Jer 52,24; also of things of secondary degree second degree Ezr.1,10; of animals of later birth, younger 1S. 15,9; of a place next to a city-a suburb 2K.22,14; 2Chr.34,22.—
3) copy מְשָׁנֵה הַהּוֹרָה copy of the law Deut.17,18.

רְשִׁישְׁכוֹת (from בְּשִׁיּהָ pl. הְשִׁישְׁכוֹף) f. plundering, plunder, spoil 2K.21, 14; Hab.2,7.

אַעוֹל (from שָׁעֵל m. narrow path Num.22.24.

(from יְּבֶּיְנֵים (m. suppleness) וּבְמֵיִם לֹא־רָתֹצְהָּן (neither wast thou washed in water to supple (or: cleanse) thee Ez.16.4.

בישעם pr. n. m. 1Chr.8,12.

קּשְׁעַן לֶּחֶה; c. מִשְׁעַן לֶּחֶה m. support, stay 2S.22,19; מָשְׁעַן stay of bread Is.3,1.

m. מַשְּׁעָן m. מַשְּׁעָן f. (= מַשְּׁעָן support, stay מַשְּׁעָן וּמַשְּׁעָן every support Is.3,1.

קישָׁעְנָהִי (from יְשְׁשָׁנָהִי , sf. קּישְׁעַנְהִי , קּישְׁעַנְהִי ; pl. sf. מְשְׁעַנְהִי , הּישְׁעַנְהִי ; pl. sf. בּישְׁעַנְהִי הָ support, staff Ex.21,19; Jud.6, 21; of the staves of the lawgivers Num.21,18.

תְּשְׁפְּט (from הַשְּׁשְׁ m. injustice, in the alliteration: נְיָבוּ לְּמִשְּׁפְט וְהָגָּה הְשְׁפְט he hoped for justice, but behold injustice Is.5,7.

 tribe Jos.7,17; hence: species, kind Gen.8,19 (of animals); Jer.15,3 (of things).

තමන්තු (from හමුණු ; c. හමුණුතු , sf. ינְפָשִּׁיבִי pl. בינְהַבְּשִׁיבִי c. ינִבְּשִּׁבָי) m. 1) judgment, justice Deut.1,17; Ps.122,5; עשָה מִשָׁם to execute justice Jer.7,5; מָשָׁבְּמ to pervert justice 1S.8,3.— 2) cause, suit Num.27,5; שַבֶּרְ מִיבָּט to order a cause Jb.13,18; דָבָר מִשִׁפְט לאָד to call one to account, to contend with 2K.25,6; Jer.1,16.-3) sentence 1K. 20, 40; Ps. 17, 2; מַשְפַמ מַנַת sentence of death Deut.19,6.— 4) law, ordinance, statute Ex.15,25; אַטְשָׁם נוֹיָ the ordinance of the Lord Jer. 8,7; לִשְׁפַּט הַמִּלְכָה the statutes (constitution) of the kingdom 1S.10, 25.— *5)* guilt, crime מַשַּׁפַּט דָמִים bloody crime Ez 7,23.— 6) right, due בְּבֹוֹרָה the right of primogeniture Deut.21,17; מַשְׁפַט the right of inheritance שַלַישַפַּמ הַכּהַנִים מֵאָת הַעָּם ;Jer.32,8 the priest's due (privilege) from the people Deut. 18,3.- 7) manner Gen.40,13; 1K.18,28; Jer. 30,18.— 8) proceeding Jud.23,12; 1S.8,9.

יַשְׁבְּטי (from בַּשְּׁלֵי sf. יֹטְשִּׁבְּטי m. judge Jb.9,15.

stall; only du. בְּשַׁבְּתִים Gen.49,14; Jud.5,16 (same as לְשִׁבְּתִים Gen.49,14; Jud.5,16 (same as לִשְׁבָּתִים, לִשְׁבָּת

to possess (others: to govern, to manage), whence מְמִישָׁק and the following word.

ment) בּן־מְשֶׁלְ בּיתִי the possessor (or: manager, steward) of my house Gen. 15,2.

기 (from 기관 ; c. 기발교) m. a running about Is.33,4.

עלייָהָ (from מְשִׁקְה c. מַשְּׁקָה m. 1)
watered region, watered pasture
Gen.13,10; Ez.45,15. — 2) drink
Lev.11,34; ls.32,6. — 3) cup-bearer,
butler (prop. pt.) Gen. 40,1; pl.
בּישָׁקִי v. 2; sf. מַשָּׁקִי 1K.10,5.

ישקול (from שָׁקל m. weight Ez. 4,10.

קיקוֹף (from שָׁקוֹף) m. lintel, upper beam of a door Ex.12.7.

קל (from בְּשַׁקל; c. מְשָׁקל; sf. מְשָׁקל) m. a weighing, weight Gen.24,22; Lev. 19, 35; אָין מִשְׁקל without weight (much) 1Chr.22,3.

קלת, ימְשֶׁקְכֶּת (from לְשָׁקּלֶּת (from إَשְׁקּלֶּת) f. plummet, level Is.28,17.

קּעָקע (from מְשָׁקַע ; c. מְשָׁקַע) m. a settling מְשָׁקַע מִיּם settled (i. e. clear) water Ez.34,18 (Eng. Bible: deep waters).

קשׁבְיה f. dominion Js.9,5.

קּשְּׁרָה (from יְשִׁרָה; c. מִשְּׁרָה) f. solution, liquor מְשָׁרָת liquor of grapes Num.6,3.

יתָא (אַבק Ch. (from שָׁבֶּרוֹקִיתְא f. pipe Dan.3,5.

gent. of the name of an unknown place 1Chr.2,53. קּבּוֹר (from יְשִׁרְפּוֹת נְּישְׁרְפּוֹת (from יְשִׁרְפּוֹת מִשְׁרְפּוֹת (from יְשִׁרְפּוֹת הַיִּשְׁרְפּוֹת (from יְשִׁרְפּוֹת הַשְּׁרְפּוֹת (from יְשִׁרְפּוֹת בִּישְׁרָפּוֹת בַּיִּבְּרָים the cremation of the kings Jer.34,5 (comp. 1S 31,12), which was attended with the burning of spices 2Chr.16,14.—2) בְּשִׁרְפּוֹת מִים (the boiling of water) pr. n. a place near Sidon Jos.11,8; 13,6.

קר, n. a place in Edom Gen. 36,36.

ת (from שׁרת) ש. pan 2S.13,9 (Ch. מַסְבָת Targ. to מַסְבָת Lev. 2,5).

יָמִשׁ (בּוֹשׁ בּוֹוּ זוֹ.; fut. מְּישִׁשׁ, sf. נְמִשׁ (בְּּמְשִׁהְּיּ ; יְמְשִּׁהְיּ , יְמְשֵּׁהְיּ , נְמְשֵּׁהְיּ , נְמְשֵׁהְיּ , נְמְשֵּׁהְיּ , נְמְשֵׁיִהְ , נְמְשֵׁהְיּהְ , נְמְשֵׁהְיּהְ , נְמְשֵׁהְיּהְ , נְמְשֵּׁהְיּהְ , נְמְשֵׁהְיּהְ , נְמְשֵּׁהְיּהְ , נְמְשֵּׁהְרָ , נְמְשֵּׁהְרָ , נְמְשִׁהְרָ , נְמְשִׁהְרָ , נְמְשִׁהְרָּ , נְמְשִׁהְרָ , נְמְשִׁהְרָ , נְמְשֵׁהְרָ , נְמְשֵׁהְרָ , נְמְשְׁהָרָ , נְמְשְׁהָרָ , נְמְשְׁהְרָּ , נְמְשְׁהְרָּ , נְמְשְׁהְרָ , נְמְשְׁהְרָּ , נְמְשְׁהְרָ , נְמְשְׁהְרָּ , נְמְשְׁהְרָ , נְמְשְׁהְרָ , נְמְשְׁהְרָ , נְמְשְׁהְרָ , נְמְשְׁבְּרְ , וְמְשְׁהְרָ , נְמְשְׁהְרָּי, וְמְשְׁהְרָּי, וְמְשְׁהָרְ , וְמְשְׁהָרְ , וְמְשְׁהָרְ , וְמְשְׁהְרָ , נְמְשְׁבְּיּרְ , וְמְשְׁבְּרְי, וְמְשְׁבְּיּרְ , וְמְשְׁבְּיִים , נְמְיִיבְּיִים , נְבְּיִיבְיִים , נְמְיִבְּיִים , נְמִיבְּיִים , נְמִיבְּיִים , נְמְיִבְּיִים , נְמְיִבְּיִים , נְמִיבְּיִים , נְמְיִבְּיִים , נְמִיבְּיִים , נְיִיבְּיִים , נְיִיבְּיִים , נְיבְּיִים , נְיִיבְּיִים , נְבְיּבְּיִים , נְבְּיִים , נְבְיּבְּיִים , נְבְיּבְיּיִים , נְבְיּיבְּיּים , נְבְיּיבְּיּים , נְבְיּיבְּיּיְיּים , נְבְיּבְיּים , נְבְיּיבְּיּיְיְיבְּיְיִים , נְבְיּבְיּיבְּיְיִים , נְבְיּיבְּי

Pi. ששֵׁים (fut. שַּׁשֵּׁם; pt. שַּׁשֵּׁםְ) to grope, to explore Deut.28,29; Jb.5,14; קשֵׁים חשָׁים to grope in the dark Jb.12,25.

Hiph. שֹבֵח (fut. קוֹני, pl. קוֹניינין; imp. sf. יבָרישׁנְי () to let feel the pillars Jud.16,26.— 2) to touch, to feel, to have the feeling of touch Ps. 115,7.— 3) to be groping and let there be groping darkness Ex. 10,21.

קייָה (from יְהַיִּי; c. הַּשְּׂיָה, sf. מְשְׁהָר, מְשְׁהָר, מְשְׁהָר, וְלְשְׁהָר, וּלְשְׁהָר, וּלְשְׁהָר, וּלְשְׁהָר, וּלְשְׁהָר, וּלְשְׁהָר, וּלְשְׁהָר, וּלְשְׁהָר, וּלְשְׁהָר, וּלְשְׁהָר, וּלִי מְשְׁהָר, וּלְשְׁהָר, וּלְים מּלווא, drinking Dan.1,10; וּלְשְׁהָר, the wine of his drinking (i. e. which he drank) 1,5. — 2) feast, banquet Is.5,12.

יתְּיִתְ (verb. n. of Hithp. of הָשְׁחַוִית (verb. n. of Hithp. of

f. prostration הָּהְהַ מִּשְׁתַּחְוֹיתָם and they — their prostration was eastward Ez.8,16 (read בַּיִּבְּהָהַוֹיתָם).

Ch. (def. כְּשְׁהְנָא) m. banquet Dan.5,10.

לתר (from מתה to stretch, to extend; only pi. מתים מתה, c. ימָהָי, sf. קֹתִיים) m. man, pl. men, people, persons עִיר מְתַם the men (others: warriors) of the city Deut.2.34:
3,6; Jh.24,12 (for which Jud.20
48 מְתָי מִסְפָּר (yer מְתֹם vain persons Ps.26,4; יִמְסְפָּר persons Ps.26,4; יִמְסְפָּר persons Ps.26,5.

מת pt. of מות, which see.

(den. from בְּחָבֵּן (den. from בְּחָבֵּן (den. from בְּחָבֵּן) אויים אויים (den. from בְּחָבֵּן

to hind, whence the next word.

9; Pr.26,3; fig. a) restraint 2K.19, 28. b) rule. dominion אָבָּהָר (see אַבָּהָר) 2S.8,1 (others: pr. n. Methegammah).

מתה (akin to מְהַף) to extend, whence בְּהַת a. בָּהָר.

קתוּקים (from קּחָנְיִם, pl. מְתוּקִים, f. adj. sweet, lovely, pleasant Jud.14,18; Ec.5.11; 11.7; as n. קֿתוֹק as honey for sweetness Ez.3,3.

pr. n. father of Lamech Gen. 4,18.

- קתושֶׁלַח , ^ מְתוּשֶׁלַח pr. n. Methuselah, grand father of Ncah Gen. 5.27.
- חַתְיּ (fut. תְּמָנוֹי to extend, to stretch out Is.40,22.
- לְחֵנֵי (from מְחֵה בּבּי מְתְה prop. extension, hence: long time Jer.13, 27; usually as adv. when? Ps.94,8; יְבִי אָבִי אָבְי when shall I awake? Pr. 23, 35, יְבְיַהַי at what time? when? Ex.8,5, יְבִי how long? Pr.6,9.
- לתְּבֶּנְתְּיֹ (from בְּיִהְיִהְיִהְ sf. אַבְּיִהְיִם f.
  1) number measure Ex.5,8; Ez.
  45,11.— 2) composition (of the perfume) Ex.30,37.— 3) arrangement, state (of a building) 2Chr.
  24,13
- אם מהיְקּלְאָה Mal.1,13 contracted from מַהְקּלְאָה what a weariness!
- קתְּלְעָה f. tooth; only pl. מְתַּלְּעָה Jo.1,6; Jb.29,17 (transposed from מַלְהָעוֹת).
- בְּחָבְיּ (from בְּבְיּה) m. wholeness, soundness Is.1,6; Ps.38,4.
- קתם Jud.20,48 = מָתם (see מַת).
- to extend, hence מַּתְבּוֹיִם and Ch. מָתְבּוֹיִם
- קָרָ I. (from בְּיָל m. present, gift Gen 34,12: אָישׁ מַאָּן he that bestoweth gifts Pr.19.6.
- II. pr. n. m. D a person mentioned in 2K 11.18. 2) another person Jer.38.1.

- אָבָתְ Ch. (pl. בְּחָנָה, sf. קּהָנָה) f. gift, gresent Dan.2,48; 5,17.
- מְתְנֵת (בּוֹתְנֵת c. מַתְנֵת f. l) gift, or מַתְנֵת f. l) gift, present Gen.25,6; Ec.7,7; of sacrificial gifts: offering Ex.28,28; מַתְנָת a service of gift (i. e. of honor) Num.18,7— 2) pr. n. a place between the Arabian desert and the territory of Moab Num. 21,18.
- יי מְחְבֵּי pr. n. m. 1) a person mentioned in Neh. 12, 19. 2) another person Ezr. 10, 33.
- gent. of an unknown place iChr.11,43.
- a. מַבּוּיָה a. יוֹהָה pr. n. 1) former name of king Zedekiah 2K.24,17.—
  2) name of various other persons Ezr.10,26; Neh.12,8.
- the loins, the waist 1K.2,5; מתן ליבות to gird the loins, i. e. to take courage Jer.1,17; בִּי בַּתְרַנִים Ez.47,4 water reaching to the loins.
- לת (pret. sf. יְמָתְּלוֹ ; fut. אָתָלוֹ 1)
  to enjoy, to relish him Jb. 24,20
  (Eng. Bible: shall feed sweetly
  on him).— 2) to be sweet, pleasant Ex. 15,25; יְמָתְלוֹ יִנְיְנֵינִי יִמְלוֹ לַּבְּרִינִוֹל stolen waters are sweet Pr. 9,17;
  fig. יֹלְהַנְיִנְיִם the clods of
  the valley are sweet (pleasant)
  unto him Jb. 21,33.—

Hiph. הָמְתִּיק (fut. יַמְתִּיק) 1) to

אַם־תַּמְתִּיק בָּפִּיי though wickedness be sweet in his mouth Jb.20,12.— 2) to make sweet pleasant הַמְהִיק מוֹד to hold pleasant counse! Ps.55,15.

Pr.16,21; 27,9.

(פּלָנְילָלְ (sf. מְׁנְלֵּלְ m. sweetness, juice (of fruit) Jud,9.11.

(sweet fountain) pr. n. a station of the Israelites in the desert Num. 33,28.

קרת pr. n. 1) treasurer of Cyrus Ezr.1,8.— 2) a Persian dignitary Ezr.4,7.

קָּתָּה (from נְחַבָּי, c. חַמַּהַ) f. gift, present 1K.13,7;Ez.46,5; מַתַּת אֶּלְהִים the gift of God Ec.5,18; מַתַּת אֶּקָר a false gift Pr.25,14.

קהתה pr. n. m. Ezr.10,33.

יר, ה. m. Ezr.10,43; Neh.8,4; pr. n. m. 1Chr.15,18 a. 21.

), final form , the fourteenth letter of the alphabet, called Nun is fish, because of its original similarity to the form of that animal; as a numeral 1 = 50, = 700.

NI I. a particle used with verbs fut. and imp. to express entreaty and incitement: pray! now! בַּוֹא let it come now Jer 17, 15; וְדַבֶּר־נָא עַבִּדּךְ דְּבָר iet thy servant, I pray, speak a word Gen. 44,18; וְבֶר־נָא remember now Jb. 4,7; verbs connected with it frequently occur with 7 paragogic: אַקוּמָה נָא I will rise now! Cant. 3,2; אַמְלְמָה וָא let me get away, עוֹם־נָא שָׁבָה וָאָכָלָה; אַכָּלָה I pray 1S.צ0,29; קוֹם־נָא שָׁבָה arise, I pray, sit and eat Gen.27, 19; in Ps.116,4 № and ¬ paragogic are separated from their verb: ן וְּדָבִי לַיִי אֲשַׁלֵּם גָּנְדָה־נָּא לִכָּל־עַפּוֹ I | will now pay my vows unto the Lord in the presence of all his people (בּי. לְּשֵׁלְּמֶר נְּא נָגֶר בְּיִא נָגֶר וֹנְאַלְּמְר נִּא נָגֶר בְּיִא נָגֶר וֹנְאַלְּמְר נִּא נָגֶר וֹנְאַלְּמְר נִא נִגְר וֹנְאַלְּמְר נִא נִגְר וֹנְאַלְּמְר וֹנִא נְגַר וֹנְאַלְי וֹנְאַ וֹנְאַלְי וֹנְאַ וֹנְאַלְי וְאַר וֹנְאַ וֹנְאַלְי וְאַר וְאַ מְעַבר וֹנִי וֹנְאַ וְּעָבר וֹנִי וֹנִי וְאַ וְּעָבר וְאַ וְּעָבר וֹנִי וֹנְאַ וְּעָבר וְאַ מְעַבר וְאַ מְעַבר וְאַ וְּעָבר וְאַ וֹנְי וְאַלְי וְאַר וְאַ וְּעָבר וְאַ וֹנְי וְאַ וְּעָבר וְאַ וְּעָבר וְאַ וְּעָבר וְאַ וֹנְי וְאַ וְּעָבר וְאַ וֹנְי וְאַ וְּעָבר וְאַ וֹנְי וְאַ וְּעָבר וְאַ וֹיִי וְאַ וְּאַר וְיִי וְּעָּב וֹיִי וְיִבְּא וְּעָבר וְאַ וְּעָבר וְיִי וְּעָב וּעִי וְיִבְּא וְשִׁבּוּ וְּשִׁ וְּבְּבְּי וְּעִבר וְיִב וְּעִבר וְיִי וְעִבר וְיִי וְיִבְּא וְּבְּבְי וְיִי וְבְּא וְּבְּבְּי וְיִי וְבְּא וְּבְּבְּי וְיִי וְבְּא וְבִּבְּי וְיִי וְבְּא וְבִּבְּי וְיִי וְבְּא וְבִּבְּי וְבְּי וְבִּי וְבִּי וְבְּבְּי וְבִּי וְבְּי וְבְּבְּי וְבְּבְּי וְבִּי וְבְּבְּי וְבְּבְּי וְבִּי וְבְּבְּי וְבְּבְּי וְבְּבְּי וְבִּי וְבִּי וְבְּבְּי וְבְּבְּי וְבְּי וְבְּבְי וְבִּי וְבִיי וְבִּי וְבִיי וְבְּבְּי וְבִיי וְבִיי וְבְּבְי וְבִי וּבְּי וְבִּי וְבְּי וְבְּי וְבִּי וְבִּי וְבִּי וְבְּי וְבִּי וְבִי וְבִיי וְבִי וְבִּי וְבִי וְבְּי וְבְּי וְבְּי וְבְּי וְבְּי וְבְּי וְבְּי וְבְּי וְבְּי וְבְּיִי וְבְּי וְבְּי וְבְּי וְבְּי וְבְּיִי וְבְּי וְבְיִי וְבְּיוֹי וְבְּי וְבְיִי וְבְּיוֹי וְבְּיִי וְבְּיוֹי וְבְּי וְבְּיִי וְבְּיִי וְבְּי וְבְּיִי וְבְּיִי וְבְּיִי וְבְּיִי וְבְּיִי וְבְּיִי וְבְּיִי וְבְּי וְבְּיִייִי וְבְּיִי וְבְּיִי וְבְּיִי וְבְּיִי וְבְיּי וְבְּיִי וְבְּיִי וְבְּיִי וְבְיִי וְבְּיִי וְבְּיִי וְבְיּי וְבְּיִי וְבְּיִי וְבְּיִי וְבְּיִי וְבְּיִי וְבְּיי וְבְייִי וְבְּיי וְבְייִי וְבְּיי וְבְייי וְבְּייִי וְבְּייִי וְבְּיי וְבְּייִי וְבְּיי וְבְּייִי וְבְּיי וְבְּיי וְבְייִי וְבְּיי וְבְּייִי וְבְּיי וְבְּיי וְבְּיי וְבְּייִי וְבְּיי וְבְּייִי וְבְייִי וְבְּייִי וְיִי וְבְּיִי וְבְייי וְבְייי וְבְיּיִי וְבְּייִי וְיִייִי וְבְייִי וְיִייְיִייי וְיִייִיי וְבְּייִי וְבְּייי וְבְייִייְיִייְיִיי

N; II. (from NUII.) adj. half-cooked, raw Ex.12,9.

Ki pr. n. No. i. e. Thebes, the ancient metropolis of upper Egypt Jer.46,25; Ez.30.14 a. 15 as the seat of the Egyptian deity

(which see), it was called נֹא אֲמוֹן Nah 3,8.

783 to be hollow, hence the next word.

נארות (נארות נארן: נארות ואל וויקל: bottle, bottle of milk Jud.4,19; בארות ביין bottle of milk Jud.4,19; בארות ביין bottlee of wine Jos.9,13. Leather-bottles, when empty, were suspended in the smoke to dry; hence as a figure of decay: בְּלְאֹר בָּלְיְטוֹר as a bottle in smoke, i. e. dried up and wrinkled Pe.119,83.

(akin to יְאָה) to be beautiful, lovely, pleasant (Kal not used).

Pi. בְּאֵלָה (pl. נְאֵלָה (pl. נְאֵלָה 1) to be beautiful, comely Is.52,7; Cant. 1,10.— 2) to be convenient, becoming בְּיִרְהְּ נַאֲנְהְ־קְּדֶישׁ holiness becometh thy house Ps.93,5.

רֹנְיִהָ (בִּיְהָ בּוֹיִ f. 1) habitation, dwelling; only pl. c. בוּאוֹת בּאוֹת Lam.2,2; of the habitation of God Ps. 83, 13; of the lodgings of herdsmen: בְּאוֹת בְּיִנִים the habitations of the shepherds Am.1,2; in a wider sense: den, nest בְּאוֹת בְיִנִים dene of cruelty Ps.74,20.— 2) pasture בְּאוֹת בְּיִנְיִם green pastures Ps.23,2; the pastures of the wilderness Jo.2,22.

רָאָרָה (f. בְּאִרָה) adj. comely, lovely Pr.17,7; Cant.1,5; 2,14; with ? of the person: becoming, seemly Pr. 17,7; 26,1.

בּוֹלְאֵכוֹ (akin to בּוֹלְיּ ; fut. בּוֹלְי, pl. בּילֵין prop. to murmur, hence: to utter an oracle, to prophesy בּילִין and they utter oracles Jer. 23.31.

באם (prop. pt. p. of מַצָּבוֹ) m. declaration, utterance, oracle Num. 24,3 a. 15; Jer. 23, 31; more frequently of divine revelation נָאָם saith the Lord Gen. 22,16; also of the inspired utterance of the eacred bard נָאָם דָּוַר בֶּןרִשֵּׁי וּנָאָם thus saith (is the בַּבֶּר הַקַּם עַל saying) of David the son of Jesse, and thus saith the man who was raised up on high 2S.23,1; fig. בַּאָם פָּשַע לָרָשָׁע בְּקֶרֶב לִבִּי אִין פַּחַר אֵלהִים ּ saith transgression unto לְנֶגֶר אֵינְיוֹ the wicked (so I think within myself), that there is no fear of God before his eyes Ps.36,2.

קַאָּלֵן; pt. קְּאָלֵן; pt. קְאָלֵן, f. תְּאָלֵן; inf. קְּיִאנְן) to commit adultery Ex. 20,14; with accus: to commit adultery with Lev.20,10; Pr. 6,32; fig. of idolatrous worship Jer.3,8 a. 9.

Pi. אָבְי (fut. אָבִי , אָבְי ; pt. אָבְי , pl. אָבְי אָל to commit adultery (same ae Kal) Jer.29,23; Hos. 4,13; fig. of idolatry Jer. 3, 8; pt. as n. adulterer Is.57,3; f. אָבָאָבָר adulterous woman Pr.30,20.

קְאָלִים (from לְאַבְּים; only pl. נְאָפִים) madultery Jer.13,27; אַבְּלָה נִאָפִים she that is old in adulteries Ez.23,43.

קוֹפּלים (redupl. of אַבּיָּ; only pl. מְאַפּוּפִים m. adultery יְּהָטֵּרְיִּהְ מָבִּין שָׁרֶיהָ וְבִּאַפּוּפִים let her put away... her adulteries from between her breasts Hos 2.4.

יְצְאַץ' l. (fut. יְצִאַן') to reject, to despise, to abhor Deut. 32,19; Pr.5.12;

with יָּרְ: to consider unworthy of they אָת־עַמִּי יִנְאָצוּן מִהְיוֹת עוֹד גוֹי they have considered my people unworthy of being a nation any more Jer.33,24.

Pi. אָבְּיִ (fut. אָבְיִּ ; pt. אָבְּיִ אָם, pl. מְנְאַצִים; inf. אָבִּוֹ for אָבָּי 1) to reject, to despise, to deride Num. 14,11; Ps.10,3; 74,10 – 2) to cause to blaspheme 2\$.12,14.

Hithp. מְלֵנְאָץ; only pt. מְתְנֹאָץ (for מְהָנִאָץ) to be despised, blasphemed Is.52,5.

וו. (בּץ), נוּץ to sprout (Kal not used).

Hiph. רָנָאִיץ (fut. יְנָאין for יֵנָאִיץ to bloom, to blossom, to flourish Ec.12.5.

קּצְּלְוּ (from מְצִּיְלְ I.) f. reviling, contempt, blasphemy Is.37,3.

קּאָצִיה (= נְאָצִה, only pl. נְאָצִה, sf. קּאָציה, f. reviling, contempt, blasphemy Neh. 9,26; Ez. 35, 12 (Eng. Bible: provocation).

pai (= pai; fut. pai) to cry, to groan, to wail Ez.30,24; Jb.24,12. קבּאָרוֹת (from pai, c. אַרָאָבוֹן; pl. c. אַרָאָבוֹן f. groaning, complaining Ex.2,24; pl. c. מַרְאָרוֹת מָרָל the groanings of a wounded man Ez.30,24.

נְאַר (akin to אֲרֵ to curse) only Pi. גאָר a. גאָר to abhor, to reject Lam.2,7; Ps.89,40.

בֹן pr. n. a priestly city in Benjamin, on the way between בְּבֶעה and און 1S.22,19; with ה loc. הָבֶּר (for בְּבָר) v. 9. אָבֶּלְ (בּיֵּלֶבֶ) prop. to pour forth, hence: to utter words, to speak (Kal not used).

Niph. אֹבָן (2 הַאָּמָם a. רָבָּוֹיָ ; fut. אֹבָּוֹיִ ; pt. אַבָּוֹי, pl. בְּבָּאִים a. רָבָּוֹיִ ; fut. אַבָּוֹי, ; pt. בְּבָּאִים a. רָבָּוּיִ ; inf. אֹבָּוֹיִ) 1) to pour forth inspired words, to prophecy Am. 3,8; Ez.11,13; with accus. of the thing prophesied Jer.20,1; with רְיִ , אֶל , יִצְי to prophesy of, concerning Jer.28,9; 26,11; Ez.4,7; 12, 27.— 2) to sing with inspriation 1Chr.25,3.

נְּבֶּא Ch. only Ithpa. הְתָנבִי to prophesy Ezr.5,1.

לְבֵּב to hollow, to bore through; only pt. p. נְבוּב hollow, empty Jer.52,21; of an altar: לְבוּב hollow out of boards Ex.27,8; fig. empty, foolish Jb.11,12.

. נב see וְבֶּה

יבון pr. n. 1) name of a Moabite mountain, where Moses died Deut. 34,1, and of two cities, one in Reuben Num.32,38, the other in Judah Ezr.2,29, called by way of distinction from the former בו Neh.7,33.— 2) name of a Chaldean god, the planet Mercury.

mentioned along with בוּל Is.46,1; it forms part of the compound proper names נְבוּזֹרָאָצֹרְ, וְבוּבֹרָגָאצֹר, etc.

קבוּאָח, c. לְבוּאָח, f. prophecy, prediction Neh. 6, 12; 2Chr.9,29; same in Ch. Ezr.6,14.

יוֹרְאָדְן pr. n. general of Nebuchadnezzar 2K.2b.8.

a. נבּוּבַרְנָאצֵר pr. n. king of Babylon who destroyed Jerusalem and carried the Jews into exile 2K.24,1; Jer.52,28.

וְבְּוֹשְׁוְבָּן pr. n. chief of Nebuchadnezzar's eunuchs Jer.39,13.

בוֹת pr. n. m. 1K.21,1.

רְבָּוְבָּיְתָה Ch. (pl. וְבְּוְבִּי, sf. הְנְבְוְבִּיְתָּ f. gift, present Dan.2,6; 5,17 (from וּבְּוֹבָ to spend).

תבן (inf. הַבְּוֹ) to bark Is.56,10.

חבוֹן pr. n. m. a man of the tribe of Manasseh, who gave his name to the city רְבָּף conquered by him Num.32,42 (see

קרה n. an idol of the Avites (עַנִּים, an Assyrian people) 2K. 17,31.

Dal to look at (Kal not used and not known in its Hebrew signification in the other Semitic languages; Fuerst compares this word with Sanskrit wid, budh, Greek Fid, Latin vid-ere, Gothic vit-an).

Pi. Dal to look, with pupon Is.5,30.

Hiph. הַבְּים (fut. מַבִּים, ap. מַבִּי ; pt. מַבְּים; inf. בַּבִּים; imp. בַּבָּים , לבְּים, הַבְּטֹם, הַבְּטֹם (הַבְּטֹם, הַבְּטֹם (הַבְּטֹם, הַבְּים to see, to behold Num.12,8; 23,21; 1S.2,32; Is.38,11; Ps.10,14.— 2) to look Ps.33,13; look, that ye may see ls.42,18; with לָּד, מָּל or צַּל: to look at, to, on ls.8,22; Ps.104, 32; Hab.2,15; with 📮 to look upon with pleasure Ps.92,12; with אַרָּיִר a) to look after Ex.33,8. b) to look behind, to look back Gen. 19,17; with מַאַחַרָּי to look from behind one v. 26.— 3) to look at, to regard; with 5% 2K.3,14; Is.22, 11; with accus. Am.5,22; Lam.4,16.

יְבְם pr. n. father of king Jeroboam 1K.11,26.

נְרָיאָ (from ; c. יְנְרָיא, sf. , sf. , sf. , sf. גּרָיאָר, c. יְנְרִיאָר, sf. יְנְרִיאָר, c. יְנִרְיאָרָם, sf. יְנְרִיאָר, c. יְנִרְיאָרָם, sf. יְנְרִיאָר, c. יְנִרְיאָרָם, sf. יְנְרִיאָר, ithe prophets of the Lord ik.18,4; יְנָרִיאָרָם the prophets of Baal v. 19.— 2) interpreter, speaker Ex.7,1 (comp. 4,16).

לְבִיא Ch. m. prophet Ezr.5,1 a. 2.

קביאָה (from אָבָי) f. 1) prophetess Jud.4.4; 2K.22,14; also a prophet's wife Is.8.3.— 2) female minstrel (of Miriam) Ex.15,20.

יוֹר. pr. n. son of Ishmael Gen. 25,13 and a tribe descended frow him (the Nabatheans) Is.60,7.

קבן (akin to קבַּגְי) to gush forth, to spring, whence the following word.

תְּבֶּרְיָם m. spring; only pl. c. וְבֶּרָּ the springs of the sea (i. e. its depths) Jb.38,16.

ובל fut. בָלָה (akin to בָּלָה; fut. ובל יבוֹל , pl. נבֶּלָת , f. נבָל ; pt. נבָל ; inf. נבל, נבל (נבל, נכל) 1) to wither, to fade (of a flower) Is.40,7; Jer. 8,13; 기우리 Is.64,5 acc. Stb. Hoph. fut. ap. of $\exists \vec{\tau} = \vec{\tau}$; fig. of men: to wear away Ex.18,18; of a land: to go to ruin Is.24,4; of a mountain: to fail, to come to nought Jb.14,18.-- 2) to become degraded אָם־נְבַלְתָּ בָהָתְנַשִּׂא וָאִם־זַפּוֹתָ יָד לְפָּה if thou hast become degraded (Eng. Bible: hast done foolishly) by lifting up thyself, or if thou hast thought evil, put thy hand to thy mouth Pr.30,32.

Pi. לְבָבֶל (fut. יְנַבֵּל; pt. לְבָבֵל (pt. מְבַבְל) 1) to esteem lightly, to despise Deut.32,15; Mic.7,6.— 2) to disgrace Jer.14,4.

II. to be hollow, whence נְבְלֵה l. (pl. נְבְלִה f. יְבְלֵה adj. prop. low, hence: foolish, godless Deut. 32,6 a. 21; Ps.74 און as n. fool, ungodly man Pr. 17,7; Ps.53,2; pl. f. f. f. f. f. f. foolish (or ungodly) women Jb.2,10.

ובל II. pr. n. m. 1S.25,3

a. גְבֶלְים (from נְבָלִים a. יְבָלִים (from במי a. יְבְלִים m. prop. something hollow, hence: 1) leather-bottle בָּלִים a bottle of wine 1S.10,3; fig. of clouds בְּבָלִי שָׁבִּיִים the bottles of heaven Jb 38,37.— 2) vessel,

flagon נְבֶל יִנְלִים potters' vessel Is.30,14; בּלִי הַנְּבְּלִים earthen vessels Lam.4,2; pleonastically בָּלִי הַנְּבְּלִים the vessels of flagons Is.22,24 (opposite בְּלֵי הַאַנְנוֹת basins).—3) hollow musical instrument: harp, lyre, psaltery Is.5,12; בְּלִים a ten-stringed harp Ps.33,2; 144,9; pleonastically בְּלִים Ps.71,22, pl. בְּלִים IChr. 16,5.

ו, לְבְלְה (from נְבְּלְה I.) f. folly, villany, shameful deed 1S.25,25; דְבָּר נְבְלָה to speak villany; נְבְלָה נְבָלָה נְבָלָה נְבָלָה נְבָלָה נְבָלָה commit a shameful deed Jud.20,6; elliptically לְבִלְהִי עֲשׂוֹת עִמְּבֶם not to deal with you after your folly Jb.42,8.

נְבְלָת (from נְבְלָת וּ וּ, c. וּבְלָת , sf. וּבְלָת וּ וּבִּלָת וּ וּבּלָת וּ וּבּלַת וְאָדָם ls.26,19) f. carcass, corpse Lev.5,2; 1K.13,30; coll. the carcasses of men Jer.9.21; fig. of idols Jer.16,18.

נְּבְלְּתְה I.; sf. נְבְלְּתְה f. shame, disgrace Hos.2,12 (Eng. Bible: lewdness).

וֹבְלְּמוֹ pr. n. a city in Benjamın Neh.11,34.

יב (pt. בַּבְע) to bubble forth, to pour forth, to flow בַב מוֹל נבָע a flowing brook Pr.18,4.

Hiph. הַבְּינָה (fut. אַבּיִנְה , pl. f. לַבּינְהָה 1) to pour out, to utter, to speak אָבִיעָה לָכֶם רוּחִי I will pour out my spirit unto you Pr. 1,23; בְּיִנִיעַ אִנֶּיֶת the mouth of fools uttereth folly 15,2;

Ps.19,3; הָבִיעַ אֹמֶר to utter speech Ps.19,3; הְבִּיעַ אֹמֶר to utter praise 119,171.— 2) to cause to ferment זְבוּבִי מָעֶּח יַבְּאִישׁ יַבִּיעַ שְׁמֶן רוֹמְחַ dead flies cause the ointment of the apothecary to stink and to ferment (i. e. to decay) Ec.10,1.

אָבְרִישְׁא Ch. (def. גָּבְרַשְׁא) f. candleatick Dan.5,5.

וֹבְישָׁן pr. n. a city in the desert of Judah Jos. 15,62.

in Syr. and Ch. to be dry, whence the next word.

בּלֵכְל (גָּבֶל m. 1) dry, arid land Ps.126,4.—

2) the south בְּלֵל נָגֶל the southern border Jos.15,4; coupled with הַיֹּכְן to strengthen it Ex.27,9 a. Ez. 47,19; with הובל לבּגָל הובל southward Gen.13,14; with sf. בְּנֶבֶל in the southward region Jos.15,21, בּנֶבֶל וֹר.26,17. Topographically this word signifies: a) the southern part of Palestine, i.e. Judah Gen. 24,62. b) the Arabian desert Is. 30,6. c) Egypt Dan.8,9.

נְנֵלְ 1) to be in front, whence נְנֵלְ , י בְּנֵל . — 2) to be clear, manifest. (Kal not used.)

 predict Is.41,26.— 2) to divulge to make known Jos.20,20.— 3) to inform Deut. 32, 7; elliptically דְּלֵיךְ בַּנְיִרְ הָנְיִרְ בַּנִירְ הַנְּיִרְ בַּנִירְ בַּנְיִרְ בַּנִירְ בַנִירְ בַּנִירְ בַּנְיִרְ בַּנְיִרְ בַּנְיִרְ בַּנְיִרְ בַּנְיִרְ בַּנְיִרְ בַּנְיִרְ בַּנְיִרְ בַּנְיִרְ בַּנְיִים שוּם בּיוּבְּי בּיִּרְ בַּנִירְ בַּנִירְ בַּנִירְ בַּעִירְם בּיוּרְ בַּנְיִים בּיוּבְי בַּנִירְ בַּנִירְ בַּעִים שוּם בּיוּבְּיבְּי בַּיְיִרְ בַּיִירְ בַּעִים בּיוּרְ בַּיִירְ בַּעִים בּיוּרְ בַּיִּירְ בַּעִים בּיוּרְ בַּיִּירְ בַּעִים בּיוּרְ בַּיִּרְים בּיוּרְ בַּיִּרְים בּיוּרְ בַּיִּרְים בּיוּרְ בַּיִּרְים בּיוּרְיִים בּיּרְים בּיוּרְ בַּיִּרְים בּיוּרְ בַּיִּיִּים בּיוּרְ בְּיִרְים בּיוּרְים בּיים בּיוּרְ בּיּיִים בּיוּרְים בּיוּרְים בּיוּרְ בּייִּים בּייִּים בּייִּים בּיּים בּיוּרְים בּייִּים בּיּים בּייִים בּיּים בּיים בּייִים בּייִּים בּייִים בּיים בּיים בּייִים בּייִּים בּייִים בּייִים בּיים בּייבּים בּיבּיים בּיים בּייים בּיים

Hoph. הְגֵּר (inf. הְגָּר) to be told, to be shown הְנֵּר הְנָּר it hath fully been told to me R.2,11.

נבד Ch. (pt. נוגד) to flow Dan.7,10.

נְנְרָך, נָנְרָי *sf. נְנָ*רָר, , נָנְרָי, נְנְדָּה paragogic נֶנְדָּה Ps. 116,14) prop. front, hence as a prep. 1) in front of, before, in presence of, opposite Gen.31,32; my sin is ever חַפַּאהִי נָּגִּדִי הָמִיר before me Ps.51,5; so also לְנֶנֶר Is.1,7; נֶגֶר הַשֶּׁמָשׁ before the sum (i. e. openly) Num.25,4; אַשַּה גָנְרָה every one [through the breach] before her Am.4,3; מְנָנֶר afar off, at a distance Deut.32,52; 2K.2,15; at a distance of... Pr. and וָהַיוּ חַיֵּיךְ הָלוּאִים לָךְ מָנֶּנֶר (14,7 thy life shall hang at a distance from thee (a figure of a precarious existence) Deut.28,66; הָשֶׁלִיךָּ to throw one's life far (i. e. to expose oneself to danger) Jud.9,17.— 2) against, over against Ez.40,13; עַמֵר גָנֶר to stand

up against Ec.4.12; הַּלְעֶּר לְּנֶגֶּר to act contrary to, to provoke Neh.3.37.— 3) corresponding to א מֵנֶר בְּנֶגְרוּ a help corresponding to him Gen.2.18 (Eng. Bible; an help meet for him).

[נְבָּהְ (fut. אַנֵּן) to shine, to glitter Is. 9,1; Jb.18,5.

Hiph. הְלְיה (fut. בֹּלְיה) 1) to cause to shine Is. 13, 10. — 2) to lighten, to illumine 28.22,29.

(from 교갖; sf. 교고갖) m. 1) a shining, brightness Is.4,5 (of fire); 60,19 (of the moon); Hab.3,11 (of a spear); Ez.10,4 (fig. of the glory of God).— 2) morning light, dawn Is.62,1; Pr.4,18.— 3) pr. n. son of David 1Chr.3,7.

וֹבָר Ch. (def. אָנְהָא) m. morning light, dawn Dan.6,20. (Talm. בּוֹבָר the planet Venus.)

קֹנְהָה (from נְנָהַה) f. brightness; only pl. נְנהות Is.59,9.

וְבָתְ (fut. חַבַיִ) to thrust, to push, to gore Ex.21,28.

Pi. רְבָּב (fut. רְבַבוֹי) to push, to thrust, to throw down Ez.34,21; fig. of a conqueror defeating his enemies Deut.33,17; Ps.44,6; pt. בַּבְּרַ the ram pushing Dan. 8,4.

Hithp. היה to strike one another, to wage war Dan.11,40. בְּבָּח (from נְנֵבוֹ adj. wont to gore, apt to push Ex.21,29.

נגיד (from נְגִיד ; c. נְגָיד ; pl.

שניים אָנידִים (נְּנִידִים m. prop. one of the foremost, hence: 1) leader, prince, ruler, commander, overseer 18.13,4; 28.7,8; Is.55,4; 1Chr. 9,11; בְּנִידִים the prince of the covenant Dan.11,22.— 2) anything noble, excellent בְּנִידִים אַרַבּין (from בְּנִידִּים אַרַבּין (from בְּנִידְיִם אַרַבּין (from בְּנִידְיִם אַרַבּין) f. 1) music of stringed Instruments Ps.77,7; 1s.38,20.— 2) song, diversion Lam 3,14; Jb. 30,9.

1; pl. גְּיְנֵתְּת in the tittles of the psalms 4, 6, 54, 67 a. 76.

נכל to cut, whence בַּבָּל

to touch, to strike (the strings of a musical instrument); pt. pl. pl. players on instruments Ps. 68,26.

Pi. אָבְוֹ (fut. אַבַּיְן; pt. אָבּוֹן; inf. אַבּוֹן; inf. אַבּוֹן נוּ לוּנִגוֹר ostrike the strings, to play בּנְנוֹר a player on the harp 18.16,16; אַבְּיִבְּיִר בְּנִגוֹר בּנִגוֹן בּנְנוֹר בּנִגוֹן בּנְנוֹר to play skilfully Ps.33,3.

 Is.6,7; with 첫 Gen.20,6; with 그 of the member and is of the thing Hag.2,12; fig. of the heart: to affect, to move אַשֶּׁר נְגַע אָלהִים whose hearts God had touched (i. e. who had been moved by piety) 18.10,26.— 3) to touch in a hostile manner: to injure, with accus. Gen.26,29; with 3 v. 11; Ps. 105,15.- 4) to touch upon, to reach נָגְעָה חֶרֶב עַד־הַנָּפֶשׁ the sword reacheth unto the soul Jer.4,10; of intelligence: to come, with Jon.3,6; so also of time Ezr.3,1; of a mishap: to come, to overtake נָגְעָה עָלָיו הָרָעָה evil was come upou (had overtaken) him Jud.20,41.

Niph. y = 1 (fut. y = 1) to be smitten Jos.8,15.

Pi. Vi. (fut. Vii.) to smite, to plague Gen.12,17; 2Chr.26,20.

רע. אַב to be smitten Ps.73,5. Hiph. יַגִּיע (fut. יַגִּיע, ap. ע בַּיַ ; pt. מְנְעַ ; inf. בּנְעַ , הַנְּעָע) to cause to touch, to join הוֹי מַנִּיעֵי woe unto them who join house to house (i. e. who acquire their neighbors' houses unjustly) Is.5,8; same as Kal: to touch וַתַּגַע לַרֵגְלָיו and she touched his feet Ex.4,26 (Eng. Bible: and she cast it, i. e. the foreskin, at his feet).— 2) to cause to reach, to bring to (with יַנְיעֶנְּה עַד־ (אֱל , עַר he bringeth it even to the dust עֲבָּר Is.26,5; Ez.13,14; with עַל: to lay upon Is.6,7.- 3) to reach to, to

ענַעים (sf. 'נְנְעִים, pl. יָנְעִים, c. 'נְנְעִים m. blow, stroke Deut. 17,8; hence: punishment Pr.6,33.— 2) plague Ex.11,1.— 3) plague-spot, scurf אַנְעַ צְּרַעַת a plague-spot of leprosy Lev.13,2; also of the leprosy of garments Lev.13,47.

Niph. [42] (fut. [12]); pt. [42]; in,. [42]) to be smitten, beaten (of an army) Jud.20,39; 18.4,2.

Hithp. ব্যান্ন to stumble Jer. 13,16.

引泉 m. 1) plagor Ex. 12, 13.— 2) stumbling 引記 (温泉 a stone of stumbling Is.8,14.

נֵבְל to flow, to extend (Kal not used).

Niph. אַבָּן (pt. אָבָּר, pl. אָבָרָים) to be poured out אָרָצָה פַבּנִים הַנְּנְרִים as water poured out on the ground 2S.14,14; of the eye: to trickle אַרְצָה יוֹי נְנְרְיִה וֹיִי נְנְרְיִה וֹי נְנְרִי נְנְרְיִה וֹי אַפּוּ וֹי פּיִם אַפּוּ הוֹי מִי אַרָּי וֹי בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר אַרָּי אַר וֹי אַבּוּ בִּיוֹם אַפּוּ the product of his house shall depart, flowing away on the day of his wrath Jb.20,28.— 3) to be stretched out אָבָר וֹיִר בְּיִרְה וְלֹא in the night my hand was stretched out (in supplication), and did not cease Ps.77,3.

Hoph. אָרָ (pt. אָנְר) to be poured out Mic.1,4.

נְנְשֵׁי (fut. שׁבּוֹי, 2 pl. once וּנְיִשִּׁים ls. 58,3; pt. נְנִשׁים, pl. עָנִשִּׁים, c. עִנְשִׁים ly to press, to oppress, with בּ Is.9,3; pt. וֹנִשׁים task-master Ex.3,7; also: driver Jb.39,7.— 2) to exact 2K.23,35; Deut.15,3; בְּעַעְבִּינְים acc. Stb.: ye exact (extort) all your caprices Is.58,3 (Eng. Bible: exact all your labors); Dan.11,20 (see quotation under

Niph. 221 to be oppressed, distressed 1S.13.6; Is.3,5; 53,7.

נַנִישׁ (fut. שַׁבַּי: imp. שַבַּ, דָּעָשׁ, pl. נשׁן; inf. אַשֵּׁן, sf. נְשִׁתּוֹ) to come near, to draw near, to approach, with 성 Gen.44,18; rarely with על, עַר Gen.33,3; Ez.44,13; with accus. Num.4,19; 1S.9,18; בָּעשׁ אָל־ אַשַה to come at a woman, i. e. to have intercourse with her Ex. 19,15; sometimes with ב: אַל־תְּגַשׁ־ do not come near me Is.65,5; אָחָד בַּאֶחָד וָנְשׁוּ וִרוֹם לֹאֹ־יָבֹא בִיגִיהָם one cometh so near another, that no air (space) can come between them Jb.41,8.— 2) with an expression of backward motion: to recede, to stand back נָשׁ־הַלְאָה stand back! Gen. 19, 9; hence make room for me Is. 49,20.

Niph. שֹבֵּן (pt. שֹבְיִי) to come near, to approach Gen.33,7; iwth יַנ to draw near to something 1S. 7,10; with בו to come close to, to overtake נְנְנֵישׁ חוֹרֵשׁ בַּקוֹצֵר the plowman shall overtake the reaper Am.9,13.

Hiph. וְנִישׁ (fut. יַנִּישׁ , ap. יַנִּישׁ , to bring pt. בְּיִשׁה (קוּנִישָׁה) to bring near, with אָל Gen.48,10.— 2) to offer, to present קוֹנִישׁ מִנְּישׁ ה he that offereth an offering Mal.2,12; present your cause Is.41,21.— 3) intr. to come near לא הַנִּישׁ וְחַקְּרִים בַּעַרִינוּ הַרָּעָה the evil will not come near, nor hasten along for our sake Am. 9,10.

Hoph. אַבְּשׁ (pt. שַּבְּשׁ) prop. to be

brought near, hence: 1) to be put into (with) 28.3,34.— 2) to be offered יְמְנָישׁ לְשִׁמְי offered unto my name Mal.1,11.

Hithp. הְרַנֵּנִשׁ to draw near Is. 45,20.

[7] (from נוּד m. heap, wall Ex.15, 8; Jos.3,16; Ps.33,7; for גוֹד Is.17,11 see 3 נוּד 2.

נאר see נדׁ.

אָבָה (נְּהָה to move (Kal not used).

Hiph. איָה to remove, to force away; only fut. איַב (בּא אָב) Ktib

2K-17,21 (Kri רּבַּי).

נְרֵבְ (fut. בְּרֵבְּי, sf. בְּרֵבְּי to impel, to incite, te incline, to make willing יאָטְר בְּרְבָה רוּחוֹ אֹתוֹ Devery one whom his spirit impelled (i. e. who was willing) Ex.35,21; אֲשֶׁר בְּרַנִּנּוֹ לְבוֹי whom his heart impels (i. e. who is willing) 25,2.

Ch. to make willing (Peal not used).

Thpa. בולב 1) to be willing, ready, liberal Ezr.7,13.— 2) to offer willingly, liberally Ezr.7, 15; verb. n. הְתַנְבְּכוּת free will offering, generosity v. 16.

בּדְבּל pr. n. 1) son of Aaron Ex.6, 23.— 2) king of Israel, son of Jeroboam I. 1K.14,20.— 3) name of several other persons 1Chr. 2,28; 8,30.

רָבְּיִי Ch. m. heap of stones, wall Ezr.6.4.

נדד (akin to נוּד ; fut. דר , דבּן; pt. לבר (נבר) 1) tr. to move, to flap Is.10, 14.— 2) intr. to wander בַּעוֹף נוֹרֵד as a wandering bird cast out of the nest Is.16,2; איש נוֹרֶר a man that wandereth מְּמָקוֹמוֹ from his place Pr.27,8; נוֹרֵר הוא he wandereth abroad for bread, [saying,] Where is it? Jh. 15, 23; אַרְחָיק נְדוֹד 1 would wander far off Ps. 55, 8.- 3) to flee, to escape בָל־עוֹף הַשָּׁמַיִם נָדָרוֹ all the birds of the heavens are all כַּל רֹאַיָּךְ וְדֹּד מְמֵּךְ all they that see thee shall flee from thee Nah.3,7; טַלְבֵי צִבְאיֹת וִדֹדוֹן kings of the armies flee away Ps.68,13; fig. אוני ישְׁנְהי מְעִינְי and sleep ffed from mine eyes (i. e. my sleep was disturbed) Gen.31, 40; Est.6,1.

Po. לוֹדֵל to flee away Nah.3,17.

Hithp: הְתְנוֹדֶר (fut. לְירֹאָה בָּם) to flee away הַתְנוֹדֶר all that see them shall flee away Ps.64,9 (others: they will nod their heads, from נגור

Hiph. יְנֵר, sf. יְנֵר, sf. יְנֵר, to make flee, to chase away Jb 18,18.

Hoph. הַבַּר a. הְבַּר (fut. יַדֵּר; pt. קבַּר; pt. קבָּר) to be chased away Jh.20,8; fig. קבָּר a thorn thrust away 2S.23,6.

Ch. to flee, to be gone (of sleep) Dan.6,19.

m. pl. tossings to and fro (acc. Targ. sleeplessness) Jh.7,4.

Pi. נְדָת (יְלִיוֹם בְּעָ (pt. מְלֵנְהָה) to remove, to put away עַרְיוֹם בְּעָ ye that put far away the evil day Am.6,3.— 2) to cast out אַחיבֶּם מְנַהִיכֶם שְנָאִיכֶם מְנַהִיכֶם עָנַהִיכֶם עַנַהִיכֶם עַנַהִיכֶם עַנַהִיכֶם עַנַהִיכֶם עַנַהִיכָם עַנַהְיכָם עַנַהְיכָם עַנַהְיכָם עַנַהְיכָם עַנְהַיבָם עַנְהַיבָם עַנְהַיבָם עַנְהַיבָם עַנְהַיבָם עַנְהַיבָם עַנְהַיבָם עַנְהַיבָם עַנְהִיכָם עַנְהַיבָם עַנְהַיבָם עַנְהִיבָם עַנְהַיבָם עַנְהַיבָּם עַּיִּבְּיבָּם עַּבְּיבָּם עַנְיבִּיבָּם עַנְיבִּיבָּם עַנְיבִּיבָּם עַנְיבִּיבְּם עַנְיבִּיבְם עַבְּיבָּם עַיבְּיבָּם עַיבְּיבָּם עַיבְּיבָּם עַיבְּיבָּם עַּיבְּיבָּם עַּיבְּיבָּים עַיבְּיבָּם עַיבְּיבָּים עַיבּיבָּים עַיבְּיבָּים עַיבְּיבּים עַיבְּיבָּים עַיבְּיבָּים עַיבְיבִּים עַיבְּיבְּים עַיבְּיבְים עַיבְּיבְּים עַיבְּיבְים עַיבְּיבְים עַיבְּיבְים עַיבְּיבְים עַיבְּיבּים עַיבְּיבּים עַיבְּיבְים עַבְּיִים עַיבְּיבְים עַיבְּיבְּים עַיבְּים בְּיבְים עַיבְּים עַיבְיבָּים עַיבְּים בְּיבְים בְּיבּים עַבְיבְים עַיבְּים בְּיבְים בְּיבְים בְּיבְים עַבְּיבְים בְּיבְים בְּיבְיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְיבְּים בְּיבְיבְּים בְּיבְים בְּיבְּים בְּיבְיבְים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְים בְּיבְיבְּים בְּיבְיבְים בְּיבְיבְים בְּיבְים בְּיבּים בְּיבִּים בְּיבְיבְים בְּיבְים בְּיבּים בְּיבּים בְּיבּים בְּיבְים בְיבִּים בְּיבִּים בְּי

ורה II. to present, to give, whence בְּרָה a. וְרָה.

רָּדֶּ, m. gift (as the wages of a whore) Ez.16,33.

לְרֶּה (from לְּבָּה I.; c. וְּבָּה) f. 1) something rejected as useless וַּבְּבָּה

their gold shall be rejected Ez.7,19; hence: impurity, filthiness, abomination 2Chr.29,5; fig. of illegitimate marriage: incest Lev.20,21; of a defiled place: גןץ וְדָה a filthy land Ezr.9,11; Jerusalem is הַוֹּתָה וִרוּשְׁלַוִם לְנִהַה an abomination Lam.1,17 (Eng. Bible: as a menstruous woman).— 2) female menses Lev.15,25; concretely אָשַה נָדָה a menstruous woman Ez.18,6; עַּלָהַת הַנְּרָה unclean in her pollution Ez.22,10.— 3) cleansing, purification מֵי נְרַה water of purification Num 19,9; for cleansing from לְחַפַּאת וּלְנְדָּה sin and for purification Zch.13,1.

to force (נְרָה עָלְיוּ בּרָזּן) to thrust, לְנָהְה עָלְיוּ בּרָזּן; to force an axe against it Deut.20,19.

Pu. רְּבָּיִ (pt. רְּבָּרָת) to be thrust forth, driven; only pt. רְּבָּרָה מְנָבָּר (they shall be] driven to darkness Is.8,22.

Hoph. ਜ਼ਰ੍ਹ (pt. ਜ਼ਰ੍ਹ) to be driven away Is.13,14.

, נְרִיבִים (from נְרִיבָּה . ; נְרִיבִים adj. willing, generous Pr.19,6; נְרִיבִּר j generous of heart 2Chr. 29, 31; נְרִיבִּר בַּרְיבָּר generous in skill 1Chr. 28,31; בְּרִיבָּר willing (liberal) spirit Ps.51,14.— 2) noble, prince Num.21,18; Is.13,2; בּתְּנְרִיב Cant. 7,2 prince's daughter, i. e. noble maiden.

נְדִיבְּה (pl. נְדִיבְּה f. 1) liberality, liberal thing נְדִיב נְדִיבוֹת יָעֵץ the liberal deviseth liberal things Is. 32,8.— 2) excellency, glory Jb. 30,15 (Eng. Bible: soul; comp. חבר 2).

נְרָנָה I. (בְּרָנָה ; sf. נְרָנָה m. sheath 1Chr.21,27.

נְרָנְיָ II. (from נְרָבוּיִן: pl. sf. נְרָבוּיִן:)

m. gift, present Ez.16,33 (Talm. נְדוּנְיָא dowry).

as the sheath of the mind: אָּתְכְּרֵיּת אָתְכְּרֵיּת my spirit was grieved within me, Daniel, in the midst of its sheath Dan. 7,15.

קֿבָן (fut. קֿדִי, קֿדִי, 1) to drive away, to disperse (as chaff, smoke) Ps.1,4; 63,3.— 2) to expel, to put to flight Jb.32,13.

Niph. קֹבָן (pt. קֹבָן; inf. קֹבָּוֹרְ, to be driven about, dispersed Is. 19,7; קבָּוֹרְ נַבְּרָּן a leaf driven by the wind Lev.26,26; קּבָּן עָבָּרֹ נָבְרָּן vapor driven about (fleeting) Pr.21,6

נְרֵר (fut. יוֹר , pt. יוֹר ; imp. pt. יוֹר ; imf. יוֹר) to vow Gen.28,20; Num.6,21; Deut.23,23; Ec.5,4.

לְנֶּרֶר , נְּדֶרִים , (sf. יְדְרִים ; pl. נְיְדְרִים , c. (נְּדְרִים , m. 1) vow Gen.28,20; Lev. 22,23; שַׁלֶּח נְנֶר Ps 22,26 or שַׁלֶּח נֶּדֶר Jud.11,39 to pay or perform a vow.— 2) vowed sacrifice 1S. 1,11.

(from נְּהָה m. wailing, lamenting קוֹא בּהַ בָּק ח nor shall there be wailing for them Ez.7,11.

ly 2K.9,20; תַּבְבֶּׁתְ נְעַבְּלֵּה to drive a cart 2K.6,3 (also wit ב, comp. 2Chr. 13,7).— 4) to guide oneself, to act קַבְּרָ בַּהְרָ בַּחְרָבְּר הוֹנָ בַּחְרָבְּר מוֹנ בִּרְבָּע נוֹנְר בַּרְבָּע נוֹנְר בַּחְרָבְּע in this passage: to busy oneself with).

Pi. אָבוֹ (fut. אָבוֹי 1) to guide, to lead Ps.78,52.— 2) to lead off. to carry away Gen.31,26.— 3) to bring on (a wind) Ex.10,13.— 4) to cause to move, to drive (a chariot Ex.14,25.

נְהֵנְ (akin to בְּהָנְ ; Kal not used).

Pi יוֹנְים to moan יוֹנְים moaning as with the voice of deves Nah.2,8.

וֹרָהָה (imp. בְּהָה) to wail, to mourn Ez.32.18.

Niph. נְהָה (fut. הְּבָּה) to lament (Sth.: to feel anxious; Ges. acc. Targ.: to assemble) 18.7,2.

ןְהוֹךְ Ch. (aef. נְהוֹרְא m. light Dan. 2,22 (Ktib נְהִירָא).

יְרָיִי (from נְּהָה) m. a wailing Jer.9,9 a. 18. See also נָּהָי.

נְהִי נְהָיָה (בּיִי נְהָיִה f. a wailing נְהִי נְהְיָה a doleful wailing Mic.2,4 (others take here נְהִיָה as Niph. of נְהִיר בּיִר see וְהִיר

נהירף Ch. (from בהירף f. illumination, wisdom Dan.5,11 a. 14.

tion, wisdom Dan.s, ובול to flow, to go (Kal not used).

Pi. לְהָהֵל (fut, בְּהַל ; pt. לְהָהֵל !) to lead, to conduct Ex.15,13; Ps. 23.2.— 2) to carry (upon asses)

2Chr.28,15.— 3) to provide for, to sustain, with 2 Gen.47,17.—4) to protect 2Chr.32,22.

Hithp. יְתְנַהֵל (fut. יְתְנַהֵל) to leac on, to walk on Gen.33,14.

(from נְהַלֹּל) m. pasture (others: bush) Is.7,19.

a. בַּהַלֵּל pr. n. a city in Zebulun Jos.19,15; Jud.1,30.

לְהֵתְם (akin to הוּם , הְּמָה, fut. לִּרְהַם to growl, to roar ls.5,29; Pr.28, 15; fig. to groan Ez.24,23; Pr.5,11. m. a growling, roaring Pr. 19,12.

ו. (fut. בְּהַר 1. (fut. אַבְיוּ בְּל-הַנּוּיִם 1. (fut. אַבְיוּ בְּל-הַנּוּיִם and all nations shall flow unto it ls.2,2.

up, to be lightened up, to be lightened עַלְיוֹ וְנַהָר פון and thou shalt brighten up, and thy heart shall throb and be enlarged Is.60,5; בְּכֵּר לֹבֵר they looked unto him and were lightened Ps.34,6.

בְּהָרִים .l.; c. נְהַרֹּת, נְהַרִּת , נְהַרִּת , נְהַרִּת , נַהְרִית , נַבְּרִית , נַהְרִית , נַבְּרִית , נַבְּרִית , נַבְּרִית , נְבְּרִית , נְבְּרְית , נְבְּיְרְית , נְבְּרְית , נְבְּרְית , נְבְּיְרְית , נְבְּרְית , נְבְּרְית , נְבְּיְרְית , נְבְּיְרְית , נְבְּיְרְית , נְבְּרְית , נְבְּיְרְית , נְבְּיְרְית , נְבְּרְית , נְבְּרְית , נְבְּרְית , נְבְּרְית , נְבְּרְית , נְבְּיְרְית , נְבְּיְרְית , נְבְּרְית , נְבְּיְרְית , נְבְּיבְּרְית , נְבְּיְרְית , נְבְּבְּרְית , נְבְּבְּית , נְבְּבְּרְית הְיבְּית , נְבְּיבְּרְית הְיבְּבְּבְּיְית , נ

לבְּרֵל לוּשׁ the river of Egypt, i. e. the Nile Cen.15,18; יוֹם the rivers of Ethiopia Is.18,1; אַבָּרְל נְבָּרָל the rivers of Babylon Ps.137, I; also with genitive of the name of the river, as: אַבָּר פָּרָת the river Euphrates Gen 15,18; אֹבָר בְּרָבְּרָל the river Chebar Ez.1,1; with the art. בְּבָּרְל the Euphrates Gen. 31,21; du. בְּבָרֵל the two rivers, i. e. Euphrates and Tigris, whence the pr. n. בַּרַרֵל Aram of the two rivers, i. e. Mesopotamia Gen.24,10.

הַרְּ Ch. (def. בְּהַרָא , הַבְּהָ) m. stream, river Dan.7,10; especially the Euphrates Ezr.4,10 etc.

נְּרְרָּהְ (from נְּרָהְ II.) f. light Jb.3,4.
און to keep off, to hinder; only fut. 2 pl. הְנוֹאוֹן Num. 32, 7 Ktib (Kri Hiph. ותְּנִיאוֹן).

בוּל (fut. בוֹנֶי 1) to sprout, to grow, to flourish Ps.92,15; of riches: to increase Ps.62,11.— 2) to bring forth, to utter (words) Pr.10,30.

Pi. בּוֹבֶב (fut. יְנוֹבֶב) to cause to sprout, to cause to flourish; fig. make cheerful Zch.9,17.

וְלֵב Is.57,19 Ktib for לָיב, which see. נוּד (pret. בַּר, Is.17,11 ; fut. גָּר; fut. נָּרָד; pt. נֶר; imp. a. inf. נֶר 1) to move to and fro, to be shaken 1K.14. 15 (of a reed); of a living being: to wander, to be a fugitive Jer. 4,1; verb. n. sf. נְדִי my wandering Ps.56,9; pt. 📜 a wanderer, a vag abond Gen.4,12.- 2) to flee, to flee, fly a- נְּמוֹ נְרוֹ מָאֹר flee, fly away far off Jer. 49, 30; נוְדִי הַרֶּכֶם Thy flee to your mountain as a bird Ps.11,1; fig. נֵר קָנִיר the harvest fleeth (i. e. it disappears) ls. 17,11.— 3) to nod, to condole, to bemoan (with לָה (לָבוּד לָה (who will condole with her? Nah. לנוד לו וּלְנַחַמוֹ to condole with him and to comfort him Jb.2,11, weep not אַל־תָּבָפוּ לָמֵת וָאַל־תַּנְרוּ לוֹ for the dead, neither bemoan him Jer.22,10.

Hiph. יְנֵיך; inf. יְנֵיך; inf. יְנֵיך; inf. יְנֵיך; to cause to wander, to drive out 2K.21,8.— 2) to remove, to shake Ps 36,12.— 3) to nod (the head) Jer.18,16.

Hithp. זְּלְנְתְּלֵּהְ 1) to be moved, to shake ls.24,20; fig. to flee away, to skip (in terror or indignation) Jer.48,27; Ps.64,9.— 2) to nod, to moan Jer 31,17.

רָּדְ Ch. to flee Dan.4,11.

7]] (from 71) m. 1) wandering, flight Ps.56,9.— 2) pr. n. place to which Cain fled Gen.4,16.

בוֹדֶב pr. n. m. 1Chr.2,19.

וווון I. (fut. ווווה) to dwell, to abide, the proud נֶבֶר יָהִיר וְלֹא יִנְיֶה the proud man, he resteth not Hab.2,5.

נורה II. (בורה) to be beautiful (Kal not used).

Hiph. רָנְוָה (fut. יַנְוָה) to make beautiful, to adorn יָה אֵלִי וַאַנוָהוּ he is my God, and I will adorn him Ex.15,2.

נות (c. נות ; pl. c. נות f. dwell בורה) f. dwell ing, habitation Zph. 2,6; fig. נַוֹת the habitation of thy righ- צְּוֹבֶקְהְ teousness Jb.8,6.

נוה (c. בַוָה sf. קּוָדְ, וְנָוֹהָם, בְּוֹבֶה, בּוֹבֶה, בּוֹבָה, בַּוֹבֶה, pl. sf. (גויהן) m. dwelling, habitation Jb.5,24; בֵוה רֹעִים habitation of shepherds Jer.33,12; of flocks: couching-place, stable Is. 65, 10 Ez 25,5; fig. of God: נֵוה צֵוֶר the habitation of justice Jer.31,22; of the temple 28.15,25.

וו. adj. comely, beautiful; only f. נְוָהָ Jer.6,2.

נות בות בות HII. adj. abiding; only f. c. נות she that abideth at home Ps.68,13.

ַנְרָחַ (pret. רָבָיּם; fut. רָנְרָחַ , ap. רַבְּיָרָן; inf. נְחַ, נְחַ, ; imp. (נְּוֹחַ 1) to rest, to settle down הַתַּבַה and the ark rested Gen.8,4; of an army: to attack (with על 2S.17,12; fig. of the spirit of God Num.11,25; Is. 11,2.- 2) to rest (from labor) Ex.23,I2; Jb.3,26; of the rest of death Is.57,2; impersonally בַּנוּם there had been rest for me Jb. 3.13.— 3) to cease, to be silent they spoke . . . and וַיַרַבְּרוּ ייי וַיַנוּחוּ ceased 1S.25,9.

Hiph. I. הַנְיחְתִי (1) הַנְיחָת, fut. יָנְיָם, ap. רְבִּיבָ; pt. מֵנְיַם; inf. רָבָּיִם) 1) to let down (the hand) Ex. 17,11. -2) to set, to place (with באל) Ez. 40,2.- 3) to bring in 44,30.- 4) to give rest, with ? 2S.7,11; with accus. Pr.29,17.- 5) to appease, to quiet הַבָּיחֹתִי חֲבָתִי בָּם and I will appease my fury upon them Ez.5,13.

Hiph. II. הַגְּים, (fut. הַיָּבֶּים, ap. רבנים ; pt. בנים ; imp. רבנים ; inf. בנים) 1) to lay down (one's hand) Ec. 11,6.— 2) to cast down Is.28,2.— to put, to lay, to place Jud.6, 18; Is.14,1. — 4) to lay up Gen. 39,16.- 5) to leave 1K.19,3; Jer. 14,9; Ps.119,121; Ec.10,4. - 6) to let, to allow, with ? Ex.32,10; Ec. 5,11; with accus. Jud.16,26.- 7) to appease, to pacify Ec.10,4.

Hoph. I. הובה to be brought to rest; impersonally: לא הוֹנַח לַנוּ there was no rest for us, we had no rest Lam.5.5.

Hoph. II. הַּנְּים to be set down, placed (with לַּבַּ) Zch.5,11; *pt*. מָנָּ something left, hence: vacant place Ez.41,11.

הַן m. 1) rest, quiet Est.9,16.— 2) resting-place, sf. 7 [] 12 2Chr.6,41. קוֹחַה pr. n. m. 1Chr.8,2.

(בוֹט quake Ps.99,1.

נְיֹת see נְיַיֹת.

בּוְלֵלוֹ a. יְוָלִי Ch. f. dung, dung-hiII Ezr.6,11; Dan.2,5.

נְלֵּכְּל (pret. בְּיָב ; fut. בְּלְּכ to fall asleep Is.5,27; 56,10; בְּלֶּב they sleep their sleep, i. e. they perish Ps.76,6.

לובה f. slumber Pr.23,21.

to sprout (Kal not used).

Niph. fut. לְּבֹי יְנְיּוֹ prop. to grow, hence: to extend, to be continued ip יְבִּי יֶּבְיִשׁ יְנּוֹן שְׁמוֹ his name shall be continued as long as the sun Ps.72,17 (Ktil יָנִין Hiph.).

[1] pr. n. Nun, father of Joshua Num.27,18.

Pi. נימָם to chase, to drive רוּחַ יִי ש which the breath of the Lord driveth Is.59,19. See also בּוֹם

Hiph. הַנְים; (fut. מוֹרָנִים; inf. מוֹרְנִים; inf. מוֹרָנִים; inf. מוֹרָנִים; inf. מוֹרָנִים; inf. מוֹרְנִים; inf. מוֹרָנִים; inf. מוֹרָנִים; inf. מוֹרָנִים; inf. מוֹרְנִים; inf. מוֹרָנִים; inf. מוֹרָנִים; inf. מוֹרָנִים; inf. מוֹרָנְים; inf. מוֹרָנִים; inf. מוֹרָנִים; inf. מוֹרָנִים; inf. מוֹרְנִים; inf. מוֹרָנִים; inf. מוֹרָנְיִים; inf. מוֹרָנְיִים; inf. מוֹרָנִים; inf. מוֹרָנְים; inf. מוֹרְנִים, inf. מוֹרְנִים, inf. מוֹרָנְים; inf. מוֹרְנִים, inf. מ

to rule over by waving (of trees) Jud.9,9.— 5) to wander, to go about Am.8,12; Ps.109,10; pt. y2 wanderer, fugitive Gen.4,12.— 6) to be unsteady Pr.5,6.

Niph. נְגְיֹעַ (only fut. יְבְּיֹעַ) to be shaken Am.9,9; Nah.3,12.

Hiph: דָּלָנִיץ, ap. יָבָינִיץ, ap. יַבְינִיץ, ap. אַבְינִיץ, ap. יַבְינִיץ, ap. יַבְינִיץ, ap. יַבְייִץ, ap. יַבְייִץ, ap. יַבְייִץ, ap. יַבְייִץ, ap. יַבְייִץ, ap. vi, imp. sf. ip. 10 to shake (the head or hand, as a sign of contempt and malevolence) Zph.2, 15; 2K. 19,21.— 2) to start, to shake up Dan.10,10.— 3) to disturb 2K.23,18.— 4) to cause to wander Num.32,13.

קיה pr. n. 1) m. Ezr.8,33.— 2) f. Neh.6,14.

to move, to wave (Kal not used).

Pi. 为hi (fut. phi) 1) to shake (the hand, as a sign of threatening) Is.10,32.

ווֹנְיף a. הַנְיפוֹתָ 2 הַנִּיפּת a. הָנָיף; fut. קיניף, ap. קיניף: pt קיניף; inf. קניף, הַנְּפָּה , הַנְּיף (הַנְּפָּה , הַנִּיף 1) to move, to shake (the hand) Is.11,15; of working with a saw or sickle 1s. 10,15; Deut.23,26.— 2) to sift להנפה to sift the nations נוֹיִם בּנְפַת שֵׁוֹא with the sieve of vanity Is.30,28.— 3) to lift, to wave, to offer by לָהַנִיף אתוֹ תִנוּפָה לִפְנִי יָיָ waving to wave it for a wave offering before the Lord Lev.7,30; hence of persons consecrated to the service of God: to present, to וָהָנִיף אַהַרן אֶת־הַלְוֵיִם הְנוּפָּה offer and Aaron shall present לְּפְנֵי יֵנֵ the Levites for an offering before the Lord Num.8,11.— 3) to pour קיבות הְּנִיף plentiful rain didst thou pour down Ps. 68,10.— 4) to sprinkle מוֹר I have sprinkled my couch with myrrh Pr.7,17 (בַּנְּהַרָּי (בַּנְּהַרָּי בַּיִּבְּרָהַי).

קוֹן m. elevation, height (others; region) אוֹם of beautiful height Ps.48,3 (Eng. Bible: beautiful of situation).

נוּץ (= נוֹצְין בּין) to move, to stir, whence נוֹצְה (בינוֹין ביין) to glitter, whence ג'נינוֹץ (Kal not used.)

Hiph. יְבֵּין (pl. יְבֵּינוֹ) to put forth blossoms, to blossom Cant.6,11; 7,12; fut. יְבֵּין Ec.12,5 acc. some for יְבֵין, but see יְבֵּין.

נְצְהָ, נְיְצְהָ (from נְצְה, sf. נְצְהָ, (נְצְהָה f. נִצְה, (נְצְהָה f. feather Lev.1,16; Jb.39,13.— 2) wing Ez.17,7.

same as בּוֹכְ, which see.

Hiph. הֵינִיק (fut. יָנִיק, sf. הְינִיק, to suckle, to nurse Ex.2,9.

נְרֵב (בַּבְּר to shine, whence נְּהַר (בְּבְּר בִּי (בְּיִר בְּיִר, בְּנִרְ בְּר, בִּנְרָה, גַּר.

נוֹרְא Ch. (def. נוֹרְא) m. fire Dan.3,6; 7,9.

נושׁ (בְּנִשְׁה ; fut. אָנִשׁ) to be sick, ill Ps.69,21.

נְוֹת (fut. מְּיֵה, ap. וְיִה, i) to sprinkle Lev.6,20; 2K.9,33.

Hiph. 하한 (fut. 하한 ap. 한 pt. 한 pt. 하는 pt. 1) to sprinkle Lev.4,6; 8,11.—2) to cause to start, to startle Is.52,15.

(from אוֹן) m. cooked dish, mess Gen.25,29.

נְיִרִים (from נְיִירָים; c. נְיִירָם; pl. נְיִירָים, sf. נְיִירָיף m. prop. one separated, hence: 1) one consecrated to God, a Nazarite Num.6,13, fully בְּיִר מָּיִרְיִּרְיִּרְ Jud.13,5.— 2) chosen, elect one, prince Gen.49,26; Deut.33,17; Lam.4,7.— 3) undressed vinc (left in the sabbatical and jubilee years) Lev.25,5.

Hiph. הְּיִּלֹּה to cause to flow Is. 48,21.— הְּיִּלֹּהְהָ Lam.1,8 Hiph. of אוֹל, which see.

to encircle, whence the next word.

קָּוֶם' (sf. נְוְמָה' ; pl. נְוְמָר', c. נְוָמָי' m. ring Gen.35,4 (for the ear); Ez. 16,12 (for the nose); נְוָמֵי דָאַר nose-rings Is.3,21.

לְּבָּלְ Ch. (pt. אָבָּ) to suffer loss Dan. 6,3.— Aph. אָבָּרְ to inflict loss, to damage Ezr.4,13; pt. f. c. מְבָּנְלָּךְ v. 15; verb. n. בְּנְלְבָּר damage, hurt v. 22.

pil m. loss, damage Est.7,4.

to separate (Kal not used).

pr. n. Noah, the patriarch preserved from the deluge Gen.5,29; Is.54,9; Ez.14,14.

pr. n. m. Num.13,14.

וֹחָהָ (imp. הַהָּיִ) to guide, to lead Gen.24,27; Ex.32,34.

בחום see נחום.

יבור pr. n. Nahum, a prophet Nah.1,1.

קוֹתְים (from בְּלָנִים; only pl. נְחְמָּים (תְּחְמִּים m. 1) consolation, comfort Is.57,18; בְּלֵנִים נְחְמִים comforting words Zch.1,13.— 2) compassion Hos.11,8.

רוֹר pr. n. 1) grandfather of Abraham Gen.11,22.— 2) brother of Abraham v.26.

עלק" adj. of copper, brazen Jb. 6,12.

קרְשְׁה (בּחּשְׁה (בְּחּלְשָׁה (בְּחּלְשָׁה (בְּחּלְשָׁה (בְּחּלְשָׁה נוּקָם, thy brow is of copper, i. e. shameless Is.48,4.

לְּחִילֹוְת f. pl. a musical instrument, prob. a flute Ps.5,1 (acc. Fuerst the name of a music-choir).

נְחִירְים (from נְחִירְיוֹ ; sf, יְחִירְים) m. du. nostrils Jb.41.12.

וֹנְחֵל I. (fut. יְנִחֵל ; inf. יְנִחֵל 1) to possess יְנְחֵל נְחֵלְה they shall possess no inheritance Num. 18, 23; with אַ Ps.82.8.— 2) to get, to have for one's own Pr. 3, 35; 11,29; 28,10.— 3) to inherit Jud 11,2; Zch.2,16; יְנִחֵל מוֹנְחַלְּיִנְ and take us for thine inharitance Ex.34,9.—4) to give in possession, to distribute, to allot Num.34,17 a. 18; Jos.19,49.

Pi. לְחֵל (inf. בְחַל) to distribute, to allot Jos.13,32, with accus. of thing and יְ of person 19,51; with accus. of person Num.34,29.

Hiph. הְנְחִיל (fut. יְנְחִיל ; pt. הַנְחִיל ; inf. הַנְחִיל , בַּנְחִיל ; בַּנְחִיל ; בַּנְחִיל ; נִינְ נִיִּים ; when the Most High divided out to the nations Deut.32,8.— 2) to make to inherit, to leave for an inheritance Deut.21,16; 1Chr.28,8.

Hoph. דְּנְחֵל to be made to possess, to have allotted דַּנְחֵל I have been allotted months of misery Jb.7,3.

Hithp. (fut. לעל.) to possess oneself of, to acquire Num. 32, 18; הְהָנִחְלִּהָם אָתָם לְּבְנִיכֶּם אַתָּם לְבְנִיכֶּם אַתָּם לְבִּנִיכֶּם אַתָּם לְבִּנִיכֶּם אַתַּם לְבִּנִיכָּם אַתַּם בּבּר מוֹ אַתַּם לִּבְנִיכָּם and ye shall acquire them for your children after you (i. e. as hereditary property) Lev.26, 46; בְּבְּרִים and they shall possess them... for servants Is.14,2.

Il (akin to חָלֵל) to hollow out, whence the next word.

בּחַל, ^ בְּחַל (du בּחַלָּים Ez.47,9; pl. בּחַל, c. בְּחַל m. 1) valley, ravine Gen 26,19; Ps.104,10; with the genitive of the name of the valley: אַחַל מַבְּרָל מָבְּרָל בָּחַל מַבְּרָל בָּחַל מַבְּרָל בָּחַל מַבְּרָל בָּחַל מַבְּרָל בָּחַל מַבְּרָל בְּחַל מַבְּרָל בָּחַל מַבְּרָל בָּחַל מִבְּרָל בָּחַל מִבְּרָל בַּחַל מִבְּרָל בָּחַל מַבְּרָל בָּחַל מִבְּרָל בָּחַל מִבְּרָל בָּחַל מִבְּרָל בָּחַל מַבְּרָל בָּחַל בְּּבָר בְּחַל בְּחַל מִבְּרָל בְּחַל בְּחַל בְּחַל בְּרָל בְּחַל בְּחַל בְּחַל בְּחָל בְּחַל בְּרָל בְּחַל בְּחַל בְּרָל בְּחַל בְחַל בְּחַל בְּחַל בְּחַל בְּחַל בְּחַל בְּחַל בְּחַל בְּחַל בְּחַל בּחַל בּחָל בּחָל בּחָל בּחַל בּחָל בּ

mer) Jb.6,15; with the genitive of the name of the brook or river: the river Arnon Deut. the brook Besor נחל הַבְּשוֹר (2,24 ובחלובק, the river Jabbok Dent.2,37, נחל הנד the river of Gad (same as נַחַל וַבֹק) 28.24,5, etc.; נַחַל מְצְרֵיִם the river of Egypt, forming the south boundary of Palestine Num.34,5; Is.27,12 (now Wady el-Arish); נחל הַעַרֶבָה the river of the wilderness, which falls into the Dead Sea Am.6,14 (now Wady el-Achsa).— 3) pit of a mine, shaft Jb.28,4 (see quotation under 522 2).

בְּחְלָּה (בְּחַל =) m. river, stream Ez. 47,19; Ps.124,4.

וֹנְחַלָּת, sf. יחָלָת, pl. יְחָלִּת, f. 1) possession, property, inheritance Num.34,2; 36,8; יחָלִּת אָבוֹת אָבוֹת inheritance of fathers Pr.19,14; of Israel, as the possession of God יַּיָבְית בַּבּוֹת בַבּוֹת בַבּוֹת בַבּוֹת בַבּוֹת בַבּוֹת בַבּוֹת בַבּוֹת בַּבּוֹת בַבּוֹת בַּבּוֹת בַּבּת בַּבּבּית בּבּיוֹת בּבּוֹת בּבּית בּיבּית בּיבית בּיבּית בּיבּית

וו. (from חָלֶה I.) disease יוֹם the day of discase and of fatal pain Is.17,11. בַּחַלְיּאָל pr. n. a station of the Israelites in the desert Num.21,19. מַחַלְבִיּל gent. of an unknown family or place Jer.29,24.

לתְלֵּת (בּחַלֶּה (בַּחַלֶּה possession, portion, lot אַף־נַחַלֶּת שָּׁפְּרָה עָּלִי yea, my lot is pleasant to me Ps.16,6.

מָּהַם (akin to נְּהַם) to breathe, to sigh (Kal not used).

Niph. מַבְּ, ^ מְתָּ (fut. מִתְּבָּ, ap. מִּבְּ, pt. מִתְּבָּ, inf. מַתְּבָּ, 1) to have compassion, to pity, vith אָּ , יַ Jud.21,6 a. 15; also with יַצַ Ps.90,13.— 2) to repent, with יְצַ Jud.2,18; with יַצַ 2S.24,16; Jer. 42,10; with יַצַ Ex.32,12.— 3) to console oneself, to be comforted Gen.38,12; Ps.77,3; with יַצַ 2S. 13,39; with יַבְּאַ after Gen.24,67.— 4) to avenge oneself, to take satisfaction, with יִבָּ Is.1,24.

Pi. בְּחָב (fut. חַבְּיִי: pt. מְבָּחָם; inf. בַּחָב) to console, to comfort Is.40,1; with על for Jer.16,7; with בְּיִים concerning Gen.5,29.

Pu. Dr. to be consoled, comforted Is.66,13.

Hthp. בּתְבַּחָם (fut. בְּתָבָּחָ 1) to be comforted אָבְחָבָּחָ לְּךְּ לְבְּיִבְנָּ he is comforted, purposing to kill thee Gen.27,42; בְּבִיבְ בְּרָ בְּחָבְּחָ and I will cause my fury to restupon them, and I will be comforted Ez.5,13 (בּיִבְּיבָּבְ נִיתְנָּחְכִּי בְּיִבְּ בְּבָּרְ וִיתְנָּחְכִּי בְּיבְּיבְ בְּבָּרְ בְּיִבְּיבְ בְּבָּרְ וִיתְנָּחְכִּי 2) to repent אָבְים וְיִתְנָּחְכִּי 2) to repent בּבֹיב וּבְּרָן God is not a man that he should lie; neither the son of man, that he should repent Num. 23,19.— 3) to feel compassion for, with Deut.32,36.

מהם pr. n. m. 1Chr.4,19.

יה ה. compassion, pity Hos.13,14 בְּחְבֶּהְ (sf. בְּחְבָּהְ) f. consolation, comfort Ps.119,50; Jb.6,10.

קְּהְלֵיְהְ pr n. Nehemiah: 1) governor of Judea under Artaxerxes I. Neh.1.1, surnamed אָרָשֶׁהְ (which see) 8,9.— 2) other persons Ezr. 2,2; Neh.3,16.

pr. n. m. Neh.7,7.

נְחָנֵהְ pron. we (= אַנַחָנָהְ).

יְבְּחַץְ (= יְבְּחַץְ) to press, to urge; pt. p. ערקי urged, i. e. pressing, urgent 18.21.9.

to snort, whence נְחֵיב, a. בְחֵב בַּחֲר (sf. נַחָרוֹ) m. a snorting Jh. 39,20.

יַּחְרָה (בּחְרָה: c. נְחָרָה) f. a snorting Jer.8,16.

מהב pr. n. m. 2S.23,37.

נְחַשׁׁ (= בְּחַשׁׁ) to mulmur, to whisper, to hiss (Kal not used).

Pi. יְנְחֵשׁ (fut. יְנָחֵשׁ; pt. יְנָחִשׁ; pt. יְנָחִשׁ ; inf. יִנְחָשׁ) prop. to whisper, hence:
1) to practice enchantment Lev.
19,26; 2K.21,6.— 2) to divine, to foretell Gen.30,27; 44,15.— 3) to take as an omen 1K.20,33.

(נְחְשִׁים (pl. יְהְשִׁים m. 1) enchantment Num.23,23; אֹקְרָאה וְּחְשִׁים he went not... to seek for enchantments 24.1.

ינְקשׁים I. (from נְקשׁים; c. נְחַשׁים; pl. נְקשׁים; m. 1) serpent Gen.3,1; נְחַשׁים נְחִשֶּׁת (נְחָשִׁים נַחְשֶׁת serpent of brass (made by Moses)
Num.21,9; עמון

serpent בָּרִיהַ flying serpent Is.27,1; the latter also signifies the northern constellation of the dragon Jb.26,13.

שׁרָהָ II. pr. n. 1) king of the Ammonites IS. 11, 1.— 2) various other persons 2S. 17,25 a. 27.— 3) an unknown place 1Chr.4,12.

שְׁתְּיִׁ Ch. (def. אִשְׁתְיִ) m. copper, brass Dan.4,20.

יַבְּישׁוֹן pr. n. a prince of the tribe of Judah Num.1.7.

אַרְיִילְיִי pr. n. the mother of king Jehoiachin 2K.24,8.

יה pr. n. the bronze serpent made by Moses 2K.18,4.

 than a hundred stripes into a fool Pr.17,10.

Niph. וְחַוּ to sink, to penetrate תְצִּיךְ נְחַתוּ בְי thy arrows have penetrated into me Ps.38,3.

Pi. רְבִּי (imp. רְבִּי 1) to press down, to bend וְנְחָרָה קַשֶּׁת־נְחוּשָׁה so that my arms can hend a hrazen how Ps.18,35.— 2) to level, to smooth down (furrows) Ps.65,11.

Hiph. הַנְחֵית (imp. הַנְחַת) to cause to come down Jo.4,11.

רות Ch. (pt. נְחָת) to descend, to come down Dan.4,10.

Aph. אַחָה (fut. אַחַב; imp. אַחָב, 1) to bring down Ezr.5,15.— 2) to deposit, to lay up Ezr.6,5; pt. אַחַבָּיִטְ v. 1.

Hoph. הְנְחַת to be deposed Dan. 5,20.

רָבָּי (from רְבָּים סְרְבָּים (from רְבָּים סְרְבְּים (from רְבִּים סְרְבִּים (קוֹם from רְבִּים סְרְבִּים (קוֹם from רְבִים לְבִּים לְבִים לְבִּים לְבִּים לְבִים לְבִּים בְּיבְּים לְבִים לְבִּים לְבְּים בְּבְּים בְּבְּים בְּבְּים לְבִּים לְבִּים בְּבְּים בְּבְּים בְּבְּים בּיבּים לְבְּים בְּבְּים בְּבְּים בְּבְּים בְּבְּים בְּבְּבְּים בְּבְּים בְּבְּים בְּבְּים בְּבְּבּים בּיבּים בְּבּים בּיבּים בְּבּים בְּיבְים בְּבְּבְּיבְיבְּיבּים בְּבְּבְּבְיבְּבְּיבְּבְיבְּי

adj. descending, coming down, only pl. נְחָהֵים 2K.6,9.

(a line); 23,11 (a hand); ורוֹעַ נְטִרְיָה an outstretched arm Ex.6,6; נטויות with outstretched neck Is. 3,16; נַטַה אֹהֶל to stretch out, i. e. to pitch, a tent Gen.12,8; fig. בַּטַרה לסה to extend favor Gen.39,21; to extend peace Is.66, 12; ...לְעָה עַלְה to extend, i. e. to direct, evil against one Ps. בו,12; שַלוש אַנִי נוֹטֵה עַלֵיך three things do I extend, i. e. offer, unto thee 1Chr.21,10 (in the parallel passage 28.24,12 (נוֹטֵל, ... 2) to incline, to bow Ps.18,10; and he bowed his וַיָּט שָׁכְמוֹ לְסָבּל shoulder to bear Gen.49,15; קיר भाग a wall inclining (i. e. ready to fall) Ps 62,4; fig. בַּטָה לָב to incline one's heart Ps. 119,112; hence: to bow down, to sink Jb. 15,29 (see under בְּנְלָה).— 3) to incline, to turn אַלַי and he inclined unto me Ps.40,2; with to turn after one Ex.23,2; Jud 9,3; נְמָה לָךְ עַל־יָמִינָךְ אוֹ עַל־ למאקף turn thee aside to thy right hand or to thy left 2S.2,21; with אל: to turn to Gen.38,16; with 🏗: to turn aside from, to decline Num.22,23; Ps.44,19; with DYD: to turn from 1K.11,9.-4) to decline to the decline of the day Jud.19,8; צל נַמוּי a shadow that declineth Ps.102,10; of the shadow on the sun-dial 2K.20,10.

Niph. וְנְמָה (3 pl. יְנְמָה; fut. וְנְמָה to be stretched, spread Zch.1,16 (of a line); Jer.6,4 (of shadows); as streams they are spread forth Num 24,6 (Stb. renders מַנְחָלִים נְמֵיוּ ders מָּוֹחְלִים נְמֵיר here: to bend, to wind).

Hiph. השָה (1 ap. טַאַ ; fut. השָרַ , ap. מַיַ ; pt. מַמָּבַ , pl. מַמָּים , c. מַמָּב ; imp. הַמַּוֹת , ap. מַהַ ; inf. הַמּוֹת (to stretch out, to extend Jer. 15,6 (the hand); fig. ייל על to extend mercy to... Ezr.9,9.- 2) to stretch forth, to spread Is.54,2 (curtains); 2S.16,22 (a tent); intr. to stretch oneself, to lay oneself they lay them- עַל־בָּנָדִים חַבְלִים יַמּוּ selves down upon pledged garments Am.2,8.- 3) to incline, to let down Gen.24,14; אָוֹן to incline the ear, i. e. to listen Ps. 49,5; of the heart 119,36.— 4) to turn aside 2S.3,27; fig. לב הותל নাটুন a deceived heart hath turned him aside Is.44,20, הַמַּתוּ בָּרבׁ לָקחָה she turned him aside, i. e. seduced him, by the abundance of her reasoning Pr. 7,21; אַבְיוֹנִים they turn aside the poor in the gate [from their right] Am.5.12; מַשִּיבֵר those that turn aside the stranger [from his right] Mal 3,5; מָשְׁמָם to bend the right, to distort judgment Ex. to לָנְמוֹת אַחַרֵי רַכִּים לְהַמּוֹת to decline after many to distort judgment v. 2.

ק (from נְמִיל (from נְמִיל they that were taden with silver Zph.1,11.

ילְמִיעִים (from נְמַע; only pl. נְמִיעִם m. plant Ps.144,12.

f. drop, pearl (pendant for the ear) Juá.8,26; Jb.3,19.

נְמִישְׁה (from נְמִישְׁה; only pl. נְמִישְׁה) f. tendril, twig Is.18,5; Jer.5,10.

נוֹמֵל (fut. מוֹל ; pt. נוֹמֵל) to take up Is.40,15; with צ: to lay upon. to impose upon thee (i. e. I propose to thee) three things 2S. 24,12; בָּמֵל propose to thee things 2S. 24,12; בָּמֵל מָלְיוֹן for he (i. e. God) hath laid it upon him Lam. 3.28.

Pi. ਖ਼ਿਲ੍ਹੇ (fut. יָנַמֵּל) to take up Is.63,9.

בול Ch. to lift up Dan.4,31.

נְמֵל (from נְמֵל m. burden, load Pr.27,3.

עַמְעִים (fut. עַשַיִּ: pt. יְמִיּנְטִּ, עַשֵּׂי, pt. יְמִיּנְטִּ, יְמִיּנְטִּ, וְמִיּנְטִּ, יְמִיּנְטִּ, יְמִיּנְטִּ, יְמִיּנְטִּ, יְמִיּנְטִּ, יְמִיּנְטִּ, יְמִיּנְטִּ, יְמִיּנְטִּ, יְמִיּנְטִּ, יְמִיּנְטִּ, inf. עַמְיִנִים יִּטְּיָּטְּ, to set in, to plant Gen.9,20; Num. 24,6; fig. of a nation Ps. 44,3.— 2) to set up, to fix, to fasten ls.51,16; Dan.11,45; יְמִיּנְטַ nails fastened Ec.12,11.

Niph. 맛말 (3 pl. ^ 맛말) to be planted Is.40,24.

ן (אַען: pl. אָרָטְי, c. יְטְאָרָי, sf. יְנְאָעִי, pl. וו שוּג planting ls.17, וו שוּג plant jb.14,9; בְּעַע נְעָקְיִים or יְנַאַע יַעְשְׁנִים pleasant plant Is.5,7; ווי אָרָג pleasant plant Is.5,7; יְנָאַעִים אַרָּג אָרָנּים אַרָּג אָרָנּים אַרָּג אָרָנִים אָרָנִים אַרָּג אָרָנִים אָרָנִים אַרָּג אָרָנִים אַרָּג אָרָנִים אַרָּג אָרָנִים אָרָנים אָרָנִים אָרָנים אָרָנִים אָרָנִים אָרָנִים אָרָנִים אָרָנִים אָרָנִים אָרָנים אָרָנִים אָרָנִים אָרָנִים אָרָנִים אָרָנים אָרָנים אָרָנִים אָרָנִים אָרָנִים אָרָנִים אָרָנִים אָרָנִים אָרָנים אָרָים אָרָנים אָרָנים אָרָנים אָרָנים אָרָנים אָרָים אָרָנְיים אָייַים אָייַים אָרָנים אָרָנים אָרָנים אָרָנים אָרָנים אָרָנים אָיים אָרָנים אָייַים אָרָנים אָיים אָרָנים אָרָנים אָרָנים אָייַים אָייַים אָרָנים אָייַים אָייַים אָייַים אָייַים אָרָנים אָייַים אָרָנים אָרָנים אָינִים אָייַים אָייַים אָייַים אָיים אָייים אָיים אָייים אָיים אָרָנים אָייים אָייַים אָייים אָייים אָייים אָיים אָייים אָייים אָייים אָייים אָייים אָייים אָייים אָיים אָייים אָייים אָייים אָיים אָייים אָיים אָייים אָייי

ילט, ת see ללת.

(fut. שְשׁיִי) to drop, to drip, to flow Jud.5,4; בְּמַרְים נְמָרִים נְמָרִים נְמָרִים נְמָרִים נְמָרִים נִמְרִים נִמְרִים בְּמַרְים נִמְרִים נִמְרִים נְמִרְים נִמְרִים נִמְרִים נִמְרִים נִמְרִים נִמְרִים נִמְרִים נִמְרִים נִמְרִים נִמְרִים נְמִירָּים נִמְרִים נְמִירְים נְמִירְים נְמִירְים נְמִירְים נְמִירְים נְמִירִים נְמִירְים נְמְיִים נְמִירְים נְמְים נְמִירְים נְמְיִים נְמִירְים נְמְיִים נְמִירְים נְמְיִים נְמִירְים נְמִירְים נְמְיִים נְמִירְים נְמִירְים נְמִירְים נְמִירְים נְמִירְים נְמִירְים נְמִירְים נְמִירְים נְמִירְים נְמְיִים נְמִירְים נְמִירְים נְמִירְים נְמְיִים נְמִירְים נְיִים נְיִים נְיִּים נְיִים נְיִים נְיִּים נְיִים נְיִים נְיים נְיִים נְייִים נְיִים נְים נְיִים נְיִים נְיִים נְיִים נְיִים נְיִים נְייִים נְיִים נְיים נְיִים נְיִים נְיִים נְיִים נְיִים נְיים נְיִים נְיִים נְייִים נְייִים נְיים נְייִים נְיים נְייִים נְיים נְייִים נְייִים נְיים נְייִים נְייִים נְיים נְיים נְיים נְיים נְייִים נְּיִים נְיִים נְיִים נְיִים נְיִים נְייִים נְיִים נְיִים נְיִייִים נְיִיים נְיִיים נְייִים נְי

mountains shall drop down new wine Jo.4,18; fig. of speech Jb. 29,22; תַּמַפְנָה שָּפְּתוֹחַוֹרָ thy lips drop sweet honey Cant.4,11.

Hiph. אָשְׁיָר (fut. יְשִׁיך ; pt. אָשָׁים) to cause to drop, to drop Am.9, 13; fig. to cause speech to flow, to speak, to preach Ez.21,2; Mic. 2,11 (hence in later use אַבְּיִבְּיבּ preacher, orator).

קַבְּיל (from נְּמִיבְּי ; pl. c. יְבְּיבְּי m. 1) drop Jb.36,27.— 2) aromatic resin, myrrh (so called from its flowing out in drops) Ex.30,34.

pr. n. a city in Judah, near Bethlehem Ezr.2,22; gent. נְׁמַבְּׁהִי Jer.40,8.

בּ יִמִּר . הַּמִּר . הַמִּר . בְּצֵּר . בְּיִנְּתְר . הַיִּמְר . הַמִּר . הַמִּר . הַנְּתְר . הַּיִּר . הַנְּתְר . הַּיִּר . הַנְּתְר . הַּיִּר . הַנְּתְר . הַיִּרְים . , קוֹ . הַנְּתְר . , קוֹ . הַנְּתְר . , קוֹ . הַנְּתְר . , עוֹבְּרָר .) to keep, to guard Cant.1,6; 8,11 a. 12.— 2) to keep anger, to bear ill-will per his anger forever Ps.103,9; with of the person: יְמִיּרְ וּמִר הוֹא יְאִיבְיוֹ he keepeth his anger for his enemies Nah.1,2; with accus.: לֹאְרְתָּמֵר אָתְר . הוֹא בְּנִי עַמֶּךְ לֹאִר הַמֵּר אָתְר . הוֹא בֹּנִי עַמֶּרְ לֹאִר הַמֵּר אָתְר . הוֹא thou shalt uot bear any ill-will against the children of thy people Lev.19,18.

בור Ch. to keep, to preserve Dan. 7,28.

קנמיש (fut. משׁ ; pt. p. נְמִישׁ , pl. to leave, to forsake Jer.12,7; Pr.1,8; of a field: to leave uncultivated Ex.23,11; witt יַנֵי to leave with some one

ביִּפשׁ אָת־הַצאון עַל־שׁמֵר and he left the sheep with a keeper 1S. 17,20 a. 22.— 2) to let, to allow and thou hast ולא נְפַשִּׁתַנִי לְנַשִּׁק not let me kiss Gen.31,28.- 3) to cast וְדָמָיו עָלָיו me will cast his blood (i. e. blood-guiltiness) upon him Hos.12,15; with שַל of place: to let fall יינו שלוים... it brought quails... וַיִּמשׁ עַל־הַמַחַנָה and let them fall by the camp Num.11,31 -4) to thrust, to draw a drawn sword Is. חַרֶב וִמוּשַה 21,15.- 5) to spread, to scatter 1S.30,16; of a battle: to become general 1S.4,2.

Niph. שֹשֵׁבׁ (fut. שִׁבְּבוֹי) 1) to be left, forsaken Am.5,2.— 2) to be loosened בְּבְּבִּיֹן הַשְּׁבּיִ thy tacklings are loosened וֹבְּבְיִקְ רְפָּאִים thy tacklings are loosened בּיבָּבְיִקְ רְפָּאִים to be spread בַּיבָּיִקְ רְפָּאִים and they spread themselves in the valley of Rephaim 2S.5,18; of branches: to be stretched out ls.16,8.

Pu. we to be forsaken, abandoned Is.32,14.

נְיהֶל ; sf. נְיהֶל m. wailing וְנְשְׂאוֹ אָלֵיךְ בְּנְיהֶם קִינְה and they shall take up in their wailing a lamentation for thee Ez.27,32.

ניא (= Ar. אני) to be raw, uncooked, whence אַן II.

(from נְיב שְּׁבְּחֵים) m. produce, fruit Mal.1,12; fig. נִיב שְּׂבְּחַיִם fruit of the lips, i. e. speech Is.57,19.

pr. n. m. Neh.10,20.

(from נוּד (נוּד בּיִר) m. 1) moving Jb.16,5 (see quotation under קַשַּׁך 1; others: condolence, see נוּד 3).

נְיְרָה (= נְיְרָה (בּהְה t. abomination Lam. 1,8.

רָיִוֹת pr. n. a place near Ramah 1S.19,18; 20,1 (Ktib תָּנָיִם).

גְיחֹתִי, sf. נְיחֹתָי, (from נְיחֹתָּל, דְיּחֹתְּל, בּיחֹתְי, נִיחֹתְּכֶּם (נִיחוֹתִים pleasantness, sweetness, delight; only in the phrase תֵיחַ נִיחַ pleasant odor, sweet savor Gen.8,21; Lev. 1,9; Ez.20,28.

ניחֹתן Ch (pl. ניחֹתין) m. sweet odor (elliptically for תַּיחַ נִיחֹתַ Dan.2, 46; Ezr.6,10.

(ג'נְי, 's') m. descendant, son (always coupled with נֶבֶּרָ Gen. 21,23; Is.14,22; Jb.18,19.

יוֹנֵה pr. n. Nineveh, capital of Assyria, on the eastern bank of the Tigris, founded by Nimrod Gen.10,11; Is.37,37; Jon.3,3.

Dij Ktib Jer.48,44 for Dj, pt. of Dij, which see.

קׁלְנְ m. the first month of the Hebrew year (March—April) Neh.2,1; Est. 3, 7, called in the Pentateuch בְּבְּלִי הָאְּבָי 13,4; Deut.16,1.

ניצוץ (from נְצֵץ) m. spark Is.1,31.

ניך (= ניך (ביד to shine) prop. to make clear, hence of land: to clear, to make arable, to break up; as n.

fallow ground, tillage נְירוּ לֶּכֶת נִירּ לְּכֶת נִירּ לְּכֶת נִירּ לְּכָת נִירּ preak up your fallow ground Jer. 4,3; Hos 10, 12; בְּאָבֶּל נִיר רָאשִׁים much food is in the tillage of the poor, but there is that is destroyed for want of judgment Pr. 13, 23. — נַיִּרָת Vum. 21, 30 belongs to יַּרְרָה thick see.

נְבָא (בּרָה (בְּבָה to strike, to wound (Kal not used).

Niph. মৃট্ট (pl. মেট্ট) to be beaten; with ্রাট: to be beaten out, driven out from Jb.30,8.

אָבְ (pl. בְּבָאִים) adj. stricken הַּדְּהָנּוּ שׁ אַרְ וֹבְאִים ye shall lament deeply stricken Is.16,7 (Fuerst: ye mourn very much the desolation, taking גְבָאִים as an abstract noun).

נְבֵאָה (f. נְבֵאָה) adj. afflicted, broken Pr.15,13; 17,22.

הלכות f. spices, aromatic powder Gen.37,25. See also הֹבוֹי.

751 to sprout, to put forth shoots, whence the next word.

(sf. נגר) m. prop. progeny (#Ethiop. גנר) race), hence: de-

scendant, grandson Gen.21,23; Is. 14,22; Jb.18,19.

לֶּכְה beat, to smite (Kal not used).

Niph. נְלָה to be beaten, slain 2S,11,15.

Pu. וְבָּהְ, הֹ, וְבְּהָתָה, p, וְבָּהְ, p, וְבָּהְ, p, to be smitten Ex.9,31 a. 32.

Hiph. אַבָּה (1 s. אַבָּה, אַבָּה, 1 **pl.**, ַנְבֶּה ; fut. מַבָּר, ap. אָן, pt. מַבָּר, sf. בה pl. בלה imp. בלה ap. בלה ap.*inf*. הַבָּה, הַבּוֹת (הַבּוֹת to beat, to smite, to strike Is.58,4; Cant.5,7; of the sun Jon.4,8; Ps.121,6; of the hail Ex.9,25; with $\mathfrak{P}$: to strike into 1S.2,14; 19,10; with 7: to strike apart, to divide into Is. 11,15; with אַחוֹר: to strike backward, to put to flight Ps.78,66; to smite upon the cheek, הַבָּה לֶחִי i. e. to shame Ps.3,8; Jb.16,10; to smite with the tongue, i. e. to slander Jer. 18, 18; to strike the hand, to clap the hands 2K.11,12; Ez.22,13; the heart smites one, הַבַּה לֵב אָת־ i. e. his conscience reproaches him 1S.24,6; 2S.24,10; הַבַּה שֹׁרֵשׁ to strike, i. ē. to shoot forth, roots Hos.14,6.— 2) to smite, to afflict, with בַּפַנוּרִים :כָּ to smite with blindness Gen. 19,11; ו הַבּיתִי אָתַכֶּם בַּשִּׁדְּפוֹן l smote you with blasting Hag.2,17; so also of pestilence Num.14,12 or disease 1S.5,6; חַרָם to smite with destruction Mal.3,24.— 3) to slay, to kill Ex.2,12; of slaying by a wild animal 1K.20,36; with addition of שָּׁבֶּי in the same sense: יְבָּבְּהוֹ נְבָּיהוֹ and he slay him (prop. and he smite him as to his life) Num.19,6.

נְכֶּה דְּנְלֵים (נְבָה מַלְּבְיָם adj. smitten in the feet, lame 2S.4,4; יבָה רוּח smitten in spirit, afflicted Is.66,2.

(from נְבְה) m. smiter with the tongue, slanderer; only pl. נֵבִים Ps.35,15 (Eng. Bible: the abjects). pr. n. Necho II., king of

Egypt, son of Psammetichus 2K. 23,29; Jer.46,2.

זְבׁוֹן pr. n. name of a threshing-floor 2S.6,6 (in the parallel passage 1Chr.13,9 נְבִּידוֹן).

וְכֹת see נְבוֹת.

(akin to בְּבֶּח) (to be straight, whence בְּבְּהְ... 2) to be in front, whence וְבַּח , וּבָּח ...

(ff. יבוֹתְים; pl. מּנְהְיִם מְּמָּרָן adj. right, straight; fig. בְּלְם who walketh straight before him 1s.57,2; they all (the words) are straight (plain) to him that understandeth Pr.8,9; ה בְּלַחָה as n. equity, justice Is. 59, 14; pl. הוחת יְעוֹל right things, uprightness Is. 30,10; בְּלֵחְרָ יְעֵוֹל in the land of uprightness will he deal unjustly 26,10.

תֹבְתוֹ (sf. תְנְחוֹ) m. front; as prep. in front of, over against Ex.14,2; Ez.46,9.

שוֹם נֹכֵה prep. 1) before הַבּח בּרָה prep. 1) before God Jud.18,6; יינים to set before one's own face Ez.14,7; סאר הברים היינים לברים לברים הוא הברים האות ברים הוא הברים האות ברים אות ברים אות ברים אות ברים אות ברים אות ברים אות ברים לברים לברים אות ברים לברים אות ברים לברים אות ברים לברים לברים אות ברים לברים לברים

to deal deceitfully, to deceive; pt. נְבֶל deceiver Mal.1,14.

Pi. 첫과 same as Kal, with ' of the person Num.25,18.

Hithp. לְּבְוֹלֵי, to show oneself cunning, to conspire against, with accus. Gen.37,8; with ב: to deal cunningly Ps.105,25.

(נְלְלֵיהֶם (only pl. sf. נְלְלֵיהֶם) m. deceit, wiles Num 25,18.

DD1 acc. Stb. = Ch. DD1 to slaughter, whence n. DD1 cattle for slaughter, also cattle in general, then movable property, which in primitive times consisted exclusively of cattle; hence DD1 and

בְּבֶּ (acc. Fuerst this assumed verb is identical in its organic root בַּבְּ with בַּ and signifies: to conceal, to keep treasures).

Ch. (pl. יְנְלְמיׁן, c. יְנָלְמיׁן) m. goods, wealth Ezr.6,8; יְנְלְמיׁן a fine of goods (or of money) 7,26.

ינֶכֶּם (only pl. ינָבְסָי) m. wealth, riches Jos.22,8; Ec.5,18; 2Chr.I,11. to distinguish (Kal not used).

Niph. 기호크 (fut. 기호크) 1) to be distinguished, recognised, known Lam.4, 8. — 2) prop. to distinguish oneself, to show oneself different, hence: to dissemble Pr. 26,24.

Pi. בַּר (fut, וְנַבֶּר) to distinguish, to regard with preference בּר־שׁוֹעַ לְפָּגִי־דַל and he distinguisheth not the rich before the poor Jb.34,19.— 2) prop. to distinguish from one's own, hence: to find strange, to estrange וַנַבַּרוֹ and they have אַת־הַמַּקוֹם הַוָּה estranged this place Jer.19,4. to give over into a stranger's power, to deliver נְבַר אֹתוֹ אֱלהָים God hath delivered him into my hand 1S.23,7.— 4) to disregard אתתָם לא תְנַבְּרוֹ and their signs ye cannot disregard Jb.21, 29.— 5) to fail to know בַּן יָנַכְּרוּ lest their oppressors should fail to know Deut. 32,27 (Eng. Bible: lest their adversaries should behave themselves strangely).

Hithp. הְתַבֵּבר 1) to be known, recognised Pr.20.11.— 2) to make

oneself strange, to dissemble Gen. 42,7;1K.14,5.

(fut. רַבְּיר, ap. רַבָּיר (fut. רַבְּיר, ap. רַבָּיר; pt. בַּבִּיר ; imp. בַבִּיר ; inf. בַבִּיר , ַבַּבָּיר , קבר , הבר , הבר , בבר , quainted with יַבָּיר בַּלְהוֹת צַלְכְוָנָת they know the terrors of the shadow of death Jb.24,17; יבֵיר he knoweth their works 34,25.— 2) to recognise, to distinguish הַבֶּר־לָךְ טָה עִמָּדִי recognise thou what is thine with me Gen.31,32; 37,32; לא אַבָּיר בַּורָאָהוּ I could not recognise its form Jb.4,16; וָאִין הַעָם מַבִּירִים קוֹל תִרוּעַת the people הַשְּׂמְחָה לְקוֹל בָּכִי הָעֲם could not distinguish the noise of the shout of joy from the noise of the weeping of the people Ezr. 3,13.— 3) to take notice or knowledge וַכָּל הָעָם הָכִּירוּ and all the people took notice of it (i. e. of what the king did) 2S.3,36; ברוע wby בַּצָאתִי חָן בִּצִינֵיךְּ לְחַכִּירֵנִי have I found grace in thine eyes, that thou shouldst take knowledge of me? R.2,10 - 4) to know, to understand לָדַבָּר מַכִּיִרִים אָינָם בַּיִּרִים they did not understand יהוֹרִית to speak in the Jewish language Neh.13,24.— 5) to respect לאר ye shall not תַכִּירוּ בְּנִים בַּמִּשְׁפָּט respect persons in judgment Daut. 1,17.

(c. גבָר) m. stranger, alien Neh. אַלהֵי נבר־הָאָרֶץ; the gods of the strangers of the land Deut. 31,16; also בְּן־נַבָר stranger, foreigner Gen.17,27, pl. קוֹ וּבֶר Is. 62,8; בְּנֵי נִבְר a strange god Deut. 32,12; אַרְטָת נַבְר a strange land Ps.137,4.

پَرْدِر m. strange fate, misfortune Jb. 31,3.

הַלְּוֹם m. same as נְּכְרָ , only sf. בְּיוֹם in the day of his misfortune Ob.12 (Eng. Bible: in the day that he became a stranger).

(נְכָרָיוֹת pl. נְכָרִיוֹת f. נְכָרִיוֹת pl. נְכְרִים (pl. נְכָרִיוֹת adj. unknown, strange אָרָץ נְכְרִים a strange people Ex.21,8; אָרֶץ נְכְרִייָה a strange land 2,22; as n. נְכְרִי stranger, alien Jb.19,15; f. נְכְרִיָּה a) a stranger Gen.31,15. b) adulterous woman Pr.7,5.

f. precious things, treasures (others: בִּית נְלֹתוֹה spices) בַּית נְלֹתוֹה his treasure-house (or: spicery-house) 2K.20,13; Is.39,2.

to end (Kal not used).

Hiph. to cease, only inf. sf. sf. לְבָנּדׁ when thou shalt cease to spoil Is.33,1 (= בָּנְלוֹתְּךָּ לִבְנּדֹּעְ

נְמִבְּנֶה (בְּנֶה : מְלְנֶה adj. only f. נְמְבְנֶה vile, useless 1S.15,9.

pr. n. 1) descendant of Reuben Num.26,9.— 2) descendant of Simeon Num.26,12 (= יְמוֹאֵל Gen.46,10); patr. יְמוֹאֵל ib.

.מָכַרְּ see נַמַרְּ

akin to מַלֵּל to cut off, to eat off, to gnaw, whence the next word.

וְמְלְה (pl. וְמְלִים) f. prop a gnawer, hence: ant Pr.6,6; 30,25.

to be striped, whence the next word.

קְמֵלְים (pl. בְּמֵלְים) m. prop. the striped, hence: leopard, panther Is.11,6; Jer.5,6.

Ch. Ieopard, panther Dan.7,6.

זְרֵיְרְ pr. n. Nimrod, son of Cush, a mighty hunter Gen.10,8, who founded the kingdom of Babylon v. 10, which is therefore called דֹבָי Mic.5,5.

קרום a נְמְרֵים pr. n. a city of the Gadites in Gilead Num.32,3, fully בית נְמְרָה v. 36; near it was the brook מֵי נְמָרִים Is.15,6; Jer.48,34.

ינוש" pr. n. father of Jehu 1K.19, 16 (acc. 2K.9,2 grandfather of Jehu).

D. (from בְּלָה' II.; sf. יוָלָה') m. 1) high pole Num.21,8.— 2) standard, flag Is.49,22; sail Is.33,23.—3) sign, token (of admonition) Num.26,10.

וְּחַבְּה (from בְּבֶּה f. prop. turn hence: cause מִירְיִתְה נִחְבָּה מִעְם בִּירְיִתְה נִחְבָּה מִעְם הַאֶּלֹהִים (i. e. it was so brought about by God) 2Chr.10,15.

ID] see No.

רְּבְּא Ps. 4,7 = בְּשָׁוֹ (comp. Num.6, 26); but see נְקָה II.

וֹבֶּח I. = Ar. לְּחָה to try by the smell (Kal not used).

Pi. רְּבָּהָה (fut. נְבָּהָה; pt. מְנָהָה;

imp. מַבּח , ap. בּבַּ inf. חַבּבּ (בַּחַת בַּבַּח בַּבּ (בַּחַת בַּחַר בַּחַר בַּחַר וּ בַּחַר וּ לַבַּחֹר בִּחַר וּ לַבַּחֹר בִּחִר וּ לִבְּחִר בְּחַר וּ בִּחַר וּ בִּּחַר וּ בִּחַר וּ בִּחַר וּ בִּחַר וּ בִּבְּר בִּיבְר בִּיִּר בְּבַר בִּיִּרְ בִּיּר וּ בִּבְּר בְּבָר בִּיְרְ בִּיְר בְּּבְר בִּיִּר וּ בְּבַר בִּיִּר וּ בְּבַר בִּיִּר וּ בְּבַר בִּיִּר וּ בְּבִּר בְּבְר בִּיְרְ בִּיְר בְּיִר וּ בְּבְר בִּיְרְ בִּיר וּ בְּבְר בִּיר בְּיִר בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיבְּיבְּי בְּיבְּי בְּיבְּי בְּיבְּי בְּיבְּי בְּיבְּי בְּיבְּי בְּיבְּי בְּיבְי בְּיבְּי בְּיבְּיבְּי בְּיבְּי בְּיבְּיי בְּיבְּי בְּיבְּי בְּיבְּי בְּיבְּי בְּיבְּי בְּיבְּי בְּיבְּיי בְּיבְּי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיבְיּיִי בְּיִייִי בְּיִּייִּיְיִי בְּיִייִּיְ בְּיִייִי בְּיִי בְּיִייִי בְּיִייְ בְּיִיי בְּיִייִי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִייי בְּיִייִי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְייִיי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּיִיי בְּיִיי בְּייִי בְּיי בְּיי בְּיי בְּייי בְּייי בְּיי בְּייי בְּייי בְּייִי בְּיי בְּייִי בְּייִי בְּיי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְייי בְייִיי בְּייי בְייי בְּייי בְייִייי בְיייבְייי בְיייבְייי בְּייי בְייי בְיייבְיי בְיייי בְייייי בְיייי בְיייי בְיייבְייי בְ

II. to lift up, whence בָּן; only imp. בְּבָר Ps.4,7.

רְּבֶּוֹ (fut. רְּבֵי) to tear away, to pull down Ps.52,7; Pr.15,25.

Niph. ID: (fut. ID) to be torn away, driven out Deut.28,63; Pr. 2,22.

רְּבֶּלְ Ch. same as Heb. תְּבָּלְ. Ithp. מְּתְּלֶּבְתּ (fut. תְּבְּלְבָּר) to be torn away, driven away Ezr.6,11.

קיקי, sf. נְסִיבֶּס , sf. נְסִיבְּס , poet. יְסִיבְּס , sf. נְסִיבְּס , poet. יְסִיבְּס , sf. נְסִיבְּס , poet. יְסִיבְּס , m.

1) libation, drink-offering Deut.

32,38.— 2) molten image Dan.

11,8.— 3) prop. one appointed under libation, hence: prince, ruler Jos.13,21; Mic.5,4.

Niph. বুটা to be consecrated, appointed Pr.8,23.

Pi. বুলু: (fut. বুলু:) to pour out 1Chr.11,18.

Hoph. 기의 (fut. 기의) to he poured out Ex.25,29.

קבן II. (בּ קבּף; pt. p. נְסוֹּבְה to cover, to spread בַּמַפְה the vail that is spread Is.25,7.

יַּבְּבָּיבְ Ch. to pour out (Peal not used).— Pa. יְבָּבְיב (inf. יוֹבְּבָּב) to pour out Dan.2,46.

בְּשַׁבָּ I. prop. to be consumed, hence: to be sick, ill; only pt. בּשָׁב sick man Is.10,18 (see quotation under בַּשַּׁבְ).

DDJ II. to lift up, whence DJ banner (Kal not used).

Pi. בּבָּי to lift up a banner בְּי when the enemy shall come in like a flood, the spirit of the Lord shall lift up a banner against him Is. 54,19 (acc. some interpreters נְסְבָּה Pi. of בּוֹי which see).

Hithp. הְתְנוֹמֵם (pt. מְתְנוֹמֵם 1) to lift oneself up בָּתַבְּ לִירֵיאָּך thou hast given a banner

Niph. יבור to be removed 1s.38, 12 (see quotation under בור 2).—
2) to be torn Jb.4,21 (see 1.1). 1).

Hiph. הַקִּיעַ . ap. אָפַיַ (fut. אַיְבָּי. ap. אָפַיַ ; pt. מְפַ, מְפַיּ בּוֹ) to cause to depart, to lead forth Ex.15,22; of a wind: to cause to blow Ps.78,26.— 2) to remove Ec.10,9 (stones); Ps.80,9 (a plant).— 3) to set aside 2K.4,4. PD!) to rise, to ascend Ps.139,8.

ppi Ch. to ascend (for *Peal* are used the forms of pip, which see).

Aph. בְּסִיק (inf. הַנְּטַקה) to cause to ascend, to take up Dan.3,22.

Hoph. P으크 to be taken up Dan. 6,24.

קרק: n. an Assyrian idol 2K. 19.37; Is.37,8.

בְּעָה pr. n. a place in Zebulun Jos. 19.13.

בער pr. n. f. Num.26,33.

זְנְעְרְרְוֹת f. pl. youth, childhood Jer. 32,30.

(נְעוֹרֵינוּ , נְעוֹרֵינוּ , נְעוֹרִינוּ , נְעוֹרְיוֹם , נְעוֹרִינוּ , נְעוֹרִינוּ , נְעוֹרִינוּ , נְעוֹרִינוּ , m. pl. youth, childhood Gen.46, 34; Ps.71,5; Jh.31,18; אַשָּׁתְ נְעוֹרִים בַעל a wife of one's youth Is.54,6; נְעוֹרִים the husband of one's youth Jo.1,8; בְּנִירְרִים the children of youth Ps.127,4.

וְעִיאֵל pr. n. a place in Naphtali Jos.19,27.

יָנְעִימִים, pl. יְנְעִימִים; c. יְנָעִימִים, pl. יְנְעִימִים, pl. יְנְעִימִים, adj. lovely, sweet, pleasant, agreeable Cant. 1,16 of a lover); Pr.23,8 (of words); מוֹנְיִים יְנִיִּים בְּנִּיִּר נְעִיִם יְמִירוֹת sweet in songs 2S. 23,1; pl. as n. יְנִייִם Jb. 36, 11, Pr. 16, 11 pleasures, delights; יְנִימִים Pr. 16, 6 pleasant places.

I. (fut. יְנְעֵּל; pt. p. נְעָוּל , f. pl. נְעָוּל ; inf. וֹנְעַל) to bolt, to bar to lock up Jud.3,24; 2S. 13,18; Cant.4,12.

נְנְעֵל ; fut. נְעֵל; fut. נְעֵל; fut. נְעֵל; fut. נְיָעֵל; fushoe to shoe וְאָנְעֵלְךְ תַּחַשׁ I shod thee with badgers' skin Ez.16,10.

Hiph. וְנַעִיל (fut. ינַעִיל) to shoe 2Chr.28,15.

נְעֵלוֹת , נְעֵלוֹת , נְעֵלוֹם , pl. נְעֵלוֹם , c. יְנָעֵלוֹת , נְעֵלוֹם , m. shoe, sandal Deut.25,10; Jos.5,15; 9,5; Am 2,6; Cant.7,2. The handing over of a shoe was an ancient Hebrew custom to attest the transfer of property R.4,7, hence the throw-

ing down of a shoe was a symbol of taking possession Ps.60,10.

וְנְעֵם (fut. (נְּעָם , הְיוֹנְעם) to be lovely, pleasant, sweet Cant.7,7 (of one beloved); 2S.1,26 (of a friend); Gen.49,15 (of a country); Pr.2,10 (of knowledge); impersonally: בּוֹנְעָם to those that rebuke shall be delight 24,25.

בְּעָב pr. n. m. 1Chr.4,15.

תַּתֵם m. 1) loveliness, pleasantness בְּרֵבִי־נֹעָם pleasant ways Pr.3,17; מַמָּרִינֹעָם pleasant words 15,26 a. 16,24.— 2) favor, kindness Ps. 27,4; 90,17.

pr. n. f. 1) daughter of Lamech Gen.4,22.— 2) mother of Rehoboam 1K.14,21.— 3) a city in Judah Jos.15,41.— 4) a city in Edom, gent. נַעַּמְתוֹי Jb.2,11.

יַבְּעָרְי patr. of נְעָבְי II. 1 (which see) Num 26,40.

יְיֵבְי pr. n. mother-in-law of Ruth R.1,2.

ו. (from נְשֵׁבִי m. pleasantness בְּחָצִי נַעֲבְּנִים pleasant plants Is. 17,10•

II. pr. n. 1) son of Benjamin Gen. 46,21; gent. נַּעִּמָי Num.26,40 (for נַּעִמְנִי).— 2) a Syrian warrior 2K.5,1.

פּנִעַמָּה see נַעַמָּתִי 4.

to prick, to stick, whence the next word.

לְעַצוּץ (pl. נַעַצוּנְצִים m. thorn-bush Is.7,19; 55,13.

I. (pl. נְעֵרוּ) to roar, to growl Jer.51,38.

Niph. וֹנְעֵר (fut. (fut. 1) 60 shake oneself Jud.16,20.-- 2) to be stirred, tossed Ps.109,23; with בוֹנְי to be shaken off from Jb.38,13.

Pi. בַער (fut. אָבַיִי) to overthrow Ex.14,27; Ps.136,15; with אָבָי: to shake out from Neh.5,13.

Hithp: הָתְנֵעִר to shake oneself from (with טְם) ls.52,2.

1. (sf. נְעֵרִים ; pl. נְעָרִים , c. נְעָרִים m. 1) child, infant Ex.2,6; Jud. 13,5.— 2) boy 1S.2,26; בַער בְעַר בָער בָער בְער בָער בָער and the boy was yet an infant 1,24.— 3) young man 1S.21,5; בַער בָער בִער בִער בָער הַער hundred young men 30,17; 1K.20,15.— 4) servant Jud. 7, 10.

II. (from יְבַיֵּך) m. prop. shaking off, hence concretely: that which is gone astray (of sheep)
Zch.11,16.

ער m. youth, boyhood Pr.29,21.

ו בערה I. (Ktib in the Pentateuch בְעֵרְה; pl. הַעָּרְה, c. הַעָּרוֹת f. 1) girl, maid, young woman 1K.1,3; R.2,6.— 2) servant Est.4,4.

II. pr. n. 1) a female person mentioned in 1Chr. 4,5.— 2) a

city on the borders of Ephraim Jos.16,7 = נַעַרָן וChr.7,28.

נ<u>ער</u>י see נ<u>ערי</u>.

יור, pr. n. m. 1) a person mentioned in 1Chr.3,22.— 2) another person 1Chr.4,42.

נַעַרָן see נַעַרָן II. 2.

(from לְעֵרֶת) f. tow, refuse (prop. what is shaken off from flax) Jud.16,9; Is.1,31.

ງ່າ pr. n. = ງ່ວ, which see.

15) pr. n. m. 1) a person mentioned in Ex.6,21. — 2) another person 2S.5,15.

וְלָבְּה (from נְּבָּה; נוּךְ from נְבָּה f. 1) high place, height; see וֹדֹר II. — 2) sieve, fan (for winnowing) Is. 30,28.

ים (Ktib נְפִּיסִים) pr. n. Ezr.2,50, for which Neh.7,52 נְפִּיסִים.

וֹפּרְצְּה (from נְפַרְצָה f. prop. dispersion, hence: dispersed people ls. 11,12.

Pu. □□ to be blown (of fire)
Jb.20,26.

Hiph. $\Box$ $\Box$ 1) to cause to breathe out (of the soul) Jb.31,39.— 2) to blow upon, fig. to despise Mal. 1,13.

(from נְפִילִם II.; only pl. נְפִיל m. giant Gen.6,4; Num.13,33.

. נפוסים see נפיסים

같하고 pr. n. son of Ishmael Gen. 25,15; also race descended from him 1Chr.5,19.

י נפוסים see נפישקים.

נפלת . f. נפלח , נפל , pt. נפל , f. נפל ; inf. יָב פֿלוֹ, sf. נְפָלוֹ , נָפָלוֹ) to fall Jud. 5,27; Is.8,15; Jb.14,18; phrases are: to fall by the sword נַפַּל בַּחָרֶב Num.14,43; נְפַל לְמִשְׁבָּב to fall sick upon one's bed Ex.21,18; with to sink, to be gloomy Gen. 4,5; נפל מן to be inferior to Jb. not one thing לא נַפַּל דָבָר מָן...) 12,3; faileth Jos. 23, 14; ... נפל גור ל על... the lot falls, is cast upon Jon.1, 7; Ez.24,6; יַפַל גוֹרָל לִיי the lot falls to one Num. 34,2; Ps. 16,6; the supplication falls, נְפְּלֶה תִּחְנָה i. e. a) is presented Jer.36,7. b) is accepted Jer.37,20.- 2) to fall out, happen איך יפל דַבַר how the matter will fall out R. 3, 18. -וַהַיָמִים הָרָאשׁוֹנִים יִפָּלוּ to be void וַהַיָמִים הָרָאשׁוֹנִים and the former days shall be void Num. 6, 12. - 4) to settle down, to dwell Gen. 25, 18; Jud. 7, 12.-5) to fall away, desert, with 58 Jer.37,13.

Pi. redupl. נְּפָלֵל to fall (of slain) Ez.28,23.

Hiph. יַפָּיל (fut. יַפָּיל, ap. יָבָּיל; pt. מַפִּיל ; iuf. הַנְּפָּל a. קּבִּיל (בַּנְפָּיל) to cause to fall, to make fall Gen. 2,21; Num.35,23; of a wall: to throw down 2S.20,15; of a tree: to fell 2K.6,5.— 2) to cast, to throw Num.35,23; fig. of anger Jb. 6,27; of the earth with accus. רַפַּאִים: to cast out the dead Is. to הפיל תחנה :26,19.— Phrases lay down a petition Jer. 38, 26; to cause one's anger הַבְּיל פַנִים to fall Jer.3,12; הַפִּיל אוֹר פַנִים to cast down the light of one's countenance, i. e. to make sorrowful Jb.29,24; הַפִּיל גוֹרֶל to cast lots Pr.1,14; sometimes נוֹכֵל is omitted: הַפִּילוּ בֵּינִי וּבִין יוֹנַהַן cast lots hetween me and Jonathan 18.14, 42; also of the division of some-לַבַפּילָכֶם אָת־הָאָרֶץ thing by lot when ye shall divide the land by lot Ez.45,1.— 3) to let fall, to leave, to desist Jud.2,19; 1S. 3,19.

Hithp. התנפל 1) to cast oneself down Deut.9,18.— 2) to fall upon (with טַל Gen.43,18.

ונפל II. acc. Fuerst: to he large, tall, whence נְפִיל giant.

לַפָּל (fut. 'פָּלְ') 1) to fall, to fall down Dan.2,46; 3,5 a. 23; of a voice from above: to come down 4,28.— 2) to fall out, to happen if יָפָּל־לְהְ לְמְנָתְן which will happen to thee (i.e. which thou wilt

have occasion) to bestow Ezr. 7,20.

ኃኒኒ a. ኃኒኒ m. untimely birth, abortion Ps.58,9; Jb.3,16; Ec.6,3.

נפל see נְפַלַל Pi.

לָבָּץ' (pt. p. יְּבָּלֵץ; inf. יְנְבּוֹץ) 1) to break, to dash to pieces Jud.7,19; Jer.22,28.— 2) to disperse, to scatter Is.11,12.— 3) to be overspread, peopled Gen.9,19.

Pi. 가의 (fut. 가의) to break or dash Ps.2,9; 137,9; of rafts of timber: to break up 1K.5,23; 가의 to break the power of a people Dan.12,7.

Pu. 같아 (pt. 같아) to be broken, beaten asunder Is.27,9.

יוֹלֶץ m. storm (Eng. Bible: scattering) Is.30,30.

P화 Ch. to go out, to go forth Dan-2,14; 기구학 N기 the decree went forth 2,13; imp. pl. 가다 3,26.

Aph. 구취고 to take out Dan.5,3.

K구취 Ch. (def. 자꾸취기 f. expenses (prop. what is going out) Ezr.6,4.

보고 to breathe (Kal not used).

Niph. שֹבֵּי (fut. שֹבָּיִי) to take rest, to be refreshed (prop. to draw breath) Ex.23,12; 2S.16,14.
שֵבְּיִי (from שֵבַי: אַר יִּבְּשִׁית לַבְּיִי (from שֵבַי: אַר יִבְּשִׁית לַבְּיִי (קַבְּשִׁית לַבְּיִי (קַבְּשִׁים breath Jh.41,13; בּבְּשִׁי (קַבְּשִׁי (קַבְּשִּי (קַבְּשִׁי (קַבְּיִּבְּי (קַבְּשִׁי (קַבְּשִׁי (קַבְּיי (קַבְּיי (קַבְּיי (קַבְּיי (קַבְּיי (קַבְּיי (קבִּיי (קַבְּיי (קַבְּיי (קבִּיי (קַבְּיי (קבִּי (קבִּיי (קבּיי (קבִּיי (קבּייי (קבּיי (קבּיי (קבּייי (קבּיי (קבּיי (קבּייי (קבּייי (קבּיי (קבִּיי (קבּיי (קבּיי (קבּיי (קבִּיי (קבִּיי (קבּיי (קבִּיי (קבּיי (קבּייי (קבּיי (קבּיי (קבִּיי (קבּיי (קבּיי (קבּיי (קבּיי (קבּיי (קבּייי (קבּייי (קבּיי (קבּיי (קבּיי (קבּיי (קבּיי (קבּייי (קבּיי (קבּייי (קבּיי (קבּיי (קבּייי (קבּיי (קבּייי (קבּייי (קבּיי (קבּייי (קבּייי (קביי (קבּייי (קבּייי (קביי (קבייי (קבייי (קביי (קביי (קבייי (קבייי (קבייי (קבייי (קביי (קביי (קביי (קביי (קבייי (קבייי (קבייי (קביי (קביי (קבייי (קביי (קבייי (קבייי (קביי (קבייי (קבייי (קבייי (קבייי (קבייי (קביי (קבייי (קבייי (קבייי (קביייי (קבייי (קביי (קבייי (קביי (קבייי (קבייי (קבייי (קבייי (קבייי (קבייי (קבייי (קב

as her spirit בַּגִּאַת נַפִּשָׁה was departing Gen. 35, 18; נַפָּשׁ the life of the flesh הַבְּשַׂר בַּדְּם is in the blood Lev.17,11; גַּפַשׁ פַּחַת נְפָשׁ life for life Ex.21,23; בָּנָשׁ in jeopardy of life 2S.18,13; 23, 17; 1K.2,23; Lam.5,9; הַרֶּרְ נָבָּישׁ to jeopard one's life Jud.5,18; הָשָׁלִיךָ to adventure one's life far Jud.9,17; שַׁם אַת־נַפְשוֹ בַבָּפוֹ to put one's life in his hand, i. e. expose oneself to danger 1S.19,5; to smite the life, i. e. to kill Gen.37,21; Lev.24,18; □∑ to slay, to murder Deut.22, 26; בָּקשׁ נָבָּשׁ to seek one's life 1S.20,1; קוָה נְפֵשׁ to be in wait for one's soul Ps.56,7.— 3) the soul as the seat of the emotions or feelings Cant.1,7 (of love); 2S. 5,8 (of hatred): Is.61,10 (of joy); Ps.130,5 (of hope); קַּצְרָה נַפְּשׁוֹ Jud. 10,16; האַרִיך נפש Jb.6,11, see under ארה. — 4) the soul as the seat of will: אַין נַפִּשִׁי אָל־הַעָם הַנָּה my soul would not be inclined toward this people Jer. וֹשׁ אַם־יֵשׁ ward this people Jer. אַם יוֹשׁ if it be your mind אָת־גַפִּשְׁכֶּת (will) Gen. 23,8; וִשְׁלַחְהָה לְנַפִּשְׁה then thou shalt let her go whither she will Deut.21,14.— 5) desire, will הָרְחִיב כָּשָׁאוֹל נַפְשׁוֹ he enlargeth his desire as hell Hab. 2,5 (comp. Is.5,14); אוֹיָבֵי בָּנְפָשׁ my enemies with a will יַקּיפֿוּ עַלַי (i. e. eagerly) encompass me אַל הַתְּגָהוּ בְּנֶבֶשׁ Ps.17,9; אַל הַתְּגָהוּ thou wilt not deliver him unto the will of his enemies

41,3.— 6) soul, person, living being, creature, body שֹׁבְעִים נְבָּשׁ seventy souls, i. e. persons Ex. 1,5; Num.31,28; רְבָּשׁוֹח בַּבְּשׁוֹח בַּבְּשׁוֹח בַבְּשׁוֹח בַבְּשׁוֹח בַבְּשׁוֹח בַּבְּשׁוֹח בַבְּשׁוֹח בַבְשִׁה בּבְשִׁה בּבְּשִׁה בּבְּשִׁה בּבְשִׁה בּבְשִׁה בּבְּשִׁה בּבְשִׁה בּבְשִׁה בּבְשִׁה בּבְשִׁה בּבְּשִׁה בּבְּשִׁה בּבְשִׁה בּבְשְׁה בּבְשִׁה בּבְשִׁה בּבְשִׁה בּבְּשִׁה בּבְשִׁה בּבְשִׁה בּבְּשִׁה בּבְּשִיה בּבְּשִׁה בּבְּשִׁה בּבְּשִׁה בּבְּשִׁה בּבְּשִׁה בּבּבְּשׁה בּבְּשִׁה בּבְּשִׁה בּבּבְּישׁ בּבְּבְּיִים בּבְּבְּישׁה בּבּבְּים בּבּים בּבּיבְּים בּבּים בּבּים בּבּבּים בּבּיבְּים בּבְּישׁה בּבּים בּבּיבְּיִי בּבְּישׁה בּבּבּים בּבּיּבְיּים בּבּישׁה בּבּישׁה בּבּיבְּישׁ בּבּישׁה בּבּישׁה בּבּיבְּיי בּבּישׁה בּבּיבְּיים בּבּיבְּיי בּבּיבְיי בּבּיבְיי בּבּיבְיי בּבּיבּיי בּבּיבְייי בּבּיים בּבּיים בּבּיבְיי בּבּיבּיי בּבּיבּיי בּבּיבּיי בּבּיבּיי בּבּיים בּבּיבּיי בּבּיבְיי בּבּיבְיי בּבּיבְיי בּבּיבְיי בּבּיבּיי בּבּיבּיי בּבּיבּיי בּבּיבּיי בּבּיבּיי בּבּיבּיי בּבּיביי בּבּיבּיי בּבּיבּיי בּבּיבּיי בּבּיביי בּבּיבְייי בּבּיבּיי בּ

לֶּבֶּׁלְ (from אָנֶי) f. height, hill Jos. 17,11.

(from לנָת (from אוֹם) prop. dropping, hence: honey-comb Pr.5,3; more fully נַבָּת צופִים Ps.19,11.

contest; only pl. אָלְהִים נְפְּתֵּלְי אָלְהִים נְפְּתֵלְי אָלְהִים נְפְּתֵלְי the wrestlings of God (i. e. great wrestlings) have I wrestled Gen 30,8.

וֹבְּקְּחְים pr. n. pl. descendants of Ham Gen.10,13.

קַרְיּ r. n. son of Jacob Gen.30,8, also the tribe descended from him 49,21, and the district belonging to it Jos.19,32—39.

γሷ (from γ፮) m. 1) blossom, flower Gen.40,10.— 2) hawk Lev.11,16; Jb.39,26.

אָבָי (בּיִבְּה hat that she may flee and get away Jer. 48,9 (acc. Fuerst = אַבָּי to go out; comp. Jer.38,17).

בֿצַבְ (ב בּצַבְי) to set, to erect (Kal not used).

Niph. בַּצַב (pt. בַּצָב, f. הַבָּצָב) 1) to be set over (with עַל R. 2,5; 1S.22,9; 1K.4,5.— 2) to station oneself, to stand Ex.7,15; with לְנַצַּלְתָּן to present oneself לְנַצַּלְתָּ and thou shalt present לְי שַׁב thyself there before me Ex.34,2.— 2) to stand Num.23,6; especially to stand upright Gen.37,7; צַּרְיבָּל־ as nothing but הָבֶּל בַּל־אָרָם נִצְּב vanity doth every man stand Ps. 39,6.— 3) to be firm נַצָב יִמִינוֹ בִצָר his right hand is firm as an adversary Lam.2,4; בַּבֶּרָךְ נָצָב בַּשֶּׁבָוֹם thy word standeth firm with the heavens Ps. 119, 89; of sheep: he will not care חַנְּצְבָה לֹא יְבַלְבָּל for that which is firm, i. e. healthy Zch.11,16 (others: he will not sustain that which hath stood still).

Hoph. הַצְּב to be placed, set Gen.28,12; Jud.9,6.— אַרָּב Nah. 2,8 acc. some: and it was determined; acc. others: pr. n. f.

Hithp. הְרַצֵּב see בְּרַנֵּצֶב.

קֹצֶל (from נְצֵל to set) m. 1) handle, haft Jud.3,22.— 2) prefect, superior (prop. one set over) 1K. 4,5; גְּיֶב מֶּלֶהְ a prefect as king 22,48.

נְצְבָּהָא Ch. (def. נְצְבָּהָא f. firmness אָנְבְּהָא דִי־פַּרְוֹּלְא the firmness of iron Dan-2,41.

וַצַג see נַצַר.

ן (akin to אָנָז a. נְצֵין; fut. הְצֵין; fut. מְנֵין they flee away and also wander about Lam.4,15.—
2) to be destroyed, laid waste (prop. to fly asunder) Jer.4,7.

Nidh. נְצֶה (fut. יְנְצֶה; pt. נְצָה pl. נְצָה pl. נְצָה pl. נְצָה pl. וּנְצָה pl. וּנְצָה pl. וּנְצָה pl. וּנְצָה pl. it o destroy, to ruin strive Ex.2,13; 21,22.

Hiph. הְּצְּה (inf. הְלֵּה to agitate against (with עֵל) Num. 26,9.—2) to strive, to quarrel with (with אָר Ps.60,2.

וֹצְלֵּח (from נְצֵלְ) f. blossom, flower Is.18,5; Jb.15,33.

נוֹצָה see נֹצַה.

(conly pl. נְצוֹרִם) m. guarded place Is 65,4 (Stb.: hut of branches; see נְצוֹרָם).

וֹנְצֵּלְ (from נְצֵלֵ) f. watch, guard Is.1,8 (others: besieged, as pt. p. of נְצֵלְן (Stb.: of branches, as den. from נְצֵלְן (בְּיֵלֵן (בִּיּרָרָ)).

to be prominent, superior (Kal not used).

Pi. 미빛의 (pt. 미빛의학; inf. 미빛의 to supervise, to superintend Ezr. 3,8 a. 9; pt. superintendent 2Chr. 2,17; 34,13; in music: to lead 1Chr. 15,21; pt. הַצְּבַיְ leader, chief singer Hab.3,19 and in the titles of 53 psalms.

רובן Ch. to be superior (Peal not used).

Ithp. אָרָוֹצִים to overcome, to surpass, to excel Dan.6,4.

 $[\xi, f]$ (from נְצַחַ, f; f, נְצָחַל, f); f. נְצְּחִים m. 1) strength, victory Lam.3,10 a. 18; 1Chr.29,11; דלא־ מִשְׁפְּט and justice cometh not forth victorious Hab.1,4 (Eng. Bible: and judgment doth never come forth; acc. Fuerst לְנַצַּח unto truth = לְאֵמֶת Is.42,3).— 2) eternity; as adj. eternal, perpetual; as adv, perpetually, continually, why לָפָה הָיָה כָאַבִי גָצַח why is my pain perpetual? Jer.15,18; מוֹלֶבְרָתוֹ שִׁכְּרָה נָצַח and he kept his wrath for ever Am.1,11; ערד אַנָה וָיָ הִשְּׂכְּחֵנִי נָצַח ho w long, O Lord, wilt thou forget me continually? Ps.13,2 (Ges.: wholly); קשואות נצח perpetual desolations Ps.74,3; עַר־גַצַח to eternity, for ever, constantly, continually Is.13,20; Ps. 49,20; Pr. 21,28; Jb. 34,36; by way of strengthening for ever and ever ls. לְגַעַח נְצָחִים 34,10.

קשׁוּבָה (f. מַנְאַם) adj. perpetual נְצַּחַת הְשׁיבָה a perpetual backsliding Jer. 8.5.

 3.— 3) overseer, officer 1K.4,7.—
 4) pr. n. a city in Judah Jos.
 15,43.

נציה pr. n. m. Ezr.2,54.

נְצֵל (akin to אֲצֵל to draw away, to separate (Kal not used).

Niph. נְיֵבְעֵל (fut. יְבָּעֵל; inf. וְבָּעֵל to be drawn out, to be delivered Jer.7,10; Hab.2,9; Ps.69,15; Pr.6,5; with בי to escape to Dan.23,16.

Pi. נצֵל (fut. יַבְּצֵל) 1) to rob, to plunder Ex. 12, 36: 2Chr.20,25.—2) to deliver, to save Ez.14,14.

וציל, מף. וְצִיל (fut. יַצִּיל, ap. יַצִּיל, לַ. מְצִּיל (fut. יַצִּיל, ap. בַּצֵּל לַ. הַצֵּיל לַ. הַצֵּיל לַ. הַצֵּיל לַ. הַצִּיל לַ. הַצִּיל לַ. הַצִּיל לַ. הַצִּיל לַ. הַצִּיל לַ. הַצִּיל (הַצִּיל לַ. 1) to take away Ps.119,43.— 2) to deliver Gen.37,21; 1S 17, 35.— 3) to rid (from Iabor) Ex 6,6.— 4) to turn aside our eyes, and he will turn aside our eyes, i. e. draw away our attention 2S.20,6 (Eng. Bible: escape us).— 5) to take apart, to part וְצִילְ בֵּינְיָהֶם and there was none to part them 2S.14,6.

Hoph. הַצֵּל (pt. קֹצֶּל) to be drawn out, to be snatched out of Am. 4,11; Zeh.3,2.

Hithp. הְּתְנֵצֵל to strip off (a garment) Ex.33,6.

נְצֵל Ch. same as Heb. גְצַל.

Aph. אַצֵּל (inf. הַצְּלָה) to deliver, to free Dan.3,29; inf. sf. לְהַצְּלוֹתָה to deliver him 6.15.

נְצָנִים (from נְצֵינִים; only pl, נְצֵינִים m. flower, blossom Cant.2,12.

נַצַע see נָצַע.

ינְצְיץ (pt. נְצִין) 1) to glitter, to sparkle Ez.1,7.— 2) to blossom, whence נְצִין 1, בּנְצִין a. נְצָין .— 3) to fly, whence גין a. נִינָם 2.

Egg see [Z].

ן נַצַר I. (= נְמַר; fut. יֹצוֹ, יִנְצרֹ; pt. נֹצְרָה , f. לַצְרֹה ; pt. p. נְצִרֹּה ,f. נָצִרָּה ; imp. נְצִרָה, צוֹר , נָצוֹר (נְצָרָה) 1) to watch, to keep Deut.32,10; ls.27,3; pt. נְצֶר watchman, keeper Jh.27,18; מָנָבַל tower of the watchmen 2K.17,9.— For 키빛차 1s. 42,6 a. 49,8 see quotation under ביצ' 2.— 2) to preserve Is. 49, 6; Ps.32,7; Jb. 7,20.— 3) to guard a city, to besiege Jer.4,16; ls.1.8; Ez. 6,12.- 4) to keep, to observe (commandments, laws) Deut 33,9; Pr.3,1.- 5) to keep from view, to hide, to conceal נְצָרוֹת וַלֹא יַרַעְהָם hidden things which thou hast not known Is.48,6; נצורים secret places ls.65,4; בַּצְרַת לֵב concealed, i. e. reserved, subtile of heart Pr.7,10. See also בְּצֵּוֹרֶם.

II. in Ar. to shine, to blossom.

נצר (from גער) ווי. m. shoot, sprout ls.60,21; fig. descendant Is.11,1; Dan.11,7.— 2) branch Is.14,19.

יַצַת see נַצַת.

נקא Ch. adj. pure Dan.7,9.

נְקב (fut. יְלְבְּר , יְלְבְּר ; pt. יְלְבּ ; pt. p. בְּלְב ; pf. מְלָב ; inf. יְלְבְּב ; inf. יְלְבְּר ; inf. inf. information information in inf

Hag.1,6.— 2) same as 227 to pierce with words, to curse Lev. 24,16; Num.22,17; Jb.3,8.— 3) to appoint, to specify Gen. 30, 28; hence: to name Is.62,2; Am.6,1.

Niph. אַשָּׁר to be called, expressed אַשֶּׁר נְקְבוּ בְּשָׁמוֹת which are expressed by their names Num.1, 17; 1Chr.16,41.

בּקְבּ m. 1) cavity Ez.28,13 (opposite קֹה, which see).— 2) pr. n. see אָבָהְי.

וְבְּבְּוֹ (from בְּבְ, referring to the sexual organ) f. female Gen.5,2; Jer.31,21 (of men); Gen.7,9; Lev. 5,6 (of beasts).

to prick, to point, whence the four following words.

קלים (pl, נְקְדִּים; f, pl, קּקְדִּים) speckled, spotted (prop. marked with points) Gen.30,32;31,8.

נְקְרִים (pl. נְקְרִים) m. shepherd 2K. 3,4; Am.1,1.

וֹקְרָים. (pl. בְּקְרָים) adj. 1) mouldy, with speckles (of bread) Jos.9,12.—
2) as n. speckled cake. spice-cake 1K.14,3.

יַקְרָה (pl. יְקְרָה) f. stud, spangle Cant.1,11.

to be clean, pure; in Kal only inf. קקה fig. to go unpunished Jer. 49.12.

Niph. תְּבָּק (תְּבְּק הִי ; fut. ; fut. יְבָּק הּי imp. תְּבָּק הֹ (תְּבָּק הּ) 1) to be clean (in a moral sense), to be innocent Jer. 2,35; hence: to be free, exempt Ex

21,19(from punishment); Num.5,31 (from guilt); נְקְיֹתִי מְפְּוֹשְׁתִים I shall be exempt (i. e. blameless) before the Philistincs Jud.15,3.— 2) to be empty, evacuated Is.3, 26; of men: to be destroyed Zch. 5,3.

Pi. הְבָּן (fut. הְבָּיִן; inf. הַבָּוֹ) to clear from guilt, to declare innocent, to let go unpunished Ex.20,7; Jb.10,14; הְבַּיִן לֹא בַּבְּיוֹ and he will by no means clear them from guilt Ex.34,7; Nah.1,3; to avenge one's blood: בְּקְרִהְיִ בְּעִיתִי לֹא בִּקִיתִי בְּא בִּקִיתִי מַּא בַּקִיתִי מַּא בַּקִיתִי מַיּא בַּקִיתִי בַּעִיתִי בַּא בַּקִיתִי בַּעִיתִי בַּעִיתִי בַּא בַּקִיתִי בַּעִיתִי בַּעִיתִי בַּעִיתִי בַּעִיתִי בַּא בַּעִיתִי בַּעִיתִי בַּעִיתִי בַּא בַּעִיתִי בַעִּיתִי בַּעִיתִי בַעִּיתִי בַּעִיתִי בּעיתִי בּעיתִיי בּעיתִי בּעיתִי בּעיתִיי בּעיתִי בּעיתִי בּעיתִיי בּעיתִי בּעיתִיי בּעיתִי בּעיתִיי בּעיתִיי בּעיתִיי בּעיתִיי בּעיתִּיי בּעיתִיי בּעיתִּיי בּעיתִּיי בּעיתִּיי בּיבּעיתִּיי בּעיתִּיי בּעיתִּיי בּיתִּיתִּיי בּעיתִּיי בּעיתִּיי בּעיתִּיי בּעיתִּיי בּעיתִּיי בּיתִּיתִיי בּיתְיתִיי בּיתִּיתִּיי בּעיתִּיי בּיתִּיתִיי בּיתְּיתִיי בּיתְיתִיי בּיתִּיי בּיתִּיי בּיתִּיתִּיי בּיתְּיתִיי בּיתְיתִיי בּיתִּיתְיתִיי בַּעיתִּיי בַּיתְיתִיי בּיתְיתִיי בּיתְיתִּיי בּיתְיתִּיי בּיתְיתִּיי בּיתְּיתִּיי בּיתְיתִיי בּיתְיתִּיי בּיתְיתִּיי בּיתְּיתִיי בּיתְיתִּיי בּיתְיתִּיי בּיתְּיתִּיתְייי בְּיתְיתִּיתִּיי בּיתְיתִיי בּיתְּיתִייי בְּיתִייי בּיתְיתִיי בּיתְיתִיי בּיתְיתִיי

קּוֹדָא pr. n. m. Ezr.2,48; Neb.7,50. קים see קים .

קלים (c. נְקִים , וְּקִים , מּלָּוּ, מּלָּוּ) adj. 1)

pure, clean, innocent, guiltless

Ex.23,7; Num.32,22; he

that is of clean hands Ps 24,4;

'וְבָּיִם innocent blood Deut.19,10;

בְּיִם מִינִי מִּינִי מַּינִי מִּינִי מַּינִי מַּינִי מַּינִי מִּי מִּינִי מַּינִי מִּינִי מִּי מִּינִים מִּייִים מִּינִים מִּינִים מִּינִים מִּינִים מִּינִים מִּייִים מִּינִים מִּינִים מִּינִים מִּינִים מִּינִים מִּינִים מְּייִּים מִּינִים מִּינִים מִּינִים מִּינִים מְּינִים מִּינִים מְינִים מִּינִים מְּינִים מִּינִים מְינִים מִּינִים מְּינִים מְּינִים מְינִינְים מְינְיים מִּינְיים מְינִים מְינִים מְּינִים מְינִים מְּייִּים מְינִים מְּינִים מְּיים מְּייִים מְּייִים מְּייִּים מְּייִים מְּייִּים מְּייִּים מְּייִים מְּייִּים מְינִיים מְּייִּים מְּייִים מְּייִים מְּייִּים מְּייִּים מְּייִים מְּייִּים מְייִּים מְּייִּים מְייִּים מְינִּיים מְּייִּים מִּיים מְּייִּים מְּיינִים מְייִּים מְּייִים מְּייִים מְּייִּים מְייִּים מְייִּים מְ

יְנָק' Ktib Jo.4,19; Jon.1,14 for יְנָק' (from נְקִיוֹן (נְקִיוֹן) m. cleanness, bareness נְקִיוֹן שָׁנֵיִם cleanness of teeth (i. e. want of bread) Am.4,6; fig. purity, innocence Ps.

26,6; בַּלְיוֹן כַבּי in the innocence of my hands Gen.20,5.

קיק (from אָנ לְקיִק' c. נְקִיק') m. cleft, crevice Is.7,19; Jer.13,4.

נְלֵקְם (fut. מְּלֵי, pt. מְלֵּי, inf. מְלָי, מְּלֵי, מְלֵי, מָּלִי, inf. מְלָי, מְלָּי, מְלִי, מְלֵי, מְלֵי, מֹלְי, מֹלְי, מֹלִי, מֹלְי, מֹלִי, מֹלִי, מֹלִי, מֹלִי, מֹלְי, מֹלִי, מֹלְי, מִלְּי, מִלְּי, מִלְּי, מִלְי, מִלְּי, מִלְּי, מִלְי, מִּלְי, מִלְּי, מִלְי, מִּלְי, מִלְי, מִלְּי, מִלְי, מִלְּי, מִלְי, מִלְי, מְלְי, מִלְי, מְלְי, מִלְי, מְלְי, מְלְי, מִלְי, מְלְי, מִלְי, מְלְי, מְלְי, מְלְי, מְלְי, מְלְי, מִלְי, מְלְי, מִלְי, מְלְי, מְּלְי, מְלְי, מְלְי, מְלְי, מְלְי, מְלְי, מְלְי, מְלְי, מְלְי, מְּלְי, מְלְי, מְלְי, מְלְי, מְלְי, מְלְי, מְלְי, מְלְי, מְלְי, מְּלְי, מְלְי, מְּי, מְּילְי, מְלְי, מְלְי, מְלְי, מְלְּי, מְלְי, מְּיּי, מְּיּי, מְּי, מְּיּי, מְיּי, מְיִּי, מְיִּי, מְיִּי, מְיִילְּי, מְיִּי, מְיִּילְי, מְיִילְיים, מְיִילְיים, מְיִילְיים, מְיִּילְיים, מְיִילְיים, מְיִילְיים, מְיִילְיים, מְיִילְיים, מְי

Niph. בְּבָּק (fut. בְּבָּלְיִי, inf. בְּבָּלִיי, inf. בְּבָּלִיי, inf. בְּבָּלִיי, inf. בְּבָּלִיי, inf. בּבְּלִיי, inf. בּבָּלִי, inf. בּבָּלִי, inf. בּבָּלִי, inf. בּבָּלִי, inf. בּבְּלִיי, inf. בּבְּליי, inf. בּבְּלִיי, inf. בּבְּליי, inf. בּבְּליי, inf. בּבְּליי, inf. בּבְּליי, inf. בּבּליי, inf. בּבליי, inf. בּבּליי, inf. בּבּליי, inf. בּבּליי, inf. בבּבליי, inf. בבבליי, inf. בב

Pi אָתְּרְנְקְתְּהְ to avenge 2K.9,7; יְנָקְתְּהְרָּ and I will take vengeance for thee Jer.51,36.

Hithp. מְתְנַקּם to avenge oneself Jer.5,9; pt. מְתְנַקּם avenger Ps.8,3.

מ. revenge, vengeance Deut. 32,35; m. revenge, vengeance Deut. 32,35; ביב און אַבָּק מוּרָם, גְּבָּם גַּבְּם to take vengeance Is 47,3; Ez.24,8; שְׁיֵּה נִבְּם בֹּבְּים to execute vengeance Mic. 5,14; בּבְּם הַּבְּים to render vengeance Deut:32,41; c. בּבְּם־בִּרִית מְשְּׁתִי עִינִי to render vengeance for the covenant Lev.26,25; that I may be avenged even for one of my two eyes Jud. 16,28 (Eng. Bible: that I may be at once avenged for my two eyes).

ילְקְבּה (c. נְּלְמֵחֹת ; pl. נְלְמָחֹת) f. 1)
vengeance, punishment Jer.46,10;

עָבָן (= צָבִי to turn away; fig. to be alienated Ez.23,18 a. 22.

I. to beat, to strike (Kal not used).

Pi. אָפָן 1) to cut down, to fell (trees) Is.10,34.— 2) to cut away לא תַּפְשׁת ראשָׁבֶּח עלא תַּפְשׁת ראשָׁבָּח יא ye shall not cut away the corners (of the hair) of your head Lev.19,27.— 3) to destroy אַרְי נִקְּפִרּוֹאָת and after, when they will have destroyed my skin (i. e. body) Jb. 19,26.

וו. (fut. בְּקֹר to go round, to run in a circle בַּקֹר let the festivals run their circle Is.29,1.

Hiph. קּקִיפוּ (fut. קּיִקִיי pt. קּיִיפּי imp. pl. בְּקִיפוּ ; inf. קּוּחַן to go round, to go about, to encompass Jb.1,5.- 9) to surround Jos.6,3; 2K.6,14; Ps.17,9; קּיִנְיּוּ pr. בְּקִינִי נְיִבְי הַקּיִף he hath encompassed me with his net Jb.19,6.

m. beating off, shaking אַנְיּלֶתְּ מוֹ as after the shaking of an olive tree Is.17.6. וְקְבָּה (from לְבָן I.) f. rent, rupture (others: rope) Is.3,24.

בְקר to split or cleave, whence בְּקר בְּקר (fut. יְבְר ; inf. יְבְר to bore or pierce out, to put out (of the eyes) 18.11,2; Pr.30,17.

Pu. בְּלֵהְעָם to be dug out בְּלֵהְעָם בּוֹת נְכַּרְהָּט the hole of the pit whence ye were dug out (fig. of ancestry) Is.51,1.

(from גְּלָרָת; c. נְקְרָת; pl. c וְלְּלָרָת; f. cleft, hole Ex.33,22; Is. 2,21.

to snare, נוֹקשׁ (בּיְלִישׁ בְּיִוּ נוֹקשׁ to ensnare נְּכִשׁ בְּיִוּ נוֹקשׁ בְּפִּיוּ נוֹקשׁ בְּפִּיוּ נוֹקשׁ בְּפִיוּ נוֹקשׁ בְּפִּיוּ נוֹקשׁ בְּפִיוּ נוֹקשׁ בְּפִיוּ the wicked is snared in the work of his own hands Ps. 9,17 (acc. Septuagint and Vulgate: מיבוֹקשׁ he was snared, Niph. of בּיִנִים יוֹיִנִים שׁבִּיִנִים יוֹיִנִים שׁבִּינִים יוֹיִנִים שׁבִּינִים יוֹיִנִים שׁבִּינִים יוֹיִנִים שׁבִּינִים שֹּבְינִים שׁבִּינִים שֹּבִינִים שֹּבִינִים שׁבִינִים שֹּבִינִים שׁבִּינִים שֹּבִינִים שֹּבִינִים שֹּבִינִים שֹּבִינִים שֹּבִינִים שׁבִּינִים שֹּבִינִים שׁבִּינִים שׁבְּינִים שֹּבִינִים שִּבְּינִים שִּבְּינִים בּינִים שִּבְּינִים בּינִים בְּינִים בְּיים בְּינִים בְּיים בְּיבּים בְּינִים בְּיים בְּיים בְּיים בְּיים בְּיים בְּיים בְּיים בְיים בְּיים בְּיים בְּיים בְּיים בְּיבְיים בְּינִיים בְּינִים בְּיבְיים בְּיבְיים בְּיבְיים בְּיבְיים בְּיים בְּייבְיים בְּיבְיים

Niph. שַׁבָּן (fut. שַּׁבָּּגְיִי) to be snared, seduced Deut.12,30.

Pi. אָבְיּשׁ (fut. יַבַּקּשׁ) to lay a snare Ps.38,13; hence of a creditor: to seize upon Ps.109,11.

Hithp. דְנַלֵּשׁ to lay a snare, to plot against one 1S.28,9.

Ch. to smite, to strike Dan.5,6.

I. (from גָּר: sf. נְרְיּ, pl. גָּרָי, sf. גָריּוֹת m. light, lamp Jer.25, 10; Zph.1,12; Pr.31,18; frequently of the lights of the sacred candelabrum Ex.25,37; 30,8; as a figure of hope 2S.21,17 and prosperity Jb.29,3.

וֹבֶ II. pr. n. grandfather of Saul 1S.26,5.

ירבל pr. n. a god of the Cuthites 2K.17,30.

of Nebuchadnezzar Jer. 39, 3.— 2) a chief magus under the same king Jer. 39, 13.

(from נְבָנן) m. whisperer, slanderer Pr.16,28; 18,8.

קֹרָנְים (sf. נְּרָרִים; pl. נְּרָרִים) m. nard (a fragrant plant) Cant.1,12; 4,13 a. 14.

קריה pr. n. 1) father of Baruch Jer. 36,4.— 2) another person Jer. 51,59.

נְשָׁאִים (fut. נְשָׁא ft. נִשְׁא , pl. נְשָׁא נִי יָּ יָּ נִשְׁא קוּ , נִשְּׁא , pl. נִשְׁא ; pt. p. נִשְׁא קוּ , נִשְּׁא , pl. נִשְׁא , pl. נְשָׁא , קוּ וְנְשָׁא , קוּ נִשְּׁא , pl. נְשָּׁא , שְׁא יִּ וְנִשְׁא , יְנִשְׁא , יְנִשְׁא , יְנִשְׁא , יְנִשְׁא , נְשִּׁיא , נְשִּׁיא , נְשִּׁיא , נְשִּׁיא , נְשִּׁיא , נְשֵּׂיא , נִשְּׁיא , נְשֵּׂיא , נִשְּׁיא , נְשֵּׂיא , נִשְּׁיא , נִשְׁיא , נִשְּׁיא , נִשְׁיא , נִשְׁיא , נִשְׁיא , נִשְׁיא , נִשְׁיא , נִשְּׁיא , נַשְּׁיא , נִשְׁיא , נִשְׁיא , נִשְׁיא , נִשְׁיא , נִשְׁיא , נִשְׁיא , נַשְׁיא , נִשְׁיא , נִשְׁיא , נִשְׁיא , נַשְׁיא , נַבְּשְׁיא , נַשְׁיא , נַבְּשְׁיא , נַשְׁיא , נַבְּשְׁיא , נַבְּשְׁיא , נַבְּשְׁיא , נַשְׁיא , נַבְּשְׁיא , נְבִּשְׁיא , נְבְּשְׁיא , נְבִּשְׁיא , נְבִּשְׁיא , נְבִּשְׁיא , נְבִּשְׁיא , נְבְּשְׁיא , נְבִּשְׁיא , נְבִּשְׁיא , נְבִּשְׁיא , נְבִּשְׁיא , נִבְּשְׁיא , נְבִּשְׁיא , נְבִּשְׁיא , נְבִּשְׁיא , נְבִּשְׁיא , נְבְּשְׁיא , נְבִּיִּא , נְבְּשְׁיא , נִבְּשְׁיא , נִבְּשְׁיא , נִבְּשְׁיא , נִבְּשְׁיִי , נְבְּשְׁיִּיּיִי , נְבְּשָׁיִי , נְבְּיִּיִּי , נְבְּיִי , נְבְּיִּי , נְבְּיִיּא , נִבְּיִי , נְבְּיִּייִי , נְבְּיִיא , נְבְּיִיי , נְבְּיִיי , נְבְּיִי , נְבְּיִּיי , נְבְּיִּי , נְבְּיִּי , נְבְּיִיי , נְבִּיי , נְבְּיִיי , נְבְּיִּי , נְבְּיִי , נְבִייּי , נְבִּיי , נְבִּיי , נְבִּיי , נְבְּיי , נְבִּיי , נְבִּיי , נְבִּיי , נְבִּיי , נְבִּיי , נְבִיי , נְבִיי , נְבִיי , נְבִּיי , נְבְּיי , נְבִּיי , נְבִיי , נְבִּיי , נְבִּיי , נְבִייי , נְבְּיי , נְבְייִּיי , נְבִּייי , נְב

condition Gen.14,13. c) with מַעֵל; totake off one's head Gen.40,19; אַנַעַא ם פַנִים a) to lift up one's face, i. e. to be cheerful Jb.11,15; with אָל: to be favorably inclined toward... Num. 6,26, or to look forward hopefully to Jb.22,26. b) to respect Lam.4,16, to be partial Lev. 19,15; Mal.2,9; pt. p. נשוא פַנים one respected, honorable ls.3,3; אַטַּי to lift up the soul to נפש אל... anything, to look hopefully to, to long for anything Ps.143,8; Deut.24,15; ...ל אֵל... to lift up the heart to, i. e. to direct it with hope to Lam.3,14; with \(\frac{1}{2} \) as subject followed by an object in the accus., the phrase means: to make proud, haughty, as إلْ يُقْرِح to make proud, haughty, as thy heart hath made thee haughty 2K.14,10, or: to incite, to stir, as אַשֶּׁר נִשְׂאוֹ לָבּוֹ whose heart hath stirred him up Ex. 35,21; נְשֵׂא קוֹל to lift up the voice, to speak Jud.9,7, whence אַנַשַׁ alone: to utter, to pronounce Ex. 20,7 (of the name of God); צַעַּא to pronounce a decree 2K. 9,25 (see מַשָּׂא קינַה ; נשַׂא קינַה to take up, to utter a lamentation Ez.27,2; נְשָׂא מְשִׁל to take up, to deliver a parable Mic.2,4.— 2) to take Gen.27,3; נְשָׂא אִשָּׁה to take a wife Ezr.9,2; hence: to receive Gen.43,34; Ps.24,5; נַשַא שָׁמַע שַׁוּא to receive a false report Ex.23,1 (others: to raise, to utter); צַשַׂא זְחָחָר, וְחָמָּר to obtain favor Est. 2,9; 5,2; נַשַּׂא רֹאשׁ to take the

heads, i. e. to take the number of persons Ex. 30,12; Num. 1, 2 (= בַּעָא מִסְפָּר ווֹ 1Chr. 27, 23).— 3) to bear, to carry, to wear Num.11,12; Deut. 32, 11; of the hurden of duties: וַנַשָּׂאוֹ אָתַן and they shall bear with thee Ex. 18,22; נשא כלים armor-bearer 1S. 16,21; נְשֵׂא פְּרֵי to bear fruit Ez. 17,8; of the wind: to carry away Is.57,13.— 4) fig. to bear, to endure ו בלאיתי נשא l am weary to bear Is.l,14; נְשַׂא חֶרְפַה to bear reproach Ps.69,8; נְשָׂא נְיֹן , נְשָׂא חֵטָא to bear sin Lev.24,15; Is.53,12; Ez.4,5; אָנָשָא ענש to bear (i. e. suffer) punishment Pr.19,19 - 5) to forgive, to pardon Gen.50,17; Ex.34,7; pt. p. one whose iniquity is נְשָׂא עֲוֹן forgiven Is.33,24, same as נשוי עי־נַשא אָשַא Ps.22,1; Hos.1,6 פָשַע that I should in any wise pardon them; אָם־תַּימִיב שָּׂאָת if thou doest well there is forgiveness Gen.4,7 (see also under אַלֶּאָר).

Pi. אַשְׁן (fut. אַשָּׁוּ:; imp. אַשָּׁוּ)

1) to raise, to lift up, to exalt 2S.5,12; Ps.28,9; with עב: to advance above Est.5,11;

... ישלו to strive, to desire to... Jer.22,27.— 2) to carry Is.63,9.—3) to support, to help (with בוּאַלְנוֹ Ezr.1,4.—4) to offer, to give אַר בְּאַא לְנוֹ hath he given us any gift? 2S.19,43 (acc. Stb. אַשָּׁוֹ here is Niph. and is to be rendered: to be received, from Kal 2).

Hiph. אוֹתָם to let bear וְהָשִּיאוּ and they shall let them bear the iniquity of trespass Lev.22,16; with אַ: to put upon, to apply to 28.17,13.

Hithp. אַרְבָּשִׁא a. אַבְּיִה (fut. אַבְּיִּה) to lift oneself up (from a place) Num.23,24; fig. to exalt oneself Num.24,7; 1Chr.29,11; with שַׁב: to lift oneself up above others Num.16,3. — 2) to exert oneself Dan.11,14.

(of the wind) Dan.2,35 — 2) to take Ezr. 5,15.

Ithp. אְתְנֵשְׁא to lift oneself up Ezr.4,19.

Hiph. הְשִׁיא (fut. נְשִׁיא) to press, to vex one, with ב Ps.89,23.

II. to remove, to reject יְנָשְׁא II. to remove, to reject אַ I will utterly reject you Jer.23,39 (Eng. Bible: forget you = נְשָׁיּתוֹי (בּישָׁרִאַ II. 2).

Niph. 內발기 to be led astray, deceived Is.19,13.

Hiph אָשְׁיא (fut. אִשְּׁי Ps.55,16 (שִּׁי Ktib) 1) to lead astray, to seduce, to beguile Gen.3,13; Jer. 49,16; with יַשִּׁיבְוּה 2K.18,29. — 2) to surprise, to seize upon (with עַלִימוֹ let death seize upon them Ps.55,16 (= יַשִּׁיאַבְוּה).

Niph. Nul to be deceived is.19,13.

נְשַׁרְ (= נְשַׁרְ to breathe, to blow Is.40,7.

Hiph. רַשִּׁיב (fut. יַשִּׁיב , ap. מַשִּׁיב) to cause to blow Ps.147,18.—2) to blow away, to drive away Gen.15,11.

נשב to reach (Kal not used).

(נְשִּׁים , קּוֹ, אָה . אָרָם I.; אָרָ בְּשָּׁא , קּוֹ נְשְׁיּה . אַרָּ וֹ, אָר , קּוֹ נְשִׁיּה . I to loan on usury, to lend, to exact לא־נְשׁוּרַבְי l'א־נְשׁוּרַבְי l have not lent, nor have men lent to me נִשְׁיִם בְּהֶם בָּהֶף וְּדָנָן we have lent them money and corn Neh. 5, 10; וּשְׁיִר אַהָּם נִשְּׁים בְּהָם

which ye exact of them v. 11; pt. נאָה usurer, creditor, exactor Ex. 22,24; 2K.4,1; Is.50,1; Ps.109,11.—2) to borrow; pt. borrower, debtor בֿנּשָׁה בַּאַשֶׁר נַשָּׁא בּוֹ as the borrower, so he that loaneth to him Is.24,2.

Hiph. רְשַׁה (fut. לַשָּׁה; pt. מַשָּׁה) to lend to (with בָּרַעַהָּ בָּרָעַהָּ שאת מְאוּמָה when thou dost lend thy brother anything as a loan Deut. 24,10; בַּשִּׁהֹיָר creditor 15,2 נשה II. (= נְשִׁיתִי 1 נִשְׁיתִי ; 2 fut. יוֹשִׁי for הַּלָשִׁי) prop. to remove, hence: 1) to fail נַשְׁתָה נָבּוּרָהָם their might faileth Jer. 51, 30; their tongue לשונם בַּצָּבָא נַשַּהַה faileth for thirst ls.41,17 -- 2) to forget, to be unmindful בַּשִּׁיתָוֹ עוֹבַה I forgot happiness Lam.3, 17; Jer.23,39 (see quatation under עוּר וְלַדְךְ הָשִׁי ,(II.), צוּר וְלַדְרָ מָשִׁי of the rock that begot thee thou wast unmindful Deut.32,18.

Niph. נְשָׁה (fut. לְּצִּשֶׁה) to be forgotten לֹא תִּנְשֵׁנִי thou shalt not be forgotten by me Is.44,21.

Pi. בּשְׁר to cause to forget; sf. בּשׁׁרִים God hath made me forget Gen.41,51.

Hiph, הְשָׁה (fut. מַשָּׁה) 1) to cause to forget, to overlook מַנְינָּהְ God overlooketh some of thy sins Jb.11,6.— 2) to deprive הְשָּׁה מָלוֹהַ חָבְכָּה God hath deprived her of wisdom Jb.39,17.

נְשֶׁה (from נְשֶׁה II.) m. dislocation, shrinking נִיר הַנָּשֶׁה the sinew which shrank Gen.32,33 (name of the hip-sinew, in reference to the occurrence related in Gen. 32,26).

ק לְּשׁׁהְ לָּתְ that which is carried הַּישָׁא לַעִיפָּה those which were once carried by you (i. e. the idols) are now laden up a burden to the weary beasts Is.46,1.

קּשִׁי (from נְשִׁיה, sf. נְשִׁיה) prop. what is borrowed, hence: debt 2K.4.7.

וֹלְשְׁה (from לְשֵׁה II.) f. forgetfulness אָרֶץ נְשִׁיה the land of forgetfulness (the grave) Ps.88,13.

עַשְׁיבּן pl. of אָשָׁה, which see.

ן (from נְשִׁיקוּה; pl. נְשִׁיקוּה) f. kiss Cant.1,2; Pr.27,6.

קַשֵּׁךְ (fut. שְׁרָיּ a. שְׁרֵי ; p. נְשֵׁרְ 1) to bite Gen.49,17; Pr.23,32.— 2) fig. to afflict, to oppress Hab.2,7; especially: to oppress with usury, to take interest, to lend on interest בַּלְּבָרְ אֵשֶׁרְ יִשְּׁרְ anything which one lendeth upon interest Deut.23,21.

Pi. נְשֵׁךְ (fut. נְיַנַשֵּׁךְ) to bite Num. 21.6; Jer.8.17.

Hiph. הָשִּׁיךּ (fut. יֵשִּׁיך: pt. מְשִּׁיךּ; pt. מְשִּׁיךּ; pt. מְשִּׁיךּ to lend on interest, to take interest לארנושיף לְאָחִיף thou shalt not take interest from thy brother Deut.23,21.

תְּשֶׁרְ m. usury. interest בַּחְפּוֹ לֹאִינְתַן who putteth not out his money on interest Ps.15,15; שִּים to lay usury on some one Ex.22,24.

ן נְשְׁבָּהוֹ (בּ לְשְׁבָּה ; sf. נְשְׁבָּהוֹ ; pl. נְשְׁבָּוֹת (נְשְׁבוֹת f. chamber Neh.3,30; 12, 44; 13,7.

(akin to יַשֵּׁל; fut. יַשֵּׁל; imp. אַנְשֵׁל 1) to fall off, to slip Deut. 28,40 (of fruit); יְשֵׁל מוֹרְבָּיִל מִוֹרְבָּיִל מִוֹרְבָּיִל מִוֹרְבָּיִל מִוֹרְבָּיִל מִוֹרְבִּיל מִוֹרְבִּיל מִוֹרְבִיל מִוֹרְבִיל מִוֹרְבִיל מִוֹרְבִיל מִנְבִיל נוֹיִם־רַבִּים מִפְּנָין and the axe slippeth from the helve Deut.19,5.— 2) to draw off, to put off (shoes from one's feet) Ex.3,5; Jos.5,15.— 3) to cast out Fx.3,5; Jos.5,15.— 3) to cast out agi, and he shall cast out many nations before thee Deut.7,1.

Pi. נְשֵׁל (fut. יְנַשֵּׁר) to cast out, to drive out 2K.16,6.

בּשְׁבֵּן (= קְשֵׁיְן; fut. בְּשׁׁיָּלֶן to breathe and pant ls.42,14 (others: 1 will destroy and devour, taking בּשְׁיֵן to be identical with בּשְׁיֵי, which see).

נשבא Ch. f. soul Dan.5,23,

יְשְׁמַת חַיָּים; c. אָשְׁמַת f. breathing, breath Ps. 18,16; Jb.37,10; נְשְׁמָת the

breath of life Gen.2,7.— 2) spirit Jb.32,8; hence: soul Pr.20,27 and living being Deut.20,16.

קשׁב (ב בַשֵּׁב a. נְשֵׁב to blow, to breathe Ex.15,10.

קָשֶׁלְ (from נְשִׁפּוֹ; sf. נְשָׁב) m. prop. the breezy time, hence: twilight Pr. 7,9; Jb. 3,9 or night Is.21,4 Jb. 7,4.

נְשֵׂכְ to burn (Kal not used).

Niph. בְּשֵׂק to be kindled Ps.78,21. Hiph. הָשִּׂיק (fut. נַשִּׂיס) 1) to burn, to kindle Is.44,15.— 2) to heat (an oven) Ez.39,9.

נשק I. (fut. שֵׁים a. ף:!; pt. נושׁק; (נַשַּׁק־, נָשֹׁק, יוּהָלָּ, inf. נָשַׁק, 'שַׁק') prop. to be attached, to cling to, hence: 1) to kiss, with accus. 1S. 20,41; Cant.1,2; more frequently with ? Gen.27,26; 32,1; fig. צֵרֶק righteousness and peace kiss each other Ps.85,11; and my hand hath וַתִּשֵׁקוֹרָי לָפִי kissed my mouth (a form of adoration towards the idols) Jb. מל פיה ושק בל־עמי (acc. Ges.: upon thy mouth shall all my people kiss, i. e. render to thee homageGen.41,40 (others: according to thy word shall all my people be ruled).

Pi. אָשֶׁק (fut. אָשֵׁבְ ; inf. וְשֵׁק to kiss Gen.31,28; 45,15; imp. pl. נַשְּׁקר kiss ye Ps.2,12 (but see quotation under בַּיִּבָּים).

Hiph. הְשִׁיק to teach; pt. f. pl.

לְהַה אֶּל־אֲחוֹתְה that touch one another Ez.3,13.

II. (pt. נשֵׁק ווֹ to arm oneself מְשֶׁקּר לְשֶׁרְ לּבְּיים who arm themselves with bows 1Chr.12,2; קשָׁר רוֹמִיר בְּשִׁר מְשָׁרָ מְשֶׁר בּוֹמִיר בְּשִׁר בּוֹמִיר בּוֹמִיר בּיוֹמִיר בּייי בּיוֹמִיר בּייי בּיייי בּייי בּיייי בּייי בּייי בּייי בּייי בּייי בּיייי בּייי בּיייי בּייי בּייי בּייי בּיייי בּיייי בּיייי בּיייי בּייי בּיייי בּיייי בּיייי בּיייי בּיייי בּייי בּיייי בּייייי בּיייי בּיייי בּייי בּיייי בּיייי בּיייי בּייי בּיייי בּיייי בּייי בּיייי בּיייי ב

פּעִים בּיוֹם נְשֶׁלְ (from נְשֶׁלְ II.) m. 1) equipment, arming איים בּיוֹם נְשֶׁלְ in the day of equipment (i. e. battle) Ps.140,8; hence: arms, weapons Is. 22,8; Ez.39,9; דְשֶׁלְ to meet the arms (i. e. the armed array) Jb.39,21.— 2) armory Neh.3,19.

יַשֵּׁר (בְּשֵׂר iil.; /ut. יְשֵׁר sam 1 Chr. 20, 3.

prop. one tearing in pieces, a bird of prey, hence: eagle Deut. 32,11; Jb. 9,26; בְּנִיבְנֶשְׁר נְשִׁרָבְי the eagles of the heaven Lam.4,19; יְבָשְׁר נְעִוּרְיִכְי thy youth is renewed like the eagle's Ps. 103,5; שׁרָב young eagles Pr. 30,17.

נְשְׁרִין Ch. (pl. נְשְׁרִין) m. eagle Dan. 4,30; 7,4.

נְשְׁתְהֹ (sf. נְשְׁתְהֹ , נְשְׁתְהֹ) to be parched, dried up Is.41,17; fig. of strength: to fail Jer.51,30.

Niph. וּשֵׁלוֹ to be dried up, to fail Is.19,5.

in. letter Ezr.4,7; 5,5 (Persian newishten to write).

to tread, to stamp, whence גְּתִיבָה a. נְתִיבָה.

to divide (Kal not used).

Pi. TER (fut. TER) to cut to pieces Lev.1,7; 8,20.

(pl. יְתְחִים) m. a piece (of flesh) Lev.1,8; Ez.24,4.

קרב (c. אָרָב) m. trodden way, path Jb.18,10; 28,7; fig. לְאַכּוֹ יַבְּיֵלֵם נְתִיב he levelled a path for his anger Ps.78,50.

קתיבות (בְּתִיבְּה ; pl. נְתִיבְּה f. way, path Pr. 1, 15; קוֹב the paths to his house Jb.38,20; בָּתִיבָּה pathway Pr. 12, 28; הבות place of the ways, crossway Pr.8,2.

יתונים (from נָתוֹ m. prop. one given, one dedicated, hence: a servant of the temple; only pl. נְתִינִים 1Chr.9,2; Ezr.2,43, etc.; Ktib once נְתִינִים Ezr.8,17.

Ch. (pl. def. נְתִינָיִא m. same as above Ezr.7,24.

기기 (fut. 河門) to be poured out, to flow out Jb.3,24; fig. of wrath Jer.44,6, of a curse Dan.9,27.

Niph. לְּחָבֶּי (pt. f. הְּתְּבֶּה) 1) to pour out (of rain) Ex.9,33; fig. of anger Nah.1,6.— 2) to be melted, dissolved Ez.22,21; 24,11.

Hiph: הַהָּיךְ, (fut. הַבְּיִרְ: inf. הַבְּיִרְרָ 1) to pour out Jb.10,10; of money 2Chr.34,17.— 2) to melt Ez 22,20.

Hoph. 디덴디 (fut. 디덴디) to be melted Ez.22,22.

יַּסְן: מַּמָהּ ,נָסְהָּ 2 ,נָסְהִּי 1) נָתן (מָן: ,נַסְנָּי בּיַנְהָן: ,נַסְנָּי בּיַנְיִּיִּ

2 pl. נוֹתַן , נֹתָן ; pt. וְתָּן ; pt. p. ָנְתוֹן ; imp. מָן־ , מָן; inf. נָתוֹן , נָתוֹן , נְתַן־, נְתוֹן , נָתוֹן תְּתָּי, sf. 'תְּתָּי (תְּתִּי', sf. לָחָתוֹי) 1) to give, to grant Jb.1,21; Neh.9,21; of the earth: to yield, to produce Lev.26,4; בַּחַן לִי to give to R.1,6; Ez.15,6; rarely with accus. instead of the dative, as נְתַּחָנִי thou hast given to me נָתַן בִּיַר... ;Jos.15,19 (נָתַתָּ לִּי for to deliver into one's hand Jud. 16,23; נָתַן קוֹל to utter a voice to cry נָחַן בָּקוֹל עַלֿ..., Jo.2,11; out against one Jer. 12,8; נָתַן לום to cause a blemish Lev.24,19; to utter slander, to slander בַּתַן דּפָּי Ps.50,20; נָתַן עוָרָף to give, i. e. to turn, one's back 2Chr.29,6.-2) to allow, to permit, to suffer, to let (with inf.) לא נְתַנוֹ לְרֶדֶת he would not suffer him to come down Jud.1,34; לא־נָתַהָה לְיִשְּׂרָאֵל thou wouldest not suf- לַבוֹא בְּהֶם fer Israel to invade them 2Chr. he will לא־יָתַנְנִי הָשָׁב רוּחִי ,20,10 not suffer me to take my breath Jb.9,18; the phrase מָי יָהָן (who will give?) has two uses: a) where is? is there? מִי יָתַן מָבְשַּׁרוֹ לא עַבְעָּבְע where is one who is not satisfied with his meat? Jb.31,31; על וָהָן טַהוֹר מִשְּמָא where is one clean born of the unclean? Jb.14,4 (others: who can make a clean thing out of an unclean (b) Oh that! would that! I wish! בייותן ערב would it were evening Deut. 28,675 ו אוי מותי מוני מותי ביי מותיה 1 digi

had died in thy stead! 2S.19,1.-3) to put, to place, to set, with 2 Ex.40,22; with 5 Gen.30,40; 39, 20; with לפגי Lev.19,14; with ה loc. נַתַּהִי פַנֵי אַרְצַה I set my face toward the ground Dan. 10, 15; אוָבַי תַּתָּה לִּי עֹרֶף my enemies thou settest with their back to me 2S. to set (direct) נָתַן לֵב לִּייי to set one's heart to... Ec.1,17; נַתַן אָל־לֶב to put a thing into the heart, i. e. to reflect over it Ec.9,2,-4) to make, to render נְתַנֵנִי שׁמֵבְה he hath made me desolate Lam. 1,13; ••• נַתַן לִיי, to make, to appoint, to constitute 2Chr.25,16; ••• בַּחַן בָּחַן to take for Gen.42,30; נָהַן לִפְנֵי to consider as, to esteem as 1S.1,16.

Niph. אַבָּוֹ (fut. רָבִּוֹי ; pt. רְבָּוֹי, inf. רְבָּוֹי, וְבְּבִּין, וּבְּבֹּין, וְבְּבִּין, וּבְּבִּין, וּבְּבִין, 1) to be given to be given over Ex.5,18; Lev.26,25; of a voice: to be uttered Jer.51,55.—2) to be set, placed Ec.10,6.—3) to be made [רְבַּיִר יִבְּיַר לַבִּיר יִבְּיַר לַבִּיר לַבִּיר לַבְּיַר לַבְּיִר לְבִיר לַבְּיִר לַבְּיִר לְבִיר לַבְּיִר לַבְּיִר לְבִיר לְבִיר לְבִיר לְבִּיר לִבְּיִר לְבִיר לְבִיר לְבִיר לְבִיר לְבִיר לְבִיר לִבְּיִר לְבִיר לְבִּיר לִבְּיר לְבִיר לִבְּיר לִבְּיר לִבְּיר לִבְיים לְבִיר לִבְּיר לִבְּיר לִבְּיר לִבְּיר לִבְּיר לִבְּיר לִבְּיר לִבְּיר לִּבְּיר לִּבְּיר לִּבְּיר לְּבִּיר לִּבְּיר לְבִּיר לִּבְּיר לְבִּיר לִּבְּיי לְבִּיר לִּיי לְבִּיר לְּבִּיר לְבִּיר לִּיי לְּבִּיי לְּייִי לְּיִי לְּיִי לְּבִּי לְּבִּיל לְּבִיי לְּבְיל לִּבְיי לְבִּיל לִּי לְבִּיל לְבִיי לְבִּיל לְּיִי לְּבְי לְבִּיל לְבִּיל לְבִיי לְבְּיל לְבִיי לְּבְיּיל לְּיי לְבְּיל לְּיים לְּייים לְּיים לְּיבְיל בְּיבְּיל לְּיים לְּייִי לְבְּייל לִּיים לְּייל בְּיים לְּייִים לְּייִים לְּייִים לְּיִים לְּייִים לְּייים לְּייים לְּייִים לְּייים לְּיים בְּייִים לְּייים לְייים לְּייים לְּייִים לְּייִים לְּייִים לְייים לְּייים לְּייים בְּייִים לְּייִים לְּייִים לְּיים בְּייִים ל

קרן pr. n. 1) a prophet, contemporary of David 2S.7,2.— 2) son of David 2S.5,14.— 3) name of various other persons 2S.23,36; 1K.4,5, etc.

יוֹר בּיוֹר pr. n. court officer of king Josiah 2K.23,11.

pr. n. name of several persons Num.1,8; 1Chr.2,14, etc.

יר בוּלְיָרה a. יְרְבְּיִרה pr. n. name of different persons 2K.25,23; Jer.36, 14, etc.

יַתְם (= נְתַשׁ, נָתַץ) to tear up, to destroy Jb.30,13.

יבְתַע (בּיִרְיִּבְ (בְּיִבְיִּן (בְּיִבְיִּבְ (בּיִבְיִּבְ (בּיִבְיִּבְ (בּיבִין (Kal not used).

Niph. אָבוּ (3 pl. אָרָאַ) to be torn out, broken out Jb.4,10. רְבִי (fut. רְבֹּי: imp. רְבֹּי) to tear down, to destroy Jud.8,9; Ps.52,7; of teeth: to break out Ps.58,7

Niph, YE1 to be broken down, destroyed Jer.4,26.

(comp. נַרַגע).

Pi נְתֵּץְ (fut. יְנֵתֶץ) to break, to smash Deut.12,3.

Pu. Ph. to be broken down smashed Jud.6,28.

Hoph. 같고 to be broken down Lev.11,35.

PDJI. (fut PDI, 1 PDN, sf. 기기자자 Jer.22,24 for 기기자의 1) to tear away, to cut off Jud.20,32.— 2) to castrate; pt. p. PJJ castrated (one whose testicles are torn out) Lev. 22,24.

Niph. אָהַן (fut. הָבָּרָן) 1) to be torn or broken off Is.5,27; Ec.4. 12; fig. יְבָּרְן נְּחָלְי נְחָלְן my purposes are broken off Jb.17,11.— 2) to be torn away, plucked up בַּרָּרָלְ

his confidence shall be plucked up out of his tent Jb.18,14; אְבָּים לֹא בְּתְּלוֹ מִבְּים the wicked are not plucked away Jer.6,29.—
3) to be drawn away קייר and they were drawn away from the city Jos.8,16.— 4) to be removed, to step over, to come Jos.4,18.

Pi. ph. (fut. ph.) to break, to tear asunder ls.58,6 (a yoke); Jer. 2,20 (fetters, bands).— 2) to pull up, to pluck up Ez.17,9; 23,34.

Hiph. הָּתִּיק (inf. הְתִּיק 1) to draw away Jos.8,6.— 2) to eet apart Jer.12,3.

Hoph. 다녀 to be drawn away, to be removed Jud.20,31.

ותק II. acc. Fuerst; to cover over, to overlay, whence אָהָ, בָּ.

וֹנְתְּכְּן (^ בְּתָּלְם) m. scab, mange Lev. 13,30; also one affected with the mange Lev.13,33.

וְתַר (fut. בְּחַר) to move, to tremble Jb.37,1.

Pi. חַבּוֹ (inf. נַתַּר) to spring, to leap Lev.11,21.

Hiph. הַתִּיר (fut. יַהַר; imp. הַתִּיר) to make tremble Hab.3,6.— 2) to let loose יַהַר יָרוֹ וָיבַיְּצְעָנִי

bet, called Samech] , , from its original similarity to the form of a support of a building or

Ch. only Aph. בתר to shake off Dan.4,11.

וְתֵר m. lye, natron Jer.2,22.

נְתִישׁ (fut. נְתוֹשׁ: inf. נְתוֹשׁ) 1) to pluck up, to root out וּנְמַעְהִים וְלֹא I will plant them and not pluck them up Jer.24,6; hence of a people: to expel Deut.29,27.—2) to destroy Mic.5,13; Pe.7,9.

Niph. שֹבָּין (fut. שִּבְיִי) 1) to be plucked up, to be destroyed Jer. 31,40; Am.9,15; of a kingdom Dan. 11,4.— 2) to fail, to be dried up (Stb.: to be rejected) אַן בְּיִישׁ בִּיִּישׁ shall the cold flowing waters that come from another place ever fail? Jer.18,14 (Stb.: shall the cold flowing water be rejected because of the foul water?).

Hoph. לְּחַשׁ (fut. מְיִחַשׁ) to be plucked up, rooted out Ez.19,12.

man; as a numeral = 60. 기원이 (= 기추가) to measure out, whence the next word.

קֹאָת (pl. סְאִים; du. סָאִתְיָם) f. seak

(a measure for grain = a third of an ephah) Gen. 18, 6; 2K.7,1 a. 18.

בְּל־קְאוֹן מֹאֵן מִאוֹן מַאוֹן every armor of the warrior is with confused noise Is.9,4.

אָבֶּׁרְ (den. from לְּאִרֹּיִ) to equip one-self; only pt. וְאָנֹים one who equips himself, i. e. a warrior Is.9,4 (see quotation under מְאֹנִי).

תְּמְאָה (redupl. from מְּאָם) f. measure ure בְּמַאִּמְהְ הְּעֵילְהָה הְרִיבְּבָּה in measure, i. e. moderately, by driving him forth, thou strivest with him Is.27,8 (Stb.: in the extreme measure of wrath thou hast chastised him with banishment).

אָבָהְ (fut. אַבְּהָי, 1 pl. חַבְּאִים (fut. אַבְּרָי, 1 pl. חַבָּאִים) to drink to intoxication, to quaff, to bib Is.56,12; אוֹבָר הַבְּאָים זְּלֵל וְחַבָּא a glutton and a drunkard Deut.21,20; וּבְּשִׁים אָבָלוּ בְּקַשׁ יְבָשׁ מְלֵא and though they be wet (i. e. drunken) with wine, they shall be consumed as stubble fully dry Nah. 1,10.

 $\mathring{\mathbb{Q}}$ בְּאִים (= pr. n. only pl. $\mathring{\mathbb{Q}}$ בְּאִים (pr. Sabeans. Ez.23,42 (pr (pr)).

אֹבֶּהְ (sf. בְּרָאֵךְ, בּרְאָרָ) m. 1) drink, wine Is.1,22, -- 2) drinking bout, earouse Hos.4,18.

אָבְיּי pr. n. Seba, a son of Cush Gen.10,7 and a people in Ethiopia ls.43,3; pl. חָבָאִים the Sabeans Is. **1**5,14.

ַסְבַב (1 s. סַבְב, 3 pl. אַבְּב a. סָבָב; fut. בֹסְיֵ a. בֹסִי, ap. בַּסְיַ, sf. יִּסְבֵּנִי, ן בָּבָּנוּ, 1 pl. בֹבָּנוּ, ap. בַּבָּנוּ, 3 pl. יִ סֹבְּנָה , חַלָּבָר , אַן מִּבְנָה , חַלַּבְנָה , יַסְׁבּוּנָה , יַסְׁבּוּ ; mp. בם; inf. בם a. בב) 1) to turn, to turn oneself בַּהֶּלֶת הָפֹב the door turneth upon its hinges Pr.26,14; נַיַּמַב שָׁמוֹאֵל and Samuel turned to go away 1S.15,27; with אָל: a) to turn into a place 2S.14,24. b) to turn about Ec.1,6; with 12 to turn aside 1S.18,11; ••• אֱל... אֱל... to remove from one to another Num.36,9.— 2) to go about, to compass Deut.2,3; Num.21,4; Is. 23,16; Ec.12,5.— 3) to surround, to compass Gen.37,7; 1K.7,15; fig. of sorrow 2S.22,6; in a strengthened sense טַבּוֹנִי בַּם־סִבְּבוֹנִי Ps.118, 11.- 4) to sit round, to sit לא we will not sit נָסַבֿ עַד־בּאוֹ פּה down till he come hither 1S.16, 11.— בּהָי מַבּהָי to occasion אַנֹבִי מַבּהָי וּבְּלְרֹנְפָשׁ בִּית אָבִיף I have occasioned [the death] of all the persons of thy father's house 1S. 22,22.

Niph. אוֹם (fut. בַּבּי, pl. וְבַבּי) וּ to turn oneself, to turn Ez.1,9; Jos.16,6; with יַ: to be turned over, transferred Jer.6,12.— 2) to beset round about, to environ, with accus. Jud.19,22; with עַל Jos.7,9.

Pi. I. בַּבְּטְ (inf. בַּבַּטַ to give a turn, to change אָבָי אָת־ פֿגַי הַבְּּבָר in order to change the

appearance of the matter 2S. 14,20.

Hiph. בַּסְבּוֹ (2 הַבְּסְבָּה, 3 pl. הַסְבּוֹ; fut. בְּבָי, בַּבָּי, sf. יִםְבַּוּי, 3 pl. וֹחַבָּן; pt. בְּחָבוּ; imp. a. inf. בַּחָבוּ 1) to cause to turn, to lead about Ex. 13,18; Ez. 47,2.— 2) to turn he turned נַיַּםָב אָת־פַּנַיו אַל־הַקּיר is face to the wall 2K.20,20; ⊐□□ to turn back 1K. 18,37 אַחרַנִּית with \p: to turn away from Cant. 6,5; אֵל to turn over, to transfer to 1Chr.12,24; מַב בָּב to turn one's name, i. e. to change it 2K.23,34.- 3) to go about, to compass about, to surround Jos. 6,11; ראשׁ מְּסְבֵּי the head of those that compass me about Ps.140, 16; גָבָגָה־אָת הָעָרִים וַנַּמָב חוֹמָה let us build these cities and surround them with walls 2Chr.14,6.

קבָּה (from בַּבָּה) f cause (prop.

turn) לְיֹרְוֶלְהָ סְבָּה מְעָם יְיָ for the cause was from the lord 1K.12, 15 (in the parallel passage 2Chr. 10,15 בְּבָּה מָעָם יִי

ָסַבִּיב (from סָבָיב, c. סַבָּים, pl. סַבְּיב, c. סְבִיבִּיוֹ, sf. קיבִיבָּיוֹ, יַסְבִּיבָּיוֹ, וֹיַסְבִּיבָּיוֹ, וֹיַ סְבִּיבָּיוֹ, וֹיַ חַבִּיבָּיוֹ circuit, place round about Jer. 21, 14; 33, 10; סְבִּיבֵּי וָרוּשְׁלֵם the places around Jerusalem 33,13; of persons: אָלֶבֶיוּ those that are around him Jer. 48,17. - 2) adv. a. prep. round, around, round about עֲלֵיהָ פַבִּיב ਫamp against it round about Jer.50,29; ••• בַּלְיב around anything (Ex. 40, 33; Ps. 125,2; c. בְּצְרֶץ round about the land Am.3,11; sf. pl. סְבִּיבְיו it is very tempestuous round about him Ps.50,3; in a strengthened sense: מַּמַבִּיב from round about, on every side Ez 39,17 or בַּרִיב טָבִיב 40,36.

נְילָהְ (pt. p. קֿבְרָים) to interweave, to twist לינים סְבְּרִים twisted thorns Nah.1,10.

Ри. קַבַּף (fut. קַבַּף) to be inter-

woven, twisted עַל־גַּל שְׁרָשִׁיו יִיסְבָּכוּ his roots are twisted about a stone-heap Jb.8.17.

קבְּן (pl. c. סְבָּבִי m. thicket Gen. 22,13; סְבָּבִי the thickets of the forest Is.9,17.

תּ thicket קבּרְ־עֵּץ thicket of a forest: יַנְּדַע כְּמְבִיּא לְמְעִלְה בִּסְבְּרִּ יִא לְמְנִעְלְה בִּסְבְּרִּ וֹנְדַע כְּמְבִיא לְמְנִעְלְה בִּסְבְּרִּ חִיא בְּרְדְּמוֹת he, i. e. the enemy, is known as one that lifteth up axes against the thickets of a forest Ps.74,5.

קֹבֶּךְ m. thicket; only sf. יֹבְרָּ Jer. 4,7 (with a euphonic Dagesh).

מַּבְּבָא Ch. f. four-stringed musical instrument Dan.3,5 a. 7 (Greek sambuca).

אָרָבֵּי pr. n. military chief under David 2S.21,18 = מָרָבִּי 23.27.

לְבֶּׁלְ (fut. לְבַּׁלְ: inf. לְבַּׁלְ) to bear, to carry a burden Gen.49,15; Is. 46,4 a. 7; fig. to endure, to suffer Is.53,4 a. 11.

Pu. בְּבְּל (pt. בְּבְּל) to be laden with flesh, to be fat or strong (acc. Ges. a. Fuerst: to be laden with young, to be pregnant) אַלוּפְינוֹ מְסְבָּל יִם that our oxen may be strong, i. e. for work Ps.144, 14 (or: that our kine may be pregnant).

Hithp. הַּחַבְּבֹּל to be burdensome, to drag oneself along Ec.12,5.

קבל Ch. same as Heb. סְבַל, also: to raise up, to erect (*Peal* not used). Po. סוֹבְל to be erected; pt. pl. and let the foundations thereof be erected Ezr.6,3.

תַבְּל m. 1) bearer, porter Neh.4,4; 2Chr.2,1.— 2) = בָּל burden איני בְּל bearer of burdens 1K.5,29.

הַבֶּלֶ m. charge, burden 1K.11,28; Ps.81,7.

על סְבֶּל m. burden; only sf. יעל סְבָּל the yoke of his burden Is.9,3.

קבְלְה, (pl. c. סְבְלוֹת a. חַבְלְה, sf. מְבְלוֹת, קֹבְלוֹת, f. burden, task Ex.1,11; 6,6 a. 7.

בּבֶּׁלֶת Ephraemite pronunciation of מבֹלֶת (ear of grain) Jud 12,6.

רבר (בור (בור Heb. בְּבֶר) to think, to hope וֹיְבָבֵר לְיִי בְּיִלְ and he thinketh to change Dan.7,5.

יַם pr. n. Syrian city between Damascus and Hamath Ez.47,16.

왕후 a. 자주구 pr. n. son of Cush Gen.10,7· 1Chr.1,9.

אֹבְרְּתְבְּי pr. n. son of Cush and a Cushite people Gen.10,7; 1Chr.1,9.

קַבָּר (fut. קְבָּר) to bow down (to idols) Is.44,15; 46,6.

קֹרָD Ch. (fut. קֹרָף) to bow down, to worship Dan.2,46; 3,6.

קְּנְוֹךְ (from קְנִוֹךְ (m. 1) shutting up obduracy) of their beart Hos.13, 8.— 2) solid, fine gold. Jb. 28, 15 (בְּיִבְּיִר מְנִוֹרְ בְּיִר מְנִוֹרְ בִּירְ, see מְנִוֹרְ בִּירָ, see מַנְוֹרְ בַּיִּרְ, see מַנְוֹרְ בַּיִּרְ. 35,3 see under

to get, to acquire, whence the next word.

erty, peculiarity, treasure, peculiar treasure בים וואר א (c. אָבְּהוֹ (c. אָבְּהוֹ (c. אָבְּהוֹ (c. אָבְּהוֹ (c. אָבְּהוֹ (c. אַבְּהוֹ (בּבוּ (c. אַבְּבוּהוֹ (c. אַבְּהוֹ (בּבוּ (c. אַבְּבוּהוֹ (c. אַבְּבוּ (c. אַבְּבוּהוֹ (בּבוּ (c. אַבְּבוּ (c. אַבְּבוּ (c. אַבְּבוּ (c. אַבְּבוּ (c. אַבְּבוּ (c. אַבְּבוּ (בּבוּ (c. אַבְּבוּ (c. אַבְּבוּ (בּבוּ (בּבוּ (בּבוּ (c. אַבְּבוּ (בּבוּ בוּבוּ (בּבוּ בוּבוּ (בּבוּ בוּבוּ (בּבוּ בוּ בוּבוּ (בּבוּ בוּבוּ בוּ בוּבוּ בוּבוּ (בוּ בוּבוּ בוּבוּ בוּ בוּבוּ בוּבוּ (בוּבוּ בוּבוּ בוּבוּ בוּבוּ בוּבוּ בוּבוּ בוּבוּ בוּבוּ (בוּבוּ בוּבוּ בוּבוּ בוּבוּ בוּבוּ (בוּבוּ בוּבוּ בוּבוּ בוּבוּ בוּבוּ בוּבוּ (בוּבוּ בוּבוּ (בוּבוּ בוּבוּ בוּבוּבוּ בוּבוּבוּ בוּבוּבוּ בוּבוּ בוּבוּבוּ בוּבוּבוּ בוּבוּבוּ בוּבוּ בוּבוּ בוּבוּבוּ בוּבוּבוּבוּ בוּבוּבוּבוּ בוּבוּבוּבוּי (בוּבוּבוּבוּ בוּבוּבוּבוּבוּבוּבוּבוּ בוּבוּבוּבוּבוּבוּבוּבוּבוּבוּ בוּבוּבוּבוּבוּבוּבוּבוּב

to manage, to administer, whence the following words.

m. prefect, governor, ruler; only pl. מְנָנִים Jer.51,23; Ez.23,6; Ezr.9,2.

D Ch. (pl. סְנְנִין, def. מָנְנִין m. governor, ruler Dan.3,2; בְּ סְנְנִין chief of the governors 2,48 (in the Mishnah בְב a priest of the second rank, a vicar).

ול (קול קול , יִילְּרָ , יִילְרָ , יִילְּרָ , יִילְ , יִילְרַ , יִילְרָ , יִילְ , יִילְרָ , יִילְ , יִילְרָ , יִילְ , יִילְ , יִילְרָ , יִילְ , יִילְּ , יִילְ , יִילְּ , יִילְ , יְילְ , יִילְ , יְּילְ , יִילְ , יְילְּי, , יִילְּי, , יִילְי, , יְיְי, , יְיְי, , יְיְי, , יְיְי, , יְיִי, , יְיְי, , יְיְי, , יְּי, , יְּיי, , יְיְי, , יְיִי, , יְיִי, , יְיְי, , יְּי, , יְיְי, , יְיִי, , יְיִי, , יְיְי, , יְּיְי, , יְיְיְי, , יְיְיְי, , י

and he shall open, and none shall shut Is.22,22; f. חֹבֶּבֶׁי Jos. 6,1 (see quotation under Pu.); pt. p. קַבּוֹר חֹבָּם צָּוֹר p. אָרָם בָּוֹר חֹבָם shut up as with a close seal Jb.41,7.— 2) to close firmly together, to make solid "בְּבָּב מְבִּוֹר solid (pure) gold 1K 6,20.

Niph. אַסְבֵּר (fut. מְסָבֵּר) 1) to be shut (of gates) Is.45,1; Neh.13, 19. – 2) to be shut up or in Num. 12,14 a. 15; IS.22,7. — 3) to shut oneself Ez.3,24.

Pi. חַבְּר (fut. יְמַבְּר) to deliver over, to give up 18.24,19.

Hiph. יָסְגֵּיך (fut. יַסְגִּיך, הַסְגָּיך ; inf. יַסְגָּיך) to cause to shut, to shut up Lev.14,38 (a house); 13,4 (a person).— 2) to deliver over, to give up Deut.23,16 a. 32,30; Ps.78,62; Lam.2,7.

תַבְר Ch. to shut, to close Dan.6,23.

רוס II. in Ar. to pour forth, whence the next word.

תַּבְרִיך m. heavy rain Pr.27,15.

70 (from 770) m. stocks (for the feet of a culprit) Jb.13,27.

TID in Ar. to shut up, to fetter, whence ID.

(קריי, ווינים (pl. קריי, m. linen garment (others: covering) Jud.14,12; Is.3, 23; Pr.31,24.

Dip pr. n. Sodom, a city south of the Dead Sea, which was destroyed for its wickedness Gen.18,20; the ill repute and the fate of this city became proverbial Is.1,9 a. 10; Lam.4,6, etc.

in Ch. to arrange, whence שְׁלְבָּה , מְסְבְּרוֹן

קְדֶרִים m. order; only pl. לאֹ־חָרָרִים disorder, confusion Jb.10,22.

להך to be round, whence the next word.

m. roundness אַנַן הַפַּהַר a round bowl Cant.7,3 (Ch. מַהַרְא moon).

(from סהר) prop. a round inclosure, hence: imprisonment בית prison, dungeon Gen.39,20.

NID pr. n. an Egyptian king, contemporary of Hoshea, king of 1srael 2K.17,4.

The I. (pret. 사후 ; fut. 사후 ; pt. p. 사이 to go back, to draw back Ps. 53,4; 80,19; fig. 그 사이 the back-slider (prop. he who goeth back) in his heart Pr.14,14.

Niph. נְסוֹג (fut. יִסוֹג ; pt. נְסוֹג , pl. נְסוֹג , pl. נְסוֹג) to be turned back, to draw back, to turn, to retreat Ps. 35,4;70,3; pt. Ps. 44,19; Zph. 1,6; לֹא יַסֵּג בָּלְמוֹת be will not escape shame Mic. 2,6.

Hiph. לְפִוֹג (fut. מָםְ:, ap. מָבָּוּג; pt. נְפֵּוּג to remove, to put away; commonly with נְבוּל to remove

a landmark, i. e. to displace Deut.19,14; 27,17; Hos.5,10; בְּלֵּלִי they remove the landmarks Jb.24,2 (בְּלֵלִי מֵלֵינְ בִּלֵלִי מִלְינִ שִּׁינְ שִׁינִ אַלְּאַ תַּפְּלִים (מִינְ בִּי שׁׁיִבְּי אַ תַּפְלִים (from the enemy) thou shalt not save Mic.6.14.

Hoph. 과학 to be turned away Is.59,14.

אוֹם II. (pt. אוֹם) to hedge about, to enclose בְּשׁוֹשֵׁנִים הַאָּדָּם hedged about with lilies Cant.7,3.

IND Ez.22,18 Ktib for IV, which see.

(from בְבַר) m. cage, prison Ez.19,9.

מוֹד (from מוֹדָי; sf. סוֹדָי m. 1) consultation, counsel הַבָּר שַבוֹת בָּאֵין סוֹר without counse_ purposes are disappointed Pr.15, 22; יַיָּ לוֹם the counsel of the Lord Jer. 23,18.— 2) assembly Gen. 49, 6; מוֹר בַחוּרִים assembly of young men Jer.6,11; מוֹר מְשַׂחַקִּים assembly of mockers 15,17 .- 3) intimacy, secret מָהֵי פֿוֹרָי my intimates, confidants Jb.19,19; בַּלַה־ Tid to reveal a secret Pr.11,13: hence: familiar conversation to hold pleasant conversation (Eng. Bible: to take sweet counsel) Ps.55,15.

יקום pr. n. m. Num.13,10.

תום to veil, te cover, whence מְּמָנָה a. הוֹם.

ДЪр pr. n. m. 1Chr.7,36.

חום (= הַבְּיַם) to sweep away, whence the next word.

תְּחָה f. sweeping, dung, filth Is. 5,25.

ימים pr. n. m. Ezr.2,55; Neh.7,57.

קוֹם (akin to בְּקַבּ; pret. קּבְּיּך; fut. קּבּיּך; belongs to בְּיַבּיְּך; inf. קוֹם) to anoint (with בָּי Ez. 16,9; tr. to anoint oneself אַל anoint not thyself with oil 28.14,2.

Hiph. הַּמִיהְ (fut. ap. הְטִיהְ) to anoint oneself 2S.12,20.— מֵסְיהָ Jud.3,24 belongs to בַּבְּהָ , which see.

קיקפֿוְיה (once Ktib קיפֿוְיה) Ch. f. bag-pipe (others: flute) Dan.3,5 a. 10.

pr. n. southernmost city in Egypt Ez.29,10.

סום to leap, to frolic (comp. שׁוֹשׁ), whence the next word.

תְּלֵים (pl. מְלְּמִי , c. יְמָהֹם) m. 1) horse Gen.47,17; Nah.3,2.— 2) swallow Is.38,14 (Jer.8,7 Ktib for מִים).

קּמָתִי f. mare; only sf. סְמָתִי Cant. 1,9.

סוְכוֹי pr. n. m. Num.13,11.

기D (pret. 키다; fut. 키다) to sweep away, to carry off, whence 교회는.—
2) to cease, to perish 한다 한다 한다 한다 하다 하다 하다 하다 end Ps. 73,19; Am.3,15; Est.9,28 (comp. 키탈, 기탈다).

Hiph. קֹטְיֹן (fut. קְיטִיְיְ, ap. קְטֵיִיְ to sweep away, to maks an end of, to destroy קְבָּאָ זְ will utterly sweep sway Zph.1,2 a. 3 (with inf. of 기호학); sf. D호 기호학 I will surely make an end of them Jer.8,13.

7,10 Ch. to be fulfilled (prop. to come to an end) Dan.4,30.

Aph. 기고함 (fut. 기고함) to make an end of, to destroy Dan.2,44.

710 (from 710 to cease) m. end, close Ec.3,11; 7,2; 12,13.— 2) rear, hinder part Jo.2,20.

קוֹם Ch. (def. אֹבְּיֹם) m. end, extremity (of the earth) Dan.4,8; אַבְּיֹם לְיִרִים the end of the matter 7,28.

קום m. 1) sedge, sea-weed, reed, rush Ex.2,3; Is.19,6; Jon.2,6; hence אום the sea of sedge, i. e. the Red Sea, which abounds in seaweeds Ex.15,4.— 2) pr. n. a place mentioned in Deut.1,1.

קְּבָּוֹם (from אָנוֹם to sweep; pl. אַנּבּוֹם f. tempest, hurricane, whirlwind Jer.4,13; Is.21,1. — הַּנְּים Num.21, 14 acc. some the name of a region; acc. Targ.: the Read Sea. See also under בַּנָבּוֹם.

קּתְהְ (בּתְהָה (בּתְהָה (בּתְהָה) f. whirlwind Hos. 8,7.

are all gone aside Ps.14,3; as n. they בָּלָם סָרֵי סוֹרָרִים they are all grievous revolters Jer. 6,28; pt. f. מַעַם who departeth from discretion (i. e. who is without discretion) Pr.11,22.— 2) to be removed, to cease, to disappear הַבַּמוֹת לא סַרוּ the highplaces were not removed 1K.15, 14; ㅁ္ㅇㅇ ㄱㅁ their carouse ceased And the וַקַרָה הָנְאַת אֶפְרַוֹם and the envy of Ephraim shall cease Is. וו, ו3; יַכוּר בָּרוחַ פִּיו he shall dieappear by the breath of his mouth ַלַסָר הַגַּה to turn in יַסָר הַגַּה Jb 15,30.— 3) let him turn in hither Pr. 9, 4; with : to turn into Jud.20,8; with 58: to turn in to Jud.4,18; with על: to turn against 1K.22, 32; with 2; to rebel against one Hos.7,14; סור אָל־מִשְׁמֵעַת to obey, to do one's bidding 1S.22,14 (see (מִשְּׁמַעַת.

Pi. חוֹר to turn aside, to pervert דְרָבֵי סוֹרָך he hath turned aside my ways Lam.3,11 (not to be confounded with חוֹר pt. of חוַר, which see).

Hiph. הָטִר (fut. יְסֵר, מְיָר, מף, מף, מף, מף, יְסֵר; pt. יְסֵר; imp. יְסֵר; imf. יְסֵר; imf. יְסֵר; pt. יְסֵר; imp. יְסֵר; imf. יְסֵר; imf. יְסֵר; imf. יְסֵר, יְסֵר, יִסְר, יִייְּיר, יִסְר, יִסְר, יִסְר, יִסְר, יִיְּיר, יִיְּיר, יִיְּיר, יִייְּיר, יִיְיר, יִיְּיר, יִיְיְיר, יִיְּיר, יִיְיר, יִיְּיר, יִייְּיר, יִיְיר, יִיְּיר, יִיְיר, יִיְיר, יִיְיר, יִייְיר, יִיְיר, יִיְיר, יִיְיר, יִייר, יִיְיר, יִיְיר, יִיְיר, יְּיְיר, יְּיְיר, יִיְיר, יְּיְיר, יְּיְיר, יְּיְיר, יְּייר, יְּיְיר, יְיְיְיר, יְּיְיר, יְּיְיר, יְיְיר, יְיְיְיר, יְּירְיְיר, יְיְיר, יְיְיר, יְיְיר, יְיְיר, יְיְיר, יְיְרְירְיר, יְיְיר, יְיְיר, י

Hoph. הוֹפַר (fut. יוֹפַר; pt. מוֹפָר)

to be taken away, to be removed Lev.4,31; Dan.12,11; בְּיֶשֶׁיק מוֹטָר Damascus is taken away from being a city Is.17,1.

קוֹר (f. מוֹרָה) adj. 1) removed, cast out מֹלְה וְמוּרָה an exile and out-cast ls.49,21.— 2) rebellious; pl.sf. יבוים they that rebel against me Jer.17,13.

m. wild plant or shoot (prop. something separated, estranged) wild shoots of a strange vine Jer.2,21.

קרן חור pr. n. name of one of the gates of Jerusalem (אַעַר סוֹר) 2K.11,6 (ביִּטוֹר ?Chr.23,5).

not used).

סוֹת (from סוֹת; sf. הוֹם) m. garment, clothing Gen.49,11.

בְּחַבְּ (akin to חֲבַבְּ; fut. בַּחַבְּי; inf. בַּחַבְּ, בֹחבְּ, בֹחבְּי, to draw, to drag 2S. 17,13; Jer.15,3.

קּבְּהְ f. rag (prop. what is dragged); only pl. בְּלוֹיֵנֵ סְחָבוֹת ola rotten rags Jer.38,11.

הָהָ to wipe, to sweep (Kal not used).

Pi. חְחָרָ to wipe off קְּמָנְהּ וֹ מְמָנְגִּה I will wipe off her dust from her Ez.26.4.

ֹחָרֶי (from תְּבְי) m. sweepings, offscouring, filth Lam.3,45.

שָׁחִים = מַחִישׁ, which see.

קְּחָםְ (akin to בַּחַבְּ; pt. קּוֹם) to carry away, to sweep away, to wash away Pr.28,3.

Niph. 커뮤슨) to be swept away Jer.46,15.

קרים (fut. סְחָרִים; pt. אָחָרִים, pl. סְחָרִים, c. יְחָחָרָס, f חַחָרָים) 1) prop. to surround, hence: to go about, to traffic; with accus. אַרְיּאָרֶץ הַּחָרָוּג ye shall traffic in the land Gen. 42,34; with אָּי: to go to, to migrate to Jer.14,18; pt. אַרָּחָרָר trafficker, merchant Gen.23,16; f. sf. אָרַיִּחְרָּחָר thy merchant Ez.27,12; אַרָּיִּחְרַיִּר exchanger of wares v. 21.—2) to have intercourse אַרְיִּרְיִּרְיִּר youth Is.47,15.

Pi. redupl. הַחַרָּחַרְ to turn, to throb (of the heart) Ps.38,11.

קּהְר (c. תְּחָף) m. 1) traffic, trade Is.45,14.— 2) mart מָּחָר the mart of nations Is.23,3.

קתָר (sf. מַתְרָב) m. gain, profit by traffic Is.23,18; Pr.3,14 (Eng. Bible; merchandise).

קחֹרֶת (c. יְחוֹרֶת) f. hand-traffic, barter Ez.27,15.

לְתְרָה (from חַבְּר to surround) f.

prop. that which surrounds, hence; shield Ps.91,4.

תְּהֶת f. 1) pt. of תַּחֲהָ, which see.—
2) black marble Est.1,6.

שהם = בחש , which see.

ממה (שְּמָה בּ) to turn aside, to transgress, whence the next word. אַטָּה m. transgression, error עֵשה I hate to commit

transgressions Ps. 101, 3 (Eng. Bible: I hate the work of them that turn aside).

קינ (from ג'ם I.; pl. סְינָם. מּלָּיִם, sf. קּלָּיִם) prop. what is separated, hence: offal, dross Is.1,22 a 25; קְנָיִם מְנָיָם מְנִים מְנָיָם מְנִים מְנָיָם מְנִים מְנָיִם מְנִים מִנְים מִּנְים מִים מִּים מִים מִים מִים מִים מִים מִּים מִים מִים מִים מִים מִים מִים מִּים מִּים מִים מִּים מִים מִים מִּים מִים מִּים מִּים מִּים מִים מִים מִּים מִים מִּים מִּים מִּים מִּים מִּים מִּים מִּים מִים מִים מִּים מִים מִים מִּים מִים מִּים מִּים מִים מִּים מִים מִּים מִים מִּינִים מִּים מִים מִּים מִים מִּים מִּים מִּים מִּינְים מִינְים מִּים מִּינְים מִּינְים מִּינְים מִּינְים מִּינְים מִּים מִּינְים מִּים מִינְים מִּינְים מִּים מִּים מִּים מִּינִים מִּים מִים מִּים מִּים מִּים מִים מִּים מִּים מִּים מִּים מִּים מִּים מִים מִּים מִּים מִּים מִּים מִּיּים מִּים מִּינְים מִּים מִּינְים מִּינְים מִּים מִּים מִּים מִּינְים מִּים מִּ

יוֹן m. the third month of the Hebrew year (June—July) Est.8,9. איר מיחון pr. n. Amorite king at Heshbon Num.21,21 a. 26; איר פיחון the city of Sihon, i. e. Heshbon y. 26 a. 27.

to be miry (comp. Ch. מָיַן), whence the next word.

border of Egypt, situated among marshes (called by the Greeks Pelusium, marsh-town) Ez.30,15 a. 16.—2) a desert to the west of Mount Sinai Ex.16,1; Num.33,12.

pr. n. Sinai, a mountain in the Arabian peninsula, celebrated as the place where Moses gave his

laws Ex.16,1; fully קובי 19,11 (the northern peak of this mountain is called קובר קוב, which see); לובר קובר לובל the wilderness of Sinai (a desert about this mountain) Ex.19,1.

pr. n. a son of Canaan and a people north of Lebanon Gen.10, 17; 1Chr.1,15.

קינִים pr. n. Sinim, an unknowu country, fully אָרֵי׳ָ סִינִים Is.49,12 (acc. some Sina, i. e. China).

מִים m. swallow Jer.8,7 (= בּוֹס 2).

אָרָ pr. n. 1) military commander under the Canaanite king Jabin Jud.4,2; Ps. £3,10. — 2) another person Ezr.2,53; Neh.7,55.

אָבָיָע a. סִיּעָהָא pr. n. m. Ezr.2,44; Neh.7,47.

סיפונה Ktib Dan.3,10 for קיפונה.

11. (pl. סִירִים מְירִים m. 1) thorn, briar עַר סִירָים סְבְּכִים like thorns interwoven Nah.1,10; לול the crackling of thorns under the pot Ec.7,6.--2) hook קירות דונָה fish-hooks Am.4.2 (but see קיר I.).

קָּרָ (from בְּבַיְ II.) m. thick mass, multitude, crowd Ps.42,5 (comp. Talm. בְּבַ a sum).

covert of trees, thicket Jb.38,40. אלס. pr. n. 1) a city on the east of the Jordan, in the territory and Gen.33,17; Jos.13,27.— 2) a city west of the Jordan, south of איי איי איי איי איי אלט. 1K.7,46.— 3) first station of the Israelites in the desert Ex.12,37.

of Tabernacles Lev.23,34.- 2)

רָּבָּי pr. n. f. a heathen deity, worshipped by the idolatrous Israelites Am.5,26.

תְבְּנוֹת בְּנוֹת pr. n. a deity of the Babylonians 2K.17,30.

יים pr. n. an African people 2Chr. 12,3 (prop. cave-dwellers, from הָּבֹי ; acc. Septuagint a. Vulgaie: Troglodites, who lived along the coast of Ethiopia).

 $rac{1}{2}$ יַרָף; pl. אַפֿרָף; pl. אַפֿרָף; pl. אָבֿרָף; pl. אָבֿרָף, pl.

487

וֹםַבּרָת (עַל to cover (with וֹםַבּרָת (עַל and thou עַל־־הָאָרוֹן אָת־־הַפַּרֹבֶת shalt cover over the ark with the vail Ex.40,3; יָסַבָּהוּ צֶאָלִים צִלְלוֹ the shady trees cover him with their shade Jb.40,22; intr. to cover סַכּוֹתָה בֶּעָנָן לָךְ מֵעַבר תִּפְּלָה oneself thou hast covered thyself with a cloud, that no prayer should pass through Lam.3,44. - 2) to cover, to protect סַבּוֹתָה לָראשִׁי בִּיוֹם נַשֶּׁק thou hast covered (protected) my head in the day of battle Ps.140, 8; pt. קבר covering, sheltering Ez. 28,14 a. 16 (see quotation under קמִשְׁח); pt. as n.: a covering for defence Nah.2,6.

Hoph. 귀의귀 (fut. 귀약) to be covered Ex.25.29.

IDD II. to be interwoven, tangled (Kal not used).

Pi. redupl. סְכְמֵך (fut. קֹםְרָ) to

stir up, to incite, with acous. Is. 9,10; with \$\frac{1}{2}\$ ls.19,2.

קבְּבְה pr. n. a place in the desert of Judah Jos. 15,61.

to be foolish (Kal not used).

Niph, נְסְבֵּל to do foolishly 15. 13,13; 2Chr.16,9.

Pi. לְבֶּלְ (fut. לְבֶּלִי; imp. - בְּבָּלְ) to make foolish (i. e. voin), to frustrate 2S.15,31; Is.44,25.

Hiph. הַּסְבִּיל to act foolishly IS. 26,21; more fully הָסְבִּיל to do foolishly Gen.31,28.

(pl. סְבָלִים m. fool Jer.4,22; Ec.2,19.

m. folly; concretely: the fools בַּכְּל בַּמְרוֹמִים רַבִּים the fools are set in great high places Ec. 10.6.

קבלות f. folly Ec.7,13.

וֹסְבְּנֶת וֹ. (fut. בְּבְּרָ: pt. בְבֹּר, f. תַבְּבָּר)

1) to manage, to administer; hence בוֹח manager, steward (Eng. Bible: treasurer) Is.22,15; תֹבָּבֶּר a stewardess, an attendant 1K.1,2 a. 4.—

2) to be of service, to be profitable, to profit לֹא יִסְבָּן־נְבָּר בִּירִנְבְּר שׁׁרִי מִבְּר בְּרָבְּר בִּירִנְבְּר בִּירִנְבְּר בְּיִרְכַנְּן עַלְימוֹ מַשְּׁבִּי לֹי unprofitable talk 15,3; בּרְאָל יִסְבָּן־נְבָּר בִּירִנְבְּר עַרִיכִּנֹן עַלִימוֹ מַשְּׁבִּי כֹח a man be profitable unto God, as he that is wise is profitable unto himself? 22,2.

Hiph. הְּסְבִּין (inf. מְחַבֵּן) to be acquainted, to be wont בָּל דְּרָבִי thou art acquainted with all my ways Ps.139,3; בְּבָּרִ

עמו וּשְׁלְם do become acquainted with him, and be at peace Jb. 22,21; הַּסְבּוֹרְיִי לַעֲשׁוֹת לְּךְ כֹּה was I ever wont to do so unto thee? Num.22.30.

Jim II. 1) to endanger.— 2) to reduce to poverty. (Kal not used.)

Niph. מְפַבְן (fut. נְסָבֵי) to be endangered Ec. 10,9.

Pw. בְּסְנְים (pt. בְּסְנְים) to be impoverished, to be poor בְּסְנִים he that is poor to make an offering 1s.4C,2O.

וְבֶּבֶּל I. (בְּבְּיבְּי) to close, to stop up (Kal not used).

Niph. אַבְּבָּן (fut. בְּבָבֶּר) to be closed, shut, stopped Gen.8,2; Ps. 63,12.

Pi. חַבֵּר (בְּרָב to deliver up, with בְּיֵר Is.19,4.

 $\Box \square$ וו. ($\Box \square \square$; pt. בֹּבֶר) to hire Ezr.4.5.

to be dumb, silent (Kal not used).

Hiph. הַּסְבָּת (imp. הַסְבָּת) to observe silently, to take heed וּשְׁכַע זַבְיקוֹ take heed, and hearken Deut.27,9.

מַל (בּלֵי ה. מַלְּים, pl. מַלְּים, c. מַלְּים m. basket Gen.40,16,17 a. 18.

to gravitate, to weigh (Kal not used).

Pu. אֹבְסְ to be weighed בְּמְטְלֵאִים who are weighed with fine gold (i. e. valued equal to pure gold) Lam.4,2.

אָלְיֶּהְ pr. n. a place near Jerusalem 2K.12,21.

prop. to turn, hence: to be excited (Kal not used).

Pi. מְלֵּרְ (fut. יַּמַלֵּר) to be excited with joy, to exult וְאַמַלְּרָה וֹא יִחְמוֹל I would exult under pain which doth not spare Jb.6.10.

קר pr. n. m. 1Chr.2,30.

(akin to בְּלֵהְ (akin to שְׁלָהְ hence: to tread down סַלִּיתִ כָּל שׁוֹנִים thou hast trodden down all them that err from thy statutes Ps.119,118.

Pi. קֿבְּּה to tread under foot Lam,1,15.

Pu. קֿלָה (fut. יִּלְלֵּה) to be weighed; with בְּׁ: to be valued equal to Jb.28,16.

מֹלְהְיׁה a word of doubtful signification, generally taken to mean: pause, end (acc. Fuerst הוה בּיל is loc. and the word denotes: to the end, i. e. ended).

עַלוּ pr. n. m. Neh.12,7 = סַלוּ v. 20.

אָרָה pr. n. m. Num.25,14.

מַלוּא a. בַּלְא pr. n. m. Neh.11,7; 1Chr.9,7.

ם מלון a. סלון m. thorn, prickle Ez. 2,6; 28,24.

קלֵת (fut. חַלֵּף; pt. חַלְּים; imp. חַלֵּף; inf. חַלְּף) to forgive, to pardon 1K.8,50; Jer.31,33.

Niph. Dipl to be forgiven, pardoned Lev.4.20.

מַלַם adj. forgiving Ps.86,5.

קלִיחוֹת (pl. חַלְיחוֹת) f. forgiveness, pardon Ps.130,4; Neh.9,17.

קלְבָּה pr. n. a city in Bashan Deut. 3,10; Jos.12,5.

מלל ; imp. pl. קלולָה ; tut. יָסֵל ; pt. f. סַלוּלָה ; imp. pl. יִלְּלֹּהָ, sf. טְלִּוּהָ 1) to heap up, to cast up סַלּוֹרָ בָמוֹ־עַרָמִים cast her up as in heaps Jer.50,26; of a road: to level, to prepare ללו cast up (i. e. level) the highway Is. 62, 10; הַרָּךָ לֹא סְלוֹלָה a road which is not levelled Jer. 18,15; fig. וַיָּבֹלוּ עָלֵי דַּרָבָּם and they level their way against me Jb. 19,12; 30,12,— 2) to extol, to extol him סלו לַרבָב בַּעַרַבוֹת extol him that rideth upon the heavens Ps. 68,5; others: cast up a way for him who rideth through the deserts (but here is perhaps miswritten for בָּבְּה ; comp. v. 33).

Pi.redupl. Pi.redupl to exalt, to esteem highly בְּלְכִילְהַ וֹתְרוֹמְמֶךְ exalt her, and she shall exalt thee Pr.4.8.

Hithp. הַּקְתּוֹלֵל to exalt oneself (with בְּ against) Ex.9,17.

סְלְלְה (from סְלֵלוֹת, pl. סִלְלוֹת) f. prop. heap, hence: mound, rampart Jer. 6.6; 32,24.

בְּלֶּכְ (from לְּבֶּׁיִם) m. stair-case, ladder Gen.28,12.

(only pl. מַלְּמָלְּוֹח (f. basket (בַּלְּמָלְּוֹח) Jer. 6, 9 (others: twig = 'וֹלַוֹל).

מלעה (akin to בָּלָה) to be heavy,

weighty, whence Ch. אָבֶּטְ = Heb. לְּבָּעְ (both from verbs signifying weight) and the next word.

rock, cliff 1S.14,4; Jb.39,28; frequently as a figure of an inaccessible refuge Is.22,16; fig. יַּבְיִעִי the Lord is my rock (i. e. safe refuge) Ps.18,3.— 2) pr. n. capital city of the Idumeans Is. 16,1.

in Ch. to destroy, to consume, whence the next word.

יַם m. a species of locust Lev. 11,22 (so called from consuming). אַבְייַ to tangle (Kal not used).

Pi. קֹבֶּסְ (fut. יְמֵבֶּי ; pt. קֹבֵסְיְ)

1) to pervert Ex.23,8; Pr.19,3.—

2) to overthrow אַיְנְיִם יְמַלֵּי i יְמַלֵּי i יִמַלִּי i יִמַלִּי i יִמַלִּי i יִמַלִּי i יִמַלִּי i יִמַלָּי i i i i he overthroweth the mighty Jb.19, 12; אַיְרָים לְרָע i he overthroweth the wicked into misfortune Pr.21,12 (Eng. Bible יְלָי עִ for their wickedness); קֹבְיעִ wickedness overthroweth sin (i. e. the sinners) Pr.13,6.

m. perverseness Pr.11,3; 15,4.

Ch. to go up, to ascend Dan. 2,29; 7,3 a. 20 (see also קָלֵק).

ו מלת in Ar. to rub, hence: to be rubbed, to be ground fine.

f. (once m. Ex.29,40) fine meal, flour Ez.16,13; sf. אַבְּלְּעָּ the flour thereof Lev.2,2; מַבְּיִם חַלָּהַ הַלְּהַ הַּשְׁיִם בְּיִּבְּים חַלְּהַ הַּשְׁיִם בְּיִבְּים הַּבְּים הַּבְּים הַבְּים הַבְּים הַבְּים הַבְּים הַבְּים הַבְּים הַבְּים הַבְּים הַבּים הַבְּים הבּים הבּים

בּתְּים ח. only pl. אַפּנים sweet spices, aromatics Ex.30,34; בְּמִנֶּית בַּמָּיִם sweet incense Lev.4,7 (from ממם to smell).

קר וְבֹר בְּבֹר pr. n. a Babylonian military commander Jer. 39,3.

ת שלבור (מְבָּלֵים מְבָּלֵים הַלְּבָּלִים מְבָּלֵים הַלְּבָּלִים מְבָּלֵים לּבּלִים מְבָּלֵים לּבּלִים מַבְּלֵים לּבּלִים מַלְיבִים the wines are in blossom Cant.2,13.

קַבָּם (fut. קֹבְּיָן; pt. קבָה, pl. c. (סַמָבָנִי , pt. p. סָמוּדְ ; imp. sf. סָמָבָנִי ו) to lean, to lie on (with לַעַ) and he leaned וַכַּבַרְ יַרוֹ עַל־רַהְקִיר his hand on the wall Am.5,19; thy wrath lieth עַלַי סָמְכָה חֵמַחָהָף hard upon me Ps.88,8.— 2) to support, to uphold, to sustain Ps.3,6; with ? 145,14; דַּנָן וָתִירשׁ with corn and wine I sustained him Gen.27,37. - 3) to be firm, to confide סַמוּך לָבוֹ לֹא יִירָא his heart is firm, he shall not be afraid Ps.112,8; יַצַר סַמוּך תִּצוֹר the confiding mind שַׁלוֹם שַׁלוֹם thou wilt keep in perfect peace Is.26,3.— 4) to draw near, to approach (with אָל) Ez.24,2.

Niph. קְּמַחָּ (fut. מָלְתָּהָ) to be supported, to lean on (with עַל לְּתָּהָ, אָנָיְרְּ נִקְמַרְהִי מָבְּעָן upon thee have I relied (Eng. Bible: by thee have I been holden up) from the womb Ps.71,6.

Pi. סָמָן (נושף. sf. פַּלְּרָנִי) prop.

to support, hence: to refresh (with ?) Cant.2,5.

קַבְּבְיְהְרָ pr. n. m. 1Chr.26,7.

ags, idol מְטֶל (מְטֶל מְשָׁל m. figure, imags, idol מְטָל the similitude of any figure Deut. 4, 16; הַקּנְאָה the image of jealousy Ez.8,3 a. 5; הַסֶּל הַפָּל the carved image of the idol 2Chr.33,7.

in Ar. to smell, to be fragrant, whence DD.

לְבַּין to mark, to designate (Kal not used).

Niph. וְבְּיִם (pt. מְלֵּבְוּ) to be marked off, designated וּשְׁעְרָה זְשְׁעְרָה and the barley in the appointed place Is.28,25.

to bristle, to stand on end; of a person: to shudder, to tremble Ps.119,120.

Pi. 기취한 (fut. 기취한) to stand up (of hair) Jb.4,15.

קבר adj. bristling, hairy בְּיֵלֶק חֲמָר like the hairy locusts Jer.51,27.

רְבְּאָרָ pr. n. a city in Judah Ezr. 2,35; Neh.7,38; with art. חַלְנָאָר Neh.3,3.

מוֹכֵלְם pr. n. Persian satrap in Samaria Neh.2,10; 4,1.

next word.

קבה m. thorn-bush Ex.3,2; Deut. 33,16.

תְּבֶּה pr. n. a pointed rock opposite Michmash 18.14,4.

קנואָם pr. n. f. Neh.11,9.

מְנְוֹרִים m. pl. blindness Gen.19,11; 2K.6,18 (from Ch. בְּנִוֹרְים to blind). ביותריב pr. n. king of Assyria 2K. 18,13; 19,37.

ן (akin to שְׁבַנֵּן) to be sharp, whence the next word.

תּוְבַנְי m. twig, bough; only pl. sf. בְּוֹבְנֵי Cant.7,9.

רְבְּבְּרָה pr. n. a city in Judah Jos. 15,31.

תְּבְּיִר m. fin (of a fish) Lev.11,9; Deut.19,9.

DD (from Did to leap) m. moth Is. 51,8.

מַםְבְי pr. n. m. 1Chr.2,40.

קׁעֵר (fut. אַסְיֵר) to support, to uphold Pr.20,28; inf. sf. לְטַעֲרָה to uphold it Is.1,6; of a sick person: so strengthen Ps.44,4; with בֹילֵג to comfort, to refresh (with food) Gen.18,5; Jud.19,5; Ps.104,15; imp. אַטְרָרָה refresh thyself 1K.13,7.

קשַר Ch. to support, to aid Ezr.5,2.

קְעָה (akin to נְלֵּצְה f. קַּלָּג (akin to rush קַּעָּה; pt. f. קַּנְּה (cush run, to rush מַנְּה a rushing wind Ps.55,9.

קינְיּף (from יְשַׁנְיּף; c. יְשְׁנְיּף; pl. קּינְיף c. יְשְׁנִיף m. 1) cleft, fissure יְשְׁנִיף y יְםְ the cleft of the rock Jud. 15,8; Is.2,21.— 2) branch, bough Is.17,6; 27,10.

กุบุ to divide, to split (Kal not used).

Pi. পৃত্ৰ (only pt. পৃত্ৰুট্ৰ) to lop off Is.10,33.

קשָׁבֶּח m. prop. one of divided mind, hence: doubter, skeptic; only pl. מַצְלָּח Ps.119,113.

קּעַפּוֹתְיוֹ (only pl. sf. סְעַפּוֹתְיוֹ) f. bough, branch Ez.31,6 a. 8.

(only pl. קֿעָפָּים f. divided opinion, division עַר־מְּטִי אַהָּם פּּיְחִים how long halt ye between two opinions? 1K.18,21.

קשר (fut. קשֵר; pt. סִצְר) to storm, to rage Jon.1,11 a. 13; of enemies Hab.3,14.

Niph. נְסָעֵר (fut. מְסָבֶּר) to be moved, troubled (of the heart) 2K 6,11.

Pi. מְעֵר (fut. יְּסְעֵר) to toss about, to ecatter מְּלְעָרֶה and I scattered them Zch.7,14 (בּוֹלְעָרֶה בּוֹלְיִים).

Pu. אַטָּ (fut. מַעֵּרָה; pt. f. מַעַרָּה for מְעַרָּה) to be driven by the whirlwind, to be tossed by the tempest יָסֹעֵר מְנְּרָן as the chaff that is driven by the whirlwind out of the threshing-floor Hos.13,3; מַעַרָה סַעַרָה dicted, tossed by the tempest Is. 54,11.

ת storm, tempest, whirlwind בַּעַר מְּעַרָּהְ: sf. סַעַר מְּעָרָה מער מְתְחוֹלֵל m. storm, בּעַר מְתְחוֹלֵל a whirling storm Jer.23,19; Jon.1,4. (מַעָרוֹת c. מְעָרוֹת יָּבְיִרָּהְ, c. מְעַרָה f. storm, tempest, whirlwind Is. 40,24; יְבָהְה נְצְאָרְה the whirlwind of the Lord is gone forth in fury Jer.29,19; ברוֹח מַעְרוֹת a whirlwind, a stormy wind Ez.1,4; 13,11; סַעְרוֹת הַּיִּמֶן אוֹרְוֹת הַיִּמֶן אוֹרְוֹת הַיִּמֶן אוֹרְוֹת הַיִּמֶן אוֹרְוֹת הַיִּמְן הַיִּמְן אוֹרְוֹת הַיִּמְן הַיִּמְן אוֹרְוֹת הַיִּמְן הַיִּמְן אוֹרְוֹת הַיִּמְן הַיְּמְן הַיִּמְן הַיִּמְן הַיִּמְן הַיִּמְן הַיִּמְן הַיְּמְן הַיִּמְן הַיִּמְן הַיִּמְן הַיְּמְן הַיִּמְן הַיְּמְן הַיִּיִּין הַיִּיְנְיִים הַיְּמְיִרְה הַיִּים הַיְּיִנְיה הַיִּים הַיְּמְיִרְה הַיִּים הְיִּיְרָה הַיִּים הְיִּיְרָה הַיִּים הְּיִים הְּיִּים הְיִּיְרָה הַיְיִים הְּיִים הְיִים הְיִּים הְיִים הְיִּים הְיִים הְיִּים הְיִּים הְיִים הְיִּים הְיִּים הְיִים הְיִּים הְיִּים הְיִּים הְיִים הְיִּים הְיִּים הְיִים הְיִים הְיִּים הְיִים הְיִים הְיִים הְיִּים הְיִּים הְיִים הְיִּים הְיִים הְיִּים הְיִים הְיִּים הְיִּים הְיִים הְיִּים הְיִּים הְיִים הְיִים הְיִים הְיִים הְיִּים הְיִּים הְיִּים הְיִּים הְיִים הְיִּים הְיִים הְיִים הְיִּים הְיִים הְיִּים הְיִים הְיִים הְיִּים הְיִּים הְיִים הְּיִים הְיִים הְיִּים הְיִים הְיִים הְּיִים הְיִּים הְיּים הְיִים הְיִּים הְיִים הְּיִים הְיִּים הְיִּים הְיּים הְיִּים הְיִּים הְיִּים הְיִים הְיִּים הְיִים הְיִים הְיִים הְיִים הְיִּים הְיִים הְיּים הְיִים הְיִים הְיִּים הְיִים הְיּים הְיִים הְיִים הְיִּים הְיִים הְיִים הְיִּים הְיִים הְיִים הְיִים הְיִים הְיִים הְיִים הְיִים הְיּים הְיּים הְיּים הְיּים הְיּים הְיּים הְיּים הְייִים הְיּים הְייִים הְייִים הְיים הְייִים הְיּים הְיּים הְיים הְיּים הְייִים הְייִים הְייִים הְייִים הְייִים הְיּים הְיּים הְייִים הְייִים הְייִים הְייִים הְייִים הְייִים הְייִּים הְייִים הְייִּים הְייִים הְייְים הְיּים הְיבְּיְים הְייִים הְיּים הְיְיבְיְים הְיּים הְיבְּיְים הְייִים הְיּבְייְים הְיְיְיבְיוֹים הְייְי

קְם II. (pl. סְפִּים) m. entrance, threshold 1K.14,17; Ez.40,6; קּםָר לַטְרֵי the door-keepers 2K.22,4.

ካው III. pr. n. m. 28.21,18, for which ነው 1Chr.20,4.

NDD Talm. to feed, whence ສ່ອງລຸ fodder.

קבּה (fut. הַבּה ; pt. הַבּה ; imp. pl. אַבּה ; inf. הַבּה ; inf. הַבּה) 1) to lament, to mourn 2S.3,31; 11,26; Jer.22,18; Ez.24,16; סִבּּר בַּהְים סִבּּר יִם נִּבְּר נִם they shall lament upon the breasts (i. e. casting their eyes down upon the breasts) Is.32,12 (acc. Fuerst בַּבַּה here: to strike).

Niph. 기원이 (fut. 기원이) to be lamented Jer.16,4.

רָּבָּהְ (fut. הַבְּּהְיִ: imp. pl. אַבְּהְיִּ inf. הַּבְּּהְיִי (fut. הַבְּּהְיִי imp. pl. אַבְּּהְיִי inf. הוֹבָּּהְ (a beard) Is.7,30.— 2) to destroy Gen.18,23; Ps.40,15; intr. to be destroyed, to perish Jer.12,4.— 3) to add (with שֵׁל Num.32,14; Is. 29,1; Jer.7,21.

Niph. נְסְפָּה (fut. יַּסְפָּה ; pt. יְסְפָּה 1) to be taken away, to be destroyed, to perish Gen.19.15; 18. 26,10.— 2) to be joined יְבָל הַנְּסְבָּה and every one that is joined unto them (Stb.: that is taken captive) shall fall by the sword Is.13,15.

Hiph. הְּסְבְּה (fut. בְּסְבָּר) to collect, to heap upon (with עַל)
Deut.32,23.

지현 (= 위인 I.; only pl. 마현) f. basin, bowl 2S.17,28 (acc. Septuagint and Vulgate: a carpet).

תַּפְּחָנִי נָא אָל־אַחַת I. (imp. sf. יְמְפְּחָנִי נָא אָל־אַחַם) to add, to join, to attach הַלְּהְנוֹת מַבְּיהְנוֹת מַבְּיהְנוֹת בְּאָ אָל־אַחַת attach me, I pray thee, unto one of the priestly offices 18.2,36.

Niph. תְּפְבְּחוּ עֵל בֵּית וַעִקב to athere נְּמָפְּחוּ עֵל בֵּית וַעִקב and they shall attach themselves to the house of Jacob Is.14,1.

Hithp. 미취되다. to join cneself to (with 의 18.26,19.

지호후 II. (= 미호후) to pour out (Kal not used).

Pi. רְבָּיִם (pt. רְבָּבְּים) to pour out אבר ביי על מפּבּים ביי על מפּבּים שׁבְּר בְּעֵרוּ מְשַׁבְּר שׁבִּי woe unto him that giveth his neighbor drink, that pourest out thy poison, and makest him drunken Hab.2,15.

תַּבְּם (from בַּּטְ I.) f. prop. something adhesive, hence: scurf, scab, mange Lev.13,2.

'원D pr. n. see 위인 III.

 $\Box$ יָם (c. קַפְּיִחִים pl. קּבְּיִחִים m. 1) spontaneous growth, what grows of its own accord from self-sown kernels of former harvest (prop. additional growth, from □20 I.) לְצִיֹרֶךְ לָצִיֹרְךְ that which groweth of its own accord of thy harvest Lev.25,5; Is.37,30.— 2) flood, inundation (prop. pouring out, from יוֹשַ סְפִיתָיהָ עַפַר־אָבֶץ (.II סְפַּח its floods wash away the dust of the earth Jb.14,19 (Eng. Bible: thou washest away the things which grow out of the dust of the earth). קפֿינַר (from וְשַׁבְּינַר to cover) f. ship Jon.1,5.

רַבְּירָ (pl. סְבִּירִים) m. sapphire Ex. 28.18; Cant.5.14.

מַבָּלֶ m. bowl, dish, cup Jud.6,38.

ן בְּבְּי (akin to בְּבְּי; fut. בְּבְּי יִי pt. p. בְּבְּי בְּבְּי (akin to בְּבִּי; fut. בְּבְּי יִבְּי (p. p. 1) to cover, to wainscot 1K. 6,9; 7,7.— 2) to cover over, to hide בְּיִבְּים בְּיִבְים that there the portion of the lawgiver was hidden (preserved) Deut. 33,21.

קַבְּּטְ (from בְּטַבְ 1) m. ceiling, wainscotting בְּר־קִירוֹת הַמָּבְּן even to the beams of the ceiling (בְּרוֹת). קבֹר to take in, to receive into itself, whence בַּר

Hithp. קַבְּקוֹמֶךְ (den. from קַD II.) to stand at the threshold Ps. 84,11.

וֹסָבַּעְ I. (fut. מְפֿרָיִ) 1) to strike, to smite Jb.34,26; אָל יָרָן (אָל) אַז מְפַּרָּ

to smite upon the thigh (an expression of displeasure) Jer.31, 18; Ez.21,17; בוּבַּי בְּשַׁי to smite (clap) the hands (a gesture of indignation) Num.24,10; Lam.2,15, also without בַּבַּי Jb.34,37.— 2) to dash, to splash בַּיִי מוֹ בְּבִי מוֹ Moab shall splash (i. e. wallow) in his vomit Jer.48,26.

ped II. to suffice, whence the next word.

קַבֶּּסְ (sf. יְסְבְּּסְ) m. sufficiency, abundance יְסְבְּּסְלֹאת סְבְּּסְ in the fulness of his sufficiency Jb.20,22.

קבּף (fut. בּבּף; pt. בְּבָּף; imp. a. inf. בְּבָּף) prop. to cut or engrave, hence: 1) to write Ps.8,6; pt. בְּבָּף as n. (which see).— 2) to number (prop. to make incisions, marks) Lev.23,16; Jb.31,4.

Niph. 기월다. (fut. 기월다.) to be numbered 1K.3,8; 1Chr.23,3.

Pi. 기원다 (fut. 기원단); <math>pt. 기원단다 ; imp. a. inf. ¬₽₽) 1) to count, to number Ps.40,6; Jb.38,37.— 2) io tell, to relate Gen.40,8; Jer.23,28; hence: to declare הַשְּׁמַיִם מְּלַפְּרִים the heavens declare the כְּבוֹר־אֵל glory of God Ps.19,2; אַכַּבְּרָה שִּׁמָך I will declare thy name unto my brethren Ps.22,23; אֲלַבְּרָה I will declare concerning אַל־חֹק the decree Ps.2,7.— 3) to commune יַסַפָּרוּ לָטְמוֹן מוֹקְשִׁים they commune of laying snares Ps. 64,6.— 4) to speak לַמַעַן תִּצְרַק speak, that thou mayest be justified Is.43,26.

Pu. 기원 (fut. 기원) to be told, declared Is.52,15; Ps.88,12.

קבָּרְ Ch. (def. אֹרָסְבְּרָ) m. writer, scribe Ezr.4,8; אַרָאָ אַפַּרְ scribe of the law 7,12.

מפר (sf. סָפָּרָים; pl. סָפָּרָים, c. מַפָּרֵי (מְפְרֵיי m. 1) writing, learning מַבָּר ולשון בשרים the writing and language of the Chaldeans Dan.1,4: יוֹרֵעַ כַּפַר one that knoweth writing (i. e. one that is learned) ls. 29,11.— 2) letter, epistle 2S.11, 14; Est.1,22.— 3) document, deed, bill מַפַּר הַמְּקְנָה the deed of the purchase Jer.32,11; מַּבֶּר בָּרָיתָת a bill of divorce Deut.24,1.- 4) roll, book Is.34,4; מָבֶּר מָבֶּר a roll-book Jer.36,2; בַּרַ הַיַּחַשׂ the book (or register) of genealogy Neh.7,5; עַשוֹת סָפַרִים to make books Ec.12,12.

קַפַּר (pl. (pl. מְפָּרֶין) m. book Dan. 7,10; Ezr.4,15.

75. m. 1) numbering 2Chr.2,16.—2) pr. n. a city in the south of Arabia Gen.10,30 (now Isfar).

קְּבְּבְּיִי pr. n. a land to which exiles were carried from Jerusalem Ob, 20 (acc. Targ.: Spain).

קַבְּרָה (= בְּבֶּהָ; sf. קּבָּרָהָ) f. book, memorial-book Ps.56,9.

קפֿרָה f. number; only pl. לא יָבְעָהָּף חִפֿרוֹת J do not know the number thereof Ps.71,15.

to Assyria (prob. Sipphara in Mesopotamia) Is.36,19; gent. קפַרוֹים the Sepharvites 2K.17,31.

קבֶּׁרֶת pr. n. m. Neh.7,57; with art.

יַסְקּלוּ (fut. יְסִקּלוּ; imp. pl. זְּסָקּלוּ; inf. קֿקּלוּ קּקְלוֹי, sf. יְסָקּלוּ to stone Ex.19,13; more fully סָקֵל בְּאָבְנִים Deut.17,5; 18.30,6.

Niph. נְסְקֵל (fut. נְסָקֵל) to be stoned Ex.19,13; 21,28.

Pi אָםֶ (fut. לְּטַבֵּלְי) 1) to pelt with stones 2S.16,6.— 2) to free from stones Is.5,2; more fully בַּאָלְ מָאַלְ

Pu. 기원 to be stoned 1K.21, 14 a. 15.

תַר (from מָרֵר) adj. ill-humored, sad 1K.21,4; f. רְּהַ חַרָה a sad spirit v. 5.

קר (from מָר) adj. rebellious; pl. c. ביני מררים the most rebellious Jer. 6,28 (Eng. Bible: grievous revolters).

ברב (= בֿוַב) to burn, to sting, whence the next word.

m. thorn, thistle (prop. a sting); only pl. סֵרָנִים Ez.2,6.

תַרְבָּל Ch. (pl. בְּלִין , sf. מַרְבָּל m. mantle, cleak Dan.3,27 (otherwise; wide trowsers). קר מוֹתְרֵיב pr. n. an Assyrian king who preceded בַּנְחֵרִיב Is.20,1.

קַרֶּדְי pr. n. m. Gen.46,14; patr. פַרְדִּי Num.26,26.

קרה pr. n. name of a cistern 2S. 3,26.

תְּבְוּלִים I. (fut. תְּבְוּלִים יִּבְוּלִים (קְרָה חַלְּבְּה חַבְּוּלִים 1) to hang Ex.26,12; בּבְּוּלִים (קְבִּוּל הַבְּילִים with hanging down turbans Ez.23,15.—2) to extend, to spread out, to stretch; pt. f. תְּבַּוֹל חַבְּבָּוֹ מַבְּילִים בַּלְּר בַּבְּיל מַבְּיל הַבְּיל בּיל אוֹים בּיל בּיל בּיל בּיל בּיל stretched on their couches Am.6,4.

ותרם II. to be had, to stink (Kal not used).

Niph. וְלְכְתְּהָ to be corrupt, degenerate נְלְכְהָה תְּלְמָהָ their wisdom is become corrupt Jer.49,7.

קבת (from בְּבוֹת I.) m. overhanging, superfluous part בְּבוֹת בְּעוֹדְרָ the part hanging over in excess Ex. 26,12.

קרְיוֹן (sf. סְרִינוֹת pi. קרִינוֹח m. coat of mail, armor Jer.46,4; 51,3.

םְרִיםֵי (c. סְרִיםִי pl. סְרָיםִ, c. סְרָים a. סְרִיםֵי m. 1) one castrated, a eunuch, guard of a harem Est. 2,15.— 2) officer, courtier, chamberlain Gen.39,1; 40,2; 1S.8,15; 1K.22,9, etc.

קרַנין Ch. m. prefect, president; pl. מָרַנין Dan.6,3.

(pl. סְרֵנִים, c. מָרְנִים) m. 1) axle, 1K.7,30.— 2) lord, prince (of the Philistines) Jud.3,3; 1S.6,18. (The etymology of this word is obscure.)

מרם to cut out, to castrate, whence בַּרִים.

קרְעַבְּה (= בְּיַעַבְּה with inserted ה) f. bough, branch Ez.31,5.

קרַ (= קוַשְׁי) to burn (Kal not used).

Pi. אָחָרָ (pt. אָחַרְטּ) to burn (a dead body) מוֹרְ בּוֹרוֹ וּמְטְרָבּוֹ and a man's uncle, and he that burneth him, shall take him up Am.6,10 (acc. some interpreters אַחַרְאָבּוֹרְיּבּוֹ fies an uncle on the part of the mother, mother's brother, as opposed to אוֹד father's brother).

קַבְּר m. prickiy plant, nettle 1s. 55,13.

 מֶרֶתְה סֹרֶתְה and they turned away rehelitously the shoulder (i. e. they were obstinate) Zch. 7,11; Neh.9,29.

יה m. winter Cant.2,11 (Ar. אהם, Syr. אסתי to be winter).

Asher Num.13,13.

בּתְרָם (fut. בֹּחִים, pt. p. בּתְרָם חָחָם, בְּתְרָם בּאָב, to stop up, to close up 2K.3, 25; 2K.32,30.— 2) to shut up, to keep secret Dan.12,4; pt. p. as a. קּלִיסְוֹם לֹא עִמְבוֹן הוֹ אוֹם בּאָר חִוֹיִם לֹא עִמְבוֹן can they hide from thee Ez.28,3; יְבְיִנִינְיִי and in the hidden part (i. e. the heart) thou shalt make me to know wisdom Ps.51,8.

Niph. בְּחַבְּם to be closed, filled up, stopped Neh.4,1.

Pi. DAD (fut. DAD!) to stop up Gen.26,15 a. 18.

to cover, to veil, to hide, to conceal (Kal not used).

Pi. חַחָּף (imp. f. סַחָּרָי) to hide, to conceal Is.16,3.

Pu. בְּלָתְ (pt. f. קּמְהָתְה) to he hidden, secret אָהַבָּה בְּקֹהְ פּיּר eeeret love Pr.27,5.

Hiph. הַסְהֵּיר (fut. הַסְהַיר, בַּסָהַיר; pt. מַסְהִיר; imp. a. inf. קאָר (הַּסְתַּר 1) to hide, to conceal בָּצֵל hide me under the בַּנַפִּיךְ תַּכְתִּירֵנִי shadow of thy wings Ps. 17,8; and he hid sor<u>ויסְתַּר עַמַ</u>ל מָעִינַי row from mine eyes Jh.3,10; קַּקְּרֵיר to hide the face from (with (בְּיֵן), i. e. not to regard Deut.31, as וּלָמַסְתֵּר פָּנִים מָמֵנוּ :17; Ps.51,11 a man from whom one hideth his face (i. e. as one who is not regarded) Is.53,3.— 2) to cause to חַמּאתִיכֶם הָסָתִירוּ פַנִים מָבֶּם hide your sins have caused him to hide his face from you Is.59.2.

Hithp. ำกับกุก to hide oneself, to disappear 18.23,19; Is.29,14.

תְּרֵל Ch. 1) to hide (Peal not used in this sense).— 2) to destroy and he destroyed this house Ezr.5,12.

Pa. 기취한 to hide, to conceal, pt. pl. 자취기취한다 secret things Dan. 2,22.

m. 1) secret אין פּוּרָהָר פָּוּר מָתָר אין פּוּר מָתָר אין פּוּרָה מָתְר אין פּוּרָה מִתְר אין פּוּרָה אין פּירָה אין פּירְה אין פּירְה אין פּירְייִיף פּירְיייף פּיר

under the cover, i. e. in the midst, of the thunder Ps.81,8; מְתָר־לוֹ thick clouds are a covering to him Jb.22,14; יְחָרִי thou art my hiding

place and my shield Ps.119,114.
הַרְהָּי f. cover, protection Deut.
32,38.

סתר pr. n. m. Ex.6,22.

y

bet, called Ain און ליב, from its original similarity to the form of an eye; as a numeral = 70.— If ormerly had a twofold pronunciation: one was similar to the gentle guttural sound of s, audible only with a vowel, as I = a, I = i, etc.; the other was a harder guttural sound, resembling that of I, whence in the Septuagint און Gaza, און Gomorra, etc.

עב (from אָנ ; c. עוב a. עב; pl. יַבְים, עַבִּים, prop. something thick, hence: 1) darkness, cloud בְּבָרָשִׁי עֲב the spreadings of the clouds Jb.36,29; בָּעַב מַלָקוֹש as a cloud of the later rain Pr. 16,15; עָב מַל a cloud of dew (a fog) Is.18,4; עַב הַעְבַן the thickness of the cloud (i. e. thick cloud) Ex.19,9; בַּיָם נָמָפּוּ בָיָם the clouds dropped water Jud. 5,4; the thick clouds of עַבֵּי שִׁחְקִים the skies Ps.18,12; בֹקר לא עַבוֹת as a morning without clouds 2S. 23.4. 2) thicket, forest Jer.4, 20,— 3) heam, threshold 1K.7,6; Ez.41,25.

שֹׁיֻל (= בְּיֵב א) m. beam, thick plank; only pl. אָבָים Ezr.41,26.

Niph. (מְעַבר (fut. בַּעַבר) 1) to be cultivated, tilled Deut.21,4; Ez. 36,9 a. 34.— 2) to make oneself a servant, to give oneself up to a king that maketh himself a servant to the field Ec 5,9 (Fuerst: a king for a cultivated field, i.e. for an inhabited land).

Pu. אַבֶּר to be worked, to be made to serve אָבֶר אָאָ בְּקָר אָאָיָר לאר אָנְלַת בָּקָר אָאָיר לאר a heifer, which hath not been wrought with Deut. 21,3; קשָר אָבּר־בָּךְ the hard bondage wherein thou wast made to serve Is.14,3.

Hiph. הַּעֵּכִיר (fut. 'יַעַבִּיר; pt. בַּעַבִּיר; pt. בַּעַבִּיר; inf. בַּעַבִּיר (הַעָּבִיר 1) to cause to work or serve Ex.1,13; Ez.29, 18; הַעַבַּרְתִּיךְ אֶת־אֹיְבִיךְ and I will cause thee to serve thine enemies Jer.17,4; of serving God 2Chr.34, 33.— 2) to weary Is.43,23 a. 24.

Hoph. לְנֶעְבֶּר (fut. קּוֹנְעָבֶר) to be made to serve לְאָבְרָם nor be thon made to serve them Ex.20,5; Deut.5,9.

עבר Ch. to make, to do Dan.3,1; 4,32; with שי: to do to Ezr.6,8.

Ithp. זְּחָעֲבֶר to be made, done Ezr.4,19; הְּדְּטֵין יִחְעֲבֵר let him be made (cut) in pieces Dan.3,29.

II. pr. n. m. 1) a person mentioned in Jud.9,26.— 2) another person Ezr.8,6.

קָבֶּר מֶנֶכְּר מֶנֶכְּר מָנֶכְּר מָנֶכְּר מָנֶכְּר מָנֶכְּר מָנֶכְּר מָנֶכְּר the court of Zedekiah Jer.38,7.

עבר m. work, deed Ec.9,1.

עבר Ch. m. servant Dan.?,4; אֶלְהָא the servant of God (i. e. worshipper) Ezr.5,11.

נבר בְּנְלּ Ch. pr. n. name given in Babylon to Azariah, one of Daniel's companions Dan.1,7; also אַבֵּר נְגוֹא 3,29.

עֹבֵל pr. n. 1) father of Jesse R.4, 17 a. 22.— 2) other persons 1Chr. 2,37;2Chr.23,1, etc.

עֹרָדָּ pr. n. m. 1) a person mentioned in 1K.4,6.— 2) another person Neh.11,17 = עֹבִיָּה 1Chr. 9,16.

עבר אֱדם pr. n. a Gittite 2S.6,10. pr. n. m. Jer.36,26.

עברה (c. עַברַת) f. 1) work, labor Ex.1,14; מְלֵאכֶת עַבֹּדָה work of labor Lev.23,7; אַבֶּרַת עֶבֶּר servile work Lev. 25, 39.- 2) service, ministry, business אַבֹרַת הַלָּוָיָם the service of the Levites Ex.38, 21; אֲבֹרַת הַמֶּלֶך the service of the king 1Chr.26,30; עַברַרת עַברָרת עַברָרת the service of the ministry, and the service of the burden Num.4,47; כָּלֵי עֲבֹדָה instruments of service 1Chr.28,14,- 3) cultivation of the soil, tillage Neh. 10,38. -- 4) service, henefit עַשֵּׂב herb for the service לַעַבֹּדַת הָאָרָם (benefit) of man Ps.104,14,— 5) service (of plate), furniture, implements Num.3,31 a. 36.

קֹרָיִ f. service; concretely: servants Gen.26,14; Jb.1,3.

קרוֹן pr. n. 1) a judge of Israel Jud.12,13=יוֹבְ 1S.12,11.— 2) name of several other persons 1Chr.8, 23; 9,36; 2Chr.34,20.— 3) a city in Asher Jos.21,30 = עַּבְרֹן 19,28.

אַבְדּוּת f. servitude, bondage Ez.9,9.

יה. n. m. 1) a person mentioned in 1Chr.6,29.— 2) another person Ezr.10,26.

עַבְרִיאֵל pr. n. m. 1Chr.5,15.

עבויה a. עבויה pr. n. 1) a prophet Ob.1.— 2) name of several other persons 1K.18,3; Ezr.8,9, etc.

יָּעְכִּילָת to be thick, fat 1K.12,10; שְׁבָּרְת אָבְילְ thou art waxen fat, thou art grown thick Deut.32,15.

עבוֹם (from עָבֶט) m. pledge, pawn Deut.24,10—12.

קבור בּיל (from בְּבוּר II.; c. אַבְיּן ישׁבוּר יַשְבוּר יַשְבוּר יַשְבוּר יַשְבוּר produce, fruit עָבוּר יְשָבוּר the produce of the land Jos.5,11.

וֹעְבוּר (from עַבּר I.; only with pref. בּיִנְבוּרְהּ, בַּּעְבוּרְהּ, בַּעְבוּרְהּ, בַּעְבוּרְהּ, בַּעְבוּרְהּ, בַּעְבוּרְהּ, בּיִנְבוּרְהּ, בַּעְבוּרְהּ, בּיִנְבוּרְהּ, בּיִנְבוּרְהּ, for the sake of, on account of בַּעְבוּר בַּוֹחְבוּר for man's sake Gen.8,21; 12,16; with unf. in order to prove Ex.20,20; of a price: in exchange of, for בַּעְבוּר בַוֹחְיִבְיּ for a pair of shoes Am.2,6.

to take his מְעֵבשׁ (fut. עַבְשׁי ; mf. מַבְשׁי) בּיָן to

pledge Deut.24,10; hence: to borrow Deut.15,6.

Pi. יְנְבֵּט (fut. יְעַבְּט) to change מְנִעבְּטוּן אֹרְחוֹתְם and they change not their paths Jo.2.7.

Hiph. בְּיִבְרִים (fut. יַּיבִרִים; inf. inf. נְּהַבְּיִם הַעְּבִם הַעְּבִם הַעְּבִם הַעְּבִם הַעְבִם הונס unto many nations Deut. 15, 6; thou shalt surely lend him v. 8.

prop. pledging, hence: heavy burden Hab.2.6.

a. אַבְי m. thickness, compactness Jb.15,26; בּעַבִי בְּאָבְיָם in the compact (i. e. clayey) soil 2Chr. 4,17; sf. עָבִי its thickness 1K. 7,26.

נְעַרִירָת , ch. (def. אְיַבִירְהָא, c. נְעַרִירָת, f. 1) work, labor Ezr.4,24.— 2) service, office Dan.2,49.

a spirit of jealousy came upon him Num.5,14; with ነጋ: to pass out of, to pass from 2S.15,24; Cant. 3,4; עַבַר בּּרָרִית to enter into a נעבר בַשֵּלח; עבר בַשֵּלח to pass (i. e. to perish) by the sword Jb.33,28; עַבַר נְּבוּל to pass the bound Jer.5,22.- 2) to pass on אַרַר מַעַברוּ afterwards ye shall pass on Gen. ועבר ושב to pass on and return, i. e. to go hither and thither Ex.32,27.- 3) to pass by (with עַבֶּר עַלִינוּ or accus.) עֹבָר עַלִינוּ who passeth hy us continually 2K.4,9; ניַעַבר אָת־הַכּוֹשִי and he passed by the Cushi 2S. 18,23; עבר הַרֶּךְ passer-by on the way Ps.80,13.- 4) to transgress they transgressed the עָבִרוּ תרוֹת laws Is.24,5; עָבַרְתִּי אֶת־פִּי־יָיָ I have transgressed the commandment of the Lord 1S.15,24; with Deut.26,13. - 5) to pass, to pass away הַּמְרֵוּ עֲבַר the winter is past מבות בברו (Cant.2,11; במום עברו as waters that pass away Jb.11,16.— 6) to overcome נְגָבֶר אֲבָרוֹ וְיִן like a man whom wine hath overcome לר עבר Jer.23,9.— 7) to flow מר עבר flowing myrrh Cant.5,5 a. 13.-8) to pass, to be current בֶּכֶף עבֶר the money that passeth, i. e. current money 2K.12,5; more fully money current with בֶּבֶר עֹבֵר לַפֹּחָר the merchant Gen.23,16.

Niph. נְעֲבֵר (fut. בְּעָבֵר) to be passed over, to be crossed (of a river) Ez.47,5.

Pi. אָבֶּר (fut. יְעַבֶּר) to make go through, to bolt, to close 1K.6.21.

Hiph. הַעַבִּיר (fut. יַעַבִּיר ; pt. מַעַבִּיר; imp. הַעַבָּר; inf. הַעַבִּיר , 1) to cause to pass over, to lead over Num.32,5; הַעֶבִיר to cause a razer to pass on, i. e. to shave Num.8,7; העביר to make pass through בַּאֵשׁ לַפֹּלֵךְ in fire, i. e. to sacrifice, to Moloch 2K.23,10; with omission of どき Jer.32,35; ...לָה לָת to cause an inheritance to pass, i. e. to transfer it to ... Num.27,8; העביר to cause a rumor to pass, to proclaim Ex.36,6; הָעֶבִיר שְׁמוּעָה to spread a report 1S.2,24; pt. one that מַעַבִיר ווֹגֵשׂ הָדֶר מַלְכוּת shall cause an exactor to pass through the glory of the kingdom Dan 11,20.— 2) to let pass through Deut.2,30; הַעֵבִיר הַמּוֹעֵר to let pass the appointed time Jer.46,17.— 3) to pass beyond he shot וָהוּא־יַרָה הַחָצִי לְהַאַבּירוֹ the arrow so as to pass heyond him 1S.20,36.-4) to lead along. to carry away 2Chr.35,23.- 5) to put away, to do away Est.8,3; with 🌣: to remove from, to take from v. 2.

Hithp. מְתְעַבּר; pt. (fut. מָתְעַבּר; pt. bounds, hence: 1) to excite oneself, to he irritated, to be wroth, to fall into a passion Deut.3,26; Ps.78,62; 89,39; Pr.14,16; pt. sf. whose falleth into a passion against him Pr.20,2.

עַבַר' II. to yield fruit (Kal not used).

Pi. 기교부 to fructify, to impregnate, to gender Jb.21,10 (see quotation under 기보호).

עַבֵּר I. (from אַבֵּר I.; sf. עָבָר ; pl. עָבָרִים, c. עָבָרִים, sf. עָבָרִים, עַבָּרִים) m. prop. what is beyond, hence: 1) opposite side, other side 1S. on מֵעבֶר לַיִּרָהֵן ,בְּעַבֶּר הַיַּרָהֵן ,26,13 the other side of the Jordan, beyond the Jordan Gen. 50,10; Deut. 3,25; Jud.7,25; בְּנָהַר הַנָּהַר beyond the river Jos.24,2; בַּיָם beyond the sea Jer.25,22.— 2) side, flank לְעַבֶּר אֶּחָד on one side 1S. 14,40; אִישׁ לְעֶבְרוּ every one to his side Is.47,15; מָבָּל עֲבָרָי from all his sides, on every eide Jer. 49,32; אַל־־אָבֶר פַּנַיו towards his fore side, i. e. forwards Ez.1,9.

II. pr. n. Eber 1) progenitor of the Hebrews Gen.10,24, called therefore אָבֶי עִבְּי v. 21, in poetry also אָבֶי Num 24,24.— 2) name of several other persons Neh.12, 20; 1Chr.8,12, etc.

Posite side, this side בַּעַבַר נַהָּרָא I.) m. opon this side the river (Euphrates) Ezr.4,16.

עַבְרָה (from עַבְרָה I.) f. 1) ferryboat 2S.19,19.— 2) Ktib for עַבְרָה 2S.15,28.

עַבְרָתוֹ (from נְיַבְּע I.; c. יְעָבְרָתוֹ , a. עָבְרָתוֹ ; pl. אַבְרָתוֹ a. אַבְרָתוֹ (f. גַיִּבְרוֹת) f. 1) outburst, rage

לְּלֵב the rage of wrath Jb.40,11.—
2) fury, wrath Is.16,6; יוֹם עֶבְרוֹת or יוֹם עֵבְרוֹת the day of (divine) wrath Pr.11,4; Jb.21,30.

עברון pr. n. see עברון 3.

עְרַרוֹנְה pr. n. a station of the Israelites near עָצְיוֹן גָּוֶבֶּ Num. 33.34.

עְבְרָיִה (pl. עָבְרָיִם בּעִבְרִים, pl. עָבְרָיִם, gent. Hebrew, name given to the Israelites as descendants of Eber (עָבְרִים Gen.10, 24), or in allusion to the immigration of their ancestors from the other side of the river Euphrates (עָבָרְ הַבָּרָ Jos 24,3) Gen.39,14; בַּגַר, 1,16; 2,6; 1S.13,3, etc.

ים אָרָים pr. n. a mountain-range in Moab Jer.22,20; fully הַרִּבְרִים Num.27,12, or הָרֵי הָעַבָּרִים 33,47.

עַבַע (= Ch. עַבַּשׁ) to rot Jo.1,17.

to interweave, to tangle (Kal not used).

Pi. אַבְּת (fut. וְעַבְּת) to entangle, to pervert Mic.7,3.

תְבְתָּ (from תְּבְעָּי, f. מְּבְתָּ adj. interwoven, tangled, thick-leaved (of a tree) Lev.23,40; Ez.6,13.

תבתת, עבתת, עבתת נעבתת, אבת עבתת, עבתת, עבתת, עבתת, עבתת, m. prop. something interwoven, hence: 1) wreath, braided work, fully מעשה עבת Ex.28,14.— 2) wreathen chain Ex. 28,24.— 3) rope, cord Jud.15,13; Ps.2,3; poet. אבתה אבתה עבתות אבתה the bands of love Hos.11,4.— 4) thick-leaved bough Ez.31,3.

לנב (fut. אַל) to lust after, to dote on (with אָל , צֵל) Ez.23,5 a. 12; pt. אַלא lover Jer.4,30.

(only pl. יְשִׁרָם) m. love, loveliness Ez.33,31; שָׁרָב a song of love, an erotic song v. 32.

י (only sf. מֵנְבְהָה) f. passionate love, lust Ez.23,11.

קְנָה , עְנִה (c. עְנָה ; pl. עְנָה), לְנָה (לְנָה), בּעְנָה (עְנָה , בְצָפִים ; pl. בְצָפִים (עְנָה בּעָה a cake baked on coals 1K.19,6.

ענוּך (from ענוּך) m. name of a bird of passage (acc. some: a swallow; others: a crane) Is.38,14; Jer. 8,7.

עְנִיל (from עָנִילִים; pl. עַנִּילִים) m. earring, ring Num.31,50; Ez.16,12.

עָנְלֹּת (f. עַנְלָּוֹת , pl. עַנְלִּה) adj. round, rounded 1K.7,31;10,19.

עָגְלִי, פּוּ, עָגְלִי, אָנְלִי, אָנְלִי, אָנְלִים, נְעִּגְלִי, אַנְלִי, אַנְלִי, אַנְלִי, אַנְלִי, אַנְלִי, אַנְלִי, אַנְלִים, גּי, עִגְּלִים, אַנְלִים, אַנְלִים אַנְם אַנְבּקּי, אַנְלִים אַנְּלְּ בִּיְרְבָּקְי, אַנְּלִים אַנְּלְ בִּיְרְבָּקְי, אַנְּלְ בִּיְרְבָּקְי, עַבְּיִם אַנְלִי בְּיִבְּיִם אָנָלְי בַּיִּבְים אַנְלִי בַּיִּבְּרָה (i. e. the foolish) of the nations Ps.68,31.—2) calf-image אַגָּלְ בַיּבְּבָּרְה a molten calf (the golden calf worshipped by the Israelites in the Arabian desert) Ex.32,4; אַנֶּלְי, אַנְּלִיי, אַנְיִי בְּיִּבְיִי בְּיִּבְּר וּבְּבִּרְר בּיִּבְּר בּיִּבְּר בּיִּבְּר בּיִּבְייִי בְּיִּבְּיִי בְּיִּבְּי בְּיִבְּיִי בְּיִּבְיי בּיִּבְּי בְּיִבְּיי בְּיִּבְיי בִּיִּבְּי בְּיִבְּיי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיבְיִי בְּיִבְּיִי בְּיבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּי בְּיבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיבְייִי בְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִי בְּיִייִי בְּיִי בְּיִייִי בְּיִי בְּיִייִי בְּיִייִייִי בְּיִייִי בְּיִייִייִי בְּיִייִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִייִּבְּיִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִיי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִיי בְּיִייִי בְּיִייִיי בְּיִיי בְּיִייִיי בְּיִיי בְּיִייי בְּייִיי בְּייִיי בְּיייי בְּיייי בְּייִיי בְּייי בְּיייי בְּייִייי בְּייי בְּיייי בְּייי בְּיייי בְּיייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּיייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּיייי בְּיייי בְּייייי בְּיייי בְּייייי בְּיייי בְּיייי בְּיייייי בְּייייי בְּייייי בְּיייייייי בְּיייייי בְּיייי בּיייייייי בְּיי

עָּנְלָה I. (c. עָגְלַה, sf. עָנְלָה; pl. אָנְלָה; f. calf, young cow, heifer

Gen.15,9; עָּגְלֵה בָּבֶּך a young cow Is.7,21; עָּגְלָה בְּבְּרָה a heifer trained (to work) Hos.10,11; fig. לוֹלֵא if ye had not ploughed with my heifer (i. e. had not whispered with my young wife) Jud.14,18; of idol-images Hos.10,5.

עוֹלֶהֹ II. pr. n. a wife of David 2S.3,5.

זְיֵלְלְוֹן pr. n. 1) Moabite king Jud. 3,12.— 2) a city in the plains of Judah Jos.10,3.

ייים pr. n. a place in Moab at the northern point of the Dead Sea Ez.47,10.

pr. n. a place in Moab, with the epithet שָׁלִישִׁיָה (which see) Is.15,5; Jer.48,34.

לנב to be grieved, to be sad Jb. 30,25.

to bind, to bar. (Talm. מֲנוֹנְה a woman bound to her husband who deserted her.)

Niph. איף (fut. איף) to debar oneself ייִעָּגוָה would ye debar yourselves (i. e. remain unmarried) for them? R.1,13.

עגר (= עגר (נְצַר) to cry, to twitter (of birds), whence גַנוּר.

עַד I. (from עָרָה I.; poet, עַרָּה; sf. עַבי, קָרֶיקָם, עָבָיי, עָבֶין, עָבֶין 2K.9,18 for עַבויהָם prep. a. conj. ער הַגְּבוּל of place: to, unto עַר הַגָּבוּל to the border Ob.7; אבר־פל hitherto that place, ערכה to that yonder Gen. 22,5; also in the signification of אָל , as: עַרִיכֵם אָתִבּוֹנָן I attend unto you Jb.32,12; הַאַוִינָה hearken unto me Num.23,18. --2) to, unto, till, until עַר טָתַי till when? how long? Ex.10,3; ער until the evening בערב until the evening בערב עַר־עַרֵב Ps. 104,23; אַרִי־עָרֵב Ps. 104,23; אַר hitherto Ex. 7, 13; בורבן as yes Neh.2.16.— 3) of circumstance; until שריגשתו until he came near Gen.33,3; מַלֵּיבְּלָּי until thoro be no moon (i. .. as long as the moon endureth, for ever) Ps.72,7; till there be no עַר אֶפֶּם טָקוֹם עַר לא שַּמָת אַלֶּת עַל־: place ls.5,8; עַר לא שַמָּת אַלֶּת until that thou didst not lay לבה those things to thy heart ls.47,7; before verbs in the indicative usually עַר־אַשֶּׁר R. 1, 13, ער־שֵׁל Cant.3,4, ער־שֵׁל Gen.24,9, ערקי 49,10.— 4) of the degree of quality and quantity: לַפַה עַר־ מאר exceedingly fai: 1K.1,4; ער his disease being ex- לְמַצֵּלָה חַלִּיוֹ ceedingly severe 2Chr.16,12; עַר עַר־ ;very swiftly Ps.147,15 בְּהַרָה אָין מְסָפַר without number Ps.40,13; ער־בַּמָה פְעַמִים very many timesl K. עַר הָתְמַהִמְהָם while, as עַר הָתְמַהִמְהָם while they tarried Jud.3,26; עַרַר שו אווי לובגר while this one was yet

speaking Jb.1,18; שרכה וערכה וערכה וערכה the mean while 1K.18,45.— 6) even to קבר וער בין וער בין וער מין וער oven to his sword, his bow, and his girdle 1S.18,4.

וו. (from לְּבֶּר II. (from יְבֶּר II.; with conj. : בּר יבֵּר שִר m. duration, everlastingness, eternity וְבֶּר בּר פּר everlasting mountains Hab.3,6; of God: אֲבִר בַּר everlasting father Is.9,5; יבַר בְּר פַר for ever Pr.12,19; Ps.83,18; ער עוֹלְמִי עַר and בִּר עִוֹלְמִי עַר for ever and ever Ps.9,6; 83,18.

עדר (from עָדָר I.) m. booty, proy Gen.49,27; Is.33,23; Zph.3,8. ער Gen.49,27; Is.33,23; Zph.3,8. ער Gen.6,8.— 2) till, to עַד בְּעַן חוון מער דִי (חוון מער דִּבְרַת דִי (חוון מער דִי (חוון מער דִּבְרַת דִי (חוון מער דִי (חוון מער דִּבַרַת דִי (חוון מער דִי (חוון מער דִּבַרַת דִי (חוון מער דִי (חוון מער דִי (חוון מער דִּבַרַת דִי (חוון מער די (ח

עָּדֶים II. (from עָדֶּים, ווי נְעָדָים) m. prop. period, hence; the menses בָּגֶר עִדִים a garment of the menses (i. e. soiled) Is.64,5.

עָרָא Ch. see צַּרָא.

עור פפס עָרַד.

עָרָה I. 1) to pass over, to come upon (with עַרָׁה) Jb.28,8.— 2) to approach, whence אוו ביר II.— 3) to go on, to continue (of time), whence עָרָן II. and Ch. עָרָן .— 4) to seize upon, whence עַרָּ

Hiph. בְּעֶרֶה (pt. מַעָרֶה) to put off, to take off מַעַרֶה־בָּגֶר בִּיוֹם בְקְרָה as he that taketh off his garment on a cold day Pr.25,20.

תְּלֶהְ Ch. (3 f. תְּלֵהְיּ, fut. מְּיֶבְהָּ a. יֵּעְהָהְּ) to come upon, with בְּ Dan. 3,27; with בְּי to depart from 4,28; of a law: to be repealed 6,9.

Aph. יַּעְהֵי (pt. תְּהַעְּהָה to take away, to remove Dan.2,21; with בְּי בָּינִם, 5,20.

עְרָה n. 1) wife of Lamech Gen. 4,19.— 2) wife of Esau Gen.36,2. עור I. (from אָן: pl. מִרוֹת) f witness, testimony Gen.21,30; 31,52.— 2) ordinance, law Ps 119, 22, 24, etc.

II. (from יְעַרָה; c. אַרָה, sf. אַרָה, אָרָה, אָרָה, אָרָה, אַרָה, אָרָה, אָרָה, אַרָה, אַרָּה, אַרָה, אַרָּה, אַרָּה, אַרָּה, אַרָּה, אַרָּה, אַרָּה, אַרָּה, אַרָה, אַרָּה, אָרָה, אַרָּה, אַרָּה, אַרָּה, אַרָּה, אַרָּה, אָרָה, אַרָּה, אַרָּה, אָרָה, אָרָה, אָרָה, אָרָה, אָרָה, אָרָה, אָרָה, אָרָה, אָר

תְּדְוֹת , עָדְוֹת (from עָדְוֹת ; pl. עִדְוֹת a. הַעְדְוֹת f. 1) testimony, precept, law Ps.19,3; 114,14; of the tables of the decalogue Ex.25,21, fully הַעִּדְוֹת בָּעִוֹן הַעִּדְוֹת the tables of testimony 31,18; בְּיוֹן הַעִּדְוֹת the ark of the testimony 25,22. ערות 2K.11,12 a. 2Chr.23,11 acc. Kimchi: ornament (from עַּדָר II.).

עַריאָל pr. n. m. name of several persons 1Chr.4,36; 9,12;27,25.

קרה a. אַרְיָה pr. n. m. grand-father of king Josiah 2K.22,I and several other persons.

עַרְים see עַרְים II.

עָּרִין (from עָּרֵינָה; f. עָּרִינָה 1) adj. delicate, luxurious, voluptuous Is.47,8.— 2) pr. n. m. Ezr.2,15.

אָרֶיֹנְיִי pr. n. a military commander under David 1Chr.11,42.

ישׁב בַּשֶּבֶת תַּחְכְּמוֹנִי ... הוֹא pr. n. a field-officer of king
David ישׁב בַּשֶּבֶת תַּחְכְּמוֹנִי ... דוֹא
Josheb-basshebeth, a Tahchemonite..., the same was Adino the
Eznite, against eight hundred
slain 2S.23,8. (This passage is
probably corrupted; its original
form may have been as given in
iChr.11,11: הַּרְחַבְּמוֹנִי... הוֹא־בוֹאוֹת חַלְל
יַשְּׁבְעַם בַּּן־חַבְּמוֹנִי... הוֹא־בוֹאוֹת חַלְל
Jashobeam, the son of a Hachmonite..., who lifted up his spear
against etc.; comp. also 2S.23,19.)

עְדִיתְיִם pr. n. a city in Judah Jos. 15,36.

עַרְלֵי pr. n. m. 1Chr.27,29.

קבְּלְתי *pr. n.* a city in the south of Judah Jos.12,15; *gent.* עַּדְלָּמִי Gen. 38,1.

to be delicate (Kal not used).

Hithp. הָּתְשֵׁהן to live delicately, voluptuously Neh.9,25.

וּעָרָנִים I. (only pl. עָרָנִים, sf. אַרָנִים, m. pleasure, delight, luxury אַרָנִים ישׁנִי עִם־עִרְנִים in scarlet, with other delights (luxuries) 2S.1,24; Jer. 51,34; Ps.36,9.

וו קרן II. pr. n. Eden, a region in which was situated the garden of

the first man Gen.2,8; בְּרַעָּ הָן the garden of Eden v. 15.

עָּדֶּלְ pr. n. a region in Mesopotamia 2K.19,12; Ez.27,23.— בֵּית עֶּבֶן see under בֵּית מָבֶר

עָרָיָהָן (contracted from אָעָרָיָה, בּעַרָּיָר) עַרְיהָנְה adv. until new Ec.4,2 a. 3. לער־הְנָּה Ch. m. time Dan.7,12; 7,25;

יַּבְן עִּרָן to gain time 2,8. מַרְנַא pr. n. m. Ezr.10,30.

ערנה pr. n. m. 1) 1Ghr. 12, 21. --2) 2 Ghr.17, 14.

קְּבָּהְ f. sexual pleasure Gen. 18,12 (Targ.: youth, perhaps = Talm.

קרָעָּרְעִי pr. n. a city in the south of Judah Jos.15,22.

נערר (ערר עורר) to set in order, to arrange, to array oneself for battle ערור פֿערְבָה that arrayed themselves for battle ולערר בּלא־לִב וְלֵב וְלֵב and to array themselves for battle with an undivided heart v. 38.

Niph. גֶעְהַר (fut. בְּעָהֵר) to be

set in order, to be cultivated, to be digged (of a vineyard) אֹל יְּנְתֵר וְלֹא וִעְרֵר it shall not be pruned, nor digged Is.5,6.

עַרַרְ II. to be wanting, deficient (Kal not used).

Niph. נְעָדֵר (fut. יְעָרֵר; pt. f. f. תְּבְּרָן; pt. f. קּיִנְרָּן) to be missed, to be missing, wanting, lacking 1S.30,19; יְבָּיִר לֹא נָעְרָּרָן there was not one of them lacking 2S.17,22; יְבָּרָּרְת נִעְרָּרָן thus is the truth missing Is.59,15.

Pi. עְהַר (fut. וְעַהֵר) to let be wanting בְּרָ they let nothing be wanting 1K.5,7.

ז אָרֶר (sf. אָדֶרים; pl. יְעַדְרים, c. עָרָרי, m. herd, flock Gen.29,2; fig. of the people of Israel: עָרָר the flock of the Lord Jer.13,17.

II. pr. n. 1) a city in the south of Judah Jos.15,21.— 2) a male person 1Chr.23,23 (see also מָנְבַל under עָבָּל.

עדר pr. n. m. 1Chr.8,15.

ערריאל pr. n. son-in-law cf king Saul 1S.18,19.

קּבְישִׁים (only pl. עַּדְשָׁים) f. Ientil Gen.25,34; 28.17,28.

עוָה see עוָא.

Div to be thick, dense (Kal not used).

Hiph. הַּעִּיב (fut. יְנִיב) to cover with a cloud, to darken Lam.2,1. עוֹבְל pr. n. son of Joktan Gen.10, איבְל 1Chr.1,22. עובר pr. n. m. see עובר

אָרָ (akin to אָרוּ 1) to form round, whence עְנֵה a. אַנְה a cake.— 2) den. from יְנָה to form into a cake, to bake cakes; fut. sf. אָנְנָהְ thou shalt bake it Ez.4,12.

עוֹנ pr. n. a giant-king of Bashan Num.21,33; Deut.3,11.

קנב , עוֹבֶב (from עַנַבְ) m. flute, pipe Gen.4,21 (Eng. Bible acc. Vulgate: organ).

Thy 1) to turn, to circle, to surround, to gather about. — 2) to return, to repeat, to continue, whence Thy.—3) to say repeatedly, to testify, to affirm.—4) to be firm, strong. (Kal not used.)

Pi. I. אָנְי to surround, to gather about מָבְלִי רְשָׁעִים עָּוְרָנְי the bands of wicked men have surrounded me Ps.119,61 (acc. Kimchi and Rashi: have robbed me; comp. עַרָה II.).

Pi. II. עוֹרֵר (fut. יְעוֹרֵר; pt. נְעוֹרֵר) to make firm, to support, to strengthen Ps.146,9; 147,6.

Hithp. הָתְעוֹרֵד to be established, to stand upright Ps.20,9.

 the man did solemnly protest to us Gen.43,3; וַהְצִיר בְּנוֹ הָאִישׁ and thou didst warn them Neh. 9,30.

Hoph. הוער האטר be exhorted, warned (with הוער בּבְעָלְיוֹ and warning was given to his owner Ex.21,29.

עוֹד, עוֹד, (sf. עוֹד, עוֹד, עוֹד, עוֹד, עוֹד, עוֹד, עוֹד, עוֹבֶנְה , עוֹבֶנְה , עוֹבֶנְה) adv. expressing: 1) continuance: still, yet, more עוֹד הָם מְדַבְּרִים they are yet speaking 1s.65,24; with sf. עוֹרָב he is yet Gen.43,27; עוֹרָם he is yet Gen.43,27 they are yet Est.6,14; עוֹבֵינָה they are yet (of the eyes), acc. Kri עוֹרֵנוּ we are yet Lam.4,17; עוֹר they are no more Ps.104,35; with בְּעוֹר לַיְלָה while it is yet night Pr.31,15; בעוֹרָי while I am (i. e. while I exist) Ps.104,33; with בועור since מעורי since I am (i. e. ever since I have been in existence) Gen.48,15; קעורה since thou art Num.22.30.- 2) addition: hesides, more עוֹר מִי־לָּך hast thou here any hesides? Gen.19,12; עוֹר מְעַט still a little (i. e. hut little is wanting) Ex. 17,4; אין עוֹד a) there is not more 2K.4.6. b) there is none else Deut. 4,39; בְּעוֹד שְׁלֹשֶׁת יָמָים within yet three days Gen.40,13.— 3) repetition: again, once more Gen.9,11; 24,20; Jer.3,1; לא וַכַף עוֹר not to do again any more Gen.8,21.

Tiy Ch. (same as Heb.) adv. yet Dan.4,28.

יוֹדֶר pr. n. 1) father of the prophet Azariah 2Chr. 15, 1.-- 2) a prophet at the time of Ahaz 2Chr. 28,9.

prop. to curve, hence: to act crookedly, to do wrong, to sin (with על Est.1,16; Dan.9,5.

Pi. 기 1) to turn, to make crooked Lam.3,9.— 2) to suhvert, to overturn 1s.24,1.

Hiph. הַעָּוֹה (inf. הַעָּוֹה, sf. הַעָּוֹה לְּיִלְּהוֹי , sf. הַעַּוֹה לִילְּהוֹי , sf. הַעַּוֹה לִילְּהוֹי to hend, to make crooked, to perverted their way Jer.3,21; יבֶּיךְ וֹ have perverted that which was right Jb.33,27; intr. to sin, to commit iniquity אֲשֶׁר בְּהַעִּוֹתוֹי if he commit iniquity, I will chastise him 2S.7,14.

אַנְה f. overturning, overthrow Ez. 21,32.

הַלְּיָּ a. אְשֵׁי pr. n. a city, probably in Mesopotamia 2K.18,34, whence colonists were brought to Samaria 2K.17,24.

וֹוֹעֲ see יַבְּוֹן.

און see וע.

Hiph. הָעִיוֹ (imp. קְעֵּוֹ, pl. הְעִיוֹ (הְעִיוֹ , pl. הְעִיוֹ) to bring into safety הָעוֹ אָת־ D bring thy cattle into safety Ex.9,19 (Eng. Bible: gather thy cattle).— 2) intr. to flee for safety the inhabitants of Gebim flee for safety Is.10,31 (Eng. Bible: gather themselves to flee); הַעִיוּנ אַל־הַעְעֵּהוֹ אַל הַנְעַמּרוֹ (Eng. Bible: gather themselves to flee); הַעִיוּנ אַל־הַעְמֵרוֹ flee for safety, stay not Jer.4,6.

בּיְעָ (fut. ap. בַּעַבְי 1) to rush, to fall upon (with אָל 15.14,32 Kri; 15,19.— 2) to treat rudely (with אָל 18.25,14.

אַרַיָּ הָ הּ Ch. (= Heb. יְשִׁיּן; sf. קּהָּ דְּבָּיִן הַ) f. perverseness, sin Dan.4,24.

עַוִיל (from עָוַל) m. wicked, perverse person Jb.16,11.

עָוִילְים (from עָוִילִים , pl. עָנִילִים , sf. אַנִילִים , m. child Jb.19,18; 21,11.

gent. pl. 1) Avites, aborigines of the country of the Philistines Deut.2,32; Jos.13,3.— 2) בְּעַוֹים a city in Benjamin Jos.18,23.

עְרִית pr. n. a city in Edom Gen. 36,35.

עוּל I. 1) to suck, to be young; only pt.f.pl. אַלוֹת young Gen.33,13.— 2) to suckle, to give milk הַלוֹת עָלוֹת milch kine 1S.6,7.

עוּל (from עוּלְה II. (from עוּל I.; sf. עוּל m. suckling, infant Is.49,15; עוֹל נָמִים an infant of days, youngster 65,20.

עַרֵל to turn away, to pervert (Kal not used).

Pi. עול (fut. אינל) to act perversely Is.26,10; pt. מְעַוּל perverse, unrighteous man Ps.71,4.

m. wicked man, wrong-doer Jb. 18,21.

תניל (c. עָנֵל Ez.28,18; sf. צְּוָל 18,26) m. perverseness, wickedness Lev. 19,15; Ez.3,20.

עוֹלְה, עוֹלְה, (from עֵּילֵה; poet. עִּילְהָה, עַּוְלְה, יעִילְהָה; pl. עֹלְה, (wickedness, injustice Is.59,3; Ez.28,15; Jb.5,16; Ps.58,3; 64,7; בְּירַעִּוְלָה a wicked man Ps.89,23.

נולְהוֹ (from יְצְלֶה ; pt. עלוֹת (from נְצֶלֶה step, stairs Ez.40,26.— 2) burntoffering Ez.40,42; שנא נְזֵל בְּעוֹלְה I hate robbery with burnt-offering Is.61,8 (others: I hate robbery and injustice). See also

עוֹלֶה (בּתַרְ מַחוּצָה לְעוֹלֶה לְפָּתַח הַשַּעַר (דעוֹלֶה לְפָּתַח הַשַּעַר בְּתַרְ מַחוּצָה לְעוֹלֶה לְפָּתַח הַשַּעַר at the side without the staircase, at the entry of the north gate Ez.40,40 (Eng. Bible: at the side without, as one goeth up to the entry etc.).

עוֹלְלִים (from עוֹלְלִים 1.; pl. עוֹלְלִים , c. עוֹלְלִים , sf. עוֹלְלִים m. child, infant, boy Lam.2,11; Ps.8,3; Jb.3,16. עוֹלְלֵים , sf. עוֹלְלִים , sf. עוֹלְלִים , sf. עוֹלְלִים , m. Jer.6,11; Lam.2,19; 4,4 עוֹלְלוֹת see עוֹלְלוֹת .

עלָם , עוֹלְם (from עַלֵם I.; sf. עֹלְם; pl. עֹלְם, עוֹלְםים (עוֹלְמִים m. prop some

thing hidden, hence: 1) time immemorial, antiquity מוֹת עוֹלָם the days of old Deut.32,7; חַרָבוֹת עוֹלַם the ancient ruins Is 61,4; נְתִיבוֹת עוֹלָם the old paths Jer.6,16; מֵעוֹלָם a) of old, from ancient times Gen. 6,4. b; of a long time, long Is. 42,14; לעלמים of old time, in ages of antiquity Ec.1,10.- 2) distant future, everlasting, eternity מַעַקּה ועד־עוֹלַם henceforth and unto eternity Mic.4,7; בִּעוֹלָם עַר־עוֹלָם from everlasting to everlasting Ps.90,2; eternal sleep (i. e. death) שׁנַת עוֹלֵם Jer.51,39; בֵּית עוֹלָם eternal home (the grave) Ec.12,5; עוֹלָם everlasting life Dan.12,2; אַלֿ עוֹלָם the everlasting God Gen. 21,33; 'תַּי he that liveth for ever Dan.12,7; עֶּבֶר עוֹלְם a servant for ever (for life) Deut.15,17; לְעוֹלֶם for ever 2K.1,31; עוֹלָם וַעֵּר for ever and ever Ps.21,5.- 3) the שַׁם אָת־הַעוֹלָם world, worldliness נָתַן בְּלַבָּם מִבְּלִי אֲשֶׁר לֹא־יִמִצְא הָאָרָם also אָת־הַפַּעִשֶּׂה אֲשֶׁר־עָשָׂה הָאָלהִים he hath set the world in their heart (i. e. he hath made them worldly-minded), so that no man can find out the work that God hath done Ec.3,11 (Vulgate: he submitteth the world to their scrutiny, without a man's being able to find out etc.).

1) to glow, to burn, whence בְּיֵלְם .— 2) to cover, to veil. (Kal not used.)

Hoph. הוצם (fut. יוצם) to be

covered, darkened Lam.4,1. See also DDY.

עון to dwell, whence מְעוֹנְה , בְּעוֹנְה , מְעוֹנְה . עוֹנָה .

עָלוֹף (from עָלוֹף (c. עָלוֹף , sf. עִלּוֹף , עַלּוֹף , אַלוֹף , אַלְּרִים , אַלְרִים , אַלוּרָה הָהֶרָב , אַלוֹר הָהֶרָב , אַלוֹר הָהֶרָב , אַלְרִים , אַלִּרְים , אַלְרִים , אַלִּרְים , אַלִּרְים , אַלִּרְים , אַלִּרְים , אַלְרִים , אַלִּרְים , אַלִּרְים , אַלְרִים , אַלִּרִים , אַלְרִים , אָּבְּיִּיבְּיִים , אַלִּים , אַלְרִים , אַלְּיִים , אַלְּיִים , אָבְּיִילְיים , אַלְיבְּיִים , אַלְּיִים , אַלְיבְּיב , אַלְיבְּיִים אָּיבְּילְיבְייִים אָּילִיים , אַלְיבְּיב אָּיבְּיבְּייִים אָּילִיים , אַלְיבְיים , אַלְיבְיים אָיים , אַלְיבְיים , אַלְיבְיים , אַלְיבְייִים , אַלְיבְיים , אַלְיבְיים , אַלְיבְים , אַיבְיים , אַיבְּיב

עוֹנְתָה I. (from עוֹנְתָה; sf. עוֹנְתָה) living together, cohabitation Ex.21,10.

עונותם (only pl. sf. acc. Kimchi: furrow האסוף) f. acc. Kimchi: furrow אווי לישָׁה עונותם when they shall bind themselves in their furrows (allusion to the two kingdoms of Judah and Ephraim compared by the prophet to a pair of plowing oxen) Hos.10,10. See also עונות under אין אין

עְיְעִים (redupl. from אָנְעִים m. pl. perverseness, confusion לוֹחַ עִוְעִים a perverse spirit Is.19,14.

עָרְלְּ, נְעָרָה קְּעָיְי, מְנָּ (pret. קְעָיְר, מְנָּיִלְּ, מְנִי נְעָרְּה , קְעָרְי, מְנָּ יִּנְיִלְּה , מְנִייִּר , מְנִיְרָים עְּפִּוֹים עְפִּוֹים עְפִוֹים עְפִוֹים עְפִוֹים אוֹיִי as birds cover (their young) with their wings Is.31,5.—2) to flutter, to fly Pr.23,5; 26,2; fig. of an arrow Ps.91,5; of the sudden attack of an army Is.11, 14.—3) to flit, to disappear Ps.

90,10.— 4) to be covered with darkness, to be gloomy (Stb.: to twinkle; comp. Hiph.) קַּעְבָּה בַּבֹּבְּר though thou be covered with darkness, thou shalt be as the morning Pr.11,17 (Stb.: when thou merely twinklest, it shall become as the morning; some interpreters read here הַּעִעְבָּה and render the sentence: darkness shall become as the morning).

Pi. קאַן (fut. קאַין: pt. קאַן פּוּעוֹפְרָ 1) to fly, to fly about Gen.1,20; ls.6,2.— 2) to brandish קּעוֹפְרָּ שְׁרְבִּי when I shall brandish my sword Ez.32,10.

Hiph. קיִניף (fut. יְנִינָּר דּוֹ וְאִינָּנּוּ when thou lettest merely thine eyes fly (i. e. when thou merely twinklest) over it, it is no more Pr.23,5.

Hithp. קבּלוֹכְם to fly away, to disappear הָּתְעוֹפֵּף their glory shall fly away like a bird Hos.9,11.

קוּע II. (akin to אַיְ a. אַיַּי ; fut. ap. אַיִּע , to distinguish it from אָיִי of אַוּד וּ.) to be weary, to faint Jud.4,21; 1S.14,28.

קוֹע m. prop. what flies, hence: bird; coll. fowl, birds Gen.1,20; אָין אָבְּיַ winged fowl v. 21.

קרץ Ch. m. coll. fowl, birds Dan.7,6. ערץ (בְּיִישְׁיִ) to counsel, to advise; only imp. pl. אין take advice Jud. 19,30; עוּ עִינִי נִינָה take counsel together Is.8,10.

ערץ pr. n. 1) son of Aram Gen.10,

23; 1Chr.1,17.— 2) son of Nahor, Abraham's brother Gen.22,21.—
3) son of Seir, ancestor of an Edomite tribe Gen.36,28; 1Chr.1, 42.— 4) a region in the north of Arabia Deserta, between Edom on the west and Chaldea on the east, fully yy yy Jb.1,1; also poetical name of Edom Lam.4,21.

Ty to be pressed (Kal not used).

Hiph. תְּעִיק (fut. יָנְיִיּה to press הָּהָה אָנְרִי מִעִיק הַחְהַּיְּכֶּם הָּהָּה אָנֹרִי מִעִיק הַתְּלֵּהְה הַהְּמִלְאָה לְהּ עָמִיר lo, I will press you down, as a cart presseth that is full of sheaves Am.2,13.

עור I. (akin to יָעוֹר; fut. יִנעוֹר; pt. עוּרָה , *imp.* עוּרָה , *f.* עוּרָר *1)* to wake, to be awake, to be astir אַנְי וָשֶׁנַה ולִבְּי עֵר l sleep, but my heart waketh Cant.5,2; בַרַת עֵר וִענֵה to cut off him that waketh and him that answereth, i. e. every one living Mal.2,12 (Targ. ער ועגה son and grandson; Eng. Bible acc. Vulgate: the master and the scholar).— 2) to awake עוּרָה לָמָה תִישׁן awake, why sleepest thou, O עוֹרָה כָבוֹרִי עוֹרָה אָנַרה בָבוֹרִי עוֹרָה awake, my glory (i. e. my spirit), awake psaltery and harp! Ps.57,9; with אָל: for עוּרָה for מַשְׁבָּט צְוֹיַתְ awake for me to the judgment that thou hast commanded Ps.7,7; with עַל: against מוּרָנ עַל־רעִי awake, O sword, against my shepherd Zch.13,7; with לְקַרֵאת: toward one (i. e. to help one) Ps.59,5.—3) to awaken, to rouse, to stir up אַרְעוֹיָרְיִ he shall stir him up Jb.41,2 (Ktib וַעִירָנוּ Hiph.).

Niph. I'll (fut. 1'!) 1) to be awaked, roused (from sleep) Zch. 4,1; Jb.14,12.— 2) to be raised up Jer.25,32 (of a wind); Jo.4,12 (of a people).

Pi. 1. עוֹרָר a. עֹּרְר (fut. יְעוֹרְרָר, mp. יֹעִירְרָה) ווֹירָרָה to awake, to rouse, to excite, to stir up, to raise up to excite, to stir up, to raise up to stir up to stir up strife Pr.10,2; עוֹרָר נְּבוֹרָה to stir up strength Ps.80,3; יַעְיֵר יִעְעֵרוּ to stir up strength Ps.80,3; יַעְיֵר יִעְעֵרוּ they shall raise up a cry of destruction Is.15,5.— 2) to raise up the palaces thereof Is.23,13.— 3) to lift up his spear 2S.23,18.

Hiph. הַעִיר (fut יָעִיר, ap. בְּעַיר; pt. מִנִיר; inf. with בְּנִיר; for נְּהָעִיר (בְּהָעִיר 1) to wake up, to arouse Zch.4,1; אַנירָה שַׁחַר I will wake up the morning dawn (i. e. l will awake early) Ps.57,9; fig. הַעִירוֹתָו קצַפֿון I have waked up (i. e. raised) one from the north Is.41, 25; הַנְאַר to excite jealousy Is.42,13; הַעִיר חַמָה to stir wrath Ps.78,38; הַעִיר רוּחַ to stir up the the spirit Hag.1,14; הַנְיר כּהַ to stir up one's power Dan.11,25; ניר אוון ל... to waken one's ear, i. e. to excite one's attention Is. 50,4. - 2) intr. to awake (with now he כּי־עַהָּה יָעִיר עָלֶיה (לַ , עַל

would awake for thee Jb. 8, 6; לְּיִבְּיִה... לְמִשְּׁבְּּטִי awake to my judgment Ps.35,23; with accus.: to guard לְּיִנִיר קנּוֹ as an eagle guardeth his nest Deut.32,11; בְּנְעִיר (בִּנְעִיר (בְּנִיר (בְּנִינְיר (בִּנְעִיר (בְּנִיר (בִּנְעִיר (בְּנִיר (בְּנִיר (בְּנִינְיר (בְּנִיר (בִּנְעִיר (בְּנִיר (בּנְייר (בְּנִיר (בְּיִיר (בְּנִיר (בְּנִיר (בְּנִיר (בְּיִיר (בְּיִיר (בְּיִיר (בְּיִיר (בְּיִיר (בְּיִיר (בְּיִיר (בְּיר (בְּיר (בְּיִיר (בְּיר (בְּיִיר (בְּיר (בְייר (בְּיר (בְּיר (בְּיר (בְּיר (בִּיר (בְּיר (בְּירְיר (בְּיר בּיר (בּיר (בְּיר בּיר (בּיר (בּיר (בּיר (בּיר (בּיר (בּיר (

Hithp. הְּתְעוֹרֵה to awake, to rouse oneself Is.51,17; hence: to start from joy Jb.31,29; with צַּיב to stir up oneself against Jb.17,8. (עָרָה ; only verb. ת. עֹרָה to make bare מִעֹרָה strip you, and make you bare Is.32,11.

Nipk. נְעוֹר (fut יֵעוֹר) to be made bare אֶרְיָה הָעוֹר קַשְׁהֶּך thy bow was made quite bare Hab.3,9.

עוֹר (sf. עוֹרוֹת, יעֹרוֹת, יעֹרוֹת, עוֹרוֹת, עוֹרוֹת, עוֹרוֹת, אַנוֹר (sf. עוֹרוֹת, יעֹרוֹת, יעֹרוֹת, אַנוֹר (skin, hide, leather Jb.10,11; Ex.26,14; בְּעִר בְּעִר בְּעִר בְּעִר בְּעִר בְעִר בְּעִר בְּעִר בְּעִר בְּעִר בְּעִר בְּעִר בְּעִר בְּעִר בְּעִר בְּעַר בְּעִר בְּעַר בְּעִר שְׁנִי בְּעוֹר שְׁנִי בְעוֹר שְׁנִי בְּעוֹר שְׁנִי בְעוֹר שְׁנִי בְּעוֹר שְׁנִי בְּעוֹר שְׁנִי בְּעוֹר שְׁנִי בְּעוֹר שְׁנִי בְּעוֹר שְׁנִי בְּעוֹר בְּעוֹר בְּעוֹר בְּעוֹר שְׁנִי בְּעוֹר שְׁנִי בְּעוֹר שְׁנִי בְּעוֹר בְּעוֹר בְּעִוֹר בְּעוֹר בּיִוֹר בּיוֹר בּיוֹר בּיוֹר בְּיוֹר בְּעוֹר בְּעוֹר בְּיוֹר בּיוֹי בּיוֹי בּייי בְּייי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִי בְּיִי בְּיִיי בְּיִי בְּיִיי בְּיִייוֹר בּייי בְּיִיי בְּיוֹר בּייי בְּיוֹר בּייי בְּיוֹר בּייי בְייי בּייי בּייי בּייי בּיייי בּייי בְּייי בְיוֹר בּייי בְּיייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּיייי בְיוֹיי בְּייי בְּיייי בְּיִייי בְיייי בְּיייי בְיייי בְּיייי בְיייייי בְיוֹר בְיייייי בְיייייי בּיייי בּייייי בּיייי בְיייייי בּייייי בּיייייי בּייייייי בּיי

עורך Ch. m. husk of corn, chaff Dan. 2,35.

עור (den. from עור) prop. to be covered with a pellicle, hence: to be blind (Kal not used).

עְּוְרִים (pl. עִוְרִים) adj. blind Ex.4,11; Is.29,18; f. עַוְרֶא Lev.22,22 (others: blindness); pl. f. עִוְרוֹת Is.42,7.

עְרָרֹן m. blindness Deut.28,28.

עַוְרִים Ktib Is.30,6 for עַוְרִים; see

עוֹרָת sse עַוֹרָת.

עישׁ (ביאוֹם) to hasten, to make haste (others: to assemble); only imp. pl. אישׁוּ וְבֹאוֹ make haste and come Jo.4,11.

עָרֵת (akin to עָרָה) to be bent, curved (Kal not used).

Pu. אַנּת (pt. קּמְנָת) to be crooked cannot be made straight Ec.1,15.

Hithp. הְתְעוֹת to bend oneself, to bow down Ec.12,3.

עוֹת (שניש) prop. to hasten up to, hence: to help, to support, to strengthen לְעוֹת אָת־יָעֵף דָּבָר to strengthen him that is weary with a word Is.50,4 (Eng. Bible acc. Kimchi: to speak a word in season, taking אוֹת as a den. from אוֹת.

a bending, hence: injustice, wrong Lam.3,59.

קרתי pr. n. m. 1) a person mentioned in 1Chr.9,4.— 2) another person Ezr.8,14.

עַוֹי (from עַנִי , רְעִיּרֹם, נְעִיּרֹם, נְעִיּרֹם, נְעִיּרֹם, נְעִיּרִם, נוֹח); Nah. 13,28 (of a people); Neh.9,11 (of the sea); Cant. 8,6 (of love); עַרִּיִּרְיִי נְבְּשִׁי strong of desire, greedy (others: impudent) ls. 56, 11.— 2) fierce, violent, cruel Is. 19,4; בוֹח בַּעִים, נְעִיּרִם, נְעִיּרִם, נִיּרְם, נִינִּים, נִינִּים, נַיִּרְם, נַיִּרְם, נִינִּים, נִינִּים, נִינִּים, נִינִּים, נִינִּים, נִינִּים, נִינִּים, נִינִּים, נִינִּים, נִינִים, נְיִּים, נִינִּים, נִינִּים, נִינִּים, נִינִּים, נִינִּים, נִינִּים, נִינִּים, נִינִּים, נִינִים, נִינִּים, נִינִּים, נִינִּים, נִינִּים, נִינִּים, נִינִּים, נִינִים, נִינִים, נְיִּים, נְיִּים, נְיִּים, נְיִּים, נְיִים, נְיִּים, נְיִים, נְיִּים, נְיִים, נְיִּים, נְּיִים, נְיִּים, נְיִּים, נְיִּים, נְיִּים, נְּיִּים, נְיִּים, נְּיִּים, נְיִּים, נְיִּים, נְיִּים, נְיִּים, נְיִּים, נְיִּים, נְיּים, נְיִּים, נְיִּים, נְיִּים, נְיִּים, נְיִּים, נְיִּים, נְיִים, נְיִּים, נְיִּים, נְיִּים, נְיִּים, נְיִים, נְיִים, נְיִים, נְיִּים, נְיִים, נְיִּים, נְיִּים, נְיִים, נְיִים, נְיִּים, נְיִים, נְייִּים, נְייִּים, נְייִּים, נְייִּים, נְיּים, נְייִּים, נְייִּים, נְייִּים, נְייִּים, נְייִּים, נְייִּים, נְייִּים, נְייִּים, נְייִּים, נְיּיִּים, נְינִים, נְייִּים, נְינִים, נְיּיִּים, נְינִים, נְיוּים, נְינִים, נְינִינְיוּם, נְינִים, נְינִים, נְינִים, נְינְינְים, נְינְיוּים, נְינְייִּים, נְינְייִּי

ענים (pl. ענים) f. 1) goat, she-goat
Lev.17,3; also שָּה עַנִים Deut.14,4
and שָּהי ענים Lev.4,28; שָּיִירָת עַנִים Lev.4,28; שְּיִירָת עַנִים Lev.4,28 שָּיִירָת עַנִים Dan.
8,5 a buck of the goats, a he-goat; בְּיִי עִנִים a kid of the goats
Gen.38,17.— 2) pl. עַנִים goats'
hair Ex.25,4; שִׁיִּים עַנִים work of goats' hair Num.31,20.

Ch. m. goat יְפִירֵי עִיִּין he-goats Ezr.6,17.

עוֹי (עוֹי , אוֹי , אוֹי , אוֹי , also , עוֹי , עוֹי , also , עוֹי , אוֹי , also , עוֹי , אוֹי , also , עוֹי , אוֹי , also , עוֹי , also , al

וֹבְילֵי עוֹי instruments of praise (i. e. for praising God) 2Chr.30,21.—
4) boldness Ec.8.1.

in 2S.6,3 = עוֹה v. 6.— 2) name of two other persons Ezr.2,49; 1Chr.8,7.

whom one of the two goats set apart for a sin-offering was sent Lev.16,8—26 (acc. some. a demon dwelling in the wilderness; Eng. Bible: a scapegoat).

עוב I. (fut. יעוב; pt. עוב, pl. עובים, עובים, c. עובר ; pt. p. עובר , f. עובר , pl. וֹעַן: inf. בּוֹעַ, בּוֹעַ, sf. קבּוֹעַ; imp. עוב prop. to loosen, hence: to leave, to forsake Gen.39,13; Is.49,14; Ps.49,11; עַוַב חָמָה to forsake wrath, i. e. to cease from wrath Ps.37,8; עַנַר עַנַר to forsake counsel, i. e. to leave it unheeded 1K. 12,8.— 2) to forsake, to desert אַרִי עַרִי עַריע the cities of Aroer are deserted Is. 17, 2.— 3) to let, to permit will they let them בַּנַעוֹבוּ לָהָם (build the walls)? Neh.3,34.— 4) to let go, to give free vent אֱעֵוֹבְה עַלֵי שִׂיחִי I will give free vent to my complaint over me Jb.10,1.-5) to release, to set free וַחֲרֵלִתְּ beware that מֵעֵוֹב לוֹ עֲוֹב הַעַוֹב עִמוֹ thou leave him not, but thou shalt surely release (i. e. unload the ass) with him Ex.23,5; here helongs the proverbial expression בעור ועווב the shut up and the

set free, i. e. the bond and the tree (meaning: all, every body) Deut.32,36; 1K.14,20, etc.

Niph. בּוַעֲבָ (fut. יֵעֲוֹב ; pt. בַּעֲבָּנ to be left, forsaken, abandoned Ps.37,25; with יִ Is.18,6; with יְבָּ בּבְּרֵץ הַעְּבֶּר מִבְּּ will be abandoned by them Lev. 26,43.

Pu. אַיָּר to be left, forsaken Is. 32,14; איך לא־עָוְבֶה עִיר תְּהַלָּה how is the city of praise not forsaken? Jer.49,25(Stb.: freed, saved; Fuerst: built up, from עַוַב II.).

ליב וו. (fut. יְעִוֹכ to strengthen, to fortify, to build up ניעוֹבוֹ and they ורוּשְׁרֵם עַר הַחוֹמָה הְרְחָבְה fortified Jerusalem unto the broad wall Neh.3,8 (acc. Aben Ezra: they paved; comp. Talm. מַעוִיבָה pavement).

קוֹנוֹן (from בּוֹנְ I.; only pl. sf. קוֹנוֹנְי (prop. something let go for a price, hence: merchandise, wares they gave current money for thy wares Ez.27,19 (see בוֹצִי).

קובוק pr. n. m. Neh.3,16.

עוֹבֶּר pr. n. m. Ezr.2,12; Neh.7,17.

קיה n. Gaza, one of the fivo principal cities of the Philistines Gen.10,19; it was subdued by the Hebrews Jud.1,18, then recovered by the Philistines 2S.6,17; with ה المدرة المدادة المدادة

עְנָה pr. n. see עָנָה pr. n. see

I. (from אַנוּבָת I.; c. בּוּנְבֶּת (from נְעִוּבְת וּבְּרָבְּת (from בּעִוּבָת בַּחֹבְּע I.) desorted place בְעוּבּת בַּחֹבְיע as the deserted places in the forest Is.17,9.

II. pr. n. 1) mother of Jehoshaphat 1K.22,42.— 2) wife of Caleb 1Chr.2,18.

የሕጋ (from ነሷ) adj. strong, mighty Ps.24,8; as n. power Is.43,17.

קוֹנְין (from יוַשְׁי, sf. יוֹנְיוּנְי) m. might, power, strength Ps.78.4; 145.6; יוֹנְינְ strength of battle ls.42,25. אָנָי see יוַשְׁי.

עזז (fut. יְעָוֹן, ap. יְעָוֹן; imp. עוּוָה; inf. עווין, also ו'צ Is.30,2) 1) to be strong strong is thy hand Ps.89, 14.— 2) to strengthen oneself לְעוֹו to strengthen themselves in the strength of Pharaoh Is. 30,2; with עַל : to prevail upon Jud. 3, 10. - 3) tr. to strengthen $\sqrt{11}$ אַלהִים זוּ פַּעַלְהַּ לַנוּ strengthen, O Lord, that which thou hast wrought for us Ps.68,29; בַּעוּוֹז עֵינוֹת הָהוֹם when he strengthened the foundations of the deep Pr.8.28; with ?: to give strength to הַחַבְּמַה הַעֹּז לֵחֲבָם שׁלִימִים wisdom giveth more strength to the wise than ten rulers Ec.7,19.

Niph. ניצו to prove oneself bold; pt. ניצו bold, flerce 33,19.

Hiph. וְאֵלוּ to make bold, to harden Pr.21,29; 7,13.

ירוֹן ערוֹיִי pr.n.m. a person mentioned in 1Chr.27,20 and other persons.

in 1Chr.7,2 and other persons.

יַעויאַל see עויאָל.

pr. n. m. a person mentioned in Ex. 6,18 and other persons, gent. עַוֹיאֵל.

גוֹיְרָה a. אַיִּיְהְ יְיִ מְיִרְה pr. n. Uzziah 1, king of Judah 2K.15,13; Is.1,1; Am.1,1, also called עוֹרְיָה אָנִירְה עוֹרְיָה 2K.15,1 a. 6.— 2) a person mentioned in 1Chr.6,9 = אַנִירְיָה v. 21.— 3) name of several other porsons Ezr.10,21 etc.

אוין pr. n. m. Ezr.10,27.

עוֹקוֹע pr. n. 1) military commander under David 2S.23,31.— 2) a person mentioned in 1Chr.27,25.—
3) a place in Benjamin Ezr.2,24 == תוֹקוֹע Neh.7,28.

לייִידְ f. species of eagle (acc. some black eagle; others: marine eagle)
Lev.11,13.

עוֹכן to dig (Kal not used).

Pi. সূম to dig up, to till Is.5,2. মনুমু Ch. f. signet-ring Dan.6,18.

지기보 pr. n. a city in the plain of Judah Jos.10,10; Jer.34,7.

עוֹר (fut. יְנִינְוֹר , pt. p. עוֹרָ a. עוֹרָ a. עוֹרָ pt. p. יְנִינְרֹי pt. p. יְנִינְרֹי a. יִנְיִרְיּ יִנְיִרְיּ יִנְיִרְּ יִנְיִרְיִּ יִנְיִרְיִּ יִנְיִרְיִּ יִנְיִרְיִּ יִנְיִרְיִּ יִנְיִרְיִּ יְנִירִיּ יִנְיִרְיִּ יְנְיִרְיִּ יְלְאֹרֹכִיוֹ to help, to assist, to aid יְנִירְיִּ לְלֹארֹכִיוֹ what assistance hast thou given to the powerless Jb.26,2; עוַר יְּרָיְרִי יְנִירְיִי to help forward the mischief Zch. 1,15; יְנִירְיִי to sustain, to sup-

port one 1K.1,7; עֹוְרֵי הַמְּלְחְבֶה helpers, confederates of the war 1Chr.12,2.

Niph. אַנֶּעוֹר (fut. וְעָיֵר; inf. נְעָיֵר) to be helped Ps.28,7; וּנָעָיִר to be helped against one 1Chr.5,20; עָנֵר עָנֶר עָנֶר נְעָיָר וְעָנֶר help Dan.11,31; בְּיָא לְהַעָּוֹר help Dan.21,31; הַבְּיִא לְהַעָּוֹר וּעָנָר helped 2Chr. 26,15.

Hiph. הָעֵנִיר (only pt. pl. מַעַוִיר מַ (only pt. pl. מַעַוִירִים for מַעַוִירִים to help 2Chr.28,23.

II. (= נְצַר 1) to surround, to enclose, whence עַוָרָה.

I. (sf. עָוֶרֶלּ, עָוֶרֶלּ, עָוֶרְלּ, עָוֶרְ, etc.) m. help, assistance Ex.18,4; Ps.121,1; concretely: helper Gen.2,18; Ps. 70,6.

עָּוְרָה II. pr. n. m. 1) 1Chr.4.4 = עָּוָרָה v.17.— 2) name of two other persons Neh.3,19; 1Chr.12,10.

יייי pr. n. m. 1) a person mentioned in Neh.12,42.— 2) another person 7,21.

עוֹר a. אוֹץ pr. n. m. name of several persons Jer. 28, 1; Ez.11,1; Neh. 10, 18.

קיוֹדְעׁ pr. n. Ezra 1) a celebrated priest and scribe, who led up a colony of Jews from Babylon to Jerusalem Ezr. chap.7—10; Neh. chap. 8; 12,26 a. 36.— 2) a contemporary of Zerubbabel Neh. 12,1.— 3) another person Neh. 12,33.

עוראל pr. n. m. name of several persons 1Chr.25,18; Ezr.10,41; Neh. 11,13; 1Chr.25,18, etc.

; עָּוְרָהָה (lengthened נְּעִוּרָה, פּלּ (lengthened; עָּוְרָה, c. אַ יְּבָּי, פּלּ (lengthened; יָעָוּרָה, e. י. אַ יָּבִיר, פּלּ (עַּוְרָה, פּלּ (עַּוְרָה, יִּבְּי, פּלָּ (lengthened) ווּ עָּוָרָה בּלְנוֹי, pr. n see יּבָּיה עָּוָרָה בְּלוֹי (lengthened) עָּיֵלָה בְּלוֹי (lengthened) is t to t the large t the la

קוְרָה f. 1) court 2Chr.4,9.— 2) projection, ledge הָעִוָּרָה הַתַּחְתְּיָה the lower projection Ez.43,14.

עורי pr. n. m. 1Chr.27,26.

עוריאל pr. n. m. 1Chr.5,24 etc.

קירה a. אַוֹרְיָה pr. n. 1) king of Judah, more frequently , which see.— 2) companion of Daniel Dan.1,7.—3) see אַחוֹיָה בּיַּבּאַ בּיִּבְּיִבּאַ 2.—4) a person mentioned in 1K.4,2 and others.

persons 1Chr.3,23; 8,38, etc.

אָוְרָת see עֶּוְרָת.

עוֹתי see עוֹתי.

m. stylus, writing-tool, pen Jer. 17,1; אַמ סוֹפָר the pen of a writer Ps.45,2; the pen of the writers is in vain Jer.8,8.

אַבְּאֵ (= Heb. אַבְּאַ) f. counsel Dan. 2,14 (see quotation under בַּאָרָ).

קּבְי (fut. מְטֵּהְי , ap. מִיבְי ; pt. הֹטָּי , sf. קּבְיּה ; inf. הַטְי) 1) to wrap, to veil, to cover מְשִׁהְ עְּשִׁה and he will surely cover thee Is.22, 17.— 2) to veil or wrap oneself, to clothe oneself; with accus. מַטָּר clothed in a robe 1S.28,14;

fig. of God עָּשֵׁהְ אוֹר כַּשֵּׁלְמָה clothed with right as with a garment Ps. 104,2; הוַנְעִל קַנְאָה בַּמְעִיל קַנְאָה he was clothed with zeal as with a cloak Is.59,17; pt. f. קּנִאָר בּמִימָר as one veiled (i. e. as a veiled mourner) Cant. 1,7.— 3) to put on (a garment) יְּעָמָה אָת־אָרֶץ מִצְרִים בַּאִשֶּר יִעְמָה וְעָהַה אָת־בָּנְהוֹ בַּאַשְר יִעְמָה מוֹל הַבְּעָה אַת־בְּנָהוֹ מוֹל בּאַתְר מוֹל בּאַתְר מִצְרִים בּאַתְר מִנְה אָת־בְּנָהוֹ לוֹ בּאַתְר אָתְר בְּנָהוֹ לוֹ בּאַתְר אָת אַר בְּנָהוֹ לוֹ בּאַתְר מוֹל בּאַת מוֹל בּאָת מוֹל בּאַת מוֹל בּאָל בּאָל בּאָל בּאָל בּאָל בּאַת מוֹל בּאַת מוֹל בּאַת מוֹל בּאַת מוֹל בּאָל בּאַת מוֹל בּאָת מוֹל בּאָל בּאָל בּאָל בּאָּת מוֹל בּאָל בּאָ

Hiph. הָשָּׁמָה (fut. בּיִנְמָה מוֹרָה the early rain covereth it with blessings Ps 84,7 (Eng. Bible acc. Kimchi: the rain filleth the pools, reading הָעָמִיתְ עָלָיוּ: עַל thou hast covered him with shame Ps 89,46.

m. vessel (acc. Ibn Ganach: resting-place of herds); only pl. sf. בְּטִינְיוֹ מְיִלְאוֹ חְדְּלָ אַנְיוֹי מְיִנְיוֹ מְיִלְאוֹי חְדְּלָ full of milk Jb.21,24.

עַמִישָׁה (from עמשׁ f. a sneezing Jb.41,10.

קֹבְים (pl. עַמַלְּפִים) m. bat Lev.11, 19: ls.2,20.

אָנְמִיף (fut. יְעִמִיף , יְעִמּיף ; pt. p. יְנִמּיף inf. יְמִיף to cover, to be covered, to hide oneself יְמִין וְלֹא אָרְאָה he hideth himself on the right hand, that I cannot see him Jb. 23,9; יְמִין יְמִין יִייִי violence covereth him as a garment Ps.

73,6; אַמָּקִים יַעַמְפּל בְּרֹ the valleys are covered with corn 65,14.—2) to be overwhelmed, to be faint, to fail אַבְּי יַעַמְלּ בְּי יַעִמְלּ בְּי יַעִמְלּ בְּי יַעִמְלּ בְּי יַעִמְלּ (Stb. acc. signification 1: at my will the spirit is clothed, i. e. incarnated); אַבְּי בְּי עִמְלּךְ לִבְי when my heart is overwhelmed Ps.61,3; בְּעַמֵּלֶּי that are faint with hunger Lam.2,19; of feeble cattle Ger. 30,42.

Niph. קְעָשֵׁן (fut. קְצִינְן; inf. with בְּיִנְשֵׁן for קְצִינְן to faint, to be exhausted בְּעָשֵׁף עוֹלֵל וְיוֹגִּק because infants and sucklings faint away Lam.2,11.

Hithp. קוֹשְנְאָר (fut. קנוּשְׁר to faint, to be feeble בָּלְּשִׁי בָּהַתְּעַמֵּף when my soul fainted within me Jon.2,8; Ps.107,5.

Hiph. הָאָטִיף (inf. קימִיף) to be or become feeble וּדְבִּעִטִיף בַּצֹּאֹן and when the cattle were feeble Gen.30,42.

 $\begin{array}{lll}
 \frac{d}{d} & (fut. יַּגְּטֹר, sf. אַרָּ, pt. יַּגְטַרָּ, pt. יַּגְטַרָּ, pt. יַּגְטַרָּ, pt. יַּגְטַרָ, to surround, to encompass Ps.5,13; with אָל 1S. 23,26.$

Pi. אָשָׁעְרָוּל, sf. אָשְטְּרָוּל; pt. אָשְׁעָבְיּן to eneircle, to crown Ps.8.6; 65,12; Cant.3,11.

Hiph. הָעֶמִיר to crown, to bestow crowns; pt. צר הַפַּצִמִירָה Tyre, the crowning city 1s.23.8.

(from נְעַלְּרוֹת; c. תְּעָבְרוֹת; pl. תְּעָבְרוֹת (from בְּיַבְרוֹת) f. 1) crown, diadem Cant. 3,11; Zeh.6,11; fig. of a good wife:

בְּעַלְה a crown to her hushand Pr.12,4.— 2) pr. n. f. 1Chr. 2.26.

קרות (אין קיקרות פונץ יח ה מעקרות משקרות משקרות משקרות משקרות בית יואב (א ביתרות ביתרות ביתרות ביתרות ביתרות משקרות ביתרות משקרות משקרו

עמישָה to sneeze, whence עַמִישָה.

עי (pl. עִייֹם, also עִייֹן Mic.3,12) m.

1) heap, ruin Mic.1,6; Ps.79,1; for
ייִן Jb. 30, 24 see in its order. —

2) עִיִּים pr. n. a city on the
mountains of Abarim Num.35,45,
fully עִיִים v. 44.— 3) עִיִּים pr. n. a city in Judah Jos.15,29.

עיא see עיָא.

pr. n. Ebal 1) a mountain north of Sechem, opposite to mount Gerizim Deut.11,29.— 2) אַיבְל, which see.— 3) an Edomite Gen.36,23.

עיה see עיה.

עיין pr. n. a fortified city in Naphtali 1K.15,20.

עיות Ktib for עיות, which see.

עַיִשׁ (from מִיט ; c. עִיט) m. ravenous

creature, bird of prey Jb.28,7; coll. ravenous birds Gen.15,11; Is. 18,6; ימ צָפוֹע the ravenous among birds Ez.39,4; עַיֵּט צָפוֹע a speckled bird Jer.12,9.

בְּיֵׁטֵׁ pr. n. a city in Judah with a rock of the same name Jud. 15,8; 1Chr.4,3.

עילום (בילום (עוֹלָם (בילום m. eternity 2Chr. 23,7.

עִילֵי pr. n. military commander under David 1Chr.11,29 = צַּלְמוֹן 2S.23,28.

יעים (from עִיָם) m. heat, glow, might בַּעִים רוּחוֹ with his mighty wind 1s.11,15.

עון על ... to look שים עון על ... to upon, to direct one's attention to... Jer.24,6; Am 9,4; ביני על-פלmine eyes are upon all their ways Jer.16,17; with :: נין יִי אֶל יִרֵאָיו the eye of the Lord is upon them that fear him Ps. 33,18; with בּ יִנְי יָנְ אֶלֹהֶיף: קּמִיר עֵינֵי יִנְ אֶלֹהֶיף ∃D the eyes of the Lord thy God are always upon it Deut.11,12; thine eyes are upon me Jb.7,8; of interiors looking up to superiors: עיני בַל־יִשְׂרָאָל עַלֵיף the eyes of all Israel are upon thee וַני עִין אַדָם וַכֹל : לִייַ עִין אַדָם וַכֹל toward the Lord is the eye of man and of all the tribes of Israel Zch.9,1 (others: the Lord's eye is upon man and upon all the tribes of Israel); with % of something upon which one depends: בָּלְתִּי אָל הַמָּן אִיגִינוּ only to the manna are our eyes (directed) Num.11,16; בָּעִינֵי in my eyes, according to my mind Ps. 37,16; הַמִּיב בְּעֵינִיך what is good in thine eyes (i. e. what seemeth good to thee) Jud.10,15; בע בָּעִינֵי displeasing to one 18.8,6; כַּלְיוֹן מִינַיִם a failing of eyes Deut.28, 65; רום עינים elevation of the eyes, i. e. haughtiness Pr.21.4; ועינים low of eyes, i. e. humble Jb.22,29; מוֹב עַיִן he that hath a good eye, i. e. that is liberal, bountiful Pr.22,9; בַע עַיִן he that hath an evil eye, i. e. that is envious Pr.23,6.— עינהם Ktib Hos.

10,10 same as עֵינֵיהֶם their eyes; acc. Targ: in בָּאַסְרָם לִשְׁתִּי עִינֹתַם binding them with the yoke at both their eyes; Ges.: in binding them before their two eyes (comp. Gen.42,24). See also עוֹנַה .-- 2; look, face, appearance, color בָּעֵין as the appearance (or color) of bdellium Num.11,7; הַנָּנַע ינְטַר כִּעִינַיו if the plague have remained unchanged in its appearance Lev.13,5; צִין הַאָרֵץ the face of the land Ex.10,5.- 3) open place, cross-road בַּבָּתַח עִינַיִם Gen. 38,14, or בַּעִינֵים v. 21 in the open place, at the cross road (others: at the gate of Enajim; see עֵינֵיָם pr. n.). - 4) spring, fountain, well Gen.49,22; more fully עין הַפַּוִים 16,7; with ה loc. הַעַיִנָה unto the well 24,45; pl. עינות, c. עינות Ex. 15,27; Deut.8,7.— 5) pr. n. a city in Simeon Jos.15,32 = עין רמוֹן Nen.11,29; also a place in the north-east of Palestine Num.34,11. עין Ch. (c. עיוני ; pl. עינין , c. עיוני) f. eye Dan.7,8; Ezr.5.5.

ני ל. of ני לוב (fountain), occurs in the following compound names of places: אַנוֹן בּנִי a city in the desert of Judah, on the western shore of the Dead Sea Jos. 15.62, anciently הַנְינוֹן הְּקַרְ which see.—
מין בּנִים a city in Judah Jos. 15, 34; also a Levitical city in Issachar Jos. 19.21 בינוֹן בּנִים a place in Manasseh, near Mount Tabor

עין (den. from עַין eye; pt. עיין) to
eye askance, to look jealously
ווהי שָׁאוֹל עוֹין אֶת־דָּוֹר
and Saul
looked jealously on David 1S.
18,9 (Ktib בוען).

עִינֵח a. עִינָח pr. n. a city in Judah Gen.38,21; Jos.15,34.

עינוֹן see תָינוֹן under תַינוֹן.

מֹינֵן see עֵינָם.

קינן pr. n. m. 1) Num.1,15; 2,29.—
2) אַינן a place in the north of Palestine Num.34,9 = חַצַר עִינון
Ez.47,17.

קּוְףְ (בּקְישָׁי) to faint, to be wearied; with יְנִיפָּה נַפְּישִׁי to succumb יְנִיפָּה נַפְּישִׁי my soul succumbeth to the murderers Jer.4,31.

קּשָׁשׁ (pl. מַלָּהַים) adj. faint, weary, exhausted Deut.25,18; f. בָּשׁ עֵּינְפָּׁשׁ עֵינְפָּר an exhausted (thirsty) soul Jer. 31,24; fig. אָרֶץ עֵינְפָּר a thirsty land ls.32,2; rs n. עֵינָפְּר a weary beast Is 46,1.

עיפַת I. (from אָני f. 1) darkness

that turneth the morning light into darkness Am. 4,13 (Stb.: that turneth darkness into morning light; others: that maketh the morning-dawn and darkness); poet. הַרָּבָּע Jb.10,22.

תּשְׂבָּה II. pr. n. 1) son of Midian and a tribe descended from him Gen.25,4; ls. 60,6.— 2) a male person mentioned in 1Chr.2,47.—3) a female person 1Chr.2,46

עיפי pr. n. m. Jer.40,8 (Ktib עיפי).

יר (from עור אינר) m. young ass, ass's colt Jb. 11,12; אינר בּּן־אַתנוֹת a wild ass's colt Jb. 11,12; אינר בּּן־אַתנוֹת a colt the foal of a she ass Zch.9 9; sf. עירה Gen.49,1; pl. עִירִים Jud.10,4; Is. 20,6 a. 24.

עיר from עָרִים; pl. עַרָּים, only Jud.10,4 (עֵיָרִים f. 1) city (prop. watch-place) Gen.4,17, 11,4; of Jerusalem עִיר־אֱלֹהָים the city of God Ps.46,5, עיר הקדש the holy city Is.52,1, עיר יהוּרָה the city of Judah 2Chr.25,28; עיר וַאָם a city and a mother, i. e. a mother city, a metropolis 2S.20,19; עיר מָבָצַר a fortified city 2K.3,19; עִיר הוֹמָה a walled city Lev.25,29; of separate parts of a city: עִיר הַפַּיִם the water-city (part of Rabbah) עיר בִּית הַבַּעַל ; the city of the house of Baal (part of Samaria) 2K.10,35; by metonymy: the inhabitants of a city Jer.4, 29.- 2) in geographical names: a) עיר הַמְּלַח a city in the desert

of Judah, near the Dead Sea Jos. 15,62. b) עיר בַּחָשׁ an unknown place 1Chr.4,12. c) אַיָּר שָּׁבֶשׁ a city in Dan Jos.19,51, prob. = עיר הַּהְּעַרְרוֹם, which see. d) עיר הַהְעַרְרוֹם the city of palm-trees, i. e. Jericho Deut.34,3.— 3) עיר עיר עיר עיר עיר 1Chr. 7,12 = עיר עיר עיר עיר. 7.

עיך II (from עיר (עיר m. 1) wrath, anger אָבוֹא בְּעִיר will not come in wrath Hos. II, 9. — 2) anguish הַבְּקְיִּר עְיֶבְיִר בְּהְלֹּח עִיר וּבְהְלֹּח have caused to fall upon her anguish and terrors Jer. 15, 8.

עיך Ch. m. a watcher (of archangels) Dan.4,10.

אָירָא pr. n. 1) a priest at the time of David 2S.20,26.— 2) two of David's warriors 2S.23,26 a. 38.

עִירָד pr. n. son of Enoch Gen.4,18. עירָד pr. n. m. 1Chr.4,15.

עירי see עירי I. 3.

עִירֶם pr. n. head of an Edomite tribe Gen.36,43.

עירם a. עירם adj. naked, bare Gen. 3,11; pl. עירָמָם v. 7; as n. nakedness Deut.28,48.

עַיַת pr. n. see עַיַּת 1.

to intertwine, to interweave, to weave, whence עַבַּרִישׁ.

קבוֹן pr. n. m. 1) a person mentioned in Gen.36,38.— 2) another person 2K. 22, 12 = עַבְּדּוֹן 2Chr. 34.20.

with the ancient noun-ending יבּיני (from בּטי with the ancient noun-ending יביני (comp. מַבְּנִישׁ m. prop. weaver, hence: spider שַּבְּנִישׁ a spider's house, a spider's web (a figure of fragility) Jb.8,14, also שַבְּנִישׁ a spider's threads, cobweb Is.59,5.

(עַרְבְּרִיכֶּם , sf. עַרְבְּרִי) m. mouse Lev. 11, 29; Is. 66, 17; 1S. 6,4 a. 5.

Mediterranean in Asher Jud.1,31, afterwards called Ptolemais, now Akka, also French St. Jean d'Acre.

עָבוֹך pr. n. a valley near Jericho Jos.15,7; Is.65,10; Hos 2,17.

ָּעָבֶּן pr. n. m. Jos.7,1 = יְבָּעָ 1Chr. 2.7.

בּבְּע to link together, to fetter (Kal not used).

Pi. אָכֶּט (fut. יְעַבֶּט) to tinkle with anklets זְּבְרַנְּלֵיהֶם תְּעַבַּטְנָה and they tinkle with the anklets on their feet Is.3,16.

תְּבֶּעֶרֶת הָעִּבְסִים (from בַּיִי pl. שִּבְּסִים m. 1) anklet, ankle-band הַּבְּעָרֶת הְעִבְּסִי the beauty of the anklets Is.3, 18.— 2) fetter, chain לּבְעֶרֶם אֶּלִי מִּיִּלְי בְּעֵיֶם בּיִּעְרָם אָּיִלִי מִיִּעְרָם בּיִּעְרָם בּיִיּעְרָם בּיִייִּיִים בּיִּעְרָם בּיִיּעְרָם בּיִּעְרָם בּיִייִּיִים בּיִייִייִים בּיִּעְרָם בּיִּעְרָם בּיִּעְרָם בְּיִיּיִים בּיִייִים בּיִייִים בּיִּייִים בּיִּעְרָם בְּיִייְרָם בְּיִיּעְרָם בְּיִייִים בּיִּיִים בּיִּיִים בּיִּייִים בּיִּבְים בּיִּיְיִייִים בּייִייִים בּייִייִים בּייִּבְּים בּיִּייִים בּייִייִים בּייִייִּיְיִּבְּים בּייִייִים בּייִייים בּייִיייִיים בּייִייים בּייִייִיים בּייִייים בּייִייים בּיייים בּייים בּיייים בּייים בּייִים בּייִים בּייִים בּייִים בּייִים בּייִים בּייִים בּייים בּייִים בּייִים בּייִים בּייִים בּייִים בּייים בּייים בּייים בּייים בּייים בּייִים בּייִיים בּייִיים בּייים בּייִים בּייים בּייים בּייים בּייים בּייים בּייים בּייִים בּייִים בּייִים בּייים בּייִים בּייִים בּייים בּייים בּייִים בּייִיים בּייִים בּייִים בּייִים בּייִים בּייִים בּייִים ב

קבְּבְּי pr. n. daughter of Caleb Jos.15,16; Jud.1,12.

עָבֵר (fut. יְלֵבְר ; pt. עָבֶר , pl. c. עִבְר ; pt. עָבָר , pl. c. עִבְר to trouble, to disturb, to afflict, to grieve Gen.34,30: IS.14,29; Pr. 11,29; he that is eruel troubleth his own flesh Pr. 11,17.

Niph. אָנְכֶּר (pt. נְיִלְּכָּר) to be troubled, stirred אָנְכָּר my pain is stirred (excited) Ps.39,3; pt. f. עָבָן as n. trouble Pr.15,6.

לְבְרָן pr. n. m. Num.1,13.

בּלְעֵיֹבֶי m. adder, viper Ps.140,4.

על. a. עַלְ הּ a. עַלְהּ m. upper part, height עִּלְהּ from above Gen.27, 39; of God: the most High יַּקְרָאָהוּ though they call them to the most High Hos.11,7; יַשִּׁיבוּ they return, but not to the most High 7,16; as adv.: יְּבַּבְּם עִיל יִי who was raised up on high 2S. 23,1.

עלִיהָ , עָלִיךּ , עָלִיבְי , אַלִיךְ , עָלִיבְי , אַלִיךְ , עָלִיבְי , עַלִיבְי עַלִיבְי , עַלִיבְי עַלִיבְי עַלְיבָי , עַלִיבְי עַלְיבָי עַלְיבָי עַלְיבָי , עַלִיבְי עַלְיבָי עַלְיבָי , עַלִיבְי עַלְיבָי , עַלִיבְי עַלְיבָי , עַלִיבְי עַלִיבְי עַלִיבְי , עַלִיבְי , עַלִיבְי עַלִיבְי עַלִיבְי , עַלִיבְי , עַלִיבְי , עַלִיבְי , עַלִיבְי , עַלִיבְי , עַבְי עַלִיבְי עַלִיבְי , עַבְיי , עַבְיי , עַבְי עַבְּי עַבְי עַבְי

gation: הָיוֹ עַלֵי לְמֹרַח they are a burden upon me Is.1,14; בַּל־מַתִּסוֹרָהְ let all thy wants lie upon me Jud.19,20; עַלַי הָיוּ כְלָנָה all these things were upon me Gen. 42,36; עַלֵי לַהַת it is obligatory for me to give 2S.18,11; בַּבֶּר עַל to be heavy upon Is.24,20; here belongs מֶתָה עָלַי בָחָל acc. Ges. Rachel died, a heavy loss upon me Gen. 48,7 (Eng. Bible עַב' by me; others: to my sorrow); הַוָה עַל to live upon, to live by Gen.27, 40; Deut.8,3; Is.38,16; בוֹא עַל to come upon, to attack Gen.34,27; עַל to put upon 21,14; נַמַשׁ עַל to leave with (i. e. in one's care) 1S.17,28; הוֹרָה עַל פָשׁע to confess to a sin Ps.32,5; עַל to be angry with Gen.41,10; נַסַף עַל to add to Lev.5,16; hence: שֶׁבֶר עֵל רב" misfortune upon (added to) misfortune Jer.4,20; יַמֶּים עֵל־שַׁנַה days upon (added to) a year, i e. more than a year 1s.32,10; עַל נַישַיו upon (in addition to) his wives, i. e. besides his other wives Gen. 28,9; נְחָשֵׁב עַל to be reckoned to 2S.4,2.— 2) above, over אָנְעָיפָּרָ let it fly above the earth Gen.1,20; also with predicates expressing covering or protection (see בַּבָּן, עְבָיַה, בְּבָּן; נְנָבוֹן, עְנָבוֹן, נְנָבוֹן, בִּבָּן; וֹמָה הַיוּ עַלִינוּ they were a wall around us 1S.25,16; also with verbs expressing pity (see Din, (חֲמַל), as well as with those expressing authority, rule: שוֹם תַשִּים לְּבֶלִיךְ מֶלֶךְ then mayest thou indeed

set a king over thee Deut.17,15; שׁמֵר יְנֵי בּבְּוֹת who is over the house (a superintendent) Is.22, על ראש ahove, beyond על ראש above my chief joy Ps. 137,6; צל־נְרָהַי beyond the time of her separation Lev.15,25; my hand, i. e. my בַּבְרָה עַל־אָנִיּוְהִייּ stroke, is heavier than my groaning (prop. beyond my groaning) Jb.23,2.— 4) of, concerning 727 על to speak of 1K.5,13; חַוַה עַל Is. 1,1, נְבַא שַל 1K.22,8 to propbesy concerning; שַׁמַע עַל to hear concerning one Gen.41,15; יַבַע עַל to know concerning Jb.37,17; -5ע concerning this matter Est. 9,26.— 5) for, for the sake of, because of וְתְפַּלֵל עֲלֵיכֶם he shall pray for you Jb.42,8; נָלְחֵם אֲבָי my father fought for you Jud.9,17; עַלֵיךּ הֹרַגנוּ for thy sake are we slain Ps.44,23; בַּעמָר עַל־ שׁלֵנֵי עַמָּך who standeth for the children of thy people Dan.12,1; thou shalt die הָּגָּהְ מֵת עַל־רָאָשֶׁה for the sake of the woman Gen. 20,3; על־בְּלִי הָגִּיד לוֹ in that (because) he told him not 32,20; על־זאת ; why ? 1K.9,8 על־מָה Jer.4,28, עַל־בֵּן Gen.2,24 therefore; על־דְבַר Gen.21,11, עַל־דְבַר Gen. עַל כִּי Deut.29,24, עַל־אַשֶּׁר Deut.29,24, 31,17 because; שֵל־דְּבָרַת שֵׁ to the end that Ec.7,14; Dy because of the name, i. e. after the name ib.; with inf.: עַל־צַּדָקוֹ נַפָּשוֹ מָאֵלהִים because he considereth himself

more just than God Jb.32,2; לַעַר and for that th הַשַּׁנוֹת הַחַלוֹם dream was doubled Gen. 41,32; שַל־אַמְרֵךְ because thou sayest Jer. 2,35.— 6) על frequently expresses proximity, hence: before, near, by, at, to אֲשֶׁר עַל־הָעָרָת which is before the ark of testimony Ex. 27,21; על־הַעַין by the fountain לַמְאַחַרִים עַל־הַּיָּין they that tarry long at the wine Pr. לארתַקַח הָאָם עַל־הַבָּנִים ;thou shalt not take the mother when she is near the young Deut.22.6 (others: the mother with the young); עַל־פָּתַח רֵּעִי אָרֶבְתִּי l have laid wait at my neighbor's door Jb.31,9; עַל־יִמִינוֹ at his right Zch. כּרָתִי בִרִיתְי עַלִי־וַבַח who make a covenant with me by sacrifice Ps.50,5; עַבר עַל , נְצַב על to stand near, by Gen.18,2; Ex.18,13; על-לְּנֶיף to thy face Jb.1,11; pleonastically: עֵל־אַחַרֶיהַ behind it Ez.41,15; על־לָפַנֵי before Ez.40,15; frequently coupled with יַר, which see. - 7) in a variety of meanings expressed by other prepositions: a) like אָל, נָ to, toward: וֹהָיא עַלְתָה <u>עַלִיהָם</u> she came up unto them Jos.2,8; ב הַמֵּלֶךְ עַל־ the king's heart was toward Absalom 2S.14,1;ועַלֵי תשוּקתוֹ and his desire is toward me Cant. 7,11: וָאָפָנֶה עַל־יָמִין that I may turn to the right Gen. 24,49; בָּי־יִמְבֹּן as he that is wise עֲבִיכוֹ מַשְּבִּיל may be profitable unto himself Jb.22,2; יָגֶעָרַב עָלָיו שִׂיחִי may my

speech be agreeable to him Ps.104, 34; רַשָּׁת פּוֹרֵשׁ עַל־פָּעָבִייו he spreadeth a net for his feet Pr.29,5; to direct one's attention to Jb.1,8; מוֹב עַל pleasing to Est.3,9; בֵע עֲלַיו grievous (displeasing) unto him Ec.2,17; עַשַׂה to do a favor to (to deal kindly with) 1S.20,8. b) like עַר unto the עַל־בַּנְפוֹת הָאָרֶץ ends of the earth Jb.37,3; עַל־מוּת unto death Ps.48,15. c) like 2 and עם with: עַל־שָׁמוֹת בָּגִי יִשְׂרָאֵל with (others: after) the names of the children of Israel Ex. 28,11; הַאַנְשִׁים the men with the women Ex.35,22; וַעַיִשׁ עַל־בָּנֵיהָ the Great Bear with its young (its satellites) Jb.38,32. d) against: ו הווי עלוה l am against thee Ez. 5,8; קוֹם עַל to rise against Ps. 1,2; חַנַה עַל־עִיר to encamp against a city 28.12,28; קשב על to design against Gen.50,20; Jer.11,19. e) like עַלַי לָבָּי דַּנָּי in, within: עַלַי לָבָּי my heart within me is sick Jer. my heart is נָהַפַּה עֲבֵי וְבָּי my turned within me Hos.11,8; コロ שָּׁתְּוֹחֲחָי נַפְּשִׁי וַתְּדָּטִמִי עַלָי wby art thou cast down, O my soul? and why art thou disquieted in me? Ps.42,6; עָלַי רוּחָי when my spirit was overwhelmed within me 142,4; על־בַּעִתָּך though it is within thy knowledge Jb.10,7; my defence is in מָנְנִי עַל־אֵלהִים God Ps.7,11.- 8) with words of other parts, of speech as adv. or prep. עַל־שָּקָר falsely Lev. 5,22;

עַל־נַקַלָּה slightly Jer.6,14; עַל־נַקַלָּה plentifully, abundantly Ps.31,24; שׁל־פְּנֵי before, in the presence of Gen.25,18 (otherwise: upon the surface); על־פָּי after, according to Gen.43,7; Pr 22,6 (see □5).— 9) with prefixes בַּעַל (a) בַּעַל according to בָּעַל יִשַׁלִּח הַ according to their deeds, accordingly he will repay Is. 59, 18. b) מָעַל from, off, out off, ahove, and she וַהָּפּל מֵעַל הַנָּמַל alighted off the camel Gen.24,64; מַעַל מַפָּר out of the book Is.34,16; to lighten of Jon.1,5; get thee way from me Ex.10,28; עוֹרִי שָׁחַר מִעְלַי my skin is black upon me Jb.30,30; עַמַר to stand beside one Jer 36, 21; מַעַל לְי; above Gen.1,7; Neh.12, 31 a. 37.

עלינָא , עַלִינָא , עַלִינְיוּ) on, upon Dan.2, 10.— 2) over, above Dan.5,23; יק more than 3,19.— 3) for עַל־יִּנְיִנְ for which cause, therefore Ezr.4,15 (= Heb. עַל־יִּנְא).— 4) to, unto שַׁבּר עַל to be acceptable to Dan.4,24; עַל to be pleasing to Ezr.5,17.

עָלְי, עָלְי, יְעָלְּוֹ m. yoke Deut. 21,3; fig. servitude Lev.26,13, suffering Lam.3,27.

אַלְא Ch. adv. above עַלָּא מִנְּהוֹן over them Dan.6,3.

על אי pr. n. m. 1Chr.7,39.

to stammer, to stutter, whence the next word.

עָּלֶג (pl עִּלְגִים) adj. stammering Is. 32,4.

עַלַה (fut יעַלָּה, ap. יַעַלַר, 1, זְעַלָּה; על ה , ל עלים , pl. עילה , עלה , f. על , , pl. עַלִי, imp. עַלֵּה, f. עֲלָי; inf. וֹעַלת, עַ־יֹת, עַלה) 1) to ascend, to mount up, to go up Gen.2,6; with על: a) upon Num.14,44. b) against 1K.15,17; Zch 14,13; with מָעַל , מָעַל : to go up from Ex 1,10; 1S.1,3; 1K. 15,19; of a road leading up Jud. 20,31; of inanimate objects, such as a garment, a yoke, a razor: to come upon Lev.19,19; Num. 19,2; Jud.16,17; of horsemen: to get up (on the horses) Jer.46,4; of a plant: to grow Deut.20,22; with accus.: to be grown over it was all עַלַה כַלוֹ הָמִשוֹנִים grown over with thorns Pr.24,31; of a war: to increase (in ficrecness) 1K.22,35; vit/י צֵל to oxccl Pr.31,29; על־לֶב נס come to one's mind Jcr.2,13; កាគ្នា។ ជក្គុក to be taken up as an object לשון of talk Ez.36,3.- 2) to come, to שַלְתָה אֲרוּבָה לְחֹמוֹת be effected there came rostoration to יְרוּשְׁלַם the walls of Jerusalem (i. c. they were restored) Neh.4,1;הַעַל אַרוּכְה and the work was restored 2Chr.24,13.- 3) to come, to be entered וָלֹא עָלֶה הַמָּסִפֶּר -and the num בְּמִסְפַּר דִּבְרֵי הַיָּמִים ber was not entered in the amount of the chronicles 1Chr.27,24. to be spent, used (with שָׁלשׁ (עַל נאות וַהָב יַעֵלֶה עַל־הַפְּגְן three hundred shekels of gold are spent for one shield 2Chr.9,16 (others יַשַלֵה עַל he overlaid).

Niph. בַּעְלֵה; imp. pl. נַעְלֶה; imf. יַעְלֶּה; inf. וֹבְעְלוֹת) 1) to lift up oneself, to rise up Num.9,17 a. 21; with מֵעַל , מִעָּל ; to depart from Num.10,24; Ezr.1,11; Jer. 37,5.—2) to be exalted Ps.47,10, with 97,9.

(fut. יעל, ap. יעלה, ap. יעל, ו מעלה ; pt. מעלה , c. מעלה , pt. מעלה , pt. יַ בַעַלָּה , f. בַּעַלְ: imp. בַּעַלִּה ; בַּעַלִּים ; inf. הַעַלוֹת) 1) to cause to come up, to raise up (of the sea) Ez. 26,3.- 2) to bring up, to lead up (with מָן) Jon.2,7; הַעַלָה עלות to bring, to offer burnt-offerings Jb.1,5; הַעֶּלְה גַּרָה to ruminate, to chew the cud Lev.11,4 (prop. to bring up what is chewed); הַעָּיָה to light the lamps Num.8.3; to raise tribute 1K.5,27; to restore health Jer. הָּעֶבְה אַרּוּבְה 30,17 (comp. Kal 2.). - 2) to take away, to remove אַל־תַעַלְנָיּ בַחַיָּגִי take me not away in the midst of my days Pc.102,25.-3) to put on, to lay on (with על) Ez.37,6; Am.8,10.

Hoph. הֹעֵלֶה 1) to be brought up, to be led out Nah.2,8.— 2) to be offered (of a sacrifice) Jud. 6,28.— 3) to be entered, recorded 2Chr.20,34.

Hithp. הְּתְשֵלֵה (fut. ap. ניִתְשֵלֵה) to lift up oneself, to pride oneself (with בְּוֹשְלֵה) Jer.51.3.

עֶלֶהוּ , sf. עָלֶהוּ , עֵלֶהוּ , c. עַלֶּהוּ , sf. עָלֶהוּ , pl. c. עָלֵהוּ m. prop. what grows up, hence: leaf Lev.26,36; with art. הַעָּלֶהוּ Jer.8,13; בַּלְהוּתוֹ an olive leaf Gen.8,11; coll. foliage, leaves Gen.3,7; ls.1,30.

עלֵה Ch. (from עַלֵּה) f. cause, occasion, pretext Dan.6,5.

עָלֵה (from עָלֵה; c. עִלֵּה; pl. עִלָּה) f. prop. what goes up, hence: 1) burnt-offering, holocaust Gen.22, 2; Lev.1,3.— 2) ascent, step, stairs Ez.40,26. See also עַוּלָה

יַּעְלֶּה Ch. (def. עַלְּהָא) f. burnt-offering; pl. עַלְןן Ezr.6,9.

תְּלוּמְיוֹ (den. from עָּלוּמְיוֹ ; sf. אָנֶה יּח m. pl. youth, youthful age Ps. 89,46;Jb.33,25; poet. youthful vigor Jb.20,11.— For עַלְמִינוֹ Ps.90,8 see under עַלַם I.

ייי pr. n. an Edomite Gen 36,23 = עלין 1Chr.1,40.

לּיְקְהְ f. blood-sucking monster, leech, vampire Pr.30,15.

 $\psi : (= \psi \, ; fut. i , יַעַלּוֹ, imp. f. יַעַלּוֹ, imp. f. יַעַלּוֹ, יַעַלּוֹ, inf. יַעַלּוֹי , עַלְוֹּי , עַלְוֹּי , עַלְוֹי , inf. יַעַלְוֹי , to exult, to rejoice Ps.28,7; Zph.3,14; Pr.23,16.$

עלו, adj. rejoicing, exulting Is.5,14.

עלט to conceal, to cover, whence the next word.

עלטה f. darkness Gen.15,17.

עֵּלִי pr. n. a high priest, predecessor of Samuel 18.1,3.

עֵלִי (from עֲלֵי to be lifted) m. a pestle Pr.27,22.

עְלִי (from עָלֶי, f. עִלְית, pl. עָלְי , adj. upper, higher Jos.15,19; Jud. 1,15.

עַלֵּי (ch. (def. עָלָאָה, for which Ktib everywhere עָלָאָה) adj. most high, supreme Dan.4,31; אָלָהָא עִלְאָה most high God 3,26.

עַלְיָה see עַלְיַה.

עֵלְיָה, נּרִיּה ; נְיַלְּיָה, sf. עֲלְּיִה, sf. עֲלְּיִה, sf. עֲלְּיִה, sf. עַלְּיִה, if. 1) upper chamber, upper story, loft 1K.17, 19; 2K. 4, 10; Jer. 22, 13; poet. of clouds Ps. 104, 13. — 2) ascent, stairs 2 Chr. 9, 4.

עַלָּיָן see עַלִּיָן.

עָלְיוֹנְה ; f. עֶלְיוֹנְה adj.
high, upper יְלֶּהְי ; f. מֶלְיוֹנְה die upper
basket Gen.40,17; בּבְּרַבָּה הָשֶלִיוֹנְה
the upper pool Is.7,3; of rank:
high, most high, exalted עֶלְיוֹן
high above all nations Deut.26,19; אַלְיוֹן
וַהַבַּיִת הַאָּה אָלִיוֹן
יְהַבַּית הַאָּה and at this house, which should be exalted IK.9,8.

עֶלְיוֹן Ch. same as Heb.; only pl. the saints of the most High Dan. 7, 22 (בְּישִׁי שָלִיוֹנִין).

עַלִּיזְ (from עַלִּיןִם; pl. עַלִּיזִים, c. עַלִּיזִים; f. עַלִּיזָם) adj. exulting, rejoicing, proud שָׁאיֹן עַלְיוִים the noise of

them that rejoice Is.24,8; קּרְיָה עַלִּינְה מַלְינָה מֹלְינָה מֹלְינָה those that rejoice in thy pride Zph 3,11.

prop. work-place, אָרֵיל (from בָּבֶר יְיִלְילְ אָרֶיץ) אָרָיץ) אָרָיל בְאָרֶיץ בְּאָרֶיץ בְאָרֶיץ אָרֶיץ as silver refined in the crucible of earth Ps 12,7.

(צְלִילָה, אַלִילוֹת pt ; pt יְלֵילְה, אַלִּילְה, שְׁלִילְה, שְׁלִילְה, doing, work, deed Ez.36,19; of the doings of God Ps.9,12; בּוֹרֶא־ fear-inspiring in his doings 66,6; אַלִילָה to act perversely, abominably Zph.3,7; Ps. 14, 1.— 2) cause, occasion בּיִבְרִים occasions of speech Deut.22,14 a. 17 (others: evil deeds, shameful things).

עַלִילְיה (בּילְהָה (בּילְיְהָה f doing, deed עַלִילְיה mighty in deeds Jer. 32,19.

עליצוּת (from יְלֵיצְוּה) f. exultation, rejoicing Hab.3,14.

עְּלִית Ch. f. upper chamber, loft (= Heb. יוֹלְיֵּה Dan.6,11.

to do, to act, to achieve (Kal not used).

 4) to pluck round, to glean (vines) Lev.19,20; fig. עוֹבֶל יְעוֹלְלוֹ בַנְבָּן they shall thoroughly glean the remnant of Israel as a vine Jer.6,9; hence: נֵיְעִיֹּלְהוֹ אִישָׁת אִלְפִים אִישׁ and they gleaned of them in the highways five thousand men Jud.20,45.

Pu. עוֹלֵל to be inflicted (with לִּלְ Lam.1,12.

Hithp. 1 לְּהַעֵּלֵל 1) to do, to achieve Ex.10,2; 1S.6,6.— 2) to do injury, to vex, to mock, to abuse (with ב) Jud.19,25; Jer.38,19.

Hithp. II. הַתְעוֹלֵל to practise, to commit לְהָתְעוֹלֵל עַלִילוֹת בָּרֶשׁע to practise wicked works Ps. 141,4.

Aph. בּוְעֵלֵ (with a inserted instead of Dagesh) to bring in, to introduce הַּיְעֵל ְדְנָיֵאל he brought in Daniel Dan.2,25; imp. sf. הָעֵלְנִי pring me in before the king v. 24; inf. הַעְלָה 5,7 a. הַעְלָה 4,3 to bring in.

Hoph. הַשֵּל to be brought in, introduced Dan.5,13 a. 15.

עוֹללוֹת a. עֹלֵלוֹת (from צַלֵּל Pi. 4;

c. עיללות) f. pl. prop. gleanings, hence: grapes which remain after vintage אוֹנְשָאַר בּוֹ עוֹלֵלות yet grapes shall be left (after vintage) Is. 17,6; Jer. 49,9: עֹלִת בָּצִיר the grapes left after the vintage Mic. 7,1.

pt. p. pl. אַלְמֵנוּ our secret sins Ps.90,80 (בּילִמוֹנוּ).

Niph. נְעַלְמָה (pt. נְעִלְמָה, f. נְעִלְמָה 1) to be hidden, concealed Lev. 4,13; 1K.10,3; pt. גְעָלָם as n. secret thing Ec.12,14.— 2) to be dissembled; pt. pl. נַעַלְמִים dissemblers Ps.26,4.

Hiph. הָעְלִים (fut. בְּעִלִים pt. בְּעַלִים (fut. בַּעְלִים pt. בּעָלִים (fut. בַּעְלִים pt. בּעָלִים (fut. בַּעְלִים pt. 1) to cover, to hide, to conceal 2K.4,27; הָעָלִים עִינִים מִן נְינִים מִן to hide the eyes from one, i. e. to refuse to help him ls.1,15; הַעְלִים אָוָן to hide the ear, i. e. to be heedless Lam.3,26; intr. to hide oneself Ps.10,1.—2) to darken, to obscure בַּעְלִים עִצְה that darkeneth (divine) counsel Jb.42,3 (בּתְהַעִּהְרָּ עִצְה מִצְה מַצְה מַבְּיה מַצְה מַצְה מַצְה מַצְה מַצְה מַצְה מַבְּיִבְּיה מַצְה מַבְּיִבְּיה מַצְה מַבְּיִּיה מַצְה מַצְה מַבְּיה מַצְה מַבְּיה מַבְּיה מַבְּיבְיה מַצְה מַבְּיה מַבְיה מַבְּיה מַבְיה מַבְּיה מַבְּיּיה מַבְּיּיה מִבְּיה מַבְּיה מַבְּיּיה מַבְּיּיה מִבְּיה מַבְּיה מַבְּיּבְיה מַבְּיּיה מַבְּיּבְיּיה מַבְּיּבְיּיה מִבְּיּבְיּיה מִבְּיּבְיּיה מִבְּיּבְיּים מִבְּיּבְיּבְיּים מִיבְּיִים מִיבְּיּבְיּים מִיבְּיּבְיּים מִיבְּיּבְיּים מִיבְּיּיִים מִיבְּיּבְיּיִים מִיבְּיּבְיּים מִבְּיִים מִיבְּיִיבְיִים מִיבְּיִבְיּיִים מִיבְּיִים מִיבְיּיִים מִיבְיּיִים מִיבְיּיִים מִיבְּיִים מִיבְּיּבְיּיִים מִיבְּיּבְיּיִים מִיבְּיּבְיִ

Hithp הְתְעֵלֵם (fut. יְהְעֵלֶם, יְהְעַלֶּם (יִהְעַלֶּם, יְהְעַלֶּם) to hide oneself, to withdraw one-self Deut.22,I;Is.58,7; עָלֵימוֹ יִהְעַלֶּם wherein the snow hideth itself, i. e. it falls Jb.6,16 (Stb.: upon them the snow hardeneth, from עלם II. to be firm).

עלם II. acc. Fuerst: to be firm, strong.

תַלְמֵיא (def. עְלְמֵיא ; pl. עְלְמֵיא , def. עִלְמִיא) m. same as Heb. ציִלָם : עֹילָם

eternity, everlasting בּילְכוֹת עָלַם an everlasting kingdom Dan.3,33; א מוּ בּינוּת אָלְמָא הוּ kingdom Dan.3,33; א מוּ בּינוּת אַלְמָא הוֹ of old time Ezr.4, וּבָּינְמָת עִּלְמָא הַיוּימְת עַלְמָא הַיוּ עָלְמָא הַיוּ עִלְמָא הַיוּ עִלְמָא הַיוּ עִלְמָא הוּ שׁרִם שִנְּמִיּא , לְעִיּלְמִי שׁר who livoth for over 4,31; עַר אַלְמָיא , לְעִיּלְמִי for ever 2,44; עַר הַיִּע עָר (from עַר בּינוּ עִלְמַי m. youth, young man 18.17,56.

עלְמוֹן pr. n. 1) a place in Benjamin Jos.21,18 = עלְמוֹן וִיבְּלְתְּוֹם 1Chr.6,45.— 2) אוֹן וִיבְלְתְוֹן a station of the Israelites in the desert Num 33,46. עלִמָּה see עלמוֹרְע

מליכוות ב adv. for ever Ps.48,15 (בריבורת y, same as בּלְעוֹלְם Eng. Bible acc. Kimchi: unto death ביל במות בריבות Ch. gent. from עִּלְבֵי Elamite; pl. עִּרְבִי Ezr.4,9.

. עַלְמוּן see עַלֶּמֶת

קלבת pr. n. m. 1) a person mentioned in 1Chr.7,8. – 2) another person 1Chr.8,36.

יעָלַם (= יַעָּלַזְ , יְעָלֵז ; fut. ליב נישָל (= exult, to rejoice Jb.20,18.

Niph. נָעֵלֶם (f. יְהַעֶּלֶם to exult,

to wave joyfully בְּנֵיִים נָעֶלֶפָה the wing of the ostrich exulteth, i. e. waves joyfully Jb.39,13.

Hithp. הַהְעַלֵּם to rejoice, to enjoy oneself (with בְּ) Pr.7,18.

עַבְּעָ to suck (Kal not used).

Pi. עָלֵע (fut. יְשַלֵע) to suck up אָפְרְחִיוֹ יְשֵׁיִעִין his young ones suck up blood Jb.39,30.

עַלַע Ch. m. rib (= Heb. עַלָע); pl. מָלָע Dan.7,5.

אָלֵיבֶ to cover, to wrap (Kal not used).

Pu. קֹצֵייָ (pt. קֹיִנְיֶלְ 1) to be covered over, overlaid Cant.5,14.—
2) to be overcome, to faint ls. 51,20.—3) to famish יְבִי הַשְּׂנָה and all the trees of the field were famished Ez.31,15 (= עָּלִינִי שִׁלְפָּוּר

Hithp. הְּתַשֵּלֵף (fut. יְהִשַּלֵּף) 1) to cover or veil oneself Gen.38,14.—2) to faint Am.8,13; Jon.4,8.

עְּלְּפֶּה (from לְּצִלְּ) m. prop. veiling, wrapping, hence: mourning עִּלְפָּה a mourning for Ez.31,15 (but see לְצִי Pu. 3).

 $\frac{\dot{\psi}}{\dot{\psi}} = \frac{\dot{\psi}}{\dot{\psi}}, \frac$

עָמּוֹ , עַמָּי , אַ עַמָּי , אַ עַמָּי , אַ עַמָּי , אַ עַמָּי אַ . Neh. 9,24, sf. עַמָּיִך a. עַמָּיִך Jud.5,14) prop. union, hence: people, nation (so called as being congregated to-

gether) עַם הַקָּהָל the people of the congregation Lev. 16,33; טַטַ the people of Canaan Zph. 1,11; of Israel: עַם יִי the people of the Lord Ex.15,13; עַם הַאָּרֵץ the people of the land 2K.11,18; in contrast with the noble: common people Ez.7,27 (hence Talm. עם הַאָּרֵץ an individual who is uncultivated or ignorant); in a narrower sense: tribe, family, kindred בָּתוֹךְ עַמְּי אָנֹכִי ישֶׁבֶּת I dwell among mine own family 2K,4,13; so in the phrases גַאַבַף אָל־עַבְּיוּ to be gathered to his kindred (i. e. to die) Gen.49,29 and נְּכָרַת to be cut off from his kindred Gen.17,14; poet. בָת עַמָּי the daughter of my people Jer.8,23; in a wider sense of the human race: נָהֵן נִשְּׁמָה לַעָּם עַּלֶּיהָ that giveth breath to the people upon it (upon the earth) Is.42,5; אַמָנַם no douht but ye are the people of the world Jb.12,2; poet. of animals: race, troop הַּנְמֵלִים the ants are a people עם לא־עַו (race) not strong Pr.30,25.

בּיָם Ch. (def. אַבְּטָ ; pl. עַּמְטִין, def. אַבְּטִין m. people Dan.3,4;7,14.

עָמָך, יְמִּהְר, יְמִּהְר, יְמִּהְר, יְמִּהְר, יְמִּהְר, יְמִהְר, יְמִּהְר, יְמִּהְר, יְמִהְר, יִמְהְרָה, in was ruddy and of a beautiful countenance 1S.16,12.—

2) prep. with יְבִיּקִי יִמְר יְשִׁי the righteous with (or: together with)

the wicked Gen.18,25; אַלהִים עַמָּק God is with thee 1S.14,45; impersonally: עָם וַה with this, i. e. yet for all this Neh.5,18; חֲלַק עָם to divide with, to be partner with Pr.29,24; שֲׁבֶב עִם to lie with Gen. 19,32; נַלַם עָם to fight with (against) 2K.13,12; עַשַה מוֹב עָם to do good unto one Gen.26,29; עַּשָׂה נְעָה עִם to do hurt to ib.; of likeness in respect to quality: as, even as אַין זָכָרוֹן לֶחָבָם עִם־הַבְּסִיל of the wise man, even as of the fool, there is no remembrance וַאִיךְ וַמוּת הַחָבָם עִם־הַכְּסִיל ; Ec.2,16 and how doth the wise man die even as the fool! ib.; הַלְפוּ עָם they are passed away אֲנָיּוֹת אֵבֶה as the swift ships Jb.9,26; of likeness in respect of time: יִירָאוּך: พ่วูซุ่ ฉบุ they shall reverence thee as long as the sun endureth Ps. 72,5, of any kind of likeness: to to be counted with, i. e. to be like to Ps 88,5; נמשל עם to be like to 143,7; in reference to place or position: by, near, at, with, amid עָם שָׁבֶם by (near) Sechem Gen.35,4; 및 호텔 at, i. e. before the face of Jb.1,12; שָם אַשָּ with whomsoever thou עם יוֹשְבֵי חָדֶל ; findest Gen.31,32 with (amid) the inhabitants of the world ls.38,11; sometimes עָם is used in reference to one's mind or purpose: אַשֶּׁר עִם־שַׁדַּי what is with the Almighty, i. e. what is in his mind Jb.27,11; יַרַעָתִי כִּי־וֹאַת עמה I know that this is with thee,

i. e. that such is thy purpose 10,13; הַמֵּעְמָּך should it be according to thy mind? 34,33; more fully עָם לְבָבִי with my heart, i. e. in my mind Jer.14,7; אַני עִם־לָבָבִי it was with my heart, i. e. it was my purpose, to build 1Chr. 28,2; יַדַע עִם־לְבָבוֹ to consider one's heart Deut.8,5; וְבַר עָם־רָבוֹ to speak with one's own heart, i. e. to think within oneself Ec. 1,16; with 12: from with, from קעם ייַ from the Lord Ps.121,2; מַעָם הַשְּׁלְחָן from the table 18.20, 34; מֵעָם בּּרָבְּיוֹ from between his knees Gen.48,12; מַעָם אָחַיו from among his brethren R.4,10.

קָרָה עִּם־ Ch. prep. with, by, to דְּרָה עִּם־ קרָה יִפּר one with (to) another Dan. 2,43; אָבְיָא with the clouds of heaven 7,13; יוְרָר וְרָך with every generation, i. e. from generation to generation 3,33; עָם by night 7,2.

remain לא תֹספון לַעַמד ye shall stay no longer Ex.9,28; הַגָּנַע עַמַר the plague in his eyes stayed Lev.13,5; אַמָר מַעָמוֹ בּוֹ his taste remained in him Jer.48,11; my wisdom re- חַכִּמַתִי עַמְדָה לִי mained with me Ec.2,9 (Stb.: my wisdom stood for me, supported me).- 3) to stand, to continue, to last, to endure אָם־יוֹם אוֹ יוֹמַיִם if he continue (alive) a day יַעַמַד or two Ex.21,21; לַמַען יַעַמָרוּ יָמִים that they may last many days Jer.32,14; לִשְׁמֹר אָת־בְּרִיתוֹ to keep his covenant that it might stand (continue to exist) Ez.17,14; <u>דוע</u>מד לַבָּך can thy heart endure? Ez.22,14; of words: יהַנעַמְרוּ דִּרְהֵי מָּדְרְבֵי whether the words of Mordecai would stand Est.3,4.— 4) to stand still, to stay Nah.2,9; עַמָרוּ לארעָנוּ עוֹר they stood still, and answered no more Jb.32,16; וַיָּרָם הַשֶּׁמֶשׁ וָיָרָם and the sun stood still, and the moon stayed Jos.10,13; ניעמר and the oil stayed 2K.4,6.— 5) to stop, to leave off, to cease and he נַיָּה שָׁלִשׁ פְּעָמִים נַיַּצֵּמדׁ smote three times and he stopped 2K.13,18; oftener with בַּעַמַר : לַוַ and she left off bearing מְלֵבֶת and וַיַּעֲמד הַיָּם מְזַּעִפּוֹ and the sea ceased from its raging Jon.1,15,-6) to stand up, to arise וַתַּעֵמדׁ מִלְחָמָה there arose war 1Chr.21,4; וַעָבַר כִּנְצֶר שָׁרָשִׁיהָ but out of a sprout of her roots shall one stand up in his

Hiph. הָעֶמִר (fut. יַעַמִיר , יַעַמָּר ; pt. בַּעַמִיד; imp. הַעַמָּד; inf. הַעַמִיד (הַגַּמָיד) 1) to cause to stand, to set, to place הָּגְעָמַרְהָּ בּמֶּרְחָב־רַנְּלָי thou hast set my feet in an ample , go לֵךְ הַעַמָר הַמְצַפָּה; place Ps.31,9 set a watchman Is.21,6; הַּעָּמִיד to set before, to present to לפני den.47,7; הָּעֶמִיר פְּנְיו to settle one's countenance, to restrain it 2K. 8,11 — 2) to establish מֶלֶךְ בְּמִשִׁפָּט יַעַמִיר אַרֵץ the king by judgment establisheth the land Pr. 29, 4; and he established it unto Jacob as a statute Ps.105,10.— 3) to set, to appoint מולים בַּאָרֶץ and he set (appointed) judges in the land 2Chr. 19,5.— 4) to set, to erect <u>ויע</u>מידו and they אָת־בִּית אֶלהִים עַל־מַתְכָּנְתּוֹ set the house of God in its former state 2Chr.24,13;לְהַעֲמָיר אֶת־יָזְרָבֹרֶיו to erect again its ruins Ezr.9,9.-5) to raise up הַעַמַרְתִּיך I have raised thee up Ex.9,16; of a storm: to raise ויעמָר רוּחַ סִעָרָה and he raised the stormy wind Ps.107. 25 .- 6) to make to be at a stand aud then וֹבוֹאַמֹוֹם לָנִים כַּלְ-מִׁתְּנָים madest all their loins to be at a stand Ez 29,7 (others read דְּבִיקְעַדְּקֹּ, from בְּעַרָּ to shake; comp. Ps. 69,24) – 7) intr. to stay oneself וּבֶּילֶךְ יִשְּׁרָאֵל דְיָה מַעַּטִיר בַּבָּיְרְבָּבָה and the king of Israel stayed himself in his chariot 2Chr.18,34.

עְמָּדְי (another form for עָמָּדִי ; see בּי אָשָּׁר אָשְּׁר נְתַהְּ עִמְּדִי with me עִמְּדִי the woman whom thou gavest to be with me Gen 3,12; לא כֵן אָנֹכִי it is not so with me (i. e. l am not so disposed) Jb.9,35.

י (נְיְמְרָ (from יְצֵיְלְי, אָרְי ; אָרָ י ; אָרְ י , עְּמְרָ י m. prop. a standing, hence: place, position Dav. 8, 17 a. 18; 2Chr. 30,16.

קּרָה (בְּיִלְּהָר ; sf. אֶׁמֶר (בְּיִלְּהָר) f. place Mic.I,11.

עמית (בּ בְּטַם) to unite, whence עָמִית.

עְּמָה (from עְּמֵה ; c. תְּמָה , usually with ; sf. לְעָמַה . לְעָמָה , לִעְמָה . לְעָמָה ; sf. לְעָמָה . לִעְמָה ! לִעְמָה . מיי ; sf. לְעָמָה . לִעְמָה ! ; sf. input, in adv. a. prep. 1) by side, near, over against in the one by side with the other Ec.7.14; מְשָׁמֶר לְעָמָה ! ward over against ward Neh. 12,24; יוֹשְׁמֶר לִינְמָה over against him 2S.16,13; בְּעָמָה לִינְמָה over against them Ez.1.20; בּעְמָה בּעִר בְּעָמָה בּעַמָּה וּבְּעַמְה בּעַמְה בּעַמָּה וּבְּעַמָּה בּעַמְה בּעַמְה בּעַמָּה בּעַמּה בּעַמָּה בּעמָה בּעַמָּה בּעמָה בּעמָּה בּעמָה בּעמָּה בּעמָה בּע

as, equally with בַּבּלוּ נְבְּלוּת לְעָפֵּת צַּחִיהָם these likewise cast lots even as their brethren 1Chr.24,31; בָּל עָפַת altogether as Ec.5,15.— 3) pr. n. a city in Asher Jos.19,30.

עַמּיִרן (from עָמִּירוֹ, sf. עַמִּירוֹ ; sf. עַמְּירוֹ ; sf. עַמְּירוֹ ; sf. עַמְּירוֹ ; sf. עַמְירוֹ ; sf. עַמְירוֹ ; אַנְּירוֹ ; sf. עַמְירוֹ ; אַנְּירוֹ ; sf. עַמְירוֹ ; sf. עַמְירוֹ ; a. column Jer.1,18: עַמֵּירוֹ ; a. column Jer.1,18: עַמֵּירוֹ ; a. column of cloud Ex.13,21; poet. עַמִּירוֹ שָׁמַים the pillars of heaven (i. e. lofty mountains) Jb.26,11; of the pillars of the earth Jh.9,6.— 2) stand, platform 2K 11,14; 2Chr.23,13.

קנון pr. n. Ammon, son of Lot Gen.19,30, also the people descended from him 18.11,11, for which oftener בְּנֵי עֲשֵׁוֹנְיוֹת אַ Num.21,24; gent. עַמּוֹנְיוֹת f. הַיִּנִי Ammonite Deut.23,4; 18.11,1; pl. m. עַמּוֹנְיוֹת Ammonites 18.11,1 a. 5.

סְלְבָּע pr. n. Amos, a prophet Am.1,1. אָנְעָנוֹיִנְ pr. n. m. Neh.12,7.

אַנְיְיֵּטְ pr. n. 1) father of Bathsheba 1Chr.3,5 = אֵלִישָׁם 2S 11,3.−-2) name of several other persons Num 13,12; 2S.9,4; 1Chr 26,5.

עַמִירוּד pr. n. m. Num.1,10 etc.

עמיובד pr. n. m. 1Chr.27,6.

עָבְּיִרוּר pr. n Ktib for עַבְּיִרוּר 2S. 13,37.

עַמִינְדָב pr n. m Ex.6,23 etc.

אַמִיּכְן Ch. adj. deep, unfathomable Dan.2,22.

, עָמֵיך (from עָמֵר m. bundle, sheaf Jer 9 21; Mic.4,12.

ישַׁבִּי שׁבִּי pr. n. m. Num.1,12.

קיקית (from מָמִיתוֹ; sf. אָמִיתוֹ) m. neighbor, fellow, associate Lev. 5,21; אָמִיתִי the man that is my fellow (my associate) Zch. 13,7

עָמֵל (/ut יַצְמֹל) to labor, to toil Jon.4,10; Ps.127,1; נָבָּשׁ עָמִל עָמְלְה the appetite of the laborer laboreth for him Pr.16,26.

לְּבֶּלֵי (c. עֲבֶּלִי, sf. עֲבֶּלִי) m (once f. Ec 10,15) 1) labor, toil Ec.1.3; 2,10 – 2) gain by labor פָּבְּלִיעִילִי yet shall he have rule over all the gain of my labor? Ec.2.19 — 3) trouble, misery Ps. 25,18; עְבָּלִי מִבְּי miserable comforters Jb.16, 2.— 4) mischief, iniquity בין עַבְּלִי עַלִי חֹק which frameth mischief by a law Ps. 94,20; Hab.1, 13.— 5) pr. n. m. 1Chr.7,35.

ing, suffering Ec.3,9; Jb.3,20; as n. workman, laborer Jud.5,26.

pr. n Amalek, a very ancient people Num. 24, 20; gent. אַבְּיבִּקּלִקּי בּר אָבְיבִּיבְיּלְקּילִקּי Amalekite Gen. 14,7; בּר יְבְיבְיבְּלֵּקִי the mount of the Amalekites Jud. 12,15.

עַם 1) to bind, to unite, whence עַם, אָם, אָפָּה, בּעם 2) to cover, to

overtop אָדְיִים לֹא־עַמְמְהוּ the cedars did not overtop him Ez.31,8; fig הַמָּים לֹא־עַמְמוּף no secret overtopped thee (i. e. was too high for thee) 28,3.

Hoph. הוּעַם (fut. יוּעַם) to be darkened, to become dim (prop. to be covered) Lam.4,1.

a. Ch. עַלְיּמִין nations, tribes, see עַלְיּמִין

us), symbolic name of a son of the prophet Isaiah Is.7,14; 8,8.

עמס (fut. סְבַּעַיִי, דְנַבְּסָבּי; pt. סְבָּעַי; עָבוּוֹם , pl. עַבְּקָים , pl.f. אַנְמָוּם) 1) to rear (of a load) Zch.12,3; fig. הַעַמִסִים מָנִּי־בֶּמֶן who are borne from the womb (i. e. looked after from their birth) Is 46,1. - 2) to lay upon, to lade (with לַ, עַל) and every ניעמס איש על־חמרו man laid upon, i. e. laded, his ass Gen.44,13; נְשָאֹתִיכֶם מַשְּׂא רַ<u>עִיבְּ</u>ה those once carried by you (i. e. the idols) are now laden up a burden upon the weary beasts Is.46,1; fig. to load with benefits. to bestow יום יום יעמם־בנו day by day he bestoweth upon us Ps. 68,20.

Hiph. הָעֶמִים to load upon (with נֵעל to 1.12,11.

תְּבְּיִבְּיִי pr. n. m. 2Chr.17,16.

יַבְּעְדְּ pr. n. a city in Asher Jos. 19.26.

קאר to be deap, profound קאר

thy thoughts are very deep Ps.92,6.

Hiph. הַעָּמִי (pt. בְּיַנְמִילָ imp. הָּעָמִילְ הְרָחִיבּ (pt. הַּנְּמִילְ הַּרָחִיבּ (pt. הָּעָמִילְ הַרָּחִיבּ phe hath made it deep and large Is 30,33; usually as adv. הַעָּמִילְּ וּלִינְיּלְ they dwell deep (they seek their abcde in deep places) Jer. בַּעָמֵילְ אַיְּלָה אִי הַנְבְּהַ לְּמָיִלְה אִי הַנְבְּהַ לְּמִילְה אַ ask in the depth, or high up above Is 7,11; בְּעָמִילְ בְּתְּחִילְהְ מְלָה מִילְה בְּעָמִילְהְ הַנְּמִילְהְ מְרָה אִי הַנְמִילְהְ הַנְּמִילְהְ מְרָה אַנְמִילְהְ הַנְּמִילְהְ הַנְּמִילְהְ הַנְּמִילְהְ הַנְּמִילְהְ הַּעָּמִילְהְ הַנְּמִילְהְ הַּעְּמִילְהְ הַנְּמִילְהְ הַּעְּמִילְהְ הַיְּבְּי הָּנְמִילְהְ הַיְּיִין הַנְיִילְה הַיִּים הַּמְיִיקְה הַיִּים הַיְּבְּי בְּיִבְּיִים הְיִבְּיִים הְּיִבְּיִים הְיִבְּיִים הְיִבְּיִים הְיִבְּיִים הְיִבְּיִים הְּיִבְּיִים הְיִבְּיִים הְיִבְּיִים הְּיִבְּיִים הְיִבְיִים הְיִבְּיִים הְיִבְּיִים הְיִבְּיִים הְּיִים בְּיִים בְּיִים הְיִּים הְיִים בְּיִבְּיִים הְיִים בְּיִבְּיִים הְיִבְּיִים הְיִבְּיִים הְּיִבְּיִים הְּיִבְּיִים הְיִבְּיִיבְּיִים הְּיִבְיִים הְיִבְּיִים הְּיִבְּיִים הְיִבְּיִים הְּיִבְּיִים הְיִבְּיִים הְּיִבְּיִים הְיִּבְּיִים הְּיִבְּיִים הְּיִבְּיִים הְּיִּבְּיִים הְּיִבְּיִים הְּיִים הְיִּים הְיִים הְּיִּים הְּיִים הְיִים הְּיִבְּיִים הְיִּיִים הְיִבְּיִים הְיִים הְּיִים הְּיִבְּיִים הְיִּיִים הְיִּים הְּיִים הְּיִים הְיִים הְיִים הְּיִים הְּיִים הְיִים הְּיִּים הְּיִים הְיִים הְיִּים הְיִים הְיִּים הְיִים הְיִים הְּיִים הְיִים הְיּיִים הְיִים הְיִים הְיִּים הְּיִים הְּיִים הְיִים הְיִים הְּיִים הְיּיִים הְיִים הְיִים הְיִים הְיּיִים הְיִים הְּיִים הְּיִים הְּבְּיִים הְיִים הְּיִים הְּיִים הְּיִים הְיִים הְּיִים הְּיִים הְיוּים הְיִיבְּייִים הְייִים הְּיִים הְּיבְּיים הְייִים הְּיִים הְּייִים הְּיִים הְּיִיים הְּייִים הְייִים הְיּיים הְייִים הְייִים הְּיִים הְיּיִים הְיוּיים הְּיִים הְּי

hence: obscure עַם עָמָקּי שֶּׁפְּהְמִשְּׁמִיע a people of a speech too obscure to understand Is.33,19 (comp. Ez. 3,5).

קים (pl. עָמָקּה ; f. עִמְקּה, pl. עִמְקּה adj. deep, low Lev.13,25; הַחָּשׁים adj. deep pit Pr.22,14; מִים deep pit Pr.22,14; מַיִּם deep waters (as a figure of something unsearchable) Pr. 18,4; בְּעָב עָבֹר עָבֹר עָבֹר עָבֹר (unsearchable) Ps.64,7; pt. f. pl. מַמְקּוֹת as n. hidden, mysterious things Jb.12,22.

עבקק m. depth Pr:25,3.

עָמָק (sf. אָמָקר y, l. אָמָקר, sf. קּיִנְקר, depth עָמָקר שָׁאיל the deptas of hell Pr. 9, 18.— 2) lowland, valley Jud. 1, 34; Ps. 65, 14; Cant. 2, 1; once pl. שַמָּקרים for inhabitants of the valleys 1 Chr. 12, 15. — 3) in geo-

graphical names: עַבָּק הָאָלָה (oakvalley), a place near Bethlehem 18.17,2.— צֵי הַבְּבָא (valley of the balsam-shrub), a valley near Jerusalem Ps.84,7.— אַ' הַבְּרֶבֶּה (vailey of Berachah), a place south of Bethlehem 2Chr.20,26.— עֵי חֶבְּרוֹן a valley near Hebron Gen. 37,14.— ע' הַמֶּלֶהְ (king's dale), the valley of Kidron Gen. 14,17, also called (vale עֵ׳ סְכּוֹת — ib. Succoth), a valley in Gad beyond the Jordan Ps.60,8.— נֶי' כָּנָיץ (vale of Keziz), a city in Benjamin Jos 18,21.-- עֵי רָפַאִים (valley of giants), a place between Jerusalem and Bethlehem Jos. 15,8. — אָי הָהָרוּץ see בָּי הָהָרוּץ see יַורָעָאל sea צ' ווַרְעָאל: :וַרְעָאל: ע' הַשְּׂרִים see עַ' הַשְּׂרִים .

אָמֵר I. (ב חְמֵר) to heap together (Kal not used).

Pi. אָשָׁ (pt. אָשָׁ to gather, to bind sheaves שָׁלֹא מָלֶא בָפּוֹ קוֹצֶר wherewith the mower fille h not his hand, nor the gatherer (or: sheaf-hinder) his arm Ps.129,7.

וו to seize, to subdue (Kal not used).

 of, or to make merchandise of). מְּבֶּרְ (from עְּבֶּרְ l.) m. 1) bundle of ears, a sheaf Deut.24,19; pl. עֲבָרִים R.2,7.— 2) an omer, a dry measure (= 10th part of an אַבָּרְי Ex. 16,36.

עַבַון Ch. wool Dan.7,9 (= Heb. צָבֶןרְי

שניקה pr. n. Gomorrah, one of the four cities in the vale of Siddim, destroyed for their wickedness Gen.10,19;14,2; Deut.29,22; fig. עם the people of Gomorrah, i. e. wicked ls.1,10.

קרבי pr. n. Amram 1) father of Moses Ex.6,18; patr. אַבְּרָבִי Num. 3,27.— 2) another pers וו Ezr. 10,34.

הַנּשְׂאִים בַּמָבֶּל to load עְמָשׁים נַמְבָּל they that bare hurdens, with those that loaded Neh.4,11.

אַרְיְיִי pr. n. m. 1) a person mentioned in 2S.17,25.— 2) another person 2Chr.28,12.

יבְּיִי pr. n. m. name of several persons 1Chr.6,10; 15,24, etc.

עַבַשְׁעְבַי pr. n. m. Neh.11,13.

שנב to become globular or round, whence שנצ .

pr. n. a city on the mountains of Judah Jos. 11,21.

עָנָב (pl עָנָבים, c. עִּיְבִי , sf. עִנָבִים)

m. grape Gen.40,10; Lev 25,5; מְּיָבְלִי בים cluster of grapes Num.13, 23; עַנְבִים and בַּעָבָר בּדַ the blood of grapes, i. e. wine Gen. 49,11; Deut.32,14.

to fondle (Kal not used).

Pu. אַנַג. prop. to be fondled. hence: to be tender, delicate; only pt. f. בְּעָבָנְה a delicate woman Jer.6,2.

Hithp. הָתְעַגָּג (fut. נְתִעַנַּג) 1) to make oneself or be delicate מָהָתְעַנָּנ קרף for being deficate and for tenderness Deut. 28,56.— 2) to enjoy oneself נָתָתְעַבַּג בַּדָּשֶׁן נַפְּשְׁבָם and let your soul enjoy itself in fatness ls.55,2; וְהְתַעַנְּנֵוּ עַל־רֹב and they shall enjoy themselves in the abundance of peace Ps.37,11.— 3) to delight oneself עם עַל־שַבּי וִתְעַנָּג will he delight himself in the Almighty? Jb.27, 10.- 4) to make merry over, to mock at (with עַל־מָי תָּתְעַנָּגוֹ (עַל over whom will ye make merry? Is 57.4.

ענג (f. אַנְאָנֻיִּג) adj. delicate Deut, 28,54 a. 56.

m. delight, pleasure Is.58,13; אָנֶג m. pleasant palaces 13,22.

לבר (fut יְעִנּה; imp. sf. נְעָנּה) to tie, to bind Pr.6,21; Jh.31,36.

עוֹנֶה , t. (fut. יְעַנֶּה , ap. יָעַנָּה; pt. עוֹנָה a. עֹנָה; yt. עֹנָה; יִעָנָה; יִעָנָה; יִעָנָה; inf. עֹנָה; inf. יְעַנִּה (עַנִּה) to answer, to reply אור מָה־עִנָה אוֹתוֹ what he answered him Mic.6,5; בְּרָבְיִינִי וְלֹא עַנָנִי; l call-

ed him, but he answered me not Cant.5,6; אַר וענֶה he that waketh, and he that answereth (i. e. every one living) Mal.2,12; with 12: to thou וּמָקַרָנִי רָמִים עַנִיתַנִי thou hast heard me from the horns of the unicorns Ps.22,22; עַנָה עַוֹּת to answer impudently Pr.18,23; to answer roughly 1S. 20,10; עַנָה שָׁלוֹם to grant peace Deut.20, 11; Gen. 41, 16 .- 2) to satisfy, to gratify הַאָנֶה אָת־ the earth shall gratify the corn Hos.2,24.- 3) to bring about, to accomplish הַבָּטֶף יַצַנֶה אָת־הַבֹּל money bringeth about all things Ec. 10, 19.— 4) to refute, to contradict אַן עוֹנֶה אַמָּרָיו מִנֶּם none of you refuteth his words Jb.32, 12; 9.32.-5) to begin to speak מובען ויאמר and he began and said 1s.21,9-6) to raise a cry, to exclaim, to shout וַעֲבוּ עֲבֵוֹךְ and they shall raise a hattle-cry Jer.51,14; of jackals: to howl, to cry Is 13,22; inf. as n. עַנוֹת נְבוּרַה shout of mastery, עַנוֹת נְבוּרַה cry of defeat (i. e. of those חַלּוֹשַׁה defeated) Ex.32,18.- 7) to sing sing unto the Lord וְגֶנוּ לֵייִ בְּתוֹרָה with thanksgiving Ps.147,7.- 8) to speak, to bear witness, to testify וַלֹא־תַעְנֶה עַל־רָב neither shalt thou speak (or testify) in a cause Ex.23,2; with 2: to testify for Gen. 30,33 or against Deut. 19,18; 2S.1,16.

Niph. נְעֵיָה (fut. יְעָגָה; pt. נְעֵיָה; pt. נְעֵיָה; pt. נְעֵיָה; pt. וֹעָגָה) to be answered, heard Jb.

19,7.— 2) to be refuted Jb.11,2.—
3) same as *Kal*: to answer (with ?)
Ez.14,4 a. 7.

Pi. עַנָּה (imp. יַנֵּה ; inf. עַנָּה) to exclaim, to sing קוֹל עַנּוֹת the voice of singing Ex.32,18; עַנוּ לָה sing ye unto her Is.27,2.

Hiph. מַעְנָה (only pt. מַעְנָה (מַעְנָה (מַעְנָה God grant (with בְּחָעָה בְּשִּׁמְחַת (בְּּאָלְהִים מַעְנָה בְּשִּׁמְחַת (בּּאַלְהִים מַעְנָה בְּשִּׁמְחַת (בּאַל God granteth him the joy of his heart Ec 5.19.

ענה (fut. וַעֵּגָה; inf. וְצֵנָה 1) אַנָה (עַנוֹת אַנוֹת) to be afflicted, depressed, subdued אַנִי עַנִיתִי מְאֹד I was greatly מַהַמוֹנָם לא (afflicted Ps. 116,10; nor will he be depressed because of their multitude Is. 31,4; וְבִיר עָרִיצִים יַ<u>ע</u>, the song of the tyrants shall he subdued (others: he will suppress) 25,5.— 2) to be troubled, to be in disthey will be יַעַנוּ כִּי־אֵין רעֻה in distress, because there is no shepherd Zch 10,2.-- 3) to labor, to busy oneself עָנְיָן רָע... לַצְנוֹת ia an evil matter... to busy themselves therewith Ec.1,13.

אינה אונגה, לְנִענָה (pt. בְּעָנָה, for מְנָנָה (קְנָה for מְנָה for מְנָה l to he afflicted בְּעָרָה for בְּעָנָה l am afflicted very much Ps.109,107.—2) to humble oneself עַד־מָתַי how long wilt thou refuse to humble thyself before me? Ex.10,3; נְנֵשׁ וְהוּא נַעֵּנְה (בַּעִּנְה בַּעַנְה for me? Ex.10,3; נְנֵשׁ וְהוּא נַעֵּנְה an afflicted Is.53,7; מָפָשׁ נַעֵּנְה an afflicted soul 58,10.

Pi. עָבָּה (fut. יִעֵנָּה; pt. מְעֵנֶּה; inf. עַנָּת, עַנָּת, to oppress, to afflict, to humble אָהָם and they shall afflict them Gen. 15,13; they afflict his feet עָנוּ בַבֶּבֶל רַנְלוֹ with fetters Ps.105,18; בַּל מָשָׁבַּרֵיה with all thy billows hast thou afflicted me 88,8; נַיַעַנָּך אוברעה he afflicted thee, and he suffered thee to hunger Deut. 8,3; עַבַּה נַפִּשוֹ to afflict one's soul by fasting, to fast Lev.16,29, more fully עָנָה נַפִּשׁוֹ בַצּוֹם Ps.35,13; עָנָה Ps.35,13; עָנָה to have intercourse with a אשה woman by force, to violate her Gen.34,2; Jud.20,5.

Pu יְּנְבּוֹת (fut. יְּנְבָּה; inf. יִּנְבָּוֹת tis good for me that I have מוֹב לִי כִי it is good for me that I have been afflicted Ps.119,71; coupled with בָּבָּי to be afflicted, to fast Lev.23,29; pt. מִּנְבָּה afflicted Is. 53,4; inf. as n. יְבָּבֹּי his affliction Ps.132,1.

Hithp. הָתְעַנָּה (fut. יִתְעַנָּה; inf.

י ל הְתְעַנְּהְ אָבִי thou hast been afflicted in all wherein my father was afflicted IK.2,26. אַנָּה אָבָי וּ בּרָלְיִאָנְהְ בִּרָלְיִאָנְהְ אָבָי וּ A. עַנָּה אָבִי וּ Ch. (3 f. עַנָּה , 3 pl. עֵנִי זְּ בּרִלְיִי, זְיִּרָּ בִּרְיִי, זְיִּרְ אָבָי וְ עִנְה , אַנָּה אָבָי וְ עִנָּה , אַנָּה אָבָי וְ עִנָּה , אַנָּה אָבָי וְ עִנָּה , אַנָּה אָנָי וְ עִנְה , אַנָּה אָנָי וְ עִנְה , אַנָּה אָנָה אָנָה אָנָה אָנָה אָנָה אָנָה אָנָה אָנָה עַנְּה בּרִי אָנָה אָנִי וְ עִנְה עַנְה עַנְה אָנִה אָנִה אָנִה אָנִה אָנָה אָנָה אָנִה אָנָה אָנִה אָנָה אָנִי וְ עִנְה עַנְה אָנִה אָנָה אָנִה אָנְה אָנִי וְ עִנְה אָנִה אָנָה אָנָה אָנָה אָנִין אָנָה אָנִה אָנְה אָנִה אָנְי עָנְה אָנִין עַנְּה אָנִין אָנָה אָנִין עַנְּה אָנִין אָנָה אָנִין אָנְיין בּיִּנְייִין אָנְה אָנִין אָנְה אָנִין אָנְיִין אָנִין אָנְיין אָנִין אָנְיִין אָנְיין אָנִין אָנְיִין עָּנְיִין אָנְייִין אָנִין אָנִין אָנְיוֹין אָנִין אָּנְיין אָנִין אָנִין אָנִין אָּנְיִין אָנִין אָנִין אָנְייִין אָנִין אָנִין אָנְייִין אָנִין אָּיִין אָנְייִין אָּיִּין אָּיִין אָּיִין אָנְייִין אָּיִין אָּיִין אָנְייִין אָיִין אָיִין אָיִייִין אָייִין אָייין אָייִין אָייין אָייין אָייין אָייִין אָייין אָייִין אָייין אָייין אָייין אָייין אָייין אָייין אָייין אָיין אָייין אָייין אָייין אָייין אָיין אָיין אָיין אָיין אָיין אָיין אָיין אָייין אָייין אָייין אָיין אָּין אָיין אָיין אָיין אָייין אָיין אָיין אָּין אָיין אָיין אָיין אָייין אָיין אָיין אָייין אָיין אָיין אָיין אָייין אָיין אָייין אָיין אָיין אָייין אָייין אָייין אָייין אָייין אָייין אָייין אָיייין אָייין אָיין אָיין אַייין אָייין אָייין אָיייין אָייין אָייין אָייין אָייין אָייין אָיי

a. אַנִין II. Ch. to oppress, to afflict; pt. pl. עַנִין the afflicted Dan. 4,24 (Eug. Bible: the poor).

ענה pr. n. 1) son of Seir, also an

Edomite tribe descended from him Gen.36,2 a. 20.

(from עָנְוֹי II.; pl. אַנְּיִים, c. עַנְוֹיִי, c. עַנְוֹיִי adj. oppressed, humble, meek Num.12,3; Is.11,4; Ps.9,13.

שנוב pr. n. m. 1Chr.4,8.

ענוְה (from לְּנָה II.) f. humility, meekness Zph.2,3; Pr.22,4.

ישְׁנְוֶה (= מִנְּנְהָה) f. mildness, gentleness Ps.45,5; sf. עַנְּוָהְ 18,36, contracted עַנְהָן 2S.22,36.

ענוק see עַנוק.

עָנוּת עָנוּת ווו; c. אָנוּת) f. affliction, suffering אָנוּת עָנְי the affliction of the poor Ps.22,25.

עניים (pl. עניים, c. אַנִייָם; f. מְנַיִּה) adj. meek, humble Is.66,2; Zch.9,9.— 2) poor Deut.15,11; Is.3,14.

עָנְי' (יְיְנִי ה', sf. עְּנִי' m. oppression, affliction, suffering Ex.3.7; Gen. 31,42; לְחֶם עִנִי the bread of affliction Deut.16,3; בְנִי עִנִי the sons of affliction, the afflicted Pr.31,5.

עני pr. n. m. Neh.12,9.

עניה pr. n. m. Neh.8,4.

Num.12,3 Ktib for עָנָין, which see.

עָנִים pr. n. a city in Judah Jos. 15,50.

husiness, work, employment Ec. 1,13; 2,26.— אַנְיָנוֹ m. 1) labor, עְנְיָנוֹ מִנְנוֹ and vexation is his affair 2,23.— 3) event בינוֹ through

an unfortunate event Ec.5,13; אַבָּ מוֹלוֹם בָּרבׁ עִנֵין a dream cometh through a multitude of events 5,2 (Eng. Bible: through a multitude of business)

קוֹם pr. n. a place in Issachar 1Chr. 6,58 = עוֹן נֵים Jos.19,21.

קים pr. n. an Egyptian trihe Gen. 10,13.

יַנְבְּיֶלְדְי pr. n. an idol of the Sepharvites 2K.17,31.

(akin to בְּבַן) to cover, whence עֲבַן cloud (Kal not used).

Pi. I. עָנָן (den. from אָנָן; inf. sf. נְעַנְּנְי עָנְנְי עָנְן for בְּעַנְנִי עָנְן when I bring a cloud Gen. 9,14.

Pi. II. אָנֹעָן (fut. בְּנִיעָי) prop. to act covertly, hence: to practice magic, to use enchantment Lev. 19,26; pt. בְּעִינִהְ sorcerer, sooth-sayer Deut.18,10, also בְּעָינָהְ f. בַּנִיעָי sorceress 57,3.

(c. יְצִנְן יִ pl (צְנְנִים m. 1) cloud Gen.9,13; אַנן a pillar of cloud Ex 13,21; אוֹר בָּיַן a cloud of lightning Jb.37,11; ענן בָּיָן the morning cloud (a figure of instability) Hos.6,4.— 2) pr. n. m. Neh.10,27.

Ch. (pl. c. יְעַנָּנֻי m. cloud Dan. 7.13.

יַנְנְה (בּוְבָּן (בּיִנְרָה (בּוֹנְרָה (בּוֹיִנְה f. cloud Jb.3,5.

יבָני pr n. m. 1Chr 3,24.

עניה pr. n. 1) a male person men-

tioned in Neh.3,23.— 2) a place in Benjamin Neh.11,32.

ענף to cover (like לְבַבְּ), whence עָנָף, אֶנְף, אָנְרָף, שָׁנָף .

קָנָפְיָר (c. יְנַבְּיּלָה ; pl. c. יְצִּבְּר יִּאָד , sf יְנִבְּרְיִּ m. branch, bough Ez.31,3; יְעָבַר יְנִישְׁא עְנַר the branch of a thick-leaved tree Lev.23,40; יְנָבְּר to bring forth boughs Ez 17, 8 a. 23.

י אָנֶךְ m. branch, bough; only sf. בּגָם בּגָם Ez.36,8.

עָבֶּף (f. עֲבֵפָּה) adj. full of branches or houghs Ez.19,10.

רף (בּוֹפוֹתִי ; pl. sf. עֲנְפַּוֹתִי) m. branch Dan.4,11.

י ענק (1) to be stretched, whence אָנָק (2) as den. from עַנָק 1 to surround as a necklace אַנָק (אַנָר pride surroundeth them as a necklace Ps 73,6.

Hiph. הַשָּנִים (fut. קיביי) prop. to lay upon the neck, hence: to load, to furnish (with הַעַנִיק לוֹ thou shalt furnish him liberally Deut.15,14.

תְּנְקִים (pl עַנְקִים, תִּנְקִים, m. 1) prop. neck, hence: necklace, collar Cant. 4,9; Pr.1,9; Jud.8,26.— 2) prop. stretched, long, hence: giant; only pr. n. Anak, ancestor of a giant-race לְנִי עַנְּקְים, יִילִיתִי הַעַנְּקְ the children of Anak, the sons of Anak Num.13,22 a. 33, or עַנְקִים the Anakim, who before the invasion of the Hebrews lived in the vicinity of Hebron Jos.11,21.

עֵנֵר pr. n. 1) a Canaanite, ally of Abraham Gen.14,13.— 2) Levitical city in Manasseh 1Chr.6,55 = אַנֵר 7,29.

עניש (fut. עניש ; pt. p. עניש , pl. עניש ; inf. עניש , עניש , עניש ; inf. עניש , עניש , עניש ; inf. עניש , מאָה בָּבֶּר amerce him in a hundred shekels Deut. 22,19.— 2) to punish, to condemn עניש לַצְּדִיק ; the wine condemned Am. 2,8; עניש לַצִּדִיק , עניש לַצִּדִיק ; to punish the just is not good Pr. 17, 26; עניש בַּעַנְשׁ־לִץ when they punish the scorner 21,11.

Niph. נְעָבֵשׁ (fut. שֹׁבֵעָבֵוּ 1) to be fined, amerced Ex.21,22.— 2) to be punished Pr.27,3.

עָנֶשְ (from עָבִשְׁ) m. fine, punishment 2K.23,33; Pr.19,19.

كِيْتِ Ch. m. fine, mulct Ezr.7,26.

עַנָת pr. n. m. Jud.5,6.

תרות pr. n. 1) a male person mentioned in Neh.10,20. -- 2) another male person 1Chr. 7.8. -- 3) a city in Benjamin near Jerusalem, the birth-place of the prophet Jeremiah Jos.21,18; Is. 10,30; Jer.1,1; gent. 28.23,27.

ענתתיה pr. n. m. 1Chr.8,24.

סים (from יְנָסִים; c. יְנָסִים) m. prop. pressing, hence: juice, must Cant. 8,2; Jo.1,5.

down וְעַסוֹּהֶם רְשְׁעִים to press, to tread down וְעַסוֹּהֶם רְשְׁעִים and ye shall tread down the wicked Mal.3.21.

עער Is.15,5 see עער I. Pa.

עַבָּה see עֵבָּה.

עפה (= איני) to cover, whence the next word.

יַנְפִי (pl. עְפָאִים for עָפָּיִם) m. twig. branch, foliage Ps.104,12.

יַּבְּכֹּי (def. עְּבְּיָא , sf. יְּעָבְּי ; pl. sf. יְּעָבְּי ; pl. sf. יְּעָבְּיה) m. bough, foliage Dan. 4,9 a. 11.

to rise up, to swell (Kal not used).

Pu. עָפַל to be lifted up, inflated הָנָה עָפְּלָה לֹא־יָשְׁרָה נַפְּשׁוֹ בּוֹ behold, lifted up, not upright is the soul in him Hab.2,4.

Hiph. בְּעְפִּיל (fut. נְעַפִּיל) to act proudly, to presume ייַעְפָּלוּ לִעִלוֹת but they presumed to go up unto the hill top Num. 14.44.

עָפַל (from עָפַל) m. prop. a rising, hence: 1) eminence, hill, tower Mic.4,8; Is.32,14; with art. בְּעָבֶּל pr. n. a hill or fort on the east of Mount Zion 2Chr.27,3.— 2) pl. ביי אור swellings, tumors, piles Deut.28,27; 1S.5,6 (Kri has בְּלִים, which see).

י אָפְנִי pr. n. פָפַר הָעָפִנִי a village or town in Benjamin Jos.18,24.

לער (from לוני to twinkle; only du. מָלְעַבְּי, c. אָנְאַבְּיִנְי, sf. עַבְּעַבְּינוּ , קּעַבְּינוּ , אַנְּעַבְּינוּ , יעבְעַבְּינוּ , יעבְעַבְּינוּ , יעבְעַבְּינוּ , יעבְעַבְּינוּ וּשַׁבִּינוּ) m. eye-lash, eye-lid Jer.9,17; Ps.11,4; 132,4; ffg. רעבְּעַבְּינוּ שַׁבִּינוּ עַבְּעַבְּינוּ ישַבּינוּ the eye-lashes of the dawn, i. e. the first rays of the sun Jb.3,9; 41,10.

זְּשְׁבֶּר in Ar. to be light-reddish, whitish, whence אָשָׁ dust (from the color of sand), אַבְּע a gazelle (from its light-reddish color), אַבָּע lead (from its whitish color). (Kal not used.)

Pi. 기탈빗 (den. from 기탈빗) to pelt with dust, to dust 2S.16,13.

עפר (c. צַפָּרָם, צַפָּרָן, יְעַפָּרָן; sf, עַפָּרָן, וֹעַפָּרָ, יַעַפָּרָן; עַבְּרוֹת , c. עַבְּרוֹת) m. dust, earth Gen.2,7; Ps.18,43; עַבַּר הַאָּרֵץ the dust of the earth Ex.8,12; hence: clay, mortar Lev. 14,42;ראש עַפָּרוֹת the first dust of the world תבל (i. e. the first clods of earth) Pr. 8,26; עַבְרוֹת וַהַב gold-dust Jb.28,6; מַבַּר שְּׂרֵפְּה ashes Num.19,17; as a figure of frailty: אֲנֹכִי עֲבָּר וָאָבֶּר I am dust and ashes Gen. 18,27; to lick the dust Mic. 7,17 (a figure of humiliation); 그글말 to lie in the dust, i. e. to die Jb.7,21; hence of mortals: יוֹרְדֵי עַפַּר they that go down to the dust Ps.22,30; of the dead: they that dwell in the dust ls.26,19; יַשְׁנֵי אַרְבַּת־עֲבָּר they that sleep in the dust of the earth Dan.12,2, or simply 및 Ps.30,10.

יל pr. n. 1) son of Midian Gen. 25,4.— 2) name of two other persons 1Chr.4,17; 5,24.

ינְפָּר (from בְּפַר; pl. יְנְפָּר) m. young deer, roe, fawn, gazelle Cant.2.9; 4,5.

עפרה pr. n. 1) male person men-

tioned in 1Chr.4,14.— 2) a place in Benjamin Jos.18,23=הַיָּתְלֶּבְּהְ Mic.1,10.— 3) a place in Manasseh Jud.6,11.

קברן קיי pr. n. 1) a mountain on the confines of Judah and Benjamin Jos. 15,9.— 2) a border-city of Benjamin 2Chr. 13, 19 (Ktib, for which Kri has אָפָרָיִן: 3) בּ Hittite Gen. 23,8.

עָבּרַיִן pr. n. see טָבּרָין 2.

עּפְּׁרֶת ' (from עְפַּׁרֶת ' (עֹפְּׁרֶת ') f. lead Ex.15,10; אָבֶן הָעפָּרֶת weight of lead, plummet Zch.5,8.

בּצַבְ I. (akin to בּצַהְ) prop. to cut, to carve, hence: to shape, to fashion, to form (Kal not used).

Hiph. הָעֵיִים (inf. הַעִּיִים) to shape, to fashion עָשִּׁינוּ לְהַ בַּוְנִים we made cakes to her (to the gaeen of the heaven, i. •.

the moon) in order to fashion her image Jer. 44,19.

וו. (3 sf. עַצְּבוֹ ; pt. p. עַצִּבּר , f. עָצִּבּר , c. עַצִּבּר ; inf. sf. עַצִּבּר (עַצָּבִּר , to afflict, to grieve, to pain אָבָר אָבָר אָבָר אָבָר אָבָר אָבָר אָבָר אָבָר אָבָר אָבִיר מִיְבִיר מִיִבְיר עִצְּבָּר אָבִיר מִיְבִיר מִיבְיר עִצְּבִּר אָבִיר מִיבְיר עִצְּבִּר אָבְיר עִצְבּר אָבְיר עִצְבּר אָב אַצְבּר אָב אַצְבּר בּר וֹבּר לְבִּר עִצְבּר בּר וֹבּר בּר וֹבְּר בְּר בּר בּר וֹבְּר בּר בּר וֹבְּר בּר וֹבְּר בּר וֹבְּר בּר וֹבְי בְּרִי עִצְּבָּר רוֹם; בּר בּר וֹבְּר בּר וֹבְּר בּר וֹבְּר בּר וֹבְּר בּר וֹבְּר וֹבְי עִצְּבָר וֹבְּר וֹבְּי עִצְּבּר וֹבְּיבוֹ וֹבְּיבוֹ עִבְּר וֹבְּי עִצְּבּר וֹבְּיִבְּר וֹבְּיִבְּר וֹבְּיִבְּר וֹבְּיִבְּר וֹבְּיִבְיּב עִיבְּר וֹבְּיִבְּר וֹבְּיִבְּר וֹבְּיבְר וֹבְּיִבְּר וֹבְּיבְר וֹבְּיִבְּר וֹבְּיִבְּיִבְ עִבְּיבְר וֹבְיִבְּרְ עִבְּיבְר וֹבְיִבְיוֹבְיוֹבְי עִבְּיבוֹי בְּיִבְּיוֹב עִיבְּיבוֹי עִיבְיבוֹי עִיבְיבוֹי עִיבְּיבוּי עִיבְיבּי עִבְיבוּר וֹבְיבוּים עִיבְּיבוֹי עִבְּיבוֹי עִבְיבוֹי עִיבְיבוֹי עִיבְיבוֹי עִיבְּיבוּי בּייִבְּיים עִּבְיבוּים עִיבְּיבוּי בְּיִבְּיוֹב עִיבְיבוּי בְּיִבְּיוֹב עִיבְיבוּים בּיוֹבְיבוּי בּיי בּייב בּיב בּייב בּיב בּייב בּייב בּיב בּי

Niph. אַנְאָלֵב (fut. אַבְּר אַנֵּי 1) to be pained, grieved for (with נְעַל , צְל אַל 1) 18.20,34; 28.19,3.— 2) to be injured, hurt (with בְּהָם שַּרָּיִם (בְּהָם who removeth stones shall be hurt therewith Ec.10,9.

Pi. אַצְע (fut. אַצְבְי) 1) to pain, to afflict, to grieve Is.36,10.—2) to wrest דְּבָרֵי יִעַצְבוֹ they wrest my words Ps.56,6 (Fuerst: they injure my cause).

Hiph. הָעָצִיכ (fut. יִעַצִיכ; inf. יִעַצִיכ; inf. יִעַצִיכ; inf. יַעַצִיכ; inf. יַעַצִיכ הַאָצִים to grieve, to offend Ps. 78,40.

Hithp. הְתְעַצֵּב (fut. יַתְעַצֵּב) to be grieved Gen.6,6; 34,7.

to grieve, to mourn לְצִיִּיב (pt. p. נְצִיִּב) to grieve, to mourn garacter בְּל נְצִיִּיב a mournful voice Dan.6,21.

קנים (from מְצְבָרִם II.; pl. מְצְבָרִם) m. 1) pain, grief, sorrow Gen.3,16; קבר עֶצֶב a grievous word פְּבָר עֶצֶב in all labor there is profit Pr.14,23; עֶצְבּר bread

of toil Ps.127,2; אָבֶיכֶם הַּנְגשׁל and ye exact all your labors ls. 58,3 (acc. Stb. אָצֶע here: caprice, whim).

, אָצַבִּים (from אָפָרָם, only pl. אָצַבּים, sf. מְצַבִּים m. image, idol (prop. something carved) וואָצָבים הַבּח־לוּ (צַצַבִּים הַבּח־לוּ Ephraim is joined to idols; let him alone Hos.2,17.

I. (from עָצָב I.; sf. אָנְב ' זוּ אָצָב ' וּ עָצָב ' זוּ אָבָר ' ייש וּ וּ וּשְׁבָּב ' m. image, idol Is.48,5.

עָּבֶּל II. (from אַצְילָר II.; sf. אָצְילָר m.

1) labor, pain, affliction Is.14,3;
1Chr.4,9.— 2) perverseness אָנָר the way of perverseness Ps.
139,24 (Stb.: the way of vanity).

עְצְבּוֹן, sf. נְיִיצְבּוֹן (from עַצֵּב II.; c. עִייְבּוֹן, sf. קייִבוֹן (m. 1) labor, toil Gen.3, 17; 5.29.— 2) pain, sorrow Gen. 3,16.

ר. מּלְבְּלוּת (ה. 1) pain, sorrow Pr.10, 10; בּוֹלְבֵּלוּת יִלְבּלְּת יִלְבּלוּת sorrow of the heart 15,13.— 2) wound בּוְבַּבְּיל יִלְבִּלוּת הַלָּב וּלָם he bindeth up their wounds Ps. 147,3.

עצד to cut off, hence מַעצַר.

י עָצָה (עְצָּה יִינְיּוּ shut, to close עָּבָּה עִינְיוּ he shutteth his eyes Pr.16,30.— 2) intr. to be firm, hard, whence יָצָה a. עָצָה.

תְּצֶׁלֶּ m. the spine, the backbone Lev.3,9.

וֹצְעֵׁי I. (coll. of מְצֵי) f. wood, timber Jer.6,6.

עצר וו. (from יְעֵץ; c. עצרן, sf. יַעַצָּתוּ; pl. עִצית, sf. אָנַעָּת (עַצָּתַוּ, sf. עַצָּתוּ) f. counsel, advice בְּעֵצֶה upon advisement 1Chr.12,20; אַישׁ עִצָּה *a)* a counsellor Ps.119,24. b) one who executes counsel Jb.46,11; hence: wisdom, deliberation, purpose, plan בְּרֹל הַעִצָה great in counsel, i. e. of great wisdom Jer.32,19; מַצְה וֹתְבוּנָה counsel (wisdom) and understanding Jb.12,13; עַשָּׂה עָצָה to execute a purpose Is.30,1; שִׁית עצור to make plans Ps.13,3; שָׁבֵוֹן וּקטֹרֶת יִשַּׂפַּח־לֵב וּמֶהֶק רֵצִהוּ מֵצַצַת־ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ointment and perfume rejoice the heart: so doth the sweetness of a man's friend by hearty counsel Pr.27,9 (acc. Ges. מָעַצַתר ובפש more than fragrant wood; see אַנָאָ I. and נָּלָשׁ 1).

קצוּה (from מַצְיּדְ, pl. מָלַצוּהְ) adj.

1) strong, powerful Deut. 9,14; poet. אָבְיּהְיוֹ his strong fangs, claws
Ps.10,10 (others: his strength).—

2) numerous Is.1,6; Pr.7,26.

עליון בֶּבֶּר pr. n. a sea-port of Idumea on the Elanitic gulf Dent. 2,8, whence the ships of Solomon sailed to Ophir 1K.9,26.

עַצַל (= Ar. לטץ) to be at leisure (Kal not used).

Niph. נְעָצֵל (fut. ל נֵעָצֵל) to be idle, slothful Jud.18,9.

יַצְלְתְּיָם m. sluggard Pr.6,6; 22,13. עַצְלְתְּיָם f. sloth Pr.19,15; du. עַצִּלְתִּי slothfulness Ec.10,18. עַצְלוּת f. slothfulness, idleness עַצְלוּת הַטְּ the bread of idleness Pr. 31,27.

עצָם, יְעַצִּם a. יָעַצִּם, pl. to bind fast, to shut, to close (the eyes) עצָם בְּרָע פּרָאָר בְּרָע בִּרָע (the eyes) אַצָם הּבּרָע הַּרָע (the eyes) אַצָם בּרָע הַרָּע בְּרָע הַּרָע (the eyes) אַצָם בּרָע הַרָּע בְּרָע הַרָּע (the eyes) אַצָם בּרָע הַרָּע בְּרָע (the eyes) אַצָם בּרָע לַבְּעם בּרָע to be or become firm, strong, powerful, mighty Gen. 26, 16; Ex. 1.7; inf. sf. וֹבְעַבְּעָם בּרָע מִשְּׁבָּע מִשְׁבָּע מִשְׁבָּע מִשְׁבָּע מִשְׁבָּע מִשְׁבָּע מִשְׁבָּע מִשְׁבָּע מִשְּׁבָּע מִשְׁבָּע מִשְׁבָּע מִשְׁבָּע מִשְׁבָּע מִשְׁבָּע מִשְּבָּע מִשְׁבָּע מִשְׁבָּע מִשְּׁבְּע מִשְּׁבָּע מִשְּׁבְּע מִשְּבָּע מִיבְּע מִשְּׁבָּע מִיבְּע מִשְּׁבָּע מִשְּׁבְּע מִשְּׁבְּע מִשְּׁבְּע מִשְּׁבְּע מִשְּׁבְּע מִשְּׁבְּע מִשְּׁבְּע מִשְׁבָּע מִשְּׁבְּע מִשְּׁבְּע מִשְּׁבְּע מִשְּׁבְּע מִשְּׁבְּע מִשְׁבָּע מִיבְּע מִיבְּע מִיבְּע מִיבְּע מִיבְּע מִיבְּע מִבְּע מִבְּע מִבְּע מִבְּע מִבְּע מִבְּע מִבּע מִבְּע מִיבְּע מִבְּע מִבְּע מִבְּע מִבּע מִבְּע מִבּע מִבְּע מִבּע מִבְּע מִבְּע מִבְּע מִבְּע מִבְּע מִבּע מִבְּע מִבְּע מִבְּע מִבְּע מִבְּע מִבּע מִבּע מִבּע מִבּע מִבְּע מִבּע מִבְּע מִבּע מִבּע מִבּע מִבּע מִבּע מִבְּע מִבּע מִבּע מִבּע מִבּע מִבְּע מִבּע מִבּע מִבּע מִּבּע מִבּע מִּע מִבּע מִיבּע מִּבּע מִבּע מִּבּע מִּבְּע מִיבּע מִּי מִבּע מִּבּע מִיבּע מִיבּע מִּבְּע מִבּע מִּבְּע מִּבְּע מִבּע מִּבְּע מִּבְּע מִבּע מִבּע מִּיב מִיב מִּיב מִּי מִּבְּע מִּבְּע מִּבְּע מִבּע מִּבּע מִּבְּע מִּבְּע מִיב מִּי מִיבְּי מִיבְי מִיבְּי מִי מִּבְי מִיבְּי מִיבְּי מִי מִּי מִיבּי מִיבּי מִיבְּי מִיבְי מִּי מִיבְי מִיבְּי מִיבְּי מִיבְּי מִבְּי מִיבְי מִיבְּי מִבְּי מִּי מִּי מִיבְי מִבְּי מִיבְי מִיבְי מִבְּי מִי מִיבְי מִיי מִּי מִי מְיִי מְיִי מְיִי מְיִי מְיִי מְיִים מְיִּים מִּי מִיי מִיי

Pi. ፲፻፫ (fut. ፲፻፫፫) 1) to shut, to close (the eyes) Is.29,10 — 2) den. from ፲፰፫ to gnaw the bones Jer.50,17.

Hiph. הָעֵצִים (fut. נַעַצִים) to make strong Ps.105,24.

עצַם (from עַצַעָ 2; sf. עַצָּמָי; pl. בּצְמִים a. אַנְמִים, c. עַצִּמוֹת f. a. m. 1) bone Gen.2,23; Ps.102,6; Jb.10, 11; hence: body, frame Ps.6,3; Pr.16,24; fig. of a near relative: thou art my hone עַנְקי וּבְשַׂרִי אָהַה and my flesh Gen.29,14.— 2) essence, self, self-same, the very in the self-same בְּעָצֶם הַיּוֹם הַנֶּר day, that very day Gen.7,13; בַּעַצֵּם Dיַבְּיַב as the heaven itself, as the very heaven Ex.24,10; בְּעֵצֶם in his very wholeness (i. e. in his full strength) Jb.21,23.- pr. n. a city in Simeon Jos. 19,3.

עַצַּר (fut. יִעָצִר, בּיִעְצִין, אַנְיַיָּ; pt. p.

עצור, f. עַציר, עַציר, אַציר, 1) to shut up, to close up וְעַצֵּר אָת־ and he will הַשַּׁמַיִם וַלֹא יַהְיָה מָטַר shut up the heaven, that there be no rain Deut.11,17; עַצַר עַצַר נְיָ בְּעַר כְּל־רָחֶם the Lord had fast closed up all the wombs Gen. to close עַצַר מְלֵרֶת to close up against bearing, i. e. to restrain from it 16,2; pt. עצור בַּוַשְצַר הַשְּעֲרָה shut up in the court cf the prison Jer. 33,1; עַצוּר מִפָּנֵי shut up [at home] because שַאוּל of Saul 1Chr.12,1; עַצוּר וְעָזוּב see לוב 5. – 2) to stop, to detain, to withhold, to hold back, to restrain that the rain וַלֹא יַעַצְרָכָה הַגְּשֶׁם stop thee not 1K.1844; pt. עצור detained Jer.36,5; וַעַצֹר בָּמָלִין מִי but who can withhold himself from speaking? Jb.4,2; יַעַצר he withholdeth the waters, and they dry up 12,15; אַל־תַּעֲצֶר־לִי לִרָבֹּב בִּי אָם־אַמַּרְתִּי לַדְּ restrain me not in riding, unless I say it to thee 2K.4,24.— 3) to keep from, to deny (with בי (בי of a truth wo- אָם־אִשָּה עַצוּרָה לָנוּ men have been kept from (denied) us 1S.21,6.- 4) to withstand, to prevail against (with ועם (עם let not man אַל־יַעַצר עפוּך אָנוֹשׁ (עם prevail against thee 2Chr.14,10; hence: to rule, to reign וַה וַעַצוֹר בָּעַבְּי this same shall reign over my people 1S.9,17.— 5) to be able לא עַצְרוּ לַכֶּבֶת they were not able togo 2Chr.20,37; more fully עַצַר בֿחַ to retain, i. e. to have strength,

to be able 2,5; מַלֹא עֲצַרְתִּי בֹּח and I have retained no strength Dan. 10,16.

Niph. נְעֵצֵר (pt. נְעֵצֶר ; inf. נְעֵצֵר ; inf. וֹרְעַצֵּר) to be shut up 1K.8,35.— 2) to be stayed Num.16,15.— 3) to be detained 1S.21,8.

קאָן (from אָצֶרְ m. dominion, rule אָאָרְאַבּוֹרֵשׁ עָצֶרְ m. there is no one inflicting any wrong in the land, nor one possessing dominion Jud 18,7 (in later Hebrew אָצֶרְ an hereditary ruler, a prince).

עָצֶר (חַם m. 1) shutting up, i. e. barrenness, of the womb Pr.30,16.— 2) oppression מְצֵרְ וֹמָמִשְׁפְּמ לְכָּוֹם through oppression and through judicial punishment was he taken away ls.53,8; בְּעָה וְנָגוֹן through oppression, affliction and sorrew Ps.107,39.

קבְּדְיּ f. assembly (especially a solemn assembly) Is.1,13; אָבָרָ הַבְּאָ to call an assembly Is.1, 14; קבָשׁ עִצְּבָר to proclaim an assembly 2K.10,20.

עַצֶּרֶת (בּיִנְרָה) f. assembly עַצְרָת an assembly of treacherous men Jer.9,1; pl. sf. עַצְרוֹתְיכָם Am. 5,21; especially of the festive assembly on the 7th day of the Passover, and on the 8th day of the feast of Tabernacles Deut. 16,8; Lev.23,36.

עָקר (fut. יַנְעַקר; inf. בְּיָנִי (fut. אָבְרָב; inf. בְּיָנִי (fut. אָבְרַבּ high, hill-shaped, whence אָבִר heel.— 2) den. from יַּעִקּב to take by the heel יַּעִקּב אֶר־אָחִיוּ to take in the womb he took his brother by the heel Hos.12,4.— 3) fig. to deceive (prop. to go behind one's heels) בָּלִיאָּח עָקוֹב יַעַקּב every hrother will utterly deceive Jer. 9,3; יַבְּקֹב and he deceived me Gen.27,36.

Pi. אַפָּל (fut. אָלָב) to keep back, to stay Jb.37,4 (= Ch. עַבָּב).

עקב (c. עַקב', sf. עַקב'; pl. עַקב', c. עָקַבַי a. עָקַבוֹת sf. עָקָבַי , עקבור, עַקבור, m. 1) heel Gen 3,15; 25,26; Jb.18,9; סום עקבי סום ine heels, i. e. hoofs, of the horses Jud.5,22; by metonymy: step, footstep בְּעָקְבֵי הַצֹּאן by the footsteps of the flock Cant.1,8; עַקבַי יִשְׁמרוּ they watch my steps Ps.56,7; so עקבות יה Ps.89,52, sf. עקבות also 77,20.- 2) fig. trickery, treacher; (going behind one's heels) הָּנָּדִיל he dealt very treacherously against me Ps.41,10 (Eng. Bible: he lifted up his heel against me) .- 3) tracker, lier-inwait, pursuer Jos.8,13; עַוֹּן עַקַבַּי the iniquity of my pursuers encompasseth me Ps.49,6.

1 adj. uneven, crooked; as n. stepness, declivity Is. 40,4; fig. deceitful עָקֹב הַלֶּב מָבֹּל the heart is deceitful above all things Jer. 17,9.

עקב II. (den. from אָקב footstep, trace) adj. full of traces, tracked;

only f. קֿה מְדָּם full of traces of blood, tracked with blood Hos. 6,8.

עקב m. 1) end; hence as adv.: to the end Ps.119,33 a. 112.— 2) result, reward אָלֶב רָב in keeping them there is great reward Ps.19,12; עָקָב וְעָנָה וִרָאַת וְיָ לשֶׁר וַבְבוֹד וַחַיִּים the reward of humility and the fear of the Lord are riches, and honor, and life Pr.22,4.— 3) prep. for, because of עַקַב שׁחַר for a bribe Is. 5,28; עַל־עַקב in consequence of Ps.40,16; before a verb as conj.: because אַקב הִשִּׁמְעוּן because ye hearken Deut.7,12, also with a relative particle אֵקֶב אֵשֶׁר Gen.26,5, 2S.12,10. עַקָב כִּי

עקבה f. cunning, deceit 2K.10,19.

עַקד (fut. יַעַקד) to bind Gen.22,9.

קרים (pl. יְשָקרים) adj. prop. banded (from יְשָקרים), hence: striped, ring-streaked Gen.30,35 a. 40.

עָקֶר (from עָקֵר) m. binding, union, בית עַקר בות m. בית עַקר בית עַקר הָרעִים or בית עַקר הָרעִים בוּת 2K.10,12 a. 14.

יַּבֶּק (from עָּקה; c. עִּקּה) f. oppression Ps,55,4.

בקיב pr. n. m. name of three persons Ezr.2,42 a. 45; 1Chr.3,24.

to twist, to pervert (Kal not used).

used). Pu. אָשָל (pt. מְאָקל) to be perverted Hab.1,4.

י עַקלְכַלְל (redupl. from אֲרָחוֹת עַקלְכַלְל (redupl. from אֲרָחוֹת עַקלְכַלְיֹת ed, winding אֲרָחוֹת עַקלְכַלִּיֹת wind-

ing ways Jud.5,6; as n. crooked way Ps.125,5.

עַקּלְתוּן adj. crooked, winding Is. 27,1.

יַבְקּן pr n. m. Gen.36,27 = יַבְּקּן Num.33,31.

יַבְקר (inf. יַבְקוֹר) to pluck up, to root out Ec.3,2.

Niph. נְעָקר (fut. רֵנְעָקר) to be rooted out, destroyed Zph.2,4.

Pi. עַקר (fut. יְעַקּר) to lame, to hough, to hamstring Gen. 49,6; Jos. 11.6; 2S 8,4.

Ch. to root out.— Ithpa. אָרִוּעַקר to be rooted out Dan.7,8-

עָקר (from עָקר) m. sterile, barren man Deut 7,14; f. אַקרָם ib., c. תְקרָת barren woman Ps.113,9.

עקר (ת. 1) stock, race, descendant of a stranger's family Lev.25,47.— 2) pr. n. 1Chr.2,27.

עַקּר Ch. (c. אָקּר) m. stump עָקּר ישִׁרְשׁוֹרִי the stump of his roots Dan.4,12.

קרב (pl. עַקְרַבִּים) m. 1) scorpion Gen 8,15. — 2) pointed thorn 1K. 12,11.

לְכְּרְוֹיְ pr. n. the northernmost of the five chief cities of the Philistines assigned first to the tribe of Judah Jos.15,45, then to Dan 19,43; gent. יַנְיִי 13,3.

עָק'יַ to twist, to pervert (Kal not used).

Niph. שֹבֶע to be perverted,

perverse גְּעָקְשׁ דְּרָבֵּוְם he that is perverse in his ways Pr.28,18.

Pi. עַקשׁ (fut. יַעַקשׁיַ) to pervert, to make crooked ls.59,8; Mic.3,9

Hiph. הַּשָּׁלִישׁ to prove perverse בּישׁנִי were l innocent it (my mouth) would still prove me perverse Jb.9,20 (בישָׁנִי שׁנִי).

עקשׁים (עִּקְשִׁים ; pl. עִּקְשִׁים , c. עִּקְשִׁים adj. 1) perverted, perverse, froward בְּבַב עִקּשׁ לֵבְב עִקּשׁ he that hath a perverse heart Pr.17,20; עִקְשׁ שִּבְּרָיוּ he that is perverse in his lips 19,1 — 2) pr. n. m. %S.23,26.

קשות f. perverseness, frowardness הא עקשות perverseness of the mouth Pr.4,24.

ער Ch. m. enemy Dan.4,16.

ער 1) pt. of איר I., which see.—
2) pr. n. a son of Judah Gen.
38,3; another person 1Chr.4,21.

ערב ווּל (fut. ערב ; pt. ערבי , pl. ערבי ; imp. ערבי to interweave, to mingle; fig. to enter into mutus:

relations, hence: 1) to exchange, to barter, to traffic Ez.27,9 a. 27.— 2) to become surety for; with מַבְרַּךְּ עָרַב אָת־הַנַּעַר accus. עַבְרַּךְּ עָרַב servant became surety for the lad Gen.44,32; אָנֶרְבֶּנוּ I will be surety for him 43,9; עַרְבַ עַבְּדָּך be surety for thy servant למוֹב (i. e. protect him) for good Ps. 119,122; שִּׁימָה נָּא עַרָבִנִי עִפְּך attend, I pray thee, be surety for me with thyself Jb.17,3; עַרַבָּנָי Is.38,14 acc. Kimchi: grant me ease (see בָּרָ I.); with יַּרָב יאָם עַרַבְהַּ לִרְעַהְ if thou be surety for thy friend Pr.6,1; with יָפָנֵי: אָרֶבָּה לְפְנִי רֵאָהוּ he becometh a surety for his friend 17,18.— לַרָמֵינוּ וּבָהֵינוּ אֲנַחָנוּ a) to pledge כָּרָמֵינוּ ערבים we pledge (mortgage) our vineyards and our houses Neh. 5,3; עַרַב אַת־לְבּוֹ to pledge one's heart, i. e. to risk, to expose oneself to danger Jer. 30,21.

 hence: to enter into a contest, to wager (with TM) Is 36,8.

II. (inf. אַרֵב to grow dark, to draw toward evening בְּבָּה הַיּוֹם the day draweth toward evening Jud.19,9; fig. אַרָבָה בָּל־ all joy is darkened (i. e. disturbed) Is.24,11.

Hiph. הָעֶרִיב (den. from עֶּרֶב I.) to do at evening 1S.17,16.

יברב Ch. to mix, to mingle (Peal not used).

Pa. עַרֵב to mix; only pt. p. עָבָרַ mixed Dan.2,43.

Ithpa. אָרְעָרֵב to be mixed Dan. 2,43.

- דָרֵב I. (akin to עָרֵב I.; fut. בּעֵירָ בּי Prop. to be mixed, spiced, hence: to be sweet, pleasant, agreeable (with בִּי, יִי, אָרָר, Pr.3,24 (of sleep); Jer. 6,20; Mal.3,4 (of sacrifices gifts); אַרֶּי, עַרְיִּרְ עַרְיִּרָם to whom thou hast been pleasant Ez.16,37; יִשְיִי שִירִי שִׁירִי שִׁירִי שִׁירִי may my speech be agreeable to him Ps.104,34.
- ערֵב II. (בּבְיּה) to be sterile, waste, whence עָרְבָּה and עָרָב II. בְּבָר adj. sweet, pleasant Pr.20,7; Cant.2,14.
- m. willow; only pl. אַרָבים m. willow; only pl. ערָבים the willows of the brook Lev.23,40; Jb.40,22.
- עָרבֿ (prop. mixture, from עָרבֿ I.) m. a swarm of insects Ex.8,20; acc. Sept. gad-fly, dog-fly.
- a. עַרֶב pr. n. Arabia 2Chr.9,14; 1s.21,13;Jer.25,24; gent. עַרְבִי a. עַרְבִי Arabian, Arab Jer.3,2; Neh.2,19;

pl. עַרְבִים a. עַרְבִיאִים 2Chr. 22, I1; 17,11.

25,24 (Eng. Bible מַלְבֵי הָעֶבֶר 1K.

ב. e. in the twilight Ex.12,6.
ב. in the twilight Ex.12,6.

m. desert אַרֶב, from אַרֶב II.)

m. desert Hab.1,8 (comp. Jer.5,6;
others: wolves of the evening;
comp. Zph.3,3).

V IV. (= יַּעְרֶב pr. n. Arabia בֹּילְבֵּי הָעֶּרֶב the kings of Arabia 1K.10,15 (see נַעָּרָב I.).

ערֵר, (pl. עֹרֶרִים) m. 1) raven, crow (so called from its black color, from בְּרַב II.) Cant.5,1.— 2) pr. n. a Midianite prince Jud.7,25; אור מון ב place named after that prince ib.

עָרֶבְהָה from עָרֶבְ II.; sf. אָרֶבְה, with הוס. עִרֶבְהְ Jos.18,18; pl. אַרָבְה, c. אָרֶבְה f. 1) desert, wilderness Jb.24,5; אָרֶץ עִרְבָה a land of deserts Jer.2,6; with art.

of the low desert plain of the Jordan and the Dead Sea Jos. 12,3; hence of the Dead Sea: מָּבְּבָּה the sea of the plain ib; parts of this plain are: מַבְּבִּה the plains of Moab Num. 22,1; בְּחַל יְבִיה the plains of Moab Num. בִּית הְבִּבְּה יִרִיחוֹ יִרִיחוֹ see under בִּית הְבִּרְבָּה under בִּית בְּבִּר בִּית בְּבִּר בִּית שְׁבִּבּר בִּית heaven (prop. waste, expanse) Ps. 68,5 (see quotation under לַבַּב 2).

יַּבְרָבְּה (from יַּצְרְבָּה I.; sf. נְעַרְבָּחָם f. 1) surety, security Pr.17,18.— 2) pledge 1S.17,18.

קבון (from עַרָבון II.) m. pledge Gen.38,17.

יַבְרָ a. עַרָבי see עַרָבי.

עְרְבְּתִי pr. n. m. an Arbathite 2S. 23,31.

עָרֵג (fut. יְעֵרֹג) 1) to pant, to long for (with אָל, אָל) Ps.42,2; Jo.1, 20.— 2) to rise, to ascend, whence ביי.

עָרֶד Ch. m. wild ass Dan. 5, 21 (= Heb. עֵרִיד).

ערך pr. n. 1) a man 1Chr.8,15.—
2) a city in the desert of Judah
Num.21,1.

עָרָה I. (akin to עָרָם I.) to be naked (Kal not used).

ץ ְּנֶרוֹ אַנָה (fut. יְעָרֶה; imp. pl. יְעָרוֹת; inf. יְנְרוֹת) 1) to uncover, to make bare, to rase Is.3,17; 22,6; Zph. 2,14; בְּיִכוֹר עַר הַיְכוֹר to rase to the foundation Ps.137,7; Hab 3,13.

Hiph. הֶּעֶּבְה to uncover Lev.20,18.

Hithp. הְתְּעֶרֶה (fut. יְתְעֶרֶה make oneself naked הָשִּבְרִי וְתִּתְעֶרִי thou shalt be drunken, and make thyself naked Lam.4,21 (others: to vomit, from עַרֵה II.).

ערה II. to flow (Kal not used).

Niph נְיֵעְרָה (fut. יְנֻעְרָה) to be poured (of the spirit) Is.32,15.

Pi יְעָר (fut. יְעָרָה, ap. יְעָרָה to pour out, to empty בְּדָּה and she emptied her pitcher Gen.24, 20; יְעָרוּ אֶת־הָאָרוֹן and they emptied the chest 2Chr.24,11; fig. בִּישִׁי pour not out my life Ps 141,8 (acc. Fuerst מָרָה נָפָשׁי to expose the life).

Hiph הָעֶּרָה to pour out הָגָּרָה he poured out (delivered up) his soul unto death Is. 53,12.

Hithp. הְתְּעָהָה (pt. מְתְעָהָה) prop. to pour oneself out, hence: to spread oneself בְּמָרְעָהָה בְּאָזְרָח רַעְעָן spreading himself like a green tree Ps.37,35

עָרָה (from עָרָה l.) f. cleared place (i. e. not wooded), meadow; only pl. קרות of the meadows on the banks of the Nile Is.19,7.

עֵרוּנְה (from בַּיָּב 2; c. עֲרוּנְה ; pl. הַנְּרוּגְוֹת) f. garden-bed Ez. 17,7; בּשֶׁם a bed of spices Cant. 5,13.

ערוך m. wild ass Jb.39,5.

עֶרְוָת from עֶּרְוָת I.: c. עָרָוּת, sf. עָרְוָת, קּ. עָרְוָתוֹי , עַרְוָתוֹי f. 1) nakedness

Ez.16,8; Hos,2,11; fig. עֶרוַת דָאָרֶץ the nakedness of the land (i. e. its vulnerable part Gen. 42,9; of the privy parts Gen.9,22; בַּשַׂר עָרְוָה the flesh of nakedness, i. e. the privy member Ex.28,42; לַלָּה to uncover the nakedness of a woman, i. e. to have unlawful intercourse with her Lev. 18,13—19; נָלָה עָרָוַת אִישׁ to uncover the nakedness of a man i. e. to have unlawful intercourse with his wife Lev.20,11 a. 20.— 3) shame, filthiness אָרַוַת דָּלָּר any filthy thing Deut.23,15; 24,1; עָרָוַת the shame of Egypt Is. 20,4.

ערְוָה Ch. f. shame, dishonor Ezr.

ערום see בּיִבּן.

ערום (from ערום II.; pl. ערום adj. cunning, sly, crafty Gen.3,1; Jb. 5,12; 15,5; in a good sense: prudent, wise Pr.14,8 a. 18.

ערום see ערום.

ערוץ (from עָרֵץ) m. fissure, ravine in the ravines of the valleys Jb.30,6.

ערי pr. n. son of Gad Gen.46,16

עֶּרְיָה (בּיְרָה f. nakedness עָּרְיָה (בּיְרָה יְּרְיִה in nakedness and shame Mic.1,11; coupled with מָרָה to emphasise its meaning: וְאַרִים וְאַרִּיִם מְּאַרִים and thou wast utterly naked Ez.16.7; וְהַנְּיִחוּךְ עִרִם וְעָּרָיָה and they leave thee quite naked v. 39; so also with עִרִיָּה הַעוֹר בַּשְּהָף thy bow was made quite bare Hab.3,9.

עָרִיסְה (from עַרִיסְה, only pl. עַרִיסְה, f. acc. Stb. prop. something troughlike, hence: kneading-trough באשית עַרִיסתִּבֶּם the first of your kneading-troughs, i. e. of your dough Num. עַרִיסְה (Talm. עַרִיסְה cradle).

קְרִיםְ (from קֹבֵעְ I.; only pl. עֲרִיפְּים m. cloud, darkness of clouds Is. 5,30.

עָרִיאָים (from עָרֵיאָים ; pl. עָרִיאִים , c. עָרִיאִים ; pl. עָרִיאִי , c. עַרִיאָי) adj. 1) terrible, violent y a mighty terrible one Jer.20,11; עַרִיאָי the violent of the nations Ez.30,11.— 2) mighty, powerful עָרִיאָים I have seen the wicked in great power Ps.37,35; יוֹם עָרִיאִים powerful nations Is.25,3.

עָרִירְי (from עָבֵר) adj. prop. bare, hence: solitary, childless Gen. 15,2; pl. עַרִירִם Lev.20,20.

shew-bread); עַרַךּ שָׁלְחַן to prepare (set) a table Is.21,5; עַרַך גַר to arrange a lamp Ps.132,17; לַּבַרָּ לִּי to set forth to one (a matter) Is. 47,7; עַבַרְ מִשְׁבָּט to set a cause in order Jb.13,18; עַרַך מָלִין אָל־ to direct words to Jb.32,14; omitting the compliment: עָרָכָה לְפָנַי set thy words in order before me Jt. 33,5; לא גַעַרֹךְ מָפָּגִי חשָׁךּ we cannot set in order our speech by reason of darkness 37,19; בַּקַר in the morning will I אַעַרָרְּ־יִּרְּ direct my prayer unto thee Ps. 5,4; of a weapon: to put in order that could put in ערבי צְּבָּה וַרְמַח order (Eng. Bible: handle) a chield and a Iance 1Chr.12,9.- 2) to array, to muster עַרַך מִלְחָבָה to array for battle 1Chr.12,33; עַרַה to join battle with מִלְחַמָּה אָּת־ to עַרַך מָלָחָמָה לָקרַאת to set the battle in array against וברוך מָלְחֲבָה set עַרוּך מָלְחֲבָה set in battle array Jo.2,5; omitting מַלְחְמָה , as: נְעַרָכוּ לָה and they shall set themselves in array against her Jer.50,9; sometimes with accus.: בְעוּהֵי אֱלוֹהַ יַעַרְכוּנִי the terrors of God set themselves in array against me Jh.6,4.— 3) to place together, to compare, to equal (with 'ל , לִּל , פַתה־דָּמוּת מַה־דָּמוּת what likeness will ye compare unto him? Is.40,18; אין מברך אַנֶּיך nothing can be compared to thee Ps.40,6; with accus.: gold cannot com- לא יעַרְכָנָּה זָהְב pare with it Jb.28,17.- 4) to

esteem, to value אַנְערך שׁוּעָך will he esteem thy riches? Jb.36,19.

Hiph. הַעָּרִיך (fut. יַצַרִיך) to estimate, to value Lev.27,8.

אָרֶעָ (sf. עָרָפֹּי, אָרָפּוּ, קּבָּי, קּבָּי) m 1) row, order (of the shew-bread) Ex. 40,4 a. 23.— 2) proportion קין the grace of his proportion עַרְכּוֹ Jb.41,4.— 3) equipment, suit עֵרֶך a suit of apparel Jud.17, 10. - 4) value, price Jb.28,13; a man after mine own אֱנוֹשׁ כְּעֶרְכָּי value, i. e. mine equal Ps.55,14; hence: estimation; in this sense always with paragogic ק: בְּעֶרְכָּה בָּטֶף according to estimation in silver by shekels Lev. 5,15 (in later Hebrew בְּעֵרִכְּךְ as adv.: about, approximately); כְּעַרְכַּהְ הַכּהַן according to the estimation of the priest 27,12; with art. קֿעָרַכָּך the estimated value v. 23.

Niph. נְּשְׁרֵל (imp. הַעָּרֵל) to show one's uncircumcision, to bare one-self שְׁתָה נִם־אַהְה וְהַעָּרֵל drink thou also, and show thyself uncircumcised Hab.2.16 (others = בַּעַל and reel, from בָעַל, which see).

עָרֵל (c. עָרֵל a. עָרֶל; pl. עַרֶל, c. עָרֵלים, f. עַרְלִים adj. uncircumcised Lev.19.23 (of a tree); Gen.17,14

(of a male person); fig. לֶבֶבֶם לבְעַרֵּל their uncircumcised, i. e dull, heart Lev.26,41; עַרַל שָׁפָתוִם uncircumcised of lips, i. e. dull of speech Ex.6,12; עַרֵלָה אָוֹנָם their ear is uncircumcised, i. e. shut up (as if by a foreskin) Jer.6,10. עָרְלַת, sf. אָרָלָת; pl. אָרָלַת, șṛ. אָרָלַת, c. עַרְלוֹת) f. 1) fruit of an uncircumcised tree Lev.19,23.-2) foreskin, prepuce Gen.34,14; fig. עַרָלַת the foreskin of the heart (i. e. its dullness) Jer.4,4.— 3) גָּבָעַת ק<u>ע</u>רַלוֹת pr. n. a hill near Gilgal, where Joshua circumcised the Israelites Jos.5,3.

ערם I. (inf. עָרם) to be cunning, crafty 18.23,22.

Hiph. הָאֶרִים to act craftily הָאֶרִים הוֹא he acteth very craftily 18.23,22; הַּיְאָרִים סוֹר זְיָאַרִים סוֹר to take crafty counsel a gainst one Ps.83,4; in a good sense: to be prudent Pr.15,5;19,25 II. to heap up to be high (Kal not used).

Niph. בְּעֲרֵם to be heaped up Ex.15,8

ערם III (akin to עור II.) to be naked, whence אַירם a. בֿבַּבּם.

ערוֹם a. עַרוֹם (pl. עַרוֹמִים) adj. bared, naked Gen.2,25; Jb.1.21; 22,6; f. אַרְמָּד Hos.2,5.

עָרֶם (from עָרֶם I.; only sf. עָרָם m. cunning, craftiness Jb.5,13.

קרְבְּה (from עְרָבְוּה I.) f. 1) cunning, craft Ex.21,14 — ≥)prudence Pr.1.4.

קבת (from עָבם II.; c. אַבְּבּה; pl. אָבָם f. heap Cant. 7,3 (of grains); R 3,7 (of sheaves); Neh. 3,34 (of rubbish); pl. also עַּבְּבָּבּה Jer. 50,26. m. plane-tree, maple Gen. 30,37; Ez. 31,8.

ערן pr. n. m. Num.26,36; gent. אַרָנִי ib.

ערם same as ערם , which see. ערוער pr. n. see אַרוֹער 2.

יבְינֶר m. lonely tree Jer. 15,6; hence: forlorn, destitute Ps. 102,18.

ער ער and ער עריער see צרערי.

ערף I. (fut. יַצֵּלף) to drop, to distil; fig. of speech Deut.32,2.

זְיֵרָף Il. (den. from עָרֶף; pt. אָרָף) to break the neck (of an animal) אוֹרָף בָּירָף thou shalt break his (the ass's) neck Ex.13,13; עִרֹף בָּירָף לְּרִיף that breaketh the neck of a dog Is.66,3.

ערף III. acc. Stb. to project, whence the next word.

קְרָבְּה pr. n. daughter-in-law of Ruth R.1,4.

קבֶּל (from עֲרַבֶּּל I. with formative אָרַבָּל (from עַרַבְּל I. with formative אָרָבֶּל ike בַּרְמֶל m. darkness, thick cloud Deut.4,11.

קרץ (fut. יְבַרץ; inf. יְבִרץ) 1) to frighten, to terrify Jb.13,25; Ps. 10,18.— 2) intr. to be afraid, to fear Deut.1,29; with יִפָּגָן before Deut.7,21; with accus. Jb.31,34.

Niph. נְעָרֵץ (only pt. יְנָעָרִץ) to be feared, to be fearful אֵל נִעָרִץ אֵל הַעָּרִץ God is greatly to be feared in the assembly of the saints Ps.89.8.

Hiph. בְּעֵרִיץ (fut. יְעַרִיץ; pt. יָעַרִיץ; pt. בְעַרִיץ; pt. יַעַרִיץ 1) to inspire fear or awe הוא מוֹרַאָּכֶם וְהוּא מַעִּרִיצְּכֶם he shall be your fear and inspirer of awe Is.8,13.— 2) to fear, with accus. Is.8,13; 29,23.

עָרַק I. (= Ch. עַרֵק; pt. עָרֵק, pl. עָרֵק ito flee יְּיָה אָיָה who flee into the wilderness Jb.30,3.

II. to bind, whence the next word.

ערָקי (pl. sf. ערָקי) m. vein, sinew ערָקי לא יִשְּבְּנוּן my sinews take no rest Jb.30,17; others: my pursuers, from עָרַקּ

שַׁרְקּי gent. inhabitant of the city Arke (Caesarea Libani) in Syria Gen.10,17.

עָרֵר (akin to עָרָה I.) אַרָר (to be bare, naked; in Kal only imp. עֹרָה (for עֹרָה) make thyself bare Is.32,11.—2) to be lonely, whence עַרִירְי.

Pi. I. עוֹרֶרוּ to lay bare עוֹרֶרוּ לאַרְמְנוֹתֶיהְ they have laid bare, i. e. overthrown, its palaces ls.23.13 Pi. II. עָרָעָר (inf. עַרְעָר) to lay bare Jer.51.58,

Hithp. דּרְעֵר to be bared, overthrown עַרְעֵר הּרְעַרְעֵר shall be atterly overthrown Jer.51,58.

ערש to hollow out, whence the next word.

ערשו (sf. צוְשׁבּשׁ) m. bedstead, couch Deut.3,11; pl. sf. בְּלֶשׁהְ their couches Am.6,4.

ម្លាំ I. (from ម៉ូម៉ូម៉ា) m. moth Hos. 5,12; Jb.4,19.

ພູບຸ II. same as ພຸ່ງ (which see) Jb.9,9.

to be hright, green, whence the next word.

קרים (sf. grass, herb Gen.1,11; קיה green herb v. 30; עַשְׂבֶּוֹת אוֹבִישׁ I will dry up their herbs Is.42,15; pl. c. עַשְׂבוֹת the herbs of the mountains Pr.27,25.

בּשֵׁבֵּ Ch. (def. אָבְיִינְ) m. grass, herbage Dan.4,12 a. 30.

to be occupied (busy) הַנָּה וַהְנָּה here and there 1K.20,40.— 2) to make Gen.8.7; 37,3; 1K.2,24; hence: to form, to create בַּחֹמֶר צַשִּׂיתָנִי thou hast formed me as clay Jb. 10,9 (Stb.: thou hast kneaded me. from יָנָ עשֶׂה בֹּל ;IL.); יַנָ עשׁה the Lord that maketh (createth) all things Is.44,24; pt. pl. as sing. אַלהַ עוֹשֵיי God my maker (creator) Jb.35, וּשְׂמַחוּשְׂרָאֵל בְּעשִׁיו ; 1et Israel rejoice in his maker (creator) Ps. לָי (149,2 to make into בְּשָּה לִי for they had אתוֹ עֲשׁוֹ לְבֵית הַבֶּּלֵא made it into a prison house Jer. 37,15 (Vulgate: for him, i. e. Jonathan the scribe, they appointed over the prison; see signification 8); וְאָצֶשָׂהְ לְגוֹי נַרוֹל and I will make thee a great nation Gen. 12,2.— 3) to make, to build 2K. tbe pool that הַבָּרָכָה הָעֵשׂנְיָה tbe was made (built, i. e. the artificial pool) Neh.3,16.-- 4) to shape, to dress, to trim גְשָׂה רַגְלַיו to dress one's feet 2S.19,25; נְשָה שָפָמוֹ ta trim one's beard ib.; אָת אָת װַשְׁטְהָה וְעָשִיהָה and she shall trim her nails צְּפַּרְנֵיהַ Deut.21,12 (others in an opposite sense: and she shall let grow her nails) -- 5) to do, to execute, to perform, to keep עַשָּה מִלָאכָה to do work Ex.20,9; לְשָׂה הֶקֶה to do a kindness Gen.30,13; בַּשְּׁה מְשָׁבּוֹ to execute justice Ps.146,7; בעשה להו to perform a vow Jer 45,25; to keep the לעשית את־יום השבת sabbath day Deut.3,15.- 6) to accomplish, to effect יִהְצָּלְיחֵ וַעֲשָׂי

and he shall prosper and accomplish (his purpose) Dan. 8, 24; and of mirth וּלִשְּמְהָה מַה־זּהֹ עשָׁה [1 said], What doth it effect? Ec. על בַּל־נַעֲשֶה אָרֶץ we have not accomplished any deliverance in the land 1s.26,18.— 7) to make ready, to prepare (of food) וַנַעֲשֶׂה and we shall make לפַנִיך וְדִי עִוִים ready a kid for thee Jud.13,15; hence of sacrifices: to offer, to sacrifice אֶעֶשֶה בָּקָר I will offer bullocks Ps.66,15; וַעַשַׂה אִשָׁת הֵיחַ־ and he will offer an offering made by fire of a sweet savor Num.15,14; וְעָשִינוּ לַוְיָ אֶלהִינוּ that we may sacrifice unto the Lord eur God Ex.10,25; נַיָּהִיוּ עשִׁים לְהֶם aud they sacrificed בְּבֵית הַבְּמוֹת for them in the houses of the high places 2K.17,32.— 8) to appoint, to constitute אַשֶּר עָשָה אָת לאָת־אַהַרן that appointed Moses and Aaron 1S.12,6 (Eng. Bible: that advanced); וַעֲשַׂה אוֹב and he appointed necromancers and wizards 2K.21,6.— 9) to employ, to apply, to use and he will employ וָעֲשָה לִמְרַאכְתּוּ them for his work 18.8,16; הַּנַהַב the gold that was הָעָשׁוּי לַמְּלָאכָה used for the work Ex. 38, 24.-10) to produce, to bring forth, to yield, to give וַעַשַּׂה אֵת־הַתְּבוּאָה and it shall bring forth fruit Lev.25,21; אַיָּר פָּרִי עשָׁה the fruit tree yielding fruit Gen.1,11; for the abundance מֵרבׁ עֲשוֹת חָלָב of milk that they shall give (produce) Is.7,22; אָמַח בָּלִי יִנְשָּהָ the plant shall produce no meal Hos.8,7.— 11) to get, to acquire riches Jer.17,11; עשָה נָפָשׁ to acquire souls Gen.12,5.— 12) intr. to act, to deal עשׂה בְּרַעַת to act (deal) with knowledge Pr.13,16; אין יִנְשָה לֹוֹי שִׁי וְנִשְּה לֹוֹי he shall surely deal with him Ez.31,11; with וְבִי to act against אָשׁה יִנְשָּה לֹוֹי and thou wouldst act against the evil 1Chr. 4,10 (Ges.: abstain from evil).

Niph. נָעֶשָּׁה(f. הָנָעָשְּׁהָ; fut נָעָשָׁה; fut נָעָשָׂה,ap. נעשים ; pt. נעשה , pl. נעשים , pl. f. נעשות; inf. העשות (העשות 1) to make, to prepare 1K.10,20; Ps. and all וַכַל נַעַשָה בַּמַרָחָשֵׁת (33,6 that is made in a frying-pan Lev. 7,9; אַשֶּׁר וִעָשֶׂה מְנֻבָּן הַיוַן that is made (prepared) of the vine tree Num.6,4.— 2) to do, to execute, to accomplish מַה־נַצַשַּׂה יָקַר וּגְרוּלָה what honor and dignity hath been done Est.6,3; לא־גָגֶשְהָה עַנָּתוֹ his counsel was not executed (i. e. followed) 2S. 17,23; בַּבָה יַעֲשָׂה לַאִישׁ so shall it be done unto the man Deut.25,9; לא־וִעֲשֶׁה בֵן it must not be done so Gen.29,26.

Pu. עְשֶׂה to be made, formed אֲשֶׁר־עְשִׂיתִי בַּחַתֶּר when I was made in secret Ps.139,15.

to press, to bruise נְעָשָׁה בְּעֲשׂה מָמְצְרֵיִם דַרֵיִךְ in the bruising of thy breasts by the Egyptians Ez.23,21; hence: to oppress וְהָנָנִי עִשֶּׂה אֶת־בַּלְּ־מְעַנַיְן will

oppress (Eng. Bible: undo) all that afflict thee Zph.3,19.

Pi. মুড্ডা same as Kal: to press, to bruise (the breasts) Ez. 23, 3 a. 8.

קיבות אל pr. n. 1) Asahel, brother of Joab 28.2,18 = יבשה אל 1Chr. 2,16.— 2) name of several other persons 2Chr.17,8 etc.

שׁיָּעׁ pr. n Esau, son of Isaac and brother of Jacob Gen.25,25; ancestor of the Edomite race 36,1, called בֵּיוֹ עִשְׁוֹ Deut.2,4, בֵּיוֹ עִשְׁוֹ Ob.18, or עִשְׁיֹ alone Ob.6. (See also בֵּוֹל.)

קשוקים m. oppressor Jer. 22, 3; pl. בישוקים oppressions Ec.4,1; Am. 3,9; אַמוּקִים יַוּעִיקּוּ by reason of the multitude of oppressions they make men cry Jb.35,9.—בישוקים עשוקים עשוקים yer.50,33 a. Ps.103,6 is pt. p. the oppressed (see

קשֶׁל (den from עֶשֶׂי) m. prop. a decade, hence: 1) ten days Gen. 24, 55.— 2) a ten-stringed harp, decachord Ps.92,4, fully נָבֶל עָשׂוֹר 33,2.

עשור (from עִששׁת adj. bright, polished בְּרָוֹל עֲשׁוֹת bright iron, steel Ez.27,19 (others: wrought iron).

עישורת pr. n. m. 1Chr.7,33.

עשיאל pr. n. m. 1Chr.4,35.

עשיה pr. n. m. 2K.22,12 etc.

יְשִּשִׁרְ (pl. אַשִּׁירִים, c. יְצִשִּׁירִים, sf. בְּשִׁירִים, m. rich man R.3,10; sometimes: grandee, nohleman Ps.45,

13; Ec.10,6; in a bad sense: wicked man Is.53,3 (parallel to שָׁבֶוֹ).

יב מיירית היות. m. the tenth Gen.8,5; f. אַשִּירִית a. עַשִּירִית the tenth, also tenth parth Is.6,13; Ex.16,36. מוֹיִלְשֵׁן (fut. יֵיִשְׁשׁן) to smoke Ex.19,18; Ps. 144, 5; fig. of wrath Ps.74,1; 80,5.

עֹשֵׁן (pl. נְצִשְׁנִים) adj. smoking Ex. 20,18; ls.7,4.

m. 1) smoke Gen.15.17; Ex.19.18; m. 1) smoke Gen.15.17; Ex.19.18; m. 1) smoke Gen.15.17; Ex.19.18; m. 1) smoke and m. 10 smoke m.

רְשִׁשְׁ = Ch. אַבַּעַ to busy oneself with (Kal not used).

Hithp. הַּתְעַשֵּׂק to strive, to quarrel Gen.26,20.

pr. n. a well near Gerar Gen 26,20.

 tormented with the consciousness of blood-guiltiness Pr.28,17; pl. אינון ביי the oppressed Jer.50, 33; Ps.103,6; Ec.4,1 (see also יי שייון ישיין ביי עומר אינון ישיין ביי ליי עומר אינון ישיין ביי ליי עומר אינון ישיין ביי ליי עומר אינון ישיין ביי (Eng Bible acc. Vulgate: he, i. e. the behemoth, drinketh up a river) — 3) to clasp, to embrace, to love (בּיי שִייִן יי O Lord, embrace me, and be my surety Is.38,14 (acc. others יי שִייִן יי is a noun; see this word below).

עיש pr. n. m. 1Chr.8,39.

קּישֶׁים m. oppression, violence Is. 54,14; Ps.26,11; אָשֶׁים עִשֶׁים to get by violence Lev.5,23.

קייקה (from נְשִׁשְּקה f. oppression, distress יְשִׁקְה־קּי distress is upon me Is.38,14 (acc. some *imp*. of pײַשָּק, which see).

ten עַשְׂרָת. f., אַשְׁרָת. c. עַשְׂרָת m., c. עַשְׂרָת ten years Gen. 16, 3; ten days Num.l1,19; ten עַשְׂרָה יָמִים ten days Num.l1,19; דְּמָן the ten sons of Haman Est.9,10; sometimes merely as a round number Gen. 31, 7; pl. עִשְׁרוֹת tens, decades Deut.l,15.

עָשֶׂר m., f. נְשְׁרָה ten (-teen), used only in numbers compounded with ten, as: אֲחַת עָשֶׂר, f. אֲחַת עָשְׂרָה eleven, eleventh.

ינְשְׁר (den. from נְשְׁלֶּה; fut. נְעָשׁר; fut. נְעָשׁר; fut. נְעָשׁר; fut. נְעָשׁר; to tithe, to take the tenth part 18.8,15.

Pi. אָשָׁר (fut. יְעַשֵּר; pt. מְשַׁרָּן; inf. מְשַׁעֵּר; to give the tenth part, to tithe Gen.28,22; Deut.14,22.

Hiph. בְּשִשׁר (inf. בְּשָשׁר for לָבִשְּעׁר) to tithe Deut.26,12.

עשרה see עשרה.

עָשָׂרָת see עָשָׂרָת.

(ֶּנְיָם (den. from נֶּיְשֶׁרְוֹנְים; pl. נֶיְשָׂרְוֹנְים) m. the tenth part (of an ephah) Ex.29,40; Lev.40,10.

יַנְשָׁר (fut. יְנִשְׁרֵ) to be or become rich Hos.12,9; Jb.15,29.

Hithp. הְרַצִּשִׁר (pt. מְהָעַשֵּׁר) to make oneself rich, to pretend to be rich Pr.13,7.

עָשֶׁרְ (sf. עָשֶׁרְ) m. riches, wealth Ps.52,9; Ec.9,11.

עֶשְׂרִים num. m. a. f. twenty נְשְׂרִים עֶשְׂרִים twenty men 2S.3,20; also with sing. אָנְשִׁרִים שְנָה twenty years Gen. 31, 41; sometimes ordinal; twentieth Num.10,11.

עָשִׂרִין Ch. num. twenty Dan.6,2.

שׁשֵׁשֵׁ 1) to decay, to he consumed Ps.6,8; 31,11.— 2) to gnaw, whence שַשָּׁ

אינוּ נְשְּׁתוּ they are waxen fat, they shine Jer.5,28.—

2) fig. to reflect, to think, whence: אוֹהְעָשְׁ , אוֹהְרָשְׁ .

Hithp. הְעַצֵּשֵׁת to consider, to think of (with - J) Jon.1,6.

עשית Ch. to think Dan.6,4.

אַשֶּׁת לֵּי f. brightness שֶׁשֶׁת שׁ bright ivory (others: work of art) Cant. 5.14.

לַפִּיר from עֲשֵׁתְּוֹת שָׁשִׁתְּוֹת שֵׁשְׁתְּוֹת שֵׁשְׁתְּוֹת שֵׁשִּׁנְן for misfortune there is contempt in the thought of him that is at ease Jb.12,5.

עִּשְׁתִּי (= Assyrian עָּשְׁתּוֹ) num. one; only in composition with עָשְׂר, אַחַר עָשְׂרָה , אַחַר עָשְׁר for אַחַר עָשְׁר eleven, eleventh Num. 7,72; Ex. 26,7; Deut.1,3.

רָנֶת (from מְשְׁשְׁתְּנֶר f. thought; only *pl. sf.* אָשְׁתּנֹהִי Ps.146,4.

עשהרות (pl. עַשְּהְרוֹת, c. עַשְּהְרוֹת, pr. n. Ashtoreth or Astarte, goddess of love and fruitfulness, the Venus of the Phenicians 2K.23,13; pl. עַשְּהְרוֹת צַשְּהְרוֹת statues of Astarte Jud.10,6; IS.7,3.— 2) עַשְּהְרוֹת בְּרְנֵיִם (name of a city Gen.14,5; Deut. 1,4.— 3) as a common noun: fruitfulness, increase; only pl. קוְאָרוֹת צַאִּנְן the increase of thy sheep Deut.28,4.

לת as לת for תְּלֶה, אָלְה, from מָשְׁה, אָלָה, אָלָה, עָתְּה, עָתָּה, אָלָה, עָתָּה, אָלָה, אָל, אָלָה, אָל, אָלָה, אָל, אָלָה, אָלי, אָלָה, אָלָה, אָלָה, אָלָה, אָלָה, אָליי, אָלי, אָ

prefix בְּ about, at: בְּנֵת מָנְחַתּר about the time of the evening עֶרֶב oblation Dan.9,21; with art. בָּנֵית (בּהָעָת = at this time, now: בָּעָת now shall it be said וַאַמָר לִּיעַקב of Jacob Num.33,23 (acc. some הַעָּת here: at the due season); about this time tomorrow בַּעַת מַחַר Ex.9,18; בַּעָת חַיָּה about this time next year Gen.18,10 (see about this phrase under יוַ I. 2); בְּבַל־עָת at all times, always Ps.10,5; רַבוֹת שתים many times, repeatedly Neh. 9,28 (like English 'times' in the sense of 'turns'). - 2) proper time, due season אַת לָכַל־חַבָּץ a proper time to every purpose Ec. וַשְּׁרֵוּךְ בְּעָת יאֹכֵלוּ and thy princes eat in due season 10,17; the rain in its season בַּעָר בִּעְתּוֹ Deut.11,14; בַּעְקָם in their proper time Lev.26,4; לא־עַת it is not time, i. e. the proper time Gen. 29,7, וְלֹא־עֵת out of time Jb 22,16; before the time, prematurely Ec.7,17.- 3) destiny, fate, event, occurrence לא־יַבע הַאָּבָם man knoweth not his fate Ec.9,12; עְתוֹתְי my destinies are in thy hand Ps 31,16; הַעָּתִים the events that אַשֶּׁר עַבָרוּ עַבְיוּ occurred to him 1Chr.29,30; hence of astrologers: ירָעִי הַעִּהִים knowing the occurrences of time Est. 1,13; יָבע בִּינָה לָעִתִּים to have understanding of the occurrences of time 1Chr.12,32

אָשַ Ez.23,43 etc. for אָשַ , which see.

עת קצין pr. n. a city in Zebulun, with ה loc. אָהָה קוֹ Jos 19,13.

עתר 1) to prepare.— 2) to go before. (Kal not used.)

Pi. 보호 to prepare, to make ready Pr.24,27.

Hithp. לְּחַעֵּהָה to be prepared, destined for (with - בְּיָשָׁהָה Jb.15,28.

נְתְּהָה (from עֲהָה מּ, מְתְּהָה adv. at this time, now Gen.22,12; עַּהְה until this time, until now 32,5; בְּעָהְה נֵיה נְיוֹ לְיִהְה נָיה הָּה נֵיה נְיִה נָיה נָיה נָיה נָיה נָיה נַיה נִיה נִיה נִיה נִיה נִיה נַיה נַיה נַיה נַיה נות 1K.17,24; without notion of time: 1S.27,1; 1K.12,26.

עָתוּך Ktib Is.10,13; Est.8,13 for עָתוּר, which see.

קרודי (from עַתוּדִים, prop. one going before the flock, hence: he-goat אָבָיִרצאֹן as the he-goats before the flocks Jer. עַתוּדִי ; the chiefs of the earth ls. 14.9.

עהי pr. n. m. 1Chr.2,35.

קּהְי (from אָהָי) adj. prop. timely, hence: appointed בְּיֵר אִישׁ עִהִי the hand of an appointed man Lev.16,21.

עַתִיך Ch. adj. ready Dan.3,15.

עריה pr. n. m. Neh.11,4.

קיק (from יְתָה II.) adj. splendid, stately (of garments) Is. 23, 18 (Eng. Bible: durable).

קיקים (from אָשָרִיקּים 1; pl. עַתִּיקִים, c. עַתִּיקִים adj. 1) removed עַתִּיקִים adj. 1) removed ישַתִּיקִים שַתִּיקִים שַתִּיקִים עַתִּיקִים עַתִּיקִים עַתִּיקִים עַתִּיקִים בַּתִּיקִים and these are ancient things 1Chr.4,22.

קיק Ch. adj. ancient, old Dan.7,9. אָיִקיּק pr. n. a city in Judah 18 30,30.

ערולי pr. n. m. Ezr.10,28.

עתליה pr. n. Athaliah 1) name of two men 1Chr.8,26; Ezr.8,7.— 2) a queen of Judah, daughter of Ahab and Jezebel 2K.11,1

בּתְבּ acc. Fuerst. to glow, to burn (Kal not used).

Niph. אים to be burnt, parched Is.9,18 (others: to be darkened). pr. n. m. 1Chr.26,7.

pr. n. one of the judges of Israel Jos.15,17; Jud.1,13.

I. (fut. בְּלֵית 1) to be removed Jb.14,18.— 2) fig. to be advanced, to grow old Jb.21,7; of the eye: עָרִיבְיֹי it groweth old (i. e. dim) because of all mine enemies Ps.6,8.

Hiph. בְּעְהִיק (fut. בְּעָהִיק, ap. בְּעָהִיק, pt. בְּעָהִיק () to remove,

to transfer Jb.9,5; of a tent Gen. 12,8.— 2) to copy, to transcribe Pr.25,1 (in later Hebrew: to translate).— 3) to take away הַּחֶּם חָיָּה they took away words from them, i. e. deprived them of speech Jb.32,15 (others intransitively: words have escaped from them).

עתק II. to shine, to be splendid, whence עָתִיק.

2,3; הָבֶּר שְׁתָק to speak arrogantly Ps.94,4; יְבָּרְ שְׁתָק with an impudently raised neck 75,6.

עהק ady. durable, solid Pr.8,18.

עתר I. (fut. בְּתַרְ) to pray, to entreat, to supplicate Gen.25,21; Jb. 33,26.

Niph. נְעְהוֹר (fut. יְעָתֵר; inf. נַּעְהוֹר; to let oneself be entreated (with

רְיָּ by) Gen.25,21; Is.19,22; בְּׁלֶתְּוֹר and he let himself be entreated by them 1Chr.5,20.

ll. (akin to אַשַׁל, Ch. נְעַהַר) to be rich, abundant (*Kal* not used).

Niph. אַנְאָהַל to be abundant; only pt. f. pl. בְּיִבְהַל abundant, profuse Pr.27,6.

Hiph. הֶּלְהִיר to make abundant, to multiply Ez.35,13.

קתְר (from אָתָר II.; c. יְעָתַר m. 1)
abundance, thickness אַתָר אָנוֹן
בּבּר בּנוֹן a thick cloud of incense
Ez.8,11.— 2) assembly, crowd;
pl. sf. אָנְרִי בַּתְיפּוֹצִי the crowds
of my dispersed Zph.3,10 (others
יִבְתְּיִנְיִּ my suppliants, from יִבְּיִנִי my suppliants, from

יייי pr. n. a city in Simeon Jos-15,42.

יַתְרֶת (from יְבַרָּג ll.) f. abundance riches Jer.33,6.

Ð

5, final form η , the seventeenth letter of the alphabet, called Pe NR (= RR) mouth, because of its similarity to the form of that organ; as a numeral RR = 80, RR = 800.

왕호 (= 러호) adv. here Jb.36,11.

The to blow (Kal not used); only Hiph. fut. sf. בְּאַרְהָּה I will blow them away, scatter them Deut. 32,26 (others: I will disperse them into the corners, as den. from

אָפֿאָ ; acc. Vulgate = אָיפֿא הַם where are they?).

תְּאָם (כּ. תַּאַפְּ ; pl. תַּאָפּ ; du. תַּאָפּ, c. בְּאָרָם f. 1) extremity, corner תְּאָבְי בְּאָר (בּאַר 19,9; בְּאַר בְּאַבְּ corner of the field Lev 19,9; בְּאַר בְּאַבְּ corner of the beard 21,5; מַאָר ראש בְּעוֹנְי בְּאָר ראש בְּעוֹנִי בִּאָר האָב who have the corners, i. e. locks of hair, cut off Jer. 9,25; 49,32 (said in contempt of the Arabs of the desert, this

I. 1) to shine, to glitter.— 2) to glow, to burn, whence אַרוּר.— 3) to bloom, to grow, whence אָרָה. (Kal. not used.)

Pi. 기차의 (fut. 기차의: inf. inf. 기차의 prop. to make shine, hence: 1) to adorn, to beautify Is.60,13.— 2) to glorify Is.55,5; Ps.149,4.

TKP II. (den. from לאהרה) to go over the boughs, to glean לא thou shalt not go over the boughs again Deut.24,20. פַּאַר (from בְּאַר אַר דּ, sf. פָּאַר הּ וּפָאַר בּ, sf. קּאַר הּ הַרָּאָר הַ, c. פַּאַר הּ אַרָּ, sf. קּאַר הּ היסף. ornament, hence; headdress, tire, bonnet, crown 1s.3,20;

61,3 a. 10; Ez.24,17; פַּאָרֵי מָשָׁתִים linen bonnets Ez.44,18.

קארה (from פֿאַר 1. 3) f. bough, branch; only pl. ארות Ez.17,6; sf. פֿארוֹת 31,8 (for פֿארוֹתָיו).

קארה f. bough, branch Is.10,33.

קרור (redupl. from אָבְּ I. 2) m. prop. glow, hence: redness, flush מוסף. glow, hence: redness, flush all faces gather redness, i. e. are flushed. Jo 2,6 (Targ., Rashi and Kimchi render פֿארוּך blackness of a pot, taking it to be identical with אַבְּרוֹבּן.

Palestine and west of Edom Gen. 21,21, with the mountain-range אֵל בּארָן Deut. 33, 2: אֵל פָּארָן a place not far from the Dead Sea Gen.14,6.

בּוֹיִם, sf. פֿוּיִם, m. unripe fig Cant.2,13.

בול (ב אום) to be hard, whence בּ בּ. בּלוֹם (from בְּבֹּים יִּם, מְּנִים (m. filth, abomination בְּעֵר בְּנִוֹל abomination בַּעֵר בְּנִוֹל the broth of abominations Is.65,4.

to make fetid, unclean.

עוֹבָּלְ (fut. צֹבְּילִי: imp. צַבּיְּלָ: inf. צַבְּיבָּּן 1) to strike, to fall upon; with הַ of person: אַבְינְינִלְּענוּ בַּנְינְינִלְּענוּ בַּנְינָלְ and he fell upon him, and he died IK. 2,25; with accus. of person and הַ of thing: סַרְינִילִנְ בַנְינָי בַנְינָי וּבְינָי וּבְינָי וּבְינָי וּבְינָי וּבְינָי וּבְינָי וּבְינִי וּבְינִיי וּבְּינִי וּבְינִי וּבְינִי וּבְינִי וּבְינִי וּבְּינִי וּבְּינִי וּבְּינִי וּבְּינִי וּבְינִי וּבְּינִי וּבְינִי וּבְּינִי וּבְּינִי וּבְינִי וּבְּינִי בְּינִי וּבְּינִי בְּינִי וּבְּינִי וּבְּיי וּבִּיי וּבְּיי בְּיִי וּבְּיי וּיִי בְּיי בְּיי וּבְיי וּיִי בְּיי בְּייִי וּיִי וּבְיי בְּיִי בְּיִי וּיִי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיּיִי בְּייִי בְּייִי בְּיִי בְּייִי בְּייִי בְּיִיי בְּיִיי בְּיּיי בְּייִי בְּייִי בְּיּיי בְּייִי בְּיִיי בְּיִיי בּיּיי בְּייִי בְּייִי בְּייִיי בְּייִיי בְּיִיי בְּייִי בְּיִיי בְּייִי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּייִי בְּייִי בְּייי בְּיִיי בְּיִיי בְּייּיי בְּייִי בְּיּיי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייִיי בְּייִיי בְּייי בְּייי בְיּיי בְּייי בְּייי בְּי מולְאָבִי אָלהִים and the angels of God met him Gen.32,2; ופּלְרִלְפִים הַרְדְפִים Iest the pursuers meet you Jos.2,16; fig. וֹלֹא suers עְּבָע אָרָם I wil meet no man, i. c. spare nobody Is.47,3; אָנַעִיםְ thou meetest, אַרַק thou meetest, e. acceptest, him that rejoiceth worketh righteousness ls. 64,4; with 🤼 of place: to light upon וַיִּפְנַע בַּמָּקוֹם and he lighted upon a certain place Gen.28,11; of a boundary: to reach 꼬호함 and the coast reacheth הַּנְבוּל בְּתְבוֹר נס Tabor Jos. 19,22; וּפַגַע בָּבַרְמָל 지말된 and it reacheth to Carmel westward v. 26 .- 3) to entreat, to intercede אַל הִפְּנְעִי־בִי לְעָוְבָּך entreat me not to leave thee R. 1,16; וֹפְנְעוּ־לִי בְּעֶפְרוֹן and intercede for me with Ephron Gen,23,8.

Hiph. הַפְּגִיעַ (fut. יַפִּגִיעַ , pt. נופניע (מפניע) 1) to cause to fall on, to lay upon (with נִיַיָ הָפָגִּיעַ בּוֹ (בָּ־ and the Lord laid אָת עֵיֹן כְּלְנוּ upon him the guilt of us all Is. 53,6.— 2) to assail; pt. מַפּנִיעַ assailant, adversary: וַוָצֵו עֶלֶיוהַ and he commandeth it בְּלֵלְנִעַ (the light) to strike at the adversary Jb.36,32.— 3) to cause to meet הָפַגַעִתִי בִּךְ... אֲת־דָאֹיֵב I will cause the enemy to meet thee Jer. 15,11 (oth rs: to entreat thee) -4) to entreat, to intercede הָּפָגִיעוּ they had made בַּמֶּלֶךְ לְבִלְתִּי שְּרֹף intercession with the king that he would not burn Jer,36,25; ኦገገ הַמְא רַבִּים נְשָא וְלַפּשְׁעִים רַפְּנִיע he bare the sins of many and made intercession for the transgressors Is.53,12; pt. מָפְנִיע intercessor, mediator 59,16.

m. chance, occurrence Ec.9,11; עָלָע m. chance, occurrence Ec.9,11;

pr. n. a prince of the tribe of Asher Num.1,13.

to decay, to wither (Kal not used).

Pi. פָּגָר prop. to be withered, hence: to be languid, lazy אַשֶּר שׁשָׁרוּ מָלֶּבֶת who were lazy to walk 18.30.21.

(pl. פְּנְרֵים, c. פְּנְרֵים) m. dead body, corpse, carcase Is.14,19; fig. נְּרֵי נְלּוּלִיכֶּם the carcases of your idols Lev 26,30.

(akin to 맛호텔; fut. 빨리텔; inf. 빨리텔; 1) to stumble upon, to meet (with accus. or 즉) Gen.33,8; Ex. 4,24; Is 34,14; Hos.13,8; Pr.17,12.

Niph. נְפְנֵשׁ to meet together Ps.85,11.

Pi. פּגִש (fut. יַפַגָש) to meet with Jb.5,14.

קרוי (fut. פְּרָה; pt. pt. קרוי ; pt. pt. קרוי ; imp. פְּרָהוֹי ; inf. קרוי ; imp. קרוי ; imp. קרוי ; imp. ; inf. קרוי ; imp. to divide, to sever, hence: to redeem, to ransom, to deliver Ex.34,20; Deut.13,6; Jb.5,20; pt. p. קרוי ; יי and those ransomed of the Lord Is.35,10.

Niph. ਜਰ੍ਹੜ੍ਹ (fut. ਜਰ੍ਹੜ੍ਹ) to be redeemed, released Lev. 19,20; Is 1,27.

Hiph. ਜੜ੍ਹੜ੍ਹ to cause to be redeemed Ex.21,8.

Hoph. הַבְּבָה (inf. הְלָבָה) to be redeemed Lev.19,20.

pr. n. m. Num.34,28.

שְׁרַבְּוֹרְ pr. n. m. Num.1,10.

קרוי (only pl. בְּרוּי , c. בְּרוּי) m. redemption, ransom בְּרָבְּי קְּכָּבְּ קְבָּבְּי קְבָּבְּי קְבָּבְּי קְבָּבְּי בְּבְּבִּי בְּבָּבְּי as the reredemption of those that are over the number of them 3,48; but בִּרִבּי [s.35,10 a. 51,11 is pt. p. of בְּרָבּי, which see.

ווֹן pr. n. m. Ezr.2,44.

קרת, פְּרָה (from בְּּוֹה, פְּרָה, division, separation בּין ניים פְּרוּת בִּין to make a distinction between... Ex.8,19.— 2) redemption, deliverance 1s.50,2.

of king Josiah 2K. 23, 26.— 2) various other persons Neh.3,25; 1Chr.3,18, etc.

pr. n. m. 1Cbr.27,20.

םְּדִיוֹן a. לְּבְיוֹם (from בְּבָּה) m. ransom, redemption money Ex.21,30; Num.3.49.

ישָׁבָ (בּ הַבָּף) to redeem, to deliver; only imp. sf. מָרֶנֶת שַׁחַת fig. sf. מֶרֶנֶת deliver him from going down to the pit Jb.33,24.

in Ar. to be thick, fat, whence the next word.

קָרֶר (sf. פָּרָדוֹי) m. fat Lev. 1,8 a. 12.

지원 (from 기후후; c. '후; sf. '후, 귀'후, קים, ויפָ a. אַרָה, הָיף, אַיָּה, וּפָּיה, פִּירָה, פָּיָב, פּיהֶם a. poet. פִּימוֹ ; pl. פִּיהָם a. poet. פִּיהָם m. 1) mouth Ex.4,11; Ps.135,17; of the jaws of animals Am.3,12; Jb.41,11; of the bill of birds Gen. 8,11; ls.10,14; as organ of consuming: צַיִּר בְּפִיוּ vension was in his mouth, i. e. he did eat (of Esan's) venison Gen. 25, 28; as organ of speech: וְנִשְּׁמִעֲה מַה־בָּפִיו and let us hear what is in his mouth, i. e. what he says 2S. 17,5; acc. Stb. צֵיִר כִּפִיי Gen.25,28 venison is on his (Esau's) lips, i. e. he always speaks of it; the mouth as organ of speech has given rise to the following expressions: רָבֶּר פָה אֱל־פָּה Num. 12,8 or עָם־פֶּה Y קוֹם Jer.32,4 to speak with one mouth to mouth, i. e. in person; 기미점 지호 with one mouth, i. e. with one accord, unanimously Jos.9,2; בְּבִרּפֶּל heavy-mouthed, i. e. slow of speech Ex.4,10; בְּלְק a smooth month, i. e. flattering Pr.26,28; עָקשות פָּה perverseness of the mouth, i. e. perverse speech Pr.4,24; פָּהַחוֹן פָּה opening of the mouth, i. e. freedom to speak Ez.16,63; שוֹם יַר עַל־פָּה to put the hand on the mouth, i e

to be silent Jud.18,19, also בָּר לָפֶּה Pr.30,2; ייים לְבַוּב לְפִיים to write from one's mouth, i. e. from his oral communication Jer. 36, 4.— 2) word, speech, saying, statement and their pos-וַאַתַרִיהָם בָּפִיהָם יַרְצוּ terity will take pleasure in their sayings Ps.49,14; עַל־פַּי עָרָים Deut. 17,6 or לפי עִרִים Num.35,30 upon the statement, i. e. testimony, of witnesses; in a wider sense: command קֹי טֶּיֶן the command of the king Ec. 8,2; בּי־פִּיהוֹ מַריתִי for I have rebelled against his commandment Lam.1,18; עַל־פָּי יִיָּי according to the commandment of the Lord Num.3,6, so also אֵל־פִּי עַל־פָּי אַבְשָׁלוֹם הַוָּתָה (Jos.15,13; וַנָ by the commandment of Absalom was this ordained 2S. 13,32; of a musical instrument: הפרשים על־פִּי הַנָּבֶל sound chant to the sound of the harp Am.6,5.— 3) opening, hole קי הַבְּאֵר the well's opening Gen.29,2; לַּבָּי 7 at the grave's opening Ps. 141,7; בְּפִי אַמְתַּחְתוּ in the opening of his sack Gen.42,27; פַּל הַרֹאשׁ יַ the top hole (of a garment) Ex. 28,32; כְּפִּי כְחַנְחִי וֹאַזְרֵנִי like the opening (Eng Bible: collar) of my coat he bindeth me round Jb. 30,18; שֶׁיֹרֵד עַל־פָּי מְדּוֹתָיו which runneth down upon the opening (collar) of his garments Ps.133,2; of a place: לְפִּי קְרֶת at the opening, i. e. entrance, of the city Pr.8,3.— 4) end, border עַל־פָּי יָאוֹר by the border of the brook Is.

19,7; מָפֶּה אֶל־פֶּה Ezr.9,11 or בָּ 2K.10,21 from end to end.— 5) edge לְבִּי חֲרֶב with the edge of the sword Gen.34,26; hence pl. a two-edged sword Pr. 5,4; once pl. □'\$ edges 1S.13,21 (see under פּֿצִירָה). — 6) prop. mouthful, hence: portion, part לי שַנוֹם double portion Deut.21, 17; 2K.2,9; Zch.13,8.— 7) with prepositione 'לָפִי , לְפִי , לְפִי ; אָל־פִּי , עַל־פִּי ; according to לְבִּי שֶׁנְיוֹ according to his years Lev.25,22; כָּפִי אֲשֶׁר according as Mal.2,9; בָּפִי אִישׁ לֹא־ to the extent that no man could lift up his head Zch. 2,4; הַּן־אֲנִי כְפִּיךְּ לְאֵל behold, I am toward God even as thou art Jb. 33,6; לְבִּי שָׁבְלוֹ according to his wisdom Pr.12,8; לְפִיהֵן according to them Lev.25,51; עַל־פִּי הַדְבָרִים מוֹלֵקת according to the tenor of these words Gen.43,7; עַל־פָּוּ אֵשֶׁר (= לָבָּי אֵשֶׁר) according as Lev. 27,8.— See also בַּיָה and בָּיָה.

ゴヨ a ib adv. 1) here Gen.19,12; ipp from here Ez.40,21.— 2) hither 1S.16,11.

הְאָבּ pr. n. 1) son of Issachar 1Chr.
7,1 = ጉር Gen. 46,6.— 2) another man Jos. 10,1.

אָם (fut. יְפִּנּג , ap. יְפָּנּג) to he cold or stiff, to faint בְּבָּנ בְּבָּנ and his heart became cold (or: fainted) Gen. 45,26; hence: to slack, to cease הַבְּנּג תּוֹרָה the law is slacked Hab.1,4; יְרֵי בְּיִלְה נְנְּרָה וְלֹצא תְפַנּג וֹלְא יִרְי וֹיִלְה נְנְּרָה וְלֹצא תְפַנּג וֹלְא נִיךְה וֹלְצֹּה נִנְּרָה וְלֹצא תִפוּג the night my hand was stretched

out, and did not cease Ps.77,3.

Niph. בְּפִינ to be faint, benumbed Ps.38.9.

פיד see פוד.

פּרָּה see פֿרָה 1; patr. פֿרָני Num. 26.23.

קּוֹחַ (בּרוּם; fut. רַיּלְּיוֹם) to breathe, to blow, to become cool עַר שֶׁיָפּוֹת until the day become cool, i. e. until evening Cant.2,17.

Hiph. הַפָּים (fut. הַיּבָּי ; inf. הַפָּים) 1) to blow upon הַבְּיחִי גַּנִּי blow upon my garden Cant.4,16; with על of the person:בָּאָשׁ עָבָרָהִי אָבִּים עַלַּיִרְ I will blow upon thee with the fire of my wrath Ez 21,36; fig. to kindle, to excite אַנְשֵׁי לַצוֹן scornful men kindle יַפְּיַחוּ קרְיַה up a city, i. e. put it in motion Pr.29,8 (Eng. Bible יְבָּיהוּ bring into a snare, from □□□).— 2) to breathe out, to utter, to speak he that speak- יָפִים אָבוּנְה יַנִיד צֶׁדֶק eth truth announceth righteous-יָפִים כּוָבִים עֵד שְׁבֶּר ; ness Pr.12,17 a false witness speaketh lies 6, 19; וְיָפַחַ לַקץ וֹלֹא יְבַוֹּב it speaketh of the end, and shall not lie Hab.2,3 (others acc. Ges וַיַפַּחַ בַּקץ it hasteth toward the end).— 3) to puff at, to rail at (with 📮, 🤼) as for all his בַּל־צוֹרְרָיוֹ יָפִּיחַ בְּהָם enemies, he puffeth at them Ps. ו אַשִּית בּוִשֵע וָפִיחַ לוֹ I will set him in safety at whom they puff 12,5 (others יָפִים לוֹ for whom they lay a snare, from □□≥).

'스팅 pr. n. a son of Ham and an African people descended from him Gen.10,6; Jer.46,9.

pr. n. m. Ex.6,25.

אר פוֹמִיפֿר pr. n. chief of Pharaoh's body-guard Gen.39,1.

ער בּרְייִ בּּרְייִ בּּרְייִ אָּיִ pr. n. priest of Heliopolis, and father-in-law of Joseph Gen. 41,45.

(same as Lat. fucus, paint) m. eye-paint 2K.9,30; Jer.4,30; hence: fair colors is.54,11; 귀한 기계 bright-colored stones 1Chr.29,2.

りき m. coll. beans 2S.17,28; Ez.4,9. りき pr. n. 1) a king of Assyria 2K. 15,19.— 2) a people and region in Africa Is.66,19.

Dan.7,5.— 2) opening 자꾸 다한 the opening of the den Dan,0,18.

(akin to בְּבָה) prop. to waver, hence: to be perplexed, distracted; once fut. אַפּוּנְה I am distracted Ps.88,16.

בּוֹנֶה 2Chr.25,23 for פֿוֹנֶה, which see. פּוֹנֶי see פּוֹנָי .

קוֹן pr. n. a city east of Edom, between אָשׁרָ and אָשׁרְ Num.33,42. אַער pr. n. f. Ex.1,15.

ווי (fut אָשׁבּי: pt. p. אָשׁ: imp. אָשָּׁ: j) to be scattered, dispersed Gen. 11,4; Ps.68,2; with בְּיִב to retire from 2S.20,22; pt. p. בְּיִב בְּיִב my dispersed Zph.3,10; imp. pl. בְּיֵב בְיִב disperse yourselves among the people 1S.14,34.— 3) to overflow

(of a spring) Pr.5,16; fig. הְּפּוּצֶנְהַה my cities shall over-flow with prosperity Zch.1,17.

Niph. נְפּוֹץים (pt. נְפּוֹץ , pl. נְפּוֹץים, f. נְפּוֹץים (pt. נְפּוֹץ , pl. נְפּוֹץים, f. נְפּוֹץים (נְפּיִצְת to be scattered from 52,8.— 2) to be spread, extended נְחָהָי שָׁם הַמִּילְחָהְה and the battle there was spread 2S.18,8.

Pi. I. פֿוֹצִץ to dash in pieces Jer.23,29.

Hiph. רְפִּיץ, ap. רְפִּיץ, ap. רְפִּיץ, pt. רְפִּיץ, inf. רְיִפְּיץ 1) to scatter, to disperse Gen.49,7 (of men); Is. 28,25 (of seed); Ps.18,15 (of arrows); Jb.40,10 (of anger); בּיִבְּיצִיהָיבָם and I will scatter you (but see בּיבְּפִיץ intr. to be scattered Ex.5,12; 1S.13,8.

Hthp. הְתְפּוֹצִיץ to be dashed to pieces, to burst asunder Hab.3,8. אוֹם I. (akin to Ch. אַבּוֹי to go out; pret. אָבּי (בְּיִלִי prop. to go to and fro, hence: to waver, to move מוֹלְיִנְיִ מִּי וֹלִינִי they waver in judgment Is.28,7; אַבּין וֹלִיא יָבִּיק fasten it, that it move not Jer. 10,4.

Hiph. הָפִּיק, ap. הְפִּיק, pt. pl. הָפִּיק, i) to cause to go forth הַּנְּיִקְים and if thou causest thy soul to go forth to the hungry Is.58,10.— 2) to afford, to furnish Ps.144,13.— 3)

הקה f. stumbling 18.25,31.

기원 (inf. 기원) to fall to pieces Is. 24,19.

Pi. פּוֹרֵל to break, to divide Ps. 74,13.

Hiph. 기원 1) to break (a covenant) Ez.17,19.— 2) to bring to nought, to frustrate Ps.33,10.

Hithp. הְהַפּוֹרְרָה אָרֵץ to be broken in pieces בּיר הְרְפּוֹרְרָה אָרֵץ the earth is utterly broken Is.24,19.— See also בַּרְר.

לוב (of Persian origin) m. lot, die Est.3,7; pl. שור festival of Purim, celebrated by the Jews on the 14th and 15th of the month Adar in memory of their deliverance from the wiles of Haman Est.9,29, fully מיל הפורים the days of Purim v 31.

בּרְה f. 1) wine-press Is.63,3.— 2) a measure for liquids Hag.2,16.

אָרָתְא pr. n. one of Haman's sons Est. 9,8.

פּשְׁהָם (pret. pl. 3 שְּׁהָ, 2 בְּשְׁהָם for בּשְׁהָם; fut. יְפָנּשׁ, 1) to spread one-self Hab 1,8.— 2) to increase, to grow fat Jer. 50,11; Mal.3,20.—See also

Niph. נְפִּישׁ to be scattered Nah. 3,18.

תום to be open, whence הם. pr. n. m. 1Chr.2,53.

וְאָם (from וְיַבְּ I.) m. something purified, hence: pure gold, fine gold Lam. 4,2; as adj. אָבָ בְּעָבּ בְּעָבָּ the finest gold Cant.5,11.

I. prop. to separate, hence: to purify (Kal not used).

Hoph. to be purified, refined; only pt. וְהָב מוּבְּוֹ purified gold 1K.10,18.

וו (fut. יבוֹי) to be firm, strong (others: to be flexible, springy) מוֹיל יוֹי יוֹיין and the arms of his hands were made strong Gen. 49,24.

Pi. 한화 to leap, to dance; only pt. 한화 28.6,16 (for which 1Chr. 15,29 기간이).

to scatter, to lead astray; pt. p. שְׂה בְּוֹיְרָה a scattered shecp Jer. 50,17.

Niph. נְפָוֵר to be scattered about Ps.141.7.

Pi. אַבָּ (fut. אַבּיִר בּיִבּי 1) to scatter, to disperse Ps.53,6; 89,11; 147,16; fig. וְתְּפַוֹּרִי אֶת־דְרָכֵּוֹךְ בַּיְרֵים and hast scattered thy ways (i. e. hast roved about) to the strangers Jer.3,13.— 2) to distribute largely, to lavish Ps.112,9; אַבּיִר עִוֹר נִיֹפְרְּעִוֹר there is that lavisheth, and yet increaseth Pr.11,24.

Pu. 기후 (pt. 기후) to be dispersed, scattered Est.3,8.

רבּיַ (from רַחַבּיְ: ^ר רַבְּי (from רַחַבּיְ: ^ר רַבְּי (from רַחַבּיִּ: ^ר רַבְּי (from רַבְּי (from רַבְּי (from רבּי (from רבּי (from רבּי (from רבּי (from רבּי (from rap shall take him by the trap shall take him by the heel Jb.18,9; with רבּי (from rap shall take him by the heel Jb.18,9; with רבּי (from rap from rap f

Tחַבָּ I. (fut. תְּבְּיִי to tremble, to be afraid (with מְיִ of) Jb.23,15; אָט תְּבָּי to tremble because of Jer.33,9; אָל תְבָּי to stand in awe before Hos.3,5; of the heart: to palpitate, to throb Is.60,5; Ps. 119,161.

Pi. תְּשָׁתְּר. תְּחָבֵּין; pt. תְּחַבְּיִּתְ to be afraid, to fear, to be timid Is.51,13; hence: to be cautious, circumspect Pr.28,14.

Hiph. הְפְּחֵיך to make tremble Jb.4,14

בתך II. in Ar. to be strong, whence בתרום.

the fear of you Deut. 11.25; also for object of fear: אָחָר יִצְּחָב the fear of Isaac, i. e. God whom he feared Gen. 31.42 a. 53.— For יַּחָב Jb. 40.17 see

רְּהְרָּהְי f. fear, terror; only sf. פַּחְרָהִי the fear of me Jer.2,19.

םְּדְבִּי (from מְחַרְ II) du. m. loins (others: testicles); only sf. שַּחְבִּי Jb.40,17.

កក្នុង្គ (c. ភាព១, sf. ក្សាពុង្គ, ជាពុង្គ for ជាក្លាង្គ Neh.5,14; pl. ភាព១, c. ភាពពុង្គ Neh 2,7) m. governor, prefect, pasha Neh.5,14; Is.56,9; Est.3,9

THE Ch. (c. 102; def. pl. NAIDE) m. governor, prefect Ezr.5,3 a. 14; Dan.3,2.

prop. to leap, to run, to hasten; fig. to be unbridled, wanton, frivolous אַנְהָיִאֶּיְהָ פּוֹחַוֹים אַנְשִׁי בֹּנְרוֹת her prophets are frivolous, men of treachery Zph 3,4.

קְּהַשְּׁ m. hastiness, unstability; only once as ady. מוֹלְיּבְּיִלְיִם מִילְיִבְּיִּלְיִם unstable as water thou shalt not excel Gen.49,4.

תווה f. wantonness (others: haughtiness) Jer.23.32.

whence $\square$ (Kal not used).

Hiph. חַבְּח (den. from פּ I.; inf. חַבְּח to snare בְּבְּח בַּחוּרִים בְּבְּח they are all of them snared in holes Is 42,22.

ים (בּחָים (בּחָים m. coll. coals, burning coals Ps.11,6.

בּחם (= Ch. בּחַבָּ) to be black, whence the next word.

D⊓⊅ m. coal Pr.26,21; also burning coal ls.44,12.

in Syr. to form, whence the next word.

קהָ Ch. m. potter Dan.2,41.

לחם to excavate, whence the next two words

קַּחָתִים m. pit 2S. 18, 17; pl. פָּחַתּר 17,9

שַּׁחַת־מוֹאָכ pr. n. m. Ezr.2,6.

תְּהֶתְּה f. sunken spot, decay (in garments) Lev. 13,55.

קּמְרָה (c תְּיְבָּא) f. topaz Ex.28,17; Jb.28,19.

קמוּך (from בְּמוּרֵי צִיצִּים) m. open blossom; only pl. c. פְּמוּרֵי צִיצִּים open flowers 1K.6,18.

שַׁמִישׁ m. hammer Is.47,7; fig. of Babylon: בְּלִּהְאָרֶץ the hammer of the whole earth Jer 50,23.

שישם Ch. Ktib, see שטָם.

קַרָּער. אַבּיּיִר (fut. יְשְׁיִּהְיּר (fut. יְשְׁיִּהְיּר (fut. יְשְׁיִּהְיּר (fut. יְשְׁיִּהְ יְּתָר (fut. יְשְׁיִּהְ יְּתְרוֹן (fuse loose loose ווּ בְּשִׁיּהְ מְּרוֹן as when one letteth loose a stream of water, so is the beginning of strife Pr.17,14. — 2) to release, to dismiss, to free יְּהָיִּהְ יִּהְרִיּהְרִיּהְ וֹח he dismissed not... the divisions 2Chr 23,8: pt. p. pl. מְשׁרִיִּרִים free, exempt (of service) 1Chr.9,

33.— 3) intr. to break away, to slip away וַיִּפְטֵר מִפְנִי שְׁאוּל and he slipped away out of Saul's presence 18.19,10.

Hiph. רָפְּטִיר (fut. יַפְּטִיר) to draw open, to gape בְּטָירוּ בְּשֶׁבְּ they draw open their lips (in mockery) Ps.22.8.

שָּׁכֶּי (from בַּפְּטֵר m. prop. what breaks forth or opens the womb, hence: first-born, firstling בְּלֹיבָּטֶר all that openeth the womb (all the first-born) Ex 13,12; יבָּטָּר the firstling of an ox or lamb 34,19.

תְרָבָּ f. same as אָבָּ Num.8,16.

ชับธ to beat, to pound, whence ชาตุฐ hammer.

ឃុំប្ដុំ Ch. upper garment, tunic; only pl. sf. ក្រាឃុំប្ដុំ Dan.3,21 (Kri). '∮ see កង្.

קּיבֶּהֶ pr. n. a city in lower Egypt (called by the Greeks Bubastis) Ez.30,17.

קיד (from פֿיד) m. calamity, misfortune Pr 24,22; Jb.30,24; לְפִיד כוּוּ to the unfortunate is given contempt Jb.12,5.

תְּיָה (בּיוֹת ; only pl. פַּיּה) f. edge (of a sword) Jud.3,16.

סידהוירת pr. n. an Egyptian city on the northern horder of the Gulf of Suez Ex 14,2; Num.33,7 = בּיִרְּהַרְרֹּתְּ

רָיָם (from לְּיִם) m. ashes, dust Ex. 9,8. פֿרכל pr. n. a Philistine military commander Gen. 21,22.

. פּלְגָשׁ see פִּילֵגִשׁ

וֹאָם 18.13,21 see בּים זוּ 5.

תְּבְיׁבָּ f. fat, fatness Jb.15,27.

רְּנְהְיּה pr. n. Phinehas 1) son of the high priest Eleazar Ex.6,25.—
2) a son of Eli 18.1,3.

קֿינֹן pr. n. name of a city in Edom Gen 36,41 (= אָנֹן Num.33,42).

קב (redupl. from הָּה) f. pl. edges, teeth הַרְב פִּיפְיוֹת a double-edged sword Ps.149,6; בּוֹרָג חָרִיץ ... בַּעַל הַבְּיוֹת a sharp threshing instrument having teeth Is.41,15.

P (from PiB) m. wavering. tottering Nah.2,11.

קרישון fr. n. a river issuing from the garden of Eden Gen.2,11.

קיתון pr. n. 1Chr.8,35.

פּתם sce פּיתם.

기월 (from 기구후) m. flask, bottle 1S. 10,1.

אבָּב to flow (Kal not used).

Pi. רְבָּבְּרוֹת (מְלַבְּלָים) to flow, to run; pt. pl. מְיָם קְבַּלִים the water was running Ez 47,2.

pr. n. m. Ezr.2,5**7;** Neh.7,59.

자구후 (= 기구후) to divide, to separate (Kal not used).

Niph. איָם (3 f. רְפְּלָאה, קּפְּלָאה); נְפְּלָאה (קּלָאה, נְפְּלָאה); נְפְּלָאה (קּלָאה, נְפְּלָאה); נְפְּלָאה (קּלָאה); נְפְּלָאה (קּלָאה), נְפְּלָאה (קּלָאה), נְפְּלָאה (קּלָאה)

prop. to be divided off, hence: 1) to be remote, inaccessible, difficult, hard to understand, impossible (with מְמָךְ (מָן אַת הָיא מָמָּדְ (לֹא־גָפָלֵאת הָיא מָמָּדְ it is not difficult for thee Deut. 30,11 (Eng. Bible: not hidden from they are too נְבְּיֵאוּ מִמְנִי they are hard for me to understand Pr. 30,18; הַנְּבָר מֵיִי דָבָר is anything hard (impossible) for the Lord? Gen.18,14; ... נְפַרָא בְּעִינִי to seem impossible to... 2S.13,2.- 2) to be singular, wonderful, marvellous thy love to me נְּפָּלָאַתָה אַהַבְּתִּהְ לִי was wonderful 2S 1,26; pt. f. pl. wonders, wonderful deeds נְפִּלְאוֹת Ex.3,20; Ps.9,2; hence; monstrous things Dan 11,36; as adv. נְפְּלָאוֹת wonderfully, marvellously Jb.35, 5; Dan.8,24.

Pi. NAD (inf. NAD) to separate, to consecrate Num.15,3 a. 8.

Hiph. הָפָּלָא , הָפָלָיא (fut. יַפָּלָיא; pt. מַפָּלָא ; inf. הַפָּלִיא , הַפָּלָא 1) to separate, to consecrate Lev.27,2.— 2) to make extraordinary, wonderthe Lord וָהָפְּלָא וָנְ אֶת־מַכּוֹתְךְּ the will make thy plagues wonderful Deut 28,59; הַּבְּלִיא עֵצָה to be wonderful in counsel Is. 28, 29; to הָפָּלִיא לַעֲשׂוֹת or בַּשְּׂה לִהַפְּלִיא deal wonderfully, to do marvellously Jo. 2,26; Jud.13,19; הָּלָּלִיא to be wonderfully helped 2Chr.26,15; הַּבְּלִיא חַסְדוֹ לִי he hath shown me his kindness wonderfully Ps.31,22; inf. as adv. בָרוֹל wonderfully great 2Chr.2,8. Hithp. אֹבְּבָא to show oneself extraordinary, great ביל and again thou showest thyself great toward me Jb.10,16.

קלאיה pr. n. m. Neh.8,7.

. תִּגְלַת see בִּלְאֱמֶר

to divide (Kal not used).

Niph. נְפְלֵג to be divided Gen. 10.25.

Pi. פָלֵג (imp. פַלֵּג (imp. פַלַג divide Jb 38,25; fig. בְּג לִשׁינְם divide their tongue, i. e. make them disagree Ps.55.10.

לב Ch. (pt. p. פְּלֵנְ) to divide Dan. 2,41.

Cb. m. a half (prop. division)
Dan.7,25.

m. 1) river, brook, stream Ps.65, 10; Is. 30,25; בּלְנֵי מִיּחָ דִּינִים rivers of water Ps.1,3; וּבְּלֵנִי מִיּחָ a river the streams whereof 46,5; fig. מַּלְנִי שִׁיִחְ בּיִּחַ streams of oil Jb.29,6.—2) pr. n. Peleg, son of Eber Gen. 10,25.

קַלְבָּה (pl. קַלֵּבְּה) f. 1) division, army Jud 5,15.— 2 stream (= גַּלָּבָּן גָּלָבָּן 1) Jb.20,17. רְּבְּרָבְּהָ f. division, class 2Chr.35,5. רְּבָּרָ Ch. same as Heb.; pl. sf. אָבְּרָהוֹן Ezr.6,18.

פּרלֵגְשׁ a. פּלְגָשׁ (sf. פּלּגְשׁים; pl. פּלַגְשׁים; f. concubine, paramour Gen 22,24; 25,6; Jud. 19,1; Ez.23,20; Cant.6,9.

קלב (akin to בּלַבָּ) to throw out, to flash, whence the next word. בּלְבָּוֹ (only pl. מִלְבָּיִ וֹ f. flash, flame מִלְבָּי fr. flashing fire Nah. 2.4 (others = Syr. איז פּלָבּי pr. n. m. Gen.22,22.

 $\prod_{i=1}^{n} \stackrel{\sim}{=} (= \aleph_{i}^{n})$ to separate, to divide off, to distinguish (*Kal* not used).

Nuph. אָפָלָה 1) to be separated, distinguished (with בְּלֵּה from) Ex. 33,16.— 2) to be wonderfully made ינְרָאוֹת נְפָלֵיתוֹ I am fearfully and wonderfully made Ps. 139,14.

Hiph. הַבְּבָּה (fut. מַבָּבָּה; imp. 1) to sever, to set apart Ex.8,18; Ps 4,4.— 2) to distinguish Ex.11,7; Ps.17,7.

พาวัฐ pr. n. son of Reuben Gen.46, 9; gent. "พีวุฐ Num.26,5.

רב ביב (בּבְיב ; pt. הַלְּבּ) to cut up, to cleave, to plough Ps.141,7.

Ech. (originally to till the ground, then to labor, whence:) to serve, to worship Dan.3,18 a. 28; pt. pl. אַלְהָי בִּית אָלְהָר בָּית אָלְהָי the ministers of the house of God Ezr. 7,24.

תְּבֶּבֶ m. 1) piece, slice 1S. 30,12; Cant.4,3.— 2) mill-stone בָּבְרָ upper mill-stone Jud.9,53; הַבָּּ ווּ lower mill-stone Jb.41,16.

ארת א pr. n. m. Neh.10,25.

רְּבְּיְלְתְּלְ Ch. m. service, whorship Ezr. 7,19.

to escape Ez.7,16.

Pi. DED (fut. DED); pt. DED; inf. DED ; inf. DED 1) to rescue, to save, to deliver Ps.17,13; with omission of accus. DED to save oneself, to be delivered Jb.23,7.— 2) to bring forth Jb.21,10.

Hiph. מַלְים (fut. מַלְּבּי, ap. מָבְּיִים) to save, to deliver, to bring into safety Is.5,29; Mic.6,14. מַלָּבּי m. one who escapes, a fugitive; only pl. מַלְמִים Jer.51.50.

מלְם (בּלְם; prop. inf. Pi.) m. escape, deliverance בּלְּם בּלִם songs of deliverance Ps. 32, 7; על־אָוֹן acc. Stb.: in vain is escape for them Ps. 56,8 (Eng. Bible: shall they escape by iniquity?).

מַלֶּטְ pr. n. m. name of two persons 1Chr. 2, 47; 12, 3; מֵלֶםְבָּית a city in Judah Jos.15,27.

שָׁלֵמָת a. הַּלֵימָה (c. הַּלָּימָת) f. de-

liverance, escape, remnant Ex. 10,5; Ob.17; Is.4,2.

pr. n. m. Neh.12,17. €לְבֵיי

בְּלְמִי מִּל pr. n. m. 1) a person mentioned in Num.13,9.— 2) another person 1S.25,44 = בַּלְמִיאֵל 2S.3,15.

קריה pr. n. m. name of two persons 1Chr.3,21; 4,42.

קלמיָדְנָ pr. n. m. Ez.11,1 a. 3.

יָּבְּי (from קְּלִייּה; יְּבְּלָה) m. something hidden, secret Jud.13,18.

אָל (from פְּלִיאָה adj. wonderful; only f. פְּלִיאָה דַעַת מְמֶּנְי too wonderful is such knowledge for me Ps.139.6.

pr, n. m. 1Chr.3,24.

שַּלִים (בּינִייִי פּרִימִים (בּינִייִי פּרִימִים , c. ימִייְבָּיּ)

m. one who escapes, a fugitive
Gen.14.13; Is.66.19; בּרִימִי אָּפְרִים the fugitives of Ephraim Jud.12,4.

אַבְייִם see אַבְיִם see אַבְיִם see אַבְיִם .

תּ (from פָּלִילִים; only pl. מָּלִילִים) m. judge קּלִים and he shall pay according to [the decision of] the judges Ex. 21. 22; אַבִּילִים even our enemies themselves being judges Deut. 32, 31; מַלִּילִים a crime to be punished by judges Jb.31,11.

קַלְילַדְן f. judgment Is. 16,3.

קלילִי adj. judicial אַוֹן פְּלִילִי a crime to be punished by a judge Jb. 31,28; f. as n. אַרֹילָיִה they stumble in judgment Is.28,7.

T (akin to 고환 a. 디스와) to cut off, to divide, whence the next word 등 (sf. 그는의) m. 1) district (prop. section) Neh.3,17.—2) staff, crutch 2S.3,29.—3) distaff Pr.31,19.

וּפְּלֵל I. (akin to הֹבְּיב) prop. to divide, hence: to decide, to judge (Kal not used).

II. (akin to נְפַל) prop. to fall down, to bow, hence: to pray (Kai not used).

Pi. אַבָּ (fut. יַפַּגֵּל) to pray, to appease by prayer Ps.106,30 (but see Pi. of אַבָּ בַּ וֹ.

うちゃ pr. n. m. Neh.3,25.

שבליה pr. n. m. Neh.11,12.

see next word.

(from בְּלְנִי adj. prop. concealed one, hence: unnamed one, a certain

one, such a one; always joined with אֵל־מְקִים פָּלנִי as: אֵלִמְים פָּלנִי as: אֵלִמְים פָּלנִי as: אֵלִמְים פָּלנִי such and such a place 1S. 21,3; שׁבְּמֹנִי אַלְמֹנִי sit down here, such a one! R.4,1; these two words were contracted into בַּלְמֹנִי בּי בּוֹח בּוֹנִי בּי בּי בּוֹח בַּלְמִינִי Dan.8,13.— בַּלְמֹנִי 1Chr. 11,27 for בַּלְמֹינִי in 2S 23,26, and 1Chr. 11,36 for בַּלְנִי in 2S. 23,34. to level (Kal not used).

בּלֶּים (from בְּבֶּים) m. prop. level, hence: balance, weight Is. 40, 12; Pr.16,11.

to shake (Kal not used).

Hithp. הַהְפַּלִץ to be shaken, to tremble Jb.9,6.

קיצות f. trembling, terror Is.21,4; Ez.18.7.

נפְלַם (בּבְם to balance, whence מְפְלַש , which see.

נים to roll (Kal not used).

Hithp. הַּהְפַּלְשׁ (fut. לָּנִתְּפּלִשׁ) to roll oneself, to wallow הָּהְפַּלְשׁי הַהְפַּלְשִׁיל wallow thyself in ashes Jer.6,26; with accus. יסור thyself in the dust Mic.1,10 (*Kri* הְּתְּפֵּלְשׁי (הְתְּפֵּלְשׁי); once without object: וְהִתְפַּלְשׁוּ אַדִּירֵי הַצְאוֹן and wallow yourselves [in the dust], ye leaders of the flock Jer.25,34.

ייי pr. n. Philistia Ex.15,14; Is. 14,29; Ps. 83,8 (hence the name Palestine applied to the land of the Israelites).

tine 18.17,1; pl. פָּלְשָׁתִים a. Philistine 18.17,3; Am. פָּלְשָׁתִים the Philistine Sea, i. e. the Mediterranean Ex.23,31.

in Ar. to flee (= Heh. בְּלֵת), whence acc. some בָּלָתְ

pr. n. m. name of two persons Num.16,1; 1Chr.2,33.

gent coll. Pelethites or Philistines who served as body-guards of David 2S.8.18 (acc. some: runners, from פּלֵת, which see.

D∌ see ⊡1∌.

בְּשִׁיב מָּנֵה (from בְּּשִּׁיב מִּנֵה; only c. בְּּבָּה) prop. a removing, hence conj. that not, lest; it expresses: a) a warning, as: בְּּבָּר שִׁיב מָּבְּר שִׁיב מָּבְּר שִׁיב שִּׁבְּר שְׁיב שְּׁבְּר שְׁיב שְּׁבְּר שְׁיב שְּׁבְּר שְׁיב שְּׁבְּר שְׁבְּר שְׁיב שְּׁבְּר שְׁיב שְּׁבְּר שְׁיב שְּׁבְּר שְׁיב שְׁרַב חִוֹּמְדְה beware thou that thou bring not my son thither again Gen. 24,6; שׁבְּבּלוֹ שִׁיב שְּׁבְּר שִּׁבְּר שִּׁבְּר שְּׁבְּר שְׁבִּר שְּׁבְּר שְׁבִּר שְׁבְּר שְׁבִּר שְׁבִּי שְׁבִּי שְׁבִּר שְׁבִּי שְׁבִי שְׁבִּי שְׁבְּי שְׁבִּי שְׁבִּי שְׁבִּי שְׁבְּי שְׁבְּי שְׁבְּי שְׁבְּיִי שְׁבְּי שְׁבִּי שְׁבְּי שְׁבְּי שְׁבְּיי שְׁבִּי שְׁבְּיים שְּבְּיי שְׁבְּיי שְׁבְּיי שְׁבְּיי שְׁבְּיי שְׁבִּי שְׁבְּי שְׁבִּי שְׁבְּיי שְׁבִּי שְׁבְּיי שְׁבִּיי שְׁבִּיי שְׁבְּיי שְׁבְּיי שְׁבְּיי שְׁבְּיי שְׁבִּיי שְׁבְּיי שְׁבִּיי שְּׁבְּיי שְׁבְּיי שְׁבִּי בְּיוּי שְׁבְּיי שְׁבְּיי שְׁבְּיי שְׁבְּיי בְּיי בְּבְּיי שְׁבִּיי שְׁבְּיי שְׁבְּייִי שְׁבְּייִי שְׁבְּיי שְׁבְּיי שְּבְּיי שְׁבְּייִי שְׁבְּיי שְׁבְּיי שְׁבְּיי שְׁבְּיי שְׁב

I came out against thee with the sword Num.20,18; once as a negative adverb: אֹרֵח חַיִּים פָּוֹרְשָׁבֵּלֵם she balanceth not (or: she cannot balance) the path of life Pr. 5,6.

נג (= בְּבַבְּ) to be soft, tender, savory, whence the next word.

hence: sweet cake (others; halsam) Ez.27,17.

רוב (fut. אַבָּר, ap. בְּבָּר, for the cther persons ነው , ነው , ነው ; pt. פונה a. פונה, pl. קנים, pl. f. פונה; inf. הֹשָׁם, חִוֹשׁ 1) to turn, to turn about וַיַּכְנוֹ וַיַּנְכוּ and they turned and fled Jud 20,45; hence: to go away, to retire Cant.6,1; fig. of the heart: to turn away Deut.30, 17; of a boundary: to turn, to bend toward (with אֵל) Jos. 15,7; to turn this way and פַנַה כה וַכה that way, i. e. to look about Ex. 2,12; of time: a) to pass away, the day waneth פַּנַה הַיֹּם Jer.6,4. b) to approach, to come when the morning came לפנות בקר at the ap- לָבְנוֹת גָּנֶרֶב at the proach of the evening Gen 24,63.— 2) to turn toward, to look to (with נִיפָּן אֵלִיי יִיָּ (לְּ־ , אֶל and the Lord turned toward him Jud. 6,14; וּפְנָה לִמְעִלָה and they shall turn (look) upward Is.8,21; fig. to look upon, to regard, to have respect (with אָלֵיבֶם (אָל respect with וּפַּנִיתִי אֲלֵיבֶם and I will have וְהַּפְּרֵיתִי אֶּתְכֵם respect unto you, and make you

Pi. אַבָּה (imp. pl. אַבַּה) 1) to remove, to drive away Zph.3,15.—2) to clear, to clear out יְבָּהָ וֹ וֹבְּרָתְ וֹ בְּבָּנְתְ וֹ אַבְּהָ I have cleared out the house Gen.24,31; בְּבָּיִתְ לַבְּנִיתְ thou didst clear out a place before it Ps.80, 10; יִי make ye clear the way of the Lead Is.40,3.

Hiph. הַפָּנָה (fut. ap. בָּפָּנָ ; pt. מַפְנֵּה ; inf. הַבְּנוֹת 1) tr. to turn and he turned וַיֶּבֶּן וָיָב אֶל וְנָב tail to tail Jud. בַּהַפָּנֹתוֹ שָׁבָמוֹ ; בַּהַפָּנֹתוֹ שָׁבָמוֹ when he turned his hack to go away 18.10,9; with אָלֵיך to turn one's back, i. e. to flee Jer 48,39.— 2) intr. to turn the back לְּבַנוֹ נַסוּ they turned their back, they fled Jer.46,21; 49,24.--לא הפנו they נְסוּ וַלֹא הָפָנוּ they are fled, and look not back Jer. שׁלָּנֶה (מַּלְנָה but none shall Iook back Nah.2,9; לא הָפָנוּ אֲבוֹת the fathers shall not look אֶל־בְּנִים back to their children Jer.47.3.

Hoph. ਜ਼ੜ੍ਹੇੜ੍ਹ (pt. ਸ਼ੜ੍ਹੇੜ੍ਹ) 1) to be turned, directed Ez.9,2.— 2) to be turnedback, to be put to flight Jer.49.8.

וווס (from אַבָּר, c. אַבָּא, sf. אַבָּאָ, sf. אַבָּאָ, pl. קנוֹת, sf. פְנוֹתָיו f. prop. turn, hence: 1) top (of a roof), pinnacle, turret Pr.21,9; Zph.1,16; 2Chr.26, 15.- 2) corner Jb. 1, 19 (of a house); Pr.7,8 (of a street); 기구성 שַעַר (a corner-stone Jb.38,6 שַעַר the corner-gate (one of the gates cf Jerusalem) 2Chr. 26,9 (for which 25,23 שַׁעַר הַפּוגָה); fig. a pillar of the state, a prince, a chief ក្មាយុទ្ធ the pillar of its לממנו פנה ממנו יהר (tribes Is.19,13 cut of him cometh forth the pillar, out of him the tent-nail Zch.10, 4; pl. בְּעָם the chiefs or the people Jud.20,2; 1S.14 58.

קּבָּנִים lg פָּנָיה (same as פָּנָיה; sf. פָּנָיה pl פָּנָים m. corner Pr.7,8; שַׁצַר הַפָּנִים the corner-gate Zch.14,10.

Jordan Gen.32,32, for which 32, 31 בְּנִאֵּל ... 2) name of two men 1Chr.4,4; 8 25 (Ktib בְּנִיאֵל).

פָנוֹאֵל see פָּנִיאֵל.

קבְי (ancient pl. form for הָבֶּי הַבְּבִּל m. fore part, front בְּבָּי לִּבְיָ the temple בּבּרַפּיּר the temple בּבּרַפּיּ

פֿנִיים Ktib for פּֿגִיים, which see.

מַנִים (from בְּלֵנוֹ (c. 'בָּשְׁ ; sf. 'בַּשְּׁ , קּנִנִי , פְּנֵנִי , פְּנֵנִי , פְּנֵנִי , פְּנֵנִי (f. only Ez.21,21) prop. what is

turned toward any one, hence: 1) face, countenance Ez.1,10; Gen. פנים or פַנים אַל־פַנִים or פַנִים or face to face Gen. 32, 31; Deut.5,4 ; עַל־פָּבְיוּ or אַכ־פָּבָיוּ to one's face Jb.1,10; 21,31; Deut.7, 10; of the face as reflecting the frame of mind: הַּבָּרַת פָּגִיהֶם עַנְהָה D2 the appearance of their countenance testifieth against them ls 3,9; רֹעַ פַּנִים sadness of the countenance, i. e. a sad mien Ec. 7,3; בּשֶׁת פָּנִים shame of face, i. e. shamefulness Dan. 9, 7; עַוֹּ פַנִים fierce of countenance, i. e. insolent Deut.28,50; קייָה פַנִים hard of countenance, i. e. impudent Ez.2,4; אוֹר פַנִים light of countenance, i. e. cheerfulness Jb.29,24; hence Did expresses: sadness, anger וּפָנֶיהָ לֹא־הָיוֹ־לָה עוֹר and she had no more her sad countenance ו אָעָזָבָה פָגַי וָאַכְלִינָה I will leave off my sad countenance, and cheer myself up Jb.9,27; שֵׁים to set one's angry look upon Lev.20,5; לא אַפִּיל פַנֵי בַּרָם I will not cause mine anger to fall upon you Jer.3,12; פָּגֵי יִיָ בָּעשֵׂי ערָ the anger of the Lord is against them that do evil Ps.34,17; of a good disposition: הַאָר בָּנֵיו אֵל to make one's face shine upon, i. e. to show his kind disposition to one Num 6,25; פַּנִים also expresses direction, aim, intention: מנפת the striving of their פְּגִיהֶם קָּרִיטָה faces (i. e. their direction) is forwards Hab וּ,9; שִׁים פַּנְיוֹ to set

one's face, i. e. to direct one's course Gen.31,21; followed by inf. with -: to intend doing anything -אוֹנ וֹפָנֵיו לַמִּ חֲקָה his intention was to fight 2Chr.32,2; the battle was set הַמִּלְחַבָּה אָלְיוֹ against him 1Chr. 19,10; hence: regard, attention קָן־ מָן־ to turn away one's face, i. e. to withdraw one's regard Ez. 7,22; to hide the face הַּלְיִם לְּוֹי from, i. e. not to regard one Is. 54.8. - 2) face in the sense of: presence, one's own person, self in his presence Deut.4,37; my presence (or: I myself) shall go Ex. 33, 14; וֹפָנֵיך and that thou go to battle in thine own person 2S. to appear in my לֵרָאוֹת פַּנִי ;17,11 presence Is.1,12; ישועות פְנֵיו his (God's) own salvation Ps. 42,6; hence: הַכִּיר פַנִים , נַשַּׂא פַנִים to respect a person Jb.34,19; Lev. 19,15; Deut.16,19.- 3) face, surface אַרֶטְה the face (surface) of the earth Ps. 104, 30; עַל־פָּגֵי upon the face of the waters Gen.1,3; of the surface of a field Is.28,25; פַני לָבוּשׁוֹ the surface of his garment Jb.41,5; פַנֵי הַלוֹם the surface of the covering 1s.25,7; he covereth the face of his throne Jb. 26, 9; hence: external appearance, form, condition נַרשַ הַּרֵע פַּנִי צאנה know well the appearance (condition) of thy flocks Pr. 27, 23; in order לָבַעַבוּר פַבָּב אֶת־בָּגִי הַדְבָר

to change the form of the matter 18.14,20.— 4) fore-part, front פָּנֵי קאֹהֶל front of the tabernacle Ex. 26,9; van of an army Jo.2,20; edge of a weapon Ec.10,10; as adv. in wrltten in כָּתוּבָה פָּנִים וְאָחוֹר front and on the back Ez. 2, 10; מַפְנִים before 2S. 10, 9; לְבָנִים *a)* forward Jer.7,24. b) before, of old Deut.2,10. — 5) exhibition, show the show-bread Ex.25, לֶחֶם הַפְּנִים 30 (see this phrase also under (לֶחֶם). — 6) with prepositions is frequently used instead of prepositions and particles: a) 152 before Deut. 7, 24; 25, 9. b) לְפָנִיוּ , לְפָנִיוּ , לְפָנִיוּ , לְפָנִיוּ , לְפָנִיוּ , לְפָנִיוּ , in the (לָּפְגִיהֶם, לְּפְגִיבֶם presence of, before Gen. 18, 22; לפגי שֶׁמֶשׁ before the sun Jb. 8,16, also: as long as the sun remaineth Ps. 72, 17; לְבָּנֵינָנוּ fore us, in front of us 188,20; in reference to time: לפגי מיתו before his death Gen.27,10; לְּפָגֵי לְּ שׁהָה before this Neh.134; hence. they crush וַדַּכָּאוֹם רֻפֹנִי־עֲשׁ they crush them sooner than the moth Jb. 4,19; with regard to preference: more than וַלא נָכַר־שוֹעַ לָפְנִי־דָל nor doth he regard the rich more than the poor Jb.34,19; ••• <u>נת</u>ן לְפַנֵי to consider as... 1S.1,16; ... עֲרַב לְּפָגִי to become surety for. . Pr.17,18. z) کا اوران before Ex.23,17; Num. 17,8; אֶל־פְּנְיוֹ to meet him 2Chr 19,2; אֶל־פְּגִי הַשְּׂנֶה into the open field Lev.14,53; Ez.16,5 d) על פני before Gen.32,22; הַרָח be-

fore Terab, i. e. in his presence Gen. 11, 28; other significations: עַל־פָּנֵי above me Ex.20,3; עַל בָּנֵי לחלם toward Sodom Gen. 19, 28; breach upon פֶּרֶץ עַל־פָּגֵי בָּרֵץ breach Jb.16,14; as belonging to עַל־פָּגִי , פַּגִים signifies: upon the surface (see signification 4). f) in the sight of, before hefore the Lord Gen.19, ואָר־פָּגִי הָעִיר (13; before the city 33, 18; וּרָאָה אָת־פּגיי.. to appear before one 18.1,22; אָמָת פָּגֵי away from before Gen.27,30. g) לְּפָנֵי , מַעַל־פָּגֵי , מִלְפָּגִי away from before, from: וַיָּנָם מִפְּנִיי and be fled from before it Ex.4,3; מְלַפָּנֵיך let my sentence come מְשׁׁפְּטִי וֵצֵא let my sentence forth from thee Ps.17,2; שַלַח מָעַל־ 일을 send them away from my also signi-בְּבָנִי (Presence Jer 15,1; מַבַּנַי also signifies cause: מָפָגִי חֹשֶׁך because of darkness Jb. 37,19; נַיָּקְצוּ מְפָנֵי and they were grieved בְּנֵי וִשְׁרָאֵר because of the children of Israel Ex. 1, 13; מַלְאָה הַאָּרֵין חָמָס מְפַּנְיהָם the earth is filled with violence because of them G∍n.6,13; מָפָגֵי שׁרֵּ because Ex.19,18.

ים. inner side of an inclosure, interior (prop. the front in relation to those within, from יְלַבְּנִים 4), hence מִלְּבִנִים from within 1K.6, 29; elsewhere with הו loc. בְּנִיְמָה in the interior, within 1K.6,18; with prefixes: יְּבִּנְיְמָה in the interior, within in v. 30, מְבִּנִיְמָה on the inside, within v. 19.

קּנִימִים adj. interior, inner 1K.6,27, pl. פְּנִימִים 2Chr.28,11; f. פְּנִימִים Est.4,11, pl. פְּנִימִים 2Chr.4,22.

תַּנְינִים (from בְּנִינִם) m. pl. coral, pearl Lam.4,7; Ps.3,15 Ktib בָּנִיִם .

קּוְנָּהְ pr. n. wife of Elkanah 1S.1,2.

to be tender, delicate (Kal not used).

Pi אָפָנָק (pt. אָפַנָּק) to bring up delicately, to fondle Pr.29,21.

בּחַנֶּת (from בַּסְיּם; only pl. בְּסְיּם) m. prop. part, hence: stripe בְּּחֹנֶּת בְּּחִים a garment with stripes, a coat of divers colors Gen.37,3; 28.13,18 (othere: a tunic reaching to the extremities, i. e. to the palms of the hands and soles of the feet; see בַּבַּ Ch.).

בְּשָׁלָ (= Ch. מְשַׁבְּ) to cut off, to divide (Kal not used).

Pi. פּֿבְּגוֹ to cut, to pass through פַּבְּגוֹיהָיהָ pass through her palaces (i. e. fig. mark off their limits, survey them) Ps.48,14.

תְּבֶּהָ (a part, a point) pr. n. a mountain ridge in Moab Num. 21,10; Deut.34,1.

지DD (= 기반환) to spread out, to extend, whence the next word.

תְּבֶּים (fut. וְפְּסְיּי ; pt. pl. יְבְּיסְהּ ; inf יְבְּיסְהּ) 1) to pass over (prop. to spare) Ex 12,13; Is.31,5.— 2) to halt, to waver עַר שְׁהָי הַסְּעִפִּים how long do ye halt between two opinions 1K. 18,21.

Niph. 디모틴 (fut. 디디트) to become lame 2S.4,4.

 $Pi. \sqcap \square \square \square (fut. \sqcap \square \square \square)$ to leap, to hobble 1K.18,26.

תַּחָים (pl. פְּסְרִים adj. lame Lev.21, 18; 2S.5,6; שְׁהֵי בִּיְלִיוֹ lame in both feet 9,13.

705 pr. n. m. 1Chr.4,12 etc.

קרילְים (from בְּסְבּי, c. פָּסִילֵי) m. pl.

1) carved images, idols Deut.12,3 (for the sing. בְּסָבּי is used).— 2) quarry Jud.3,19.

기미를 pr. n. m. 1Chr.7,33

하는 (fut. 하다: ; imp. 하다) to hew, to cut, to carve Ex.34,1 a. 4; Hab. 2.18.

בְּׁלַנְמֵרִין a. בְּּלַנְמֵרִין Ch. m. a stringed

instrument like a lyre, a psaltery (it is the Greek psalterion) Dan.3, 5 a. 7.

בּם 1) to divide, to part, whence בּם.—2) to cease, to fail; only 3 pl.: בּבָּי מִלְנִי מְלָנִי אָרָם the faithful fail from among the children of men Ps.12,2.

지負한한 pr. n. m. 1Chr.7,38.

קּעָה (fut. לְּפְּעֶה 1) to breathe, to hiss, whence אפְּעָה viper.— 2) to pant, to groan בּייֵלְדָה אָפְּעָה will groan like a travailing woman Is.42,14.

קּעִי a. פְּעִי pr. n. a city in Edom Gen.36,39; 1Chr.1,50.

קעור n. Peor 1) a mountain in Moab Num.23,28.— 2) a Moabite deity in whose worship women prostituted themselves Num.31, 16, more fully בַּעל פָּעוֹר 25,3.

הָפָעַל־ once , הִפְּעַל 1 , יִפְעַל , once הָפָעַל Jb.35,6; pt פֿעַלי , sf. פֿעַלי ; pl. c. to do, to work, to make Num 23,23; Pr.16,4; מִי פַעַל וִעָשָה who hath wrought and done it? וּפָעל בַּפֶּחָם וּבַפַּקַבוֹת וִינְהוּ (Is.41,4 he worketh in the coals, and fashioneth it with hammers ls. and he is וַיָּפֹּל בְשֵׁחַת וְפָּעַל fallen into the ditch which he made Ps.7,16; with ; to make into: חָצָיוֹ לְדֹלְקִים וִפְּעָל he maketh his arrows burning Ps.7,14 (Eng. Bible: he ordaineth his arrows against the persecutors); with 📮 to effect against: אַם־חַטְאָתָ הָה

if thou sin, what dost תְּכְּעַל־בּוֹ thou effect against him Jb.35,6; pt. פֿעַל one who does or makes he that הוֹלֵךְ הַמִּים וּפֹעֵל צֶּדֶק walketh uprightly and doeth righteousness Ps. 15,2; pt. as n. doer, worker, maker: שַׂנָאתָ כַּל־ thou hatest all workers פעלי און of iniquity (evil-doers) Ps.5,6; and to my maker ולפעלי אָתון צֶּרֶק (creator) I will ascribe righteousness Jb.36,3; פֿוֹעֵלוֹ his maker, i. e. workman Is.1,31.— פֿוֹעֵלוֹ Jer. 22,13 belongs to פְּעֵל , which see. פּעל (sf. בְּעַל a. פֿעל Jer.22,13, קַעָּלָים , pl. פַּעָלִים (פּעַלִים m. 1) work, business Ps. 104, 23. - 2). work, deed, act פֿעַל יִי the work of the Lord Is.5,12; of the moral doings of men Pr. 20,11; R.2,12; Ps.28,4; of the exploits of a hero: בר פּעַלִים great in many acts (or: achievements) 2S.23,20.- 3) work, production, creation פעל וַדַי the work of my hands Deut.33,11; Is. 45,11.— 4) a getting, acquisition Pr. 21, 6; hence: wages, reward Jer.22,13; Jb.7,2.

קּעְלְּהֹת , פְּעָלְהֹת (c. פְּעָלְהֹת ; pl. קּבְּעְלְהֹת , פְּעָלְהֹת ; pl. מְטְלְהֹת , הַּבְּעְלְהֹת ; f. a doing, work 2Chr.15,7; פְּעָלִה the works of the Lord Ps.28,5; בּיְעְלִה שְׁרָבְּר שִׁבְיִר the works of men 17, 4.— 2) wages, reward פְּעָלִת שְׁבָר the wages of him that is hired Lev.19,13; ls.40,10; the reward of mine adversaries Ps. 109,20.

לְתִי pr. n. m. 1Chr.26,5.

בּעַם (inf. sf. מַעָם) 1) to strike, to beat, whence בַּעַם and בְּעַמוֹן — 2) to move, to impel Jud.13,25.

Niph. D보호 (fut. D보호) to be moved, stirred, troubled Ps.77,5.

Hithp. הַּחְפַּעֵם to be troubled, agitated Dan.2,1.

 $ar{\mathbf{e}}$ בַעַם ($^{\wedge}$ פַּעַם $^{\circ}$; pl. פּעָסים, $\mathbf{e}$, פֿעַם $^{\circ}$, sf. פַּעָמַיר, פּּעָמַיר, פּעָמַיר, (once m. Jud 16,28) 1) anvil הוֹלֶם פַּעַם he that striketh on the anvil Is. 41,7.- 2) tread, step, pace Ps. 17,5; 140,5; טַרָבְּבוֹתָיוֹ tha paces (Eng. Bible: wheels) of his chariots Jud.5,28; hence: foot Is. 26,€; Cant.7,2; בַּרְּפְעָמֵי the sole of my feet Is.37,25.— 3) pl. פֿעַמוֹת feet, bases (of a table) Ex.25,12; 1K. 7, 30 (others: corners). - 4) turn, time (prop. one tread with the foot) אַחַת one time, once Jos.11,14; שַׁרשׁ פְּעָמִים three times Ex.23,17: פַּנְמִים רַבוֹת many times Ec 7,22; du. פֿעַמֵים twice Gen.27,36; once or twice Neh.13,20; פַעַם וּשָׁתַּיִם בַעַם this time Gen. 18,32; ... פַּעַם בַּפַעַם now... now Pr. 7, 12; בָּפַעַם this time as every time, now as before Jud. 16,20; פַּעַמֵים שׁלוֹשׁ two, three times, i. e. oftentimes Jh.33 29.

שׁבְּעֲבֹאָ m. bell Ex.28,33.

י גַפֹּנע פֹּמִנֹם see פּֿמִנֹם.

to open (the mouth) Ps.119, 131; with בְּנֵל 10; fig. of hell Is.5,14. קּצָה (fut. פָּצָה; pt. פָּצָה; imp. פָּצָה 1) to open wide (of the mouth) Is. 10,14; Ez.2,8; with על to gape upon Ps.22,14; fig. of the earth Gen.4,11; hence: to utter הָבֶּל יִפְּצָה his mouth uttereth foolishness Jb.35,16 (Eng. Bible: doth open his mouth in vain).— 2) to deliver, to rid from (with מור) Ps. 144,7 a. 10.

תְּבֶּה (fut. יַזְּהָר ; imp. יְחָבָּה, pl יִּחְבָּה to break forth, with בְּיָהוּ into singing Is.14,7; 44,23; יְחָבָּה יִבְּיהוּ break forth, sing together 52,9.

Pi. ☐ৣৣৣঌ to break in pieces (of bones) Mic.3,3.

קּצִירְה פֿים (from פְּצִירְה פֿים and there were notches in the edges 1S.13,21; acc. older interpreters פְּצִירְה פִּים an instrument with indentations in its edge, a file (for sharpening the mattock, the coulter, etc.); Fuerst regards the text as faulty and suggests the reading: וְהַיִּהָה (בִּפְצִיר (בּבְּצַר) הַפָּיִר (בּבְּצַר) הַפִּיר (בּבְּצַר) הַפִּיר (בּבּיבְּצִיר הַבּיבְּיר (בּבּיבְּצִיר הַבּּיבְּיר (בּבּיבְּצִיר הַבּיבְּיר הַבּיבְּיר הַבּיבְּצִיר הַבּיבְּיר הַבּיבְּיר הַבּיבְּיר הַבְּיִר הַבְּצִיר הַבּיבְּיר הַבְּצִיר הַבּיבְּיר הַבּיבְּיר הַבּיבְּיר הַבּיבְיר הַבּיבְיר הַבּיבְיר הַבּיבְיר הַבּיבְּיר הַבּיבְיר הַבּיבְיר הַבּיבְיר הַבּיבְיר הַבּיבְיר הַבּיבְיר הַבּיבְיר הַבּיבְיר הַבְּיִר הַבְּיִר הַבְּיר הַבְּיִר הַבְּיִר הַבְּיִר הַבְּיִר הַבְּיר הַבְּיִבְּיר הַבְּיִר הַבְּיר הַבְּיִר הַבְּיר הַבְּיר הַבְּיר הַבְּיִר הַבְּיר הַבְּיִר הַבְּיר הַבּיר הַבּיר הַבְּיר הַבּיר הַבּיר הַבּיר הַבְּיר הַבּיר הַבּיר הַבּיר הַבּיר הַיּיר הַבְיר הַבְּיר הַיּיר הַיּיר הַבְּיר הַיּיר הַיּיר הַבּיר הַבְּיר הַיר הַיּיר הַיּיר הַיּיר הַיּיר הַבּיר הַיּיר הַיר הַיּיר הַבּיר הַיר הַיּיר הַבּיר הַיּיר הַיּיר הַיר הַיּיר הַּיר הַיּיר הַיּיר הַיּיר הַיּיר הַּיר הַיּיר הַיּיר

수 사용 Ar. to separate (Kal not used).

Pi. 가용 (fut. 가용한) to peel off,
to strip off (bark) Gen.30,37 a. 38.

지수보환 (only pl. 기가부환) f. a peeled
spot or atreak Gen.30,37.

בּצְבֶּ (= Ch. בְּצָבָ) to break, to rend Ps.60,4. נְפְצְעֵׁ (pt. p. פְּצְוֹעֵ , c. פְּצְוֹעֵ ; inf. פְּצְעֹּ to wound, to crush 1K.20,37; Cant. 5,7; פְּצוֹעֵ־רַכְּה in the stones Deut.23,2.

עַבְּעָיִם (מְצְעִי : sf. יְצִיּצְי ; pl. פּגִּיעָי פּ. פּ. יְצִיּשָׁי m. a wound Is.1,6; Pr. 23,29; 27,6; יְבִּיְעִי to my own wounding Gen.4,23 (Stb.: for the wound inflicted on me).

יל בין pr. n. m. 1Chr.24,15.

עָרְצֵּל (fut. נְפְצֵל 1) prop. to cut into whence אָצִירָה .— 2) fig. to urge, to press upon (with בְּי Gen.19,3 a. 9; 2K.5,16.

Hiph. רַהְצִּיר (inf. בַּהְבָּר for רַהַבְּצִר) 1) to be urgent, pressing, hence: to be obstinate, stubborn אַבְּחָם מָּרִי וְאָנֵן וּתְּרָפִים הַבְּצַר the sin of witchcraft is rebellion, and idolatry and image-worship, stubbornness 1S.15,23.— 2) acc. Fuerst: to sharpen, whence בְּצִירָ (see בַּצִירָ בָּצִירָ בַּיִרָּבָּיִר.

something Ps. 106,4; פַּקַר לְשָׁלוֹם to visit one to see how he fares 1S.17.18. - 3) to inspect, to review, to muster, to number לָּכָּקוֹ to number the people 2S. 24,4; פַקרוֹ נָא וֹראוֹ number now, and see 1S.14,17; pt. p. פַּקְרִים the mustered, the numbered Num.1, 46;2,9.- For בקרו Ex.38,1 and the phrase עָבַר עַל־הַפְּקָרִים see under קור (בּקוּר . — 4) to remember, to think of וַיִּי בָּקר אָת־שֶׂרָה and the Lord remembered Sarah Gen.21,1; וֹבְּקְדְ נָבֶּן וֹאת and think of this vine Ps 80,15. - 5) to visit, to punish, to hurt (with בַּל, אֶל ל, בָּ־) shall I not הַעַל אָלֶה לא־אָפַקַר־בָּם visit (punish) them for these things? Jer.9,8; לפקד על־יִעַקב to punish Jacob according בְּרַבְיוֹ to his ways Hos.12,3; פַּן־וִפָּקדׁ עַלֵיהָ lest any one hurt it Is 27,3; אָקָר עוֹן אָבוֹת עַל־בָּנִים visiting the iaiquity of the fathers upon the children (i. e. punishing the children for the sins of the fathers) Ex.20,5; עַלֵיהֶם בָּקָרָי וּבְּקַרָיִי עַלֵיהֶם in the day when I visit יוֹםְאַאַם in the day (punish) I will visit their sia upon them 32,34; הָּנְנִי פּוֹּקָר אֱל־ behold, I will punish אַמוֹן מְנוֹא Amon of No Jer. 46,25.— 6) to appoint, to set, to designate פָלָקוֹי וֹנְיָ... אִישׁ עַל־הָעֵּדָה let the Lord... set a man over the congregation וַנַּפַּקד... אָת־יוֹמַף אָתַם (Num.27,16 and... set Joseph with them Gen. and וּפְּקַרְהֶּם עֲלֵיהֶם בְּמִשְׁמֶרֶת and ye shall designate unto them in

charge Num.4,27.- 7) to charge, to command, to enjoin (with נַעַל) he charged בַּקר עֲלֵי לְבְנוֹת־לוֹ בַוָּת me to build him a house Ezr.1,2; יובפַקר עַלַיו הַרְכּוֹ who hath enjoined him his way? Jb. 36, 23 (Stb.: who will punish him for his way?). - 8) to entrust, to give a charge מִי בָּקַר עָלַיו אָרצָה who hath given him a charge over the earth Jb. 34, 13; pt. p. officers (prop. those to whom is given charge) 2K.11,15. -9) to take care of, to put away for safety, to bestow מַיָּרָם he took them from וַיִּפְקְדׁ בַּבְּיָת their hand and bestowed them in the house 2K.5,24.

Niph. אַבָּקוֹ (fut. אַבָּקוֹ: inf. אַבָּקוֹ. 1) prop. to be looked for, hence: to be lacking, to be missed Num. 31,49; Jud.21,3; of a place: to be empty 15.21,18.— 2) to be visited Is. 24,22; אַבְּקוֹים בָּיִנְים מַבְּּקוֹים after many days shall they be visited Is.24,22 (comp. Ez.38,8); with בִּינִנְים be visited with Is.29,6.— 3) to be set, appointed Neh.7,1; 12,44.

Pi. אָפָּקּר (pt. מְפַקּר) to muster מְּבְּיִּהְ אָבְא מִיְּחְהָה he mustereth the host of the battle Is.13,4.

Pu. קפן 1) to be numbered, counted Ex.38,21.—2) to want, to be deprived of יְשֶׁנוֹתְי (בְּשִׁנוֹתְי am deprived of the residue of my years Is.38,10.

Hiph. בְּפְקִיד (fut. בְּפְקִיד, ap. נְפְקִיד ; imp. בְּפְקִד (1) to appoint, to set over (with עַרָּ, בָּרָ, סַרֹּ

the thing) Gen.39,5; 1K.11,28; Is. 62,6; Jer.40,5.— 2) to commit, to entrust (with נַעל יַר, בָּיַר Ps.31,6; 2Chr.12,10.

Hoph. דְּפְּקְר (pt. קְּפְּקְר) 1) to be appointed, set over; pt. pl. מְפְּקְרִים those set over, overseers 2Chr. 10,12.— 2) to be delivered for keeping, to be deposited Lev.5, 23.— 3) to be punished דָּפִּקְר this is the city to be punished Jer.6,6.

###p. הְחַפַּקְר for הָחַפַּקּר (fut. יְהִפְּקִר) to be mustered, numbered Jud.20,15 a. 17; 21,9.

Hothp. קְבָּקָּלָ to be mustered, numbered Num.1,47; 2,33; 26,62; IK.20,27.

(c. בּקקבּת, sf. בּקקבּת; pl.קרות) f. 1) a numbering, mustering iChr.26,11.— 2) care, providence Jb.10,12; hence: custody, watch (with עַל 2K.11,18; בֵּית the watch-house, prison הַפַּקּדוֹת Jer.52,11. 3) charge, oversight, service, office בְּלְדֵת הַמִּשְׁבָן the oversight of the tabernacle Num. the offices of פַּקְרוֹת בֵּית וָיֵי ; 4,16 the house of the Lord 2Chr.23, 18; coll. authorities, officers Is. the פָּקָדות הָעִיר ; 2Chr.24,11 פָּקדות הַעִיר the officers of the city Ez.9,1.— 3) something laid up, store, property Is.15,7; Ps.109,8.— 4) visitation, punishment Is.10,3.

m. something Iaid up, deposit, store Gen.41,36; Lev.5,21. בַעל פָּקְרוּת f. oversight, ward בַּעל a captain of the ward Jer.37,13.

7) p: pr. n. a region in Bahylonia
Jer.50,21; Ez.23,23.

(פּקּוֹרֵי בּשְׁרָּרֵי, c. פְּקּוֹרִים, sf. מְּקְרֵיי (only pl. a mustering, enumertion בְּקְרָיִם to pass the mustering Ex.30,13; פְּקְרָיִר (פְּקְרִיר (בּיִּקְרִים enumeration (of the articles) of the tabernacle 38,21.

קרות (only pl. י. הְּקְרִים a. הְּקְרִים, r. יִּבְּקְרִים m. precept, order, command Ps.19,9; 103,8; 119,4 etc.

קבּק (fut. רְבָּפְיּן: tr. רַבְּפָּן: imp. רְבָּפּן: imf. רַבְּפָן: phi to open (the eyes) Gen.21,19; 2K.5,34; 6,17; hence: to he watchful Jer. 32,19; Jb. 14,3; בּיִר עִוֹרִים to open the eyes of the blind Ps. 146,8; once of the ears 42,20.

Niph. 미리 (fut. 미구) to be opened (of the eyes) Gen.3,5; ls. 35,5.

지구는 pr. n. a king of Samaria 2K. 15,25.

הַ הַּ (from רְּבָּקְרָים ; pl. בְּקְרָים) adj. open-eyed, seeing Ex. 4,11; fig. clear-sighted, wise 23,8.

r: P = pr. n. a king of Samaria 2K.15,22.

ing, loosening, deliverance Is.61,1 (acc. others 미국 prison, so that 미국 would mean: opening of the prison).

קריר (c. פְּקִירִים, pl. פְּקִירִים) m. overseer, commandar, officer Gen.41, 34; Jer.52,25.

עקע (= אָבַבָּ) to split, to burst, whence the next word.

ש ה. wild cucumber (so called because it splits at the slightest touch when ripe); only pl. בְּקְעִים an architectural ornament in the shape of wild cucumbers 1K.6,18.

אָבָּקְעָא (= עָרָאָד, only pl. אָרָאָ f. wild cucumbers 2K.4,39.

קבּ(acc Stb.prop.plougher, from הַּבָּיִים, sf. מְּבִייִם, m. bull, bullock Num.23,2; שׁוֹר פֿר פָּרִים Ps.69,32 or שׁוֹר פַר בָּרְבָּקְר שׁוֹר פַּר בָּרְבָּקְר אַ Jud.6,25 or בְּרַבְּקְר שׁוֹר פַּר בָּרְבָּקְר מִיּשׁוֹר אַ Jud.6,25 or בּיִבְּקְר בְּקַר מִיּבְּרְבְּקְר שׁוֹר שׁוֹר שׁוֹר שׁוֹר שׁוֹר שׁוֹר אַנְייִבְּי שׁוֹר שׁוֹר

אָבָּרָ I. (akin to בְּרָהַ) to bear (Kal not used).

Hiph. הַּלְּרֵיא to bear fruit, to be fruitful Hos.13,15.

N jo II. in Ar. to flee, to run, whence the next word

(קּרָאִים (pl. פְּרָאִים) m. a. f. wild ass, culan Jb.39,5; Jer.2,24; 14,6; אַרָר אָרָם a wild ase's colt Jb.11,12; בּרָאִים a wild ass of a man, i. e. a wild man Gen.16,12.

בּרָאָם pr. n. a Canaanitish king Jos. 10.3.

פארה see בראת.

a. יפּוֹנִים (pl. פֿוֹנָרָם) m. portico on the western side of the

temple-building 1Chr.26,18; 2K. 23,11; in Persian parwar a summer-house; Ch. בַּרֹנֶדְ a suburb.

to part, to divide, to separate; pt. p. f. לְּבְרוֹת spread out (of wings) Ez.1,11.

Niph. וֹלְבְּרָ (fut. יְבְּרָבְ: pt. יְבְּבָּן; mp. and inf. יְבְּבְרָ 1) to be parted, divided Gen.2,10 (of a river); 10, 32 (of nations); 3S. 1, 23 (of friends).— ל) to separate oneself from (with בַּבְּרָ Gen.13,9; pt. יְבָּבְּרָ one going his own way, a self-willed person Pr.18,1.

Pi. 기크 (fut. 기크) to separate oneself, to go aside Hos.4,14.

Pu. רבב (pt. קפֹרָב) to be separated, isolated Est.3,8 (Eng. Bible: dispersed).

Hithp. הְתְּפְּרֵה (fut. יְתִפְּרֵה) 1) to be severed, sundered אַלְּהְיּרְבְּרָה וְיִּבְּרָה וְיִבְּרָה ithey are interlocked, that they cannot be severed Jb.41,9; hence: to be disjointed Ps.22,15.—2) to be scattered Ps. 92, 10; Jb. 4,11.

קּרֶדְיהָם (sf. יְּבְּיָרִים pl. פְּרָדִיהָם, sf. פְּרָדִיהָם) m. mule 2S.18,9; 13,29; 2K 5,17; Ezr.2,66.

קְּרָה (c. בְּרָבָּה) f. she-mule 1K. 1,33 a.38.

רְבְּרוֹת (from בְּבָי ; only pl. פְּרָרוֹת f. grain Jo.1,17.

Dבֵּרְבֵּם (pl. מַרְבֵּם) m. park, pleasuregarden Cant. 4,13; Neh. 2,8; Ec. 2,5 (Zend. pairidaeza, Greek paradeisos).

Hiph: תַּבֶּר (fut. מַבָּר, ap. מָבָּר, ap. מָבָּר, to make fruitful, to increase Gen. 17,6; אָר־עַפּוֹ מְאֹר בָּיִם and he increased his people greatly Ps. 105,24; pt. sf. אַרִּבְי מַפְּרָך I will make thee fruitful Gen. 48,4.

קַרוֹת וּפַּרָהְ (from פַּרָה i, הַּבְּהָה ; pl. קּבְּהוֹ) f.

1) young cow, heifer Num.19,2; also of a cow giving milk and bearing young 1S.6,10; Jb.21,10; fig. הַבְּשׁן the cows of Bashan (of the voluptuous women of Sa-

maria) Am.4,1.— 2) with art. מְדָבּה pr. n. a city in Benjamin Jos.18,23.

קְבָּה f. acc. Ges. in Ar. mole or rat מְבָּה mole-holes Is.2,20 (but see תְּפִּר הַבָּּה).

קרה pr. n. m. Jud.7,10.

קרוֹרֶה pr. n. m. Ezr.2,55, for which Neh.7,57 פְּרִידָא.

אָבּרוֹיִי Ktib. Est.9,19 for בְּרוֹיִי, which see.

פֿוֹבָר eee פֿוֹנָר.

רְדְּרְ (from רוֹם II) m. pot, kettle Num.11,8.

I in Ar. to cut, to divide, to separate; fig. to decide, to judge, whence יְבָּוֹן I., וְיֹנְיִםְ.

לרן II. in Ar. to spread, to expand, to make level, whence בְּיָם ll., הְיָבָם.

פּרָן I. (from וֹם בּוֹן) m. judge, leader, ruler; only pl. sf. יַּאָט פָּרָן the head of his leaders Hab.3,14 (others: the chiefs of his villages; see יְּבָּן II.).

II. (from i ll.) m. level land, open country, village, whence 가구후.

(frem יום II.; only pl. קּבְּוֹית (evel place, open town, village אֲבָיִי פְּבְּוֹית land of villages, open country Ez.38,11; בַּבְּיִי הַפְּבְיוֹת the

open towns Est.9,19; פְּרָזּוֹת חָשֵׁב Jerusalem will be inhabitated as the open towns Zch. 2,3.

קּרָזוֹן (from וֹבּר, sf. פֿרָזוֹנוֹ) m.

prop. judgesnip, hence: rule, dominion אַרְקוֹנוֹ בְּישְׁרָאֵל

the righteous acts of his rule in Israel Jud.5,11; concretely: rulers לְבִישְּׁרָאֵל

the rulers ceased in Israel v. 7 (others in both passages: open towns, villages, from וֹבוֹנוֹ בּרִוֹנוֹ בִּישְׁרָאַל

in the open country, a country-man עֵרִי הַפְּרָוֹי the towns of the countryman,i.e. the country-towns Deut.3,5, יוֹבְּבָּוֹי מָבְּרָוֹי מַבְּרָוֹי מַבְּרָוֹי הַבְּרָוֹי הַבְּרָוֹי the Jews living in the country-towns Est.9.9 (Ktib הַרְּוֹיִם הַבְּּרְוֹיִם הַבְּרִוֹיִם הַבְּרַוֹיִם הַבְּרַוֹיִם הַבְּרַוֹיִם הַבְּרַוֹיִם הַבְּרַוֹיִם הַבְּרַוֹיִם הַבְּרַוֹיִם בּבְּרַוֹיִם בּבְרַוֹיִם בּבְּרַוֹיִם בּבְּרַוֹיִם בּבְּרַוֹיִם בּבּבְּרִוֹים בּבּבְּרִוֹים בּבְּרַוֹיִם בּבְּרִוֹיִם בּבְּרִים בּבְּבְּרִים בּבְּבְּרִים בּבְּבְּרִים בּבְּבְּרִים בּבְּבְּיִים בּבְּבְּבְּיִם בּבְּבְּיִם בּבְּבְּיִים בּבְּבְּיִים בּבְּבְּיִים בּבְּבְּיִים בּבְּבְּיִים בּבְּבְּיִים בּבְּבְּיִים בּבְּבְּיִים בּבְּבְּיִים בּבְּבְיִים בּבְּבְּיִים בּבְּבְּיִים בּבְּבְּיִים בּבְּבְּיִים בּבְּבְּיִים בּבְּבְּיִים בּבְּבְּיִים בּבְּבְּיִים בּבְּבְּיִים בּבְּבְיִים בּבְּבְּיִים בּבְּבְּיִים בּבְּבְּיִים בּבְּבְּיִים בּבְּבְּיִים בּבְּבְּיִים בּבּבְּיִים בּבּבְּיִים בּבְּבְּיִים בּבְּבְּיִים בּבְּבְּיִים בּבְּבִּים בּבְּבִים בּבְּבְּיִים בּבּבְּיִים בּבְּבְּיִים בּבְּבְּיִים בּבְּבְּיִים בּבּבְּבִּים בּבּבְּבִים בּבְּבִים בּבְּבִים בּבְּבְּיִים בּבְּבְּיִים בּבְּבְּיִים בּבְּבִים בּבְּבְּבִים בּבְּבְּבִים בּבְּבְּיִים בּבְּבְיּבִים בּבְבּיבּים בּבְבּיבְיּבּים בּבְּבִייִים בּבְּבְיּיִים בּבְּבְיבִים בּבְּבְיבִים בּבְּבְיּיִים בּבְּבְיּבִים בּבְּבְיּבְייִים בּבְּבְיּיִים בּבְּבְּבְּבְיּיִים בּבְּבִייִים בּבּבְיּבְיים בּבּבְיּים בּבּבּייִים בּבּבּייִים בּבּבּייִים בּבְּבְייִים בּבְּבְייִים בּבּבּייִים בּבְּבְייִים בּבְּייִים בּבְּבְייִים בּבְּייִים בּבּבּייים בּבּבּייים בּבּבּייים בּיבּיים בּבּייים בּבּייים בּבּייים בּייים בּבּייים בּבּייים בּיבּיים בּיבּיים בּייִים בּיייים בּיבּיייים בּבּיייים בּיבּייים בּיייים בּייים בּייים בּייים בּי

pr. n. a Canaanitish tribe conquered by the Judeaus and Ephraimites Gen.13,7; Jos.17,15.

בּרְנֶל Ch. (= Heb. בַּרְנֶל ; def. אַבְּרָנֶל ; m. iron Dan.2,41.

ווֹלָבְרָחָ 1. (fwt. רְבִּילְהַ, ft. רְבָּילָם, f. to break forth (of a young brood), whence רבּילָם, .—

2) to spring up, to hlossom, to bud Cant.7.13; רבּילָם, as though it budded Gen.40.10; fig. of the flourishing state of a people Is. 27.6; Hos.14.6; of pride Ez. 7.10; of judgment Hos. 10.4.— 2) to break out (of leprosy) Lev.13.12; 14.43.

Hiph. תַּפְּרְיִם (fut. יַפָּרְיִם) 1) to cause to blossom, to make to flourish Is.17,11; Ez.17.24.— 2) intr. to blossom, to flourish Jb. 14.9; fig. Pr.14.11.

II. (= Ch. תַּבְּרָחָ to fly, to flutter (hence תַּבְּרָחָת); pt. f. בּרָחַת a flying creature, a bird: אַתְּנָה אַתְּבָּרְהוֹת שָׁם אֶת־הַנְּפְשׁוֹת לְפֹרְחוֹת ye hunt there the souls, as if they were hirds Ez.13,20 (בְּרָח for בֹּבְּ as in Jb.49,16).

תְּבְּיִהִים, (sf. יְחָהָּ, הַּרְחָהּ, בּרְחִים, sf. בְּרָחִים flower Num.17.23; ls.18,5; abstractly: בְּרָחִים the flower of Lebanon, i. e. its verdure Nah.1,4; of flower-shaped ornaments Num.8, 4; 1K.7,26.

רְּחָה (redupl. of רְּחָם I. 1) m. young brood Jb.30,12.

קברים (בּרְטִים, only pt. pl. מָבְים מָּבְּרָם prop. to separate, to divide, to break, hence (acc. Stb.): to produce broken sounds, to jingle that jingle upon the harp Am.6,5 (others: that sing to the sound of the harp).

scattered, hence: scattered grapes בְּלְמֵלְ לֹא תְּבְלֵא הַבְּלְא נוֹשְׁבְּע בַּלְתְּלְא הַבְּלְא thou gather the scattered grapes of thy vineyard Lev. 19,10.

יְםְּרִיהָּ (from בְּבְיִהָּם, פָּבְיִהָּ sf. בְּבִּיהׁ הְבִיוֹ , פִּרִיהַ , פִּרִיהַ , פִּרִיהֹ , פִּרִיהֹ also קוֹבָה , פִרָּהַם, פִּרִיהַ מוֹבָּ pl. only in post-Biblical Hebrew חות (ברות m. fruit, produce Gen.1,29 (of trees); 4,3 (of the earth); of what is born of animals or men Is.14,29; Lam.2,20, fully פַּרָי בַּטָּן the fruit of the womb, i. e. children Gen. 30,2; fig. product, gain Pr.8,9; פַּרִי כַפַּיִם the fruit, i. e. product, of the hands 31,10; פֿרָי the fruit of one's mouth, i. e. discourse 12,14; פָּרִי נדֶדל לָבָב the fruit of a proud heart, i. e. boasting 1s.10,12; hence: result, פָּרִי מַעֲשֶׂה , פְּרִי מַעֲלֵל consequence the fruit, i. e. result, of an action Is.3,10; Ps.104,13.

פָרוּדָא see פְּרִידָא.

קּרִיצִים (from יְבַּפְּרִיץ, c. יְבִּייִם; pt. קּרִיץ, c. יְבִייִם) m. one violent or ferocious, violator, criminal, robber, oppressor בון פַּרִיץ בוּ a son that is a criminal Ez.18,10; בְּיִיץ בַּיִיץ בּיִיץ בּיִין בְּיִית בְּיִיץ בַּיִיץ בַּיִיץ בּיִיץ a den of robbers Jer.7,11; בְּיִיבִים the oppressors of thy people Dan.11,14.

(akin to בַּרַקּ 1) to break, to crush, whence אָבָהָ .— 2) to separate, whence רָבָּרָ

m. prop. crushing, hence: oppression, crueIty Ex.1,13; Ez.34,4.

אַרְבֶּׁה f. prop. what separates, hence: vail, curtain (before the holy of holies) Ex 26,33.

בַּרֵם (fut. בְּרָם) to rend, to tear Lev.10.6; 21,10. אָרְמֵישְׁרָא pr. n. a son of Haman Est.9,9.

pr. n. m. Num.34,25.

נְּבְּרֹם (fut. בְּבְּרֹם (inf. בְּבָּרָם) to break, to distribute קְבְּרָם לְחָבֶּוּךְ to distribute thy bread to the hungry Is.58,7; with omission of object: לְאִרִינְבְּרָם עַל־יִאָבֶּל nor shall they break bread for them at their mourning Jer.16,7.

Hiph. תַּפְּרִים (pt. מַפְּרִים, f. מַפְּרִים נַבְּּרָים מַנְּבְיִה פַּרִים בַּיְבָּה to divide, to cleave בַּרְבָּה to divide the hoof, i. e. to have a cloven hoof Lev.11,3—7; פַר מַקְרִין וּמַפְּרִים a bullock having horns and cloven hoofs Ps.69,32.

Ch. (pt. p. קּבְה , f. קּבְר pt. קּבְר to break, to divide מְנֵא מְנָא הָתָּל thy kingdom is divided Dan.5,28; מְנֵא מְנֵא הָתָּל phumbered, numbered, weighed and divided v. 25.

E נְבַּיהָן I. (בּיהָהָ ; only pl. sf. פּּרָהָהּ) m. hoof, cloven foot, claw Zch. 11,16.

D고 II. (from 미국) m. prop. breaker, hence: bone-breaker, ossifrage (a species of eagle) Lev.11,13; Deut.14,12.

고 (^ סְלָּפְּ) pr. n. Persia Dan.6,9; Ezr.1,1; 2Chr.36,20; gent. פְרָסִי Persian Neh.12,22; also Ch. Dan.5, 26; gent. הַנְּטְיָבּ (Ktib אָרָסְיָבּ) 6,29.

וּ (akin to בְּרָשׁ, בְּרַשָּׁ, פָּרָשׁ, נְּבְשָּׁ, בְּרָשׁ, בְּרָשׁ בּרְעּ : pt. שָרֵשׁ : pt. p. פָּרָשׁ בּרְעּ : inf. שַרָשׁ 1) to loosen, to

uncover (of hair) Num.5,18; Lev. 13,45.— 2) to let Ioose, to unbridle Ex.32,25; pt. שַּוּקע unbridled, unruly ib.— 3) to dismiss, to absolve (sins) לא־אַפַרַע וַלא־אָחוֹם I will not absolve, nor will I spare Ez.24,14.— 4) to reject, to refuse רִישׁ וַבָּלוֹן פּוֹרֵעַ מוּבֶר poverty and disgrace shall be to him who rejecteth correction Pr.13,8; hence: to shun, to avoid פַּרַעָהוּ מל־תַעַבָר־בּוֹ avoid it, pass not by it 4,15.— 5) to break out (as a disorder) בָּפָרעַ פָּרָעוֹת when disturbances had broken out Jud. 5,2 (Kimchi: in executing vengeance, taking צַרַע to be indentical with Ch. ソフラ to pay, to requite; Sept.: when the leaders took the lead, from 기월 II.).

Niph. צְבְּרָע נְּפְרָע (fut. יָפְּרַע) to be loose, unruly בְּאִין חָזוֹן יָפָּרַע עָם without a vision a people is unruly Pr.29,18.

Hiph. הַפְּרִישַ (fut. יַפְּרִישַ) 1) to cause disorder or discord 2Chr. 28,19.— 2) to disturb, to hinder from (with בָּוֹיִם) Ex.5.4.

נְבְּילֵע Il. (inf. בַּרְשׁ) to lead, to take the lead (as in Ar.) Jud.5,2.

ו. (from אַבְּעוֹת l.; pl. קּבְעוֹת c. ח. 1) loose hair, tuft, locks Num.6,5; אַבָּע to let the locks grow Ez.44,20; ראיט acc. Stb. the tufty head of the enemy Deut. 32,42 (opprobrious name = קִּרְקּדׁ שִּיֵּדְרּ hairy scalp Ps.68,22) — 2) dis-

order, disturbance Jud.5,2 (see 기술 I. 5).

קּרָע'ת. (from קּרָע'ת II.; pl. פְּרָע'ת. פְּרָע'ת. בּפְּרִע'ת שִּרְע'ת. בְּפְרִע'ת שִּרְע'ת שִּרְע'ת שִּרְע'ת שִּרְע'ת איִבּ בּרַע'ת איַבּבּע'ת איַבּבּע'ת איִבּבּע'ת איַבּבּע'ת איַבּבּע'ת איַבּבּע'ת איַבּבּע'ת אַיבּע'ת אַיבע'ת אַיבע'ת

Pharaoh, the common title of the ancient Egyptian kings Gen. 12,15; 40,2; Ex. 3,11; 1K.3,1; hence sometimes with the addition of the actual name, as בּוֹעה חַפְּרַע, וְכהֹ

ビソフラ *m. 1)* a flea 1S.24,15.— 2) pr. n m. Ezr.2,3; Neh.3,25.

קרְעָתוֹן pr. n a city in Ephraim Jud.5,12; gent. פָּרְעָתוֹנְי ib.

רְבָּבְּ pr. n. a river near Damascus 2K.5,12.

פַרץ ; pt. p. פַרץ; pt. p. פָרוץ, עלים . פרוצים, f. פרוצים inf. פרוצים. アフラ) 1) to break, to demolish Is. 5,5; Neh.3 35; 2Chr.20.37; with ¯⊃: to break into 25,23; אוֹרָץ wallbreaker Mic 2,13; עיר פָרוֹצָה a city whose walls are broken down Pr.25,28.- 2) to break through to break a shaft through פַּרִץ נַחַל Jb.28,4 (see interpretation of the entire verse under 55 2).— 3) to break out, to act with violence Hos.4,2 (whence [17]€). — 4) intr. to break forth, to press forward מַה־פַּרַזִּהַ עַלֶּיךְ פָּרֶץ how hast thou broken forth (pressed forward)? Gen 38,29; hence: to press, to urge upon (with בַ) 28.13,25. – 5) to spread, to increase Gen.28, 14; Hos.4,10; בְּלֵבְי בְּלֵבְי בְּלֵבְי מוֹ בִּי מוֹ בִּי מִלְבִי מִלְבִי מִלְבִי מִּבְי בִּי יִּבְרִי בְּלִבְי בִּי יִּבְרִי בְּיִבְי יִבְּרִי בִּי בְּלִבְי יִבְּרִי בִּי יִבְרִי בְּיִבְי יִבְּרִי בִּי בְּרִי בְּיִבְי בִּיבְי בִּיבְי בִּיבְי בִּיבְי בְּרִי בְּיִי בְּרִי בְּיִי בְּיִי בְּרִי בְּיִי בְּרִי בְּיִי בְּרִי בְּיִי בְּי בְּיי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיבְי בְּיבְי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיבְיי בְּיבְי בְּיבְיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְּי בְּיבְּיבְי בְּיבְּיבְי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיי בְּיּי בְּיי בְּיּי בְּיי בְּיבְיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיּי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיי בְּיי בְּיּבְיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיבְיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּי

Niph. אין (pt. יְבְּרָץ) to be spread, to be common אָין חָוּין prophecy was not common (i. e. it was rare) 18.3,1.

Pu. רָבּרָץ (pt. f. מְפַרְצֶת) to be broken down (cf a wall) Neh.1,3.

Hithp. (pt. pl. קל (pt. pl. מָן) to break away from (with מְלְבָּרְצִים) 1S. 25,10.

וֹבָעץ אָ , sf. פָּרָצִים, וּ בָּרָצִים, sf. פָּרָצִים) m. 1) breaking forth, burst, rush 2S 5,20; Gen 38,29 (see quotation under (기월 4) — 2) breach, gap, fissure פֶּרֶץ עִיר the breach of a city 1K.11,27; בַּרָץ נַבָּל a breach ready to fall Is. 30, 13; 📜 🕍 וֹאָין יוֹצָאת there is no breach, nor going out Ps 144,14; בַּנָּרֶץ רָבָּרָ they come as through a broad breach, i. e. with great force Jb. 30,14; בַּלְצִים to go out at the breaches Am.4,3; to repair a breach Is. 58,12: to stand in the breach עֲמֵר בַּפָּרֶץ (against an enemy rushing in

through it) Ez.22,30; Ps.106,23.—
3) assault, attack יְּבֶּרֶץ עֵּרֶ פְּרֶץ עֵרֹּ he presseth upon me with assault upon assault Jb.16,14.

But the pr. n. Perez, Pharez 1) a son of Judah Gen.38,29; R.4,18; gent. פַּרָץ Num.26,20.— 2) אַנָּאָרָץ a place 2S.6,8.— 3) בַּעַלְּ פְּרָצִים a place where David amote the Philistines 2S.5,20 = בַּרָצִים Is.28,21.

to rend Ps.7,3; hence: to break, off, to throw off (a yoke) Gen.27, 40.— 2) to deliver, to redeem from (with מָלֹן) Lam.5,8; Ps.136,24.

Pi. אָבָּרָק (fut. יְפְּרָק; imp. pl. פּרָקוֹן; j imp. pl. יַבְּרָק 1) to break off, to tear off Ex 32,2.— 2) to break, to rend בירים be rendeth the mountains 1K 19,11.

Hithp. אָרָהְבָּרֹל (fut. 19.12. to be broken (of twigs) Ez.19.12.— 2 to tear off, to put off Ex.32, 3 a. 24.

Ch. prop. to break off, hence: to deliver, to redeem Dan.4,24.

(Ktib for בָּרָק; c. פָּרַק) m. broth, soup Is.65,4.

m. 1) violence, robbery Nah. 3,1.— 2) cross-way Ob.14.

נבר (בּוֹל (בּבְּרָ (Kal not used).

Pi. ו. פֿוֹרֵל to break, to divide (the sea) Ps.74,13.

Pi. II. redupl. בְּלָבֶוֹ (fut. בְּלֵבֶוֹ

586

to break to pieces, to crush Jb. 16,12.

Hoph. אַרְ (fut. אַרַיִּ) 1) to be broken, dissolved (of an alliance) Jer.33,21.— 2) to come to nought עצר עצר עצר ווְהָפָר take counsel together, and it shall come to nought Is.8,10.

Hithp. הְתְפּוֹרְה to be broken in pieces בוֹר הְתְפּוֹרְה אֶרֶץ the earth is utterly broken ls.24.19.— See also בוֹר בּוֹר בּוֹרָה אָרָי

Niph. נְּבְרֵשׁ (fut. יְפָּרֵשׁ) to be scattered, dispersed Ez.17,21.

Pi. שַרֵשׁ (fut. בַּרָשׁיִרָּשׁ) 1) to spread forth 1s.25,11; wit' בּרָ Lam.1,17; inf. sf. בּרָבְּרָשְׁכָּוֹ and when ye spread forth 1s.1,15.—2) to spread, to scatter Zch.2,10; Ps.68,15.

변기후 (= 변기후 ; inf. 변기후) prop. to cut, to divide, to separate; fig. to specify, to explain, to declare Lev.24,12.

Niph. נְּפְרֵשׁ (pt. שֶּׁבְשׁ) to be separated, scattered (of sheep) Ez.34,12.

Pi. redupl. פָּרִשִׁים (בּבּישִׁים) to spread out, to expand Jb 26,9.

Pu. 반기를 to be specified, explained, declared Num.15,34; pt. 반기를 as adv. distinctly, plainly Neh.8,8.

Hiph. הַפְּרִישׁ (fut. יַפַּרִשׁ) to sting, to wound (prop. to cut into) Pr. 23,32.

쌍그를 Ch. to explain (Peal not used).

Pa. שֹחָשָּׁ to make plain; only pt. שֹחֲשִׁי as adv. plainly Ezr.4,18. שֹחְשָּׁ (pl. ישִׁיְשָּׁי, sf. ישִּיקשׁ) m. 1) saddle-horse, steed 1K.5,6; Is.28, 28; Ez.27,14; בַּעֵלִי trains of pairs of steeds Is.27,7; בַּעֵלִי horsemen 2S.1,6 (Ar. בַּעַלִי horse).— 2) horseman, rider Ex. 15,19; Jer.4,29.

קָּרְשָׁה, פָּרְשָׁה, פּּרְשָׁה, פּּרְשָׁה, פּּרְשָׁה, פּּרְשָׁה, פּרְשָׁה, וּ (פּּרְשָׁה, m. 1) prop. what is separated, hence: excrement, dung Lev.4,11;16,27; Num.19,5; Mal 2,3.—2) pr. n. m. 1Chr.7,16.

בּרְשֵׁנְן m. transcript, copy Ezr.4,11; Est.4,8 (prob. of Psrsian origin). ברשר acc. Ges. in Ar. to stretch the feet apart, whence the next word.

תְּלֵּישְׁרְנָה (with ה loc. פַּרְשִּׁרְנָה fork between the legs נַיֵּצְא הַפַּרְשִׁרְנָה and it (the sword) came out between his legs Jud. 3, 22 (acc. Sept. same as הַמְּקִרְרוֹנָה in v. 23; acc. Targ. פַּרְשִׁרֹנָה dung, dirt).

קּרְשֵׁר (from בַּרְשֵׁה c. בְּיִשׁת f. 1) explanation, account Est.10,2.— 2) specification 4,7.

ses פַּרִשׁוּ Pi.

אָרָוְאַנְיּעוֹנְרָּתְ pr. n. ons of Haman's sons Est.9,7.

קר. n. Euphrates, the largest river in western Asia Gen.2,14, also called הַּנְּהֶר הַנְּרוֹל Deut.1,7 or merely הַנְּהָר Ex. 23,31 (see also בָּהָר 2).

תבות pt. f. of בְּרָת, which see.

ם (only pl. פֿרָתְּטָם) m. a nobls, a prince Est.1,3; Dan.1,3 (from the Pehlvi pardom, the first).

שַשׁ m. folly, haughtiness פַשׁ מְאֹר great folly Jb.35,15 (others: multitude of sins).

(fut. פְּשָׂה; inf. בְּשָׁהְ) to spread (of the lsprosy) Lev.13,5—8.

רוֹשֵיאָ (= Ch. רוַשִּיאָ) to split, to tear (Kal not used).

Pi. 미빨한 (fut. 미빨한) to tear in pieces Lam.3.11.

קרר. n. 1) a priest contemporary with Jeremiah Jer.20,1.—
2) name of two other men Jer.
21,1; Ezr.2,38.

עלים (fut. שׁפִּי, יְפִישׁם: ; imp. שַּבְּישׁם:) to put off, to strip (a garment)
Lev. 6,4; Ez.26,16; Cant.5,3; imp.
הַיְלְהָּיּ strip you, and make
you bare Is. 32,11.— 2) intr. to
spread שַבְּּ בְּיִלְהָ the cankerworm
spreadeth Nah 3 16 (others: casteth off his skin); Hos. 7, 1 (of
thieves); IChr.14,13 (of an army);
hence: to invade (with עַל, אָל)
Jud 9,33; 18.30,1.

Pi. ບໍ່ສຸສຸ (inf. ບໍ່ສຸສຸ) to strip, to plunder 18.31,8; 28.23,10.

Hiph. מַשְׁים (fut. יְּמָשִׁים; inf. מַשָּׁים; inf. מַשְּׁים) to take off, to strip off (a garment) Num. 20, 26; Hos. 2, 5; Mic. 2, 8; hence: to flay Lev. 1, 6; Mic. 3, 3; fig. ביוֹר he hath stripped me of my glory Jb.19,9.

Hithp. הָּתְפַשִּׁט to strip onesel# 18.18,4.

נְפְשֵׁעָ (fut. יְפְשֵׁע) to stride, to march אָפְשָּעָה בָּה ז אָפְשָּעָה בָּה I would march upon it Is 27,4.

על־הּוֹרָת (fut. עַשְׁיּשָׁ:; inf. עַשְּׁשָּׁ) 1) to transgress, to sin על־הּוֹרָת בְּשִׁעּל they have transgressed against my Law Hos.8,1; with בְּי in, by Ezr. 10,13; pt. עַשְיּשׁ transgressor Is.45,8, pl. בְּשִׁיִשׁ 46,8.— 2) to revolt, to rebel 2K.8,20; with בַּשְּׁמִים against 2K.1,1; Is.1,2.

Niph. אַשַּׂבְּוֹ (pt. אַשְּׂבְּוֹ) to be offended (by defection or treachery) אָח נִפְּעָר מְקּוֹרַנה־עוֹ a brother offended is harder (to be won) than a strong city Pr.18.19.

עשׁיַט m. step, stride 18.20,3.

קּשָּׁעִים (יְּשָׁשִׁי s, sf. פּשִּׁעִים; pl. פּשָּׁעִים, c. יְּשִּׁשִּׁי, m. 1) transgression, trespass, sin Gen.31,36; Jb 34,37; שַּּשָּׁי transgression (i. e. imprudence) of the lips Pr. 12, 13; by metonymy: sin-offering Mic.6, 7.— 2) rebellion, defection שֵּׁבֶיי בְּשָׁיִי שְׁרִים שְׁרֵים שִׁרִים metonymy: sin-offering Mic.6, 7.— 2) rebellion, defection years when there is defection in a land, it hath many for its princes Pr.28,2.

נפישק (pt בּשִׁק) to open wide (the lips) Pr.13,3.

Pi. วันอิ (fut. วันอิ) to spread out (the feet) Ez.16 25.

קַשֵּׁךְ Ch. (= Heb. מְּפָהַר; inf. מְפָּהַר) to explain, to interpret Dan.5,16.

Pa. সমূচ same as Kal Dan 5,12.

פְשֵׁרְ Ch. (def. קּשְׁרָא a הַיְּיָהָּ, sf. הַּיְּיְרָה) m. interpretation Dan.2,5 a. 7; 5.15; יְבִייִרין to give interpretations 5,16.

בּוֹשֶׁבְּ m. explanation, interpretation Ec.8,1.

whence the next word.

קּשֶׁהִים (sf. יְּהְשָּׁהִים); usually pl. קּשְּׁהִים c. יְהָשְׁהִים f. flax, linen Hos.2,7; Deut.22,11; שְׁיַהִים שְׁרִיקוֹת heckled flax Is.19.9; בְּגָר פִּישְׁהִים a linen garment Lev.13,47; a line of flax Ez.40,2; לְיֵהֵל הָּעֵץ the tree flax, i. e. the stalks of flax Jos.2,6.

קּיִּהְ f. 1) flax Ex.9,31.— 2) wick ls.42,3; 43,17.

תְּהָים (from תְּחַשְּׁי, sf. יְּהָשָּׁי, pl. הַּהָּס, c. תְּהָים m. bit, crumb, morsel, piece Pr. 17,1; הַרְיִם a morsel of bread Gen.18,5; מְתִית אֹהָהּ פְּתִים thou shalt break it in pieces Lev. 2,6; Ps.147,17; בְּתַח pieces of bread Ez.13,19.

תם (from לפתה) (from מתה) m. 1) prop. opening, hence: female pudenda, privy parts Is.3,17.— 2) pl. בתות holes, hinges 1K.7,50.

קרים pl. of פָּתָּאִים, which see.

in a moment, suddenly Pr 6,15; Ec.9,12; בּבְּרָאם suddenly, unexpectedly 2Chr.29,36; בּבְרָאם sudden fear Pr.3,25; coupled with אַרַטָּ to intensify its meaning: בּבְּרָאַם yry suddenly Num. 6.9, or בּבְּרָאַם 13.29,5, also אַרַטָּ

meat Dan.1,5 a. 16; 11,26 (origin obscure).

בּגְּרָהַ m. word, sentence, decree Est.1,20; אַרָּהָה הַתְּיָה the sentence (punishment) against evil deeds Γc.8,11.

Ezr. לפּתְנָּמָא Ch. (def. אמילה) m. word, sentence, decree Dan 3,16; Ezr. 6,11; by the resolve of the watchers is this decree Dan.4,14 (believed to be of Persian origin, but comp. Greek apophthegma).

בּתְּה (akin to בּתָה ; fut. מְּחָה ; pt. מְחָה who openeth his lips (i. e. a garrulous person) Pr.20,19.—
2) to be open, accessible to enticement or persuasion מְּלֵּהְה ְלְבַּרְּתָּח that your heart be not enticed Deut.11,16; בְּיִנְה פֹתְה מִין and my heart hath been secretly enticed Jb.31,27; pt. מִבְּחָה מִין לִב one who is enticed, a silly person Jb.5,2 (בּיִּבְּחָה מִין לִב like a silly dove without a heart Hos.7,11.

Niph הַּפְּאָ (fut. הַּשָּׁיִי , ap. 1 הַּפָּאָ) prop. to open oneself, hence: to be casily enticed, persuaded בּיִי עַל־אִשֶּׁה לְבִּי עַל־אִשֶּׁה וֹלְבִי עַלִּי בְּיִ עַלִּיאִשְׁה have been enticed by a woman Jb. 31,9; בּיִּ נְיִנְיְנְיִי יִי נְאָפָּת thou didst persuade me, O Lord, and I was persuaded Jer.20,7.

 Pi. កគ្គ (2 ក្គុគ្គ, ក្រុគ្គ; fut.

 កគ្គ ; pt. កគ្គ ; imp f. កគ្ ; inf.

 កគ្គ ; pt. កគ្គ ; imp f. កគ្ ; inf.

 កគ្គ ; pt. consider to entice, to deceive Ex.22,15; Jud.14,15; 2S 3, 25; Jer. 20, 7; Ps. 78, 36; ក្រុគ្គ ;

 ក្រុគ្គ for wouldst thou deceive with thy lips? Pr.24,28 (others = ក្រុគ្គ ; Hiph),

Pu. 규주 (fut. 규수) to be persuaded, entitled, deceived Pr.25, 15; Jer.20,10; Ez.14,9.

Hiph. אָלְהָים (fut. ap. אָלְהִים בּוּלְּמָּה prop. to open wide, hence: to make wide, large מוֹפָּה may

God make large for Japheth Gez. 9,27.

Joel Jo.1,1.

ក្រុស្ត្ (from ការាទ ; af. ការុស្ត្ទ ; pl. ការុស្ត្ទ ; pl. ការុស្ត្ទ ; pl. engraving, sculpture Ex.28,11; Zch.3,9; 2Chr. 2,6.

רוֹר pr. n. a place in Mesopotamia Num.22,5; Deut.23,5.

פת see בתות.

רַתָּם (fut. הַחָּבֶּי ; pt. הַהָּבּי ; pt. p ក្នុរក្ខុ , f. កក្ខុរក្ខុ ; imp. កក្ខុ , pl. אַרְהָים; inf. הַבְּבָּ, הַבְּים, sf. יוֹרָהָם) 1) to open Ex.21 33 (a pit); 2K 9,3 (a door); בָּלִי בְּתוּחַ an open vessel Num וּאָנֶרֶת פָּתוּחָה; an open letter Neh.6,5; … 기미월 to open to one (the door) Cant.5,2; hence of a besieged city: ጠርቦይነ and it open (i. e surrender) unto thee Deut 20,11; 기취 미교학 to open the mouth, for speaking Jb. 3,1, or eating Ez 3,2; פַתַח פִּיך לָאָלָם open thy meuth, i e. speak, for the dumb Pr 31,8; 'to open any one's mouth' means: to make one speak Num.22,28, or endow one with the power of speech Ez 3, 27; 그 기가 미크를 to open one's car, i. e. to make one capable of hearing ls.50,5; לָד לָד to open the hand to any one, i. e. to give liberally to him Deut.15,8; □□□ to open the womb, i. e. to cause to bear Gen.29,31; בַּוֶּה הַם הַ to open the sword. i. e. to un

sheathe it Ps. 37, 14; לַבְּחַ בָּּר to open the grain, i. e. the granaries Am.8,5.— 2) to open, to begin קַבְּבּוֹר חִידְתִי I will open (begin) my riddle with the harp Ps.49,5; with הַּבָּנוֹר הַיִּבְתִּר speak Ps.78,2; Pr.31,6.— 3) to let loose, to let go free מְּבִירְה that let not loose the prisoners to the home Is.14.17.

Niph. תַחָבָּין (fut. תַחַבָּין, הַ תַּחָבָּין) ווּלָּה נוֹתְּלָּה בּיוֹן לֹא (fut. תַחַבָּין) ווּלָה בּיוֹן לֹא בָּיוֹן בּיֹא as wine which hath not been opened (i. e. which is shut up in the bottle) Jb.32, 19.—2) to be loosed (of a girdle) Is.5,27.—3) to be relased, set free מַחָבָּי עִירִישׁ וְלֹא יִבְּהַוּ he shutteth up a man, and he cannot be set free Jb.12,14 (Eng. Bible: and there can be no opening).

Pi. 미화화 (pret. 스 디자화; fut. 미화화 , ំ ក្រាម្ម; pt. ក្រាមក្ ; inf. ក្រាម) 1) to open Jb.41,6.- 2) to loose, to untie (bands) 1s.58,6; Ps. 116,16; of beasts of burden: to ungird Gen 24,23; with D: to loose, to free from Jer. 40,4.— 3) to put off (a garment) Is.20,2; of one who puts off his armor after a battle חַבָּב 1K.20,11 (see חַבָּב,).— 4) intr. to be open Is.60,11; לא־ לְּחָׁתְה אָוֹנֶּךְ thine ear was not open (thou wast beedless) Is. 48,8; of a flower: to open itself Cant.7, 13.— 5) to open, to plough 미끄럽 ישׁבּר אַרְטָתוֹי doth he open (plough) and harrow his ground? Is 28. 24.— 6) to engrave, to carve 1K. 7,36; Zch.3,9.

Pu. កក្នុគុ (*pt.* កក្កុគុក្) to be engraved Ex.39,6.

Hithp. Then to loose oneself (from fetters) Is.52,2.

הַהְּבָּ Ch. (pt. p. בְּתִים) to open Dan. 6,10; 7,10.

ការាគ្ន់ (^ ការា្ទ់ ; with កា loc. កក្សាគ្ន់ ; sf. יַם חָחָי, pl. פָּתָחָי , c. פָּתָחָי) m. opening, entrance, door, gate Gen.6, 16; הַמְעָרָה the entrance of the cave 1K.19,13; הַעִּיר the gate of the city 17,10; with 7 loc. 레마마마크 at the entrance, at the he that מַנְבִיהַ פִּתְחוֹ ;he that maketh high his door Pr. 17, 19; at the entrance of מְבוֹא פְּתְחִים the doors Pr.8,3; פָּתָחֵי שֶׁעָרִים entrances in the gates Pr. 1, 21; everlasting gates (or doors) Ps.24,7; fig. שָׁמוֹר פָּתְחֵי־פִּיךָ keep the doors of thy mouth (i. e. do not blab) Mic.7,5; פָּתַח תִּקְנָה entrance (i. e. prospect) for hope Hos.2,17.

m. opening, revelation Ps. 119,130.

הַתְּחָה (only pl. הַּחָחָה) f. drawn sword Ps.55,22 (comp. 37,14).

קּהְחוֹן (c. מְּהָחוֹן) m. opening מְּחָחוֹן הַּ opening of the mouth, i. e. freedom of speech Ez.16,63; 29,21.

ירה pr. n. name of several men 1Chr.24,16; Ezr.10,23; Neb.11,24.

יָּלְיִים (from בְּתָיִים; pl. פְּתָי a.

אים, אים אווין אינון אי

רבי Ch. (def. פְּתִיה; sf. פְּתִיה) m. breadth Dan.3,1; Ezr.6,3.

אל with suffix פְּתִיגִיל (from פְּתִיגִיל) m. festive פְּתָב mantle Is.3,24 (Ch. פְּתָב mantle).

קריוּת (from הְבְּיוּת) f. simplicity, folly; concretely: simple, foolish Pr.9,13.

פָּתִיחָה see פְּתִיחָה.

bnp to knot, to twist (Kal not used).

Niph. נְּפְתַל (pt. נְּפְתַל) prop. to be twisted, hence: 1) to be crooked, cunning Pr.8,8; Jb.5,13.— 2) to wrestle, to struggle Gen.30,8 (see quotation under בַּבְּתוּל).

Hithp. לְהַפַּתִּל (fut. יְהַפַּתִּל) to show oneself crooked, perverse, cunning אָם־עִקשׁ הַּוֹקשׁ הַּיִּלְשׁ אַרְבּפָּתְּל with the perverse thou wilt show thyself perverse Ps.18,27 (in the parallel passage in 2S. 22,27 בְּחַהַּ for בַּבְּתַּל, to have an assonance with בַּבְּתַּל, בְּבָּתַלְּת of the preceding verses).

twisted, perverse, cunning Deut. 32,5.

בּרֹבוֹ pr. n. Pithom, a city in lower Egypt Ex.1,11.

to twist, to wind (=בְּתַל), whence the next word.

adder, viper Deut.32,33; ſs.11,8. בְּׁתֵוֹן (^ בְּּתָוֹן מִּים יִּשְׁרָּוֹם m. serpent,

ערע (akin to תוף) to open (of the eyes), whence the next word.

ሆຼገት prop. opening of the eyes, hence: a wink, a twinkling, a moment; only as adv. suddenly Pr.6,15; ሆርቶች unexpectedly Num. 35,22 (see also under ይደንች).

יַלְּתָר (בְּלֹּהְר Ch. בְּּיִּבֶּהְ fut. יְבְּבְּּהְר ; בְּתָּר (בְּּהָר קּבְּּהָר ; בְּּתָר (בּּיִהָר בְּּרָר קּבּּהָר ; בּּיִהָר (בּּיִהָר קּבּּוֹה ; to interpret Gen. 40,16 a. 22; 41,12 a. 15.

ית (pl. פֿרָלִים) m. explanation, interpretation Gen.40,5 a. 8.

קרוֹם pr. n. Pathros, name of upper Egypt Is.11,11; Ez.29,14; gent. pl. פֿרְלֶים Pathrusites Gen.10,14.

תָת (inf. בַּתְת) to break Lov.2,6.

'Y, final form '', the eighteenth letter of the alphabet, called Tzade 'ny fishing-hook, from its similarity to the form of that instrument; as a numeral '= 90, '= 900.

កង្គី (from אְצֶרְ; c. הַאֵּאֵ) f. prop. going out, hence: excrement, dung Ez.4,12; sf. ጓ፫፡፡ Deut.23,14.

רְאַאָּד , כּ אַאָּד (בּיאָאָד ; כּ אַאָּד ; אַ אַלּאָד) f. excrement, dung, filth 2K.18,27 a. Is. 36,12 (Ktib אָהָה, which see); רְאָל אַלָּא וּלָּאָד filthy vomit ls 28,8; fig. of moral filth Is.4,4; Pr.30,12.

אַבְיִּמ m. pl. lotus-trees, lotus-shrubs Jb. 40,4 a. 22 (Eng. Bible: shady trees).

יַּבְּנְן pr. n. a city in Judah Mic. 1,11 = אָנָן Jos.15,37.

מְצְאֵיִא'; c. אָצְאָי, (redupl. from אָזָיְ; c. נְאָאָאָי) m. pl. issue, produce (of the earth) Is.42,5; Jb.31,8; fig. offspring, children Is.61,9; Jb.5,25; אָאָצָאֵי מֵעֶיך the offspring of thy howels is. 48,19.

בּלְ (from אָנְי (from מְנְילָם (from בּיִי (from מְנְלְים (m. 1) tortoise Lev.11,29. — אין litter, covered wagon (litter-wagons, covered wagons Num.7,3.

אָבָא (fut. אָבָא ; pt. pl. אַבָּאים; f. אַבָּא יוֹי ; inf. אַבְּא יוֹי ; inf. אַבְּא יוֹי ; inf. אַבְּא יוֹי ; inf. אַבְּא יִּבְּאִים it o assemble for temple service אַבָּא יִבְּאִים to do service Num.4,23; 8,24; הַּנְּשִים the women that assembled for service 18.2,22; אַבָּאִים the mirrors of the serving women Ex. 38,8— 2) to assemble for military service, to go forth for war, to fight or war against (with יַצַ) Num 31,7; Is.31,4; Zch.14,11; pt. pl. בּאַבִּיאִים those that fight against her Is.29,7 (—יָצָלְאִיבָּ).

Hiph. איָבְיּא (pt אָבָי) to cause to assemble for war, to muster, to levy 2K.25,19; Jer.52,23.

אָבְאוֹת (c. אְבְּאָי, sf. אָבְאוֹת, sf. אָבְאוֹת , גּרָאוֹתיוּ , sf. אָבְאוֹת , sf. אָבָאוֹת , sf. אָבְאוֹת , sf. אָבָאוֹת , sf. אָבָאוֹת , sf. אָבָאוֹת , sf. אָבָאוֹת , sf. אַבָאוֹת , sf. אַבָּאוֹת , sf. אַבָּאוֹת) m. (f. only ls.40,2 a. Dau.8,12) אווי שני אָבָאיִן אָבָאיִן יוּבּאוֹנְיִי צְּבָא יוֹן אַבְּאוֹת (f. only signal signal

changes and war חַלִּיפוֹת וַצֶּבָא עָמָי (i. e. adversity) are against me Jb.10,17 (see also under בַּלִיפָה 2).-2) prop. time of service, hence: appointed time, limited time الإلجاه and the time appointed is long Dan.10, 1; הַלא־צָבָא לָאָנוֹשׁ is there not an appointed time to man upon earth? Jb. 7,1; יְבְאָי the days of my appointed time 14,14; perhaps ℵ⊋¾ Jh.10,17 limited time, short duration of life .- 3) army, host Jud. 8,6; מַּלְבֵּי צְּבָאוֹת kings of the armies Ps. 68. ואַן אָי בָּלָא inen of the host, i. e. soldiers 1Chr.12,9; בּבְּאָ captain of the host, military commander 1K. 16, 16; fig. of the angels Ps 103,21, called the host of the heavens צְּבָא הַשַּׁמַיִם 1K.22,19, or צְבָא־יִייָ the host of God Jos.5,14; also of the celestial bodies Deut.4,19; Is.40,26 and generally of all that fills the universe Gen.2,1; Neh.9,6; hence poet. of God רְצָּבְאָיִר the Lord of hoste Is.48,2 or אָלהי צְבָאוֹת the God of hosts Jer.5,14.

אָבָּץ Ch. (pret. 1 יְצְבָּא; fut. אָבָּץ; pt. אָבָץ) to be inclined, to will, to desire Dan.4,14; 5,19; 7,19; inf. sf. אָבָאָן according to his will 4.32.

אָרָי pl of אָבָא and אָרָי, which see.

אָבָאִים pl. of צְּבָאִים, which see.

אָבאָים pr. n. a city in the vale of

Siddim Hos.11,8 = צְלֵיִים Gen.14, 2 a. יְלֵבִיים 10,19.

בבע to move slowly, whence בּגַב

עבׁבְה, with art. הַצּבֹבָה pr. n. f. וֹבֹבָה pr. n. f. וֹבֹבָה

ז בְּבֶּהְ l (בּצְבָּא) to go out to war, to fight; only pt. pl. sf. עִבְיהָ those that fight against her Is 29.7.

זְצְרָתְה II. to rise, to swell בְּרָתְ הְּמְנָה and her belly shall swell Num.5.27.

Hiph. רְצְבֶּרוֹת (inf. with בְּצְבּוֹת) for בְּצְבּוֹת) to cause to swell Num.5,22.

צבה III. to be heautiful, splendid, whence אָבִי

נְבֶּה (from צְבֶּה II.) adj. swollen, f. צַבָּה Num.5 21.

יבר Ch. (from אָבֶהְ f. prop, desire, hence: intention, purpose Dan.5,18.

Talm. בַּעַיִם beasts of prey) הַעַיִם הַעַיִם is my heritage unto me as a ravenous bird, as a hyena? Jer.12,9 (but see צָבִרָּעַ

מַבְּע (fut. מַבְּיִי, ־מַבְּיִי) to reach out (Stb.: to peel, to shell) R 2,14.

נְצְרִי (from צָּבְי א III.; ה (צָּבְי א m. 1) beauty, splendor, glory צְּבִי עִּרְיוֹ the beauty of his ornament Ez.7, 20; of Saul and Jonathan: צְבִי בִּילְבִוּת the beauty of Israel 2S.1, 19; of Babylon: אָבִי בַּמִּלְבוּת the

glory of kingdoms Is 13,7; of the holy land: אַבִּי הִיא יְבְּלֹּהְאַנִיתׁ she is the glory of all lands Ez. 20,6 or אָבִי הַאָּבְי the glorious land Dan.11,16; of the mount of Zion: אָבִי קֹנִי the glorious holy mountain Dan.11,45.— 2) gazelle, antelope, roe Deut.14,4; pl. מַבָּיִי 2S.2,18 a. אַבָּאִים 1Chr.12,8 (see also אָבָיִי).

אָבְיָא pr. n. f. 1Chr.8,9.

אָבֶּיְה pr. n. mother of king Jehoash 2K 12,2.

יְבִיְה (from יְצְבִיה , pl. יְצְבִיה f. roe, female gazelle בְּצְבָאוֹת אוֹ בָּאַיְלוֹת הַשְּׁנָה by the roes, and by the hinds of the field (i. e. by all that is lovely) Cant.2,7; 3,5.

עָבְיֵּ (akin to עֹבְיֵּ ; pt. צִּיוְצְּ) prop. to dip, hence: to dip in color, to dye אָבֹי מַ a speckled bird of prey Jer.12,9.

עֲבַיְּצְ Ch. to dip (Peal not used).

Pa. Yay to wet, to moisten Dan.4,22.

Ithp. צְבְשַׁבְּעָ to be wet, moistened Dan.4,12.

תְּבְעִים (pl. prop. color, hence: colored stuff, colored garment אָבָעִים a booty of colored garments Jud. 5, 30; אָבָעִים colored embroidered garments ib. (see also אָבָעִה).

אָבְעוֹן pr. n. a son of Seir, head of the Horites Gen.36,2 a. 29.

צְבֹעִים pr. n. a valley and city in

Benjamin 1S.13,18; Neh.11,34.

עַבְר (fut. יוֹצְלֵב,) to heap up, to lay up Gen.41,35 (of grain); Jb.27,16 (of treasures); Hab.1,10 (of a mound). אָבָר (from אָבָר; only pl. אָבָר) m. heap 2K.10,8.

רב" to bind together (acc Ges. prob. to grasp), whence the next word.

אֶבֶּה (only pl. יְבְהִים) m. bundle of ears, sheaf (acc. Ges. handful) R.7,16.

ינְדִיכֶּם (from יְנִידִי sf. יְנִידִי , צִּדְיִּם יִנְיִי וֹלְיִדְיִם , צְּדִיבָּם יִנְיִי , צַּדִּים , צְּדִיבָּם יִנְיִי , צְּדִיבָּם , צְּדִיבָּם , צְּדִיבָּם , צְּדִיבָּם , צְּדִיבָּם , אַנִּייְבָּ, צְּדִייִ , צְּדִייִ , צִּדְיִי , אַרְיִי , צִּדְיִי , אַרְיִי , אַרְיִי , אַרְיִי , אַרְיִי , אַרְיִי , אַרְיִי , אַרְיִים , אַרְיִים , אַרְיִים , אַרְיִים , אַרִיבְּיבְי , אַרִים , אַרְיִים , אַרְיִים , אַרִיבְים , אַרְיִים , אַרִים , אַרְיִים , אַרִיבְים , אַרִיבְים , אַרִיבְים , אַרְיִים , אַרִיבְים , אַרִיבְים , אַרִיבְים , אַרְיִים , אַרִים , אַרְיִים , אַרְיִים , אַרְיִים , אַרְיִים , אַרְיִים , אַרִים , אַרְיִים , אַרְיִים , אַרְיִים , אַרְיִים , אַרְיִים , אַרִים , אַרְיִים , אַרְיִים , אַרְיִים , אַרְיִים , אַרִיִּים , אַרִים , אַרִיבּים , אַרִיבּים , אַרְיִים , אַרִיבּים , אַרְיִים , אַרִיבּים , אַרִיבּים , אַרִיבּים , אַרִיבּים , אַרִיבּים , אַרִים , אַרִיבּים , אַרִּיִים , אַרִּיבּים , אַרִיבּים , אַרִיבּים , אַרִּיבּים , אַרִּיבּים , אַרִּיבּים , אַרִּיִים , אַרְיִים , אַרִיבּים , אַרְיבִים , אַרְיבִּים , אַרְיבִים , אַרְיבִים , אַרְיבִים , אַרְיבִים , אַרְיבִּים , אַרְיבִּים , אַרְיבִים , אַרְיבִים אָרְיבְיבִּים , אַרְיבִּים , אַרְיבִּים אַרְיבִּים , אַרְיבִּים אָּרִיבּים אָרִיבְיבְּים אַרְיבְיבְּים אַרְיבְים אַרְיבְּים אַרְיבְיבְּים אַרְיבְיבְים אַרְיבְּים אַרְיבְיבְיבְיבְיבְיבְיים אַרְיבִיים אָרִיבְּיבְים אַרְיבִים אָרִיבְיבְיבְיבְיבְיבְיבְיבְיבְיבְיבְים אַרְיבְיבְים אַרִּיבְים אַרְיבְּיבְיבְיבְיבְים אַרְבִּים אָרִיבְּיבְים אַרְבִּיבְים אַרְבִּים אָּיבְּיבְים אַרְיבְיבְים אַרְיבְיבְּים אָּבְיבְים אִיבְּיבְים אָרְיבְּים אָּיבְּיבְים אָיבְיבְּים אָּיבְיבְים אָּיבְיבְים אָּיבְיבְי

T בר Ch. side, part מְצַר on the part of, concerning Dan. 6,5; מְצַר against 7,25.

אָדֶא Ch. m. design, purpose אָדָא Ch. m. design, purpose פּיִנְאָ is it on purpose ? Dan.3,14 (Eng. Bible: is it true ?).

לדן to turn, to go aside, whence אַר

אָדָרָ (only with ה loc. אָדָרָה pr. n. a city in northern Palestine Num. 34,8; Ez 47,15.

in wait for, to hunt for Ex.21,13; 1S.24,12; Lam.4,18.

Niph. וְצְרָה to be laid waste, to be destroyed Zph.3,6.

צִירָה see צֵּירָה.

P기각 pr. n a high priest contemporary with David 2S.8,17.— 2) father-in-law of king Uzziah 2K. 15,33.— 3) various other persons Neh.3,4 etc.

נְדְרָּה (from נְצְרָה f. purposs, design Num.35,20 a. 22.

בְּרִים pr. n. a city in Naphtali Jos. 19,35.

צדיק (pl. צדיקים) m. (adj. and n.) 1) just, rightsous איש צַרָּיק a just man Gen.6,9; צַּדִּיק וָיָשֶׁר הוּא just and right is he Deut.32,4; מוֹשֵל he that ruleth over בַּאַרַם צַּרָיק man must be just 2S.23,3; of God Deut.32,4; of laws 4,8.— 2) right (in a cause) צַּרִיק הָרָאשׁוֹן נְּרִיבוֹ he that is first in his cause seemeth right Pr.18,17; וְיָ הַצַּרִיק נְאַנִי הָרְשָׁעִים the Lord is right, and I and my people are wrong Ex.9,27; שְׁבִּי צַרָּיק rightful booty Is.49,24 (see Ges. under שָׁבָּי; acc. Vulg. and Sept. capture of the powerful, as if צַרִיק here were identical with עַריץ in v. 25); as adv. it is right Is.41,26.

צְיִרוֹן see צֵּדְנִיּת.

Pבְיֻ (fut. יְצִרֶּק 1) to be just, righteous ous מַבְיבֶרְקּה if thou be righteous Jb.35,7; of the ordinances of God:

דורה לאבון ליהן לאבון ל

Niph. אינדק to be justified, vindicated קֹבְי then she sanctuary shall be justified Dan 8,14 (Fuerst: restored; Eng. Bible acc. Vulg.: shall be cleansed).

Pi. אָדָלָ (inf. אָדָלַ ; sf. אָדָלַ ; inf. also אָדָלָ , sf. אָדָלָן ; inf. also אָדָלָ , sf. אָדָלָן to justify, to declare righteous יַּבְּלָּלְי צַּדְּלָּלְי לַבְּלָּלְי לַבְּלָּלִי אַרְ בַּיּלִי לַבְּלָּלִי אַרָּלְי לַבְּלָּלִי לַבְּלָּלִי לַבְּלָלְי לַבְּלָּלְי לַבְּלָּלְי לַבְּלָּלְי לְבִּלְי לְבְּלִי לְבִּלְי לְבִּבְּי לְּבִילְי לְבִּבְּי לְּבִילְ לְבִּבְּי לְבִיל לְבִּבְּי לְבִילְ לְבִּבְּי לְבִּיל לְבִּבְּי לְבִילְ לְבִּבְּי לְבִּיל לְבִּיל לְבִּבְּי לְבִילְ לְבִּבְּיוּ לְבִּיל לְבִּיל לְבִּיל לְבִּיל לְבִּבְּיל לְבִּבְּיל לְבִּיל לְבִּבְּיל לְבִּבְּיל לְבִּיל לְבִּבְּיל לְבִּיל לְבִּיל לְבִּבְּיל לְבִּיל לְבִּבְייל לְבִּיל לְבִּיל לְבִּיל לְבִּיל לְבִּיל לְבִּיל לְבִיל בְּיל בְּבְּיל לְבִּיל לְבִּיל לְבִּיל בְּיל בְּיל בְּבְּיל בְּיל בְּילְים בְּיל בְּיל בְּיל בְּילְים בְּיל בְּילְים בְּילִים בְּילְים בְּיְים בְּילְים בְּילְים בְּילְים בְיוֹים בְּילְים בְּילְים בְּילְים בְּילְים בְּילְים בְּילְים בְּיל בְּילְים בְּילְים בְּיל בְּילְים בְּיִים בְּילְ

Hiph. בְּיִדִּיק: (fut. יִצְּדִּיק: pt. הַצְּדִּיק: imp. pl. הַצְּדִּיק: inf. הַצְּדִּיק: (בַּצְדִּיק: imp. pl. הַצְּדִּיק: inf. מַצְּדִּיק: 1) to make righteous, to turn to righteousness מַצְדִיק: בְּיִב they that turn many to righteousness Dan.12.3.— 2) to justify to de-

clare righteous לא־אַצְּדִּיק דָשָּׁע I will not justify the wicked Ex. 23.7.

Hithp. אַנְשַׁרָּק (fut. אָנְשַׁרָּיִן) to justify oneself, to clear oneself אָקְשַּרְיּק הַרְּיִנְשַׁרְיּק שׁרְיּנְיִשְׁרִּ וּעְרִינְיִשְׁרִּ שְׁרִינְיִשְׁרִּ שְׁרִינְיִשְׁרִ שְׁרִינְיִשְׁרִ what shall we speak, or how shall we clear ourselves Gen.44,16.

עֵרָק' , צְּרָק' (sf. צְרָק' , צְּרָק') m. 1) justness, correctness מאוני צַרָק just balances Lev. 19, 36. - 2) truth, truthfulness אֲהַבְּהָ... שֶׁקֶּר מִדַּבָּר לֶּדֶּק thou lovest... lying than to speak the truth Ps.52,5 - 3) justice, righteousness, integrity צֶּרֶק אָדֶק תִּרְדּף justice, justice shalt thou follow Deut.16,20; יְיָבְּמֵנִי יִי judge me, O Lord, according to my righteousness (integrity) Ps.7,9; מַעְּוָלֵי־צָּדֶק paths of righteousness 23 3; as adv. ២៦២ לֵבֶק to judge righteously Deut. 1,16. - 4) justification, vindication, defence קרוֹב צְּרָקִי my justification is near Is.51,5; יְלֵין צִּרָקי my vindicating right hand 41,10; אֵלהוֹי ערקי O God of my vindication Ps 4,2.

ימָה f. 1) right; sf. י דְּדָּקָה (c. וְצִּדְּקָה f. 1) right וּמָה וּמָה have (yet? 28.19,29; pl. as adv. הֹלָה he who walketh righteously Is 33,15.— 2) justice, integrity, righteousness אַדְבָקה הֹלָה ittle with righteousness Pr.16,8; אַדְבָּקה and justice as a plummet Is.28,17;

רְקְיּהְ Ch. f. justice, righteousness Dan.4,24.

Hoph. הָצְהַב (pt. מְצְהָב) to be shining, glittering Ez.8,27.

בְּהֹב adj. gold-colored, yellow Lev. 13.30.

יַנְהַל (akin to בְּהַר ; fut. בְּהַל ; fut. בּהַל ; fut. בַהַב בּהַל ; fut. בַהַּהַל ; fut. בַהַב בּהַל ; fut. בַהַבּהַל ; fut. בַהַּהַל ; fut. בַהַבּהַל ; fut. בַהַבָּהַל ; fut. בַהַּהַל ; fut. בַהַּהַל ; fut. בַהַּהַל ; fut. בַהַבָּהַל ; fut. בַבָּהַל ; fut. בַבַּהַל ; fut. בַבָּהַל ; fut. בַבָּהַל ; fut. בַבַּהַ

Hiph. הְצְהִיל (inf. הַצְּהִיל) to make bright, to brighten (with joy) לְהַצְּהִיל פָּנִים מִשְּׁמֶן to brighten the face more than oil Ps. 104,15.

יְצְּדְרֵּל to shine, to glitter, whence אֲדְרָּל oil (Kal not used).

Hiph. הְצְּהִיר (den. from יִצְּהָר) to press out oil Jb.24,11.

prop. light, hence: opening for light, window Gen.6,16.

prop. double light, hence: noon, noonday Gen. 43,16; Jer.6,4; Ps 37. 6; בְּלֵבְרֵים בְּלְּם חָלֶּר hrighter than noonday will thy earthly existence arise Jb.11,17.

עַן (from צָּוֹלְצִי / צָּוֹן m. order, commandment, precept צַוֹּלְצִי צַוֹּן precept upon precept Is.28,10 a. 13; הּוֹאָיל צָוֹן he willingly walked after the commandment (of false prophets) Hos.5,11.

אָלְנִים (pl. צוֹאִים) adj. filthy בְּנְרִים דּנְּרָים filthy garments Zch. 3, 3 comp. נְאָאָם.

צוֹאַד see צוֹאַד.

עְּלָּאָר (from אָד to straiten, c. צְּלָּאִרִים, sf. צְּלָּאִרִים, pl. צְּלָּאִרִים, sf. צְּלָּאִרִים, once צְּלָּאִרִים, sf. צְּלָּאִרִים, once צַּלָּאִרִים, sf. צְּלָּאִרִים, once צַּלָּאִרִים, sf. אַנָּאִרי, מְּנָאִר הַּנְיּבָּים mic.2,3) m. neck, nape Gen.41,42; of animals Jud. 8,21; fig. בְּצִּלְּאָר בְּעָלִיא with a stiff neck, i. e. proudly Ps.75,6; אָת צְלָּארוֹ בְּעליי, נְּעֹר בִּעליי, to bring his neck under the yoke, i. e. to submit oneself Jer. 27,12;

...יבּיְאַרְיאַ to fall upon one's neck, i. e. to embrace him Gen. 33.4; עַל־צַּיְאַר עַל־צַיָּאַר to be pursued to one's neck, i. e. to be severely persecuted Lam.5,5.

ראבן Ch. m. neck Dan.5,7 a 16.

אַבְה. ה. צוֹבְה n. a Syrian kingdom 28.8,3, fully אַבְם צוֹבְא 10.6 on the north-east of Damascus, bordering on חַבְּה 1Chr. 18, 3, whence it was called חֲבַה 2Chr.8,3.

Pi. ציֹהֵר to hunt, to catch Ez. 13,18.

Hithp. הְּצְמֵיֵר (den. from נְצִיר to provide oneself with food Jos. 9,12.

נצב (akin to בַצַר, לָצַב) to set up, to establish (Kal not used).

וֹרָתָ, לִּיִּיםָ the judgment thou hast instituted Ps. 7,7; אָנָהָיר עַל־יִשְרָאָל he appointed thee ruler over Israel 1S. 25,30; וְצָנִיתָ אֹתוֹ לְעֵינִיהָם and appoint him in their sight Num.27, 19.- 2) to order, to command, to charge Gen.6,22; 32,5; with עַל, concerning Num. \$,8; Is.45,11; rt. מְצַוָּה רָאוֹמִים a commander of the people Is.54,4; with בַל, לָּב to give a command to, to charge Ex.1,22; Jer.35,6; Est.2,10; with to signify a prohibi- לְבָלְתִּי to tive command Is.5,6; Gen. 3,11; to give צָּנָה לָבֵיתוֹ, צִנָּה אֱל־בֵּיתוֹ charge to one's household, i. e. to declare one's last will 28.17, 23; 2K.20,1.

רע. אָנָי (fut. אָנָי) to be commanded, ordered Gen.45,19; Ez.12, קּי נְי יִי יִ so I am commanded Lev.8,35; with בְּי אָנִי יִ by Num.36,2.

תֹצְיֵי (fut. תַּצְיִי) to cry out, to shout with joy Is.42,11.

רְיִוּלְיִנְ (c. יְנִיחָתְּיִ, sf. קְיִּחָתְּיִ) f. shout, cry (of jey or sorrow) Is.24,11; Jer.14,2; 46,12.

אול (= צָלֵל) to sink, to plunge, whence the next word.

אַרְלָּה f. depth of water, deep, abyss Is.44,27.

בּוֹלֵי (pret. a. pt. בּוֹלֵי ; fut. בּוֹלֵי , מְּנִי בְּוֹלִי ; imp. בּוֹלֵי , מְנִי בּוֹלִי ; imp. בּוֹלֵי , מְנִי בּוֹלִי ; imp. בּוֹלֵי , מְנִי : inf. בּוֹלֵי בְּיִי ; imp. בּוֹלֵי בְּיִלְי : inf. בּוֹלֵי בְּיִלְי : inf. בּוֹלֵי בְּיִלְי : inf. בּוֹלֵי בְּילִי : inf. בּוֹלֵי בְּילִי : inf. בּוֹלִי בְּילִי : inf. בּוֹלֵי בְּילִי בְּילִים בְּילּים בְּילּים בְּילִים בְּיבְּים בְּילִים בְּילִּים בְּילִים בְּילִים בְּילִים בְּילִים בְּילִים בְּילִים בְּילִים בְּילִים בְּילִים בְּילִים

מוֹע (sf. בְּיִנְינְי pl. מּוֹטוֹע) m. a fast-2S.12,16; Est.9,13; בּיוֹט מוֹט a fastday Jer.36,6; מוֹט אַרְבְּי נוֹט מְרָבְיּ נוֹט a fast-קרָשׁ צוֹט (proclaim) a fast 1K.21,9; בין consecrate (institute) a fast Jo.1,14, אַרְעָיִינִייִי in Ar. to form, whence

צוער see צוער.

צוער pr. n. m. Num.1,8.

기업 (pret. 키빛) to flow, to overflow Lam.3,54.

Hiph. אָצִיף (fut. יְצִיף, ap. אָבִיף, ap. אָבָיף, 1) to cause to overflow Deut.11,4.—
2) to cause to float or swim 2K.
6,6.

קוֹצ' (pl. צוֹפִים) m. prop. flowing, hence: cake of bees-wax, card שבוף ווף דְבַּים honey-comb Pr. 16,24; בַּיִּם צוֹפִים the dropping of honey-comb Ps.19,11.

קבון pr. n. m. 1Chr.7,35, a. 36.

ነሷነሄ pr. n. one of Job's three friends Jb.3,11.

צופים see under צופים.

צויץ (pret. ציץ 1) to shine, to glitter, whence ציץ — 2) to move forward, to flutter, whence ציציר.—3) to bloom, to blossom Ez.7,10.

Hiph. רְצִיץ (fut. יְצִיץ; pt. מְצִיץ (fut. יְצִיץ ; pt) מוֹצִיץ (fut. יְצִיץ ; pt) מוֹצִיץ (מְצִיץ בְּוֹרוֹ and upon him shall his crown shine brilliantly Ps.132,18.— 2) to see,

to look נוֹצִיץ מְן־הַחַבּנִים seeing through the lattice Cant.2,9.—
3) to blossom נוֹצִיץ אָין and bloomed blossoms Num.17,33; fig. of a people: יַּצִיץ וּפְרַח יִשְּׂרָאוֹן וּפְרַח יִשְּרָאוֹן srael shall blossom and bud ls. 27,6; מָצִיץ and they shall blossom out of the city like herbs of the earth Ps. 72,16.

נְצוּק בּוֹ (fut. (fut. press בּי בּוֹי his evil deed presseth upon him Ps. 41,9 (others בְּיִצִּל נְצוּק בּוֹ is poured out over him, from נְצוּק וּן. צוּק see also בְּיִצִּל וֹוֹי נִי

Hiph. הַנְצִיק ; pt. קָנִין; pt. מְצִיק ; pt. מַצִיק ; pt. מָצִיק oppress Jer. מַצִּיק יַנְי רוּם oppressor Is.51,13.— בּ) to press, to urge Jud.14,7; 16,16; יַנְי רוּם the spirit within me urgeth me Jb.32,18.

Hoph. הוֹצַק (pt. מוֹצַק to be straitened בּחָב לֹא מוּצַק a wide space not straitened Jb.36,16 (see also מוּצַק II.).

קיצוו (בְּיצִיּן; fut. בְּיצִיּן) to pour out Jb.29,6; יצוּק נְחוֹיבֶּוֹה and stone poureth out brass (i. e. is molten into brass) Jb.28,2; fig. שְּהֵילֵי they poured out a whispered prayer Is.26,16 (בּיִרְצִיּ).

צוֹק m. oppression, distress Dan. 9,25.

קוֹק f. oppression, distress בּוְלֶּקְה הְנִינְים trouble and distress Is.30,6; Pr.1,27; בְּיִלֶּה מְעוֹף צוּבְּה darkness of distress Is.8,22. אור a. צר a. אור pr. n. Tyre, principal city of Phenicia, celebrated port on the Mediterranean Jos. 19,29; Is.23,3; Ez.27,2; gent. יוֹרָי 1K.7,14. עור I. (akin to אַן; pret. אַן, ן נָצָר, אַנְתָּי 1 <u>עַרְהָּי, אַנְרָתָּי, אַנְרָתָי, אַנְרָתִי, אַנְרָתִי, אַנְרָתִי, אַנְרָתִי, אַנְרָתִי, אַנ</u> ap. יַצְרִים; pt. יַצְרִים, pl נְצָרִים 1) to bind up Deut.14,25; 2K.5,23; hence: to enclose, to overlay Cant.8,9.— 2) to press, to beset, to besige, to assault (with נצַרָתִי לּ , עַל , עַר מוֹצַרְתִּי מְלֵיְהְ מְצָּבֹ and l will press a garrison against thee ls.29,6; 기보기 and he besieged Samaria 2K.6,4; בִּירתָצוּר אָל־עִיר when thou shalt besiege a city Deut. בַעוּר מָּל־דַּוָר וָמָּל־יָאַנָשָׁיו ;20,19 בַּעוּר מָּל־יַבְּוָר נָמָל־יַאַנַשָּׁיו to besiege David and his men 1S. 23,8; with accus. אָרוֹר וֶרֶדֶם צַרְתָּנִי thou hast beset me behind and before Ps. 139,5; בַּצַר אֵת־בַבָּה and he besieged Rabbah 1Chr 26, 1; pt. pl. הַנְצָרִים אֹהָם who assaulted them Est 8,12; imp. f. צורי פורי besiege, O Media! Is 21.2. - 3) to distress, to afflict (with accus.) Deut. 2,9 a. וַצַרָהִי אָת־עֹרָרֵיך [7] and I will afflict those that afflict thee Ex.23,22.

עור (בְּדֵי I.; fut. אַרְי) to cut, to form, to shape, to fashion to fashioned it with a chisel Ex 32,4; אָר אָתר בְּהָרֶט מוּלִי אָר אָתר בְּהָרֶט מוּלִי אָתר אָתר בְּהַרֶּט מוּלִים בְּהַרֶּט מוּלִים בְּהַשְּׁט and he formed the two pillars of copper lK.7,15.—
For אָצִיּרְרָּךְ Ktib Jer.1,5, Kri אָצִיּרָרָּרָּ, see under יַצַר יַצַרַרְּ

אָר (sf. יוּדְי ; pl. אַרִים , צּרָים, אָרָים, מוּדְיוֹא (צוּדוֹת אַ יוֹדְי אַ אַרָּים)

m. 1) stone, rock (prop. something pressed together, i. e. solid, from אור I. 1 a. 2) Is.2, 10; צור rock of flint Deut.8,15; 32, 13; בַּקּעַ מְאַרִים בָּקּעַ amid rocks he heweth out rivers Jb. 28, 10; fig. צור מָכְשׁוֹל a stone of stumbling Is.8,14; of a secure place, a refuge: בְּצוֹר וַרוֹמְמֵנִי he hath set me high upon a rock Ps.27,5; of Ged: צור וִשְרָאֵל the rock of Israel 2S.23,3; Is.30,29; צור טְעוֹו a rock of strength Ps.31,3; בַצוּר הַבְּים he (God) is the rock, perfect is his work Deut.32.4. 2) edge (from צור חָרֶב (ll צור edge of the sword Ps.89,44: הַרבוֹת צָרִים sharp knives Jos 5.2. - 3) form, shape (from אוֹן II.) וְצוּרָם הַבַּלות and their form shall consume in the grave Ps.89,15.

צור (א. 1) a chief of the Midianites Num 25,15. — 2) another person 1Chr.8,30. — 3) צור עוב (אוב עוב עוב עוב א.

צַּנְּער Neh.3,5 for צַּנְּער.

צוֹרָת (from זוֹנ II.; c. נצוֹרָת) f. form אוֹרָת הַבּוֹת וּהְכוּנְתוּ the form of the house and its arrangement Ez. 43,11.

pr. n. m. Num.3,35.

עורישַבי pr. n. m. Num.1,6.

אָלָג (= אָצַיַ) to burn (Kal not used).

Hiph. הַצִּית (fut. 1 הַצִּית, sf. אַנִיתְּבָּה) to kindle, to set on fire Is.27.4.

እጠኔ pr. n. m. Neh 7,46.

חחצ (= חתַצ) to burn, to be dry, whence the next word.

רָהָ (c. אָהָה adj. dry אָבֶא מּרָא dry with thirst Is.5,13.

תוא 1) to be bright, clear, white בְּבְּיהָ וֹחַיֵּצְ they were whiter than milk Lam.4.7.— 2) to burn, to be dry, whene מַצָ 2.

ית (c. יְצְׁחִיהִי) m. dryness, parchedness) אָהִיהִי פָּרָ מִיּחִיאָ dry rock Ez.24,7; אַג בְּיִהִי בָּי מְיִהִי מְיִר parched places Neh.4,7.

אַהְיְהָדּ f. dry (parched) land Pe 68.7.

to be foul, stinking, whence the next word.

קר (sf. אַבְּרָבְּי f. stench, bad smell Jo.2,20.

רְבְּחְבְּחְ (from נְיִםְדְּ) f. drought; only pl. אַקְצְחְוֹת Is.58,11.

P교육 (fut. P교육) to laugh Gen.18, 12; with 그 at 21,6.

Pi. ኦቪኒኒ (fut. ኦቪኒኒ; pt. ኦቪኒኒኒ; inf. ኦቪኒኒ) 1) to laugh at (with - בַּ)

Gen.39,14.— 2) to jest, to mock Gen.19,4.— 3) to sport, to play Gen.26,8; Jud.16,25.

phy m. 1) laughter Gen.21,6.— 2) mockery Ez.23,32.

צחר (akin to בְּבֵּי to shine, to be white, whence the next word.

עַתר אַ אַ m. whiteness אָמֶר צַחַר white wool Ez.27,18.

אַהֹר adj. white; f. pl. אַהֹר אַחֹרוֹת אַחֹרוֹת אַחֹרוֹת אַחֹרוֹת white asses Jud.5,10.

ገ፫ኒያ pr. n. 1) a son of Simeon Gen. 46,10 = ፲፫ኒ Num. 26, 13.— 2) name of two other persons Gen. 23,8; 1Chr 4,7.

עָי (from אַי to set up, to build) אַי a gallant ship Is.33,21; pl. אַיי Dan. 11,30, also אַי Num.24,24; Ez. 30,9.— אַי m. arid place, desert (from צִי אָר, whence אַיִּץ and adj. אַיִּי.

יָּבָא pr. n. a servant of Saul 2S. 9.2.

קיר (pl. צַיְּרָם) m. hunter Jer.16,16. צִירָם a. קּיָרָם (בּצִירָם 3) f. food, nourishment, provision Jos.1,11; Ps.78,25; אֶרֶה לַדֶּנֶךְ provision for the way Gen.42,25.

גידון a. בְּידוֹן pr. n. most ancient capital of Phenicia on the Mediterranean, founded by Sidon, the first-born of Canaan Gen. 10, 15; called because of its importance יְּדִיוֹן בַּבְּי the great Sidon Jos.11, 8.— נְיִדוֹן is often applied to all Phenicia, including Tyre, wherefore the latter is called בַּתִינִיוֹן daughter of Sidon Is.23,12.

עִידְנִי gent. of אָידְנִי Sidonian Jud. 3.3; pl אָידֹנִים Deut. 3,9 a. אָידֹנִין 1K.11,33; f. pl. אַדְנִיּוֹת 1K.11,1.

עיה (נציה 1) to glow, to burn, to be dry, whence אָיָה 2, אַיִּי and אָיָה .— 2) to glitter, to be conspicuous, hence אָיָוּן.

אָרֶץ צִיָּה (pl. אָיָר) f. dryness אָרֶץ צִיָּה a dry land, desert Ps.63,2; with דְּרָכוֹ implied Is.35,1; Ps.78,17; דְּרָכוֹ דְּרָכוֹ they ran in the dry places like a river 145,41

(from צְׁיוֹן m. dry place, desert Is.25,5; 32,2.

נְיְנְיִם (from צִיּהְ 2; pl. צִיּהְ m. 1) sign, way-mark Jer.31,20; hence: a monument Ez.39,15.

יין (ציין pr. n. Zion, the south-western hill of Jerusalem with the citadel and temple, fully הר ציין mount Zion Is.8,18, also called עיר דָיִר Oity of David 2S.5,7, because David conquered it; it was described as

hill Ps.2,6; יְשְׂרָאֵל the Zion of the Holy One of Israel Is.60,14.— In poetry יְיֹן is put for Jerusalem Is.10,4; hence poetically for the inhabitants of Jerusalem בּת־צִין the daughter of Zion Is.52;2; the daughters of Zion, i.e. the women of Jerusalem 3.16.

מלים (from נְצִים only pl. מַּלָּיִם adj. as n. 1) inhabitant of the desert, dweller in the wilderness מְלַבְּיִּם וֹיִם אַרְּבְּיִים וֹיִם אַרְּבִּיִּם וֹיִם אַרְבִּיִּם וֹיִם אַרְבִּיִּם וֹיִם אַרְבִּיִּם וֹיִבְעִם וְצִיִּים וֹיִבְעִּם וְצִיִּים לְצִייִם לִבְּיִם לִצִיים לְצִייִם לְּצִייִם לְצִייִם לְצִייִם לְצִייִם לְצִייִם לְצִייִם לְצִייִם לְצִייִם לְצִייִם לְּצִייִם לְצִיים לְצִייִם לְצִיים לְּצִיים לְּיִים לְּיִים לְּיִים לְּיִים לְּצִיים לְּיִים לְּיִים לְּיִים לְּיִים לְּיִים לְּים לְּיִים לְּיִּים לְּיִים לְּיִים לְּיִים לְּיִים לְּיִים לְּיִים לְּיִים לְּיִים לְּיִים לְּיִּים לְּיִים לְּיים לְּיִּים לְּיִים לְּיִים לְּיים לְּיִּים לְּיים לִּיים לְּיים לְּייִים לְּייִים לְּייִּים לְּיים לְּיים לְּיים לְּיים לְּיים לְּייִים לְּייִים לְּייִים לְּייִּים לְּייִּים לְּייִּים לְּייִּים לְּייִּים לְּייִים לְּיִים לְּייִים לְּיִּים לְּייִים לְּיִים לְּייִים לְּייִים לְּייִים לְּייִּים לְּייִים לְ

يزا see يزار

ק'צ'נ' (from צ'נ'נ') m. confinement, prison (others: stocks, pillory) Jer.29,26.

ייניל pr. n. a place in Judah Jos. 15,54.

צ"ץ (verb) see צ"ץ.

עיין (from אָנִים; pl. אַנִיין for מְנִינִים m. 1) blossom, flower Ps.103,15; Jb.14.2; אָנְיִין אָנִין and it produced blossoms Num.17,23; פַּמוּנֵרי open flowers (as architectural ornament) 1K.6, 16.— 2)

plate, diadem (of the high priest) בְּדְבּוֹ יִיץׁ the golden plate Lev. 8,9.— 3) wing, feather אָייָ שׁהָּיּ give wings unto Moab Jer. 48,9.— 4) pr. n. of a place 2Chr. 20.16.

קיצָה (= נְיִיץְ ; c. נְיִיץְ f. flower זְיִצְת נְבֵּל f a fading flower Is.28,4.

בּיצְת (from אָצ') f. lock, forelock Ez.8,3.— 2) fringe, tassel (of the fringes which the Israelites were ordered to wear on the corners of their garments) Num.15,38 a. 39.

a. אָקלּנְ pr. n. a Philistine city 18.27,6, which formerly belonged to Judah Jos.15,31, then to Simeon 19,5.

ייך 1) to revolve, whence איר 1. 1.—
2) to twist, to writhe, whence איר 1. 2.— 3) to wander, to go (Kal not ased).

Hithp. הְּצְׁמֵיֵּר to go as a messenger, to set off Jos.9,4.

ליִר (pl. יְיִרִי , c. יְיִרִי) m. 1) hinge (of a door) Pr.26,14.— 2) writhing, pain, throe (in child-birth) 1S.4,19; Is.21,3.— 3) messenger Is.18,2; Ob.1; Pr.25,13.

ציך II. (from ציר to form) m. prop. something formed, hence: idol Is.45,16.

אָל (from גְּלֵי ; sf. אָלִי , אָלי a. אָלְים; pl. אָלְיִם , גְּלְיִם m. shadow Jcn. גָּל אָלְיִם אָלִים our days upon earth are a shadow Jb.8,9; fig. protection, shelter, defence: בָּאוֹ בָּאוֹ הָרָיִי they came under the shadow, i. e. shelter, of my roof Gen.19,8; i. e. to protect one Ps.17,8; בַּאֵל בַּנְפִיּוֹ to hide under the shadow of his wings, i. e. to protect one Ps.17,8; בַּאַל בַּנְפִי under the shadow of wisdom is the same as under the shadow of wealth, i. e. wisdom equally protects a man as wealth Ec.7,12; בְּאַל בַּיְנִיבֶּי the Lord is thy shade, i. e. defence Ps.121,5; בַּלְּר בַּנְיַבְּי their shade, i. e. defence, departed from them Num. 14,9.

אליץ Ch. to incline, to bend (Peal not used).

Pa. צֵלֵי (pt. מְצַלֵּא , pl. מְצַלֵּין) prop. to bow, hence: to pray Dan. 6,11; Ezr.6,10.

יַּלְה (fut, יְּנְיֶּה ; inf. אָלוֹת) to roast 18.2,15; Is.44,16.

קל pr. n. a wife of Lamech Gen. 4,19 a. 22.

אַלוּל Jud.7,13 Ktib for אָלוּל.

וֹצְלֵי וֹ. (מְּרָה הֹּתְּהְיִּגְיִי fut. רְּצַצְיִי; imp.
רְּצְלֵי prop. to split, to break
(comp. Ch. רְּצִי), hence: 1) to
pass through (a river) 2S.19,8—
2) to break out בְּצִיל בִּית וֹצְיִי וֹבָּית וֹצִיי וֹבִית וֹצִיי וֹבְּית וֹבִית וֹצִיי וֹבִית וֹצִיי וֹבְּית וֹבִית וֹצִיי וֹבְּית וֹבִית וֹצִיי וֹבְית וֹבְית וֹצִיי וֹבִית וֹצִיי וֹבְּית וֹבִית וֹצִיי וֹבְּית וֹבְית וֹבְית וֹבְית וֹבְית וֹבְּית וֹבְית וֹבְית וֹבְּית וֹבְית וֹבְית וֹבְית וֹבְית וֹבְית וֹבְית וֹבְית וֹבְּית וֹבְית וֹבְיי וֹבְית וֹבְית וֹבְיי וֹבְית וֹבְית וֹבְית וֹבְית וֹבְית וֹבְיי וֹבְית וֹבְית וֹבְית וֹבְית וֹבְית וֹבְיי וֹבְיי וֹבְיי וֹבְית וֹבְית וֹבְית וֹבְיי וֹבְייי וֹבְיי וֹבְיי וֹבְיי וֹבְיי וֹבְייי וֹבְייי וֹבְיי וֹבְייי וֹבְייי וֹבְיי וֹבְייי וֹבְייי וֹבְיי וֹבְייי וֹבְייי וֹבְייי וֹבְייי וֹבְייי וֹבְייי וֹבְייי וֹבְ

Hiph. נַצְּלַח (fut. יַצְלָים, רַצְּלִים; pt. בַּצְלִיחַה , הַצְּלַח , imp. בַּצְלִיחַ , 1) tr. to make succeed, to make to יָיָ הָצְלִים דַּרְבִּי prosper, to prosper the Lord hath prospered my way Gen.24,5€; נַאָשֶׁר־הוּא עשֶׁה יָיָ בַּיְצְלִיהַ and that which he did, the Lord made it to prosper 39,23; of a person: הַּצְּלִיחוֹ אֱלהָוֹם God made him to prosper 2Chr.65,5; with of the person Neh.2,20.- 2) intr. to succeed, to prosper, to be successful וָכל אֲשֶׁר־יַגַעֲשֶה יַצִּלְיחַ and whatsoever he doeth shall prosper Ps.1,3; אַל־תִּתְחַר בְּמַצְיִים fret not thyself because of him who prospereth in his way 37,7; with -? of a thing: to prosper in Jer.2,37; imp. עַלֵה... וְבַצְלַח go up... and prosper 1K.22,12.

ינלת II. (Ch. וְלֵחָה to flow, to pour out, whence אַלְחָה, אַלְחָה . צַלַחָת, אָלִחָית. אַלִּחָר.

רביב Ch. to succeed, to prosper (Peal not used).

Aph. הַצְּלֵח for אַנְלַח (pt. הַצְּלַח,

pl. אָרֵילִייָרָן) 1) tr. to cause to succeed, to promote Dan.3,30.—2) intr. to succeed, to promote Dan.6,9; Ezr.6,14; of work 5,8.

אַרְיָּאֵ (only pl. הְיִּהְיָּאֵ) f. dish, bowl 2Chr. 35, 13 (others: pan, frying pan, taking the root to be identical with הַאָּיִל to roast).

אַלהִית f. dish, bowl 2K.2,20.

בּיֹבְיּבְ f. 1) dish, bowl 2K. 21,13.—
2) bosom, lap, pocket (prop. something bollowed out like a bowl) Pr. 19,24; 20,15.

עְלִי (from אָלִי: c. אָלִי) m. roast אַלְה אָלִי אָלַ: he roasteth roast Is.44, וֹנְיְלִה יִאָשׁ: roasted by fire Ex. 12,8.

יאָלִיל (from צְלָה m. something roasted or baked אָלִיל לֶהֶם שְּערִים a baked cake of barley bread Jud.7,13 (acc. Stb. יְלִיל rustling, noise, from יְצַלְיל.

יּצְלֵל I. (fut. 3 pl. f. אַבֵּלְנָה , תּצִילֶינָה , תּצִילֶינָה) to sound, to tingle (of the ears) 1S.3,11; 2K.2I,12; of the lips: to quiver, to tremble Hab.3,16.

II. to become shadowed or dark בַּאִשֶּׁר צִּיִּלוּ שַׁעַרִי וְרוּשְׁבֹיִם when the gates of Jerusalem began to be dark Neh.13,19.

Hiph. מָצֵל (pt. מָצֵל) to give shade, to shadow מַצַל a shadowing thicket Ez.31,3.

אַלַל III. to sink, to plunge אָלֵל אָלֵל they sank as בַּעוֹפָרָת בְּבֵּינִם אַדִּירִית they sank as lead in the mighty waters Ex. 15,10.

נְלֶלְיִם (from לְצִׁלְיִם 11.; sf. צְּלָלִים ; pl. אַלְלִים m. shade, shadow Cant.2,17; וֹלְלִים נְיִבְּהָוֹ צְּאָרִים צְּלְּלִים the shady trees cover him with their shadow Jb.40,22; לְלֵיִי עָּרֶב hadshades of the evening Jer.6,4.

צללפני pr. n. m. 1Chr.4,3.

עלם (akin to צלם II.) to be shady whence the next word.

גַּלֶּם (sf. יצַיְּלְמִי pl. מַיְבְּיָּאָי, c. צַּיְּלָמִי sf. יצִיּלְמִי m. prop. shade, hence און shadow, image, phantom Ps. 39,7—2) image, likeness Ger 5,3.—3) image, idol אַלְמִי מַמְבּרָתוּ their molten images Num. 33,52

outline, form Dan.3,19,— 2) image, idol Dan.2,31; 3,1.

Sechem Jud.9,48; Ps.68,15.— 2) military commander under David 2S.23,28 עילי 1Chr.11,29.

יב מוֹנְה pr. n. station of the Israelites in the desert Num.33,41.

from אָלְם ה. or $\underline{z}$ den from $\underline{z}$ f. shadow of death, deep darkness Jb.3,5; 10,22; שַׁעֵּרֵי the doors of the shadow of death 38,17.

יֹבְיֹבְעְבְיֵלְ cr. n. a prince of the Midianites and 8,5; Ps.83,12.

יה (pt. צְלֵעֵ עָלִיהָרָ prop. to incline, to bend, hence: to halt, to limp אָלֵעַ מָלִי מָלִי and he halted upon

his thigh Gen.32,32; of a lame sheep: צֹיִישָׁל Zph.3,19.

צַלַע a. צַלַע (from צָלַע; c. צַלַע, sf. אָלָעוֹת pl. אַלָעוֹת אָלָעים , pl. אַלָעים pl.m. prop. bending, inclining, hence: 1) fall, downfal בְצַלִעִי שְׂמָחוּ in my downfall they rejoiced Ps 35, ואָני לַצֶּבֹע נְכוֹן 15; I am prepared for the downfall 38,18; בל אַנש all the men who שלמִי שׁמָרֵי צַּלְעִי ought to seek my welfare, watch for my fall Jer.20,10.— 2) side Ex.26,20; צֵלֵע הָהָר the side of the hill 2S.16,13; hence rib Gen.2,21 a. 22.— 3) side of a structure Ex.37,27; hence: board צַּלְעוֹת אַרַוִים boards of cedar 1K.6,15.- 4) fold or leaf (of a door) שָׁנֵי צָּלָעִים the two leaves הַדֶּלֶת הָאַחַת גְּלִירִים of the one door were folding 1K. 6,34 (= קֹלְעִים ib.).— 5) sidechamber (of the temple) 1K.6,5; Ez.41,6; בֵּית צְּלֶעוֹת space of the side-chambers v. 9.- 6) pr. n. a city in Benjamin, the burial place of Saul 2S.21,14.

אַלַל pr. n. m. Neh.3,30.

דְּלְבָּלְ pr. n. m. Num.26,33.

צָּלְצַח pr. n. a place in Benjamin 18.10,2.

 קַבֶּל 1; some interpreters derive לְצַלְצְׁ here from לְצִלְצְׁ here from לְצִלְצְׁ ll. and render the phrase: the land of the shadow of wings, understanding by 'wings' the mountains of Egypt).— 2) cricket, grasshopper (prop. whirring insect) Deut. 25, 42.— 3) tinkling instrument, cymbal 28 6,5; Ps 150,5.— 4) spear בּיִבֶּעְ נְצִלְּצִלְ נִינְיִם fish-spear, harpoon Jb 40,31.

צֶּלֶּקְ pr. n. military chief of David 2S 23,37.

ירי pr. n. m. 1Chr.8,20.

אָבֶאְתִי (1 אָבֶאָ Jud 4,19 for יבָּאָרָ) to thirst (for water) Ex.17,3; fig. אֲבָאָרָ מַשְׁרָ בּיִּשְׁי my soul thirsteth for Gcd Ps.42,3.

(יְנְמֵאָּר pl. יְנְמֵאָּר , f. אָמֵאָר adj. thirsty Is.55,1.

እርጋኒ (sf. ነጻርኒ , ወደርኒ) m. thirst Ps. 69,22; hence; dryness, drought Ez. 19,13.

האבץ f. thirst, desire Jer.2,25.

וֹאָנְאֵ m. thirsty, arid land Deut. 8,15; Is 35,7.

קבׁיב to bind, to fasten (Kal not used).

Niph. אַנְאָבָן (fut. אָנָיָבָן; pt. קּיָבָּן; to be joined, attached to (with אור.25,5.

Pu אָפֵר (pt. מְצְפָר) to be bound, fastened חָרֶב מְצְפֶּרָת עַל־מְרְנִיוֹ a sword fastened upon his loins 2S 20.8.

Hiph. הְצָמִיר (fut. יַצִּמִיר) to knot,

to contrive וּלְשׁוֹנְךְּ הַּצְמִיר מִרְשָׁה and thy tongue contriveth deceit Ps.50,19.

אָמָדי (sf. אָמָדִים ; pl. אָמָדִים , c. אָמָדּוֹ m. prop. joining, hence: 1) a pair, a yoke (of oxen, asses, etc.) Jud. 19,10; וֹאַכָּר וֹצִמָדוֹ the husbandman and his yoke (of oxen) Jer. 51, 23; of horsemen: רֹכָבִים riding in pairs 2K. 9, צַבָּרִים γέτιση in pairs 2K. 9, צָבָּרִים coll צֶבֶר בְּרָשִׁים pairs of horsemen Is.21,7.— 2) yoke, acre (as much land as a yoke of exen can plough in a day) צֶּמֶר שְׂרֶה a yoke of land 1S.14,14; צַשֵּׁרָת צָּמָדָי־כֵּרָם ten acres of vineyard Is.5,10; as measure of burden: צָמֶר־פָּרָדִים מבמה two mules' burden of earth 2K.5,17.

קבְּעוֹת (from בַּשְׁיִנְ, sf. קּמְשְׁצֵּ) m. veil, cevering (others: locks) לְיִצְּשְׁתָּר lift up thy veil Is.47,2; בְּעַבְי קְמָעְנְיְּ from behind thy veil Cant. 4,1 (Eng. Bible: within thy locks).

সামার্থ (from PP); pl. চার্থার্থ) m. cake of dried grapes, bunch of raisins 18.25,18; 28.16,1.

fuph. הַּצְּמִיהָ (fut. הַצְּמִיהַ, הַצָּמִיּה to cause to sprout, to make grow Gen.2,9; Ps.104,14; Jb.38,27; of the earth: to bring forth Gen.3, 18; Is.61,11; with two accus. מַצְמָיה who maketh the mountains to bring forth grass Ps.147, 8; of the rain fertilizing the earth: הַּצְמִיהְה and it maketh it bring forth ls.55,10; fig. הַצְמִיה הַבְּיִנְיִי to let righteousness spring up ls.45,8; 61,11; יִּבְּמִיהָ הַבְּּנִי בַּיִנְיִי בַּנְיִנְיִי בַּיִּנְיִי בַּיִנְיִי בַּיִּנְייִ בַּיִּנְייִ בְּיִנְיִי בָּיִנְיִי בָּיִנְיִי בַּיִּנְייִ בְּיִנְיִי בַּיִנְיִי בָּיִנְיִי בָּיִנְייִ בְּיִנְיִייִם בּיִנְייִ בְּיִנְייִ בְּיִנְייִ בְּיִנְיִי בְּיִנְיִייִי בְּיִנְיִי בְּיִנְיִי בְּיִנְיִי בְּיִנְייִ בְּיִנְיִי בְּיִנְיִי בְּיִנְייִ בְּיִנְייִ בְּיִי בַּיִנְייִ בְּיִנְייִ בְּיִנְייִ בְּיִייִי בְּיִנְייִ בְּיִנְייִ בְּיִי בַּיִי בַּיִי בַּיִי בַּיִי בַּיִי בַּיִי בְּיִייִי בַּיִּי בַּיִי בַּיִי בְּיִיי בַּיִי בְּיִי בְּיִיי בַּיִּי בְּיִייִי בְּיִיי בּיִּי בְּיִיי בְּיִייִי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִייִי בְּיִיי בְּיִייִי בְּיִי בְּיִיי בְּיִייִי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִייִי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּייִי בְּיִיי בְּיִיי בְּיי בְּיִיי בְּיי בְּייִי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִייִי בְּיִיי בְּיִי בְּיי בְּיי בְּיי בְּייִי בְּייִי בְּיי בִּיי בְּייי בִּיי בִּיי בְּיי בִּיי בִּיי בִּיי בְּיי בִּיי בִּיי בִּיי בְּייי בִּיי בְּיִייִי בְּיִיי בְּייִי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיים בְּיִי בְּיִיים בְּיי בְּייִי בְּיִיי בְּייִי בְּייִי בְּיִיי בְּייִי בְּיִיי בְּיִי בְּייִיי בְּייִי בְּייִי בְּיִיי בְּיִיי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּיִיי בְּיִייִי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּייִיי בְּיִיי בְּייִי בְּיִיי בְּיִיי בְּיי בְּיִיי בְּייי בְּיי בְייִי בְּיִיי בְּיִייִי בְּייִי בְּייִי בְּיִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִי בְּיִיי בְּייי בְּייִי בְּיִיי בְּייִייִיי בְּייִיי בְּיייי בְּייִיי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייִיי בְּייי בְּייי בְּייי

growing, vegetation, plant Gen. 19,25; אַטְרָבֵּי צִּטְרָבָּי its growing leaves Ez.17,9; שַּל־דָעָרגֹת צְּמְחָה in the beds where it groweth v. 10; צַבַּח בָּלִי לְעַשֶּׁה הָקְמַח the plant (i. e. the ear) yieldeth no meal Hos.8,7; fig. the sprout of righteousness Jer. 33, 15; צַבַּרוֹ צַּדָילַן righteous sprout, i. e. righteous descendant 23,5; of the Messiah as the descendant of David: עַבְּרָי מצי my servant, the descendant Zch 3,8; אָישׁ צֶּמַה שָׁמּל the man whose name is Zemach (i. e. who is the descendant of David) 6.12.

נְמִידְ (from נְצְמִירִם, 10. מְצְמִירִם m. 1) covering, lid Num.19,15 (see quotation under בְּחִיל (פְּחִיל 3).— 2) bracelet Gen.24,22; Ez.23,42.

תילם הילם m. noose, snare thall lay held en him Jb.18,9; fig. שְׁלִיוֹ צַמְּים and the snare (i. e.

destruction) panteth after their substance 5,5.

אָמֵיהְת (from אֲמֵיהְת f. prop. destruction, end, hence: לְּיָמִיהְת לְּיָמִיהָת until the end, for ever Lev.25,23 a. 30.

בְּמִים to bind, to braid, whence צְמִים a. צַמִּים.

to dry up, to shrink שְׁרֵיִם צּיְמְקִים ty breasts Hos.9,14.

מכר. Euerst to shoot forth (akin to בְּבָרָ to stick out, to bristle), whence אַבְּרָע and the next word.

אָמֶר (אַמְרָ: sf. אָמֶר) m. wool Lev. 13,52 Hos.2,7; אָמֶר a woolen garment Lev.13,47.

יְּדְיִנְיִי pr. n. gent. a Canaanitish tribe Gen.10,18.

יַבְּרֵים (pr. n 1) a city in Benjamin Jos. 18,22. – 2) בר צְמָרָים a mountain in Ephraim 2Chr.13,4.

אַמְרָת (from צְמֵּרְה sf. נְצִמְרָה f. branch, foliage (others: top of a tree) Ez 17,3; 31,10.

to cut off, to destroy Lam. 3,53.

Niph אינְצְמַת to be cut off, destroyed Jb.6.17: לא נְצְמַתִּי מְפָּנִי לא נִצְמַתִּי מְפָּנִי I was not cut off before darkness v. 17.

Pi קּאָת' to cut off. to consume, to destroy: pret. f. with sf צָּיִנְחָרָנִי my zeal hath consumed me Ps.119,139: pret pl sf. קּאָרי

thy terrors have cut me off 88,17 (= אָמָתְהוּנָי).

Hiph. הַּצְּמִית (fut. יַנְּמָת they that centrol 2S. 22, 41; בַּצְמוֹ מַצְמִית they that would destroy me are mighty Ps.69,5; בַּצְמוֹת בָּלְינִה מְבָּוֹ לָנָה מְבָּוֹ thou hast destroyed every one that strayeth away from thee 73,27 (בּצְמִיתִם; imp. sf. בַּצְמִיתַם cut them off 54,7.

נְצְנִים בְּחָרָה (from נְצְנִים 1, only pl. נְצְנִים m. thorn, thorn-hedge עְּנִים בְּחָרָה thorns and snares are in the way of the perverse Pr.22,5; יוֹשְׁרָים בְּחָרָה and he taketh it even out of the thorns Jb 5,5.

צְּין, צְין pr. n a desert on the south of Palestine, west of Edom Num. 20,1; with ה loc. אָנָה 34,4.

אָנֶּה (צְאַׁן בּ נְצָאַן f. small cattle, sheep; sf. צְּבָּהְם your sheep Num.32,24. ענָה וַאַלְפִּים f. sheep צֹבָּאָרָ sheep and oxen Ps.8,8.

לְצְנְּוֹת (from נְצְנָּוֹת 2; c. נְצְנָּוֹת יְצָּנָּת t) fishing hook Am.4,2.— 2) shield 1K.10,16 a. 17; Ps 5,13; יְצָנָה וְסַהְרָה a shield and buckler is his truth 91,4.— 3) cold יְצָנָה נְסֵלְּתְה the cold of snow Pr.25,13.

ענוּף Ktib Is.62,3 for אָניף.

אַנוֹרְים (from אָנוֹרָים, m. prop hollow, hence: 1) aqueduct, canal (others: gutter) 2S.5,8.—2) waterspout, water-fall; only fig. of the clouds Ps.42.8

תְבָּבְ (fut. תְּצְבָּר) 1) to descend, to alight Jud.1,14.— 2) to sink, to pierce through (of a nail) Jud. 4,21.

יַנְיִין (= נְצְיָנִים only pl. אָנָיִים m. thorn, prick Num.33,55.

יְצְנִיף (from אֲנֵף to wrap; c. אָנִיפּוּת pl. אָנִיפּוּת m. tiara, diadem Jh. 29,14; יְצְנִיף יְיִבְּה royal diadem Is.62,3.— 2) turban, hood Is.3, 23.— 3) mitre (of the high priest) Zch.3,5.

נְעָנִם (pt. יַּנְנֵם) to be dry, withered; pt. f. pl. יַּנְבֶּלִים צְּנְבְּוֹת withered ears Gen.41.23.

ן זְצָ () to be sharp, pointed (akin to בַּיָּי), whence אָצִין (אַנָּרְ 1, אֲצִּרִ 1, אֲצִּרָ .— 2) to cover, to protect (acc. Ges. = בּוֹנָא), whence אָצָרָ 2.— 3) to be cold (= Ch. בַּיִּצְיּ), to be cold, whence אָצָרָ 3.— 4 to weave, whence by redupt. הַצָּצָרָ גַּרָּ

צַאַבָּן see צָנַן.

עָבָי (pt. p. אָרְיּצְי to be humble, mcdest וְאָת־עְּנוּעִים חָכְמָה hut with the modest there is wisdom Pr. 11,2

Hiph. דְצָנְעֵ לֶּכְּת to act humbly or modestly; inf. as adv. בַּצְנָע לֶּכֶּת to walk humbly Mic.6,8.

לְצִנֹיף (fut. קוֹצִיּיְ: inf. יְצִנֹיף) to wrap, to wind around יְצִנְיָּרְ בּר יִצְנִיף and a linen mitre shall be wind around (his head) Lev. 16, 4; hence: to roll together קַנִיף he will roll thee together as a ball Is.22.15

לְנְבָּה f. ball, bundle Is.22,18.

 $\int_{\mathbb{R}^3} \mathbb{R}^3 \mathbf{1} (= \text{Ch. R} \mathbf{1}) f. \text{ basket (others: vase, vessel) } Ex. 16,33.$

ינק in Ar. to be narrow, whence צְינֹק

צנר (akin to צנר) to hollow out, whence צנור .

י with inserted אוי אינר (from צְּנְהְּרוֹת with inserted הי only pl. c. אָנְהְרוֹת f. tube, pipe (of an oil-lamp) Zch.4,12.

to step, to pace, to march, to walk Jer.10,5; Hab 3, 12; inf. with sf. קבות בְּצִינְהְ מִשְּׁהָה אָרֹם when thou marchest out of the field of Edom Jud.5,4; fig. קבות בְצִירָה עָלֵירִשוּר whose hranches run over the wall Gen.49.22.

Hiph. הַצְּעִיר (fut. בְצְעִיר) to cause to step, to urge forward, to drive וְהַצְּעִירוּהוֹ יְלֶטְלֶּךְ בַּלְהוֹת and it urgeth him forward to the king of terrors (i. e. to death) Jb.18,14.

גְּעָרִים (sf. צְעָרִי , צַּעָרִי , pl. צָעָרִי , צַּעָרִי , אַעָרִי , אַרִּי , אַבּרי , his conduct Jer.10,23; דְּעָרִי נַ אַעָרוֹ , to enlarge anybody's step, i. e. to remove hindrances from his way Ps. 18,37; דְצַרַ צַעַר אַעַר , the step is straitened, i. e. not free Jh.18,7.

לְצְּעְרְה (pl. לְצְעָרְהׁת) f. 1) going, marching 2S 5,24.— 2) foot-chain, ankleornament Is.3,20 (בּוּצְעָרָה),

צְּעָה (pt. צֹעָה , pl. צִּעָה , f. צִּעָה)

1) to incline, to tilt (a vessel, in order to empty it) Jer. 48, 12.—

2) intr. to be bent down (of a captive) מַהָּר צְּעָה לְהַפְּתַח the one bent down shall speedily be loosed Is 51,14.—

3) to move along, to march צִּעָה בַּרַב בֹּח marching along in the greatness of his strength ls.63,1.—

4) to lie down, to stretch oneself (of a harlot) Jer.2,20.

Pi. אַעָה to incline, to tilt (a vessel, in order to empty it) אַלַהְהִי־לוֹ צִּעִים וְצִּעְהוֹ וְבַּיְיוֹ יְרִיקוּ I will send unto him tilters, that shall tilt him, and they shall empty his vessels Jer.48,12.

עָרְר *Ktib* Jer.14,3 a. 48,4 for צָּעִיר, which see.

קְּעִיפָּה (from אָעִיפָּה; sf. אָעִיפָּה) m. veil Gen.24,65; 38,19.

צָעִיר (sf. אָעִירִים ; pl. אָעִירִים , c. עָעִירֵי , sf. דְעִירֵים, בְּעִירֵי , בּקיּבִייָן) adj. 1) small, young, younger Gan. 43, 33; וַרב יַעַבד צַיִיר and the elder shall serve the younger Gen.25, 23; צְּעִירִים מָפֶוּנִי לְנָמִים they that are younger than I in years Jb. 30,1; f. אָעִירָה Gen.29,26.— 2) inferior (in rank) Jer. 14.3 (opposite 5731 - 3) small. little, least (in importance) וְאַנְכִי הַצְּעִיר and I am the least in בְּבֵית אָבְי my father's house Jud. 6, 15; וּמִשְׁפַּחָתִי הַצְּעִירָה מִבְּל־מִשְׁפַחוֹת ... and my family is the least of all the families of ... 1S. 9, 21; לְעִירֵי הַיּאוֹן the least of the flock Jer 40,20. — 4) humble, lowly גְעִיר אָנְכִי וְנְבְוָה I am humble and despised Ps.119,141.

צְעִיך (only with ה loc. אָעִיך pr. n. a place in Edom 2K.8,21 (for which the parallel passage 2Chr. נְעָם שֶׂרֵיוּ).

אָעִירֶה f. minority, youth; only with sf. בְּצְעִרְהוֹ according to his youth Gen.43,33.

(akin to אָהֶל בַּלִּינְצְיָן to remove, to migrate אָהֶל בַּלִּינְצְיָן a tent that doth not remove (is stationary) 1s.33,20.

רְצְׁעָן pr. n. Zoan (Tanis), ancient city of lower Egypt, situated on the east bank of the Tanitic arm of the Nile Num. 13,22; ls. 19, 11; Ez.30 14.

ענוים pr. n. a place in Naphtali Jos 19,33; Jud.4,11 (Ktib (<u>K</u>tib).

דער to cover, to veil, whence אָעי אָי נְינִיע יִנְינִיע יִנְינִיע יִנִיע יִנִיע יִנִיע יִנִיע יִנִיע יִנִיע יִניע יוניע יוני

צְעַצְנִים sculptured work 2Chr.3,10.

ק (fut. אָצְיֹן; pt. אָצְיֹן, pl. אָצְיֹן, pl. אָצְיֹן, pl. אַצְיֹן, f. קּיִנְין, f. קּיִנְין, f. קּיִנְין, f. קּינְין, קּינְין, f. קּינְין, קּינִין, f. קּינְין, קּינִין, f. קּינְין, קּינִין, קּינִין, f. קינין, f. קינין, f. קינין, gen. 22, 24 (for help); with אָנְין, קְיַנִין, to complain to 1K 20,39; 2Chr.13 14; with accus. to cry out of, to complain of: בּיִנִין, i cry out of wrong Jb.19,7.

Niph. אָשַׁק (fut. נְצָּעָק) to be called together Jud.12,1; 1S.13,4.

 Pi. ខុរម្ភក្តុ (pt. ខុរម្ភក្តុ) to cry aloud

 2k.2,12.

Hiph. הְצְעִיק (fut. זְּצִעִיק, ap. יַצִּעִיק, to call together IS.10,17.

ing, a cry Is.5.7; אָעָקּה f. a crying, a cry Is.5.7; אָעָקּה the cry against her Gen.18.21, so also בּעָבָּקָה the cry against them 19.13 (different from Ex.3.7).

דְעַר ; fut. אָצְיי to be small, to become low or poor Jer.30,19; Jb.14,21; pt. pl. אַנִיר הַצּאֹן little ones of the flock Zch.13,7 (= יְּעִירִי הַצּאֹן Jer.49,20).

אָישֵר בּ איִשֵר איי אָר מין איי אַר n. a city in Moab, south east of the Dead Sea Gen. 13,10, formerly called אַבְּבָּ 14,2.

קבֿיַ (akin to יְצְבַׁן) to be attached, to cling to Lam.4,8.

אַבָּוֹן I. (fut. אַבָּיּוֹן, ap. אָצָּוּן; pt. pl. צֹפָרה , pl. צֹפָרה , sf. צֹפָרה ; pt. f.י צֹפַיָּה, pl. צֹפִיה ; pt. p. צֹפִיה to look, to observe, to watch אֵינַיו his eyes look upon בַּגוֹיִם תִּצְפֵּינָה the nations Ps.66,7; יֵצֶּף יֵי בִּינָי : the Lord shall watch between me and thee Gen. 31,49; pt. צֹבֶּה watchman 2S.18,34; fig. of the prophets, as the watchmen of the nation Jer.6,17; Ez.3,17; of a woman watching over the interests of a house: צֹפִיָּה הַלִּיכוֹת she looketh to the ways of her household Pr.31,27; with : to look out for צֹבָּר רַשַע לַצַּרִיק the wicked looketh out (lieth in wait) for the righteous Ps.37,22; of a building: to look, to face אינור ביי שלי שלי שלי which looketh to-ward Damascus Cant.7,5; pt. p. אַליי הוא אָלייהול he is looked out (i. e. destined) for the sword Jb. 15,22 (בְּילַבּוֹי בּוֹלָבּוֹי בּיִנְיבָּי.

Pi. הַשְּצִי (fut. הַשְּצִי ; pt. הַשְּצִים ; imp. הַשְּצִים 1) to look out, to watch הואָדְיָה לִרְאוֹת and l will watch to see Hab.2,1; קבּה־הָרָנְ watch the way Nah.2,2; pt. בְּבָּה שָּצִים watchman Is.21,6.— 2) to look to, to wait for (with בְּיִנִי אַצְּבָּה (אָל , בִּיִי אַצְבָּה (אָל , בִּייִ אַצְבָּה (אָל , בִּייִ אַצְבָּה (אָל הַנִּי , בִּיִי אַצְבָּה (אַל הַנִּי , בִּיִי אַצְבָּה (אַל הַנִּי , בִּיִי אַצְבָּה (אַל הַנִּי , בִּיִי אַבְּבָּה (אַל הַנִּי , בִּיִי אַבְּבָּה (אַל הַנִּי , בִּיִי אַבְּבָּה (אַל הַנִּי , בִּייִ אַבְּבִּה (אַל הַנִּי , בִּייִ אַבְּבִּיה (אַל הַנִּי , בִּייִ אַבְּבִּר (אַל הַנִּי , בִּייִ אַבְּבְּיה (אַל הַנִּי , בִּייִ אַבְּיה וּ הַבְּיה וּ לֹא יוֹשִׁיע הַנוֹי אַל הַנוֹי אַל הַנוֹי אַל הַנוֹי אַל הַנוֹי אַל הַנוֹי וּ our waiting (hoping) we have waited for a nation that cannot help Lam.4,17.

אָבְּ II. (inf. הַבְּצְיּ) to spread, to cover בְּצְפָּר spreading the covering 1s.21,5.

Pi. רְצַּהָּר (fut. מְצַבֶּה, ap. אָצֵיְי) to cover, to overlay אָדָּה זְבָּאָ to overlay with gold Ex.36,34.

Pu. ជុម្ពុជា (pt. p. ជុម្ពុជា, pl. ជុម្ពុជា) to be covered, overlaid <math>Ex.26,32; Pr.26,23.

ן אָבּי pr. n. m. Gen 36,11 = יָּבָּי 1Chr. 1,36.

יפוי m. covering, overlaying Ex. 38,17; Num.17,3

ן נְפוֹן (from בַּצְנוֹן; c. גְפוֹן; with הוֹס loc

אָבֶּינְה, צְּפְּינָה, אָפְינָה (צְּפְּינָה, צְפִּינְה (prop. the hidden region) אָבֶיץ צָפּוֹן (prop. the land of the north Jer.3,18; Zch.2,10; בְּפִוֹן לַיִּךְ on the north of Jos. 8, 11, also with ה loc. בּיִנְבְּה בָּעְפּוֹנְה לָבְּח צָפּוֹנְה לָבְח צָפּוֹנְה לַבְח צָפּוֹנְה לַבְּח צָפּוֹנְה לָבְח צָפּוֹנְה לִבְּח בָּח north wind Cant.4,16.—3) pr. n. a city in Gad Jud.13,27.

יְצְפּוֹן pr. n. 1) name of a man Num. 26,15 = יְפְיוֹן Gen. 46, 16. — 2) Typhon, an Egyptian deity, whence the name of the city בַּעַל בַּעַל Ex. 14,2.

יְצְפֿוֹנִי (from יְצְפֿוֹנִי adj. coming from the north, northern Jo.2,20.— אורי patr. of יְצפּוֹן Num.26,15.

עַבּוּעַ Ktib Ez.4,15 for צָפָּוּעַ.

עפֿרו (akin to רּבְּיבֶּי) to spread out, to make flat, whence רְבַּיּלְיִת בְּיִּרְיִתְיִּגְיִי.

ከ፫፭፮ f. eruse, flask 1S.26,11; 1K.
17,12 (comp. Syr. ኦርንን dish,
platter).

. צְּבּוֹ see צְבִּי

יְבְּיָהְ (from לְּפָּיְהְנָלּ I.; sf. אָפָּיְהְנָלּ לִּ waiting, hope (oth.: watch-tower) Lam.4,17.

יַנְפִיוֹן pr. n. m. see צְפִיוֹן 1.

בּפְיחִית f. cake (prop. flat bread) Ex.16,31.

אָפֿין Ktib Ps.17,14 for אָפֿין (from בְּפֿין, which see).

y (only pl. נְצְּלִיעִים) m. dung, excrement (of beasts) Ez.4,15.

אָפִיעָה (only pt. אָפִיעוֹת) f. prop. what it thrust out, hence: issue, child בְּאָאָאָים וְהַאָּפְעוֹת the ofspring and the issue ls.22,24.

יְבְפִיר (from בְּפַר l.; c. אָפִיר m. אַפִּר הָעִזִּים he-goat Dan.8,5, fully יְבִּיר הָעִזִּים ib.

יְפִירָת (from אַפּירָת c. יְצִפּירָת אָפּירָת וּקּאָרָה f. ; c. יְצִפְּירָת תִּבְּאָרָה f. a diadem, crown אָפִירָת תִּבְּאָרָה a diadem of beauty Is.28.5.— 2) circle, turn of fate אַלְיּוּךְ בַּאָרָה thy turn cometh Ez.7,7 (others: the morning, i. e. the fatal day, hath come for thee; comp. Ch. צַבְּרָא.

אַפֿית (from אָפֿיָת 2) f. carpet, mat Is.21,5.

fillest their belly Ps.17,14; השֶׁרָּ לְצְפּוּנְיוּ darkness is laid by for his treasures Jb.20,26.— 3) to tie in wait, to lurk in ambush they gather themselves יְנוּרוּ וִיצְפּנוּ together, they lurk in ambush let us נְצַבְּנָה לְנַקִי הָנַם Ps.56,7; lurk for the innecent without cause Ps 1,11.- 4) to keep back, to hold back, to restrain צֹאָבֶנים בורוות they that would restrain her, might restrain the wind Pr. 27,16; with \p: to deprive from -thon hast de ذِقْتُ ثَلَمَّاثُرُ prived their heart of intelligence Jb.17,4.

Niph. [34] 1) to be hidden from (with 14) Jer.16,17; Jb 24,1.— 2) to be laid up Jb.15,20.

Hiph. הְצָּפִינוֹ (inf. sf. אַנְפִינוֹ) to hide, to conceal Ex.2,3; Jb.14,13.

בְּבַּינוֹ (pr. n. 1) a prophet Zph.1,1.— 2) a priest Jer. 21, 1; 37,3.— 3) other persons Zch.6,10; 1Chr.6,21 (for which v. 9 בְּבִּינוֹ (אַרִיאָרַ (אַרַרִיאָרַ (אַרַריִּאָרַ (אַרַריִּאַרַ (אַרַריִּאָרַ (אַרַריִּאָרָ (אַרַריִּיִּיִּיִּרְ (אַרַריִּאָרָ (אַרַריִּאָרָ (אַרַריִּאָרָ (אַרַריִּאָרָ (אַרַריִּאָרָריִּיִּיּ (אַרַריִּיּיִּרְ (אַרַריִּאָרָריִּיִּרְ (אַרַריִּאָרָריִיּיִּיּ (אַרְיִּיּיִּרְרִיּיִּרְיִּיּרְ (אַרַריִּיִּרְ (אַרִּרְיִּיִּרְיִיּיִיּ (אַרְיִּיּיִיּיִי (אַרְיִיּיִיּיִי (אַרְרִיּיִּיִייְ (אַרְיִיּיִייִי (אַרְיִיּיִייִי (אַרְיִּיּיִי (אַרִּייִּייִי (אַרִּיּיִיי (אַרִּייִי (אַרִּייִי (אַרְייִיי (אַרְיִייִּייִי (אִייִיי (אִייִּייִי (אִּייִי (אַרִּייִי (אַרִּייִי (אִייִי (אַרִּייִי (אִייי (אִייי (אַרִּייִי (אַרִיי (אַרִּייי (אַרִייי (אַרִּייי (אַרִייי (אִייִי (אִייי (אַרִייי (אַרִייי (אַרִייי (אַרִייי (אַרִייי (אַרִּייִי (אַרִיייי (אַרִייי (אַרִייי (אַרִייי (אַרִייי (אַרִייי (אַרִייי (אַרִּייי (אַרִייי (אַרִייי (אַרִייי (אַרִייי (אַרִייי (אַרִיי (אַרִיייי (אַרִּיייי (אִייי (אַרִייי (אַרִיייי (אַרִייי (אַרִייי (אַרִייי (אַרִייי (אַרִּיייי (אַרִיייי (אַרִייי (אַרִייי (אַרִיייי (אַרִייי (אַרִייי (אַרִיייי (אַרִיייי (אַרִייי (אַריייי (אַרִיייי (אַרִּיייי (אַרִּיייי (אַייייייי (אַיייי (אַיייייי (אַיייי (אַרייי (אַיייי (אַיייי (אַיייי (אַייייי (אַיייי (אַי

Joseph Gen. 41, 45 (acc. Sept. psontomphanych, which in Coptic signifies: savior of the world).

PDL I. to thrust out, whence אַפְּיצָ שָׁבֵּי II. (akin to אַבַּיִי) to whisper, to hiss, whence the next word.

אָבָּאָ m. poisonous serpent, viper, basilisk Is.14,29.

עְבְּעְנִים (= אָפַע ; pl. אָפָענִים) m. viper, basilisk Is.59,5; Jer.8,17; Pr.23,32. קַבְּץְ to hiss, to whisper (Kal not used).

Pi. redupl. קְצַבְּצְי (fut. קְצַבְּצִי ; pt. קְצַבְּצִי , pl. קְצַבְּצִי) 1; to chirp, to twitter (of birds) Is.10, 14; 38,14.— 2) to whisper (of a conjurer) Is.8,19; 29,4.

קּבְּבְבְּה (by redupl. from אָבְבְּבְּה fook-plant, willow בְּבְּצְבָה שְׁמוֹ he set (planted) it as a willow Ez.17.5.

אַפֿר (= Ch. אַפֿיִי) to twitter, to chirp, whence אָפֿר.

עַפּרי (only pl. אָפָּרין, c. יצָפּרי) m. a. f. Dan.4,9 a. 30; def. אָפָריָא v. 12.

עַבּרְהַעִּים (from בְּצַל to leap and Ch. עוֹיִ marsh; pl. אָפַרְהַעִּים m. prop. marsh-leaper, hence: frog Ex.7, 27; f. coll. frogs Ex.7,8.

אָבּרָ pr. n. Sipporah, wife of Moses Ex.2,21.

נְפּרְ (from צְּפְּרֶן (m. something pointed, hence: 1) nail (of a finger); only pl. sf. יְפּרָעָיהָ her nails Peut.21,12.— 2) point (of a stv-

lus) בְּצְפֵּרֶן שָׁמִיר with the point of a diamond (i. e. with a diamond-pointed stylus) Jer.17,1.

אָבֶּ (from אָבְּיָּ II. to cover) f. chapiter, capital (of a column) 2Chr.3,15.

אָפַּר pr. n. Zephath, a Canaanitish city, afterwards called חָרְמָה Jud. 1,17

קבְּרָה (only with ה' lac. יְצְפָּרָה) pr. n. a valley near מְרָשֶׁה in Judah 2Chr.14,9.

ציק see צצים.

י צְקְל (בְּיִל (בְּיִל (בְּיִל (בְּיִל (בְּיל)) to wind, whence

י גּיקּלָג see צָּקלַג.

אַקְּלֵוֹן m. sack, bag (others: husk); only sf. יבּיְבֶּיל בְּצִּקְלוֹנוֹ grain in his sack 2K.4,42 (Eng. Bible: ears of corn in the husk thereof).

עָר , אַר (from אַבָּן; sf. אָבָן; pl. יַבְינוּ , צַרִי sf. יַבְיּ, אָרִים , צַּרִים, אָרִים , אָרֵיּה, etc.) m. 1) oppressor, adversary, enemy Gen.14,20; Num.10,9; וַהְבַּטְתָּ צַר טַעון ; Jos.5,13; Lam.1,5 and thou shalt behold an adversary (others: affliction) in my habitation 18.2,32.-- 2) straitness, distress, trouble, affliction ער וּמְצוּקָה distress and anguish Jb.15,24; בַּצַר הָרָחַבְהַ לִּי in straitness thou hast given me enlargement Ps.4,2; בַּצַר־לָי in my distress Ps.18,7, בַּצֵּר לִךְּ in thy distress Deut.4,30; ביוֹם צֵר לִי in the day of my distress Ps.102.3.— 3) == ሂዛር rock, flint פֿרָסוֹת סוּסְיוֹ כַצֵּר נֶחְשֶׁבוּ their horses' hoofs shall be counted like flint Is 5,28.

בֶּר pr. n. a city in Naphtali Jos 19,35.

לצ (pl. יְצְרִים m. 1) stone, rcck, flint (= צוֹר 1) Ez 3,9.— 2) sharp flint (= צוֹר 2) Ex.4,25; בתרבות sharp knives Jos.5,2.— 3) pr. n. see צוֹר

בְרַב (akin to בְּלֵב (akin to בְּלֵב (akin to בְּלַב) to burn (Kal

Niph. בְצְרֵכ to be burned, scorch ed Ez.21.3.

ינְהֶהֶת (f. אָהֶהֶת) adj. burning, scorching ing אֵש צְּרֶבֶּת a burning fire Pr. 16,27.

בְּרֶבֶּה f. a burn, inflammation אַנְרֶבֶּה יְיִחְיִים inflammation of a hoil Lev. 13,23; בְּלְבָּה בַּלְּבָּה inflammation of a burn v. 28.

ירָדְה pr. n. a city in Manasseh 1K.11,26; with a loc. אָרֵבְתָּה 2Chr. 4,17 (= אָרַבְהָה Jud 7,22); prob. the same as אָרַבְּרָ , which see.

זרה in Ar. to flow, to trickle (of resin, balsam), whence יָבָי

c. נְצְרָתָה ; c. נְצְרָתָה; sf. נְצְרָתָה; fl. נְצָרָת f. .1)

a female adversary, a rival 1S 1,6.— 2) distress, trouble, tribulation יְּעָהוֹת בַּאָרָה לִי in times of trouble Ps 9, 1c; בְּאַרָה לִי in the time of your tribulation Jud. 10,14: לוֹח לִי in my distress Ps. 120.1.

דְרְיְרְיּ a. דְּרְיִיךְ pr n. Zeruiah, daughter of Jesse, sister of David 1Chr. 2,16. mother of Joab, Abishai, and Asahel 1S.2,18

צרועה pr n mother of Jeroboam 1K.11,26.

ערור (from בְּרַריֹה pl. אָרַריֹה m. 1) bundle גרור הַמּר a bundle of myrrh Cant.1,13; 1S 25,29; צררות their bundles of money כַּסְפֵּיהָם Gen.42,35.— For אָרוֹר Pr. 26, 8 see under וָהַמִּשְּׁתַבֶּר 1.— 2) bag וְהַמְשְּׁתַבָּר and he that מְשְׁתַּבֶּר אֵל־צְרוֹר נְקוּב earneth something earneth it for a bag with holes Hag.1,6.— 3) a pinch, something small עַר until אַשָּׁר־לא נָמָגֵא שָם נַם־צְּרוֹר there be not one small thing found there 2S.17,13; וַלֹאֹ־יָפַל צִרוֹר אָרֶץ yet shall not the least thing fall upon the earth Am. 9, 9.— 4) pr. n. m. 1S.9.1.

ר (pt. בְּבָר) to cry, to shout Zph.1,14.

Hiph. הַּצְּרְים (fut. נַצְּרְים) to cry, to raise a war-cry יְרִיצְ אַף־יַצְּרִים he will shout, yea, raise a war-cry Is.42,13.

צור see צורי.

יוְנְיִי פּפּפ צְיְרִי 1.

רֵי אָרֵי (אַרֵי אַרִי m. balsam, balm Gen.37, 25; Jer.8,22; 51,8: אָרֵי בַּצְי Ez.27,17. אָרָים (pl. אַרָיִם m. tower Jud.9, 46 a 49; 1S.13,6 (origin obscure).

46 a 49; 18.13,6 (origin obscure).

77 in Ch. to need, to be needy, whence the next word.

אָרֶבֶּן (sf בְּבֶלְ צְוְבֶּּךְ m. need, necessity בְּבֶל צִוְבֶּּךְ as much as thou shalt need 2Chr.2,15.

to sting, to strike with leprosy; pt. p. יְבְוֹע leper Lev.13,44.

Pu. אָב'ץ to be stricken with leprosy; pt. m. אַבְעָת leper Lev. 14,2; f. אַבר prous Ex.4,6.

קרָעָר, pr n a city in Judah Jos. 15,33; gent. צָרְעָרִי a. יַצְרָעָר 2,53 a. 54.

צְרֵעָה (from צְרֵעָה f. wasp, hornet (prop. stinging insect) Ex.23,28; Deut.7,20.

תַבְיִנְיּלְ (from רַצְבִינְ sf. וֹאָרַצְ) f. leprosy Lev.13,2; 2K.5,3; as plague of garments or houses (prob. mouldiness) Lev.13,59; 14.34.

 furnace Ps.12,7;fig. אַבְרָתְּיִי יְּנְרָפְּתְּרוּ the word of the Lord purified him Ps 105,19, אַבְרָרְבָּקָרְ לְּבִּי עְּרֵי thou hast tried us, as silver is tried 66,10—3) to try, to examine יְבָי אַנְרְבָּנוּ לְבִּי שְׁרֵי and I will try them for thee there Jud.7,4.

Niph אַנְיֵרָ (fui. אָנְיֵרָ) to be purified Dan.12,10.

Pי קּצְרֵּךְ to smelt, to refine; pt. קּצְרֵּךְ refiner Mal.1,2 a. 3.

צְרָבִי pr. n. m Neh.3,31.

מרפת pr. n. Sarepta, a Phenician city between Tyre and Sidon Ob. 20; with הווער בור 10c. אַרְבּוּרָבּוּ 1K.17,9 a. 10. צרָר (= צור a. יַצַי II.; pret. also עררים, צוֹרָרים also צֹרָרִים, pl. צוֹרָרים pl. אַרִים: pt. p. אַרוּר, f. הֹוָזְאָ , pl. f אָרָרת: יציר, צור : יציר, צור ; inf. וֹצְרוֹר (צְרוֹר, בַּרוֹר) 1) to bind up, to wrap Ex.12,34; Pr. 26,8 (see quotation מו צָרַר מַיָם בַּשָּׂמִלָּה ; (מַרְגַּמָה under who hath bound the waters in a garment? Pr.30,4; fig. צַרור עַין the iniquity of Ephraim is bound up (i. e. reserved for pnuishment) Hos.13,12; לָהָוֹתָה נֶפֶּשׁ and the אַרֹנָי צְרוֹרָה בִּצְרוֹר הַהַיִּים soul of my Lord shall be bound in the bundle of life 1S,25,29; of women doomed to widowhood for life: אָרָרוֹת bound, shut up 2S.26,3.- 2) to oppress, to afflict, to vex Num.10,9; וַצָּרַרוּ אֱתַבֶּם and they shall afflict you 33.55; pt. צור oppressor, adversary, enemy Est.3,10; צֹרָרֵי צַּרָיק the oppressors of the just Am. 5,12; and I will afflict וַצַרָהִי אָת־צֹרְרֵיךָּ thine enemies Ex.22,23.— 3) to rival (of two wives); only inf. with לְצְרוֹר: בִ Lev. 18, 18. — 4) intr. to be strait, pressed, narrow, distressed (in this sense mostly the contracted form אַר (עַבר fut. אַני): אַצַר the place is too narrow לי הַמַּקוֹם for me Is.49,20; בּוֹלֶי מְיוֹשֶׁב ît shall be narrow by reason of the inhabitants v. 19; often impersonally: צר לי it is strait to me, i. e. l am in distress Ps.31,10; and it became strait to him, i. e. he was distressed Gen. 32.8.

Pu. צֹרֵר to be bound up; only pt. pl. מְצֹרֶרִים bound up Jos.9,4.

יְגָרֵרָה see בְּרֵרָה.

מרת pr. n. m. 1Chr.4,7.

בְּרֵת חַשֵּׁהַר pr. n. a city in Reuhen Jos.13,19.

לְרְתָּן pr. n. a city in Manasseh Jos.3,16; lK.7,4ô; with ה loc. צָּרְתַּנְה 4,12 (see also לְּרֵרָה).

P

P the nineteenth letter of the alphabet, called Koph אוֹף ear (of an axe or needle), or occiput (Ar. אוֹף back of the head); as numeral = 100.

אָרָ, (from אָּיִף; sf. אָרָ) m. vomit Pr. 20,11.

רְאָרְ (= אֹיף) to spue, to vomit Lev.18,28; *imp. pl.* אָרָי Jer.25,27 (= אָאָרָ).

תְּבְּר, a. תְּצְרְ, f. pelican Lev.11,18; ls.34,11; c. קַאַת מְדְכָּר of the desert Ps.102,7.

그는 (from 그글는) m. cab. (a measure for dry goods = a sixth of a 자꾸는) 2K 6.25.

בבי בבי בבי (בבי בבי יות בבי בבי יות בבי יות

קבְה (from בַּבְּל) f. maw, stomach Deut.18,3.

지국는 (from 그글은 1; sf. 라그슨) f. female pudenda, womb Num.25,8. 지국은 (from 그글은 1) f tent, sleeping apartment Num.25,8.

קבוּץ, (from קבּוּצְיָרָה; pl. sf. קבּוּצְיָרָה) m. gathering, company Is.57,13.

קברת, sf. (from קבר, c. קבר, sf. הקברה) f. 1) burial, interment Ec. 6,3; אָבְרָתוֹ (קּבְרָתוֹ he shall he be buried with the burial of an ass Jer.22,19.— 2) grave, seputhre Gen. 35,20; Deut.34,6; שִּׂבָּרָת the burial-field 2Chr 26,23. לבלך to seize (Kal not used).

Pi. בְּבֶר (fut. בְּבֵר; imp. בְבָּר to take, to receive, to accept Ezr. 8,30; 2Chr. 29,16; בְּבָר בִּבְּר בְּבֵר בִּבְּר בְּבָר בִּבְּר בְּבִר בְּבִר בְּבִר בְּבִר בְּבִר בְּבִר מִבְּר בְּבִר בְּבִּר בְּבִּר בְּבִי בְּבְּר בְּבִי בְּבְּר בְּבִּר בְּבִּר בְּבִּר בְּבִּר בְּבִי בְּבְּר בְּבִּר בְּבִּר בְּבִּר בְּבִּר בְּבִּר בְּבִּר בְּבִי בְּבְּר בְּבִּר בְּבִי בְּבְּר בְּבִּר בְּבִי בְּבְּר בְּבִין בְּבִּר בְּבִי בְּבְּר בְּבִין בְּבִּר בְּבִין בְּבְּר בְּבִין בְּבְּר בְּבִין בְּבְּר בְּבִין בְּבְּר בְּבְּר בְּבִין בְּבְּר בְּבִין בְּבִּר בְּבִין בְּבְּר בְּבִין בְּבְּר בְּבִין בְּבְּר בְּבְּר בְּבְּר בְּבְּר בְּבְייב בְּבְיב בְּבְיב בְּבְיב בְּבְּר בְּבִין בְּבְיב בְּבְּב בְּבְּיב בְּבְיב בְּבְּב בְּבְיב בְּבְיב בְּבְיב בְּבְיב בְּבְיב בְּבְיב בְּבְי בְּבִיים בּיִים בּיִבְייב בְּבִי בְּבִייב בְּבְיב בְּבְיב בְּבְיב בְּבְיב בְּבְיב בְּבִי בְּבִייב בְּבְיב בְּבְבְיב בְּבְבְיב בְּבְבְיב בְּבְיב בְּבְב בּבְּבְיב בּבּב בּב בּבּב בּבּב בּב בּבּב בּבּב ב

Hiph. הַּקְבִּיל (pt. מַקְבִּיל הַּחָבּ, f. pl. מַקְבִּילוֹת (מַקְבִּילוֹת prop. to receive, to meet, hence: to be opposite מַקְבִּילת the loops

shall be opposite each other Ex. 26,5.

ing, hence: opposite, before בְּבָּל שׁשׁ before the people 2K.15,10.

that which opposes, hence: battering-ram בַּבְּלֹי m. prop. לְבָּלֹי m. prop. לְבָּלֹי the blow of his battering-ram Ez.26,9.

רבּעת (from קבּעת) f. bowl, cup (others: dregs) Is.51,22.

רְבִיץ (fut. יְבִיץ:; pt. יְבִיץ:; imp. יְבִיץ: וויין: imp. יִבִיץ:; pt. יְבִיץ:; imp. יְבִיץ: (things) Gen.41,48; בְּיִץ עֵּרִינִין: to gather little by little Pr.13,11; fig. יְבִיץ־אַוֹן לוֹי: his heart gathereth iniquity to itself Ps.41, 7.— 2) to gather together, to assemble (of people) 1K.18,19; 20,1.

Niph. ('크린 (fut. '크린 ; pt. '크린 ; imp. a. inf. '크린 1) to be gathered, assembled (of men or animals) Gen 49.2; ls.34.15; pt. pl. sf. "갖크린 those that are gathered unto him Is.56.8.— 2) to be gathered, heaped up (of corpses) Ez. 29.5.

Pi. ץ אָרָ (fut. ץ אַרְיִ: pt. ץ אַרְאָרָ: 1) to gather (of men or animals) Dout 30,3; ls.40,11.—2) to gather in (produce) Is.62,9; Mic.4,12; of water: to collect Is.22,9; fig. of the face: אַרְיּרָי to gather redness, i. e. to blush Jo.2.6; Nah.2,11.

Pu. יְבַרְ to be gathered Ez.38,8.

Hithp. יְבְרָבְרָ (fut. 'בְּרָבְרָ) to gather themselves together, to assemble Jos.C.2; 1S.22.2.

יַבַרְצָאָל pr. n. see יַבַרְצָאָל.

קבצה (from מְבְצה) f. a collection, heap Ez.22,20.

קבצים pr. n. a city in Ephraim Jos. 21,22.

קבר (fut. יְקְבּר; pt. קבר, קבר; pt. קבר; קבר, קבר; imp. קבר ; קבר , קבור , קבר , קבר to bury, to inter Gen.23,6; 2K.9,10; 21,26.

Niph. 기계 (fut. 기계기) to be buried, interred Gen.15,15; Jud. 12,7; Jer.22,19; R.1,17.

Pi. קבּר (fut. בְּקבּי; pt. קבּר, יְּחַבּר; inf. בְּבְּר to bury (many) 1K.11, 15; pt. pt. בְּבְּרָים the buriers Ez.39,15.

Pu. 기골尺 to be buried Gen.25,10

קדם

קברות , קברו , קברו , קברות ,

II. to divide, to split (as in Ar.), whence קְּדָקר a. קְּדָקר.

קבה (from קדר II.) prop. what is split off as a rind, hence: cinnamon, cassia Ex.30,24; Ez.27,19. (from קדומים m. pl. time of old, ancient days מַלְלְּמָים that ancient river Jud.5,21.

(קָּלְהַ : inf. קַּדְתַּ : pl. c. קּדְתַּ ; inf. קַּבְתּ

1) intr. to burn, to glow Deut. 32,22; Jer.15,14.— 2) tr. to burn, to kindle קברו אים to kindle a fire 50,11; 64,1; fig. of anger Jer.17,4.

קרִים (from קרַם) m. prop. what is before, hence: 1) front, with ה loc. קרִיםְה forwards Hab.1,9.— 2) the east Ez.47,2; אַרָים ה the east side 48,3; with ה loc. קרִים היים קרִים במנישה Ez.11,1.— 3) east wind Gen.41,6, fully יוֹם קרִים Jon.4,8; fig. יוֹם קרִים the day of the east wind, i. e. the violent fury of God Is.27,8; as a figure of something vain: ברף קרִים to follow the east wind Hos.12,2.

בְּרִישׁ Ch. adj. holy, holy one, saint שיר בְּרִישׁ a watcher and a holy one Dan.4,10; אָבְהִין בַּרִישׁי עָבְיִישׁי the holy gods v. 5: בְרִישִׁי עָבְיִישׁי the saints of the most High v. 22.

דָרָם to come before (Kal not used).

Pi. אָרָם (fut. יַבְּיבָי ; imp. אָרָם 1) to go before, to precede Ps. 68.26; אָרָם בְּלָיךְ לְּבָּיבְי they shall go before thy face 89, 15. — 2) to get before, to anticipate (i.e. awake before) the night-watches Ps.119,148; as adv. אַרָּם יִבְּיבָּי וֹלָי לַבְּרָם וֹלִי לַבְּרָם וֹלִי בַּנָּשֶׁרְ בְּנָשֶׁרְ בַּנְשֶׁרְ שִׁנִי וֹלִי בִּנְשֶׁרְ בַּנְשֶׁרְ בַּנְשֶׁרְ שִׁנִּי וֹלִי בְּנִשְׁרְ בַּנְשֶׁרְ שִׁנִּי בְּנִשְׁרְ בַּנְשְׁרְ בַּנְינוֹ בְּיִבְּיתְ שִׁנִי בּרְכוֹת מוֹנוֹ בִּיְבָּעָוֹנוֹ בַּנְשֶׁרְ בַּנְנוֹ בְּבְּיתְנוֹ בְּנְשְׁרְ בִּנְנוֹ בְּבְּיִבְנוֹ בִּיְבְּעָוֹנוֹ בְּבְיבוֹת שוֹנוֹ בִי 1 thou meet, to encounter Ps.88,14; בְּבְּבְּיבוֹנוֹ בַּבְּבְיבוֹת מוֹנוֹ בּוֹלְיתִי מוֹנוֹ בּוֹלְיתְ מוֹנוֹ בּוֹלְיתְ מוֹנוֹ בּוֹלְיתְ מוֹנוֹ בּוֹלְיתְ מוֹנוֹ בּוֹלְיתְ בַּוֹנוֹ בִּיבְּיבְ thou meet, the under the Lord Mic. 6,6;

est him with blessings of goodness Ps.21,4; of the meeting of a guest: קְּבְּוֹלְ נְּדְּבְּיֹלְ they meet the fugitive with their bread v. 14; fig. בְּרַבְּיִל בְרָבְּיִם why were the knees ready to meet (receive) me? Jb.3,12; בְּלָבְּיִל por shall he encounter it with shields Is.37,33.

Hivh. בְּקְרִים (fut. בְּקְרִים) 1) to meet, to encounter לארתניש וְתַקְרִים the evil shall not come near nor encounter us Am. 9,10.— 2) to anticipate, to be obliging, to show favor מָי הַקְרִיםִנִי who hath shown me favor, that 1 should repay him? Jb. 41,3.

קרם (from קרם; with ה loc. קרם; pl. c. קְבָּבִי 1) front; as adv. hefore Ps.139,5; בְּקָרֶב in front, before Is.9,11.— 2) the east (prop. the front-point, as the Hebrews determined the cardinal points by turning the face to the east) Jb.23,8; בַּקְרָב from the east Gen. וו,2; מָקְרָם לִּי on the east of 12, 8; of regions east of Palestine, as Arabia אָרֶץ הָקָם country of the east Gen.25,6 or אָרֶץ בָּגֵי קֶרֶם the land of the sons of the east 29,1; of the mountains of Mesopotamia בַּרָבֵי קָבֶם the mountains of the east Num.23,7; בַּלָאוֹ מָקָרָם they are full of the east (i. e. of the eastern customs) Is 2,6; with ה loc. קּרָמָה on the east, eastward Gen.25,6. - 3) former times, past מָלְנֵי as of old Lam. 5,21; מֵלְי בֶּוֹנְי the times of old Ps. 42,2; מְלֵּי בְּעָרָ of old 74,12; מַלְּיִבְי בְּעָרָ the times of old Ps. מִלְיִבְי בְּעָרָ the eternal God Deut. 33,27; of the heavens מַלְּיִבְי בְּעָרָ the heavens of ancient days Ps. 68,34; מַלְרִי בְּעָרָ the ancient mountains Deut. 33,15; pl. מְלֵּיִבְי בְּעָרָ from the earliest times of the earth Pr.8,23.

קרְמָה (c. קּוְמָת f. former state; only as prep. before קן before this, in former times Ezr.5,11.

קְּרֶבְּת (= בְּקְרָבְּע f. east; c. הְקָבָּק to the east of, eastward Gen.2, 14; 18.13,5; Ez.39,11.

קר בּוֹרְ בְּרָה 1) pr. n. a son of Ishmael Gen.25,15.— 2) see קָּבָם 2.

(סְרְמֹנְה (only f. בַּרְמֹנְה adj. eastern בַּרְמוֹנְה toward the eastern district Ez.47,8.

ות pr. n. a city in Reuben Jos. 13,18, also an adjacent desert Deut.2,26.

Ch. (pl. אָבְיָבְי; f. קּבְּיבְי def. אַבְיְבְיִבְי, def. אָבְיבְיִבְי adj. first, former Dan.7,4 a. 8.

pr. n. m. Ezr.3,9.

קרמנית, pl. קרמנית, pl. קרמנית, pl. קרמנית, pl. קרמנית, pl. מון adj. 1) eastern Ez.11,1; the eastern (i. e. Mediterranean) sea Jo.2,20; Zch.14,8.— 2) former, ancient days Ez.38,17; ישִיים קרמנית מון קרמנית המון קרמנית המון קרמנית און מון ליינים ליינית המון מון ליינים ליינית און מון ליינים ליינית המון ליינים ליינית המון ליינים ליינית מון ליינים ליינית מון ליינית ל

נקור (pt. קוֹר , קוֹר) to be dark, gloomy, black וְקָרֵר עַלִיהֶם הַיּוֹם and the day shall be dark over them Mic.3,6; יוֹרָח קְּרָרוֹ עָלִיהָם נְּיִּוֹם אַנְיִּי לַבְּרּ the sun and the moon shall be dark Jo.2,10; poet. of water: to be turbid by reason of the ice Jb.

6,16; fig. of men: to be gloomy, sorrowful, grieved בַּאַבֶּל־אַם קבּר as one that mourneth for a mother did l sorrowfully bow down my head Ps.35,14; לְמָּה־קֹבִי אוֹיָב why should I walk grieved because of the oppression of the enemy? 42,10; לְבִּיבִי ץ אוֹיִב they lie grieved on the ground Jer.14,2.

Hiph. תְּקְרֵיר (fut. יְקְרִיר) to darken, to obscure (the sun, the moon, the sears) Ez 32,7 a 8; fig. to mourn יְאַקְרָר עָרְיוֹ יְבְנוֹן and I caused Lebanon to mourn for him 31,15.

Hithp. הְנְקְהֵרוֹ to be black or darkened הַשְׁמֵיִם דִּוְּלַקְדְרוֹ עָבִים the heavens were darkened with clouds 1K.18,45.

קרֶר n. son of Ishmael Gen.25, 13; also an Arabian tribe Is.60,7, more fully אָבָי בָּרָר the sons of Kedar 21,17 (in Rabbinic language אַרָי לְשׁיֹן בָּרָר the Arabic tongue).

pr. n. Kidron, a brook between Jerusalem and the Mount of Olives 28.15,23; 1K.2,37; Jer. 31,39.

קרות קבר f. blackness, darkness 1s.50,3.

ing, mournfully Mal.3,14.

קְרֵשׁ; once הְבָּישׁ, cakin to קְרֵשׁ; once הְבָּישׁ, fut. וֹיִקְבִּשׁ 1) to be pure, to be or to become holy Ex.29,21; Lev.6, 11; with sf. זְרֵשְׁתִּיךּ I am holier

than thou Is.65,5 (for קָבְיּשְׁתְּי מְמֶּבְיּ like קוֹרְתָּנִי Jer.20,7 for קְּבִייָּ תַּבְיּיִם,.— 2) to be consecrated, forfeited Deut.22,9.

Niph. יָּקְרֵשׁ (fut. יֵּקְרִשׁ: inf. sf. (הַּקְּרָשׁ: inf. sf.) 1) to be holy Lev.22,32.— 2) to show oneself holy (of God) Lev.10,3; Num.20,13; Is.5,16; Ez. 36,23.— 3) to be consecrated (of the tabernacle) Ex.29,43.

Pi. שַּהְרָי (fut. שַּהְרָי ; pt. שַּקְבָּי ; imp. a. inf. שֹהֵר 1) to sanctify Lev.20,8; pt.sf. בְּרֵי שׁהָר who sanctifieth you 21,8.— 2) to regard as holy, to keep holy Ex.20,8 (of the sabbath); Deut.32,51 (of God).— 3) to consecrate with solemn rites, to declare, to prepare בַּרִי עִינְי עִינִי עַרָּ בַּרָר נִינִי עַרָּ בְּרָר בַּרְי עַרְ בִּיוֹם proclaim an assembly 2K 10, 20; הַבְּיִי בְּיִר בְּיִים בְּרִים בּרִים בּייִּים בּייִּים בּרִים בּרִים בּרִים בּייִּים בּייִים בּיים בּרִים בּרִים בּיים בּיים בּיים בּיים בּייִים בּייִּים בּיים בּיים בּיים בּיים בּיים בּיים בּייִים בּיים בּיים בּיים בּיים בּייִים בְּיים בּיים בּיים בּיים בּיים בּיים

Pu. שַּבְּיָ (pt. שְּקְבְּשׁ) to be sanctified, consecrated Ez.48,11; pt. sf. שְקְבְשַׁי my consecrated ones (i. e. my warriors) Is.13,3.

Hiph. לַּקְרֵישׁ (fut. יַקְרִישׁ); pt. יַקְרִישׁ (הַקְרִישׁ לִּיִקְרִישׁ) בּקְרִישׁ (הַקְרִישׁ (הַקְרִישׁ 1)) to regard as holy Is.8,13.— 2) to sanctify, to hallow Num.3,13; Jer. 6,5; hence: to consecrate Lev.27, 14.— 3) to prepare, to appoint Jer.12,3; hence: to bid, to invite Zph.1,7.

Hithp. הָתְקְהֵשׁ (fut. יְהְקָהֵשׁ 1) to purify oneself Num.11,18; 28.

11,4; ls.66,17.— 2) to be sanctified, celebrated (of a festival) Is. 30,29.

שָּרְקְּבֶּי pr. n. 1) a city in the southern part of Judah Jos. 15,23.—
2) a city in Naphtali Jud. 4,6; with loc. קוְשָׁה Jud. 4,9 a. 10.— 3) a city in Issachar 1Chr. 6,57, also called קְיָשִׁין Jos. 10,20, 21,28.

 something sacred Lev.12,4; Jer. 2,3; Ps. 114, 2; בְּיִבְיִבְיבִי the most holy things Ez. 42,13.— 3) something consecrated בְּיבִיבְּיבִי the money consecrated (to the temple) 2K.12,5.— 4) holy place, sanctuary Ex. 28, 29; בּיִבְּיבִי the most holy house, the Holy of holies (of the inner sanctuary) 2Chr.3,8.

קְהָהְ (fut. קְהָהְ, pl. f. קְהָה) to become blunt, to be set on edge Jer.31,29 a. 30.

Pi. קּהָה to become blunt Ec. 10,10.

לְחַבְּל (den. from קוֹל) to call, to convoke (Kal not used).

Niph. נְקְהֵל (fut. קְּחָהֵל; inf. קְּחָהֶל; inf. קְּחָהֶל) to be gathered together, assembled, congregated Lev. 8,4; Est. 9,2.

Hiph. הַקְּהִיל (fut. יַקְהִיל, ap. יַקְהִיל; inf. הַּקְהִיל 1) to call together, to convoke Ex.35,1; 1K. 8,1; with ½ against Num.16.19; with accus implied: אָמִיתְיל וּמִי וִיִּיבְּנוּ if he pass by, and surrender one, and call together (an assembly, a tribunal), who can hinder him? Jb.11,10.

קּהָלֶהְ, (c. קּהָלֶהְ, אָּהָלְהְ, קּהָלֶהְ, הְּהָלֶהְ, חְהַלְּהְ, מִהְלָּהְתְּ, מו a coming together, an assembling Deut.9,10; 10,4.—
2) assembly, company Gen.49,6.—
3) congregation, community יְשִׁרְאֵלְּהָל the congregation of Israel Deut.31,36; בְּהָל the congregation of the Lord 23,2—4;

שְׁהְּלֵים before the congregation (i. e. publicly) Pr.26,26 (ccmp. Jh. 30, 28).— 4) assemblage, multitude Gen.35,11; Jer.31,8.

(with הוכה הקבה) pr. n. a station of the Israelites in the desert Num.33,22.

קהְלֵּה (c. קְהְלֵּה) f. assembly, congregation אָהָה בְּהֹלָה מְהַלָּה and I set a great assembly against them Nel. 5,7; קְהַלַּת יִצִקֹב the congregation of Jacob Deut. 33.4.

קהל (prob. from קהל to call, to speak) m. speaker, preacher (surname of Solomon) Ec.1,1; with art. אַמְרָה קּהָלָה, 12,8; אַמְרָה קּהָלָה, 7,27 for אַמַר הַקְּהָל, as in 12,8.

קְהְתְּ pr. n. a son of Levi Gen.46, 11; patr. אָהָרָג. Num.3,27.

מ (from קוָה; sf. קוָב) m. 1) line, measuring line 1K. 7, 23, more fully קוֹ הַמְּדֶה Jer.3,38; נְּטָה קו to stretch a line, i. e. to measure a place in order to build upon it Zch. 1,16, or to destroy it Lam.2,8; fig. אַרָּיהָ בַּוּרתּהוּ and he shall stretch upon it the line of desolation, i. e. he will decide to destroy it Is. 34, 11; hence: גּוֹי קַרקוֹ וּמְבוּכְה a nation that stretcheth a line of destruction and treadeth down 1s. 18,2 a. 7; fig. rule, principle: and I will make וַשַּׂלְתִּי מִשְׁפַּם לָקוּ judgment the line, i. e. the rule of conduct Is.28,17; בוֹ לָבָוֹ line upon line, i. e. one rule or law upon another v. 10; of the extent of the firmament and the heavens: בְּלֵל הָצִּלְץ יְצָא their lines extendeth through all the earth Ps. 19.5 (acc. Vulg. בְּלֵב their sound, as if the text had מַלֶב בּוֹלָם.

(only 3 f. ቫርትት) to spue, to vomit Lev.18,28 (but see ቫርትት).

Hiph. אֹקְהָ (2 sf. הַקְּאֹתוֹ; fut. אֹרָבְ, ap. אֹבְּי, ito spue, to vomit Pr. 23, 8; 25, 16; Jon. 2, 11; fig. אַיִּרְאָנוֹי בָּרֵע וַיִּקְאָנוֹי he hath swallowed wealth, and he shall vomit it up again Jb. 20,15; אָרָבָּע הַאָרָא הָאָרָא that the land may not vomit you out Lev. 16,28.

קובע (from קובע; c. קובע) m. helmet 1S.17,38.

רֹקְיָרָ 1) to bind (as in Ar.), whence וּ בְּמִיהָ 1.— 2) fig. to wait, to hope (prop. to be bound), whence הַּיְבָּי 2 a. הַּיְבָּי 2 hope; in Kal only pt. pt. יִי בְּיִר those that wait upon the Lord Ps.37,9; sf. יַיְ they that wait for me 1s.49,23; אַרְר they that wait on thee Ps.25,3; יִיך they that wait for him Lam. 3,25 (בּיִיִּר בּיִר בּיִר מַבְּיִר מַבְּיר מַבְיר מַבְּיר מַבְּיי מַבְּיר מַבְּיר מַבְּיר מִבְּיר מִבְּיר מִבְּיר מַבְּיר מַבְּיר מַבְּיר מַבְּיר מִבְּיר מִבְּיר מִבְּיר מָבְיּיבְיי מַבְּיר מַבְּיר מִבְּיר מִבְּיר מִבְּיר מִבְּיי מְבְּיב מְיבְּיי מְבְּיבְיי מִבְּיי מְבְיי מְבְיי מַבְּיב מְבְיּי מְבְיּי מְבְּיבְיי מְבְיי מְבְּיי מְבְיי מְבְיי מְבְיּי מְבְיּי מְבְיי מִבְּי מְבְיי מְבְּי מְבְיי מְיִי מְבְּי מְבְיי מְבְיי מְבְיי מְבְּי מַבְיי מְבְיי מְבְּיי מְבְּיי מְבְּיי מְבְּי מְבְיי מְבְיי מְבְיי מְבְּיי מְבְּיי מְבְייבְיי מְיי מְיי מְיּי מְיי מְבְיי מְיי מְיי מְיי מְיי

Niph. נְקְנָה (fut. קְנָה) to be gathered together Jer.3,17 (of nations); Gen.1,9 (of waters).

Pi. 기가 (fut. 기가 , ap. 기가 ; imp. 기가 ; inf. 기가 , 기가) to wait, to hope for Is.5,2; Ps.27,14; Pr.20,22; with accus. Ps 25,5.— 2) to expect,

to look for, with - Jer.13,16; with accus. Jb.7,2; with sf. אָה הַיּיֹם this is the day that we looked for Lam.2,17.— 3) to wait for, to lie in wait for, with - Ps.119,95; with accus. אַבְּמִישׁר בַּפִּשִׁי as they wait for my soul 56,7.

קְּרָהְ Ktib 1K.7,23; Jer.31,38; Zch.1, 16 for זְּרָ.

ַפָּקַח־קוֹתַ Is.61,1 see קוֹתַ

Niph. בְּקִיםׁ (2 pl. בְּקֹיםׁ) to feel a loathing, to have a disgust (with בְּקִייִ (אֶל , בְּדִי (אֶל , בְּקֹיםׁ my soul is disgusted with my life Jh.10,I (where בְּקִייָם אֶל־דָּדְעִיתׁ אֶל־דָּדְעִיתׁ אַל־דָּדְעִיתׁ אַל־דָּדְעִיתׁ אַלּדְּדָעִיתׁ אַלּדְּדָעִיתׁ אַלּדְּדָעִיתׁ אַלּדְּדָעִיתׁ אַלּדְּדָעִיתׁ אַלּדְּדָעִיתׁ אַלּדְּדָעִיתׁ אַלּדְּדָעִיתִּ and they shall loathe themselves for the evils Ez.6,9; מְלְפִיּהֶם בְּפִּנִיתֶּם בְּפִּנִיתֶם מְּלְפִּרְ and ye shall loathe yourselves in your sight for all your evils 20,43.

לאל to call, to cry out (in Ar. קאל to speak), whence the next word. קול (sf. קולי ; pl. קולי , gf (f) קול m. בַּטָא cry, call, voice Gen 3,8; נַטָא to lift up the voice הֵרִים קוֹל , קוֹל 21,16; 39,15; לָם קיל *a)* to lift up the voice Gen.45,2. b) to proclaim 2Chr. 24,9; נְתַן בָּקוֹל to utter a voice, to cry out (with על against) Jer.12,8; Ps.46,7; יַּלְּוֹל יִּלְקוֹל יִּלְיִל יִּ to harken to one's voice, i. e. to obey Gen.27,8; 3,17; 21,17; as adv. קוֹל נְרוֹל with a loud voice, aloud Deut.5,19; Ez.11,13; Ezr.10, 12; קוֹל אָקַר with one voice, unanimously Ex. 24, 3. - 2) report, rumor, fame וַהַקל נִשָּׁמֵע בִּית פַּרְעה and the report thereof was heard in Pharaoh's house Gen. 45,16; from the [ill] fame of מָקְל וְנוּתָה her whoredom Jer.3,9 (acc. older interpreters קל lightness, from נְקַלַל (קַּלַל to cause to be proclaimed Ex.36,6 - 3) sound, noise, rattle קוֹל שוֹפַר the sound of a trumpet Ex.19,16; קוֹל הַמוֹן ם a sound of abundance of rain 1K.18,41.- 4) thunder-clap, thunder קלת וֹבְרָקִים thunders and lightnings Ex.19,16; קלת אַלהים mighty thunders 9,29; חַוִיז לְלוֹת thunder-flash Jb.28,26.

קֹלְיָדְיּ pr. n. m. of two persons Jer. 29,21; Neh.11,7.

רָקּוֹם (pret. בְּקְים , 1 , קַקּים ; fut. בְּקָים , יְקָם , יְקָם , יְקָם , יְקָם , יְקָם , קּוֹם ; fr ; inf. פּוֹם , קוֹם) to stand

up, to rise up, to arise Mic.7,8; before the hoary מְפָנֵי שִׂיבַה חַקום head thou shalt rise up Lev.19, 32; sometimes this verb expresses only impetus, as: הוא קַם וַיַּך he rose up and smote 2S.23,10; hence the imp. as a word of incitement: קום לה arise, go! Gen.28,2; קמנה rise up, hear my voice! שָׁבַעְּבָה קוֹלִי Is.32,9.— $\geq$) fig. to arise, to shine and upon ועַל־מִי לֹא יָקוּם אוֹרָהוּ whom doth not his light arise? Jb.25,3; מָצְהָרֵיִם וָקוּם חַלֶּר brighter than moonday will thy earthly existence arise Jb. 11,17.— 3) to rise, to rise up against (with עַל , בַאַשֶּׁר נָקוּם אִישׁ עַל רָעָהוּ (בָּ־, אָל when a man riseth against his neighbor Deut.22,26; נַיָּבֶ ם קַיִן אֶּלָ־ and Cain rose up against הַבֶּל אַחִיוֹ Abel his brother Gen.4,8; בַּת קַמָּה ਜ਼ੂਲ਼ੜ the daughter riseth up against her mother Mic.7,6; קמוֹ־בֶּי עדי שקר false witnesses rose against me Ps.27,12; pt. pl. קַמִים a. לוֹמִים they that rise up Ps.3,2; 2K. 16,7; sf. קְמֵי my opponents, enemies Ps. 18,49; ישָׁבֵי לֵב קַמַי they that dwell in the midst of my opponents Jer. 51,1. - 4) to be realized, fulfilled לא תַקוּם וָלא it shall not be realized, תְּלְיָהָ it shall not come to pass Is.7,7; בּלֶבֶל מַחְשְׁבוֹת וַיָּ every purpose of the Lord shall be fulfilled against Babylon Jer. 51,29.— 5) to stand, to remain, to endure, to persist נַיָּקֶם הַשָּׂרָה and the field remained with

Pi. ו קִים (inf. קַיִב) 1) to confirm, to establish, to sustain לְבִיבׁים הוּתְּלִים לַבְּיִבְּים לַבְּיִבְים לַבְּיִבְים לַבְּיבִים לַבְּיבִים לַבְּיבְים לַבְּיבְים לַבְּיבְים לַבְּיבְים לַבְּיבְים לַבְּיבְים לַבְּיבְים לַבְּיבְים לַבְּיבְים sustain me according to thy word Ps.119,28.— 2) to perform, to fulfil נְשְׁבַּעְהִי וְאַקִיםְה I have sworn and I shall perform it Ps.119,106.— 3) to enjoin, to decree בַּיִבְּים לֵבְּיבְים he had enjoined (decreed upon) them Est. 9,31; עַלְיבִּיִּם they had decreed upon themselves ib.

Pi. II. redupl. קּוֹמֵם (fut. וְיִיהְוֹמֵם 1) to raise up קַּוֹמֵם (fut. בּוֹתְרָבוֹתָיִהְ אֲקוֹמֵם and I will raise up their ruins Is.44,26.— 2) intr. to be risen up my people is risen up as an enemy Mic.2,8.

Hiph. הַקְים (fut. יְבִים ap. ap. יָבִים, pl. c. יְבָּים; inf. קַבְּים, pl. c. יְבָּים, inf. הָבְּים (הָבָּים, הָבִּים, הָבִּים) 1) to cause to stand up, to rouse up, to raise, to lift up who

shall rouse him up Gen.49,9; בַּיָם he will raise up his fellow Ec.4,10; מַקִּים מֵעַפַר דַּל he raiseth up the poor out of the dust 1S.2,8.— 2) to rear up, to and וַיָּבֶןם משֶׁה אָת־הַמִּשִׁבַּן and Moses reared up the tabernacle Ex. 40,18; וַלא־תָקִים יְךְהַ מַצִּבָה neither shalt thou set thee up any statue Deut. 16,22. — 3) to preserve, to continue הַקִּים וָרַע to continue (preserve) posterity Gen. 38,8; הַקִּים שֵׁם to preserve a name Deut.25,7.— 4) to raise, to ap-וָהָקִים וָיַ לוֹ מֶלֶהְ point, to establish מל־יִשְׂרָאֵל and the Lord shall raise him up a king over Israel וְקִימָך וָיָ לוֹ לְעַם בָּרוֹשׁ ;the Lord shall establish thee unto himself as a holy people Deut. 128,9.— בּקמָתוֹ to make firm וַלֹא הַקמָתוֹ and hast not made him firm in the battle Ps.89,44.— 6) to fulfil, to accomplish (a vow. a commandment) Num.30,15; 1S. 15,13.

Hithp. בּתְקוֹמֵם to stand up, to rise up against (with יַּלְיִי (לִיִּ אָנֶי (לִי and the earth shall rise up against him Jb.20,27; pt. מִתְקוֹמֵם adversary, enemy Jb.27, 7; pt. sf. מְתְקוֹמְם my adversaries Ps.59,2.

Hoph. הַבְּק 1) to be reared up (of the tabernacle) Ex.40,17.—2) to be raised up, elevated (of a person) 2S.23,1.—3) to fulfil (of a command) Jer.35,14.

קום Ch. (fut. יְקוֹם; pt. קוֹם, pl.

וְלְמְלִין a. וְלְמְלִין 1) to rise up, to arise Dan.3,24; 7,5; Ezr.5,2.— 2) to stand Dan.2,31; 3,3.— 3 to stand, to endure Dan.2,44.

Pa. בְּיֵבְ to establish בְּיִבְּה הְיָם to establish מֵיְבְּה to establish a royal statute Dan.6,8.

Aph. בַּקִימָה (sf. הַמְּמְהָה בּ הָּמִימָה מּ אָבְּיִם (tut. בְּיִבְּיִם (sf. בְּיִבְּיִם בּ הַּתְּיִם 1) to set up (of an image) Dan.3,1.—2) to set up, to appoint Dan.2,21; 4,14.—3) to establish (a decree or statute) Dan.6,19 a 16.

Hoph. דָּקִים to be lifted up Dan. 7.4.

קּוֹמֶת (from בּיִּדְי (פּרִמָּת פּרָבּ, אַר פּוֹמֶת פּרָבְּי (from בּיִּדְי (פּרַבְּּתְּה פּרָבְּי (length) ווּבּי (length) ווּבּי (length) ווּבּצּאָפָט, הֹיִי בְּי בְּיִבְּי (length) ווּבּצאָפָט, הוֹבּי בּי פּרַבְּיבְּי (length) ווּבּצאָפָט, הוֹבּי פּרַבְּי פּרָבְי פּרָבְּי פּרָבְּי (length) ווּבּצאָפָי (length) ווּבּצאָפּי (length) ווּבּצאָפּי (length) ווּבּצאָפָי (length) ווּבּצאָפָי (וּבְּצאַפּי וּבַּצּאָפָי (וּבְּצאַפּי וּבְּצּאָפָר (וּבְּצאַפָּר וּבַּצּאָפָר (וּבְּצאַפּר וּבַּצּאָפָר וּבַּצּאָפָר וּבַצּאָפָר וּבַּצאָפָר (וּבְּצּאַפָּר וּבַּצּאָפָר וּבַּצּאָפָר וּבַּצּאָפָר וּבַּצאָפָר וּבַּצאָפָר וּבַּצאָפָר וּבַּצאָפָר וּבַּצאָפָר וּבַּצאָפָר וּבַצאָר וּבַצאָבָר וּבַּצאָפָר וּבַּצאָר וּבַצאָבָר וּבַצאָבָר וּבַצאָר וּבַּצאָר וּבַּצאָר וּבְּצאַר וּבְּצאָר וּבַּצאָר וּבַּצאָר וּבּצאָר וּבּצאָר וּבְּצאָר וּבְּצאָר וּבְּצאָר וּבְּצאָר וּבָּצאָר וּבְּצאָר וּבְּצאָר וּבְּצאָר וּבְּצאָר וּבְּצאָר וּבְּצאָר וּבּיי וּבּצאָר וּבּאָר וּבּצאָר וּבְּצאָר וּבּאָר וּבּאָבּא וּבּאָר וּבּאָר וּבּאָר וּבּאָר וּבּאָר וּבּאָבּאָר וּבּאָבּא וּבּאָר וּבּאָר וּבּאָבּא וּבּאָר וּבּאָבּא וּבּאָבּא וּבּאָבּא וּבּאָבּא וּבּאָבא וּבּאָבּא וּבּאָר וּבּאָבּא וּבּאָבּא וּבּאָבּא וּבּאָבּא וּבּאָבּא וּבּאָבּא וּ

קוֹמְהַיּוּת (from קוֹם adv. upright Lev.26,13.

l. to sing plaintively (comp. Syr. קינא a song). Kal not used.

Pi. קּינֵן (fut. יְקִינֵן) prop. to chant a plaintive song, hence: to wail, to mourn, to lament 2S. 3,33; Ez.27,32; pt. f. pl. מָקוֹנְוֹת mourning women Jer.9,16.

11. to pierce, whence בְּוֹם 1. קוֹן see בַּוֹם.

to prick, to engrave, whence עַקַעַקע.

pr. n. name of a people Ez. 23,23.

to move in a circle, whence קוף הקופה circuit.

קוֹפְים, קוֹפִים, m. ape, monkey 1K.10,22; 2Chr.9,21 (this word is supposed to be of Indian origin).

I. to stir, to move (Kal not used).

Hiph, יְהֵקיְצְוֹתְי 1, הַקּיצְוֹתְי 1 הָקִיצְיֹתְי 1, וַהַקִּיצְיּהִי ; imp. הַקּיצְהּ ; inf. יְבָּיץְ ; imp. בַּבְּיִיץְ ; imf. יְבָּיץְ ; imp. בַּבְּיִיץְ ; imp. בַּבְּיִיץְ ; imp. בַּבְּיִיץְ ; imp. בַּבְּיִיץְ ; inf. יִבְּיִץְ יִצְּנָּהְ וּ בִּיהוּנְהְה go up against Judah, and terrify it Is.7,6.— 2) intr. to start, to awake Jer.51,39; Ps.59,6; בְּבִיין אֵבְיִיץְ אַבְיִיץְ it waketh up against thee Ez.7,6; יְבִיקִיץְ as a dream when one awaketh Ps. 73,20.

יְרָיּ, II. (pret. יְרָ, 1 קְּיְהִי; fut. יְרָיָ, ap. יְרְיָ, to have a disgust, to feel horror or fear; with קָּיָּ Gen. 27,46; Pr.3,11; with מָּפָּנִי Ex.1,12; Num.23,3; Is.7,16.

קרץ III. (akin to קב א קנם) to cut cff, to pluck off, whence קיץ. מין a קיץ.

(den. from רְבִץ' שְלֵּיו הְעִים) to summer וְבָץ' עְלָּיו הְעִים and the fowl shall summer upon it Is. 18.6.

קרץ (pl. קיצי , c. קיצי) m. 1) thorn, thorn-bush Gen.3,18; Jud.8,7. — 2) pr. n. of two male persons 1Chr.4,8; Neh.3,4.

קְנְצְּה (pl. קּוְצִיה) f. lock of hair, curl Cant.5,11.

קוּר I. (akin to לְבָּר to pierce; 1 קּרְר to dig (a well) 2K.19,24; Is.37,25 (hence בְּקִרי).

Pi. redupl. קוֹקר for זְלְיָהְיּ, pt. אָרְיָּהְיּ, inf. אָרְיִהְיּ) to dig under, to undermine, to break down קוֹבְרָ breaking down the walls Is.22,5.— אַרְבָּרְ Num 24,17 בּיִבְּיִרְ , as in parallel passage Jer.48,45.

Hiph. הַקִּיר (inf. הָקִיר) to cause to spring Jer.6,7.

קור (II. 1) to bind, to strengthen, whence קיר a. קיר, — 2) to knot, to weave, whence the next word.

קוּר (pl. קוּרִים, c. קוּרֵי, אּלְ (קוּרִים) אַן (קוּרִים, אַרָּרִים) אוּ thread, web Is.59,6; קוּרִי עַבְּבִישׁ ths spirder's web, cobweb v. 5.

קוֹרֶה (from קוֹרָה; sf. קוֹרָה; pl. קוֹרָה; pl. היֹרָה) f. beam 2K.6,5; Cant.1,17; fig. shelter, roof Gen.19,8.

in Ar. to be curved, bent, whence קוש, bow.

קרשׁיִיבְרְרְּ (קרּישִׁיִרְרְּבְּי pr. n. m. 1Chr.15,17 (קרּישִּירְרְרָּ 6,29.

קמ (from מסף) prop. littleness, hence: adv. little בְּמָעֵטְ as if it were too little Ez.16,47 (Stb.: only a little more).

그러구 (= 주브구) to cut, to destroy, whence the next word.

תָּמֶטְב מְרָבי (מְבָּבְ חָרִיף) m. prop. a cutting off, hence: destruction, pestilence, deadly disease Deut.32,24; בְּמֶבּר deadly disease Deut.32,24; סישור לְהַרְים of the deadly disease that wasteth at noonday Ps.\$1,6; as adj. שַׁעֵר לְאָב a destroying storm Is.28,2.

קַבֶּר; sf. קְבֶּרָן m. pestilence, destruction קְבּרָן אָרָן אַרָּיךְ שָּאוֹל where are thy plagues, O death, where is thy destruction, O grave? Hos.13.14. (from בְּבֵּרְ וֹיִ הָּרִי בְּרִיךְ שָׁאוֹל הַבְּרִי וֹיִ הְנִי בְּרִי שְׁאוֹל הַבְּרִי וֹיִ הְנִי בְּרִי שְׁאוֹל הַבְּרִי וֹיִ הְנִי בְּרִי שְׁאוֹל הַבְּרִי וֹיִ הְנִי בְּרִי וְיִּאוֹל הַבְּרִי וְיִּאוֹל הַבְּרִי וְיִּאוֹל הַבְּרִי וְיִּאוֹל הַבְּרִי וֹיִי הְנִי בְּרִי וְיִּבְּרִי וְיִבְּרִי וְיִּאוֹל הַבְּרִי בְּרִי וְבְּרִי וְבְּרִי בְּרִי בְרִי בְּרִי בְּרִי בְּרִי בְּרִי בְּרִי בְּרִי בְּרִי בְּרִי בְּבְייוֹי בְּרִי בְּרִי בְּרִי בְּרִי בְּבְּרִי בְּבְּרִי בְּבְּיי בְּבְּרִי בְּבְּיי בְּבְּרִי בְּיוֹי בְּבְּיי בְּבְּייִי בְּבְיי בְּבְייוֹי בְּבְייוֹי בְּבְייוֹי בְּבְייִי בְּבְּייִי בְּיוּי בְּבְייוֹי בְּיי בְּבְייוּ בְּייוֹים בְּייוֹי בְּייִי בְּבְייוֹים בְּיוֹי בְּיי בְּיוֹי בְּייִי בְּיוֹים בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּיוּבְיי בְּייבְייִי בְּייִי בְּייִי בְּיייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִיי בְּייי בְּיייִי בְּייִי בְּייִי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייִיי בְּייי בְּיייִי בְּייי בְּייי בְּייִי בְּייוֹי בְּייי בְייי בְּייוּי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְייי בְּייי בְייי בְּייי בְייוֹי בְייי בְּיייי בְּייי בְּייי בְיייי בְּייי בְיייי בְיייי בְיייי בְּייי בְיייי בְּיייי בְייייי

קמירה pr. n. a second wife of Abraham Gen.25,1.

קממ (= טוף) to cut off; fig. to make small, whence בא ב יויקם.

לְבְּלֵיל (fut. בְּבְּיִלְי) to kill, to slay Ps.139,19; Jb.13,15.

קְמֵיל Ch. (pt. לְמֵל; pt. p. קְמֵיל, f. הְמָיל to kill, to slay Dan.5,19 a. 30; 7,11.

Pa. קַּמְלֶה (inf. קַפְּלֶה) to kill, to slay Dan.2,14; 3.22.

Ithp. אָהְקַמֵּל (pt. pl. יְחָהָקְמִּל) to be killed Dan.2,13.

י הְקְמֶּל (יְ הְמֶּל ה) m. murder, slaughter Ob.9.

to be small, to desmall, to appear little 2S.7,19; hence: to be unworthy סְמִינְתִי מִכֹּל הַחָּמְרִיס I am unworthy of all the kindness Gen. 32,11.

Hiph. הַקְּטִין to make small Am. 8,5.

קמן (c. קמן) adj. 1) small, little Gen.1,16; of age: young the youngest of his sons 2Chr. 21,17.— 2) little, insignificant 18.15,17.

קֹטֶן (sf. קְטָּן) m. prop. smallness, hence: the little finger 1K. 12,10; 2Chr.10,10.

קְהַלְּכְ (fut. קְבִיּיִן ; pt. pl. בְּבְיּבְיּ) to pluck, to crop off Deut.23,26; Ez. 17,22; Jh.30,4.

I. to smoke (Kal not used).

Pi. 기위로 (fut. 기위로); pt. 기위로 ; inf. 기위로) to burn incense Jer.7,9; hence: to offer a sacrifice Am.4, 5; pt. f. pl. 기기위로 as n. altars for incense 2Chr 30,14.

Pu. אַמַר to be filled with incense, to be perfumed; only pt. f. לְּבְנָה perfumed with myrrh and frankincense Cant.3,6.

Hiph. דְּקְמִיר (fut. יַקְמִיר ; pt. מַקְמִיר , מַקְמִיר , מַקְמִיר , הַקְמִיר , מַקְמִיר , הַקְמִיר (בְּקְמִיר to burn incense, to offer Ex 30,7; Lev.1,9; בַּקְמִיר עֹיְרָה to offer a burut sacrifice 2Chr.13,11

Hoph. בְּקְבֵּר (fut. בְּיִבְיּר pt. קרַבְּר to be burnt as incense or offering בְּיִלִילְ הַּקְבְּר בְּיִלְיִי it shall be wholly burnt Lev.6,15; בְּיִבְיּר בְּיִבְיּר הְיִבְּיִר incense is burnt and offered unto my name Mal.1,11.

II. (= Ch. קְמֵר) prop. to bind, hence: to shut, to close; pt. f. pl. הַבְּרוֹת הְמְרוֹת closed courts Ez.46, 22 (Eng. Bible: courts jained).

תְּבְירוֹ Ch. (pl. הְבְּירוֹ, c. הְבְּירוֹ) m. prop. knot, hence: joint Dan.5.6; fig. מְבִירוֹ to dissolve knots, i. e. difficult questions v. 12.

תְּבֵּר m. incense, the burning of incense Jer.44,21.

קברון pr. n. a place in Zebulun Jud.1,30.

קמְנֶת (sf. קְמְיֶרְתִּי f. incense Ex. 30,7; Ez.16,18; אֵילִים incense of rams, i. e. their fat parts Ps. 66,15.

קְּמְתְ pr. n. a city in Zebulun Jos 19,15.

קיא (from אֹף; sf. קיא) m. vomit. 1s.19,14; 28,8.

ئۆپ see ئالا.

בְילֵים Ch. m. summer Dan.2,35 (== Heb. יְרָיִי).

קטור (from קטור, ו.) m. 1) smoke Gen.19,28; Ps.119,83 (see qnotation under ג'ו).— 2) vapor, mist Ps.148,8.

קים (from קים) m. uprising, enmity; concretely and coll. קים they that rise against us, our enemies

Jb.22,20 (Eng. Bible: our substance; others: our existence = בּוֹלְלָּהָנֹ

רְיָם Ch. (from קים) m. statute, edict Dan 6,8.

Ch. (from קּלֹם continuing, enduring Dan. 4.23; 6,27.

קְיְבְּה (from קּיִבְּה sf. קּיִםְה) f. a rising up Lam.3,63.

. קמיש see קימוש

קרן see קרן.

וֹקין I. (from קין II.; sf. קינ) m. lance, spear 2S.21,16.

וֹרְיָּרְ, II. pr. n. Cain 1) the eldest son of Adam Gen.4.1.— 2) name of a tribe Num.24.22; gent: אָרָיָר, which see.— 3) a city in Judah Jos. 15.57.

קינים, קינות קון I.; pl. קינות, קינות f. complaint, wailing, lamentation dirge 2S.1,17;Ez 2,10; 2Chr.35,25.—
2) pr. n. a city in Judah Jos. 15,22.

קיני gent. the Kenites, a Canaanitish tribe Gen. 15,19; Jud. 4,11; 1Chr.2,55.

קינן pr. n. an antediluvian patriarch Gen.5,9.

 the summer Ps.32,4; בית בקיץ the summer house Am.3,15.

קיצוֹן (for אָקי', from אָקי'). adj. the last, the extreme; only f. קיצוֹנָה Ex.26,4 a. 10; 36,11 a. 17.

קיקין m. the ricinus plant (others: gourd) Jon.4,6—10.

קיקלון (בְּלְּוֹן (בְּלְּוֹן m. shame, disgrace

Hab. 2, 16 קיר (from קיר; pl. קיר) m. 1) wall איר הַחוֹמָה; pl. קיר (from קיר) m. 1) the town wall Jos.2,15; fig. קירות לַבּב. the walls of the heart, i. e. the very heart Jer. 4, 19. — 2) beam; only pl. קירות הַמְפוֹן the beams of the ceiling 1K. 6, 15.

קיר מיִּאָב (r. n. 1) קיר מיִּאָב (Ir of Moeb, a fortress in Moab Is.15,1, prob. the same as קיר הַהָּשׁ Kir-heres Jer.48,31 and קיר הַהָשָׁה Kir-hareseth Is.16,7.— 2) a people subject to Assyria 2K.16,9; Is.22,5 a. 6; Am.1,5.

קירם pr. n. m. Neh. 7, 47 = קירם Ezr.2,44.

עיייט pr. n. 1) father of Saul 1S.9,1.—
2) ancestor of Mordecai Est. 2,5.—
3) name of other persons 1Chr.
8,30; 23,21; 2Chr.29,12.

קישון pr. n. a river rising in mount Tabor, flowing through the plain of Jezreel, and falling into the gulf of Accho Jud.4.7; 1K.18,40.

קישִי (קישִי pr. n. m. 1Chr.6,29 קישִי, which see.

Ch. (Greek kithuris) m. cithara, lyre, harp Dan.3,5-15. קל Ch. (= Heb. קל m. voice, sound Dan.3,5.

from 55, I.) m. 1) lightness, levity Jer 3,9. — 2) = 55 voice Gen.27,22; Ex.4,8.

סווא (איז הוא הוא only Ktib. — Niph. בְּיַבְּקְרָה 28. בּיִבְּקְרָה זוֹיִ אָנְרָה ; see

ז בְּלֵיף I. (pt. p. קליף) to roast, to dry Lev.2,14; pret. with sf. אַטֶּר בְּבֶּל בְּאֵשׁ שַּׁבֶּר בְּבָל בְּאֵשׁ whom the king of Babylon roasted in the fire Jer.29,22.

Niph. בְּקְלָה to be burnt; only pt. בְּקְלָה as n. a burning disease Ps.38,8.

II. (akin to קלה) to esteem lightly (Kal not used).

Niph. הֹרֶּקְלֵּדׁ to be esteemed light, to be rendered vile or mean Deut. 25,3; בְּבִּיֹרְ מִיּאָב and the glory of Moab shall be rendered mean ls.16,14; pt. הַּבְּרָּה one lightly esteemed, vile person 1S.18,23; ls.3,5.

Hiph. הַקְלָה (pt. מַקְלָה) to esteem lightly, to despise Deut.27,16.

קלון (from קלף II.; c. קלון, sf. קלונף m. shame, disgrace, dishonor Hos. 4, 7 (מְבְּבוֹר בְּבוֹיִן אָבְרוֹן (מְבְּבוֹר בִּין וְבָּבוֹין and strife and dishonor shall cease 22,10; מְלִין מֶרְפָּה and with shame, i. e. with shameful deeds, (cometh) reproach 18, 3; יְנִינְיִּךְ that thy shame, i. e. shameful nakedness, may appear Jer. 13,26.

acc. Fuerst in Ar. to be hollow, whence the next word.

קלְתְּלְתְּ f. pot, kettle 1S.2,14; Mic. 3,3.

ם בליא a. איל (from קלה I.) m. roasted grain, parched corn Lev. 23, 14; 18.17,17.

pr. n. m. Neh. 12,20.

יָרָ מְלְיָרָ pr. n. m. Ezr.10,23 = אָלִים אָ pr. n. which see.

קליטא pr. n. m. Neh.8,7.

 lightly esteemed, to be vile Gen. 16,4 a. 5; Nah.1,14; Jb.40,4.

אווא (pret. 1 בְּקַל, a. בְּקַל (pret. 1 בְּקַל, ; (נַקַלָּה f. נָקַל t. קּנָ, f. נָקַל t. אָנָ, f. נָקַלּה) 1) to be light, swift יַקַלּוּ רְדָבִיבֶם they that pursue you shall be swift Is.30,16.— 2) to be light, easy; pt. נַקַל לַצֵּל לָנְמוֹת עֶשֶּׂר מַעֲלוֹת it is a light thing for the shadow to go down ten degrees 2K.20,10; גְּבָבוֹן גָּקְל knowledge is easy to the man of understanding Pr. 14,6; עַל־נַקְלָה lightly, slightly Jer.6,14; נְקֵל מָן to be too light, it is נָקַל מָהְיוֹחָךְ לִּי עֶבֶּד too light a thing that thou shouldest be my servant 1s.49,6; is it too <u>הַנ</u>ָּקל לָבָית יִהוּדָה מֵעשוֹת. light a thing for the house of Judah to commit? Ez.8.17.— 3) to be esteemed light, to be despised and I will וּנְקַלֹּהֵי עִיד מְוֹאֹת and I yet be more vilc than this 2S. 6,22-

ר. וֹ. לְבָלֵי, pt. לְבָלֵי, pt. לְבָלֵי, pt. בְּבְלִי, pt. בְּבְלִי, pt. בְּבְלִי, prop. to esteem lightly, hence:

1) to revile, to curse, to execrate this father Ex.21,17; בְּבְלִי, אָבְייִ בְּבְלִי, אָבִייִ and he that curseth his father Ex.21,17; אָבִייִ בּבְיּי פּרָה בְּבִיי פּרָ בְּבִי בּוֹ בִּי בִּי בּוֹ בִּי בִּי בִּי בּוֹ בִּי בִּי בִּי בּוֹ בִי בִּי בּוֹ בִי בּי בּבְי בִּי בּבְי בִּי בּבְי בִּי בּבְי בִּי בּבְייִ בּבְי בִּי בּבְייִ בּבְי בִּי בּבְייִ בְּבְייִ בְּבְייִ בְּבִייִ בּבְייִ בּבְייִ בְּבִייִ בְּבִייִ בְּבִייִ בְּבִייִ בְּבְיִים בְּבְיִי בְּבְיִים בְּבִייִ בְּבִייִ בְּבִייִ בְּבִייִ בְּבְיִים בְּבִייִ בְּבִייִ בְּבִייִ בְּבִייִ בְּבִייִ בְּבִייִ בְּבְיִים בְּבְיִים בְּבְיִים בְּבִייִ בְּבְיִים בְּבְיִים בְּבִייִ בְּבִייִ בְּבִייִ בְּבִייִ בְּבִייִ בְּבְיִים בְּבִייִ בְּבִייִ בְּבִייִ בְּבִייִ בְּבִייִ בְּבִייִּים בְּבִייִ בְּבִייִּים בְּבִייִ בְּבִייִ בְּבִייִ בְּבִייִ בְּבִייִּם בְּבִייִּים בְּבִייִּם בְּבִייִים בְּבִייִּים בְּבִייִּם בְּבִייִים בְּבִייִּים בְּבִייִּים בְּבִייִ בְּבִייִים בְּבִייִים בְּבִיים בְּבִייִים בְּבִיים בְּבִייִים בְּבִיים בּייִים בְּבִיים בְּבִיים בּייִים בְּבִיים בּייִים בְּבִיים בּייִים בּייִים בְּיִבּים בּייִים בּייִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִיים בְּיִים בְּיִים בְּיִיים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִיים בְּיִים בְּיִים בְּיבִיים בְּייִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִיים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִיים בְּיִיים בְּייִים בְּייִיים בְּייִים בְייִים בְּייִים בְּייִיים בְּייִים בְּייִים בְּייִיים בְּייִיים בְּייִיים בְּייִיים בְּייִים בְּייִים בְּייִיים בְּייִיים בְּייִיים בְּייִיים בְּייִים בְּייִּים בְּייִים בְּייִיבְּייִים בְּייִים בְּייִים בְּייִים בְּיבְייִים בְּייִים בְּיִיבְ

Pu. לְבֶלְ (fut. יְבְּלֵּ ; pt. לְבָּלְ) to be cursed יְבְּבֶּרְ ; pt. לְבָּלְ הַנְּבְּלָ) to be cursed is their field on the land Jb.24, 18; pl. sf. יְבָּלִי יִנְבְּרַתוּ and those cursed of him shall be cut off Ps.37,22.

Hiph. הַקְּלֹהָנִי (2 sf. הַקָּל , הַקּל , 3 pl. הַקְּלוֹ; fut. בָּק ל; inf. הַקָּלוֹ; 1) to make light, to lighten 7 מעליך lighten from off thee, i. e. make it easier for thyself Ex. to lighten לְחָקל מֵעֵלִיהֶם from off them, to free them from burden Jon וְהָבֶל מָצֵברַת אָבִיף; ਸਿਧਾਰਤ lighten from the hard service of thy father, i. e. make it easier 1K.12,4.— 2) to esteem lightly, to despise אָב וָאָם הַקַלוֹי 7⊋ father and mother they esteemed lightly in thee Ez.22,7; why then did ye esteem us lightly (despise us)? 2S.19,44.

Hithp. דְּבְּלֵבְקֹלוֹת הֹתְבַלְבְּלְלוֹת הֹתְבַלְבְּלְלוֹת הֹתְבַלְבְּלְלוֹת הֹתְבַלְבְּלְלוֹת הֹתְבַלְבְּלְלוֹת הוּלְבְּלְבִּלְוֹת הוּלְבְּלְבִּלְּלוֹת the hills are moved Jer.4,24.

II. (בּ הֹבְּבְּוֹת) prop. to glow, to burn, hence: to shine, to be bright (Kal not used).

Pi. redupl. ְוְלֵבְי to make bright, to whet, to sharpen וְהוֹא לֹא־פָנִים

and he do not whet the edge Ec.10,10.

(from בְּלֵל II.) adj. shining, polished, burnished בְּלֶל polished brass, burnished copper Ez.1,7; Dan.10,6.

קלְלָת (from קלֵל I.; c. קלֵל , sf. יקלְלָת) 1) dishonor, blasphemy לִי־קְלֶל הַת אָלהִים תְּלוּי for he that is hanged is a dishonor of God Deut.21,23.— 2) curse Deut.30,1; Pr.27,14.

to mock (Kal not used),

Pi. אַלְּחָ (inf. בּוֹצְה לָּקְלֵם אָתְּוֹן to scorn, to scoff at יְלֹא הָוֹיָה בַּוֹּנְה לָּקְלֵם אָתְוֹן and thou wast not like a harlot in that thou scornest hire Ez. 16,31.

Hihp. הַּלְקַבְּלֵּם to mock, to scoff at (with בְּיֹּבְ 2K.2,23; Ez.22,5; Hab. 1,10.

שְׁהֶלֶם m mockery, scorn, derision Jer 20,8.

קַלְּטְה (בּקלָם (בּקלָם (בּקלָם f. mockery Ez.22,4.

נקב"ע I. (pt. קב"ע אין) to swing, to sling אין ווי פּליינה קב"ע בּאָבּן every one of these could sling a stone Jud.20,16; fig. to expel, to drive away Jer.10,18

Pi. אָלֵע (fut. יָלֵעֵלֵי) to sling (a stone) 18.17,49; 25,29.

II. to engrave, to carve 1K.6, 29.32 a. 35.

קַלֵעי (from בְּלְעי 1; הְלָעִים) אַן נְּלְעִי (from בְּלְעִי 1; הְלָעִים) אווי 1) a sling 18.17,40; אַבְנִי בָּלִי the hollow of a sling 25,29; אַבְנִי בֵּלִיעִ sling-

stones Jb.41,20, also אָרָנִי יִּדְיִים בּרוּג פּרָנִי יִּדְיִים בּרוּג פּרָני יִּדְיִים בּרוּג פּרָני בּרִייִים לוּא hanging, curtain (prop. that which swings) בַּלְיֵנִי the hangings of the court Num 4,26.— אַרָּנִי זְּלָי fold or leaf (of a door) 1K.6,34..

תלע m. slinger 2K.3,25.

קלֹמֶל (redupl. from קלֹמֶל) adj. light, mean, worthless (of food) Num. 21,5.

קרש (= Ch. קרש) to be thin, whence the next word.

קלשון m. point, prong שָׁלשׁ קּלְשׁוֹן three-pronged fork 1S.13,21.

קְּבְּה (from קְּבְּה ; c. קְבָּה; pl. קְבָּה) f. standing corn, grain in the stalk Deut.23,26.

קבואל pr. n. 1) a son of Nahor Gen.22,21. — 2) name of other persons Num 34,24; 1Chr.27,17.

וֹלְבְּ pr. n a place in Gilead Jud. 10,5.

thorn, thistle, nettle Is. 34, 13; Hos.9,6.

map to grind (in Ar. to bruise), whence the next word.

תְּבֶּיה m. bruised grain, meal Gen. 15,6; Hos.8,7.

נתקקמני לער דָיָה to make wrinkled, to shrivel up נתקקמני לער דָיָה and thou hast shrivelled me up, which is a witness against me Jb 16,8.

Pu. ២២គ្គ to be shrivelled up Jb.22,16.

יַקְמֵל (pl. קָמֵלְוֹ) to wither, to pine away Is.19,6; 33,8.

נקטץ to grasp, to take Lev 2,2.

a grasp, hence: a handful קֹלְיִין his handful בּקַמְצִים, his handful Lev.2,2; אין handfuls, i. e. abundantly Gen.41,47.

to pierce, to prick, whence the next word.

קבושון (= קבושון) m. thorn, nettle; only pl. קקשונים Pr.24,31.

קר (from אַבְיּ, כּ. אָבָּי, אַרָּ, אַרָּ, אָבָּי, אָבָּי, אַבּיּ, אַבּיּ, אַבּיּ, אַבּיּ, אַבּיּ, אַבּּיּ, אַבּ קר (קְּבִּיִם, אַבּיָר, אַבּיָר, אַבּיּר, אַבּיּר, אַבּיּר, אַבּיּר, אַבּיּר, אַבּיּר, אַבּר, אַבּיּר, אַבּיּר, אַבּר, אַבּר,

אָבְן in Ar. to be red; fig. to burn with zeal (Kal not used).

Pi. אַבְּרָא (fut. אָבָרָן; pt. אָבָרָסָ; inf. קנא , sf. קנאו , קנאו (בַּנָּאוֹתוֹ) to be zealous for (with הַמַקְגַא (לִּ־ art thou zealous for my sake? Num 11,29; וְיַבְאָרְצוֹ and the Lord was zealous for his land Jo.2,18 - 2) to envy, to he envious at (with 📮, 📮 or accus.) וְיַבְגאוֹ לִמשֶׁה they envied Moses Ps.106,16; אַל־תָּקנָא בָּאִישׁ בּחֲבֶּתְ envy not the man of violence Pr.3,31; וַיִּקְנָאוֹ אֹתוֹ פָּלְשָׁתִּים and the Philistines envied him Gen.26,14; וַיַקנאָהוּ בָּל־עַצִי־עָדֶן and all the trees of Eden envied him Ez.31,9. — 3) to be jealous קַלָּא to be jealous of his wife Num.5,14.- 4) tr. to move

to wrath הַם קְנָאוֹנִי בְּלֹא־אֵל they have moved me to wrath with that whi h is not God Daut.32,21.

Hiph רְּבְּיָנִיא (fut. אַבְּיָנִיא) 1) to provoke to wrath, to incense בּיִבְּיִלְּהוֹ בְּיַנִייִם they provoke him to wrath with strange gods Deut. 32,16; Ps. 78,58; pt. קבָּיָם which provoketh to wrath Ez. 8, 3 (בּיִבְּיִנְיּאָבּיִנְיִּבְּיִנְיִי

רְּגָּא: Ch. to buy Ez.7,17 (= Heb. הַנָּה:

(from אָבְהָּ) adj. jealous (spoken of God) Ex.20,5; Deut.4,24.

(קַנָאַת . *pl.* ; קּנְאָתִי . *sf* : קּנְאַת ; *pl* (קַנָאַת 1) zeal קּלַאַת יָיָ זְּבְאוֹת the zeal of the Lord of hosts Is 37,32; קּנְאַת the zeal for thy בּלַהְנִיּ house hath devoured me Ps.69,10; יַהָּזוֹּ וְוִבשׁוּ קּנְאַת־עָם they shall see thy zeal for the people, and be ashamed Is.26,11. — 2) jealousy a spirit of jealousy Num 5 14; קַשָּה בָשָאוֹל קנאָה jealousy is cruel as the grave Cant. 8,6; pl. לְנָאוֹת מְנָאוֹת an offering of jealousy Num.5,15; תּוַרת הַקּנָאוֹת the law of jealousies v. 29. - 3) envy, object of envy בִּי הָיֹא הָנְאַת that it is the object אישׁ מֵרְעַהוּ of a man's envy of his neighbor Ec.4,4.

bought a parcel of field Gen.33, 19; שַׁרוֹת בַּבֶּכֵף יִקנוּ they shall buy fields for money Jer. 32,44; fig. to repurchase, לַקנוֹת אָת־שָׁאָר עַפוּוֹ i. e. to recover, the remnant of his people Is.11,11, ...יַבָם הַבַּיִה... and the house... shall לַקְגַה אתו remain with him that bought it Lev. 25,30.-2) to own, to possess the ox knoweth his owner Is.1,3; וַבַּרָגוּן יַבַּרָגוּן whose (the sheeps') possessors slay them Zch.11,5; of God: קנה נאַרִיץ the possessor of heaven and earth Gen.14,19; יַיַ קַנְנִי הַאשִׁית iבֿרָב the Lord possessed me in the beginning of his way Pr.8, 22.- 3) to acquire, to get, to and a וַנָבוֹן תַּחְבָּלוֹת יִקְנֶה and a man of understanding shall obtain wise counsels Pr.1,5; קנה־הֶב he that getteth intelligence loveth his own soul Pr. 19,8; בְּינָה בִינָה to acquire wisdom 4,7.

Niph. נְקְנָה (fut. יְמָנָה) to be bought, possessed Jer.32,15.

Hiph. הַּקְבָּה to buy as a slave, to make one a bondman אָרָם some one made me a bondman Zeh.13,5 (Eng. Bible acc. Kimchi and others: man taught me to keep cattle; remarkable is the rendering of the Vulgate: Adam is my example, i. e. I am a husbandman like Adam).

(c. קנִים; pl. קנִים, c. (קנִי) m. 1) stalk Gen.41,5.— 2) reed, cane

Is.35,7; חַלָּה the wild beast of the reeds, i. e. the crocodile Ps.64,31; of the fragrant reed sweet calamus Ex.30,23 קנה בשם or קנה השוב the sweet cane Jer. 6,20; fig. בְּעוֹץ a broken reed, i. e. unreliable support 2K.18,21.— 3) measuring reed קַנֶה אֶּחֶר אֹרֶך one reed long Ez 40,7, more fully קנה הַמְּרָה Ez.40,3.— 4) balance and they weigh וָבָבֶּף בַּקְנָה וִשְׁקֹלוּ silver in the balance Is.46,6 .-5) arm-bone וְאֶזְרֹעִי מַלָּוֹנָה הִשְּׁבָר and my arm shall be broken from its bone Jb. 31,22.— 6) arm, shaft (of the sacred candelabrum) Ex.25,31; pl. קנים arms or shafts v. 32-36.

Ephraim and Manasseh Jos.16,8 (now Wady Kanah).— 2) a city in Asher Jos.19,28.

אָבְּוֹא (בּאַבְּי) adj. zealous, jealous Jos.24,19; Nah.1,2.

קבון pr. n. 1) a descendant of Esau Gen.36,11; gent. און Num.32,12; Jos.14,6 — 3) a descendant of Caleb 1Chr.4,15.

י לנו see לנוי

וֹקְנִי 1S.27,10 בְּלָנִי, which see.

ת (קרייני, sf. קריין, sf. קריין, אין קריין, sf. וּבְּבֶּל וּבְּבָּל purchase, acquisition וּבְּבָּל וּבְּבָּל and with all thy acquisition acquire understanding Pr.4,7; קריין פּבָּן a soul, the purchase of money (i. e. a bondman) Lev.22,11.— 2) possession, wealth, riches מְלְאָה הָאָרֶץ קְנְיֶנְה the earth is full of thy possession (or: riches) Ps.104,24; מְקְנָנְם the cattle and their wealth Gen. 34,23.

קְבְּמֹן (Greek kinnamon; c. מְבְּמֹן m. cinnamon Pr.7,17; Cant.4,14; מְבָּמִן אַנְּיִי sweet cinnamon Ex.30,23.

to set up, to build, whence]?.

a nest (Kal not used).

Pi. | 17 (fut. | 17) to make a nest, to nestle Is.34,15; Ps.104,17.

Pu. אָקְנָנְיּלְ to be nestled אָקְנְיִילְ בּיִרְיִים thou art nestled in the cedars Jer.22,23.

. קץ see קנצי

קְרָתְ pr. n. a city in Menasseh Num. 32,42.

קסה same as קשה, which see.

קַהָּתְ (from בְּקְבָּי pl. מְּיָבְיּה m. 1) divination Deut.18,10; Ez. 21,26; by metonymy קְּמָבֶּי Num.22,7 reward of divination.— 2) oracle, wise sentence Pr.16,10.

בְּקַבְי (= אֲצַקְ) to cut off (Kal rot used).

Pi. Dig (fut Dig:) to cut off (fruit) Ez.17,9.

קְּמֶת (from קחסף) f. prop. receptacle, vessel, hence קְמָת מּמָנְת בּמוֹפָּל ascribe's vessel, i. e. ink-stand Ez.9,2.

קְּעִילְהְ pr. n. a city in the western part of Judah Jos. 15,44; 18.23,1; Neh. 3,17.

יקעקע (redupl. from קוע) m. a pricking קתבה קעבוע a writing by pricks (on the body), i. e. a mark, a stigma Lev. 18,28.

to be hollow, deep (as in Ar.), whence the next word.

קערָה (c. קּעָרָה; pl. קעָרָה, c. הְעָרָה) f. bowl, dish Ex.25,29; Num.4,7.

אָבְּיִם (fut. אַבְּּיִבְּיִ: pt. pl. רְבִּּצִּים to be contracted, congealed, coagulated Ex.15,8; fig. to be settled בּיִלְיבָיהָיה who are settled on their less (i. e. who are at rest as wine settled on its less) Zph. 1,12 (comp. Jer.48,11).

Hiph. אַּקְבָּיא (fut. אַיִּקְבָּי) to cause to coagulate, to curdle Jb.10,10.

기치하고 m. congelation, frost Zeh.14, 10 (see quotation under 기구 5). 기화구 to shrink, to be rolled up (Kal not used).

Pi. רְפְּוֹרָנ to roll up; fig. רְפִּוֹרְנ רֵייִי I have rolled up, as a weaver [the thread of] my life Is.38,12.

קפור, קפור, from קפור, או hedgehog

(so called from rolling himself up) Is.14,23; 34,11; Zph.2,14.

קְּבְּדְה (from בְּבְּרָה) f. prop. shrinking, hence: horror (others: destruction) Ez.7,25.

. קפד see קפוד

וֹלָם (from לַּבְּר) m. arrow-snake Is. 34,15.

לפֿן to leap, to dart forward (comp. מַפֿוֹ Pi.), whence יַּפּוֹ

(Akin to מְבַּרְ, מְבַּרְ, fut. מְבַּרְ, fut. מְבַּרְ, fut. מְבַּרְ, to draw together, to shut (the hand, the mouth) Deut.15,7; Jb. 5,16.

Niph. וְשַׁבְּי (fut. יְבְּבְּי) to be gathered in, to die בָּבל יִבְּבְּצוֹן like all others are they gathered in Jb.24,24.

Pi. 같은 (pt. 같은 prop. to contract oneself, hence: to leap, to spring Cant.2,8.

end of two full years Gen. 41,1; אָרָהְ בֹּיִרְהְיּבְיּיִרְ at the end of the days Dan. 12,13; אָרָהְ בַּיּרְי it shall speak at the end Hab.2,3; אָרָ הַאָּר בַּיּרְ הַבּי Dan. 8,17 and אָרָה בִּיי וֹי בִּיר בַּיּר נְבִּר וֹי בַּי וֹי וֹי בְּי וֹיִבְּר וְיַבְי the time of the end.— 3) end of life, death בְּיל וְיִר וְיִבְי וֹיִי בְּיִי וְיִי בְּיִי וֹיִי בְּיִי וְבִיי וֹיִי בְּיִי וְבִיי וֹיִי בְּיִי בְּיי בְּיִיבְיי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּייִי בְּיי בְּייִיבְייִי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּייִיבְייִי בְייִי בְּייִיבְיי בְּיי בְּייִיבְיי בְּיי בְּייִיבְייי בְּייִיבְייִי בְּיי בְּיי בְּייִי בְּייִייי בְּיי בְּייִייִיי בְּייי בְּייִייִייְיי בְּייי בְּייי בְּייי בְייי בְּייי בְּייִייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייִיבְייי בְייי בְּיייִיייְייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּיייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּיייִיייי בְּיייי בְּיייי בְּיייי בְייייייי בְּיייי בְיייי בְּייייייִיייי בְּיייי בְּייי בְּיי

קצוב (fut. קצוב ; pt. קצוב, f. קצוב, f. קצוב) to cut off בא. ה, ה, קצוב בין thy teeth are like a flock of evenly shorn sheep Cant. 4,2.

בּבֶּי (from בְּצָבְי; pl. c. קּצָב m. prop. cut, hence: 1/2 shape, form 1K.6, 25 (Eng. Bible: size).— 2) end, extremity בְּבָבִי נְדָנִים the ends of the mountains Jon.2.7.

קְבָּי (= יְצַבְּ; inf. חַבְּי) prop. to cut, hence: 1) to cut off, to destroy מְּנִים רֵבִּים בַּנִים בַּנִים בַּנִים בַּנִים בּנִים בּנִים בּנִים Hab.2,10.— 2) to decide, whence

Lord began to cut Israel short 2K.10,32.

Hiph. הָקְצוֹת (inf. הָקְצוֹת for הַקְצוֹת) to scrape off Lev.14,41 a. 43.

קצות (pl. קצוֹת, e. קצוֹת, sf. קצוֹת) f. 1) extremity, end, border בְּבַּלֶּעָה at the end (border) of the coupling Ex.26,4; הַצְּרֶץ the ends of the earth Is.40,28; קצוֹת the ends (quarters) of the heavens Jer. 49,36; וֹתִקוּפְתוֹ עַל־ and his (the sun's) circuit is unto their (the heavens') ends Ps.19,7; fig. קְנְיוֹת דָּרֶכְיוֹ the ends of his ways Jb.26,14 (Eng. Bible: part of his ways; comp. אַלֵּלָה 2). extent, the whole, whole number מָקצוֹתַם from their whole number Jud. 18,2 (others: from their borders, coasts); מָקצוֹת הַעָם from among all the people 1K. 12,31 (Eng. Bible; of the lowest of the people).

22,41; אָפֶּל קְצְהוּ תִּרְאָה thou wilt see only a part of them 23,13 (opposite כֹל all).

תְּבֶּה לִּי m. end אֵין מָבֶּה לִי there is no end to ls.2,7; Nah.2,10.

end, extremity; only pl. c. אָרֶי בְּצְנִי the ends of the earth Is.26, 15; Ps.48,11; 65,6.

קּצְּוֹת (בְּיִנְית ; only pl. וְקְצִּית (בְּיִנְית ; only pl. יִשְׁבֵּי קַבְּיִת ; מְצָיִת they that dwell in the extremities, i. e. in the uttermost parts Ps.65.9; sf. אַנְיוֹתְיוֹ Ex.37,8 a. 39,4 Ktib, for which Kri has קּצִוֹתְיוֹ .

תְצַח m. black cumin Is.28,25 a. 27.

קצין (from קציב; c. קצין; pl. a. יקציב; sf. קציב;) m. prop. a decider, judge, hence: 1) magistrate, ruler Jud. [1,6.— 2) chief, captain (of warriors) Jos. 10,24.— 3) prince Pr. 6,7.

אָבֶּעְ (same as אָבְּיִבְּי) to cut off (Kal not used).

Pu. ፓ፮፫ to be shaped into angles; only pt. f. pl. ነገኝ ነር as v. angles, corners Ex.26,23.

Hiph. הַקִּצְיעַ (fut. יַקּצְיִעַ) to scrape off Lev.14,41.

Hoph. אָרָקְבָּעִע same as Pu; only pt. f. pl. הְּקְבַּעִעה as n. angles, corners Ez 46.22.

Hiph. הְקִצִיף (fut. קיִצְיְרָ; inf. קּיִצְיִף; inf. קיִצְיִן) to provoke to anger Dent. 9.8; Zoh 8.14.

Hithp. קּבְקַצֵּף to fret oneself, to become enraged Is.8,21.

קּבְיָּרָ, (^ קְּצְרָּ, sf. יְּשָּׁיִרָּ, קּבְּצְּרְ and קּצְּיִרָּ, יִּבּצְּרְ m. 1) fragment of wood, splinter (from יְצַרְ זְ; acc. older interpreters: foam, fig. from קּצַרְ 2) בְּיִבְּי בְּיִרְ בִּיִרְ בִּיִּרְ מָנִים as a splinter (is driven along) upon the surface of the water Hos.10, 7.— 2) anger, wrath, fury Is.60, 13; Ps.38,2; Est.1,18.

קַבְיָּ Ch. (=Heb. קַבְיָּבְ 2) to be angry, wroth Dan.2,12.

ቫኒያር Cb. (= Heb. ካኒዮ. 2) m. anger, wrath Ezr.7,23.

(from אַבְּרָ 1) f. plucking off, stripping off, barking שָׂם גַּפָּנִי he hath laid לִשׁמָּה וּתְאֵנָתִי לִקְצְּפָּה my vine waste, and barked my fig-tree Jo.1.7.

נְקְצוּץ , קּינוּץ ; קוּבְּהָה (בְּצְּיְה נְיִנְיִנְי בְּיְבָּה (בְּצִּיץ , קיבִיץ ; קוּבְּהָה) to cut off Deut.25,12; pt. p. pl. c. קצוּצִי בִּאָה who have the locks of their hair cut off Jer.9,25 (see also under הַצֵּיִם).

Pi. אָבָרְי הַ מּרְי (fut. אָבָרְי) 1) to cut off Jud 1.6. — 2) to cut up, to cut asunder, to cut in pieces בּיִר בְּי בְּי בְּי בִּי and he cut it (the plate) into wire Ex.39,3; אָבִי עֲבוֹת he hath cut asunder the cords of the wicked Ps.129,4; אָבִי הַ he cutteth the spear in pieces 46,10.

Pu. শুখুন (pt. শুখুন) to be cut off Jud.1.7.

רְצֵיץְ Ch. = Heb. רְצַףְ, (Peal not used).— Pa. רְצָיף to cut off Dan. 4,11.

קצר (akin to אָבְיּרָנָת t. יְקְצַרְּנָת; once יִּקְצַרְנָת Pr.10,27 for הַּקְצַרְנָה; pt.p. אָבָרְנָה to be short, shortened Pr. 10,27; בר הַפִּיצָע מִהְשְּׁהָרַע the bed is shorter than that a man car stretch himself Is.28,20; figurative

expressions: קְּצְרָה יָרְי my hand is short, i. e. I am powerless Num. 11,23;Is.50,2;קּצְרָה רוּחִי; קּצְרָה נַפְּשִׁי, קָצְרָה רוּחִי; my soul, my spirit is short, i. e. I am impatient, grieved Jud.16,16; with שָׁ because of Num. 21,4; Jud.10,16; Zch.11,8.

Pi. קְצֵּר to shorten Ps.102,24.

ר. (c. רְצַּהְ) f. 1) end Dan. 4,31.— 2) the whole אָן קְּבָּר וֹהָ of the whole, i. e. partly Dan.2,42. קר (from הָרָר בּ, pl. הְרָר מָּלָר,) adj. cold, cool Jer.18,14; Pr.25,25; fig. בַרר רֹנּהַ,

of a quiet spirit Pr.17,27 (Kri 기간: excellent).

ק'ר (from קבר) m. cold Gen.8,2. קר see קר.

קוֹרָא , קּוֹרָא , אָרָ: אָ pt. קוֹרָא , קוֹרָא , pl. קראים, c. קראים; pt. p. קראים, pl. קרוּאִים; imp. קרָא, pl. קרוּאִים; inf. קראת, קראת, sf. (קרא, sf. בְּרָאָר) 1) to cry (of men or animals) Gen.39, 14; Is.51,1; קוֹל קוֹרָא בַמְּרָבֶּר the voice of him thath crieth in the wilderness 40,3; לָבְגֵי עוֹרֵב אֲשֶׁר to the young ravens which! ery Ps.147,9; with עַל: to ery on account of Deut. 15,9; with accus. of the object: חַמָם וָשֹׁר אָּקְרָא I cried because of violence and spoil Jer. 20,8. - 2) to proclaim, to announce קַראוּ־וֹאת בַּגוֹיִם proclaim ye this among the nations Jo.4,9; בְּלֵא צוֹם to proclaim a fast 1K.21,9; קרוֹר to proclaim liherty Lev. 25,10; Jer. 34,15. - 3) to call, to summon, with accus. Gen. 27,1; with לָד, אָל Lev.1,1; Jud.16, 25; fig. of calamities: קַרָא יָי לְרָעָב the Lord hath called for a famine 2K.8,ι; נְאָקָרָא חֹנֶרב עַל־הָאָרֶץ and I called for a drought upon the land Hag.1,11.— 4) to call upon, to invoke (especially God), with accus. Gen. 27, 1, or with 58, 7 Ps. 4, 4; 57, 3; אַ בּשָׁם to call upon the name of the Lord Gen.4,26. - 5) to call together, to convoke Gen.41,8; እጋ፫ to call a solemn assembly Jo.1, 14. - 6) to invite, to bid

(with "? or accus) 1S.16,5; 1K.1,9; to invite to peace (to offer peace) Deut.20,10; Jud.21,13; pt. p. קרוא invited Est.5,12; בָּראשׁ at the head of the invited guests 1S.9,22.- 7) to call, to name (with accus. or וָקַרָאת (לִ־ and thon shalt call ישועה חומתיה thy walls Salvation Is.60,18; בַּחשֶׁר the darkness he called קרָא לַוּלָה Night Gen.1,5; בַרֵא שֵׁם to call, i. e. to give, a name Gen. 30, 6; נס call by name, to appoint Ex.31,2; also without בָּשֶׁב Is.41,4 a. 9; 49, 1; hence: קרוֹאֵי the named (appointed) ones הַּעַרָה of the congregation Num.1.16.-3) to make known, famous וּקְרָא שׁבֵּשׁ and let thy name become famous R.4,11.- 9) to pronounce, to read Is 34,16; 37,14; קרָא בַּמָפֶּר to read in the book Neh.8.8.

Pu מְּלְאָ (pt. מְלְרָא) to be called,

named Is.65,1; impersonally יקבָא מְקרָשׁ and men shall call thee a new name 62,2; pt. sf. מְקרָאִי my called one 48,12.

אָרָה II. (בּיִרָּה, fut. אַרָּה: pt. f. pl. הַרָּאָר) to come upon, to befall, to happen פַּרַר קְרָאַני pear came upon me Jb.4.14; וְלַבְּאָנ אָפוֹן lest mischief befall him Gen.42,4; pt. f. sf. אַרָּיִה הְנָה הְנָה לִרְאַרֵין two things are these which have befallen thee Is.51,19.

Hiph. אֹקרָא (fut. ap. לְקָרֵא) to cause to happen, to let befall תַּלְרָתָּא אֹתָם אֵת בָּל-תָּרְעָה and thou hast caused all this evil to happen to them Jer.32,23.

אָקְרָא Ch. (fut. יְקְרֵה a. יְקְרָא 1) to cry, to call Dan.3,4.— 2) to read Dan.5,8.

אקר (from קר, I.) m. prop. crier, bence: partridge (others: cuckoo) 18.26,20; Jer.17,11 (see quotation under קבר).

קרָאת (prop. inf. of אָקְרָאת) f. encounter, meeting; only with אָרְבְּלְאת adv. 1) towards, to meet אָרְבָּלְאת לַפָּרָאת to meet him Gen.29,13; c. הְּבָּלְאת to meet his father-in-law Ex.18,7.— 2) opposite, against אִישׁ בְּתְרוֹ לְּקְרֵאת רַשְׁרָבְּר one against another Gen.15,10; בּעַרְבָּר לְּרָבְאת בַשְּרָבְר army against army 1S.17,21.

Niph. בְּלֶבֵל to be brought near, to come near, to approach Ex. 22,7; Jos.7,14.

intr. to be very near, to be ready אָר ְלְבוֹא for they are ready to come Ez.36,8.

קרב pt. of קרב, which see.

Ch. (pl. קרבו) to draw near, to approach Dan.3,8; 7,16.

Pa. בְּחָבֶּל (fut. בְּחָבֵּל) to offer (a sacrifice) Ezr.7,17.

Aph. בַּקְרָב (pt. pl. מְבַּקְרָב) 1) to cause to come, to bring near Dan.7,13.— 2) to bring, to offer (a sacrifice) Ezr.6,10.

קְרָב (from קָרָב) m. encounter, battle, war 28.17,11; Ps.78.9; בְּלֵי בְּלֵי weapons of war Ec 9,18; pl. הַרָבוֹת הַרְבָּרֹה Ps.68,31 (but see קְרָבוֹת).

קרב Ch. same as Heb. Dan.7,21.

קרָבְיּ, קּרָבִּי, פּרָנִיּ, קּרָבִּי, פּרָנִיּ, קּרָבִּיּ, פּרָנִיּ, פּרָנִיּ, פּרָנִיּ, פּרָנִיּ, פּרָנִיּ, פּרָנִיּ, פּרָנִיּן ווּשׁמּלְבּי, פּרָנִיּיִים וּשִּׁבְּרָבּיִי וְחַבְּרָבִיּיִם the inwards (bowels) and the legs Lev. 1,13; עַלְּרַנִיּם upon the inwards 3,3; of other inward parts of the

hody: אַל־קּרָבֶּגָה within them (i. e.in their stomachs) Gen.41,21; נַיָּהַרְצְצֵוּ and the children הַבַּנִים בָּקְרַבָּה struggled together within her (i. e. in her womb) Gen.25,22; the inward parts of a person as the seat of life, of feeling, of the heart, of the mind, etc: 그렇고그 and the soul נָפֶשׁ־הַיֶּלֶר עַל־קּרְבּוֹ of the child came into him again and וַהִּצְּחַק שַּׂרָה בְּקַרָבָּה and Sarah laughed within herself Gen. 18,12; קרָבִי לִקיר הָרֶש my inward parts [groan] for Kir-haress Is. 16,11; לְבִי בְּרֶרְבִי my heart was hot within me Ps 39,4; קַּרָבָּם בָּתִּימוֹ לעוֹרֶם their inward thought is, that their houses are to be for ever Ps 49,12 (acc. Targ. and Sept. = בַּל־קּבָבַי; hence pl. בַּל־קּבָבַי all my inward Ps.103,1 (parallel to ليونا).— 2) middle, midst in the midst of my בַּלֶּבֶב בִּיתִי house, i. e. within my house Ps. in the midst of בַּקְרֶב הֲאָרֶץ the land, i. e. in the land Gen. in the midst בַּקְרָב הַלְּנַעַנְי (45,6 of the Canaanites, i.e. among them Jud.1,32; שְׁנִים in the midst of the years, i. e. within the years Hab.3,2; מַקְרֵב from the midst, away from (after verhs of removing, like בַּבַר, הַסִיר , הַבָּער): and וִנְבָרַת הָאִישׁ הַהוּא מְקַּרֶב עַמּוֹ that man shall be cut off from among his people Lev.17,4; אַרשַרָק and thou shalt put הַרָע מִקּוֹבֶּהְ the evil away from the midst of thee Deut.13,6.

קרָבּה (c. קּרָבַה) f. a drawing near, approach קּרָבַה a drawing near to God (acc. Stb.: approacl of God, divine favor) Is.58,2; Ps. 73,28; here acc. Stb. helongs pl. אַלְבָּה מָּרָבְּה pho desire approaches, i. e. friendship Ps.68,31 (comp. Is.58,2).

רָבְּן (c. בְּבְרָ, sf. קּוְבְּנוֹ) m. offering, sacrifice Lev.1,2; Num.7,13; 28,2; pl. sf. קְרָבְּגִיהֶם for קּוְבְּגִיהָם Lev.7,38.

m. offering Neh. 10,35. (בְּרַתְּבֶּן) m. offering Neh. 10,35. (בְּרַתְּבָּן) to cut, whence the next word.

בורה (sf. בורה); pl. בורה and הקדמות (קרומות) m. axe Jud.9,48; 18.13, 20 a. 21; Ps.74,5.

קַרָה I. (fut. יְּקֶבֶּה, ap. יְקֶבֶּה; pt. f. pl. קרת 1) to encounter, to meet (of an enemy), with accus. 기반없 who met thee by the בֻּדֶּדֶּךְ way Deut.25,18.- 2) to happen, to chance, to come to pass (of good or evil), with accus. מְקַרָה onc event hap- אֶתַר יָקרָה אֶת־בָּלָם peneth to them all Ec.2,14; הַיָּקרָךּ whether my word shall וְּבְּרֵי come to pass unto thee Num.11, וַיַּקֵר מִקּהֶהָ חָלִקַת הַשְּׂנֶה . 23; *intr*. נַיַּקַר and the acceident happened לבעו to her, that it was a part of the field belonging unto Boas R.3.2.— 3) to befall, with אַשֶּׁר יִקרָה: לִּי א לַעַּמָּך what shall befall people Dan.10,14; with accus.

בקרת אֹתָם all that befell them Gen.42,29.

Niph. וְּבְּוֹלְ (fut. מְּבָּר, ap יִבְּיִלְי, ap יִבְּילְי, וּבְּילְי, וּבְּילִיתְי וּבְּילִיתְי וּבְּילִיתְי I happened by chance 25. 1,6.— 2) to meet (with אָל, עַל Ex.3,18; Num.23.3 a. 4.

Hoph. 지기한다 (imp. 지기한다) 1) to cause to meet, to let happen Gen. 24.12.— 2) to make ready, to appoint Num.35,11 (Fuerst: to erect, from 지구한 II.).

קְרָת II. (= קּרָה II.) to strengthen (Kal not used).

Fi. קרה (fut. יְלְהָרָה; pt. הַרָה ; pt. מְקְרָה ; inf. מִקְרוֹת) to lay beams, to frame, to build הַקְרוֹת הַלְּה they have laid the beams thereof Neh.3.3; בּיִבְּהְיִי to frame the houses 2Chr.34,11; בְּיִבְּיִר בַּיִּוֹת יִי who frameth of the vaters his upper-chambers Ps.104,3,

קרה לילה (כנודה (כנודה לילה because of an accident by night (pollution) Deut.23,11.

קוֹרָה see קֹרָה.

קרובים, קרובים, קרבים, קרבים, קרובים, קרובים, קרובים, קרובים, קרבים, קרבים adj.

1) to be nigh, near 1K.21,2; Jos. 9,16; Ez.22,5; of time Is.13,22; Ps. 22,12; בקרוב near, soon Ez.11,3; בקרוב a) recently, newly Deut. 32,17. b) in a short time, shortly Fz.7,8. c) for a short time Jb. 20,6; of kinship R.2,20; of those near in relation to God, hence of

the Levites: בַּקרבי אַקּרבי I will be sanctified in them who are near me Lcv.10,3; of Israel: עַם a people near to him Ps.148, 14. — 2) near, ready, inclined בַּרבׁ לִשְׁכִי ready to hear Ec.4,17.

וֹרְבְּיָר (fut. יִּלְבְּרֵי ; imp. f. יִּלְבְּרָ) to shear, to make bald Lev.21,5, Mic. 1,16.

Niph. נְקְרֵח (fut. וְקְרֵחְ) to be shorn bald Jer.16,6.

Hiph. הַּקְרָים to make fald Ez. 27.31.

Hoph. ਸਹਸ਼੍ਰ (pt. ਸਹ੍ਰਸ਼੍ਰ) to be made bald Ez.29,18.

קרה pr. n. m. 2K.25,23.

הַהָּבְ (from הַבְּיִ) adi. bald (on the hinder part of the head), different from הַבָּוֹ Lev.13,40; 2K.2,23.

קרה (from קרה to smooth; sf. יוֹן אָנְיוּ (from אַנְיּבְיוּ לַּבְּיוּ (from אַנְיּבְיּה בּיִּבְּיּה בּיִּבְּיּה וּ 1) ice Jb.6,16; 37,10; of hail Ps.147,17; hence: cold Gen.31,40; Jer.36,30.— 2) crystal (on account of its resemblance to ice) Ez.1,22.

Gen.36,5, also a tribe descended from him v. 16.— 2) a Levite who conspired against Moses Num. 16,1; high limits the sons of Korah, a Levitical family of singers, named in the titles of the Psalms 42—49, 84, 85, 87, 88.—3) a person mentioned in 1Chr. 2,43.

אָרָתְה Ktib Ez.27,31 for קָרָתְה, which see.

רְתְּחָבְיּ (from רְבָּי, sf. הְתְּחָבְיּ) f. haldness (at the back of the head)
Lev.21,5; Is.3,24; once same as רְבָּבְּי (which see) Deut.14,1.

지기가 (sf. 기기가) f. 1) haldness (at the back of the head) Lev. 13,42.— 2) a bare spot (on the inside of cloth) Lev.13,55.— See also 기기가요.

קרי (from קרי I.; בְּרָרָה) m. encounter, opposition; as adv. קרי to walk contrary to one, to oppose him Lev. 26,21; קרי to act with furious opposition v. 28.

(from קְרִיאָ I.) adj. named, selected; only pl. c. קְרִיאִי (Ktib for קְרִיאִי) Num.1,16 and קָרִיאָי 16,2.

קריאָה (from אָרָה, I.) f. calling, proclamation Jon.3,2.

קריה from קריה II. to huild; c. קרית f. 1) city, town Deut.2,36; 1K.1,41; more frequently in poetical style for עִיר Num. 21, 28; Is.25,2; קרוָה נָאַמְנָה the faithful city (Jerusalem) Is. 1,21; קוברת the city of our assemblies 33,20.— 2) in compound names of cities: מָרַבַּת אַרַבַּע ancient name of Hebron Gen.23,2; Neh. 11,25 (see אַרַבַע pr. n.). b) קריַת a city in Judah, usually בַּעַל called קְרַיַת וְעָרִים (which see helow) Jos.15,60; 18,14. c) קרַיַת חָצוֹת a city in Moah Num.22,39. d) קרות יַעְרִים a. יַעְרִים see under אַרִים 3. e) קריה סבה (palm-city) in Judah, west of Hebron Jos. 15, 49, also called קְּרָת מָבֶּר (book-town) Jud. 1,11, or דְּרָיֹר Jos.15,15.

קרְיָה Ch. (def. אָרְיָה) f. city Ezr. 4,10 a. 12.

קריות pr. n. 1) a city in Judah Jos.15,25.— 2) a city in Moab Jer.48,24; Am.2,2.

הַנְיַת see קְרְיַת.

בּיִרְבָּי (du. of קּרְיָה) pr. n. 1) a city in Moab, which came into the possession of Reuben Num. 32,37; Jos.13,19; it was later retaken by the Moahites Jer.48,1; Ez.25,9.— 2) a city in Naphtali 1Chr.6,61 (בּוֹלָיִן Jos.21,32).

בי (fut. בייב (fut. מְלְבְּם עוֹר) to overlay, to cover you with skin Ez.37,6; intr. to be drawn over (with עַל v. 8.

Hiph. הַקְרין (pt. מַבְּרִין) to put forth or have hours מַבְּרִין מוּבְרִים an ox or bullock having horns and hoofs Ps.69.32.

לְבָנִים (לְּבָנִים, sf. יְבָנְיִם, du. קבָנִים, c. קבָנוֹת, c. קבָנוֹת, pl. קבָנוֹת, c. קבָנוֹת f. 1) horn Dan.8,5: du. sf. בַּעַל his horns Gen.22,13; בַּעַל the one having two horns Dan.8,20; of a horn for blowing Jos.6,5 (see יוֹבֶּלְיִם); as a vessel for oil 18.16,1; fig. strength, might,

תרו (def. קרוב) horn Dan.3,5; du. קרנו 7,8.

קבון (paint-horn) pr. n. a danghter of Job Jb.42,14.

to bend, to bow down Is.46,1 a. 2 (hence בְּרָםׂל).

יקֶרֶם (only pl. קּרָסִים, c. קּרָסִים) m. a hook Ex.26,6 a. 11.

קרום pr. n. m. Ezr.2,44 == קרום Neh. 7,47.

 1K.11,11.— 2) to cut Jer.36,23; hence: to cut through (windows) 22,14.— 3) fig. to tear, to slander בְּרָעוֹ וְלֹא־דְמוּ they did tear (i. e. slander) me, and ceased not Ps. 35,15.

Niph. 맛그런 (fut. 맛그런, 맛그런, ; pt. 맛그런) 1) to be rent (of garments) Ex.28,32.— 2) to be torn to pieces, to fall to pieces (of the altar) 1K.13,3.

נְקְרֵעִים (only pl. וְקְרָעִים) m. piece, rag, tatter 1K.11,30; Pr.23,21.

to tear, hence יְלֵהְי, בּנִי to open up, to open wide ערץ עינים to open up, to open wide נוּלָר, בּנִי עִינִים to open up the eyes, to wink Pr.10, 10, also בְרֵץ בְּעִינִים to wink with the eyes Pr.6,13; בְּרֵץ שִׁבְּתִים to open the lips wide, i. e. to scoff Pr.16,30.

Pu. rip to be torn, ripped (of clay) Jb.33,6.

קרץ m. destruction Jer.46,20.

קרֵצְיוֹ, th. (def. קרַצְיוֹ, pl. קרַצְיוֹ, sf. קרַצְיוֹ, קרַצְיוֹ, קרַצְיוֹהי m. what is cut off, a piece; only fig. אַבַּל קרִצִיהוֹן, אַבַּל קרִצִיהוֹן, to eat the pieces of one, i.e. to slander him Dan.3,8; 6,25.

קבע (acc. some from בְּבָע to stretch, to extend) m. 1) bottom בְּבַע הִיִם the hottom of the sea Am.9,3.— 2) ground, floor 1K.6, 15; also of the ceiling: ער־הַבַּוֹבָע עַרְבַּע דְבָּע דְבָּע דְבָּע דְבָּע דְבָּע דְבָּע הַיִּם from floor to floor, i.e. from the floor to the ceiling 7,2.—

3) pr. n. a place in the south of Judah Jos. 15,3.

קרק pr. n. a place beyond Jordan Jud.8.10.

1) to stiffen, to be cold, whence קרר , קר, קר, מקר, and בְּקָרָה, קר, בַּן to dig, Hiph. קר, Is.22,5 (see קר, בּן וּבִּן אַר.).

in Ar. to split off, whence the next word.

יקרָשׁ ה', קּרָשִׁי ה', אָרָשָׁ ה', קּרָשָׁי קּרָשׁ ה', קּרָשִׁי ה', קּרָשִׁי ה', קּרָשִׁי ה', קּרָשִׁי ה', קרָשׁ ה', קרָשׁ ה', קרָשׁי ה', קרָשְׁי ה', קרָשְׁי ה', קרָשִׁי ה', קרָשְׁי ה', קרָשִׁי ה', קרָשִׁי ה', קרָשִׁי ה', קרָשְׁי ה', קרַשְׁי ה', קרַשְׁי ה', קרַשְׁי ה', קרָשִׁי ה', קרַשְׁי ה', קרַבְּיִי ה', קרַבְּיִי ה', קרַבְּיִי ה', קרַבְּיִי ה', קרַבְיִי ה', קרַבְּיִי ה', קרַבְיִי ה', קרַבְיי ה', קרַבְיי ה', קרַבְיי ה', קרַבְיִי ה', קרַבְיי ה', ק

קְרֶה (בּוֹנְיָה f. city, town Pr.8,3; Jb.29,7.

קריה pr. n. a place in Zebulun Jos. 21.34.

קרה, n. a city in Naphtali Jos. 21,32 (= קרומים, which see).

ק"ב (from קש"ב) m. straw, stubble, chaff Ex.15,7; ls.33,11; Jb.13,25.

אָבֶּי (בְּשָׁה) to be thick, whence the next word.

her, gourd (so called from its lumpiness) Num.11,5.

בֿשֵׁרְ (fut. בְּיֵבְייֵר to listen, to hearken Ex. 32.3.

 הְקְשִׁיב קּשֶׁב רֵבּקְשֶׁב he hearkened heedfully, with much heed Is.21, 7.— 2) hearing, perceptible sound אין קול וְאִין קַשֶּׁב there was neither voice, nor hearing 2K.4,31.

בְשְׁבְ (only f. בְשְׁבָ) adj. attentive Neh.1,6 a. 11.

בּשְׁב'ת (only pl. f. אַשְׁב'ת) adj. same as בַשְּׁב Ps.130,2.

ם משה a. חסף acc. Fuerst: to receive, to keep, whence הַּהְהָ, and the next word.

קשָׁה (fut. קשׁה מָפֶּר , מְּשֶׁה מִּבֶּר (fut. קשׁה מָפֶּר , מַּיְשֶׁה מָבֶּר the cause that is too hard for you Deut.1,17; לאֹר , לאֹר , לאֹר , וֹרְשָּׁה מְבֶּר וֹאָשֶׁה מְבֶּר וֹאָשֶׁה מְבֶּר נֹאָשֶׁה מְבֶּר the cause that is too hard for you Deut.1,17; לאֹר , נְצְינֶר הְעִינֶר וֹיִ נְיִשְׁה מְבָּר וֹיִ נְשְׁה בְּרֵינֶר tis shall not seem hard to thee 15.18.— 2) severe, cruel, sore, fierce Gen 49,7; וְיִי שְׁיִרְה מִּדְּרֵר שִׁיִי וֹיִ וֹי וְיִלְיִי וְהוֹּדְה מִדְּרֵר שִׁי וְהוֹּדְה מִדְּרֵר וּיִשְׁי וְּבֹר אִישׁ וְהוֹּדְה מִדְּרֵר וִיִּשְׁ וְהוֹּדְה מִדְּרֵר וּיִבְּר וּשִׁת מַבְּר בּר אִישׁ וְהוֹּדְה מִדְּרֵר וּיִשְׁי וְהוֹדְה מִדְּרֵר וּיִשְׁי וְהוֹדְה מְדְרֵר וּיִשְׁה and the words of the men of Judah were fiercer than the words of... 2S.19,44.

Niph. נְקְשָׁה (pt. נְקְשָׁה) to be hard oppressed Is.8,21.

Pi. קְשָׁה (fut. מָשָׁה, ap. מָבָייִ) to have hard labor (in bearing) Gen.35,16.

Hiph. הַקְשָׁה (fut. בְּקְשָׁה , ap. נְתְּשֶׁה ; pt. מְקָשָׁה ; inf. בְּקְשָׁה) 1) to stiffen, to harden (the heart, the spirit) Ex.7,3; Pr 28,14; Deut. 2,30; בּקְשָׁה עֹרף to stiffen the neck.

i. e. to be obdurate Jer. 19, 15; 2Chr.36,13 as intr. בְּיִרְהָּיְשָׁה פַּרְעה בְּיִרְעּה אַרְיִּבְיּיִרְ שִּׁרְיִּבְיִיךְ when Pharaoh hardened himself against letting us go Ex. 13,15.— 2) to make hard, grievous הַּבְּשִׁירְ הַ הְּשִׁרְיִבְּי he made our yoke hard 1K.12,4; הַּיְשִׁירְ לִשְׁאוֹל thou hast made hard in asking, i. e. thou hast asked a hard thing Ex.13,15.— 3) to have hard labor (in bearing) Gen.35,17.

קשׁים (c. קשׁים; pl. קשׁים, c. קשׁיַה; f. קשות pl. קשות, pl. קשות m. 1) hard, difficult בַּבָר בַקַשָּׁה hard cause, difficult matter Ex.18,26.— 2) hard, severe, cruel, fierce, rough וְהַאִּישׁ קשֶׁה and the man was hard, cruel 1S ב5,3;בן hard-hearted Ez.2,4; אַבוֹרָה קַיְשָׁה cruel bondage Ex. 6,9; מְלַחֶבֶה קַשָּׁה fierce battle 2S. 2, 17; חַּלְשָׁה a hard (i. e. grievous) vision Is. 21, 2; 그렇다 jealousy is cruel as the grave Cant. 8, 6; f. 하발구, as adv. roughly Gen. 47, 7; 2Chr.10,13; as n. בְּשָׁה hard thing, something severe Ps. 60,5.- 3) stiff, obdurate, obstinate Is. 48,4; קשָׁה־ערֶף stiff-necked Ex.32,9; קשָׁה־ערֶף stiff of face, i. e. impudent Ez.7,3.— 4) strong, violent וווידו his violent storm Is.27,8.— 5) hard, sad, grievous קשָׁה יוֹם whose lot is sad, who hath hard luck Jb.30,25 (see 🗅).

קשום Ch. m. truth Dan.4,34; מָן קשום truly 2,47.

תְשֵׁבְ (akin to קשָׁבְ) to be hard (Kal not used).

Hiph. הַקְשִׁיה to harden (the heart) 1s.63,17; לְּצִּיהְ לְּלִּאִּי בְּנָיְהְ לְּצִּיהְ לְּצִּיהְ לְּצִּיהְ לִּצִּיהְ לְּצִּיהְ לִּצִּיהְ לִּצִּיהְ לִּצִּיהְ לִּצִּיהְ he hath hardened her against her young, as though they were not hers Jb.39,16.

whence the next word.

ת. justness, truth קשָׁת a. קשָׁת the justness, the sayings of truth Pr.22,21; מָבְּנִי אָבָת אָמָרֵי אָבֶּת because of the truth Ps.60,6.

out, whence the next word.

קשׁישׁרָ f. prop. something weighed, hence: a piece of money Gen.33,19; Jos.24,32; Jb.42,11 (prob. = 4 shekels; comp. Gen.33,19 with 23,16. יביי (from קּשָׁר m. hardness, obduration Deut.9,27.

קישיון pr. n. a place in Issachar Jos.19,22 (= קרש 1Chr.6,57).

קשְׁקְשָׁתְיך (pl. קשְׁקְשִׁים , sf. קשְׁקְשָׁתְ f. scale (of a fish, of a coat of mail) Lev. 11, 9; Ez. 29,4; יִּדְיוֹן בְּיִינְיוֹן a scaled coat of mail 1S. 17,5.

is bound to his (the lad's) soul Gen.44,30.— 3) to conspire against (with על 18.22,8; 2K.10,9; pt. pl. קשרים conspirators 2S.15,31.

Niph. אַפָּבוּ (fut. קשׁר) to be bound or fitted together (of a wall) Neh.3,38; fig. to be bound, united (in love) 1S.18,1.

Pi. אָשֶׁרְ (fut. אָבֶרְי, 2 sing. sf. בְּיִבְּרִים) 1) to bind, to unite Jh. 38,31.— 2) to bind about Is.49,18.

Pu. לְשֵׁרְ to be strong; only pt. f. pl. מְקְשֵׁרוֹת strong (of sheep) Gen.30,41.

Hithp. הְרְבְשֵׁר to conspire (with הָרְבַשְׁר against) 2K. 9, 14; 2Chr. 24,25.

קּשֶׁר (יְקְשֶׁר (הְשֶּׁר (הַקְשֶׁר (הַ

(only pl. sf. קשׁרָּה) m. prop. band, hence: attire, ornament Jer. 2.32.

קשש to cover, whence by redupl. קשַׂקשֶׁר. נישׁב to assemble, to gather themselves Zph.2,1.

Fi. קּלְטֵּשֶׁשׁ, f. קּלְטֵּשׁשׁ, f. קּלְטָּשִׁשׁ, to gather, to collect Ex.5,7 (straw); Num.15,2 a. 1K.17,10 (wood).

Hithp. הַּרְקְשֵׁים to gather themselves Zph.2,1.

קּשְׁתּוֹת (מְשָׁתְּוֹת , sf. קּשְׁתּוֹת , קּשְׁתּוֹת , נְלְשְׁתּוֹת) f. (m. only 2S.1,22 a. Ez.1,28) f. (m. only 2S.1,22 a. Ez.1,28) f. (m. only 2S.1,22 a. Ez.1,28) f. (approximately a bow (for shooting) 2K.13,15; קשֶׁר בְּקִשֶּׁת בְּקִשֶּׁת וֹלְנְתְּי בְּקִשְׁת וֹלְנִתְּי בְּקִשְׁת וֹלְנִתְּי בְּקִשְׁת וֹלְנִתְּי בְּקִשְׁת וֹלְנִתְּי בְּנִייְרוּדְרָה בְּשָׁת בְּלִשְׁת בְּלִיְתְּה נְלִינְתְּי בְּנִייְרוּדְרָה בְּשְׁת בְּלִיתְּה וֹלְנִתְּי בְּנִייְרוּדְרָה בְּשְׁת a deceitful bow Hos.7,16; Ps.78,57; poet. חַשֶּׁרְ בְּנִייְרָה בְּלֵיתְ the son of a bow, i. e. an arrow Jb.41,20; hy metonymy for חַשְׁבְ archer, bowman Is.21,17; as symbol of strength Gen.49,24 (see בְּיִרְיִה); Hos.1,5; Jb.29,20.— 2) bow, rain-bow Gen.9,13; Ez.1,28.

קּתְרֹם m. bowman, archer Gen.21,20. קיתְרֹם see קֹתְרֹם.

ל the twentieth letter of the alphabet, called Resh בייש (בשלה) (בשלה) head, because of its original resemblance to the form of a head; as a numeral = 200.

ן (fut. רְאָה , ap. א בּרָ, with וּ : אַרָּ, אָרָ אָה), with וּ : א בְּרָּאָה וּ IS. 17, 42; אַרָּאָה 1 בּרַבָּרָא , אֶרָאָה 1 בַּרָּאָר, pt. רְאָה , דְּאָרָאָר, pt. בּרַבָּרָא

c. רֹאָה, sf. רֹאָה, pl. רְאָה, c. רְאָה, f. אָר, pl. רְאָה, pl. רְאָה, f. אָר, pl. רְאָה, pl. רְאָה, f. יְאָר, pl. רְאָה, f. יְאָר, pl. רְאָה, וְאָר, וְאָר, וְאָר, יִאָר, יִאַר, יִאָר, יִאָר, יִאָר, יִאָר, יִאָר, יִאָר, יִאָר, יִאַר, יִאָר, יִייִּי, יִייִּי, יִיי, יִאָר, יִיי, יִאָר, יִיי, יִאָר, יִיי, ייי, יִיי, יִייי, יִיי, יִיי, יִייי, יִיי, יִיי, יִיי, יִיי, יִייי, יִיי, יִיי, יִיי

ראֵי פְּגִי הַפָּּגֶרְ they who see the king's face Est.1,14; rarely with ילִי : לְבֹּאַה־לָּמוֹ : לְּבּ who shall see them? Ps.64,6 - 2) to look at, to to view the לְרָאוֹת אֶה־הָעִיר view city Gen.11,5; בְאָה עֹרֵף to look at one with the back, i. e. to turn the back Jer.18,17.— 3) to look at, to inspect (with בַבָּבָר (בְּבָר to look at the liver, i. e. to inspect it Ez. 21,26; רַאַה בָעַבִים to look at (to gaze on) the clouds Ec. 11,4. - 4) to inquire, to find out רָאָה אָת־שָׁלוֹם אַחֶיךְ inquire about the well-being of brethren Gen.37,14; וראי בַּמָה בחו and find out wherein his great strength lieth Jud. 16,5. -5) to see, to visit 2S.13,5 a. c.-6) to foresee עֲרוּם רָאָה רַעָה וַנְסְתַּר a prudent man foreseeth the evil, and hideth himself Pr. 27, 12; hence pt. רֹאֲה seer, prophet 1S. 9,9, pl. רֹאִים Is.30,10.— 7) to see, to conceive, to understand ארן understand ye the word of the Lord Jer 2,31.- 8) to see, to observe, to notice מַה רַאִיתָ בִּי what didst עַשִּׂיתָ אֶת־הַדְּבֶר הֹוָה thou see (observe, notice), that thou hast done this thing? Gen. 20,10 - 9) to consider, to contemplate רָאִיתִי אָת־בָּל הַפַּעִשִּׂים I have considered all the works ברוֹם בְעָה רָאָה and in the day of adversity consider 7,14.-10) to look upon, to regard וֹרָאִיתַנִי and thou hast כָּתוֹר הַאַרַם הַפַּעַלָה regarded me according to the

rank of a man of high degree 1Chr.17,17; רָאָה עְנְיִי lock upon my affliction Ps.25,18; with 📮 Gen. 29,32; 1S. 1,11. — 11) to see, to feel, to experience, to enjoy באיתי אור I have seen, I have felt, light וֹפָי רָאָה חָכְטָה הַרָבָּה my heart had great experience of wisdom Ec.1,16; וּמָה רָאוּ עַל־בָּבָה and that which they had experienced thereby Est.9,26; בַאָה הֶרֶבּי to experience the sword, famine Jer.5,12; רָאָה רָעָה to see, to experience evil Pa.90,15; רָאָה מוֹב י to see, i. e. to enjoy, good בְּטוֹב (pleasure) Ps.34,13; Ec.2,1; בַאַה Did to enjoy life, to live Ec.9.9; to see death, to die Ps בְּאָה מָוֶת 89,49; רַאָה שׁנָה to enjoy sleep, to sleep Ec.8,16.— 12) with 7: to see one's desire עַר אַשֶּׁר וִרָאָה until he see his desire upon his enemice Ps.112,8; וַאַני אָרָאָה I shall see my desire upon them that hate me 118,7. — 13) to look out וַרָא פַּרָעה אִישׁ נָבוֹן וֹחֲבָׁם let Pharaoh look out a man discreet and wise Gen 41,33; with : to choose, to provide אֱלְהָים: הַשְּׂה לוֹ הַשֶּׂה God will provide himself a lamb Gen. 22,8; נירא and he provided the באשית לו first part for himself Deut.33,21; pt. p. f. pl. רְאִיוֹת chosen, selected Est.2.9.

Niph. נְרְאָה (fut. הָרָאָה , ap. נְרָאָה , pt. הָרָאָה ; imp. הָרָאָה ; inf. הַרָאָה a. (בְּרָאִר) (f. (בְּרָאִר) (f. לא־נְרָאָרָה בְּוֹאת f. no such thing

was seen Jud.19,30.— 2) to let oneself be seen, to appear (with אָל, -ֹיְ) Gen.18,1; 22,14; Jer.31,2; to appear before the Lord Ex.34,24 (= גֹרָאוֹת.

Pu. רָאָה to be seen Jb.33,21.

Hiph. הָרָאָה, הָרָאָה (fut. יַרָאָה, (fut. יַרָאָה, ap. בַּרָאָה; pt. בַּרָאָה; imp. בַּרָאָה; inf. בראות) 1) to cause to see, to Iet see, to show הָרָאִיתִיךּ בָּצִינֶיךּ I have caused thee to see with thy own eyes Deut.34,4; הַרְאִינִי let me see thy countenance Cant.2,14; רַבָּן אַנְם אָת־בָּן and he showed them the king's son 2K.11,4.-2) to let see, experience, enjoy (good or evil) Ps.4,7; 71,20; הַרָאָה אָת־גַפָּשוֹ טוֹב to make his soul enjoy good Ec. 2,24; with ? of the object Ps.50, 23; אַראָהוּ בִּישׁוּעָהִי I will let him see my salvation 91,16.

Hoph. בְּרִאָּה (pt. מְלֵרְאָה) to be made to see, to be shown anything אָשֶׁר בְּרָאֵים which was shown to thee Ex.26,40; pt. בְּרַבְּיִהְם בְּרָאָה מְרָאָה מְרָאָה מְרָאָה מְרָאָה מְרָאָה מְרָאָה אוֹר thou wast shown 25,40; with accus. (f the person: יְהַרָּאָה and it shall be shown unto the priest Lev.13,49.

Hithp: הַהְרָאָה (/ut. לְיִתְרָאָה (/ut. מְתַרְאָה (/ut. מְתַרְאָה לְּבִּים look at one another to look one another in the face, i.e. to cope with one another 2K.14,8 a. 11.

קַבְּּלְּהָ f. vulture Deut.14,13 (parallel passage Lev.11,14 has ፲፯).

יְבֶּע קְלוֹן adj. seeing יְבְּע קְלוֹן (רְאֵה נְיִי בְּנְיִי l am full of disgrace, and ever seeing my affliction Jb. 10,15.

קּאָרֹת (pt. of רָאִים; pl. רַאִּים) m. 1)
seer, prophet 18.9,9; Is.30,10.—
2) abstractly: vision, view ישָׁנּוּ
they err in their vision Is.
28,7.— 3) pr. n. m. 1Chr.2,52 = הַּאָרַה 4,2.

קר. n. eldest son of Jacob Gen.29,32, and head of the tribe descended from him Num.1,20, whose location was heyond Jordan, to the south of Gad Num.32. 33; Jos.13,15; patr. אוֹבְיִי (with E quiescent) Reubenite 1Chr.11,4^^. coll. Reuhenites Deut.3,12; Jos 1,12. (prop. inf. of בְּבָּיִ מִיְבָיִם נְתַתִּיךְ לְרַאִּיָה בָּךְ he fore kings I set thee, that they might look upon thee Ez.28,17.

מר דאומה pr. n. f. Gen.22,24.

ראר, f. sight, seeing Ec.5,10. אר m. mirror Jh.37,18.

קּאָר' (רְאִיל) m. 1) a seeing, vision Gen.16,13.— 2) looks, appearance וּבְּלְבִּילְ of a goodly appearance 18.16,12; hence acc. Stb. יבְּלִילְ his flesh is deprived of sightliness Jb.33,21 (Eng. Bible: his flesh is consumed away, that it cannot be seen).— 3) spectacle, sight (others: dirt) יְבִילִּילִילְ and I will set thee as a spectacle Nah 3,6 (Rashi a. Kimchi: I will render thee as dirt).

רְאֵירָה pr. m. of three men 1Chr.4,2 = הַאָּר 2,52; 1Chr.5,5; Ezr.2,47.

רָאָם вее רָאָים.

אישׁן Jb.15,7 Ktib for רָאישׁן.

בּאית Ec,5,10 Ktib for אַרְאָית, which

ערום בן 1. (בּבּח) to be high, lifted up; only pret. f. וְרָאֵקה and it shall be lifted up Zch.14,10.

II. acc. Fuerst = Ar. רמם to he red, whence בְּאבֶה II.

תִים, הַיִּמִם, m. huffalo, wild ox (acc. Sept. and Vulg.: unicorn) Num.23,22; Ps.92,11; Jb.39,9; pł. בּוֹיְרָאָמִים Ps. 22,22; of a young buffalo בַּוֹיְרָאָמִים Ps. 29,6.

נְאְמָה l. (from בְּאָרָה l.; c. בְּאִבֶּה; pl. בְאָמָה prop. height, hence: 1) pr. n. a) דְרָאָם בּוֹנְי a city in Simeon Jos. 19, 8, for which 1S. 30, 27 בְּאֹרָה נָגֶב b) בְּאֹרָה בְּנָב בּוֹנָי in Gilead Deut.4,43 = בְּאֹרָה בָּנָב Jos. 21, 36.— 2) something high, unattainable; only pl. בְאַרְה שִׁי wisdom is too high for a fool Pr.24,7.

II. (from ראם II.) f. red coral; only pl. אמות Ez. 27,16; Jb. 28,18.

יַנְגָּב $pr.\,n.$ see under בְּאָבָת נָגָב $pt.\,$ cf רוש $pt.\,$ cf איש, which see. ביש בפפ ביים.

ראש ה' Ch. (= Heb. ראש ; pl. ראש ,

תראטין m. the head Dan.2,32; 7,6; Ezr 5,16; ייי ראשין the visions of my head (i. e. imaginations) Dan. 4,2.— 2) foremost position, head בְּרַרָּא דִי בְרָאשׁרֵם the men that are at their head Ezr.5,10.— 3) substance, sum מָלִין the sum of the matters Dan.7,1.

ראשׁ (sf. ראשׁבֶם, ראשׁי: pl. רָאשׁי, c. בָאשֵׁינוּ, sf. בָאשֵׁינוּ, once רֹאשַׁיו 1s.52,2 for נְאשִׁיוֹ *m. 1)* the head Gen.3,15, Lev.1,8; 13,12; phrases: to lift up the head, i. e. to exalt oneself Ps.110,7, or to exalt any one 3,4; נַתַן בָּראֹשׁוֹ to give back upon one's head, i. e. to recompense Ez.9,10; fig. single person, individual לָראֹשׁ to the head of a man, i. e. to every one Jud.5.30; by metonymy for life: וָחַיַבַתָּם אֱת־רֹאֹיָיי and ye would endanger my head, i. e. my life, with the king Dan.1,10; בְּרָאשֵׁינוּ with our heads, i. e. in jeopardy of our lives 1Chr.12,20.- 2) head, chief, captain ראש אַבות or ראש בּית אַבות head of a family Ex.6,14; Num. לאמי הַמְּרִינָה the chiefs of the province Neh.11,3; בַאשִי הַנְּרוּד captains of the band 1Chr.12,19; the chief priest, i. e. the בהן הראש high priest 2K.25,18; hence בראש at the head, i.e. as leaders Deut. 20,5; הַיָה לִראש to become a chief Lam.1,5; יָשֵׁב ראש to seat as chief Jb.25,29; שַׂם לָראשׁ , נָתַן לְראשׁ to make one the head Deut 28,13;

Ps.18,44; also of things: רֹאשׁ פַּבָּה the head stone of the corner Ps. בַּשָׂמִים ראש or רָאשׁ בִשְּׂמִים בַּשָּׁמִים (118,525 the chief spices Cant.4,14; Ex 30, 23; ראש שביייו my chief joy, i.e. my highest joy Ps.137,6.— 3) top, point 1K.7,17 (of a pillar); Est.5,2 (of a scepter); fig. beginning מָראשׁוַעַר־כֹּף from the beginni: g to the end Ec.3,11; בוֹאים בְּישִׁים the beginning (the first) of months Ex.12,2; ראש השנה the beginning of the year Ez.40,1; מַראֹשׁ from the beginning Is.40,21; hence of the opening of a road or street: corner, entrance דרש בַּרָך the corner of the way Ez.16,25; どれつ the entrance of the streets Is 51,20. — 4) main division of a וֹנִשָּׁם יַפַּרֶד river, principal stream וּבִשָּׁם and thence it וַהַיָה לָאַרְבַעָה רָאיִים was parted and became into four principal streams Gen.2,10.- 5) sum, substance אָבֶרך אָבֶר the sum of thy word is truth Ps. 119.160. — 6) sum, full number he shall even וִשָּלַם אֹתוֹ בָּראשׁוֹ restore it in full Lev.5,24 (prop. in its principal; comp. capital, from Lat. caput head); בַּשַׂא to take the sum, the number Ex.30,12; Num.1,2; מֶה עַנְעמּי how great is the sum of them! Ps.139,17.

ת'א"ש II. (once רא"ש Deut.32,32) m. a poisoncus herb (acc. some: hemlock) שׁרָשׁ בּרָה ראשׁ וְלַשְנָה a root that beareth a poisonous herb and worm-wood Deut 29,17;

בְּרָאִישׁ מְשְׁפָּט מְּרָאִישׁ מְשְׁפָּט and judgment springeth up as hemlock Hos.10, 4; hence: poison Lam.3,5; מִיְבִירוֹשׁ poison water Jer.8,14; מְיִבְירוֹשׁ grapes of poison Deut.32,32; ־מִּאֹים the poison of serpents v. 33.

E'N' III. pr. n. Rosh 1) a son of Benjamin Gen.46,21.— 2) a Scythian people inhabiting the north Ez.38,2 a. 3; 39,1 (prob. the ancestors of the Russians); mentioned along with מַנְיָבָּי, which see

רְאשׁתִיכֶּם בּאטּתִיכֶּם בּג36,11. אָבֶּן (בּאשׁ (רֹאשׁ (בּאשׁ הָּלּשְׁתָּן f. head, chief אֶבֶּן הַרֹּאשׁׁם the head stone (i. e. cor-

ner-stone) Zch.4,7.

ראשון (den. from ראשון; once דישון Jb.8,8; pl. רָאשׁוֹנִים) num. first Ex.12 15; in reference to time: former Gen.40,13; Zch.1,4; hence: ancient, as n. ראשונים the ancients Deut. 19,14; in reference to rank: foremost, chief Dan.10,13; f. דאשונה first Zch.6,2, former Jer.36,28; pl. as n. former things ls. 43,18, former prophecies 42,9; as adv. ראשונה first, before Gen. 38, 28; לַרְאשׁנָה at the first Gen.13,4; Jud.18,29; in reference to order: foremost, at the head Gen.33,2; in reference to rank: who sat in הַישָׁבִים רָאשׁנָה בַּפַּלְכוּת the first rank in the kingdom Est. 1,14.

תְאֵשׁוֹת f. place at the head 18.26, 12 (see מְרַאֵשׁוֹת).

ראשית once ראש (den. from ראשית; once Deut.11,12; sf. רָאשִׁיתּה, הָאשִׁיתּה) f. 1) chief, best רָאשִׁית נְבּוֹרֶתָם the chief of their strength Jer. 49, 35; בְאשִׁית שְׁבְנִים the chief (best) ointment Am.6,6; אוֹניֵל (best) and he provided the באשית לו best for himself Deut.33,21. - 2) -the be רֵאשִׁית מַמְלַנְתוֹ the be ginning of his kingdom Gen.10, 10; רַאשִית הַשְּנָה the beginning of the year Deut.11,12; וָהָיָה הֵאשִׁיתָּה and thy beginning will have been small Jb.8,7; רֵאשִׁית as the beginning of his way (i. e. as his first creation) Pr.8, 22.- 3) first-fruits, firstling, the first קרבן האשית an oblation of the first-fruits Lev.2,12; רָאשִׁית the first of the first-fruits Ex.23,19; ראשית אוני the firstling of my strength (of a first-born son) Gen. 49,3.

ראשון (= ראשון) adj first; only f. אשנית Jer.25,1.

 thou greatly en- בַבַּת תַּעִשְׁרֶגַּה richest it Ps 65,10. b) much time, my soul רַבַּת שֶׁבְנָה־לָה נַפִּשִׁי my soul hath long dwelt Ps. 120, 6. c) enough Gen.45,28; בַב לֶכֶם שֶבֶת ye bave dwelt [long] enough Deut. 1,6; בַב מָהָיוֹת קְלוֹת it is enough that there be thunderings Ex.9,28.— 2) great, mighty הַּהוֹם בבה the great deep Gen.7,11; בַּבּה קב great plague Num.11,33; בַּב the journey is too great for thee 1K.19,7; בֵּלֶהְ רָב a great king Ps. 48, 3; בַּבְּעַלְים great in acts 2S.23,20; רַב לָּהוֹשִׁיעַ mighty to save Is.63,1; [] of great power Ps.147,5;הבתרבת במתובל great in confusion Ez.22,5; as n. the chief בַב בִּיתוֹ the chief of his house Est.1,8; בַב הַהבֶּל tbe ship-master Jon.1,6; רָבֵּי הַמָּלֵך the chiefs (princes) of the king Jer.41,1.

adj. great בּלְלוּקָא a great feast Dan.5,1; אּבְּל בְלְּלִּא לַבְּל בְּלְלּגְץ the great sea 7, 2; אּבְלְלוּבְלְץ great Babylon 4,27; as n. chief, captain Dan.4,6; בּל בּלְלוּבְעַ captain of the guard 2,14.

 בתב that could not be numbered for multitude 1K.8.5; בא מונים אים חלב חלב מונים מונים חלב מונים מונים

בין see בין.

אָבֿאָ see יֹבֿאָ.

בוֹ (pl. בְבוֹ , inf. בֹר) בּן to multiply, to increase Gen.6,1; inf. sf. בּוֹ as they increased Hos.4,7 — 2) to be numerous, manifold בְּבוֹ צְרָי how numerous are my assailants Ps 3,2; בְּרֵבוֹ בִוֹנִי how manifold (others: great) are thy works! 104,24.

Pu. בַּבָּהְ (den. from רָבָּבָהְ) to be multiplied by myriads; only pt. f. pl. צֹאנֵנוּ מַאָּלִיפּוֹת מִרְבָבוֹת מִרְבָבוֹת may our sheep be bringing forth thousands and be multiplied by myriads Ps.144,13.

(וְבֹנוֹ, Il. (pl. וְבֹנוֹ) to throw, to shoot (arrows) Gen.49,23; pt. בֹן archer, pl. בֵים Jer 50,29, sf וְבֵנוֹ his archers Jb 16,13.

קבְבּוֹת (from בְּבָרָת l. pl. prop. great prop. great protitude, hence: ten thousands, myriad Jud.20,10; 18.18,7; בְּבָרֹת מְנֵית מְנִית מְּנִית מְנִית מְנִית מְנִית מְנִית מְנִית מְנִית מְּנִית מְנִית מְּנִית מְּנִית מְנִית מְּנִית מְנִית מְּנִית מְּית מִּית מְּית מְּית מִּית מְּית מִּית מְּית מִּית מְּית מִּית מְּית מִּית מְּית מְּית מִּית מְּית מִּית מְּית מִּית מְּית מִּית מְּית מִּית מִּית מְּית מִּית מְּית מִּית מְּית מִּית מִּית מְּית מִּית מְּית מְּית מִּית מְּית מִּית מְיִּית מְּית מְיִּית מְּית מְיִּית מְּית מְיִּית מְּית מְיִּית מְּית מְיִּית מְיִּית מְיּית מְיִּית מְּית מְיִית מְּית מְיִית מְיִית מְיִּית מְיִית מְיִּית מְיּית מְיּית מְיִית מְּית מְיִית מְית מְיִּית מְּית מְיִּית מְיּית מְיּית מְּית מְיִּית מְיּית מְיּית מְיּית מְיּית מְיּית מְיּית מְיּית מְּית מְיִּית מְּית מְיִּית מְּית מְיִּית מְּית מְיִּית מְּית מְּית מְּית מְיִּית מְּית מְיּית מְּית מְּית מְּית מִּית מְּית מִּית מְיּית מְיּית מְיּית מְּית מְיּית מְּית מְּית מְיּית מְיּית מְּית מְּית מְּית מְיִּית מְיּית מְּית מְיִּית מְיּית מְּית מְיִּית

I. (akin to בְּבֶרְ to spread (a bed) Pr.7.16

ו רבד II. in Ar to bind, whence בביד

Pi. חַבְּה for חַבָּה 1) to increase Jud. 9,29; לא רבִּיתָ, thou dost not increase (in wealth) by their price Ps.44, 13.— 2) to raise, to bring up Ez. 19,2; Lam.2,22.

of me ever so much dowry and gift Gen. 34,12; frequently this verb describes an adverb: אַל תַּוְבוּ לְרַבְּלוֹ talk no more 1S.2,3; בווּלָבוֹל talk no more בווּבוּ (thoroughly בַּבְּחֵנִי wash me much Ps.51,4; הָבְּלָה when ye pray much is.1,15; also before with inf.: הָרָבָתָה לְהָתְפַּלֵּל she prayed much 1S.1,12; נַיָּרֶ בַ הַנַיֵּד and the wood לַאָּכל בַּעָם מָאַשֶׁר... devoured more people than... 2S. 18,8; *inf*. בּרָבָּה as *adv*. much Gen. 15,1; 2S.8,8; Neh.2,2; sometimes to eat אָכל הַרְבּוֹת, as: אָכל הַרְבּוֹת to eat much Pr.25,27; the latter also as n.: multitude Am.4,9.— 2) to increase, to augment מַלְבָּה מִקּנָתוֹ thou shalt increase the price thereof Lev. 25,16.— 3) to make great Ps.18,36. - 4) to enlarge, to extend (a boundary) 1Chr.4,10.

II. (בְּבָה II.) to throw, to shoot; only pt. רֹבָה בִּישָׁת a shooter with a bow, an archer Gen.21,20 (בְּקִשֶּׁת.).

רָבֶּרוֹ Ch. to become great, to grow Dan 4,8 a. 19.— Pa. בוֹ to make great, to exalt Dan.2,48.

קבון pr. n. Rabbah 1) capital of the Ammonites 2S 11,1; Jer.49,3; more fully בת בנו עמון Deut.3, 11.— 2) a city in Judah Jos.15,60.

לבות (= רְבְּבְה ; pl. רְבְּבְה myriad, ten thousand Jon.4,11; Neh.7,21; du. ביתות two myriads, twenty thousand Ps.68,18.

רבן Ch. (pl. רבון Ktib) f. myriad

בו וְבְּוֹן a myriad of myriads Dan 7,10 (Kri בְבָּן).

לבן (def. אֹחָבֹּן) f. greatness, maj. esty Dan.4.33; 5,18.

אוֹבוֹן (בּוֹבְיּבוֹי ; pl. הַלְּאוֹת) f. myriad ten thousand Ezr.2,64; Dan.11,12, pl. also במות (with א quiescent במות) Ezr.2,69.

וְרָבִיב (from בְּבָר l.; only pl. רְבִיב (ִּרְבִּר תִּבְּר n. abundant rain, shower Deut. 32,2; Jer.14,22; Mic.5,6; Ps.65,11.

רבר (from לְבִיךְ (from לְבִיךְ (from לְבִיךְ (from לָבִירְ (from לָבִירְ (from לָבִירְ (from לָבִירְ (from לָבִירְ (from לָבִיר) (from לָבִיר (from לָבִיר (from לַבִּיר) (from לַבִּיר (from לַבְּיר (from לַבְיר (from לַבְּיר (from לַבְיר (from לַבְּיר (from לַבְּיר

the fourth Gen.1,19; חיתה. m. the fourth Gen.1,19; בְּנִי רְבִעִּים children of the fourth generation 2K.10,30; f. רְבִיעִת the fourth Lev. 19,24; also the fourth part בַּרִיעָת the fourth part of a hin Lev. 23,13; one fourth part of the day Neh.9,3.

רְבִיעֵי Ch. (f. רְבִיעְיָא, def. רְבִיעִיהְי)
num. fourth Dan.7,7 a. 23.

רָבִּית pr. n. a city in Issachar Jos. 19.20

קבְי to dip, to soak (into oil); only Hoph. pt. f. קבָר soaked Lev. 6,14; 7,12; 1Chr.23,29.

רְבְּלְהְ pr. n. a city in Syria Num. 34,11; Jer.39,5.

סְרֵים pr. n. 1) an Assyrian officer 2K.18,17.— 2) a Chaldean prince Jer.39,3.

קבְעָה . (akin to נְבַץ; mf. יְרְבְעָה , sf. יְרְבְעָה to lie down, to lie with Lev.15,23; 20.16 Hiph. הַרְבִּישׁ (fut. יַרְבִּישׁ) to cause to gender, to copulate Lev. 19.19

עָבָי II. (den. from אַרָבּע) to have four sides; pt. p. בְּיִבְי four-sided, square Ex.27,1; /. בְּיָבִי Ez.41,21.

Pu. pt. מְרָבֶּע made four-sided, square; only f. מְרָבַעוֹת Ez.40,47, pl. מְרָבַעוֹת 1K.7,31.

וֹרֶבַעְ I. (from רָבַע I) m. a lying down; only sf. בָּנִי Ps.139,3.

ֶּלְבָעִיוֹ ll. (from בָּלֵ ll.; pl. sf. רְבָעִיוֹ חַ חָּנִי m. 1) fourth part, a fourth Ex.29,40.— 2) side of a four-sided object Ez.43,16; עַל הַבְּעִה רְבָּעִיהָם on their four sides Ez.1,8.— 3) pr. n. a king of the Midianites Num.31,8; Jos.13,21.

תְבֵּעִים (from אַּוְבַּע; only pl. רְבֵּעִים) m. descendant of the fourth generation על־שָּלְשִׁים וְעַל־רְבָּעִים unto the third and fourth generation Ex.20,5; Num.14,18; Deut.5,9.

רבע (בְּעְבִיץ II.) m. a fourth 2K.6, 25; רְבַע יִשְּׁרָאֵל the fourth part of Israel Num.23,10; others: seed, offspring, from בָּע I. (acc. Stb. עבַר here: lying dust, which suits the parallel רְבַע from רָבַע from רָבַע בַּע יִבְּע הָב יִנְעִקְּב to lay dust by sprinkling).

רְבָצִים (fut. יְבִיץׁ: ; pt. רְבִּץִּים, pl. רְבָּץִים, f. רְבָּץִים, i) to lie down, to couch Gen.49,9 (of beasts); Jb.11,19 (of men); of a bird: to sit, to broad Deut.22,6; fig. of a curse Deut.29, 19.— 2) to lie in wait, to lurk

sin lieth (i. e. lurketh) at the door Gen.4,7.

Hiph. יְרָבִּיץְ (fut. יְרָבִּיץְ; pt. (מַרָבִּיץְ; pt. מַרְבִּיץְ; pt. (מַרְבִּיץְ; pt. (מַרְבִּיץְ; pt. (מַרְבִּיץְ; pt. (מַרְבִּיץְ; pt. (מַרְבִּיץְ; pt. (מַרְבִּיץְ; pt. (ant.1,7; fig. of men Ez. 34, 15. — 2) to lay (stones) Is.54,11.

רָבָץ' (sf. וְּבְצִיּה, הְבָּצוֹי m. a restingplace (of flocks) Is.65,10; Pr.24, 15 (of men).

דבק to fatten, whence בַּרָבָּק.

קרה pr. n. Rebekah (Rebecca), wife of Isaac Gen.22,23; 24,15.

Ch. (redupl. from בֿ; pl. יבּרְבָּרָ, f. אבָרְבָּרָ, pl. יבּרְבָּרָ, def. אבְרָבְרָ, adj. great Dan.3,33; 2, 48; 7,11; בְּרָבִּרָ to speak presumptuously v. 1.

יבְּרְבָּנִין Ch. (only pl. בְּרְבָּנִין, sf. בַּרְבָּנִין, בְּרָבְנִין, m. lord Dan.5,1.

רַבְּשְׁקְה pr. n. an Assyrian general 2K.18,17.

לגב to heap together, whence the next word.

(only pl. רְגָבִי , c. יְגָבִים, m. clod, lump (of earth) Jb.21,33; 38,38.

וֹבְוֹה (fut. וֹבְוֹה imp. pl. וֹבְוֹה (fut. בְּוֹהָה imp. pl. וֹבְוֹה ls.32,11 for בּוֹבָה 1) to be moved, agitated 2S.19,1; Is.14,9.— 2) to tremble, to be excited Deut.2,25; Jer.33,9.— 3) to rage, to be wroth Is.28,21; Pr.29,9; with בווא against Ez.16,43.

Hiph. הַרְגִּיז (fut. יַרְגִּיז; pt. יַרְגִּיז; pt. מַרְגִּיז) to stir, to disquiet 1S.28,15.—

2) to make trouble Is.13,13; 14, 16.— 3) to make wroth, to provoke Jb.12.6.

Hithp. הַּבְּוֹלֵיִן to be agitated, to rage; only inf. sf. אָלָי thy rage against me Is 37,28 a. 29.

רְנֵזְ Ch. to rage; only Aph. בְרָנֵז to enrage, to provoke Ezr.5,12. Ch. m. wrath Dan.3,13.

i on w. wrath Bandyro.

נְבָּיָ adj. trembling Deut.28,15.

Jb.37,2; 39,24.— 2) trouble, disquiet Jb.3,17; 14,1; Is. 14,3.— 3) anger Hab.3,2.

ין לְּנְלְ f. trembling, disquiet Ez.12,18.

1) to walk, to go, whence לְנֵלְ f. — 2) fig. like בְּלְ to go about talebearing, to slander Ps.15,3.—

3) to tread, to full, to wash, whence לְנֵלְ זֹר.

Pi. אָבֶל (fut. בְּבֶל; mf. אָבֵן, sf. אָבֵן 1) to wander about, to spy out Jos.14,7; 28.10,3; pt. בְּבָל spy, scout Gen.42,9; Jos.6 22.— 2) to slander (with בְּב of the person slandered) 28.19,28.

 the foot, i e. to irrigate by turning a water-machine with the feet Deut.1,10.— 2) tread, pace, step מְלֶנֶל הַמְּלֶאבָה according to the pace of the cattle Gen.33,14 (see the peoble בُגֹּב אֲשֶׁר בְּרַנְּבְי (מְּלָאבָה the people that are in my steps, i. e. that followed me Jud.8,5; לְלַנְיֶלְה ic her steps, i. e. after her 1S. 25, 42; וָהֵכִּיצְהוּ לַרֵוּבְיוּן and they shall scatter him at his steps Jb. 18,11; hecause of my coming Gen. 30,30 (acc. Targ.: for my sake).— 3) turn, time (prop one tread with the foot) שַׁלוֹשׁ רָגָלִים three times Ex.23,14; Num 22,28.

Ch. (def. לְבִילְ: du. יִבְּיְבֹי, def. אַבְיּבְי, sf. יִבְיִּבְי, f. foot Dan.2, 33 a. 41; 7,7.

עין רוֹגֵל (fuller) only in pr. n. צין רוֹגֵל Jos.15,7; 1K.1,9.

adj. foot-soldier, footman Ex. בְּלְים Jer.12,5.

in Gilead 2S.17,27.

קרֶב pr. n. m. 1Chr.2,47.

קבם מלה pr. n. m Zeh.7,2

רְבְּעְה (from בָּיָרָ, sf. רְבְּעָה) f. hear, company Ps.68,28.

ניבון (pt. pl. רוֹנִים) to murmur, to rebel Is.29,24.

Niph. וְרָבֵוֹ (/ut. יְרָבֵּן) same as Kal Deut.1,27 (hence נְרָבֶּן)

יבָּע (pt. יבַּע רַבָּין) to set in motion, to stir בּיָע רַבִּע הַיָּם who stirreth the sea Is.51,15; Jer.31,34; Jb.26,12.—
2) to contract, to shrivel יבָּע my skin contracteth Jb.7,5 (accolder interpreters: is burst open).—
3) to wink, whence Hiph. 1 and יבָּג בּיִב אַ 1) to retreat, to rest, whence Niph, Hiph. 2, בַּיְבָּיִב , בַּיִבְּיָב .

Niph. נְרָנֵע (fut. יְרָנֵע, imp f. בְרָנְעִי) to take rest Jer.47,6.

Hiph. הַרְגִּיעָ הֹרְגִיעָ (fut יַרְגִּיעָ וֹרְנִיעָה y while l wink, i.e instantly Jer 49,19; ער אַרְגִיעָה for a moment Pr.12,19.— 2) to cause to rest, to give rest Jer 31,1; 50,34; untr. to rest, to find rest Is 34,14.— 3) to settle, to establish מִשְּׁפְיִי לְאוֹר עַמְיִם אַרְנִיע my justice will l establish as a light of the people Is.51,4.

קֹנֵעֵי (from נְבָעֵי אָרָץ) adj. still, quiet; only pl. c. רְבָעִי אָרָץ the quiet in the land Ps.35,20

 $\vec{v}$ (from עַבִי $\vec{v}$; $\vec{v}$; $\vec{v}$; $\vec{v}$) אָבִי בָּאַמ $\vec{v}$ wink, moment, instant Ex.33, $\vec{v}$; $\vec{v}$ in a moment Jb. 21, 13; $\vec{v}$ for a moment 20,5; עָבָּע עבֹין for a little moment Is. 26,20 = בְּינֵע אָבְיּטְ 54,7; עַבִּיטְ quickly. suddenly Num. 16,21; בּינָעִים at moments, every moment Is. 27,3; Jb.7,18; עבַי ...עבַי at one instant... at another Jer. 18,7 a. 9.

שׁבֵין (בּוֹנְים) to be noisy, to rage Ps.2,1.

to come together, to assemble Dan.6,7 a. 12 (others: to come tumultuously; comp. Heb. בְּנִישׁ).

רֶגְשׁ m. noisy crowd, throng Ps.55, 15 (others: zeal, ardor).

נְּנְשֵׁר (c. רְנְשֵׁר) f turbulence Ps. 64,3 (others = רְנָשׁ noisy crowd).

קבר (pt רבר; unf רבר) to tread down, to subdue Ps.144,2; רבר לְבָּנִי גּוֹיִם to subdue nations before him Is.45,1.

קבו 11. to spread (Kal not used).—

Hiph. יְבֶּר (fut. ap. יְבֶּר) to spread, to overlay (with metal) 1K.6,32.

בריים עריים עריים עריים עריים מריים מריים מריים מריים מריים וור איים מריים וור ביים מריים וור ביים מריים מר

pr. n. m. 1Chr.2,14.

רָדִידְי (from רָדֵי II.; sf. יְדִידְי, pl. בַּדִידְי) m veil, shawl Cant.5,7; Is.3,23.

בְּדַ to slumber, to sleep (Kal not used).

Niph. בַּרָבֵּם (fut. בַּרָבֵּם; pt. בַּרָבָּם) to be fast asleep Jon.1,5; Pr. 10,5.— 2) to become stupefied, senseless Jud.4,2;, Ps.76,7; Dan. 8,18,

וֹרְנִים 1Chr.1,7 see רְדָנִים.

ק ((ינל קֹדוֹר בָּים , pt. קּדִּר, pt. קּדִּר, pt. קּדִר, pt. קּדִר, pt. קּדִר, pt. קּדִר, pt. קּדִר, קּדִר, pt. קּדִר, pt. קּדִר, pt. קּדִר, pt. קּדִר, pt. קּדִר, קּדִר, קּדִר, קּדִר, קּדִר, קּדִר, קּדִר, קּדִר, אַהָם קיל עָּלֶה נִדְּרְ אַהָם קיל עָלֶה נִדְּרְ אַהָם קיל עָלֶה נִדְרָ אַהָם פוּמּל and the sound of a shaken leaf shall chase them Lev.26,36; hence: to run after, to follow, to pursue, with accus Gen.14,15; Deut. 28,45; fig. קּבָרוֹת בְּרָרְת נְדְרָּרְת נְדְרָתְי they (the terrors) pursue my soul as ths wind Jb 30,15; with לְּאָל Jud. 7,25; with לְּבָל Jb.19,28; Ex.14,4;

Jud.3,28; pt. בְּלֵי pursuers, persecutors Jos.2,7, sf. בְּלֵי Ps.7, 2.— 2) to follow, to accompany בּלְילֵי שׁבְּלֵי וְלְּכֵּוֹלִי וְלְרַכּוֹּלִי וְלְרַכּוֹלִי וְלְרַכּוֹלִי וְלְרַכּוֹלִי וְלְרַכּוֹלִי וְלְרַכּוֹלִי וּלְרַכּוֹלִי שׁבְּלִי בּלְּלִי בּלְּלִי בּלְּלִי בּלְּלִי בּלְלִי בּלְלִי בּלְלִי בּלְלִי בּלִי בְּלֵילִי בּלְלִי בּלְלִי בּלִי בְּלֵילִי בּלִי בּלְלִים בּלִי בּלְלִים בּלִי בּלְלִים בּלִי בּלְלִים בּלִי בּלְלִים בּלִי בּלִי בּלִים בּלִי בּלִים בּלִי בּלִים בּלים בּלים בּלים בּלים בּלים בּלים בּלִים בּלְים בּלִים בּלְים בּלִים בּלְים בּלִים בּלים בּלְים בּלְים בּלִים בּלְים בּלים בּלים בּלים בּלים בּלים בּלים בּלְים בּלְים בּלְים בּלְים בּלְים בּלְים בּלְים בּלְים בּלְים בּלִים בּלְים בּלְים בּלְים בּלְים בּלְים בּלְים בּלְים בּלְים בּלְים בּלִים בּלְים בּלְים בּלְים בּלְים בּלְים בּלים בּלְים בּלְים בּלְים בּלְים בּלְים בּלים בּיבלים בּלים בּלים בּיבלים בּילים בּילים בּילים בּיבלים בּי

Niph. קֹדַוְ (pt. קַּדָּן) to be driven, chased, pursued עַל צַנְאַרֵנוּ we are driven (Vulg.: led) by our necks Lam.5,5; fig. קָּרָךְ what is chased away, i. e. the past Ec 7,15.

Pu. 77, to be chased, driven away Is.17,13.

Hiph. קֿרָדִיף to chase, to pursne Jud.20,43.

Hoph. only pt. 키크그 persecuted Is.14,6.

בְּבֶּב ; fut. בְּבָר ; imp. בְּבָר)

1) to show oneself great, to behave proudly against (בְּב) ls.3,

5.— 2) to urge, to importune בְּבָר urge thy friend Pr.6,3.

Hiph. הַרְהִיכּנִי לָּוֹ thou hast emboldened me with strength in my soul Ps.138,3.— 2) to excite, to enravish Cant.6,5.

בְּהָבִים adj. proud; only pl. בְּהָבִים the proud Ps.40,5.

בְּבֵב (הְבֹּב nm. 1) pride, boasting בְּבֵב (הְבֹּב nm. 1) the boastful helpers Jb. 9,10; of the Egyptians who never gave Israel their promised aid: הַבָּב הַבּם שָּׁבָּר they are boastful in sitting still Is. 30,7.— 2) seamonster (prob. the crocodile) Jb. 26,12; fig. of Egypt Ps 87,4; 89,11.

בְּהַבְּ m. pride, boasting; only sf. בְּהַבָּ Ps.90,10.

רוֹּהָבָּה pr. n. m. 1Chr.7,34 (Ktib רוֹּהָבָה).

דְרָהְ to tremble, to fear; only 2 pl. אָרָה Is.44,8 (acc. Ges. the root is בְּרָה, which see).

מה (במי (במי to run, to flow, whence the next word.

בּקְיִים (pl. הְהָמִים) m. 1) gutter, trough Gen.30,38; Ex.2,16.— 2) poet. flowing hair, locks Cant.7,6. (conly pl. sf. בְּהִימֵןנוּ) m. rafter (בְּהִימִןנוּ).

רֵן Ch. (for בְּאָר, from בְּלָּה; sf. הַוֹה; sf. מַנָה, m. look, aspect Dan.3,25.

בוֹם see בוֹב.

רוב see דוב.

קר (akin to יְרֵר; pret. רְרָד, 1 pl. רְרָד) to wander, to ramble רְרָד יְרָד he wandereth with God Hos. 12,1 (acc. older Jewish interpreters = רְּרָד he ruleth); עור שור wander about Jer.2,31.

Hiph. הַרְיֹר (fut. יְרָיר) 1) to rave about, to break loose בַּאַשֶּׁר הַּרִיר when thou shalt break loose Gen. 27,40. — 2) to be restless אָרִיר I am sestless in my complaint Ps.55,3 (acc. older interpreters אַרִיר I mourn).

לְנְהָ (fut. יְנְיֵהְ , pl. יְנְיָהְ) to drink, to be full, satisfied Ps.36.9; poet. of a sword: וְנְיְהָה מְבְּמְם it shall be drunk of their blood Jer. 46, 10; fig. to enjoy let us enjoy love Pr.7,18.

Niph. נְרְוָה to be watered, refreshed יוֹּרֶא יוֹּרֶא and he that watereth shall be watered also himself Pr.11,25 (בוֹרָה בּרַרְיִּרָה.).

Pi. רְבָּה (fut. יִבְּהָה; imp. רְבָּה 1) to be soaked, sated, drunk Is.34, 5 a. 7.— 2) to water (ridges) Ps. 65,11; fig. אַבְּיָבָה I will water thee with my tears Is. 16, 9 (בַּרָּבָּה - 3) to satiate Jer.31, 13; fig. of love Ps.5,19.

Hiph. הָרָוָה (pt. מַרְנָה to

give to drink, to water Jer.31,24; Is.55,10; Pr.11,25.— 2) to eatiate Is.43,24.

קוָה adj. well-watered Is.58,11; Jer. 31,12; f. בְּוָה as n. drunkennese: לְמַעֵּן קְפוֹת הְרָוָה אֶת־הַאָּמִאָּ to add drunkennese to thirst Deut.29,18 (Fuerst: so that satiety increases thirst).

רְוְהַנָּה see רוֹהֲנָה.

לון to hide, whence וֹן.

(prob. den. from הַוֹן air; fut. הַוֹרַיִּן to be airy, wide; fig. יְבְוֹה to be easy, refreshed, relieved 1S.16,23; Jb.32,20.

Pu. רַּוֹרָת (pt. מְרָהָן) to be large, roomy (of chambers) Jer.22,14.

(from רְבֵׁים) m. 1) room, space Gen.32,17 — 2) enlargement, relief Est.4,14.

יה to breathe, to snuff (Kal not used).

רָרְתַּן (from רַּוֹחָ to breathe; sf. רְּנָתֵי

רוֹחַלֶּם; pl. רוֹחוֹת) f. a. m. 1) airJb 41,8; ፲ነገ ባጅው to snuff the air, to breathe, to pant Jer. 2,24. -- 2) wind, breeze Gen 8,1; 1K.19,11; "רוֹם" ברים an east wind Ex. 10,13; of something vain: רוֹתַ תַנְי my life is wind, i. e. vanity Jb.7,7; בַּל לַרוּחַ to labor for wind, i. e. in vain Ec. 5,15; דְּבְרֵי רוּחַ vain words Jb.16, 13; דַעַת רוּחַ vain knowledge Jb. 15,2; בַעָה רוּחַ to feed on wind, i. e. to grasp after comething vain Hos. 12, 2 (see also under קַעָּה II.). — 2) side, quarter (of the heavens) רוֹתַ הַקָּרִים the east side Ez.42,16; בּיוֹם מַיוֹם acc. Rashi: the quarter where the sun sets, i. e. the west Gen.3,8 (others: the breeze-time of the day, i. e. the evening); with או loc. רְּוֹחַה on a side, on every side Jer.52,23; pl. the four quarters Ez. 37,9; 42,20.- 3) breath Ps.135,17; the breath of life Gen 6, 17; of one dear to us as life: לוֹחַ אַבּינוּ the breath of our nostrils Lam.4,20; הַשִּׁיב רוּהַ to draw breath Jb.9,18.— 4) vital breath, spirit, life Ez.37,8; Ec.3,21; 12,7; of the spirit of man as breathed into him by God: אַרוֹהַ the spirit of God Jb.27,3; Gen,6,3; of one recovering his spirits: וַּחָרוֹי and his spirit revived Gen. 45,27 or און ביים and his spirit returned Jud. 15,19. — 5) spirit, as opposed to flesh Is.31,3; of the invisible power of God, which manifests itself in the world Gen.

1,2, in mankind Hag.2,5, or in individual persons ls. 42,1; of the inspired prophet: אַישׁ הַרוּחַ the man of spirit Hos.7,9; of the various powers of the mind: הַוֹּח רוּחַ spirit of wisdom Is.11,2; רַּיָּמָה רות בעת spirit of counsel ib.; רות בעת spirit of knowledge ib.; רוֹתַ קנאַה spirit of jealousy Num.5,14; הוֹם לישֵקר lying spirit 1K. 22, 22; רוּחַ קמָאָה unclean spirit Zch.13,2; רוֹחַ עוִעִים perverse spirit Is.19,14. — 6) mind, purpose עַל־רוּחַ to come up into the mind Ez.20,32; that he had in אַשֶּׁר הָיָה בְּרוּחַ עִּפוּ his mind 1Chr.28,12; נָתַן רוּחַ בָּ־ to give a mind (i. e. to suggest a purpose) to one 2K.19,7; הַּעִיר ייייי to stir up the mind of... Ezr.1,1; אַשֶּׁר נְּרָבָה רוֹחוֹ אֹתוֹ whose mind made him willing Ex.35,21; of the frame of mind or temper: ישְׁפַּל־רוּחַ of an humble spirit Pr. 16,19; קצַר־רוֹם hasty of spirit, impatient 14,29; בה רות proud in spirit Ec.7,8; אֱבֶּרְ־רוּחַ patient in spirit ib.— 7) spirit, courage אָישׁ a man in whom there אַשֵּׁר רוּחַ בּוֹ is a spirit (i. e. courage) Num. 27,18; רוֹתַ נַכוֹן a firm spirit Ps.51, 12; לא קַמָה עוֹר רוֹם בְּאִישׁ there remained not any more courage in any man Jos.2,11.

רְּהְּחָ Ch. (def. אַהְּוֹח, sf. הַהָּהֹּה; pl. c. יוֹהָה) f. 1) wind Dan.2,35; 7,2.—
2) spirit Dan.5,14.— 3) mind Dan.5,20.

וְרָחַהְ (from הַנַיִם) f. relief, freedom,

respite Ex.8,11; sf. לֵנוֹטְתִי for my freedom Lam.3,56.

יָרְיָהְ (from בְּוָה f. abundance, plenty Ps.23,5; 66,12.

רְבָּר (pret. בְּיָ, fut. בְּיָר, בְּיָ, ap. ֹרָם, רָבָּ, pt. רָם, f. וְנָלָם; imp. רוֹם ; inf. רוֹם , רוֹם , sf. קָם, sf. בוֹמָם Ez.10,17) 1) to rise, to be lifted up, to be raised וַתַּרַם מֵעַל מָצְרֵץ and it (the ark) was lifted up above the earth Gen. 7, 17; and my highways וּמְסִלֹתֵי וָרְמוּן shall be raised Is.49,11; once of worms: to be raised, bred Ex.16, 20.— 2) to be high בּוֹבַבִים בִּי־דָמוּ the stars, how high they are Jb. 22, 12; הֶּרָים הָרָמִים the high mountains Deut.12,2; דֵמֶי הַקּוֹמֲה the high ones of stature ls.10,33; of a voice: loud Deut. 27,14; fig. thy hand shall הַרוֹם יַרְךְּ עַל־צָּגְיִיךְ become high above, i. e. thou shalt be victorious over, thy adversaries Mic.5,8; hence: בְּיָד רָמָה with a high hand, i. e. victoriously Ex.14,8.- 3) to exalt oneself, to he exalted, to be high יָרוֹם לְרַחֶּמָכֶם he will exalt himself, to have mercy upon you Is. 30,18; אַרוֹם I will be exalted among the nations Ps.46,11; רוֹמָה עַל־ be thou exalted over the heavens 57,6; pt. 미구 high, exalted (of God) Is 57,15; pl. מַשְׁים וְיִשְׁבִּים מָ he judgeth those that are high (exalted) Jb. 21,22. — 4) to be high, lifted up, proud, haughty מוֹלֶבְם לְבָּם and their heart was

lifted up Hos.13,6; מְה־רְמוּ עִינְיוּ how haughty are its eyes! Pr.30, 13; אַיַנִים רְמוֹת haughty eyes Ps. 18,28; ייִר רְמָּה with a high hand, i. e. presumptuously Num.15,30.

Pוּ. רוֹמָם (fut. יָרוֹמָם; pt. רוֹמָם; imp. pl. רוממו (רוממו) 1) to lift up, to make high, to set up וַתְּרוֹמֶם נַּלַיו and it lifteth up the waves thereof Ps.167,25; fig. of one perishing: he shall set me up בצור ורוֹמְמֵנִי upon a rock, i. e. in a high and secure place Ps. 27, 5; מְרוֹמְמִי thou who liftest me up, i. e. savest me, from the gates of death 9,14.— 2) to set up, to to set לְרוֹמָם אֶת־בֵּית אֱלֹהַינוּ to set up the house of our God Ezr.9, 9.- 3) to bring up, to rear בַּנִים ו נְבַּיֹתִי וְרוֹמֵמְתִי I have nourished and brought up children Is.1,2; of a tree: תָהוֹם רוֹמְבֶּתְהוֹ the deep reared it, made it high Ez.31,4.-לַקַבֵּי תָּרוֹמְמָנִי to lift up, to exalt מָקַבֵי תָּרוֹמְמָנִי thou liftest me up above them that rise against me 2S. 22,49; righteousness צָרָקָה תָּרוֹמָם גוֹי exalteth a nation Pr.14,34; דוֹמָמוּ exalt ye the Lord Ps. 99, 5; and let them exalt him וירוֹמְמוּהוּ 107,32.

Pu. בּוְלֵים (fut. בּוֹרִים; pt. בּוֹרִים to be raised, exalted Ps.75,11; Neh.9,5.

Hiph. הַרִים (fut. יְרָים, ap. מּלָם; pt. הַרָם, pl. c. בְּרָם; imp. הַרָם, pl. c. בְּרָם; imp. הַרָם, imp. בֹּרָם; inf. בֹּרָם imp. to lift up, to

set up הַרִים גַם to lift up a standard Is.62,10; הַרִים מַצִּבָּה to set up a pillar Gen.31,45.— 2) to lift up from a low condition, to exalt ו בַּרִימוֹתִיךְ מַתּוֹךְ הַעָּב I exalted thee from among the people 1K.14,7; to exalt folly Pr. 14, 29; inf. וְלֹא מְמֶּרְבָּר הָרִים nor doth exaltation come from the desert Ps.75,7; fig. הַרִים יָמִין to lift up the right hand Ps. 89, 43; הַרִים to lift up the head 3,4, i. e. to give strength; הַרָים בָּרָבָן a) to lift up one's horn, i. e. to increase his strength Ps. 92,11. b) to lift up one's own horn, i.e. to be proud 75,6.— 3) to lift up, to raise up (from the ground) Ex. 14,16 (a staff); 2K. 2, 13 (a garment); הֵרִים יֶר to lift up the hand (in an oath) Gen.14,22; בַּרִים יֶר בִּי to lift up the hand against one 1K. 11, 27. — 4) הַרִים קוֹל to lift up, to raise high the voice, i. e. to cry Gen.39,15; הַּרִימוּ קוֹל raise high your voice unto לָהֶרִים בָּקוֹל לִשִּׂמְחָה (them Is.13,2 by lifting up the voice with joy and when וּכָהַרִים קוֹל ; and when they lifted up their voice 2Chr. 5,13; הֵרִים קַרֵן to lift up the horn (trumpet), i. e. to sound it loudly 1Chr.25,5.- 5) to take up, to take away, to remove Jos.4,5 (a stone); remove the crown Ez.21,31; הָרִימוּ מִכְשׁוֹל take up the stumbling block Is.57,14; דָרֶם לֶךּ take it up to thyself 2 K. 6, 7; fig. וֹלְקִילִים מֵּרִים קָלוֹן but shame taketh (carrieth) away the fools Pr.3,35.— 6) to take a part of something, to set apart (with מְחָ בְּּמִים בְּלוֹן מִן בַּמְּנְחָ מִוֹן מִן בַּמְּנְחָ מִן בַּמְנִין בִּין מִן בַּמְנִין בִּין מִן בַּמְנִין מִן בַּמְנִין בִּין מִן בַּמְנִין בַּיִּוֹן מִן בַּמְנִין בִּין מִן בַּמְנִין בִּין מִן בַּמְנִין בִּין מִן בַּמְנִין מִן בַּמְנִין בַּמְנִין בְּיִרֶּים בַּנְיוֹן בַּיִּרְים בַּנִין בַּיִּרְם בַּיִּרְם בַּיִּרְם בַּמְנִין בַּיִּרְם בַּיְנִין בַּיְרָם בַּיְנִין בַּיְרָם בַּיִּרְם בַּיְרִם בַּיְרָם בַּיְרָם בַּיְרָם בַּיְרִם בְּיִּרְם בַּיְרִם בְּיִּרְם בַּיְרִם בְּיִּרְם בִּיוֹם בְּיִלְים בְּיִבְּים בְּיִּרְם בְּיִבְּים בְּיִרְם בְּיִּרְם בְּיִרְם בְּיִּרְם בְּיִּרְם בְּיִּרְם בְּיִּרְם בְּיִּרְם בְּיִּרְם בְּיִּרְם בְּיִּרְם בְּיִּרְם בְּיִרְם בְּיִּרְם בְּיִּרְם בְּיִּרְם בְּיִּרְם בְּיִּרְם בְּיִּרְם בְּיִּרְם בְּיִּבְּים בְּיִּרְם בְּיִּבְּם בְּיִּבְּים בְּיִבְּים בְּיִּבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִּבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִּבְים בְּיִּבְּים בְּיִים בְּיִּבְּים בְּיִּבְים בְּיִּבְּים בְּיִים בְּיִּבְּים בְּיִּבְּים בְּיִּבְים בְּיִּבְּיִים בְּיִים בְּיִּבְּים בְּיִּבְּים בְּיִים בְּיִּבְיּים בְּיִים בְּיִּבְיִים בְּיִים בְּיִילִים בְּיִים בְּיִיוֹים בְּיוֹים בְיוֹים בְּיוֹים בְּיוּים בְּיוֹים בְּיוֹבְיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹ

Hoph. □ਾਜ (Kri) to be taken away Dan.8,11.

Hithp. הָרְרוֹמֶם (fut. הָרוֹמֶם), 1 אָרוֹמֶם for אָרוֹמֶם to exalt 2 oneself Dan.11,36; Is.33,10.

ם Ch. (pt. p. ם) to be lifted up Dan.5,20.

Pa. רוֹמֶם to exalt, to celebrate Dan.4,34.

Aph. מַרִים (pt. מָרִים) to lift up, to exalt Dan.5,19.

Ithp. אָרְרוֹפֵם to lift up oneself against (with שֵׁל Dan.5,35.

קרות (היים היים, היים, height Pr.25,3; fig. pride, haughtiness ls. 2, 11; רום עינים haughtiness of the eyes 10,2; רום haughtiness of the heart Jer. 48,29.

בּוֹלֵב Ch. (sf. רוֹמֵה) m. height Dan. 3,1.

m. height; as adv. on high Hab.3,10.

קֹרְבְּה f. haughtiness, pride; as adv. proudly Mic.2,3.

רוְמְה pr. n. a place near Shechem 2K.23,36.

קֹבֶּם m. exaltation, praise Ps.66, 17; pl. c. רוֹמְמוֹת 149,6.

רוֹבְימוּת, f. a lifting up; only sf. קוֹבְימוּת, is.33,3.

רוּן see רוּן.

בְּיֵבְ (= צְּעַקְ) to roar, to make a noise (Kal not used).

Pu. יְרֹעֵע (sut. יְרֹעֵע) to be shouted Is.16.10.

Hithp. על to shout for joy Ps.65,14; hence: to triumph (על over) 60,10.

לוֹךְ 1) to move, to shake, whence Pu.— 2) to be pounded, whence היפות

Pu. বৃহান to be moved, shaken Jb.26,11.

 runner, courier Jer.51,31; Jb.9,25, pl. בְצִים 2S.15,1 and בְצִים 2K.11,13.

Pi. רוֹצֵין (fut. יִרוֹצֵין) to run hither and thither Nah.2,5.

Hiph. הֵרִיץ (fut. יְרֵיץ; imp. וְהָרֵיץ; to cause to run, to chase away Jer.49,19.— 2) to bring hastily Gen.41,14; hence: to stretch forth eagerly (of the bands) Ps.68,32. to be poured out, to be emptied (Kal not used).

Hiph. הַרִיק (fut. יָרֵיק, ap. ap. יָרֵיק; pt. מָרִיק, pl. מָרָיק; inf. מָרָיק) pt.1) to pour out, to cast out Ec. 11,3 (rain); בָּטִים חוּצוֹת אַרִיקִם I cast them out as the dirt in the streets Ps.18,43 (in 2S.22,43 אַרָקָם , Hiph. of 기가 to crush). — 2) to empty Gen 42,35 (sacks); Jer.48, 12 (vessels); Hab.1,17 (a net). -3) to leave empty לְהַרִיק נָבָּשׁ רֲצִב to leave empty (i. e. not to feed) the soul of the hungry Is.32,6.-4) to draw out, to unsheathe (a sword, a spear) Ex.15,19; Ps.35, 3; of troops: to lead out (others: to arm) Gen. 14,14.

Hoph. הובק הובק to be emptied, poured forth Jer.48,11; שֶׁבֶּוְ הוּבֵקּ thy name is as ointment poured forth Cant. 1,3 (but see תּוּבַק).

רְרְר. רְרָר. יְרָר (pret. רְרָר) to run, to flow רְרָר י אָת־זוֹבוֹ whether his flesh run with his issue Lev.15,3.

רוש see דוש II.

שוֹא (pret. 3 pl. בְישׁן) to lack, to be

poor Ps.34,11; pt. יַל a. יַל 1S. 18,23; 2S.12,1; Pr.10,4; pl. בְּשִׁים a רָשִׁים Pr.22,7; 12,23.

רְרָת pr. n. Ruth, wife of Boaz R.1,4.

ק (def. אָדָן) m. secret Dan.2,18; 4,6;

pl. יְדָן, def. אַדָן 2,29 a. 47.

to make waste away, to destroy Zph.2,11.

Niph. נְרְיָה (fut. יְרְיָה) to waste away, to become lean ls.17,4.

רָּיָה adj. lean Ez.34,20; of unfruitful soil Num.13,20.

I. (from נְדָוֹה m. leanness Is. 10,16; אֲיפַת בְּזוֹן a lean, i.e. scanty, measure Mic.6,10.

II. (= וְיֵוֹן , from וְבָׁזוֹן m. prince Pr.14,28.

pr. n. founder of the kingdom of Damascus 1K.11,23.

י ל to cry, to shout, whence בַּוְרֵיְהַ בְיִי לִי (from בְיִי לִי m. wasting י בְיִי wasting is mine, i. e. I am wasted

רַוַם (fut. 3 pl. וְרָוֹמוּן) to wink Jb 15,12.

Is.24,16.

(בְּקַן (בּוֹלְ (בְּיִלְ (בְּילִ (בְּיִלְ (בְּילִ (בְּילִים (בְּילים (בְּילִים (בּילִים (בּיליים (בְּילִים (בּיליים (בְּילים (בּיליים (בּיליים (בּיליים (בּיליים (בּיליים (בּיליים (בְּיליים (בּיליים (בּיים (בּיים בּיים (בּייים (בּייים (בּיים בּיים (בּייים (בּייים בּייים (בּייים (בּ

7; of the heart: to swell with joy ls 60,5; fig. of the mouth: to be wide open, i. e. to speak boldly 18.2,1.

Niph. בְּחֲב to be wide; only pt. בָּרְשׁב wide, spacious Is.30,23.

Hiph. הַרְהִיב ; pt. בַּרְחִיב ; imp. בַּרָחָב, f. יבִיחָב; נהרחיב (הַרְחִיב to make wide, large, spacious Is.57,8; Ex.34,24; with - to give enlargement to, to make room for Gen.26,22; Ps. 4,2; מַתְן אָדָם יַרָחִיב לו a man's gift maketh room for him Pr.18, 16.— 2) to enlarge, to open wide to open the mouth wide הַרַחִיב פָּה Ps.8,11; הְרְחִיב לֶב to enlarge the heart, to open it wide (to receive instruction) וואול (instruction) הַרְחִיבָה שָׁאוֹל hell hath enlarged herself, opened herself widels.5,14 (others: bath enlarged her desire; see ບໍ່ລຸງ 5).— 3) intr. to be enlarged, the צרות לבַבִי הַרְחִיבוּ the troubles of my heart are enlarged Ps.25,17; הַנְמִיק הַרְחָב it is deep and wide Is.30,33 (Eng. Bible: he hath made it deep and wide).

בְּהָבְיּ (כּ בֹחָבִי, pl. c. בְּהַבְּי, c. בְּהַבְּי, adj. wide, spacious, large Ex.3,8 (of a country); Ez. 23,32; Jb.30,14; of a wall: thick, broad Neh 3,8 בְּרָבִי וְבִי wide-extended Ps.104,25 Gen. 34,21 בְּרָבִי מָבִי at large, at liberty Ps.119,45, fig. בְּרָבִי מָּשׁ ar proud heart Ps.101,5 Pr.28, 25 sometimes בַּרַבִי as n. proud heart, i. e. pride, haughtiness Pr.21,4.

בְּהָבְי pr. n. a woman in Jericho Jos.2,1.

קבר (pl. c. בְּחַב m. breadth, wide place Jb. 36, 16; אָרֶץ the breadths of the earth 38,18.

קרבר (גּוֹרְבּבּי (גּוֹרְבּבּי (גּוֹרְבּבּי (גּוֹרְבּבּי (גּוֹרְבּבּי (גּוֹרְבּבּי (גַּוֹרְבָּבּי (גַּוֹרְבָּבּ מִלֹא־רֹחַב אַרְצִּוְה (בְּיִבְּיִהְ מִלֹא־רֹחַב אַרְצִּוֹרְ over the full breadth of thy land Is. 8,8; בְּיֵב רְבַב וּבְּרַב וּרִב breadth of the heart, i. e. broad mind 1K.5,9.

בתות מ. בחבות (sf. בחבות; pl. בחבות; sf. בחבות; m. prop. wide space, bence: 1) street Gen.9,12; Jud.19, 20; Cant.3,2; Lam.4,18.— 2) open place, forum 2Chr.32,6; Neh.8,1.-3) pr. n. of two cities Jos.21,31; 2S.10,8 and of two persons 2S.8.3; Neh.10,12.

קרבות יחבר (חבר מין pr. n. 1) name of a well Gen.26,22.— 2) בְּבְּרָת הַבְּרָת Rehoboth of the river, a city on the Euphrates Gen.36,37.— 3) ייד ancient city of Assyria Gen.10,11.

רְבְּיִרְהָ a. בְּיִרְהָ pr. n. m. 1Chr.23, 17 24,21.

קְּהְבְּעְם pr. n. Rehoboam, son of Solomon, first king of Judah 1K. 11,43.

להה to rub, to grind, whence בְּחָיֵם (from בְּחָבוֹם) adj. merciful, compassionate Ex.34,6 Jo.2,13.

בּרִת (חִיבּי pr. n. 1) a Persian governor in Samaria Ezr. 4,8. — 2) other persons Ezr. 2,2 and Neh. 10,26 (ב בווים 7,7) 12,3 (ב בווים v. 15).

רָחוֹק, הַחֹק, נְחוֹקים (pl. רָחוֹקים, הַיִּחֹק; f. רחוֹקה, pl. רַחוֹקה) adj. far off, distant, remote Deut.29,21; Est.9, 20; as n. בַחוֹק a space, a distance Jos.3,4; בְּרַחוֹק at a distance, far off Ps.10,1; מַרַחוֹק afar Ex.2,4, afar off Jb.39,25, from afar Is.43, 6; fig. of time: long ago Is.22,11; counsels of old, re- מֵבֶחוֹק solves of distant times 25,1; also long ago, in distant times למבחוק 37,26; of the future: לְמֵרָחוֹק for a distant time to come 2S. 7, 19; וChr. 17, 17, more fully לְעָתִים for times far off Ez.12,27; of something unattainable, hard Deut.30,11; Ec.7,23; of something valuable: בְחוֹק מָן above Pr 31,10.

רְחִים Cant. 1, 17 Ktib for רָהִים, which see.

רְהְיֵם (from החה) du. hand-mill (prop. a pair of grindstones) Ex. 11,5; Num.11,8.

רְחִיק Ch. adj. far off, distant Ezr. 6,6.

לחל (akin to לְבַב) to move along, to wander (especially with cattle), whence the next word.

קֹתְלְים (pl. רְחֵלִים f. 1) female lamb, sheep Is,53,7; Gen.31,38.— 2) pr. n. wife of Jacob Gen.29,6; 18.10, 2; Jer.31,14; R.4,11.

to love; only fut. sf. אָרְחָבְיּ will love thee Ps.18,2.

Pi. מְתַחָ (fut. מְתַחַ:; pt. מְתַחַבּ; inf. מְתָחַ: to have compassion, pity, mercy 1K.8,50; Is.49,15; Jer.

31,19; Mic.7,19; with אַנ to have mercy upon, to pity Ps. 103,13; inf. as n. בְּוֹבֶּוֹ בַחַם תְּוֹב י in wrath remember mercy Hab.3,2.

Pu. חַחַר (fut. חַחַר) to find or have mercy הְיְהוֹת יְהוֹת in thee the fatherless findeth mercy Hos. 14,4; חַבָּה וֹעוֹב יְרְהוֹם whoso confesseth and forsaketh (the sins) shall have mercy Pr.28,13; רַחָבָה Hos.2,3 symbolic name signifying: she that hath found mercy.

הַחָם m. a sort of vulture (Eng. Bible: gier eagle) Lev.11,18.

קהם, אּל-אָחִין (only pl. בְּחַמִּים, c. בַּחָמֵין, בּחָמֵין, אּלַר. m. love, affection, mercy, pity, compassion Ps,51,3; ישָׁ בְּחַמִין בָּחָמִים לַּי to show mercy to Deut.13,18; Is 47,6; בְּחַלְיִם לָּי לְרַחַמִים to cause one to find mercy 1K. 8,50; Ps.116,46; Neh.1,11; נְּכְמְרוֹ אָל־אָחִיו his affection toward his brother was kindled Gen.43,30.

בהם pr. n. m. 1Chr.2,44.

תְּבֶּם (^ בְּחָבָה ; sf. בְּחָבָה) m. womb Num.12,12 בְּחָבָה from the womb. i. e, from birth Jer.1,5; Ps.58,4. f. woman, maiden; only du. בְּחַבְּתְיֵם two maidens Jud.5,30.

ערַחַמים pl. of רַחָם, which see.

Ch. m. pl. mercy Dan.2,18.

only f. pl. רַחֲבָניוּת Lam.4,10. רַחֲבָניּיוּת Lam.4,10.

דְרַקּ Pi. קּחַרְ (fut. קְחַרְיִי: pt. f. הַּחָרְּ to move Gen.1,2; of an eagle. to flutter Deut.32,11.

רְחֵץ (fut. יְחֵץ: pt. f. הְאָרָה, pl. יְהַיץ', pl. יְהַיץ', imp. יְהַיץ, pl. יְהַיץ: inf. יְהַיץ', imp. יְהַיץ', pl. יְהַיץ'; inf. יְהַיץ', יְהַיץ', יְהַיץ', ip. it. to wash Gen. 18,4 Lev.1,9; fig. of moral uncleanness Is.4,4 Ps.76,6.— 2) intr. to wash oneself, to bathe Ex.2,2 2K.5,10 of moral purification Is. 1,16.

Pu. רְחֵץ to be washed Pr.30,12.

Hithp. הְחְרֵחֵץ to wash oneself
Jb.9,30.

Ch. to lean upon; only Ithp. אָהְרָחִיץ contrust in, to rely on (with <u>y</u>) Dan.3,28.

קיר (sf. מָרָבְי m. a washing סִיר מָרָבְי מַרְ יַּרְבְי my washpot Ps.60,10.

רוֹצְה f. washing-place, bath Cant. 4 2, 6,6.

קַחַקֹּי, (fut. אָחַהַיִּ: imp. f. יְחַקּיּ; inf. אָרָחָהָיִ ; inf. אָרָחָהָיִ ; inf. אָרָחָהָי ; inf. מַעֵּל , מָן 1) to go far away, to recede (with מָעֵל , מְן from) Jb 30,10; Jer.2,5; יְחָהָ דְּחָהָי from they are gone far away from they law Ps.119,150.— 2) to be far, distant, remote (in place) Deut.12,21; fig. אַצַּח רְשָּׁעִים רְחָבָּי, fig. אָנְיִי מְעַשָּׁי the counsel of the wicked is far from me Jb.21,16.— 3) to remove oneself, to keep far Ex.23, 7 אַבָּר מְעַשֶּׁין מִעשָּׁין keep far from oppression Is.54,14.

Niph. וְרָחֵק (fut. יְרָחֵק Ktib) to be removed Ec.12,6.

Pi. אָחַן (fut. בְּיוֹנִייִ 1) to remove Is.6, 2 29, 13. — 2) to enlarge בְּיֹנִייִבְּיִי בְּיִנִיי בְּינִיי בְּיִנִיי בְּינִיי בְּינִי בְּינִיי בְּינִיי בְּינִיי בְּינִיי בְּינִיי בְּינִיי בְּינִיי בְּינִי בְּינִיי בְּינִיי בְּינִיי בְּינִי בְּינִיי בְּיי בְּינִיי בְּינִיי בְּיי בְּייי בְּיי בְּיי בְּייי בְּייי בְּיי בְּייי בְּייי בְּייי בְּיי בְּייי בְּיייִי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְיייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִי בְּייִי בְּייִיי בְּיִיי בְּייִי בְּייי בְּייִיי בְּייִיי בְּיייי בְּייִיי בְּייי בְּייי בְּייי בְייי בְּייי בְּיייי בְּייי בְּיייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייִיי בְּיייִי בְּיייִי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְיייי בְּיייי בְּייִיי בְּייי בְּייי בְיייִי בְּייי בְיייי בְּיייי בְיייי בְּייי בְּי

Hiph. הַרְחִיק (fut. יְרָחִיק : inf. מְרַחִיק , בַּרְחִיק ; inf. מְרַחִיק , בַּרְחִיק , בּרְחִיק בַּרְּחָי , to go far away Jos.8,4. מוֹי , נוֹי לַרְּחָי , to go far away Ex. 8,24; inf. בַּרְחַק , as adv. far away, far off Gen.21,16.

adj. going far away, departing from only pl. sf. לְּחֵקְין they that depart from thee Ps.73,27.

to boil over, to flow, to swell בְחַשׁ לְבִּי דָבְר מוֹב my heart swelleth with a good thing Ps.45,2.

תְּחֵל (from לַּוֹן to breathe) f. fan, winnowing-shovel Is.30,24.

בְהַבְ (fut. בְהַבְי) to be moist, wet Jb.24.8.

בְּעֵיב adj. moist, fresh, green Jb. 8,16.

ממח (= התח) to tremble, whence the next word.

బస్స్ట్ m. trembling, fear Jer.49,24.

קַבְי (= בְּעַרָ) to be moist (Kal not used).

Pu. שַּׁשַּׁה (by addition of w to the root as in הַּבְּלִישׁ, הַּבְּלִישׁ to be fresh, green רְּטֵבְּשׁ בִּשְּׁרוֹ מְנִעֵּר his flesh shall be as fresh as in youth Jb.33,25 (Eng. Bible: fresher than a child's). שׁבְּיֵל to break (Kal not used).

Pi. ਈਸ਼੍ਰੀ (fut. יַב੍ਰੀ) to dash to pieces 2K.8,12; Is.13,18.

Pu. שַּשׁׁ (fut. שַּׁשֵׁ) to be dashed to pieces Is.13,16; Hos.10,4.

(for בְּוֹי from תָּנָה m. moisture, watering Jb.37,11 (see מַנַה).

ריב (pret. בֹּרָ, 2 הַבָּחָ a. הַיֹבְיחַ, 3 pl. אבְרָ ; fut. בידְיַ, ap. בַּדִי, בּ דָּיָ ; pt. בְיב ; imp. בִיב, ; inf. בִיב, , בר) 1) to quarrel, to strive, to contend Hos.4,4; יְדִיוֹ רֶב לוֹ with his hands he contended for himself Deut.33,7 (Eng. Bible: let his hands be sufficient for him, from יָרֶבַב'); with ־בָּר, אָת־, אָל , עִם, אָל: to contend, to strive with or against Gen.31,36; Is.50,8; Neh.13,25; Jb. 33,13; *inf.* הַרב עָם־יִשְׂרַאָל did he ever contend with Israel? Jud. 11,25 (see also under מוֹבוֹין; with מל-־מַה־הְרִיבִנִי wherefore thou contendest with me Jb.10,2; with whom thou didst strive Deut. 33, 8; תַּרְיבֶּנָה thou strivest with him Is.27,8.— 2) to plead for, with accus. of person: ריבוּ אַלְמַנְה plead for the widow Is.I,I7; יָרִיב עַמּוֹ he pleadeth for his peaple 51,22; with the noun in the accus.: to plead a cause 18.24,15; רַבְּשִׁי ... רָבָהַ יַנְיבִי נַבְּשִׁי thou hast pleaded... the cause of my soul Lam.3,18; רַיבָר רַיבִי מְגוֹי plead my cause against an ung dly people Ps.43,1; pt. וּהְנָנִי רֶב אֶת־רִיבֵךְ J will plead thy

cause Jer. 51,36; Is. 19,20 a pleader, defender.

Hiph. מָרִיבֹ (pt. מָרִיבֹ, pt.c; מְּרִיבִּי, sf. מְרִיבִּי (מְרִיבִּיי) to contend, to strive with אוֹן וַשְּמְּךְּ בִּמְרִיבִי כֹהוֹן thy people are as they that strive with the priest Hos.4,4; יְיַבִיהוּ they that strive with the Lord shall be broken to pieces 1S.2,10.

רִיבִים .(sf. יְרִיבְ, דְיבִים, pl. רַיבִיס, חִיבִים, c. יְרִיבוֹת, c. יובר, m. 1) cootention, quarrel, strife, disputs, controversy Gen.13,7; Deut.25,1; Pr.18,1; בין איש רִיבּי a man of contention, disputer Jer.15,10; יִבְייִ my adversary, opponent Jb.31,35; יִבְּרֵי matters of controversy Deut. 17,8. — 2) cause, suit, pleading Ex.23,3; Is.41,21; בִּיִשְׁ רִיבּי חַיּבִי חַיּבִי בַּיִּשְׁ יִיבִי בַּיִּשְׁיִ בַּיִּשְׁ יִיבִי בַּיִּשְׁיִ בַּיִּשְׁיִ בַּיִּשְׁיִ בַּיִּשְׁיִ בַּיִּשְׁיִ בַּיִּשְׁיִ בַּיִּשְׁיִ בַּיִבְּיִ בַּיִּשְׁיִ בַּיִּשְׁיִ בַּיִּשְׁיִ בַּיִּשְׁיִ בַּיִּשְׁי בַּיִּשְׁיִ בַּיִּשְׁיִ בַּיִּשְׁיִ בִּיִּבְיִ בַּיִּשְׁיִ בִּיִבְּיִ בַּיִּשְׁיִ בִּיִּשְׁיִ בְּיִשְׁי בַּיִּשְׁי בַּיִּשְׁי בַּיִּשְׁי בַּיִּשְׁי בַּיִּשְׁי בַּיִּשְׁי בַּיִשְׁי בַּיִּשְׁי בַּיִּבְּיִי בַּיִּשְׁי בַּיִּשְׁי בַּיִּשְׁי בַּיִי בַּיִּשְׁי בּיִּשְׁי בַּיִּשְׁי בְּיִּשְׁי בַּיִּשְׁי בּיִּבְּישִּיי בַּיִּשְׁי בּיִּבְּישִּיי בַּיִּשְׁי בּיִּבּיי בַּיִּשְׁי בּיּבּיי בַּיִּישְׁי בּיבּיי בַּיּבְּיִי בּיִּבּיי בַּיִּבְייִי בּיבְּיִּי בְּיִּבּיי בַּיִּבְּיי בְּיִיי בַּיִּבְּיי בַּיִּיי בּיבְּיי בּיּבְיי בְּיִיי בְּיִּבְיי בְּיִּבְּיי בְּיבִּיי בּיבְּיי בְּיִי בִּיבְיי בִּיי בְּיִבּיי בְּיִּבְיי בּיבְּייי בִּייִּיי בְּיִיי בִּייִי בְּיִּבְיי בִּייִּבְּייִי בְּיִייִי בְּיִּבְייִי בִּיבְּייִי בְּיבְּיִי בִּייִי בְּיִיי בְּיִיבְּיי בִּיּוֹבְייִי בִּייִיי בִּייִיי בִּייִי בְּיִייִי בְּייִיי בִּייִיי בִּייִיי בִּייִיי בְּייִיי בִּייִּייי בִּייִייי בְּייִייי בִּיייי בִּייי בִּייי בִּייי בִּייי בִּייי בִּייי בְּיי

יבי pr. n. m. 2S.23,29.

רְנְתַ see רְיֹתַ

נְיִהְ (from הַּהְ to breathe; sf. הַּהְּהָ, זְּהָהְ הַּהְ m. scent, smell, odor Gen. 27,27; Cant.1.12; 2,13; fig. בְּרִיהַ בִּירָם בִּירָם בִּירָם בִּירָם בִּירָם בִּירָם בִירָם בִירָם בִירָם בִּירָם בִירָם בִירָם בִּירָם בִּירָם בִּירָם בִּירָם בִּירָם נוֹטְם לַבְּרִים בִירָם בִּירָם בַּירָם נוֹטְם לַבְּרִים בִּירָם בּירָם בּירְם בּירָם בּירְם בּירָם בּירָם בּירָם בּירָם בּירְם בּירָם בּירָם בּירְם בּירָם בּירְם בּירְם בּירְם בּירָם בּירְם בּירְם בּירָם בּירְם בּירָם בּירָם בּירָם בּירָם בּירָם בּירָם בּירָם בּירָם בּירְם בּירְם בּירָם בּירָם בּירָם בּירָם בּירְם בּירָם בּירָם בּירָם בּירָם בּירָם בּירָם בּירָם בּירָם בּירְם בּירָם בּירָם בּירָם בּירָם בּירָם בּירָם בּירָם בּירָם בּירְים בּירָם בּירָים בּירָם בּירָם

רֵיהַ Ch. m. smell, odor Dan.3,27.

רָאָם see רָים.

רְוֹעַ see רִיעַ.

ביע see ריע I.

קיפוֹת, רְיפּוֹת (from רוּף) f.pl. pounded grain, grits 2S.17,19; Pr.27,22.

רְיַבְּתְ pr. n. son of Gomer Gen.10,3, ancestor of the Cimmerians.

רִיק (from רוֹץ) m. emptiness בְּלִי רִיק empty vessel Jer.51,34; fig. vain thing Ps.2,1; as adv. in vain Ps. 73,13; בְּרִירִיק, לָרִיק for nought Is.49,4; Hab.2,13.

תִיקָה, הַ (pl. הֵיקִים, הַיִּקִים, הַיִּקָּה, חַ, הַיִּקָּה, מִיּקִים, מָּלָּה, pl. מְלַּהְּה, adj. empty, void Gen.37, 24; 41,27; Jud.7,16; בְּּבָּשׁה הַבְּּשׁה his soul is empty, i. e. he is hungry Is.29,8; fig. הַבְּרָבְּרָ בִּיקְים a vain thing Deut.32,47; בְּיִקִים וּפְּהַוֹים יִיקִים יִּקִים vain and frivolous persons Jud. 9,4.

בּיְלְם adv. 1) empty, void Gen.31,42; Is.55,11; Jer.14,3; R. 1, 21. — 2) vainly, without cause Ps.7,5 (see quotation under $\gamma^2 \Box P_i$ 3).

קיר (from לירו ; sf. לירו) m. spittle, slime 1S 21,14; for דיר Jb.6,6 see חַלְטוּת .

רוש (from רוש) m. poverty Pr.13,18, 30,8.

ריש (ביש) m. poverty Pr.28,19. רישון see רישון.

רֶכָּה זְבְיּם; pl. רְכָּה; f. רְבָּה pl. רְבָּה m. 1) tender (of children, young cattle) Gen.33,13; 18, 7; as n. קון a tender twig Ez.17, 22.— 2) tender, tenderly hrought

עני לְפֵּנִי אָפִּי אַפּי בּאָבָּה וּעִיּגְּהָה וּצִּיגְּהָה וּעִיּגְּהָה וּצִיּנְהְ הַבְּי וְשִׁיב הַמְהַ a soft answer turneth away wrath Pr.15,1; שְׁיוֹב הַמְה מִשְׁיָב הַבְּי הְשִׁיב הַמְה a soft tongue breaketh hones (i. e. gentle words have great persuasive power) 25, 15; f. pl. בּוֹת הַבּוֹת בְּמוֹת בּמוֹת בּמוֹת בְּמוֹת בְּמִית בְּמוֹת בְּמוֹת בּמוֹת בּמִית בְּמִית בְּמִית בְּמִית בְּמִית בְּמִית בְּמִית בְּמִית בְּמִית בּמִית בְּמִית בְּמִית בְּמִית בְּמִית בְּמִית בּמִית בּמִית בּמִית בְּמִית בְּיִית בְּמִית בְּמִית בְּיִית בְּיִיתְייִי בְּיִיתְ בְּיִיבְּיִי בְּיִיבְּי בְּיִיי בְּיִייִי בְּיִיבְיי בְּיִיבְייִי בְּיִיבְּי בְּיִיבְּיִי בְּיִיבְּי בְּיִיבְיּי בְּיִיבְיּי בְּיִיבְי בְּיִיבְּיִי בְּיִיי בְּיִיבְי בְּיִי בְּיִיבְי בְּיִי בְּיִי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִי בְּיִי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי

m. tenderness Deut.28,56.

Hiph. רְלְכִּיב (fut. יַרְכִּיב , ap. יַרְכִּיב ; imp. וֹרְכִּיב) 1) to cause to ride, to let ride Gen.41,43 (in a vehicle) Est.6,9 (on a beast); fig. thou causest me to ride (to be borne) upon the wind Jb.30,22; הְרַבְּיבְיִ אָנוֹשׁ יִרְאֹשֵׁנוֹ , רֹאִשֵׁנוֹ , בְּיִבְיִ thou causest man to ride over our heads (i. e. thou givest him power over us) Ps.66,12.— 2) to set, to put upon (with יִבְּי) 2S.5,3; 2K.13,16.

קָבֶּב (בְּבְּי ; sf. בְּבָּי , וְבְבָּי ; pl. c. יבְיָב) m. 1) chariot 1K.1,5; Cant. 1,9; coll. chariots Jud.4,3; Nah.2, 5.— ל) team 2S.8,4; שְׁנֵי בֶּבֶב כּוֹסִים two teams of horses 2K.7,14.— לבֶב חֲכוֹין riders, troops 1K.16,9; בְּבָב הַּבְּב בְּבָּב הֹים riders on asses, riders on camels Is.21,7. בְּבָב הִיבּיוֹי troops of men v.9 — 4) upper millstone, runner Deut.24,6.

그贞그 (8f. '그贞그) m. 1) rider, horseman 2K.9,12.— 2) driver, charioteer 1K.22,34.

קבר pr. n. Rechab 1) father of a Kenite nomadic race 2K. 10,15; patr. בְּבָרִים the Rechabites Jer. 52,2.— 2) a person mentioned in 2S.4,2.— 3) another person Neh. 3,14.

רַכְבָּה f. a riding Ez.27,20.

רֶבְּה pr. n. an unknown place IChr. 4.12.

תְבְוָב m. chariot Ps.104,3.

קרבוש ; sf. וְרָבוּשׁ; sf. וְרָבוּשׁ m. property, goods Gen. 14, 16 קבוש הַפִּלֶּף the king's property 2Chr.35,7.

אניל (from בְּכֵּל) m. tale-bearing, slander בְּנִיל tale-bearers, slanderers Ez.22,9; בְּנִיל to go about as a tale-bearer Lev.19,16; בְּנִיל a tale-bearer Pr.11,13.

קבן (pret. קב, pl. קב; fut. קבו.)

1) to be soft, mild Ps. 55, 22.—

2) to be weak, faint, timid (of the neart) Deut.20,3.

Pu. 기계 to be softened Is.1,6.

Hiph. 기계 to make faint, timid
Jb.23,16.

רָבְל pr. n. a city in Judah 18.30,29.

רְּכְלְּחֹ (from רְבָלְיה; sf. קּלָּה; (רְכָלְיה) f traffic, trade Is.28,5.

רַבַם (fut. יוִבּם , pl. יוְבְּם to bind Ex.28,28.

m. prop. chain, hence: mountain-ridge only pl. רְכָּסִים ls.40,4.

קבׁם m. prop. band, league, hence: conspiracy; only pl. c. רְבָּם the conspiracies of men Ps.31,21.

נְבְשׁ 1) to collect, to acquire Gen. 12,5; 31,18.

עָרֶבֶּשׁ (הְבָּשׁ חַ. wift horse, course) 1K.5,8 Mic.1,13; Est.8,14 (comp Talm. אַרָבָיַי).

pt. of בוֹן, which see.

קר. n. 1) name of an Aramean family Gen.22,22.— 2) one of the ancestors of David R.4,9 1Chr.2, 9.— 3) another person 1Chr.2,25.

רְמָה (pt. רְמָה, c. רְמָה) 1) to cast, to throw Ex.15,I.— 2) to shoot המה השנה א shooter with a bow,

archer Jer.4,29; pl. c. רוֹמֵי־בְּשֶׁת Ps. 78,9.

Pi. הְשְּׁהְ (inf. הִשֹּׁה) prop. to let fall, hence: 1) to deceive Gen.29, 25; Pr.26,19.— 2) to betray (with רְבָּי יְצְבָי יִבְּי to betray me to my enemies 1Chr.12,18.

קְּבֶּהְ, (from קָּבְּה, c. מְחָבְּ, sf. קְּמָהְ, pl. קְבְּהְ, sf. קְבָּהְ, f. height, eminent place (for idolatrous worship) Ez 16,25 a. 39.

קרת ה. Ramah 1) a city in Benjamin Jos.18,25; Jer.31,14.—
2) native city of Samuel 1S.1,19; with הוס לפינה 7,17; gent. רְמָתִי 7,17; gent. רְמָתִי מִינִים צוֹפִים 7,17; supposed to be identical with היְמָתוֹ צוֹפִים מוֹנים צוֹפִים מוֹנים צוֹפִים מוֹנים צוֹפִים מוֹנים מוֹנים בּינִים צוֹפִים הוֹנים מוֹנים מוֹנים בּינִים מוֹנים מוֹ

רְבֶּה, אבְּהְ Ch. (inf. אַבְּהָרָ) 1) to cast, to throw Dan. 3,21; 6,17. — 2) to set, to place Dan.7,9.— 3) to impose (tribute) Ezr.7,24.

Ithp. אֹתְרָמֵא to be cast, thrown Dan.3.6.

רְּבֶּה (from בּוֹח) f. coll. worms Ex. 16,24.

רְמּוֹנְי (acc. Stb. from מְבְּי to be raised, to be knolly; sf. יְמִּנְי ; pl. יְמִּנְי , c. רְמּוֹנְי) m. pomegranate Hag 2,19; Caut.4,3 a. 13; of artificial pomegranates as orns ments Ex.28,34; 2K.25,17.

יבונן see רמונן pr. n. 3.

יַרְמוֹת in pr. n. see בְּמְהָ 1, רָמְלָ pr. n. 5 and בָמֹת .

תקל (from רוֹם) f. heap (others: carcass) מְלֵלְאתִי הַנְּאֲיוֹת בְּמוֹתֶּךְ l will fill the valleys with thy heaps (or carcasses) Ez.32,5.

ורב in Ar. to pierce, whence the next word.

קבׁת (pl. בְּמָחִים, sf. בְּמָחִים) m. spear, lauce Jud.5,8; 1Chr.15,28; Neh.4,7.

בְּבְיָה pr. n. m. Ezr.10,25.

רְמִיָּה (from בְּמָה to let fall) f.

1) slackness, sloth בְּמָיָה תְּתְיָה לְפַם (sloth (i. e. the slothful) shall be under tribute Pr. 12,24; בְּמָיָה רְמִיָּה בְּמָיָה מָטְיִּל (slothful hand 10,4; בְּשָׁת רְמִיָּה (a slack bow Hos.7,16 (others: deceitful bow, sending the arrows wide of the mark); as adv. slothfully Jer.48,10.— 2) deceit, guile Ps. 32,2; בְּמִיָּה (מִיָּה רָמִיָּה fully Jer.48,10.— בּר רְמִיָּה (slothfully Jer.48,10.— בּר רְמִיָּה (slothfully Jer.48,10.— בּר רְמִיָּה (slothfully Jer.48,10.— בּר רְמִיָּה (slothfully Jer.48,13,7.)

בְּמִים (only with art. רָמִים) see

קרים (pl. בְּנִי הָרַפְּּכִים) f. mare (others: dromedary) בְּנִי הָרַפְּכִים young mares Est.8.10.

יהן pr. n. father of Pekah, king of Israel 2K.15,25.

בַּבְי (בּיִם ; 3 pl. רְמֵּן) to be high, to be exalted Jb.22,12; 24,24; pt. f. רוֹמְם cxalted Ps.118,16.

Niph. בַב (fut. pl. יֵרְבּׁוּה; imp. pl. יֵרְבּׁוּה) to lift up oneself Ez 10,19; hence: to get up Num.17,10.

רבובתייעגר pr. n. m. 1Chr.25,4.

ק (fut. למל ; pt. למל ; inf. למל ; inf. למל)

1) to tread (as clay) Is.41,25; hence: to tread, to walk Is.1,12.—

2) to tread down, to trample 2K. 7,19; Ps.91,13; pt. למל) oppressor Is.16,4.

Niph. אַנְבְעַם (fut. בַּוֹלָבָם) to be trodden down Is.28,3.

רְבְּשֶׁל (fut. רְבְּשׁ ; pt. רְבִּשׁ , f. רְבְּשׁ) to move, to creep Gen.8,17; 9,2; Lev.11,46; Ps.104,25.

בּיְבֶשׁ m. creeping thing, reptile Gen. 1,24 a. 25; of aquatic animals Ps. 104,25.

קֶבֶּתְ pr. n. a city in Issachar Jos. 19,21.

קר. n. a city in Gilead Jos.21, 36 = בְּמֹת Deut.4,43, fully בְּמֹת 1K.22,3.

קבת המא לְבֶּת pr. n. a place in Gad Jos.13,26.

קים צוֹפִים see רָמָתְיִם צוֹפִים pr. n. 2. (fron רָבַן m. shout, rejoicing, song; pl. c. בְּנִי פַרֵּט songs of deliverance Ps,32,7.

קְנָה (akin to דְנָה; fut. קְנָה (מְנְנָה אַשְּׁפָּה the quiver rattleth over him Jb. 39.23.

רְבָּרָן (from בְּיָרֵן; sf. יְרָבֶּן, הַבְּּרָן f.
1) shout, cry 1K 22,36; Ps.88,3 (of prayer). — 2) rejoicing, singing 1s.43,14; קוֹל רְבָּרָן proice of singing 54,1.— 3) pr. n. m. 1Chr.4,20.

Pi בְּנֵל (fut. בְּרֵל; imp. pl. בְּנֵל (fut. בְּרֵל : imf. בְּרֵל) to sing, to rejoice Ps. 67.5; with בַּל to rejoice over Jer.51,48; with בְּי : to rejoice in Ps.20,6 33.1; with accus. to sing to celebrate Ps.51,16; with בִּל : to sing to Ps.84,\$; \$5.1.

Pu. רָבֵּן (fut בְּיֵרִי), to be shouted, sung בְּבָּיִם לֹאֹיְרְבָּן in the vineyards there shall be no singing Is.16.10.

Hiph. דְרָנִין (fut. יְרָנִין; imp. pl. (בַּיִינְין; imp. pl. cause to sing Jb 29,13. — 2) to sing, to sing the praise of, to celebrate בַּרְנִינוּ נִיִּים עַמּוֹ sing, () ye nations, the praise of his people Deut.32,43; בַּרְנִינוּ לֵאלֹהִים

אווי sing unto the Lord our strength Ps.81,2.

Hithp נגביר מִתְרוֹגְן to shout בָּגביר מִתְרוֹגָן as a mighty man that shouteth by reason of wine Ps. 86, 65.

ירָנְנִים (from נְבֹיָ to wail; only pl. רְבָנִים) m. ostrich Jb.39,13.

(c. רְנָנת יְשְׁעִים (c. רְנָנת יְשְׁעִים f. shout, ery of joy Jb. 3, 7; 20, 5 יְנְנָת with joyful lips Ps. 63, 6; hence: triumph the wicked 20, 5.

קבּי, pr. n. a station of the Israelites in the desert Num.33,21 a. 22. ביביקים (from בְּבָי, only pl. יָבְיּי, m 1) ruin, breach Am. 6,11.—2) drop (of dew) Cant.5,2.

in Ar. to bind, whence the next word.

ֶּבֶּקְ (sf. יְבְּיִלְ m. bridle Ps.32,9 fig. בְּבֶּין מָּבְיּלְ to cast off the bridle, i. e. to act licentiously Jb.30,11 of the jaws of the crocodile: יַבָּבְּל רָבָנּיּגֹיּ

DDT prop. to break to pieces, hence: to sprinkle, to moisten; *inf*. בַּרוֹם Ez. 46, 14.

רֵעִים I. (הְעִים קּעִים , c. רָעִים , f. קּעִים , pl. רָעִים , pl. רָעָים , pl. רָעָים , pl. רָעָים , pl. רְעָים , pl. רְעָים , pl. הַעָּים , adj. 1) bad, worthless (in quality or essence) 2K. 2.19 (of water); Jer.24,2 (of figs); Pr 20,14 (of merchandise). — 2) ugly, unsightly of gen. בְּעִים בְּעִים בְעִים וּפּרָש , unsightly of form, ill-shaped v. 19.— 3) malignant, sore (of disease) Deut.28,50 Jb.

2,7.- ~ 4) evil, fierce, wild בָּעֵי גוֹיִם the worst (fiercest) of the nations Ez.7,24; חַיָּה רָעָה an evil (wild) beast Gen 37,20. -- 5) evil, ominous מַבַע רַע an evil occurrence evil tidings שָׁמוּעָה רָעָה avil tidings Ps.112,7.— 6) evil, infamous 💆 an evil name Deut.22,14; דַבָּה evil report Gen. 37,2.— 7) בעה evil, wicked בְּר רַע a wicked thing Deut.17,5; צַערַע evil gain Hab.2,9; לב בע an evil heart Jer. 3,17. בע עיו evil-eyed, i. e. envious Pr 23,6; of persons: אַישׁ רַע . ערַם רַע a wicked man 1S. 30, 22; Ps.140,2; without the noun modified לא־וַנָּקָה רָע the wicked shall not go unpunished Pr.11,21; לְיוֹם ליר יִקשֶׁר רָע the wicked is reserved for the day of calamity Jb.≥1,30; בֵרֶך רְעִים the day of the wicked Pr.4,14.— 8) evil, sinful מצר בע an evil imagination Gen. 6,5 בַּרֶךְ בַעָּה an evil way Jon.3. 10. - 9) displeasing, repugnant ייי בּעִינִיי. displeasing in the sight of..., displeasing to ... Gen. 38, 7; Jer.40,4; בע עַלֵי הַמַּעִשֶּה I am displeased with the work Ec.2,17 .-10) sorrowful, sad פַּנִים רָעִים a sad countenance Neh.2,2; לא־הָּוִיתִי בע לְפַנְיו I had not been sad in his presence v. 1.

יַרָע ים II. (יְנִים, pl. בְּעִים) m. 1) evil, misdeed, mischief, wickedness בְּגְיִהֶם; to do evil IS.29,7; בְּגְיִהָם their feet run to evil, to misdeeds Is.59.7 בע רָשָּעִים the evil of the wicked Ps.7,10; אַלָּשׁי צֹר פּעוֹ (wicked) men Pr.28 5; צֵר פּעוֹ (wicked) men Pr.28 5; צַר פּעוֹר (wicked) men Pr.28 5; צַר פּעוֹר (wicked) men Pr.28 5; צַר פּעוֹר (wicked) men Ps.12.2 — פּרָבְּר (wicked) men Ps.12.2 — בּרָב (שִׁר בְּעִר מַר מַרְּבָּר (wicked) men Ps.78,49.

וּרֶעָה I. (from לְעָה II. 1) m. inclination, thought, desire Ps.139,2: pl. sf. בעיף, thy thoughts v. 17.

ַרָעָ II. (from רָעָר 11. 2; sf. רָעָר, וְעֵבֶה סnce עוֹ Jer.6,21; רַעֲבָה הַיַּעֲהָה. Jb.6,27 for הַעַבָם pl. הַעָּים, c.זְעֵי, sf. נְעֵיך, הָעָי, זּלָי, Jb.42, 10 and 18.30,26 for (רֵעְיָהוֹ m. companion, friend, lover רֵעַ לָבְנוֹת a companion to ostriches Jb.30,29; פְּרֵעַ כְּאֲ⊓־לִי as my friend or brother Ps.35,14; וַאַתְּ וַנִית רָעִים but thou hast played the harlot with many lovers Jer.3,1; hence: fellow-man, neighbor thou shalt love וַאָבַבְתַּ לַרְעַה בָּמוֹהְ thy neighbor as thyself Lev.19, 18; איש ... העהו one... another: אִישׁ מלירעהוי one to another Gen.11,3; each piece אִישׁ בָּתְרוֹ לְקַבַאת רָעֵהוּ one against another 15,10.

ווו. (from רָּצְּי to cry; sf. תְּעֹה הָרִיעִי רָצִי to cry; sf. תְּעֹה הָרִיעִי רָצִי the noise of the people in its shouting Ex.32,17; of the noise of the thunder: ינִיד the noise thereof telleth of it Jb.36,33.

ק"ע, רְעֵע (from רְעֵע) m. 1) badness (as to quality) Jer 24,2 — 2) evil, wickedness Is 1,16 — דעַ פַעַלִּיבֶם the evil of your doings Jer.4,4.—3) ugliness (of appearance) Gen. 41,19 — 4) sadness, sorrow בּעָ בְּנִים the sadness of the countenance Ec 7,3; בּעַ לֵע sorrow of heart Neh.2,2.

to be famished Ps. 34, 11; Gen. 41,55.

Hiph. הַרְעִיב (fut. יַרָעֶיב) to cause to hunger, to let famish Deut.8,3; Pr.10,3.

נְעָבָה (pl. רְעֵבְים, f. הְעֵבְה) adj. hurgry, famished Ez.18,7: Pr.27,7.

(sf. וְעָבֶם) m. 1) hunger Jer. 11,22; Neh.9,15.— 2) famine, scarcity Gen.12,10; 41,50.

ity Ps.37,19; בְּהַיֶּבֶם m. famine, scarcity Ps.37,19; שֶׁבֶּרוֹן בְּהִיבֶּם corn for the famine of your households Gen.42,19.

רְעַר (fut. יְרַעַר) to guake, to tremble Ps.104,32.

Hiph. הָרְעִיד (pt. מַרְעִיד) to tremble, to shake Dan 10,11; Ezr. 10,9.

רַעַר m. trembling, terror Ex.15,15; Ps.55,6.

ּרְעָרָה f. trembling, fear Ps.2,11; 48,7; Jb.4,14.

intr. to feed, to graze Gen.41,2; Is.11,7; with accus. of pasture: יָרָעֶה מָקּנָךְ ... בַּר נָרָחָב thy cattle shall feed ... in a large pasture Is.30,23; בְעוֹ אִישׁ אָת־יַדוֹ they shall feed every one in his place Jer. 6,3; בְעָה מִרְעָה to feed on a good pasture Ez.34,18.- 2) tr. to feed (a flock), with accus. Gen. 30,31; Cant.1,5; rarely with "> 1S. 16,1; hence: to nourish Hos.9,2; pt. רעה shepherd Is.40,11, f. רעָה shepherdess Gen.29,9.— 3) fig. to lead, to guide, with accus. 2S.5,2; Mic.7,14; וַרַעוּ אָתַכֶם דָעָה וַהַשְּׂבֵּל and they shall guide you in knowledge and wisdom Jer.3,15; with = Ps.78,71; hence: to teach לּבִינֹ יַרָעוּ רַבִּינֹ the leaps of the righteous shall teach many Pr.10,21; pt. רעה master, teacher Ec.12,1; of God: רֹגֵיה וָשְּׂרָאֵל the Shepherd, i. e. Leader, of Israel Ps.80,2, of Cyrus: רעי my shepherd, i. e. my appointed prince Is.44,28.

ירְעָה II. (בְּיְאָה to desire; pt. רְּעָה imp. לְיְאָה prop. to desire, to be willing, hence: 1) to follow, to pursue רְיָה רוּם he pursueth wind Hos.12,2 (Eng. Bible: feedeth on wind); אָבָה אָפָר he pursueth ashes Is.44,20 (Eng. Bible: feedeth on ashes); אָמוּנָה אָמוּנָה follow after faithfulness Ps.37,3 (acc. Rashi: feed in faith; Kimchi: teach, propagate the faith; comp. אַרָּבָר.).—2) to associate, to keep company

with רֹעֶה זוֹנוֹת he that keepeth company with harlots Pr.29,3; רֹעָה a companion of fools 13,20.

Pi. בְּיָה to be a companion or friend to אַשֶּׁר רָעָה לוֹ to whom he had been a friend Jud.14,20.

Hithp. הְתַרֵעָה (fut. ap. יָחָרַעָ to make friendship with אַל־תַּתְרַע make no friendship אַת־בַעַל אַף with a man given to anger Pr. 22,24.— Some refer here לָהָתרוֹאָעַ Pr.18,24, but see דַעַע I. Hithp. 2. רעה III. (akin to בַּצַץ = רָצַץ; 3 pl. יַרְעּוּ ; fut. יְרַעָּה, ap. יְרַבָּע; pt. רֹעָה,; pt. רֹעָה 1) to break, to destroy, to lay waste בְעוּ בְלִיּוֹתְיו they break off its branches Jer.11,16; יַרְעוּהְ הַרָקד they have broken the crown of thy head 2,16; וַרַע שַׂרִיד בִּאָהַלוֹ it will destroy any one that is left in his tent Jb.20,26 (Eng. Bible יב" it shall go ill with him, from וָרַעוּ אָת־אָרֶץ אַשׁוּר ; (רַעַע and they shall lay waste the land of Assyria with the sword Mic.5,5.— 2) to scatter בַּל־ רֹעַיִּךְ הַּרְעָה־רוּחַ the wind shall scatter all thy shepherds Jer. 22,22.

Pu. רֹצָה to be broken רֹצָה לי to be broken בּאָרֶץ the earth is utterly broken is.24,19 (הַתְרִצְעָה belongs to אָן רֹצָה, which see); שׁן רֹצָה נְצִע מּ broken tooth Pr.25.19.

רָעַר (from בְעַר ; c. בְעַר בְּלְּי, sf. בְּעָרָה; pl. בְעָרָה, sf. בְעִרֹה, f. 1) hurt בְעָה נְבָּה נָב to do one hurt Gen. בּנְבָרְתוֹן to his hurt Ec.5,12.— 2) evil, misfortune רְעָה נִשְּׂקְפָּה evil looketh forth from the north Jer.6,1.— 3) evil, wickedness of man Gen.6,5; אַהָּיִם דְעוֹת נְעִת נְעוֹת נְעִת בְעוֹת נְעִת בְעוֹת נְעִת בְעוֹת נְעִת בְעוֹת נְעִת בְעוֹת נְעִת בְעוֹת יִעוֹת your great wickedness Hos.10,15.

רְעָּרה (from בְּעָיה II.; sf. בְּעָיה) m. companion, friend 2S.15,37; 16,16; 1K.4,5; Pr.6,3.

רֵעָה (from רָעָה II. ; pl. קוּ.) f. companion, friend Jud.11,38; Ps. 45,15.

רעַת see רְעַה III. *Pu*.

קען pr. n. m, Gen.11.18.

קיאָל pr. n. 1) son of Esau Gen. 36,4.— 2) father of Jethro Ex.2, 18.— 3) two other persons Num. 2,14 (for בְּעוֹאֵל 1,14); 1Chr.9,8.

רְעוֹהָה (from רְעִיהָה II.; sf. קּעָה f.

1) companion, friend Est. 1, 19;
אֹשְׁהְייִי רְעוֹהְ one... another Is.34,
15.— 2) pursuit רְעוֹת רוֹהַ pursuit of wind, i. e. vain aspiration Ec.
1,14 (Eng. Bible: vexation of spirit).

רְעָוּת Ch. f. will. pleasure Ezr.5,17.

יְעִי m. pasture בְּקר רָעִי oxen of the pasture 1K.5,3.

עי pr. n. m. 1K.1,8.

רְעָה (= רְּעָה m. shepherd Is.38,12; Zeh.11.17.

קּעְיָה (from בְּעִיהָ II.; sf. בְּעִיהְ) f. friend, beloved Cant 1,9.

m. pursuit (Eng. Bible: vexation) Ec.2,22; בְּיִיוֹן רוֹם pursuit of wind 1,17 (see בְיִיוֹן 2).

רְעִיוֹנְי, sf. נְעִיוֹנְי, ch. (pl. c. בְּעִיוֹנְי, sf. בְעִיוֹנְי, יהָי, יהָי, בעיוֹנְי, m. thought Dan. 2,29; 4,16.

to reel, to be in tremulous motion (Kal not used).

Hoph. הָרְעֵל to be made to reel, to be shaken Nah.2,4.

m. trembling, reeling, confusion בְעֵל מת בינל a cup of confusion Zch.12.2.

רְעַלְה (from בְעַלֹּה; only pl. רְעַלְה f. veil, muffler (so called from its tremulous motion) Is.3,19.

רַעַלְיָה pr. n. m. Ezr.2,2 (= בַּעַלְיָה Neh.7,7).

קַעָם (fut. בַּיָרָט 1) to tremble, to rage, to rowr (of the sea) Ps.98, 7.— 2) to be troubled in their faces Ez.27.35.

Hiph. הַרְעִים (fut. יַרְעִים, ap. נְרְעִים; inf. sf. הַרְעִיםְה 1) to cause to roar, to thunder Ps.29,3; Jb. 37,5.— 2) to make to fret, to irritate 1S.1,6.

נַעַם (sf. בְּעַבְּק m. roaring, thunder Is.29,6; Ps.77,19; בַּעַם נְּבוּרוֹתְיוּ the thunder of his power Jb.26, 14; בַעם שְׁרִים וּתְרוּעָה the thunder (i. e. loud call) of the captains, and the shouting 39,25.

f. prop. trembling, hence poet. rolling mane of a horse Jb.39,19.

רְּעְבְּהְה pr. n. a son of Cush Gen. 10,7 and a tribe descended from him Ez.27,22.

DDֲטָטְן, DDֲטָטֵן pr. n. Rameses, a city in Goshen in lower Egypt Ex.1,111.

ורען in Syr. to be green, fresh, whence the next word.

Jer.17,8 (of leaves); שָׁבָּוֹן רִעּבָּוֹן fresh oil Ps. 92,11; fig. of men: flourishing, prosperous v. 15.

Ch. adj. prop. green; fig. flourishing Dan.4,1.

ניבע וו. (fut. יִבְינֵי imp. pl. יוֹבְעֵע to break in pieces, to shatter אָבּפוֹן shall iron break the northern iron Jer.15,12; אַבְּיִלִים לֹא־חֵבֶּוֹן he shall break in pieces mighty men without number Jb.34,24; בְּיִנֶּלְ בַּיִּלְנִים לֹא־חַבְּעוֹ בַּיִּלְנִים לֹא־חַבְּעוֹ בַּיִּלֶּלְ אָבְעִּם בַּיִּלְנִים לֹא־חַבְּעוֹ בַּיִּלְנִים לֹא־חַבְּעוֹ בַּיִּלֶלְ; thou shalt break them with a rod of iron Ps. 2,9. — 2) to rage, to storm יִרְעוֹּ עַמִּים וְחוֹתוּ rage, O ye nations, and be dismayed! ls.8,9.

Niph. נְבֵע (fut. יֵרְוֹעֵ) to go to ruin Pr.11,15; 13,20.

Hiph. יְבִרע, הֹרֶע, הֹרֶע, הֹרְע, הֹרְע, הֹרְע, הֹרְע, הֹרְע, הֹרְע, הֹרְע, הֹרְע, לי thou hast destroyed the nations Ps.34,3; בַּלְּיהַרַע, all that the enemy hath destroyed in the sanctuary 74,3.

Hithp. הְהְרוֹעִשְ 1) to be broken to pieces רְעָה הָאָרֶץ the earth is utterly broken Is.24,19 בְּעָה belongs to רְעָה וֹנִוּלְי, which

see).— 2) to ruin oneself אָישׁ a man that hath many friends ruineth himselt Pr. 18,24.

ווי, הַרָעוֹתַ 2) הַבע , הַרָעַ , 1 הָרְעְוֹתִי , 3 pl. הַרְעוֹת , 2 pl. הָרַעְוֹתִי ; fut. יָרַע , מָרַע ; pt. מָרָע , מָרָע , pl. מְרַעִים; inf. הָרַע, הָרָע 1) to do evil or harm to, to afflict one, with -? R.1,21; 1S.26,21; with -? 1Chr.16,22; with ፲ኒ Gen.31,7; with על: to bring evil upon 1K.17,20; with accus.: וַיָּרֵעוּ אֹתָנוּ הַבְּנוּן הַבְּנוּ and the Egyptians afflicted us, treated us ill Deut.26,6.- 2) to do or act wickedly, to do evil and if ye shall still! וַאָּם הָרֵעַ הַּרִעוּ do wickedly 1S.2,25; הַרֶעהָם אֲשֶׁר עשִיהָם ye have done evil in so doing Gen.44,5: הרע לעשות to do evil 1K.14,9; נוּעַ מַעַלְלָיו to make one's deeds evil, to commit evil deeds Mic.3,4; inf. with לָהַרַען: לִי to do evil Ps.15,4; pt. מַרַע evildoer Pr. 17, 4, pl. וְרְעֵים Is. 1, 4. עָרֵעִים Ch. (fut. בְיִרָּט to crush, to break in pieces Dan. 2,40.

Pa. אָבְעַע (pt. מְרָעַע) to break in pieces Dan.2,40.

רְעַרְ (fut. רְעַרְ) to drop, to distil Pr.3,20 (dew), Ps.65,12 (fatness).

Hiph. הּרְעִיף to cause to drop Is.45,8.

prop. to break to pieces, hence: 1) to crush, to destroy (an enemy) Ex.15,6.—
2) to vex, to oppress Jud.10,8.

יָרְעֵשׁ (fut. יְרַעֵּשׁ) to tremble, to quake Jud.5,4; Is.13,13; of ears of corn rustling in the wind Ps. 72,16.

Niph. נְרַעֵשׁ to be shaken, to quake Jer.50,46.

Hiph. בְּרַעִּישׁ (fut. קוֹנְעִישׁ; pt. to make to tremble, to shake Ps. 60, 4. — 2) to terrify that terrified kingdoms Is.14,16. — 3) to cause to leap (of a horse) Jb.39,20.

10,22 Ez.3,12.— 2) rushing, rattling (of chariots, wheels) Jer. 47,3; Nah. 3, 2.— 3) trembling, alarm Ez. 12,8.

אָבְּיִם (fut. אַבְּיִי: pt. אַבּּיֹח , pl. יְרַפָּא ; imp. אָבְיָן: ; inf. אַבָּין , קבּוּא ; to heal, to cure, to restore Gen 20.17; Num.12.13; 2K. 20.5; fig. אַרְצִים and I will heal their land 2Chr. 7.14;

ם אווי וויש I will heal their backsliding Hos.14,5; pt. אָלָר physician Gen 50,2; fig. בְּלָל useless physicians Jb.13,4.

Pi. N의 (1 pl. 기계의 Jer.51,9 for 기계의 ; fut. N의 1) to heal, to cure Jer.6,14; Ez.34,4; Zeh.11,16.—2) to mend, to repair (comething broken) 1K.18,30.—3) to heal, to make wholesome (of bad water) 2K.2,21.— 자의 Jer.38,4 for 기위기 , from 기위기 .

Hithp. אָהָרֶפָּא to let oneself be healed 2K 8,29.

רָבָּא pr. n. founder of a race of giants 1Chr.20,4 (בּ הַבָּהְ 2S.21,16 and 21).

רְבָּאָת (only pl. רְבָּאוֹת) f. medicine, remedy Jer.30,13; Ez.30,21.

המאות f. a healing Pr.3,8.

וֹלְבְּאִים I. (patr. of אַבְּיָּ) pl. m. Rephaim, Rephaites, giants Gen. 14,5 Eeut.2,11 a. 20.

to be weak, רָפָּאִים

inactive) pl. m. the dead, the deceased Is.14,9; Pr.2,18; רְפָּאִים בַּלִּי they are deceased, they shall not rise 26,14; בְּקְהֵל וְפָּאִים he shall remain in the congregation of the dead Pr.21,16.

לְבָּאֵל pr. n. m. Raphael 1Chr.26,7.

רַבּר (= בְּרַבְּר; fut. בְּרַבְּן) to stretch, to spread Jb.41,22.

Pi. 기취 1) to spread (a bed) Jb.17,13.— 2) to support, to refreeh Cant.2,5.

רַפַּה (fut. יִרֶּפָּה, ap. יְרָפָּה) 1) to slack, to be weak or feeble Jud.8,3; Jer. 49,24; of the hands: to be slack from weakness Jer.6,24 or from lazinees 2Chr.15,7; ••• וַבָּה וַדַיָם מָן to withdraw the hands Neh. 6,9; 'feeble hands' sometimes as a figure of discouragement: וַיִּרְפֿוּ וֹרֵיוֹ his hands were feeble, i. e. he was spiritless 2S.4,1; יוֹפָה מָן היי to desist from, to let go Ex.4,26.and וַחַשַשׁ לֶהְבָה וָרָפֶּה and as dry grase sinketh before the flame Is.5,24.— 3) to decline רַפַה the day declineth toward evening Jud.19,9.

Niph. נְּוְפָּה (pt. נְּוְפָּה, pl. נְּוְפָּה to be lazy, idle Ex.5,8.

Pi. רְבָּר (rt. רְבַרבָּה 1) to let down (wings) Ez. 1,24. — 2) to slacken, to loosen, to weaken רְבָּין וְיִנְיִי וְבִיקִים רְבְּיִי רְבָּין וְבִיין וּבְּיִין וְבִיין וּבְייִן וְבִּין וְבִיין וּבְייִן וְבִיין וּבְייִן וְבִיין וּבְיין וּבִיין וּבְיין וּבִיין וּבִיין וּבִיין וּבִיין וּבִיין וּבִיין וּבִיין וּבִיין וּביין וּביין וּביין וּביין וּביין וּביין וּביין וּביין וּביין נייין וּביין וּביין ניין וּביין וּביין ניין וּביין ניין וּביין ניין וּביין ניין וּביין וּביין ניין וּביין ניין וּביין וּביין ניין וּבִּיין וּביין וּבייין וּבייין וּבייין וּבייין וּבייין וּביין וּבייין וּבייייין וּבייין וּבייין וּביין וּבייין וּבייין וּבייין וּבייין וּביייי

of..., i. e. to discourage Jer. 38,4 (where אַבְּלָּבְ for בְּלָּבְנָּךְ Ezr.4,4.

Hiph. הַבְּבֶּר, (fut. הָבָרָ, ap. קּבָרָ, ; imp. הַרָּפָּה , ap. הָרֶרָּ 1) to slacken, to withdraw ក្សា ក្សាភ្លា slacken thy hand, i. e. desist from smiting בS.24,16; יוָיו מָן... to withdraw one's hands from, i. e. to refuse support Jos. 10,6.- 2) to leave off (a work) Neh.6,3; of a person: to forsake Jos.1,5. — 3) to let go, to let alone Pr.4,13; Cant.3,4; הַרַפָּה לַה let her alone 2K 4,27; לַנוּ שָׁבְעַת יָמִים let us alone seven days, i. e. give us seven days IS.11,3; הַרָף וַאַנִּידָה לָך let me alone, i. e. stay, and I will tell thee IS.15,16.- 4) with וְבָּרָ מָאַף: to desist from אָדָר מָאַן to desist (cease) from anger Ps.37, 8; הַרֶּף מְמֵנִי desist from me, let me alone Deut.9,14.

קָבֶּה (c. הַבָּרְ, f. pl. רְבָּה) adj. slack, weak, feeble Num.13,18; רְבָּה יְרִים slack-handed, i. e. weary 28.17,2.

רָפָּא pr. n. 1) = רְפָּא , which see.— 2) a man 1Chr.8,37 (= רָפַוָה 9,43).

พาอา pr. n. m. Num.13,9.

תַבָּה pr. n. m. 1Chr.7,25.

וֹבְּירָה (from בַּבְּי f. couch-covering (others: support, stay) Cant. 3,10.

יִרִים pr. n. a station of the Israelites in the desert Ex.17,1.

ַרְפַּיָה see רָפַיָה pr. n. 2.

וְבְּיוֹ (from בְּבְּה) m. Lackness, feebleness Jer 47,3.

DĐỊ, שׁפַּיִן (fut. DĐỊ, שֹפִין) to trample, to make muddy Ez.32,2; 34.8.

Niph. מַבְּבְי to be muddy, troubled (of a spring) Pr.25,6.

Hithp. בּוֹלְתְרָבּ to prostrate oneself, to humble oneself Pr.6,3; קבְּבְיצִי בָּקָר prostrating themselves with pieces of silver Ps. 68,31 (acc. some בַּחַתְּדָנוֹם to hasten).

רַבְּׁכּוֹ Ch. to trample, to stamp Dan. 7,7.

רְבְּׁחַדְׁת f. float, raft; only pl. בְּּחַלְת 2Chr.2,15.

to lean (Kal not used). — Hithp. הְחַרַפִּק בֿק to lean upon (with שֵׁל Cant.8,5.

שַׁבַּק see בַּבַּע.

עַבְּשׁ (from בְּבְשׁ) m. mud, mire Is. 57,20.

אָרְשָּׁת m. stall, stable; only pl. רְפָּתִים Hab.3,17 (etymology obscure).

רָץ' (from רְצַּץ'; pl. c. בֵּצ') m. fragment, piece Ps.68,31.

רוץ pt. of רוץ, which see.

רָצָא to run; only *inf.* בְּצָא Ez.1,14.

ירַבּר (= רְבַּר) to leap; only Pi. fut. 2 pl. לְּשָׁה הְּרַצְּדוּן הָרים why leap ye, ye high hills? Ps.68,17.

 רצות לַבְּילֵנִי to be pleased רְצִה לְּהַצִּילֵנִי be pleased to deliver me Ps. 40, 14; with accus. to delight in, to take pleasure in, to be pleased with: יֵרְצוּ בַוַב they delight in lies Ps.62,5; בָצוּ עֲבָבִיךְ אָת־אֲבָנִיהְ thy servants take pleasure in her stones 102,15; בַּפִשִי בַּפְשִי my elect, in whom my soul delighteth Is.42,1; וּרָצֵּה even as a father (correcteth) the son in whom he delighteth Pr.3, 12; with sf. רַצִּיֹתָם thou wast pleased with them Ps.44,4; לא רַצַם he is not pleased with them Jer. 14,10; בּוֹרַצָּןה will he be pleased with thee? Mal.l,8; נַתָּרְצָנִי and thou wast pleased with me Gen. 33,10; with בוֹ : בָּר and I will take pleasure in it Hag.1,8; will the בַּוָרצֶה וָיָ בְּאַלְפֵּי אִילִים Lord be pleased with thousands of rams Mic.6,7; וַאַחַרֵיהָם בָּפִיהָם יָרֵעוּ: yet their posterity will take pleasure in their sayings Ps.49, 14; רוֹצֶה וְיַ בְּעַמוֹ the Lord taketh pleasure in his people 149,4. -2) to act according to one's pleasure, to consent with (with שלהים (עם אַלהים (עם when he acteth according to the pleasure of God Jb.34,9; אָם־רַאִיתָ נַנַּכ וַתְּרֶץ when thou seest a thief thou consentest with him Ps.50,18. — to accept, to receive in favor and I will accept וַלְצָאתִי אֶתְכֶּם you Ez.43,27 (= נְרָבוֹת פָּי ; (בְצִיתִי); נָרַבוֹת פָּי בְּאַה־נָא accept, I beseech thee. the freewill gifts of my mouth Ps.119,108; sf. אָרָאָרוֹ and he will receive him in favor Jb.33,26; pt. p. יְצְיִּי acceptable Est.10,3; c. יְצִיּי מְבִּיר בְּיִי acceptable to his brethren Deut.33,24.— 4) to satisfy, to pay off אָרִי אָרִי שְּבְּרְתְיִי אָר בְּאַרִין אָר בְּאַרִין אָר בְּאַרִין אָר בּאַרָין אָר בּאַרָין אָר בּאַרָין אָר בּאַרָין בּאַר בּאָר בּאַר בּאַר בּאָר בּאַר בּאָר בּאַר בּאַר

Niph. וּלְצֶה (fut. וּלְצֶה 1) to be accepted or acceptable (of a sacrifice) Lev.7,18; 22,27.— 2) to be paid off, pardoned (of sin) Is. 40,2.

Pi. רְצָּה (fut. יְרֵבֶּה) to seek to please, to conciliate Jb.20,10.

Hiph. הָרְצְּהָה (f. הָרְצָּת for הַרְצְּה to satisfy, to pay off Lev.26,34.

Hithp. לְּלְבֵעְה to show oneself pleasing, to reconcile oneself (with אָל) 1S.29,4.

וְרֵצוֹנִי , sf. וּרְצוֹנִי , sf. וּרִבּיֹנְ בְּיוֹנִי , satisfied with favor Deut.33,23; וְּשִּׁנֵע רְצוֹנְ a time of favor, an acceptable time Ps. 69, 14. — 2) pleasure, desire, will Ezr.10,11; בְּיִלִּירַ שִׁנְיַנִי with their whole desire 2Chr.15,15; בְּיִנִינְם according to their pleasure Est. 9,5; hence: self-will, wilfulness Gen.49,6.

רְצְלֵח (fut. רְצְהַ: inf. רַצְּהַ) prop. to crush, hence: to kill, to slay, to murder Deut.4,42; בְצָה בָּנֶה to deprive of life 22,26; pt. רַצָּה slayer, murderer 19,3.

Niph. נְרַצֵּח (fut. תַּבְּעָה) to be killed, slain Jud.20,4; Pr.22,13.

Pi. מַלְיֵח (fut. מַלְיִח) to murder, to destroy Ps.94,6; pt. מַלְיִח murderer 2K.6,32; Is.1,21.

Pu. רַצְּחָ (for רַצָּחָ) to be crushed; only אַרְצִּחְרָּ Ps.62,4 (acc. some = רַצָּחַ).

תְצֵח m. 1) a crushing Ps.42,11.—
2) slaughter (others: cry, shout)
Ez.21,27.

רְצִיאָ pr. n. m. 1Chr.7,39.

רְצִין pr. n. 1) a king of Syria Is. 7,1.— 2) another person Ezr.2,48.

קצק prop. to range closely, hence: to inlay, to pave; pt. p. אָנוּף inlaid, paved Cant.3,10.

קֿבָּק 1) m. burning coal (= קֿבָּק); only pl. סווא אַנַח דְצָפִּים a cake baked on coals 1K. 19, 6.— 2) pr. n. a city in Syria Is.37,12.

기존 기 f. 1) burning coal (= 기가기 Is.6,6.— 2) pavement 2Chr.7,3; c. 자율기 Est.1,6.— 3) pr. n. a concubine of Saul 2S.3,7.

 Niph. נָר'ץ (fut. יֵר'ץ) to be broken Ez.29,7; Ec.12,6.

Pi. I. [[fut. [ ]] to break, to crush Ps.74,14; fig. to oppress Jb.20,19; 2Chr.16,10.

Pi. II. רוֹצֵץ (fut. יְרוֹצֵץ) to oppress Jud.10,6.

Hiph. אָרָן (fut. ap. וְתַּבֶּן for וְתַּבֶּן) to crush, to break to pieces Jud.9,53.

Hithp. הְתְרוֹצֵץ to dash one against another, to struggle Gen. 25,22.

רַקּה, pl. רָקָה, pl. רָקָה, pl. בְּקְיּת adj. thin, lean Gen.41,20; רַקּוֹת רֵפְיֹת lean in flesh v. 19.

רַק (from בְּקַק 3) adv. only, but, nothing but, save, except בַק אָת־ only the blood דַמוֹ לא תאבל thereof shalt thou not eat Deut. 15,23; בַּרָי לְבַרָּי none but myself alone Jb.1,15; אַין בָּאַרוֹן רַק there was nothing in שׁנֵי הַלְּחוֹת the ark save the two tables 2Chr. בק בע 5,10 בק בע only evil Gen.6,5; בק מַבְּהַ nothing but the truth 2Chr. 18,15; intensively: הַרַק אַרָּ בָּמשָׁה אָר יִיּן hath the Lord indeed spoken only with Moses? Num. 12,2; peculiar is the following בַק אָין דָּבָר בְּרַגְלַי אָעֶבֹרָה :passage I will do nothing but pass through on my feet Num.20,19.

ביק see רָק.

רק (from לְבָּקְ 1; sf. רָבָּן m. spittle, spitting 1s.50,6; Jb.7,19.

יְרַכְּב (fut. בְרַבְּיב) to rot, to decay

(of wood) Is.40,20; fig. אָם רְשָׁעִים יְרָשָׁנִים the name of the wicked shall rot (i. e. perish) Pr.10,7.

קבְ (c. בְּבָי) m. rottenness, decay Jb.13,28 (of wood); Hos. 5,12 (of bones).

m. rottenness Jb.41,19.

נְקר (fut. יְוֹקה'; inf. יְקר) to leap, to skip, to jump, to dance Ps. 114,4; Ec.3,4.

Pi. רָקָר (fut. יְרָקָר; pt. יְרָקָר) to jump, to dance 1Chr.15,29; Is.13, 21; בְּבָרְה מְרַבְּרָה מְרַבְּרָה Neh.3,2.

Hiph. הָרְקִיר (fut. יַרְקִיר) to make leap or skip Ps.29,6.

רַקְּתְּהְ (from בְּקְרָהְ 3; sf. וְרָבְּקְר , הְבְּקְר f. temple (of the head) Jud. 4, 21; Cant 4,3.

pr. n. a city in Dan Jos. 19,46.

Pu. רְפַּרִים (pt. רְפָּרָת) to be mixed or compounded תְּרָבָּרִים בְּמִרְקַחִים mixed by the apothecaries' art 2Chr.16,14.

Hiph. הַרְקִים (only imp. הַרָקים) to prepare, to spice Ez.24,10.

m. spice תְבָּקוּ the spiced wine Cant.8,2.

m. ointment Ex. 30, 25 (see quotation under הַבְּקְהַ).

(pl. בְּקְחִים) m. mixer of ointments, apothecary Neh.3,8.

רָקְּרָיָן (pl. sf. וְקְרָּוְיָן) m. ointment, perfume Is.57,9.

קּתְרוֹת (pl. בַּקְרוֹת) f. ointment maker (Eng. Bible: confectioner) 1S.8,13,

קריש (from בָּק' נ. c. יָרָק'שׁ. expanse, firmament Gen.1,6; Ez.1, 23; Dan.12,3; coupled with שַׁבֵּיִם Gen.1,14.

קיק' (from אָבָן נְיּלָי (from קָבָי ; pl. c. רָקִיבִי) m. wafer, cake Ex.29,2; Lev.8,26.

to embroider Ex.35,35; pt. בְּקַם embroiderer 26,26.

Pu. চাট্টা to be embroidered; only fig. to be formed, shaped Ps.139,15.

בּקְבֵּי pr. n. 1) a king of the Midianites Num. 31,8.— 2) two other persons 1Chr.2,43. 7,16.— 3) a city in Benjamin Jos.18,27.

רְקַע (fut. רָבְע ; pt. יַבְּע , c. רָבְע ; imp. and inf. רָבָע; imp. and inf. רָבָע; imp. and inf. ירָבָע; it tread them down 2S.22,43. -- 2) to stretch out, to spread Ps.136,6.

Pi. עבון (fut. עבון) 1) to beat out, to spread out by hammering Ex.39,3; הַבְּוֹטְלֵים צְבּוּי לַבְּוֹיִם and they heat them out for a covering unto the altar Num. 17,4.—2) to spread, to overlay Is.40,19.

 $Pu. \, V$ וַרָּקּע ($pt. \, V$ יָּרָבָּע) to be beaten out, spread out Jer.10,9.

Hiph. דְרָקִיעַ (fut. יַרְקִיעַ) to stretch out, to spread out בַּרְקִיע אַמְרֹיִם hast thou with him spread out the skies? Jb.37,18.

m. something beaten thin, a plate; only pl. c. רָקִעִי פַּחִים broad plates Num.17,3.

 P_{i}^{2} 1) to spit (akin to יָרֹם); only fut. יְרֹם Lev.15,8.— 2) to make thin, whence בין adj. and ; fig. to limit, whence adv.— 3) to heat, to pulsate, whence ...

אר. n. a city in Naphtali Jos. 19,35.

שלים poor, pt. of הוש which see.

רשה (= Ch. רשָׁה) to be able, to have leave, whence the next word.

השיון m. leave, permission, grant Ezr.3,7.

באשית see רשית.

נישׁם to write or note down, to re-

cord only pt. p. מושל what is noted down Dan.10,21.

ן (לְשָׁם Ch. (fut. לְשָׁם ; pt. p. נְיְשָׁם (לְשָׁם 1) to write, to note down Dan.5, 24 a. 25.— 2) to sign (an edict) Dan.6,9, 10 a. 11.

יַלְשַׁעְ (fut. יְבִישִׁעְ) to be wicked Jb. 10,15; Ec.7,17; ...ן to depart wickedly from... 2S.22,22.

Hiph. בְּרִשִּׁיעַ: (fut. יַרִשִּׁיעַ: pt. הַרְשִּׁיעַ: pt. בַּרְשִׁיעַ: inf. בֹרְשִׁיעַ: 1) to condemn, to convict Deut.25,1; Ps. 37,33; Jb.10,2; בְּרִשִׁיעַ: אָבִינִי וּבְיִינִי וּבְיִינִי וּבְיִינִי וּבְיִינִי וּבְיִינִי וּבְיִינִי וּבְיִינִי שִּׁיבְ: when he giveth rest, who will condemn? 34,29.— 2) to put to the worse, to overcome, to conquer 1S.14,27; Is.44,17.— 3) to do or act wickedly 2Chr 20,35; 22,3; who do wickedly against the covenant Dan.11,32.

ת. (pl. מוֹשְׁנִים, c. מְשְׁנִים) adj. and n. 1) wicked, godless אייס מוֹשׁנִים אַן אייני מוֹשׁנִים אַן אייני מּנְיּשְׁנִים אַן אייני מּנְּאָרָי אַנְיּעְ בְּשְׁנִים אַן איינים בְּיִשְׁנִים אַן איינים בְּיִשְׁנִים זְּלְאוֹרָ דְשְׁנִים בְּיִלְאוֹרָ דְשְׁנִים בְּיִלְאוֹרָ דְשְׁנִים בְּיִלְאוֹרָ דְשְׁנִים בְּיִלְאוֹרָ בְּיִשְׁנִים בְּיִלְאוֹרָ בְיִשְׁנִים בְּיִלְאוֹרָ בְּיִשְׁנִים בְּיִלְאוֹרָ בְּיִשְׁנִים בְּיִלְאוֹרָ בְּיִשְׁנִים בְּיִלְאוֹרָ בְּיִשְׁנִים בְּיִלְאוֹרָ בְּיִשְׁנִים בְּיִלְאוֹרָ בְּיִשְׁנִים בְּיִלְאוֹרָ בְּיִשְׁנִין בְּיִשְׁנִין בְּיִשְׁנִין בְּיִשְׁנִין בְּיִשְׁנִין בְּיִשְׁנִין בְּיִשְׁנִין בְּיִשְׁנִין בְּיִשְׁנִין בְיִשְׁנִין בְּיִשְׁנִין בְיִשְׁנִין בְיִשְׁנִין בְיִשְׁנִין בְיִשְׁנִין בְיִשְׁנִין בְיִשְׁנִין בְישְׁנִין בְישְׁנִין בְישְׁנִין בְישְׁנִין בְישְׁנִין בְישְׁנִין בְישְׁנִין בְּישְׁנִין בְישְׁנִין בְּישְׁנִין בְּישְׁנִים בְּישְׁנִים בְּישְׁנִים בְּישְׁנִים בְּישְׁנִים בְּישְׁנִים בְּיִישְׁנִים בְּישְׁנִים בְּיִישְׁנִים בְּישְׁנִים בְּיִישְׁנִים בְּישְׁנִים בְּישְׁנִים בְּישְׁנִים בְּיִים בּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים

ness, injustice Ps.5,5; עַשָּׁר רָשֵׁעָנ to do wickedness Pr.16,12; אַנָּשִׁי wicked men Jb.34,6; אֿצְרוֹת זייַן treasures got by wickedness (injustice) Mic.6,10; מאוֹנֵי רָשֵׁע wicked (unjust) balances v. 11.

רְשְׁעָה (c. רְשְׁעָה , sf. רְשְׁעָה) f. 1) wickedness Deut.9,5; Mal.3,15.— 2) fault, guilt Deut 25,2.

בושן see רשעתים.

קשׁר (= אַבֿייִר) to burn, to glow, whence the next word.

קּשֶּׁךְ (pl. רָשְׁפִים, c. יְשָׁפְּרֹם) m. 1) flame Cant.8,6; קּשָׁרְ the sons of flames, i. e. sparks Jb.5,7.—2) lightning-flash קּשָׂיִם lightnings of the bow, i. e. arrows Ps. 76,4; 78,48.—3) burning plague Deut.32,24; Hab.3,5.

עֵישֵׁין to waste, to ruin (Kal not used).

Pi. רוֹשֵשׁ (fut. יְרוֹשֵשׁ) to desolate Jer.5,17.

Pu. רַשֵּׁשׁ to be wasted, destroyed Mal.1.4.

רֵישֵׁת inf. of בַּיבי , which see.

ק (sf. רָשִׁתְי (sf. net Lam. 1,13; רַהְּלֶּם to spread a net Hos.7, 12; בְשִׁהְנֶשֶׁה בָּשָׁת חַבָּי net-work Ex.27,4. (from בָּבִשׁר m. chain Ez.7,23; pl. קאוקוֹת 1K.6,2.

לתה to seethe (Kal not used).

Pi. 디크크 (imp. 디크크) to make seethe, to boil Ez.24,5.

Pu. 디스크 to boil, to be agitated Jb.30,27.

Piph. חַרְחִים (fut. וַיִרְתִים) to make boil, to agitate Jb.41,23.

(only pl. בַּחַח (only pl) m. a seething בַּחַח (חַתָּח make it seethe well Ez.24.5.

יְתַם (imp. יְתַם) to bind, to harness Mic.1,13.

רְתָּם (pl. רְתָּם) m. broom-bush 1K.9,4; Ps.124,4.

יְּבְיֵהְ pr. n. a station of the Israelites in the desert Num.33,18.

נתק to bind (Kal not used).

אווא. נְרַתַּק to be unchained,

loosed; fut. וְרָתֵק Ec.12,6 (Ktib

Pu. רָחַק to be bound (in chains) Nah.3,10.

רְּבְּקְה (only pl. רְבְּקְה) f. chain Is. 40,19.

רתת (בשט) to tremble, whence the next word.

תת (בשׁבֶּים הַתְּבֶּים m. trembling, terror הַתְּבִים רְתָת אַפְּרֵים רְתָת when Ephraini spoke, there was trembling Hos 13,1.

22

w the twenty-first letter of the alphabet, called Shin | 'ヅ' (= | ヅ) tooth, because of its indented form; as a numeral = 300.— ஶ represents two sounds: sh and s; the former is indicated by a point over the right horn (ヅ), the latter by one over the left (ឃ).

phatic genitive: מָשַּרוֹי שֵׁלִשִׁלֹםה his bed, even Solomon's Cant.3,7; בַּרְמָי שֶׁלִי my own vineyard 1,6.— 2) adv. of place and time: where, when מָקוֹם שֶׁיִפּוֹל הָעִץ the place where the tree falleth Ec.11,3; in the day when they ביום שָׁיוַעוּ shall tremble 12,3; בּשֶׁהְפּוּל when it falleth 9,12; ער שי while Cant. 1,12.— 3) conj. that אָמַרָתִי שֶׁנֵם וֶה I said that this also is vanity Ec. 8, 14; וְעֲשִׂיתָ לִי אוֹת שְׁאַתָּה then show me a sign מְדַבֵּר עָמִיי that thou talkest with me Jud 6, לָרָאוֹת שָׁהֶם (בּשְׁהַם) בְּהַטְּה 17; that they might see הַּמָּה לָהָם that they themselves are beasts Ec.3,18; עַר שַקַּמְתִּי till that, until וֹתָר שֶׁהָיָה... חַבֶּם ;I arose Jud.5 7; חַבֶּם besides that he was wise Ec.12,9; בּמִעַם שֶׁ־ scarcely that Cant. 3,4; with prepositions: בָּשֶׁבְבֶר הַיָּמִים as in the days הַבָּאִים הַכּל נִשְׁכָּח to come all will have been already forgotten Ec. 2, 16 (בַּשֶׁבְבַר as already); בְשַׂנְם הוּא בָשְׂר as he also is flesh Gen.6,3; בַּל־עָפַת , בָּשֶׁי according to that which, as Ec.5,14 a. 15; "방구 than that: 그 in אַשָּׁר לא־תָדר מְשֶּׁתְדוֹר וַלֹא תַשַּׁלָם better that thou shouldst not vow, than that thou shouldst vow and not pay Ec. 5, 4; בָּשֵׁלִּ because of: בָּשֶׁלָּמִי הָרָעָה הַוֹּאֹת לָנוּ for whose cause this evil is upon us Jon.1,7; עַלִיבֶם ... הַפַעַר ... because of me the... tempest is upon you v. 12.— אַלְטָל for why? Cant.1,7.

ר בּשִׁי (fut. אַשִּי: pt. אַשִּי , pl. c. ישִׁאַב , f. pl. אַשְּׁיִבוֹ ; inf. אַשְּׁאַב) to draw (water) Gen. 24,13; Deut. 29, 10; Jos. 9,21.

אַשְׁי (fut. אַשִּי: pt. מִיאַנ, pt. מיאָג, אָרָי ; inf. אַשְּׂיי, pt. ישׁאָג, inf. אַשְּׂיי, pt. ישׁאָג, inf. אַשְּׂיי, pt. ישׁאָג, inf. אַשְּׁיי, inf. אַשְּׁיי, inf. אַשְּׁיי, inf. אַשְּיִים (of a lion); Jb.37,4 (of a thunder); fig. of an enemy Ps.74,4; of persons in pain: to ery, to groan Ps.38,9.

י קּבְּרָי (c. אַמַּצִּי, sf. אָרָיִי; pl. sf. יעָאַנּיִי ; pl. sf. יעָאָנִיי ; proaring Is.5, 29; Ps.22,2 Jb.8,24.

אָבֶּה 1) to rage, to be noisy, whence אָר, הּשָּׁי, הּשִּׁי. — 2) to crash, to be laid waste Is.6,11.

Niph. נְשְׁאָה (fut. נְשָׁאָה) 1) to rush, to roar (of water) Is.17,12 a. 13.— 2) to be laid waste, desolate Is.6,11.

Hiph. הְשָׁאָה to lay waste, to

desolate; inf. with יְבַשְׁאוֹת : לְבַשְׁאוֹת 15.37,6, for which בַּהָשׁוֹת 2K.19,25.

Hithp. תְּשְׁתְאָה (pt. c. מְשְׁתְאָה) prop. to be struck, hence: to be astounded, to wonder Gen.24,21.

שׁאַנָה a. שׁאַנָה see שׁאָנה.

לאָא" pr. n. Saul 1) first king of Israel 18.9,2.— 2) a king of the Edomites Gen. 36,37.— 3) a son of Simeon Gen. 46,10; patr. אַיַּאוֹלִי Num. 26,13.

קוֹאשִׁי (from אַשִּיּי ; c. יְשִׁאוֹן m. 1)
noise, tummult, roar Is.7,12; 24,
8; Hos.10,14; sf. אַאוֹנְה Is.5,14; בָּגָּי,
זְאַיּיִּי the sons of tumult, i. e. noisy
warriors Jer.48,45.— 2) ruin, destruction אַרוֹר שָׁיִוֹן the pit of destruction Ps.40,3.

טאט (same as איני II.) to despise, whence the next word.

ប្តេស្ត្រ m. contempt Ez.36,5; sf. កុសុស្ 25,6

קיה desolation, destruction אַאיָה יָבּת שְׁעַר י שָׁאִיה יָבּת שְׁעַר the gate is smitten with destruction Is.24,12.

יַשְאַל I. (1 sf.ייִינְאָל ; fut. לעני 1. pt. נְשְׁאַל ; pt. אָל ; pi. p. לעני זייני ; pi. p. לעני זייני ; pi. p. לעני זייני ; pi. p. לעני ; pi. p. לעני ; mp. לעני זייני ; pi. לעני ; mp. לעני זייני ; pi. לעני ; mp. לעני זייני לעני ; mp. לעני לעני ייניייני ייניייני ; once inf. לעניייני לעניייני לעניייני לעניייני לעניייני און לעניייני לענייני לעניי

ask, to heg of (with בַּאָת, הַבֶּא), מַעָם) Ps.2,8, 27,4; Deut.8,16; with for 1K. 2,22; with accus. 1S.1, 20; 1K.3,11. — 2) to demand, to require Mic. 7, 3: בָּי שַׁם שָאַלוּנוּ for there our שוֹבֵינוּ דָּכְרֵי־שִׁיר captors required of us words of song (songs) Ps.137,3.— 3) to desire, to wish בל אֵשֶׁר שָאַלוּ עִינַי whatsoever my eyes desired Ec. 2,10; לִשָאל בָאָלָה נַפְשׁוֹ by wishing a curse to his soul Jb.31,30 (others: to require his soul with a curse); and he wished וַיִּשְׁאַל אֶת־נַפְשׁוֹ לְמוּת (desired) himself to die Jon.4,8.— 4) to borrow Ex.12,35; 2K.4,3; pt. שׁאוּל לַ־ לַ- borrowed 2K.6,5; שַׁאוּל lent to 1S. 1,28.— 5) to ask, to interrogate, to inquire (with accus.) אָשְׁאָלָך וְהוֹרועִנִי I will ask thee, and do thou inform me Jb.38,3; ו לא שָאָלְתִיהוּ I asked him not Jud. 13,6; שָאַל־נָא אֶת־הַכּהַנִים תּוֹרָה ask now the priests concerning the law Hag.2,11; with עַל concerning ולַפַּה זָה תִּשָאַל : לִ־ Neh.1,2; with אלשקי why askest thou thus after my name? Jud. 13,18; נְשִׁלוֹם נו to ask after the wellbeing of... 2S.11,7; ••• שַׁאַל אָת־פָּי to inquire the mouth of..., i. e. to ask one's opinion Gen. 24, 57; ַלַּבּ to consult with Jud.1,1; Ez.21,26; עַמָּי בְּעִצוֹ וִשְּׁאַל my people consult with their stick of wood Hos.4,12.

Niph. נְשְׁאַל (mf. נְשְׁאַל to ask teave of (with נְשָׁאַל (נָבְּוֹ

קרָלְי בְּוֹר David earnestly asked leave of me 18.20,6 a. 28; נַשְׁצֵּלְתִי I obtained leave of the king Neh.13,6.

Pi. שָׁאֵל (fut. יְשָׁאֵל) 1) to ask, to consult 28.20,18.– 2) to beg (alms) Ps.109,10.

Hiph. הַשְּׁאִיל (fut. יַשְׁאִיל) to loan, to lend Ex. 12,36; fig. to grant 1S.1,28.

שאל II. (שעל) to hollow out, whence שאול.

יִשְׁאֵל pr. n. m. Ezr. 10,29.

לְאֵנֵי Ch. 1) to ask, to demand Ezr. 7,21.— 2) to ask, to interrogate Ezr.5,10.

אָשְׁאָלְיָּא Ch. (def. אָהָיִיּיִי) f. demand א וְמַאמַר קַרִּישִׁין שְׁאָלְּהָא and this demand is by the word of the holy ones Dan.4,14.

מְאַלְתּרְ , שֶׁאֶלְתִי . שִׁאָלְתִי , שְׁאֵלְתִּרְ and contracted אַבְּתִר , אַאָלְתִי , אַאַלְתִי וּ 18. 1, 17) f.

1) request, petition 1K. 2, 20; וְחַוּ וֹ זְּבְּתִּר וֹ יִצְאַלְתוֹ זְי 18. 106, 15; בְּאָר שְׁאֵלְתוֹ my request is accomplished Jb. 6, 8.— 2) loan מַחַת הַשִּאלְה אָשֶׁר שָׁאַל בֿוִי for the loan which he lent to the Lord 18. 2, 20 (see

ישאלתיאל pr. n. m. Ezr.3,2; Hag.1, 1 = שׁאַלְתִּיאֵל Hag.1,12 a. 14; 2,2.

[발발 (akin to]발발) to lean upon, to rest (Kal not used).

Pi. redupl. 1282 to be quiet, to rest Jer.30,10; Jb.3,18; with 12: to be at rest from Pr.1,33.

קְּנְנְיּת (from שְׁאָנֵנְיּת pl. אַיָּאָנְיּיָם; f. מַאָּנְנְּיִת , pl. אַיִּגְנִיּת adj. tranquil, quiet, at ease 1s.33,20; 32,9; Zch. 1,15; Jb.12,5 (see אַיִּאָרוֹת).

אַמְ (from שְׁאָבֹיְ m. tumult; only אַ אַנְּוָךְ 2K.19,28, שַׁאַנִּןּ וּs.37,29. שַׁאַנִּן אַ see שְׁאַם.

קאַשְּׁ (akin to אַשְּׁיּ ; fut. אַשְּׁיִן; pt. שַאַף , pl. שׁאַפִּים ; inf. קשׁאוֹף) 1) to draw breath, to breathe, to pant Ps. 119, 131; אַשִּׁמּן הַשָּׁאָּן I will breathe and pant Is. 42, 12; 기호발 דות to snuff up wind Jer.14,6. — 2) fig. to swallow up greedily man would greedily שַׁאַפַנִּי אֵנוֹשׁ swallow me up Ps.56,12; הַשֹּאַפִּים אָבִיוֹן O ye tdat greedily swallow up the needy Am.8,4.— 3) to long for, to desire בְּעֶבֶר יִשְּאַף גִיל as a servant longeth for the shadow Jb.7,2 אַל תַּשְאַף הַלַּיִלָה desire not for, to hasten to Ec.1,5.— 4) = 530to crush, to bruise הַשֹּאַפִּים עַל עַפַּר בּלִים acc. Vulg.: who crush in the dust of the earth the heads of the poor Am. 2, 7 (Rashi: who are eager on the earth after the head of the poor). עוֹר 1) to be left, to remain עוֹר there remaineth yet שַׁאַר הַקַּמַן the youngest 1S.16,11.— 2) to become full, to be thick, whence אָרֶל flesh. — 3) to swell up, to ferment, whence בְּשֶׁאֶרֶת.

Niph. נְשָׁאַר (fut. נְשָׁאָר) to be left, to remain, to escape Dan.

10,8 אָשְּׁרְבְּתְּיְבֶּם נְשְּׁאֵרְ מְעֵל and of your answers remaineth deception Jb.21,34; pt. אָשְּׁיִן that is left, that remrineth Is.4,3; Ez.6, 12, pl. פּוּשְאָרִים those which remain Deut.19,20; pt. הַּיִּשְאָרִים which escapeth 2K.19,30, בּיִּשְאָרָת Ex.10,15.

Hiph. תְּשְׁאִיר (fut. תְּשְׁאִר 1) to let remain, to leave Num. 9, 12; Jo. 2, 14; Ob. 5.— 2) to be left Jos. 8, 22. (m. 1) rest, remainder 2Chr. 24, 14; Is. 10, 2.— 2) excellence מַאָר רוֹם excellent spirit Mal. 2, 15.

קר Ch. m. remainder, rest Dan. 7,7; שְׁאָר הַכְּימִי בְבֶּל the rest of the wise men of Babylon 2,18; once אַאַר Ezr.7,18.

ישׁרֶּב (a remnant shall return) pr. n. symbolic name of a son of Isaiah Is.7,3.

קיי (אַרָּי, יְשָׁאָרִי (אַרָּי, אַאָּרִי) m. 1) flesh Mic.3,2; Ps.73,26; ישָאָרִי the violence done to me and to my flesh (i. e. body) Jer.51,35; of flesh as food Ps. 78, 20; hence: food Ex. 21,10.— 2) blood-relation, kinsman Lev.21,2; fully אַאָּיִי kinsman of the flesh 18,6.

שׁאר (= אַשִּׁי) to swell up, to ferment, whence the next word.

ארט m. leaven Ex.12,15 a. 19.

קּבְּיֵלְ f. blood-kindred Lev.18,17.

מְאָבֶר pr. n. f. 1Chr.7,24.

ישָארִית (once ישֵׁרִית 1Chr. 12,38) f

1) rest, remainder, remnant Is.44,

17; יְהוּדְרֹת יְהוּדְרֹת יְהוּדְרֹת יְהוּדְרֹת יְהוּדְרֹת יְלֹי or שִׁיִּמְרִית יְיִהוּיִר יִּי to leave a remnant, to preserve a posterity Gen.45,7; Jer.40,II; 44,7.— 2) excess, extreme and שַּׁאַרִית הַמוֹת הַחָּגּר extreme wrath thou dost gird on (i. e. exert) Ps.76,11.

אמי (from שָׁאָר) f. destruction, ruin Lam.3,47.

אַאָּתי (prop. inf. of אָשָׁבְּי ; s/. אַשְּׁאַתי לְּיָּאָר contracted אַשְּׁאַתי Jb. 41, 17) f. 1) lifting up, rising up Jb. 41, 17.— 2) a rising, a scab Lev. chap. 13.— 3) majesty, dignity Gen. 49,3; Hab. 1,7; Jb. 13,11.— 4) endurance, patience Jer. 15,15.— 5) forgiveness אַבְּיִישִׁיב שְּׁאַר from doest well, is there not forgiveness? Gen. 4,7 (Eng. Bible: if thou doest well, shalt thou not be accepted?).

אָבָלֵי pr. n. Sheba 1) a grandson of Cush Gen.10,7.— 2) a grandson of Abraham by Keturah Gen.25,3.— 3) a son of Joktan Gen.10,28.— 4) a region and people in southern Arabia, abounding in spices, gold, and precious stones 1K.10,1 a. 2; Is.60,6; Jer. 6,20; Ez. 27,22; Jb. 6, 19; gent. pl. שַּבְּאִים Saheans Jo.4,8.

שבב to break, to split, whence the next word.

ישָׁבָנים m. fragment, splinter; only pl. שְׁבָנִים Hos.8,6.

שְׁבָּה (fut. שְׁבָּה, ap. שְׁבָּן; pt. שׁבָּה, שׁבָּה.

pl. שָׁבִּוֹי , sf. שָׁבִּינוֹ ; pt. p. שָׁבִּוֹי , f. pl. שְׁבִּוֹי) to carry off, to lead captive, to make prisoner Num. 21,1; 1K. 8, 46; pt. pl. שׁבִּיוֹ מַבְּיִי מַבְּיִוֹ מַבְּיִי מַבְיִי מַבְּיִי מַבְּיִי מַבְּיִי מַבְּיִי מַבְיִי מַבְּיִי מַבְּיִי מַבְיִי מַבְיִי מַבְּיִי מַבְיִי מַבְּיִי מַבְיִי מַבְּיִי מַבְיִי מַבְּיִי מַבְּיִי מַבְּיִי מַבְיִי מַבְּיִי מַבְּיִי מַבְּיִי מַבְּיִי מַבְּיִי מַבְּיִי מַבְּיִי מַבְּי מַבְיי מַבְּיִי מַבְּיִי מַבְּיִי מַבְּיִי מַבְּיִי מַבְיי מַבְּיִי מַבְּי מַבְּיִי מַבְּבְּיִי מַבְּיִי מַבְּיִי מַבְּיִי מְּבְּיִי מְּבְּיִי מְיִי מְבְּיִי מְּבְּיִי מָּבְּבְייִי מָּבְּיִי מָּבְּייִי מְבְּייִי מְּבְּיִי מָּבְּיי מָיִי מָּבְּיִי מְּבְּיִי מְיִי מְבְּיִי מְיִי מְיִי מָּבְּיי מָבְיי מָּבְיי מָיי מָבְּיי מְבְּבְּיי מְבְּיי מְבְיי מְבְּיי מְיִי מְבְּיי מְיבְּבְּיי מְיִּבְּבְּיי מְיבְּבְיי מְיי מְבְּיי מְבְּיי מְבְּיי מְיִּבְּיי מְיּבְּבְיי מְיּבְבְּיי מְיבְּבְיי מְיִּי מְבְּייִי מְבְּייִי מְבְּיוֹי מְיִי מְבְּבְיי מְּבְיי מְבְּבִּיי מְיִי בְּבְייִי מְבְּיוֹי מְיִי מְבְּבְיי מְבְיי מְבְייִי מְבְּיוֹי מְיִי מְבְּבְיי מְבְּבְייִי מְבְייִי מְבְּבְייִי מְבְּבְיי מְבְבִּיי מְבְייִי מְבְיי מְבְבְייִי מְבְּבְיי מְבְּבְיּבְיי מְבְּבְייִי מְבְּבְייִי מְבְבְייִי מְבְּבְיי מְבְבְיי מְבְּבְיי מְבְּבְיי מְבְּבְיי מְבְּבְיי מְבְּבְּבְיי מְבְּבְי מְבְּבְי מְבְּבְּי מְבְּבְיי מְבְּי מְבְּבְי מְבְּבְיי מְבְּבְי מְיבְּבְּבְיי מְבְּבְיי מְּבְיי מְבְּבְיי מְּבְבְיּבְיי מְבְיי מְבְּייּבְיי מְבְיי מְבְיי מְבְיּבְיּבְי מְיי מְבְּבְיי מְבְיי מְבְּיּבְי מְבְיי מְבְּיּבְי מְבְּיי מְבְיּבְי מְבְּיי מְבְיּבְים

Niph. לְּיִבְּה to be carried away, to be taken or held captive Gen. 14,14; 1K.8,47; Jer.13,17.

שׁבוֹ m. a precious stone Ex.28,19 (acc. Sept.: agate).

לאָבוּאָל a. שׁוּבְאָל pr. n. of two men 1Chr. 23, 16 and 24,20, 1Chr. 25,4 and 20.

שָׁבְעוֹת (den. from ישֶׁבְע ; c. יַשְׁבְע ; pl. scen days, sennight, week Dan.9,27; 10,2; Deut. 16,9; c. ישְׁבְעוֹת יִשְׁר יִשְׁר the week of this Gen.29,27; du. ישְׁבְעוֹת two weeks Lev.12,5.— ישְׁבְעוֹת יָשְׁר the feast of (seven) weeks, Pentecost Ex.34, 22; but Department of seven days, i. e. the Passover Ez.45,21.— 2) a week of years, seven years Dan.9,24.

יִשְׁבַע (from שְׁבַע ; c. הְשָׁבַע ; gf. שְׁבַעְתּה ; pl. הְשָׁבִעְתּה ; pl. קּשָׁבְעָת ; pl. מּשְׁבָעִת יִי ב (שְׁבָעִת יִיִּ an oath before the Lord Ex. 22,10; אַבְעַת יִיָּ a binding oath Num. 30, 14; בַּעֵלִי שְׁבוּעָה sworn allies Neh.6,18.— ك) curse Is 65,15 fully שְׁבָעת אָלָה an oath of cursing Num.5,21.

Pi. רְשַׁיִּ (fut. רְשִׁיּרִי ; mt. רְשִׁיּבִי for רְשִׁיּבִי ; imp. f. ישִׁיבִּי 1) to praise, to laud Ps.63,4; Ec.8,15; hence: to glorify, to beatify (the dead) Ec. 4,2.— 2) to still, to calm, to soothe Ps.89,10.— 3) to hold, to restrain (one's mind) ישֵׁבְּחָבִי but a wise man holdeth it back Ps.29,11.

Hiph. הָשְׁבְּים (pt. מַשְׁבִּים) to still, to calm (waves) Ps.65,8.

Hithp. הְשְׁחַבֶּה to praise oneself, to boast Ps.106,47

רבת Ch. Pa. רְשַׁבֵּשׁ to praise, to Iaud Dan.4,31,

מַלְּמֵי (akin to שֵׁשֵׁי ְּ ִ ְּ ׁ מַשְׁיֵּ (akin to שֵׁשִּי ְ , c. יִבְּיִשְׁי ָ, sf. קּיבָּי ָן אַי ָּ וּ אַרָּ יִּ וּ וּלִּבְּי ָּ וְּשִׁים וּ אַיִּ יִּ וְּלִּבְּיִי ְ וְשִׁיבְּים וּ וְשִּׁבְּיִשְׁי ְ וּ וְשִׁבְּשִׁי ְ וְשִׁבְּשִׁי ְ וְשִּׁבְשִׁי ְ וְשִּׁבְשִׁי ְ אַיִּ בְּשִׁי ְ אַ מִּבְּיִי ְ וְשִּׁבְשִׁי ְ אַרְּבִּיּ ְ וְשִׁיבְּים וּ אַבְּיִי ְ וְשִּׁבְּשִׁי ְ (akin to שֵׁשִׁי ְ , sf. sf. ff. lp. (f. Ez.21,15) 1) rod, stick, stati Is.10,15; Ps.23,4; of a rod for punishment Mic.4,14; Pr. 22, 15; fig. of divine chastisement: בַּיְי שִׁיבְּי נְם נְּשִׁי ְּ the rod of God Jb.21,9; יִּבְשִׁי נְם נִי the rod of my

שׁבְשׁ m. the eleventh month of the Hebrew year (February-March) Zch.1,7.

קַרָּה (from אֶבְרֹּה, שֶׁבְּרֹּה, שֶּבְּוֹּה, שִּבְּרִּהְ קַרַּהְ אָבְרִיכְם, שֶּבְיִרְם (שִׁבְיבֶם, שֶּבְיִרְ קַרַ m. 1) captivity אַבְיי, בַּשְּבִי ע בּשְׁבִי (captives, prisoners Is.20,4; שְׁבִּרִי שְׁבִּרי (prisoners Is.20,4; מַנְּבָּם ע סוּבִוּבֶם your captive horses Am.

¹⊇₩ pr. n. m. Ezr.2,42.

ישׂבי pr. n. m. 28.17,27.

שׁבִּיב (from שׁבֵּיב m. spark, flame Jb.18,5.

יבִיב Ch. m. spark, flame Dan.3, 22; 7,9.

יְּבְרֵה (from שְׁבְּה) f. captivity Neh. 3,36; concretely: captives Deut. 32,42; 2Chr.28,5.

יְיֵבְיְהְ (from יְיֵבְהָה) f. captive Is. 52,2.

יַיְבְיָה pr. n. m. sea יַּיְבְיָה בּיִר בּי

שָׁבִיל (from שׁבל) m. path, way; sf. שָׁבִילְּךְ thy path Ps.77,20; pl. c. שְׁבִילֵי עוֹלְם paths of old, ancient paths Jer.18,15.

ישׁבִים (from שׁבִים; only pl. שִׁבִים) m. prop. net-work, hence: hairnet, caul 1s.3,18.

יִשְׁבִיעִי (from יֵשְבֵע) *num. m.* the seventh Gen. 2, 2; f. שָׁבִיעיה Ex. 21,2.

יְּתְבִּית (בּוּת בּ) f. captivity Num. 21,29; Ez.16,53.

שבך (= קבַּף) to interweave, whence קבָּר , שָבָר .

יִיבְרָּ (only pl. שְׁבְרָים) m. net, Iattice-work 1K.7,17.

פַּבָּגְא see שַׂבִּבָא.

קבְּבְרּה (pl. שְּׁבְבְרּוֹת) f. 1) net, snare Jb.18,8.— 2) lattice 2K.1,2; מַצְשָׁה מְנַצְשָׁר lattice-work 1K.7,17.

to move, to wave, to flow, whence שַׁבֶּל , שְׁבָּל and שִׁבְּלוּל . שִׁבְּלָם and

رُجُ أَنِي m. train of a robe (so called from its waving) Is.47,2.

קלול m. snail (so called from its flowing away) בְּמוֹ שֵבְּלוּל הָטָם as a snail which melteth (into a slime), let him pass away Ps.58.9.

משבלים (pl. שבלים, c. שבלים f. 1) an ear of corn (so called from its waving) Jb.24,24; Gen. 41,5; hence: branch, twig שבלי the olive branches Zch.4,12.— 2) flood Ps. 69,3; fully שָׁבֹּלֶת waterflood v. 16.

אַבְּכְה, אַיְּבְהָה pr. n. a city in Moab, which belonged to Reuben Num 32,3 a. 38; Jos.13,19; it was famous for its vineyarde Is.16,8.

אָבְיִישְׁ , הְּיִבְיּהְ pr. n. prefect of the palace of Hezekiah Is.22,15, afterwards secretary to the king 2K.18,18.

קבְּיְרָה pr. n. of three men Neh.9, 4; Neh.10,5 = יַשְׁבַנְיָה 12,3 a. יַשְׁבַנְיָה 1Chr.24,11; 1Chr.15,24.

בם to knit, to twine, whence שַׁבָּט .

עַבַע , שַׂבָע (fut. יַשְׂבֵע; inf. שָׂרָע , עלבוֹע (שִׁבְוֹע) to be full, filled, satisfied (with food or drink) Ps. 37. 19; Am.4,8; with accus: שַבַע לָחָם to be filled with bread Ex.16,12; to be filled with water (of soil) Pr. 30, 16; fig. אַשָּבְעָה I shall be satisfied with thy likeness Ps.17,15; לא תשבע עין the eye is not satisfied with seeing Ec.1,8; רַב שֶּבַענו בוּו we are exceedingly filled with contempt Ps.12,3; שָּׁבַע נָמִים to be full of years 1Chr.23,1.- 2) to be surfeited, satiated, with accus. Pr. 25, 16 hence: to be weary, tired of v. 17.

Pi. אַבָּשִׁ (fut. יַשֵּׁבֶּעֵ ; imp. sf. אַנְעָבָּיֵן) to satisfy Ez. 7,19; Ps.90.14.

Hiph. בְּשִׁבְיעַ (fut. יַשְּׁבְיעַ: pt. מַשְּׁבְיעַ: pt. בַשְּׁבְיעַ: pt. בַשְּׁבְיעַ: pt. בַשְּׁבְיעַ: pt. בַשְּׁבְיעַ: pt. satisfy Ps.132,15; with סָּר or pt.

of the thing Ps.103,5; Ez. 32,4; with יִ of person and accus. of thing: מְשָׁבִּיעַ לְבֶל־חֵי בְצוֹן thou satisfiest the desire of every living thing Ps.145,16; fig. 91,16.

m. abundance, plenty Ec.5,11; Gen.41,30; שָׁבֶּע the plenteous years v. 34.

tiated, satisfied, full 18.2,5; Pr. 27,7; fig. אֲבָע satisfied with favor Deut.33,23; רְבָּי full of trouble Jb.14,1; קבָע full of years Gen. 35, 29; in this sense also אַבָּע יַבָּוֹן נַבָּיָל.

אַבְעֶּךְ (sf. קְשְׁבְעֶּךְ m. satiety. fulness שַבְּעִי to fulness Ex.16,3; fig. שַבַּע ישׂבַע fulness of joy Ps.16,11.

עב" (den. from ביי acc. Gen.21, 30—31) to swear; in Kal only pt. p. pl. c יִּשְׁבָעוֹת לָהָם who were sworn with oaths, i. e. who had sworn oaths Ez.21,28.

Niph. אַבִּעִי (fut. אַבִּעִי, צַבְּעִי, זְּלְּבָּעִים, pl. יְשְׁבִּעִים, f. הְשְׁבְעַה (הְשָּׁבְעַ, הַּשְּׁבְעִים, fup. הְשָׁבְעִים, fup. הְשָׁבְעִיה (mp. הְשָׁבְעִיה; inf. אַבְעָה (mp. הְשָׁבְעַה; inf. אַבְעָה (with בִּישִינוֹ, 31,53; imp. to swear (with בִּישִינוֹ, 153,62,8; with אַבָּע בִּישִינוֹ, 15,62,8; with הוב to swear that not Is. 54,9; with בע לְשָׁבֶּע לְשָׁבָע לְשָׁבָע לְשָׁבָע לַשְּׁבָע to swear falsely Lev. 5,24; to swear deceitfully Ps. 24,4.

Hiph. יַשְּׁבְיעַ (fut. יַשְּׁבְּיַע; pt. בְּשְׁבְּיַע; inf. בְשְׁבִּיע, בּישְׁבָּיַע; 1) to make swear, to bind with an

oath Gen.50,4.— 2) to abjure 1K. 22,16.

שַבַע f. (c. שָׁבַע; m. שִׁבָע, c. ישָׁבְעַר יִשְׁים num. seven שָׁבַע נָשִׁים seven women Is.4,1; שָׁבְעָה בָּנִים seven sons R.4,15; sf. שבעקם seven of them 2S.21,9; c. שַׁבַע מָאוֹת seven hundred Num.4,36; שָׁבָעַת בים seven days Gen. 8, 10 (the construct form is prop. a noun signifying: a heptad); after a noun in the construct state it expresses the ordinal: בָּשָׁנַת שֶׁבַע in the seventh year 2K.12,2 שַבַע sometimes as adv, seven times Lev. 16.28 a. 21; in this sense also du. שָׁבְעָחִים Gen.4,15; Ps.12,7; שָׁבַעָּחִים עשׂרָה f. seventeen Gen. 37, 2, m. קבְעָה עָשָׂר 7,11.

שְׁבְעָה pr. n. a well in Philistia Gen.26,33.

קּבְעָה (c. שִׂבְעַת) f. fulness, plenty 16.49.

קלְעָרה (sf. קּיַנְהָר f. satiety ls.56, 11; לְשֶּׁרְעָה because of thy unsatiableness Ez.16,28; לְשֶּׂרְעָה sufficiently Is.23,18; Hag.1,6.

שְׁבִּעִים num. seventy Gen.4,24.

תְּבְעְרָה (בּיִבְיִה (ביי שׁבְּעְרָה num. m. seven Jb.42,13.

ישָׁבֵץ (akin to שׁבֹם) to twine (Kal not used).

Pi. YAW to work, to embroider, to make checkered Ex.28,39.

Pu. אָשַׁרָּע (pt. מְשֶׁבֶּע) to be inwrought, to be set (of precious stones) Ex.28,20.

ישְׁבִיץ (from יְשֶׁבֵיץ) m. cramp, convulsion (prop. writhing) 2S.1,9. אַבָּין Ch. to leave Dan.4,12.

וּאָשֶׁחְבַק to be left Dan.2,44.

שַבר I. (fut. בַּשְׁיֵן, דּיבְשְּׁיֵן; pt. שָבר; pt. p. שָבור ; imp. שָבוֹר , sf. שַבוּר ; inf. שָׁבְרָי , sf. שָׁבְרָי) to break Is.42,3 (a reed); Jud.7,20 (a pitcher); with |p: to remove from Hos.2,20; hence: to tear, to mangle (an aimal) 1K. 13,28; pt. p. שַבוּר broken, maimed Lev. 22, 22; of persons: to break down, to destroy Is.14,25; Lam.1,15; fig. שַבַר to break one's heart Ps.69,21; pt. p. שׁבוּרֵי לֵב those broken in heart Ps.147,3. אֲבֶר זַבְיל to quench thirst 104, 11. - 2) to define, to appoint a limit (prop. break off a limit; comp. אוֹב to divide, to decide) וַאֵשְׁברֹ עֲלָיו and I appointed for it my limit Jb.38,10.

Pi. 기교병, 기교병 (fut. 기교병; pt. 기교병후; inf. 기교병) 1) to break Ex. 9,25 (of trees); Ps.3,8 (of teeth).—2) to break in pieces, to smash IK.19,11 (of rocks); Ps.74,13 (of heads).

Hiph. הַשְּׁבִּיר (fut. יַשְׁבִּיר) to cause to break forth (the womb), to bring to the birth 1s.66,9.

Hoph. 기결변구 to be broken, crushed (in spirit) Jer.8,21.

עַבְר II. (den. from הְּבֶּר 3; fut. שְׁבָר; pt. שְׁבָר, pl. שִׁבְרים; imp. pl. שִׁבְרי; inf. הְשִׁבְרי to buy grain or food Gen.41,57; 42,2; Is.55,1.

Hiph. בְּשִׁבִּיר (fut. בְשִׁבִּיר; pt. יַשְׁבִּיר; pt. יַשְׁבִּיר; pt. יַשְׁבִּיר; pt. נְשִׁבִּיר; pt. נְשִׁבִּיר (מַשְּבִּיר to sell grain or food Gen. 42,6; Deut. 2,28; Am. 8,5; pt. מַשְׁבִּיר he that selleth grain Pr. 11,26.

שָבֶר, אַבֶּר; sf. שָׁבָר; pl. שָׁבָר; pl. שְׁבָּרֵים, sf. שְׁבָּרֵים) m. a breaking, breach (of a wall) Is.30,13 a. 14; pl.sf. שָׁבְרֵינָה the breaches thereof Is.60,4; hence: fracture (of a limb) Lev.21,19; fig. hurt, misfortune, destruction Lam. 2,13; שר וַשֶּבֶר wasting and destruction Is.59,7; Jer.4,20; חַלֶּבֶר רוֹחַ a breaking of the spirit, i. e. sorrow, affliction ls.65,14; once pl. fear: מַשְּבָרִים שׁמְשׁמִיים by reason of fear they miss their way Jb. 41,17 (acc. Rashi = מְשֶׁבָּרִים the waves; see under 원칙다 Hithp.).— 2) interpretation, solution (of a dream) Jud.7,15 (see 기교발 I. 2).

קבר (from יְשֶׁבֶר II.; sf. שְׁבֵר) אַ the money פֶּסְף שִׁבְר to buy corn יְשֶׁבֶר to buy corn 47,14. עַבְרַ (only pt. שֹבֶר) to view Neh. 2,13 a. 15.

Pi. שָבֶּר (fut. יְשֵבֶּר) to look out, to wait, to hope Est.9,1; with אָל, יְאָל Ps.145,15; 119,166; Is.38,18; R. 1,13.

שׁבֶּר (sf. שֶׁבֶּר) m. expectation, hope Ps.146,5.

ן (c. שְׁבְרוֹן) m. 1) a breaking, pain Ez.23,11.— 2) destruction Jer.17,18.

שֶׁבֶּרִים pr. n. a place between Ai and Jericho Jos.7.5.

שֵׁבְשֵׁי Ch. to entwine (Peal not used).

Ithp. אַשְּׁחַבֵּשׁ to be perplexed, confused Dan.5.9.

Niph. נְשְׁבַּת to be ended, to cease Is.17,3

 harlot 16,41; הַּשְּׁבַּהֶּם אֹתָם מְּחָבְּלֹתְנֵ ye make them cease (i. e. rest) from their burdens Ex.5,5.— 2) to let be wanting, to let fail the wanting, to let fail אַשֶּׁר לֹא הַשְּׁבִּית לְּךְ נֹאֵל who hath not let a kinsman be wanting to thee R.4,14.— 3) to remove, to put away Ex.12,15; הַשְּׁבִי אָרָי שְׁנִי־אָרָי אָרָי לְּעִרִי הַּשְּׁבַּי thou removest all the wicked of the earth like dross Ps.119,119; hence: to destroy Am. 8,4.

קבּתוֹ (from יַשְׁבָּתוֹ sf. שְׁבָּתוֹ f. rest, cessation from work Ex.21, 19; שֶׁבֶּת מֵרִיב cessation from strife Pr.20,3.

תְּשֵׁיבֶּי II. (from מַשְׁיִי f. 1) a sitting, dwelling Ps.27,4; 127,2; hence: a place 2S.23,7.— 2) a sitting still Is.30,7 (see under בַּוֹבָוֹ).

קבּשִׁי (from אַבְשִּׂי ; sf. יַשַּבּשׁי ; pl. אַבּשִּׁי , c. אַבּשׁי) f. a. m. 1) day of rest, sabbath Ex. 16,23; אבּע סּל rest, sabbath Ex. 16,23; אבּע פּיפרא or ישבּעוּי בּישׁבּע פּיפרא ווּפּרא פּיפרא פּיירא פּיפרא פּירא פּיפרא פיירא פּיפרא פּיפרא פּיפרא פּיפרא פּיפרא פּיפרא פּיפרא פּיפרא פּירא פּיפרא פּיפרא פּיפרא פּיפרא פּיפרא פּיפרא פּיפרא פּיפרא פּיפרא פּירא פּיפרא פּיפרא פּיירא פּיירא פּיירא פּיירא פּיירא פּיירא פּירא פּירא פּירא פּירא פּירא פּירא פּירא פּיירא פּיירא פּירא פּי

שַׁבַּתוֹן m. rest Lev.23,39; 25,5; שַבַּתוֹן וְחַבַּשׁ sabbath of rest Ex.35,2. ישבתי pr. n. m. Ezr.10,15.

אָנֶה (בְּינָה about, שָׁנָה whence אַנְיצָה .

pr. n. m. 1Chr.11,34.

אָבְיּ (= שְּׂבְּהְ) to grow, to hecome targe (Kal not used).

Hiph. אַשְּׁנִיא (fut. אַיַשְׁנִּיא ; pt. (קַשְּׁנִּיא) 1) to increase (with יַּיִי) Jb. 12,23. — 2) to magnify, to praise Jb.36,24.

אָלְמָכוֹן Ch. to increase, to become great Ezr.4,22; as greeting: שִּׁלְמְכוֹן may your welfare increase! Dan.3,31.

fortress) Deut.2,36. — 2) to rise high, to be exalted Jb.5,11 (see under "").

Niph. בּשִּׁנְכְּה (pt. בְּשִּׁנְבְּ זְּ, הַ הְּעָּבְּרָ 1) to be high or strong הוֹמְה a high (or strong) wall Ps. 18,11; fig. to be exalted Is.2, 11.— 2) to be safe Pr.18,10.—3) to be high, imcomprehensible Ps. 139,6.

Pi. אַנָּב (fut. בְּעַבְּרָ) to set up on high, to make strong Ps.69,30; 107,41; with 'עֵי to set up against Is.9,10.

Pu. שְׁנֵב (fut. יְשְׁנֵב) to be strong, safe Pr.29,25.

תּשְׁבִּיב (fut. רְשְׁבִּיב) to do loftily (others: to make powerful) Jb.36,22.

to err שׁנֵג (akin to שׁנֵג (pt. שׁנֵג (the erring שׁנֵג)

קּנְנְת (sf. שְׁנְנְת) f. error, mistake Ec.10,5; Lev.5,18; בְּשְׁנְנָה through error, inadvertently 4,2.

Hiph: מָשְנָה (fut. יְשִׁנֶּה; pt. מַשְנָּה; pt. מַשְנָּה; pt. מַשְנָּה; to lead astray, to seduce Deut. 27,18; Pr.28,10; with מוֹן; to turn aside from Ps.119,10.

קּבְּה (בּשְׁבְּא (בּשְׁבָּא) to grow, to become large Ps.92,13; Jb.8,7.

Pi. redupl. שְׁנְשֵׁר (acc. Stb. like שְׁנִשֵּׁע from יְשִׁנְשֵׁע; fut. יִשְׁנְשֵׁע to cause to grow Is.17,11.

Hiph. הַשְּׂנָה to increase הְשְׁנָה they increase in riches Ps. 73,12.

שְׁבְּוֹכ pr. n. of two men 1K.16,34 (Ktib שִׁנִיב); 1Chr.2,21.

תובי to look, to gaze (Kal not used).

Hiph. יַשְּׁגִּים (fut. יַשְׁגִּים; pt. נְשְׁגִּים) to see, to look (with נַשָּׁגִּים).

Is. 14,16; Ps. 33,14; with p: to look forth Cant. 2,9.

אָבְּי adj. great, mighty Jb.36,26.

עלייא Ch. adj. 1) great Dan.2,6.—

2) much, many Dan.4,9; 7,5; שְׁנִין many years Ezr 5,11.—

3) as adv. very שׁנִיא he was very furious Dan.2,12.

ישָׁגִיאָה (from שָׁגִיאָה; pl. שִׁגִיאָה) f. error, transgression Ps.119,13.

שְּנְיוֹנוֹת (from שָׁנְהֹ מִי מִינוֹת pl. שִּנְיוֹן m. enthusiastic song, hymn, dithyramb (acc. some a musical instrument) Ps.7,1; עַל שִׁנְיוֹנוֹת after the manner of dithyrambs Hab. 3,1.

יַשְׁבֵל (fut. יַשְׁבֵּל) to lie with (with accus.) Deut.28,30.

Niph. גְשְׁגַל (fut. הְשְׁגֵל) to be lain with, to be ravished 18.13,16. Pu. שְׁגַל to be lain with Jer.8,2.

לְעֵבֶׁל f. consort, king's wife, queen Ps.45,10; Neh.2,6.

עַבְלְ Ch. (pl. sf. אַנְלְחָהּ, אָנְלְחָהּ) f. wife Dan.5,2 a. 23.

בּוֹעֵי see under שְׁנָם and אַנָּטַ.

אָבֶּעָ (akin to שְׁבָּה) prop. to wander about, hence: to rave (Kalnot used).

Pu. אַבְּשְׁבְּעִים to rave, to be mad, to be frenzied; only pt. אַבְּשָׁבְּ mad, frenzied Deut. 28,34; Hos.9,7; pl. as n. madmen 1S.21,16.

Hithp. הְשְׁתַּנְע to play the madman 18.21,16.

m. raving, madness Deut.28,

28; Zch.12,4; בְּשִׁנְעוֹן with mad haste 2K.9,20.

to cast forth, to bring forth, whence the next word.

שְׁבֶּרְ m. what is brought forth, increase (of cattle) Ex.13,12; c. שַׁבָּר Deut.7,13.

ק"ל (from שׁוֹים; pl. שׁוֹּד'ם) m. demon, devil Deut.32,17; Pe.106,37.

コ迎 I. (= コッツ) m. breast Is.60,16; Jb.24,9.

ק"ב II. (from ישׁבֵּר) m. 1) violence. oppression Ps.12,6.— 2) robbery Am.3,10.— 3) destruction Hos. 7,13; Jo.1,15.

שרר (pl. שַׁרָנִי , sf. שַׁרָנִי , fut. יָשׁוּר , fut. sf. שוֹרָד pt, pt, שוֹרָד pt, pcשׁרָדִים ; pt. p. שַׁרוּד , f. שֹרָדִים ; inf. שרור, שָרוֹר prop. to be strong, powerful, hence: 1/ to oppress רַשַּׁעִים זו שַׁדוּנִי the wicked that oppress me Ps.17,9.— 2) to overcome, to overpower; pt. p. נַפַל he fall down overpowered שַׁרוּד Jud.5,27 (others: deprived of life, dead) .- 3) to destroy, to waste, to devastate Jer. 47,4; 49, 28; Ez. 32,12; Pr.11,3; וַאָּב עַרָבוֹת וַשָּׁרָבִם the wolf of the deserts shall waste them Jer. 5,6; pt. p. f. \textsq O daughter of Babylon, who art to be destroyed Ps.137,8; inf. בָּשׁר שַׁלְפַן בָּית אַרְבָּאל as Shalman devastated Beth-arbel Hos.10,14.— 4) to waste, to ravage מַמְטֵב יְשֵּוֹד צְוְדָרִים for the deadly disease that wasteth at noonday Ps.91,6.— 5) to plunder, to rob שוֹרֵר בַּצְיַרְרִים a robher at noonday (i.e. one who robs open-Ip) Jer.15,8; שֹוֹרֶר בַּיִּרָם right robbers Ob.5.

Niph. (1 pl. אַדְּנוֹ) to be laid waste עַדְרוֹר נְשַׁרְנוֹ we are utterly laid wyste Mic.2,4.

Pi. I. אָהָר (fut. אַהַר ; pt. אָהָר ; pt. אַהָּד to waste, to ruin Pr.24,15; 19,26. Pi. II. שָׁרָר (fut. יְשׁרֵר) to destroy Hos.10,2.

Pu. The a. The 1) to be laid waiste, destroyed Is. 23,14; Jer.4, 20.— 2) to be despoiled, wasted Hos.11,2 a. 3.

Hoph. רוֹשֵׁר (fut. יוֹשֵׁר) to be laid waste Is.33,1; Hos.10,14.

די to be even, level (Kal not used).

Pi. אָרַי to level (a field), to harrowls.28,24;Hos.10,11;Jb.39,10.

שרון to moisten, to besprinkle, whence שׁר, שׁב I.

קייה (בירה Ar. מירה ; pl. שִׁדְּה (שִׁדּה mistress, wife שְׁדְּה (שִׁדְּה a mistress and mistresses, i. e. many mistresses Ec.2,8 (others: chariot; comp. Talm. בְּיִה wagon).

to a city or village) Cant. 7,12; of wild animals: הַשַּׁרֵה beasts of the field Gen.3,1; of wild plants: wild cucumbers2K.4,39; שַׁרָה איש שוהה a man of the field, i. e. one living in the open country Gen. 25,27; שָׁרֵה הַעִיר the field of the city, i. e. the open country round about, the environs Jos. 21. 12; hence: עָרֵי הַשְּׂנֵה the countrytowns 1S.27,5.— 3) country, district שַׂרָה מוֹאָב the country of Moab R.1,6.— 4) field, corn-field, meadow Num. 20,17; שַׂרֵהֹדְרַע a fruitful field Ez.17,5; צִיץ הַשַּׂרֵה the flower of the field (or meadow) Is.40,6.

שַרוּן Kri for שַׁרוּן, which see.

שָׁרֵי ^ ; שְׁרָה (poet. for שָׂרָי / m. field Jer.4,17; Ps.96,12.

ישׁבֵּי (from ישׁבֵּי to be powerful; ^ ישׁבָּי) m. the almighty (of God); commonly אֵל שׁבִי God Almighty Gen.17,1; Ex.6,3; without אֵל Num. 24,4; Jb.6,4.

ישׁבִּיאוּר pr. n. m. Num.1,5.

שְׁרִים (plains, from שְׂרֵים) pr. n. in בּיבוּע the valley of Siddim (name of the plains afterwards occupied by the Dead Sea) Gen. 14,3.

ישֵׁרּין (Ktib, for which Kri has שֵׁרִּין) m. acc. Fuerst: the Almighty וויין שִּרִין שִׁרִין שִׁרִין שִׁרִין that ye may know the Almighty Jb.19,29 (acc. older interpreters = אַשֶּׁר דִּין that there is judgment).

קּבְּמוֹת (pl. שְּׁבְמוֹת, c. שְּׁבְמוֹת feld (of fruits or corn) Deut.32, 32; 1s.16,8; Hab.3.1; (etymology obscure).—קּבְקּה Is.37,27 שְּׁבְמָּה which see.

קרוש (akin to אַנייי) to scorch, to blast; only pt. p. שְׁרָוּפוֹת בְּרִים blasted with the east wind Gen. 41,6.

קרי... שֶׁרְפָּר לְפָּגִי f. a blasting דְיוּ... שְׁרְפָּר לְפָּגִי they were ... as a blasting before grain in the stalk, i. e. as corn blasted before the ear appeareth 2K.19,26 (in the parallel passage Is.37,27 בְּיִבְּיִי).

אָרְפֿוּן m. a blasting, blight Deut. 28,22; Am.4,9.

ישְׁרֵּרְ Ch. only Ithp. אַשְׁהַנִּי to exert oneself, to strive Dan.6,15.

שׂרְר (= סרֹר) to put in a row, whence the next word.

קרות (pl. שְׁרֵרת, שְׁרֵרת) f. row, rank, range (of soldiers) 2K.11, 15; of timbers 1K.6,9.

pr. n. name given to Hananiah, one of Daniel's companions at the court of Babylon Dan.1,7.

תְּיֵה (c. שִּׁר, sf. שִׁר, אַיִּה) m. a. f. sheep or goat Deut.22,1; 1S.14,34; more defined מָה מָה בְּשִׁים a sheep, שֵּה עִוּים a goat Deut.14,4.

להד = Ch. החול to testify, whence the next two words.

קברי (sf. שְׁבֵּרִי) m. witness Jb.16,19.

שהדותא Ch. f. testimony Gen.31,47.

בּלֵלְ m. a precious stone (onyx or beryl) Gen.2,12; Ex.28,9; Ez.28,13; Jb.28,16.

בה pr. n. m. 1Cbr.24,27.

ערר (= בְּהַר, whence מַהַר moon) to be round.

moon, פַהַר שהר (den. from בַּהַר שהר moon, only pl. שַּהַרנִים) m. crescent, moon-shaped ornament (worn about the neck by men or animals) Is.3,18; Jud.8,21.

שׁרָנָה see שׁוּא.

עוֹא (בּשְאָה בּ) to make a noise, to roar, to crash, to destroy, whence בְּשׁוּאָה, בְשׁוֹאָה, בְשׁוֹאָה, בְשׁוֹאָה, בְשׁוֹאָה, בְשׁוֹאָה, בְשׁוֹאָה, בְשׁוֹאָה, בּישׁוֹאָה, בּישׁוֹאָה, בּישׁוֹאָה, בּישׁוֹאָה, בּישׁוֹאָה, בּישׁוֹאָה, בּישׁוֹאָה.

מוֹשׁ (only pl. sf. שׁאֵיהֶם)m. destruction (others: roaring) Ps.35,17.

אוֹשׁ (בְּשִׁא) to rise, whence the next word.

Niw m. lifting up, rising Ps.89,101 אוש' m. 1) nothingness, vanity Ps. 41,7; as adv. in vain, it is vain Mal.3,14; Ps.60,13; also לשוָא Ex. 20,7; Jer.4,30.— 2) falsehood, deceit Jb.31,5; מַבְלֵי הַשְּׁוֹא cords of falsehood 1s.5,18; in reference to idols: בַּמְמֵרוּ they have burned incense to falsehood, i.e. to false gods Jer.18,15; as adj. מָהֵי שַׁוָּא deceitful men Jb.11,11; בְּנָחֶת שֵׁוָא false oblation Is.1,13; דַּבְּלֵי שַׁוָא false vanities (i. e. idols) Jer.2,9; עָר (false report Ex.23,1 שֶׁבַע שַׁוָא false ישׁבַע שׁוָא אַנְשׁ false witness Deut.5,17.— 3) affliction יֵרְחֵי שֵׁוֹא months of affliction Jb.7,3; poet. שַׁוָא the

sieve of affliction Is.30,28.

קרת שאת: c. שאת (from שוֹאָר: c. שאת) f. 1) crashing, loud noise בחת שאה amindst a loud noise they rolled themselves along Jb. 30,14; hence: storm, tempest Ez. 38,9; Pr. 1, 27. — 2) desolation, wasting, destruction Zph.1,15; Pr. 3,25; יבקשו נפשי they seek my soul to destroy it Ps.63,10.

שׁרָב (pret שִׁיָּר, f. שְׁבָּה for which הַשַּׁב Ez.46,17; fut. יַשׁוֹב , ap. בַּשִּׁב , יַשְׁבֹי ; pt. שָׁבִים , pl. שָׁבִים ; יָשְׁבֹּ ; pt. p. שובי , pl. c. שובי Mic.2,8· imp. שוב , שוב, שוב, ישוב ; inf. שוב , שנב, שנב (שוב, to turn, to be turned Ec.1,6 (of the wind); שוב אַחוֹר to turn backward Lam. 1,8; שוב מָן to turn from, to cease from, to leave off, to forsake (of vices or virtues) Ex.32,12; Ez. 3,19; 18, 24; without מָן in the genitive: שָׁבֵּי עשׁע they that turn from (i. e. forsake) iniquity Is. 59, 20; pt. p. tarned from war, שוֹבֵי מִלְחַמַה averse to war Mic. 2,8; שוב מעל to turn, to retire from 2K. 18,14; to turn from following שוב מַאַחַרִי after 2S.11,15; E.1,16; שוב אַל : עַר to turn to Hos.7,10; Deut.30,2; שוב $\stackrel{-}{?}$ a) to be turned to Ps.9,18. b) to be turned or changed into Is. 27,17; of a cured hand: שַׁבָּה בִבְשַׂרוֹ it was turned as his other flesh Ex.4,7; ib와 그뿐 his anger is turned away, i. e. appeased Is.12,1; Gen. 27,44: אֶל יִיִּי בוּל to turn to God, i. e. to be converted, to repent 18.7,3; 1K.8,33; Jer.31,18; pt. pl. sf

주얼맞이 and her (Zion's) converts Is.1,27 (acc. Sept. וְשֶׁבְיֵה and her captives). - 2) to return, to come back; with it from a place R.4,3; with קל, אָל to a place 2K 4, 38; 1S. 29,4; 5,11; with 5, to a person Jud.11,8; with accus.: מַשַּׁם thence he returned to Samaria 2K.2,25; יָנְ צִיּוֹן when the Lord shall return to Zion Is. שבו : to something על to something they returned to the iniquites of their fathers Jer. as a dog בָּבֶּלֵב שָׁב עַל־קאוֹ as a returneth to his vomit Pr. 26,11; of a thing: הַלַל שָׁב אֱל־הָעָפַר every. thing returneth to the dust Ec.3, 20; בְשָׁב יוּפָבָּט נne money that came back Gen.43,18; of something sold which returns or reverts to its original owner Lev.27,24; קָּלָהָ נשׁב to go and return, i. e. to keep going and returning 1S.17,15; עַבַר נשֶׁב to pass on and return, i. e. to go and come, to pass hither and thither Ez. 35,7.- 3) to go again, to repeat שָׁבַע פִּעָּמִים go again seven times 1K.18,43; hence before other verbs as adv. again: שָׁב ווּשָׁלַח he sent again 2K.1,11; שוֹב שׁבַב lie down again 1S. 3, 5; שַׁבְתִּי וְרָאֹה I saw again Ec. 9, 11 (others: I turned about and saw); שַׁבְתִּי זָמַמְתִּי again l have thought Zch. 8,15 .- 4) tr to return, to bring again 🔭 💆 the Lord bringeth אֶת נָאוֹן יַעַקב again the excellency of Jacob Nah.2,3; שוב שבות to return or

repair the loss Jb.42,10; Zph.2,7.— 5) acc. Stb. to soothe, to comfort שובנו אַלהי ישׁענו comfort us, O God of our salvation Ps.85,5 (comp. שובה).

Pi. שוֹבָבָתָף, sf. שוֹבָבָת ; fut. מְשׁוֹבֶב; pt. מְשׁוֹבֶב; inf. שׁוֹבֶב , sf. שׁוֹבְבִי) 1) to turn back, to turn away וְשׁוֹבַבְתִּיךְ and I will turn thee back Ez. 38,4; הַרִים שׁוֹבְבוּם they have turned them away on the mountains Jer. 50, 6; fig. to lead astray, to pervert תַּבְּמַתָּהָ וַבְעָהַךְּ הָיא שׁוֹבְבָּהֶךְ thy wisdom and thy knowledge, it hath perverted thee Is.47,10.— 2) to bring again, to return Is.47,5; Jer.50,19; Ez.39,27. - 3) to restore, to refresh בַּלְשִׁי יְשׁוֹבֶב he restoreth (refresheth) my soul Ps.23,3; אֲנַפָּהָ thou hast been angry, תשובב לנו O restore us again Ps.60,3; בְּשׁוֹבֶב กา๋อากุง the restorer of paths ls. 58,12.

Pu. בְּשׁבֶב 1) to be turned aside, to be slidden back Jer.8,5.—2) to be turned away; pt. בְּשִׁבְבָת מַתְּבָר to be turned away (i. e. rescued) from the sword Ez.38,8.

Hiph. בּישָׁר (fut. יַשְׁר , ap. מָשְׁר , c. יְשָׁר ; pt. מָשִּׁר , pl. מְשִׁר , c. יְשָׁר , f. c. מְשִׁר ; imp. מְשִׁר , f. c. מְשִׁר ; הַשָּׁר , הַשָּׁר , f. c. מְשִׁר ; הַשָּׁר , הַשֵּׁר , הַשָּׁר , הַשִּׁר , הַשִּׁר , הַשִּׁר) 1) to turn (a wheel) Pr.20,26; hence: to direct (with עַל against) Is.1,25; with מְר : to turn away, to withdraw from Jer.18,20; Ez.2,6; 18,8.—2) to turn back, to hinder Jb.9,

ו אָפָעַל וּמִי יָשִׁיבָנָה (will work, and who shall hinder it is 43,13.-3) to recall, to revoke (of a decree) Est.8,8; הַשִּיב אַחוֹר to turn hackward ls.44,25; הַשִּׁיב פָנִים to turn one away, to refuse him IK. 2,20. - 4) to bring back, to return, to restore, to recover, to restitute Ex. 22,25; Pr.26,15; וישׁיבָהוּ and they brought it back אֱל־מִקְמוֹ to its place 2Chr.24,11; לְדָשִׁיב to restore and to build וַלְבְנוֹת Dan. 9, 25; וְאָשִׁיבָה שׁפַטַיִּךְ and I will return thy jndges 1s.1,26; to return the captivity הַשִּׁיב שָׁבוּת לַהְשִׁיב יָרוֹ to recover histerritory 28.8,3;וֹהָשִּׁמֹ and he shall make restitution for his trespass with the principal thereof Num.5,7; הַשִּׁיב to bring back, to recall to one's mind Lam.3,21; Is. 46,8; הַשִּׁיב דּוֹחוֹ to recover one's breath Jb.9,18; נפש to refresh the soul Lam.1,19.- 5) to render, to give 2K. 3,4 (tribute); זְאָשִיב לָאִישׁ כְּפָּגִעָלוֹ I will render to the man according to his work render הַשֵּׁב נְמוּל עַל־גַּאִים ;Pr.24,29 a reward to the proud Ps.94,2.-6) to answer 2Chr.10,16; Jb.13,22; הַשִּׁיב אַּמָרִים ,2S.24,13 הַשִּׁיב דְּבָּר Pr.21,22, or הַשִּׁיב מָלִין Jb.35,4 to give response, to answer; הַשִּׁיב to give a prudent answer Pr.26,16.— 7) intr. to convert oneself, to repent Ez.18,32; with 🏗 14,6.

Hoph. יוֹשֵׁב (fut. יוֹשֵׁב; pt. מוֹשֶׁב) to be brought back Ex.10,8—2) to be returned, restored Gen. 42,28.

שִּׁרֶב see שֵׁרֶב.

שובָאָל see שׁוּבָאָל.

בּבְּים I. (pl. שׁוֹבְבִים) adj. turned away, rebellious Is.57,17; Jer.3,14.

בְּבֶּב II. pr. n. 1) a son of David 2S.5,14.— 2) another person 1Chr. 2,18.

בר (שוֹבְב שׁוֹנינוּ יַחַלֵּי I.) adj. rebellious, apostate לְשׁוֹבֵב שְׁרִינוּ יָחַלֵּי he hath divided out our fields to an apostate Mic. 2, 4; f. שׁוֹבַבְה Jer. 49,4.

קבוני pr. n. an Assyrian general 28.10,16 = ישובו 1Chr.19,16.

קוֹבֶן (from שׁוֹבֶן) m. entwined branches, thick boughs 2K.18,9.

ት፰ ነው pr. n. of two men Gen.36,20; 1Chr.4,1.

קבק pr. n. m. Neh.10,25.

מְשׁנְגָר (שְׁנָר , שְׁנַג) to err, whence

אוֹע' (= אוֹט) to turn back; only Niph. אָנְשׁוֹג to be turned back 2S. 1,22.

שוֹד see שוֹד.

קישׁר (fut. לְשׁרִי) to waste, to ravage Ps.91,6 (see also שְׁרַבׁי).

לוֹנְי to plaster with Deut.27,2.

ישְׁרָה (fut. שָׁהָה ; pt. שְׁהָה (fut. שְׁהָה ; pt. שְׁהָה) to be like, equal, to be compared (with בְּיִר שׁנָה (בְּיִד שׁנָה (שִּרָה נְשֹּהָה the enemy could not countervail the king's damage Est.7,4.— 3) to avail, to profit (with בַּבֶּרְהָ Est.5,13; Jb.33,27; וְלַבֶּּבֶּרְהָ בִּיִּרְם נִשְׁרָה נִינִּהְ בַּבְּרָם נִינִּים נִינִּים נִינִּהְ בַּבְּרָם נִינִּים נִינִים נִינִּים נִינִים נִינִּים נִינִים נִינִּים נִינִּים נִינִּים נִינִּים נִינִּים נִינִּים נִינִּים נִינִּים נִינִים נִּינִים נִינִים נִּינִים נִינִים נִינִים נִינִים נִינִים נִינִים נִּינִים נִינִים נִינִים נִינִים נִינִים נִינִים נִינִים נְינִיים נִינְיים נִינִים נִּינְיים נִינִים נִינִים נִינִים נִינִים נִינִים נִינְיים נְינִיים נִינִים נִינִים נִינִים נִינִים נִינִים נִינִים נִינִים נִּינִים נְינִים נְינִים נְינִיים נְינִים נְינִים נְינִים נְינִיים נְינִיים נִינִיים נְייִיים נְייִים נְינִיים נְייִים נְינִיים נְינִיים נְינִיים נְינִיים נְינִיים נְינִיים נְינִינְים נְינִים נְינִיים נְּינְיים נְינִים נְינִים נְינִים נְינְיים נְינִים נְינִים נְינִיים נְינִיים נְינִינְים נְינִים נְּינְיים נְינִים נְינִים נְינִים נְינִים נְּינְים נְּינְיים נְינִּינְּים נְינִּים נְּינְיינְיים נְינִיים נְינִיים נְּינְים נְּינְים נְּינִים נְינ

Hiph. הְשְׁוֶה (fut. נַשְׁיָב) to liken Lam.2,13.

Nithp. נְשְׁרָה (for Niph. נְשְׁרָה) to be alike Pr.27,15.

ישְׁרָה a. אְיָהְיּ Ch. to make like (Peal not used).

Pa. שֵׁיִי to be made like Dan. 5,21.

Ithp. নামুল্ম to be made like, to become Dan.3,29.

קרְיָחֵים pr. n. 1) a plain near קרְיָחֵים Gen,14,5.— ט) a valley near Jerusalem, fully אָמֶק שָׁוֹה Gen. 14, 17, also called אַטֶּק הַמְּלֶּךְ (the king's valley) ib.

ישׁוְהַ (pret. רְשִׁי; fut. יְשְׁיוֹם) to sink, to be bowed down אַל־מָוֶת she sinketh down unto death, her house Pr.2,18; fig. of the soul: to be bowed down, depressed Ps.44,26; Lam.3,20.

תְּשְׁרְּתֵּ pr. n. 1) son of Abraham by Keturah Gen.25,2.— 2) name of an Arabian tribe, whence gent. שׁוּחָי Jb.2,11.

ייי (= יייי prop. to speak, hence: to meditate Gen.24,63 (other interpreters: to walk about).

לאָרְה (from לְּיִה to sink) f. 1) depth, pit Jer.2,6; Pr.27,7.— 2) pr. n. m. 1Chr.4,11 = הּיִיָּה v. 4.

בְּיִשׁי pr. n. a son of Dan Num. 26,42 = הִשִּׁים Gen.46,23.

בּישְׁי וּ (pret. בּישָׁי ; fut. בּישָׁי ; pt. בּישָׁי ; pt. בּישָׁי ; imp. and inf. בּישׁי ; imp. and inf. בישׁי ; imp. and inf. בישׁ ; imp. and inf. בישׁי ; imp. and i

Pi. បក្កាយ់ (fut. បក្កាយ់!; pt. បក្កាយ់ក្) to run to and fro Am 8,12; Zeh. 4,10; fig. to run through, to study, to examine Dan.12,4.

pt. pl. שְׂמֶר to turn aside; only pt. pl. שִׂמְי בִּוֹב they who turn aside to lies Ps.40.5.

שוֹשׁ (prob. from שוֹשׁ I.; pl. שׁוֹשׁים)

m. prop. something swayed to
and fro, hence: whip, scourge Pr.
26,3; 1K.12,11; of a hostile army
ls. 10,26; אְשֵׁשׁי טִישׁי overflowing
(i. e. overwhelming) scourge 28,
18; fig. שׁוֹשׁ scourge of the
tongue, i. e. slander Jb.5,21.

שׁרְהָ (שְׁרָבְיּ to entwine, whence שׁרְהָּ (שְׁרָבְיּ 1) to hedge, to fence in; with בְעַר to hedge about, to protect Jb.1,10; שוֹרְ בָּנֶרְנָּ to hedge in one's way, i. e. to shut it in, to straiten it Hos.2,8.

Pi. שוֹכֵּךְ (fut. יְשוֹבֶּךְ) to twist, to weave בַּעצְמוֹת וְנִירִים הְשׁכְבנִי with bones and sinews hast thou woven me Jb.10,11.

שוֹרְה (sf. שׁוֹכוֹ שׁ שׁוֹכוֹ) m. twig, bough Jud.9,49.

שׁוֹכְה (c. שׁוֹכַת f. same as שׁוֹכְה Jud.9,48.

הוֹכְישׁ pr. n. 1) a city in the plain of Judah Jos. 15,35.— 2) a city in the mountain of Judah Jos. 15,48 (Ktib, for which Kri ישׂרט.

(only pl. שוֹּבְתִי gent. of an unknown place שוֹּבְתִי 1Chr.2,55.

לייל te hang down, whence the next word.

שול (only pl. c. שול , sf. שול , שו

שׁרְלֵל (from שׁלֵל adj. stripped, barefoot Mic.1,8 (Kri); הוֹלְיךְּ שׁוֹלֶל to lead away stripped, i. e. deprived of their glory Jb.12,17 a. 19 (acc. Rashi שׁוֹלֵל bereft of sense, confused).

שׁוּלְכִּיוּת rr. n. Shulamite, a maiden celebrated in the book of Canticles Cant.7,1 (prob. gent. of a place ביים).

שוּם (only pl. שׁוּמִים) m. garlic Num.11,5.

מוֹם a. שִׁים (pret. שַּׁם; fut. שִים, ישִים, ap. שָׁם; pt. שָׁם; pt. שֶׁם, pl. שַׁמִים ; pt. p. שִׁים , f. שִׁמָים , שום, שום ; imp. שום; inf. שום, שים) 1) to set, to place, to put, to lay Gen.2,8; 2K.4,10; שִים לֶחֶם to set (i. e. to serve) bread Gen. 43,31; pt. p. □ 🛱 set, placed Num. 24,4; Ob.4; with 2: to put in, into to put שִים דְבָרִים בָּפִי... לo put words into one's mouth Ex. 4,15; ישים בּאַוֹגִיים to put into one's ears, i. e. to rehearse to him 17,14; with על: to put, to lay upon Gen. 21, 14; שִׁים וָד עַל־פָּה to lay the hand upon the mouth, i.e. to be silent Jb. 21,5; of the imposition of a task or duty Ex. 5,8, of putting on raiment or equipments: שַׂים to put a garment upon שָּׁמְלַה עַרֹּ־ R.3,3; שִּׁים חָרֶב עַל־יָרָך to put on one's sword by his side Ex.32,27; to set before Ex.21, 1; Gen. 31,37; לים לי to give, to grant to: קים שַׁלוֹם לְ־ to give one

peace Num.6,26; לִים לַחַמִים לַים to grant mercy to Is.47,6; שִׁים שֵׁים to give one a name Dan. 1,7; of a monument: to set up, to erect Gen.28,22. 2) intr. to set oneself שורשם לו בַּדֵּרָךְ who set himself against him in the way 1S.15,2; hence: to set oneself in array 1K. 20, 12. — 3) to direct אֱל־אֱלֹדְים unto God would I אַשִּים דָּבְרָהִי direct, i. e. address, my speech Jb. 5,8 (Eng. Bible: commit my cause); שִּׁים עַיִן, לֵב to direct one's eye, one's heart, i. e. one's attention to (with לָב', אַל, שַל) Jer. 39,12; Ex.9,21; 1S.9,20; שִׁים פָּנִים בָּ to set one's face against Jer.44, בוו; שום שבל applying the mind, exhibiting sense Nah.8,8; the object צֵין, לֵב is sometimes understood: שִׁימוּ לַכֶּם עַׁלֵיהָ direct your attention to it Jud. 19,30 (Eng. Bible: consider of it); שִׁימַה־נָּא attend! Jb.17,3; hence: שַם הַרֶּךָ who taketh heed of his course Ps.50,23; שִׁים עַל־לֵב to lay to heart, i. e. to take heed to Is.47, 7.- 4) to set, to appoint, to esto set שִים נְבוּל bounds, to appoint a limit Jer.5, 22; שִׁים מַקוֹם to appoint a place 2S.7,10; שִׁים חק to appoint an ordinance Jer. 35,25; מַיִּם תּוֹרָה to establish a law Ps.78,5; שִׁים מֶרֶך to set, to appoint a king 1K.10, 19; pt. p. f. שוֹטָה ordained, determined 2S.13,32.- 5) to make, to do אַשִּׂים בַּמִּרבָּר דֶּרֶה I will make a way in the wilderness

Is. 43, 19; אָרֶם אֹתוֹם to do signs (wonders) Ex. 10, 2; שָּרִם לְּנִים to beget, to have children Ezr. 10, 44 — 6) to make, to render (usually with קְנִוֹי אָטְמָה (לְּרִ אִשְּׁמְה נִּיְבְּרִוּ אַשְּׁמְה (לְּרִ אַשְּׁמְה נִּיְבּרִוּ אַשְּׁי בְּרִוּרִ אַשְּׁיבְּוּ וּ אַשְּׁמְה וֹיִנְ וּ אַיִּמְנִי וְּעִבְּי וּ אַשְּׁמְוּ וּ זְּאַיִּמְנִי וּ אַיִּבְּיוֹ עַבְּי נְרִיכ נוּ זִי אַיִּבְּיוֹ עַבְּי נְרִיכ מוּ מִרְבְּבוֹת עַבִּי נְרִיכ my soul troubled me because of the chariots of Aminadab Cant.6,12 (Vulg.).

Hiph. הְשִׁימִי 1) to direct oneself, imp. בְשִׁימִי direct thyself Ez. 21, 21.— 2) to direct one's attention, to regard; pt. מְבָּיִי מְשִׁים without any one regarding it Jb.4,20.

Hoph. רּוֹשֵׂם (fut. שִׁנוֹי) to be put or set Gen.24,33.

שׁרְּם Ch. to make, to appoint Ezr. 5,14; שׁרְם שׁרֹם שׁרֹם to make a decree, to give a command 5,3:7,21; שׁרָם עַעִם עַל שׁרָם to direct one's attention to, to regard one Deut.3,12.

Ithp. ប៉ុស្តិ៍ (fut. ប៉ុស្តិ៍ ; pt. ប៉ុស្តិ៍) 1) to be put, laid Ezr. 5, 8.— 2) to be made Dan. 2,5.— 3) to be given (of a decree) Ezr. 4,21.

שׁלְכָּה f. determination 2S.13,32 (acc. some pt. p; see שׁלְבּ 4).

ייייי pr. n. a son of Gad Gen. 46,16; also patr. Num. 26,15.

שונם pr. n. a city in Issachar 1S. 28,4; gent. f. שׁנְבִּירוֹ 1K.1,3.

্যান্ত (= নাই) to cry, to call (Kat not used).

Pi. אַנֵּע (fut. יַשַּׁוֹע , יַשְׁנִע ; pt. יַשַּׁנִע ; inf. sf. יַשְׁנִע) to cry out, to call for help Jon.2,3; Ps.18,42; 28,2.

עַרַע (sf. שֵׁרָע') m. cry for help Ps.5,3.

עורע I. (= ישׁוַע to cry, to call, whence שִׁנִע I.

שוע II. (= Ar. שוע) to be wide; fig. to be liberal, rich, whence שִוֹשָּׁ .

לא־כְעִי יִשְׁלַח: I. m. cry for help לֹא־כְעִי יִשְׁלַח: no prayer availeth when he stretcheth out his hand, nor a cry for help when he sendeth them his calamity Jb. 30,24 (see also under 'בָּעִי).

שְׁבְּעֵּ II. (sf. שִׁיּנְיֵּךְ שׁיּנְיִּבְּן m. 1) riches, wealth בְּיִבְּיִבְּן שִׁיּנְיִם will be esteem thy riches? Jb. 36,19. — 2) pr. n. a Canaanite Gen. 38,2. — 3) = עבר שׁבַע in pr. n. בַּר־שׁיִבַע 1Chr. 3, 25 for בַּר־שׁיַבַע.

ישני m. 1) liberal, bountiful Is.32. 5. — 2) pr. n. a small Chaldean people Is.22,5; Ez.23,23.

יין שוע pr. n. f. 1Chr.7,32.

for help Jer.8,19; Lam.3,56.

שְׁנְעָלִים, שׁוּעָלִים, שׁוּעָלִים, שׁוּעָלִים, שׁוּעָלִים, שׁוּעָלִים, שׁוּעָלִים, שׁוּעָלְים, fox Cant.2,15; Neh.3,35; also jackal Jud.15,4; Ps.63,11.

קרי, n. 1) an Asherite 1Chr.7, 36.— 2) אָרֶץ שׁוּעָל a district in Benjamin 1S.13,17, perhaps identical with אָרֶץ שׁוּעִל 9,4.— 3) אָרֶץ שׁוּעַל a place in Simeon Jos. 19,3; Neh 11,27.

שוער (den. from שוער; pl. שוער) m. gate-keeper, porter 2K.7,10.

קשׁ (fut. קשׁיִּר, sf. יַשׁיּהָנוֹ) 1) to wound, to bruise, to crush Gen. 3,15.— 2) to overwhelm Ps.139,11. קשׁיִּשׁ יִי אַיִּר אַ. see יַשׁיּבּוֹי ...

שׁלְבּוֹת patr. of שְׁפּוּבְּט, which see.

קבּרוֹת (from שְׁפַּר; pl. שׁוּפְרוֹת. c. חשׁפְרוֹת (m. trumpet, horn, cornet Ex.19,16; בְּרֵי שׁוֹפְר as soon as the trumpet soundeth Jb.39,25.

P하면 (= PP판) to run about (Kal not used).

Pi. שֹׁמֵקק (fut. יְשׁמֹקק) to cause to overflow Ps.65,10.

Hiph. קּשִׁיק to overflow, to run over Jo.2,24

עוֹקים (pl. שְׁיָקִים) m. way, street Cant.3,2.

שׁוֹק. (du. שׁוֹק. c. שׁוֹק. f. leg. thigh Is.47,2; Deut.28,35; of animals: foreleg, shoulder Lev.7,32; הֹאִישׁ וַרְגָּה he taketh no pleasure in the legs (i. e. in the swift feet) of men Ps.147,10; הָבָּה שׁוֹק עַל־יְרֵהְ הַ שׁוֹק עַל־יְרֵהְ הַ שׁוֹק עַל־יְרֵהְ הַ שׁוֹק עַל־יְרֵהְ to smite leg and thigh, i. e. to smite utterly Jud. 15,8.

אר (אַ: קיל (אַ: pl. שְׁנְרֵים) m. anos, bullock; coll. catlle Gen.32,6; a cow Ex.34.19.

עור II. (= Ch. שור) to jump. to leap, whence שור .

שור III. to sing; see שור .

שור (m. 1) lier in wait, lurker, inemy; only pl. sf. שור Ps. 92, 12 (from שור I. 2). — 2) wall Gen. 49,22; Ps.18,30; also Ch. Ezr.4,12 etc. (from שור I. 3). — 3) pr. n. Shur, a desert trac! near the Red Sea Gen. 16, 7; more fully בובר שור Ex. 15, 22, for which בובר איתם Num.23,8.

עור (בור בי) to set in rows, whence שור .

יניש אוו. (fut. ap. לְיָשׁ וֹ to strive, to contend (יָשׁ with) Hos. 12, 5; hence: to rule (סְשׁ over) Jud. 9,22. Hiph. הַשִּיר to make rulers Hos.8,4. ינשׁר to saw (יָשַׂר זְשׁרָר, fut. שׁרָר)

עוֹר' IV. (בוּרב") to turn away, to depart; sy. מָהֶם when I depart from them Hos. 9, 12.

1 Chr. 20, 3.

קרה (ב שור 2) f. wall; only pl. sf. בוֹלָה their walls Jb.24,11.

יַשֶּׁם חָפָּה (from יַשְׁה I.) f. row יַשְׁם חָפָּה and he putteth the wheat in rows Is.28,25.

שׁרָק see שׁרָרָק.

שוש acc. Fuerst: to be shining, white, whence שׁוֹשֵׁן.

י נְשִּׁישׁ a. שְׁישׁ (pret. שְּׁי ; fut. נְשִּׁישׁ pt. פּשׁרָשׁ ; imp. שִּישׁ inf. שׁוּשׁ to rejoice, to be glad Is. 66, 14; with בְּ in 65, 19; with בְּ over 62,5.— נְשִּׁישׁים 1s. 35,1

שְׁרָנָה pr. n. see שִׁרְנָה .

קשׁנִים, שׁושׁנִים (pl. שׁושׁנִים, שׁושׁנִים) m. 1) white lily (from שׁושׁ) Cant. 6,2 a. 3; of carved lilies: פַעִּישָה lily-work 1K.7,22 (= שׁושׁן 7,19).— 2) שׁושׁן שׁושׁן musical instrument or melody Ps.60,1; pl. 45,1; 69,1; 80,1.

ליישׁן, שְׁישׁן pr. n. Sushan (Susa), the winter capital of the ancient Persian kings on the river Choaspes (where now is the village Shush) Dan.8,2; Neh.1,1; Est.1,2.

קישנה f. lily Cant.2,1; of an artificial lily 2Chr.4,5.

אוֹשׁרְשׁבְּיבְּיְנְ Ch. gent. pl. Susians, inhabitants of Susa Ezr.4,9.

שׁרְשֵׁק Ktib 1K.14,25 for שׁרְשֵׁק , which see.

שׁוּתְלַת pr. n. a son of Aphraim Num.26.35; patr. שׁרְלִתִי ib.

שיוב see שׁוַבַ.

নিট্রাট্র (= নিট্রাট্র ; 3 f. sf. পান্ট্রাট্র ; প্রান্ত্র্যাট্র 1) to burn, to scoreh Cant. 1,6.— 2) fig. to look on, to scan Jb.20,9; 28,7.

to spin, to twist; only Hoph.

pt. ישִׁי מְשִׁיך twisted linen Ex.26,1.
שַׁר מִינִים twisted linen Ex.26,1.
שַׁר מִינִים twisted linen Ex.26,1.
שׁר מִינִים twisted linen ex.26,1.
שׁר מִינִים twisted linen Ex.26,1.
שׁר מִינִים twisted linen Ex.26,1.

חַבְּיֵי (from מְיִייִי) m. thought, meditation Am.4,13.

give, to make a present, to bribe (with accus.) Ez. 16,33; with בַּעַד for one Jb.6,22.

הַהְשָׁיִ (בְּיִהְיּיִי , הַחֲשָׁי ; imp. f. יְשְׁיִּה) to bow down Is.51,23.

Hiph. רַשְּׁחָה (fut. יַשְּׁחָה) to make bow down, to depress Pr.12,25.

Hithp. הְשְׁהַחִוּה (fut. מְשִׁהַחִוּה, ap. הְשָׁהַחִוּה, pl. יְשִׁהַחִּהּ, imp. מְשְׁהַחִּהּ, inf. מִשְׁהַחִּהּ, inf. חוֹתְהַשְּׁה, imp. הַשְּׁהַחִּה, inf. חוֹתְהַשְּׁה, imp. הַשְּׁהַחִוּה, inf. מִשְׁהַחִוּה, Gen.19,1; as a sign of gratitude: אָרְצָה I prostrate myself! 2S.16,4; as a sign of obedience Ps.45,12; in reference to God or idols: to worship Jer.7,2; Deut. 8,19.— For בּשְׁתַּחַוּתָה Ez.8,16 see הַשְּׁהַחַוּתָה.

שְׁחְהָ (pt. שֹׁחֶה ; inf. שְׁחָרוֹת) to swim Is.25,11.

Hiph. הְשְׁחָה (fut. בְּשְׁחָה) to make swim, to drench Ps.6,7.

אָרְשָׁ (from שְׁרָבֶּי) m. a swimming

און שִׁישׁ water that can be passed only by swimming Ez.47,5.

שָׁתְוֹהַ see שְׁתְוֹהַ.

שָׁחוֹק see שַׂחוֹק

שָׁחוֹר see שַׁחוֹר.

שִׁיחוֹר see שָׁחוֹר.

רוֹן (from שְׁחוֹן m. black, soot Lam.4,8.

קרות (from שְׁחָרָת) f. pit Pr.28,10.

תַּחָתָּ (בּיִּשְׁרוּ. שְׁרָה , שְׁרָה , שְׁרָה ; fut. שְׁרָה ; fut. שְׁרָה ; inf. יִשְׁרוּ ; fut. יִשְׁרוּ ; inf. יִשְׁרוּ) 1) to bend oneself, to crouch Ps.10,10; of mountains: to fall, to sink down Hab.3,6.— 2) to be bowed down, humbled Ps. 44,26; with יִבְּיִנְ before one Pr.14, 19; with חַבְּיִ under Jb.9,13; inf. בַּיִּרְיִי as adv. bowed down, in submission Is.60,14.

Niph. 디벌크 (fut. 디벌크) to be bowed down, to be brought low Is. 2,9; Ec.12,4; of the voice: to be low 29,4.

Hiph. הַשְּׁה to make low, to depress Is.26,5.

Hithp. הְשְׁתוֹחָם (fut. הַהַיֹּחְלֵיּי, הַהְיֹּחְתֹּי) to be bowed down, depressed Ps.42,7 a. 12.

Niph. ២០ឆ្នាំ (fut. ២០ឆ្នាំ) to be killed, slaughtered Lev.6,18. Pi. שַּהַשׁ to slaughter (others: to corrupt = הַשָּהַי); only inf. שַׁהַשְּׁה שֵׁטִים הָעָּטִיקּל the revolters are gone deep in making slaughter Hos.5,2 (others: in corruption).

מַהְשָּׁי II. (= Ch. וֹהַשִּי) to sharpen, to point; only pt. p. מוֹהשָׁי יְהָה a sharpened arrow Jer. 9, 7 (Ktab מוֹהשׁי slaughtering).

בּהְשֵּׁי III. (= הְשַׁשְּׁ by transposition) to spread out, to expand, to beat thin; only pt. p. בּחְשָׁ בְּחָי beaten gold 1K.10,16.

בּיִם (fut. בְּיִשְׁיִן) to press out Gen. 40,11.

אַרִיטְה f. a killing, slaughter 2Chr. 30,17.

שׁחִין (from שׁחוֹ) m. inflammation, boil, botch Ex.9,9; Lev.13,18—20; בוו ליין לאַרוּט the botch of Egypt Deut. 28,27 a. 35 (prob. elephantiasis).

סיחשׁ (from מוש) m. what grows of itself, after-growth is.37,30 (= שַּׁחִי 2K.19,29).

קֹיִרְ (from קשׁחִיף; c. שְׁחִיף) m. thin board, plank Ez 41,16.

יְשְׁחִית (from שְׁחָה) f. pit; only pl. אַחָית Ps.107,20; Lam.4,20.

אָחָית Ch. pt. p. of חַשָּׁי, which see.

שַׁחַל m. lion (only poet.) Hos.5,14; Ps.91,13.

לְּתְּלֵתְ f. onycha (shell of a muscle, which when burned emits a sweet odor) Ex.30,34.

in Ar. and Ch. to be inflamed, whence שֶׁחֶן .

שחש in Ar. to raise oneself up, whence שחשי.

קה" 1) to shave off, to make thin, whence שְׁחִשְּׁ .— 2) to be thin, lean, whence שֵׁחֶבֶּׁ and the next word.

קרב" m. sea-gull (so called from its leanness) Lev.11,16; Deut.14,15.

קּבְּישׁ f. leanness, consumption Lev.26,16.

יחש to be proud (Talm.), whence the next word.

קני שַחַץ m. pride קני שַחַץ the sons of pride (poet. of wild animals) Jb. 41,26.

ים יים pr. n. a place in Issachar Jos.19,22.

Pַחַשְּׁ (fut. סְהַשְׁי) to rub, to beat small Ex.30,36; ftg. of enemies Ps. 18,43; בְּיִם שְׁחַקּ מִים the waters rub off (i. e. wear out) stones Jb.14,19.

Pביי (from אָרָים m. 1) dust Is.40, 15.— 2) pl. שְׁרָיִם grains of dust, particles of water, a cloud, clouds Ps.77,18; Jb.36,28; 38,37; of thick clouds בָּיִבִי שְׁרָקִים Ps.18,12; hence: sky, heaven Dent.33,26; Jb.37,18; also sing. Ps.89,7 a. 38.

Pַתַּשְׁ (= פְּסִיּצִ ; fut. פְּתַּשִּׁי ; inf. פְּחַשְּׁ , פְּתַּשׁ וֹ) to laugh, to he merry Ec.3,4; with אָל: to smile at Jb. 29,24; with יבי to laugh at 30,1; with יבי to mock at, to scorn (fear) 39,22. — 2) to make sport Jud.16,27.

Hiph. הְשְׁחִיק (pt. מַשְּׁחִיק) to mock, to laugh at (with עַל 2Chr. 30,10.

קיים, איים, איים,

עוֹרִי שָׁחַר l. 1) to be black עוֹרִי שְׁחַר אַחָרַ my skin is black upon me Jb.30,30.— 2) to be darkish, duskish, whence מְשְׁחַר morning twilight, dawn.

עַהַר II. (den. from שְׁחַר dawn; pt. אַחַר) to seek early, to search, to strive after שהר מיה he that searcheth after good Pr.11,27.

Pi. יְבִישְׁחָר (fut. יְשַׁחֵר; pt. יְבִישְׁהָר; inf. יְבִישְׁהַר to seek betimes, to search, to inquire Ps. 78,34; Jb.7, 21; אָהְבוֹ שְׁחֲרוֹ מוּסְר he that loveth him (his son) chastiseth him betimes Pr. 13,24; with יִבְּיב יְבִיבּר יִבְּשְׁתַר יִבְּשְׁתַר יִבּשְׁתָר rising betimes for prey 24,5.

קרַר (from שְׁחַר I ; הְּ יְטְחַר ; sf. הַּחָר הַיּיִּר (from יְשְׁרָר I ; הְּ יִשְׁרָר הַיּיִּר (m. 1) the dawn, the daybreak Gen.19,15; poet. בּוָבִּי שַׁחַר the wings (beams) of the dawn Ps.139,9, otherwise: יְשַׁחַר

י שְׁחוֹר , שֲׁחוֹר , לְּיִחְרִים , שְׁחוֹר , שְׁחוֹר , שְׁחוֹר , שִׁחוֹר , שִּחוֹר , pl. ישְׁחוֹרוֹת , adj. black Cant. 5, 11; Zch. 6, 2 a. 6; of the skin: dark, ewarthy Cant. 1, 5.

שחור see שחר.

שׁתוֹר see שׁתוֹר.

ליבור f. dawn of life, youth Ec. 11,10.

קרור (redupl. from הַשְּרוֹרָה 1.) adj. blackish, dark, swarthy; only f. הַרְחָרָת Cant.1,6.

שהריה pr. n. m. 1Chr.8,26.

שחרים pr. n. m. 1Chr.8,8.

יים to corrupt, to destroy (Kal not used).

Niph. אַרָשְׁרָא (fut. אָרָיָיָ:; pt. אָרָיִייָּרָ:) to be laid waste, desolated (of a land) Ex.8,20.— 2) to be spoiled, marred (of gear or vessels) Jer. 13,7; 18,4.— 3) to be corrupted

(morally) Gen.6,11; אַלִילוֹת נִשְּׁחֲתוֹת נִשְּׁלְילוֹת נִשְּׁתְתוֹת נִשְּׁתְתוֹת corrupt doings Ez.20,44.

Pi חַחַשׁ (2 חַחַשׁ; imp. a. inf. ភក្ភម្ម ; inf. sf. កុភក្គម្ម for កុភក្គម្ម) 1) to destroy Ez.26,4 (walls); ls.14, 20 (a land); of a people: יּשֶּׁחֶתִּדְּ קֹי בִּי־בְעֻוֹרֶךְ it is thy destruction..., that thou art against me, against thy help Hos.13,9 (others שְׁחֶתִּךְ thou hast destroyed thyself, which is grammatically impossible); fig. to waste, to lose Pr. 23,8 (of words); of semen: שָׁהָת אַרְצָה to waste by spilling to the ground to suppress שָׁחָת רַחַמִים mercy Am.1,11; שָׁחָת בָּרִית to violate a covenant Mal. 2, 8. — 2) intr. to corrupt oneself, to act corruptly Ez.32,7; הָעָמִיקוּ שָּחֵתוּ they have deeply corrupted them? selves Hos.9,9.

Hiph. הְשָׁחִית (fut. יַשָּׁחִית; pt ית שַׁשְׁחִית, הַשְּׁחָת, inf. בַּשְׁחָת, הַשְּׁחָת (הַשָּׁחָת, בַּשְׁיִחָת) to destroy, to ruin, to overthrow Lam. 2, 8 (a wall); Jer. 51, 20 (a kingdom). — 2) to destroy, to kill Gen.6,13; Jud.20,35; 1S.26,15; pt. מַלְאָדְ הַפַּשְׁחִית destroying angel 2S.24,16 (see also מַשְׁחָית). — to injure, to hurt Pr.11.9. — 4) to mar, to spoil (of a beard) Lev.19,27.— אַל־תַּשְׁחֵת in the titles of psalms 57-59 a. 75 prob. the first words of a song, to the tune of which these psalms were sung.-5) to corrupt, to pervert הָשָׁחִית into corrupt one's way Gen.6, 12; הָשָׁחָית עַלִילוֹתְיוֹ to corrupt one's doings, to act corruptly

Zph.3,7; intr. to corrupt oneself, to act corruptly Deut. 4,16; בְּבָּה hisheart was lifted up so that he did corruptly 2Chr. 26,16; pt. יַשְׁחָית מְן בּבָּים מַשְּׁחִית בְּלוֹנִים בּיִם בַּיִּם בַּיִּם בַּיִּם בַּיִּטְרָם בַּיִּם הַיִּשְׁחִית לוֹנִים to be more corrupt than Jud.2,19; Ez.16.47.

Hoph. חַלְּיִר (pt. קּלְּיִר) to be corrupted מְשְׁלְּיר בְּלְיִר בְּלְיִר בְּלְיִר בְּלְיִר בְּלִיר בּלְיִר בּלְיר בּלְיים בּלְיר בּלְיר בּלְיר בּלְיר בּלְיר בּלְיר בּלְיר בּלְיר בּלְיים בּלְייב בּלְייב בּלְייב בּלְייב בּלְייב בּלְייב בּלְייב בּלְיים בּלְייב בּלְיבְיבְיב בּלְיבּיב בּלְיב בּלְיבּיב בּלְיבְיבְיבְיב בּלְיבּיב בּלְיבְיב בּלְיבְיבְיבְיבְיב

קיקיל Ch. to corrupt; pt. p. f. יְּשְׁרִילְה Ch. to corrupt; pt. p. f. מיִילְה corrupt deed, fault 6,5.

תקבי I. (from מְשְׁרָת, as תְּקָבּ from מְשְׁרָת, sf. בְּתְּהָבּ 1) pit, water-pit Jb.9,31.— 2) pit-fall Pr.26,27; Ez. 19,4.— 3) grave Ez.28,8; מְלֵי בְּלֵים he shall not die (go down) to the grave Is.51,14 (others: he shall not die in the dungeon).

קַּאָר II. (from הַשְּׁי) f. destruction, ruin, corruption הַשָּׁי לְּאֵר לְּאָר the pit of destruction (i. e. the grave) Ps.55,24; הַשְּׁה לַאָּה שָׁהַל to see corruption, i. e. to die Ps.16,10 (בּאָר מַוֹּר אַנּה צַּפּר,49).

שׁמֶה or שֵּׁמֶה (from שׁמֶה) m. prop. one who turns aside, hence: revolter; only pl. שִׁמִים Hos.5,2.

שְׁמְהָר (בּשְׁמָה ; fut. יְשְׁמָה , ap. שְּׁמְה to turn (מְעֵל from) Pr.4,15; with לְּיִנ to 7,25; of a woman: to go aside, to be faithless Num.5,12; מְמָאַה מְמָאַה מָמָאַה to go aside to un-

cleanness, i. e. to become faithless (conjugally) v. 19.

עְשְׁיִם (pl. שְׁמִים) f. acacia tree Is. 41,19; עֵגִי שִׁמִים acacia wood Ex. 25.5.

កយ្ដុំ (fut. កាយម៉ា: pt. ក្មេស ; inf. ក្មុឃុំ) to spread 2S.17,19; Jer.8,2; hence: to expand, to enlarge Jb.12,23.

Pi. 미칠방 to stretch out (the hands) Ps.88,10.

מַמֵּט (= שׁוֹשׁ) m. scourge Jos. 23,13.

ינְאָל יְרְיּת n. a valley in Moab Num. 25, 1; Mic. 6, 5; fully בַחַל הַשָּׁשִים Jo. 4, 18; הַשָּׁמִים see under - אָבֵל

고 (akin to 한 ; fut. 고 (1) to hate Gen.27,41; 49,23; 50,15. — 2) to persecute Ps.55,4; Jb.30,21.

יַּשְׁמֵן (fut. מְשְׁנִי ; pt. מְשֵׁן , pl. c. שְׁמֵּן; inf. sf. (שְּׁמָנוֹ) to hate, to be an adversary of Ps.109,4; 71,13.— 2) to resist Zch.3,1.

[資本 m. 1) hindrance 2S.19,23; 1K. 5,18.— 2) adversary, enemy 1K. 11,14 a. 25.— 3) Satan, evil spirit Jb.1,7; 2,1—7; 1Chr.21,1; Zch.3,1 a. 2.

קיין f. 1) accusation Ezr. 4, 6. —
2) pr. n. a well near Gerar Gen.
26,21.

קֹבֶי (fut. קֹבּילֶן, pt. קובִישׁ, קּבִישׁ (fut. קְבּילֶן, pt. קובִישׁ, קּבִּישׁ (fut. קֹבּילָן, pt. קוביי, קּבּישׁ (fut. קּבּילָן, pt. קוביי, קּבּילִים, קּבּישׁ (fut. קּבּילָן, pt. קוביי, קּבּילִים, קּבּילִים, קּבּילִים, קּבּילִים, קּבּילִים, קּבּילים, קּבּילים, קּבּילים, קּבּילים, קּבּילים, קּבּילים, קּבּילים, קּבּילים, קבּילים, קבילים, קבילים,

eth me Ps.69,3; שׁמָר מֵים מְיָּה the waters shall overflow the hiding place Is.28,17.— 3) to rinse, to wash away Lev.15,11; Ez.16,9.

Niph. 되끄번의 (fut. 되끄번의) 1) to be overflown Dan.11,22 — 2) to be rinsed, washed Lev.15,12.

Pu. קַשַּיָּי to be rinsed Lev.6,21.
קַּבְּי , קְּשָׁשֵּׁ m. overflowing, flood Jb.
38,25; fig. of a misfortune: קַשָּׁי שַּיָם בַּיִּם בַּיִּם נַיִּם בַּיִּם נַיִּם בַּיִּם נַיִּם בַּיִּם נַיִּם בַּיִּם the flood of great waters Ps.32,6; קַצַ שְּׁשֶּ anger is an overflowing tide Pr.27,4; fig. of an army קַשְּיָב דְּיִנְיִת בַּיִּבְים the arms of a flood Dan.11,22; קַבְּיִּם Dan.
9,26 as adv. suddenly.

שמר to write (comp. Rabbinic שמר writing), whence the next word. עוֹמָרִים (pl. מִימָרִים, c. שִּמְרִים) m. prop. writer, scribe, hence: administrator, ruler, overseer Pr. 6,7; 2Chr. 26,11; 34,13. — 2) officer, leader Ex.5,8; Deut.1,5. — 3) magistrate Deut.16,18.

שְׁמֵעְ Ch. m. side Dan.7,5.

יַחְיִשְׁי pr. n. m. 1Chr.27,29 (Kri שָׁיְבִי). הוֹבִיל שִׁי (יִשְׁי m. gift, present שַׁי to bring a present Is.18,7; Ps.68,30. אַבְיָר pr. n see שִׁבְיָר.

אַיֹּיִי (from אַּיְיָּבְ) m. height, elevation, eminence Jb.20,6.

אָר pr. n. ancient name of mount Hermon Deut.4,48.

וֹאָנְיֵי pr. n. a city in Issachar Jos. 19,19.

ישִׁיב (1 שְׁבָּאִי ; pt. שְׁיָב) to become gray 1S. 12,2; pt. שְׁיֵש grayheaded Jb,15,10.

שֵׁיב (from שֵׁיב; sf. שֵׁיבוֹ) m. old age 1K 14,4.

קיבְה (c. שִׁיבָה , sf. שִׁיבָה f. gray hairs are gray hairs are sprinkled about on him Hos. 7,9; hence: old age R.4,15; בְּשִיבָה מוֹכָה in a good old age Gen.15,15; concretely: grayheaded man Lev. 19,32.

אַיבָת. (from ישׁיבָת. אַיִּי (יִי נְּיִרָּת. f. return; concretely: those returning וְשִׁיבַת צִיּוֹן אָת־שִׁיבַת צִיּוֹן when the Lord bringeth back those returning to Zicn Ps. 126, 1 (acc. Stb. אַבוּת דְיִּרְבּוֹן restitution; others שִּיבְה to effect a return).

יַּבְה ll. (from יַשִּׁיבָה; sf. שִׁיבָה) f. dwelling, stay 28.19,33.

קישית (from שוג m. a retiring) שִיג פישית either he is talking, or he is retiring, or he is in a journey (ironically of an idol) 1K.18,27.

שיד (from שיד) m. lime, plaster Deut.27,2; Is.33,12.

שֵׁין a. שֵׁין see שֵׁין.

Nit pr. n. m. 1Chr.11,42.

Stb. for אַנֵע Ch. to deliver Dan.3,15 (acc. Stb. for אַנִע , Shaphel of אַנָע Eb. אַנַב I. 5).

יַשִּׁית (pret. רְשָׁי, הַעָּ; fut. יַשְׂיה; imp.

a. inf. שִׁיחַ) 1) to speak, to talk (רַבְּ of) Ps. 69, 13; with accus: to talk with, to entertain Pr. 6, 22; imp. יַבְּי יִוּיתְ יִבְּי יִּבְי יִּבְי יִבְּי יִבְי יִבְּי יִבְי יִבְּי יִבְּיי יִבְּי יִבְּיי יִבְּי יִבְּי יִּבְּיי יִבְּי יִּבְּיי יִבְּיי יִבְּיי יִבְּי יִבְּיי יִבְּיי יִּבְּיי יִבְּיי יִבְּיי יִבְּיי יִבְּיי יִבְּיי יִּבְּיי יִבְּיי יִבְּי יִבְּיי יִבְּיי יִבְּיי יִבְּיי יִבְּיי יִבְּיי יִבְּיי בְּיִבּיי יִבְּיי יִבְּיי יִבְיבְייי יִבְּיי יִבְּיי יִבְּיי יִבְּיי יִבְּייים יִבּיי יִבְּיייִבְּיי יִבְּיי יִבְּייים יִבּייים יִּבּיי יִבּייי בְּייים יִּבּיי יִבּיי יִבּיי בְּייבּיי יִבּייים יִּבּיי יִבּייים יִּיים יִּיים יִּבּיי יִבּיי יִבּיי יִּבּיי יִּיים יִּיים יִּיים יִּיים יִּיים יִּיים יִּבּייי יִּבְייים יּבּייי יִּיים יִּיים יּבּייי בְּייבְייים יִייִּיים יִּבְייים יּבְיייים יּבּייי בְּייִיים יּבְיייים יּבּייי בְּיייִים יּבּיי

Pi. חַהָשׁ (fut. חַהַּל) to muse,

to meditate, to consider בְּמַצִישֵׂה

אַת־דּוֹרוֹ מִי זְּרֶרְ אָשׁוֹחָוֹי וְ I muse on the work of thy hands Ps.143,5; אָת־דּוֹרוֹ מִי אָת־דּוֹרוֹ מִי as for his generation, who among them considereth? Is.53,8.

חַ שִׁי וֹ וֹ (from מִישִׁי ; sf. ישִׁיחַ m. 1)

speech, talk שִׁיחַ he is talking 1K.18,27.— 2) meditation, thought 2K.9,11; ישִׁיחִ may my meditation be pleasant unto him Ps.104,34.— 3) complaint 1S.1,6; Jb.9,27; ישִׁיחִי וֹ שִׁיחִי I will give free vent to my complaint 10,1; ישִׁיחַ to pour out one's complaint Ps.102,1.

II. (from אָיָהים 2; pl. שִׂיהַים) m. plant, bush, shrub Gen.2,5; 21,15; Jb.30,7.

קירה (from ישִיהָן: sf. שִׁיחָהְיּ) f. meditation Ps.119,97 a. 99; hence: devotion, prayer Jb.15,4.

יְשִׁיחָר (from שִׁיּהְ ; pl. הִיּחוֹת) f. pit Ps.57,7; 119,87.

ישיחור, שיחור, שיחור, שיחור, שיחור pr. n. Hebrew

name of the Nile (from 기기발, in allusion to its turbid waters) Is. 23,3; Jer. 2,18; as designation of the southern limit of Palestine Jos. 13,3 a. 1Chr. 13,5.

שִׁיחֹר לִבְנָת pr. n. a brook in Asher Jos.19.26.

שֵׁיֵים (from שׁוֹשׁ) m. an oar אַנִי־שֵׁיִם an oared ship Is.33,21.

קלו, שִׁילוּ, שִּילוּ, שִּילוּ, שִּילוּ, בנוֹץ in Ephraim, north of Bethel, first capital of the Hebrews after the conquest of Palestine and seat of the tabernacle till Samuel Gen.49,10; Jos. 18, 1 a. 8; 1S.1,3; 14,3.— In Gen.49,10: עַר בִּי־בָּא שִׁילוּה some take שִׁילוּה in the sense of שֵׁיְלוּה rest, peace; the Midrash reads here: עַר בִּי־בָּא שֵׁי until tribute come to him.

אַיּלְל Mic.1,8 Ktib for שִׁילְל , which see.

ישִילנִי 1) gent. of שִׁילנִי 1K.11,29; Neh. 11,5. — 2) = שֵלְנִי gent. of שֵלָה 1Chr.9,5,

שום see שים.

ישימון pr. n. m. 1Chr.4,20.

שין (ביתן (ביתן to piss, whence the next word.

עריקה (only pl. sf. (שֵׁינִיהֶם) m. piss, urine 2K. 18,27; Is.36,12 (*Ktib*, for which *Kri* has מֵימִי בְּגְלִיהֶם).

אציש Ch. Lee אצי.

שׁוּר, שִׁיך (akin to יְשַׁיִּד; pret. יְשִׁיך; קַישִׁיר, יְשִׁיר, יְשִׁיר, יְשִׁיר, pt. שִׁר, pl. שִׁרָים ; imp and inf. יִשִיר, אִיר prop. to be straight, hence: to issue rhythmical sounds, to sing Ex.15,1; ls.5,1; Ps.137,3; with בְּרַבֵּי יִיִּי בְּרַבְּי יִיִי בְּרַבְּי יִייִי they will sing of the ways of the Lord Ps.138,5; with accus:: to sing of, to celebrate 59,17; pt. שִׁרְבִּי יִיִי he that singeth songs to an unhappy heart Pr.25,20; pt. as n. יִשְׁרִים, f. יִּבְיִי singers Ec.2,8.

Poph. רוֹשֵׁר (fut. יוֹשֵׁר) to be sung Is.26,1.

שיר (sf. שִׁירוֹם; pl. שִׁירִם) m. ל singing הַשִּׁיר מְשׁוֹרֵר the singing sounded 2Chr.29,28; שֵׁיר יִיָּ singing to the Lord (Eng. Bible: song of the Lord) v. 27; Ps.137,4; בָּנוֹת הַשִּׁיר the daughters of singing, i. e. singers Ec.12,4; לַלֵּי שִׁיר instruments of singing, i. e. of music Am.6,5; שִׁיר מִנְילִתֵּוִם the singing, i. e. playing, of cymbals Neh.12, 27.— 2) song Gen. 31, 27; Ec. 7,5; to utter a song Jud.5,12; ערישיר words of song Ps.137,3; מיר ידידת a oong of love 45,1; a psalm מָוָמוֹר שִׁיר or מָוֹמוֹר a psalm of praise Ps.48,1; 30,1 (Stb.: a song accompanied on a musical instrument; acc. others these words

are in apposition: a song, a psalm; a psalm, a song; acc. Vulgate: psalm-song); שיר הַשִּׁירִים song of songs, i. e. the most excellent song Cant.1,1.

שְׁיְרָה (c. שִׁירַת; pl. שִׁירָת) f. song Ps.18,1; Is.5,1; 23,15. m. marble 1Chr.29,2.

שָּׁרָנָה see שִׁישֵא.

אַיישִׁי pr. n. a king of Egypt (Sesonchis I.), contemporary of Solomon and Jeroboam 1K.11,40; 14, 25; 2Chr.12,5.

שָׁית (pret. שַּׁהָה 2 , שַׁהָּה ; fut. יָשִׂית, יַשֵּׁר, ap. הַשֶּׁין; imp. שִׁיּל, inf. חשית, שית (שית to set, to place, to put, to lay מקשים שתורלי they have set traps for me Ps. 140,6; אַלְחָנֶהְ שַׁלְּחָנֶהְ בָּאַבְּלֵי שְׁלְחָנֶהְ yet didst thou set thy servant among them that eat at thy own table 2S. 19,29; אַיָּיתָרְ בַּבָּנִים how shall I put thee among the children? Jer.3,19; לַשִּׁית עִם־בַּלְבִי צֹאנִי to set with the dogs of my sheep Jb.30,1; יָשִׁית יָרוֹ עַל־עִינֶיךְ he shall put his hand upon thy eyes Gen. 46,4; of a punishment: בַּאַשֶׁר נְשִׁית עַלְיוֹ according as he will lay upon him Ex. 21, 22; of dress: וַלֹא־שַׁתוּ מיש עַרִיו עַלָיו and no man put on him his ornaments 33,4; שִׁית עַל־ to put unto Gen.30,40; שִׁית פַנֵיו אֵל־ to set one's face toward Num.24, 1; שִׁית עִינַיִם to set the eyes Ps. to set one's heart שית בב ל־, 17,11; (to direct one's attention) to Ex.

7,23; שִׁיתִי לָבָּךְ לַמְסְלָה set thy heart toward the highway Jer.31,20; שית נוֹבְפּוֹת עַל to make additions, bring more upon ls.15,9; שית עצות to devise resolves (counsels) Ps. 13,3.— 2) to set, to establish וַיַּשֶׁת and he hath set (established) the world upon them 1S.2,8.— 3) to set, to fix, to appoint וְשַׁתִּי אֶת־נְּבוּלָךְ and I will set (fix) thy bounds Jb. 14,13; חַשִּׁית thou wouldst set for me an לֵי חֹק appointed time Jb. 14, 13; שַׁת לִי קלהִים זֶכע אַחָר God hath appointed me another seed Gen. 4, 25. - 4) intr. to be set, to set oneself, to לַם וָהוֹרָה שֶׁת קָצִיר direct oneself also for thee, Judah, a harvest (slaughter) is set Hos. 6, 11; ישׁתוּ הַשְּׁעָרָה they set themselves (in array) against the gate Is.22,7; אַשֶּׁר סָבִיב שַׁתוּ עַלָי that have set themselves against me round about Ps.3,7; ישית בון to withdraw from Jb.10,20.

Hoph. הוֹשֵׁת (fut. וּוֹשֵׁת) to be laid upon (with עֵל, of a fine) Ex. 21,30.

שית m. dress, garment Ps.73,6; Pr. 7,10 (from ישיה to put on).

ישֵׁית (ישִׁיתוֹ ; sf. שִׁיחוֹ) m. thorn (always coupled with שֶׁמִיר brier) Is.5,6; 10,17.

ישְרֵּ (from שְׁבֵּף) m. crouching Jer. 5,26 (see under יִיבָרִיי).

ישְׂבְן (from שְׁבָּים; only pl. שְׁבָּרְ ישׁבְּרָ m. thorn Num.33,55.

קשׁ (from שְׁבִּיּ; sf. שְׁבִיּ) m. enclosure, dwelling Lam.2,6.

שַׁבַב fut. שַׁבָב ; pt. שֹבֵב , pl. שֹבָב , f. שׁבֶבֶת; imp. שׁבֶבָת; inf. בֹב (שְׁבֹב) 1) to lie down Num. 24, 9; Ez.4,4; Pr.3,24; of sexual intercourse: to lie with (בַּעָה, הַאָּל, אַגֶּל) Gen.19,32 a. 33; 39,10; with accus. יְשְׁבְּבְנָה he shall lie with her Deut. 28, 30 (Ktib ישנלנה); of a person dying: שַׁבַב עָם אַבוֹתָיו to lie with his fathers Gen. 47, 30; of dead persons: שׁכָבֵי בֶקבֶּר that lie in the grave Ps.86,6.- 2) to even in בַּלַיְלָה לאִרשְבַב לְבּוֹ the night his heart taketh not rest Ec.2,23; ערָקי לא יִשְׁבָּבוּן my sinews take no rest Jb.30,17.

Niph. אַפַרְנָה to be lain with; only fut. pl. f. לְשַׁבְרָנָה Is. 13, 16; Zch. 14,2 (Ktib בְּיִבְּנִה).

Pu. בְּשְׁלֵי same as Niph.; only pret. 2 f. הְשְׁבַיְלִי Jer.3,2 (Ktib הְיִבְּעָיִ).

Hoph. הְשְׁכֵּב , הְשְׁכֵּב to be laid Ez.32,32; pt. בְשְׁבֶּב laid 2K. 4,32; imp. הְשְׁכָּב be thou laid Ez.32,19.

שָׁכְבָת (c. שִׁיְבָת) f. 1) layer שַּׂכְבָת

לְשֵׁחֵ the layer of dew Ex.16,13 a. 14.— 2) effusion, emission שִּלְבָת מָּחָל, emission of seed (semen) Lev. 15, 16; בְּת מָרֵע מָרַע נָרַע to lie with a woman with the emission of seed v. 18.

ישׁרְבֶּת (sf. אַבְרָתוֹ ,קּדְ, קּדְקּה) f. a lying with בְּרָתוֹ שְׁכָרָתוֹ בְּ to lie with Lev.18,20 a. 23; Num.5,20.

יְשֶׁכְּה (= שְׁנָה to wander, to roam (Kal not used).

Hithp. מְשְׁכְּה to roam about; only pt. pl. מַשְׁכָּה roaming about Jer. 5, 8.

שׁכֵּה (שׁבְּה to pierce, whence שָּׁבֶּהְ .— לְּשָׁבָּה .— לֹּשׁ to penetrate, to look through, to see, to view, whence מַשְּׂבִיה , שֶּׁבְיָה , שֶּׁבְיָה .

שׁבֵּה (only pl. שִׁבָּה) f. a pointed weapon (Eng. Bible: barbed iron) Jb.40,31.

שׁכה pr. n. see שׂכה .

שֵׁכֶּרְ pr. n. a place near Ramah 1S.

ישֶׂבְוֹי (from שׁבה) m. insight, mind, heart (Vulg.: cock) Jb.38,36.

יַיְבוֹל (from יַבְבּל l.) m. bereavement, childlessness ls.47,8; Ps.35,12.

שׁבּוּל (f. שַׁבְּלְּח adj. 1) bereaved of children בּל שׁבוּל a bear bereaved of her whelps Hos.13,8.— 2) childless, barren Cant.4.2.

ק שׁבּוֹר , ה' שִׁבּוֹר , לּיִבּרִי , לּיִבּרָי , לּיִבּרָי , לּיִבּרָי , לּיִבּרָי , לּיִבּרָי) adj. drunk, intoxicated Jer. 23,9; Jo.1,5; Is.28,1; 1S.1,13.

Niph. רְבָּלְ (fut. רְשַׁרָ, רְבִּלְי, pt. רְבָּלְי, f. רְבִּלְּבָר, f. רְבָּלְי, f. רְבָּלְי, f. רְבָּלְי, הַ בְּּלְי, הַ בְּּלְי, הַ בְּּלְי, הַ בְּּלִים מָנִי (נְשְׁבַּחָת מְנִי (נְשְׁבַּחָת מְנִי (נְשְׁבַּחָת מְנִי (נְשְׁבַּחָת מִנְי (נְשְׁבְּחַת מְנִי (נְשְׁבְּחַת מְנִי (נְשְׁבְּחַת מְנִי (נְשְׁבְּחַת מְנִי (נְשְׁבְּחַת מְנִי (נְשְׁבְּחַת מְנִי (נְיִשְׁבְּחַת מְנִי (נְשְׁבְּחַת מְנִי (נְיִשְׁבְּחַת מְנִי (נְישְׁבְּחַת מְנִי (נְישְׁבְּחָת מְנִי (נְישְׁבְּחָת מְּנִי (נְישְׁבְּחָת מְּנִי (נְישְׁבְּחָת מְּנִי (נְישְׁבְּחָת מְּנִי (נְישְׁבְּחָת מְּנִי (נְישְׁבְּחָת מְּנִי (נְישְׁבְּחָת מְיִּבְּים מְיִּי (נְישְׁבְּחָת מְּנִי (נְישְׁבְּחָת מְּיִי (נְישְׁבְּחָת מְּיִי (נְישְׁבְּחָת מְּיִי (נְיִי (נְּיִבְּיִּבְּיִי מְיִי (נְיִבְּיִי מְּיִי (נְיִי (נְּיִי (נְייִי (נְיִי (נְיִי (נְיִי (נְייִי (נְייִי (נְייִי (נְיִי (נְיִי (נְיִי (נְיִי (נְיִי נְיִי (נְייִי (נְייִי (נְיִי (נְיִי נְיִי (נְיִי (נִי נְיִי (נְיִי נְיִי (נְייִי (נְיִי נְיִי (נְיִי נְיְייִי (נְיִי נְיִי (נְיִי נְיִי (נְיִי נְיְיְייִי (נְייִי נְיְייִי (נְייִי (נְייִי נְייִי (נְייִי נְייִי (נְייִי נְייִי נְייִי (נְייִי נְייִי נְייִי (נְייִי נְייְייי (נְייִי נְייִי נְייִי (נְייִי נְייִי נְייִי נְייִי נְייִי נְייִיי נְייי נְייי נְיייי נְייי נְיייי נְייייי נְיייי נְיייי נְיייי נְיייי נְיייי נְיייי נְיייי נְיייי נְייייי נְיייי נְייייי נְייייי נְיייי נְייייי נְיייי נְיייי נְ

Pi. ⊓⊒ು to cause to be forgotten Lam.2,6.

Hiph. הַשְּׁבְּים (inf. הַשְּׁבְּים) to cause to forget Jer.23,27.

Hithp. רְשִׁהַלֵּה (fut. בְּיִשְׁתַּבְּר) to be forgotten Ec.8,10.

קַבְּחִים (pl. שְׁבָחִים , c. שְׁבָחִים) adj. forgetting Is.65,11; Ps.9,18.

מבת Ch. to find (Peal not used).

Ithp. ⊓⊇ਸ਼ੇਸ਼ਾਂਜ਼ to be found Dan. 5,27.

Aph. בּשְׁבַּח (fut. בַּשְׁבַיִּן) to find Dan.2,25; Ezr.7,16.

ישביה pr. n. m. ¡Chr.8,10.

ישֶׁבְיהְ (from שֵׁכּה f. show-work, imagery ls.2,16 (others: palaces). שַׁבִּין (from שֵׁכּה m. knife Pr.23,2.

עָּכִירִם (pl. שְׂכִירָם, sf. שְׂכִירָם) adj. hired; as n. hireling Jb.14,6; שְׂכִיר a yearly hired laborer Lev. ויַקוֹשׁ.

רְשׁבֵּלְה (fut. שַׁבֵּלְי ; pt. f. הְשׁבֵּלֶה, קְשְׁבֵּלְה (fut. שִׁבֵּלְי ; pt. f. הְשׁבֵּלֶה, הִישׁבֵּלֶה (מִשׁבֵּלֶה) 1) to bereave of children, to make childless הְשִׁיר שִּבְּלְה as thy sword hath made women childless 1S. 15, 33; שׁבֵּלְה אָבִרְתִי אָתרעַמִי I will bereave my people of children, l will destroy them Jer.15,7; of a wild beast: שְׁבִּלְה אָהְבֶּם and it shall bereave you of your children Lev.26,22; of the destructiveness

of war. אַבֶּלֶה הְבֶּל ה הָבָּל abroad the sword shall bereave Deut. 32,25; Lam.1,20.— 2) to cause untimely births (of a land) 2K.2,19.— 3) to be abortive, to miscarry Gen. 31, 38; pt. בְּשַבֶּלָה a woman miscarrying Ex.23,26; of vine: to be barren, unfruitful Mal.3,11.

שׁבֵל to be twisted, whence שָׁבֵל (ב Ch. אֶשְיָבֵל prop. to look at, to have insight, hence: to act wisely 1S.18,30.

Pi. שָׁבֵּל to do purposely, wittingly שְׁבֵּל he laid his hands wittingly so Gen 48,14.

Hiph. הַשְּׁכֵּל, נַשְּׂבָּיל, (fut. נַשְּׂבָּיל, 'נַשְּׂבָּיל'; pt. בַשְּבָּיל ; imp. pl. הַשָּבָּיל ; inf. ל, הַשְּבֵּל , הַשְּבֵּל (הַשְבָּיל , הַשְּבֵּל (הַשְּבֵּל and וָגָּחָבָּור חָצִץ לָהַשְּׂבִּיל and pleasant was the tree to behold Gen. 3,6 (others: to make one wise).- 2) to have insight, understanding, intelligence Deut.32, בַּבָּל מָלַמִּדֵי הָשָׂבַּלְתִּי (29; Dan.9,13 I have more understanding than all my teachers Ps.119,99 (others: from all my teachers I have obtained intelligence); pt. מַשִּׂבִיל intelligent, wise Pr.10,5; inf. as n. wisdom 1,3.— 3) to reflect, to consider wisely (with עַל) he that considereth מַשִּׂבִּיל עַל־דַּבַר a matter wisely Pr 16,20; hence: to act wisely, to deal prudently

עבׁבל Ch. to look; only Ithp. אִשְׂתַבל to look at (with -קוֹם Dan.7,8.

יוֹרֵע (אַכְלוֹ (אַנְלוֹ) m. insight, intelligence, understanding יוֹרֵע endowed with intelligence יוֹרָע good sense, יוֹרָע good sense, wisdom Pr. 3, 4; 13, 15; מוֹבַת-שֶּׁבְל of good sense 1S.25,3 (others: of good favor); שֶׁבֶל to give sense Neh.8,8.

לוּת (בּלוּת (בְּלוּת f. folly Ee.1,17.

ment; only with s/: שָׁבֶּלִים (from שָׁבֶּלִים) the children of whom thou wast bereft Is.49,20.

ישְׁבְלְתְנּף Ch. Shaph. of בְּלֵל, which see. שְׂבְלְתְנּף Ch. f. intelligence, understanding Dan.5,11.

בּבְשֵׁ to bend, to incline oneself, whence שָׁבָשׁ back, shoulder.

Hiph. בְּשְׁכָּח (den. from שְּׁבָּרָם, prop. to load upon the back; fut. מְשְׁכָּרִם, ap. יַשְׁכָּרִם; pt. מָשְׁכָּרִם; inf.

רַשְׁבָּים, הַשְׁבָּם prop. to load up for a journey, which among nomads is done early in the morning; hence: 1) to rise or get up early Gen. 19,2, with בַּבְּקָר 32,1; with 5: to go early to a place Cant.7,13; with other verbs as adv. early: מַשְׁכִּימֵי קוּם who rise up early Ps.127,2; מַל מַשׁכִּים הוֹלֵךָ as the dew that goeth early away Hos.13,3; inf. as adv.: הַשָּׁבֶם וַהַעַרָב morning and evening (early and late) 18.17,16. - 2) to do early, readily, earnestly, urgently (with other verbs) הָשָׁבִּיםוּ הָשִּחִיתוּ they readily corrupted עֵלְילוֹתָם their doings Zph.3,7; הַשָּׁבֶּם וָהָעֵד earnestly warning them Jer. 1,7; speaking urgently Jer. הַשְׁבָּם וְדַבָּר 7,13.— אַשְׁכִּים Jer.25,3 = הַשָּׁבָּם.

בּקְייֵלְ (with הוֹ loc. אָּבְיִילְייִ pr. n. Shechem, a city in Ephraim, in the valley between the mountains Ebal and Gerizim Gen. 12,6; Jos.

20,7; Jud 9,1.— שֶׁכְמָה Hos.6,9 acc. some = יִשְׁכֵמָה.

שֶׁבֶּׁבֶּי pr. n. m. 1) a person mentioned in Num. 26,31; patr. שֶׁבְּבִי ib. .— 2) another person 1Chr.7,19. שִׁבְּבְיוֹ (בְּיבִי בַּוֹ f. shoulder-blade Jb.31,22.

ر نِفِوْل ، اِفِوْل ، إَفِوْل ، إِفِوْل ، كِيْرِ ا pt. שׁבִּוּן , pt. pt. שׁבָנִים , pt. pt. p. שָׁבָן imp. שָׁכָנִי ; inf. שָׁכֹן , sf. שָׁכָנִי (שַׁכָנִי , sf. שָׁכַן 1) to settle down (of a cloud) Ex. 40,35; Jb.3,5.— 2) to lie down (of an animal) בְּלַבִּיא שָׁבֵן he lieth down as a lion Deut.33,20.- 3) to be at rest, to rest אַעוּפָה וָאֱשִׁבֹנָה I would fly away and be at rest Ps. 55, 7 ; יַן אַשְׁכּן ישָׁם בְשְׂבּן wherein the Lord's Tabernacle resteth Jos.22,19; בָּבִיתָה לֹא יִשְׁבְּנוּ her feet rest not in her house Pr.7.11. - 4) to abide, to dwell Jud.5,17; Gen.9,27; Ps.120,6; ፲፰፲ my soul hath long שַׁכְנַה־לַה נַפְשִׁי dwelt Ps. 120,6; imp. שָבַן־אָרָץ dwell in the land Ps.37,3; of the dead: שֹׁכְגֵי עֲבָּר they that dwell in dust Is.26,19; of God: שֹבֶן עַד who abideth forever ls.57,15; pt. p. pl. by the way of דֶּרֶךְּ הַשְּׁכוּגִי בָאָהָלִים them that dwelt in tents Jud.8,11; fig. שַׁכַן עַרָּטָה to dwell with prudence, i. e. to be intimate with it Pr.8,12.— 5) to be inhabited is. 13,20; Jer.33,16; 46,26.

Pi.] 국학 (fut. [국학]; inf. [국학) to cause to dwell Jer. 7,3; of God: '고학 '그학 to cause his name to dwell Deut.12,11.

Hiph. וַשְּׁבִּוֹן, ap. וַשְּׁבִּין , ap. וַיִּשְּׁבִּוֹן , ap. וַיִּשְּׁבִּוֹן , ap. נַיִּשְּׁבִּוֹן , ap. נַיִּשְׁבִּוֹן אַנִּיְּבְּיִוּ שְׁבִּוֹן וּשְׁבִּוֹן בּיִשְׁבִּוֹן וּשְׁבִּוֹן נְישְׁבִּוֹן , ap. נַיִּשְׁבִּוֹן וּשְׁבִּוֹן נְישְׁבֵּוֹן נְישְׁבֵּן נִשְּׁבְּן וַשְּׁבִּן נִשְּׁבְּן נִשְׁבָּן let him cause my honor to lie in the dust Ps.7,6.

בְּיֵלְ Ch. (fut. pl. f. לְיִבְּנָן) to dwell Dan.4,18.

Pa. 검벌 to cause to dwell Ezr. 6,12.

לְּכְנִים (c. שְׁבָנִים , sf. שָׁבָנִים ; pl. שְׁבָנִים אוּ m. 1) dweller, inhabitant Hos.10,5.— 2) neighbor Ex. 12, 4; of neighboring places Deut.1,7; of neighboring nations Jer.12,14; f. שְׁבָנִיּר , sf. שְׁבָנִיּר Ex.3,22; pl. שְׁבָנִיּר R.4,17.

קרני (sf. שְׁבְנִי) m. dwelling Deut.12,5. ישְׁבְנִיךְ a. ישְׁבַנִיךְ pr. n. m. 1Chr.3, 22; 24,11; Neh.12,3 and other passages. See ישָׁבְנִיךָה.

Pi. אַשָּׁרָ (fut. אַבּרַ ; mf. מַשְּׁרָּר ; mf. מְשַׁרָּר ; mf. מַשְׁרָּר to make drunk, to intoxicate 2S.iI, 13; fig. of a people Is.63,6; pt. f. הַשְּׁלֵּרָת Jer.51,7.

Hiph. תְּשֶׁכִּיר (fut. יַשְׁכִּיר) to make drunk Jer. 51,39 and 57; imp. sf. הַשְּׁכִירְהוּ make ye him drunk 48, 26; fig. הַצֵּי מָדְר הָצֵי מָדְר וֹ will make my arrows drunk with blood Deut. 32.42.

אַפְּבָּרין (fut. אַפְּבָּרין, 2 f. וְשְׁבַּבְּרין to make oneself drunk, to show oneself drunken 1S.1,14.

בו ווֹ (בוֹ בִּבְּרִין to hire, to reward, whence אָשְׁבַּרְּיִּן.

שׁבוֹר see שׁבֹר

m. strong drink Lev.10,9; Is. 5,11; טֶקר שֶׁבֶר a libation of strong drink Num.28,7.

י שֶׁכֵּר (fut. שֶׁכִּר; pt; שֹבֶר (mt. מְיבִרּ ; pt; שׁבָר to hire 2S.10,6; 2Chr. 24,12; Ezr.4,5 (where סַבְרִים for שִׁבֶר בָּר to hire for Gen.36,16.

Niph. נְשְׂכֵר to be hired (בְּיָ for) 18.2,5.

Hithp. הְשְׁהַכֵּר (pt. הְשְׁהַכֵּר) to hire oneself out, to earn הְשְׂהַבּר נְקוּב to earn something for a bag with holes (i. e. to no profit) Hag.1,6.

עבר (c. ישבר אין (c. ישבר ישבר) m. 1) hire, wages (for labor) Gen.30,28.— 2) payment, fare (for passage) Jon. 1,3.— 3) reward Gen. 15, 1; Jer. 31,15.

קבר pr. n. of two men 1Chr.11,35 = אַבְּרַ 2S.23,33; 1Chr.26,4.

יי שֶׂבֶּר m. 1) reward Pr.18,18.— 2) hire אַשׁי שֶׂבֶּר they that work for hire ls.19.10 (others: that make dams or sluices=בְּבֶּר, from בְּבֶרוֹן, from בְּבְרוֹן m. 1) drunkenness Ez.23,33; 39,19. — 2) pr. n a city on the northern border of Judah, with בול לפני Jos.15,11.

שֵׁל (from שֵׁלָּה I.) m. error, transgression 28.6,7.

על (contraction of ישֶׁל; see 'שֶׁל 'relat. pron. of whom; occurs only with בְּשָׁלְמִי : מָן , בְּ because of whom? Jon. 1,7; שׁל בְּשֶׁלִי in whatsoever Ec.8,17 (Sept. = בְּלֵל אִשֶּׁר of ours, of us 2K.6,11.

אַלָּן (= אַאַנָן) adj. tranquil, quiet Jb.21,23.

לַבְּלֵי to bind, to join (Kal not used).

Pu. אַליַ to be joined or fitted: pt f. pl. הְּשְׁלְבוֹת אִשֶּׁה אָל־בְּאַחוֹתָה joined one to another, fitted together Ex.26,17.

יַשְׁלֵב' m. connecting piece, joint-ledge; only pl. אַלְבִים 1K.7,28.

שׁלֵג den. from שֶׁלֶג (Kal not used). Hiph. הְשָׁלִינ (fut. לִשֶׁלֵג to snow,

to snow, to be as a snow-drift בְּבָרָשׁ שֵׁדֵּי when the Almighty scattered kings therein, it was as a snow-drift in Zalmon Ps.68,15.

אַבֶּלְב (= Ar. אַלָּה, Ch. אַלָּה) m. snow Jb. 37, 6; Ex. 4, 6; Is. 1, 18; of cold weather 28.23, 20; Pr. 31, 21.

קיָת I. (akin to נְשֵׁלָה; fut. מְשָׁלָה, ap. בּי וָשֶׁל אֱלוֹהַ to cast forth שָׁלָה שׁׁוּשׁׁוּ when the Lord casteth forth his soul Jb.27,8.

Hiph. הַשׁלְה (fut. יַשִּׁלֶּה) to lead astray, to deceive 2K.4,28.

ישֵׁלְוּ II. (3 pl. יְשֵׁלִוּ; fut. pl. יִשְׁלִוּ for יִשְׁלְוּ) to enjoy rest, to be secure Jer. 12,1; Lam. 1,5; Ps. 122,6.

Niph. נְשִׁיֶל (fut. יְשְׁלֶה) prop. to be at ease, hence: to be negligent 2Chr.29,11.

לילי Ch. to be at rest, at ease, secure Dan.4,1.

קיר. n. a son of Judah Gen.38, 5; gent. שֵׁלְנִי Num.26,20, for which ישִׁלְנִי 1Chr.9,5.

אַלְה (בּיִלְהָתּ ; sf. אַלְהָּ f. see אַלְהּ : שְׁאַלָּה . אַאָלָה

שילה see שלה.

י שַׁלְהֶבֶת (from לְהַבּ whence Ch. Shaph. שֵׁלְהָבָּר f. flame Ez.21,3; Jb. 15,30; שֵלְהֶבָּה שֵּלְהֶבָּה שֵלְהָבָת flame of God Cant.8,6.

שְׁלֵך (akin to שְׁלֵך II.) to be at rest Jb.3,26.

שָׁלֵּר (once שָׁלֵּר Jh.21,23, also שָׁלֵר Jer.49,31; pl. c. שֵׁלֵר ; f. שִׁלִּר (שִׁלֵּרָה) adj.

1) quiet, tranquil Jb.16,12; 21,23;
Jer.49,31; Zch. 7,7.— 2) secure,
careless Ez.23,42.

שֵׁלֵן (sf. שֵׁלֵןי) m. tranquillity, ease Ps.30.7.

שְׁלְרְּ Ch. f. error Dan.6,5; אָלְרְּ הַיִּאְמֵר (בִּילִרְּ (בִּילִרְּ that speaketh anything amiss 3,29.

שלן see שלן.

ישְׁלֵּוֹ (Kri שִׁלְּוֹים (קּשִׁלְּוֹים) m. quail Num.11,31; coll. f quails Ex.16,13. ישׁלָּוֹ (from שֵׁלִוֹים: נְּי נִי וּיִשְׁלִּוֹים: קּוּ וּי וּשִׁלְּוֹים: קּוּ הַיּ וּי וּשִׁלְוֹים: קּוּ לּיִתְּוֹים: לְּי וּ שִׁלְּוֹים: לְּי וּ בִּישְׁלִים: לְי וּ בִּישְׁלִים: בְּישִׁלְים: בְּישִׁלְים: בְּישִׁלְים בְּישִׁלְם בְּישִׁלְם בְּישִׁלְם בְישִׁלְם בְישִׁלְם בְישִׁלְם בִישִׁלְם בַישִׁלְם בַישִׁלְם בַישִׁלְם בַישִׁלְם בַישִׁלְם בַישִׁלְם בַישִׁלְם בוּלִּם בַּישִׁלְם בוּלִם בַישִׁלְם בוּלִם בַישִׁלְם בוּלִם בַישִׁלְם בוּלָם בוּלַם בוּלָם בוּלָם בוּלָם בוּלָם בוּלָם בוּלָם בוּלָם בוּלָם בוּלִם בוּלָם בוּלָם בוּלָם בוּלָם בוּלָם בוּלָם בוּלָם בוּלָם בוּלִם בוּלָם בוּלִם בוּלְם בוּלִם בוּלִם בוּלִם בוּלִם בוּלָם בוּלִם בוּלָם בוּלִם בוּלִם בוּלָם בוּלִם בוּלִם בוּלִם בוּלִם בוּלִים בוּלְיים בוּלִים בוּלִים בוּלִים בוּלְים בוּלְים בוּלְיבִים בוּלִים בוּלְיים בוּלִים בוּלְיים בוּלְים בוּלִים בוּלְיים בוּלְיבִים בוּלְים בוּלְיבִים בוּלְיים בוּלְיים בוּלְיים בוּלְיים בוּלְיים בוּלְיים בוּלְיים בוּלְים בוּלְיים בוּילים בוּיל בוּלְים בוּלְיים בוּילִים בוּילִים בוּים בוּיל בוּים בוּלִים בוּיל בוּים בוּילים בוּילים בוּילים בוּילים בוּילים בוּילים בוּים בוּילים בוּילים בוּילים בוּילים בוּילים בוּילים בוּילים ב

אַלְנָא Ch. f. tranquillity Dan.4,24.

ישלוּקוֹם (from שְׁלֵּחִים m. pl. 1) a sending away, dismission (of a wife) Ex.18,2.— 2) present, dowry 1K. 9,16; Mic.1,14.

שלום. (from שָׁלַם, II.;c. שַׁלַם, sf. ישַלוֹמִים , pl. שָׁלוֹמָים (שָלוֹמָים m. prop. wholeness, hence: 1) well-being, welfare, safety, health שַאַל לְשַׁלוֹם to ask after one's well-being, to ask how one is doing or getting along וַיָשָאַל לָשָׁלוֹם יוֹאָב... וַלְשָׁלוֹם Ex.18,7 he asked how Joab did... and how the war got along 2S. 11,7; פַּקַר לְשָׁלוֹם to ask how one fares 18.17,18; ... לַאָה אָת־שָׁלוֹם to see after the welfare of one, to see whether it be well with... Gen. 37,14; Est.2,11; הַשַּׁלוֹם לוֹ is it well with him? (is he well?) Gen.29,6; is all well? 2K. 5, 21; as בַּלְשַׁלוֹם form of wishing well to one dego in לֵךְ לִשְׁלוֹם، בִּשְׁלוֹם go in safety 1S.1,17; 2S. 15,9; as form of assurance: שַׁלוֹם לָךְּ , לְכָם thou art, ye are in safety Jud. 6, 23; Gen.43, 23. — 2) health אין־שַׁלוֹם there is no health in my bones Ps.38,4. - 3) peace, rest,

security Lev.28,6; אַנִי שֵׁלוֹם I am for peace Ps.120,7; -ַקְרָא שָׁלוֹם לְ־ to offer peace to one Jud. 21, 13; to proclaim peace בָּלָא לְשָׁלוֹם אֵּל־ unto Deut.20,10; עַנַה שָלוֹם to make answer of peace, to grant peace v. 11; מוֹםֶר שׁלוֹמֵנוּ the chastisement of our peace Is. 53, 5; אַישׁ שַלוֹם a friend Ps.41,10; אַנְשֵׁי שָׁלֹמֵך thy friends Oh.7.— 4) as adj. well, safe, secure, tranquil הַשְׁלוֹם אֲבִיבֶם is your father well? Gen. 43, 27; safe from fear Jb.21,9; and a trap to the וָלְשְׁלוֹמִים לְמוֹקִשׁ tranquil Ps.69,23; שַׁלַח יָדוֹ בָּשָׁלוֹבָיו he put forth his hand against those as be at peace with him 55,21; as adv. wholly הָנְלָת שָׁלוֹנְוִים it was wholly carried away captive Jer.13,19.

בּילְים, בּיְשׁי pr. n. 1) a king of Israel 2K.15,10.— 2) a king of Judah, youngest son of Josiah Jer. 22,11; 1Chr.3,15.— 3) husband of Huldah the prophetess 2K.22,14.—4) name of several other men Ezr. 2,42; Neh.3,12, etc.

קוֹם, שִׁלְּוֹם m. 1) reward Mic.7,3.— 2) recompense, requital Hos. 9,7; pl. שִׁלְמִים Is.34,8.

ישַלוֹן pr. n. m. Neh.3,15.

שלוש see שַלוש.

יְשֶׁלְוּחַ (fut. יְשֶׁלְוּחַ: pt. p. שָּלְוּחַ ; שָּלְוּחַ: שָּלְוּחַ: pt. p. שָּלְוּחַ , הַּ שְּלְוּחַ ; יִשְּלְוּחַ הּ, שְּלָחַ ; יִשְּלְחַה , שְּלְחַ) to put forth, to stretch out, to extend 1S.14.27 (a cod); Jo 4,13 (a sickle); יַבְּי רַבְּי to

stretch out one's hand 1K. 13, 4; without יָשָׁלַח מָשָּׁרוֹם יָקַחָנִי : יָד he stretched out his hand from above, he took me Ps.18,17; שַׁלַח יָר אֶל־י to lay one's hand upon Gen. 22,12; Ex.22,10; Est. 8,7; without וַאַל־תִּשָׁלַחִנָה בָחֵילוֹ : יָד nor lay ye hands on their substance Ob. 13; לאַנֻבּע the putting forth of the finger (a gesture of contempt) Is.58,9.- 2) to send Gen.42,4; with ל, לִּדְּ to 2S.10,3; 2K. 22,15; pt. p. I am sent to אַנכי שַׁלוּם אַלוּך קשָׁה thee with a hard message 1K.14,6; with - of accus. 2Chr.17,7; with for 1K. 20,7; with 7 for onesend for thy- שָׁלַח לָךְ אַנְשִׁים self some men Num. 13, 2; with accus.: to send for וָהָצָלִיחַ אָשֶׁר it shall prosper in the thing for which I sent it Is.55.11: וַיָּשָׁלַח אַבִשַּׁלוֹם אָת־אֲחָיתֹפֶּל … מָעִירוֹ and Absalom sent for Ahithophel... from his city 2S.15,12; שַׁלַח בָּיַר to send by 1K.2,25; שַׁלַח־נָא בָּיַר־ השְׁלָח send now by whomsoever thou wilt send Ex. 4,13. - 3) to שַּלְחָה אָל חָמִיהָ לֵאמֹר send word she sent word to her father-inlaw, saying Gen. 38,25; hence: to commission, to appoint אָת כַּל־ all that Joab had אֲשֶׁר שְׁלָחוֹ יוֹאָב commissioned him with 3S.11,22; ער הַשְּׁלֵח אַלֵּי unto the place that thou shalt appoint me 1K.5,23.— 4) to send away, to let go, to let locse Jud. 11, 38; קיך לַבְעָה thou lettest thy mouth שַׁלַחָתַּ בְּבָעָה

loose with evil Ps.50,19; שָׁלַח יָר ייי to let the hand go, to withdraw it from 1K.13,4; pt. p. f. שִׁלְחָה let loose, free Gen.49,21 (see אַלֵּבָה

Niph. נְשְׁלֵח (only inf. נְשְׁלָח) to be sent Est. 3,13.

Pi. חַשַּלְחַ (fut. חַלַשַּיִן; pt. מָשַׁלְחַ ; imp. שַלֵּם; inf. שַלָּם, חַשַּׁל, sf. וֹשֵּלְחוֹ (שֵׁלְחוֹ to stretch out, to extend (the hand) Pr.31,20; שָׁלַח יָר בָּר to lay one's hand to v. 19.— 2) to spread out, to shoot forth (of plants) יַשַׁלַח שְׁרָשִׁיו ît spreadeth out its roots Jer.17,8; וַהַשַּׁלַח פּארוֹת and it shot forth sprigs Ez. 17,6; inf. sf. בְשַׂלְחוֹ when it shot forth 31, 5. - 3) to cast, to threw, to thrust שַׁלַח רֶסֵן to cast off one's bridle (i. e. restraint) Jb. 30,11; בּוְלֵי שָׁלֵחוּ they thrust (push away) my feet v. 12; fig. הָבָּלִיהָם חִּשַׁלַחְנָה they throw off their pains 39,3; ישַלה לַחָבָה עַל־פָּגִי : proverbially cast הַפָּוֹם כִּי־בָרֹב הַיָּמִים תִּמְצַאָנוּ thy bread upon the waters, for after many days wilt thou find it again Ec.11,1.- 4) to shoot (of as though לְשַׁלַח־לִי לְמַמְּבְרָה (arrowa I were shooting at a mark 1S. 20, 20. - 5) to send Gen. 19, 13; Deut.7,20; Jud.12,9; Is.43,14; Ez.14, 19; שַׁלַח בַּאָשׁ to send into fire, i.e. to set on fire Jud.1,8; שַׁלַה בְּרוֹן to send strife, i. e. to occasion it Pr.6,14.- 6) to send away, to let go Gen.30,25; Ex.6,1; Jos.2,21; Jud. 2,6; שַלַח הָשַלַח אָת־הָאָם thou shalt surely let the mother go Deut. Pu. רֹשַשְׁלָח (fut. רֹשִלְּיִן ; pt. רְשִׁלָּח) to be sent דְּיִר בַּנּוֹיִם שְּלָח an ambassador is sent among the nations Ob.1.— 2) to be sent away, dismissed Gen.44,3.— 3) to be put away, divorced Is.50,1.— 4) to be driven, chased רַשְּׁלְח וֹשְׁרַנוֹרָר כָּוְן רְשִׁלְּח chased from her nest Is.16,2.— 5) to be forsaken, abandoned רַשְּׁלִים a habitation forsaken Is. 27, 10; בַּעַר בָּנוֹיִר בְּשָׁרְ a lad abandoned to himself Pr.29,15.

Hiph. מַשְּלִיחַ (pt. מַשְּלִים; inf. הַשְּלִים; to send Lev.26,22; Am.8, 11; 2K.15,37.

שׁלֵבות Ch. to send Dan.3,2; with שֵׁלֵבוּ to Ezr.5,7; of the hand: to stretch out Dan.5,24; Ezr.6,12.

sword Jo.2,8; חַלֵּשֶׁ בְּשְׁ to perish by the sword Jb.33,18; 36,12 (from בְּשָׁ Pi. 3). — 2) sprout, shoot, plant; only pl. sf. פֿוֹנִים thy plants are an orchard of pomegranates Cant.4,13 (from בַּיִּנִים Pi. 2).

קבׁת (ייִי יְיִי pr. n. 1) father of Eber Gen. 10,24.— א בְּרֵכַת הַשְּׁלֵח (24. בּרָכַת הַשְּׁלֵח a poud near Jerusalem Neh. 3,15 (see בַּרָבִי).

קְישׁלְתֵּ pr. n. Shiloah (or Siloam), a pond and aqueduct on the southeast of Jerusalem Is. 8, 6, apparently = הַבָּת הַשִּלֹם Neh. 3, 15.

יְשְׁלְחְהֹה (only pl. שְׁלְחָהׁה) f. shoot, sprout Is.16,8 (from מַּלְבָּה וֹיִי 1).

ישׁלְחֵי pr. n. m. 1K.22,42.

שׁלְחִים pr. n. a city in Judah Jos. 15,32.

c. שְׁלְחֵנְית. sf. שְׁלְחֵנִית ; pl. מִּילְחָנִית m. prop. what is spread out, hence: table אַבְרְ שְּׁלְחָנְית to prepare a table Is. 21,5, fig. to provide with food Ps. 23,5; fig. to provide with food Ps. 23,5; fig. שְׁלְחֵנְ הַּפְּנִים those eating at thy table, i. e. thy companions 1K. 2,7; of the table in the sanctuary: שִׁלְחַן הַפְּנִים the table of the shew-bread Num. 4,7; 1Chr. 28,16; fig. יִי the table of the Lord, i. e. his altar Mal. 1,7.

 2) to protect, to cover, whence <u>שׁלְמ</u>

Hiph. הַשְּׁלֵט־2, יַשְּׁלִים (fut. בְּשְׁלִים, 2-בְּשְׁלִים) to give power Ec.5,18.— 2) to let rule, to let have dominion (בְּשִּׁלִים) Ps.119,133.

שׁלֵשׁ Ch. (fut. יַשְׁלֵשׁ) 1) to rule, to have dominion (בְּישִׁלֵשׁ) Dan.5,7.—
2) to have power or mastery (בְּיִּשׁ over) Dan.3,27; 6,25.

Aph. הַשְּׁלֵם to make ruler (בְּּדְּ over) Dan.2,38.

על (pl. (pl. 3, 9; c. שׁלְמִים) m. shield 28. 8,7; 2Chr. 23, 9; מַלְאוּ הַשְּׁלָמִים Jer.51,11 ac.. Rashi and Vulgate: fill the quivers (but see אַלָּגָּא Kal 3).

שִּלְשׁוֹן m. power שָּלְשׁוֹן where the word of a king is, there is power Ec.8,4; שָׁלְשׁוֹן בָּר־מֶּלֶה power over v. 8.

שלטון Ch. m. ruler Dan.3,2.

def. יְשִׁלְטֵּוֹ , def. אָ שָׁלְטֵּוֹ ; pl. def. קָּבְּלָּא ; pl. מַלְכוּתִי ; m. power, dominion Dan.7,6; שִׁלְטֵוֹ מֵלְכוּתִי ; in all the dominion of my kingdom 6,27; pl. concretely: dominions 7,27.

שלמת see שלמת.

יְשְׁלִי (from שֶׁלָי) m. rest, quiet שָׁלֵי quietly 28.3,27.

יְּלְיְהְ (from שֶׁלְיִהְ I.; sf. אַלְיְהְהּ f. after-birth, secundine Deut.28,57. שַׁלִין see שֵׁלִין see שֵׁלִין.

שׁלִימִ (pl. שׁלִימִים; f. מַלְמָת adj. 1) having power שֵׁלִים בְּרוֹם who hath power over the spirit Ec. 8, 8; as ת. governor, ruler Gen. 42,6; Ec. 10,5; 7,19.— 2) imperious, impudent אָשָׁה זוֹנְה שַׁלְּטָת an impudent lewd woman Ez. 16.30.

lewd woman Ez.16.30. שלים (dej. אַשְלִיםְין; pī. שַׁלִּים (שַׁלִּיםְיוֹ ; pī. שַׁלִים (שַׁלִּים יוֹ adj. having power Ezr.7,24; hence: ruling Dan. 4, 14; Ezr. 4, 20; as n. commander, ruler Dan. 2,15; 5,29. שַׁלִישׁ , שַׁלִּשׁ (from שֶׁלָשׁ; sf. שַׁלִישׁ; שָׁלִישׁ; pî. שַלִּישִׁיו , sf. שַׁלִשִּׁים (שַׁלִישִׁים m. 1) measure (prop. a third) Is.40, וֹם שָׁקִמוֹ בַּרְמַעוֹת שֵׁלִישׁ as adv. וַהַשִּׁקִמוֹ thou givest them tears to drink by measure, i. e. abundantly Ps. 80, 6. - 2) triangle or trichord (musical instrument) 1S. 18, 6.— 3) captain, chief, lord (others: chariot-warrior, so called because a chariot crew consisted of three soldiers) Ex. 14, 7; 2K. 7, 2; ראש chief among the captains 2S 23,8 (באש הַשַּׁלִישִׁים 1Chr.11, 11).— שֵׁלְשִׁים Pr. 22,20 (Kri) acc. Targ. and Vulgate: three times, threefold; others: excellent things (from signification 3 ; comp. בָּנִירָים Pr.8,6); acc. Ktib שלשום formerly. ישלשי , שלישי num. m. the third Gen. 1,13; Is.19,24; pl. שֹלְשִׁים third stories Gen. 6,16; pl. as adv. שָׁלִשִּים שָׁטָי they shall go forward the third, i. e. in the third rank Num. 2,24; שַׁלֵח שִׁלְשִׁים to send for the third time 2K. 1, 13; f. שׁלִי שִׁיָּה , עלישית a third part Is. 19, 24; Num.15,6; sf. שלשתיה a third part of thee Ez.5,12; שָּלְשִׁיָה a

heifer of the third year (symbolic

name of Moab) Is.15,5; Jer.48,34; the third day, the day after tomorrow 1S. 20,12 (see also בְּחָבְיּם); with paragogic ה as adv. שִׁלִּישְׁהָה three times (or: the third time) Ez.21,19.

יַשְׁלַן (akin to בְּשִׁ to fall (Kal not used).

Hiph. הַשְּׁלֵר, נָשָׁלִידְ, (fut. יָשָׁלִידְ, ; pt. מַשְּלִיבִי , pl. c. מַשְּלִיבָי ; imp. ָםשָׁלֵרָ , pl. הַשְּׁלִיכוּ ; m/. הַשְּׁלֵרָ , to east, to throw, to cast off Ex.4,3; Jb.15,33; מְשָׁנָיו אַשְׁרִיךָ קרֶשְׁ from his teeth l cast (i. e. J tear) out the spoil Jb.29,17; הַשֶּׁלִיה to cast lots Jos. 18, 8; fig. cast thy burden הַשְּׁלֵךְ עַל־יָנְי וְהַבְּךְ (i. e. cares) upon the Lord Ps.55, 23; הַשָּׁלִיךָ אָת־נַפְשׁוֹ מְנָגָד to cast one's life away, i. e. to expose it to danger Jud.7,19; הַשַּׁרִיךָּ אַחַרֵי भे<u>।</u> to cast something behind one's back, i. e. to neglect it Ez. 23,5; so also הָשָׁלִיךְ אַחַבְיו to cast behind him Ps 50, 17; הַשְּׁלִיהְ מָעַל to cast one out from his presence, i.e. to reject one Jer.7,15.— 2) to cast down, to overthrow they have cast הָשָׁלִיכוּ מִשְׁכָּנוֹתִינוּ down our dwellings Jer.9,18; fig. וֹתַשִּׁלִיכֵּהוּ עֵצְתוֹ and his own counsel shall east him down Jb. 18,7.

Hoph. יְשִּׁלֵךְ, הְשִׁלֵךְ (fut. יְשִׁלֵךְ, יְשִּׁלַךְ, to be cast or thrown down מְשִּׁלֶבְת the place of his sanctuary was cast down Dan.8,11; בְאָרֶץ הְשִּׁלְכָה she was cast down to the ground

Ez.19,12; fig. אָלֶיף הָשְּׁלֵכְהִי מִנְרָחָם I was cast upon thee from the womb, i. e. I was committed to thy care Ps.22,11.

קֹבְיֵׁי (from קֹבְיֵי) m. a species of bird which plunges into the water after fish (a cormorant or pelican) Lev.11,17; Deut.14,17.

ישׁלֶכֶת (from שָׁלֵּכֶת) f. 1) a casting off of leaves בְּאִלָה וְבָאַלוֹן אֲשֶׁר like the terebinth and the oak, whose trunk remaineth, when they cast off their leaves Is.6,13.— 2) pr. n. name of one of the gates of the temple 1Chr. 26,16.

שָׁלַל (akin to שְׁלֵה and שְּלֵל I.; pl. שְּלָה pl. שְּלֵל , בְּשׁל זְּשְׁלָה נְיִשׁל , קוּ שִּלְּה pl. אַיָּלְּה ; pt. אַיְּלְּה ; mf. אַיִּלְּל ; שָׁלְל יִשְׁל וֹיִשְׁל וְיִשְׁל וֹיִשְׁל וֹיִשְׁל נִשְׁל נִשְׁל to take the spoil Is.10,6.

Niph. fut. שַׁיב' to fall off Deut. 28,40 (usually referred to בְּשֵׁל, which see).

Hithp. הְשָׁחוֹלֵל for הְשָׁחוֹלֵל (pt. הְשָׁחוֹלֵל to be spoiled, to become a prey Ps.76,6; Is.59,15.

שָׁלֶלוֹ , שָּׁלֶלוֹ , שָּׁלֶלוֹ , שִּׁלֶלוֹ , שִּׁלֶלוֹ , שִּׁלֵלוֹ , שִּׁלֶלוֹ , אַנְאוֹא , אַנְאוֹ , שִּׁלֶלוֹ , אַנְאוֹא , אַנְאוֹ , שִּׁלֶלוֹ , אַנְאוֹ , שִּׁלֶלוֹ , אַנְאוֹא , יוּ , שִּׁלֶלוֹ , אַנְאוֹ , שִּׁלֵלוֹ , עַנִּיאוֹ , אַנְאוֹ , שִּׁלֵלוֹ , עַנִּיאוֹ , שִּׁלֵלוֹ , יוּ שִּׁלְלִּ , יוּ שִּׁלֵלוֹ , שִׁלְלוֹ , שִּׁלְלוֹ , שִּׁלְלוֹ , שִּׁלְלוֹ , שִּׁלְלוֹ , שִׁלְלוֹ , שִׁלְלוֹ , שִׁלְלוֹ , שִּׁלְלוֹ , שִׁלְלוֹ , שִּלְלוֹ , שִׁלְלוֹ , שִׁלְלוֹ , שִׁלְלוֹ , שִׁלְלוֹ , שִׁלְלוֹ , שִׁלְלוֹי , שִּׁלְלִי , שִׁלְּילִי , שִּילִי , שִׁלְּלִי , שִׁילִּי , שִׁילְּלִי , שִׁילְלוֹי , שִׁילְלוֹי , שִׁלְּילִי , שִּׁלְילִי , שִּׁלְלוֹי , שִׁלְּילִי , שִּׁלִּי , שִׁילִי , שִּׁלְּילִי , שִּׁלְּילִי , שִּׁלִּי , שִׁילִי , שִּׁילִי , שִּׁילִּי , שִּׁילִּי , שִּׁילִי , שִּׁילִי , שִּׁילִי , שִּׁלְילִי , שִׁילִי , שִּׁילִי , שִּׁלְלוֹי , שִּׁלְלוֹי , שִּׁלְלִי , שִּׁלְלִי , שִּׁלְלִי , שִּׁלְלִי , שִּׁלְלִי , שִּׁלֵּלִי , שִּׁלְלִי , שִׁלְּלִי , שִּׁלְלִי , שִׁלְּלִי , שִׁלְּלִי , שִּׁלְלִי , שִּׁלְלִי , שִּׁלְלִי , שִּׁלְלִי , שִׁילְלוֹי , שִּׁלְלִי , שִּׁלְלִי , שִּׁלְלִי , שִׁילְלוֹי , שִׁילְלוֹי , שִּׁלְלוֹי , שִׁילְלִי , שִׁילְלִי , שִׁילְלִי , שִּילְלוֹי , שִׁילְלוֹי , שִּבְּלֵילִי , שִׁילְלוֹי , שִּילְלוֹי , שִּילְלוֹי , שִּילְילִי שִּילְילִי , שִּילְלִי , שִּילְילִי שִּילִילִי , שִּבּילִי שִּילְלִי , שִּבְּילִי , שִּבְּילִי , שִּבְּילִי , שִּבְּיל

i. e. he shall escape with his life Jer.38,2.— 2) gain, profit יְשְׁלֵל לֹא and he shall have no lack of gain Pr.31,11.

ישָׁלָם a. שַׁלָם (akin to שָׁלָם II., שָׁלָם; fut. שׁלָמִי , pt. שׁלָם , sf. שׁלָם ; pt. p. שַלוּם, only pl. c. (שָׁלְמֵי) 1) to be whole, safe, uninjured מִי הַקִשָּה אליו נישלם who hath hardened himself against him, and hath escaped uninjured? Jb. 9,4; imp. acquaint now הַסָבֶּן־נָא עִמּוֹ וּשְׁלַם thyself with him and be safe 22, 21.- 2) to be full, ended, completed Gen.15,16; 1K.7,51; Is.60,20; 2Chr.8,16. - 3) to be at rest, at peace; pt. אָם־נָּמַלִּתִּי שׁלִמִי רָע if I have rewarded evil unto him that was at peace with me Ps.7,5; pt. p. אַנֹבִי שָּׁלְמֵי וָאָמוּגִי וִשְּׂרָאֵל I am one of the peaceful and faithful in Israel 2S.20,19.

Pı. שַׁלֵם (3 pl. הְשִׁלְמוּ ; fut. שַׁלַם; עלם , imp , מְשַׁלָם ; imp , מְשַׁלָם , f. שֵלְם; inf. שֵלֶם) to restore, to pay, to repay, to reward, to recand he ושלם נות עוקה and he restoreth thy righteous habitation Jb.8,6; הַמָּרֵפָה לֹא וַשֵּׁלֵם that which was torn he shall not restore Ex. לוָה רֲשָׁע וָלאׁ וְשַׁלִם;22,12 the wicked borroweth, and repayeth not Ps. and his de-וּנְמָלוֹ וְשֵׁלֶם־לוֹ (37,21 sert will he repay unto him Pr. יַשַלְמוּנִי רַעָה תַּחַת ;(נְמוּל see יָשַׁלְמוּנִי רַעָה תַּחַת; לבוֹב they rewarded me evil for good Ps.35,12; שָׁלֵם נֶרֶר to pay or fulfill a vow 2S.15,7; ונשלמה פַרִים and we will render as bullocks the offering of our lips (i. e. our prayers) Hos.14,3; לְּבׁנְעִים to hestow comfort on Is.57,18.

(fut. יַשְׁלִים (fut. יַשְׁלִים בּיִּחָ) to perform, to complete, to make an end השִּלִים (he shall perform my pleasure Is.44, 28; בְּיִיבְיִם he will perform (or complete) that which is appointed for me Jh. 23, 14; מִיִּים עַר־בִּיִּבְיִּם הַּשְּלִימִנִי from day until night wilt thou make an end of me Is. 38,12 a. 13.— 2) to make peace (בְּשָׁלִּים עָרַ בְּיִבְּיִבְּיִּ אַלִּים, שִׁי with) Jos.10,1; 11, 19; 1Chr.19,19.— 3) to conciliate, to make one at peace (בְּשָׁלִים with) Pr.16,7.

Hoph. בְשְׁלֵם to be at peace (בְיִּ with) Jb.5,23.

 infullstrength, and likewise many Nah.1,12.— 3) peaceable, friendly אַרָה הַ הַיִּ בְּיִי לַיִּי בְּיִר בְּיִר אַרְּיִּ בְּיִר בְּיִר אַרְיִּ בְּיִר בְּיִר אַרְיִּ בְּיִר בְּיִי בְּי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּיי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִים בְּיִי בְּיִים בְּיִים בְּיִבְּיִי בְּיִי בְּיִים בְּיִיבְּיִים בְּיִיבְּיי בְּיִי בְּיים בְּיִיבְּיי בְּיים בְּייבְּיבְּיים בְּייבְּיבְיים בְּייבְּיבְייבְּיים בְּייבְּיבְיים בְּייבְּיים בְּייבְּיבְיים בְּייבְיים בְּייבְיים בְּיבְּיבְיים בְּייבְּיים בְּייבְּיים בְּייבְּיים בְּיבְייבְיים בְּיבְיים בְּיבְייבְיים בְּיבְיבְיים בְּיבְּיבְיים בְּיבְיבְייבְייבְּיים בְּיבְיבְייבְּיבְיבְייבְּיבְיבְייבְיבְּיבְיבְיים בְּיבְיבְיבְיבְיבְיבְיבְיבְיבְיבְיבְּיבְיבְיבְיבְיבְיבְיבְיבְי

requital, thanks, hence: thankoffering Am.5,22, fully הַבָּח שִּׁלְמִים an offering of thanksgiving 7, 13 and 15
(others: peace-offering, thanksgiving of peace-offering).

Deut. 32, 35.— 2) pr. n. a son of Naphtali Num.26,49 = שלהם 1Chr. 7,13.

שלום see שִׁלָם.

שלום see שלם.

יְשְׁלֵּם Ch. to complete, to finish; only pt. p. שִׁלִים finished Ezr.5,16.

Aph. בּשְׁלֵכְּוֹ (sf. בְּשְׁלֵבְּה) 1) to finish, to hring to an end Dan.5, 26.— 2) to restore, to give back Ezr.7,19.

ייילים Ch. m. peace, prosperity Dan. 3,31.

ישֵׁלְמָא pr. n. 1) a son of Caleb 1Chr.2,51.— 2) = שֵׁלְמָה 2.

ק (ב שְּלְמֵה ; c, שִּלְבְּה ; pl. משׁרְמוֹת ; pl. משׁרְמוֹת ; c, משׁרְמוֹת ; pl. dress Ex.22,8 a. 25; Jos.9,5; sf. pl. ישִיְמוֹת שׁרָמוֹת Jb.9,31.— 2) pr. n. the father of Boaz R.4,20 = ישׁרְמוֹת v. 21 and מִילְם וֹת ' 1Chr.2,11.

ישִּלְּמָת (c. שִׁלְמֵת) f. requital, punishment Ps.91.8.

קילמה pr. n. Solomon, son and successor of David 1K.2,12.

יַשַׁלְּמָה (= שֻׁלְּמָה) see 'שֶׁ'.

שׁלְמֵדְ pr. n. see שׁלְמֵדְן 2.

שלכי pr. n. m. Num.34,27.

ישֵלְמֵי pr. n. m. Ezr. 2, 46 (Kri) = ישֵלְמֵי Neh 7,48.

שׁלְמֵי sea שֵׁלְמֵי.

שלטיאל pr. n. m. Num.1,6.

ישלְמִיְהְרָּ pr. n. m. 1Chr. 26, 14 = מְשֶׁלְמִיְהְרָּ 1Chr. 9,21

קלמית pr. n. 1) of two women Lev. 24,11; 1Chr.3,19. — 2) of several men 2Chr.11,20; Ezr.8,10, etc.

ງວ່າ pr. n. a king of Assyria Hos. 10.14.

יַשֵּׁלְמוֹן (from שֶׁלַם) m. gift, bribe; only pl. שֵׁלִמנִים Is.1,28.

אָכֶּר pr. n. Shalmaneser, king of Assyria, who carried the ten tribes into exile 2K.17,3.

קלף (fut. קֹשְלף: pt. קּבּיה ; pt. p. f. קּבּיה ; imp. קּבּיה ; imp. קּבּיה ; to draw off (a shoe) R.4,7; קּבָּיה † to draw a sword Jos.5,13; Jnd.8,10; with ; to draw forth Jb. 20,25; intr. of grass: to be plucked up (others: to grow up) שַבּוְבַיּת שָׁבִיף יָבִיש which withereth hefore it is plucked up (or: it groweth up) Ps.129,6-

קייט pr. n. a son of Joktan and an Arahian tribe Gen. 10,26.

שׁלִשׁ , שֶׁלשׁ f. and שֶׁלשׁ m. (c. f. ישלש , ישלש , m. ישלש) num. three שָׁלשׁ שֲנִים three years Gen.11,13; לשֶׁר אַנְשִׁים three men 18,2; c. for the three years לְשִׁלֹשׁ הַשְּׁנִים Lev.25,21: שָׁלשֶׁת יָמִים three days Gen.30,36; after שַּׁבָּ in the construct state it expresses the ordinal: בְּשָׁנַת שֶׁלש in the third year abont after כַּמִשְׁלש חֲדָשִׁים; 2K.18,1 three months Gen. 38, 24; שַלש פֿעַמִים three times Ex.23,17; פַּעַמִים שָלש twice or thrice, i. e. oftentimes Jb 33,29 (here בלים elliptic-מּלָש־אָלֶה ; (שָׁלש פִּעָמִים ally for these three things Ex.21,11; הַיּוֹם עלשָה three days ago 18.30, 13; sf. שַׁלְשִׁהָבם they three, שֶׁלְשִׁהָם ye three Num. 12,4; in combination with 'ten': שָׁלשׁ־עֶשׂרָה f. thirteen Jos.21,19. m. שֶׁלְשָה עֲשֶׁל Num.29,14. שלש den. from שלש (Kal not used).

Pi. שֵלֵשׁיׁ (fut. שֵלֵשׁיִׁ) 1) to divide into three parts Deut.19,3.—2) to do for the third time IK. 18,34.—3) to stay three days אָלְיִלְיִין and when thou hast stayed three days, thou shalt go down 18.20,19.

Pu. ช่วชุ (only pt. ช่วชุก, f. กษุรุชุก) to be threefold; pt. อาก ชรุชุก a threefold stread Ec.4.12; of a building: of three stories Ez.42,6; of an animal:three years old Gen.15,9.

שׁלֵשׁי (from שַׁלַשׁי) m. descendant in

the third generation, great grandchild; only pl. ישָׁלְשִׁים Ex. 20, 5; Deut.5,9; בְּנִי שָׁלְשִׁים children of the third generation Gen. 50, 23.

שַׁלִשׁ see שַׁלִשׁ .

ビラヴ pr. n. m. 1Chr.7,35.

יִילְשָׁר pr. n. m 1Chr.7,37.

שלשה pr. n. a district near the mountains of Ephraim 1S. 9, 4, with the city בַעַל שַׁלְשַׁה 2K.4,42. שׁלְשׁוֹם , שִׁלְשׁוֹם (from שֶׁלְשׁוֹם) adv., prop. three days ago, the day before yesterday, hence: before, formerly, in time past Pr. 22, 20 (Ktib, for which Kri has שֵׁלְשִׁים); elsewhere coupled with הִמוֹל or הָמוֹל שָׁלְשוֹם thus: אָתְמוֹל before, heretofore Ex.5,8; בָּתְמוֹל שָׁלְשוֹם Gen. 31, 2, בַּאָתִמוֹל שָׁלְשׁוֹם 1S. 19, 7 as beforetime, as in times past; heretofore, in time מָתְמוֹל שָׁלְשׁוֹם past Deut.19,6;<u>ב</u>ם־אָרָמוֹל נַם־שָׁלִשׁוֹם also in times past 2S.5,2; <u>נ</u>ם מָתְמוֹל neither heretofore (af-

תישלישים num. m. a. f. thirty Num. 20,29; בּן־שָׁלשִׁים שְנָה thirty years old Gen. 41, 46; as ordinal: the thirtieth 1K.16,23.

ter a negative) Ex.4,10.

שַׁלְתִּיאֵל see שַׁלְתִּיאֵל.

בּשְׁ (Ch. הַחַ) adv. 1) of place: there Gen.2,12; with הוס הַשְּׁשְׁ thither 19,20; שְׁיִם from thence Deut.4,29; בּשְׁי אָשִׁר שְׁיִם אוֹיָר שְׁיַר הַ אַשְׁר הַיִּר הַיִּי אוֹיָר שְׁיִר הַיִּר הַיִּי אוֹיָר שְׁיִר Ps.122,4; שְׁיֵּר שְׁיִר אוֹיִר אַיִר אוֹיִר אַיִּר אוֹיִר הַיִּי אוֹיִר בַּיִּים אוֹיִר בַּיִּים אוֹיִר בַיִּים בּיִר אָיִר בַיִּים בּיי אוֹיִר בַיִּים בּיי אוֹיִר בַיִּים בּיי בּיִר בַיִּים בּיי בּיִר בַיִּים בּיי בּיִר בַיִּים בּיי בּייִר בַיִּים בּיי בּיִר בַיִּים בּיי בּייִר בַיִּים בּייִר בַיִּים בּייִר בַיִּים בּיים בּיי בּייִר בַיִּים בּייִר בִייִר בִּיִים בּייִר בַיִּים בּייִר בַיִּים בּייִר בּיִיים בּייִר בּיִייִר בִּיִּים בּייִר בּייִר בִּייִר בִּיִים בּייִר בּייִר בּיִייִר בִּיִים בּייִר בּייִר בּייִר בִּייִר בִּייִר בִּיִר בִּייִר בִייִר בּייִר בּייִר בּייִר בִּייִר בִייִר בִּייִר בִּייִר בִּייִר בִייִר בִּייִר בִּייִר בִּייר בּייִר בּיייב בּייִר בּייִר בּייִר בּייִר בּייִר בּייִר בּייִר בּייִר בּייי בּייי בּיי בּייי בּיי בּיי בּייי בּיי בּייי בּייי בּיי בּיי בּיי בּיי בּיי בּיי בּיי בּיי בּייי בּיי בּייי בּיי בּייי בּיי בּיי בּיי בּייי בּיי בּיי בּיי בּייי בּיי בּיי בּיי בּיי בּיי בּיי בּייי בּיי בּי

whence Gen.3,23; ¤박 ... □박 here... there Is.28,10.— 2) of time: then Jud.5,11; Ps.14,5.— 3) of a thing: therein Hos.6,7; ¤박다 thereof 1K. 17,13.

שָׁם (from שָׁמָה , אַמָּר , אָמָר , אַמָּר קַבֶּשְׁ; pl. שֵׁמוֹת, c. שָׁמוֹת) m. 1) sign, token, memorial, monument Gen.11,4; 2S.8,13; Is. 55, 13.— 2) name, appellation Gen.2,19 a. 20; to call or give a name Gen.4,25; Ex. 17,7; □₩⊋ after the name, by name, in the name Num.32,42; Is.40,26; Est.8,10.— 3) name, fame, renown, reputation Gen.12,2; 1K.5,11; ਹਾਂਹ ਰੂਲ good name, good reputation ls.56,5; 🖼 bad name, bad reputation Deut.22,14; אַנשׁי שׁם the men of renown Gen.6,4; בֵנִי בִּלְי־שֵׁם sons of no name, i. e. ignoble, base men Jb.30,8.— 4) in relation to God: glory, praise 1s.30,27; Deut. 16,2; לָמַעַן שְׁמָּך for the sake of thy name, i. e. glory Ps.79,9; עַל־ above all thy name, i.e. above all praise 138,2; sometimes חשׁם יָיָ for שׁם name of the Lord Lev.24,16; Deut.28,58.

of Noah Gen.5,32, ancestor of the nations of western Asia, the Persians, Assyrians, Arameans, Hebrews, and part of the Arabs 10, 21-31.

עַּלְ Ch. (sf. הַבְּיִלְ ; pl. הְבָּשְׁלְּ , sf. בּחָהַהְבְּעָר הַ m. name Dan. 4,5; Ezr.5,1, 4 a. 10; בּחָהָר הְבַּעָר הָבִּר to one, whose name was Sheshbazzar v. 14.

Naw pr. n. m. 1Chr.7,37.

קר ישָׁמְאֵלֶּי pr. n. a king of Zeboim Gen.14,2.

קּמְאָרָ pr. n. m. 1Chr.8,32 = אָרָאָל 9,38.

ל שמאל, שמאל (Ar. שמאל) ל. 1) the left hand Gen.48,14; Cant.2,6, more fully ליש Jud. 7,20. — 2) the left (i. e. the left side) Zch.4,3 a. 11; as adv. to the left Gen.13,9; Deut.2,27, also עַל-שָמאל Gen.24,29; מַלְּמָשׁאל on the left Gen. 14,15; 2Chr.4,6.

יַּשְׁמָאלִית (f. שְׁמָאלִית) adj. left 1K.7, 21; Lev.14,15.

שְׁמְבְּרֵי pr. n. a judge of Israel Jud. 3,31; 5,6.

קבְשָׁ to destroy (Kal not used).

Niph. אַשְּׁמֵר (fut. אַשְּׁיֵן; inf. הַשְּׁמִר (fut. הַשְּׁמִר); inf. בּוֹשְׁמֵר (fut. בּוֹשְׁמֵר) to be destroyed, laid waste Deut.4,26; Jud.21,16; בּוֹשְׁמֵר מוֹאָב and Moab shall be destroyed from being a people Jer.48,42; of a name: to be effaced Is.48,19.

Hiph. רְשְׁמִיר (fut. יַשְׁמִר, ap. מָשְׁמָר; imp. יַשְּׁמֵר; inf. יַשְּׁמֵר זָשְׁמֵר זְּשְׁמֵר זְיַשְׁמֵר נוּתְיַ, with יַ once יַבְּשְׁמִר נוּתִּיב, with יַבְּשְׁמִר זְּיִ

11 for בְּלְהַשְּׁמִיך , to destroy , to waste, to extirpate Mic. 5, 13; Ez. 14,19; 1S. 24,22; inf. בְּשָׁמִר as n. destruction Is.14,23.

דְּשְׁמֵּר Ch. only Aph. הַשְּׁמֵר to destroy Dan.7,26.

אשמי (Ar. אשמי) 1) to be high, whence שְשָׁי .— 2) fig. to be elevated, prominent, distinguished, whence שַּׁי memorial, name, fame.

កាញ់ញ៉ូ see ជាម៉ូ.

קּבְּה (from מְשְׁהֵי (from מְשְׁהֵי (from מְשְׁהַי (from מְבְּי (from מִבְּי (from מַבְּי (from מַבְּי (from מַבְּי (from astonishment for 19,8 – 3) desolation, ruin for מְשׁבְּי (from מַבְּי (from מַבּי (from מַבְּי (from מַבְי (from מַבְּי (from מַבְּי (from מַבְּי (from מַבְּי (from מַבְי (from מַבְּי (from מַבְּי (from מַבְּי (from מַבְּי (from מַבְי (from מַבְּי (from מַבְּי (from מַבְּי (from מַבְּי (from מַבְי (from מַבְּי (from מַבְּי (from מַבְּי (from מַבְּי (from מַבְי (from מַבְּי (from מַבְּי (from מַבְּי (from מַבְי (from מַבְּי

קביי אין (א. 1) a son of Reuel Gen. 36,13.— 2) a brother of David IS. 16,9 = אַבְּטְּיִי 2S. 13,3 = אַבְּטְיִי 1Chr.2,13.— 3) several other men 2S.23,11; ib. v. 33; ib. v. 25 = שַׁמַוּוֹל 27,8.

שַׁמָהוּת see שַׁמָּה pr. n. 3.

judge and prophet of the Hebrews 1S.1,20; 1Chr.6,13 a. 18; Jer. 15,1; Ps.99,6.— 2) two other men Num.34,20; 1Chr.7,2.

עַקוּע pr n. see שִׁקוּע 1.

קיבות (from אַבְּשָׁי ; c. הַשְּׁמְעָּה ; pl. אַבְּשְׁי (f. prop. what is heard, hence: 1) report, rumor, news, tidings 2Chr.9,6; Dan.

11,44; מוֹבָה מוֹבָה good report, good tidings Pr.15,30; שְּׁמְעָה רָעָה our report Is.53,1; שְׁמְעַה שָׁמְעַת שָאוֹל the tidings of (about) Saul 2S. 4,4.—2) instruction Is.28,9.

שָׁמִיר pr. n. see שָׁמִיר .

שַּׁמַוֹת see שַּׁמַוֹת.

ר שְׁמַח (יִי שְׁמַח ; fut. הַשְּׁמָן; imp. שְׁמַח , pl. אָרְטָּי ; inf. הַּיְבְיּף) 1) to shine, to glitter, to sparkle אוֹר־צַרִיקִים תְשְׁיֵי the light of the righteous will shine Pr.13,9; ּנְשָׂמַח לָבָּם בְּמוֹ and their heart will sparkle like wine Zch. 10,7 (Eng. Bible: shall rejoice as through wine).to rejoice, to be glad, joyful, cheerful Lev.23,40; Deut.12,7 a. 12; Ps.34,3; 그 미일발 to have joy in, at 18.2,1; Ec.5,18; שַׂמַח עַל to rejoice over Is.9,16; לַּ־ to rejoice against one mischievously Ps.35,19; Mic.7,8; 🂢 ਜਿਲ੍ਹਾ to get joy from Pr.5,18; ... לָקרַאת... to meet joyfully Jud.19,3.

Pi. חַשַּׁשׁ (fut. חַשַּׁשׁיֵ: imp. a. inf. חַשְּׁשׁיַ, וּשִּשׁיַ to make rejoice, to gladden, to cheer Deut.24,5; Ps. 104,15; בּיִ חְשַׁשִּׁ to make glad with Hos.7,3; בְּיִ בְּיִלְ, בְּיִ לְּיִלְ, בַּיִּעְלִי, בַּיִּי to make rejoice over Lam. 2,17; Ps. 30, 2; 2Chr.20,27.

Hiph. הַשְּׂמְיהַ to make glad Ps. 89,43.

קים (pl. שְׁמֵחָים) adj. glad, joyful, cheerful, merry Deut 16,15; מַּמָחָ ארס who is glad at (mischievously) Pr.17,5; הַּשְּׂמֵחִים אָּלֵי־גִיל who are exceedingly glad Jb.3,22; pl. ב שְׁמָחֵי Is.24,7 and שְׁמָחֵי Ps.35,28.

תְּמְחָלֵת, (c. תְּמְבְּיל, sf. יְתְּמְבְּיל, pl. תְּמְבְּיל, f. 1) gladness, joy Gen. 31,27; Ps.4,6; intensified שְׁמְחֵת נְיל exceeding joy Ps.43,4. — 2) rejoicing, pleasure, feast Jud.16,23; Pr.21,17; Neb.8,12.

Niph. נְשְׁבֵע to be thrown down Ps.141,6.

Hiph. הְשְׁמִים (fut. מַשְׁמָט) to release Deut.15,3.

תְּבְּיִתְ f. remission, release Deut. 15,1; הְשְׁמִשְׁה the year of release (when all debts were remitted) v. 9; 31,10.

ישַבּי pr. n. m. 1Chr.2,28.

יַּבְעְיבְעְ pr. n. m. Num.26,32; patr. יְּשְׁבִירָעִי ib.

קבר (from שמיב, f. covering, rug Jud.4,18.

 heaven Gen.15,5; בּישָׁבֵּיוֹם the heaven of heavens, i. e. the highest celestial regions Deut. 10,14; רְאָבָיִים אָבְיִינִ heaven and earth, i. e. the universe Gen.14,19; בּישָּׁבִינִים the host of the heaven, i. e. celestial bodies Deut.4,19, also angels 2K.22,19.

יִשְׁכֵּוֹיָ Ch. (def. שְׁבֵינִי m. pl. heavens, heaven Dan.4,8; ר,ז שְׁבַנִין the God of heaven 2,18.

num. m. the eighth Lev.9,1; f. שְׁמִינִית 25,22; as n. שְׁמִינִית a musical instrument, octachord 1Chr.15,21; Ps.6,1; 12,1 (acc. Ges.: octave).

קיר (from שׁמִר) m. 1) thorn; coll. thorns Is.5,6; sf. שְׁמִירוֹ his thorns 10,17.— 2) diamond, adamant Ez. 3,9; Zch.7,12; שְׁמִיר the point of a diamond (for graving) Jer. 17,1.

יניף pr. n. 1) a city in Judah Jos. 15,48.— 2) a city in the mountains of Ephraim Jud.19,1.— 3) a male person 1 Chr. 24,24 (Ktib ישָׁמוּר).

ייְכְמוֹרְ מִייְרְמוֹת vr. n. m. 1Chr.15,18; 2Chr. 17,8.

לְמַךְּ (= מְמַךְּ to lay upon, whence שְּמִיבָה .

שמל (= Ar. שמל) to cover, whence the next word.

שְּׁמְלְּהוֹ (c. שִׁמְלֵהוֹ , sf. זְּיִשְׁמְלָהוֹ ; pl. הְשִׁמְלִהוֹ , c. שִׁמְלִהוֹ , sf. שִּׁמְלֹהוֹ , שִּׁמְלֹהוֹ , שִּׁמְלֹהוֹ , שִּׁמְלֹהוֹ , פּבּר, etc.) f. garment, dress, mantle Deut. 10, 18; 21, 13; 22, 3; הֹשְׁמָלוֹת שְּׁמְלוֹת שְּׁמְלוֹת שְּמְלוֹת שְּׁמְלוֹת שְׁמָלוֹת שְׁמָלוֹת שְׁמָלוֹת שִׁמְלוֹת שִׁמְלוֹת שִׁמְלוֹת of garments Gen. 45, 22.

ישַׂיְלְיֶּהְ pr. n. a king of Edom Gen. 36,36.

. שַּלָּבּוּ see תַּּלִבּוּ

יַשָּׁם , יַשָּׁם , װַשָּׁם (= יָשָׁם; fut. יַשָּׁם, יָשָׁמָם; pt. שֹׁמָם ; שׁמָם ; imp. שׁמָם ; inf. ושמות (שמות to be astonished, stupefied Lev. 26,32; ישׁמוּ וִשְׁרִים upright men shall be astonished Jb.17,8; בַּל־עָבֶר עֲלַיו וִשֹׁם every one that passeth by it shall be astonished 1K. 9,8; Jer. 18, 16; 2Chr. 7,21 (acc. Fuerst Du! belongs to Niph. שַׁמֵים; עָמַים be astonished, O ye heavens Jer. 2,12. -2) to be desolate וַשְּׁבְאוֹ הָרֵי יַשְּׁבְאוֹ and the mountains of Israel shall be desolate Ez.33,28.— 3) to make desolate, to lay waste, to destroy אַשׁם וֹאִשְאַף I will destroy and devour Is.42,14 (but see בַשַׁב); pt. שׁמֵע שׁמֵע transgression that maketh desolate Dan.8,13; שַׁמָּל שׁמָל abomination that maketh desolate 12,11; pt. as adj. בָּנִי שׁוֹמֶכֶה the children of the desolate 1s. 54, 1, pl. נְחַלוֹת שׁמֵמוֹת desolate heritages 49,8; pt. pl. as n. שׁמָמתִינוּ our desolations Dan.9,18; inf. יַשַׁן אַרַכָּם because בַּיַעַן שַׁמוֹת וִשְּׁאֹף אָּתַכֶּם they have made you desolate, and swallowed you up Ez.36,3.

Niph. (pt. (בְּשַׁמָּה) 1) to be astonished עַל־יוֹמוֹ נְשַׁמּוֹ אַחרנִים נְשַׁמּוֹ בְּחַנִּים עַל־יוֹמוֹ נְשַׁמּוֹ אַחרנִים posterity shall be astonished at his day Jb.18,20 — 2) to be desolate in the streets Lam. 4,5; the highways lie desolate in the streets Lam. 4,5;

olate Is. 33,8; pt. קֿבָשְׁ desolate Ps. 69,26; אָרֶץ נְשַׁמְּה desolate land Ez. 31,35; מָרֶים נְשֵׁמוֹת desolate cities v. 36.

Pi. ជាជួយ to be astonished, stunned; only pt. ជាជួយ p astonished Ezr.9, 3 a. 4.

Hoph. ២២ភ្ (pl. មេម្មីភ្) 1) to be astonished, benumbed Jb.21,5.—2) to be laid wasts, to lie waste; inf. sf. កម្មីភ្ (for កម្មីភ្) its lying waste Lev.26,34; កម្មីភ្) (= កម្មីភ្) while it lieth waste v.43.

Hithp. הַשְּׁחֹמֶם (fut. 2 מְשִׁתּוֹם for מְשְׁתִּים () to be astonished, benumbed Dan.8,27.— 2) to waste or ruin oneself Ec.7,16.

בּשְׁלֵית Ch. only Ithp. בּשְׁלִיתְּהָ to be astonished Dan.4,16.

astonished Dan.4,16.

מינים adj. waste, desolate Dan.9,17.

בּיבְים מוֹלְים בּיבִים to be clothed with

horror Ez.7,27 (comp. 26,16).— 2) desolation, waste Ez. 12,20; שׁלָּים הַבְּים הַשְּׁבִּים הַבְּים הַבְּים לַבְּים הַבְּים בְּים הַבְּים הַבְּיבְים הַבְּיבְים הַבְּיבְים הַבְּיבְים הַבְּיבְּים הַבְּיבְים הַבְּיבְים הּבּים הבּיבּים הבּיבה

הבששי f. desolation Ez.35,7.

וֹנְישָׁלְיּי m. astonishment, stupor Ez. 4,16; 12,19.

איבְרָית (from משׁב, some manuscripts read אַבְּטְיּה) f. a poisonous lizard (acc. Rashi: a spider) Pr.30,28.

רְשָׁיֵי (fut. מְשִׁיֵן) to be fat, thick Deut.32,15; Jer.5,28.

Hiph. בְּשְׁמִין; inf. נְשְׁמִין; inf. נְשְׁמִין; inf. 1) to make fat or thick Is. 6,10. — 2) intr. to become fat Neh. 9,25.

שׁמֵן (f. שְׁמֵנְה) adj. fat, stout, robust Jud.3,29; of the soil: fat, fertile, rich Num.13,20; Neh.9,25; of food: fat, rich Gen.49,20.

י שָׁמָנִים (יְשְׁמָנִים sf. יִשְׁמָנִים pl. יִשְׁמָנִים m. 1) fatness Ps.109,24; יְשְׁמָנִי יִשְׁהָּבְּי על יוּ fatness Ps.109,24; יְשְׁמָנִי יִשְׁהָּבְּי על יוּ fatness (i. e. by reason of the fatness of the neck) Is. 10,27; יְשְׁמָנִים fat (i. e. sumptuous) feast 25,6 — 2) fatness, fertility מַיְלְנִים fatness, fertility מַיְלְנִים fertile valley Is.28,1; בְּיִי שְׁמְנִים fertile hill 5,1. — 3) oil Gen.28, 18; בּיִוֹן וְיִּתְּיִ olive oil Ex.27,20; יִצִי

קשָׁמָנִי olive-tree, oleaster Neh.8,15. (only pl. יְשְׁמַנִּי , c. יִשְׁמַנִּי) m. fatness, fertility (of the soil) יְשְׁמַנִּי הָאָנִץ יְהְיָה of the fertility of the earth Gen.27,28; מִשְׁמַנִי הָאָנִץ יִהְיָה away from the fertility of the earth shall be thy dwelling v. 39 (in both passages מְשְׁמַנִי for יִשְׁמַנִי יִּבְּיִּבְיּי).

שִׁמוֹנָה a. שִׁמוֹנָה f., שִׁמוֹנָה a. שִׁמוֹנָה m. (c. אָמוֹנָה) num. eight Jud. 3,8; Mic.5,4; בְּן־שִׁמוֹנַה יָמִים eight days old Gen. 17,12; שִׁמִּנָה עָשָׁרָ m. eighteen 1K. 7, 15; 28.8.13.

ישְׁכוֹנִים a. אָמוֹנִים num. eighty Cant. 6,8; Est.1,4.

עַבַעַ (יִּעַבַעָּ fut. עַבַעָּיִ: pt. צַבָּשׁ , שֹּמְעִים, sf. שׁמְעוֹ, pl. שׁימְעַ, f. שַׁמַעַה ; שׁמַע ; imp. שָׁמַע ; inf. עַקוֹע, שֶׁקוֹע, ישָׁקוֹע, 1) to hear Is. 9 a. 10; שֲׂמֵעְהִי עֲלֶוֹך I have heard say of thee Gen. 41, 15; שַׁמַעָּהָי אֹמְרִים I heard them say 37,17.— 2) to hear, to listen, to attend; with accus. Gen.23,11; Mic.7,7; with שָׁמַע קוֹל . אֱל־; 16,11; €Gen 49,2; אַל to hear one's voice Deut. קוֹל, בְּקוֹל 33,7; Gen.21,17; 30,6; אַישׁ שֹׁמֵעַ the man that listeneth (that is attentive) Pr.21,28.— 3) to hearken, to obey נַעֲשֶׂה וֹנְשֶׁבֶע we will do, and be obedient Ex.24,7; with \$6,30; to obey one's שַׁבַע בָּקוֹל. לְקוֹל voice Gen.27,8; Ps.81,12. - 4) to understand אַשֶּׁר לֹא וַשִּׁמְעוּ אִישׁ לעהו that they may not understand one another's speech Gen.11,17; מְלְאֵלְםְעְ מַהְיַבְבֶּר and thou wilt not understand what they speak Jer.5,15; שמֵע an understanding heart 1K.3,9.

Niph. אַנְשְׁמֵע (fut. יְשְׁמֵע ; pt. נְשְׁמֵע , f. הַשְּׁמֵע ; inf. אַנְשְׁמֵע , f. הַשְּׁמֵע ; inf. אַנְשְׁמֵע , f. הַשְּׁמֵע ; inf. אַנְשְׁמֵע , f. הַשְּׁמֵע ; inf. אַנְשְׁמַע , f. הַשְּׁמֵע ; inf. אַנְשְׁמַע , f. הַשְּׁמַע ; the report was heard Gen. 45,16; יִי אָנְמַע ; to come to the hearing of Neh.6,1.— 2) to be heard, to be listened to Ec.9,16.— 3) to be obedient, to obey יִי יְשִׁמְע ; they shall obey me Ps.18,45.

Pi. ਪ੍ਰਦੇ (fut. ਪ੍ਰਦੇ) prop. to make hear, hence: to call together 1S.23,8.

Hiph. יַשְּׁמִיע (fut. יַשְׁמִיע , ap. עַבִּישְׁמִיע ; pt. יַשְּׁמִיע ; imp. pl. יִשְּׁמִיע ; pt. יַשְּׁמִיע ; imp. pl. יַשְּׁמִיע ; imf. יַשְּׁמִיע . בַּישְׁמִיע Ps. 26,7 for יַשְּׁמִיע) 1) to cause to hear, to let hear Cant. 2, 14.— 2) to announce, to publish Jer. 46, 14; hence: to call together by proclamation 1K. 15, 22.— 3) to sound, to play or sing aloud 1Chr. 15, 28; Neh. 12, 42.

עֲבְעֵי Ch. to hear (לְּצַ of) Dan.5,16.—

Ithp. אַשְּהַשְּיא to obey Dan.7,27.

עֲבַעִי pr. n. m. 1Chr.11,44.

עַבְעֵי (sf. שִׁמְעִי , שִּׁמְעִי , etc.) m. 1) the hearing of the ear Jb.42,45.— 2) report, rumor, fame שִׁמַע שִׁרָ a false report Ex.23,1; אַבְעִי the report of Tyre Is.23,5; שְׁמַעָּן the fame thereof Jb.28,22; אַמָעָן thy

fame Hab.3,2; בְּעֲבֶע לַעֵּרְהָם as the report hath come (others: when the report cometh) to their congregation Hos.7,12.

עֲבְיֵי (מְעִבְייִ m. 1) sound, loud noise אַבְיִי 'אָבְיִי loud cymhals Ps.150,5.— 2) pr. n. of several men 1Chr.5,8, etc.

שָׁבְיּע pr. n. a city in Judah Jos. 15,26.

עֲבְשֵׁיְ (sf. יְשְׁבְעוֹ) m. report, fame Jos. 6,27; 9,9; Est.9,4.

1Chr. 3, 5 = មក្រុម 14, 4. — 2) a brother of David 1Chr 2,13 = កម្ពុម្ 28.13,3 a. កង្គម 1S.16,9.— 3) name of two Levites 1Chr.6,15 a. 24.

יְּיִיְּטְיִי pr. n. m. 2S.13,3 (see אֶיְהָשָׁ 2); patr. יְהִשְּׁהִי 1Chr.2,55.

קבישי pr. n. m. 1Chr.12,3.

שָׁמִנְעָה see שְׁמִנְעָה.

קיבינין pr. n. Simeon 1) a son of Jacob by Leah Gen.29,33, head of the tribe of the same name, whose location was in the extreme south of Palestine Jos. 19, 1—9; patr. ייביני Num.25,14. — 2) another man Ezr.10,31.

ישָׁמְעִי pr. n. of several men 2S.16, 5; Est.2,5, etc.

ייבועיה a. ייבועיה pr. n. 1) a prophet in the time of Rehoboam 1K. 12, 22. — 2) a false prophet in the time of Jeremiah Jer. 29,24 and several other persons.

יְּבְיִּעְיּ pr. n. f. 2K.12,22; 2Chr.24,26.

ישביי to whisper, to mutter (root perhaps onomatopoeic); hence the following two words

and my ear received a whisper מַּבְּח אָוְנִי שָׁטֶץ טֶּנְהוּ and my ear received a whisper thereof Jb.4.12 (Vulg.); בְּבָּר נְשְׁכֵּע בּוֹ שְׁבֶּע בּוֹ how emall a whisper is heard of him 26,14 (acc. older Jewish interpreters בְּבֶּע בּוֹ little; Vulg. Jb.26,4: a emall drop; Talm. שְׁמֶץ פְּסוּל some defect, hlemish).

שְׁמֵבְיה f. prop. whispering, hence: derision, disgrace Ex.32,25.

שמר (fut. ישמר; pt. ממר, שמר שמר עםור , pt. p. שֹׁמְרִים ; pt. p. שַׁמָרִים , t f. שָׁמְרָה; imp. שָׁמֹרָה, שִׁמְרָה; inf. עין נאָף שַׁמִרָה to watch אָין נאָף שַׁמִרָּה קשׁוַ the eye of the adulterer watcheth the twilight Jb.24,15; they watch my steps עַקְבַי וְשָׁמֵרוּ Ps.56,7; שׁמֵר אֲת־פִּיהַ watching her mouth 1S.1,12; שׁמְרֵי צַּרְעִי watching for my fall Jer.20,10; לְשַׁמָרוֹ to watch him, and to kill him 1S.19,11; אַל־ to keep watch upon 11,16.— 2) to keep, to guard, to preserve וּשִׁבֶּרוֹ בָּרעָה עַרְרוֹ and he will keep him, as a shepherd (keepeth) his flock Jer. and he shall וִשְׁמַר רַנְלְךְ מִלְכֶר and guard thy foot from being caught Pr.3,26; שֶׁמְרֵנִי אֵל preserve me, O God! Ps.16,1; pt. הַבְּנָרִים keeper of the wardrobe 2K.22,14; שַׁמַר to keep guard over 1S אַל־, עַל־ 26,15 a. 16; intr. מָן הַחָרָם שְׁמָרוּ שְׁ

keep yourselves from the accursed thing Jos.6,18. - 3) to keep, to observe, to mark, to note, to reserve, to regard אָביי שַׁמַר אָת־ hut his father observed (noted, marked) the saying Gen. 37,11; אָם־יִשְׁמֵר לְנֵצַח will he keep (reserve) it to the end Jer.3,5; □\ ישִונות תּשִּקרייַה if thou, Lord, shouldst mark iniquites Ps.130,3; לַמַצַן הִשְׁמר לַעֲשוֹת that thou mayest observe to do Jos 1,8; אצים ישְׁבָּהֶיךְ חִּשְׁמֹר what is gone out of thy lips thou shalt keep Deut. עוֹלָם who הַשֹּׁמָר אָמֶת לְעוֹלָם who keepeth truth forever Ps. 146, 6; שׁמֵר שַׁבַּת מָחַלְלוֹי who keepeth the sabbath from violating it Is.56,2; that regard ly- הַשֹּׁמְרִים הַבְּלֵי שַׁוָא ing vanities Ps. 31, 7; imp. שמר keep my commandments מַצְיּוֹהַי Pr.4,4. - 4) to observe, to take heed שַׁמֵר לַעֵשוֹת to observe to do Jos. 1,8; שְׁמַר לְרַבְּרֹי to take heed to speak Num 23,12; אֶת־יִנְ עַוְבוּ they have left off to take heed of the Lord Hos.4,10.

Niph. אַשְׁמֵר (fut. יִשְׁמֵר ; imp. אַיּשְׁמֵר , וֹשְׁמֵר בּיִישְׁמֵר לְּצִילְים בְּרוֹחֲכֶּם to keep from, to beware, to take heed אַרְיִשְׁמֵר בַּיְיָבֶר he took no heed to the sword 2S.20,20; אַיִּשְׁמִר בְּיִר רְעְ וֹשְׁמֵר בִּיְרָבְיּר רְעִ אַבְּר וְעִים בְּרוֹחֲבֶּם keep thyself from every wicked thing Deut.23,10; בּרוֹחֲבֶם peririt Mal.2,15; וְבָּרְ בְּעָר הַּרְעִ אַבְּר וֹבְּרָבְיִר הַעְּעַר בּרָבְּיִר הַעְּעָר וֹבְּרָבְּיִר וֹבְּר הַעְּעָר וֹבְּרָבְיִר וֹבְיִירְ הַעְּעָר וֹבְר בְּעָר וֹבְּרְיִים בְּרוֹחֲבָּם הַיִּבְיּיִר בְּעִר וֹבְיִים בְּרוֹחְבָּם הַיִּבְיִים בְּרוֹחֲבָּם הַיִּים בְּרוֹחַבָּם הַיִּבְיִים בְּרוֹחָבָּם הַיִּים בּרוֹחָבָּם הַיִּבְּיִר שְׁבִּיִּר לְּךְ בָּוֹבְיִים בְּרוֹחָבָם הַיִּבְּיִר וֹבְיִים בְּרוֹחַבָּם הַיִּבְיִים בְּרוֹחְבָּם הַיִּבְּיִים בְּרוֹחְבָּם הַיִּים בְּרוֹחְבָּם בּרוֹחְבָּם הַיִּים בְּרוֹחְבָּם הַיִּים בּרוֹחָבָם הַיִּים בְּרוֹחְבָּם בְּרִים בְּרִים בְּרִים בְּרִים בְּרִים בְּרִים בְּבְיִים בְּרִים בְּיִים בְּרִים בְּרִים בְּרִים בְּרִים בְּיִים בְּרִים בְּיִים בְּרִים בּרִים בּרִים בּרִים בְּרִים בְּיִים בְּרִים בְּיִים בְּרִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּרִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּרִים בְּיִים בְּיִים בְּרִים בְּיִים בְ

דְּבַּפְשָׁךְ take heed to yourself Jer. 17,21; Deut. 4,15.

Pi.קְיּמְנֶּרְלּ, to regrd Jon.2,9.

Hithp. אַמְרָיָר 1) to be kept Mic.6.

16.— 2) to take heed Ps.18,24.
קְישְׁבֶּרִים (from יְשְׁבֶּרִי , יִשְׁבְּרִים , שִּבְרִים , שִּבְרִים) m.

I) preserved drink, old wine, wine

אָלְרִיה (from יְּשְׁבְּרִיּה , מְּיִבְּרִיּה , שְּׁבְּרִיּה , שִּׁבְּרִיּה) m.

1) preserved drink, old wine, wine on the lees Is.25,6.— 2) sediment of wine, dregs, lees Ps.75,9; proverbially: יְשְׁבָרִיּי to settle on his lees, i. e. to be at rest Jer.48,11; Zph.1,12.

ים (i'rom שְׁבֵּרִים) m. pl. observance Ex.12,42.

אימר a. שוֹמֵר m. keeper, watch; prop pt. of שְׁמֵר , which see.

מימֶר a. שׁימֵר (יי מימֶר n. 1) a man 1Chr. 7,32 = אָמֶר v. 34.− 2) a woman 2K.12,22 = שִׁמֶרִית 2Chr.24,26.

יִשְּׁכְּוֹת (only pl. שְׁבְּלְיה f. eyelid Ps-77,5.

שמרה f. watch, guard Ps.141,3.

קברון pr. n. 1) a son of Issachar Num.26,24; patr שׁבְּרוֹנִי ib. — 2) a city in Zebulun Jos.11,1, also combined with בָּרְאוֹן

mountain in central Palestine, founded by the Israelite king Omri and made the capital of the kingdom of Israel 1K. 16, 24; 2K.3,1; later it became the name of the entire kingdom Mic.1,5; Ez. 16,4 a. 5; gent. שׁמְרוֹנִי 2K.17,29.

יייבור pr. n of several men 1Chr. 4,37 etc.

ירָר, a. אַמַרְיְרָה pr. n. 1) a son of Rehoboam 2Chr. 11, 19. — 2) other men 1Chr.12,6 etc.

שְׁמִרְּיִן Ch. pr. n. Samaria (Heb. יְשְׁמָרוֹן Ezr.4,10 a. 17.

שִׁבְרִית pr. n. f. see שׁבִרית 2.

מַבְּרָת pr. n. m. 1Chr.8,21.

שֹבֵשׁ Ch. only Pa. שֹבְשׁ to minister, to wait upon Dan.7,10.

שֶּׁבְשׁ (sf. שְׁבְשׁה , שִׁבְשׁ ; pl. sf. קֹים שׁ ; pl. sf. קים יו אַר פֿים ווי אַר פֿים ווי אַבְשׁ יוּ יוּ שִּבְשׁ יוּ יוּ שׁבְשׁר ווּ ווּ בּי שִּבְשׁ יוּ under the sun, i. e. con the earth Ec.1,3; בּא הַשֶּׁבְשׁ her sun, i. e. her happiness, is gone down Jer. בּי בְּשִּׁבְשׁ in the sight of the sun 28.12,11; הַשָּׁבְשׁ יוֹ הַשְּׁבְשׁ יוֹ הַיּשְּׁבְשׁ יוֹ הַשְּׁבְשׁ הַ נוֹ הַשְּׁבְשׁ the chariots of the sun (for idolatrous worship) 2K.23,11.— 2) pl. השׁבְשׁשׁוֹת dows) Is.54,12.

Israel, celebrated for his strength Jud. Chap. 13-16.

ישבושי pr. n. m. Ezr.4,8.

ישַׁרָשִׁי pr. n. m. 1Chr.8,26.

קרי gent. of an unknown place אָבְיִר ישִׁבְּיר 1Chr.2,53.

in שָׁאָן contracted from יַשְׁין in בּית־שֵׁן 2S. 21,19 and בּית־שֵׁן 1S. 31,10.

שׁן (from יַשְׁיֵן to point; "וְשֶׁן; sf. יֹשִׁין; du. שָׁבַּיָּה , שָׁבַּי , sf. שָׁבַּיָם , שָׁבַּיָם , שניהם, שניו (שניהם, שניו m. a. f. tooth Ex. 21,27; שֵׁן־בָּהָמוֹת the tooth of the beasts Deut.32,24; du. שָׁנַיִם teeth (prop. two rows of teeth) Gen.49, 12; חַבַק שָבַיִם to gnash one's teeth (as a mark of rage) Ps. 37, 12; to escape with הָתְמַלֵּט בְעוֹר שָׁנַיו the skin of his teeth (i. e. with nothing left) Jb.19,20; נַשַא בָשַרוֹ to carry one's flesh in his teeth, i. e. to save one's life with difficulty Jb.13,14; בַּוֹן שָׁבַּיִם bareness of teeth, i. e. lack of food Am. 4,6. — 2) elephant's tooth, ivory 1K.10,18; Am.3,15; Cant. 5, 14.— 3) point שורקלע point of a rock, crag 1S.14,4; Jb.39,28; of the points or prongs of a fork: הַפַּוֹלֵג the fork with the three teeth 1S.2,13.

שׁנָה see שׁנָה (verb).

אַנָּאָ Ch. (fut. לְישָׁנָא) 1) to be different (מְשְׁנָא from) Dan.7,24; pt. f. pl. וְשְׁנָא different, diverse v. 3. — 2) to be changed Dan.5,6.

Pa. '앨' 1) to change, to alter, to be different Dan.4,13; 7,7 — 2) tr. to change, to transgress Dan. 3,28.

Ithp. אָשְׁתַּגְּי to be changed Dan. 2,9; 3,19.

Aph. אַשְּׁגִי (fut. יְהַשְּׁנֵא; pt. אָשָׁנִי; pt. אָשָׁנָא (מְהַשְּׁנֵא; pt. אָבָיּשְׁנָא) 1) to change, to alter Dan 2,21; 6,16.— 2) to transgress Ezr 6,11.

אַנָיּ Ch. f. =ישְׁנָה , which see.

אַנָע (בּישׁנָה (f. sleep Ps.127,2.

Niph. אָשָׁיָב (fut. אישָׁרָ) to be hated Pr 14,17.

Pi. ১৯৬ to hate much; only pt.

Nim Ch. to hate; pt. Nim enemy Dan.4.16.

בְּצְיֵׁבְ pr. n. a Canaanite king Gen. 14,2.

inf. of אַנְאָתוּ, sf. hating אַנְאָתוּ (c. אַנְאַתוּ) f. 1) יוּהָרָ מּה as n.: hating הַּנְאַתוּ יְי אַתְנּעוּ יִי אַתְנּאַת because the Lord hated us Deut.1,27.— 2) hatred, enmity Ec.9,1.

אָבְאָ (from אָבָּי to repeat) m. repetition אַלְפִּי שִׁנְאָן thousands of repetition, i. e. many thousands Ps.68,18 (acc. Targ. אָנָאָן angels). אַנָאָן pr. n. m. 1Chr.3,18.

I. (fut. שׁנָה ; pt. שׁנָה , pl. שׁנָה , f. שׁנָה ; inf. שׁנָה) to do again, to repeat אָם הִשְּׁנָה לֹּא אָשְׁנָה לֹּוֹ אִמְשְׁנָה לֹוֹ if ye do it again Neh.13,21; לֹא אָשְׁנָה לֹוֹ I will not repeat it to him, i. e. I will strike him with one blow 1S.26,8; 2S.20,10; wiih בּר בֹּר שׁנָה יִּה בַּרְרָּ

יהוֹ who repeateth his folly Pr.26,11; שְׁנָה לְּבָּרְ to repeat a matter, to return to something forgotten 17,9.— 2) to he different (אָרָ from) Est. 1,7; pt. pt. pl. שׁוֹנִים diverse Est.1,7.— 3) to he changed Mal. 3, 6; pt. שׁנִים those who are given to change Pr 24,21.

Niph. נְשְׁנֵה (mf. הַשְּׁנוֹת) to be repeated Gen.41,32.

Pi. רְשִׁלֵּה (once אֲשֶׁ 2K 25,29; fut. בּּבָּה ; pt. רְשֵׁבֵּה; inf ישׁנּה) 1) to change, to alter Jer. 52,33 (garments); Ps. 89,35 (a word, a promise); Jb. 14,20 (the face); בּאָרָ הְשָׁבָּה to change one's understanding, i e to feign oneself mad 1S. 21,14; Ps 34,1.— 2) to transfer, to remove Est. 2,9.

Pu. שְׁנָה to be changed tor the better; fut. אָשָׁנָה Ec.8,1 (for יַשְׁנָּה).

Hithp. הְשְׁתַּבָּה to disguise oneself 1K.14,2.

זונה II. in Ar. to shine, to glitter, whence שֵׁנִי .

ישְׁנָת (from שְׁנָת , c. יְשְׁנָת , c. יְשְׁנִת , c. יְשְׁנִת , gl. II. יְשְׁנִת יִשְׁנִת , שְׁנִת הַיְיָב or יִשְׁנִת יִשְׁנָת יִשְׁנִת יִשְׁנָת יִשְׁנִת יִשְׁנָת pyear (prop. repetition of the seasons) Ex.23,16; יְשְׁנָת or יְשְׁנָת or יְשְׁנָת or יִשְׁנָת יִשְׁנָת יִשְׁנָת יִשְׁנָת the second year by year, every year Deut 14,22; 15,20; יְשִׁנִת יִשְׁנָת the second year 2K.14,1; יִשְׁנָת יִנ the days of our years (our life) Ps.90,10; du. years (our life) Ps.90,10; du.

two years Am. 1,1; שַׁנְתִים יָמִים two years of time Gen.41,1.

יְשְׁנֵין Ch. (c. יְשְׁנֵין ; pl. שְׁנֵין) f. year Dan.7,1; 6,1.

f. sleep Pr. 6,4; pl. אָנָה , sf. שָׁנָה f. sleeping, sleep v. 10; fig. יְשִׁנְה יִהְיוֹ they are a sleep, i. e. transient, of short duration Ps. 90,5.

ענה Ch. (sf. שׁנָתּה f. sleep Dan.6,19.

ישְׁנְהַבְּים m pl. ivory 1K 10,22; 2Chr. 9,21 (acc. Fuerst prob. from ישֵׁנְהַבָּים tooth, and בְּבָים Sanscr. ibha elephant).

ענים (from שָנִים II.; c. יְשִׁנִים; pl. שִׁנִים m. crimson, searlet (color, stuff)
m. crimson thread Cant.4,3,
or simply שָנִים Gen.38,28; pl. שַּנִים Is.1,18; Pr.31,21; as this color is
obtained from a worm (the coccus,
Ch. יְבוֹחַיִי), crimson stuff is called
more fully שָנִי חוֹלַעַת שִׁנִי worm-crimson Lev.14,4 or הוֹלַעַת crimson-worm Ez.25,4.

לשְנִית (from שִׁנִית I.) num. m., f. שִׁנִית the second Gen 1,8; 4,19; pl. m.
ביי second in order Num. 2,16; Gen. 6, 16 שִׁנִים chambers of the second story; f. שִׁנִים as adv.: the second time, again Gen. 22, 15; ביי and again 28.16,19; ביי and this again Mal. 2,13.

אָניאָה adj. hated; only f. שְׂנִיאָה Deut. 21,15.

ייִבְיֶּב (from אָבְיָם I., יּשְׁנָיִם; c (שְׁנֵי יִי ; שְׁנָיִם) איני אווי (שְׁנִי זיין two Gen.44,27; placed

either before or after the noun: two witnesses Num.17, שְׁנַיָּם עָרָים 6; אילם שַנַים two rams Ex. 29, 1; frequently in the construct state: שָׁגֵי בְּנִים two sons Gen.10,25; שָׁגֵי thy two breasts Cant.4,5; in combination with 'ten': שַנִים עַשַׂר or שָׁגִי עֲשֶׁר twelve Gen.17,12; Ex. 28,21; with sf. שָׁנִינוּ both of us וS.20,42, שׁנֵיכֶם both of you Gen. 27,45, שְׁנֵיהֶם both of them Gen.2, 25. - 2) a pair, couple Gen. 7, 2; שָׁנַיִם שָׁנַיִם שָׁנַיִם שׁנַיִם שׁנַיִם שָׁנַיִם שָׁנַיִם שָׁנַיִם שָׁנַיִם שָׁנַיִם a couple of sticks 1K.17,12.- 3) double שָׁלֵם שְׁנַיִם to restore double Ex.22,3; פֵי שָׁנֵיִם a) a double portion 2K.2,9. b) two parts Zch.13, 8.— For f. שָׁחַנִם (c. שָׁחָנים a. שָׁחָנים) see under שַׁתַּיָם.

שׁנִינָה (from שָׁנִינָה f. sharp word, byword הָיָה לְמְשֵׁל וְלִישִׁנְיָה to be a proverb and a byword 1K.9,7. שְׁנִיר שִׁנִיר שִׁנִיר שִׁנִיר Hermon among the Amorites Deut. 3, 9; Ez. 27,5; also of a part of Hermon Cant.4,8.

(pt. p. יף, יף, יף, אָנוּרָ הָּנִים) to sharpen (a sword) Deut.32,41; ftg. of slanderers: הַּצִּיךְה שְׁנוּנִים they have sharpened their tongues Ps.140,4; pt. p. יְשִׁנוּן thy arrows are sharp 45,6.

Pi. אַשָּׁי to inculcate, to teach diligently (Germ. einschärfen) Deut. 6,7.

Hithp. הְשְׁחוֹגְן to be pricked, wounded יְכִלְיוֹתֵי אֶשְׁחוֹגָן and I was pricked in my reins Ps.73,21. בּוַבְיּ (= Ch. רְבַיִּי) to be drawn together (Kal not used).

Pi. Daw (fut. Daw!) to tighten, to gird 1K.18,46.

שְׁנְעֵּרְ pr. n. Shinar, name of Babylonia in its widest extent Gen. 10,10; Is.11,11; Zch.5,11; Dan.1,2.

וְשָׁנָה (= יִשְׁנָה f. sleep Ps.132,4.

קים (fut. שְׁמָהְי) to plunder, to rob, to spoil Ps.44,11; Hos 13,15; pt. שְׁמָה אָלָּי, sf. אַמְהְי his spoiler 18.14, 48; pt. pt. שׁמָי spoilers Jud.2,14, c. שׁמִי spoilers of my heritage Jer.50,11, sf. שׁמִי מוֹיןנוּ our spoilers Is. 17,14, אַמְיִי thy spoilers Jer. 30, 16 (בּוֹיִלְיִנִי שִׁמְיִנְי ; pt. p. שְׁמַרִּי spoiled Is 42,22.

Pi. שׁוֹשֶׁה for שׁוֹשֶׁה to plunder, to spoil שׁוֹשֶׁה and I have robbed their treasures Is.10, מוֹפֶתִי (שׁוֹפֶתִי בׁי).

בְּשְׁכָּה (בּ שִּׁכְּה , pret. pl. sf. שְׁכָּה ; fut. נְשִׁכָּה , pl. יְשֶׁכוּ (נְשֶׁכוּ , pl. יְשֶׁכוּ to plunder, to rob, to spoil Ps.80,42; Jud.2,14.

Niph. בַשֵּׁם (fut. שַשֵּׁר, pl. בְשֵּׁם) to be plundered, spoiled Is.13,16.

ק (pt. ישָׁקע, f. ישָׁקע, f. ישָׁקע; pt. p. ישָׁקע, f. ישָׁקע, to split, to cleave ישָׁקע, קּיִקּין which is cleaving the cleft of the hoofs, i. e. which is cloven-footed Lev. 11,3; pt. p. f. ישָׁקוּע, p. f. ישָׁקוּע, the cloven hoof Deut-14,7.

Pi you (fut. you); mf. you)

1) to cleave, to split Lev.1,17 —

2) to rend, to tear Jud 14,6.— 3)

to check, to restrain (prop. to tear away) 1S.24,7.

the cleft, i. e. cloven-footed Lev. זְיֻׁבְשׁׁ m. cleft, i. e. cloven-footed Lev.

រុក្ខភ្នំ (akin to បុក្ខភ្នំ) nnly Pi. រុក្ខភ្នំ (fut រុក្ខភ្នំ) to cut in pieces 1S. 15,33.

ישָׁעָה (fut. יִשְׁעָה , ap. שְׁעָה ; imp. יִשְׁעָה , pl. יִשְׁעָר , pl. יִשְׁעָר ; they look about, to turn יִשְׁעוּ וְיִשְׁעוּ וְיִשְׁעוּ וְיִשְׁעוּ וְיִשְׁעוּ וְיִשְׁעוּ וּיִשְׁעָר וּ וְשִׁעָּר אָל sor יִשְׁיִר נְיִשְׁיִנְ to look upon, to have respect to Gen.4,4; with יִשְׁי or יִשְׁי to look to, to turn to Is.17,7 a. 8; יִשְׁי to have respect to, to regard Ex.5,9; Ps.119, 117; with יְשִׁי to look away from, to let alone Is.22,4; Jb.7,19; 14,6-

Hiph. הָשְׁעָה (imp. הָשֵׁע הַרּס for הָשֵּע מָהָנּי look a-to look away from me, i. e. let me alone Ps.39,14; tr. עִינִיו הָשֵע turn away their eyes Is.6,10 (others: shut their eyes, from שַׁעַה II.).

יל (יִשְּעֶה H.; fut.; fut שְׁצַע II. (בְּשְׁעֶה לְּיִשְׁעָה וּ וּנִילְאֹתְשְׁעִינְה שִּינִי II. (שְׁעָה the eyes of them that see, shall not be dim Is.32.3.

קּעָּה (def. אַשְׁעָה Ch. (def. אַשְׁעָה f. a moment, a while (prop. a glance, a look; comp. Heb. אַשָּׁי to look) אַדָה הִישִׁילָה for a while Dan 4, 16; אַהְישִׁ or הּרִשִּׁילַה in the same moment, immediately 3.6; 4,30.

in Ar. to stamp, to tramp, whence the next word.

קּעְּטְהּ (c. שְׁעָבְיה) f. a stamping, tramping Jer.47,3.

וֹנְיִי m. cloth mixed of wool and linen, linsey-woolsey Lev. 19,19; Deut. 22, 11 (word of Egyptian origin).

שְׁעִיר (fram שְׁעֵר , מְּעִיר , זְּשְׁעִר , זְּשְׁעִר ; נְּישְׁעִר , זְּיִשְׁעִר , זְיִבּי , זְיִבְּי , זְיִבְּי , זְיִבְּי , אוֹנוֹ אַ זְיִבְי , which see. — 3) a goatshaped demon, a satyr Lev.17,7; Is.34,14.

שְׁעִיר II. (from שְׁעִר מְ 1) m. only pl. שְׁעִיר showers Deut.32,2.

שְׁעִירֶת (c. שְׁעִירֶת) f. 1) goat שְׂעִירֶת בּיִנִים a she-goat Lev. 5, 6 (see אַנִים I. 2).— 2) pr. n. a place in the mountains of Ephraim, with הוא סבר. בּשִּׁעִירָתַם Jud.3,26.

שעל acc. Ges. prob. to burrow, to make hollow, whence מְשִׁעל path, לשִׁעל fox, jackal (prop. burrower), and the next word.

ישְׁעֵל (sf. יִשְׁצְלוֹ) m. the hollow of the hand, the palm, handful Is.

40,12; pl. שְׁעָלִים handfuls 1K.20, 10; pl. c. שַׁעֵלִים handfuls of barley Ez.13,19.

שַעַלְבִים a. שַׁעֵלַבִּים pr. n. a city in Dan Jud.1,35; Jos. 19, 42; gent. שַעַלְבֹיִ 28.23,32.

שֵׁעֵלִים pr. n. a district in Benjamin 18.9,4 (see שׁנֵעֵל pr. n. 2).

נְשַׁשֵּׁ to stay, to rest (Kal not used).

עַשְׁיֵי I. to be joyful (Kal not used).

Pi. redupl. אַנְשַׁעִשׁע (fut. יְשַׁעֲשַׁע, pl. יְשַׁעֲשׁעוּ 1) tr. to delight thy comforts shall delight my soul Ps. 14.19.— 2) intr. to be delighted, to amuse oneself, to play יְשַׁעַשְּׁע and the suckling shall play Is.11.8; 1 take delight in thy Law Ps.119.70.

Pu. redupl עליבּוְשָׁ to be comforted, caressed, dandled עַל־בּּרְכַּוֹם ye shall be caressed upon the knees Is.66,10.

Hithp. רְשְׁחַעֲשֵׁע (fut. יָשְׁחַעֲשֵׁע,

to delight, to take delight קּמְקּנְיֶּךְ אַשְׁכַּגְשְׁעְ I will delight in thy statutes Ps.119,16.

עַעָּה 11. (שְׁעָוּ 11; imp. שְׁעָה) to look, to gaze, to stare Is.29,9.

Hühp. אַבְּים to stay a while (comp. Ch. הְּחָמֵה while, moment; prop. look, glance) הָּחְמַה וֹּחְמָה tarry and wonder, stay and stare Is. 29, 9.

ក្សារ៉ា pr. n. m. 1 Chr. 2, 47.

to bind (Ar. to collect); fig. to think (comp. בשֵׁקְ to bind, to think)

קשָׁעֶּ (only pl. שְּׁעָפֶּי, sf ישַּׁעָשָּׁ) m. imagination, thought Jb.4,13; 20,2.

עבר (Ar. אַעַר), whence שֵׁעֵר gate, שׁוֹעֵר gate, שׁוֹעֵר gate. שׁוֹעֵר gate. שׁוֹעֵר gate. שׁוֹעֵר gate. פֿמוֹי שָׁעַר בּנַפְּשׁוֹ בֶּן־הוֹא (Ar. to fix a price) בְּנַפְּשׁוֹ בֶּן־הוֹא as he estimateth (i. e. thinketh) within himself, so is he Pr.23,7.

עַר II. (בְּשַׁעֵּר) to shudder, whence שׁעֵרוּרָה. שִּׁעַרוּרָה.

Niph. נְשִׂעֵר to storm, to be tempestuons Ps.50,3.

Pi. שֵעֵר (fut. יַשַּׁעֵר) to whirl away, to sweep away Jb.27,21.

Hithp. הְשְׁחֲעֵר (fut. קעָהָעָר) to rush on (על against) Dan 11,40.

עַעַר I. (from שַעַי 1; ^ אַעַיָּן; pl. שְׁנְרֵים , c. שַׁצְרֵים , sf. שְׁעָרֵים m. (once f. Is.14,31) 1) gate, entrance Jud.16,3; 9,40; 5,8; 1S.17,52; Deut. 12, 15; the gate of the city was the market-place, the forum 2K. 7,1, the place of meetings Gen. 34,20, and the place where trials were held Deut.17,5; hence שַעַר frequently for city 15,7, or tribunal Am. 5,12; שַׁעֵר עַם the concourse of the people R.3,11; Ob. 13; שׁעַרֵי אָרַץ the gates of a land, i. e. the entrance of it Neh.3,13; the gates of the שַׁצַרֵי הַנְּהָרוֹת the rivers, i. e. the sluices 2,7; fig. the gate of heaven שַׁעַר הַשַּׁמַיִם Gen.28,17; שַׁעֵרֵי שִׁאוֹל the gates of the grave Is. 38,10. — Of the gates of Jerusalem: שַעַר הַעַין the fountain-gate (so called from the fountain שַׁעַר הַמַּיִם; Neh.2,14; שַׁעַר הַמַּיִם the water-gate 3,26; הַחַרָסוּת שַׁעֵר הַחַרָסוּת the pottery-gate Jer. 19,2; שַׁעַר שַעַר Neh.2,13, contracted הַאַשְׁפּוֹת לשַער הַפְּנָה ; 13,13 הַשְׁפַת the cornergate 2K. 14, 13, also שַׁעַר הַפַּנִּים Zch.14,10 and שַעַר הַפּגָה 2Chr.25, 23; שַׁעֵר בִּנְיָמִין the gate of Benjamin Jer. 38,7; שַעַר הַנַּיִא the valley-gate Neh.2,13; שַׁעַר הַדְנִים the fish-gate Neh.3,3; שַׁעַר הַוְשֶׁנָה

the old gate v, 6 = שַׁעֵר הָרָאשׁוֹן the first gate Zch.14,10; שַׁעֵר הַצְּאוֹן the sheep-gate Neh.3,1, and other gates.

עָרֵים II. (from שְׁעֵרְ I. 2; pl. שְׁעָרִים) m. measure מָאָה שְּעָרִים a hundredfold Gen.26,12.

(from שְׁעֵר II) adj. horrid, detestable, vile; only pl. בַּהָאָנִים בֿרָאָנִים like the detestable figs Jer.29,17.

קּעֵר (from שֵׁעֵר (from שֵׁעֵר (from שֵׁעֵר they shall be sore afraid Ez.27,35; אָחַו שֵּעֵר שֵׁעַר to be seized with shuddering Jb.18, 20.— 2) storm שַּעָר בְּעָב a destroying storm Is.28,2.—3) שִּעָר hair Is.7,20.

יִשְׁרָר (c. אָשִׁר , Is.7,20 אָשַׁר ; sf. אָשָר , שְּׁעָרָן ה. hair (single and coll.) Lev.13,3; Num.6,5; אַבָּרָת a hairy garment, i. e. a fur cloak Gen. 25,25; Zch.13,4; בַּעַל one clad in a hairy garment 2K.1,8.

שער Ch. m. hair Dan.7,9.

יִשְׁעְרָה (= יִשְׁרָה) f. storm, tempest Neh.1,3; Jb.9,17.

f. horrible thing Jer. 5, 30; Hos. 6, 10

שׁבְרַיָה pr. n. m. 1Chr.8,38.

שׁבֵּרְיִם pr n. a city in Judah Jos. 15,36.

שערים pr. n m. 1Chr.24,8.

ישֵׁעשׁבֶּי pr n. a Persian eunuch Est.2,14.

ישָׁעִשׁע (from שַׁעָשׁוּע וּ ; only pl. לשַׁעָשִׁע a. יַבֶּר שַּׁעִשׁוּעים, sf. עשַׁעָשָׁע מּ יֶבֶּר שַּׁעַשׁוּעִים, a pleasant child Jer.31.19; יבָר שַּׁעִשׁוּעִים his pleasant plant Is 5,7

הַאָּשֶׁ (= Ch. אַבְּשָּׁ to file) to rub off, to make bare (Kal not used).

Niph. לְשְׁבֶּה to be bald, bare; pt. בְשְׁבָּה bare mountain Is. 13, 2 (Eng. Bible acc. old interpreters: high mountain).

Pu. לְּשְׁלֵּה to be bared יַנְשְׁמַרְיוּ and his bones that were not seen are bared Jb. 33, 2I (so Vulg.; Eng. Bible acc. Rashi: און stick out; Kimchi and others: are crushed; comp. קשׁרָּן).

ק (c. הַפַּתְיִם, sf. ישָּׁפְתִי ; du. ישָּׁפְתִים, sf. ישָּׁפְתִי ; pl. c. היוְרָה ; pl. c. היוְרָה ; pl. c. היוְרָה ; pl. c. היוְרָה ; pl. c. of the lips as organ of speech: ישְׁפְּתִי ישׁ בְּתִי ישׁ בְּתִי ישׁ בְּתִי ישׁ בְּתִי ישׁ בְּתִי ישׁ בַּתְי ישׁ בַּתְי ישׁ בַּתְי ישׁ בַּתְי ישׁ בַּתְי בּתְר בְּרוֹב היי בּשְׁב הוּ בְּתִי בְּתְי בּתְר בְּתְר בְּתְר בְּתְר בְּתְר בְּתְר בְּתְר בְּתְר בְּתְר בְּתְר בְתְר בְתְּי בְתְי בְתְר בְתְּי בְתְר בְתְר בְתְר בְתְר בְתְר בְתְר בְתְּי בְתְּי בְתְּי בְתְר בְתְּי בְתְּי בְתְּי בְתְּי בְתְּי בְתְּי בְתְי בְתְּי בְתְּי בְתְי בְתְי בְתְּי בְתְּי בְתְי בְתְי בְתְי בְתְי בְתְי בְתְי בְתְּי בְתְי בְתְי בְתְי בְתְי בְתְּי בְתְי בְּתְי בְּתְי בְתְי בְּתְי בְּתְּי בְתְי בְּתְי בְתְי בְּתְי בְתְי בְתְי בְתְי בְתְי בְתְי בְתְי בְתְּי בְתְי בְתְי בְתְּי בְתְי בְתְי בְתְי בְּתְי בְתְי בְּתְי בְתְי בְתְי בְּתְי בְתְי בְּתְי בְתְי בְתְ

truth Pr.12,19; שְׁבְּחִי smooth lips, i.e. flattering words Ps.12,4. בין אַבּחִים talk of the lips, i.e. vain talk Pr.14,23; בין אַבּחִים talk of the lips, i.e. vain talk Pr.14,23; בּן אַבּחִים a man of talk, i.e. a babbler Jb. 11,2; בין אַבְּחִים of obecure a pretion (of a cup) 1K.7,26; of a garment: border, binding Ex.28, 32; of a river: bank Ex. 2, 3; of the sea: shore 14,30.

שָׁפִּי (פּר 36,23 שָׁפִּי 1Chr. 1,40

שְׁלּבוֹט (pl. שְׁפּוֹטִים) m. judgment, punishment 2Chr.20,9; Ez 23,10

ດ້ວ່າ ວັນ pr. n a son of Benjamin Num.26,39.

לְשָׁבּוֹיִבּ *pr. n. m.* 1Chr.8,5.

תבשׁ (akin to תַבְּפָ I.) to join, to attach, whence תְּשְּׁבְיְהָ household, תְּבְּשְׁ handmaid.

지호한 (= 미호및 l.) to adhere (of a growth); only Pi. 미호한 to cover with leprosy Is.3,17 (comp 미디오고).

רְחְבְּשִׁ (from רַפּשׁ ; c תַּבְּשִּׁ , sf. וֹתְבְּשִׁי ; pl. יְשְׁבָּשׁוֹ f. prop. one attached to a household, hence: handmaid, maid servant Gen.16,1; 12,16.

בּשְׁיִ (fut. בּישִּׁיִי; pt. בּישִּׁי , בּישִּׁיִ בּי , בּישִּׁי , בּי בְּישִּיי , ווּיִּבְּשִּׁי , ווּיִּבְשִּי , ווּיִּבְּשִּי , ווּיִּבְשִּי , ווּיִּבְשִּי , ווּיִּבְשִּי , ווּיִּבְשִּי , בּישְׁיִ וּשִּׁי , ווּיִבְשִּי , בּישְׁיִ וּשִּׁי , ווּיִבְשִּי , בּישְׁיִ וּשִׁי וּשִׁי , ווֹיִבְשִּי וּשִׁי וּשִׁי וּשִׁי וּשִׁי וּשִׁי וּשִׁי וּשִׁי וּשִׁי וּשִּׁי וּשִּׁי וּשִּׁי וּשִּי וּשִּׁי וּשִּׁי וּשִּׁי וּשִּׁי וּשִּׁי וּשִּׁי וּשִּי וּשִּׁי וּשִּיי וּשִּׁי וּשִּיי וּשִּיי וּשִּׁי וּשִּיי וּשִּי וּשִּיי וּשִּייי וּשִּיי וּשִּיי וּשִּייי וּשִּיי וּשִּיי וּשִּיי וּשִּיי וּשִּיי וּשִּייי וּשִּיי וּשִּיי וּשִּיי וּשִּייי וּשִּייי וּשִּיי וּשִּיי וּשִּייי וּשִּיי וּשִּייי וּשִּייי וּשִּיי וּשִּייי וּשִּייי וּשִּייי וּשִייי וּשִּיי וּשִּיי וּשִּיי בּיייי וּשִּיי בּיייי וּשִּיי בּייי ו

קיני וּבְינִי וּבְינִי וּבְינִי וּבְינִי וּבְינִי וּבְינִי וּבִינִי מּ) to give jndgment 1K.3, 28. b) to judge a cause Lam. 3, 59; בוּ בְּינִי מּן to deliver by right from, to vindicate against 1S 24, 16, 2S 18,19; pt. בוּ שֵׁבְּעִי וּבְּינִי וּבְינִי וּבִינִי וּבִינִי וּבִינִי וּבִינִי וּבִינִי וּבִינִי וּבִינִי וּבְּעִי וּבִּינִי וּבִּינִי וּבִּינִי וּבִינִי וּבִיי וּבִּינִי וּבִּינִי וּבִּינִי וּבִּיי וּבִּינִי וּבִּיי וּבִּי וּבִּיי וּבִּיי וּבִּיי וּבִּיי וּבִּיי וּבִּיי וּבִּי וּבִיי וּבִּיי וּבְּיי וּבִּיי וּבִּי וּבִּי וּבִּיי וּבִּיי וּבִּיי וּבִּיי וּבְּיי וּבְּיי וּבְּיי וּבְּיי וּבְּיי וּבְּיי וּבִּיי וּבְּיי וּבְיי וּבְּיי וּבְּיי וּבְּיי וּבְיי וּבְיי וּבְיי וּבְּיי וּבְּיי וּבְיי וּבְייי וּבְּיי וּבּי וּבּי וּבְיי וּבְיי וּבְּיי וּבְּיי וּיי וּבְיי וּבְיי וּבְּיי וּבְיי וּבְיי וּבְיי וּבְיי וּבְּיי וּבִּיי וּבְיי וּבְיי וּבְיי וּבְּיי וּבְּיי וּבְּיי וּבְּיי וּיי וּבְּיי וּבְּיי וּבְּיי וּבְּיי וּבְּיי וּבְּיי וּבְייי וּבְּיי וּבְּיי וּבְּיי וּבְייי וּבְּיי וּבְייי וּבְּיי וּבְייי וּבְּיי וּבְּייי וּבְּיי וּבְּיי וּיִיי וּייִיי וּבְייי וּבְייי וּבְייי וּבְּייי וּבְייי וּבְייי וּבְּייי וּבְּיי וּיִייי וּבְּיי וּיי

Niph. ២១២ (fut. ២១២ ; inf. ២១២ ; inf. ២១២ ; inf. ២១២) to be judged Ps. 9, 20; 109,7.— 2) to go to law, to plead (០២, កសុ , កស់ with) Jo.4,2, Ez.17, 20; IS 12,7; Jer 2,35.— See also ២១២០.

ם (pt. מַשְׁלָּמִין, pl. יְשָׁפְּשׁיִן) to judge Ezr.7,25.

<u>స్ట్రాహ్ల్ pr. n.</u> of several men Num. 13,5; 1K 19,16, etc.

បង្ហុំ (only pl ចាប់ទុំ។) m. judgment, punishment Ez 5,10.

of David 2S.3,4 — 2) a son of David 2S.3,4 — 2) a son of Jehoshaphat 2Chr.21,2 — 3) name of several other men Neh.11,4 etc.

שָׁפְּיִם (from שֶׁפְּיִם; שְׁפִּי ; שָּבָּי אוֹ ; שְּבָּי אוֹ ; שְּבָּי אוֹ , שְׁבָּיִם אוֹ , שְׁבָּיִם אוֹ , שִׁבְּיִם שׁבְּּי אוֹ (others simply: high place, nill) ישָׁבִּי and he went to a bare height Num.23,3; עְבִּים בַּמִּדְבָּר the bare heights in the desert Jer.4,

11, ישָׁבְּיִים upon the bare heights Is.41,18.— שֶׁבִּי acc. Targ.: alone; Vulg.: hurriedly.

מַפְּים pr. n. m. 1Chr.7,12.

וְשָׁבְּיבֹוּן (from אָבּיבוּן) m. cerastes, horned serpent Gen 49,17.

יַּשְׁלִּיך pr. n. a city on mount Ephraim Mic 1,11 (prob. = אַמִיר Jud. 10,1)

רְבְּיִר Ch. adj. beautiful, fair Dan.

אַפּוּ (fut אַפּוּן: pt. אָפּרָ ; pt. p. ישפוך , שפוך and inf. שפוך , 다들한 ; inf. sf. 귀크로 별 Ez.9,8) 1) to pour, to pour out, to shed, to spill שַׁפַּהְ מַיִם to pour out water Am.5,8; בַּן לְשַׁלֵּי to shed blood Gen.9,6; fig. לב to pour out the soul, the heart 1S. 1, 15; Lam.2,19; שֶׁבֶּךְ שִׁים to pour out נשפר בוו על־: complaint Ps.102,1 to pour contempt upon Jb 12,21; to pour out wrath Ps. 79.6, of the infusion of God's spirit: to pour out his spirit שַּפַּהְ רוּחוּ עַל upon Jo 3,1; שַׁפַּר מִעִים to shed out the bowels (by ripping the belly) 2S.20,10.- 2) to throw or cast out (as dust) Lev.14,41; 기호박 סלבה to cast up a mound Ez.4,2.

 profusion, to be lavished (of lewdness) Ez.16,36.

Pu. שָּבְּר to be poured out, shed (of blood) Num 35, 33; fig. שַׁבְּרָבּוּ my steps had been poured out, i. e. had slipped Ps.73,2.

Hthp: הְשְׁחַבּּוּ (fut. קְּשִּׁחַפִּיּ) to be poured out, scattered Lam. 4, 1; שְׁחַבּּוּ מְּטִי מוּ מְשְׁרִים מוּ pouring oneself out, expiring Lam.2,12. b) pouring oneself out in complaints (Stb.: fainting) Jb 30,16.

m place of pouring out Lev. 4,12.

קֹבְּיּ f. urethra Deut.23,2 (Eng. Bible: privy member).

לְשָׁלֵּל (fut בַּשְׁלֵּל : mf. בְּשָׁלָּל Ec. 12.4)

1) to be or become low Is 32,19; of the voice Ec. 12.4.— 2) to be brought down, to be made low Is.29,4; fig. of haughtiness Is.2,17.

 $(c \ , \psi$ פָּלָים $(c \ , \psi$ פָּלָים $(c \ , \psi$ פָּלָים $(c \ , \psi$ פַלָּים $(c \ , \psi$ פַלָּים $(c \ , \psi$ פּלָים $(c \ , \psi)$ סוֹמָה $(c \ , \psi)$ סוֹמָה $(c \ , \psi)$ סוֹמָה $(c \ , \psi)$

v. 14; Mal.2,9; יַּבְּלְ רוּהַ humble in spirit Is.57,15.— שַׁבְּלֶּ Ez. 21, 31 for שַׁבָּלָּ

בּשְׁלֵּ Ch. adj low, base Dan.4,14. בְּשְׁלֵּ (sf. בְּוֹבְאָבָּי) f. Iowness, low state Ps.136,23; Ec.10,6.

זְיֵבְּלְיִה f. low land or plain Jos.11, 16; Ob.19 (name of the maritime district of Palestine from Joppa to Gaza).

תְּשְׁפְּלֶּה f. lowness, low place בַּשִּׁפְלֶּה the city shall be low in a low place Is.32,19.

אָפְלוּת יְרֵיִם f. letting down שַּבְּלוּת יְרֵיִם the letting down of the hands, i. e. idleness Ec.10,8.

בַּבְּעֵי pr. n. m. 1Chr.5,12.

בּשְׁלֵי pr. n. a place in the east of Judah Num.34,10, prob. = בּאָרָט וּאַבּאָל וּאָבאָל וּאַבּאָל וּאָבאָל וּאַבּאָל וּאַבּאָל וּאָבאָל וּאַבּאָל וּאָבאָל וּאָבאָל וּאָבאָל וּאָבאָל וּאַבּאָל וּאָבאָל וּאַבּאָל וּאָבאָל וּאָבאל וּאָבאָל וּאָבאל וּאָבאל

בּשְׁרָת (from שְׁבְּתוֹ ; sf. שְׁבְּתוֹ m. mustache שְׁבְּתוֹ to trim his mustache 2S.19,25; בְּיִלְּה בְּיִלְי to cover the mustache (a sign of mourning) Lev. 13,45; Ez. 24, 17; Mic.7,3.

ן שַׁשֵּׁ (= וְשַׁשָּׁ) to hide, to cover, whence the next word.

לְשְׁבְּנִים (pl. שְׁפַנִּים) m. rabbit, cony Lev.11,4; Deut.14,7; Ps.104,18.

pt. p. (בְּפַן) to hide, to treasure; pt. p. שְׁפֵּוֹן as n. something hidden, treasure; pl. c. שְׂפָנוֹן מוֹל treasures hidden in the sand Deut. 33,19. ybw in Syr. to overflow, whence the next two words.

עַבְּעֵי m. abundance, wealth Deut. 33,19.

יְשֵׁכְּעֲה (c. שְׁפְעַה) f. 1) abundance, multitude Is.60,6; Jb 22,11.— 2) multitude of people, company 2K.9,17.

על pr. n. m. 1Chr.4,37

קבּשׁ acc. Fuerst = קוּשׁ to wound, whence אָבְּיִּפְיִי horned serpent (perhaps the root is onomatopoeic, signifying: to hiss).

קַבַּשְׁי וֹ. (= סְבַּסְ; fut. יְבּשְׁי) to strike, to clap בוֹבְי to clap the hands (as a mark of distike) Jb. 27,23.

Hiph. יְשִׁפִּיק (fut. יְשִׂפִיק) to strike hands, to make a covenant בָּילִדי they strike hands with the children of strangers Is. 2,6 (Eng. Bihle יַשִּׁפִיל they please themselves, from בַּילַד.).

אָשַׁלֵּע II. (= אָשָׁבוּ II.; fut. אָשׁבּיי) to euffice 1K.20,10.

קַבְּלְ (from בְּשַׁיִּע I.) m. stroke, chastisement (others: sufficiency, from בְּשִּׁיִלְ II.) בְּשָׁבְּע II.) בְּשָׁבְּע בְּשְׁיִלְ וּבְּע וּבִּא lest he take thee away with his stroke Jb.36,18 (others: lest thou be enticed hy sufficiency).

ר (בּשְׁבֵּר (בּה. בְּשִׁי 1) to be fair, goodly, pleasant, agreeable Ps.16, 6.— 2) to have a bright sound, whence שׁוֹבֶּן trumpet.

רַשְּׁלֵי Ch. (fut. בְּשִׁי Ch. (fut. בְּשִׁי) to be accept-

able, to please Dan. 3, 32; 4, 24.

1) m. beauty אָבְרֵי שֶׁבֶּר peautiful words Gen. 49,21.— 2) pr. n. a mountain in the Arabian desert Num.33,23.

קרוּחוֹ שְׁמָיִם שִׁפְּרָה beauty, i. e. are beautiful Jb.26, l3 (acc. some = אַשָּׁבָּר of שִׁבּּיל he beautified, adorned).

(Targ.: royal pavilion) Jer.43,10. (지 pap 는 Ch. m. the dawn (from 기술 한 Dan.6,20)

אַפָּת (fut. אַפּרי יִשְׁפּת הַפּיר (fut. יִשְׁפּת הַפּּרי (fut. הַפְּרי יִשְׁפָּת הַפְּרי (fut. אַפּרי יִשְׁפָּת הַפְּרי (fut. אַפּרי בְּעָר הַפְּרי בְּעָר הַבְּעָר (fut. אַפּריבְעָר (fut. הַפּרי (fut. הַפּריבְעָר (fut. הַפְּרָר (fut. הַפְּרָר (fut. הַפְּרִיבְּעָר (fut. הַפְּרָר (fut. הַפְּרִיבְּעָר (fut. הַפְּרִי (fut. הַפְּרִיבְּעָר (fut. הַפְּרִי (fut. הַפְּרִי הַעָּר (fut. הַפְּרִי הַעָּר (fut. הַפְּרִי הַעָּר (fut. הַפְּרִיבְּעָר הַבְּעָר הַבְעָר הַבְּעָר הַבְּעָר הַבְּעָר הַבְּעָר הַבְּעָר הַבְּעָר הַבְּעָר הַבְּעָר הַבְּעָר הַבְּער הַבּיר הַבְּער הַבְּער הַבּער הַבְּער הַבְּיר הַבְּער הַבְּיר הַבְּער הַבְּיר הַבְּבּי הַבְּיבּי הַבְּיר הַבְּיבּי הַבְּיר הַבְּיבּי הַבְּיבּי הַבְי

กลุ่น (from กอน; only du. การอุน) m. 1) stall, fold Ps. 68, 14. — 2) hook, peg (for hanging up slaughtered animals) Ez. 40, 43.

ন্ত্ৰা (= ন্তুট্) to overflow, whence the next word.

ក្សុម្ហា (= ។ម៉ូម្លា) m. overflowing, effusion ។ម៉ូម៉ូ អូម៉ូម៉ូ in the overflowing of wrath Is.54,8 (Targ.: in a little wrath; Vulg.: in a moment of wrath).

רְשִׁיק Ch. (= Heb. שׁיִּל ; אַל ; אַל (שִׁקְלְּהִי) m. leg Dan.2,33.

P발 (from ppw; ^ p박; sf. 'p뽀; pl.

ロラヴ、c. '戸ヴ, sf. ロヴマツ m. 1) sack Gen.42,25 a. 35 (comp. Greek sakos, Lat. saccus, Eng. sack).— 2) sack-cloth (coarse garment worm by mourners) Is.3,24; Jer.4,8; Jo. 1,13; Jb.16,15.

קרן (fut. שָׁקָר , pt. שָׁקָר , pl. c. נְשִׁקר ; imp. pl. ישִׁקר ; inf. ישִׁקר ; imp. pl. ישִׁקר ; imp. pl. ישִׁקר ; imp. pl. ישִׁקר ; inf. ישִׁקר ; imp. pl. ישִׁקר ; inf. ישִׁקר ; imp. pl. ישִׁקר ; imp. pl. ישִׁקר ; imp. pl. in the watchman waketh in vain Ps.127,1; ישִׁקר ישִׁישְׁר watch ye, and guard them Ez.8,29; fig. with ישִׁי : to watch over, to give attention to Jer.1,12; 44,27; pt. in the construct state without ישִׁי ישִׁקר in they who watch over iniquity, i. e. who take care to promote it Is.29,20.— 2) to lie in wait (ישׁבְּבוֹי in wait) Jer.5,6.

Pu. שְׁקַרְ (den. from יְשָׁקַרְ; pt. קישְׁקְרְ to be almond-shaped Ex. 25.33.

קרים (from שָׁקָרִים; pl. שִּׁקָרִים) m. prop. the waker, hence: I almondtree (so called because it blooms earlier than other trees) Jer.I.11; Ec.12,5.— 2) almond, almond-nut Gen.43,11; Num.17.23.

to bind; only *Niph*. נְשְׂקֵר to be bound Lam. 1,14 (Targ: aggravated; some manuscripts have יְשָׁקַר from 'שָׁקַר').

דבר to drink (Kal not used).

Niph. גְשְׁקָת Am. 8, 8 Ktib for נְשָׁקַע (see נָשָׁקַע).

Pu. שְׁמְּה (fut. וְשָׁמָה) to be moistened מח עִצְמוֹתְיו וְשָׁמָה the marrow of his bones is moistened.

i. e. sappy Jb.21,24 (Eng. Bible: his bones are moistened with marrow).

הַשְּׁקָה (fut. מְשִׁקָה, מף, מְשִּקָה, מּיִשְּׁקָה, פּ. מְשִׁקָה, פּ. מְשִׁקָה, פּוּ מַשְּׁקָה, פּוּ מַשְּׁבָּה, פּוּ מַשְּׁבָּה, פּוּ מַשְּׁבָּה, פּוּ מַשְּׁבָּה, פּוּ מַשְּׁבָּה, פּוּ מַשְּבָּה, פּוּמַה, פּוּמַשְּבָּה, פּוּמַשְּבָּה, פּוּמַב, פּיוּמַב, פּוּמַב, פּוּמַב, פּוּמַב, פּוּמַב, פּוּמַב, פּיִבּּב, פּינּב, פּינּב, פּינִיים, פּינְיִים, פּינִים, פּינְיים, פּינְיים, פּינְיים, פּינְיים, פּינְיים, פּינִים, פּינְיים, פּינִים, פּינְיים, פּינְיים, פּינְיים, פּינְיים, פּינְיים, פּינְיים, פּינְיים, פּינְיים, פּינְיים, פּינִים, פּינְיים, פּינִים, פּינִים, פּינִיים, פּינִים, פּינִים, פּינִים, פּינִים, פּינִ

יִשְׁקְנִי (= יְשָׁקּנִי; only pl. sf. שְׁקְנִי) m. drink Ps.102,10.

(pl. שָׁקוֹיִים, sf. שָׁקוֹיִים) m. 1) drink Hos.2,7.— 2) refreshing moisture Pr.3,8.

עקנים a. יְשָׁקְנִים (pl. יְשָׁקּוֹצִים a. יְשָׁקּוֹצִים c. יִשְׁקּוֹצִים m. abomination Nah.3, 6; Ez.20,8; as opprobrious designation of idols 1K.11,7 and of idolatrous worship Dan.9,27 (see קוַבְּ

י (fut. ישָׁקם; pt. שָׁקם) 1) to rest, to be undisturbed Jer.30,10; Ps. 76,9; הְאָרְה הְאָרָה הְאָרָה הָאָרָה הַאָּרָה הַאָּבָּרְי, the land rested from war Jos.11,23.—
2) to remain still, inactive Is.62, 1; Ps.83,2.

Hiph. שִיקִים (fut. שִיקִים; inf. נְשִּׁקִים, בְּשִּׁקִים) to give rest, to quiet Ps.94,13; אָרֵא אָרֵשְׁקִם אָרָשׁ when he quieteth the earth Jb.37,17; בְּשָׁקִים to appease a strife Pr.15,18; intr. to be quiet Is.7,4; inf.

quietness Is.30,15; שֵׁלְנֵת הַשְּׁקִם undisturbed ease Ez.16,49.

שֵקְם m. rest, quiet 1Chr.22,8.

קּשִּׁשְּׁלְ וּ יִשְּׁמִלּ וּ יִישְׁכִּוֹל , וְשִׁכְּוֹל , שִּׁכְּל וּ יִשְׁכְּל , לִשְּׁכְּל , לִשְּׁכְּל , לוּ יִּשְׁכְּל , Ezr. 8,25 אָשֵׁבְּלְהּ ; pt. שְׁכֵּל נוֹשִׁבְּל הּ 2S.14,26; Is.40,12; Jer.32,10; שְׁבֵּל לוֹי נִינְי to weigh out to any one, i. e. to pay to Gen.23,16; ייי שְׁבֵּל עַל־יְנִינִי לַיִּי לְּעַרְּיִנִיי לַיִּי לְּעַלְּכְּלְּיִנְי שָׁכְּל עַלִּיבְי אָנְלְ עַלְּיבָנִי אָנְלְ עַלְּיבָנִי אָנְלְ עַלְּיבָנִי אָנְלְ עַלְּיבָנִי אָלֶף בָּבָּל אַנְלִי עַלִּיבְּפֵי אָלֶף בָּבָּל though I should weigh in my hands a thousand shekels of silver, i. e. though I should receive them 2S. 18,12; fig. to examine, to try Jb. 31,6.

Niph. לְשָׁבֶל to be weighed Jb.6, 2; Ezr.8,33.

קְּמָים (only pl. שָׁקְמִים f. sycamore-tree 1K.10,27; Is. 9,9; Am. 7, 14; only pl. sf. בּיִקְמִים Ps.78,47. אַבְייִ (fut. אַבְייִ) to sink down Am. 9,5; fig. of a country Jer.51,64; of

fire: to burn down, to be quenched Num.11,2.

Niph. נְיָּיֻבְע to be sunk, to sink Am.8,8.

Hiph. רְשִׁקִיעַ (fut. יַשְׁקִיעַ) 1) to cause to sink (of water) Ez. 32, 14.— 2) to press down Jh.40,25. קער (from קער) f. hollow, sunken place Lev.14,37.

אַב I. to look, to see (comp. Greek skopeo).

Niph. לְשְׁקְף (pt. קְּבְּיְבְּן) to be seen, to look forth Jud.5,28; Pr. 7,6; Cant.6,10; fig. of justice Ps. 12, of evil Jer.6,1.

Hiph. יַשְׁקִיף (fut. יַשְׁקִר, ap. מְשָׁקִיף) to look 2K.9,30 a. 32; Ps. 14,2; Gen. 18,16.

דָלְינֵי וּ (בּCh קַבַּף) to lay beams, to join, whence אָנְיּי, יִשְּׁבְּוּך only pt. p. pl. יִשְׁבָּוּן crossed bars, latticework 1K.7,4 (acc. older interpreters: windows, prospects, from קַבּוֹנֵי שְּׁבְּפִים אַטְּטִים (שִׁבְּרָּוֹנִי שְּׁבְּפִּים אַטְטִים (שֹׁבַרְּוֹנִי שִּׁבְּרָּים הַאַטְטִים (שֹׁבַרְּוֹנִי שִּבְּרָּים הַאַטְטִים (שֹׁבַרְּוֹנִי שִּׁבְּרָּים הַאַטְטִים (שֹׁבִּרָּוֹנִי שִּׁבְּרָּים הַאַטְטִים (שֹׁבְּרָּוֹנִי שִּׁבְּרָּים הַאַטְטִים (שֹׁבְּרָּוֹנִי שִּׁבְּרָּים הַאַטְטִים (שֹּבְּרָּוֹנִי שִּׁבְּרָּים הַאַטְטִים (שֹּבְּרָּוֹנִי שִּׁבְּרָּים הַאַטְטִים (שֹּבְּרָוֹנִי שִּׁבְּרָּים הַאַבְּרָּבִים הַאַבְּרָּים הַבְּיִבְּים הַבְּבְּרָם הַבְּרָּים הַבְּיִבְּים הַבְּרָּבְּים הַבְּים הַבְּרָים הַבְּרָבְּים הַבְּבְּרָם הַבְּרָם הַבְּרָבְּים הַבְּרָבְּים הַבְּרָבְּים הַבְּרָבְּים הַבְּרָבְּים הַבְּרָבְים הַבְּבְּים הַבְּרָבְים הַבְּרָבְּים הַבְּרָבְּים הַבְּרָבְּים הַבְּרָבְים הַבְּרָבְים הַבְּרָבְּים הַבְּרָבְים הַבְּרָבְים הַבְּיִבְים הַבְּרָבְים הַבְּרָבְים הַבְּיִבְּים הַבְּיִבְּים הַבְּיִבְּים הַבְּרָבְים הַבְּיִבְּים הַבְּיִבְּים הַבְּיִבְּים הַבְּים הַבְּיבְּים הַבְּים הַבְּים הַבְּים הַבְּים הַבְּים הַבְּים הַבְּים הַבְּים הַבְּיבְּים הַבְּיבְּים הַבְּים הַבְּים הּבּים הּבּיבְים הְיּבְּיּבְיּים הּבּיבְּים הְּבִּיבְּים הּבּיבּים הּבּיבּים הּבּים הּבּים הּבּיבּים הּבּיבּים הּבּיבּים הּבּיבּים הּבּיבּים הּבּיבּים הּבּיבְּיבְּים הּבּיבּים הּבּיבּים הּבּיבּים הּבּיבּים הּבּים הּבּיבּים הּבּיבּים הּבּיבּים הּבּיבּים הּבּיבּים הּבּיבּים הּבּים הּבּיבּים הּבּיבּיבּים הּבּ

קבְּיִם יְשְׁכֵּךְ m. layer of beams קבְיִים שְׁכֵּךְ made square with beams 1K.7,5 (others: were square in prospect).

to be abominable (Kal not used).

Pi. 'ਸ਼ੁਲਾ (fut. 'ਸ਼ੁਲਾ'; inf. 'ਸ਼ੁਲਾ') 1) to make abominable, to defile Lev.11,43.— 2) to abhor Deut.7, 26; Ps.22,25. לְּיֵבְיֹי m. abomination, abominable thing Lev.7,21; Is.66,17.

שקוץ see שקץ.

ק (fut. פּשִּידְ, pt. יְשִּׁיק: pt. פְּשִּׁיק. f. מְיֹנְיּקְתּה (שׁוֹקְקָה: f. מִינִּקְקָה: g. as locusts run about shall they run upon it Is.33,4.— 2) to be greedy, to thirst Is.29,8; Ps.107,9; Pr.28,15.

Hithp. pអុក្មេរិក្សា to run along, to rattle through (of chariots) Nah.2,5.

ppw (acc. Ges. proh. = ppi) to strain or filter, hence: to be netshaped, sieve-like (of coarse cloth).

falsely (לְשִׁקר) to lie, to deal falsely (לְשִׁקר to, with) Gen.21,23.

Pi. אַמָּר (fut ישָׁמָר) to lie 1S 15,29; with בּ: to deal falsely with Lev.19,11; Ps.44,18.

שַׂכְר (= Ch. שְׂבְרְר to wink (Kal not used).

Pi. שָּקר to let wink; only pt. f. pl. מְשַׁקּרוֹת עִינִים letting the eyes wink, ogling Is.3,16.

קרים. אָקרים אָקרים אָקרים אָקר (יְשְקְרִיהָם, sf. שְּקָרְרּ m. 1) lie, falsehood Mic.6,12; Jer. 23,32; Ps. 101,7, עד שֶּקֶר false witness Deut. 19,18; concretely: liar אָקר מִוֹין עַל־לְשׁוֹן הַוֹּת הוֹת a liar giveth ear to a mischievoustongue 17,4; as adv. falsely Deut. 19,18; אָקר מִשְּבַע לַשֶּבֶּע לַשֶּבָע לַשְּבַע לַשְּבָע לַשְּבַע לַשְּבַע לַשְּבָּע לַשְּבָּע לַשְּבָּע לַשְּבָּע לַשְּבָּע לַשְּבָע לַשְּבָע לַשְּבַע לַשְּבָּע לַשְּבַע לַשְּבָּע לַשְּבַע לַשְּבַע לַשְּבַע לַשְּבַע לַשְּבַע לַשְּבַע לַשְּבַע לַשְּבַע לַשְּבָּע לַשְּבַע לַשְּבָּע לַשְּבּע לַשְּבָּע לַ thing שֶׁקֶר הַסּוֹם לְרְשׁוֹעָה vain is the horse for victory Ps.33,17; as adv. without cause Ps.38,20; 69,5; 119,78 a. 86; בַשְׁקָר in vain 1S. 25,21.

אַקּת (from שְׁלָקּה; pl. c. שְׁלָּחְוֹת as if from אָשֶׁרָה) f. watering-trough Gen.24,20; 30,38.

ער (from יְשָרֵי, אָרָה פּר. יְשָרֵי, אָרָים . יְשָרֵי אַר. יִשְרֵי אַר. יִשְרֵי אַר. יִשְרֵי אַר. יִשְרֵי אַר. יִשְרֵי אַרָּר אַר. יִשְרֵי אַרָּר אַר. יִשְרֵי אַרָּר אַר. יִשְרֵי אַרָּר אַרָּר וּשִרְי בּפַיִּשְּרָים בּפִיּשְּרָים רוּפּר. יְשְרֵי אַרָּר וּשִר בְּפִיּשְרָים the ruler (prefect) of the city Jud.9,30; ישֵר אַרָּר יִיל אָרָר יִיל בְּיִי לְּרָי בַּר בַּרְיִיל בְּיִר אָרָר יִיל בְּרָא יַבְר בְּרָי יִיל בְּרָא יַבְר בְּרָי יִיל בְּרָא יַב בּפְּרָים בּפַר בּרָי יִבְּר בְּרָי יִבְּר יִּר יִיל בְּרָי יִבְּר יִבְּר יִבְּר יִבְּר יִבְּר יִבְּר יִבְּר יִבְּר יִבְי יִבְּר יִבּי יִבְּר יִבְּר יִבְּר יִבְּר יִבְּר יִבְּר יִבְּר יִבְּר יִבְּר יִבְּי יִבְּר יִבְּר יִבְּר יִבְּר יִבְּר יִבְּר יִבְּר יִבְּי יִבְּר יִבְּר יִבְּי יִּבְּר יִבְּיי יִבְּיי יִבְּי יִבְּר יִּבְּי יִבְּי יִבְּי יִבְּיי יִּבְיי יִבְּי יִבְּי יִבְּי יִבְי יִבְּיי יִבְּי יִבְּיי יִבְּי יִּבְיי יִבְּי יִבְיי יִבְּי יִבְיי יִבְּיי יִבְיי יִּבְיי יִבְיי יִיי יִבְּיי יִיי יִבְיי יִּבְיי יִבְּיי יִבְּיי יִּבְיי יִבְּיי יִבְּיי יִּבְיי יִּיי יִּבְיי יִּיי יִּבְיי יִּבְיי יִבְּיי יִּיי יִיי יִּבְיי יִּיי יִבְּיי יִּייי יִּבְיי יִּיי יִבְּיי יִּיי יִייי יִּיי יִבְּיי יִּיי יִבְּיי יִּבְיי יִייי יִבְיי יִבּיי יִייי יִבְּיי יִבְּיי יִייי יִבְּיי יִבְיי יִבְּיי יִייי יִיי יִבְּיי יִבְּיי יִּיי יִבְייי יִיי יִּבְיי יִבְייי יִבְּיי יִבְּיי יִּבְיי יִּייי יִבְּיי יִבְּייי יִבְייי יִבְּייי יִיייי יִּייי יִיי יִבְּייי יִייי יִייי יִייי יִייי יִּייי יִייי יִייי

שׁל (= יְשֶׁרָן; from יַשְׁרָן; sf. אָשֶׁרָן יִשְׁרָן m. 1) sinew, muscle Pr. 3, 8.— 2) navel-cord, navel Ez.16,4. שֵׁרָא I. Ch. to loose, to unbind Dan.

דָּיָ 5,16; pt.p.pl. יְשָׁרָיִין loosed, unbound 3,25.

Pa. אֹשֶׁי (pt. אֹשָׁבְי) 1) to loose, to unravel (a knot) Dan. 5,12. — 2) to begin (prop. to open) Ezr. 5,2.

Ithp. אֹשְׁהָהָא to be loosed Dan. 5, 6.

אָרֶשׁ II. a. אֹשְיֵל Ch. (pt. אֹשֶׁי) to dwell, to abide Dan.2,22.

יייי אין pr. n. 1) son of Sennache-

rib 2K. 19,37.— 2) an Israelite Zch.7,2.— See also גַרְגַל שַׁרְאָצֶר.

ערב (בּקבֿי, שַׂרַב) to glow, to burn, whence the next word.

קרב m. heat Is.49,10; hence: parched ground 35,7.

שרביה pr. n. m. Ezr.8,18.

ישֵׁרֶם (for שֵׁבִּים) m. sceptre Est.4,11.

שָׁרֵג (akin to שֶׁרֵהְ) to twist, to knot (Kal not used).

Pu. שבע (fut. ישרע) to be wisted together, interwoven Jb.40,17.

Hithp. הְשְׁהָרֵג (fut. יַשְׁהָרֵג) to be interwoven Lam.1.14.

ערֵר 1) to pierce (akin to שֵׁרֶר), whence אָרָר .— 2) to weave together, to twist, whence אַרָר (comp. Ch. אָדָר twisted work).— 3) to flee, to escape, to remain Jos.10,20.

m. twisted work, knit-work לְנְהֵי הַשְּׁרָר ז the knit garments Ex. 31,10 (Eng. Bible acc. Sept.: garments of service).

שׁרָר m. stylus, pencil Is.44,13.

יאָרָה I. (= Ch. איַדְיּ I.) to let loose, to send forth; only fut. sf. אַרָה he sendeth it forth Jb.37,3 (others: he directeth it, as if Pi. of יָיֵיַר).

Pi. שֵׁרָה, (1 sf. שִׁרִיתְּךְ Kri) to loose, to release שֵׁרִיתְךְ לְּמוֹלֵ I will release thee for good Jer.15, 11 (Kimchi acc. Targ. = שְּׁאַרִיתְרָּ thy end; Vulg.: thy remnant).

ערה iI. (שְׁבֵר בּי to connect, to fit together, whence שִׁרָי a. שִׁרָי .
שִׁרְי (pl. שִׁרִי , sf. שִׁרוֹתִי a. שִׁרְי (שְׁרוֹת שִׁר וֹת יִּי שִׁרוֹת בִּי שִׁרוֹת בִּי שִׁרוֹת בִּי שִׁרוֹת בִּי שִׁרוֹת בִּי שִׁר מִשְׁרָבּן בִּי מִשְׁרָבּן בִּי מִשְׁרָבּן בּי מִשְׁרָבּן בּי מִשְׁרָבּן שִׁר מִשְׁרָבּן שִׁר מִשְׁרָבּן שִׁר מִשְׁרָבּן שִׁר מִשְׁרָבּן שִׁר מִשְׁרָבּן שִׁר the ships of Tarshish were thy caravans for thy commerce Ez.27,25.— 2) wall אַלּי מִשְׁרָבוּן מַי שִׁרְבּוֹן מִישְׁרָבוּן מַי מַשְׁרָבוּן מִשְׁרָבוּן מַשְׁרָבוּן מַשְׁרָבוּן מַשְׁרָבוּן מַשְׁרָבוּן מַשְׁרָבוּן מַשְׁרַבוּן מַשְׁרַבוּן מַשְׁרָבוּן מִישְׁרָבוּן מַשְּׁרָבוּן מַשְׁרָבוּן מַשְׁרָבוּן מַשְׁרָבוּן מַשְׁרָבוּן מַשְּרָבוּן מַשְּׁרָבוּן מִישְׁרָבוּן מַשְׁרָבוּן מִישְׁרָבוּן מַשְׁרָבוּן מִישְׁרָבוּן מַשְׁרָבוּן מִישְׁרָבוּן מַשְׁרָבוּן מִישְׁרָבוּן מַשְׁרָבוּן מַשְׁרָבוּן מַשְׁרָבוּן מַשְׁרָבוּן מַשְׁרָבוּן מַשְׁרָבוּן מַשְׁרָבוּן מִישְׁרָבוּן מַשְּׁרְבוּן מִישְׁרָבוּן מִישְׁרִים מִישְׁרָבוּן מִישְׁרִים מַשְׁרָבוּין מַשְּרִים מִישְׁרְיִים מִישְׁרְיִים מִישְׁרְּיִים מִּיְּבְּיִים מִיבּים מַשְׁרְּבּוּבְיּים מִיבּים מַשְׁרְבּיּים מִּיבְּים מִיבְּים מִיבּים מִּבְּיִּים מִּיבְּיִּים מִּיִים מִּיבְּיִים מִייִּבְּיִים מִיבְּיִים מִיבְּיִים מִיבְּיִּים מִיבְּיִים מִייִים מִּיבּים מִיבּים מִּיִּים מִיבּים מִיבּים מִיבְּיִים מִייִים מִּיִים מִיבְּיִים מִיבְּיִים מִיבְּיִים מִיבְּיִים מִיבְּיִים מִיבְּיִים מִיבְּיִים מִיבְיִים מִיבְיּים מִיבְּיִים מִיבְּיִים מִיבְּיִים מִיבְּיִים מִּיִים מִיבְּיִים מִיבְּיִים מִּיִּים מִיבְּיִים מִיבְּיִים מִּיִים מִיבְּיים מִּיִּים מִיבְּיִים מִיבְּיים מִיבְּיים מִּיבְּיים מִיבְּיים מִיבְּיִים מִיבְּיִים מִּיִּים מִּיבְּיים מִּיִּבְּיים מִּיבְּיים מִּיִּים מִּיבְּיים מִייִּים מִּיבְּיים מִּיבְייִים מְּיִים מִּיבְּיים מִּיבְּיּים מִּיּים מִּיבְּיים מְּיִים מִיבְּיים מִייִים מִיבְּיים מִּיִים מִיבְּיים מִיבְּייִים מִיבְּיִים מְיִים מִיבְּיִים מְיִּים מִּיבְּיִים מְיִים מִּיבְיִים מְיִּיְיִי

ן (akin to אוֹ II. and ישָׂרָן; 2 אָרִייִּן (זְישָׁרְיִיּן) 1) to strive, to contend Gen.32,29.— 2) to rule, whence מְשְׂרָה

cess, lady Jud.5,29; 1K.11,3; Is. 59,23; fig. שָׁרָהי בַּמְּרִינוֹת princess among the provinces Lam.1,1.

שְׁרָה pr.n. Sarah, wife of Abraham Gen.18,6, at first called ישַׁרַ 11,29. (from שׁרָוֹת II.; only pl. שִׁרָּה f. chain, bracelet Is.3,19.

שרוג pr. n. m. Gen.11,20.

שֶׁרְלְּחֶן pr. n. a place in Simeon Jos.19,6.

קירוף (from שָׁרַף) m. latchet, thong אַרוף בעל a shoe-latchet Gen.14,23; Is 5,27.

שָׁרִּלְ פּפּפ שָׁרוּכן.

אָרְּוּקוֹת Ktib for שָׁרָיקי, see אָרָיקיּת, אָרָיקיּת, see אָרָיקיּת. קייקית, gr. n. f. Gen.46,17.

שׁרֵשׁ to cut, to make incisions Lev. 2I,5.

Niph. נְשְׁרֵם (fut. נְשָׁרֵם) to be cut, lacerated, hurt Zch.12,3.

שׁרֵשׁ m. cutting, incision Lev.19,28.

קָּרֶם f. same as שֶׁרֶם Lev.21,5. שׁרָט pr. n. see שׁרָטי .

שרי pr n. m. Ezr.10,40.

קרי pr. n. wife of Abraham Gen. 11,29, afterwards called שָׂרַד 17,15.

קיג (from יְשַׂרֵיג ; pl. שָׂרִיג (שֶּׁרָיג) m. shoot, branch Gen.40,10; Jo.1,7.

ישְרִיד. (pl. שִּרִידִים, c. (שְּׂרָיִד.) m. 1)
one escaped or left, one remaining on escaping or remaining Lam.2,25; טַם שְּרִיד. חָרֶב the people left of the sword Jer.
31,1.— 2) something left, remnant ls.1,9; אִין־ שְּׂרִיד לִאָּכְלוֹ there was nothing left of his meat Jb.20,21.
שִׁרִידְה (from שִׁרִידְה (from שִׁרִידְה) שִׁרְיִדְה (from שִׁרִידְה)

Jb.41,18.

Jb.41,18.

of David 2S.8,17, for which אַיָּבְיּ (Kri אַיִּשְׁי 20, 25, אַשְּׁיִשָּׁי 1K. 4, 3, אַשְׁיִשְׁי 1Chr.18,16.— 2) father of Ezra Ezr.7,1, and several other persons.

שָׁרִיוֹן see שָׁרִין , שָׁרִיוֹן.

קּרִיק (from שָׁרֵק) adj. heckled; only f. pl. אָרִיקוֹת heckled flax Is.19,9.

אינְקרים (only pl. piping, whistling ישָׁרִיקוֹת עַּרָרִים pipings (of the shepherds) for the flocks Jud.5,16; fig. hissing, scorn שִׂרִיקוֹת perpetual hissing Jer.18,16.

m. sinew, muscle; only pl. c. שְׁרֵירֵי בִּמְנוֹ the muscles of his belly Jb.40,16.

קירות (from שָׁרֵר f. firmness, hardness שְׁרֵירוּת לֵב hardness of heart, stubbornness, caprice Deut. 29,18; Jer.7,24; Ps.81,13.

שְרִית see שֵׁרָית.

שָׁרֵךְ (akin to שֶׂרֵן) to twist, to knot (Kal not used).

Pi. אָרֶךְ (pt. קְשָׁרְךְּ) to cross, to traverse; pt. f. קַּשְׂרָבְּר קַלְּה קַלְּה קִשְּׁרָבְּר זְיִבְּיִרְ a swift dromedary traversing her ways Jer.2,23.

אָרֶתְה Ktib Jer. 31,39 for אָרֶתְה, which see.

ים שֵׁרְחָכִים pr. n. chief eunuch of Nebuchadnezzar Jer.39,3.

thened limb; pt. p. שַׂרְשָׁ having a lengthened limb Lev.21,18; 22,23.

Hithp. הַשְּׁהָרֵע to stretch oneself out ls.28,20.

קַבְעַפְי (= אָשִׁרָעַפּי; only pl. sf. שֵׁרְעַפּי) m. thought Ps.94,19; 139,23.

אָרַיִּי וֹ. (fut. קֹינִין; pt. אַיִּרָן; inf.

Niph. נְשְׂרֵף (fut. נְשְׂרֵף) to be burnt Lev.6.23.

Pu. קבש to be burnt Lev.10,16.
קשרו II. (= Ar קשי) to be high, noble, whence אב של 2.

קרָפִּים (pl. שְּׁרָפִּים) m. 1) a serpen!. (prop. the burning one, from אַבָּוּן.) Deut. 8, 15; אַבְּיף מְעוֹפִּן flying serpent Is. 14, 29; 30,6—2) name of one of the highest order of angels, a seraph (prop. the high, the noble, from אווו Is. 6, 2.—3) pr. n. 1Chr. 4, 22.

ישַׁרִץ (fut. ישׁרֵץ; pt. ישׁרֵץ; imp. pl. אַרֵץ; pt. ישׁרֵץ; imp. pl. אַרֵץ; pt. ישׁרֵץ; imp. pl. אַרַץ; imp. pl. ישׁרֵץ; pt. ישׁרֵץ; imp. pl. ישׁרֵץ; that moveth (creepeth) upon the earth Gen.7, 21—2) to bring forth abundantly, to swarm with ישָׁרֵץ הַמַּיִם שֶׁרֶץ let the waters bring forth abundantly (swarm with) creeping creatures Gen.1,20; without accus

שְרָצוּ בְּאָרֶץ bring forth abundantly (swarm ye) upon the earth 9,7. m. coll. creeping things, reptiles Gen.7,21; הַמַּיִם animals that move in the water Lev.11,10; קוֹרָץ הַעוֹרְץ הַעוֹרָץ winged reptiles v. 23.

קַבְּעָ (fut. יְשָׁרֹק. 1) to whistle Is. 7,18; Zch. 10,8 — 2) to hiss, to mock (בַּצָּרָל at) Ez.27,36; Zph.2,15.

ערק I. to comb, to heckle (flax), whence שֵׁרִיק.

שׁרק II to be reddish, whence the following four words.

עֵרקׁים (pl. שְׁרָקִים) adj. red-brown (of horses) Zch.1,8.

ישֵׁרכֹק (pl. שִׂרוֹקים) m. vine (especially one bearing red grapes) Is. 16,8.

שוֹרֵק, שׁוֹרֵק m 1) red vine (producing the choicest wine) Is.5,2;
Jer.2,21.— אייַקלין pr. n. a valley between אַיִּיקלין and מַנָּד Jud.16,4.

יבקה f. red vine (others: vinebranch, vine-stock) Gen.49,11.

ישָׁרַק (from שָׁרַק) f. hissing, scorn Jer. 19.8.

יַּשְׁרֵר (akin to אַרֵר) נייָר (akin to אַרְר) נייִר (akin to make firm, whence אָשָּרִר, שִּרְ, שִּרְר, שִּרְ, שִּרְרוּת, שַּרְירוּת, שַּרְירוּת, שַּרְירוּת, שַּרְשִּר, שִּרְר שִּרְרוּת, שַּרְרוּת, שַּרְירוּת, שַּרְירוּת, שַּרְירוּת, שַּרְירוּת, בּיִרְירוּת, בּיִרְירוּת, בּירְרוּת, בּירוּת, בּירְרוּת, בּירוּת, בּירות

ישָׂרֵר (fut. שׂרֵר; pt. שׂרֵר) to rule, to govern Is.32,1; Est.1,22.

Hithp. הְשְׂחֲרֵר to make oneself

a ruler (על over) Num.16,13.

שֵׁלֵשֵׁ (acc. Ges. = מְיֵבְשׁׁ) prop. to creep, whence שֵׁלֶשְׁ a root (as creeping).

Pi. I. מֶשְׁרֵשׁ (fut. יְשְׁרֵשׁ) to root out Jb.31,12; fig. of man: יְשִׁרָשִׁךְ and he will root thee out Ps.57,7.

Pi. II. שֹרֵשׁ to take root Is.40,24.

Pu. שֹרֵשׁ (pl. שֹרָשׁ) 1) to be rooted Jer. 12,2.— 2) to be rooted out Jb.31,8.

Hiph הַשְּׁרְשׁ (fut. ap. בַּשְׁרָשׁ , to take root Is. 27,6; pt. מַשְּׁרִישׁ בֹּשׁ to strike a root Ps. 80, 10.

 ψ יָשָׁרְשָּׁי , אַרְשִּׁי , אַרְשִּׁי , pl.יַשְׁיִם, c. שְׁרְשִׁי, sf. שְׁרָשִׁים, 구 발구발) m. 1) root Jb.14,8; Jer. 17,8; הַבָּר שׁרֵשׁ to strike roots Hos.14,6; שֹרֶשׁ דָבָּר the root of a thing, i. e. the ground or cause of it Jb. 19,28.— 2) root, origin, descent Is.11,10; מָנִי אָפַרַיִם שַׁרְשָׁם they whose root (i. e. descent) is out of Ephraim were against Amalek Jud. 5,14 - 3) bottom, lowest part, foot, hence: the soles of the feet Jb.13,27; שֹרֵשׁ דָרִים the foot of mountains 28,9; שַׁרִשִּׁי דַּנָּם the bottom of the sea 36,30.

ערֹשֵׁי pr. n. m. 1Chr.7,16.

שְׁרִשׁ Ch. (pl. sf. שְׁרְשׁׁ) m. root Dan.4,12. $\frac{1}{2} \stackrel{\text{in}}{=} (= \frac{1}{2} \stackrel{\text{in}}{=} ; pl. c. pl. f.$ chain Ex.28,22.

שָׁרְשִׁי Ch. a rooting out Ezr. 7, 26 (Kri).

שַׁרְשָׁרָה (redupl. from שַׁרְשָׁרָה; pl. c. אַבָּיל (redupl. from בּגיַצּ, pl. c. שַׁרְשִׁרְשָׁרָת) f. chain Ex.28,14.

שְרֵת (acc. Stb. akin to שֵׁרָת I.) to look after (Kal not used).

Pi. אַשְּרָת (fut. אַשְּרָת בּי יָּ יָּ דָּת מְשִּרְתּי , קּ מְשִּרְתּי , קּ מְשִּרְתִּי , קּ מִשְּרָתִי , נְי יִּ מְשִּרְתַּת וּ , מִשְּרָת בַּקּוֹש to minister in the sanctuary Ez 44,27; pt. מְשֵּרָת for מְשֶּרָת בּקּרָ שׁ he that ministers, a minister 2S. 13, 17; f. מְשֵּרָת (for מְשֶּרָת) she who ministers, a ministress IK. 1,15; of priests: יִי יִי ministers of the Lord Jo.1,9; מִוֹבְּת ministers of the altar v. 13.

קַבְי הַשְּׁרֵת m. service, ministry בְּלִי הַשְּׁרֵת vessels of the service Num.4.12.

שׁשֵׁר (שְׁשֵּׁר , בְּשִׁשׁ f. and שִׁשָּׁר m. (c. שִׁשֶּׁר) num. six Gen. 7, 6; Ez. 40,16; Pr.6,16; Lev.12,5; שְׁשָׁר מָשָׁרָר m., שִׁשְּׁר שָׁשְׁר f. sixteen Gen. 46, 18; Num. 31,40.

שׁשֵּׁי m. 1) = שׁשֵּׁי white marble Cant. 5, 15; Est. 1,6 — 2) byssus (fine white Egyptian linen) Gen. 41,42; Pr. 31,22; שְׁשָּׁיִ twisted linen Ex. 26, 1.

אַשְּׁאָתִינְי only Pi. אַשְּׁיָּי to lead; sf. קּיבְיּשְׁ and I will lead thee Ez 39,2 (acc. Targ.: lead thee astray).

דַּבְּצַר pr. n. surname of Zerubbabel at the Persian court Ezr.1,8. שְׁשֶׁר (den. from שְׁשָׁ six) only Pi. יְשִׁשִּׁי to give a sixth part יַשְּׁשִׁר to give a sixth part of an ephah give the sixth part of an ephah from an homer of barley Ez.45,13. שַשְׁר see שְׁשֵּׁר Pi.

קשׁשׁן (c. שְׁשׁוֹן) m. joy Jer.7,34; Ps. 119,111; שֶׁמֶן שְׁמוֹן oil of joy, i. e. oil used for anointing on solemn occassions Is.61,3; Ps.45,8.

ששי pr. n. m. Ezr.10,40.

שֵׁי pr. n. m. Num.13,22; Jud.1,10. שְׁשֵׁי num. m. the sixth Gen.1,31; f. אָשִׁי Ex.26,9, also the sixth part Ez.4,11; 45,13.

ם שׁשִׁישׁ num. m. a. f. sixty Gen.25, 26; Deut.3,4; 2K.25,19.

in Jer. 25,26; 51,41.

יש pr. n. m. 1Chr.2,31.

קשׁשֵׁי pr. n. m. 1Chr.8,14.

ושט in Ar. to be red, whence the next word.

שְׁשֵׁר (c. שְׁשֵׁר) m. red color, vermilion Jer 22,14; Ez 23,14.

ק (from שִׁית to set; only pl. הְשָׁתוֹת, sf. שְׁתֹּהְים, m. foundation, pillar Ps.11,3; Is.19,10.

ת (from שִׁית to set; pl. sf. מַּאָר וֹי נָהָם to set; pl. sf. מְּאַרוֹתְיּהָם m. buttocks Is.20,4; 2S. 10,4.

תְּשָׁאָת II. (= אָאָה, from אָשָׁאָה m.

noise, tumult בָּג' שָׁת the tumultuous sons Num.24,17 (in the parallel passage Jer.48,45 בָּגִי שָׁמוֹ).

nw III. pr. n. Seth, the third son of Adam Gen.4,25.

תיי a. איי Ch. num. six Dan. 3, 1; Ezr. 6, 15.

ישָׁת Jb.41,17 see שָׁת .

Niph. ម៉្ម៉ា (fut. ម្គុំ!) to be drunk Lev.11.34.

עתה II. (ביית) to set, to place, whence שָׁרִי II.

תְּחָשְׁ a. שְׁתְּוּ Ch. to drink; pret. pl. שְׁתְּוּ Dan.5,3 a. 4; pt. שְׁתָוּי pl. שְׁתָוּי v. 1 a. 23.

אַתוֹת see שַׁתוֹת.

ערָר I. (from שְׁתָה I.) m. drinking, drunkenness Ec.10,17.

יאָרִי II. (from שהה II.) m. warp (the lengthwise threads of a fabric, which serve as a foundation for the woof) Lev.13,48. לשתיה f. drinking Est.1,8.

שְׁתִיל (pl. c. שְׁתִילֵי) m. plant Ps. 128,3.

עובים (c. שְׁבִּים) num. f. 1) two Gen. 4,19; 19,15; פֿעַם וּשְׁחֵים one time or two, i. e. several times Neh. 13,20; sf. פְּעָם לְּשָׁהְיִם they two, both of them R.1,19; ישָׁהִים עָשְׁרִים עָשְׁרִים עָשְׁרִים עָשְׁרִים עָשְׁרִים עָשְׁרִים עַשְּׁרִים עַשְּרִים עַשְּׁרִים עַשְּרִים עַשְּׁרִים עַשְׁרִים עַשְּׁרִים עַשְּיִים עַשְּׁרִים עַשְּׁרִים עַשְּׁרִים עַשְּׁרִים עַּיִּים עִּיִּים עַּיִּים עַּיִּים עַּיִּים עַּיִּים עִּיִּים עַּיבְּים עַּיִּים עִּיבְּים עַּיִּים עַּיבְּים עִּיבְּים עִּיבְּים עִּיבְּים עִּיבְּים עִּיבְּים עִּיבְּים עִּיבְּיבּים עִּיבְּיבּים עִּיבְּיבּים עִּיבְּיבּים עּיבְּיבּים עִּיבְּיבּים עּיבְּיבּים עּיבְּיבּים עּיבְּיבּים עּיבּיבּים עּיבְּיבּיבּים עִּיבְּיבּיבּים עִיבּיבּים עִּיבְּיבּיבּים עִּיבְּיבּים עִּיבְּיבּיבּים עִיבְי

שהין Ch. num. sixty Dan.3,1.

שָׁתֵל (fut. יְשָׁתּל; pt. p. שָׁתֵל, pl. ישָׁתוּל to set, to plant Ez.17,22 a. 23; Ps 1,3; Hos.9,13.

בּלוּי עִינֵים (בּ c. בְּלִּי עִינֵים whose eye was closed Num. 24, 3 a. 15 (others: whose eye was open = נְלִי עִינֵים v. 4 and 16).

out שְׁתַבּלְתִי he shutteth out my prayer Lam.3,8.

ישָׁתֵן only Hiph. הְשָׁהִין to piss; pt. הְשָׁהִין בְּקִיר one that pisseth against the wall (i. e. a male person) 1S.25,22; 2K.9,8.

רַבְּיל (fut. רְּבִּילִי) to subside, to be quiet, to be still Jon.1,11; Ps.107, 30; Pr.26,20.

ישׁתְּי pr. n. a Persian courtier Est. 1,14.

ישְׁתֵר (= Ch. חַחָּף) to break (Kal not used).

Niph. נְשְׂחֵר (fut. יַשְׁחֵר) to break

out יְּשְׁתְרוּ לְהֶם עְפֹּלִים and ulcers brake out upon them 18.5,9 (others: and they had ulcers in their secret parts).

יותר בווני pr. n. a Persian governor Ezr.5,3.

תְּבְּי (בְּיִיתּי ; pret. שַּׁי, pl. שְׁבִּין 1) to set, to put, to place שַּׁמִים פִּיהָם they set their mouth against the heavens Ps. 73, 9.—2) intr. to go, to run בַּצּאון לִשְׁאַל like sheep they go towards the nether world Ps.49,15.

ת

In the twenty-second and last letter of the alphabet, called $Tav \ \ \Box$ mark. cross, because of its original cross-like form; as a numeral $= 400. - \Box$ represents two sounds: t and th; in punctated texts the former is indicated by a dagesh $(\Box)$, the latter by the absence of it $(\Box)$.

אָרָ (from לְּאָד I.; pl. קְאִים , c. יְאָרָ ; onco pl. (קְאוֹת) m. chamber, room 1K.14,24; Ez 40,7 a. 12.

נְאַב , אָבָה I. (akin to אָבָה , אַבָּה) to desire, to long (בְּאַר for) Ps.119,40.

בּאַבְ II. (= בְּעַבְּ) to reject (Kal not used).

Pi. ፲፰፫ (only pt. ፲፰፫፫) to abhor Am.6,8.

קאָבְה (from אַבְּ 1.) f. desire, longing Ps.119,20.

הְאָהָ I. (= הְּוָהְ to measure, to mark out the limits (Kal not used).

Pi. אָהָ (fut. יְרָאוּ, pl. יְרָאוּ, to measure out, to mark out Num. 34,7 a. 8.

תְאָרָה II. in Ar. to run quickly, whence the next word.

אָרָ m. wild goat, antelope Deut. 14,5.— See also איה.

ות בְּאַרָת II. (from הַאָּבָת II.; c. תַּאָבָת f. bound, limit עַר־תַּאָרַת נִּבְעת עוֹיְם unto the utmost bound of the everlasting hills Gen.49,26.

תַּאֲלֶה (from אַלֶּה) f. curse Lam. 3,65.

בּאַמְים to be joined, paired; only pt. בּיאָמִים, coupled Ex.26,24; 36,29.

Hiph. הָאִים to bear twins; only pt. pl. f. מַתְאִימוֹת Cant.4,2.

תְּבְּים m. pair, couple; only pl. מְּמָים (for תְּאֲמִים Ex.26,24; 36,29.

וואָבּה (from אַבּה II.) prop. a coming together, hence: copulation, Iust (of animals) Jer.2,24.

קאָנִים (sf. אָאָנִים; pl. אָאָנִים, c. אָאָנִים, f. 1) fig-tree Pr.27,18; Hos. 9,10; fig. אַיָּבָּנוֹ וְחַחַת הְאָנִרוֹ to sit under one's vine and figtree, i. e. to live in peace and prosperity 1K.5,5; Mic.4,4.— 2) fig Num.13,23; Jer.24,1.

תֹאָנְה (from אָנְה II.) f. occasion, design Jud.14,4.

קאנים (from אוי 2) f. labor, toil; only pl. אוֹים הָיִאָּה she wearied herself with toil Ez.24,12 (Eng. Bible: with lies, from און 1).

קירה (from אָנָה I.) f. sorrow, grief, mourning Is.29,2; Lam.2,5. קאַנת שלה pr. n. a city on the borders of Ephraim Jos.16,6.

דְּאַר (תוֹר = חַבְּיל to go round, to compass pass וְהָאֵר הַגְּבוּל וְנָתַב לְפָאַת־יָם and the border compassed and turned about to the west side Jos.18,14.

Pi, אָהָ (fut. הַאָּר) to mark

Pi. הַאָּר (fut. יְהָאָר) to mark out, to delineate יְהָאָרֵהוּ he marketh it out with the compass Is.44,13.

Pu. אַאָר (pt. מְתְאָר) to be turned נְּמְהָאָר הַנְּעָה and it (the border) went out to Rimmon, whence it turned to Neah Jos. 19.13.

קְאָרָן (from אַהָּי, sf. אָהָהְ a. אַהָּה, הַּאָרָן m. outline, form, figure 18 28,14; אָה האַר פֿרָר אַר סלר of beautiful form Gen.39,6; אַר אַר אַר זוו־רַמּערפּל, ugly 41,19; אָשׁ האַר a person of good form 18.16,18.

ַ אָרָעָ pr. n. m. 1Chr.8,35 = עַחָהָטַ 9,41.

m. a kind of cedar, boxtree Is.49,19; 60,13.

תְבָה (c. תְּבָה) f. ark Gen. 6,14; Ex. 2,5; אּהָּגוֹ תְבַה an ark of bulrushes v. 3 (this word is supposed to be of Coptic origin).

קבואָה, פּלוּאָה, הַבּוֹאִה, פּלּיאָה, פּלּיאָה, וּלְּבּוֹאָה, וּבְּוֹאָה, וּלְבּוֹאָה, וּלְבּוֹאָה, וּלְבּוֹאָה, וּלְבּוֹאָה, וּלְבּוֹאָה, וּלְבּוֹאָה, וּלִבּוֹאָה, וּלִבּוֹאָה, וּלִבּוֹאַה, וּלִבּוֹאַה, וּלִבּוֹאַה נְבּוֹאַה נְבּוֹאַה נְבּוֹאַה נְבּוֹאַה נְבּוֹאַה נְבּוֹאַה נְבּוֹאַה נְבּוֹאַה נְבּוֹאַה נְבּיּאָה the fruit (or produce) of the land Lev.23, 39; שְׁבִּי הְבוֹאָה נְישָׁ years of crops, harvest-years 25,15 a. 16; fig. of the fruits of wisdom Pr. 3,14; 8, 19; ווֹבְּאַה בְּשְׁבְּהְיוֹי נְבְּאַר בְּשְׁבְּהְיוֹי נִבְּיּאָה נְבּשְׁה נְבּיּבְּאָה נְבּשְׁה נְבּיּבְּאָה נְבּשְׁה נְבּיּבְאָה נְבְשְׁה נְבּיּאָה נְבּשְׁה נְבּיּאָה נְבּשְׁה נְבּיּבְיּאָה נְבִיּשְׁה the profit of the wicked Pr.10,16; of the profit of wisdom 3,14; 8,19.

יִּתְכוּנָה see תְּבוּן.

קבונְה (from הָבּוּנְתִי, from הְבוּנְה , Hos. 13,2 הְבוּנְה (קבוּנִת קם קבוּנָת ; pl. קבוּנְה (קבוּנוֹת ; pl. קבוּנִת (קבוּנוֹת ; pl. קבוּנִת (קבוּנוֹת ; pl. insight, understanding, intelligence Is.44,19, Ps 49,4— 2) reason, reasoning קבונתיבָם I gave ear to your reasons Jb. 32,11.

קבוֹקה (from בּוֹם) f. a treading down, destruction 2Chr.22,7.

קבור n. Tabor 1) a mountain in Galilee, on the borders of Zebulon and Naphtali Jos.19,22; Jud.4,6; Hos.5,1.— 2) a Levitic city in Zebulon 1Chr.6,32.— 3) אַלוֹן הַבוֹּר an oak-grove in Benjamin 1S.10,3.

קבל (from בְּלְ Hiph., comp. וְבוּל f. prop. the frnitful, that which produces, hence: the world 1S.2, 8; Is.34,1; אַרְצוֹי the world, his earth Pr.8,31.

קּבֶּל (from בְּלַבְּ) m pollution, profanation Lev.18,23; 20,12.

תובל see תבל

לְּיִתְ (from בְּלְיתִם; sf. מַּבְלִיתְ (f. destruction Is.10,25.

לְבָּלֵל (from בָּלֵל m. stain, spot (in the eye) Lev.21,20.

קָבֶּן (= Ar. בְּבָּהַ, Ch. אָבְּהָ) m. straw, chaff Ex. 5,7; Is. 11,7; Jer. 23,28.

יתבני pr. n. m. 1K.16,21.

קבְנִית (from בְּגָה f. form, model, pattern יְבְנִית יָר the form of a hand Ez.8,3; תַּבְנִית הַיבְל in the model of a palace Ps. 144, 12; ית הַהְבְנִית the works of the pattern 1Chr.28,19; sf. מַלְנִיתוֹ 2K. 16,10, בּנִיתָם Ex.25,40.

קבערה pr. n. a place in the desert Num.11,3.

קבץ pr. n. a city near Shechem Jud. 9.50.

דבר Ch. (≔ Heb. שְׁבֵּר) to break; pt. p. תְּבִיר prop. broken, hence: fragile, brittle Dan.2,42.

ria, contemporary with king Ahaz 2K.15,29 הְּלְבֵּח פָּלְטָּר 2K.16,7 בּ תִּלְבַּח פּלְנֵאְטָר הַלְבַּח פִּלְנֵח מִּלְנַח פּלְנֵאְטָר a. תְּלְבַּח פּלְנֵאְטָר 1Chr. 5,6 a. 26.

קּבְמוּל (from בְּמֵל m. benefit, reward; only pl. sf. תַּנְמוּלְיֹהָי Ps. 116,12.

וליבה (from הְּבְרָה) f. strife, conflict; only c. קּבְרַת יְיִדְּךָּה the conflict of thy hand Ps.39,11.

קבּרְכְּה a. הֹנֵרְכְּה pr. n. a northern people and country Gen. 10, 3; 1Chr.1,6; Ez.27,14; 38,6 (acc. some: Armenians, Armenia).

תְּבְּרָהְ m. kind of tree (elm or plane tree) Is.41,19; 60,13.

לה לירְבְא Ch. (from הּדִירָא to dwell) f. duration; only בְּתְרִירָא continually Dan.6,17.

קרמר pr. n. a city founded by Solomon between Damascus and the Euphrates 2Chr.8,4; Ktib 1K. 9,18 סבר palm-city (acc. Josephus and Vulgate it is the well-known city Palmyra).

קרעל pr. n. m. Gen.14,1.

להה to be waste, desert, whence the next word.

קֹרִית m. wastenese, emptinese קּרָית to be waste Gen 1,2; קּרָית the city of wasteness, i.e. of desolation Is 24,10 (see also וְבָי); as adv. for nought, in vain 45,19, also אֹהְוֹי 49,4.

תְּהוֹמוֹת , תְּהוֹמוֹת (from הוֹה; pl. תְּהוֹמוֹת .m. a. f. prop. confusion, hence: deep, abyss Gen.1,2; Ex.15,5; תְּהוֹמוֹת great deep Gen.7,11; תְּהוֹמוֹת the depths of the earth Ps.71,20.

תְּהַלְּחִי (from הְלֵּלִת I. Pi.; c. הַבְּלִּתְי , מְּהַלְּתִּי , מְּהַלְּתִּי , מְּהַלְּתִי מִּתְּה theu art my praise Jer. 17, 14. — 2) praise, song of praise, hymn, pealm Ps. 34,2; 145, 1; pl. מְלִים psalms, hymns 22,4; at a later period pl. הַלְיֹם or הַלִּים as name of the Book of Pealms.

קּבְּלֶה (from בְּמַלְאָבֶיו וְשִׁים תְּחָבְּלְה his angels he chargeth with folly Jb.4,18.

תְּהַלּוְכָה (from הְבַּלְנְה) f. procession, train; only pl. הַהַלְכֹת Neh.12,31.

קּבְּכְּוֹת (from בְּּלְּהָיּ, only pl. הַבְּּבְּבּוֹת הַ. perverseness, vicionsness Pr. 2,12; בְּּלִית בְּעָ the perversenese of the wicked v. 14; בְּבְּבְּנוֹת בְעַ בְּעִוֹן בְּבְּבְּנוֹת בְעַ בְּעוֹן בְּבְּבְּנוֹת בְעַ בְּעִוֹן בְּבְּבְּנוֹת בְעַ בְּעִבְּיִם perverse tongue 10,31; בּוֹרְ בַּבְּבְּבִּים perverse generation Deut.32,20.

קָּרְי (from תְּּלֵיְי (from תְּלֵי (m. 1) mark, sign (especially in the form of a cross) Ez.9,4 a. 6.— 2) signature יוָן תְּלָּ here is my signature, i. e. my pleading document Jb. 31, 35 (others = מָאַנִי my desire, from תַּאַנִי (אַנָּ בָּרָ

קרוֹא (בּיְאוֹף) m. wild goat הְּאָרָן בְּּחוֹא as a wild goat in a net ls. 51,20.

בות Ch. (= שוב ; fut. ישוב to return Dan.4,31 a. 33.

קיין pr. n. a son of Lamech, inventor of smith-work of iron and brass Gen.4,22.

קונה (from יְנָה c. תּוֹנֵת) f. sorrow, grief Ps.119,28; Pr.14,13; לְתִנְה לִּוֹ to his sorrow 17,21; בּן בְּחֵיל תּוֹנֵת a foolish son is the grief of his mother (i. e. the cause of his mother's grief) 10,1.

הנַרְבָה see תּוֹגַרְבָה.

תוְּדָה (from תְּדָּה Hiph.; c. תְּדִּה pl. תְּדִּהוֹת f. 1) confession Jos.7,19.—
2) praise, thanksgiving Ps.56,13; ls.51,3; Ps.26,7; hence: sacrifice of thanksgiving Am. 4,5; more fully תְּדָה תִּדְה Lev. 22, 29.— 3) company giving thanks, choir Neh.12,38 a. 40.

לוה to mark (Kal not used).

Pi. חַּלְּה (fut. ap. יְהַרּ) to make signs, to scribble 18 21,14.

Hiph. הְתָּה 1) to make a sign Ez. 9, 4. — 2) to ask a sign, i. e. to demand proofs, to try (others: to grieve) נְינָבֵוּ אֵל וֹקְרוֹשׁ יִשְׁרָאל they tempted God, and the Holy One of Israel they tried Ps.78,41.

הַוֹרָה Ch. to be astonished Dan.3,24.

און only Hiph. והָה to cut off Is. 18,5.

יתודה (ביות) to sink down, whence הוחה.

קוֹהָ pr. n. m. 1Chr.6,19 = תְּוֹהַ v. 11 = אֹהָה 1S.1,1.

תּוֹחֵלֶת (from יְחֵל ; sf. הּוֹחֵלֶת f. expectation, hope Pr. 11,7; Ps. 39.8.

(akin t הכך) to pierce, whence the next word.

קוֹה Ps.72,14 see הוֹה.

הוֹבְחַהְ (from רְבַיִּן; pl. הוֹבְחַה) f.

chastisement, punishment Hos. 5, 9; Ps.149,7.

תוֹכְחַתּ, (from תּבֹיְ ; sf תּוֹכְחַתּ, pl. הוֹכְחַתּ, c. תּוֹכְחוֹת f. l) reasoning Jb 13,6. — 2) refutation, contention Ps. 38, 15; אִישׁ תּיֹבְחוֹת מַקְשָּׁה he, that being contentious hardeneth his neck Pr 29,1 — 3) reproof, admonition Pr 12.1; הּיֹבְחוֹת מוּכְּל instructive admonitions 6, 23 — 4) correction, chastisement Ps. 39, 12; Ez. 5, 15

הְבַנִי see הוביים.

קר ידי pr. n. a place in Simeon 1Chr 4,29, called also אָלְתֹּיבֶר Jos. 15,30

תּוֹלְרוֹת (from לְּבֹר : only pl. c. חוֹלְרוֹת , אוֹלְרוֹת : only pl. c. חוֹלְרוֹת : אוֹלְרוֹת : אוֹלְרוֹת : אוֹלְרוֹת : אוֹלְרוֹת : h birth, generation, family, descent Gen. 10, 32; Ex. 6, 16. — 2) family register, genealogy Gen. 6,9;36,1.—3) history סוֹלְרוֹת הַשְּׁמֵי the history of the heavens and of the earth (cosmogony) Gen. 2,4.

קוֹלָל (from בְּלְנוֹה m. mocker; only pl. sf. אוֹלְלִינוּ they that mocked us Ps 13,3 (others:our plunderers, from בוֹל ווֹתל

עוֹבְעִים (from אַבְּיִם; pl. הּוֹבְעִים m. 1) worm, vermin Ex.16,20 — 2) the coccus worm; hence: crimsonstuff, scarlet Is.1,18; Lam.4,5.

קר אר. ח. 1) the eldest son of Issachar Gen. 46, 13; gent. אוֹלְעָי Num. 26, 23.— 2) a judge of Israel Jud. 10.7 worm Is.14,11; 66,24; as a figure of lowness or insignificance Ps. 22, 7; Jo.41,14.— 2) the coccus-worm שִׁנִי תוֹלֵעַת coccus-crimson, worm-crimson Lev.14,4 (see שָׁנִי).

• שַבַּבַ פּפּפּ שוְּכִיּנְבַ

הָאוֹמִים see תּוֹמָם.

קּעָבָה (from קּעָבַה c. הּעָבַה f. abomination, abominable thing Is.1,13; Ps.88,9; of something which is contrary to morals Lev.18,20 or religion Gen.43,32; hence frequently of an idol Deut. 7, 26; Is. 44,19; הּעָבַה לַצְּרֵים the abomination of the Egyptians, i. e. animals worshipped by them as gods Ex.8, 22; יַיָּ מַבָּה הּעַבַּה יִיִּי an abomination to the Lord Deut. 7,25; יַיָּ מַבָּה הּעַבַּה יִיִּי לַנְיִבָּה מַנְּבָּה נִיִּי לַנְיִבָּה מַנְּבָּה נִיִּי לַנְיִבָּה מַנְּבָּה נִיִּי לַנְיבָה מַנְּבָּה נִיִּי לַנְיבָה מַנְבָּה מִּעְבַה נִיִּי מַנְיבָה מַנְבָּה מַנְבָּה נִיִּי לַנְיבָה מַנְבָּה נִיִּבְּה מַנְבְּה מִּעְבַה מַנְבְּה מַנְבְּה מַנְבְּה מִיבְּה מִּנְבְּה מִיבְּה מִנְבְּה מִנְבָּה מִיבְּה מִנְבְּה מִנְבָּה מִיבְּה מִנְבָּה מִנְבָּה מִנְבָּה מִיבְּה מִנְבָּה מִנְבָּה מִנְבָּה מִנְבָּה מִנְבְּה מִנְבָּה מַנְבְּה מִנְבָּה מִנְבְּה מַנְּבְּה מַנְיִּבְּה מִנְבְּה מִנְבְּה מִנְבְּה מִנְבְּה מַנְּה מִנְבְּה מִבְּה מִנְבְּה מִנְבְּה מִבְּה מִנְבְּה מִנְבְּה מִנְבְּה מִנְבְּה מִנְבְּה מִינְבְּה מִינְבְּה מִבְּה מִבְּה מִינְבְּה מִינְבְּה מִבְּה מִינְבְּה מִינְבְּה מִינְבְּה מִינְבְּה מִינְבְּה מִינִבְּה מִינְבְּה מִינְבְּה מִינְבְּה מִינְה מִינְבְּה מִינְבְּה מִינְיִיבְּה מִינְיבְּה מִּינִיבְּי מִינְיבְּה מִינְבְּה מִינְבְּה מִינְבְּה מִינְיבְּי מִינְיבְּי מִינְיבְּי מִינְיבְּה מִּינְיבְּיּים מִינְיבְּים מִינְיבְּים מִינְיבְּים מִּיּים מִינְיבְּים מִינְיבְּים מִינְיבְּי מִינְיבְּים מִּיִים מִינְיבְּים מִינְיבְּים מִינְיבְּים מִּיִים מִינְיבְּים מִּיְיבְּים מִינְיבְּים מִינְיבְּים מִינְיבְים מִינְיבְּים מְיּים מִינְיבְּים מִינְיבְּים מִינְיבְּים מִינְיבְּים מְיִיבְּים מִינְיבְּים מִינְיבְּים מִינְיבְּים מִינְיבְים מִינְים מִינְים מְיּים מְיּים מְיּים מְיִים מְיּים מְיּים מִינְיבְּים מ

קּעָה (from קּעָה) f. 1) error, perverseness Is.32,6.— 2) confusion Neh.4,2.

קּוְעָפָּה (from יְצִי וו.; only pl. הוֹשְפּוֹת, c. הוֹצְפּוֹת (f. 1) height בּיִרִים the heights of the hills Ps.95.4; הוֹעְפּוֹת הָּרָים heaps of silver Jb.22,25.— 2) strength בּיִרִים the strength of a unicorn Num.24.8.

תּוְצָאוֹת (from אַנְיְ; only pl. אוֹמְצָאוֹת. c. הוֹצְאוֹת) f prop. issue, hence: 1) gate Ez.48,30.— 2) end, extremity Num.34,4; Jos.15,4.— 3) issue, source אַיְאָאוֹת חַיִּים the source of life Pr.4,23.— 4) escape from death Ps.68,21.

קרת (pret. אַהְ, וּ יְהָרִם, 2 pl יְהָרָּה ; fut. יְהָרּה ; pt. pl. יְהָרָה ; inf. יְהָרּה ; prop. to go or travel about, to tour, hence: to spy out, to explore, to search (a land) Num. 14,34; Ez.20,6; הְנָהְ מְנִוּהְ לַבְּיָם מְנִוּהְה to search out for them a resting place Num.10,33; pt. pl. יְבָרְ בִּיבְּים בּרְהָים וּ explorers Num.14,6 or traveling merchants 1K.10,15; fig. יְבָרְבִּי בְּרָבְי בְּרָבְי וּ searched in my hart Ec.2,3; 7, 25; with יְבָּה to follow after Num.15,39.

Hiph. יְהִיר (fut. יְהִיל , ap. יְהָיל , fut. also יְהָר) to show the way, to guide יְהַר צַּדִיק the righteous guideth his friend Pr 12,26 (others: the righteous is more excellent than his neighbor, from יְהַר יְהָר יְהָר יִהְר יִבְּר יִּבְּי יִבְּי יִבְּי יִבְּי יִבְּי יִּבְּי יִבְּי יִּבְּי יִבְּי יִּבְּי יִבְּי יִבְּי יִבְּי יִּבְּי יִּבְּי יִּבְּי יִבְּי יִּבְּי יִּבְּי יִבְּי יִּבְּי יִּבְּי יִבְּי יִבְּי יִּבְּי יִּבְּי יִּבְּי יִבְּי יִּבְּי יִבְּי יִבְּי יִבְּי יִּבְּי יִּבְּי יִבְּי יִבְּי יִבְּי יִּבְּי יִּבְי יִבְּי יִבְּי יִבְּי יִבְּי יִּבְיי יִבְּי יִבְּי יִבְּי יִבְּיי יִבְּיי יִבְיי יִבְיי יִבְיי יִבְיי יִבְיי יִבְיי יִבְיי יִבְּיי יִבְּיי יִבְיי יִבְיי יִבְיי יִבְיי יִבְיי יִבְּיי יִבְּיי יִבְּיי יִבְייי יִבְּיי יִבְייי יִבְיי יִבְּיי יִבְּיי יִבְּיי יִבְּיי יִבְּיי יִבְּיי יִבְיי יִבְּיי יִבְּיי יִבְיי יִבְיי יִבְּיי יִבְּיי יִבְּיי יִבְּיי יִבְּיי יִבְּיי יִבְיי יִבְּיי יִבְּיי יִבְּיי יִבְּיי יִבְייִייי יִּיבְייי יִבְייי יִבְייי יְבְייי יִבְייי יְבְייי יִבְייי יִבְייי יְבְייי יְבְייִיי

תר בין הלוך (פּלּר הוֹרִים : pl. הוֹרִים הוֹר הוֹרָים : pl. הוֹרָים הוֹר m. 1) turtle-dove Gen. 15,9; Lev.5,7; Cant.2,12; fig. of the people of Israel: בְּשִׁי הֹרָיָם the soul of thy turtle-dove Ps.74,19.— 2) row, string (of jewels) Cant.1,10 a. 11.— 3) order, rank הַאַבָּם רַפַּעִילְה the rank of a man of high degree 1Chr.17,17.— 4) turn, course Est. 2,15.

תוֹר (בּוֹנִי תּוֹרִין, pl. שׁוֹר (Heb. שׁוֹר, pl. תּוֹרָין) m. ox, bull Dan 4,22; בָנִי תּוֹרִין young bullocks Ezr.6,9. ק (from יְשַׁב ; c. תּוֹשָׁב, pl. הּוֹשָׁב, c. יְשַׁב , הּוֹשָּׁבִים, m. settler, so-journer, inhabitant Gen.23,4; Lev. 22,10; 25,23; 1K.17,1.

וישה a. תְּשְׁיָה (from ישׁה f. prop. what is firm, hence: 1) support, and וְתוּשִׁיָה נִדְּחָה מְמֵּנִי and support is driven from me Jb. 6,13; עָמוֹ עוֹ וַתוּשְיַה with him is strength and support 12,16; וֹתְמֹנְנֵנִי and thou dissolvest in me all strength Jb.30,22.— 2) profit, progress (others enterprise) עַשָּה לושְׁיַה to make progress (or: to perform an enterprise) Jb.5,12.— 3) knowledge, wisdom, underand וָתֻשִּׁיָה לָרֹב הוֹדַעָהַ and knowledge hast thou declared plentifully Jb.26,3; לִי עֵצָה וָתוּשִׁיָה counsel is mine, and wisdom Pr. 8,14; הְנְדִיל תוּשִיָה he is excellent in wise deeds Is. 28,29; בָּפַלַיִם לַתוּשְׁיַה double (i.e. manifold) in wisdom Jb. 11,6; concretely: וְתוּשִיָּה אָר שְׁטֶּלְ and wisdom, i. e. the wise, shall see thy name Mic.6,9. תוֹתְח (from וֹיתה) m. club Jb.41,21. ; תּוֹנוּלָם, פּוֹנוּתַךְ ; sf. זְנָה from תַּוֹנוּת pl. sf. מַוְנוּתְיק , תַּוְנוּתְיק) f. whoredom; fig. idol-worship Ez. 16, 26; 23,8; 16,15; 23,7.

תַּהְבּוּלְה (den. from הַהְבּוּלְה , מַּחְבּוּלְה , הַחְבּוּלְה , הַחְבּוּלְה , הַחְבּוּלְה , הַחְבּוּלְה , הַחְבּוּלוֹת וּ , אַר הַחְבּוּלוֹת וּ , אַר הַחְבּוּלוֹת וּ , אַר הַחְבּוּלוֹת הַי , אַר הַחְבּוּלוֹת וּ , הַחְבּוּלוֹת יו guidance וּ בְּתַחְבּוּלוֹת הַ בְּעָר בּעוֹם בּוּלוֹת בּין בּתַרְבּלוֹת בְּין בּתְבְּלוֹת בְּיִים שוֹם where no counsel is, the people fall 11,14; בְּתַּבְּלוֹת בְּשָׁת בְּלוֹת בְּעָשׁם the counsels of the wicked are deceit 12,5; בְּתַחְבָּלוֹת בַּלְחָת שִׁשָּה with wise counsel make war 20,18; 24,6.

. תְּוֹחַ see תֹּחֹרָ

תחותה Ch. prep. under Jer.10,11; sf.

קתקלה (from אָלְהָת III.; c. הַחְלֶּה f. beginning Pr.9,10; Hos.1,2; ראש the chief to begin (in singing) Neh.11,17; בְּתְּחְלָה in the beginning, before Gen.13,3, ls.1,26. מַלָּה from אָלָה I.; pl.

ק פֿתַלוּאִי רָעָב (תַּתְלּאִים , פֿתַלוּאִי רָעָב) m. sickness, disease Deut. 29, 21; Ps. 103, 3; מָתְלְאִים מַתְלְאִים deaths through diseases Jer.16,4; eaths through diseases by famine 14,18.

Dṇṇṇ (from Dṇṇ) m. name of a violent bird (acc. Sept. and Vulg.: night-hawk) Lev. 11,16.

וֹהַ מְתוֹנִי . pr. n. m. Num.26,35; patr. וֹחַנִּי ib.

תְּחָבָּוֹת (from בְּחָבְּיִה ; c. הַחְּהָה , sf. הְּחָבְּיִה ; pl. הְּחָבְּיִה) f mercy, favor, grace Jo.11,20; Ezr.9,8.— 2) supplication, prayer 1K. 8,30; Jer.42, 2; Ps.6,10.— 3) pr. n. m. 1Chr.4,12.

קּחָנוּנוֹת ,הַחַנוּנִים pl; pl; קּחַנוּנוֹת ,הַחַנוּנוֹת) m. supplication, prayer Jer.3,21; Ps.86.6.

תְּבְוֹרְתְ (from תְּבְרָה) f. camp, encampment 2K.6,8.

Dṇṇṇṇ pr. n. a city in Egypt Jer. 43,8 a. 9; 44,1; 46,14; once Dṇṇṇṇ Ez.30,18 and Ktib Diṇṇṇ Jer.2,16.

ים אות pr. n. an Egyptian queen in the time of Solomon 1K. 11,19 and 20.

אַרְהַ (from אווו.) m. habergeon, coat of mail Ex.28,32.

קרת Pi. of חְרָה, which see.

pr. n. m. 1Chr.9,41.

ערבות (מוֹלְייִם ; pl. מְינְיִחָה) m. name of an animal whose skin was used for the covering of the tabernacle and its sacred furniture Ex. 25,5; Num. 4,6, as well as for sandals Ez. 16,10; acc. Rashi: a badger (comp. French taisson, Germ. Dachs).

 25. — 2) in a place עַבַר פַּחָהָיו to stand still in one's place 1S. וֹאָם־תַּחָקּיהָ תַּצַמּד הַבַּבָּתָרת 14,9; fig. וֹאָם־תַּבָּת if the bright spot remain in its place Lev.13,23; וְנַנִּיחָהוּ תַחְמְיוֹ and they will set him in his place Is. ענֹכִי מָעִיק הַחָמִיבֶם 1 will אַנֹכִי מָעִיק press you in your place Am.2,13 (others: I will press you down); קּמָתְּקִיני from his place Ex. 10, 23; Zch.6,10.- 3) in place of, instead of, for הַתַּחַת אֶלהִים אָנֹכִי am I in בַפִּשֵׁנוּ הַחָהֵיכֶם; God's stead? Gen.30,2 our life for yours Jos.2,14; מֶי־וָתָן שותי אַנִי תַחְמֵיךְ would God I had died for thee 2S 19,1; הוא ושב על־ he will sit upon my כַּסְאֵי תַּחְתַּי throne in my stead 1K.1,30; רַּעָה פולהת מוֹבָה evil for good Ps.38,21; Gen. 30, 15; תַּחַת וֹאת for this 2S. 19,22; הוָם הוֹם wherefore? Jer.5,19; for thy being הַחַת הַיוֹהָךְ עַוּבָה forsaken, i. e. whereas thou hast been forsaken Is.60,15; אַשֶּר instead of that, whereas Deut. 28, 62; פַחַת בִּי , תַחַת אַשֶּר because 21, יש תותר under the hill 24,4; תותר נש תותר לְרֵי there is under my hand, i.e. I have 1S. 21, 4 a. 5; 凡页页 from under Ex.6,6; Pr.22,27; 🤼 הַחַחַם under, beneath Gen.1,7; 35,8 (geographically); אֶל־תַּחַת לָּ־ , אֶל־תַּחַת under Jer.3,6; Ez.10,2; לְּמָתַת לִי under 1K.7,32.

pr. n. 1) a station of the Israelites in the desert Num. 33, 26. — 2) name of several men 1Chr.6,7 etc.

תְּחָת Ch. (sf. תַּחְלְּהֹי) prep. under Dan.4,11.

וְחָתְּוֹנְה (f. חַחְתּוֹנְה) adj. lower, lowest Jos.18,13, 1K.6,6.

תיכון (f. תִיכוֹנָה) adj. the middle Ex.26,28; 1K.6,8.

קילון pr. n. m. 1Chr.4,20.

እርሱ ክ a. እርሱ pr. n. a son of Ishmael Gen.25,15, also people and region in the Arabian degert Jer. 25,23; Jb.6,19.

קֹרְיָּרָן (from יְבָּיִרְיִ m. prop. the right side (etanding with the face to the east), hence: 1) south, south-side Jos.13,4; Jb.9,9; with הוֹמָנְרָ to the south, southward Ex.27,9.— 2) south wind Cant.4, 16; Ps.78,20.— 3) pr. n. Theman, a son of Eliphaz Gen.36,11, also a people and region east of Edom Ez.25,13; Hab.3,3; gent. קּרִיבְּיִרְ Jb.22,1.

תּוֹמֵרָת (from תמר) f. column, pil-

lar; only pl. c. מִימְרוֹת עָשָׁן pillars of smoke Cant.3,6; Jo.3,3.

קיצי gent. of an unknown place רְיצִי (Chr.11,45.

קירן שׁ a. תּירן (from בָּרַשׁ m. prop. squeezing out, hence: juice of grape, must, new wine Gen.27,28; Is.65,8; Hos.4,10.

pr. n. m. 1Chr.4,16.

רְיָרָ pr. n. a son of Japhet Gen. 10,2; 1Chr.1,5.

קישׁים (from תוש, pl. תְּיָשִׁים) m. prop. leaper, jumper, hence: he-goat Pr.30,31; Gen.30,35.

নুদ (from নু≧নু) m. oppression, deceit Ps.10,7, also নুদ 72,14.

in Ar. to lie down (Kal not used).

Pu. תְּבָּה (מְנּ לְנִנְלֶּהְ to be prostrated וְהָבּוֹ לְנִנְלֶּהְ and they were prostrated at thy feet Deut. 33,3.

קבונה I. (from אַ f. dwelling, place, seat Jb.23,3.

II. (from בְּבֶר) f. 1) arrangement Ez.43,11.— 2) costly furniture, treasure Nah.2,10.

(only pl. הְּבָּיִים, הְּבָּיִים m. peacock 1K.10,22; 2Chr.9,21 (Sanscrit tikki).

תכך (= Ar. אח to crush, Syr. to injure), whence הה and the next word.

(only pl. אִישׁ הְּבָרָים m. oppressor, פֿאָלים (only pl. הְּבָרָים) מּאָלישׁ מְבָרָים

מכל acc. Fuerst: to be bright-colored, whence הַבָּלָה.

תְּבְלְהֹ (from בְּלֶה) f. perfection Ps. 119,96

קבְּלֶת (from בָּגָּר הָבלּה) f. purple, blue Ex.26,4; Ez.23,6; Est.1,6; בָּגֶּר הָבֶּלֶת cloth of blue Num.4,6; הְבָּלֶת הָבֶלֶת blue cord Ex.28,37; בְּצָּאַת הְבֶּלֶת loops of blue 26,4.

to measure, to try לבוֹת the Lord weigheth (measureth, trieth) the spirits Pr. 16,2; אַבן הוֹנון he weigheth (trieth) the hearts 21,2; 24,12.

Niph. איף (fut. בְּבָר) 1) to he made even, equal, right Ez. 18, 25.— 2) to be weighed עַלִּילוֹת by him actions are weiged 18.2.3.

Pi. 기차 1) to measure, to weigh Is.40,12; Jb.28,5.— 2) to establish Ps.75,4.

Pu. אָבָן (pt. אָלְבָּן) to be weighed 2K.12.12.

רֶבֶּן (from בְּבָּן) m. 1) measure Ez.

45,11.— 2) fixed amount, task (of labor) Ex.5,18.

קבְנִית (from בְּבָּרָ f. 1) plan, pattern Ez. 43,10. — 2) symmetry, perfection בְּבָנִית הְּמָנִית thou sealestup perfection Ez. 28,12 (others, reading בְּחָהוֹח, render this passage: thou art the seal of perfection).

קריך (from כרך m. garment, mantle Est.8,15.

תל (from הָלֵלֵה, אָרָה, הַלָּה, הַלֶּה, הַלֶּה, m.

1) mound, heap Jos. 8, 28; 11, 13;
Jer. 49,2.— 2) in geographical names: a) הַל (corn-hill), a place in Mesopotamia on the river Chaboras Hz. 3,15. b) הַל חַרְשָׁא (forest-hill) and הַל חָרָה (salt-hill), in Babylonia Ezr. 2,59; Neh. 7,61.

יַּנְלָה see תַּלָא.

ּתְּלְאָה (from תְּלֶאָה) f. hardship, weariness Ex. 18,8; מַחְלָאָה what a wearisome task! Mal. 1,13 (= תַמְה-תְּלָאָה).

תּלְאוֹבְה (from לאב) f. drought; pl. אָרֶץ חַלְאֲבות a land of drought Hos.13,5.

קבאשר a. קבאשר pr. n. a district in Mesopotamia 2K.19,12; Is.37,12.

קּלְבְּשֶׁת (from לֶבַשׁ) f. garment Is. 59,17.

תַלֵּג Ch. (= Heb. אָלֶג) m. snow Dan.7,9.

יַּמִּנְלַת see תַּלְנֵּת.

הַלָּה, אֹבָהָ (akin to הַלָּלה; fut.הֹלָה;

pt. הְלִּהִים; pt. p. יְחָלוּיִי , pl. הִלְּהִים; pt. p. יְחָלוּיִי , pl. יְחַלְּהִים; to hang (יִשְׁ upon) Is. 22,24; Ps. 137,2; Est. 8,7 (of hanging upon the gallows); pt. יְשִּי שִׁ לִּיִי שִׁ יִּשְׁ בִּילְיםְה he hangeth the earth upon nothing Jb 26,7; pt. p. יְשִּי he that is hanged Deut. 21,23, pl. יְבִיי הַנִּיךְ תַּלְּאִים hanging Jos.10,26; יְבִיי הַנִּיךְ תַּלְּאִים יְמִשׁ hanging Jos.10,26; יְבִיי הַנִּיךְ תַּנְּבֶּי מִי and thy life shall hang in doubt before thee Deut. 28,66; יִבְּיִי הַלּוֹאִים לְמְשִׁוּבְּרִי and my people are bent to backsliding from me Hos.11,7.

Niph. נְתְּלֶה (fut. יְתְּלֶה) to be hanged Lam.5,12; Est.2,23.

Pi. תְּלֶה to hang Ez.27,10.

תְּלְבָּה a. הְּלֹּבְּהְה (from לוּן II.) f. murmuring, only pl. הְלְבוֹת Num. 14,27, sf. הְלוּנֹתָם Ex.16,7, הְלוּנֹתָם Num.17,25.

קלח pr. n. m. 1Chr.7,25.

קלי (from הָלֶיְהְ; sf. מָּלְיִּךְ m. prop. what hangs from one, hence: a quiver Gen.27,3.

תְּלִיתִי Ch. (def. הְּלִיתָאָה) num. the third Dan.2,39.

up, hence: to raise up, to lift up; pt. p. לְּלֵל eminent, high Ez. 17,22.

II. (akin to הָתַל to mock (Kal not used).

Hiph. בְּתֵל (fut. יְהַתֵּל ; inf. יְהָתֵל to mock, to deceive, to cheat Gen.31,7; Jer.9,4; Jb.13,9.

Hoph. הוֹתֵל to be deceived Is. 44,20. ת (pl. הַּלְמִים, c. הַּלְמִים) m. bed, furrow, ridge Ps. 65,11; Jb. 31,38; 39,10 (comp. אַ heap).

יבּילְביי pr. n. 1) a king of Geshur, the father-in-law of David 2S. 3, 3.— 2) one of the Anakites Num. 13.22.

תְּלְמִיד (from לְמֵד m. disciple, scholar 1Chr.25,8.

י in Ar. to be extended, stretched out, whence אוֹלָע worm.

Pu. אָלֶע (den. from מְלֶעים) to be clad in scarlet; only pt. pl. מְהָלָעִים Nah.2,4.

(only pl. תּלְפִּיוֹת f. armory (others: height) Cant.4,4.

יַהָלַאשָּׁר see הְּלַשָּׁר.

תְּלְתְ Ch. num. f. three Dan.7,20; m. אִלְתָה , חִּלְתָה Dan.3,24; Ezr.6,4; יוֹם הַלְתָה the third day v. 15; pl לוון thirty Dan.6,8.

እም a. ካታው Ch. m. the third (in rank) Dan.5.7, 16 a. 29.

תְּלְתֵּלְים (from קְלֵב) m. pl. prop. something pendulous, hence: locks of hair Cant.5,11

עָּהָר (from בַּבְּהָי, f. הַבְּבּה) adj. prop. whole, perfect, hence: plain, innocent, sincere Gen.25,27, שְׁמָר הַבְּיּת הַיִּי הַבְּיִר הַבְּיר הְבְּיר הַבְּיר הַבְּיר הַבְּיר הַבְּיר הַבְּיר הַבְּיר הַבְּיר הַבְּיר הַבְּיר הְיבְיר הַבְּיר הְיבְיר הַבְּיר הַבְּיר הַבְּיר הַבְּיר הַבְּיר הַבְּיר הַבְּיר הַבְּיי הַבְּיר הַבְּיר הַבְּיר הַבְּיר הַבְּיר הַבְּיר הְיבְּיר הַבְיר הְיבְיר הְיבְּיר הְיבְיר הְיבְיר הְיבְיר הְיבְּיר הְיבְיר הְיבּיר הְיבּיר הְיבְּיר הְיבְּיר הְיבְּיר הְיבְּיר הְיבְיר הְיבְיר

마루 Ch. (= Heb. 마루; with in loc. 파파크) adv. there Ezr.5,17; 6,6 a. 12. בַּה (from בַּהַה; once בּוֹח, בּהַה ; sf. (הַמָּם , הָמִי , הַמָּר , תַּמָּו , הַמָּוי , הַמָּוי , הַמָּוי they כַּתִּפַּ֖ם בַּאוּ עַלַיִוּ they shall come upon thee in their completeness (full measure) Is. 47,9.— 2) end ער הִפָּם to their end Deut.31,24 a. 30. - 3) strength, in his full בָּעֶצֶם הְמּוֹי strength, in his perfect health Jb.21,23.— 4) fig. integrity בְּיָרָקי according to my righteousness, and according to my integrity Ps.7,9; בַּלַהְ בָּתֹם to walk in integrity, i. e. to be upright Pr. 10,9; Ps.26,1; בְּבָבי in the integrity of my heart Gen. 20, 5; in his simplicity, uninten- לָתְּמַוֹּ tionally 1K.22,34, בַּתְבַּעם in their simplicity 2S.15,11.— *5) pl.* קּמָים (sf. קמיך) truth Ex.28,30; Deut.33, 8 (see 기차 3).

אָהָא see תַּכָּא.

កាញ្ញា see ៤ឆ្ Ch.

ty, innocence Pr.11,3; Jb.2,3 a. 9. יוְבְּיִה (pl. יוֹבְיִה; fut. הֹבְיִה; imp. pl. יוֹבְיָה) to be astonished, amazed, to marvel, to wonder Ps. 48, 6; Jer.4,9; יוֹבְיִהוּ יִרְיִהוּ יִרְיִהוּ יִרְיִהְיִהוּ יִרְיִהְיִהוּ יִרְיִהְיִהוּ יִרְיִהְיִהוּ marvel shall be amazed one at another Is.13,8; יבּיִהְתִּה עַל־הַחָבֶּץ marvel not at the matter Ec.5,7.

Hithp. ਜਰੂਰਰ to be astonished ਜਰੂਰ ਜਰੂਰਜ and be utterly astonished Hab.1.5.

קמה Ch. (pl. הְחָהָה, def. אָחָהָה) m. wonder, miracle Dan. 6. 28; 3,32.

תְּמְהוֹן (c. וְחְהָהוֹן m. astonishment, amazement בְּבָּר astonishment of heart, i. e. terror of mind Deut.28,28.

רְּעָבּיה pr. n. a Syrian and Phenician deity Ez.8,14 (at a later period among the Hebrews the name of the fourth month from בְּיָבוֹיִ

תְּמִוֹל (בּוֹל adv. yesterday 2S.15,20; frequently coupled with במול אורט, which see; fig. מְלְשׁם we are but of yesterday (i. e. only recently called into being) Jb.8,9.

קמונה, sf. קמונה, (from מוס: c. קמונה, sf. קמונה) f. form, likeness, image Ex.20,4; Num.12,8; Ps.17,15.

קמורה (from המורה), sf. המורה) f.

1) exchange, barter R.4,7; hence: thing exchanged Lev.27,10 — 2) restitution בְּחֵיל הְזוֹרְהוֹ וְלֹא יַעֵּלט according to his substance shall his restitution be, and ho shall not rejoice Jb.20,18.

קמוּתְה (from מוֹת dying, death המוּתְה sons of death, i. e. those appointed to die Ps.79,11.

⊓⊉∯ pr. n. m. Ezr.2,53

קֹתִיך (from מוֹד = מוֹדְם) prop. extension, hence: 1) m. continuance, as adj. אָשׁ הְּמִיד continual fire Lev.6,6; אַשׁ הְמִיד men employed constantly Ez.39,14; מעוֹר הְּמִיד a continual or daily sacrifice Ex. 29,42, for which simply אָרִיך Dan. 8,11—13. — 2) adv. continually, always Ps.34,2; 73,23.

ក្នុងភ្នា for ជាង្គង់ see ជុំង្គំ .

קֹתֶם (fut. חְמָרְ pt. אָמָרְ הֹמָרְ חִמְרְ Ps.16,5; inf. קְמַרְ חִמְרְ p. 1) to hold, to maintain Pr. 31,19; שֵּבֶּה he that holdeth the sceptre Am.1,5; אַבָּה הוֹמִיךְ צּוֹרְלִי he that holdeth the sceptre Am.1,5; בּיִרָּלִי p. 16, 5.— 2) to take hold, to retain Pr.3,18; 4,4; 5,5; with בּירִנוֹ to support Ex.17,12; Pr. 28, 17.— 3) to attain to, to obtain בּיִבְּנוֹר will attain to honor Pr.29,23.

Niph. איף (fut. הְּמַרְּיִי) to be held הְּחַבְּלֵי חַשְּׁארוֹ יִּתְּמַךְ and he shall be held with the cords of his sins Pr.5,22.

현후 (3 pret. 마루, pl. 12년, for which 마루 Ps.64,7 and Lam 3,22; 1 pl. 12년 for 12년 Num.17,28 a. Jer. 44,18; fut. 마루, once f. 마루 Ez. 24,11, pl. 12년, 1 sing. 마양; inf. בּח, ־בּחָה, sf. יִּהְהָּי) 1) to finish, to end Jos.4,1; fig. to consume: עַרד -until I have con קַּמָּי אֹתַם בְּיַדוֹ sumed them by his hand Jer.27, 8.— 2) intr. to be finished, ended, past or over וַתְּמִב מַנְאַבֶת הָעַמּוּרִים and the work of the pillars was finished 1K.7,22; קַבוּ אָיוֹכ the words of Job are ended Jh. 31,40; בּתְם־פֶּרַח when the blossom is past is.18,5.— 3) to be complete, to be all הַנְעָרִים are here all the children? 1S.16,11; as adv. wholly, totally: חַמּה נְכְרָתוֹ they were wholly cut off Jos.3,16; shall we totally הַאָם הַּמְנוּ לְנְוֹעַ perish? Num. 17, 28. - 4) to be spent, consumed 취임 교육 교육 and the money was spent Gen. 47,15; מוס לַרִיק בּוֹבֹכֶם and your strength shall be spent in vain Lev.26,20; ולא־יַתם פַּרָיוֹ neither shall the fruit thereof be consumed Ez.47, עד־הם כַּל־הַדּוֹר until all the generation was consumed Num. 32,13; Jos.5.6. 5) to be perfect. blameless אַיתָם וְגִּקּיתִי מִפָּשׁע רָב then shall I be blameless, and I shall be clear from great transgression Ps.19,14.

Hiph. בּחָבוֹ (fut. בְּיבִי מִּמְבְּי, inf. בּיבִי אָרָ , sf. קּרִים prop. to make complete, hence: 1) to finish, to end בְּבְיבּ and so they ended (the matter) 2S. 20, 18.— 2) to make ready, to prepare (in cooking) מוֹם בַּבְּיבּ to prepare the flesh Ez.24,10.— 3) to consume, to remove

and I will consume thy filthiness out of thee Ez.22,15.— 4) to make perfect, upright בָּירַתָּם וְּדָבֶיףְ
when thou makest thy ways perfect Jb.22,3 — 5) intr. to cease fect Jb.22,3 — 5) intr. to cease shalt cease to spoil, thou shalt be spoiled ls.33,1; when the transgressors shall cease (i. e. disappear) Dan.8,23.

Hithp. 다음한 to show oneself upright, to deal honestly 2S.22, 26; Ps.18,26.

. תִּיבָון see תְּבֵוּן

קּמְנָת' pr. n. a city in Judah Jos. 15,10; with הֹ loc. הִּמְנָי Gen. 38, 12; Jud.14,1; gent. הִּמְנָי (for הִּמְנָת') Jud.15,6.

. מִיפָן see תַּכֵּנִי

. הִּמְנָה see הִּמְנִי

אָבְוֹנְעָ pr. n concubine of Eliphaz, son of Esau Gen.36.12.

קר, n. a city in Judah (= תְּבְּנֶתְה) Jud.14,1.

D בינת בונת מנת a. חבות היינת pr. n. a city on mount Ephraim, where Joshua was huried Jos.19,50; 24, 30; Jud.2.9.

בּקרוֹל (from בַּבְיים) m. melting, dissolving Ps.58,9 (see שַּׁבְּלוּל).

to be high, lofty, whence הָּמֶר , הְּמֶר , הָמֶרָה , הְמֶרָה , הִמֶּרָה , הִימְרָה , הִימְרָה , הִּמֶּרָה ,

(pl. הְּבְּרִים) m. 1) palm-tree, date-palm Lev.23,40; Jo.1,12; עֵלִי עִילִי palm-leaves Neh.8,15; עִיר the city of palm-trees, see הַּקְּעָרִים.

The pr. n. Tamar 1) daughter-inlaw of Judah Gen. 38, 6. — 2) a daughter of David 2S.13,1. — 3) daughter of Absalom 2S.14,27. — 4) a city on the south border of Palestine Ez.47,19.

קמֹרֶה (pl. הְמֹרְיה a. הִמֹרְיה f. palmilike ornament (in architecture) ווא. 6,29; Ez.41,18.

קְּבְרוּקִים (from בְּבֶּרְנְקִים , pl. מְבְּרוּקּים, c. מְבְרוּקִים, sf. מְבְרוּקִים m. 1) ointment Est.2,9 a. 12.— 2) fig. remedy for evil Pr.20,30 (Ktib בְּבָרִע).

תַּמְרוּרִים (from מְבֵּרוּרָים; only pl. תַּמְרוּרָים)
m. 1) bitterness בָּכִי תַמְרוּרָים bitter weeping Jer. 31, 14; as adv.
בין נים הַמְרוּרִים to provoke one bitterly Hos. 12,15.— 2) - pillar, way-post (comp. בְּבִים מַבְּרִרִּם מַבְּרַרָּבְיַם מַבְּרָרִים מַבְּרָרִים מַבְּרָרִים מַבְּרָרִים מַבְּרָרִים מַבְּרַרִים מַבְּרַרִּים מַבְּרַרִים מַבְּרַרִּים מַבְּרַרִים מַבְּרַרְיִם מַבְּרַרִים מַבְּרַרִים מַבְּרַרִים מַבְּרַרְיִם מַבְּרַרְיִם מַבְּרַרְיִם מַבְּרַרִים מַבְּרַרְיִם מַבְּרַרְיִם מַבְּרַרְיִם מַבְּרַרְיִם מַבְּרַרִים מַבְּרַרְיִם מַבְּרַרְיִם מַבְּרַרְיִם מַבְּרַרְיִם מַבְּרַרְיִם מַבְּרָרִים מַבְּרַרְיִם מַבְּרָרִים מַבְּרַרְיִם מַבְּרַרְיִם מַבְּרִים מַבְּרַרְיִם מַבְּרַרְיִם מַבְּרָּרְיִם מַבְּרָּרְיִם מַבְּיִם מַבְּרָּרְיִם מַבְּרָּרְיִם מַבְּיִּבְּרִים מַבְּיִבְּרִים מַבְּרָרִים מַבְּרָּרִים מַבְּרַרְיִם מַבְּרָּרָים מַבְּרָּרְים מַבְּרָּרְים מַבְּרָּרְים מַבְּרָּרְיִם מַבְּרָּרְיִם מַבְּרָּרָים מַבְּבְּרָרִים מַבְּרָּרִים מַבְּרָרִים מַבְּרָּרִים מַבְּרָּרִים מַבְּרָּרִים מַבְּרָּרִים מַבְּרָּרִים מַבְּרָּרִים מַבְּרִים מַבְּרָּרִים מַבְּרָּרִים מַבְּרִים מַבְּרָּרִים מַבְּרָּרִים מַבְּרָּרִים מַבְּרָּרִים מַבְּרָּרִים מַבְּרִים מַבְּרִים מַבְּרָּרִים מַבְּרָּרִים מַבְּרָּרִים מַבְּרִים מַבְּרָּרִים מַבְּרָּרִים מַבְּרָּרִים מַבְּרָּרִים מַבְּרִים מַבְּרִים מַבְּרִים מַבְּיִים מַבְּרָּרִים מַבְּרָּרְיִים מַבְּרָּרִים מַבְּיִּבְּרִים מַבְּרָּרִים מַבְּרָּרִים מַבְּרָּרִייִּים מַבְּרִים מִּבְּרִים מִּבְּרְרִים מַבְּרִייִּים מַבְּרִּים מִּבְּרִים מַבְּרִיים מַבְּרְרִים מַבְּרְרִים מַבְּרְרִיבְים מַבְּרָרִים מַבְּרִיבְּים מַבְּרִים מַבְּרְיבְּים מַבְּרְרִים מַבְּרְיבְּים מַבְּרְיבְּים מַבְּרְיבְּיִּבְיּים מַבְּרְיבְּים מַבְּרִים מַבְּיּרִים מַבְּיּרְיבְּים מַבְּירְים מַבְּירְיבְים מַבְּירְים מַבְּירְיבְּים מְּיבְיּים מְּבְּיבְּים מִּיבְיּים מְיּבְיבְיּים מִּבְייִים מְיבְיבְּיִּבְיּים מִּיּבְיּים מִּיּבְיּים מִּיבְיּים מִּבְּיִּים

ק (from תנים I.; only pl. הוף) m. prop. howling animal, hence: jackal Is.13,22; Jer.9,10; Mic.1,8; once Ktib מנין Lam.4,3.

to hestow, to spend gifts, to hire בּיבִּיתְנּגּ בַּנְנִיִּם even though they should hire among the nations, i.e. enter into a union with them Hos.8,10.

Hiph. הַּתְנָּה to spend gifts הַתְּנָה they spend lovers' gifts, i. e. they enter into a bond of love Hos.8,9.

וו תְּנָה II. (בְּיִנְה to repeat (Kal not used).

Pi. חַבּה (fut. יְחַבָּה; inf. חַבּּה 1) to repeat, to rehearse Jud.5, 11.— 2) to commemorate, to celebrate Jud.I1,40.

קנה (from הן: pl. חַנּה) f. jackal Mal.1,3.

רְּנְלְּאָרִי (from נּוֹל ; sf. קְּנוֹאָרִי; pl. הְּנוֹאָרִי ; f. alienation, enmity, hatred Num.14,34; Jb.33,10.

קנובְה (from ; c. הְנוּבָה, sf. הְנוּבְה, קנוּבְה, קנוּבְה, יְתְנוּבְה, f. produce, fruit Is.27,6; Ez.36,50; Lam.4,9.

קנוּן (from תנוּן: only c. תְנוּן (וּנִין (of the ear) Ex.29,20; Lev.8,23. תנוֹם (from נוֹם (from קנוֹם) f. elumber Pr.6,

קנומית (rrom בנומית) ן. stumber Pr.0, 4; pl. coll. תנומית slumbering v. 10.

קנופות (from יְם: , c. מְענופות; pl. הענפות (קנופות) f. 1) waving, moving, shaking of the hand Is.19,16; הענפָה מְלְחֵמוֹת הְעוֹפָה wrestling wars Is.30,32.— 2) lifting up, offering Ex.38,24; Lev.7,34.

קנוּך (from נור ; pl. תַנּוּרָם) m. oven, furnace Gen. 15,17; Neh. 3,11; מַאֲפָה baked in an oven Lev. 2,4.

קנחומים (from בְּיָחָם; only pl. הַנְּחוּמים, הַנְּחוּמים) m. consolation, comfort Jer.16,7; Jb.15,11.

תְּבְּחָבָּה pr. n. m. 2K.25,23; Jer.40,8.

ם (בּיִם 1) pl. of הַ, which see. -- 2) see יְּנָהַ .

3; 32,2; pl. תַּנִים (from בַּנִים II.; also בַּנִּים (קּנִים 3; 32,2; pl. תַּנִּינִים (חַבָּינִים 1) sea monster Gen.1,21.— 2) crocodile Is. 51,9; Ez.29,3.— 3) serpent, dragon Ex.7.9.

יְּנְיָּה (from תְּנָה Heb. שְּנָה to repeat) num. the second Dan.7,5.

Ch. adv. a second time, again Dan.2,7.

I. to cry, to howl, whence הַלָּן; comp. Ch. אָנן to roll (of smoke).

chamelion Lev.11,30 (from נְשֵׁבְתּן to breathe, so called from its ability to inflate itself).— 2) species of aquatic bird, pelican (Vulg.: swan) Lev.11,18; Deut.14,16.

בשַׁבַּ to reject (Kal not used).

Niph. איף (pt. ביישי) to be rejected, abhorred, abominable lChr. 21,6; Is.14,19.

Hiph. הַּתְעִיב (fut. יַתִּעָב) to do

abominably בְּתְעֵב מְאֹד and he did very abominably 1K.21,26; הַּתְעִיב בּיוֹטְי to do more abominably than... Ez.16,52; הַּתְעִיב עֵלִילָה to commit abominable acts, to act abominably Ps.14,1.

תוֹעָה (fut. מְעָה, ap. ע בּוֹרָ, pt. תּוֹעָה; pt. תּוֹעָה a. מְעֵח, pl. c. אָנָה; inf. תְעָוֹת) 1) to wander Gen.21,14; fig. of a plant: to stretch Is.16,8. - 2) to go or wander astray, to err הַעִיתִי בָּשֵּׂה אֹבֶּר I have gone astray like a lost sheep Ps.119,176; קַּנָה לָבָבִי my heart wanderetb astray ls. 21,4; pt. מַדֶּרֶה הַשְּׁבֵּל that wandereth astray out of the way of intelligence Pr.21,16; תּנֵי לֵבָב , erring in the heart, in the spirit Ps. 95,10; Is. 29, 24; inf. בְּתְעוֹת יִשְׂרָאֵל when Israel went astray Ez.44,10.- 3) to reel, to stagger קעו מורהשבר they reel through strong drink Is. 28,7.

Niph. אָלָ (inf. יוֹקעוֹת) 1) to reel, to stagger about Is.19,14.—2) to go astray, to err אַל יַאָּמִן בּיִנְאָנּ בְּיִנְאָנְ בְּיִנְאָנִ בּיִנְאָנִ בְּיִנְאָנִ בּיִנְאָנִ בְּיִנְאָנִ בּיִנְאָנִ בּיִנְאָנִ בּיִנְאָנִ בּיִנְאָנִי בּיִנְאָנִי בּיִנְאָנִי בּיִנְאָנִי בּיִנְאָנִי בּיִנְאָנִי בּיִנְאָנִי בְּיִנְאָנִי בְּיִנְאָנִי בּיִנְאָנִי בּיִנְאָנִי בּיִנְיְנִיּי בּיִנְיִינְיי בּיִנְיִינְ בּיִנְיְנִי בּיִנְיִינִי בּיִנְיִי בּייִנְיִינְ בּיִנְיִינִי בּייִנְיִנְיי בּייִנְייי בּייִנְייי בּייי בּייִי בּייִנְייִנְייי בּייִנְייי בּייִנְייי בּייִנְייי בּייי בּיייי בּייי בּיייי בּייי בּיייי בּייי בּייי בּייי בּייי בּייי בּייי בּייי בּיייי בּייי בּיייי בּייי בּיי בּייי בּייי

Pi. redupl. אָהָאָהָ to deceive; only pt. אַהָאָהָ deceiver Gen.27.12.

הַתְּעָה (fut. יְתָעֶה, ap. עַהְיָּרָ, pt. יְתָעֶה (fut. יְתָעֶה) ווי to cause to wander Gen.20,13, ויַהְעָם בְּתַהוּ and he causeth them to wander in a wilderness where there is no way Jb.12,24.— 2) to

cause to err, to lead astray 2Chr. 33, 9; Is. 63, 17; pt. מָּאָרָה בּוֹלָעִים a bridle that causeth to err Is. 30, 28; בַּיְּעָיִם נַשְּׁבֶּירְ מַתְּעִים thy leaders cause thee to err 3, 12. — 3) to make to stagger 1ike a drunken man Jb.12.25.

Hithp. redupl. אַהְשִּׁיְהַ to mock, to scoff; only pt. pl. מָהַעִּהְעִים scoffing 2Chr.36,16.

קער a. קער pr. n. a king of Hamath 1Chr.18,9; 28.8,9.

לעוֹרֶה (from אוֹר Hiph.) f. prop. testimony, hence: 1) precept, law ls.8,16 a. 20.— 2) custom, usage R 4.7.

תעל (= לשעל) to make hollow.

תעל ח. (from תעל , c. תְּעַלְּחְ, pl. הְעָּלְּחְ, f. aqueduct, ditch, channel Is.7,3; Ez. 31,4; קּשָּקְרָּה who hath divided a channel for the waterflood? Jb.38,25.

וּתְעְלָה II. (from תְּעָלָה) f. prop. something put upon, hence application, healing remedy רְבָּאוֹת הָעָלָה healing medicines Jer.30,13; 46,11. (from תַּעַלוֹּלְים, only pl. מַעַלוֹּלְילִּלּוֹלְילִּה m. 1) mischief, misfortune Is.66, 4.— 2) mischievous child Is.3,4. (from תַּעַלְבָּה (from תַּעַלְבָּה (from תַּעַלְבָּה) f. hidden thing, secret Jb.28,11; Ps. 42,22.

הענוגים (from אָעָנגּי, pl. הענוגים, הענוגים היא קענוגים) m. pleasure, delight Pr. בָּנִי הַעַנְנֵיךְ בָּנִי הַעַנְנֵיךְ (Cant.7,7; Ec.2,8; בְּנִי הַעַנְנֵיךְ children of thy delights, i. s. in whom thou delightest Mic. 1, 16. (from עָנָה II.) f. self-affliction, fasting Ezr.9,5.

קיייה, קיייה, pr. n. a city in Issachar, belonging to Manasseh Jos. 17,11; 1K.4,12.

קּבְּעָרְהוֹת (from נַצַעָּ'; only pl. הַּצְעָרָה) f. force, power Ps.68,36.

קַעָר (from אָרָה Pi.) m. 1) razor (so called from its making bare) Num. 6,5; בּבְּבִּים a barbers' razor Ez.5,1; fig. הַשָּרִידָה the hired razor, i. e. the sword of mercenary troops le.7,20. — 2) knife בּבִיבוּם עוֹר בַּבְּרַב בּים the writer's knife, i. e. penknife Jer.36,23 (perhaps: eraser). — 3) sheath (of a sword) Ez.21,9.

קבְרְבּה (from בַע I.; pl. הַּגְּרְבּוֹת f. surety, pledge בְּגִי הַהַּצִּרְבוֹת hostages 2K.14,14.

קַּעָה (by redupl. from קַּעָה) m. erring, deception; only pl. מַעֲמֵה מַעָמֵה work of deception Jer. 10,15; 51,18.

קֹהָ (from קּבַּהָּ ; pl. הַבְּּהָהְ , sf. קּבָּּהְ , f. קְבָּּהְ m. timbrel, tabret, drum Gen.31,27; Ex.15,20; Jer.31,3; בְיֶּהְ קִיבֶּאָרְ וּנְבָּבֶּיךְ קֹיבָ the workmanship of thy tabrets and of thy pipes Ez. 28,13.

קּמְלֶּתְת אֲרָם a. קּמְלֶּתְה (from פְּמֵּת היה sf. i) ornament, beauty, magnificence Ex.28,2; יְבָּמְר הַמְּצְרָה a diadem of beauty Is.28,5; כְּלֵּי beautiful jewele Ez.16,17; בּמָר הַמְּלֶתְה the beauty (i. e. beau-

tiful form) of man Is.44,13.— 2j splendor, glory אָבֶרת נְרוּלָתוּ the splendor of his greatness Est.1,4; מּבְאָבֶת a glorious name Is. 63,14.

רֵישְׁהַיִּת (from רְּשַׁבְּיֹּת blow; pl. בּיתְיֹשׁה לָּ. 'רְיִשְׁהַיִּת prop. something swelled, hence: 1) apple Cant. 2, 5; 7, 9; בְּתַּיִּ יִתְּשָׁהַ apples of gold Pr. 25, 11.— 2) apple-tree Jo.1,12; Cant. 2,3; 8,5.

기하고 pr. n. 1) a city in Judah Jos.12,17.— 2) a city on the borders of Ephraim and Manasseh Jos.16,8.— 3) a man 1Chr.2,43.

קפוֹצוֹת, (from אָפּוֹצוֹת, dispersion; only pl. sf. קפוֹצוֹת, (בּםבָּית, נְבָם Jer. 25,34; see also under אָפּוֹ

to be viscous, slimy, whence the next word.

> 5년 m. 1) mortar Ez.13,11.— 2) something unsavory Jb. 6,6; fig. something foolish Lam.2,14.

ַסְפַל only Hühp. הָתַּפְל; see פָּתַל

קְבֶּׁל pr. n. a place in the Arabian desert Deut.1,1.

קּבְּלְה (from בּוְבֵּלְה 2) f. prop. what is insipid, absurd, hence: 1) folly Jer.23,13; יְיִם הִבְּלָה ל to charge one with folly Jb.1,22; שִים הִבְּלָה to consider as folly 24,12.

קבְּלֵאֶת (from יְבַּלְּאֵת; sf. קּהָלְּאָת) f. terror, terribleness Jer. 49,16 (prob. — תְּבְּלֵאֶת, which see).

on the west bank of the Euphrates (Thapsacus) 1K. 5, 4. — 2) a city on the Jordan 2K. 15, 16.

קַבּק (pt. קבּוֹת) 1) to heat, to strike, whence קּבְּוּ.— 2) to beat a drum, to play on a timbrel; only pt. f. pl. בּלְפוֹת תּוֹפָפּוֹת חוֹפָפּוֹת חוֹפָפּוֹת חוֹפָפּוֹת niaidens playing on timbrels Ps.68,26.

Pi. קּוֹפְּת to beat, to strike; only pt. f. pl. מָתֹפְּפוֹת עַל־לְבְבְהָן striking upon their breasts Nah.2,8.

to sew, to sew together Gen.3,7; Jb.16,15; Ec.3,7.

Pi. אָפָּר same as Kal; only pt. f. pl. מְּבָּרוֹת לְּקְתוֹת that sew pillows Ez.13,18.

שַׁבְּהְ (fut. שֹׁבּהְי ; pt. שׁבָּהְ , pl. מַבְּהְי , pl. מַבְּהְי , c. שִׁבְּהְי ; inf. שֹבּהָ , שֹבּהְ , sf. בְּיִבְּיִהְ , l) to take, to take hold of (with בְּי) Deut.4,17; Is.3,6; בּיִבְּי שִׁי שֵבְּהְ to take the name of God in vain Pr. 30,9.— 2) to

Niph. יְחַפּשׁ (fut. יַחְפּשׁ ; inf. יַחָּפָשׁ ; inf. יַחָּפָשׁ) 1) to be taken, caught Ez. 12,13; 21,29; בְּבֶּל נְתִּפְשָׁה בְּבֶל the noise of the taking of Babylon Jer.50,46.— 2) to be caught, detected (in an act) Num.5,13.

Pi. שֹּחֲה (fut. שֹׁחֲה') to seize, to catch מַחָּהָה הְּהַבְּיוֹ הְתַּהְשׁ the lizard (or spider) thou canst catch with the hands Pr.30,28.

קּבֶּת I. (from הוֹף f. object of spitting הְּבָּעִים אָהְיֶה and I am become an object of spitting in the face, i. e. of aversion Jb. 17,6 (acc. Vulg. = מוֹפָּת לְפָּנִיהָם

וֹלְּבֶּוֹתְ זוֹ. pv. n. Topheth, a place in the valley of Hinnom, near Jerusalem, where human sacrifices were offered to Moloch 2K.23,10; Jer.7,31 (see תְּבָּבָּהָ).

קּבְּתֶּוֹת (= אַבְּּתְּוֹן II) m. burning-place (of corpses) Is.30,33.

יַהְהָּרָ Ch.(pl. def.איָהָהָהָ) m. lawyer, judge Dan.3,2 אַקרָת pr. n. m. see הַּקרָת 3.

תִּקְרָה (from תְּקְרָה; כּ. תִּקְרָה , sf. יתָּקְרָה , f. 1) cord Jer.2,18.— 2) hope ז'י תְּקְרָה לִי חִקּרָה לִי חִבּין וֹי וֹי תִּקְרָה לִי חִבּין וֹי וֹי תַּקְרָה לִי חִבּין וּי תִּקְרָה לִי מִּבְּיִר הַתְּקְרָה לִי מִבְּיר הַתְּבְּיִר הַתְּבְּיר מִבּין עַבְּיר מִבּין מִבְּיר מִבְּיר מִבְּיר מִבְּיר (Kub תַּבְּרָה מִבְּיר (Kub תַבְּרָה (נְּהַנְּהַרְהַ (from בַּבְּרָה) f. nower of

קוֹבְיּה (from קוֹבְיּה) f. power of standing Lev.26,37.

ת (בוּתְּקְיּמְם , from הַּקְיּמְמָן m. enemy, adversary; only pl. sf. קּתְלְּמָם thy enemies Ps.139,21.

עַקּקְעָי pr. n. a city in Judah, eouth of Jerusalem Jer. 6,1, the birth-place of the prophet Amos Am. 1,1; near it begins the desert בַּקְבָּעָי 2Chr. 20,20; gent. אַקּוֹעִים 2S. 23,26, f. הַקּוֹעִים 14,4, pl. m. הַקּוֹעִים Neh.3,5.

עָקּוֹעָ (from קְּקוֹעָ) m. trumpet Ez. 7,14.

קּפְרָּהְ (from קוֹף = קְבָּן II.; c. חַשְּׁחְהַיּ, pl. חִשְּׁבְּיוֹ f. revolution, circuit Ps.19,7; חַשָּׁיִם חַשְּׁיִם חַשְּׁיִם חַשְּׁיִם חַשְּׁיִם חַשְּׁיִם הַיִּבְים the year's revolution, i. e. its end Ex. 34,22; חַבְּיִם חַבְּיִם חַשְּׁיִם the revolution, i. e. lapse, of the days 1S.1,20. קְבָּים (from קְבָּהַ) adj. strong, mighty Ec.6,10.

תַּקְיפִין Ch. (f. תַּקְיפִין ; pl. יְחַקִיפִין) adj. mighty, strong Dan.2,40 a. 42; 3,33. Ch. (= Heb. שָׁקֵל) to weigh אַקְלָהָא thou art weighed Dan.5,27; אָר. p. יְּקַלְהָא weighed v. 25. (mf. קבן to be made straight, correct מִענָת לא־יוּבַל לְתָקן that which is crooked cannot be made straight Ec.1,15.

Pr. 內戶 (fut. 內戶) 1) to make straight Ec.7,13.— 2) to arrange (others: to compose) Ec.12,9.

רְּחָבּן Ch. to establish; only Hoph.

תַקע (fut. יַהָבֶע; pt. חָקָע, pl. חַקָע; י מַכוֹעַ , inf. מָכוֹעַ , זְּקַעוֹי ; inf. מָכוֹעַ , ע בּקע בּף; בּקע בּן (חַקע a) to strike (חַקע a) to strike or clap the hands, as a sign of joy Ps.47,2. b) to strike hands as a sign of pledge or surety Pr.6,1 (with \$\rightarrow\$ for); 17,18; whence pledgers, sureties Pr. 11, 15. -2) to strike up a windinstrument, to blow הַקַע שוֹפַר to blow the trumpet 18.13,3; הַקַע to hlow an alarm Num.10, הַרוּעַה 6.- 3) to strike into, to drive, to thrust a הַבְע הָנֶב בִּר to thrust a sword into Jud.3,21; הַקע יָתָר בָּ to drive a nail or pin into 4,21; hence: to fix by driving, to fasten 18.31,10; אָקע בּיָהֵר to fasten with a pin Jud.16,14; הָלָע אֹהֶל to fix or pitch a tent Gen.31,25 (where also simply הָכֵע, omitting אָהֵל); Jer. 6, 3. - 4) to drive, to cast מוּף בַּיִּתְקַעִהוּ יָפָּה סוּף and he cast them (the locusts) into the Red Sea Ex.10,19.

Niph. יְהַקְע (fut. יְהָקָע, , יְהָקָע,) to pledge oneself by striking hands (with יְלָּיִר) Jb.17,3.— 2) to

he blown (of a trumpet) 1s.27,13; Am.3,6.

תְּכְעָ m. blowing, blast, sound Ps. 150,3.

קבּה (fut. קֹרִייִ) to overwhelm, to prevail against Jb.14,20; Ec.4,12.

a. קּבְּקְרּ Ch. 1) to be or become strong, powerful Dan.4,8.— 2) to be hardened in fight was hardened to deal proudly Dan.5,20.

Pa. পূচ to make firm Dan.6,8.

קּקְרּן (sf. יְּבְּקְבּוֹי) m. might, power, authority Dan.11,17; Est.10,2; אָר אָר הְּקֶרְ אָר with all authority Est. 9,29.

קֹקה Ch. (c. קּקָהְ; def. אַבְּהָהָ) m. might, power Dan.4,27; 2,37.

קראַלְה pr. n. a city in Benjamin Jos.18,27.

תְרַבּוּת (from תְּרָבּוּת I.) f. increase, brood Num.32,14.

ערָבְּל (from הַּרְבָּר 1.) f. increase, ueury Lev.25,36; Ez.18,8. בְבַל see בְּבַר .

Ch. to translate, to interpret; only Pu. pt. מְתְרָבָּה translated, interpreted Ezr. 4,7.

קרָבְּקָה (from בּוְדָ: c. הַבְּיהָה) f. deep sleep Gen.2,21; 1S.26,12; fig. insensibility Pr.19,5; 1s.29,10.

קרה pr. n. a king of Ethiopia or Egypt 2K.19,9; Is.37,9.

קרוֹמְיָה (from הור) f. setting apart, consecration Ez.48,12.

תרועה (from רוֹע Hiph.; c. הַרוּעה) 1) shout, cry, alarm Jos.6,5; Jer. 20,16; הַרוּעַת שִּׂמְחָה shout of joy Ezr.3,13; תְּרוֹעֲת מֶלֶּה the shouting for a king Num. 23, 21; תַּרוּצַת מְלְחֲמָה war-cry, alarm of war Jer.4,19; תַּקע תִּרוּעַה to sound an alarm Num. 10,5. - 2) shout of joy, rejoicing Jb.8,21; hence: joy שופר תרועה Jb.33,26.— 3) sound שופר תרועה the sounding trumpet Lev. 25, 9; eounding cymbals אָלְאָלִי הְרוּעֲה Ps. 150,5; יוֹם תָּרוֹעָה a day of sounding the trumpet Num. 29,1; a memorial of sounding the trumpet Lev.23,24.

קרְרְבְּהְ (from לּוֹרְ to pound) f. prop. powder, hence: medicine, healing Ez.47,12 (acc. others from לַּבְּיִץ).

in Ar. to be hard, whence the next word.

הֹבְיּה f. species of firm tree, holmoak Is.44,14.

raham Gen. 11,24.— 2) a station of the israelites in the desert Num. 33,27.

קרִתְנָה pr. n. m. 1Chr.2,48.

יְּרֵין Ch. num. two; c. הְרֵין twelve Dan.4,26; f. הַרָהִין 6,1.

קּרְכְּה (בּיְמִית (בּיְמִית , from תְּרְבָּה Pi.) f. cunning, deceit Jud.9,31.

תְּרְמִית (from בְּמָה Pi.) f. fraud, deceit Jer.8,5.

רְּבֶּרֶן (for הְאֹבֶן, from אֶּבֶן a pins) m.

1) mast of a ship Ez 27,5; sf.
בּיִבָּין Is 33,23.— 2) signal-pole ls.
30,17.

עַבְי Ch. (= Heb. אַשַׁי m. 1) gate Dan. 2, 49. — 2) mouth, opening Dan. 3, 26.

עָרָע Ch. m. door-keeper, porter; only pl. def. אָרָעיַה Ezr.7,24.

תְרְעֵלְה (from רְעֵלְה) f. resling, intoxication יון פּרְעֵלְה wins of intoxication Ps.60,5; פֿרַעָלָה בּרַעָלָה cup of intoxication Is.51,17 (see בוֹם).

gent. of an unknown place הִּרְעָּתִי וֹרָעָתִי זֹChr.2,55.

ישָׁאַל בּתְרָפִים m. pl. images, idols Gen.31, 19; Jud.17,5; 18.19,13; ישָׁאֵל בַּתְרָפִים to consult with the images Ez. 21,26; abstractly: image-worship, idolatry 18.15,23 (see אַנָּיּ Hiph.).

קרְצְה pr. n. 1) name of a woman mentioned in Num.26,33.— 2) cap-

ital of the kingdom of Israel 1K. 14,17, celebrated for its pleasant situation Cant. 6,4.

ערֶלי pr. n. Persian sunuch Est.2,21.

Gen. 10,4.— 2) a son of Javan Gen. 10,4.— 2) a city in Spain, principal emporium of the Phenecians 1s. 23, 1—14, whence they fetched silver, iron, and lead Jer. 10,9; Ez. 27,12 a. 25.— 3) name of a Persian courtier Est.1,14.—4) a precious stone brought from Tarshish (acc. Sept. and Vulg.: chrysolite) Ex. 28,20; Ez. 1,16; Cant. 5,14; Dan. 10,6.

אָרָישָׁרְא m. title of the Persian governors in Jerusalem Ezr.2,63; Nsh. 7,65 a. 8,9, for which אַרָּבָּי

יִּהְרִין see תַּרְתִּין.

pr. n. Assyrian general under Sargon and Sennacherib Is. 20,1; 2K.18,7.

קְּהָתְּי pr. n. an idol of the Avvites 2K.17,31.

תְּשֶׁאוֹת (from אשׁר, only pl. תְּשָׁאוֹת 1) noise Is. 22,2; Jb. 36,29.— 2) shout, cry Jb. 39,7; הְּיָשְׁאוֹת הַן הַן לָּדְּ shouts of, Gracs, grace unto it Zch. 4,7 (in later Hebrew the phrase הַוֹשְׁאוֹת הַן is used in the meaning of 'thanks').

קשׁבֶּה gent. of הִשְּׁבֶּה, birth-place of prophst Elijah 1K.17.1.

קישְבּץ (from מְשַׁבֵּי) m. checker-work אַשְׁבִּא בּתְּנָת תִּשְׁבִּץ a checkered coat Ex. 28,4 (Eng. Bible: broidered coat). קשׁוּבְּה (from שׁוּב , c. תְּשׁוּבְּה; pl. תְּשׁוּבְּה (f. 1) return 18.7,17; of the return of time 28.11,1. — 2) reply, answer Jb.21,34.

ק (מוֹם שׁוֹם (from שׁוֹם) f. deposit; only c. הְשׁוֹמֶח־דָּר what is deposited in one's hand Lev.5,21.

קשׁוְעָה (from אַשׁן: c. הְשׁשׁוּעַה) f. help, deliverance, salvation Ps.60,13; 144,10.

קישוּקתוּ (from שׁיּשׁ or רְשִׁיּלְּתְּהְּ sf. קשׁוּקתוּף f. longing, desire Gen.3, 16; 4.7; Cant.7,11.

רְישׁוּרְ (from שׁוּר I.) f. gift, present 18.9,7.

תושִיָּה see תִּשְׁיַה.

תִשִׁיעִי num. the ninth Num.7,60; f. בְּשִׁיעִית Ez.24,I.

תּשִּׁעָה , c. תְּשִּׁעָה , m. תְּשִׁעָה , c. תְּשִּׁעָה , c. תְּשִּׁעָה , c. תְּשִׁעָה nine years Gen. 11,19; הַשֵּׁע מָאוֹת הַמַּמוֹת הַמַּמוֹת הַמַּמוֹת הַמַּמוֹת הַמַּמוֹת הַמַּמוֹת הַמַּמוֹת הַמַּמוֹת ישָּׁנָה מַשְׁע בוּת ישָּׁנָה נוֹתְשְׁעָ unto the nine tribes Num. 34,13; as ordinal: עַשֵּׁע הַמְשְׁע the ninth year 2K.18,10; מַשְׁע the ninth year 2K.18,10; מַשְׁע מוֹת ninth of the month Lev.23,32.

יַנָתוֹ see תַּת.

קרובי pr. n. a Persian governor Ezr.5,3.

ANALYTICAL INDEX

of unusual forms whose roots some students may have difficulty in finding.

×

אָבָה Is.28,12 for אָבָּה from אָבָה.

אַבִי 1K.21,29; Mic.1,15 for אָבִיא from . בוא אַבְירָה Jer.48,8 for אַבְירָה 1 fut. Hiph. of ユユダ. וו נָאַל from הָנָאָלְהִי 1s.63,3 for אָנָאַלְהִי from נָאַלְהִי וּאַבּרֶּה 1s.38,15 1 fut. Hithp. of בְּרָה; also with sf. DITE Ps.42,5. ו בְּקַה 1s.14,14 see אַרַמָּה 1s.14,14 see בּבְּהָר Is.14,14 see אַהוֹדְנוּ (בּוֹי אוֹלֶנוּ fut. Hiph. of בְיָרָה . וֹאָהִי 1 fut. ap. of אָהִי 1. אוֹחְוּלָה Jer.4,19, *Kri* אוֹחְוּלָה 1 fut. of אוֹכִיל Hos.11,4 for אוֹכִיל 1 fut. Hiph. of אָבַל. אַוין Jb.32,11 for אַאַן 1 fut. Hiph. of 개. i 다 Jb 23,8 1 fut. ap. ^ of 기다. אַחַמְאָנָה Gen.31,39 for אַחַמְאָנָה from ĸĎĎ. אַחַיית *pl.* of אַחַיית. אַחָל Ez.39,7 1 fut. Hiph. of אַחָל II.; so also אותל Num.30,3. אַחֵל Deut.2,25 1 *fut. Hiph*. of אַחֵל III.; so also יחל Jud.13,5. בות Ch. imp. Aph. of אחת. ጠ፴፫ዚ Jer.17,18 1 fut. Niph. of በ፴፬. តុកុក្ស Jer.1,17 1 fut. Hiph. of ភក្កុ ង្គ្រាស់ Hos.11,4 1 fut. ap. Hiph. of កង្គ្

אָי see אַוֶּכְּה. אַוַלִּיל 1 fut. Hiph. of אַ<u>ולָ</u>יל אַיהָם Ps.19,14= אַיהָם $1\,fut.$ of מַם 0ַ נָבּוֹת 1 fut. of בְּחַת ; 3 fut. הַבּוֹת , 1 אָבּוֹת . בַּלָה £x.33,3 = אֲבֵלָה 1 fut. Pi. of אֲבֵלָה 키골봇 Mic.6,6 1 /ut. Niph. of 키들글. , מול Ps.118,10 אַמִילֵם Hiph. of אַמִילַם אָנְבָּה Ch. Dan 4,9 = אָנָהָה from אָנָבָּה. ינדע see אָנדע. ቫይርኛ 1 fut. a. pt. sf. of ካውጅ, which see לַםְרָם Hos.10,10 1 fut. sf. of בַּםְרָם . עָפָאִיהָם Deut.32,26 *Hiph*. of פָּאָה. ្សាស្ត្រី Jer. 20,7 1 fut. ap. Niph. of ការុម្ភ. אַנִיעָה Ps 139,8 1 fut. Hiph. of יַצַע ער. ግጊ፮ጜ Jer.1,5 and Jo.42,6 1 fut. sf. of וֹיַצַר I.; the word in Is.42,6 is referred by some to גַצַר I. . לַכַּח 1 fut. of אָקּחָה , אָפַּח אַרָה for אר imp. of אַרָה. ַרָּוָרָ ls.16,9 1 fut. sf. Pi. of בָּיָנֶרָ. שַׁכַם inf. of הַשָּׁבָּים . ַן נַשַק 1K.19,20 1 *fut*. of נָשַק ה אַשֶּׁר Ez.3,15, Kri אָשֶׁר from בַּשַׁב. אשׁתִיו Dan. 5, 3 for אִשְׁתִּיו 3 pret. pl. of אַחָשָּׁי. עַרַעַע 1 fut. Hithp. of אַרְעַבַּע. אָרָינּ for אָרָינּ , *imp. pl.* of אָרָינּ

אָרָנוּ for אַרִינוּ 1 pret. pl. of אָרָנוּ .

וּ נָתַק 1 fut. sf. of נָתַק I.

-

pt. sf. of בּוְרָאָם Neh.6,8 בּוֹרָאָם pt. sf. of בּוָרָאָם . בַּאֵשֶׁר =) בָּהַהָּכִין 2Chr.1,4 for בַּהַכִּין (בּאֵשֶׁר וַהַּבִּין inf. Hiph. of בון I. וֹבְרָגֹע Ez.26,15 for בְּהַרָג *inf. Niph.* of កាធ្វុយ្យក្នុ Lev. 26, 43 for កាធ្វុយក្នុង inf. *Hiph*. of ¤ੁਖੂ ದಿವಿಧಲ್ಲೆ Am.5,11 see ದಲ್ಲೆ ತ್ತಿ . 12 Zch.4,10 for 12 from 112. קיקרוֹהָיק Ps.45,10 for בִּיקּרוֹהָיף pl. sf. of יָקָר; see יָּקָרָה. $rac{1}{2}$ for בְּמַהָּיpl.~c.~of בּמָהָי $rac{1}{2}$ . . בוא from בָּאנוּ 18.25,8 for בְּנוּ וּהָ Ez.16,31 for בְּנוֹתָךְ inf. sf. of בַצָּאֹתָיו Ez.47,11 for בְּצוֹתָיו from בַּצָּאַתַיו. הַשַּׁנְם Gen.6,3 see בְּשַׁנְם and ־שֶׁיָם. ישֶׁר פפש בּשֶׁלִמִי , בִּשֶּׁלָּי. ות בתות Is.7,19 pl. of בתות בתות בְּוָת pl. of בְּתִּים.

۲

٦

דּוֹרֵי pl. of דּוֹרָאִים דּוֹרָאִים דּוֹרָאִים בּלְיוּ Pr.26,7 for בַּלִיוּ pr.26,7 for בַּלִיוּ פָלִיוּ (Pr.24,14 for בַּעָה , בַּעָ see יָבִע פָּעָה from בָּעַר from בָּעָר. בַּעָר Ex 4,2 inf. for בָּרָיוֹש Ezr.10,16 for בַּרָיוֹש

П

ַנָר Hiph. of הָוּגִיחוּ for הָאָוֹגִיחוּ Hiph. of בַּ יָהַב see הָבוּ, הָבָּה, הַבּ . וָבִשׁ from הוֹבִישׁ Is.30,5 for הוֹבִישׁ אַהַבוּ הַבוּ see הַבוּ וֹרָבוֹק *inf. Niph*. of הַבּוֹק I. ַבְּרָר *inf. Hiph*. of רַבָּר . וֹ הַנָּה inf. Po. of הנוֹ I. הַגְּלָת Jer. 13, 19 for הָגִּלָת Hoph. f. of בַּלָה. והרוש Is.25,10 inf. Niph. of דּרוּשׁ . קבר Ch. Hoph. of בּוֹבֶר Ch. Hoph. of בּוֹבָר. הוֹבְרָה Ch. Aph. of אַבר. הוֹרָה Hiph. of דְּרָב I. יַלֵר for הוּלֶבֶת inf. Hoph. of הוּלֶבֶת. וֹבָל from הֹלְּלֵלוּ from הַלְּלֵלוּ I. . יַשַב Hiph.sf.of הושבתים for הושבותים ווו חַלַל Hoph. of הוחַל III. וו מַלַל Hoph. of הותל II. . זור Ch. inf. of הַּנְבָה וַבְּמִנְתּוֹן Ch. from הָוַרַמִּן *Ithp*. of וַמַן. . זול from הַזְיָלוּ Lam.1,8 for הְזִילוּ ובר Hithp. of הְתַּוֹבּוֹ 1s.1,16 for הְזַבּוֹ Hithp. of הָנַבּוֹ ַ זַרָרוֹתִיבֶם Ez.6,8 inf. Niph. sf. of זָרָה. זַרָה. , sf. הַחַלוֹ (Ez.20,9 inf. Niph. of 5ַ5ַחַ II.— 2) inf. Hiph. of חַלַל III. ַטְם, הְשָׁה imp. Hiph. of בָּטָר. אַרָּמַתּה 3 pret. f. Hiph. sf. of בַּטְבוּ . Ex.2,9 imp. Hiph. o**1** הוֹלְיכִי for הֵיגִיכִי 727. ַ הַּימָן Ch. Aph. of הַימָן. יַּחָיִי Ch. Aph. of הַּיְתִיי תוֹתי Ch. Hoph. of אַתָּא. וַבְ *imp. Hiph*. of בַּרָ . בול Ez.21,33 *Hiph*. of הַבִּיל. ּ נָבָה Hiph. sf. of הַבָּנִי, הַבָּנִי, הַבָּנִי הַלְּאָת Ez.24,12 for הָלָאַתָה *Hiph. f.* of לַאָּה.

הַלוֹ inf. sf. of הַלוֹּ הם see הַמַהָם m. הַמִין for הַימִין Hiph. of בַּין. וֹבְבָּר for הוֹמַכוּ *Hoph*. of הָמְכוּ DDA inf. Niph. of DDD . . מַמַה of הָמָסוּ Jos.14,9 for הָמָסִיוּ הַמְרוֹתְם for הַמְרוֹתְם inf. Hiph. sf. of ַ מָרָה ווים imp. Hiph. of ווּבוּם imp. Hiph. of וּבּוּם ַנְוּחַ Hiph. of הַּנְּיחַ. רָנְיִח Hoph. Il. of הַנְּיִח . לַנְעֵל Ch. Hiph. of בַּנְעֵל. ונוף Is.30,28 Hiph. of בּנְבָּה. חות Hiph. of הַּמִית, הָמָּית. הַעָּוַה for הַעָּוָה *Hlph*. of נָעַוָּה. יַעַל imp. ap. Hiph. of עַלָה. עַלָה. הַעָלָה for הַעָּלָה *Hoph*. of עַלָּה. ַ פַּרַכֶּם for בַּפְּרָבֶם *inf. sf. Hiph.* of עוד Hithp. of אנטיר. יַּצְפּינוֹ *inf. Hiph*. of בַּצְפּינוֹ קום for הוקם Hoph. of הָקַם. ַ הַקְצוֹת for הַקְצוֹת *inf. Hiph.* of הָקְצוֹת בֹקה *imp. Hiph.* of הַבְּדָ. . רָבָה see Hiph.of הַרְבּוֹת, חַרְבָּה see Hiph.of . וֹהֹרָ Is. 59, 13 *inf. Pu*. of הָרָה. יַרְמַם imp. pl. Niph. of הַרְמַּדּ לְבָּה imp. ap. Hiph. of בְּבָּה. וַנְצָת Itiph. f. of בַּצָּה. . שוב for הְשֶׁב imp. Hiph. of הַשַּׁם for הוּשַׁם Hoph. of הַשַּׁם. יַשְׁעָה imp. ap. Hiph. of שַעָה I. auהַשְּׁפּוֹת au Neh.3,13 au הַשְּׁפּוֹת. ַם חַלָּתְהַעָּה *Hithp.* of הְשָׁתַּחָנָה ישָׁעַע I. a. II. שָׁעַע II. a. II. קרוֹם, Ch. inf. sf. Aph. of אָהָבוֹתְוּ ווֹ יָרָה Hiph. of יָרָוּדָם II.

יְחָלָה imp. Hithp. of חָלָה for אָתָא imp. Hiph. of הַתְּיוּ for הָאָתְיוּ imp. Hiph. of הַתְּיוּ הָּמָפֵם for חָתִים ing. sf. Hiph. of הַתְּפַר Hiph. of הַתְּלֵל Hithp. of הַתְּפַרְם הַתְּבִּוּת inf. Hithp. of הָתָבּוּת inf. Hithp. of הַתְנַבּוֹת inf. Hithp. of

7

וּנְה Ez.16,34 for וּנְה Pu. of וּנְה pu. of וַלְּם see וַלְּם a. וַלֵּם .

П

לייות Pr.8,29 for לייות לייות הייות הייות לייות לייות

מז

אטָא Pi. redupl. of מוט . אַטְיִם pret. of טִּוֹטְ . אַטְטַ inf. of עָטַזָ .

אַלָּה fut. Niph. of אָלָה fut. ap. Hiph. of אָלָה fut. ap. of אָתָה fut. ap. of אָתָה ip. ip. ip. ip. fut. of אָבּה fut. of אָבּה fut. ap. Pi. of אָבָה fut. ap. Pi. of אָבָה fut. ap. Hiph. of אָבָה fut. ap. diph. of וַבָּה fut. ap. of אָבָה fut. ap. of וַבָּה Lam.3,53 from וַבָּה Lam.3,53 from וַבָּה Lam.3,53 from

יַרְכָּם from יַרְכָּם from יַרְכָּם. ודם, pl. ידם, fut. of בַּםָם. וֹבְמַם fut. Niph. of בְּבָּוֹים fut. Niph. of בְּבָּוֹים בּיִבּוֹים בּיִבְּיבּוֹים בּיִבְּיבּוֹים בּיִבְיבּיוֹים בּיִבּים בּיבּים בּיבים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבים בּיבּים בּיבּים בּיבים בּיבים ביבּים ביבּים בּיבים ביבּים בּיבים ביבים ביביבים ביבים ביביבים ביבים ביבים ביבים ביבים ביביבים ביבים ביביבים ביביבים ביביבים ביביבים ביבים ביבים ביבים ביבים ביבים ביביבים ביביב יהוא Ec.11,9 for יהוא fut. of הוה II. יהוֹבֶר Ch. fut. Aph. of בַּבר. יוֹרָה for יוֹרָה fut. Hiph. of יַרָּה II. יוֹשִׁיעַ for יוֹשִׁיע fut. Hiph. of יַשַּׁיע. יהי fut. ap. of הַיָּה. יַלְילֹּגּ Is.52,5 for יֵילִילֹגּ fut. Hiph. לַבַּילִּגּ יַּהָן: Ch. fut. of יִּהָן. וַהַל fut. Hiph. of יַאַהַל Is.13,20 for יָבּל. יְהַתְלוּ fut. Hiph. of יְהַתְּלוּ יוֹכְלוּ Ez.42,5 for יאכָלוּ fut. of אָבַל 4. יוֹלֵדֶת for יוֹלֶדֶת pt. f. of יוֹלֵדֶת. יוֹר fut. ap. Hiph. of דָרָ I. יוֹרָא Pr.11,25 for יוֹרָא fut. Niph. of רְנָה (acc. Stb. for יְרָנֶה Hoph.). ישׁבְתִּי for יוֹשֶׁבָת pt. f. of יַשַּׁבָת. 11, 11, 12 fut. ap. Hiph. of 711. וְמֵבוֹ for זֹמוֹן from בַּוֹמֵוּ . יְחְבְּרָךְ Ps. 94,20 for יְחָבְּרָךְ Pu. 💅 of וַבָּר I. יְחַרּ fut. ap. of חַרָּה. יְחַר Pr.27,17 fut. ap. Hoph. of רְחַר . יְחִי , יְחִי , fut. ap. of בָּוֹי , יִחִי , יְחִי יְחִיתַן for וְחָחָיִ fut. Hiph. sf. of חַחַחָ. ות בל fut. Hiph. of יחל II. ווו הַלַל fut. Hiph. of הַלַל III. יָחַל from יָחַלוּ from יָחַלּוּ. . חָמַם see יַחַמְנָה , יָחָמוּ בּיחָם . יַחֲמוּ Gen.30,39 a. יָחֲמַרָּנִי see בַּחֲמַרָּנַי see בַּחֲמוּ וַחַן fut. ap. of בַּוֹן fut. ap. קוְנְהְ for קוְנְהְ fut. sf. of בְּחָנְה 하다 for 하다 from PP다. יַחַר fut. ap of יַחַר. מֵי, מַ' fut. Hiph. of הַטְּיָן. יישיב for יישיב fut. Hiph. of בשין.

יוליל for יוליל fut. Hiph. of יוליל. ייף fut. ap. of ייף. יַר fut. ap. Hiph. of בָּרָה. . לָבֶר from יָבַלְּדְנִי Ps.50,23 for יָבַלְּדָנִי יכונגני for יכונגני fut. Pi. sf. of יבָּל Ch. fut. of יבָּל. יבקומו for יבקומו fut. Pi. sf. of בְּקוֹמוּ וֹחַבְי for וֹחָבוֹ fut. Hiph. of הַחַבְּי וַבַּת, fut. Hoph. of הַבָּת, ולוו fut. Hiph. of וליוו I. לון fut. Hiph. of יקינו מַחַה ap. fut. Niph. of הַחָּם. יַמַר fut. of יַמַר. ימרוה for יאמרוה from אַמַר. נוץ for ינאן fut. Hiph. of נוץ (see also [설절 II.). ינבע Ch. for ינבע fut. of ינבע. ניא Ps.14I,5 for יָנִי fut. Hiph. of גוא fut. Hiph. of [1]. בוב fut. of בוב . בַבַב fut. Hiph. of בַבַב . עור fut. ap. Hiph. of יער עום fut. ap. of יעם, עום fut. ap. of יעקרו ! 1s.15,5 fut. Pi. of עור I. יעור fut. Niph. of עור I. and און II. ישר fut. ap. Hiph. of און I. ן לֶבֶּל fut. ap. Hiph. of הַבָּב . ַוְפִּרָהְ fut. Hiph. sf. of בְּבָּרָהְ. ַּפְתָר for וְפָּתָר fut. Hiph. of וְפָּתָּה. עַבַע Ch. fut. Ithp. of צָבַע. יְצְׁמַיְרָן: Jos.9,4 Hithp. of ציר 3 (acc. some = וְצְׁשַׂיָרוֹ from נְצוֹר ! from נְצוֹר ! יַצַק see בָצוֹק, וְצֶּק, see בַּצַל. וֹצֵׁי and אַני from אַני J. יצר I. and וַצַּיַ I. and וַצַּיַ I. רצַיִּר, fut. ap. וְצָרוּ, וְצָרוּ, יוָצָר, see ווַ יַצַר II.

יצר fut. ap. of צור II. אַרְצֵין fut. of אַנין. יקדו fut. of בַר I. רבי fut. Kal, רבי fut. Hoph. of רבי. יַפַץ , יַפַץ fut. of יָבַץ. יקרף for יקרף! fut. sf. of יקרף. עם: fut. ap. of קשר. ַרָקשׁה fut. ap. Hiph. of בָּקשׁה. יָרָא, וֹיָרָא, fut. ap. of הַּגָּבָ. יִרְאוּ for יִירָאוּ fut. pl. of יִרְאוּ (but יראן! with short Chirek is fut. of ַרְאָה). יראו 2S 11,24 = יראו fut. Hiph. of יֶּהֶ fut. ap. Hiph. of יָהָ but יַּהֶ בּ 1S.15,5 = יַאַרֶב fut. Hiph. of אֲרַב . וֹרֶ 1K.6,32 fut. ap. of דְרַר II. ירוֹא for יָרוֹ inf. of יָרָה I. ירון Pr.29,6 for ירן from בָנוֹן. יְרְוֹעַ fut. Niph. of עַעַק I. ירוץ for ירן fut. of יַרוּץ. ובה fut. of בַבַּר. בַּבָּר. רמוו. fut. Niph. of בְּםַם. וֹרַעַע from יֵרַע. (to be bad); but יֵבֵע Jb.20,26 fut. ap. of בָּעָה III. (= ፲፱건 I.). יַרַע, יַרַע fut. Hiph. of עַעַע I. ישר, ישור fut. of ישר; for ישָׁרָנִם fut. sf. ארשׁן fut. Niph. of השַשׁי. ישי Ps.55,16 for ישי fut. Hiph. of וּ נַשָּא וּ. שים Jer.49,20 for שֵׁייֵ fut. Hiph. of ರಾಜ್ಞ್ ೧೯ ರಜ್ಜ್. וַשֶּׁל fut. ap. of שַּׁלָה I. . תשומם see ישמם see Wi.

ب

5

ליפוֹר ליפוֹר ליפוֹר ליפוֹר ליפוֹר ליפוֹר ליפוֹר ליפוֹר ליקבת ליק

מַבְי 28.5,2 for מָבָי pt. Hiph. of בוֹא . לַעַת S.16,15 see בְּעַתְּ at the end. מֲבַרִאשוֹנְה מְנַרִים pt. Hoth. of בְנַרִים. קרין Jud.5,10 pl. of ברין, which see. מָהַיבֵּן Ch. pt. p. Aph. of בְּיבֵּן. נָם Ch. pt. Aph. of בְּחַתִּין. מְקָּהְ Ch. inf. of מְקָהָ. מוֹםת pt. Hoph. of חום. בוַם pt. Hoph. of בּבַבָּ מוּעֶרֶת for מְמַנּעָרָ pt. f. Pu. of מָּעָרָת. NYID pt. Hoph. of NYI. אָנָהָ (f. תְּוַיִהְ Ch. inf. of אָנָאַ. ַ מַה־וָה == מַוָּה, see בַּוָּה, see מַנִין for מַאַנִין pt. Hiph. of אַוון. Ch. pt. Aph. of אָנוֹם. וְחַהְ Ch. inf. of בּוֹחַן. קְּמָהֶר for מְהָמַהָר Hithp. of הַשְּהָר. מִימֵי pl. c. of מִימֵי. . מָלֶה from מְלָכִים בּ 28.11,1 מְלָאכִים קלא Ez.28,16 בְּלֵאוֹ from בְּלֵאוֹ from בְּלֵאוֹ. וו לון pt. Hiph. of מַלִּין II. קאַלְפֵנוּ Jb.35,11 😑 מָלְפֵנוּ pt. Pi. sf. . בָּלֵא rom בָּלֵאתִי = Jb.32,18 בָּלֵתִי . בון see מִנָהָם , בַּוְנְהוּ , מִפֶּוּנוּ , מִפְּוּר , מִפְּוּר רוֹבְ Ps.68,24 see בְּבָּרוֹג I. רַנְיּם pt. Hoph. of בּוֹים. מַנְיְחַ pt. Hiph. of מַנְיְחַ. בְעוֹי for בְּעָוֹיָבְ from בַּעוֹיָבָ. see קַרַל ווּ I. Pi. I. יַקבּנְהִי for מָקבּנְהִי pt. f. Pu. of בְּקבּנְהִי ו קוֹר *pt. Pi. redupl.* of קוֹר זוֹר I. בּיתָם Ez. 8,16 from הַשְּׁלָה (see רת מִשְׁתַּחַנִית f.). בְּנָת and בְּנָת 2 pret. of בַּנָת . מָתָא Ch. *inf*. of אֲתָא. ַחָרָה pt. p. of מָתַחֵרָה pt. p. of נְאָר pt. Pi. of נָאַר, pt. Pi. of גָאָר. גאוֹת 1 fut. pl. of אוֹת. וַ נְבְוָה 1 fut. pl. of נְבְוָה.

וַנַּכְרוּ Nithp. of נַנַּכְרוּ . נוֹעַוֹ see נוֹעַוֹּ ווֹ נְחֵל אוֹ Niph. of חֲלֵל II. (to profane); 2) Pi. of נָחַל I. (to possess). בוֹם Pi. and Niph. of בוֹם. . חֲמַם for נַחֲמִים pt. pl. Niph. of הַחַמִּים . חַנן Niph. f. of נְחַנְהַּ יָחֵר, pl. וְחַר Niph. of הַרָּר . וְחַת pret. Niph. of חַחַת. (נְחַת trom נְחָתׁ see נְחָתִּים). נינם fut. sf. of ינם. נירָם fut. sf. of וְיָרָם I. לַךְ fut. ap. Hiph. of נַבָּנָן; נָבָר sf. לבְחַח 3 pret. f. Niph. of הַבְּחַח. נַבַּבָּר *Nithp*. of נַבַּבָּר. . בַּוָה from נִבְּוָה for נִמְכְוָה מול Niph. of נְמֵלְתֶם, נְמוֹל מור Niph. of גַּמַר. ַ טָבַב for נְּסְבָה Niph. of נָסְבָה. וֹנַקָּה Ps.4.7 = נָקָה; but see נְּקָה II. . פּוּץ for נְפְוֹצָה Niph. of נְפּוֹצָת . נְפָלָאָה for נְפָלָאָה Niph. f. of נָפָלָאַה. ַלַּפַל Ez.28,23 Pi. redupl. of נָפַל I. נּצְטַרַק *Hithp*. of בָּרַק. נַצַר for נִצְרָה *imp*. of נַצָּרָה קום for נְקְשָׁה Miph. of נָקשָׁה. וַ בָּלַל Viph. of בְּלַל I. וֹנְאֵאָת 1) 2S.19,43 noun formed from נשא Pi. (others Niph.) of נשא; 2) Zch.5,7 and 1Chr.14,2 pret. f.

וְנְשָׂא Aiph. of נְשָׂא.

נְשָאוּ from נְשָאוּ

נְשַׁרָנוּ for נְשַׁרְנוּ *Niph*. of שָׁרָנוּ

בְשַׁיֵּשׁ. or Hiph of בַּשַּׁים.

Ps.139,20 for נְשׂוּא Ez.39,26 and נְשׂוּא

נשוי Ps.32,1 for נשוי pt. p. of נשוי .

עשים Num.21,30 = נשים fut. Hiph. of

Ð

ចកុទ្, הַוֹּהְפּ, הַהָפּ, סּהְסָּ, see הַהְפָּ, הַתְּבְּ Ez.22,20 inf. of בּבָּ הַבְּ Ez.22,20 inf. of בּבָּה הַבְּ pt. f. of הַבְּפָּ בּתְּיִם Mal-3,20 for בּהָשֶׁפַ from שׁוֹפּ,

Z

אָאָר, הְאָאָה, מּשְׁינָה אָאָה, of יָנָא imp. of אַיָּר. יַנְאָאר inf. of אָיָרְנִי יִּנְיִּרְתְּנִי יִּנְיִּרְתְּנִי אַר אַנְיִרְתְּנְיִי see אָמְהְרְוּנִי Pi. אַנְיִרְתְּנִי inf. of יָצַבְּי imp., יְצַבְּן inf. of יָנָיִרְתְּנִי יִּנְיִּרְתְּנִי יִּנְיִּרְתְּנִי יִּנְי

7

קאם Hos.10,14 for קף pret. of קאם קאם Ch. pt. of קאם . קבר , קבר קבל קבנ קבל קבנ און קבנ אין קבר , קב

٦

בּאָה inf. Pi. of בְּאָה inf. Pi. of בְּאָה pt. p. pl. f. of בְּאָה 13.

בוֹן Is. 45,1 inf. of בוֹן I.; Jud. 19,1

בוֹן .

בוֹן .

בוֹן imp. of בוֹן .

בוֹן pt. sf. of בוֹן .

בוֹן inf. of בוֹן .

V

עָא imp. of עָּא.

ת

תּגְא Pr.1,10 for הֹאָבָה fut. of אָבָה . בְּאֹתָה Deut.33,16, הַבְּאֹתָה 1S. 25,34

and תבוֹאַתָה Jb. 22, 21 for תָבוֹאַתָה, תַבְאָה, תַּבְאָה from פֿוֹא from בּוֹאַ. קבָה fut. ap. of הַבָּבָּ. יַנְה Jb.19,2 fut. Hiph. of הַּנְיוּן. . בָּלַה fut. ap. Niph. of הַּבָּל ו תַּבְמְוּנִי Is.40,25 for תַּבְמְוּנִי fut. Pi. אַדָּמָה sf. of דָּמָד. יְּחָהִי fut. ap. of הַּדְּיָם. אָהִיּמֶנְה Mic.2,12 for מְּהִיּמֶנְה from . הום חַבְּף Pr.30,6 for חָבֹּף fut. of חַבְּיָ. ַ אָוַל Jer.2,36 for הָּאָוָלִי fut. of אָוַל . לורגי באורגי 28.22,40 for האורגי fut. Pi וֹהֶהְ 2S.20,9 for וֹהֶאֹהָ fut. of וְאַבָּ . תְּרָה fut. ap. of תְּחָי . תַחַל Lev.21,9 for הַחַל fut. Niph. of אַלַל וו. שֹׁחַהַ Jb.31,5 fut. ap. of שֹּוֹח. מַם fut. ap. of בַּטָּד. היעשה Ex.25,31 for הַּעְשָה. יפִי Ez.16,13 2 f. fut. of תְּיפִי . לַבָּה fut. ap. of הַבַּה. בַּבְּם fut. ap. of הַבַּם. תַּלַה Gen.47,13 fut. ap. of בָּלָה. ו לון fut. of מַלֵן, פַבֹּן I. תַּמָה Neh.3,14 fut. ap. Hiph. of מַחַה I וַ מַחָרוּ Jer.18,23 fut. Hiph. of הַמְחָרּ I. וֹמָנוֹ Ps.64,7 and Lam. 3,22 for אַמָנוֹ pret. pl. of 교육. בַּבֶּם fut. ap. Hiph. of בַּבָּם. סבֶרה Ex.23,21 fut. Hiph. of מַבָּר of ַ מָרַר אַמַר fut of תאמרו בS.19,14 for תּאמָרוּ

ַנָהַן imp. of תָּנָה , חֵוּן.

יַדע Ch. from הְנָבַע .

תַּקּע of יָבָּע I. תַּבָּה fut. of יָבָע I. בְּבָה fut. ap. of בְּבָה I. בְּבָּה Ez.29,7 fut. Niph. of יָצַיְל fut. f. ^ er בְּשָׁי II. בְּשָׁי הַשְּׁמִים Ec.7,16 for הַשְּׁמִים Hitle of שַׁמַם יֹי

נְשֶׁא Jer.9,17 for תְּשֶּׂאנָה from נָשָא fut. ap. of הָשֶּׁרָה I.

חרה fut. ap. Hithp. of הַשְּׁהָ וּ Is.41,10 fut. Hithp. of אַשְׁהָ I. הַ inf. of בְּיֵבָ וּ

רבְּרָה 2S.22,27 for הָּתְבָּרָה fut. Hithp. of רֹבַּיָּב,

הְהָהְ 28.22,41 for בְּחָהָ from הָבְּ. חַהָה Ps.37,8 fut. ap. Hithp. of חָרָה הַחְהָה Jer.12,5 fut. Pi. of חְרָה בּהָם Ez.24,11 for החה fut. of הַבָּה הַתְּת fut. ap. of הַעָּהָ

לְּשְׁתַּהְ 28.22,27 for לְּחָפַּתְהָ fut. Hithp. of לְחַבְּ

אָרַצֵּב Ex.2,4 for אָרָעֵבָּר Hithp. of בְּצַבּיּ

*EO-HEBREW VOCABULARY

BY

Q. HYMAN (Charlap) and AL. HARKAY v.

PREFATORY NOTE.

This vocabulary comprises words occurring in Rabbinical and modern Hebrew literature. Many of the words contained here, especially those recently coined and those given new significations, have been drawn from the neo-Hebrew dictionaries "מָלוֹן שָׁלֶּלְיּטְ" by Grasowsky (Warsaw, 1900; supplement, 1904) and "מָלוֹן שָׁלֶּרְ" by Ben-Jebudah (Vilna, 1911, 7th ed.). An asterisk (*) marks a new word or new signification given to an old word.

אַב prep. on, upon: אַב = אַנַב .

J. m. Ab, the fifth month in the Jewish Calendar (July-August).

אָב (c. אָב; pl. אָבוֹת (אָבוֹת prand - father (pl. אָבוֹת אָב קוֹת הַרְנִים step-father (pl. אָב הַרָּנִים אָב חֹרָג; (וְקְנִים אַב אָב חֹרָג; (וְקַנִים אַב בּית דִּין אַב head (president) of a judicial court (in later use: a rabbi).

NIN I. m. father, papa.

אבא Il. thicket, forest.

אַבְבִית , אֲבָבִית fever.

to be lost.— Pi. אָבֶר to destroy; אָבֶר to commit suicide.

אַבְרוּמָה see אַבְדּוּמָה.

*אַבְהוּתּא fatherhood

אַבּוּב (m. 1) flute.— 2) pipe, tube.

אבור m. loss, ruin.

ל אַבוּקָה f. torch.

*אַבוּת see אָבוּת.

*בוֹם m. buckle

אַרָוְגֵּי , אַרָּוְגָּי m. pl. jewels, jewelry.

legs, myriapod.

אַבְּחַר . belonging, appurtenance. אַבְחַר , אַבַּמְאוֹת , אַבַּמְיּוֹת , אַבַּמְאוֹת (pl. אַבַּמְיּוֹת , אַבַּמְיּ אַרְזַר f. bath-tub.

אַבְמִי m. projection, ledge.

*אַבְמִים m. lap-wing (bird).

אָבִיונָה (pl. אָבִיונוֹת) f. caper-berry.

אָבִיוֹנוּת f. indigence, poverty

קביק m. gutter, channel.

אבירות f. hardness, obduracy.

לות f. mourning.

אָבִלִינָא m. ebony.

기교육 (den. from 기교육) Kal not used.—
Pi. 기교육 to petrify, to fossilize.—
Hithp. 기교육기가 to become priffied.
fossilized.

אַבְנִיתָא , אַבְנִית f. parrot.

אָבְנְתָא f. understanding, insight.

אַבעבּעָה f. pox, smallpox.

אבעיה f. search, inquiry.

אַבְץ, אַבְץ, m. zinc, tin.

אַבָּקָת שַׁנְּקָּת מַנְּיָם מּנְיּפָת שַׁנְּקָת שַׁנְּקָּת שַׁנְּקָּת שַׁנְּקָּת מָנָיִם ; dust; אַבָּקָת שְׁנִיּפָה gun-powder; אַבָּקָת tooth-powder.

Pak (den. from מְּבָּק) Pi. מְבּאָ to dust, to cover with dust. — Hithp. מְאַבּאָר to cover oneself with dust.

אַבְקָּהָא , אַבְקָּהָא *f: 1)* bow-knot. —

2) button-hole.— 3) cavity. אָבֶר (pl אָבָרִים, אַבְרִים, אַבְרִים, m.

1) limb, part.— 2) wing. 기교자, 기교학 m. lead.

עָבֶר I. (den. from אָבֶר) Pi. אָבֶר (pt. בְּיִּאָבֶר) 1) to dismember.— 2) to fly. II. to be strong, hard.— Pi. בְּאַ to harden.

אַבְרוּמָה f. species of fish, pike.

אברזין m. horse-blanket.

מְבְרֵני adj. intelligent young man. אַבְרֵני m. aquatic bird.

עַבְאָים (pl. אַבְיִּים) m. sour grape.

לְּבְשׁוּנְה (pl. אַּבְשׁוּנְה) f. dried grains. בּב איַב prep. through, by means of; אַבְר אוֹרְחָא by the way.

לנד to bind.

קנֶר (pl. אַנָרָים) m. 1) binding.— 2) bandage.— 3) pack, bundle.

לְּבְרוֹת (בּנְרָה = הַנְּרָה ; pl. אַנְּרָה) f. legend, myth, tale.

אָנְדְּה (pl. אַנְדּוֹת) f yoke (for carrying).

אָנְדָּן m., אַנְדָּן אָנִדָּן אַ אַנְדָּן אַ אַנְדָּן אַ

אָנֶת (pl. אָנִים) m. thistle, thorn.

תָּבוּרְלִים (pl. אַנוּרְלִים) m. thumb.

m., אָנוֹזָה f. (pl. אָנוֹזָה) nut, nut-tree.

אָנוֹן, אָנוֹן m. contest, prize-fight.

אָנְי, אָּנְי, m. furrow, parcel of a field.

אָנִידָה (pl. אָנִידוֹת) f. binding.

שָׁנִירָים m. pl. gills (of a fish).

קּגִירוֹת (pl. אָנִירְה) אַ gleaning, gathering.

אונמה f. grief, sorrow.

אָנֶן (pl. אָנָנִים) m. handle (of a vessel).

אָנְנְיָה , אַנְנִיה (pl. אַנְנִיה) אַ lambskin.

תְּבֶּׁם (pl. אֲנָסִים) m. pear.

אָנֶתְא m. wages, reward, gain.

*אָרְרוֹנוֹת (pl. אָרְרוֹנוֹת) m. guide for letter-writing, letter-writer.

בַעל m. 1) fist.— 2) violence בַּעל קירוֹף one who commits acts of violence.

ווֹן adj. m. wild, untamed.

אַנְּרֶת (pl. c. אָנְרוֹת) f. letter, document; אַנְרֵת שׁוּם writ of execution.

אדוה f. sea-loam.

מדוֹם (pl. אַדוֹמִים) m. ducat (coin)

אַרוֹנְה (pl. אַרוֹנָה) f. mistress, madam. אַדוּק (pl. אַדוּקים) m. strong adherent, devotee.

*178 adj. vaporous, gaseous.

*ביב adj. polite, courteous.

*אַדִיבוּת f. politeness, courtesy.

מְדִים adj. pickled.

*אַדִיקוּת אַ f. adherence, attachment.

דירות f. might, majesty.

*מְרֵישׁ adj. indifferent.

*ישות f. indifference

אַדמוּמִית f. redness.

*אַרְמוּתי farming.

*אַדֶּטֶת f. measles.

m. species of willow.

אַדְנוּת f. lordship, authority.

אַרָנִים (pl. אַרָנִים) m. mallow (plant). אַרְנִי יִּישֵּׁרָה (pl. אַרְנִי יִישְׂרָה) m. 1)

monster with a human head.-2) orang-outang.

אָרֶר (pl. אֲדָרִים) m. cedar, holmoak.

מרַבַּה adv. on the contrary.

לְרָרָה f. 1) fish-bone.— 2) sword.

לאַדרוּפִיקה f. dropsy.

מַדרוּפִיקוּם adj. dropsical.

*דריה f. eider, eid r-duck.

אַדַרְבַּל (pl. אַדַרְבַּל) m. architect.

אַדְרַכְּתָּא, אַדְרַכְּתָּא writ of execution.

*נאָרשׁ (fut. אָרשׁ; imp. אָרשׁ) to be indifferent.

to love.— Hiph. הָאָהִים to cause one to love . — Hit'np. to make oneself to be loved.

*אַהַבָהֵב to flirt.

*אַהַבְּהָב (pl. אָהַבְּלָבְים) m. flirtation.

אָרוּ, אָרוּ, pron. he, that same.

אָהוּרְמִין pr. n. Ahriman, the delty of evil in the religion of the ancient Persians.

*הליה f. military camp.

אוֹג m. sumach (tree).

m. desire.

אָנוֹים (c. אַנוֹי אַנוֹי pl. אַנוֹי אַנוֹים, שׁנִוֹים (אַנְוִים m. goose; אַנוֹים wild goose; בר־אַנָּוֹ swan; בַּר־אַנָּוֹ duck.

יאָןיר, אָןירים (pl. אַןירִים, הוֹירוֹרוֹף) m. 1) air, weather. — 2) space, vacuum.

מְוֹיְרִי adj. aerial.

*אוּכְלַה f. cancer.

איכלום (pl. אוּכְלוּסִין, אוֹכְלוּסִים m. crowd, multitude.

אָכָף, אוּכָף (pl. אָבָפִים) m. saddle.

אוֹלֶר, אוּלֶר, אוֹלֶר, (pl. אוֹלֶר, m. penknife.

m. mass.

אָבֶּן (אוֹבְים (pl. אוֹבְנים m. 1) artisan, mechanic.— 2) phlebotomist, blood-letter

אוֹכְנוּת (pl. אוֹבְניוֹת) f. trade, handicraft.

אומצה f. raw meat.

אונה see און.

קרים fraud, אוֹנְאַת דְּלֶרִים fraud, deceit אוֹנְאַת דְּלֶרִים defrauding by words.

אונָה (pl. אונָה) f. lohe of the lung.

אונה, אוני אוני, אונה f. hill of sale.

אַנְנָה (pl. אַנְנוֹת) f. lodgings.

m. fibre, thread.

אונן m. mourner.

אוּנְקיַה (pl. אוּנְקיּוֹת) f. ounce.

יבוֹת m. character, nature, main feature.

קוֹלָ (c. אוֹפָן אוֹנּ ; pl. אוֹפָן (m. 1) wheel, circle; אוֹפַן הַפְּיָלוֹת the Zodiac (prop. the circle of constellations).— 2) manner, way.— 3) designation of certain angels.

m. ocean.

אור m. 1) fire.— 2) eve.

זרן m. rice.

וֹרְיֵן m. teaching, law; בר־אוֹרָן scholar, erudite.

אורלונין m. watch, time-piece.

אור. (pl. אוֹתִיוֹת, אוֹתְיוֹת) f. letter; אוֹת בָּאוֹת literally.

אוֹת כְּבוֹר; אוֹת (pl. אוֹתוֹת m. sign; אוֹת כְּבוֹר medal (prop. sign of honor).

אווו. with sf. 1) for pers. pron. in the accus., as: אוֹתְי me, אוֹתוֹ him, etc.— 2) as demonstrative pron. וֹחָה, אוֹתָה, etc. that, that same;

אוֹתוֹ הְאִישׁ that same man; בְּאוֹתָהּ בְאוֹתָה at that time.

אוֹתִיוֹם adv. immediately.

אוֹביוֹן m. lavender.

*JIN m. vitriol.

קוֹנְך (pl. אָוֹנְרִים m. messenger, courier.

אוּבֵר m. hill.

אַוְהָרָה (pl. אַוֹּהָרוֹת) f. warning.

* m. hearing, attention.

(pl. אַוֹלִים) m. net, wicker-work.

תְּוֹלָת, אַוֹּלָא, name of an accent.

אָוְמֵלִים (pl. אִוְמֵלִים) m. knife, lancet.

וֹנְוֹ (pl. אָנְוֹיִם) f. handle (of a vessel).

to weigh.— *Pi. וְזְאָלָּהְ to balance, to place horizontally.— Pu. וְזַאַּנְי to be horizontal; pt. וְזָאַנְי as adv. in a horizontal position.— Hithp.

to bind, to tie.

אוקף m. boat.

עָוְרָד eee אָוְרָד.

*אָוְרָחִיוּת f. citizenship.

אָח הֹרֶג m. brother; אָח הֹרֶג step-brother.

יַאָרוּד to unite; pt. p. אָחוּד , f. אָחוּדָה united.— Pi. אָחֵד 1) to unite.— 2) to single out.

לתְּדְּוֹתְ f. 1) unity.— 2) unanimity. to unite.— Pi. אַרְהָּרְ /, to unite.— 2) to sew togethe: נו stitch up. — Hithp. הְּהַאַהָה to unite themselves.

ארוי m. seam, stitch.

אחור m. delay.

אַחוֹת הֹוֶנֶגָת sister; אַחוֹת step-sister.

אַהָּן (pt. אוֹהָן) to dazzle, to delude סאוֹהָן עֵינֵים one who dazzles one's eyes, a deluder, a juggler.— Hiph: אָהָה to kindle.

(c. אַחִיזָה אָריַה) hold, support; הַיִּת אֲחִיזָה אַחִיזָה handle, hilt.—2) dazzling אַחִיזָה illusion, jugglery.

אַחילן f. fever, cold chills.

לחל to wish, to desire.

אַחֲלִית (pl. אַחֲלִיּוֹת) f. wish, desire.

to be behind.— Pi. אַחַר to tarry, to delay; pt. p. אָחַר made later, late.— Hiph הַאָּחַר to delay, to defer.— Hoph הַאָּחַר to be deferred.— Hithp. to tarry, to be slow, to lag behind.

מְחַרָאָי adj. responsible, liable.

קריוּת f. 1) responsibility.— 2) security.

בוֹאֵ m. clasper (of a book).

בְּבֵּיכ (pl. בְּשְׁבְּיֹם) m. wagon-ladder, rails.

ነውች adv. because of, on account; interrogatively: is it because?

מוֹם מַלֵּב adj. massive; אַמוּם הַלָּב stupid, dull.

ክርያ m. 1) texture.— *2) ribbon, band.

*חַנְימוּת f. 1) stupidity.— 2) lack of sense of smell.

אַמְלִים, אַמְלִים, butcher-shop, meat-market.

Dun m. 1) stopping.— 2) stopper, cork.

אַמְמָא f. thigh, leg.

אַמְרָיָה (pl. אִמְרִיּה) ƒ noodles.

onj. if, when.

אָ negative particle: not, im- אָּ יְשֵׁר impossible.

אָלְיִםְיָם impossible.
א interj. oh! אַ שַׁבְיָם oh heavens!

איבעית conj. if thou wantest.

*דיא to vapor.

ירי conj. because.

אידי pron. this, these.

אָדָן see אָידַן.

אינְם (pl. אִינְם m. scare, fear.

which?— אינה (אינה pron. 1) who? which?— אינה (אינה some (sing. a. pl.).— 3) as adv. אינה where? אינה m. reed-grass.

ייִר m. Iyar, the second month in the Jewish calendar (April-May).

* אור 1) adv. how?— 2) m. quality.

*קְיבָּר to qualify.— Pu. אָיבָּר to be qualified.— Hithp. קּתְאַיִּך to acquire quality, to qualify oneself אַיבָּא, אִיבָּא m. there is, there are

איכורת (pl. איכוית) f. quality, property.

מָר (from מְבַּרְ מִלּי adv. with יְיּבְפַּת לְיּ שֵׁר (from מְּבְּבָּת לִי שׁנְּר לִי what does it concern me? אִירְפַּת לִי m. ram; איל הַבַּרְוֶל batteringram.

אַיְלוֹנִית (pl אַיְלוֹנִית) דּ. a barren woman.

מִילֵךְ , אִילֵךְ adv. there, thither; אָילֵךְ henceforth.

אִילָן מַאָּבֶּל (pl. אִילְנִים, אִילְנִים m. tree; אִילְנִים הַאָּבָל fruit-tree.

*ילֶבׁנּי adj. 1) tree-like, arboreous.—
2) of a tree.

Tighten, to threaten, to intimidate (with אָאָר, אָעָל).

אִימַה (pl. אִימוֹת) f. distaff.

from what time? אֵימְתַי , אֵימְתַי מּאַימְתַי , אֵימְת

אימתן m. terrible.

אין, אין adv. nothing, not: *אין אין אין the Infinite, God.

akv. 1) when, if. - 2) interrogative particle.

איני , איני adv. is it so?

מיםםיא m. pastel (dye-plant).

אָיֹבֶרְ m. small Roman copper coin. אִיבְיִר m. prince, guardian angel.

איפודרוטום m. hippodrome.

איצה. bulrush.

NYYN f. pressure.

יקונין m. image, likeness.

איר see איר.

אירון (pl. אירון) m. flock of wool.

אירוֹם, אירוֹם I. m. iris (plant).

מירוֹם, אירוֹם II. m. tambourine.

אישרת f. 1) marriage, matrimony.—
2) womanhood.— 3) age of manhood.

ישׁילְּתְּ f. 1) humanity.— 2) individuality.

ישר interj. good luck!

אֹרֶתְיׁםְא I. (*Ithp*. of אִּחָה) it is said, they say.

וו אָיהֵיטָא 11. conj. if thou wantest (אַי הֵיפָא).

78 m. calamity, disaster.

לול m. 1) devouring, consumption.— 2) combustion.— 3) digestion.

אובר see אבור.

*אָבָוֹר (den. from אָבְוֹר) Kal not used.— Pi. אָבָוֹר to make cruel.— Hithp. ליִרְאַכְוֹר to become cruel, hardened, callous.

סים m. agate.

אַכְלַן (pl. אַכְלָנִים) m. glutton.

לות f. inflammation.

מַבֹם (pl. אָבִמִּים) adj. brown.

אַכְּסַדְרָא (pl. אַכְּסַדְרָה) אַנְסַדְרָה (אַכְּסַדְרָא) f. hall, vestibule.

אָרָמַן Pi. אָרָאַלָּה hospitality.— Hithp. אָרָמּן, אָרָמוֹן to be one's guest.

guest, visitor, stranger. אַרְּסַבְּאִי m.

י (אַלְסַנְיוֹת 10, אַלְסַנְיָה , אַלְסַנְיָא) אַ (אַלְסַנְיוֹת 2, אַלְסַנְיָה) אַלְסַנְיָא הוחה, האַלְסַנְיָא אַ f inn-keeper.

קבְּקְבּ adv. by guess, by the bulk. אֲבְּבְּרָאָ see אָבִיּאָר.

*ቫጋለ to saddle.

איכפת see אָכְפַת.

אַבְרוּב (pl. אַבְרוּבִים) m. cabbage.

אַכְרְוֹעֵ m. castor-oil plant.

*אַכַרוּת farming.

קרְדְּהְ, אַּבְרְוְדָּה, אַבְרְוְדָּה, אַבְרְוְדָּה, בּיוֹ אַבְרָוְדְּהָ.

2) auction.

אבתי adv. still, yet.

adv. only, but.

אַלְבַא prep. according to.

אַלַה (pl. אַלַוֹת) f. elub, stick.

*אַלה f. goddess.

קְבֶּמֶת , divinity, deity; חֲכָמֵת הַנְּמֵת theology.

אֶלְהִית (pl. אֱלְהִית; f. אֱלְהִית, pl. אֱלְהִית adj. 1) divine.— 2) theological; as n. theologian.

שֻׁלֹהִים (God: הָאֱלֹהִים by God!

pron. these.

*אָלוּלְא m. idelising, deification, adoration.

אלוֹלֵי, אָלּוֹלְאֵי, conj. if not, were it not.

שלום, אלום m. alum.

אַלוּנְמִית (pl. אַלוּנְמִית (אַלוּנְמִית) אַ לוּנְמִית (pl. אַלוּנְמִית

*To abhor.— Pi. To to infect, to contaminate.

אַלִיבָּא see אַלִיבָּא.

אליא (pl. אליות) f. elegy.

אַלִיוֹן (pl. אַלְיוֹנִים) m. thumb, toe.

מַלִּים, אַלִּים adj. strong, mighty

אַלוֹנְטִית see אַלִּינְטִית.

אַלִית (pl. אַלְיוֹת) f. wailing woman. אַלִיתְה (pl. אַלִיתוֹת) f. 1) splinter.—
*2) match.

קבאן איב'ד, איב'ד, pron. 1) these.— 2) farther אָב'דן (אִיב'דְּ henceforth.

lique, diagonal; אַלַּכְסוֹן, אַלַּכְסוֹן oblique, diagonal; אַלַכְסוֹנָה slanting, diagonally.

to idolise, to deify.

אַלָּל , אַלָּל m. rotten meat.

אַלִים see אַלְם.

מלמא adv. consequently.

אַלְמָה אַ אַלְמָה adv. wby? wherefore? אַלְמָה (pl. אַלִמוֹנָים m. alder-tree.

אַלְמוּת f. violence.

*אַלְמוּתּא אַ dumbness, muteness.

אַלְמְוֹת (בּי אָלְמוֹת ; c. אַלְמְוֹת ישׁ:) m. immortality.

m. pulpit.

אַלְמָלֵי, אָלְמְלֵי, conj. 1) negative: if it were not.— 2) affirmative: if it were.

a widow.— Hithp. אַלְבֵּען to become a widow, a widower.

אַלוּנְמִית see אַלְנְמִית.

אַלְנְקְה (pl. אַלְּנְקוֹת) f. sedan, palanquin.

to chew, to bite.

m, אַלְפָּרן (pl, אַלְפָרן) f. f) name of the letter אָלְפָּרִיהָא, אַלֶּף בִּית ; אַלְפָּרִיהָא, אַלָּפְרֵיהָא alphabet.— 2) the first, best.

אַלְפָא (pl. אֵלְפָיוֹת) f. ship.

רַבְּלְבָּסִים , אִּלְבָּסִים (pl. אַלְבָּסִים, אִּלְבָּסִים מּים, אַלְבָּסִים m. stew-pan.

אַלְקוּמִית (pl. אַלְקוּמִית) f. summerpavilion.

אַלָּר see אֹלָר.

אַלְתִּית (pl. אַלְתִּיוֹת) f. species of fish, salmon.

אַלְתַּר (בּיל אָתַר בּ) adv. on the spot; מעל אַתַר at once, immediately.

תְּמִוֹת , אָמּוֹת (pl אָמּוֹת , אָמּוֹת (pl אָמּוֹת , אָמּוֹת (pl. אָמּוֹת קוֹנִית ; grand-mother (pl. אָמּוֹת הַוֹּנְת ; (וַלְּקְנוֹת בּיּבְּרָר (pl. הַבְּּרֶר (pl. הַבְּּרֶר (pl. הַבְּּרֶר (pl. הַבְּּרֶר (pl. הַבְּּרֶר (pl. הַבְּּרֶר (pl. הַבְּרֶר (pl. הַבְּרֶר (pl. הַבְּרֶר (pl. הַבְּרֶר (pl. הַבְּרָר בְּבְּר (principle. – אַמּוֹת הַבְּרָר (principle. – אַמּוֹת הַבְּרָר (principle. – הַבְּרַר (principle. הַבְּרָר (principle. הַבְּרָר (principle. הַבְּרָר (principle. (principle

አርኒ , ገውያ , አውኑ ƒ. mamma.

'NEN adv. why? wherefore?

m. mallet of אַמְבּוּלִים (pl. אַמְבּוּלִים) m. mallet of

אַמְבּוּנִיָא m. summit, peak.

י אַקבּמָּית (pl. אַקבּמָּה, אַקבּמָּה) אָ bath, bath-tub.

אַמְבַּר (pl. צִּמְבָּרִים) m. granary.

אַמְנּוֹזָאוֹת (pl. אַמְנּוֹזִים אַ מְנּוֹזָאוֹת m. nut.

magus, magician. אַרְגּוּשׁׁים (pl. אַרְגּוּשׁׁים) m.

נְאָמִר (fut. קֿאָמוֹד; imp. אָמֵר (fut. קֿאָמוֹד; imp. קֿאָמוֹד (קֿאָמוֹד קֿאָמִר אַנּאָמִר Hiph. קֿאָמִיד same as Kal: to estimate.

אָבֶּר m. supposition, estimation, conjecture; מְּאָבֶּר adv. about, nearly.

אַמְדוּת, אִמְדוּת adv. by conjecture.

אָמְדְנָה m., אָמְדְנָה f. (pl. אָמְדְנָה) estimate, valuation.

קְּבְּיִלְי (pl. אַמֵּהֹת) f. 1) ell, cubit; אַמַּאַ אָמָה measure, rule.— 2) middle finger.— 3) penis.— 4) canal.

הות למהות f. servile condition.

ים (אַמוּדָאִים (pl. אַמוּדָאִי) m. diver.

מולם, מונקים (pl. מַמּנְמָים) m. model, mould.

m. 1) exercise, practice.— 2) bringing up.

קבונית (pl. אָבוּנְיָת) f. 1) firmness.~ 2) confidence.— 3) religion. אַפוּץ ־הַלֵּב m. hardening; אָפוּץ hard-heartedness.

*コカロペ m. strike.

אָבוּר adj. tame, domestic.

אַמוֹרָאָים (pl. אַמוֹרָאִים) m. 1) orator.— 2) one of the Talmudia doctors who lived after the Mishnah.

אַמוּרִים , אַמוּרִים m. pl. parts of a sacrifice burnt on the altar.

*ハロン f. motherhood.

קיר (ד. קיב, adj. wealthy, able.

*אָבְיוֹן (pl. אָבִינִים) m. commission agent, commissioner.

*אָמִיצוּת . bravery, valor.

אַמִירָה (pl. אַמִירָה) f. 1) saying, say.— 2) conference.

המיתה f. mint (aromatic herb).

adj. languid, feeble.

to languish.— *Pi. אָמָל to cause to languish, to make unhappy.

*אָבֶילֵה ל despondency.

to bring up.— Pi. pr to practice, to exercise, to train.

קבְרָה f, 1) trustworthiness.— 2) credit.— 3) contract; אָמָנָה indorsed note.

אַבְנוּת see אֲבָנוּת , אִבְּנוּת.

to be strong.— Pi. אָמֵץ 1) to strengthen, to encourage.— *2) to close the ayes.

אּמְצָה see אָמָצָה.

מְלָצִית adj. (pl. אַקינִים; אַ הַאָצִית, אַ אָקינִית, אַקינִית) grayish.

middle, midst.— 2) resource.—
3) means.

קּאֶּקְצָעוּת. middle, midst; *אָקְצְעוּת adv. by means of.

י אָמְצָעִיּוֹת (pl. אָמְצָעִיּוֹת; f. אָמְצָעִיּוֹת, pl. אָמְצָעִיּוֹת) adj. middle; as n. means, medium.

אָכֵּוּר (pt. אוֹמֵר, f. אוֹמֶר, f. אַבְּרּר to say; אַכְּוּר that means.— 2) to devote, to destine; pt. p. f. אַמִּרָּר destined to be married, engaged.—

Pi. אָמֵר 1) to tame, to domesticate.— 2) *to strike.— Hiph. הַאָּמִר 1) to proclaim.— 2) to rise, to soar.

רָבְרָא (pl. אִמְרָיוֹת) f. seam, hem.

אַבוּרְבָּל (pl. אַבוּרְבָּלים) m. 1) superior, chief officer.— 2) treasurer.

תְּבֶּעֶת f. truth; הְאֲבֶּעָת adv. truly, indeed; *הְבָּעָת הְאֲבֶעת esoteric doctrine (see הַבְּבָּעָה).

The Kal not used.— *Pi. אָבָּה to establish the truth, to verify.—

Pu. אַבָּה to be verified.— Hiph. אַבְּהָיה same as Pi.— Hithp. אַבָּה to be verified.

התה אמתות אמתות אמתות אמתות אמתות א

(pl. אַמְתִּים; f. אַמְתִּים, pl. אַמְתִּים adj. 1) veracious — 2) real.

לתיות f. veracity.

אַמַתְלָא (pl. אַמַתְלָא , אַמַתְלָא , אַמַתְלָא) f. pretext, pretence.

adv. where ?

אָנֶבּן m. small vessel for drinking, cup.

תובה ל. nit.

. אָמָבּוּל see אֶנְבּוּל

תְּבְבַּאָית (pl. אָנְבַּמְאוֹת . 1) heap.— 2) wall.

אָנְגֵּל (pl. אַנְגָּלִים) m. angel.

לְּבְּרִיּה f. feudal service, forced labor.

אורוה f. hoarhound (plant).

תְּנְּרְרְנִינוּם, אֲנְּרְרְנִינוּם m. hermaphrodite.

אָנְדַרְשְׁאוֹת . אַנְדַרְשְׂה (pl. אַנְדַּרְשְׂה , אַנְדַּרְשְׂה , אַנְדַּרְשְׂה , אַנְדַּרְשִׂה ,

לברלְמוּסִיְה f. 1) pestilence.— *2) tumult, commotion.

אַנְדְרָשְׁתָּה, אַנְדְרָשְׁתָּה f species of bird (finch or parrot).

רְבְּיֵּ *Pi. אַנְּהְ to deceive, to cheat.— Pu. אַנְּה to be deceived.

אַנוּנְה (f. אַנוּנְה) adj. afflicted.

רַנְלְּכוֹ (pl. אָנוֹסִים) m. 1) one compelled by force.— 2) marranno.

אָנוֹסִית (pl. אַנוּסוֹת) f. assaulted woman.

אנושות. human nature.

אָנושִׁית ft אָנושִׁים; f. אָנושִׁים, pl. אָנושִׁים adj. human.

*אָנוֹשִׁיוּת , אֲנוּשִׁיתּל, humanity.

אנטב m. chicory.

אַנְמִימֹן m. antimony.

ליה bucket-chain.

אָנִיָּת לָּמוֹר* steamship, אָנִיַּת קִימוֹר* steamship,

(אֲנִינִית (pl. אֲנִינָת אָ אָנִינָת , אֲנִינָת adj. delicate, tender, sentimental. אֵנְינָת אַנִינָת f. mourning.

אַנִינוּת f. mourning.

*אָנִינְיּוּת f. tenderness, sentimentality.

עניץ (pl. אַניץ) m. pack, bundle.

m. onyx.

I. (den. from אָבָּהְ plummet) *Pu. pt. אָבָּהְ perpendicular, vertical.

לבה II. *Pi. אנה to solder.

*אָנֹכִיוּת f. selfishness, egoism.

נן to bewail, to mourn.

718 pron. we.

שׁנֶּם (pl. אֹנְסִים) m. compulsion; בְּאָנָם by compulsion, by force.

Day (pl. אַנָּסִים) m. one who commits acts of violence, a robber.

Denoted.— 2) to commit rape upon.— Niph. נְאָנְםְ (f. נְאָנְםְּהּ 1) to be forced.— 2) to be raped. assaulted.— Pi. באַנָּם same as in Kal. אַבּף (pl. אַנְפִּין m. countenance; *זְעִיר יַשְׁנְפִּין miniature.

אָנְפִילָה (pl. אַנְפִּילִה) f. felt-shoe.

רָבָּץ Pi. אָבָא to goad, to spur on.

אונקא , אוקה f. neck.

ו אַנְקָה l. adj. long-necked.

Il. f. griffin (mythological animal).

ים (pl. אַנְקוֹל) m. hook, barb.

אַנקור (pl. אַנקורים) m. sparrow.

אַנְקְלִימִית (pl. אַנְקְלִימִית) אַ appeal

אָהָתְיּא, אּוְהָיִיקּ m. cargo. אָהְיִהְיִּא to heal, to cure.

NDN I. m. physician, doctor.

እጋእ II. (pl. እንጋኳ) m. a. f. myrtle.

אַסְרָּא (pl. אַסְרָּאוֹת , אַסְרָּאוֹת f. barge.

אַקדה (pl. אַסְרוֹת f. gig.

אָסוּהָה, הְאַסוּהְ f. healing, health; יַאָסוּהְ to your health!

קסוְמָה (pl אַסוּמִים; f. אַסוּמָה, pl. אַסוּמָה, adj. fruitful.

אַסוּפִית (pl. אַסוּפִיה f. אַסוּפִית, pl. אַסוּפִית adj. foundling.

אָסוּרָים (pl. אָסוּרָים; f. אַסוּרָה pl. אַסוּרָים adj. prohibited, forbidden.

אָפוּרָים (pl. אָפוּרִים) m. prohibition.

אַנְמַבָּה see אָמִמַבָּה.

אַלְמַנְנִין see אַסְמַנְנִין.

אַנְמַנְנִינוּת see אַסְמַנְנִינוּת.

אִנְמַרְיָה see אָסְמַדְיָה.

אַסְמוּמְכָא ל. stomach.

מִטְמִים, מִּסְמִים m. indigo.

מֹחֲנִים adj. delicate; as n. weak-ling.

*אַסְמִנִיסוּת f. delicacy, tenderness.

אָסְמַפּנִינָה. f. parsnip.

אַנְטַוְנִין Bee אַקְמְרוּלוּג.

מַטְרַמ m. highway.

NON m. physician (= NON I.).

אַיַּסְאַ, הְיַסְאַ pr. n. Asia.

מביים m. pl. Essenes (a Jewish Nazarite sect during the latter period of the second temple).

אַסִימוֹן, אַסִימוֹן m. uncoined metal.

יִאַמַפָּה see אַסִיבָּה.

אַסְבּוֹלְה , אַסְבּוֹלְה f. school.

לְּכְרָה f. diphtheria.

אַמֵל m. yoke (for carrying).

*DDN m. harvest.

NADDA f. 1) support.— 2) confidence.

אַסְכָּרְנְּדִין (pl. אַסְכָּרְנְּדִין , אַסְכָּרְנְּדִין) m. smaragd, emerald.

לְּמַנְּהְ f. senna-leaves.

אַמַפּּרְינַה white-lead, ceruse.

אַםפּרְנִית sponge.

אָסְפְּלְנִית , אֶּסְפְּלְנִית plaster, bandage.

קּלְיָּס הָאִסְפַּנִין , אַסְפּּנִדְּמּוּן , אַסְפּּנִיְּדְ קּלִיָּס הָאִסְפַּנִין , Spanish; אָסְפּּנִין Spanish mackerel.

אַסְפַּנִיקה , אֵסְפַנִיקה י red leather girdle.

המפסת f. clover.

לַפְּקְלַרְיָּה (pl. אַסְפָּקְלַרִיּוֹת) f. mirror.

מַפְבְּרָנוֹים m. 1) asparagus.— 2) aromatic wine

אַסְפַּרְנֵּל (pl. אַסְפַּרְנֵּל) m. quince.

אָּסְקוּזָה f. final sentence.

אַסְכוֹלָה see אַסְקוֹלִי , אַסְקוֹלָה.

אַסְקוּלַסְטִיקְא m. teacher.

לַפְּה, אַסְקּוּפּוֹת (pl. אַסְקוּפָּה) אַ threshold, door-sill.

רבור (אַבֶּקְרֵמוּרִים (pl. אָבֶּקְרָמוּרִים) m. secretary.

יאָסְקְרִימִין (pl. אָפָּקְרִימִים) אָסְקְרִימִין (m. cake baked on coals.

אָםר l. see אָםר.

אָפור II. see אָפוּר.

"IDN 1) to tie, to bind.— 2) to forbid.— Niph. IDN 1) to be bound.—
2) to be forbidden.

זו אַסַרָה l f. prohibition.

אַסְרָה II. f. 1) team.— 2) harness.

אַסִתָּה see אַסִתָּה.

אַבְּהַאָּ m. Venus (planet).

אַסְתּוּמְכָּא f. stomach.

אַסְתָּנִים see אַסְתָּנִינוּ.

. אַסְמֵנִיסוּת see אֻסְתֵנִיסוּת

*לְּחָרָ (pl. אַסְהָרִים) m. 1) anemone (plant). — 2) star; אַסְתַר הַנָּם starfish.

אַמְתְּרֶה f. Persian coin (= 1 shekel).

קר כיחיים, also, even; אַר על פּי בּן although; אַר על פּי בּן nevertheless, yet.

NDN m. hyena.

ገይጙ to bind round.— Niph. ገይዟ; to be girded.— Pi. ገይጙ to adorn, decorate.— Pu. ገይጙ to be adorned, decorated.

ገኋዪ, ገኋዪ m. steadfastness, constancy.

*אָפָרוֹת (pl. אָפָרוֹת) f. vest.

אַפּֿוְנָאוֹת (pl. אַפּֿוְנָאוֹם) m. palace, mansion.

רָהָאַפָּה to bake.— Hithp. הָאָצָה, הַאָּפָה to be baked.

ווֹאַבּוֹנִים (pl. אַבּוּנִים) m. pease.

*ግነይ፟ (den. from ን딇ֵּκ ashes) adj gray.

to hop, to jump.

הַפְּטָרָה see אַבְּטַרָה.

רופוֹם קי פּי מָי רופוּם, אָפּימְרוּפּוֹם (p¼ נְצָּפִימְרוּפּוֹם, אַפָּימְרוּפּוֹסִים אַ; אַפּימְרוּפּוֹסִים אַ אַפָּימְרוּפִים, אַפּימְרוּפּוֹסִים אַ מָּפִימְרוּפּוֹסִים m. guardian.

אָפָאַרוֹפְסוּת. guardianship.

יים אַפַּטְרֵךְ m. patriarch.

אוֹפִי see אֹבִי.

אָפִיָּה (pl. אָפִיּוֹת) f. baking.

אַבּיוֹן m. opium.

רִים (pl. אָפַיפָּוֹרִים m. veterinarian.

יל m., אַפִּילֶה אָ late fruit. — אַפִּילָה (autumnal) rain.

אַבּילוּ (בְּאַילוּ, אָלוֹ אַ conj. although, even.

יַּלְבִין (pl. אַפִּיָנִים) m. sardine.

*אָפִיסָה, אָפִיסָה, disappearance, exhaustion

רְיּבְיּוֹרִים (pl. אָבִּיפִיוֹרִים) m. וֹאָבִּיבִּיוֹרִים (pl. אַבִּיבִיוֹרִים) m. וֹץ Pope.— 2) ruler.

אָפִיפִיורות f. papacy.

אַפֿיץ вее אָפֿיץ.

לְּבְיּבְּה f. 1) compression.— 2) tight closing.

אַפּיקימין, אָפִיקימין m. 1) dessert.— 2) aftermeal entertainment.

אָפִּיקוֹרוֹם, אַפִּיקוֹרוֹם, אַפִּיקוֹרוֹם, אַפִּיקוֹרוֹם, אַפִּיקוֹרוֹם, מַבּיקוֹרוִם. m. prop. Epicurean, hence: free-thinker, heretic.

אַפִּיקורָםוּת f. heresy.

אָפְּׁכְּה, אִפְּּכְה adv. on the contrary; as n. reverse.

יר re-ceipt, acknowledgement of payment.

ኃይል adj. 1) dark.— 2) opaque.

אַפֿל (fut. לְאָפֿל to darken. — Niph. לְאָפּל to be darkened. — Hiph. הָאָפִיל to darken.

אַפִּילוּ see אַפַּלּוּ.

*אַפְּלוּלִית f. darkness, twilight.

אַפּלִיוֹנְים (pl. צּפּלִיוֹנְים) m. felt-hat.

אַפַּלִּמַמוּן (בּוֹלְמַמוּן m. balsam.

*|PN (fut. |PNN) 1) to turn, to revolve.— 2) to break upon the wheel.— Niph. |PNN 1) to be turned.— 2) to be broken upon the wheel.

אַבֿן m. mode of expression.

יַן (אַפְּנְדִיה , אָפָנְדִיה (pl. אָפָנְדִיה) ז. girdle, purse.

*תֹבַנֵתְא f. mode, style.

*מַנִים m. du. bicycle.

DEN m. 1) end, extremity.— *2) naught, zero.

*חומות f. nothingness.

אָפָּסְטַקּים (pl. אָפָסְטַקּים) m. pistachionut.

pl. (אַפְּסִיּים, pl. אַפְּסִיּים, pl. אַפְּסִיּים adj. null, void, vain.

לפְּמַנִיה f. provisions, ration.

ቫይጙ to surround.— Niph. ቫይቪኒ to be surrounded.— ዓይሉ to cause to surround.

אָבֶּלְ (pl. אָבְלָּבִים) m. double thread used in weaving.

(pl.) אַפֿאָן (pl.) אַפֿאָן m. gall-nut (pl.) אַפֿאָן (pl.)

res to compress, to close tightly.

אָבָּק (pl. אָבָּק) m. horizon.

אָפָּר, which see.

יין אפקטווין m. emetic.

יוֹת (pl. אָפָקיוֹת; אַ הַקּקיוֹת, pl. אָפָּקיוֹת adj. horizontal.

רבּ (den. from אָפָר) Pi. אָפָר to turn into ashes.— Hiph. הָאָפִיר to cover with ashes.— Hithp.

אָפֿר (pl. אָפֿרִים, אָפּרָים, pl. אָפֿרָים) adj. ash-gray.

אַפַר , אַפַר m. meadow, pasture.

אַפַּרְגַּל (pl. אָפַרְגָּלים) m. whip.

f. Aphrodite (goddess of love, Venus).

רַוְתָּה, אַפְרַוְקָה, hypericon(plant).

אַבּרְתִית f. the Pleiades (constellation).

טַקָּבָּי, טְלָּבִיםְיל (pl. טְּבָּבִיםְיל , אַפָּיבָשִּי) m. pirate.

אַפָּרִיזָה (pl. אַפָּרִיזָה) f. rafter.

m. thanks.

אָפַּרְכִיּית (pl. אָפַּרְכִיּית) אַ אָפַּרְכִיּית (אָפַּרְכִיּית) אָפּרָכִיית (province.

אַפַּרְכֶּסֶת (pl. אַפַּרְכָסוֹת) ל. funnel.

אברסמון m. balsam.

אַפַּרְסָקי (pl. אַפַּרְסָקי m. peach.

מַּבְּרָקִיד adv. on the back (see בְּבַקְיָד).

אַפְרָשְׁה (pl. אַפְּרָשׁוֹת) f. separation.

man, aristocrat. אֶבְּרָתִי (pl. אֶבְּרָתִי) adj. noble-

אָפָשׁי בְּתּי (sf. אָפְשִׁי (m. will, wish; תַּפְשׁי בְּתּי וּ וּ do not want.

אַבּשֵׁרְאַ adv. it is possible.

*אָפְשָׁרוֹת (pl. אָפְשָׁרוֹת) לּ possibility.

*יָם אָפְשָׁרִיּים (pl. אָפְשָׁרִיּים, f. אָפְשָׁרִיּים, pl. אָפְשָׁרִיּים adj. possible.

אַפְּתַּקְּהוֹ (pl. אָפּוּתִיקּי , אָפּוּתִיקּאוֹת , אָפּוּתִיקּי אַ mortgage.

እኳጀ, הְיַבּ (pl. הִצְּילַ) . salix, seagrass.

עְצְבַעְיֹת (pl. אָיְבְעִיה) f. 1) finger.— 2) finger's breadth.— 3) index (finger).— 4) penls.

*אָצְבָּעוֹנִים (pl. אָצְבָּעוֹנִים) m. 1) thimble.— 2) digitalis (plant).

*אָצְבָּעִים) m. Tom אָצְבָּעִים) m. Tom

אַצְבַעִיִם f. du. two fingers.

קּבְּמִלְּהָ (pl. אָצְמַבְּה) f. 1) estrade.— *2) shelf.

אצטננין m. astrologer.

אַצְמֵנְנִינוּת f. astrology.

קּצְׁמַדְיוֹת (pl. אָצְמַדְיוֹת) f. circus, arena.

אָגְמוּמָבְתוּ (אָנְמוּמְבָּאוֹת (אַנְמוּמְבָּאוֹת (אַנְמוּמְבָּאוֹת , אַנְמוּמְבָּאוֹת) אַנְמוּמְבָּאוֹת , אַנְמוּמְבָּאוֹת ,

*אָצְׁמָלָנָה (pl. אָצְמָלָנִיה) f. cylinder.

אַנְמַלִּית , אָּנְמַלִּית (pl. אָנְמַלָּת (אָנְמַלִּת) אַ mantle, cloak. אַפְמִרוּבָלִים (pl. אַבְמְרוּבָלִים) אַפְמִרוּבָל (pl. אַבְמְרוּבָל) m. 1) strobil, fir-cone.— 2) lever. אַצִילוּת r̂. 1) emanation, abstraction.— 2) nobility.

עָצִיץ see אָצִיץ.

אָצָץ see אָצַץ.

YEN to press.

*חַוֹלְאָ, , *חַבְּיִם (pl. יְּבְּיִבְּיִם m. 1)
revolver.— 2) burning-glass.

אַקון, אַקון m. weel.

m. portrait, picture.

m. perch.

לְּבְּיִת (pl. אָקוּפִּיּוֹת f. cupola, dome,

שׁקְינַוּם m. ocean.

ים, אַקְלִים (pl. אַקְלִים) m. climate.

*לְלָם to acclimatize.

אַקּמָתָה , אַקּמָתָה f. lizard.

אַ יְבוּיְתָא (den. from הַקְּנְאָר) f. mortgage.

לַקְבָּרָה f. precipitancy, hastiness.

אַקץ see אָקץ.

אַקקיה (pl. אַקקיה) f. acacia.

אַקְרָא (pl. אַקּרָאוֹת) f. castle, fort.

מקראי adv. accidentally, casually.

אַקרוּקתּה (שַּוּרוּקתּה (שַּוּרוּקתּה (שַּוּרוּקתּה) ל. f. frog.

אָרְאֶלִים, אָרְאֶלִים (pl. אָרָאֶלִים) m. archangel.

אַרְבּוֹת (pl. אַרָבוֹת, אַרָבוֹת) f. boat.

אַרָבּוֹן m. inflammation of the eyes.

m. sieve.

to sift. אַרָבָּל

אַרְבָּלָה (pl. אַרְבָּלָה) f. sifter.

אָרֵג to weave.— Niph. גְאָרֵג to be woven.

מְרַנְּמָנִי adj. purplish.

m. navigator, sailor.

*ファミ m. bronze.

אָרֶד , אַרָד (pl. אָרָרִים) m. mushroom.

אַרַד see אַרַד

אַרְרַבְּלִים , אַרְרַבְּלִם m. hydraulic organ, water-organ.

יוָדְרַבְּן (pl. אָרְדְּרָם) m. upper mill-stone.

אַרְדַּכַל , אַרְדּכַל (pl. אַרְדָּכַל m. architect.

*קְרָכְּלְיָה f. architecture.

אָרְדִּעָּה, אָרְדַעָּה f. 1) frog.— 2) mumps (disease).

לְּבְּלְּנְה (pl. אַרְדַּלְּנָה) f. laurel (tree).

וְאַרוּנְה (pl. אַרוּגוֹת) f. web, texture.

אָרוֹן (pl. אַרוֹנוֹת) m. coffin, bier.

ארוּסים (pl. אַרוּסים; f. אַרוּסִים, pl אַרוּסוֹת, adj. betrothed.

ארום see ארום I.

ארום see ארום II.

אָרוּסִים (pl. אַרוּסִים) m. swallow-stone (bird).

בּירוּסִים, אֵירוּסִים, אֵירוּסִים pl. m. betrothal.

אוּרְוַילָא, אָרְוַלָּא, אָרְוַילָא, אָרְוַילָא (pl. אִרְוַילָה)
f. 1) gazelle.— *2) אַרְוַל הַיָּם nar-whale.

תַּלְיָלְה , אַרְיְּלְה (pl. אַרְיְלְה f. hammock.

ארון m. millet.

אָרְוֹקְלּ, אִרְאָרָאָ m. 1) hammer.— 2) hyperion (plant).

תְאֵלְינ walk.— Pi. תְאֵלְינ to receive a guest.— Hiph. תְּאָלְינ to welcome one to a banquet.— Hithp. תְאַלִּיל to be a guest of some one.

ישְׁרָחִית (pl. אַרָחִים, אַרָחים) m. way; אָרַחים נְאָרָחִים (אָרָחִים הַיִּשִּׁיִם menstrual flux; see also

רוחות לְּעֶרֶב (pl. מְצְרוּחוֹת (pl. מְצְרְּהְרָּבְּ אַרְחַת הַבּּגְּרְיִם breakfast; הַ הַ דְּבָּ מְרְחַת הַבּּגְרִים dinner; אַרְחַת הַבּּגָּרִים p+r.

יקרוים וּפְרָחִים (pl. אָרְחִי וּפְּרְחִים) m. vagabond, worthless fellow.

(pl. אָרִים m. 1) braid.— 2) hair-net.— *3) cloth.

יאַרינְה (pl. אַרִינְה) f. weaving, texture

אָרֶיוֹן: m. title of Rabbi Samuel.

*אַריזָה (pl. אַריזָה) f. packing.

ַתְּיִים (pl. אָרְיחִים) m. 1) tile.—2) row.

אָרִיתָה see אַרִיחוּת, אֲרִיתָה.

אָרִיבָּה (pl. אַרִיכּוֹת) f. moss-berry.

וח אַרִיכוּת בָּנִים (length; אַרִיכוּת בּּנִים longevity; אַרִיכוּת בָּנִים patience.

אָרָיָן see אָרָיָן.

יַּלְרִים (pl. אַרִיםִים m. tenant, lessee.

אַרִיסוּת f. leasehold, tenancy.

לאַרירָה f. cursing.

אורותא , ארותא f. Law.

אַרְכָּא, אַּרְכָּא f. duration, delay, respite.

אַרְכּוּבְית (pl. אַרְכּוּבוֹת) ל. knee-joint. קבּוּבְים (pl. אַרְכּוּבְים) m. saddle.

אַרְכִיוֹן m. archives.

אַרְכִישֶׁקְמוֹן m. architect, builder.

ת בילִילְיקְמֵים m. chief of robbers.

קְבְּנְיֹת (pl. אַרְבָּנִית יְּהָ אָרְבָּנִיּוֹת אַרְבָּנִיּוֹת adj. garrulous, talkative. אַרְבָּנִיּוֹת adj. long-beaked.

אַרְבַּתְּה f. power of attorney.

אַרַלוּגִין see אַרַלוּגִין.

אַרְמֵל Kal not used.— Hithp. הְתָאַרְמֵל to become a widow.

אַרְמַלוּת widowhood.

אַרְנָב' (pl. אַרְנָב') m. hare.

*אָרָנָה (pl. אָרְנוֹת) f. mushroom.

אַרְנוּנָה , אַרְנוּנָה (pl. אַרְנוּנָה , אַרְנוּנָה , אַרְנוּנָיוֹת , אַרְנוּנִיוֹת , אַרְנוּנִיוֹת , אַרְנוּנִיוֹת , אַרְנוּנִיוֹת ,

אַרְנָקה (pl. אַרְנָקה) f. leather purse.

בְּיֵלְ to betroth.— Niph. בְּאָרֶם a. Hithp. הַהְאָרֶם to be betrothed.

ארנ (pl. ארם) m. poison.

אַנְסְטוּן, אַרְסְטוּן m. breakfast.

*ים" adj. poisonous.

*אַרְסִיוּת f. poisonousness.

עָרֵע (fut. אָרֵע) to happen.— Pi. אָרֵע אָרֵע same as in Kal.

אַרַעוון m. happening.

מֹלָי adj. 1) accidental.— 2) temporary.

ארעית f. bottom.

ארצותה f. appeasing.

אָרְצִיּוֹת (pl. אַרְצִּיִּים; אַ אָרְצִיּוֹת, pl. אַרְצִיּוֹת adj. earthly, worldly.

*אַרְצִייּרָת f. earthliness.

אָרֶק (pl. אַרָקים) m earth, globe.

קבק Kal not used.— Hiph. הָאָריק to form the earth.

אָרָק m. sleeplessness, insomnia.

אָרָק see אַרָקא.

m. Hercules (Greek demigod).

אַרַקיל m. 1) oracle.— 2) riddle.

ארר m. curse.

שרש to speak, to express.

שרא m. expression.

אשבורן m. pool.

אַשְנְרָת. אַשנַרָה fluency of speech.

קְיֵׁשְׁרָוֹת (pl. אַשְׁרוֹת) f. 1) declivity.— *2) cataract.

תשור (pl. אשור) m. fir-tree.

אַשְׁרְיָה (pl. אַשְׁרָיִה) f. spool, spindle.

אשורים (pl. אשורים) m. 1) confirmation. — 2) congratulation.

יקורי (ל. אשׁרִית adj. Assyrian; יבְתַב אַשּוּרִית ,בְּתַב אַשּוּרִי of the Hebrew square letters.

אשות, אשות f. mole.

いばれ f. 1) matrimony.— *2) womanhood.

אשירת f. fire, nature of fire.

עִישִישׁים (pl. בּישִישִּׁים) m. 1) cup.— 2) millet.

רְּשִׁישִׁה (pl. אַשִּישׁוֹת) f. 1) fruit-cake.— 2) cup, flagon.

אַשְׁבְּבְרוֹת (pl. אַשְׁבְּבוֹת) f. soul-mass, requiem.

ל (pl. אָשְׁבּלֹל m. 1) cluster.— *2) ovary.

M. learned אָשְׁכּלּוֹת (pl. אֶשְׁכּל) m. learned man, scholar.

אַשְׁכּוֹלות (pl. אָשְׁכּוֹלְה , אֶשְׁכּלְרוֹ אוֹץ) אַ high school.

ק אַשְׁכְּנֵוֹית f. Germany; gent. אַשְּׂכְנוֹים, אַשְּׂכְנוֹית אַשְׁכְנוֹים, אַשְׁכְנוֹים, אַשְׁכְנוֹים, אַישְׁכְנוֹים.

אַשְׁבְּרָעים , אַשְׁבְּרְוֹע (pl. אָשְׁבְּרָעים) m. box-tree.

(pl. אָשֶׁלְ) m. 1) tamarisk (tree), grove.— 2) inn, hotel.— 3) ropo (= אִשְׁלָא). לְשֵׁלֵל Kal not used.— Hiph. הָאָשִׁיל to plant.

אשלא m. rope, line.

אַשׁלָג , אַשׁלָג m. potash.

יְאָנְיֵאָ adj. m. ignorant, mean, vulgar.

יבְּיִאְיְמְרַדְיּ, אַשְׁמְרַדְּאָ, א. Asmodeus (king of the demons), a demon.

אַעְבָּה (pl. אַשׁוּנוֹת) f. sweatingbath.

יוָה אִישְׁפִיזָה, אִישְׁפִיזָה m. a. f. 1) host.—
2) guest.— 3) inn; בַעַל אוֹשְפָיזִין innkeeper.

אשביובן m. host, inn-keeper.

אשפלה (pl. אשפלה) basket.

אַשְׁבְּרִים (pl. אַשְׁבְּרִים) m. unskilled tailor, botcher.

אַשְׁקוּכְה , אִשְׁקוּכְה f. chess-play.

אַני אור Kal not used. — Pi. אייר 1) to confirm. — 2) to give credit. — 3) to congratulate. — Pu. אַנָּאָן to be confirmed.

קּיִירְוֹת (pl. אַשְׁרְוֹת f. 1) confirmation.— *2) credit.

אַשֶּׁרָת see אַשַּׁרָת , אַשֵּׁרָת.

ឃួឃុំ Kal not used.— Pi. ឃួឃុំ 1) to found.— *2) to strengthen.— Pu. ឃួឃុំ to be strengthened; pt. ឃួឃុំ strong.

קב' 1) prep. in, among, with, through, for; with sf. בּוֹ, קב, זֹב . etc.; בֹּנ עַּעִישִׁ (pl. אַיִּשְׁיִם) m. lentils.

אָרְשָׁאָ אָרְירָא f. 1) fire.— 2) fever; אָרְירָא אָרָשָּׁאָ typhoid fever.

אקרא adv. this year.

אַשְׁתַּקַר , אַשְׁתַּקַר adv. previous year.

אָת, הְאָל sign of the accus.; with sf. אָת me, אֹתְל thee, אֹתְל him אֹתָל her, etc. See also אֹתָל III.

אַרָא, אַבָּ (pl. אָרָנְאָן) m. letter.

אַתְהַלְתָּא / beginning.

מֹתְיוֹם , אֹתְיוֹם adv. immediately.

לאַתיָה coming.

אַמְלִים , אַמְלִיז see אַמְּלִים , אַתְּלִיז .

אַהְלִים (pl. אַהְלִיםִים) m. athlete.

יקּהְלְּאָ, אֶּרְמְהָא adv. wonderful, remarkable.

ת אָרְוֹנִיתְ m., אֶרְנִיתְּא f. name of an accent.

מּאָרְנְעַרוּרָא awakening,inspiration.

אַתַר , אַתַר m. place.

אָתְרוֹג (pl. אָתְרוֹגים) m. citron, lime.

אָתָת to give a sign. – Pu. אָתַל to be designated.

אַרְהָאָ, אַרְהָאָ f. wife. woman

ם הַּיּוֹם on that same day.— 2) abbreviation of בַּן בָּרָבָּי = בְּרַבָּי בַּן the son of Rabbi. אֶבְ adj.coming, future; אָבְ מּלְם הַבְּץ the world to come; אִבְּהֹיִ henceforth.

תֹבְיל m. attorney, delegate.

קיאור, בַאוּר (pl. בָּאוּרָים) m. commentary, explanation.

אַישׁרּת f. uselessness, worthlessness.

to explain.— Hithp. הַּתְבָּאֵר, הַתְּבָּאֵר to be explained.

בּתר see בַאתַר.

קבּה, בְּבָה (pl. בְּבָה, בָּבָה f. 1) door, gate.— 2) section.

*בְּבְּת (pl. בְּבָּה) f. doll.

קבוּאָה (pl. בְּבוּאִית) f. reflection, image.

*בּוְנֵג m. camomile.

תַּבְרָת (pl. בִּבְרָם m. 1) zoological garden.— 2) beaver.

רָבְיִדְה (pl. בְּנִידוֹת) f. faith-lessness.

לְּנִינְ conj. that, for the sake; בְּנִינְ for my sake.

to reach the age of puberty.

י בַּנְרוּת. puberty.

בר אָבַר , לְבַר , לִבַר , לִבְר , לִבְּר , לִבְר , לִבְר , לִבְר , לִבְר , לִבְּר , לִבְר , לִבְר , לִבְר , לִּבְר , לִבְר , לִבְר , לִבְר , לִבְר , לִבְר , לְּבְר , לְבִר , לְבַר , לְבַר , לְבִר , לְבִיר , לְבִּר , לְבְּר , לְבְר , לְב

II. (pl. בַּרִים m. olive press; בֵּרִים press-house.

תבואות f. untruth, lie.

יבְּדָאִי , בַּדְאִי (pl. בַּדָּאִי , בַּדְאִי m. liar.

תַּבְּרִים (pl. בַּדְּיִם) m. treader, pressman (of olives).

יבְּדָל (pl. בְּדָנִים) m. ditch, trench.

*הַדְרָה f. independence.

רְבְּלְ to invent, to fabricate.— Pi. רְבְּלָ to feign, to lie.— Pu. רְבָּלָ to be fabricated.— Hithp. רְבְּלֵבְ to be detected in a lie.

(pl. בְּדוֹרָים) m. 1) hoe, mattock.— 2) ditch, furrow.

יָּדְרְיִּים (pl. בְּרוּיִים ; f. בְּרוּיָה , pl. בְּרוּיִים adj. m. fictitious.

(pl. בְּדוֹקִים; f. בְּדוֹקִים, pl. בְּדוֹקִים adj. proved, experimented.

רוֹת, בְּדוֹת, (pl. בְּדוֹת) f. lie story.

to be merry.— Pt. רְבָּהָ to make merry.

jester. (בּוְחָנִים (pl. בַּוְחָלָ) m. merrymaker,

*ברהנות f. merrymaking, jesting.

דְּרִיאָּה, הָּוֹיאָה f. lie, fabrication.

בּרוֹר see בַּרִיר.

וְבְּדִירָת (pl. הָּרִירוֹת) f. small winepress.

בְּרִידָּת, בְּדִידָה f. solitude.

הָדְיִּה (pl. בְּדְיוֹת f. legend, tale, fable.

*בְּדַיוּת f. fabling.

רַדְיחָא, בְּדְיחָא (pl. בְּדִיחָא; f. הְּדְיחָא, בְּּדְיחִת pl. קּבְיחוֹת adj. 1) cheerful.— 2) clear.

רְּרִיחוֹת (pl. הַּרִיחוֹת) f. 1) cheerfulness.— 2) joke.

בְּרֵיל conj. that, because; as prep. on account of.

adv. as it has already happened.

לְּדִיקְת (pl. לְּדִיקוֹת) f. examination, search.

to separate oneself.

(בְּדֵל (c. בְּדֵל) m. 1) part, bit.— 2) partition.

(pl. בְּרֹלֵחי (m. 1) bdelium.— 2) pearl.— *3) crystal-glass. adj. crystalline.

יִּדְיּק (pl. בְּדָקים) m. 1) fissure.— 2)
repairing.

한국 to search, examine, try.— Niph. 한국가 to be tried.

לַבְּדְקָה flood.

to be scattered. Fi. גּוֹלְבּבּר אוֹל Kal not used.— Pi. גּוֹלְבּבּר to be scattered.

to be amazed. בְּרָא

הְילִּת , בְּהִילָת hastiness, restlessness.

להיקות f. brightness.

קּהִירוּת f. clearness, transparency. בַּהִירוּת to hasten; pt. p. בְּהַל anxious, worried. *בְּהְלְנוּת f. hastiness, impulsiveness.

הַתְּבָּהָם Kal not used.— Hithp. הְּתְבָּהָם to become a brute.

בְּרֶעים (pl. בְּרָטְים) m. drover, shepherd.

בַּהַמִיוּת f. see בַּהַמוּת.

pl.בְּהָמִית pl.בּהָמָיים pl.בּהָמִים adj. bestial.

להמיות f. bestiality.

± to shine; pt. p. בְּהַלְּק shining.— Hiph. הָּבְהִיק to cause to shine.— Hoph. אוֹבְהָק was made to shine.

white spots on the skin.

הַבְּהִיק, בְּהַק see הָבָהִיק, הַּבְּהַיּת.

תְּבֶת (pl. אָהָבֶה) f. white freckle on the skin; בַּהָרֶת measles. תְבָה f. horn-owl.

בּוֹגָרָת (pl. בּוֹגָרָת; f. בּוֹגָרָת, pl. בּוֹגָרָת (m. a person of mature age.

בוֹרֵק (pl. בּוֹרָקִים) m. examiner, searcher.

בּוֹכְנַה (pl. בּוֹכְנוֹת f. piston.

בול (pl. בולים) m. lump.

תולמום, בוּלְמוֹם m. violent hunger.

*בּוֹלְעַם (pl. בּוֹלְעָמִים) m. glutton.

תֹנִים (pl. בּוֹנֵים) m. beaver.

בּוְעָה (pl. בּוּעִית) f. abscess on the lungs.

בּוֹצִין, בּוֹצִין, בּוֹצִין, m. pumpkin.

תוצינא m. light.

לבוֹצִית 1. (pl. בּוֹצִיוֹת) ל. small boat.

וו בוצית ll. f. cambric.

אָבוּקים (pl. בּוּקים) m. wine-pot, tank-ard.

m. elm-tree.

בּוֹך (pl. בּוֹרְאוֹת, בּוֹרְאוֹת (pl. בּוֹרְ m. 1) fallow land.— 2) ignorant, uneducated person.

הורות f. ignorance, stupidity.

תְרִי m. 1) strength.— 2) clearness; על פוּרְיָה thoroughly.

בוְרְנַם m. burnous, cloak.

ים (pl. בּוֹרְסִיּם) m. 1) tanner.— 2) rude fellow.

(pl. בּוֹרְסְקִים m. 1) tanner.— 2) tannery.

בורר (pl. בורים m. 1) voter.— 2) arbitrator.

m. extravagance, lavishness.

to squander, to spend.

* בּוֹבְוֹן (pl. בַּוֹבְוֹן) m. squanderer.

קוֹבֶוֹ (pl. קוֹבְוֹם) f. small packst, parcel.

to despise.— Pi. בְּוָה (pt. מְבַנֶּה) to abhor, to scorn.— Pu. בְּוָה to be abhorred.— Hithp. תְּבַנָּה, תְּבַנָּה to disgrace oneself, to be disgraced.

773 m. plundering, pillage.

*新草 m. contempt, scorn.

יַנְירָ (pl. בַּוִילָם) m. cup.

*בּוֹיְקה f. scattering, strewing.

בְּוֹיךְ see בְּוָּדְ.

*בולת f. basalt.

אָבָּן to strew.— Niph. אָבָן to be strewn, scattered.

ים (pl בְּוָקִים) m. fragment.

אַ בּוֹרָא , בּוֹרָא m. seed, sowing.

מונים (pl. בְּחוּנִים) adj. proved.

לְרָה (pl. קוֹרוֹת) f. girl, virgin.

לַּחִילֶה f. disgust, aversion.

רְּהְינִית (pl. בְּחִינִית) f. examination, proof; בְּהְינֵת in respect of, in the sense of.

בִּתירָת (pl. בְּחִירְה) לַ choice; בִּתירָת הַבְּחִירָה the temple.

ובחל I. to be weary.

II. Kal not used.— Pi. בְּחַל ripen, produce blossoms.— Hiph. ל to begin to ripen.

to prove.— Pi. בְּחַן as in Kal.— Hiph. הַבְּחִין to distinguish.

ל בַּחֵרוּת f. youth.

*בְּוֹרֶן adj. fastidious, particular.

*בַּתְרָנוּת fastidiousness.

ערה בורש 1) to stir, to mix.

קַּחְשָׁה (pl. בַּחְשִׁה) f. pot-ladle.

. בּנְבֵץ see בִּמְבֵּמ

יבְּלְנְתְּיִם (pl. בְּלְנְתְּיִם adj. entitled to credit.

m. 1) declaration.— 2 expression.— 3) chattering.

בּמוּלְל (pl. בְּמוּלְים) m. 1) idling.— 2 abolition, annulment.— 3) disturbing, interruption (from work, study, etc.).

to confide.— Hiph. הַּבְּמְיה 1) to promise, to assure.— 2) to insure (against loss).— Hoph. הַמְּחֹ to be promised, assured.

m. window-sill.

*הַבְּשַׁחַה f. insurance.

נְּמְחוֹנוֹת (pl. בְּמְחוֹנוֹת m. 1) confidence, reliance.— 2 assurance, surety.

קּמְחוֹת f. guarantee, surety.

לְבִי 1) to idle. — 2) to cease. —
3) to be swallowed, loet (in a mass). — Niph. לְבִיבְ 1) to be abolished, annulled. — 2) to free oneself. — Pi. לְבָיב 1) to abolish, annul, destroy. — 2) to disturb. — Pu. לְבַיב 1) to be annulled. — 2) to be disturbed. — Hiph. לִבְּיִב לֹּ

(pl. בְּמֵלִים (pl. בְּמֵלִים (pl. בְּמֵלִים adj. 1) null, void.— 2) idle, unemployed.

יְבַשְּלָה, בְּשִּלָה f. idleness; יְבַשְּלָה in vain.

ער (pl. בַּמְלְנִים m. 1) idler.— 2) unworldly person. לוות f. idleness.

בּטֵב m. turpentine tree.

*בְּטְנַה f. lining.

וֹן (pl. בַּמְנוֹנִים m. mandore.

반한국 1) to stamp, to tread.— 2) to churn (butter).

בּי (בּית בּ) ל. house, school of... בּר בִּי וְבִי scholar, pupil (prop. son of the house of the master); אָב treasure-house of the king.

קיאָת (pl. בִּיאוֹת) f. 1) entrance.— 2) coming, return; בִּיאַת הַשֶּׁכֶשׁ sun-set.— 3) coition.

ביב (pl. בּיבִים m. canal.

בין ש m. offence, injury.

זים m. teat.

בּימָה (pl. בִּימוֹת) f. pulpit.

אָליש. hetween; יְבּין. בּין. בּין. בּין. בּין. בּין. בּין. שּבִין הּין. בּין הּין. בּין ווֹ in the mean time; meanwhile; בּין כַּךְּ וֹבִין עַנְּמוֹ בְּיִנְ בְּינִין עַנְּמוֹ בְּינִין כְּבְּינִין עַנְמוֹ בְּינִין בְּינִין עַנְמוֹ בְּינִין בְּינִין עַנְמוֹ בְּינִין בְּינִין עַנְמוֹ בְּינִין בְּינִין בְּינִין בְּינִין בְּינִין בְּינִין בְּינִין בּין הַבְּינִים between him and her, tete-a-tete; עמכמנוסה, holidays; twilight; twilight; twilight; mediator.

קינונית (pl. בינונית; f. בינונית, pl. בינונית, adj. 1) mean, middle.—
2) mediocre.— 3) present (tense).
בינונית f. mediocrity.

מינתים adv. in the mean time.

spawn, roe.— 2) testicle.

*ביציות (pl. ביציות) f. cell.

שַּיָּרָ (pl. בַּיָּרִים) m. well-digger.

שירא m. well.

*בּיַרָה f. irrigated nursery garden.

בירוּל m. 1) clearness.— 2) selection.

בירית (pl. בִּירִית) f. garter.

בּישׁׁ (f. אְיִשְׁיִם) adj. bad, evil.

to put to shame.— Hithp. בּיִשׁ to be ashamed, abashed.

קישות f. 1) badness.— 2) uselessness.

ייית (pl. בּוְשְׁנִית ; אַ בּוְשְׁנִית m. bashful person.

בּישְנוּת f. bashfulness.

קָּיִם (pl. בְּיִרם) m. 1) house.— 2) family.— *3) verse (in poetry).

ב'בַב'ר (ב' יַר andle.— 2) sleeve ב'בַב'ר water-closet, toilet;חֹסוֹם ב'ב'וֹסוֹת) closet for cups .- 2) belly, abdomen; ב' בָּנָטָת synagogue; ב' בַּנָטָת ב' מָדְרַשׁ ; בּ' בְּבוֹר house of study, academy; בַּיִב pissing place; ב' מָקָרָשׁ custom-house; בּ' מָקָרָשׁ sanctuary, temple; מַרֵוֹת 1) house of mourning.— 2) tavern; ב' בְּלַקְחַת pharmacy, drug store; ב'נִיר beer brewery; ב'נְיָה loop; ב' ַמְבֶּר ; railroad depot school; ב׳ עוֹלָם ;library ב׳ חַפְּרִים , ב' עוּלְמִים cemetery; ב' עַּלְמִין the temple; ב' עַם people's house, assembly-hall; ב׳ עֵקָד library; ב' צַנָאר collar; ב' צַנָאר 'z receptacle, reservoir; ב׳ עוֹלָם see ב׳ קבַרוֹת; ב׳ רָעִי mouth of the womb; ב׳ רָעִי rectum; ב' שוֹאַבָה house of illu-ב' הַלְמוּר; ב' בּילמוּר; ב' שֵׁחָי arm-pit ב' school.

יתי (pl. בְּיְתִית ; בּיְתִית , pl. בַּיְתִית m. domestic.

*ביתיות ל domesticity.

קבוֹרָה , בְּכוֹרָה ; בְּכוֹרָת (pl. בְּכוֹרָת בְּכוֹר ; בְּכוֹרְת m. first-born; eldest; בְּכוֹר devil, elever person.

רְבְּרָיוֹת , בְּכָיוֹת (pl: בְּּכְיוֹת, בְּּכְיִּה, בְּּכְיִּה (בְּרִיוֹת, בְּּכְיִוֹת, בְּּכְיִּה

ייית (pl. בַּבְיָנִיּוֹת ; אַ בּבְיָנִיּוֹת) m. whiner, weeper.

תַּבְּירָ (f. הַבְּיִרָה) m. early.

m. shuttle.

קלבול (pl. בְּלְבוּלִים m. 1) confusion.— 2) false accusation דָּבְלֵג Kal not used.— Hiph. הָּבְיֵּיג to strengthen.

(pl. בְּלְדָרִים m. 1) courier.— 2 postilion.

בלום (pl. בלום) m. acorn.

לוְרִית, בְּלוּרִית, בְּלוּרִית, בּעוּרִית, fore-lock.

קבְלֵח Kal not used. – Hiph. הַּבְלֵח to flicker.

to project, protrude.— Hiph. הַבְּלֵים to emphasise.— Hithp. מַהְבַּלִּים same as in Kal

הַלְיָה f. rotting, decay.

*הְלִישִׂה (pl. בְּלִישׁוֹת) f. projection.

(קּלִישׁוֹת (pl. בְּלִילִּה) f. mixed fodder.

(קֹלִילָּה (den. from בַּלִיבָּה) f. restraint.

בְּלִימְטְרָאוֹת (pl. בְּלִימְטְרָאוֹם) f. catapult.

קבּלִיעָה (1) swallowing.— 2) gullet. קבּלִיל to mix.— Niph. בָּלֵל to be mixed.— Hithp. דָּלֵל to assimilate.

to bridle, to shut, to close.

בּלְם' (pl. בַּלְמִים m. 1) brake.— 2) dam, dike.

(pl. בַּלָּנִים m. hath - house keeper.

לביות f. bathing articles.

m. bathing clothes.

הבלקמון m. balm, balsam.

to swallow, to absorb.— Niph. עבְּלֵע נְבְלֵע to be swallowed, absorbed.— Hiph. הְבְלִיע *1) to devour.— 2) toinsert.— Hithp. עבַבַּלַע

m. glutton. בַּלְעָן

to search. בַּלַשׁ

(pl. בַּלְשׁים) m. searcher, detective.

inquirer.— 2) philologist.

*אַנְרָת f. 1) research — 2) philology.

אבלישָׁר (. 1) searching troop.— 2) secret police.

(c. בָּנִים , pl. בָּנִים (c. בָּנִים m. 1) son, descendant בַּן־חוֹרֵג step-son; בַּן־ ום descendant of Noah, i. e. idolator .- 2) before names of animals: young און־עוף a young bird; see פָּקוּעָה; hence also something small: בֶּן־חַרִיץ a small channel, בוֹ־פַּמִיש a small hammer, etc.— 3) person בּוֹ־טוֹבִים a person of good family; בּוֹרתוֹנָה a person of learning, a scholar; a person of education; persons of eminence, בָּגִי־עֵּלְיָה eminent people.— 4) inhabitant inhabitant of a village, בַּּן־כִּבְּר a villager, provincial; בּּוֹרַבָּך inhabitant of a city.— 5) member members of a society; בְּנִי־חַבוּרָה members of a suite, followers. - 6) copartner, fellow, equal בֶּן־בְּרִית , בָּן־אֶמוּנְה coreligionist; בָּן־אָפָנוּת one of the same

trade, fellow-worker; סָבּוֹאִים one of the same age; בּוֹרְבּוֹאִ contemporary; מְבוֹאִים one of a pair.—

7) with other names sometimes as adjectives: בְּוֹרִימֵוֹ , בַּּוֹרִימֹוֹ , בַּּוֹרִימֹוֹ , בַּוֹרִימֹוֹ , שׁבּיִי שְׁנִים הַבָּא phemeral; בְּוֹרִימִוֹ , having vitality, able to live; בַּוֹרִימִים worthy of the world to come.— 8) other combinations: בּוֹרִימִים bowels, intesines; וֹרְמַוֹּ , שׁבֹּי שׁבֹּי (צוֹר בּוֹלִים (צוֹר בּוֹרִים מִוֹר בּוֹרְיִם מִוֹר).

(pl. בְּנָיֵן (m. 1) building; בְּנָיֵן־אָב principle.— 2) form, voice (in grammar).

רַסְים (pl. בָּסִיסִים m. basis.

בּקר (fut. בּקר) 1) to be sweet.—
2) to enjoy oneself.— Pi. בּקר to perfume; pt. p. בּקר to be perfumed, tipsy.— Hithp. בּקר to become tipsy.

DDA to stamp, to tread.— Niph. בְּבַלֵּ to be crushed.— Pi. בְּבָלָ found. — Hithp. בְּבָלָ founded, firm.

קַּחָבָּן m. garden, orchard.

יב ְּעְבְּוֹעֵ (pl. בַּעְבּוּעִם) m. bubble, splashing.

י בּעְבַעְ 1) to bubble, to be splashing.— 2) to snort.

נְבְעָה 1) to boil up. — 2) to desire, — 3) to inquire. — Niph. גָּבְעָה to be searched, discovered. — Hiph. מְבָעָה (pt. מַבְעָה) to cause to eat up.

m. kick.

ת בעור m. removal.

וְבַעַבְּן m. kicker.

בַּעְיַה (pl. בַּעִיה) f. question.

לָּגִיטִית (pl. בְּעִיטִית) f. kicking.

הַנִּיתָה fright, terror.

בַּעַל (pl. בָּעַל, הָּעָלִים m. 1) lord, owner.— 2) husband.— בַּעַל occurs in many compounds, some of which are: בַּעַל־אַכְםּנְיָא innkeeper; ב׳ אַבְנָה trustworthy; ב׳ tradesman, handicraftsman; אָבַוּנוּת ב' בַּשַׂר ; weeper, whiner בׁ' בַּשָׂר stout, corpulent person; 그글 '그 enemy; ב' דְבָרִים , ב' דְבָרִים 1) opponent.— 2) plaintiff; ב' הַעַה influential man; ב' דַקְרוּק grammarian; ב' הוֹדָאָה logician; ב' הַנְּיוֹן, ב' הַנָאַה ;grateful man ב' הוֹדְיַה sensualist; [기 bearded person; ב' וְפוּרִים living being; ב' חַיָּים sufferer;ב׳ בַעַם wealthy person;ב׳ בַעַם quick-tempered person; ב׳ לַשׁוֹן 1) slanderer.— 2) linguist.— 3) eloquent speaker; DND '3 cripple; בּ׳ מָלָאבָה ; intriguer בּ׳ מַחַלוֹקָת craftsman, mechanic; בַּי מָקרָא biblicist; 🕽 'a miracle-worker; 'a ב' עַנְלָה (experienced person וָפַיוֹן coachman, driver; ב' עֵצָה coun-ב' צָּדָקָה; depositor ב' פַּקַרוֹן charitable person, philanthropist; ב' צוּבָה 'ב' respectable, reputable person; קוֹמֶה 'ב person of high stature; 'I' 'I miracle-worker; a ב' תַּכְלִית ; sensualist ב' תַאַנָה provident person; as adj. finite; the Infinite (of God); בּלְתִּי בַּעֵּל חַבְּלִית scholar. – 2) disputant; ב׳ הָשׁוּבָה repenter.

בַּעַלְה (p'. בַּעַלוֹת mistress; בַּעַלְה בַּעַלַת־יפִּי strong woman; בִּעַלַת־יפִּי beautiful woman; בַּעָלַת כְשָׁפִים witch.

מַעץ m. alloy of tin and lead.

לבערות f. stupidity, ignorance.

יבְּבְבּוֹץ m. 1) emersion.— 2) hemp. (בְּצְבֵּץ 1) to emerge.— 2) to sprout.

עוֹצֵלֵ m. 1) slice of bread.— 2) compromise.

מַצִיך adv. less.

m. 1) small onion.— 2) wild onion.

עַצְעִים (pl. בְּצָעִים) m. piece.

עבצע (pl. בַּצָעִים m. pool.

נצץ to trickle, to drip.

אַבְיאָבְא m. upper hip-bone.

ל (בְּקוֹת (pl. בְּקָה f. gnat,

בְּקִּיעַ m. splitting, cracking.

תּקוֹר m. 1) examination.— 2) visit.— 3) criticism.

(pl. בְּקיאִים; f. בְּקיאִים, pl. בְּקיאוֹת (בְּקיאוֹת adj. experienced, versed.

בּקיאות. experience, versedness.

יה (pl. בָּקְעִים) m. 1) spirit.— 2)
half a sheksl. — 3) sinus (in geometry).

רָבְקעַת (pl. בְּקעַת) f. chip, splinter.

בקר Kal not used.— Pi. אבּקר 1) to examine.— 2) to visit.— 3) to criticizs.— Hithp. אוני בקר 1) to be examined.— 2) to be visited.

(pl. בַּקְרִים m. cattle-raiser, stock-farmer.

בּקרוּת f. cattle-stable.

קֹרֶת (בֹּקְרֶת f. 1) investigation.— *2) criticism, censorship.

לְּלְתְּת (pl. בְּלְתְּתׁת) לּ tent, hut.

קלְבָּר *m. 1)* field; as *adj.* wild.— 2) exterior; קלְבָּר *adv.* from the outside.

הַרְבַּר (pl. בַּרְבַּרִים m. barbarian, foreigner.

*ברנ m. screw.

םְרַדַּלַם m. 1) panther.— 2) polecat.

רַבְּרְבְּטִים (pl. בַּוְדְּסִים m. cape, hood.

*בְּרוּדְ m. gunpowder.

קברור ברוב m. clearness; ברוּך adv. clearly, with certainty.

לַבְּרָן 1) to bore.— 2) to tap.

תַּבְלֵּז m. בְּרָזָם f. faucet.

בְּרָיִיבְה small cup (measure).

1) to escape.— 2) to become bankrupt. — Hiph. הַבְּרִיחַ 1) to cause to escape, to drive away; הַבְּרִיחַ נְּבָּלִים to become bankrupt; בּבְרִיחַ מָן הַבְּרִיחַ נִבְּלִים to engage in contraband, to smuggle.

תַבְרַחִים (pl. בַּרָחִים m. he-goat.

*בְּרְחָן (pl. בַּרְחָנִים m. bankrupt. בַּרְחָן adj. sure, certain.

הַרִיאוּת f. health.

בְּרָיִה , בְּרָיָה f. creature; pl. בְּרָיִה people.

(pl. בַּרְיוֹנְים) m. one who commits acts of violence.

לְּרִיחָה (pl. בְּרִיחִית) f. escape.

קריבות (pl. בְּרִיבוֹת) 1) genuflection.— 2) grafted shoot.

בְּרַרָה see בְּרִירָה.

ּבְּרִית (pl. נְבְּרִיתוֹת f. covenant; בְּרִית הַחַדְשָׁה New Testament.— 2) sign of the covenant; בְּרִית מִילָה ceremony of circumcision.

ing (i. e. teaching not included in the Mishnah).

בֶּרֶהְ הַפַּוְתָרֶשְׁה (pl. בָּרֶבְּים) f.knee; בָּרֶהְ ploughshare.

בּרַסְקּי , בּוּרָסִי see בְּרָסְקּי , בְּּרְסִי to brighten, to lighten.— Hiph בּרָקאי to glitter, to dazzle. בּרָקאי f. 1) lightning.— 2) gallery. adv. dawning.

m. pl. breeches.

בּרִקית f. cataract (in the eye).

לבְרֵל 1) to make clear. — 2) to choose. — Pi. אבר 1) to elucidate. — 2) to choose. — Hoph. אבר 1) to be separated. — 2) to be elucidated. — 3) to be decided. — Hithp. אבר להתבור to become clear.

קרָרה (pl. בְּרֵרָה f. 1) choice.— 2) alternative.

שביל prep. on account of.

(pl. בְּשׁוּלִים) m. 1) ripening.— 2) cooking.

בְּשִּׁימַה (pl. בְּשִּׁימַה) f. smile.

אַבְילְיִייִי adv. quite right that.

* m. grocer, spicer.

*בְּשְׂמִיּת (pl. בְּשְׂמִיּת) f. grocery.

קיים m. flesh; בְּשֶׂר נְדָם frail man, mortal.

www. m. salad.

בַּת־חוֹנֶגָת (pl. בְּתּיתוֹן, daughter; בַּת־חוֹנֶגָת of the same kind; י בּת־מִין ווי בת־מִין coho.— 2) echo.— 3) divine voice; בַּת־שִּיר singer, muse; בְּתַרְאַחַת at once.

m. birch.

אַבתוּלְה virgin; קּוָקע בְּתוּלְה virgin קּוָקע soil.

m. incision.

* בְּתָר m. fistula (disease). בְּתָר prep. after that.

ស្លាភ្នំ (pt. ស្លាភ្នំ) adj. the last. ស្លាភ្នំ (pt. ស្លាភ្នំភ្នំ) to intrude.

٦

קאונים (pl. נְאוֹנִים) m. 1) genius.— 2) Gaon (title of an illustrious scholar).

scholar). אונות אונות היא אונות אונות אונות היא באונות מות ביאון 2).

נְאוֹנִים (pl. נְּאוֹנִים) adj. m. 1) majestic.— 2 ingenious.

*וויות ingeniousness.

*באותנות f. pride.

בַּבִים (pl. בַּבִים) m. 1) back; du. בַּבִים shoulder blades.— 2) elevation; בְּרְ־עַלְ־נַבּ upon, over; בְּרָבִּע with though; יְבַבּי though; יְבַבּ with me; בְּרָב with thee, etc.; יְבַבְּי

וֹתְבְּאָרָה f: 1) position of tax collector.— 2) presidency.

נְבָּאִים (pl. נְבָּאִים) m. 1) collector. — 2) president, elder.

be gather.

אַבְבַא f. fagot.

to collect.— Niph. נְבָה to be collected.

m. curdling.

נְבִיָּה (pl. נְבְיִּוֹת sealling in; נְבִיָּה נְבִיּת examination of witnesses.

to knead.— Pi, גבל same as Kal.— Hithp. הַהְנַבֵּל to be kneaded.

#1

נְבְלוּלִים (pl. בַּבְלוּלִים m. lump of dough.

*בְנוּנִיוּת , וַבְנוּנִית convexity.

שָּׁבֶּם, בַּלְסִים, בָּבֶּם m. gypsum.

(pl. נְבָרִים m. 1) man.— 2/ cock.

*בְּבְרוּת f. manhood.

ילבְרָהָּגִית m. strong man, hero; זּ בְּרַהְּגִית heroine.

to crystallize, to condense.— Hithp. הְנַבֵּשׁ to become crystallized.

בְּלְשׁוּשִׁיוֹת (pl. נַבְשׁוּשִׁיוֹת) אַ mound.

*הְבְּחוֹן m. siskin, green finch (bird).

גְּנִית (pl. נְנָיִית) κ tub, barrel.

יַרְבָּר (pl. בְּרָבִּר) m. cricket.

*לְנְנְיוֹת (pl. בְּנְנְיוֹת) f. cherry.

m. growth, rearing.

שׁלְּוֹעֵׁ m. hewing.

תְּדּוֹרִים (pl. נְדּוֹרִים) m. fence.

נְרוֹשׁ (pl. נְּרוֹשִׁה, f. נְרוֹשִׁה, pl. נְרוֹשׁה, pl. מְנְרוֹשׁה, adj. excessive, superabundant.

יָבְיִים (pl. וְּדְיִים m. 1) kid.— 2) capricorn (sign of the zodiac).

הַּרִילֵה growth.

וּנְדִיעַה. hewing.

נבל 1) to grow.— 2) to braid (hair).

(pl. נְּדְּמִים; f. נְּדְּמָת, pl. נְּדְּמִים adj. one-handed, handless.

אברב f. wing, feather

יָבֶר, וְנָבֶר, (pl. וְּנָרִים f. 1) fence, wall.— 2) definition.

אין 1) to fence.— 2) to define.—
Niph. דְּנְדֵּר to restrain oneself.—
Hiph. דְּנְדִיר to define.— Hithp.
1) to distinguish oneself.—
2) to exalt oneself.

נְּדְרוֹנְים (pl. נְּדְרוֹנְים) m. wren (bird).

לַּרָרוּת coquetry.

לְּנֶרֶתְ f. fenced place.

שַּׁלְבָּ to heap up.— Niph. שַּׁבְּיָ to be heaped up.

m. ironing.

m. belching.

י. m. 1) articulation.-- 2) breath.

to helch. בּהַק

נְאָ (בּוֹים בְּנוֹ m. body, midst; בְּרֵים בְּנוֹ there is something in it.

אָנְרְיִנְא , גּוְבְיִנְא f. exaction, collection.

אנודל see גודל.

m. play of colors.

אָן (נוּוְמָאוֹת , גָּוְמוֹת (pl. אָןְמָה , גּּוּוְמָא (נּוּוְמָא exaggeration.

*|| m. cloth.

ጠውነኔ f. gcut (disease).

נים (pl. ג'יִם) m. 1) people, nation.—
2) gentile.

לויות f. paganism.

נויל (pl. נוילים) m 1) parchment.—
2) unhewn stone.

לְּנִישָה f. 1) exhaustion.— 2) end of life.

יוֹלֵל m. coffin-slab.

(pl.)גוּמְמִיָּה, גּוּמְמִיָּה, גוּמְמִיָּה, גוּמְמִיָּה, אַמֹּמֹח f. hole, small pit.

מוֹלֵי adj. reciprocal.

תְּנְיִם , נְּנְיִם (pl. בְּנָן (בְּנַן) m. color; בְּנָן (בְּנָן הַלָּוֹן (בְּנָן הַלָּוֹן (בְּנַן הַרָּנְן

Dig Kal not used.— Hiph. בּוֹט 1) to stir, to mix.— 2) to make one haughty.

(pl. נּוֹלְסָלוּת ; f. תּנְּקָלָּת, pl. תּנְּקָלוּת adj. in death agony.

הוֹמְסוּת. agony.

קלת הַנּפִים (pl. נְנְפִים (מַלֵּת הַנּפִּים) m. body, person; סָלֵת הַנּוּף pronoun.

נוֹפְנִים (pl. גּוֹפְנִים) m. fernel (plant).

נוצים (pl. גוצים; f. גוצים, pl. אָגוצוֹת adj. short, undersized.

גוְרִית (pl. הוֹרְיוֹת) f. bitch.

*מְוְרָםים (pl. גּוֹרָכִים) m. factor.

13, 13 (pl. 0'12, 0'14) m. falcon.

הוְבַרוּת f. office of treasurer.

קוֹוְיְמְרוֹת (pl. בּוּוְיִמְרוֹת) לּ. gallery.

f. shearing.

לורה f. lane, alley.

ויר, גְּוִיר, (pl. נְוִירִים) m. log.

ולֵן (pl. בּוֹלֶנִים m. robber.

רולנות f. robbery.

to clip (trees).— Pi. Di. 1) to cut.— 2) to exaggerate.

713 m. carrot.

ity, misfortune. (נְוֹרֵידִינִים (pl. נְּוֹרֵידִינִים) m. 1) judicial decree, sentence. -- 2) calamity, misfortune.

(pl. נְּנְרוֹת (pl. נְּנְרוֹת) לּ. 1) form.— 2) balcony.

לְּוֹרִית (pl. בְּוֹרָת) דָּ. determination, decree; בְּוֹרָת שֵׁיִה analogy.

*נְרַכְּשׁׁ m. machine for cutting straw.

m. smile.

to smile.

*הַלְתֹּא f. carbuncle (disease).

to bow oneself.

(pl. בְּשִׁים m. 1) document.— 2) letter of divorce.

to cut sinews.

מיהנם, גיהנם m. hell.

היורת female proselyte.

etry.— 2) numerical value of a word.

נְיֹםִים (pl. נְיִםִים) m. brother-in-law.

ניסוז (pl. גיסות) f. sister in-law.

קיף m. quicklime, chalk.

iyte.— Hithp. הְלֵבֵין to become a convert (to Judaism).

גְּלְבּוֹל (pl. בְּלְבּוֹלִים m. 1) turning around, rolling.— 2) transmigration (of the soul).

ָּהְתָּנֵלְנֵל roll.— Hithp. הָתְנַּלְנֵל זְנְתַּבְּלְנֵל to be rolled.

*בְּלְנְלוֹן (pl. בַּלְנְלוֹנִים) m. top (toy).

נְלֶּדְים (pl. נְּלְדִים (pl. נְּלֶדִים (pl. נְּלֶדִים (pl. בּלָדים) m. 1) skin.— 2)

to congeal.— Hiph. הְגָלִיר same as Kal.— Hoph. הְגָלִי to be covered with skin.

ה sole.

נְלְדָנִים (pl. נְלְדָנִים) m. tunny (fish).

נְגְלוּרוֹת pl. נְלוֹרָה f, גְלוּרִים pl. נְלוּרוֹת (גָּלוּרוֹת pl. גְלוּרִים

נְלֹנִים (pl. נְלֹנִים) adj. revealing.

י לְּלְּחְקָאוֹת (pl. נְּלִּוּחְקָאוֹת) f. 1) roll.—
2) dumpling of flour.

נְלֹּנְכִים (pl. נְלּנְפִים) m. sculpture, carving.

*תְּבְּׁחִים (pl. בַּלְחִים m. clergyman, priest.

*לידה f. ice-cream.

וּלִימָה (pl. נְּלִימוֹת) f. frock, mantle.

אָלֶם (pl. נְּלְמִים m. 1) shapeless matter.— 2) idiot.— 3) autom-

to engrave.

to boil. בַּלִשׁ

(בְּלַשִּׁים (pl. נְּבְלַשִּׁים) m. boiling water.

נְּמְגּוֹמִים (pl. נְמְגוֹמִים) m. stuttering, stammering.

בּוֹבֶלֵם to stutter, to stammer.

to shrink.

(נמונים (pl. נמונים) m. muzzle.

נְמוֹנְיָה (pl. נְמוֹנְיִה) f. ribbon.

נמיך (pl. נְמוּרָה ; נְמוּרָה , וְנְמוּרָים , pl. המיך, adj.1) complete, perfect.— 2) ripe.

(pl. בְּלֵוֹיָה f. sprout, shoot. בְּלֵוֹיָה m. gum

m. gum.

רָּמִישִׁה (pl. גְּמִישִׁה f. sip, draught. בְּמִישָׁה m., גְּמִישְׁה f. adj. flexible.

(מַלִים (pl. נְמַלִים) m. camel-driver.

ה caravan of camels.

1) to cut off.— 2) to feel.

ו to conclude, to end.— 2) to learn.— Niph. וְנְמֵר 1) to be completed, to be decided.— 2) to become ripe.

1) conclusion.— 2) decision.

וְמְרָרָא , וְמְרָרְ (pl. וְמָרְרוֹת) f. 1) teaching, tradition.— 2) Gemara (that part of the Talmud which contains the discussions of the Amoraim on the Misbnah).

to steal; נָנַב דַעַת to deceive.

בָּנְדְרָנִית , בּנָדְרָנִית adj. coquettish.

1) to blame.— 2) to abash.— Hithp. הְתַּבְּנָה to be blamed, to to be disagreeable (with עַל).

בְּנֵרְת (pl. נְנְנִיוֹת) f. disgrace, blame.

to hide, to accumulate.— Niph. לְבָנֵי to be hidden, to be preserved. (pl. בְּנָנִים m. gardener.

ונות f gardening.

black-cattle, horned cattle; [1] Da haughty man.

קפה f. side.

to belch.

לְסִימַת f. agony.

נְעְנִוּעִים (pl. נְעְנִוּעִים) m. longing.

to long, to yearn.— Hithp.

י יהרגענע to roll, to long for (with

to abhor.— Hiph. אָעִיל 1) to east out, to miscarry.— 2) to scald.

לַפַּוֹת (pl. וְנְפַּוֹת f. hedge.

קפון m. 1) hoop.— 2) embracing.

be to plaster, to unite with plaster.

기월 Pi. 기월 to surround, to embrace.

*בַּרוּרִית f. match. נַפָּרוּרִית f. match.

הבות f. squezed olives.

נְצִים (pl. נְצִים) m. spark.

וְנְרָבִים (pl. נְרָבִים) m. jar. *בְרַבֵּיִם (du. בַּרָבַיִם) m. stocking. וּרָבִּיר (pl. בַּרְבִּיר) m. berry. 1) to pick berries. — 2) to gargle. - 3) to brawl. וַרָּגְרָן (pl. בְּרָגִים; אַ הָיּגְרָגִים, pl. m. glutton, sweet-tooth. וְבְרֹגְרֵת (pl. נְּרֹגְרוֹת) f. dried fig. (בְּרָרִים (pl. נְּרָרִים) m. erasure. תַּרְדוֹמִים (pl. גַּרְדוֹמִים) m. scaffold. לְרוֹדָה (pl. נְרוֹדוֹת) f. shavings. נְרוּעִים (pl. נְרוּעִים) adj. bad. ברושׁם (pl. גרושׁים m. 1) divorce.— 2) expulsion. מָרִידָה adv. alone, only, but. נְרִים (pl. בְּרִים m. grit, groats.

draw lots. בְּרֵם to cause.- · Hiph. קָרָם to bend or turn aside.

לְּרִירַה f. dragging, stretching out.

נְרֵל Kal not used.— Hiph. בָּרֵל to

(pl. (אָרָמִים) m. body; אָרַמִים אָרַיִּים הַּרָבְיִים היבָים נְּרָמִים אַנְיִּמִים אָרָמִים אָרָמִים אָרָמִים

לְנְבֶמוֹת (pl. נְנְבְמוֹת) f. bone.

לְרָבֶּה (pl. הַנְבְמוֹת) זְּרָ cause, motive.

נוֹכו 1) to be crushed.— 2) to study.— 3) to read.

גְּרְםָה (pl. גְּרְסוֹת) f. reading, variant.

תרעון m. 1) deduction, reduction.—
2) minus.

נרעינים (pl. נרעינים) m. kernel.

וְרַף שֶׁל רְעִי , pot; אָרַף שֶׁל הָעָי chamberpot.

לַרַל to drag, to draw.

אָנְרָרָה f. continuation; אָרָרָה by the way.

תרש m. name of an accent; du. בוש או ח. name of an accent; du.

שׁוֹמָה m., בְּשׁוּמָה f. adj. moistened.

(קּשְׁמִים (pl. נְשְׁמִים m. 1) rain.— 2) body; אָמָם adj. bodily, material.

וֹנְשֵׁי Kal not used.— Hiph. רְּנְשֵׁי 1) to cause to rain.— 2) to incarnate, to embody.— Hithp. הַנְשִׁי 1) to become incarnate.—
2) to grow coarse.

אַמְמוּת, בַּשְׁמִיּת, corporality.

אוֹקָם לַּיִלְּלָּהְ seal, arms, escutcheon.

נְשָׁרִים (pl. נְשָׁרִים) m. bridge.

to feel, to grope. — Hithp. בְּשֵׁשׁ to wrestle.

נְשְׁתְּהֹ (pl. נְשְׁתּוֹת) f. pump, siphon.

יַבְּרָקְ m. enmity; בְּעַל דְּבָבְּק enemy. בַּעַל דְּבָבְּנְת m., f. דְבִּדְּבָן cherry.

ת (פוֹנִים prayer, entreaty. ת (דפוֹנִים m. 1) union.— *2) evil spirit

רְבּוּך (pl. דְבוּרִים m. talk, word; הַנְי דְבּוּר instantly.

*דבוֹרָנִית f. honey-comb.

יְבֵי prep. of the house (see בָּי prep.

אָדָבֵיתָא wife.

רָבֶּק' (pl. רְּבָּק') m. 1) joining, union.— 2) glue.— 3) soldering.

קרת f. 1) joining.— 2) religious ecstasy.

דַבָּר (pl. בַּבָּרִים) m. leader.

יבּרָן (pl. בּּרָנִים) m. speaker, orator.

לבְרַנוּת eloquence, oratory.

רְבְשְׁנִית (pl. דְּבְשְׁנִית , אַ דְּבְשְׁנִית) קּבְשְׁנִית (pl. דְּבְשְׁנִית) m. honey-cake.

קר (pl בְּגִים) m. fish; הַלּוּם herring; מַזּל־דְּנִים Fishes (sign of the zodiac).

דְנִירָה (den. from בְּנִירָה) f. hatching.

רוּנְמֵת , דְּנְמָאוֹת (pl. דּוּנְמָה , דְּנְמְאוֹת) f. sample, specimen; דּוּנְמָתוֹ resembling him.

שָׁנִישׁ (pl. נְּגִשִּׁים) m. point, dot (in a letter).

to punctuate.— Niph. נְרָנֵישׁ to accentuate.

[קרים (pl. [קרים m. 1) nipple.— 2) faucet.

לְּנְרָ , רְּדְי pron. my, דְּנְרָ thy, etc.

דה to fade, to turn pale.

רָּהְיָה fading.

two; דּוֹ־חֵיל two faces; דּוֹּ־חֵיל two faces; דּוֹּ־חֵיל amphibium; דּוֹּ־קָרָב duel, etc.

בוואר, בין אר מוני, יוני (pl. דוֹאַרִים) m. courier, post.

דונית (pl. דוניות, דוניות) f. barge.

יַדְוֹנִים (pl. דְּוֹנִים) adj. oppressed.

דּוֹכְנָא , דּוֹכְנָא m. platform; רֵישׁ דּוֹכְנָא assistant-teacher.

תוֹלְכָּם (pl. דּוֹכְסִים) m. duke.

א דּוֹמְה f. 1) stillness, grave.— 2) angel of the dead.

הוֹמְמִם (pl. דּוֹמְמִם) m. mineral.

to argue.— Niph. לְבוֹלן to contend with.— Hiph. לַבוֹלן to judge.—
Hithp. לְבוֹלן to quarrel, to dispute.

דְּלְפָן (pl. דּוֹפַנִים, דּוֹפַנִים m. a. f. 1) wall.— 2) side.

N 플루 , 자연 adv. 1) only, absolutely.— 2) necessarily.

*הוֹרַה maize.

ק'ן (pl. דּוֹרוֹנוֹת m. gift, present. היוֹנים (pl. דּוֹרְנוֹת היוֹת הוֹת (pl. דּוֹתִים אַר קוֹנוֹת (pit. דיתים היוֹת ה

*חוֹסָר זּ (pl. דְּחוֹסָר זּ זְּחוֹסָר (pl. דְּחוֹסָר זְ זְּחוֹסָר מְ זְּחוֹסָר זְ זְּחוֹסָר מְ זְּחוֹסְר זְּ

קריית (pl. יְרְתִיּה) א. 1) pushing down.— 2) delay, adjournment. דְּרִילְהְ זְּרִילְהָ f. fear, awe.

רְתִיפָּרוֹ (pl. רְתִיפּוֹת) f. 1) thrusting.— 2) motive.

יַּקר (pl. וְּחִיקוֹת) f. 1) intrusion.— 2) pressing. הַחָלוּל (pl. בַּחָלוּלִים m. scarecrow.

בְּחַבְּ 1) to press.— 2) to become dense.

קְּחַק m. 1) straits.— 2) need, distress; מְלִים adv. by force.

adv. it is sufficient; פָּרֵי according to; בָּי = בְּרֵי ; ti is worth.

3) when.— 2) because.—
3) when.— 4) sign of the genitive.

וֹלְנוֹת fishing.

דין (pl. דיוֹאוֹת, דִיוֹא) f. ink.

קרוֹמוֹת (pl. רְיוֹמוֹת f. 1) story.— 2) degree.

Pוּיּקִים (pl. פּיּיִקים m. accuracy, exactness; אָדְיִּיּק adv. punctually, accurately, with exactness.

m. portrait.

דיור (pl. ביוֹרִים) m. tenant.

ink-well. דּיוֹתַה

דיבה founding.

קינים (pl. דְינִים) m. 1) judgment.— 2) law; דְינֵי כְּמוֹנוֹת civil laws; עוֹרֶךְ דִּין נְפְשׁוֹת עוֹרֶךְ דִּין criminal laws; עוֹרֶךְ דִּין lawyer, attorney.

m. 1) judge.— 2) associate of a Rabbi.

ינות f. judgeship.

Dיִּק, אֲבְיִםְד, oatmeal, porridge.

קּרִיעָבַר m. 1) plate.— 2) disk. קריעבר see יְּיעָבָר. דיצה (pl. דיצה) f. rejoicing.

יבְיק((pl. בְּיָקנִים) m. pedant; as adj. accurate, pedantic.

בּיַקנוּת f. accuracy, pedantry.

דיר (pl. דְּירִם) m. stable, shed; דָּיר שׁרָעִנִים wood-shed.

דיַר (pl. בּיָרָים) m. tenant, roomer.

דירה (pl. דירה) f. dwelling.

רִישָׁה (pl. רִישׁוֹת) f. threshing.

לְבַיּתִיקְאוֹת (pl. וְבַיּתִיקְאוֹת) f. last will, testament.

m. contrition.

ירול (m. 1) impoverishment.—
2) decay.

feeble, exhaust.— Hithp. הָתָבּלְהֵל, to become poor, low.

י (pl. דְּלֹוּגִים) m. 1) leap, jump.—2) omission.

יַּדְלְוֹעִים (pl. דְּלְוֹעִים) m. gourd, pumpkin.

הַלות f. poverty.

תְלַמּוֹרִים (pl. הַלְמּוֹרִים) m. dilator, informer.

הַלְּמוּרְיָה , הַּלַמוּרְיָה f. dilation, information.

קלי (pl. קליים) m. bucket; מַזּל דְּלִי Aquarius (sign of the zodiac).

קיל (pl. דְּלִילִם) m. thin cord.

ּרְלֵיכְוֹה (pl. דְלֵיכְוֹה) f. conflagration, fire.

유구 adv. 1) perhaps.— *2) dilemma.

אַרָעָת see בְּלְוּעַ.

רְּלְפִּוֹת (pl. רְּלְפּוֹת) f. dripping-eaves.

watery eyes. (בּלְפָנִים (pl. בַּלְפָּנִים) m. person with

m. table with three legs.

fי inflammation, burning fever.

קלת (pl. יְּלְתוֹת f. 1) door.— 2) column, page.— 3) verse (in poetry).

יה something dubious (specifically: fruits concerning which there is a doubt whether they have been tithed or not).

ין (קורומים (pl. דְּמְדּוּמְים) m. twilight, dusk.

לתְּבֶּׁת to become unconscious, to be stupefied.

to resemble.— Pi. דְּמָה אָני think.— Pu. בְּמְרָמָּני בֹמְרָמָנִי to seem; כְּמְרָמָנִי it seems to me.

m. 1) resemblance.— 2) image.

ל המומית f. huckleherry.

קמוק (pl. במוקאות, 1) nation.— 2) public building.

דְמִיוֹנְוּת f. imagination.

to sleep.

to manure.— Pu. בְּיֵן to be manured, fertilised.

ים (pl. דָּוֹם) m. jar.

קנבנה f. mint (plant).

to wax.

רְּנְרִים (pl. רְּנָרִים) m. denarius (Roman coin).

קסקה f. 1) disk.— 2) summons.

קיבה (pl. קעוֹת) f. 1) knowledge.— 2) reason.— 3) view, opinion.— 4) voice, vote.

person; as adj. firm, resolute.

기 (pl. 다한 m. 1) plate, plank.— 2) leaf (of a book).

স্নুচন to turn over the leaves.

Dip (pl. קפוֹסִים m. 1) mould.—
2) press.— 3) printing establishment.

רפופות (pl. יְפוּפוּת) אָ book-stand.

*וְרָפִּיקוֹת (pl. וְדְפִּיקוֹת) f: beat.

월급 to press.

רַּפְנָה, דַּפְנָה (pl. דַּפְנִית £ laurel.

DDֲ Kal not used.— Niph. De תְּוֹפְלּים to printed.— Hiph. Dי נְוֹפְלֹים to print.

דוֹפֵּק, דְּפֶּק m. pulse.

הֹפַק m. wall of a coffin.

1. (pl. בְקֹים 1. (pl. בַקֹים 1. (pl. בַקֹים 1. (pl. בַּקֹים 1. (pl. בַבְּקֹים 1. (pl. בבּבְּקֹים 1. (pl. בבבּבְּקֹים 1. (pl. בבבּבְּקֹים 1. (pl.

adj. thin, small; אָבָקָה, pl. קּקּים, gdj. thin, small; בְּקָה בַּקָּה small cattle.

רָקְרּוֹקִים (pl. רְקְרּוֹקִים) m. 1) accuracy.— 2) grammar.

תַקוֹר (pl. בַקוֹרִים) m. nail.

*Tog f. 1) smallness.— 2) thinness, fineness.

דקירה (pl. דְּקִירוֹת) f. stab.

(דָּבֶּלְים (pl. דָּבָּלָים) m. palm-tree.

י פּקּלִי adj. palm-planter.

קר (pl. יְּבְקְרִים) m. 1) spade.— 2) hunter's spear.

דְּרָבְן (pl. הָּדְבֹנוֹת) m. 1) goad.—
*2) spur.

to spur.

stick to.

הַרִיג Hiph. הָרָיג to bring up gradually.

רַבְּרָבְּה, אַּבְּרָבְּה, וּבְרָבְּה, לּבְּרָבְּרָ, אַבְּרָבְּרָ, f. 1) step.—
2) degree.— 3) name of an accent.— *4) octave.

יברונשים (pl. דַרְנְשִׁים) m. couch, sofa.

דְרְדּוֹרִים (pl. בַּרְדּוֹרִים m. 1) wooden barrel.— 2) woman's headcovering.

הַרְבָּל (p^l , הַרְבָּל) m, small child. הַרְבָּל to cling, to

שְׁיִם (pl. דְרוּשִׁים) m. lecture, discourse.

קריבה f. 1) stepping.— 2) pressing (of grapes).

יְּרִיסָת הָרֶגֶל trampling; יְרִיסַת הָרֶגֶל right of way. ַּדְרִישְׁה (pl. הְּרִישׁוֹת) ל. 1) inquiry. — 2) demand.

(pl. בָּקשׁר m. a. f. road, way; בָּקשׁר יוֹ בָּרָכִים in the form of a petition; דְּרַכִּים for instance.

m. 1) good manners.—
2) sexual intercourse, coition.

הַּרָרִים Hiph. הַּדְרִים to turn to the south.

Dig 1) to trample, to tread.— 2) to tear (of wild beasts).

רְּחֶהְן אָ. 1) pressing of the knife (in slaughtering animals).— 2 hewing off.

דְרַרי Hiph. הָרָריר to liberate.

אַרָרָ f. 1) loss.— 2) necessity.

ַּדְרוֹשׁ see דְּרָשְׁת

ובְיְשְׁנִים (pl. בַּיְשָׁנִים m. preacher, lecturer.

דרשנות f. preaching.

*הְיֵבְאָרוֹת (pl. וְשְׁאוֹת) ה. meadow in a wood, lawn.

קישון (pl. דְשׁוּן) m. 1) clearing away of ashes.— 2) ashes cleared away.

תְּלְתִּים , נְתִּים , f. 1) law, edict.— 2) religion.

ינְתְיִים (pl. בְּתִיים; f. הַתִּית, pl. הָתִים adj. religious.

דְּתְּוֹּתְ f. religiosity.

T

8급 adv. 1) behold. — 2) though.

אָד , יהא pron. this.

האונה f. attention.

מלידנא adv. now.

*הַאַּלְמָה f. contagion.

*הְאָבְהָרָ זּהְ estimate, valuation.

לְבְּבְּרָ f. corroboration, confirmation.

הַאָּצְה f. hastening, acceleration.

הַאָּרֵת פָּנִים f. lighting; בּאָרַת פָּנִים benignity, kindness.

*הְאָרְהְרֹה f. reception, welcome.

re-בָּאַת שֶׁלוֹם; bringing; בְּבָאַת יְשְלוֹם re-conciliation.

m. 1) nonsense.— 2) exaggeration.

תּבְּרֵלִים (pl. הֶּבְרֵּלִים) m. difference.

ו הְבְהֵב 1) to singe.— 2) to fry.

הַבְּחְנָה f. probation, examination.

הַבְּמְחָה (pl. הַבְּמְהוֹת) f. 1) promise.— 2) confidence.

הֶבֶּלְ m. 1) breath.— 2) evaporation.

m. ebony.

הַבְּנְה f. understanding, comprehension.

קעורַת (f. 1) recovery.— קעורַת קעורַת funeral repast.

יְבְּרָה (pl. הַבְּרוֹת f. 1) noise.— 2) pronunciation.— 3) syllable.

"בּלְרָחַת בְּשֶׁכֶּם temoval; וְבָּחָים בּלְרָחַת smuggling, contraband; הַלְּרָחָת הַלְּרָחַת הַשֶּּכָּם

הַבְּרַכַה f. ingraftment.

הַבְרָקָה f. glitter.

f. 1) limitation, restriction.— 2) definition.

הְנְּדְה (pl. הַנְּדוֹת f. 1) narration, recital.— 2) legend, myth.

לְּנְרָרָה definition.

*הנה m. helm, rudder.

הְבְּהְתֹּת (pl. הַבְּהִתֹת) f. correction, annotation.

קבונית (pl. הַנוּנָה ; הַנוּנָה , pl. הְנוּנְת adj. worthy, fit.

m. 1) thought.— 2) logic.

(pl. הֶנְמוֹנִים) m. 1) ruler.— 2) bishop.

קְּנְמֹרְיָיְהְ f. 1) dominion.— 2) bishopric.

הַנְעַלֵּה f. rinsing with hot water.

הַנְפַּה f. locking.

הְרֶּלְה f. 1) drawing of lots.— 2) lottery.

קישׁקה f 1) incarnation.— 2) anthropomorphism.

מקרי adv. together.

הְרָהָה f. rinsing, washing.

מְדְרֵיץ adv. expressly.

ignoramus; הָדְיוֹמִים vulgar, לְשׁוֹן הָדְיוֹמִים vulgar, common language.

יוֹרֶוֹלְמִי m. private.

רְּבָּם Pi. רְּבָּם to cut, to divide into small pieces.

הַּבְּּכְה f. printing.

to fasten.

הַּדְרָנְה f. graduation, progression; בְּדִרְנְה gradually.

m. dropsy.

דוא pron. he; בְּלֹ־שֶׁהוּא something. בְּלֹ־שֶׁהוּא conj. since.

הוֹנְיָה , הוֹנְאָה (pl. הוֹנְיָה , הוֹנְאָה f. 1) thanksgiving.— 2) confession.

הוֹרְעַה f. notice, advertisement.

to be, to exist.— Pi. הְוָה to make, to produce.— Hithp. הְחָהָה to be made, produced.

מְרָהְ adj. 1) being, existing. — 2) present; as n. present tense.

(קוֹיוֹת (pl. בְּבְיִית בְּבְּוֹיְתְן (pl. בְּבְיִית בַּבְּוְיְתְן (בְּוִיתְן בְּבִּיִיתְן things as they are.— 2) discussion.

הּוֹכְחְהֹ (pl. הוֹכְחוֹת) f. proof, evidence.

רּוֹנְאָה, הוֹנְאָה (pl. הוֹנְאָה) f. 1) oppression.— 2) deceit.

הּוֹחְלָּה f. 1) addition.— 2) supplement.

קּוְצְאָה (pl. הוֹצְאוֹת) f. 1) carrying out.— 2) expenditure.— 3) edition.

קרְאָה, הוֹרְיָה, הוֹרְיָה, הוֹרְיָה, הוֹרְיָה, הוֹרְיָה, הוֹרְאָה.
2) instruction; הוֹרָאַה temporary ordinance; מיֹרָה הוֹרָאָה teacher of religion, rabbi.

קּוֹשֵׁעְנוֹת (pl. הוֹשֵׁעְנוֹת) f. 1) willowtwig.— 2) title of a prayer said during the feast of Tabernacles; הוֹשַׁעְנָא רַבְּה seventh day of the feast of Tabernacles.

הוְדַּכֹּכוּת f. clearing up.

הוְדַּמְנוּת f. occasion.

הַוְּהְבָה f. gilding.

38

יְהַנְיָהְ (pl. יְהַנְיִהְ f. fancy, vision; בְּעֵל הְנִיְהְ יִבְּיִהְ visionary, fanatic.

קֹמְנְהְ f. 1) invitation.— 2) summons.—3) preparation.—4) order. אוֹק (pl. יוֹק יוֹת (pl. יוֹק יוֹת (pl. ·)))))))))) (pl. יוֹת (pl. · i) (pl. · i) (pl. · i) (pl. · i) (pl. ·

קרה f. 1) rust.— 2) tearing asunder (= חַלֵּדָה).

הַחַלְטְה f. resolution; דְּרָהְ הַחַלְטְה indicative mood.

קֹבְיה f. 1) improvement.— 2) repairing.

הְבְּלְה f. 1) dipping, immersion.—
*2) baptism.

קֹבְיהָ f. 1) laying.— 2) drawing (of lots).

הַבְּבְבְהָ f. hiding, concealment.

הַמִּעַיָה f. sophistry.

הַמִּעְמָה f. accentuation.

កាស្ត្រាក្ក f. preaching.

הִיוּלְי adj. primitive הִיּוּלְי primitive matter.

adv. where?

מר הִיבָן adv. where? אַר הִיבָן how far? בְּהִיבְן from where? whence? pron. from him.

מֹלֵהְ adv. 1) the same.— 2) namely, that is.

דינוֹמָא, f. bridal veil.

m. removal; בְּיַמַח escaping from the memory; בְּיִמַח מוֹיַם unexpectedly.

קה pron. this; הְנֵי הָן it is all the same.

adv. here.

*הכתרה annihilation.

הַבְּלֶה f capacity (of space).

הַּבְּלְבְה f. generalisation.

הַבְנָה f. preparation.

in; בּּלְבָּחׁת (pl. הַּלְּבָּחָה f. 1) bringing in; הַלְּבָחַת אוֹרְחִים hospitality; הַלְנָחַת בַּלָּח בֹּלְחַת בֹּלְח אוֹנְח a maiden to marriage.—
2) revenue, income.

א בּהַכְנְעָה f. subjection, submission, humility; הַּבְנְעָה humbly.

הַבְּרָה (1) perceptive faculty; הַבְּרָה מימית eonviction.— 2) acknowledgement; תַּבָּרַת מוֹיָה gratitude.

הַּבְרָזִה (pl. הַּבְרָזוֹת) f. 1) proclamation.— 2) appeal.

תַּבְרָח, הַבְּרָח m. necessity.

m. necessary forced.

יהַכְּרָעִה (pl. הַּכְּרָעוֹת) לּ. 1) overweight.— 2) inclination.— 3) decision.

ר, הַּבְשְׁרָה m., הַּבְשְׁרָה f. 1) making fit.— 2) permission.

הלְבַנָה f. abashment.

הַלְּוֹאָה f. 1) loan.— 2) borrowing.

יהלְנֵאי, הַלְנֵא interj. would that!
would to God!

הלוה m. course, going.

הַלְבָּה, הְלְבָּה (pl. הַלְכוֹת) f. traditional law; הַלְבַה properly.

כה conj. therefore.

הללף pron. these.

וֹלְבֵׁל 1) to strike.— 2) to fit, to suit.

מַלָּן, הַלָּן adv. farther.

הַלְעָמָה fattening.

קּבְּלְצָה (בּ יְבֶלְצָה f. 1) joke.— *2) rhetorie (בְּלִיצָה).

*הַבּוֹנִי m. vulgar, common.

*הַכוֹנִיוּת f. popularity.

הַמְהָאָה f. money order, check.

הַמְלְמַה f. cement, mortar.

בּלְכָּמֵם m. tripe.

המעטה f. diminution, decrease.

המצאה f. invention.

הַבְּבְרה f. exchange, change.

*הַלְנְצְהֹ f. straining

קּרְשְׁהְ m. 1) duration.— 2) eentinuation.

הַמְתַּנֵה f. expectation.

רְּנְאִית (pl. הְנָאוֹת f. 1) pleasure.— 2) profit.

지는 기가 f. 1) geometry.— 2) mathematics.

רְּגָה Niph. נְהְנֶה to enjoy.— Pi. הַבָּה to afford enjoyment.

הַנְהְנָת f. 1) leading.— 2) behavior, conduct.

אָרָעְעָהָ אָ refreshing, comfort.

רָגָץ הַחַפְּה ;m. glimmer הָגָץ , הָגָץ sunrise.

הַבְּלָבָּה f. reclining position (at the table).

지구한다 f. 1) interpretation.— 2) explanation.

הְּמְנְה וְנֵנוּל f. removal; הְמְנָה infringement of one's rights.

הַבְּנֶרָה m.. הַבְּנֶרָה f shutting in.

מָלֶם (den. from נְלַכֵּל) to heat.

ក្នុង្គុក្កា (pl. រាប់ង្គុក្កា) f. 1) assent, approval.— 2) accord.

ינְבְיבְים m. conventional.

קסבנוֹפּ. practice.

קבבה m. authority.

בְּבֶּק Pi. בְּבָּק to hesitate.

קרָם m. 1) bewailing.— 2) eulogy.

הרבים ל. 1) provision.—2) supply of provisions.

, 기의기 m., 기구위기 f. heating.

המתה seduction.

*הְמְתַּגְּלֹוּת א הַמְתַּגְלוּת f. accommodation.

*הְסְתַּדְּרוּת f. organization.

יהְהַהַבְּלוּת. view, consideration.—

2) observation.— 3) meditation. *אני און המשעטות f. branching. *ramifi-

*הַלְּעַהְעָהְ f. branching, *ramification.

הַמְתַּפְּקוֹת f. contentment.

הַעַרָבָּה f. excess, surplus.

קְעָהֵר (pl. הֶעְהֵרִים) m. 1) absence.— 2) non-existence.

קבּלְמָה (pl. הַעַּלְמָה) f. 1) concealment.— 2) oblivion.

הענקה f. donation.

יְבְעְרָה (pl. הָעֶרוֹת) f. 1) excitation.— 2) remark.

*הְעַרְבָּה f. taxation, estimate, valuation.

*הְעְּהָקְה (pl. הַּעְהָקּה f. 1) removal.— 2) copy.— 3) translation. הפוּה m. opposite, contrary.

רְהָבְּטוֹרֶה, הְבְּטְבְּה, וּ termination, conclusion.— *2) epilogue.

קַּלְנְהָּהְ 1) division,— 2) exaggeration,— 3) setting sail.

רָפְּמֵרִים (pl. הָפְּמֵרִים m. 1) loss-2 destruction.

PD ውୁ m., ገርር ውୁ f. 1) interruption.— 2) stop, pause.

*TYDA f. spreading, circulation.

m., הַפְצֵרָה f. insistence, urgent entreaty.

תְּבְּקַר, הַבְּּקַר m. 1) unowned property.— 2) licentiousness.

הַתְּרֶרָה f. 1) separation.— 2) analysis.

תַּפְרֵשׁ, הַפְּרֵשׁ m. distinction.

בּישִּׁטְה , הּפְשָּׁטְה (1) flaying.— 2) abstraction.

*הַבְּשְׁרָה f. melting (of snow).

*חְלְמַרְּלְתְּלְ f. 1) justification.— 2) excuse.

הּצְּמַיִנוּת f. distinction.

ל הְצְׁמַנְנוּת f. 1) cold.— 3) cooling down.

הַצְּלְחָה f. success, good luck.

קּבְּעָה f. 1) spreading.— 2) proposition, proposal.

הַקְבְּלְה f. reception meeting.— 2 parallelism.

הַקְּבְּטְה f. preface, prologue.

שקהש, הקהש m. 1) something sacred.— *2) poor-house.

ישְׁמַר הַקְּנָאָה ; transfer הַקְנָאָה mortgage.

הַקְּפַּרְה f. 1) pedantry,— 2) fit of anger.

שָׁהָקשׁ, הַקּשׁ m. comparison, analogy.

*הראיה f. showing.

m. habit.

הַרְגְּשְׁה feeling; הַרְגָּשְׁה the five senses.

קרְבְּבְּה f. 1) pursuit.— 2) persecution.

הְרְהוּרִים (*pl.* הִּרְהוּרִים) *m. 1)* thought.— 2) fancy.

to swing, to vibrate.

1) to fancy.— 2) to speculate.— 3) to suspect.

קּבְּבְּה f. 1) moisture.— 2) irrigation, watering.

והרי I. m. quality.

Il. adv. 1) behold; הַרִינָי behold i am.— 2) truly, indeed.

יין בּבְּבְרָ (1) ingraftment.— 2) putting together, composition.

הרנונה f. hramble (bird).

הַרֶּלְּעֵיוֹן m. moment, twinkling.

הַרְפַּתְּקְה f. adversity, misfortune.

קרצאה (בּרְבְּאָה f. 1) presentment, report.— 2) approbation.

קרשׁאָרה f. 1) permission.— 2) authority.

*הְשְׁבְּחָה f. 1) improvement.— 2) silencing.

ק ה f. 1) reaching.— 2) refutation.—3) conception.—4) power of perception.

קרה f. 1) providence.— 2) superintendence.

*הְשֵׁרְבְּה f. 1) comparison.— 2) equation (in algebra).

קּישְׁכְּלָה f. 1) intelligence.— 2)
culture.

השְׁעֵרָה גּ conjecture, hypothesis.

קּעָה f. 1) influence.— 2) abundance.

יהשקפה א view.

*חַלְּבְּלְּרְתְּ f. 1) effort, endeavor.— 2) mediation.

השתורת f. likeness, similarity.

קשׁתְלְשׁלוּת f. 1) concatenation.— 2) evolution.

השׁתַעברות f. submissiveness.

*הְשָׁתַפְּבוּת f. effusion.

*חשתתפות f. 1) participation.— 2) sympathy.

*הָתְאַבְנוּת f. petrifaction.

*התאחורת f. fraternisation.

*הַרְאָּכְה f. 1) conformity.— 2) harmony.

הְתְאַמְצוּה f. 1) exertion.— 2) effort.

התבוֹלְלֹת f. 1) mixture.— 2) assimilation.

קּבְּמְלֹּוּת f. 1) self-abasement.— 2) cessation.

הְתְנַבְשׁוּת f. crystallisation.

התנהרות f. boastfulness.

קרנושישות f. 1) gymnastics.— 2) prize-fight.

f. commotion, excitement.

התנשטות f. 1) realisation.— 2) materialisation.

*הְתְהַוּוּת f. 1) origination.— 2) formation.

*הַתְנְאַרֹה f. drawing, delineation.

הְתְוֹכְּחוּת f. disputation, debate, arguing.

התחיבות f. obligation.

הַתְּחְלְה commencement, beginning.

התחקות f. imitation.

*התחרות f. competition.

דתיפות f. embellishment.

רְתִּיךְ (Hiph. of יְחַרֹּף) 1) to loosen, to set free.— 2) to allow, to permit.

הְתִישְׁבוּת f. settlement, colonisation.

קּתְבַּוְצוּת f. 1) shrinking.— 2) conciseness.

הְתְלַהְבוּת f. inspiration, enthusiasm.

וֹתְבְּתְ f. 1) perseverance.— 2) industry, diligence.

התְּמַנוּת f appointment, office.

לתונור (ביות f. 1) resistance, opposition.— 2) contrary.

תונגשות f. 1) collision.— 2) encounter.

התנשאות f. 1) exaltation.— 2) boasting.

התעכבות f. delay, retardation.

התְעַלְּפֹרְת exhaustion, fainting.

בּתְעַמְקּרת f. 1) deepening.— 2) absorption, engrossment.

התערבות f. interference.

התערות f. exposure.

רות בּבְּבְּתְרוֹת f. 1) absolution.— 2) resignation, abdication.

הּתְבְּעֵלוּת. ecstaey, enthusiasm.

בּתְשַׁמִּתוֹת f. 1) spreading.— 2) abstraction; אוֹת הַגּוֹף incorporality.

התְּפַּתְחוּת development.

*הְתַקְּרְמוּת זּ, progress.

התְקְשְׁמוּת. adornment, pomp.

נְדָּאִים (pl. נְדָּאִים; f. תְּנְאִים, pl. נְדָּאִים adj. sure, certain, actual, real. הָתְוֹרָה Hithp. הְתְוֹרָה to confess.

ודרים (pl. ודונים) m. confession.

ילון (pl. וִילְאוֹת m. 1) curtain.— 2) veil.

יוֹבְּרָתְ (pl. וְבּוּחָים) m. disputation, debate.

ילר (pl. וְלֵרוֹת) m. 1) child.— 2)
young beast.

תְּבֶּי m. 1) cuetom, use.— 2) character.— 3) menstruation.

to appoint.— Hithp. נער to assemble.

m. 1) gathering, meeting.—
2) committee.

ועור m. place of assembly.

ייִרְהי (1) concourse.— 2) association.

הַתְּרָאָה , הַתְּרָאָה f. warning.

בּתְרַנְשׁוּת excitement.

הַתְּרָה f. 1) separation. — 2) solution.

*הְרַכְּוּת f. centralisation, concentration.

הַרְעָה / alarm, sounding an alarm.

*הַרַפְּסוּת f. fawning, cringing.

התְרַקְעוּת f. malleability.

הְתְרַשְׁלוֹת f. negligence.

וְרֶדִים (pl. וְלָדִים) m. rose.

וַרְדִּי adj. of a rose.

י וֹרָדִינָה rose-bush.

m. rose-oil.

וְרִיד (pl. וְרִידִים) m. vein, artery.

משל m. 1) esophagus.— 2) mast.

יַרוּק (pl. נְתוּהָים) adj. sickly, consumptive.

קלן (pl. וְתּוֹרִים m. 1) gain.— 2) surplus, excess.— *3) discount, allowance.

קיקים (pl. וְחִיקִים) adj. 1) strong.— 2) pious, holy.— 3) worthy.

תקק m. a swoon.

מַלְנָן adj. generous, liberal.

7

וְאֵבְ הַמַּיֶם* ;wolf; אָנְהָה, הַאָּבְ הּ pike (fish).

קאַמוּאָין m. pl. youth, young men.

m. beech tree.

*הְבְּרָהְ f. cream, sour cream.

יבול m. 1) manuring.— 2) offering to idols.

m. buyer.

קבּוּרִית £ 1) sterile soil.— *2) the worst sort.

וביל m. shovel, spade.

הביל m. book-case.

לִנְנָה f. goods.

וֹבֵל (pl. וְבָּלִים) m. dung.

וֹבֵל I. to reside permanantly.

II. (den. from וְבֶּל II. (den. from בָּל II. (je ii. 1) to manure.— 2) to offer to idols.—

Niph. קבל to be manured.

m. person with watery eyes.

יבן to buy, purchase. — Pi. בוֹן to sell.— Hithp. בוֹן to be sold.

1. m. husk.

II. adj. transparent.

וונ (pl. מונים m. glazier.

* m. glazing.

f. transparency.

iii te make transparent.

יַּהְבִּי , זַּהְבִּי (pl. זְּהָבִי) m. goldsmith, jeweler.

בּוֹהֵל Hiph. הְוֹהֵיל 1) to glimmer, to be gold-colored.— 2) to gild.—
Hoph. קוֹהַל to be gilded.

pron. this is.

יַרְוּבְ (pl. יְרוּבִים) m. florin (gold-coin).

מולה m. stain, blot.

ים זְּהוֹרָים pl. m. light-colored garments.

והוְרִית f. crimson, scarlet.

יְהִירְיֹם (pl. זְהִירָה ; זָהִירְים , pl. זְהִירְ adj. careful, cautious.

בירות carefulness, cautiousness.

לְּחָבּׁ to make repulsive. — Pi. בּיִּבְּי to be dirty; pt. p. בְּיִבְּי dirty, filthy.

הַמָּה f. 1) filth.— 2) foam.

להַן to shine, whence next word.

*זְהַרֵית f. phosphor.

זוּג שֶׁל סַפְּרִים m. pair זוּגנית (pl. זוּגנית) m. pair קבּרִים pair of scissors.— 2) married couple.

2) intr. to be a match-maker.—
Hithp. All 17 1) to join oneself.—
2) to conabit.

יוֹנְי adj. two-fold; אָנָי הַבַּבְּי dual number.

וֹדָוֹן אָ valise.

אָרְן m.marrying,marriage, coupling. און ווּ to stir, to move. — Hiph. וּיְוְהָּוֹ to stir up.

THE II. m. name of an ancient coin.

THE to be proud. — Hiph. [17] 1)

to remove.— 2) to stir up.

יהַלְים m. pl. 1) slowly flowing waters.— 2) reptiles.

אַבְּי, זְּנְטֵּוֹ מֵּל נָם adj. small; אָבוֹ אָל נָם ebb-tide of the sea.

קול m. cheapness; בְּוֹל cheaply.
*אוללין ה gluttony.

קוֹים m. pl. 1) corn-cockle.— 2) darnel-grass.

ּ shaking, fright, *earthquake.

m. kind of locusts.

וְיֹּדְן m. 1) armament, arming; בִּית וְיִּדְן arsenal.— 2) nourishment.

*וְיְנְיִתְ (pl. וְיְנְיִרִּתְ May-flower, lily of the valley.

קיוֹן (pl. סְיִינְּיִן) m. forgery, falsification.

יין m. 1) fulness, plenty.— 2) projection.— 3) weevil, pope-fly.—4) reptile.— 5) feeler (of insects).

ito arm.— Hithp. [1997] to arm oneself.

יַעַ m. trembling, shivering.

ן to forge, to falsify.— Hithp.

קיף m. lace.

תוֹפְנוּת (pl. וַיִּבְּנִים) m. forger, falsifier. דִּיבְּנִן f. forgery, falsification.

וֹיְרָה, אָיָרָה, iron (for smoothing).

וְיְרָה, וְיִרְה, וִיְרָה, 1) arena.— 2) amphitheatre.

m. purity, cleanness.

וַבְּאִים (pl. וַבָּאִים; אָ וַבָּאִים, pl. וְבָּאִים adj. just, right.

תבוף m. clearing, purification.

יַנְנְיָת (pl. בְּנְרָית glass; וְכוּכְיוֹת magnifying-glass.

וֹבְוֹר (ה. 2) virtue.— 3) right.

קריה (pl. יְלִיהָה) ל. 1) right.— 2)
preference.— 3) privilege, patent.

וְלֵבְרוֹן m. 1) remembrance. — 2) memory.

יבְר (pl. בְּרָים m. male; בְּין זָבְר masculine gender.

קרות f. 1) manhood, virility.— 2) pointed end.

*וְבְרִינְיי m. forget-me-not (flower).

יַלְים (pl. זְלֵיה , f. זְלֵיה, pl. זְלֵים adj. cheap.

נַלֵנ to flow in drops.

ילוף m. 1) dripping — 2) sprinkling.

m. contempt, disregard

to slight, to disregard.

to sprinkle.

יוֹבְתוֹ (pl. יְנְלְחִים) m. perfumed water for sprinkling.

קֹלֵין to drip, to sprinkle.— Pi, אָלֵין a. Hiph. קיֹלָין same as Kal.

ובון m. destination, appointment.

יִמְוּנִם m. buzzing, humming.

#בונם to bum.

וּמוּת, זְמִית, sauce, broth.

וְבִייך m. 1) song.— *2) nightingale.

בְּבֶּם 1) to devise, to testify falsely; בּבְּבּם זְּבְּים a false witness.— 2) to bridle, to put a muzzle on.— Pi. בוּבָם a. Hiph. בוֹבָּם to be refuted.

יְּבְּׁה m. 1) evil device, false testimony.— 2) muzzle.

וְבָן m. time; וְבָוֹבָ when; בָּל וְפַן as long as.

וְבֵּוֹן Pi. וְבֵּוֹן 1) to appoint.— 2) to prepare oneself.— Hiph. דְּוֹבְעוֹן to invite.— Hithp. וְבַּעוֹן to happen to meet.

מבות adv. once.

*יַבְּנִייּ temporary.

ק (תְּיֵלֶ ה. 1) wild goat.— 2) song, melody; בְּלֵי־זָבֶּר musical instruments.

m. ginger.

ונוּק m. water-spout, stream.

to move, to shake.— Hithp. הְוַרְעְוַעְ יַ to tremble, to shiver. *וַנְיֵוֹנְעִים (pl. וְצִוּנְעִים) m. shaking, shock.

וְעַפַרָן m. saffron.

וֹשׁוֹחַ f. tarring.

বুটা to pitch, to tar.

pai m. crop (of birds).

ובת to pitch, to tar.

וֹכְּה obligation.

קוֹק! (pl. יְקוֹקוֹן, וְקוֹקוֹן) m. 1) purification, clearing — 2) spark.—
3) comet.

יְבְּהְ (1) raising.— 2) straightening.

הקית chameleon.

יוֹקנות, וֹקנות old age.

বিদ্যাল to raise.— Hithp. প্রানা to rise, to stand up.

PP: 1) to purify.— 2) to compel.—
Niph. PP!! 1) to be bound to.—
2) to have intercourse with.—
Pi PP! to refine.— Hiph. P!! to compel.— Hoph. to be forced.— Hithp. PP!! to unite.

to protuberate.— Niph. בְּוַבֶּרְ a. Hithp. קוֹבֵקר to push or press through.

*77 to knit.

קרָ ז'. m. 1) branch, bough.— 2) bird-cherry.

ורון m. spurring on.

דרות f. strangeness.

יַרָן to spur.— Hithp. יוָדָן 1) to be

studious.— ב) to hasten.

(בוֹרְירִים (pl. וַרְיִירִם) m. starling.

f. thawing, melting.

f. knitting.

יְרִיזֹית (pl. יְרִיזִיה ; הַרִיזָה , pl. יְרִיזֹית adj. heedful, active, skilled. זְרִיזֹּרְת f. activity, diligence.

וְרִיחָה f. 1) rising.— 2) shining. ק יְרִישְה f. 1) sowing.— 2) seed.

ק יְרִישְה f. sprinkling, throwing.

ק יוֹרָי f. sprinkle. — Niph.

ק יוֹרָ f. name of an accent.

א יוֹרְן f. name of an accent.

יוֹרְן m. barley-broth.

7

בּבֶּת to love.— Pi. בְּבָת 1) to love.— 2) to cause to be loved.— Hithp.

הבה f. love, friendship.

הַבְּה f. crested lark.

m. love, cherishing.

תבום m. beating; קבום punishment beyond the grave.

קבור (pl. תבורים, m. 1) joining, union; מַלַת הַּתְּבוּר conjunction.— 2) addition.— 3) composition, work.

קבוְרָה (pl. חֲבוּרוֹת) f. 1) gathering.--2) company, society.

תבוש , חבוש m. quince.

תְּבִיבוֹת (pl. חֲבִיבִּה; לִּ חַבִּיבּוֹת, pl. חֲבִיבּוֹת (adj. 1, beloved, dear.— 2) pleasant.

שניקה (pl. בּילִה) ל. 11 bond, bundle; הַהַבִּילָה הַחַבִּילָה i. e. the friendship, is dissolved.— 2) pledge. יַּבְיצָה f. pudding.

הַבִּית (pl. חֲבִית) f. barrel.

הַבִיתָה ז omelet.

הַבְּל m. 1) injury, hurt.— 2) interj.

זבץ to make butter, to churn.

תבצל (pl. חַבְצָלִים) m. clove.

sociability. בְּרוֹתָא , חֲבֶרוֹתְ f. 1) society.— 2)

עַבְשׁ 1) to bind.— 2) to imprison.

הבשה f. saddling.

(pl. בְּנִינוֹת) f. 1) celebration.— 2) festal offering.

קריְרָה f. 1) limping, halting.— 2) brake.— 3) earth-work.

רְגָּרִים (pl. חָגְּרָה ; f. חָגְּרָה , pl. חָגְּרִים adj. lame.

ון הְוַבְּן 1) to gird round.— 2) to spring un.— 3) to stop, to restrain.— Hiph. הְחָנֵיר to shake.— Hithp. הַחְחֵנִי to become lame.

קדור (pl. חְדּוֹרָים m. 1) point.— 2) hole.— 3) joke, wit.

קדוש (pl. חָדוּשִׁים) m. 1) novelty.— 2) renewal. — 3) remarkable thing.

*הְדַּלוֹן m. non-existence.

to prick oneself with a splinter.—

Hithp. אָחַהַרָּק to wedge in.

מְדֵישִׁי adj. monthly.

לוֹכ to be under obligation.

קוֹבְה (pl. חוֹבְה) ל. 1) duty, obligation.— צ) accusation.

תוּנֶה ז. lark.

קור (pl. חורים) m. point. — קור adv. apart

*הוֹחית f. goldfinch.

רוּמ (pl. הוּמִים m. thread, cord; השִּׁדְרָה spinal cord, backbone; חוּמ בּשְּׁבְרָה a small hair.

הוכה f. laughter.

חוֹכר m. farmer, tenant, lessee.

m. 1) sand; pl. חולה sandy regions.— 2) phoenix.

(pt. לְםֶל 1) to dance.— 2) to fall, to occur (of a date).

חוּלְבֵּה (pl. חוּלְרוֹת f. 1) cat; חוּלְבָּה מּלְצִיים white weasel.— 2) polecat.

רוּלְיוֹת (pl. חוּלְיוֹת) f. 1) link, vertebra.— 2) cut.

m. pl. something profane unboly; שִׁיחֵת חוּלִין profane talk. חוֹלְנִים (pl. חוֹלְנִים, pl הוֹלְנִית, pl מֹלָנִית, adj. sickly.

תוּלְשׁוּת, חוּלְשׁוּת ל weakness, foible.

רוֹנְמְלוֹת (pl. הוּמְרוֹת) אַ strictness. הוּמְלוֹת (pl. חוּמָלִית) m. Pentateuch.

to become white.— Pi. זְיֵלֵר to whiten, to clear up.— Hithp. to become clear.

חַרָר adj. white, pale.

תוּרְבָּה זוּרְבָּה ruin.

הוְרָה. whiteness, paleness.

מוֹרָיֵן adj. whitish, palish.

변기 (pt. 변기 1) to hasten.— 2) to feel.— 3) to he sick.

תוּשִׁים (pl. חוּשִּׁים) m. feeling, sense; הוש בּמָשׁישׁ taste; חוּשׁ־הַרָאַנָּה touch; הוּשׁ־הַרָיִם sight; חוּשׁ־הַרָּאַנָה smell; הושׁיבִישָׁה hearing.

חווק m. strengthening.

m. evergreen.

יְהַנְיֹם (pl. חַלְּנִים) m. 1) inspector.— 2) reader, cantor.

תְּבְּקְה (. 1) right of possession.—
2) limitation, statute of limitations.— 3) probability.

אות ל. 1) horseradish.— 2) salad.

២ក្ (pl. ប្រក្) f. incisive tooth, incisor.

ים to bore, to scrape.— Pi. מְשֵׁחָ to be dug out.

m. nose.

3) to affirm.— Hithp. בְּתַחֵיב to consider oneself guilty.— 2) to bind oneself.

תַּיְבוֹת (pl. חַיְבָּים; f. חַיְבָּים, pl. חַיָּב adj. 1) guilty.— 2) obliged.— 3) owing.

m. monad, microzoon.

תְיָה, תְיָה, midwife.

בְּיִּוּכְב m. duty, obligation; הְיּוּב adn. poeitively.

*הוֹנְהַא אַ הוּוּנָה f. subsistence.

<u>יו</u> to sew, to be a tailor.— Pi. Din same as Kal.

מים (pl. קימים m. tallor.

יוֹרָ (pl. הַיָּכִים m. stutterer.

הירות f. liberty.

*ין m. expectation, hope.

הבוך m. scratching, itch.

to expectorate.

וְהַכִּירָת, חֲכִירָה. lease, farming, tenancy.

קבְת to doubt.— Pi. קבָת to rub. קבָמוֹת שַּנִּמוֹת f midwife. דְּבֶר to take in lease, to rent.—

Hiph. הְבְּיִר to lease out, to rent

הְלֵב to milk.— Niph. בְּלֵב to be

milked.— Hiph. בְּהָלֵב eame as

Kal.

m. white of an egg.

*תַלְבָּן (pl. חַלְבָּנִים m. milkman.

m. milk-weed.

קלֵר Hiph הָלֵך (גְהָהֶלִיד fo undermine.— 2) to rust.

חוּלְנָה see חִלְּדָּה.

תַּחְלֶּדְה. tearing asunder (see תַּחְלֶּדְה.). תְּלוּדָה זְיִר rust.

positively. (בְלִימִין adv. absolutely,

חַלּוֹל m. profanation; חַלּוֹל profanation of God's name.

תלולים m. pl. hollowe, cavities.

תלוף (ת. 1) exchange.— 2) change; הלופי נוְסְהָאוֹת variants.— 3) contrary, opposite.

(pl. חָלוּקים m. 1) shirt.— 2) mantle.

(pl. יחלוקים m. 1) division. —
 difference; הלוקי dissension, disagreement.

יוֹנְיוֹן (pl. תְּלֵיוֹנוֹת) m. 1) purple-fish.— 2) oyster.— 3) sty (swelling on the eyelid).

לְחֵל (den. from הֹלְחֵל) to move, to shake.— 2) to loosen.

הַלְמ Hiph. *הָחָלִים to decide.

*הַלִּיבָהּ f. milking.

קלישְה f. 1) final decision.— 2) kind of pastry.

מְלִילְתְ adv. around, round about; חַלִּילְתְּ to repeat again.

m. pl. exchange.

יולְל m. hollow space, *leak; חַלְל הַבְּטָן cavity of the abdomen; חַלָּל הַמִּים cavity of the marrow.

m. yolk.

ּחְלֶּףְ , חְלֶּףְ (pl. חְלֶפִים m. slaughterer's knife.

m. willow; חַלְפֵּי היִם rosemary. חַלְפֵית ה sword-fisb.

וֹתְלְבָּן (pl. תַּלְבָּנִים) m. exchanger, banker.

m. 1) sardine.— 2) pickle, brine. קַלְקָּהְ זֹי לֵּלְלָּקְהְ f. slippery place, skating rink.

שלשים (pl. חַלְשִׁים m. lot.

מלים adj. weak, feeble.

*חַלְשׁוּת f. 1) swoon, fainting.— 2) disgust.

הלתית f. devil's dung (plant).

*תְּלְבְּנִים (pl. תַּלְבְּנִים adj. greedy, insatiable.

קבּה f. 1) sun.—2) heat מַּמְתְּ הַחַמְּה summer.— 3) burning fever.

m. 1) oppression.— 2) robbery.

m. fermenting.

ם (2. ב. ass. בּחַמוֹרָה, m., חֲמוֹרְהּ -g. הַמוֹר שֶׁל חָרָשִׁים sawing -trestle.

קמוּרָים (pl. חֲמוּרָים, הּ חְמוּרָה, pl. חֲמוּרָה adj. 1) difficult.— 2) important.— 3) strict.

sorrel. חַבִּיד

תְּמִים (pl. חֲמִימִים adj. lukewarm.

הַמִימוּת f. warmth, heat.

*הְבְּבְרָה f. green-house.

וְלֵבְצְן m. 1) tyrant.— *2) oxygen.

ו תְּמֵר (. to be difficult.— Hiph. הַחָמִיר 1) to make difficult.— 2) to be strict.

זו. Pi. חְמֵר to drive (cattle).

הְּכֶּר m. material, matter.

רְבְּרָה, הְבְּרָה (אַג הִיְמְרוֹת הְיְמְרָה , הְבְּרָה (אַג הִייִנְה הַ הִּבְּרָה (אַג ז') difficulty.— 2) strictness.

מְלֵירָי adj. material, corporeal.

תְּמִרְיּוּת f. materialism.

תְּבֶּת חַלִּילִים f. leather bottle; חְבֶּת חַלִּילִים bag-pipe.

בְּחַמֵת conj. בְּחַמַת because of.

רְנְבְּהוֹ (pl. חִנְבָּאוֹת) . 1) dance.— 2) feast.

ing up, training.— 2) bringing up, training.— 3) inauguration.

תְנְוְנִים (pl. חֶנְוְנִים) m. shopkeeper.

f. 1) rest.— 2) encampment, station.

הניכה ל surname, nickname.

m. pl. 1) gums.— 2) jawbones.

תובק m. strangulation, choking.

* m. 1) nitrogen.— 2) shrike (bird).

חַם וְשָׁלִים, חַם וְשָׁלִים adv. God forbid!

אַסַה m. lettuce.

שׁלְּכוֹלְם m. muzzle.

הסור m. 1) reduction — 2) subtraction.

הַסִיסָה f. cartilage.

הַבִּית f. leek.

זוֹם בוֹן m. savingness, economy.

הַבְּה (pl. הוֹפַת) f. weaver's reed.

אם m. cover, case.

שׁלְּשׁיִם (pl. חָפּוּשִׁים) m. search, quest.

הפושית f. beetle.

קבּיְׁמָה f. 1) small bag.— 2) packet.— د. tooth, cog.

קּיְבְּה f. 1) covering.— 2) shampooing.

to take a handful.

אַבְעַתְּ f. peanut.

תְבַּתְ to turn up, to tuck up (one's sleeves).

תצבים (pl. הַצְּבָים) m. stone-cutter.

m. 1) sugar-cane.— 2) species of palm-tree.

בְצָת, אבְצָת m. earthen pitcher.

לַבְרָת f. tripod.

קצופות (pl. הַצוּפִים, f. הַצוּפִּוֹם, pl. הַצוּפְּוֹם adj. impudent, insolent.

קּצִיצַה f. partition, separation.

אַבְּבֶּה f. impudence.

לוּצֶבֶּת f. lithiasis.

תְצֵרוֹת (pl. מְצֵרוֹת הַ חַצֵּרוֹת) m. a. f court; בְּבֵר מְוֵתְ cemetery; בְצַר בְבָּב lobe of the liver.

תַּצְרַנִים (pl. מַצְרַנִים) m. courtier.

תקני m. imitation, aping.

הַקיקה f. engraving.

* היקו m. clyster, syringe.

*חקקים (pl. חקקים m. engraver.

יְּלְבָּן (pl. הְוֹרְבָּנוֹת) m. destruction.

יתוֹרוֹנְה m., חַוֹרוֹנְה species of lizard.

m. 1) mustard.— 2) mustardseed.

לית לית torrent.

קרוּבִים pl. חַרוּבִים) m. carob-bean.

(pl. חֲרוֹיִם) m. 1) string of pearls.— 2) rhyme, verse.

הרום m. 1) marauding.— 2) battle.

יורוֹכֵיף m. flat-nosed, snub-nosed

יְרוּק (pl. הֲרוּקים) adj. notched, indented.

חַרְרָּךְ m. emancipated slave.

הרות freedom, liberty.

ל הְרֵין 1) to string.— 2) to stick through.— 3) to rhyme.

וַרְנַנִים (pl. תַּרְנָנִים m. rhymester.

הַרְתַּ Hithp. הַתְתְה to regret, to repent.

רַּמָר f. regret.

הרטום m. bill, beak.

תְּרִיעַ m. bastard saffron.

קְרִיףְ (pl. חְרִיפְּים , pl. חְרִיפְּים , pl. חְרִיפְּים , adj. שׁ eharp (of taste).— 2) shrewd.— שׁ current.

הַריצוּת f. industriousness.

*חַרִיקְה f. 1) notch.— 2) crackling.

לַחַרִישׁוּת f. deafness.

קרָם (pl. תְּרָם) m. 1) robber.— צ) fisher.

*יֹרְפִי , חֹרְפִי m. siskin (bird).

הוריץ m. 1) incision.— 2) hollowing.

אַרְשֵׁרְ m. artichoke (plant).

אָשֶׁהָן m secret; אָשָׁהָבָ secretly.

וֹבְעֵיהָ m. 1) account.— 2) reckoning.— 3) arithmetic.

קשֵׁים to suspect.— Niph. נָחָשֵׁים to be suspected.

תושור m. suspicion.

יְיֵילְן , וְיְיִילְן m. Heshvan, the eighth month in the Jewish calendar (October—November).

קשיבות f. 1) importance.— 2) respectability.

ים חַשְּׁמֵלָה m., חַשְּׁמֵלָה לּ. *electricity.

*לישְׁמֵל to electrify.

*תַּשְׁבֵּן m. cardinal.

קשֵׁר to sift.— Pi. קשֵׁר to drip, to drop.

שׁשֵׁהְ 1) to se anxious, apprehensive.— 2) to feel pain.

יתורן m. utting; און הורן artiulation of speech.

תולים (pl. הַתוּלִים) m. cat.

ית הוקן m. 1) relationship by marriage.— 2) marrying.

scription.— 3) end, conclusion.— אָרְמָר בּ a full beard.

ירֶה f. 1) mine.— 2) breaking through.

אַבּוּל m. dipping, immersion.
אַבּוּל m. 1) height.— 2) navel. אַבִּילְה f. drowning.
אַבִּיעָה f. impression.
אַבְּיעָה f. 1) table, plate.— 2) drum.

קלן *m. 1)* diver.— 2) plungeon (bird).

הָכְמַת הַשְּבַע m. a. f. 1) nature; חַּכְמַת הַשְּבַע physics,natural philosophy; חַכְּמַת־ עברין metaphysics.— 2) character.— 3) reputation. קבעיות f. 1) naturalness.— 2) simplicity.

מבעת f. ring; פּי־מַבּעַת anus.

m. 1) roasting.— 2) preserves.

1) to roast.— 2) to preserve (fruits).

מוֹב m. 1) good.— 2) benevolent person; מוֹבִי הָעִיר representatives of the city.

לווה f. spinning.

ם to stop up (see בַּנְבָּטָב).

נים to fly.— Hip... בְּשִׁים to let fly.

בּוְלֵים (pl. בּיֹלְים) m. peacock, f. הַּלְּיָם pea-hen.

ען מוֹען (pl. מוֹעני) m. advocate.

to flood, to drown.

DDID m. 1) form.— 2, *copy.

with.— 3) to soil oneself. אָרוֹע m. milt.

מיב m. kind, character, quality.

מיול m. walk, promenade.

חותה. plastering.

D'D to spread over with clay.

to walk, to promenade.

(pl. מֵילִים) m. rambler, idler.

מינא f. displeasure.

הינה f. moisture.

שִׁיסֵה (pl. מִיסֹה) f. flight.

person. (pl. מַיְּלְנְים m. light-minded

קיף m. drop; מִי מִיף־מִיף trickling water.

מִירוֹנִים (pl. מִירוֹנִים) m. tyro, novice.

Doğ to go in rows.— Pi. סְבָּטְ to arrange; אַנָע Doặ to take counsel.

מבְּסוֹם m. yew (tree).

מַבְּׁמִים m. arrangement, order.

מַלְלִים (pl. מְלָלִים) m. dew.

ישלאי m. patch.

מַל מְלֶה m. lamb; מַל מְלֶה aries, ram (constellation).

יםלולא f. joke, jest.

מלְטוּל m. 1) wandering.— 2) removing.

שַׁלִיאָ m. youth, youngster.

י אַלִּית (pl. מַלִּיוֹת, מַלִּיוֹת (pl. מַלִּיוֹת (prayer-cloth.

to be dewy.— Pi. מַלֵּל to shadow, to cover.

to stop; בּלֵב ז) to stop; אָת הַלֵּב to stupefy.— 2) to knead up.

*מְיְעָה f. 1) mixing.— 2) assimilation.

קייר adj. hidden, mysterious.

עַבְעָ Hiph. נְטְבֵע to mingle, to assimilate.

מַנְבּוּך m. tambourine, mandolin.

מורף adv. two together.

קווף m. 1) dirt, filth.— 2) dung.

אָבָּיָ to become moist, damp.— Pi.

קוַבְ to soil, to dirty, to foul.

אָנְבֶּתְ f. dirt, filth, refuse.

한 (pl. 하현일) m. 1) metal-plate.—
2) plate (dish).— 3) cup.

קְעָה to err.— Hiph. מְעָהְ to mislead.

בְּוֹכּוֹת (pl בְּיִנְיתֹּת) אַ error, mistake; מַעוּת־קּמָנִית slip of the pen; מָעוּת־סוֹפָּר בּוֹל typographical error.

קׁעִיטְה f. 1) taste.— 2) attempt.

to taste.— Hiph. יְשְׁעֵים 1) to give to taste.— 2) to explain, to expound.

m. 1) taste.— 2) reason, motive.— 3) tone, accent; אַעָמִים punctuation.

3) to claim.— 2) to complain.— 3) to claim.— 4) to demand, to require.— 5) to object.— Niph. אָמָען 1) to be accused.— 2) to intercede in one's behalf.— Hiph. to load on.

ק (pl. מַעַנוֹת (pl. מַעַנוֹת) f. 1) complaint.— 2) claim.— 3) plea.— 4) objection.

אַפָּה (pl. אַפַּר) f. drop.

תְּבְּוֹל m. 1) nursing.— 2) maintenance.— 3) anointing.

DIDO m. type, form.

הַבְּׁה m. moisture.

기술 1) to swell.— 2) to moisten.— 3) to beat.— Pi. 미월부 to spread, to extend.—Hiph. 마약다 to moisten.

សក្នុង f. name of an accent.

ন্ত্ৰ m. dripping, trickling.

기끄러스 1) to drip.— 2) to glimmer.

'호텔 adv. 1) more.— 2) still.

שׁבַּע m. can, jug.

יַהְלְּיִה (pl. מְפְיִחִים m. 1) wooden can.— 2) bird's nest.

pet.— 2) horse-blanket.

קבילְה f- 1) sustenance.— 2) accessory (= טַבָּל).

to add.— Niph. נְמָפַל to join, to associate.— Pi. לְּבָּל to concern oneself.

מַבֵּל m. accessory, secondary matter.

לָה לּ cementing.

מְפְלִים , מַפְלִים m. pl. small children. ספר to climb.

עַפָּשִׁים (pl. מָפְשִׁים) m. fool, stupid person.

לובקה ל trick.

מַקְסִים (pl. מְקְסִים) m. order of battle.

m. threshing-machine.

קרְדְּה (pl. מָרְדּוֹת) f. 1) occupation.— 2) disturbance.

to discuss, to dispute.

יְמְרוּדָה (pl. מְרוּדִים, f. מְרוּדָה, pl. מְרוּדִים adj. occupied, busy.

יַּקרוּטִי (pl. מְרוּמִיה, f. מְרוּמִיה, pl. מְרוּמִיה, pl. מְרוּמוֹת, adj. twinkling, blinking. מְרוּנְיַה f. tyranny, violence.

מרוף m. derangement.

דְּמְרֵים to trouble oneself.— Hiph. הַמְּרִים 1) to trouble, to molest.—
2) to load, to burden.

קְרָחָה (pl. מְרָחוֹת f. 1) trouble.— 2) molestation.

to poise.

מַרְמַן m. balance, steelyard.

לוריא f. negotiation.

תַּרִינוֹן m. trigon.

מריז m. wedge.

מרין m. tray, salver.

*מַלַם to knit.

מַרְם m. embroiderer in gold.

קֹבְרְ 1) to shake up.— 2) to declare unfit for food.— Niph. קֹבְרָּ to be troubled, confused.— Hiph. קיבְין to declare unfit for food.— Pu. קבׁב to become confused; pt. קבׁב confused, insane.

לורפה f. forbidden food.

יְּבְבִּיזָה, מְּרַבִּּיזָה, table, meal.

to drag oneself.

מַרְבָּשׁ m. lobe of the liver; מַרְבָּשׁ pericardium.

מבקלין m. triclinium, hall.

ניש to flat, flatten.

יים m. pl. 1) rocks.— 2) stony ground.

שליבְישׁ 1) to soil.— 2) to wipe.— Hithp. שֹׁמִשְׁמֵּח to be wiped, blotted out.

מון adj. 1) fitting.— 2) fine.

שׁוֹאֵי m. despondency, giving up hope.

תְּלֵאוֹת adv. it is proper; אָּוֹת properly.

לֶבֶבֶה f. lamentation.

מוֹבוֹל m. levirate marriage.

יִד א he is at יֵרוֹ עַל הָעֶלְיוֹנָה he is at an advantage; יְדָא וְדִי עַל הַתַּחְחוֹנָה he isata disadvantage; יָצָא וְדֵי הַבְּרָיוֹת

to gratify the popular will; אָצָי יוֹרְיִר חוֹבְתוּ to fulfil one's duty; יוֵר חוֹבְתרייָר by the way, incidentally; עַל־יָר עַל־יָר עַל־יָר little by little.

יְרִיעָה (pl. יְרִיעִה) f. 1) knowledge; עביע הַשְּבַע natural history.— 2) information, news.

*ידעות f. conscience.

*יִדְעָנִים (pl.יַרְעָנִים) m.1) connoisseur.— 2) one pretending to know every thing, a smatterer. יַהַדוּת f. Judaism.

יִהירוּת f. pride, haughtiness.

לְהַרְ Hithp. הְתִיהֵר to be haughty.

יוְבל m. jubilee.

יוְחַמִין m. pl. genealogy.

יוֹם (pl. יוֹם (מוֹת , יְמִים (pl. מוֹב holiday, festival; יוֹם מוֹב שׁנִי אוֹם מוֹב מוֹב מוֹב additional holiday of the diaspora; שֶׁל נָלְיוֹת the fearful days, i. e. New Year's day and Day of Atonement; יְמִית הַחַמָּה time of the Messiah.

*וְלְמֵוֹן m. diary.

*יוֹמֵיי adj. daily.

יוֹן (= יוֹנְה m. cock-pigeon.

יְוְנִי adj. Greek; יְוָנִי the Greek language.

וֹצְאַנִית (pl. יוֹצְאָנִית) f. rambler.

יוֹרֵף (pl. יוֹרָרִים) 1) impoverished person.— 2) iambic (in verse).

ליתר מוב יותר מבא יותר מוב ליתר מוב יותר מוב in particular, especially; ביותר מוב better; ביותר מוב the

יחוד (m. 1) union.— 2) separation.— 3) unity; אָמוּנַת־הַיִּחוּד monotheism; קמוּנַת־בַּיחוּד a) especially. b) alone.

יתול m. expectation.

סוֹתוֹ m. 1) descent.— 2) relation.

איחוף m., חופות f. barefootedness.

יְּחִידִי , יַּחִידִי (pl. יְחִידִים , c. יְחִידִי) adj.

single, only; בּן יָחִיד an only son; יְחִידי יָחִידִי singular number; יְחִידִי יַּחִידִי the few elect.

יְחִידְוָתְ f. 1) solitariness.— 2) unity.

בְּרֵלְים (pl. יְחָסִים m. 1) descent, genealogy.— 2) relation; בְּרַלְים preposition; בְּרַלְים proportional.— 3) case (in grammar).

*יְחַבְּוֹים (pl. יְחַבְּוֹים) m. aristocrat, man of rank.

ייִן שָרוּף (pl. ייִנוֹ m. wine; ייִנוֹ שָרוּף brandy.

to be able; וְבֵוֹל אֲנִי בּי יְבוֹלְנִי perhaps, maybe; בְּבְיָבוֹל as if, as though, as it were.

יַלְקוֹט (pl. יַלְקוֹט m. 1) bag.— 2) collection, magazine.

*ביה f. navy.

א ינוכא m. child.

לנקותא childhood.

יְסוֹד (pl. יְסוֹדוֹת) m. 1) foundation.— 2) element.

הבים m. founding, establishment.

יםוֹדִי adj. fundamental.

הבי m. chastisement.

יםורין, יםורים m. pl. pains, torments.

יפוי (m. 1) beauty.— 2) decoration.— יפוי כן full power, authority.

m. beauty; יְּבִי esthetics.

יצוקה f. 1) density, solidness.— 2) moulding, casting, model. יְצִיאָה (pl. יְצִיאוֹת) 1) going out, departure.— 2) emigration.

יציקה. pouring, casting.

יַצְיֹר (c. יְצִיר) m. creation, creature.

יצירה f. 1) creation, formation.—
2) creative power.

רוֹצְרִים (pl. יְנְצְרִים m. 1) instinct, disposition.— 2) passion, impulse, יֵגְצָרִים impulse for good; יֵגֶצֶר יִנְיּנְ impulse for evil.

יקיבה burning, fire-brand.

קיצה f. awakening.

יַּלֶר (מְלֵרוֹת , f. יְיָלֶרְה , pl. יְיָלֶר adj. dear; יְיָלֶר הַיְּלֶץ יְאוֹת יְיִלְר ; rare, scarce. יִילֶר m. dearth; יִילֶר dear, expensive.

יכְּרְרְוּת f. 1) worthiness.— 2) dearth. יבָרְרְוּת to go down: יבר מנכטים to be-

to go down; יָדֵר לְּנְּכְּטִים to become impoverished; יָדַר לְאוֹמְנוּתוֹ to compete with one; יַבַר עָמּוֹ עַר to drive one to extremities; pt. יוֹדֵר impoverished person.— לא מַעֵּלָה; it obring down וֹלְאַ מוֹרָיר יוֹד it neither has an advantage, nor a disadvantage.

לודה opossum (animal).

ירוֹקְהֹ f. 1) aquatic grass.— 2) jaundice (disease).— 3) mould. ירוֹן m. jackal.

*יַרְחוֹן m. monthly journal.

יריד (pl. ירידים) m. fair, market.

ירידה f. 1) descending.— 2) falling down.— 3) impoverishment.

יְרִיהְה f. 1) throwing, hurling.— 2) shooting.

לבק to grow green.— Hiph. רוֹניק to turn yellow or green.

ורקן m. diorite, greenstone.

adv. 1) one must מיל מוֹנֵיל one must be careful.— 2) some מיל some say.

ישׁיַב Pi. שֵׁיֵב 1) to settle, to colonise.— 2) to arrange.— 3) to appease.— 4) to explain מֵשׁ לְיֵב בּ it may be explained.

ישוב (pl. ישובים) m. 1) settlement, colonisation.— 2) explanation; ביים consideration.

*ישרעי m. Jesuit

שׁרֵת f. 1) being, existence.— 2) essence,

יִשִּיבְה (pl. יִשִּיבְה) f. 1) sitting.— 2) academy.— 3) tribunal.

י ייט (m. 1) oldness.— 2) previous state (sf. ויישׁן).

יְשֵׁרְ (= יְשֵׁרְ) to be strong; יָשֵׁרְ הָחָר thanks!

ישרות f. justice, equity.

יתור (m. 1) superfluousness.— 2) addition.

יחושה, הושה f. gnat.

יְתִיב m. name of an accent.

ותם l. to be perfect, accomplished.

יְתַם Pi. יְתָם to orphan.— Hähp. הְתִּיהַם to become an orphan. מלכאוֹרָה, בַאוֹרָה adv. apparently.

באן, באן, here; לְבַאן, hither; אָמָר מְבַאן, later, afterwards; מְבַּאן מְבַּאן וָאִילַךְ מְבַּאן וָאִילַךְ henceforth.

לְבַר to be heavy.— Pi. קבָר 1) to honor.— 2) to sweep.

תּבֶּר (אֹשׁ m. heaviness; בָּבֶר מֹבֶּר (מֹבֶּר מֹבֶּר מֹשׁ a) seriousness. b) displeasure.

קבר m. 1) reverence.— 2) treat.—
3) sweeping.

1) adj. sterile.— 2) m. turf. בְּבְּוֹלְ m. 1) washing.— 2) laxative.

בּבוּשׁין adj. pickled; כְּבוּשׁין canned fruits.

ייין m. pl. 1) winning words.— 2) secrets.

רי (בְּבֶל Pi. בְּבֶל Pi. בְּבֶל Pi. בְּבֶל Pi. בְּבֶל Pi. בְּבֶל Pi. בְּבָל Pi. בְּבָל Pi. בְּבָל Pi. בְּבָל

בּבֶּלֶ m. 1) fetter, chain.— *2) cable.

DAD washer, laundryman; בְּבֶּטְת laundress.

to sift.

אָרָאָים (pl. בְּרָאִים) adj. worthy.

לַקַּלַ m. cooper.

קהור, ball, globe; בהור globular; בהוריות globosity.

יבְרֵי, בַּרָי, adv. in vain.

conj. in order to. בּכְרֵי , בַּדְי

m. 1) directing.— 2) fitting.

לבְּלְתְׁ 1) to hawk, to hem.— 2) to blow one's nose.

ຳງັງ m. stag.

בּוּרָין (pl. בּוּבִין m. 1) pit.— 2) niche.

תוֹבֶב (בּ m. 1) star.— 2) Mercury.— בּוֹבְב הישׁבִים comet.

מולי האי adv. so much.

שלא בְּמִחְבֵּוּן (#dithp. שֵׁלֹא בְּמִחְבַּוּן to have an intention; בְּתִבְּוֹן (#dithp. בְּתִבְּוֹן to have an intention; בְּתַּבְּוֹן

(pl. חַּלְבָּה (pl. חַלְבָּה) f. 1) intent, intention.— 2) fervor.

to shrink.— Pi. אָנָאָ to press, to squeeze.— Hithp. אָנְאַלָּוּ to contract oneself, to shrink.

מְנְתָּר adv. as, like; sf. בְּנְתָּר as I, בְּנָתָר as thou, etc.

פרתי gent. Cuthite, Samaritan.

תּוֹבַן m. liar.

קֹבְ (pl. הְוֹחִבֹּ) m. 1) power.— 2)
authority.

to paint.

m. paint (of the face).

adv. 1) directly.— 2) as soon as.— 3) conj. because, since.

לְּלֶבֶּהׁ stone.

adv. how?

to wainscot.

קירָה (pl. בִּירוֹת) f. hearth.

adv. so; בּוֹן כַּהְ וֹכֵין בּה (a) so or so. b) meanwhile.

Nララ m. molar tooth.

של א שׁבּן (all הַבּל m. whole; בָּל שָׁבָן all the more; בְּלְ הַפְּחוּת at least; בָּל מַשְּבוּן somewhat.

א פֶּלֶב הַיִּם * m. dog; בֶּלֶב seal.

m. completion.

בּלְבְּב pron. 1) anything.— 2) nothing. conj. but, only; interrogative: then?

לְּכְּוֹמֵך conj. so to speak, that is.

י (pl. אָלְנְםְהוֹת (pl. אָלְנְםְהוֹת) אָ post, pole. בְּלִי (pl. בְּלִים (pl. בְלִים (pl. בְּלִים (pl. בְּלִים (pl. בְּלִים (pl. בְּלִים (pl. בְלִים (pl. בְּלִים (pl. בְּלִים (pl. בְּלִים (pl. בְּלִים (pl. בְלִים (pl. בְּלִים (pl. בְּלִים (pl. בְּלִים (pl. בְּלִים (pl. בְלִים (pl. בְּלִים (pl. בְּלִים (pl. בְּלִים (pl. בְּלִים (pl. בְלִים (pl. בְּלִים (pl. בְּלִים (pl. בְּלִים (pl. בְּלִים (pl. בְלִים (pl. בְּלִים (pl. בְּלִים (pl. בְּלִים (pl. בְּלִים (pl. בְלִים (pl. בְּלִים (pl. בְּלִים (pl. בְּלִים (pl. בְּלִים (pl. בְלִים (pl. בְּלִים (pl. בְּלִים (pl. בְּלִים (pl. בְּלִים (pl. בְלִים (pl. בְּלִים (pl. בְּבִים (pl. בְּלִים (pl. בְּבִּים (pl. בְּבִּים (pl. בְּבִים (pl. בְּבִים (pl. בְּבִים (pl. בְּבִים (pl. בְּבִּים (pl. בְּבִּים (pl. בּבְּים (pl. בּבְים (pl. בּבְּים (pl. בּבְּים (pl. בּבְּים (pl. בּבְּים (pl. בּבְים (pl. בּבְּים (pl. בּבְים (pl. בּבְים (pl. בּבְים (pl. בּבְּים (pl. בּבְּים (pl. בּבְּים (pl. בּבְים (pl. בּבְים (pl. בּבְּים (pl. בּבּים (pl. בּבְּים (pl. בּבְּיבּים (pl. בּבּים (pl. בּבּיבּים (pl. בּבּים (pl. בּבּיבּים (pl. בּבּיבּיבּים (pl. בּבּיבּים (pl. בּבּיבּים (pl

יליל (c. בְּלִיל) m. crown.

יוֹד בּילְנוּל interj. go! leave it alone! בּלְבוּל m. maintenance.

fruit-basket. 2) בַּלְבֶּלְה f. 1) supply, victuals.— 2)

to contain.—. Niph. בְּלֵל to be generalised.

adj. general.

on the בְּלַפֵּי לְיֵיִא adv. toward; בְּלַפֵּי on the

רָּמָהִית (pl. בְּמֵהִית, בְּמֵהִים) אַ mushroom.

קבורת במות f. quantity.

to hide. הַּכְּמִין Hiph. כַּמַן

ן בּנָה m., בּנָה f. ruler.

קנויים (pl. קנויים) m. 1) surname, nickname.— 2) title.— 3) pronominal suffix.

אָ בְּנִיבְּיָת (pl. קּנִיפְיּת) אַ company, assembly.

לניסה f. entering.

ד פונית roach.

to wind round.

בית בֹּנְטָת cassembly, congregation; בְּנְטָת הַנְּרוֹלָה the Great Synod; אַכְּנְטָת בַּנְרִילָה synagogue.

m. cover, covering.

*הַבְּיִה (pl. בְּבְיָה) ל. glove.

ې م وچې آھ. desire.

*בַּׁלְפִּית f. quicksilver.

תבעור m. ugliness.

בַּעוּר adj. ugly.

to cough, to hawk.

מנים (pl. בּיִּבְהָן) m. a person with a violent temper.

to make ugly.— Pi. בּעָר to make ugly.— Pu. בּעָר pt. מְבִעָר ugly.

קב (du. בַּבְּי, pl. חַנַבְּלוֹ (du. בְּבְּיִם, paw; בְּרִיםֹנְבָל trowel; בַּרִּיםֹנְבָל in the scale.— 2) scale; הוֹל בַרְּרִין in the scale of merit, i. e. favorably; בונה in the scale of guilt, i. e. unfavorably.

קָבֶּי (pl. בָּפִים, c. (בָּפִים) m. rock; בָּפִי בַּפִּי דְנוֹרָא, אֵשׁ aerolite, meteor. 1) to cover up.— 2) to force, to compel.— 3) to throw down.— Niph. בְּפָּה to be thrown down; pt. בְּפָּה epileptic.

מבּנִי־מוֹבָה adj. ungrateful.

f. 1) overturning.— 2) compulsion.

לְפִּלְּהָ f. 1) bending.— 2) basket.

לְּפִירְה f. denial, unbelief, heresy; מפִירָה בִּעְקַר atheism.

לפֿיתָה tying up.

to deny the פַבּר בְּעָקּר to deny the existence of God; pt. בּוֹפָר heretic; בּוֹפֵר בּוֹפָר atheist.

ילפֿר m. village; בֿפָרָי villager.

to be בְּבַּתְ to bind.— Niph. נְכָפַת to be bound.

להל (בּלְבּתוֹר 1) knob.— 2) button.

to plough, to till.

לברבלת cock's comb, crest.

m. cabbage; *בְּרוּבְית flower.

יבְרוּזְים (pl. בְּרוּזִים) m. proclamation, announcement.

הַרוּכְה f. intestine.

ל כרוכיה f. crane (bird).

הַרוֹם יַבְּא m. humming-bird; בְּרוֹם יַבְּא בְרוֹם aquamarine.

עַל (sf. בְּרָחִי , קּרָחִי , פּרָחִי (af. עַּלְּחָי , פָּרָחִי , פָּרָחִי against my will.

לַרְטִים m., בּרְטִים f. card

לּבְרָיָּה. digging.

קריכוֹת (pl. בְּרִיכוֹת) f. 1) winding.— 2) small sheaf.— 3) binding (of books).

לבְּבָּן 1) to wind round.— 2) to be bind (books).— Niph. נְּבָרַן to be wrapped up, to be bound.

יַבְרָק, קְבָרָ (pl. פָּרַכִּים) m. large city.

שַׁרְכֹב m. setting.

to inclose, to encase.

תַּרְכּוּר m. leap, jump.

לַרָבוּשִׁהָא אַ בַּוֹבוּשִׁהָא weasel.

אַ בּרְבְּשְׁאוֹת (בּרְבְּשְׁאוֹת, בּרְבְּשְׁאוֹת f. 1) rectum, strait-gut.—*2) sausage.

sink.— 2) to overbalance.— 3) to decide.— Hoph. אוֹרָבְע 1) to be overbalanced.— 2) to be decided. פרפֿם m. 1) cotton — 2) parsley

m. tape-worm.

לַרְשִׁינָה f. vetch.

אובי m. magic, witchcraft.

לשות f. 1) hops.— 2) fibril.

ניטֶבֶשׁ to wag, to swing.

קיטֵר m. fitness.

לַשְׁרוּת f. fitness.

קביר, פּתִּית (pl. פָתִּית, פָּתִּים) f. 1)

party.— 2) sect.— 3) company.

קבייִר m. writing; בְּתָבייִר manuscript; פַּתְביי Holy Writ,

the Scriptures.

התבה f. marriage-contract.

*(בְּתָב־אוֹר) w. photograph.

*joke, cpigram.

קבָן m. 1) writer.— 2) scribbler.

לְּרְבֶּׁתְ f. 1) inscription.— 2) address.

אַתוּבִים Biblical verse; בְּתוּבִים Hagiographa; בְּתוּבִים Apocrypha.

מלא ב' adv. not, no; as n. prohibition.

צּלְתַּר see לְאֵלְתַּר.

*לְאָמָי adj. national; nationalist; אָמְיּוּח f. nationalism.

to inflame — Hithp. לְבָה to be inflamed.

ילבוֹכִים (pl. לְבוֹּכִים) m. 1) blazing up.— 2) attraction.

m. 1) glowing.— 2) washing, bleaching. -- *3) elucidation.

מֹבלוְנִי adj. very white.

ילְבְלֵר (pl. לְבְלָר) m. scribe, sec-

לְבַּן Hiph. לְבַן 1) to make white.— 2) to abash.— 3) to wash.

m. brick-burner, tiler.

m. 1) white.— 2) semen.

מֹבֵנבֵן adj. whitish.

לבלוני see לבנוני

ון לנטון m. legacy.

לניףן (pl. לניונות m. legior

textual form of a word (in the Bible).

לּתִיבָה f. writing.

רֶּלֶלִים (pl. בְּתָלִים) m. wall; בְּתָלִים בְּחָזִיר ham.

*ロカラ adj. yellow.

m. linen.

*פְּתֵפָּוֹת (pl. בְּתֵפָּוֹת) f. suspender.

カラ m. mortar.

לְנִיבְה f. 1) draught, sip.— 2) tasting.— 3) nourishment.

יְנִינָא , לְנִינָ (pl. וְלְנִינָת m. bottle, pitcher.

to sneer, to mock.

m. mockery.

לְנֶם , לְנֶם (pl. לּיְנְמִים) m. draught; א מְלֹא לוּגְמֵא a mouthful.

. לְגַמְרָי adv. wholly.

to inflame, to inspire.— Hithp. בְּהַבּל to be inspired, to be inflamed.

מוֹל adj. eager, greedy.

לודר m. gladiator.

לוּז (pl. לוּזִים) m. 1) almond-tree.— 2) hazelwort; *אָנְיוִי־הַלּוּוּ hazelnuts.— לּוֹז שֶׁל שִׁרְדָה cartilage of the spine.

לווה f. bad repute, ill report.

לוּח (pl. לוּחוֹת) m. 1) board.— 2)
cal ndar.

ישם לְנִי) לְנִי לְנִי m. surname.

לייה f. 1) accompanying.— 2) train, retinue.—3) lamentation, elegy.—
4) funeral procession.

לול (pl. לולים) m. 1) winding stairs.— 2) chicken-coop.— 3) vacant space.

לּוּלְבִים (pl. לּוּלְבִים) m. palm-branch, twig.

*לוּלַבַה f. screw.

m. rope-dancer, juggler.

מֹלְינִי adj. spiral.

ክት m. snake-weed.

לחה f. 1) moisture.— 2) fluid.

מלחלד adv. separately, apart.

*לחוֹת wetness, humidity.

interj. well then! now!

interj. good luck!

להיצה f. pressing, squeezing.

א לְהִישְׁה whispering, hissing sound. לַחַלוּת m. sap, juice; אַ לַחַלוּת moisture, freshness.

to moisten.— Hithp. הַתְּלַחְלַח to be moistened.

בְּחַם Pi. לְחַם a. Hiph. הַּלְחִים to unite, to join, to solder up.

לַחֲבָּנִיְה (pl. לַחַבְּנִיּוֹת) f. roll (bread).

הישה f. 1) forging.— 2) sharpening.— 3) polishing.

לם to caress.

לִמְרָא (pl. לִמְרָאוֹת) f. pound.

adv. whither? where?

adv. there is not.

ג'יִלְיתְ (1) horned owl.— 2) spectre, a female demon.

*ליכון m. lemon.

ילְיצְנוּת (pl. לֵיצְנִים) m. mocker; לִיצְנוּת mockery, jesting.

מית adv. there is not.

m. whitefish.

m. 1) wetting.— 2) soiling.

1) to moisten.— 2) to soil.—

Hithp: הְחַלֵּכְלֵהְ to become soiled, dirty.

שביש m. moss, bast.

מלְבַתְּחִלְּה adv. from the beginning, a priori.

m. learned person, scholar; לְמִדְנוּתְ הַלְנוֹתְ f. learning, scholarship.

קֹמָה adv. (= לְּמָה pron nothing, nought.

(pl. לפור בין (מורים) (pl. לפור) (adj. learned, trained.— 2) n. learning, teaching. f. pl. auxiliary sciences.

מַבְּבַּבְּהַ m. torch, lamp.

adv. 1) in advance, in anticipation.— 2) backwards אָרָא יַמְפְּרֵעַ נְמַפְּרֵעַ to read backwards.

לִסְמִיוּת, לְסִמוּת, robbery.

תְּלְמִים, לְּמְיִם m. highwayman, murderer.

לַמָּמֵם, לְסָמֵם to rob.

לערן (pl. לערוות) m. foreigner, alien. ת'ציא (m. 1) ill report, slander; הוֹצִיא לעו על to slander one.— 2; foreign language.

לעיל, לעיל, above, on high; מְלְעֵיל a) from high. b) accent on the penult.

to chew

*לפֿך m. stewed fruit, preserves.

לפי שֶׁ־ prep. according to; לְפִי שֶׁ because.

מְלָפִי בָּךְ (= לְפִי בָּרְ (בֹּרְ מַנְיבִרְּ (בֹּרְ בִּרְ בִּרְ (בֹּרְ בִּרְ בִּרְ (בֹּרְ בִּרְ בִּרְ

to twine round, to embrace.— Pi. אַלָּפָר to swaddle.

to season, to appetise.

לפת f. turnip, carrot.

m. stewed fruit.

ו לכה 1) to be beaten, lashed — 2) to eclipse.— Niph. נִּלְקָה as Kal.— Hiph. הַלָקה to beat, to lash.

m. pl. buyers, customers.

m. pl. marriage, marrying.

(לָקוּיוֹם pl. לָקוּיָה f. לָקוּיִים pl. לָקוּיוֹם (לָקוּיוֹם pl.) adj. thin, meager.

m.1)lashing.— 2)corruption. eclipse of לִקוּי חַמָּה eclipse of the sun; לְקוֹי לְבַנָה eclipse of the moon.

לקיחה f. 1) taking.— 2) buying, marrying.

*לִקיקה f. licking, sipping.

to lick, to sip.

adv. farther, below.

*לַקְקוֹי ת, m., לַקְקוֹי לַתְּבוֹי ת, dainty mouth, sweet-tooth.

to gather late.— Hiph. to delay. הַלְקִישׁ

מלרע accent on מְלַבַע accent the last syllable.

לשון (pl. לשון) m. a. f. tongue, language; לְשוֹן נְקיָה refined language; לשון הַרַע calumny, slander; לשון שׁלָּכְוֹשׁ the sacred tongue, i. e. Hebrew.

to moisten, to wet.

***ブルウ adj. frequent.

m. Mars (planet).

וואה m. refusal.

מָאֹרָע see מָאוֹרַע.

מאונים m. du. balances; מול מאונים Libra (sign of the Zodiac).

מאחר adj. late.

と

עאי ? pron. what? אַפַאי why? מאי שׁעַבָּא wherefore?

מאַימהי adv. since when?

מאמר (pl. מַאַמָרוֹת m. 1) word.— 2) sentence.— 3) composition, article.

הארופה f. mattock.

ָרָאָרֶעוֹת (pl. מְאֹרֶעוֹת) m. event, in-

cident, occurrence.

קבוֹי (pl. מְבוֹא m. a. f. passage, street, alley.

*תְבְּקוֹ m. 1) proof.— 2) examination; עָבֵר עַל בַּמְבְקוֹ to take examination.

תְּבְּעָה m. destruction, devastation.

תְּבֶּה m. collection, exaction.

*בּוֶּבֶת f. towel.

to soften, to melt.

m. 1) tower.— 2) cupboard.

*מְּנְבֵּלּוֹר (בְּיִבְלּוֹר מִיּנְבַל אוֹר) m. lighthouse.

*מְנְדְּלֵתְ f. magnifying glass.

*מְנָהֵץְ m. flatiron.

קונו , מונו , מונו , מונו , מונו , מונו

בווב m. rake.

לונפה f. stopper, plug.

הנידות f. preaching.

קוֹה (pl. מַנִּיהִים) m. corrector, proof-reader.

קנְמָרוֹת (pl. מְנְמָרוֹת m. 1) deodoriser, incense.— 2) end.

adv. gratis, for nothing.

קְּנֶּהְ adj. m. improper, unfit, ugly. אָבְעְ (pl. מַבְּעִוֹת m. touch, contact.

אַבְבָּן m. (du. מַנְפַּוָם) boot.

קּוְרֶדֶת (pl. מִנְרָדוֹת) לּ brush, scraper.

לַנְרֵף m., מַנְרֵפְה f. shovel.

*מְנְרֵבְתּ f. grater

לִּדְבַּרָת f. conduct.

תְּבְרָנָא m. leader

*מַרַרְהֹם m. thermometer.

*מַרַדְּפַנְּהּ f. graphometer.

*מַרַרְנִיר m. aerometer.

קנְינָת (pl. מְּדְּוֹת (מְדּוֹת) measure,— 2) quality, trait, character; הָעֶבִיר to yield.

m. pestle.

קרֹכָה , מְדֹּכְה f. 1) mortar.— 2) chair, seat.

מְדוֹר (pl. מְדוֹרוֹת) m. dwelling.

יחוֹן adj. moral, ethical.

קָּכְמַת הַמְּרִירָה; f. measurement, מְּדִיּדְה geometry.

מְּדִינְי adj. political; חָבָם מְדִינְי dip-lomat.

מְרָמֵה adj. m. apparent, supposed.

לֵדְנְתְא f. east, orient.

*מְדַּעִי adj. scientific.

שׁרָפִּים m. printer.

מְדַקהַּק m. grammarian.

*מַרְרָנְה לּ degree.

מִדְרוֹן m. descent, declivity.

*プラブウグ side-walk, foot-way.

קה, מָה, מָה, מָה, מַה, מַה, מַה, מַה, מַה מָה, מַה what harm can it do? יְּבְרָים שֶׁל מַה־בִּפְבָּן trifling things; מַה־בַּפְשָׁךְ what do you think about it ? מְמַה־בַּפְשַׁךְּ

way; מָה הוֹא (בְּה הוֹא) what is it then? how is it?

רְרָהְרֹיְרָה (1) repetition.—2) edition. adj. circumcised.

קהות f. 1) being.— 2) quality. מהימן adj. trustworthy.

ירות f. 1) hastiness.— *2) ability.

בּהְרָהָ m. 1) mathematician.— 2) engineer.

מוּכְהָק adj. clear.

קבן m. sense; בְּמוּבָן conceivably, naturally.

לוֹדַעַה f. announcement.

מוֹהֵל (pl. מוֹהַלִים) m. circumciser.

מוֹחַלְמ adj. absolute.

שַׁלְּחָשׁ adj. sensible, tangible.

לוְבְנִי f. machinery, apparatus.

מוֹכְסָן, מוֹכְסָ m. revenue-officer.

מוֹלֶד m. 1) birth.— 2) new moon.

תוּלְיֵּת , מוּלְיֵּת m. tea-kettle.

מוֹבְיּחֶה m. expert, specialist.

מוְמֵר m. apcstate.

לונימה f. coin.

m. 1) mint.— 2) fame, renown.

adj. closed; מִיּמְנָר parentbetic clause.

מלְּכְבַּם adj. conventional.

ה. 1) addition.— 2) additional service.

תובר המובר (תובה m. morals, בועם adj. little, small, a trifling.

מוּצַק (pl. מוּצָקים) m. mineral.

מוּקְדַם adj. early; בְּמוּקְדָם early.

אם הקצה f. 1) something separated.—

2) fenced place.— 3) dried figs. adj. accustomed.

*מְרְיְשֶׁרְה m. authorised agent, attorney.

*מוֹשְׂנִי m. idea, conception; מוֹשְׂנִי objective.

מוּשְׂבֶּל adj. sensible, wise; מוּשְׂבָל axiom; מוּשְׂבָּלות speculations.

תרשה m. musk-ox.

m. 1) temperament, nature; קר בּקּוֹנֶג אין בּמוּנְג בַּמּנִינ בּמִּנְג בַּמּנִינ בּמָנְינ בּמָנִינ שׁנְינוּנְי matic; בּמָנִינ weather.

מְיִים (pl. מֵיִירִם) adj. intentional, wilful.

(pt. מַוֹיקִים) adj. destructive, mischievous; as n. evil spirit, demon.

מורן m. mattress.

*מְּוֹרְעַהֹּ f. sowing-machine.

*מורקה f. fountain, spring.

למתאה f. prohibition, protest.

m. author.

קרָת (pl. מַחְבָּרוֹת) f. copybook.— 2) pamphlet.

*TITO m. corset.

תְּחֵוּלֵר (מַחֲוּלֵר בְּקַשְׁן (מַחָוּלֵר בּיִוּלְם m. 1) cycle, circuit בְּחַלֵּל בַּחַוּלִר בָּקַשְׁן (solar cycle בַּחַוּלִר בַּקַשׁן of the moon.—2) festival prayerbook.

(pl. מְחִוֹנְק adj. acknowledged.

מַחַמ (pl. מַחָמִים m. needle; מַחַמּ ישֵׁל סַקּאָין pack-needle.

adj. obliged, bound; מְּחָיֵב existing unconditionally.

להולה forgiveness.

לחיצה f. hedge, fence, partition.

to pardon, to forgive.— Niph. נְמְחַל י to be forgiven.

*מַחֲלֶבְהּ f. dairy, milk-house.

*מַחַלִּיקִוּם m. pl. skates.

m. lever.

*מְחַבִּץ m. cork-screw.

קלְקְת (pl. מַחְלְקוֹת, מַחְלְקוֹת) f. 1) division.— 2) dispute, controversy.

*ロコロ m. tea-urn.

prep. because of, on account of.

* についる magazine, warehouse.

אַקבֿרָת shaft, mine.

*בְלַבְב m. mineral.

תוצלת mat, matting.

מתרתים adv. day after to-morrow.

לתתא f. blow, stroke.

riage; מְחְתָּנֶת f. alliance by marriage.

*תְּבְנְתְּ m. kitchen.

מַבְּרַיְם (בִּית־) m. slaughter-house, abattoir.

יַםְבְּעִית (pl. מְטְבֵּעוֹם) m. a. f. 1) coin.-- 2) form.

אָםְבְּ m., אַבְּטִרְּרָ, petition, request.

 $\mathring{\varphi}$ יָּמְלְטֶּלֶת , מְטְלְטֶּלֶת f. 1) plummet.—*2) pendulum.

m. mine. בַּטַלּוֹן

m. pl. movable (or personal) property.

רַמַּטְלִית, מַמְּלָת patch, rag.

מְטָפְּל adj. burdened.

תַּמְרוֹנְית, מַמְרוֹנְית noblewoman, matron.

היון לין f. metropolis.

אָבְרְוֹפְבָּטְ m. punishment, retribution.

*בּלְרַיָּה f. umbrella.

יבי pron. something; לא מִירֵי nothing.

קיהן conj. 1) yet, however.— 2) at least.

מיהוש m. pain, ache.

מוֹלָם m. aristocrat, nobleman.

מִילִין (pl. מִילִים, מִילִים) m. mile.

מילא interj. be it so!

לולה f. circumcision.

*|מימון m. hydrogen.

m. heretic.

לינות f. heresy.

מיתה f. death.

₩בֻבְבֵּשׁ m. press.

f. 1) foundation, pedestal.—
*2) mathine.

ית מְבְּדְוֹל , מַבְּחוֹל m. paint-brush, pencil.

לְבְלְתָא f. measure.

מַכְשִׁירָים (pl. מַכְשִׁירָם) m. tool, apparatus.

m. pencil.

מְלָאכוּתִי adj. artificial, technical.

adv. 1) with בּלְבֵּר adv. 2) exclusive of, except

to remove by scarding.

מַלְבֵּן adv. 1) within.— 2) inclusively.

a married woman's property which her husband may only use, but not appropriate.

ה כמלונמה f. compress.

בּג־מְלוּחַ adj. salty; בָּג־מְלוּחַ herring. מַלְרוּחַ m. dictionary.

מלחת f. saltpetre, nitre.

וֹלְמֵל (בּוֹלְמֵל 1) to chatter. — 2) to stammer.

תּלְבְּפוֹן m. kind of melon.

הלקות scourging, lashing.

מלשין m. informer, slanderer.

קמונות (pl. מְמוֹנוֹת) m. 1) Mammon.— 2) money.

ממילא adv. of itself.

*מָנְצִיאִים (pl. מַמִציאִים) m. inventor.

עַבְּינָע adj. 1) standing amidst.—2) medium, moderate.

שַׁבְשׁ, מַבְשׁ, m. essential; as adv. really.

אַמְשׁמְשׁרָת reality, substance.

עובין adj. essential, real.

מְנְלָן ? , מְנָא לָן? , מְנָא לָן? , מְנָא לְן? how do we know?

(pl. בְּנֵי (pl. בְּנֵי (pl. יְבָנָא) m. 1) vessel.— 2) plough handle.— 3) garment.

קּוְּדֶּים (pl. מְלָּדָים) adj. excommunicated.

a coin and weight). (pl. בְּנִים) m. mina (name of

בּוֹרֶנְ (pl. מְנְהָנִים) m. 1) leading.— 2) custom.

מְנְהִינִ (pl. מַנְהִינִם) m 1) driver.— 2) leader.

(pl. מְנוֹיִם adj. 1) counted.— 2) subscriber.

מנוי m. authorisation.

יְבְּוְלְים (pl. מְבְוָלִים) adj. dirty, filthy, bad; as n. evil person, devil.

*אָבוֹן m lever, engine.

*לְנְוֹרֶה f. cloister, convent.

מניה וביה adv. 1) of himself.— 2) impromptu, extempore.

*קְנְיוֹת (pl. מְנְיוֹת share, instalment;בְעַל מְנְיָרְת stock-holder,shareholder.

קְנִיעָה, מְנִיעָה f. 1) hindrance.— 2) refusal. *Dṛḥṇ adj. civilized, cultured, polite.

(מַלְּמָּרִים (pl. מְיְמָּלְים) adj. many-colored, checkered.

לְנְלָה fan.

ימְנְשֵׁרֶת* f. saw-mill.

תָּלֶת, מְנְהָד, mint (plant).

*מַלְבַּאָר f. tavern.

בְּלִם (pl. מְסוֹאָבִים) adj. unclean.

*בְּבְרַ m. effect.

קַמוֹר (pl. מְסוֹרוֹת m. informer, dilator.

קַפּוֹרָת, מַפּוֹרָת f. tradition.

אָמַרְתָא f. bath-bouse.

יין (מוֹרִין m. 1) mystery.— 2) mysticism.

מְסִירָת f. delivery, transfer; מְסִירָת מְסִירֵת self-sacrifice.

לסירות f. calumny, slander.

adj. 1) commonly accepted.—2) conventional.

לְּחֶבֶּלְ to impoverish.— Hithp. זְּחָבֶּלְ to be impoverished.

קבָרָ adj. dangerous.

תַּפְבּוֹת (pl. בְּפְבּוֹת) f. weaving.— 2) pl. מַפֶּבְתּיוֹת בְּפֶבְתוֹת treatise (of the Talmud)

מְסַלֵּת־ (pl. מְסְלּוֹת f. road; מְסְלֵּתּ מְסְלֵת־ rail-road.

Dמֵבְים 1) to soften, to soothe.— 2) to crush.— Hithp. במְבְיבְים to be rotten, putrid.

קַבְּנוֹת (pl. קַּמַבְּנִוֹת) f. strainer, filter. מַסַבְּנוֹת m. intestine.

*מֹמְעָּדָה f. buffet, side-board, refreshment-room.

מָלָפָּק אֲנִי (בּיִם adj. doubtful; מְּחָפָּק אֲנִי (בּי מְּחָפָּק בְּיִל (am in doubt.

ישָׁם (pl. מְסְבֶּר יִם m. number; מָסְבֶּר יִם מִּסְבָּר יִם מִּסְבָּר יִם מִידִי cardinal number; מִסְבָּר יִם ordinal number.

ממפרים du. m scissors.

תְּקְבֶּרְת (pl. מַּחְבֶּרְת) f. pincers, nippers.

ppp to gather olives.

לְּבְּבְּהָ f. issue, result, conclusion.

תופר m. saw.

מֹכְרְבֵּל adj. lined, ruled.

קבוק (pl. מַּבְּרֵקוֹת m. 1) comb.— 2) chalice of the pomegranate.

מפורת, מפורה see מפורת, מפורה.

המכות frying pan.

קֹחַבָּרָ m. hermit, anchorite.

. מִסְמוֹרִין see מִסְתּוֹרִין

សុក្កាក្ក (== ២ភុក្កាក្ក) adv. probably, apparently.

*הַלְעַבַּרָהּ

יְשְׁבֶּרֶת (pl. מְעָבֶּרוֹת) adj. pregnant; היא פון יִשְׁבָּרָת (pap-year.

מענילה (pl. מַענִילַה) f. roller.

קִעִים (pl. מְעִים, מְעִים) f. 1) grain of sand.— 2) kernel.— 3) small coin, obolus. קעום (m. 1) diminution.— 2 minority; לְמְעוּמִי excluding.

מַעֲהַ 1) to be little or few.— 2) to sharpen to a point.

ֹמְעָּלֶּים (pl. מְּעָלִים) adj. best, superior.

מַשַלְיוּתְא adj. excellent; מְשַלְיוּתְא f. excellence.

ing.— און (pl. מַּצְבָּרוֹת) m. 1) standing.— און condition.— און post, duty.

ארות m. pl. selections from the Scriptures and the Talmud, which are read after the morning prayers.

קּעָמִיד m. 1) sole (of a shoe).— 2) stand, supporter.

*מְעַנִין adj. interesting.

בּעָקָכ adj. cubical, cubic.

*מַעַרָבית adj. western; f. מַעַרָבית as n. evening prayers for festivals. m. evening prayer.

תַּעְשִׂים (pl. מַּעְשִׂים) m. 1) deed, work.— 2) incident, occurrence; מַעְשֵׁה־רְרָאשִׁים cosmogony; מַעֲשֵׁה הַרְּבָּבָה theogony.

לְבְשִׁיִּה (pl. בְּעַשִּיּה) f. anecdote, tale, story.

*בְּעֵשֵׁבָר f. chimney.

m. copyist, translator.

m. 1) gnat.— 2) impertinence; בְּקְבְּעְ impertinently.

קבּת (pl. קפּוֹת f. 1) tablecloth, napkin.— 2) map.— 3) covering.

m. a dot in the letter He (ਜ), indiacting that it is to be pronounced.

אָבְּלְיּהְ adj. 1) superior.— 2) inconceivable.

ים (pl. מְפְּלְנִים adj. 1) prominent.— 2) exaggerated.

מַפַּלָישׁ adj. open.

מפובה adj. free, unoccupied, vacant.

לַפְּמֵלֵת f. chisel.

*מַצַעַ m. nut-cracker.

קרָבָּ adj. refuted.

מְפַרְּכְּם adj. well-known, celebrated.

יַלְבְּרֵעְ m. 1) navigator.— 2) commentator.

משישם adj. abstract.

*מַצְבּוֹע m. hair-pencil, paint-brush.

אָלְיֵי adj. 1) usual.-- 2) to be found.

יוצ" m. pressing, squeezing.

קּצִיאָה /. 1) find.— *2) bargain.

אָרָא אָרָת. actuality, reality.

מציצה f. sucking out.

*מְצְלֵבֶה f. intersection (in geometry).

twinkle. 2) to suck out.— 2) to

קצר m. 1) narrow pass.— 2) strait, sound.

מצרן m. neighbor, borderer.

*מְקְבָּל m. cabalist.

הַקְּהָתְ m. borer.

m. abattolr.

m. price.

business.

תְּבֶּר m. buying; מְבְּרְבְּי trade, business.

קרָעָר. f. 1) braid, tress.— 2) can-

קלְלָתְ m. husk, shell.

קבה m. hyphen.

תקפה f. pap, pulp.

הַקְּצֶּה m. something isolated, separated.

עַקְיּוֹע m. 1) facet.— 2) angle.— 3) branch.

מקס m. cockroach.

*בַּקרֶבֶת f. telescope.

*מְלְרִיּוּת adj. original; מְלְרִיּוּת originality.

*יקרייות adj. accidental; מָקרייות f

Nフロ m. shovel.

מְרַבַּע m. square.

מַרְנָּלִית (pl. מַרְנָּלִית (f. 1) פַרְנָּנִית pearl.— 2) daisy (flower).

קרדעת f. saddle.

קרה f. 1) grief.— 2) gall.— 3) wrath.

קָרְה־שְּחוֹרָה f. melancholy.

יון m. horse-radish.

ברוב m 1) gutter.— 2) tap.

ָם שָׁנָן see מַרָהַשְׁנַן.

*בְּרִיכְּה f. polishing.

קֹרַךְ Hithp. הָתְמָרֵה to become soft.

בְּרָבְּה לֶּרְבָּבָה f. chariot; מֶּרְבָּבָה theogony.

תֹרְכַּוֹ m. centre.

קבֹרְב m. 1) wooden horse (toy).—
2) stilt.

בַּרְמִימַה f. marmot.

מבן m. master, lord.

בֹרֶכ 1) to mix.— 2) to squeeze.

m. 1) wickedness.— 2) sickness; שָׁכִיב־מִרָע one dangerously ill.

חַרָפָּק m. elbow.

*מְרָצְּעִ adj. striped.

לוכא f. glazing, glaze.

לַבְרָת f. mistress, lady.

חרת בות m. cellar.

אַבְּאָ m. carrying, burden; מַשָּׂאַ business, negotiation.

*מַשְאָבָה f. pump.

קשׁמָה f. signal-light.

הַשְׁנֵים adj. praiseworthy, excellent.

ゼラヴロ adj. faulty, incorrect.

m. overseer.

*הַשְׁרַרָה f. harrow.

מַה שֶּהוּא (בּה שֶׁהוּא (בַּה שֶׁהוּא m. anything, something.

どうどう m. feeling, touching.

קשׁחֵוֹת f. grind-stone.

*កក្សុឃុំ f. cover, cloth, blanket.

*קַנְיִנְיְבְרָה f. police.

*I'''' (2m. 1) accident, chance.— 2)
subject — 3) attribute

קבית f. leather, skin.

אַכּלוֹן m. pawn, pledge.

*בְּיָה f. medal.

to pawn.— Hithp. לְיִשְבֹּן to pawn.— http: נְיִשְבֹּן to pawned, mortgaged.

עלְלֵישׁ adj. 1) threefold.— 2) three years old — 3) as n. triangle.

apostate; מְשֶׁמְּדוּת apostate; מָשֶׁמְּדוּת apostate; מָשֶׁמְּדוּת

עַקְשְּׁלְעוֹת, בּשְּׁיִבְעוֹת, meaning, sense.

קישֶׁבֶרֶת f. funnel, strainer.

לְשִׁנְיוֹת f. Mishnah, collection of traditional precepts; pl מְשִׁנְיוֹת Mishnic precepts.

קייי adj. 1) enslaved, subject.— 2) mortgaged.

קבוים m. funnel.

*בּיִם du. m. eye-glasses, spectaclee

ילִּמְרָד* m. office.

*בַּשְׁתֵּלְה f. orchard, nursery.

ក្រុឃុំក្ adj. common.

សក្ទុ f. city.

מְתֶּבֶּ m 1) bridle.— 2) name of an accent

מתרן adj. considerate, cautious.

לתיבתא f. school, academy.

קֹתִינוּת f. considerateness, caution.

קתיקות , מתיקה f. sweetness.

קבת (pl. מַהְבִיוֹת) f. metal.

to wait. הָּמְתִּין Hiph. מָתַן

*מְתִנִיה f. waistcoat.

adj. 1) prepared.— 2) improved, reformed.

מתְר adj. allowed, lawful.

תַּרְנִּםן, מְתַרְנִּם m. translator.

adj. beautiful, lovely. בְּאֵרְר adj. enlightened.

לְאֵנְוּתְ f. faithfulness.

הראב f. female camel.

וֹבְנִאוּת , וְבוֹאָה f. prophesy.

נבול פָה m. insult, abuse; נבול פָה profane language, obscenity.

to decay. — Pi. נבל to insult,

to disgrace; לְבֵל פָּה to use obscene language.— Hithp. קֿתְנַבֵּל to become a carcaec.

to dig.

a. Pi. נְגַב to wipe, to dry.— Hithp. הְתְנֵגֵב to become dry.

נבר (to lead.— 2) to beat.— 3) to forge.— Hithp קרנגר to op-

731 m. opposition.

(גוּנְים (pl נְנוּנְים) m. melody.

ן [נְיִל 1) prince.— 2) wealthy man.

בְּנִינְה (pl. נְנִינִית (pl. נְנִינְה song. – 2) accent.

m. carpenter.

m. liberal donor; נַּדְבָנוּת f. liberality, generisity.

תְבְּה 1) to reject.— 2) to excommunicate.— Hithp. הְתַנָּה to be excommunicated.

ורוי m. ban, excommunication.

לְדוּנְיֵא dowry.

נַרָל m. myriapod.

to shake.— Hithp. נְרְנֵרְ to move.

*נְנְנֶרֶת , נַדְנֶרֶת swing, see-saw.

blind כַּנְי נְהוֹר; m. light; בְּהוֹךְ by antiperson; בָּלְשׁוֹן כַנִּי נְהוֹר by antiphrasis, ironically.

היר adj. bright, clear.

לַהַבְּאָ f. bread.

to shine.— Hiph. הָנְהִיר to enlighten.

m. 1) ugliness.— 2) damage.

לְּהַחְ to rest; coupled with לְּהָחַ to die.

תְוֹן 1) adj. easy, agreeable.— 2) adv. better.

*בוֹתוֹת convenience, ease.

תוֹמַרִיקוֹן m. abbreviation.

(إز (sf. زِزِنْ , رَزِنْ) m. 1) beauty.— 2) ornament.

to bungle.— Hithp. נְּוֹלְ to become ugly.

וול m. loom.

נוֹנָא , נוֹנָא m. fish.

רַבְּוֹלְ m., אַנְהְאָ f. 1) text.— 2) variant.— 3) copy.— 4) form.

*נוֹצְיוּתוּ adj. elastic; לוֹצְיּוּתוּ f. elasticity.

נוצרי m. Christian.

אניטא m. subject.

ווֹפְּה f. rebuke.

וֹיִכְיֹן m. pl. loss, damage.

בוֹירוֹת f. 1) monastic life.-- 2) abstinence.

לוֹן to rebuke.

קּוֹיִן Niph. אָנַן to sustain damage.— וּ Hiph. קּוֹיִק to damage, injure.

m. divination.

הוצות f. necessity, urgency.

1) to snort.— 2) to blow one's, nose.— 3) to stab (cattle).

m. 1) wave.— 2) storm.

*תְשְׁתְּן m. verdigris.

תַּחְתוֹם m. baker.

m. watchman, guard.

ency; בְּשִׁלִית הַשְּׁלִית הַשְּׁלִית הַשְּׁלִית הַשְּׁלִית הַשְּׁלִית endency; בְּשָׁלִית declension בְּשָׁלִית conjugation. ינְטִילֵת יָבוִים ,taking away; נְטִילֵת יִבוְים washing of the hands; נְטִילֵת cutting of the nails.

. גִימָל see נִמַּל*

adj. movable; וְבָחֵי movable וְבָחֵי movable property.

אָרְיְתְא adv. agreeable; רְּיְתְא it is right.

ליחה f. rest, repose.

ליחותא f. mildness, gentleness: אוות בניחותא mildly, gently.

*נְמֵלֹי Christmas eve.

נימין (pl. נימין) f. 1) thread.— 2) hair.

נְיַרוֹת (pl. נְיַרוֹת) w. paper.

קבְּד m. grandson; f. נְבֶּדְ daughter.

*הוֹכתוּת contemporaneousness.

*נֹכְחִים (pl. נֹכְחִים) adj. present.

*'5] w. paralysis.

תֹבְיוֹן, לִבְיָה m. deduction.

m. epileptic.

to weed.— Hiph. יביש 1) to strike.— 2) to hite.

מון adj. low.

במוכן, במוכן, במוכן, במוכן, במוכן, במוכן, law, custom.— 2) politeness.

adj. 1) customary.— 2) polite.

מוֹכוּ m. legal ground, reason.

conj. too, likewise; בְּלֵי נְמָי even

מל m. harbor, haven.

to slumber.

to civiliee.

למֵן to variegate.

m. leopard, tiger; אַ מְבֶּה tigress; נְמֵר-הַנָּמֵל camelopard.

Dil m. dwarf.

D] (pl. בְּסִים) m. 1) flag, standard.— 2) miracle, wonder.

במב to take.

to formularise. בַּחַח

to tear away.— Hiph. דְּסְרֵּח to remove; הָפִית בּעְהוֹ מָן to remove his mind from, i. e. not to think of. בָּטִינְר מָנִי אָר serum.

temptation.— 3) experience.— 4) (נְסֵיוֹנוֹת test, experiment.

*בְּיכִית f. principality.

וֹמִיעַה f. journey, travel.

الْمِثِينِ adj. in the construct state (gram.).

to saw.— Pi. נְמַר same as Kal.

נְבֶּרִים (pl. נְבָרִים) m. board, plank.

וֹלְכֶּרוֹת (pl. נְׁלַרוֹת) לָ saw-dust.

לְעִילְה f. 1) shoeing.— 2) closing.

לְעִימָה f. 1) melody, tune.— 2)
loveliness.

הַנְעֲמֵית ostrich.

בַּעַרְעַ m. ehaking.

נעץ to thrust in.

בּעַרוּר, adolescence, youth.

ובה, to sift.

[m. 1] blowing.— 2) inflation.—
*3) bulk, volume.

שול m. young pigeon, dove.

חם m. blacksmith.

אַנְפָטָא, וָפָטַ m. naphtha.

מַלָּבְּל adj. much, numerous. נְבִּישׁׁ) to flutter.— 2) to swing.—

3) to shake about.

to go out.— Hiph. לְּפִיק to bring out; pt. מַפִּיק producing; see also under בַּפִּיק.

ובּכן m. expenditures.

מָמִאי ; adj. going out; בְּמַקּא אַ מִינְהּ ; what is the difference ? הַמָּאַ זְּבָּקָא , וְמַּקְּ

נְפְשׁׁת (pl. נְפְשׁׁת) soul; הַשְּׁאֲרַת immortality of the soul; בּנְפֶּשׁ שׁ immortality of the soul; בּנְפָשׁ שׁ psychology.— 2) monument.

הובים לישרטאונים f. needle of the balance

הצבה. firmness, durableness.

תוצו m. 1) song.— 2) dispute.

יין (pl. נְצְחוֹנוֹח m. 1) victory, triumph.— 2) dialectics.

נְצְחִייּת adj. eternal, everlasting; נְצְחִיּיּת f. eternity.

הוותן f. bravery, defiance.

to glimmer, to flash.

ן נְצָרִים (pl. נְצְרִים) m. cricket.

נצך to chirp.

to convert to Christianity.—

Hithp. הְתְנֵצֵר to embrace Christianity.

נצרות. Christianity.

בקבים (pl. נָקבִים) m. cavity.

לַקְבוּת , נַקְבוּת femininity.

ו בְּקַד 1) to punctuate.— 2) to shine.

m. punctuation.

וְנְקוּדַה (pl. נְקוּדוֹת) לִ point.

קור (pl. נְקוּרוֹת m. stone-mason.

תקור m. 1) hollowing.— 2) extracting veins (from meat).

to let blood. בָּקִי בָם Hiph. בָּקי

בקם 1) to be wearied. — 2) to take.

לְּכְּיוּת. cleanliness, purity.

m. sausage. נַקְנִיקא , וַקְנִיק

נְקְרָן (pl. נַקְרָנִים) m. pedant.

Hiph. דָקיש 1) to knock.— 2) to compare.

m. case, sheath.

אלע' f. adj. married.

ת נשרא־הַפַאַבְר m. predicate.

נשואין, נשואין m. pl. marriage.

הואיאות patriarchate.

to fall off.— Pi. לישר to cast off.

תְּלְבְּלֵּוֹת *m. 1)* eutting; חָּלְבְּלֵוּת anatomy.— 2) analysis.

לתינות subjection.

בְּאָבֶּ to soil.— Hithp. בְּאַהָּהְ to become mutilated.

בְרָ, אּבְרָ adj. 1) old.— 2) as n. old man, grandfather.

חברב m. turning round, tour.

**|1] m. soap.

אָבוּרָאִים (pl. אָבוּרָאָים, סְבוּרָאָי) m. 1) sagacious person.— 2) one of the Talmudic doctors who lived after the מָבוּרָאִי

לְבִיבְה f. environs, neighborhood.

םוּבִין, סְבִּים m. pl. bran.

תֹבֵה m. calf (of the leg).

לבלון m. carrying of burdens.

תַּבְלוֹנוֹת m. pl. gifts of a bridegroom.

ים (pl. מַבְּלָנִים) adj. indulgent, tolerant.

קבלנות f. patience, tolerance.

*חָבֶּן to soap. — Hithp. מְבַּוֹן to rub oneself with soap.

1) to think.— 2) to hope.— Hiph. הַּמְבִּיר to explain; הָמְבִּיר בי to be friendly.

קּבֶּר (favor; מַבֶּר־פָּנִים m. hope; מָבֶּר מַבֶּר kindness.

קבְרָה , חְבָרָה f. 1) opinion.— 2)
reason

חברף m. tormenting.

adv. 1) much.— 2) enough.

to acquire.— Hithp. הַּחָתֵּגִּל to suit oneself.

מבלגל adj. oval.

קבן m. 1) ruler. -- 2) second to a ruler.

תָּבְנוֹן m. 1) flag. -- 2) style.

קַבָּסְ to torment.— Hithp. אָסְבּאָרָ to torment oneself.

קּרְּוֹרְ m. 1) order, arrangement.— 2) order of prayers, prayer-book.

רָקָּ, אּבְּיְם m. 1) block.— 2) anvil.— 3) axis (of the earth).

*מְדָן (= מַדָּן 3) m. pole.

to split.

קבקים (pl. סָבָקים m. slit, crack.

to set in order, to arrange.—
Pi. קֿבָר as Kal; מְחַבֵּר אוֹתִיוֹת typesetter.— Hithp. מְחַבֵּר to be organised.

קְבֶּרִים (pl. מְבָּרִים (pl. מְבָּרָים (proble m. 1) order; פְּמָבֶּר הַפְּבֶּר הַכְּבָּר הַפְּבֶּר בּמָבֶּר בּמָבָר (proble f. section of the Pentateuch.

m. 1) circle.— 2) circumference.

m. 1) sort, kind.— 2) chest, box.

אוניא f procedure of debating.

קְרֶּנֶר m. second hemistich (in poetry). סְרְבָּר adj. plastered.

חודר m. 1) shawl - 2) mantle.

מוֹת speak.— Hiph. הַקִּים as Kal:

speaking naively.

to move, to shake.

កាស្ត្រា f. faithless woman.

קוֹם m., הֹבְים f. branch, bough. סוֹבָן m. 1) treasurer.— 2) agent.

#חֹכְנוּתּ f. agency.

m thorn.

אָרֶבְא בְאַרְבָּה blindly, accidentally (prop. as a blind man in a window).

סוּמָק, מוּמָק adj. red.

ק לָבְטוֹף , בְּטוֹף , קְטוֹף finally, at last; קוֹף בָּל סוֹף בָּל חוֹף בָּל חוֹף at the very last; קוֹף מוֹף as n. the Infinite, God.

*בוֹלֶם m. blotter.

מַחוּסָים (pl. מְחוּסִים) m. cartilage.

קרור adv. around, round about.

מתם to press, to squeeze.

מחַרָּה m. peddler, hawkster.

*מַּתְרַנוּת f. hawking, peddling.

למירה f. box on the ear.

기끄턴, 기파다 1) to strike.— 2) to box (on the ear).

אָרָה m. side; מְחָרָא פּיחַרָּא evil power, demonry.

m. fence.

to fence round.

שלף m. lime.

קיִר, סִיּר, to plaster; תַּיָּר m. plasterer.

m. end, completion.

מיוְעַ m. help, assistance.

*סיור m. visit.

חים m. foal, colt.

לְיֵם 1) to finish, to close.— 2) to designate.— 3) to distinguish.—

Hithp. בְּחַבְיֵם 1) to be finished, closed.—2) to be designated, fixed.

תּינַך m. apron.

שָׁלֵיע to help, to assist.— Hithp. הָּמְתַּיֵע to succeed.

סיעה f. party, company.

ֹחַיַּעִהָּא f. help, aid.

קוֹם m. sword.

סְיָּם to exterminate, to destroy.

אַם ל פול f. end, latter part.

קה מולל ,amount בַּהְ הַבֹּל sum, result

DIDD m. sum, amount, number.

מַבִּינִים (pl. מַבִּינִים m. knife.

קבה m. covering, roofing.

בּבְּי to border upon, to adjoin.— Hiph. הַּכִּלִים to agree with.

לכבוה f. danger, peril.

קְּבְּסוּף m. 1) conflict.— 2) intrigue.

לְבֶׁב 1) to leap back, to shrink.—
2) to be scalded.

סלוֹס m. 1) removing.— 2) end of

a verse.— 3) settling of accounts סלים m. end.

לאָכוֹלְי m. 1) superiority.— 2) trill (mus.).

עָלֵעִים (pl. סְלָעִים) m. Sela (a coin and weight).

pou to ascend; חַלְקא וּעִקּה you may suppose.— Pi. חַלָּק 1) to remove.— 2) to settle (a dobt).—

Hithp. מְלַקּל to be removed, to depart, to die.

to grind fine flour, to sift.

m. miller, sifter.

מַמִים (pl מְמִים m. 1) spice.— 2) dissolved powder.— 3) medicine.—
4) poison.

mog). Samael (name of a de-

קְּמֶה to become blind.— Pi. מְמָה, אַסְ to make blind.— Hithp. מְמָה to become blind.

ים מוּיָה ... מְמִנְיה ה. hid-den.

ה לְמִיכָּוּת (f. 1) authorisation.— 2) מְמִיכוּת construct state (gram.).

מַבֶּה m. support, authority.

בר שמקבא under בַּרַ־סַמְּבָא.

רְבְּיִם , וְבְיִם m. 1) spices.— 2) paint. וְבְיִם Niph. וְבְיִם to be marked.—
Pi. וְבְיִם to mark, to sign.— Hithp.

pp m. sign, mark.

סְבָּיִם, אַבְּיִםְם, adj. red.

מברטום m. rag.

יתָנְאִית m., סְנָאִי f. squirrel:

שנדיקום m. godfather, sponsor.

ייי או (פַוְבּלִים pl. פֿוּבּלִיקָכּת m. sandal, shoe) מַוְבֵּל או פַוְבַּל skates. m. shoemaker.

*בְּבְּקְאוּת f. 1) sponsorship.— 2) syndicate.

קַנְהָדְרִיְה Aחֲבַנְהָדְרִין אַ סַנְהָדְרִיְה synod.

הנונית f. swallow.

m. chin. סַנְמֵּר

m. advocate, defender.

אַ בַּנְוֹרְיָא f. advocacy, defence.

יף m. 1) annex.— 2) branch, di vision.— 3) pole.

Pi 기계 to filter, to strain.—

Hithp. 기계 to be filtered, purified.

מעד m. help, support.

סְעוּדָה (pl. סְעוּדות) ז. meal, feast.

blotting paper.— Hihp. הָּלְפָּלג to dry np.— Hithp. גְיָר סוֹפָג to be dried up.

אובונ m. sponge.

*ספוניות f. elasticity.

מפוני adj. spongy, porous.

ווֹם m. soap.

קיבור (pl. ספור m. 1) possibility.— 2) sufficiency.— 3) striking, clapping. און (pl. ספור מים) m. 1) tale, story,

statement. - 2) novel.

קפירה (1) ball.— 2) sphere.— 3) emanation.

קפירה f. counting.

[פַּבָּן (pl. בַּפָּנִים) m. boatman, mariner.

לַפְּבְלִים (pl. סַפְּבָלִים) m. bench.

קְּבָּיִהְ m. 1) broker, agent.— *2) speculator.

*סְבַּמֵר to speculate.

קַבְּּסְ to strike, to knock — Pi. אָבָּסְ 1) to provide.—2) to cause doubt.— Hiph. קְּבְּסְיּק to have sufficient time.— Hithp. אָבְּחַבְּּקַל 1) to content oneself with.— 2) to doubt.

קַבָּק, אְסָבָּק (pl. קֿבָּק) m. doubt.

* m. sceptic.

חפר m, barber.

אַרָבָם m. scribe, writer, author.

סַפְרוֹת הַיָּפָה f. literature; סַפְרוֹת הַיָּפָה belles-letters.

*סְפַּרְנוּת novel-writing.

קירה glance, look.

to look at, to view.— Niph. בְּקַר to be viewed.

אָקְרָץ (pl. מָקְרִיקִין) m. marauder, bandit.

m. 1) confectionery.— 2) laws concerning brigandage.

בְּרֵבֶּ (בְּרֵבֶּ בּ) to decline, to refuse.—
2) to urge.

לְּכְרָבְּל to burden, to load; מְּלְבָּל מְלְרָבְּל corpulent.

m. breeches

ים בון (m. 1) stuboorn.— 2) intruding.

1) to braid, to twist.— 2) to skip, to pass over.

קרְגְּוֹל , סִרְגֵּוֹל m. 1) ruler.— 2) ruling (lines)

to rule, to make lines.

יוֹםְרְדְּיוֹם (pl. סַרְדְּיוֹם) m. fleldınarshal.

א מַרוּגין (בְּמֵרוּגִין m. 1) knitting, twisting.— 2) skipping; לְמֵרוּגִין alternately, with interruptions.

תרוֹם m. 1) castration.— 2) transposition (of letters or words). מַרְהוֹן m. stench.

וֹבְי m. 1) cancer, crabfish.— 2)
Cancer (sign of the zodiac).

מְרְכָה , חַרְכָה , מַרְכָּה , מַרְכָּה , pulmonary lesion.

Din 1) to castrate.— 2) to transpose.

תְּכְּוֹר m. mediator, agent, broker. מְרָכוֹר 1) to comb.— 2) to be empty.—

Pi. כֵּרֶק to dye light-red.

קרק m. emptiness; אִילָן חָדָק fruit-less tree.

מתים adj. indefinite

חתות m. hewing.

קתירה f. 1) hiding.— 2) undoing, destruction.

בּחָהָ, אּבְּחָהְ m. vagueness; as adv. generally; אָבְחָהָה , בּחָהָה likely, prohably.

מין מְתָמי ; adj. indefinite neuter gender.

רַתְּ 1) to contradict.— 2) to undo, to destroy.

לתת to cut, to hew.

תהם m. stone-cutter.

ľ

עבור (of months) m.1) intercalation כבור הַעְבוּר הַעְבוּר calendar system.— 2) pregnancy.— 3) passage. ִּעְבֶּרָת , עִבְּרָת f. pregnant. עַבֶּרָה, עַבֵּרָה f. transgression, sin. עברין (pl. וְעַבַרְיָנִים) m. transgressor. ענולה ,m., ענולה ביר כיר circle, orb; יַנוּלָה גוֹכָחִית*;zodiaeענוּלַת־הַמַּזַלוֹת* vertical point, zenith. ענונה. woman abandoned by her husband. ענל Niph. גָעָבַל to become round.— Pi. עַנֶּלָ to roll, to turn round.— Hithp. הָתַשַּגְּל to roll up. ענלנול adj. oval. *עובלון m. coachman. ענם 1) to grieve.— 2) to stutter. עוְכַת־וָבֶּשׁ f. grief, sorrow. ערון m. delicacy, comfort. עדור m. weeding. עַרִין, עַרִיין adv. yet, still. עדין adj. tender; *עדין f. tenderpess. עדיף adj. better, greater. עוֹבְרָא , עוֹבְרָה fact, deed. עְרָבֶר . עוְבָר m embryo, foetus. עוֹנְין , עוֹנְין m. anchor. עוור, m. perversion.

עויה f. 1) sin, trespass.— 2) (= תובוה (הוצויה) grimace. עווית f. convulsion, cramp. עולה /. little girl. *עוֹלַמִיית adj. eternal; עוֹלַמִית adv. for עוֹלֵשׁ m. chicory (plant). עוֹנֵה f. 1) time.— 2) coition. עוֹק m. roll, pad. עַמ m. pen; עַמ־עֹפָּרֶת lead-pencil. אַנְטִיפָּה m., עַטִיפָּה f. wrapper, cloak. עמרן m. tar, fish-oil. ឃុំក្សុ to sneeze. עין", איר, עין" m. festival (of the an cient heathens). עידית f. the best. עירן m. 1) reflection, meditation; בְעִיוּן attentively.— 2) theory עין (c צין) f. 1) eye.— 2) appearance; בְּעֵין like; מֵעֵין of the sort of. to look at. - Pi. עין 1) to look into. - 2) to reflect. *עיפוּת f. weariness, fatigue. לְיֵרָה /. town, village. עירוני m. villager, provincial. נכב to detain, to hinder.— Hithp. בתְּבַּבְּב 1) to stay, to remain.— 2) to be hindered.

עַבְּבֶּר. 1) remaining.— 2) obstruction.

m. 1) detention; אָבוּל immediately.— 2) prevention, hindrance.

עכול m. digestion.

עבורת פּוֹבְבִים וּמַוְלוֹת) עבּר״ם (עַבּוּ״ם וֹמַנְלוֹת) יֹי idolatry.

יים אָבוּך m. 1) muddiness.— 2) dimness.

עַבִירָה f. gloom.

עַבִירוּת muddiness.

to consume, to digest.

עבן (pl. עבנים) m. adder.

to wind round (as a serpent).

עַכְנַא , עַכְנַא f. ringed snake.

עבשין adv. now, at present.

עלא adv. above; לְעֵלָא higher.

to be נָאָלַב to humble.— Niph. נָאָלַב to be humiliated.

שלבון m. humiliation.

*עלגות stuttering.

עַלְה motive, cause; עַלָּת בָּל הָעָלוֹת first cause (God).

עלוב adj. humbled.

עלויים (pl. עלויים) m. 1) elevation.— 2) worth.—3) phenomenal person, genius.

עַלוּל adj. capable; as n. effect.

שלום m. hiding.

עלון m. feuilleton.

שַּׁלְמָה f. darkness; *שַּׁלְמָה slanderer.

יעַליל m. view; בַעַלִיל visibly, clearly. א עלילה f. accusation.

עלְכָּא (pl. עָלִמְין) m. world, eternity; בְּעָלְמָא worldly affairs; בְּעָלְמָא merely, generally; בִּית עָלְמִין cemetery.

עלמות f. eternity.

עלשל 1) to rustle.— 2) to turn over leaves (of a book).

עמוּרָים (pl. עַמוּרִים) m. 1) pillar; מוֹר הַשֵּׁחַר dawn.— 2) pulpit.

עַמִילָן f., עַמִילַן m. starch.

םמש to darken, to obscure.

עבוביי adj. national.

תבמיות f. nationality.

עמט m. armful.

עְּבְיּעְרְּם m. 1) obscurity.— 2) uncertainty.

בּיִבְעוֹ 1) to obscure.— 2) to doubt, to waver.

*עַבָּקן m. one absorbed in thoughts.

עַנְב הַשּׁוּעָל ;m. 1) grape, berry עֵנָב הַשּׁוּעָל currant.— 2) stye (of the eyelid).

ענוי הַדְין m. torment; ענוי הַדְין delay of justice.

יינְהְנוֹת meek, modest person; אַנְוְהְנוֹת f. meekness, modesty.

עַניוּת f. poverty.

to interest, to concern.— Hithp. זְּלֵוֹן to be interested.

מנקי adj. gigantic.

תַבְּה 1) to press.-- 2) to force.

תְּמָת fough; שָׁמִּעְםָה the ferment of the dough; fig. evil inclination.

עַםיִּק adj. occupied.

עםרק m. action. deed.

בּסֵלְ 1) to occupy oneself, to deal.— 2) to engage, to entertain.— Hiph. הַעְטָּלִיק זְהַעְטָּלִי to entertain.— Hithp. הַתְעָבִיי to occupy oneself, to attend.

יוֹבֶּקְים (pl. אַבֶּקים) m. business, dealing.

מַכְּקַ m social worker, agitator.

עַסְקנוּת f. activity.

ער אי אפּר (אַבְּעְ see יְאַבְּעְ .

*תַּבְרָה f. gazelle, young hind.

*עַבְּרוֹן) m. pencil.

*עַבּרוְנִי m. lark (bird).

עַבּרוּרִית sand, refuse.

שַׁשָּׁע to get mouldy; שַׁבְּשָׁ mouldy.

*עַצַב (pl. עָצַבים) m. nerve.

עְצְבוּת, עַצְבוּת, sadness, melancholy.

*'בְצַבֵּ adj. nervous.

יַנְינִים (pl. עַנִינִים) m. 1) flowerpot. -- 2) cup.

עִצִירָה, עַצִירָה f. 1) stop, stoppage.— 2) constipation.

אָרֶם הָעָצָם (pl. אָנְמָים אָם הָעָצָם (pl. אָבָמָם אָן) אָן אָדֶם noan,

substantive; אַנְאָר פּssentially.— 3) self; אָרְעָלְ myself, אָרְעָלָ thyself, בּגְיָנוּ לְבִין עַנְּמִן mimself; בָּגְיָנוּ לְבִין as for myself; בְּגִינִי לְּעַיְלָּטוֹ between us; between us; between us; between us; between us;

*יניי adj 1) own, proper.— 2) subjective.

*עצמיות f. subjectiveness.

អ្នក / hardship, misfortune.

קית m. gathering, collection; אֵבֶק ד בּיִם ilbrary.

שַקיפִים m. pl. deceit, cunning.

עַקיצַה f. sting.

עקם 1) to bend.— 2) to pervert.

עַקְמוּמִית f. 1) bending, winding.-2) malice.

ינקין m. 1) sting.— 2) point.— 3)
rump-bone.

אָפָרְים (pl. עַבְּרִים m. 1) stem, root; אָבְּרִים at the very beginning.— 2) principal thing.— 3) principle, dogma.— 4) God.

עַקשׁן m. obstinate, stubborn person

יַּבַרְאי m. something accidental, unimportant, unsteady.

surety; אָרֵבקּבְן m. one responsible, עָרֵביקׁ endorser.

אָרָבָּ (= Heb. עֹרֶבּ m. raven.

ערבב to mix, to confuse.

קבר (בּוֹבְיה f. 1) trough.— 2) boat. קבובור f. mixture. confusion. לַנְרַבוּת f. guarantee.

ערך to drive away.

עַרְדָּל (pl. עַרְדָּלים) m. overshoe.

עַרְמִילָאי adj. naked.

קריסה f. 1) dough.— 2) cradle.

אָרֶךְ , תְּלְלֶּהְ , m. 1) order, series.— 2) value; אֵרֶךְ הַהַּפְּלְנָה , מְעָרֶךְ , מְעָרֶךְ , מְעָרֶךְ , מְעָרֶךְ , מִעְרֶךְ בִּיִּיִירִוֹן , positive degree; עָרֶרְ בִּיִּיִינִן superlative degree; מְרֶרְ בִּיִּינִן

degree.—4)article(in a dictionary). אַרְכַּאוֹת f. court of justice, tribunal.

לְעֵר 1) to object.— 2) to gargle.

to make.— Pe עַשְׂה to press; מְעָשֶּׂה compelled.

לְעֵשֵׁיה / making, action, practice.

lamp. (pl. אַיַשְׁשִׁיּוֹת f. lantern,

*ינתון m. journal, news-paper.

*journalism.

קּאָה (pl. אָמָה) לַ. 1) side, corner.— בין curl; אָה נָכִרִית wig.

adj. 1) spoiled.— 2) notched.

קבים f. 1) injury, infraction.—
2) notch.— 3) wane, decrease (of the moon).

to injure, to spoil.— Niph. בְּנַם to be injured, spoiled.

ים בּוֹרָא 1) idleness, leisure.— 2) vacation.

m. pedagogue, educator.

to yawn.

לוֹמְלְאוֹת (pl. פּוּוְמְלְאוֹת 1) boot.— 2) stocking.

שולם m. blow, stroke.

בְּפוֹמְבָּי , פּוֹמְבִּי publicity; בְּפוֹמְבִּי publicly.

יה בוּנְדֶּלֵם m. inn, hotel.

m. inn-keeper.

*פּוֹמָקים (pl. פּוֹמָקים) m. authority on the Law.

קּוְעְנוּת (pl. פּוּרְעָנוּת) f. punishment, misfortune.

ה dispersing; *בּוּרְרַחַנֶּפֶּש absence of mind.

מַנְייָ adj. hasty, rash.

(pl. קּוְמוֹנוֹת m. 1) refrain.— 2) ode.

קֹוְלָן (pl. פֿוֹרָנִים m. squanderer, spendthrift.

וֹחָבָּ m. timid person, coward.

פַּחוּת מָן; low, little; פְחוּת פָּחוּת פָּרוּת פָּרוּת מָן; at least.

*⊓∏∌ m. tinsmith.

*חִיתוּת־הַבָּבוֹר f lowness; פַּחִיתוּת offence, insult. מהם m. smithy, forge.

יה אָ m. 1) blacksmith.— 2) charcoal-burner.

*מְבְּבְּוּלְ

הַתְּלֵח to diminish.— Niph. הַבְּחָת to be diminished.— Hiph. נְבְּחָת to waste away.

רְחָבָּ וֹ, 1) lessening.— 2) damage.

בּאַנְהַיּמְלִּים m. 1) spicing.— 2) tip (of a lime).— 3) talking מַּמְלְּיִם idle talk, prattle.

בוּם m., פְּטוּמָה f. adj. fattened.

m. freeing, release; מֵלְפּמּוּרֶין bill of divorce.

מאַר adj. free, guiltless.

לפטירה f. departure, death.

기 to fatten.— 2) to season. — Hithp. 교환한 to fatten oneself.

הממה f. tip (of a lime).

חבים ל nipple.

pod.— 3) talk, gossip.

ນລິນລ 1) to appease.— 2) to chatter.

ת פּמִרָיה, הּמְקרָה mushroom.

קלונים (pl. פַּמְרוֹנִים) m. protector, patron.

m. poetry, liturgic poem.

m. softening, apology, excuse.

poems.

פיל (pl. פִילִים) m. elephant.

שִּילוֹן m. vestibule, portal.

m. philosopher.

הילוסופיַה א philosophy.

אַלְנְכָּא f. plate.

Die 1) to appease.— 2) to beg one's pardon.— Hithp. בְּיִבְּיִם to be appeased.

שַּׁיָם (pl. הַּנְּסוֹת m. lot.

יפִיןְרוֹת (pl. פִּיפְיָרוֹת) m. papyrus, reed.

אָפַיְקְה אֶל גַּוְגָּוֶרֶת ;stoppe:, cork אָבּיָקָה Adam's-apple.

m. magician.

רבה Pi. חַבָּם to make sober.

to divide.— Pi. אָבָּל 1) to divide, split.— 2) to differ.— Niph. אַבָּבְיּל 1) to be divided.— Hiph. הַפְּלִיל 1) to remove.— 2) to exaggerate.—

Hoph. בְּלַלְ to be separated, distinguished; מוֹפְלַל one distinguished.

הלוות f. 1) half.—*2) incomplete ness.

*תלד m. steel.

בּלוּנְתָּא f. division of opinion; בּלוּנְתָּא מְלוּנְתָּא opponent.

m. praying.

* peasant, farmer.

קפין f. palace.

m. 1) bread-selle**r. — 2)** baker's shop.

to moisten.

m. 1) war, army.— 2) time of war.

*קפַלְמַף, פַּלְמֵן to philosophise.

יּבְּלְבְּלְּלְתְּרְ * m. lie, fiction; *קּבְלְּלְתְּרָ lampoon, libel.

m. casuistry.

to engage in casuistry.

פּלְפֵּלִין (pl. פִּלְפָּלִין) m. a. f. pepper.

*בּלְפַּלְנוּת. casuistry.

לים (שׁלֵישׁ 1) to open.— 2) to penetrate.

אָשׁלְיָּא f. family, household; פּמֵלְיָּא ਜੇ ਜ਼ਿਲੇ ਜ਼ਿਲੇ

לְּמְלֵּיָה grater.

י פּֿנָא' (פּֿנָא' m. 1) emptiness.— 2) leisure.

קנדָה f. purse, money-bag.

קּוְדְּק, pְּוְדְק m. 1) inn.— 2) hazelnut.

m. inn-keeper.

m., פְּנוֹיְה f. 1) empty.— 2) unmarried.

*פֿוַיָה f. 1) turning.— 2) intention.

ים (ים מות ה. 1) inwardness, interior; לְבְּנִים מְוֹהָ inside, within; יְבְּנִים מְשְׁה לִפְנִים מְשׁוּרֵת הַדָּין to be more lenient than the law requires.— 2) text of a book.

m. pl. face; יְפְנִים in his presence; יְפְנִים for appearance's sake; עַל מַל at any rate.

וֹימִיּגת inwardness.

DED m. lantern.

בּבְקְהַ m. 1) record-book.— 2) copybook.

רַבְּּבָּ to be spoiled.— Niph. רְבָּבָּן 1) to lose, to sustain a loss.—

2) to be destroyed.

לְּמֵרָא, פְּמֵרָא loss, damage.

מול adj. invalid, void.

기미의 m. 1) defect, fault.— 2) un fitness.

기하고 m. 1) verse.— *2) Bible.

*בְּּמִילַה ƒ. sculpture.

קַּמִיעָה (pl. קּמִיעוֹת) f. step.

한희 m. 1) stone-cutter. 2) sculptor.

רבלה f. refuse, waste, trash.

קַּמַנְתֵּר m. 1) cithern.— 2) piano.

"DÞ to stride, to step.

DPD m. 1) mosaic.— 2) domino.—
3) cornice.

רָסְבָּ 1) to cease, to discontinue.—
2) to decide.— Hiph. רְּסְיָק to interrupt.

PDB m. decision.

pos m. division, separation.

בעוטות com. pl. little ones.

לעיה f. talk.

m. 1) work, deed.— 2) practice; בּפֿעַל actually.

פֿעל (pl. פֿעַלים) m. laborer, workman.

קַעל יוֹצֵא (pl. פְּעָלִים) m. verb; פָּעָל יוֹצֵא intransitive verb, פָּעָל עוֹמֵר intransitive verb.

קרת (שׁבְּעָת m. 1) refreshment; שְּבָּעְ הַשְּׁבְּּע preservation of life.— 2) supervision.

בקידות administration.

קּרְעָּה: cleft, break; בָּרְפְּקוּעָה fruit found in the womb of a slaughtered animal.

to crack, to break.— Hiph. הַּכְּקִישְ to raise the price.

proof. 1) indecision.— 2) reproof.

Papa to waver.— Hithp. Papann to extend.

to become unruly. — Hiph. הַּלְּקִיר זְּלְּקִיר to declare as ownerless. בַּרְנָּד הַ m. curtain.

פרקממיה f. see פרגממיה.

*חַלְּרָה f. atom.

אַפְרָהֶּסְיָא f. publicity; בְּרַהֶּסְיָא publicity.

קרן m. separation.

מרוןדןן m. ante-room, hall.

קרוְבְּרּ f. 1) small coin.— 2) drop. א פַּרוֹנִקא m. messenger.

לפרוֹםֶה f. slice.

m. pl. crumbs, fragments. מַרְוֹיִם m. commentary; מַרְוֹיִם expressly.

שרוש m. abstinent person, hermit.

יה בּלְבָּה m. 1) particular; בּלְבָּה in particular.— 2) individual.— 3) chronology.

קָרָמִיּוֹת * adj. individual; שָׁרַמִּיּ proper name; * שְׁרַמִּי מוty. קְּרָיָה וֹרֶכְיָה fruitfulness; פְּרָיָה וֹרֶכְיָה וֹרְכִיָה

קריעה f. 1) destruction.— 2) dishevelling.— 3) baring.— 4) payment.

קריצוּת f. 1) depravity.— 2) impudence.

קרישה, פְּרִישָׁה, 1) abstinence.— 2) departure.

3) to contradict.

אַרְרָאָ f. objection, contradiction.

בּוֹכוֹת m. 1) struggling.— 2) paint, rouge.

קבְּבֶּם 1) to struggle.— 2) to paint.

בּרְבֵּל () to support, to maintain.—
2) to lead.— Hithp. בּרְפַרְנָל to support oneself.

בּרְבָּם m. leader, chief of a community.

הבוסה א פרנסה f. maintenance.

םרָם m. 1) reward.— *2) premium.

publication, promulgation.

Hithp. הַתְּפַרְמָם to make known, to publish.—

m. payment.

קרות, פּוֹרְעְנוּת, פּוֹרְעְנוּת, פּוֹרְעְנוּת.— 2) misfortune, calamity.

קבּרְפַּף m. butterfly.

יל בְּרָבּן () to split, to struggle convulsively.— 2) to crumble.

ל פַּרָבּרָה top, whirligig.

קּרֶתְּלֶת (pl. בַּרְפְּרֶאוֹת) f. 1) dessert.— 2) accessory thing.

אָלְצוֹף m. face, physiognomy.

רְיּלֵים m. 1) violence.— 2) cross-road.— 3) chapter.— 4) joint.—
5) puberty.

m. lecture, preaching.

m. defender, advocate.

הַלְּמַמְיָה f. merchandise.

יה פֿרָקן, פֿרָקן m. deliverance.

בּרָשָׁר. section (of the Pentateuch).

m. commentator. בַּרְישָׁן m. commentator.

מוֹשׁי adj. simple, plain.

to spread out; *לְגֶל to spread out; בְּגֶל become bankrupt.

מַשְׁבַּ m. simple meaning.

Nove m. 1) course. - 2) name of an accent.

אם מכפות. בּשִּׁיטוּת, פֿשִּׁיטוּת simplicity.

יַרָה pudding.

ສພຸພຸອ adv. of course.

בּפְשִׁיעָה f. crime, guilt; בּפְשִׁיעָה intentionally.

שׁוֹשׁבּוֹשׁ m. search.

プラヴラ m. 1) bed-bug.— 2) little gate.

שַּׁבְּשָׁיִבָּ to search, to investigate.

기발 및 1) to be lukewarm.— 2) to compromise.

קשְׁבֶה, m., פְּשְׁבָה f. compromise, settlement.

יְתְּהְ f. 1) opening.— 2) introduction.

casion to speak.

לפתילה f. 1) wick.— 2) candle.

*פּתִיעַה f. surprise.

א בּוֹנְקָא דְהַוֹּמֶנֶה summons.

3

בְּלְבְיּלְעֵ adj. 1) clawed.— 2) colored.— 3) hypocrite.

עַבוּעַ m. hyena.

ישְׁלִיחַ־צְבּוּר 1) heap.— 2) community אֵלְיַחַ־צְבּוּר cantor.

יבְּיוֹן m. 1) desire.— 2) tendency, aim.

*אָבִיעָוּת /. bypocrisy.

법교발 to dye, to color.

צַבַע (pl. צַבָּעִים m. dyer.

יְבְּעֶוֹנְים (pl. יְבְעוֹנִים) m. paint, color.

לְבַת tongs.

אַך m. side; הַצָּר הַשָּׁיָה similarity.

to side.

יְבְרָיּוּת ; adj. accessory אָרָרִיּ tiality.

בְּרֵב Hiph. בְּיְהִיכ to glitter.

*צהַבְהַב m. blond person.

און און f. will, testament.

*אַרוֹן m. collar.

יְּלְּוֹנְיִם (pl. צְּוֹנְיִם m. 1) command.—

2) imperative mood (gram.).

לום to shout.

adj. cold.

ארכן m. rock

צוּרְבַא m. learned man, scholar.

to listen, to obey.

הַאָלְהָאָ m. 1) brightness.— 2) drop.

הצחצ to cleanse, to purify.

*ציוֹנְיוּת m. Zionist; *איוֹנְיוּת f. Zionism.

ייוּרְל m. picture, painting, description.

to mark.— Hithp. בְּצְמֵיהָ to be distinguished.

ציץ Pi. ציץ to chirp.

לין to portray, to paint.

שיר m. painter.

צירן see צירן.

לב 1) to crucify, to hang.— 2) to cross oneself.— Hühp. בּצְׁלֵכּוֹ to be hanged.

בּלְב m. cross; נוֹמָעי הַנְּלְב the crusaders.

צלוב m. gallows.

צלול adj. clear, pure.

צלותא f. prayer.

צליבה f. hanging, crucifixion.

צְלִיה f. roasting, broiling.

*הַּצְשַׁלֵּם to photograph.— Hithp. הַּצְשַׁלֵּם to photograph oneself.

*בַלַם m. photographer.

*לְכוֹוֹן m. landscape, scenery.

* אַבְּיבְיּ m. photograph, picture.

צלצול m. sound, tune.

ללצל to sound, to tingle.

pm 1) raisin.— 2) shrinking.

当時以 m. 1) accuracy, closeness.— 2) economy.

לאָנְאָ 1) to be accurate.— 2) to be economical.

עַבֶּר m. wool; אָבֶר־בָּבֶּן cotton.

NII m. basket.

וון m. radish.

אַנְלָע adj. modest, humble.

*לנוֹרַה f. hook.

אַניעוּת f. modesty.

אָבֶן, אָבֵן to cool.— Hithp. אָבַן to become cold.

אָנְעָה f. secrecy; בְּצִנְעָה secretly.

צען (pl. ציען) m. gypsy.

עצע m. *plaything, toy.

יַצְעַר Pi. אֵעֵל to grieve, vex.— Hithp. זְּאַטֵּע to be grieved.

צער m. pain, grief, sorrow.

מַלֵּי adj. foreseen.

קובן adj. close.

עפור m. bubble.

אַלַבְאַ m. morning.

מבר adj. narrow; צריעין envious person; צרוּת־עיִן envy, jealousy. ארוּד adj dry, hoarse.

קוֹרְלָּ m. 1) binding, union.— 2) combination.— 3) purification.

מרין adj. necessary.

to need.— Niph. הְצְׁרֵהְ to be in need.— Hiph. הְצְרֵיךְ to compel.→
Hithp. קֹבְיִיְ as Kal.

אַרְפַת France.

*תַּתְּי, צְתָּית, אַתָּה match.

אַהָּג to hearken, to listen.

P

ון כאי 1) to stand.— 2) to refer.

(du. 미글리) m. 1) dry measure.— 2) wooden leg.— 3) small, little. 크리 m. 1) receiving.— 2) recep-

tacle.

קביה f. dice (game).

קביעות f. firmness, steadiness.

to complain.

רֹבְילְ f. 1) receipt, reception.— 2) tradition, cabbala, mystic philosophy.— 3) authorization given by a Rabbi to a slaughterer.

תּבְּלֶן m. enterpriser, contractor; קבְּלֶן f. enterprise, contractorship.

קֹבְלְנָא f. complaint.

לְבַע to fix; מָבַע adj. fixed, steady.

m. magazine, collection.

*כְבַצְן m. beggar.

*בְּבָרָן m. grave-digger.

m. pilot.

קבּׁרֶת f. fleshy part of the arm.

מְשְׁפַּט בְרוּם ; adj. ancient, old; מְשְׁפַט בְרוּם prejudice.

קרוש (הרוש m. 1) sanctification; קרוש martyrdom.— 2) benediction pronounced over wine or bread on Sabbaths and holidays.

שׁלְּכוֹיוֹיִ adj. holy, sacred; as n. saint, martyr.

קרוֹשְׁר. f. 1) holiness.— 2) name of a certain prayer.

קרושין m. pl. marriage, betrothal.

קדיקה f. 1) advance.— 2) preference.

עַרִי'ש m. prayer for the dead.

מוֹנֶם, קוֹנֶם adv. before.

אבְּרַבְּ m. name of an accent.

קרמוניות f. antiquity.

קברה f. pot.

קַרוּשָׁה f. see קַרְשַּׁה.

יקריים m. pl. 1) holy property.—
2) offering.— 3) the fifth order of the Mishnah.

קְּהָה to be blunt.— Hiph. הְקְהָה to blunt, to set on edge (of teeth). הקף adj. sour.

קרק f. congregation, community. קרק m. cord, string; קרקל equator.

קוֹטֶב Hiph. קּוֹטֶב to let blood, to bleed. קוֹטָב ה. pole.

m. iron collar.

m. spiced wine.

קוֹנְכִי, קוֹנְכִי , קוֹנְכִי , קוֹנְכִי , קוֹנְכִי , אוֹנְכִי , קוֹנְכָי , shell.

קוֹף m. 1) ape.— 2) eye (of a needle). קוֹרְטוֹרָ m. small measure.

יייה, קושיה, קושיה f. 1) question — 2) difficult passage.

יוור בין different passage.

m. accuser, prosecutor
f. accusation.

קממה f. discord, quarrel.

קֹבְינִית f. hewing off, cutting off. קֹבִינְת f. littleness, smallness.

לְמַנִית (pl. קְמָנִיּוֹת) f. legume, peas. to cut off.— Pi. אַפָּף to cut through.

עַמַע adj. lame; אַפַּאָ fragment. *אַסְמַי m. steam-engine.

m. 1) axis.— 2) diameter. קמָר to accuse.

קיבה f. bending, bowing.

קיום m. 1) duration, existence.—
2) confirmation.

קיחה f. taking, receiving.

קימור (ת. 1) smoke.— *2 steam; קימור הפיטור locomotive.

adj. 1) durable, stationary.—
2) valid.

קימָה f. rising.

m. splinter.

*קיצוני adj. extreme.

קיק m. castor-oil plant; אָמֶן קִיק astor-oil.

קיש m. clinking (of a coin).

קל adj. 1) light, swift.— 2) insignificant; קל־בְעַת frivolous; קל י inference from minor to major, or from major to minor.

מלוש adj. thin, not dense.

קלות בעת f. lightness; קלות בַּלּוּת, קלוּת ראש levity.

לְלֵיא f. alkaline, salt.

קּלְמוֹם , קּלְמוֹם m. pen.

m. pen-case.

קלַסְמֵּר , קְלַסְמֵּר *m. 1)* feature.— 2) basket.

1) to throw.— 2) to come.

to peel.

חַלֵּךְ m. parchment.

לְפַר, קַלְפַר, urn (for lots).

קּלְפְּה f. 1) shell, husk.— 2) evil spirit.

*הַלְפִים m. pl. cards.

m. corruption.

הלקלה misfortune, reverse.

ילְלֶר m. 1) iron neck-chain.— 2) responsibility.

RPD adj. first.

מַבְּמַמ m. fold, wrinkle.

קַמִיעַ, קַמֵּיעַ m. amulet.

קמיצָה f. 1) taking of a handful.—
2) the fourth finger.

אָקְעָאָ, קּמְעָה, a little, a trifle.

יה economical or stingy person, niggard.

*חַנְאוֹת f. fanaticism.

יאי adj. fanatic, zealot.

m. hemp.

m. pole.

קנה (קנה m. reed; קנה gun.

*הַנּוּחַ יְּעוּדָה m. wiping off; קְּנּוּחַ יְּעוּדָה dessert.

to wipe off.

to provoke. הַקנִים Hiph. קַנַם

m. 1) crow-bar.— 2) quarrel.
קוֹמֵרָ m. 1) sheet.— 2) pamphlet.

קניה f. purchase.

m. prohibited thing.

ה agreement.

to punish, to fine.

בּבֶּב m. punishment, fine, mulct.

m. pitcher.

to annoy, to tease, to quarrel.

p. m. 1) ivy (plant).— *2) enchantment.

m. splinter.

to curve.

*קערורית ל curve.

קפַר Hiph. הָקפִיד 1) to be angry.—

2) to be particular, scrupulous.

m. 1) passionate person.—
2) pedant.

The f. 1) box.— 2) cash-box.—
3) alms, charity.

T보고 to strike.— Pi. 다음 1) to strike.— 2 to diminish.

קפיצה f. jumping, leaping.

to fold, to double.

קְפֶּל m. 1) fold.— 2) vault.— 3) capital (of a column).

לְּבְּבְּהָ, הְקְבְּבְּה, chest, box.

m. butcher.

קּצְּבֶּה (1) measure.— *2) alms, charity.

m. shortening, abridgment, abbreviation; בָּקצוּר briefly.

קבר f. 1) small part.— 2) few.

m. Biblical verse.

קרבות f. relationship.

m. heart disease.

only pl. קרָה occurrences; קרות-הַיָּמִים history.

בקרוב adj. near; בְקרוֹב scon.

בקרוּב adv. near, nigh; בְּקרוּב ahout, nearly.

קרוֹם, קרוֹבוֹת liturgic poems. קרוֹם אי קרוֹם m. skin, shell.

קרון, קרון m. wagon.

*קרחון m. glacier.

לְּכְרַתְּתְּתְּ spot, patch.

קרְמוּב m. small measure.

פּנִמָים see קַרְמָם.

קרי 1, occurrence.— 2) pollution.

יְרִיאָה 1) exclamation.— 2) reading.

m. reader.

קריעה f. tearing.

מַליר adj. cool, cold.

א קוֹנָא הַאּמְנָא מּן cupping glass.

m. hammer.

*קרָנְרַאַף (בּרָנַף (בּרָנַף (בּרָנַף (בּרָנַף (m. rhinoceros.

m. circus.

קרַקף, קרָקף m. head, skull.

מושר בי m. adorning, decorating.

אין איז איז to adorn.— Hithp בְּשְׁמֵי to adorn oneself.

קשְיָה, קשְיָה, difficult question.

מיש adj. old.

to tingle.— Hithp. הָתַקְשָׁקשׁ to move.

קישֶׁר m. 1) joining.— 2) knot. m. pitcher, jar.

רַאָּה lung.

אָרָה sight, spectacle, play.

יוֹן adj. proper, worthy.

דְאָיֵה f proof, evidence.

ראיה /. sight, vision.

m. 1) show, view.— *2) andi-

בי בּי בַב m. teacher, master; בֵּי בֵּב school; בּי בֵי בַב disciple.

בבר m. dirt, filth.

רוֹבֶּר, רְבֶּד m. stratum.

יי אין (. 1) juice.— 2) girl.

י. m. increase, multiplication.

ווֹם m. lord.

עַבוּעַ m. square.

יְבוּרְאָ f. 1) greatness.— 2) bringing up.— 3) preference.

יתבותי interj. my lords!

רבי, רבי Rabbi.

רֵבְיָּה f. increase, multiplication (see also פְּרָיָה)

קבנוּת (1) domination.— *2) office of Rabbi.

to lay dust by sprinkling.

בְרַבְ adj. very big.

וְבַרְבְן m. great man, magnate.

תוון m. irritable person.

בְיל adj. 1) used, accustomed.—
2) expert.

רנילות custom, habit.

רְנְיְמֵה stoning.

to accustom הָרָגִיל Hiph. רָגַל

to rage.— Hiph. הָרְגִיש to feel.— Hithp. הָרֵבִגִש to rage.

ש, הְנְשָׁה m., הְנְשְׁה bustle, noise, feeling; רְנְשִיּוֹת* sensitiveness.

קבָין f. 1) persecution.— 2) running after; מְבָּבוֹין ambition. בַּבְיֹן to run.

רוֹב, אבְּוֹח m. majority; לְרוֹב much, oftenly.

*רוֹבֶה m. gun.

הַרְוֹיְם Hiph. הַרְוֹיְם to gain, to profit.

m. 1) enlargement.— 2) gain, profit; pl. רְוָהִים interest.

רּוְחֵנִי adj. spiritual, moral.

רותניות spirituality.

לוכלות business.

רְּנְק m. unmarried man, bachelor.

*בְּוֹקוּת single life.

וְבְּבְוֹיָ adj. merciful.

m God (prop. the marciful one).

רות וות mercy, pity.

יבְתְשׁ m. 1) reptile.— 2) pouring out.

ת'מב m. juice.

הים m. 1) eye-lid.— 2) hippodrome.

רַפְּתָא see רִיפַּה.

א הֵיבְה, הֵיכְה m. addle-brain, ignoramus.

עריש, הישא f. beginning.

רִיך m. 1) saliva.— 2) slime; רְירִ adj. slimy,

*בַבֶּתְ f. train.

קרוּבְה f. 1) knee.— 2) crooked bough.

*1757 m. concentration.

*הַבּוּה m. softening.

to concentrate. הַרְבִּיוּ

קביף adj. soft.

רַכִילוּת f. calumny.

דַבָן Huph. הָרָבִּין to bend.

*רַמַּאוּת f. fraud.

'אם m. deceiver.

to wink, to hint.— Niph. נְרָמֵוּ to be hinted at.

וְבְמֵּז (pl. וְבְּיִים m. hint, sign.

ל בְּבִיי (1) to throw.— 2) to contradict.— Ithp. אִיהַרַפִּי to meet.

רִבִיזָה f. hint.

רָמִימָה f. treading, trampling.

אַשְׁאַ f. evening.

m. 1) singing.— 2) slander, calumny.

m. wagon.

דְּמֵּק to break, to crush.

תַבְתַן m. glutton.

לעוא f. favor.

בְעוּעַ adj. tottering.

רעות f. friendship.

גיעותא, רְעוּתָא f. fault, defect.

m. shepherd.

רַעִיוֹן m. thought, *idea.

רעל m. 1) reeling.— *2) poison.

m. healing.

בַּפַש see רַפַּס.

קבן to shake, to totter.

קברף 1) to flutter.— 2) to tremble.

אַרַבָּל f. loaf, cake.

יקצ'ן m. 1) inclination.— 2) conciliation.

*לצוֹני adj. voluntary, free.

רצוּעָה f. 1) strap, band.— 2) strip. קצוּק adj 1) close.— 2) inclosed.—

3) successive.

לציחה f. murder.

st yבצין adj. earnest, serious.

*דְצִינוּת f. seriousness.

*רציני adj. serious.

רצען m. 1) shoemaker.— 2) harness-maker.

*취탈기 m. paver.

קוד m., רָקיִדָה f. dance, dancing.

m. 1) embroidering.— 2) form-

תקק m. apothecary.

לקיקה f. spitting.

1) to empty.— 2) to lay waste.

m. 1) swamp.— 2) shallow stream.

*רַקַקית f. spittoon.

מאי adv. permitted, allowed.

דַשָּׁה Hiph. הַּרְשָׁה to allow, to per-

רַשׁוּת, רַשׁוּת (pl. רָשִׁיוֹת) בישׁוּת power, permission. 2) dominion.

*רשימה f. list, register.

to weaken.— Hithp רַשׁל להַרַשְּׁל to be lazy, indolent.

□27 m. 1) mark, line, feature.— 2) impression.

*קשׁמַר f. outline, plan, design.

m. boiled piece.

תתון m. quick-tempered person.

רַתְע Niph. נְרְפַע 1) to tremble.--2) to step back.

לתַף Pi. דְתַּף to store up.

to tremble.

שאב 1) to draw (water).— 2) to אור m. leaven. attract; אָבֶן־שׁוֹאָבֶת magnet. m. pine-tree.

*개발 1) striving.— 2) breath

שאני adv. different.

בשֵי (f. בְּשְׁיָ) adj. gray.

לשבבה f. neighbor.

אבבותא f. neighborhood.

עבּוּטָה , שְׁבּוּטָה ל carp.

שבוש m. error.

רבְשָׁי m, הַחְבְּשִׁי לַ. praise, hymn.

מוֹכַב־שָבִים , מוֹכַב־שָבִים m. comet.

m. way, path; בְּשְׁבִיל because of, for the sake of; sf. בְּשָׁבִילִי for my sake.

יתָה (. 1) rest, respose.— *2) strike.

שׁוֹבְךּ, שׁבֹרָ m. pigeon-house.

שַבַּלוּל m. snail.

לית f. lucern (grass).

שִׁבְּלֶת־שׁוּעֲל f. ear of corn; שָׁבְּלֶת oats.

לבל חַיִּים לְבָל חַי to leave; שְׁבַק to die.

שׁבֵר m. receipt.

ビュザ to make errors.

NDビュビ /. error, mistake.

שׁבַּתְאי m. Saturn (planet).

ישבר 1) to send.— 2) to run; pt. שנר current, fluent.

אַדַע to throw.

m. betrothal.

קובי to betroth, to make a match. —

Hithp. קשׁבַּוּרָ to woo.

שַׁרְבַּן m. match-maker.

*שַׁדְבְנוּת /. match-making.

to persuade one. — Hithp. לשְהַרְלּ ז', 1) to endeavor, to strive.— 2) to intercede.

לשַׁדַר to send.

קיברה איני לישברה spine, vertebral column.

*אַדְרָה f. hilly place

קֹהְ to stay, to abide.— Hiph.

לשהות f. delay.

לשהיה f. detention, delay.

Nim m. two dots under a letter (:) indicating absence of a vowel.

בוֹע adv. more, furthermore.

קמן adj. 1) equal.— 2) worth;קמָן מור at a moderate price.

שְׁנִיוֹן . שְׁנְיוֹן m. equality; שָׁנִיוֹן שִׁנְנִי בַּוְיָבְיוֹת equal rights.

ני 1) to move to and fro — 2) to row.— 3) to swim.— Hiph. השנים to cause to float.

កាណ្ឌ្រ់ m. 1) simpleton.— 2) wild.

מוליא m. apprentice.

*שולליי adj. negative.

m. garlie.

שום to value, to appraise; as n. valuation: שוֹם בְּבָּה because of; as adv. none; שוֹם דְבָּר nothing.

אֹבְישׁ f. 1) valuation — 2) sign.

| m. 1) fat.— 2) juice.

*שְׁעְשׁן m. watch-maker.

שופינָא , שופין file.

שוֹפְבִים m. pl. filth, dish-wash.

ליה (בית f. 1) line, row.— 2) custom.

m. licorice.

קישׁוְשׁלְּה f. 1) knob.— 2) head of a nail.

שויף m. plum.

*מַחְלָם adj. brown.

বাদু adj. consumptive.

to whet.

ישרוי m. arm-pit.

אויטה f slaughter.

Hiph. הְשְׁחִיל (הְשְׁחִיל / Hiph שֲׁחַל) to put through.— 2) to pull out.

*מַחַם m. granite.

לעה to become black.

to be proud.

שוצן m. haughty person.

שַׁתַר m. dawn; שַׁתַר מַשְּׁלֵד הַשְּׁחַר daybreak; הַשַּׁחַר morning prayer.

ישָׁרוֹר שָׁבְּעֵיוָן adj. black; שָׁרוֹר pupil (of the eye).

*ישַׂרְרוֹן m. jet (stone).

שחרור m. liberation, freeing.

ית f. 1) blackness.— 2) ugliness.

קרית f. 1) morning.— 2) morning service.

to liberate, to free

דְּשְׁתַּאָ Hiph. הְשְׁמְה, to mock.— Hithp. הְשְׁתַּקֹּה to become mad, insane.

שׁמֶה see שׁמֶה.

ក្នុង adj. flat, level.

ក្យាឃ្ម៉ adj. addicted.

미끄팅 m. 1) surface, level.— 2) space, area.

ישטהי adj. superficial.

שׁמְיֵא see שׁמְיֵא.

ment; שְׁמֵר־תְּיִנְה promissory note; to שִׁמֵר־תְּדְינָה paper-money, banknote.

ליך, שיר to plaster.

שיור m. remainder.

שיט m. swimmer.

איני ל. 1) row, line.— 2) system. איני to belong, to appertain.

adj. belonging, appertaining.

קרות f. 1) pertinence.— 2) relation.

שין m. urine.

השים /. rind, bark.

to leave, to leave over.

שירָא, שׁירָ, m. bracelet.

שירָא, שִׁירָאָה, שִׁירָא f. silk.

אַרְרָה caravan, travelling company.

שֵׁיֵר m. remainder.

לישה f. rejoicing.

స్పెస్ట్ adj. dead, deceased.

*אַכְבַּה f. layer.

הקבונה f. 1) street.— 2) neighborhood.

שְׁכִיב־מֵּרֶע adj. dead; שֶׁכִיב־מֵּרֶע sick person.

יַשְׁכִּיחָא , שָׁכִּיחָא adj. frequent.

אָכִינָה f. divine presence, holy spirit.

יקירוּת f. 1) hiring.— 2) houserent.— 3) wages, salary.

ישבלול m. completion, perfection.

ישׁבְּלִי adj. intelligent, intellectual.

קבר m. 1) strong drink.—*2) beer.

לייברות f. drunkenness.

שלד m. skeleton.

אַלַשֵי to draw out (from water).

to inflame.

שלהי m. end.

מלות m. sending off, dismissal.

קרוּפְּה f. 1) womb.— 2) bubble.

שׁלְחָנִי m. banker.

*שׁלְחַנִיָּה f. bank.

שׁלְמֵנוּת f. dominion.

שָׁלִיבָה f. 1) rung of a ladder.— 2)
binding.

יְשְׁלִיחַ m. messenger; שָׁלִיחַ צַבּוּר cantor.

שׁלִיחוּת f. message, errand.

קלימה f. power.

לשלילַה f. negation, negative.

שׁלִיישׁ m. 1) triangle.— 2) trustee.

שׁלִישׁ m. a third.

שׁלִישׁוּת f. deposit.

ישִי בשׁלִישִי m. second cousin.

ייי איל (m. 1) seam, stitch.— 2) ovary.

*חַלְמוּה f. 1) perfection.— 2) culture, education.

קלים m. fallow-field.

שׁלְפוּחַה f. see שׁלְפוּחַה.

ישָׁבֵּׁק 1) to boil.— 2) to scald.— 3) to embowel.

שֶׁבֶּׁלְ m. 1) boiled herbs.—2) stewed fruit.

שׁלְשׁי to divide into three parts.—

Hiph. הַשְּׁלִישׁ to deposit with a third person.— Hoph. דְשָׁלִשׁ to be deposited.

לשׁרְלֹשׁוּל m. 1) earth-worm.— 2) diarrhoea.— 3) lowering.

ישלשל 1) to lower.— 2) to chain, to link.— 3) to purge.

שׁלִשׁלָת f. chain.

הַשֵּׁה m. name; מְשֵׁה adjective; מְשָׁה adjective; מַשָּׁה קָשׁר קָשׁר God; מָשָׁה as; מִשְׁר for the sake of.

నిస్తాలు adv. perhaps, may be.

Nロピ m. name.

`እውጀ m. appraiser, assessor.

מָשְׁמָר see שְׁמָּד.

קבר m. 1) baptism.— 2) religious persecution.

שׁמוּשִׁי m. attendance; שׁמוּשִׁי adj. practical; אוֹתִיוֹת הַשְּׁמוּשׁ servile letters (in gram.).

** adj. Semitic.

בְּיִבְי m. pl. heaven, God.

שָׁמִיעָה f. hearing.

הקיביי f. 1) watch, custody.— 2) observation.— 3) amulet.

לשַׁמְנוּנִית f. greasiness.

*שַׁמֵבֶת f. cream.

ישְׁבֵע לינִיה to hear; שְׁבֵע you may infer herefrom.

אַטְטֵעֵי m. servant.

אַהַעְבֻשְׁ , אּהָהְיִּהְשֵׁיּ f. tradition.

*שׁמֵיץ to soil, to dirty.

שׁמֵשׁ to serve, to attend.— Hithp.
שׁמְשׁׁ to avail oneself of, to
make use of.

שׁבְּשׁי m. 1) servant.— 2) sexton.

twilight.— 2) burning fever.

קמשה f. pane.

*שׁמִשׁיַה f. parasol.

יְשְׁמִישֶׁם (pl. שְׁמִשְׁמִין) m. sesame.

to excommunicate.

אַבְישׁי f. anathema.

עָּן (pl. שָׁבָּוָם f. tooth; *ישָׂנְם dandelion (flower) אוצ" f. difference.

קְּבְיּל (pl. ישְׁנְאֵלֵי) m. archangel. קיִי 1) to change.— 2) to repeat.— 3) to study, to learn.

שנף m. change.

וווי m. repeating.

שני־בשני m. first cousin.

*שניה f. second (of time).

לשניות f. dualism.

אַנוֹנֵא m. sagacious person.

שְׁנְרָא f. cat.

שַׁנָתי f. year; שָׁנָתי adj. yearly.

שֶׁמָה Pi. שָׁמָה to set, to let loose.

ישְׁעְבֵּוּד to subject; שִׁעְבֵּוּשׁ m. subjection.

שעה f. hour, time.

שעוה f. wax.

שעול m. cough.

*אַניון m. watch, clock.

קיבר (m 1) measure, size, magnitude;בְּמֵת הַשֵּׁעוּרִים mathematics.~ 2) lesson.

שַׁעַל Hithp. הָשְׁהָעָל to cough.

a tedious time.

שְׁעָבֶה f., שִׁעָבוּה m. tediousness.

יַשְׁעֵּר 1) to estimate.— 2) to conjecture.

שַׁעֵּר I. m. 1) measure.— 2) market price.

שַׁעֵר II. m. 1) gate.— 2) chapter, section.— 3) title-page.

ন্টুট্ৰ' to calm.— Pi. নাট্ৰ' 1) to smooth, to polish.— 2) to plane.

ון שׁבּוֹן m. rye.

שובוע m. steepness.

אַפֿהוּת f. serving.

ישְׁפִּיר adj. 1) beautiful.— 2) good; as adv. well, right.

*שֶׁבֶּלְי m. ebb, low tide.

עָבָּעִי to overflow.— Pu. עַבַּעָי to be steep.— Hiph. יַיִּשְׁפְיעַ 1) to allot.—
2) to influence.

지호후, 시험하다 1) to polish.— 2) to rub.

ק שׁבּבֵּרָת f. pipe, tube.

چچچ see پ<u>ۇ</u>چې

קַבְּי to be beautiful, fair.— Pi.

ישַבּרְפַר m. aurora, dawn.

אַקא f. axle.

קר m. 1) almond.— *2) gland.

m. diligent person.

ישָׁקוּל הַבְעַת* m. weighing; *ישָׁקוּל מַבְּעַתּא deliberation.

عُرَادٌ adj. 1) of equal weight.—
2) equivalent.

שקיע m. sinking.

אַקוּן adj. transparent.

לקר" m. twinkling, winking.

אָרָשֶׁי f. irrigation, watering.

ליקירה f. diligence.

קיעה f. setting (of the sun).

שַּוֹלְא וְבֵירָיִא weighing; שַּוֹלְא וְבֵירָיִא discussion.

עַבְעֵי to sink. – Pi. אַבְעי to sink, to immerse. – Hithp. אַבַּאיי 1) to settle. – 2) to remain.

קר (די שָּׁקר Pi. שְׁקר 1) to twinkle.— 2)
'o paint red.

שַּׁלְרָן , שֵׁקּרָן , שַׁקּרָא , שַׁקַר m. liar.

ליקרה f. red paint.

אַרַנֵא f. light, candle.

ישְׁרָה (to dwell.— 2) to soak.— Hiph. הִשְׁרָה to house.

ישַׂרָוֹל m. sleeve, cuff.

שׁרְטוּמי m. ruling (of lines).

שׁרְטוֹןן m. sand-bank.

שׁרָמֵע to rule, to line.

שׁרִינֵה f. plaiting.

שריה f. soaking.

לימְה f. cutting, carving.

שַׂרִיך adj. strong, firm.

*קְרָבְא , שֵׁרָךְי com. fern.

ק" m. 1) resin, gum.— 2) sauce.—
3) syrup.

בּוֹלָקה, שַׂיָּלָה com. paint, rouge.

קרה f. 1) dominion.— *2) lord.

ישׁבִּין m. 1) bride's escort. — 2) intimate friend.

ក្មាយ f. year; ក្មាយ៉ាក្ this year.

እርም f. talk, report.

ישׁתַרְלָן m. intercessor, mediator.

לורת f. intercession.

מרוף adj. drunken.

קהוף m. 1) union.— 2) participation.

שתוק m. apoplexy.

ישְׁתוּקי m. natural child.

אתות f. sixth part.

לְיֵלְיָה foundation, base.

לשתיקה f. silence.

m. planter.

m. urine.

ក្សាឃ្លាំ to unite, to join.— *Hithp*. ក្សាឃ្លាំ 1) to associate with.— 2)

to participate in.

קקף m. companion, partner.

שׁתְבּוֹת f. company, partnership.

דְּשְׁתֵּשׁ to be silent.— Pi אָשְׁתָּשׁ to silence.— Hithp. אָתְשָׁתִּחָ 1) to become dumb.— 2) to be paralysed.

7

No interj. come!

ווֹאָבוֹן m. desire, appetite.

תְּאָים 1) to be united.— 2) to fit.— Hiph. הַהְאִים to agree, to accord.

to portray, to describe.

קאַר הַפְּעַל; תְאַר הַשְּׁלֵח adverb; הְאַר הַשָּׁם adjective.

*בּוֹרָה m. era, chronology.

תְבָּה f. 1) ark.— 2) chest.— 3) pulpit.— 4) word.

לביעוד f. demand, claim.

to spice, to flavor.

תבלין , תבל m. spices.

זבע to demand, to claim.

לתבערה f. conflagration.

תבשיל m. mess, dish.

ווה (pl. תְנִין) 1) crown.— 2) line over a letter as embellishment.

הַנְרָא see תַּנֵר.

to trade.

אה m. merchant.

תּוְרָה, תְּוָרָא f. anger, quarrel.

קדיך adj. steady, constant.

הַדִירָה, הָּדִירוּת f. constancy.

תְּהָר, אִּהְהָ 1) to be astonished.— 2) to regret.— 3) to smell.

the Psalms. הַהְלִים , תְּהְלוֹת

ান adv. again.

*חונר m. Turk.

הונרטה f. Turkey.

m. interior, inside, contents; תּוֹךְהַ תּוֹךְ בָּרֵי רָבּוּר instantly; תּוֹךְ בָּרֵי meanwhile; מְתּוֹךְ in consequence of; ייָשׁ מְתּוֹךְ מָשׁתּי as, since.

to mediate.

מוֹכן m. astronomer.

m. contents; מּוֹכֵן הָעַוֹּנְנִים table of contents.

genealogy.— 3) history.— 4) consequence.— 5) nature.

אַרְהָבְּיְהָ f. Tosephta (addition to the Mishna).

תּוֹעֶלְתִי f. use, benefit; מּוֹעֵלְתִי adj. useful.

תוֹר, תּוֹרָ m. ox.

קרה (ז') doctrine, teaching.— 2) theory.— 3) law; אַבְּבְחַב the written law; אוֹרָה־שֶּׁבְעֵל־פָּה the oral law; בּתוֹרַת in the capacity of.

קוֹרָבּה f. female genital organ, vulva.

תוֹתְח m. club, cudgel; בְּלִי תוֹתְח בּלְי מחות בּלִי מחות מחות ב

בתה to stick.

*תרבשת f. court-plaster.

בּחְרְח m. 1) boundary, limit.—*2)

Jewish pale of settlement in Russia.

רְּיָת f. revival; הְחָיֵת הַמָּתִים resurrection of the dead.

to begin. הָתְחָל to begin.

בּחַהַ Pi. בּחָהַ to bound, to limit.

יִּתְרָּה see תַּתִּי

החנה f. station.

אַרְבְּתְּיוֹ f. answer, objection.

*היין m. journey.

יִם הַתִּיכוֹן, middle; יָם הַתִּיכוֹן Mediterranean Sea.

קיבֶף וּמָיֵר adv. immediately; הֵיבֶף forthwith.

תִינוֹק m., הִינוֹק f. babe, child.

m. case, sheath; *תִּיק m. case, sheath; pericardium.

it stands, i. e. remains unsolved.

תיר m. guide.

הַרוץ see הַירוּץ.

קֹבוּהְ f. 1) arrangement.— 2) astronomy.

מברף adv immediate.

קביפות, הְבִיפְּה f. 1) immediateness.— 2) haste.

אַכְלִית f. end, aim, object; *הַלְית appropriate.

קְבְנִית f. 1) arrangement.— 2
plan.— 3) pattern, model.

m. strategy.

키크루 1) to join.— 2) to follow immediately.

תַּבְרִיקְים m. (pl הַבְּרִיכִים) 1) mantle.— 2) shroud.

m. trinket, הַלְשִׁימִים (pl. הַלְשִׁימִי) m. trinket, ornament.

מלול adj. sloping.

קּלְיָּוֹ f. 1) hanging.— 2) gallows. הַלִּיָּוֹ m. hangman. הְלִישְׁה f. 1) tearing.— 2) name of an accent.

to furrow.

ז study.— *2) theory.—
3) the Talmud (collection of the discussions of the Amoraim together with the Mishnah; see אַרְבָּיִבְּיִי

תּלְמִיד m. pupil, disciple; הַּלְמִיד scholar, student.

to pull out, to tear out.

to be assiduous. הָּתָמִיר Hiph. הְתַּמִר

בּרְרָהָ adj. strange.

יקרוי m. 1) free kitchen.— 2) dish.

*הְבִידוּת constancy. *מִידוּת adj. constant.

יי: הַּמִיָּה f. astonishment.

המיבה support.

תמימות f. naivete.

마, բր adv. there.

המצית f. essence.

למה to raise oneself.

to relate, to teach.

m. Talmudic doctor, teacher of the oral law.

יהְנָּי , הְנָאי m. condition.

חברים m. pl. engagement, betrothal.

*הנורה f. movement, motion.

קנועה (.1) movement.— 2) vowel. אין adj. conditional.

DDM to ferment.

הַּמְבְּרֶת f. hair-cutting.

תעלא m. fox.

*הַעְּמֵרְלְהֹ f. 1) effort, endeavor.— 2) agitation.

תענית f. fast, fasting.

רובה (בית חוצרובה) pledge.— 2) mixture.

*תַעַרוּכַה ∕. exposition.

תַּפְּוֹחַ־זְּגְרָ m. apple; *הַבְּיּחַ־זְּגְרָ potatc. בַּפְּוֹחַ־זְּגָרָ orange.

הבָה to swell.

קבּיסָה f 1) holding.— 2) prisov. jail — 3) comprehension.

קָבִירָה f. 1) sewing — 2) seam.

תפלין m. pl. phylacteries.

*תְּבְנוּכְ m. luxury, pleasure.

DDM 1) to seize, to grasp.— *2) to comprehend.— Hiph. בּחְבּוֹם to be caught.

יר m. 1) command.— 2) function.

m. seam.

*תצלמת f. photography.

ence; אָבֶן הְּקִימָה (f. 1) standing.— 2) existrence; אָבֶן הְּקִימָה

m. emendation, improvement.

מקיקין adj. pl. weighed.

קּקישָה f. blowing (with a trumpet.—2) striking; הָקִישַׁר striking of the hand, pledge.

הַקיפות f. might, power.

to stumble.

הַקַלָּה f. stumbling.

קוָר, אּקוָה, אַקּוָר, 1) emendation.— 2) ordinance.

דְהָקִיף to overpower.— Hiph. הָּקִיף (pt. מַחָקִיף) to object, to contradict.

הַקְרָה ceiling.

אָרְבּוֹת f. 1) increase.— *2) training, discipline, education.— 3) taming; אַרְבּוּת בְּרָבוּת tame, domestic. בּּוְבִּוּת m. translation.

*הרגיל m. exercise.

to translate.

אַרְבְּיִקְ m. translator, dragoman.

לְּרָה , תְּרָה to warn.

מרום adj. oval.

יה m. 1) answer.— 2) explanation.

קרים, הְרִים (m. 1) shutter.— 2) shield.

שׁנֵיכַר m. dozen.

הַרִּמְה to take off הְרוֹמָה, to make a gift.

קרְמִיל m. 1) shell, husk.— 2) knapsack.

to husk, to shell.

תַּרְנְגֹל־הדוּ m. rooster, cock; תַּרְנְגֹל turkey.

הַרְנְנְלְתְּ hen, chicken.

הַּרִים Hiph. הָהָרִים to defy, to affront, to dare.

תַּרְעוּמַה (תַּרְעוּמוֹת) ל. displeasure.

קֿקְרָ m. 1) space in a document to be filled in.— 2) contents.

to explain, to set הַתְרִיץ Hiph. הָרַרִיץ to explain, to set

ּתִשְׁבְּחָה f. praise.

הִשְׁבְּרָת fraction.

קּתְּקְׁתְּ f. 1) youth.— 2) liberty, freedom.

m. 1) payment.— 2) compensation.

יש תַּשְּׁמִיש הַפּפְעָה m. use; הַשְּׁמִיש פּסition.

ת תישורי m. Tishri (7th month in the Jewish calendar).

שַׁשֵׁי to be weak.— Hiph. נְישׁ to weaken.

אָרְהָ, הְאָרָה adj. under, nether, lower.

